BnF Gallica

Grec 416

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des manuscrits.
Grec 416

BnF Gallica

. Grec 416. 1557.

1/ Les contenus accessibles sur le site Gallica sont pour la plupart des reproductions numériques d'oeuvres tombées dans le domaine public provenant des collections de la BnF. Leur réutilisation s'inscrit dans le cadre de la loi n°78-753 du 17 juillet 1978 :
- La réutilisation non commerciale de ces contenus ou dans le cadre d'une publication académique ou scientifique est libre et gratuite dans le respect de la législation en vigueur et notamment du maintien de la mention de source des contenus telle que précisée ci-après : « Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France » ou « Source gallica.bnf.fr / BnF ».
- La réutilisation commerciale de ces contenus est payante et fait l'objet d'une licence. Est entendue par réutilisation commerciale la revente de contenus sous forme de produits élaborés ou de fourniture de service ou toute autre réutilisation des contenus générant directement des revenus : publication vendue (à l'exception des ouvrages académiques ou scientifiques), une exposition, une production audiovisuelle, un service ou un produit payant, un support à vocation promotionnelle etc.

CLIQUER ICI POUR ACCÉDER AUX TARIFS ET À LA LICENCE

2/ Les contenus de Gallica sont la propriété de la BnF au sens de l'article L.2112-1 du code général de la propriété des personnes publiques.

3/ Quelques contenus sont soumis à un régime de réutilisation particulier. Il s'agit :

- des reproductions de documents protégés par un droit d'auteur appartenant à un tiers. Ces documents ne peuvent être réutilisés, sauf dans le cadre de la copie privée, sans l'autorisation préalable du titulaire des droits.
- des reproductions de documents conservés dans les bibliothèques ou autres institutions partenaires. Ceux-ci sont signalés par la mention Source gallica.BnF.fr / Bibliothèque municipale de ... (ou autre partenaire). L'utilisateur est invité à s'informer auprès de ces bibliothèques de leurs conditions de réutilisation.

4/ Gallica constitue une base de données, dont la BnF est le producteur, protégée au sens des articles L341-1 et suivants du code de la propriété intellectuelle.

5/ Les présentes conditions d'utilisation des contenus de Gallica sont régies par la loi française. En cas de réutilisation prévue dans un autre pays, il appartient à chaque utilisateur de vérifier la conformité de son projet avec le droit de ce pays.

6/ L'utilisateur s'engage à respecter les présentes conditions d'utilisation ainsi que la législation en vigueur, notamment en matière de propriété intellectuelle. En cas de non respect de ces dispositions, il est notamment passible d'une amende prévue par la loi du 17 juillet 1978.

7/ Pour obtenir un document de Gallica en haute définition, contacter **utilisation.commerciale@bnf.fr**.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

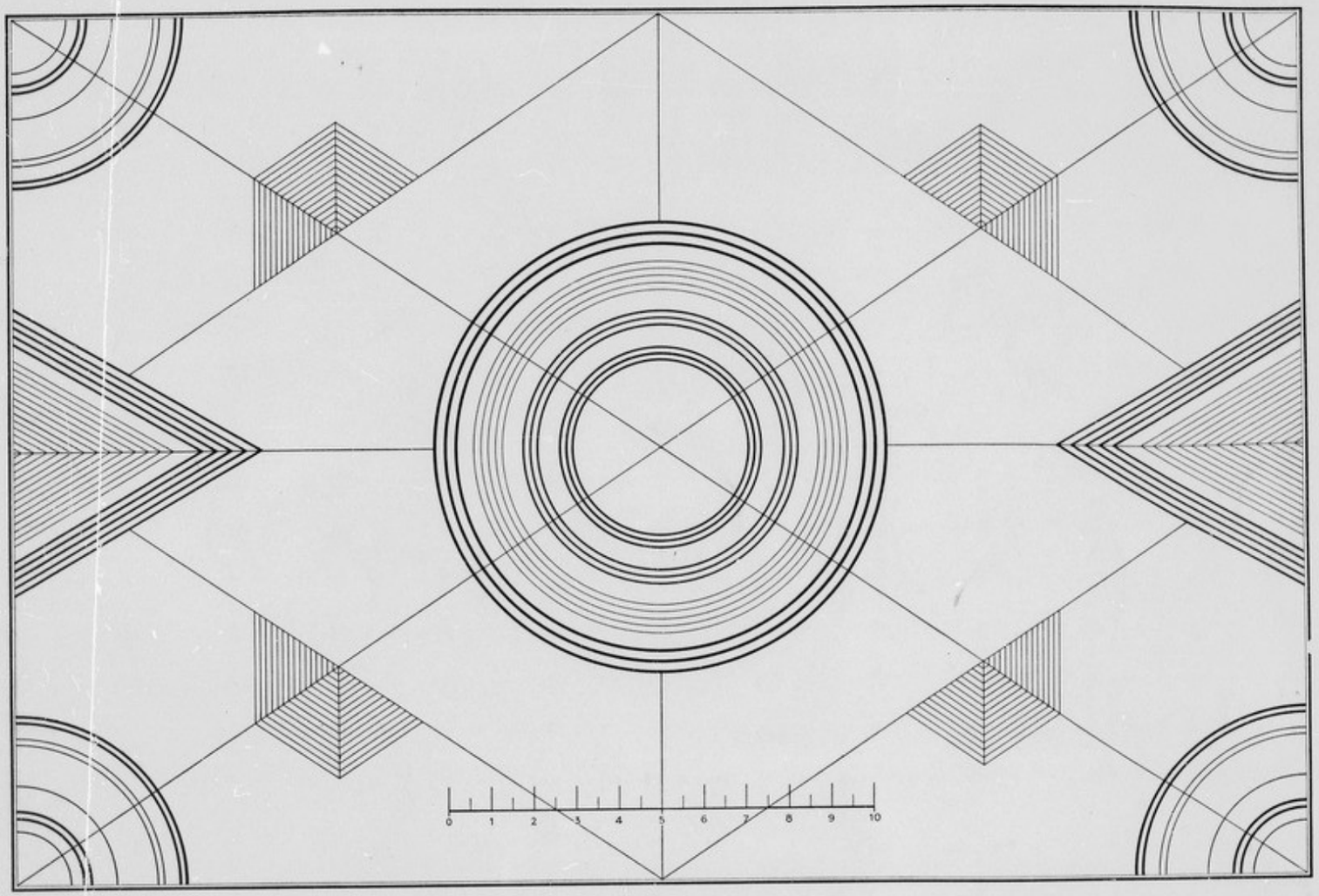

SERVICE PHOTOGRAPHIQUE

Source gallica.bnf.fr / Bibliothèque nationale de France. Département des manuscrits. Grec 416

PHOT. BIBL. NAT. PARIS
REPRODUCTION INTERDITE SANS AUTORISATION.

LES ŒUVRES PROTÉGÉES PAR LA LÉGISLATION SUR LA PROPRIÉTE LITTÉRAIRE ET ARTISTIQUE (LOI DU 11 MARS 1957) NE PEUVENT ÊTRE REPRODUITES SANS AUTORISATION DE L'AUTEUR OU DE SES AYANTS DROIT.

DANS L'INTÉRÊT DE LA RECHERCHE LA BIBLIOTHÈQUE NATIONALE TIENT UN FICHIER DES TRAVAUX RELATIFS AUX MANUSCRITS QU'ELLE CONSERVE.

ELLE PRIE LES UTILISATEURS DU PRÉSENT MICROFILM DE LUI SIGNALER LES ÉTUDES QU'ILS ENTREPRENDRAIENT ET PUBLIERAIENT A L'AIDE DE CE DOCUMENT.

BIBLIOTHÈQUE NATIONALE

SERVICE PHOTOGRAPHIQUE

PARIS

DEPARTEMENT DES MANUSCRITS

Grec 416

(f°1 à 320)

R.25.771

(6464 ex) 6.73

: 12

Ex Bibliotheca dr. Antonii transscriptum et transscriptum. Jungenda facta anno etatis 14.

transscriptum Jo. a Andreas Bononiensis Leges. anno 1367

Cruelly spelt as Norfolk

Cod. 206 in charta.

similis est cms. ~~424~~ 2512 nisi quòd lineæ non leguntur exacta ultima quatuor, nempe à pag. 321. ubi desinit ad finem. nisi etiam quòd hîc cap. 91. abest — quæ est Epistola Cyrilli ad Constantinopolitanos, — Editionis Romanæ Conciliorum bibliothecæ tom. 7. — p. 480. Cap. circa 92 Epistola cum annexis, sequentibus Cyrilli in Concilio. Reliqua contra, de loco notato ad columnam ~~424~~ 2517.

416. Epistolæ, orationes et alia ad concilium Ephesinum generale III. pertinentia, capitulis 126.

Copié en 1557. Pap. 320 fol. (Hurault.-Reg. 2041.) M.

CCVI

206 · 2041 ·

Τὰ δοκοῦντα ἐν τῇ βίβλῳ τὰ πρὸς τὴν ἁγίαν συνοδον· τὰ καὶ τὰ τοῦ νεστορίου ἀποκολουθήσαντα κεφάλαια :~

Τοῦ ἁγίου κυριλλου ἐπιστολὴ πρὸς τοὺς μοναζοντας :~ α

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς νεστόριον ἐπιστολή :~ β

Νεστορίου ἐπιστολὴ πρὸς κύριλλον :~ γ

Κυρίλλου πρὸς νεστόριον ἐπιστολή :~ δ

Νεστορίου ἐπιστολὴ πρὸς κύριλλον :~ ε

Κυρίλλου πρὸς νεστόριον ἐπιστολή· σὺν ᾗ καὶ ἀναθεματισμοὶ, ἤτοι τὰ κεφάλαια :~ ς

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς φωνὴν πρὸς τὸν θεοδόσιον βασιλέα θεοδόσιον, περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως :~ ζ

Θεοδόσιος σὺν δόξῃ θεοπρεπεστάτῃ καὶ αὐγούστῳ, κυρίλλῳ ἐπισκόπῳ :~ η

Ἐπιστολὴ κελεστίνου ἐπισκόπου ῥώμης, πρὸς τὸν ἅγιον κύριλλον :~ θ

Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ πρὸς νεστόριον :~ ι

Κελεστῖνος ἐπισκόποις πρεσβυτέροις, διακόνοις, κλήρῳ τε καὶ παντὶ λαῷ διάγουσιν ἐν κωνσταντινουπόλει :~ ια

Ἐπιστολὴ τοῦ αὐτοῦ κελεστίνου πρὸς ἰωάννην ἐπίσκοπον ἀντιοχείας :~ ιβ

Ἐπιστολὴ τοῦ ἁγίου κυριλλου πρὸς τὸν αὐτὸν ἰωάννην ἐπίσκοπον ἀντιοχείας :~ ιγ

Ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γραφείσης πρὸς ἰωάννου ἐπισκόπου ἀντιοχείας, πρὸς νεστόριον :~ ιδ

Ἐπιστολὴ κυριλλου πρὸς ἰοὺβενάλιον ἐπίσκοπον ἱεροσολύμων :~ ιε

Ἐπιστολὴ κυριλλου πρὸς ἀκάκιον :~ ις

Ἐπιστολὴ ἀκακίου πρὸς κύριλλον :~ ιζ

Ὑπομνηστικὸν πεπραθὲν ἐν δημοσίᾳ κατὰ τῶν κλη- ιη
ρικῶν κωνσταντινουπόλεως, καὶ κατὰ τοῦ ἐπισκόπου ἐφεσίων θεοδότου, ὡς ὄντι ὁμόφρονι ἐστὶν νεστορίου, παύλῳ

Ex bibliotheca Jo. Huraldi Boistallerij

τοῦ Σεμνοθεατοῦς. τοῦ ἀναγνώστου τοῦ ἐν τῇ ἁγίᾳ Σοφίᾳ πρὸς ἑτέρους ἐπι-
τὸν ἐξηκοντάλα, ἀπὸ Ἰωάννου τοῦ δεξίου ἰωαννικίου:—
ιθ Ὁμιλία προφήτου ἰωαννικίου λεχθεῖσα κατὰ τὸ μεσοῦν
νεκροτείου ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ κωνσταντινουπόλ:—
κ Κυριλλου πρὸς τοὺς ἐγγεγράφως αὐτὸν αἰτιασαμένους, ὅτι
περ οὐσιασιάπαλλη. ἐξ ἀκοῆς μεταῦν ἐρωτᾶν ἰωαννικίου τὸ
λέγειν, πῶς δυνατὸν νεκροτείου διδασκαλίαν:—
κγ Τοῦ αὐτοῦ:— κβ Τοῦ αὐτοῦ:— κα Ἴσον ἐστὶν
γεγραφέναι πρὸς ἀκακίκιον τὸν βεροιαίων, καὶ συμπεί-
ναι τὸν ἐν αὐτῷ σχῆμα ἀναχωρητήν, καὶ αἴγας ἐκπαρ-
χίας, ἰδίᾳ ἐκκλησίᾳ:— κδ Φόβον γεγράμμεναι ἀπο-
στολικὸν ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἐπὶ ἀρχιεπισκόπου καὶ
τοῖς καθ' ἑκάστην τῶν μακεδονοπόλεων ἰωαννικίοις:—
κε Περὶ τῆς ζωοδόχου ἰωαννικίου πρὸς τὸν ἐν ἀλεξαν-
δρείᾳ λαὸν ἀπὸ ἐφέσου:—
κς Τοῦ αὐτοῦ ἰωαννικίου δευτέρα ἀπὸ ἐφέσου:—
κζ Τοῦ αὐτοῦ ἰωαννικίου ἑτέρα περὶ τῆς ζωοδόχου:—
κη Τοῦ αὐτοῦ ἰωαννικίου τετάρτη περὶ τῆς καθαιρέσεως νεκτ:—
κθ τῶν ἁγίων ζωοδοχούντων ἐν ἐφέσου τοῦ ἐξῆς ἔτους γεγραμμ:—
λ Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ἐν ἐφέσου τοῦτο αὐτὸ τὸ πρὸς γε-
γραμμένον ἔτους γεγράμμε, περιέπεσεν περὶ τῶν ἁγί-
ων καὶ ἰωαννικίου, τὰ τῆ ὑποθέσει πρέποντα:—
λθ Περὶ ὀνομασίας τῶν ἐν τῇ ζωοδόχῳ ἰωαννικίων, καὶ τῶν περὶ αὐτῶν:—
λβ Διδασκαλία πέτρου πρεσβυτέρου ἀλεξανδρέως καὶ
νοταρίου, περὶ τῶν νεκροτείου ὁμιλιῶν:—
λγ Ἐγκλημα ἰουβεναλίου ἰωαννικίου ἱεροσολύμων περὶ
τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἔτους γεγραμμένος, τοῦ περὶ ἐπι-
σκοπου μεδιολανίου ἀποστολικοῦ:—
λδ Αὐτησις φίρμου ἰωαννικίου καὶ κερδῶς ἡγεμονικὰς καὶ
καὶ καθαίρεσις μεμνονος ἰωαννικίου ἐφεσίου περὶ

τοῦ ποιῆσαι τοὺς ἰωαννικίους ἡμέρας δεκαεξ ἐν ἐφέ-
σῳ μετὰ τὴν ὁσιαθῆναι πρὸ ἡμερῶν καὶ τότε ζωοδοχῆσαι:—
Ἐγκλημα θεοδότου ἰωαννικίου ἀγκυρας, περὶ τοῦ
παραγηγενέσθαι νεκροτείου ἐν τῇ ζωοδόχῳ:—
Καθαιρετὸς ὧν ἰωαννικίων ὧν ἀποκαλεῖται πρὸς νεκτ:—
Ἐγκλημα φλαβιανοῦ ἰωαννικίου φιλιππουν. περὶ
τοῦ καλῶς νεκροτείου ἐκδιατρέψαι:—
Καθαιρετὸς ὧν ἰωαννικίων ὧν ἀποκαλεῖται ἐν τῇ
δευτέρᾳ καλῶς νεκροτείου:—
Ἐγκλημα τοῦ αὐτοῦ περὶ τῆς καλῶς:—
Καθαιρετὸς ὧν ἐν τῇ ξύλῃ καλῶς ἀποκαλεῖται ἰωαννικίου:—
Ἐγκλημα ἰουβεναλίου ἰωαννικίου ἱεροσολύμων περὶ
ὧν ἔναι νεκροτείου καλῶς, καὶ περὶ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἔτους:—
Διδασκαλία πέτρου πρεσβυτέρου καὶ νοταριοῦ. περὶ
διαφωνίας ἀκακίου ἰωαννικίου μελιτηνῆς περὶ τῆς
δευτέρας κωνσταντίου πρὸς νεκροτείου ἰωαννικίης:—
Καθαιρετὸς παύλων ὧν ἰωαννικίων ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἰωαννικ:—
Διαφωνία παλλαδίου ἰωαννικίου ἀγκυρας περὶ τῆς
ἀναγνώσεως τῆς νεκροτείου πρὸς κυθαιλον ἰωαννικίης:—
Καθαιρετὸς παύλων ὧν ἰωαννικίων περὶ τῆς αὐτῆς ἰωαννικ:—
ἀεὶ τῶν ἰωαννικίων ἐκβοηθοῦς καλῶς νεκροτείου:—
Ἐγκλημα ἰουβεναλίου ἰωαννικίου ἱεροσολύμων περὶ
τῆς ἀναγνώσεως ἰωαννικίης κελεστίνου ἰωαννικίου ῥώμης:—
Καθαιρετὸς ὧν ἰωαννικίων ἀποδεδωκότων τὰς νεκροτείου
ἰωαννικίης:— Διδασκαλία φίδου ἰωαννικίου
ἰδίᾳ περὶ ὧν καὶ ἐν ἐφέσῳ νεκτείου ἐδυσφήμησεν:—
Ἐγκλημα κυριλλου ἰωαννικίου ἀλεξανδρέως περὶ
ὧν αὐτῶν δυσφημιῶν:—
Καθαιρετὸς θεοδότου ἰωαννικίου ἀγκυρας καὶ ἰωαν-
νικίου μελιτηνῆς περὶ τῶν αὐτῶν δυσφημιῶν:—

νϛ Δ ἰδιοσκελὲς πέζου πρὸς βυτέρου καὶ νόταριου περὶ
τῶν χρήσεων τῶν αἰμάτων πρῶτ :–
νζ Ὁ τῆς χθέστος προσήλθε τῇ εἰωάδῃ καὶ τῶν ἑταιρόντων
δεκαπτῶν :– Οἱ ὑπὸ δοθέντες λίβυκοι παρέχθησαν τῇ πρόθυρῳ :–
νη Ἰσοσκελὲς τοῦ πρὸς τὸ παλαιὸν ἐνύλιος εἰμβόλου, καὶ
ὑποτεφαὶ τῶν μεταθεμένων ἀπὸ τῶν ἑταιρόντων
δεκαπτῶν, καὶ ὑποτεταμένων εἰς αὐτό :–
νθ Ὁ ρος τῆς εἰωάδου. περὶ τοῦ μὴ δεῖν ἐξῆναι πίτυν εἰσ-
ρεῖν εἰσπίπτειν πρὸς τὸ ἅλμον εἰμβάλον :–
ξ Δ ἰδιοσκελὲς πέζου πρὸς βυτέρου καὶ νόταριου, καὶ
διαλλαγὴ Φλαβίανοῦ ἰωάννου Φιλίππων περὶ
τῆς ἀναγνώσεως τῶν νεοφύτου λόγων :–
ξα Δ ἰδιοσκελὲς πέζου πρὸς βυτέρου καὶ νόταριου π[ερὶ]
τῆς ἀποστολῆς ἰωάννου τῆς ἀπὸ καθαρχῶν πρὸς τὸ
καθαρχῶν ἰωάννου :–
ξβ Α ἀπόφασις τῆς εἰωάδου καθ' νεοφύτου, καὶ ὑποτεφαὶ
τῶν ἰωάννου :– Καθαίρεσις :–
ξγ Ὁμιλία εὐτυχίου ἰωάννου κυπρίου λεχθεῖσα ἐν ἐφέ-
σῳ μετὰ τὴν καθαίρεσιν νεοφύτου :–
ξδ Ὁμιλία θεοδότου ἰωάννου ἀγκυρέως λεχθεῖσα ἐν ἐφέσ[ῳ] :–
ξε Τοῦ αὐτοῦ ἐς τὴν γλῶσσαν τοῦ σῶ, ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ
εἰωάδῃ τῶν τοῦ ἰωάννου κιτιέως :–
ξϛ Τοῦ αὐτοῦ λεχθεῖσα ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς γλωσσόσεως τοῦ σῶ
ἡμῶν ἰυ χυ. ἀναγνωσθὲν δὲ καὶ αὐτὴ ἐν τῇ αὐτῇ
εἰωάδῃ :– Ἀπὸ νεκτορίου ἰωάννου μηχανανῆς ὁμι-
λία λεχθεῖσα ἐν ἐφέσῳ :–
ξζ Ὁμιλία κυριλλου ἰωάννου ἀλεξανδρέως λεχθεῖσα
ἐν ἐφέσῳ εἰωάξεων ἰωάννου πλουμιδίων, καθαιρεθέν-
τος νεστορίου :– Τοῦ αὐτοῦ ἐς τὰ τοῦ δυσμῆς ιζ :–
ξη Τοῦ αὐτοῦ ἐν ἐφέσῳ :– ξθ Τοῦ αὐτοῦ κγ' ἰωάννην :–

οο Τοῦ αὐτοῦ περὶ συσχεθῆ παρὰ τοῦ κρέμητος ὑπὸ ρεφιανῶν φυλακῆς
οπ Τοῦ αὐτοῦ πρὸς νεστόριον ἡνίκα κατῆλθον οἱ ἐπίλοιποι
τῶν αἰμάτων μερίδων :– Ἀναφορὰ πρὸς τοὺς, θεοσεβεστά-
τους, βασιλῆς περὶ τῆς καθαιρέσεως νεστορίου :–
ορ Ἀναφορὰ πρὸς κλεστῖνον ἐπίσκοπον ῥώμης :–
Ἰσον βασιλικοῦ γεγράμματος. ἀποστολικὸς ἐν ἐφέσῳ
πρὸς τὴν αἰμάτων εἰωάδον, διὰ πολυκάρπου μαρτυρικοῦ :–
Ἰσον ἀναφορᾶς τῆς αἰμάτων εἰωάδου. ἀποστολὴ διὰ
παγκαρίου μαρτυρικοῦ, καλφόδιου Ἰουλίων, ὑπὸ φιξίν-
δι. ἰνδικτίωνος πέμπτης :–
οτ Ἰσον ὑπομνηστικοῦ γεγραφότος παρὰ τῆς αἰμάτων εἰωάδου πρὸς
τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαὸν κωνσταντινουπόλεως :–
οφ Ἰσον ὑπομνηστικοῦ γεγραφότος παρὰ τοῦ κλήρου κωνσταντι-
νουπόλεως πρὸς τὴν αἰμάτων εἰωάδον :–
οχ Λίβυκοι ὑπὸ δοθέντες παρὰ τῶν αἰμάτων τῶν ὑπὸ τῶν
κωλέλλου καὶ μεμνόνος :–
οψ Ἐπιστολὴ ἰουβεναλίου πατριάρχου ἱεροσολύμων περὶ
τῆς ἀναγνώσεως τῶν αὐτῶν λιβέλλων :–
πα Καθαίρεσις τῶν ὑπὸ τῶν αἰμάτων ἀποστολικὸν παρὰ
τῆς εἰωάδου, πρὸς Ἰωάννην ὑπὸ τῶν ἀντιοχέων :–
πβ Ἐπιστολὴ τῆς εἰωάδου. ἀναβέβουλε τὰ παραπεμφθέντα
παρὰ ἰωάννου καὶ μεμνόνος :–
πγ Ἐπιστολὴ ἀποστολικὴ παρὰ τῆς εἰωάδου τοῖς κατ' ἐ-
κείνην ἐπαρχίαν τε καὶ πόλιν προβυτέροις διά-
κόνοις κλήρῳ τε καὶ παντὶ τῷ λαῷ :–
πδ Ἰσον ἀναφορᾶς :–
πε Ἰσον ἐκθέσεως ἀποστολικὸς διὰ Ἰωάννου τοῦ κρέμητος τῆς Σκέπης
ἐκθέσεων, τῇ εἰωάδῳ :– Ἰσον ἀναφορᾶς, τῆς αἰμάτων Σκέπης
εἰωάδου πρὸς τὸν ἐκθέσεων. τὸν ἀναγνωσθῆναι παρὰ
ἰωάννου κρέμητος τῶν σκεπῶν :–
πϛ Ὑπομνηστικὸν γεγράμματα πρὸς τοὺς, ὑξῖτας, ὡς τε συνάγειν

πιτσολή κυρίλλου πρὸς μεμιζιμιανὸν ἐπίσκοπον κωνσταντινουπόλεως:—
πιτσολὴ ἐπιστάτου πρεσβυτέρου οὖν ἀποστόλων πρὸς κύριλλ:—
κυριλλου ἐπιστάτῃ πρεσβυτέρῳ:—
κυριλλου ἀποκρισιαριοῦ πρὸς τὸν βασιλέα θεοδόσιον:—
τοῦ αὐτοῦ πρὸς οὐαλεριανὸν ἐπίσκοπον, περὶ τῶν τοῦ
νεστορίου φρονούντων:— ἴσον γράμμα γεγραμμένος
ἀποκαλύπτος διὰ φλαβιανοῦ βενβούσου καὶ νόα-
ελίου, ἰωάννη ἐπισκόπῳ ἀντιοχείας, περὶ τῆς ἁγίας
καὶ σωτείσεως τῶν ἐκκλησιῶν:— ἴσον γεγραμμένος
καλὸν πρὸς ἀκάκιον ἐπίσκοπον βεροίας:—
λίβελλος ἐπιδοθεὶς τῷ ἀρχιεπισκόπῳ κυρίλλῳ παρὰ
παύλου ἐπισκόπου ἐμεσίας, τοῦ ἀποκαλύπτος πα-
ρὰ ἰωάννου τοῦ ἀντιοχείας ἐπισκόπου:—
πιτσολὴ ἰωάννου ἐπισκόπου ἀντιοχείας πρὸς κύριλλον:—
ὁμιλία παύλου ἐπισκόπου ἐμεσίας λεχθεῖσα ἐν τῇ
ἁγίᾳ ἀναστάσει, ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀλεξανδρέως,
καὶ ἐπιμένου τοῦ μακαρίου κυρίλλου ἐξ ὧν φωνῶν τοῦ
χῦ. καὶ ὅτι θεὸς ἡ ἁγία παρθένος μεθ' ὧν ὁ
δυο υἱούς λέγομεν. ἀγαπᾶ εἷς υἱὸν καὶ κῦ τὸν χῦ, καὶ
ἓς τὸν ἀρχιεπίσκοπον ἐγκώμια:—
τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησιάσαλε-
ξανδρέως. καὶ εἰς τὸν ὑὸν συναυθρώπησιν τοῦ σῆς ἡμῶν
ἰῦ χῦ. καὶ ἓς τὸν ἀρχιεπίσκοπον κυριλλον ἐγκώμια:—
κυριλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρέως ἐς τὸν προσ-
ξωγκεχαρμένον καὶ ἐς τὸν συναυθρώπησιν τοῦ κῦ:—
πιτσολὴ κυριλλου ἐπισκόπου ἀλεξανδρέως, πρὸς
ἰωάννην ἀντιοχέας:—
τοῦ αὐτοῦ ἐπιστολὴ πρὸς ἀκάκιον ἐπίσκοπον μελιτηνῆς:—
τοῦ αὐτοῦ πρὸς δωμάτιον ἐπίσκοπον νικηπόλεως πα-
λαιᾶς ἠπείρου:—

πιτσολὴ κυριλλου ἐπισκόπου πρὸς ἰωάννην ἐπίσκοπον ἀντιοχ:—
ἴσον ἐν ταλαικοῦ:— πιτσολὴ ἐγκεφάλου πρὸς
τοῦ αὐτοῦ ἰωάννου καὶ οὖν ἓς αὐτὸ πρὸς εὐῦφων ἐπι-
σκοπον θεσσαλονίκης:— ἴσον ἐπιστολὴς γεγ-
φέσσης τῇ ἐν ἐφέσῳ ἁγίᾳ συνόδῳ πρὸς οὖν διαφερό-
των ἐν κωνσταντινουπόλει ἐπισκόπων:—
ἀντίγεκφον τῆς πεσταλεῖσης ἐπισκόπῳ κυρίλλῳ παρὰ τῆς συνόδου
ἴσον ἐπιστολὴς κυριλλου ἀλεξανδρέως πρὸς τὸν κλῆρον
κωνσταντινουπόλεως:— ἴσον ἐπιστολὴς μεμνό-
νος ἐπισκόπου ἐφέσου, πρὸς τὸν αὐτὸν κλῆρον:—
ἀναφορά:— πρὸς τὸν κλῆρον κωνσταντινουπόλ,
παρὰ τῆς συνόδου:— ἑνὸς πρὸς τὸν κλῆρον
κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὸν εὐσεβέστατον βασιλέα:—
πιτσολὴ κυριλλου πρὸς θεόπεμπτον. πολέμωνα καὶ
δωμήλ ἐπισκόπους:— ἴσον ὑπομνήματος πρε-
σβυτέρου ἐπισκόπου τῶν ἀπὸ ῥώμης ἐξόντων ἐπισκό-
πων καὶ πρεσβυτέρων:— ἴσον ἀναφορᾶς
πρὸς τοὺς εὐσεβεστάτους βασιλᾶς, παρὰ τῶν ἀπὸ ῥώμης
ἐπισκόπων τέ καὶ πρεσβυτέρ διακόνου εὐτυχ:—
ἀντίγεκφον ἀναφορᾶς πρὸς τὰς συνόδου διὰ ἰουβε-
ναλίου. φιρμου. φλαβιανοῦ. ἀρκαδίου. ἀκακίου.
θεοδότου. διοσκόρου ἐπισκόπων, καὶ φιλίππου πρεσβυ:—
βασιλικὸν διάταγμα τὸ δημόσιον καὶ ὑξορίζον νεστόριον:—
ἀντίγεκφον ἑρμηνέως βασιλικοῦ διατάγματος γεγ-
φέντος πρὸς ἰσιδωρον ἔπαρχον πραιτωρίων καὶ ὑπα-
τον, περὶ τῆς ὑξορίας νεστορίου:—
ἀντίγεκφον θείου νόμου:— διάταξις πέπαρ:—
πιτσολὴ ἐγκεφάλου πρὸς τοὺς γνωμιδίου ἐπισκόπου
κωνσταντινουπόλεως μεσξιμιανοῦ, πρὸς κυριλλον ἐπι-
σκοπον ἀλεξανδρέως:—

πιτσολὴ συνόδου πρὸς τὸν αὐτὸν κωνσταντινουπόλ

ρκε Ἰωάννου τοῦ σοφοῦ ἀντιοχέως καὶ ὁσίου πατρὸς τῶν ἐν
Σινᾷ ἁγίων ὄρους πρὸς ξένον τοῦ σοφοῦ ῥήτορος. καὶ πρὸς
κλεμακον τοῦ σοφοῦ ἀλεξανδρέως. καὶ πρὸς μακά-
ριον τοῦ σοφοῦ κωνσταντινουπόλεως:—
ρκζ Κυρίλλου πρὸς μακάριον τοῦ σοφοῦ κωνσταντινουπόλ:—
ρκη Τοῦ αὐτοῦ πρὸς σιλβῆνον τοῦ σοφοῦ ἀλεξανδρέως ἐπι-
σκόπου τὰ κωνσταντινουπόλ:— Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἐπ-
ρκθ αὐτὴν τοῦ σοφοῦ ἀντιοχέως καὶ πῶς ἐκκλησιάζεσθαι ἐκεῖ
ρλ σιώδου:— Τοῦ αὐτοῦ τοῦ ἁγίου πρὸς ἀκάκιον τοῦ σο-
φοῦ πατρὸς μελιτινῆς, περὶ τοῦ ἀπὸ κομμαγηνοῦ:—
Τοῦ αὐτοῦ ἁγίου τὸ ἐπιβολον:—
ρλα Βασιλικὸς νόμος περὶ τῶν πρὸς φλαβιανὸν ἐπισκοπήσαν:—
ρλβ Ἴσον θείου θεοπατορικοῦ διατάγματος τοῦ διὸς βεσπασιανοῦ
θεοδοσίου. καὶ τίτου καὶ δομετιανοῦ,
καὶ καὶ εἰρηναίου τοῦ σοφοῦ πατρὸς τυέλων:—
ρλγ Ἐκ τάγματα προτεθέν παρὰ τῶν ἐπάρχων μετὰ τοῦ
θείου προσταγματικοῦ καὶ τὰ πορφυρίου καὶ νεστορίου
καὶ εἰρηναίου:—

Κύριλλος ἡροδότου πέρσαις καὶ διανοίαις πάσαις
στρατιώταις. καὶ τοῖς ἐν ἀνατολῇ τοῦ μονηρίου
λαοῖς. καὶ ἐν πίστει τοῦ ἑδρυμένοις ὑμῖν πα-
τράσι καὶ ποιμέσι τοῖς ἁγιωτάτοις. ἐν κω χαίρειν.

Ἀφίκοντο μὲν πέρσαι καὶ τὸ εἰωθὸς ἐν ἀλεξανδρείᾳ
ὧν ἐμὲ ἡμεῖν. δρομεῖν δέμοι καὶ φιλοπρόσωπον
λάον. εἰ τῆς ὧν πρῶν ὑπὸ ἀκάκιος ἰόντες καὶ ἴχνος
καὶ ὑμεῖς αὐτοί, πίστει μὲν ὀρθῆτε καὶ ἀμωμήτου διά-
πρεπτον ἐσώζεσθε. πολιτείᾳ δὲ τῇ παλαιᾷ καὶ ἀ-
σεμνοτέρᾳ ἐχρᾶσθε, καὶ τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀκριβεστέ-
ροις, ζηλωτὴς ἀληθὴς ἡγούμενοι, τὸ ὑπέρογκον τοῦ

αἱμάτου πλήν καὶ τοῦτον δίκαιόν ἡμᾶς, ἀσπάζεσθαι μᾶλ-
λον ἐκείνοις. ταῦτα γὰρ οὕτως ἡμῖν ἔχει. προσεπέσθω δὲ ὅτι
τοῖς ὧν προλαβόντων ἀνδράσιν ἀρεσκόμενοι ἀρεσκοῖ θε
φιλοτιμότερον. ἔχαιρον οὖν ἀκούοντες ἐμοί. καὶ
μοι διεχύθη πρὸς σύμμετρον ὁ νοῦς ἅτε τῶν ἐμοὶ πλέ-
ονων δι δοκιμότητος οἰκοῦμενῶν, καὶ σφόδρα εἰκό-
τως. καὶ ἡδέως τῶν ἄνωθεν, καὶ δοξάζω μᾶλλον, τοὺς
τῶν νέων ὑπερφαίνεσθαι ῥᾴμασι, καὶ εἶναι ἡλίοις τοῖς
αὐτῶν τῶν ἐς ἔπαινον τελεσθέντων τῇ τέχνῃ τοῦ τοιούτοις
σοφῶν αὐτῶν οἷς ἔλιπε σέβασμον ἀνεκλιπῆ κεφαλῆς,
καὶ τῆς ἐκείνων ἀνδρείας μεμερίζεσθαι τὰ αὐχήματα,
ἡμεῖς δὲ πρεσβεῖς ὄντας τοιούτους, καὶ λόγοις ὑμεῖς ἐπι-
λάμποντας τοῖς ἐς ἀρετὴν διατομεῖον, ἵνα καὶ ἀθλη-
ταὶ ὄντες μᾶλλον τῶν τῆς σαρκὸς κινημάτων. παραιτοῦ-
μενοι δὲ τὸ πιπτεῖν εἰς ἐμπάθειας, καὶ μὴ πτῆξαι
θαι πρὸς ἐξόντι τῷ σατανᾷ, πομεύσασθε τὸ βε-
βῆλον, μὴ οὐχὶ δὴ μᾶλλον, ἐκείνοι θεοφιλεῖς οὐκ α-
πίμπλασθαι θυμηδίας. οὐκοῦν καθάπτεσθε τῆς
ὁρᾶς ὁμαθητῆς, ἀπουδὴν πᾶσαν παρέσεσθε νεμόντες,
ὡς χορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετήν. ἐν
δὲ τῇ ἀρετῇ, τὴν γνῶσιν. ἐν δὲ τῇ γνώσει, τὴν ἐγκρά-
τειαν. ἐν δὲ τῇ ἐγκρατείᾳ, τὴν ὑπομονήν. ἐν δὲ
τῇ ὑπομονῇ, τὴν εὐσέβειαν. ἐν δὲ τῇ εὐσεβείᾳ,
τὴν φιλαδελφίαν. ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ, τὴν
ἀγάπην. ταῦτα γὰρ ὑμῖν παρόντα καὶ πολλαπλα-
ζόμενα, οὐκ ἀργοὺς οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν, εἰς
τὴν τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ γνῶσιν. χρῆναι γὰρ ἐγὼ δὲ
φημι. τοὺς, οἵπερ ἂν ἐλοιντο τῆς ἐν χω ἀναμεμίχθαι
ζωῆς. τὴν σύγκλεισιν καὶ ἀξιέρασμον διαίτησιν ὁδόν,
πρόδρομον μὲν, ἀτρεμῆ τε καὶ ἀλωβήτου πεπλασμένῃ

πέρων ὑπερνηχθῆναι νοῶν. Ἐπειδὴ δὲ ἅπασι οἰκειότη-
τος τῶν τοιούτων μεμελῆκεν ἡμῖν λόγων. καὶ φιλονι-
κῆσαι ζητᾶσθαι τινας εἰκὸς, καὶ τοῖς τὸν νοῦν οἰκειοτέρ-
μοις, οἷά τινα σκέλη πρὸς τὸ ἐπαΐειν τοῖς δὲ τοῦτο ἐμ-
πεπορῆσθαι βλάβος, δεῖν ὡήθην ἀναγκαίως, ὁλόγλυ-
φα πρὸς ὑμᾶς πρὸ τούτων ἐπῆν. οἰκεῖόν μοι λογισμῷ
τε μᾶλλον. ἀλλ' ἵν' εἰδῆτε ἡμᾶς ἐπιφυόμενοι τοῖς ἐκεί-
νων εἰκῆ καὶ λογίοις τὸ ἀληθὲς αὐτὸ ἐξαίροντες, δια-
δεδόσθαι πως ἐκ τοῦ πολλοὺς ἁθροῦσθαι ζημίαν. προσο-
φλήσητε δὲ, καὶ ἑτέρους. τοῖς κεκτήσθαι λογισμοῖς.
ὡς ἀδελφοὺς αὖ καταστάντες, πῶς αὖ ὧν ἐκ τοῖς ἐκ-
κλησίαις καὶ ἐκ τῶν ἀγίων ἀποστόλων πάρεσθαι δόγμα
πίστιν, κεἰ θεόπνευστόν τινα πολύτιμον μᾶλλον ἐν
ἰδίαις σχολαῖς ψυχαῖς. πεφαλμεκέναι τοίνυν εἴπερ ὅλ-
ως δοκιμάζουσί τινες. πότερόν ποτε ἔστ' ἢ μὴ, λέγοιτ'
ἂν ἡ ἁγία παρθένος. εἰ γὰρ ἔστι δὲ ὁ κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς
πῶς οὐ θεὸς ἡ αὐτὸν τεκοῦσα παρθένος. ταύτην ἡμῖν
πῶς πίστιν παρεδόσθαι οἱ θεσπέσιοι μεσῖται καὶ εἰ
μὴ τῆς λέξεως πεποίηνται μνείαν. οὕτω φρονῶ
δεδιδάχθαι παρὰ τῶν ἁγίων πρώτων. καὶ ἡμῶν. ὁ
τῆς σοὶ δίκαιον μνήμης ὑπὲρ ἡμῶν ἀθανάσιος. τῆς
ἀληθοῦς ἀρεῶν συνόδου ἱστάσης, καὶ πανσεμνῶς τοῦ θρό-
νου. ἐφ' ὅλοις ἔτεσι τεσσαράκοντα καὶ ἓξ τὸν ἀριθ-
μόν. καὶ τῶν ὧν αἱρετικῶν διρεσιλογίας
ἄγιόν τινα καὶ ἀποστολικὸν ἀντιτάττων ζωύσιν.
καὶ οἷον διάσημα τῷ τινὶ μέρει τοῖς ἰδίοις συγγρά-
μασι καὶ φερόμενον πῶς ὑπὸ ῥεμνόν, καὶ ἐπὸρθότητι
καὶ ἀκριβῶς δογμάτων πρὸς πάντων μεμπυρω-
μένος, τὸ περὶ τῆς ἁγίας ἡμῶν καὶ ὁμοουσίου θεο-
δόσεως ζωσιμᾶ τῆς βιβλίου, σὺν τῷ ἔτει λόγῳ. ἄνω τε καὶ

νεθαι πίστ. πρὸς τοιαῦτα δὲ οὕτως αὐτῇ πῶς ἀρεστόν.
οὗ δὴ χαριέστερος, πρόσθεν καὶ πολλοῦ τὴν, τοῦ καὶ λόγ-
μου τελοῦ πῶς γνῶσιν. καὶ ἀναφοιτᾶν οὐ μόνον πρὸς
τελεωτάτην ζώσεσιν. τοῦτο γὰρ οἶμαι ἐστί, τὸ ἐς αὖθις
τέλθον καὶ πανταπᾶσι, καὶ ἐς μεῖζον ἡλικίας, ἢ θὴν τοῦ
πολυπραγμόνος αὐτοῦ. νυνὶ δ' οὖν τῇ παρεστώσῃ μόνα
ζητᾶς, τὰς ἑαυτῶν ὁσοφυεῖς οὐ μόνον διεξωσμένοι. κα-
τανδρίζεσθε τῶν παλαι, ψυχικῶν τε ἕρμα καὶ σωμάτ-
κων. ἐσταθεῖ γὰρ οὕτω λαμπροὶ καὶ εὐδόκιμοι. καὶ ἐν
κεφαλῇ τῆς ἐκκλησίας τῆς τοῖς ἁγίοις ἠνῦξεπισκόπης. ἐξω
δὲ ἐν ὑμῖν καὶ πρόγε ὧν ἀγῶν ἡ πίστις, ὀρθὴ καὶ ἀπο-
πλάστος, καὶ τὸ ἀνεπιλήπτως σῴζουσι παντελῶς. οὕτω γὰρ
"ἔτι γὰρ ὑμεῖς πῶς ὧν ἁγίων πρῶν ἰχνηλατοῦντες οὐσί-
βᾶσιν, ζωσεως πλαθήσεσθε ζωὴ αὐτοῖς ταῖς αὖθις μονῆς, κἀ
σκηνὰς οἰκήσετε ταῖς ἐν οὐσίοις. ὧν καὶ ὁ θεσπέσιος
ἰδιότης διαμερίσηται λέγων. οἱ ὀφθαλμοί σου ὅλον
ἐκκλησίας πόλις πολυοικία, σκηνὰς αὐ οὐ μὴ σφαλῶσιν. χαμ-
πρὸς μᾶλλον οὖν ὁπῃ καὶ ἀβιάστως ὑμῖν ὁ βίος. ὀρθῆτε
καὶ ἀκαπάλαστος ἐνί δρόμου πίστις, οὐκ ἠμῶν ἀκαπορ.
Τετράμμεσι δὲ οὐ μεζόνως ἀκηκοᾶς, ὅτι θρύλλοι
τινές ἐς ὑμᾶς ἀφίκοντο λαλεποί. καὶ πλανος οὐδε-
τινές, πῶς ἀπαλῶ ὑμεῖν παραλύοντες πίστιν. καὶ ῥη-
μασιῶν ἡδυεπῶν ἀποπλύοντες ὄχλον. ἀναπτῶσθα-
νόμεθα καὶ λέγοντες, πῶς ἁγίων παρθένον μερίαν,
πότερόν ποτε ἔστιν, ἢ μὴ, καὶ ὀνομάζεσθαι χρή. καὶ
ὧν μᾶλλ' ἀξιόν τῶν τοιούτων ὑμεῖς ζητημάτων εἰς
ἅπαν ἀπὸ φοίβων. καὶ ἀ μάλας ἐστὶν ὡς εὐ ἐσόπ-
βω καὶ ἀνίγμασι θεωρούμενα τοῖς ἀρτίοις πῶς
φρένα καὶ βεβηκόσι τὸν νοῦν, μὴ ἀνορμήνευτον ὅλως.
Τὰ γὰρ ἰσχνότερα ὧν θεωρημάτων, τῶν ἀκεραιο-

κεῖνο, θεὸν ἐπονομάζει τὴν ἁγίαν παρθένον. κεχρημέ-
νως δὲ ἀναγκαίως ταῖς αὐτοῦ φωναῖς, αὐτοῖς λέξεσιν
ἐχόμενος, ὧδε. σκοπὸς τοίνυν οὗτος καὶ χθεσινὴν τῆς
θείας γραφῆς ὡς πολλάκις εἰσηγούμεθα, διασαλεῦσαι
τὴν περὶ τοῦ σωτῆρος ἐπαγγελίαν εἰς αὐτήν. ὅπερ δὲ καὶ θεῖ-
ον καὶ ἐστίν. ὑπὸς λόγος ὧν καὶ ἀπαύγασμα, καὶ ὀφι-
τοῦ πρὸ, καὶ ὅπερ ὕστερον διὰ μέσης σαρκὸς λαβὼν σκηνῆ-
θέντος τῆς θεοῦ μαρίας, ἄνθρωπος γέγονε. καὶ μεθ' ἕτερα
πάλιν. πολλοὶ γοῦν ἅγιοι γεγόνασι καὶ πεφήνασι προ-
σης ἀρετῆς. ἱερεμίας δὲ καὶ σκηνοπηγίας, ἡγιά-
θη. καὶ Ἰωάννης, ἔτι κοιλοφορούμενος ἐσκίρτησεν
ἐν ἀγαλλιάσει, ἐπὶ τῇ φωνῇ τῆς θεοῦ μαρίας. ἄξιό-
χρεως μὲν οὖν ὁ ἀνὴρ, καὶ θαρσεῖσθαι πρέπειν, ὡς
οὐκοῦν ἔφη τῶν οἷς ἐστὶ τοῖς ἱεροῖς οὐσυμβαίνοντα
λόγοις. πῶς γὰρ ἀψευδὴς ταληθοῦς ἀληθοποιὸς οὕτω
καὶ διαβόητος, καὶ ἐν αὐτῇ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συ-
νόδῳ τῇ ἐννικαίᾳ φημὶ καὶ πανευφήμῳ, ἐπωνυμηθεὶς
νη, πρὸς ἀπάντων πεθαυμασμένος. οὔκουν μὲν γὰρ τόν
τῆς σωτηρίας διαφθορέα. ἐπεὶ δὲ μᾶλλον ἐν
πλανεσι. πολλῷ ἀμείνοσιν, εἶναι καὶ τῆς αὐτῆς σω-
φησας καὶ ἰσχυρᾶς ἅμα καὶ ἀσυγκρίτου φρενός,
παρελήφθη μὲν οὖν τοσαυτακαῖς, πρὸς τοῦ τῆς μακα-
ρίας μνήμης ἀλεξάνδρου τοῦ σωτῆρος. ἐμοῦν
δὲ τῶν προσβυτῶν οἷς ἀπερισκέπτως πεῖ, ποδηγὸν ἐς ἕκα-
στα τῶν χρησίμων, καὶ πρὸ ἐφέπεσθαι τῶν πρακτέ-
ὁ δὲν, οὐ μάλα πρόχειρον ἐκ. ἐπεὶ δὲ δεῖπνος ἦκεν.
δύνομαι οὔκουν τὸν σωτῆρα τοῦτοις ἡμῖν ἐμπεδοῦσθαι
λόγον, καὶ ἐπαύλιος τῆς ἱερᾶς καὶ θεοπνεύστου γρα-
φῆς. φάναι τε πρὸς τοῦτ. πρὸ ἁγίαν ἐκείνην καὶ μα-
γάλῳ ἐμοῦ δὲν, μᾶλλον δὲ τὸν ἅπαντα πρὸ τοῦ κυρίου,

μᾶλλον ὅλως ὁ ἐξ ἐμοῦ ἅπαντα τοῦτον, φέρε δὴ φέρε
ὡς εἶναι, πολλαχοῦ ἡμῖν ἐν ταῖς εἰκοσιν νοουμένης οἰκο-
νομίας τόμοις εἰρήκαμεν. ἵνα μὴ δὲ τρόπον παρεκβῶ τῆς
θείας, ἡμεῖν κεκήρυκται γραφῆς. τί δὲ καὶ αὐτοῖς λε-
γόμενοι οἱ πρὸς τοῦ; τοῦ τῆς ἀμεσωτάτου πίστεως ὅρον
εἰκοφέροντες. εἰκοσιμοῦτος αὐτοῖς πάλιν τῆς τοῦ κόσμου
σεως. οὐχὶ ἥκιστα οὐλαθοῦσιν αὐτοὶ καὶ πολλὰ τῶν τοῦ
σωτῆρος φωνῶν, ἀγαθὸν ποιμένα τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς τὸ λαλεῖν
εἰκαὐτοῖς. ἐπὶ δὲ τοῦ ἀναβαίνω πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ πατέρα
φύσιν ἐστὶν ὁ εἰκ τῆς ἁγίας παρθένου γεγεννημένος,
καὶ πολλοῦ ἂν εἴη μοι παυσαμένῳ οὐδενὸς ἧττον τοῦ χρῆ-
ναι νοεῖν, καὶ μᾶλλον καὶ φρενίτην, ὁπότε σωτὴρ ἀνελέγοιτο,
καὶ μεγάλου ἐσόντος. ἐξ ἧς δὲ οὕτως ἡμεῖν τὸ τῆς πί-
στεως ἐμβολον. πιστεύομεν γὰρ εἰκαθεῖ. πρὸ πάν-
τοκρείττονος. πάντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ποιητήν.
καὶ εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. γεννηθέντα
εἰκ τοῦ πρὸς μονογενῆ. τοῦτ' ἔστιν εἰκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ.
θεὸν εἰκ θεοῦ. φῶς εἰκ φωτός. θεὸν ἀληθινόν, εἰκ θεοῦ ἀλη-
θινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ πατρί.
δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο εἴτε εἰς οὐρανοὺς καὶ εἰς τὴν γῆν.
τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν,
κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα. εἰς ἄνθρωπον γενόμενα,
καὶ παθόντα καὶ ταφέντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ. ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, καὶ πάλιν ἐρ-
χόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, καὶ εἰς τὸ
ἅγιον πνεῦμα. οἱ μὲν γὰρ ὧν αἱρέσεων διρεῖται τοὺς τῆς
ἀπωλείας, σφίσιτε αὐτοῖς, καὶ μὴν καὶ ἑτέρους
ὀρυττοντες βόθρους μεγαλοστόμους, εἰς τοῦτ' καὶ πλ-
λιθον συνοιδν, ὡς ὅτι σθαίτε καὶ λεγὸν πρόσφατον
εἶναι τὸν λόγον καὶ σὺν τοῦ τοῖς πατρίσμασι παρῆθαι

πρὸς τὸν ἀρχὴν, παρὰ τοῦ θεοῦ καὶ πρός· καὶ τὸν πρὸ
παύλος ἀπόστολος καὶ χρόνου, μᾶλλον δὲ τῶν καὶ αἰώνων τὸν
ποιητήν· τὴν καλλιέρχεσθαι ἐκεῖ παρεγγεφόντες, οὐκ
ἐρυθριάσατε οἱ ἄγιοι· ὑποβιβάζοντες δὲ καὶ
μετὰ αὐτοῖς δοκοῦν τῆς πρὸς τὸν πέτρον καὶ τὴν ἰσότη-
τος καὶ δόξης, τὸ παρόμοιον αὐτῷ τῶν αὐχῶν πα-
ρεγγεγραφότι μᾶλλον. μεσίτην δὲ εἶναι φασὶ τὸν υἱὸν
αὐτῶν. οὔτε τῆς ἀξιώσεως ὑποστάσεως λαμβάνει τὴν δό-
ξαν, οὔτε μὴν τοῖς τῆς πίστεως ἐνιζήσασι μέρεσι.
τίς οὖν ἂν εἴη ὁ τῆς ἁγίας ὑποστάσεως ἀπολαύων,
καὶ τῶν τῆς πίστεως μερῶν ἀποκεκομμένος, ἀδιανόη-
τον παντελῶς τὸ ζήτημα ἐστί. καὶ τόπος οὐδεὶς ἢ
λαβεῖν ὀρθῶς μεταξὺ ποιητοῦ καὶ κτίσματος. καλῶ-
συρόντες οὖν αὐτὸν τόμε ἦκον ὑπὸ τῶν τῆς θεό-
πτητος ἔχειν, υἱὸν καὶ τὸ ὀνομάζουσι, καὶ προσκυ-
νεῖσθαι δὴν ὁσίαν, καίτοι τοῦ νόμου βοᾶντος αὐτὰ
φανδόν, κύριον τὸν θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μό-
νῳ λατρεύσεις. καὶ μεμὼ καὶ διὰ φωνῆς τοῦ δικαί-
του λεγούσης τοῖς ἐξ ἁπλῆς, οὐκ ἐξεῖ σὺν σοὶ θεὸς πρὸ-
φαλος· οὐ δὲ προσκυνήσεις τῷ ἀγαθῷ. ἀμήχανοι
μεμὼ οἷα περ ἐμοὶ ξίλον ἀφρόνας οὐδαμῶ μὴ ἀλη-
θῆναι, ὧν βάθεσι ἴσως καὶ πέρας. καὶ ἃ φησιν
ὁ σολομὼν, τοὺς ἐξόνας τοῦ ἰδίου γεωργίου πεπλή-
νηνται. καὶ ἐπαγάγουσι χεροὶν ἀπλῆτον. ἡμεῖς δὲ
οἷς τὸ ἦθον σὺν ἐσχήκαμεν φῶς. τῆς σκάνων ἀβελτη-
ρίας τὰ ἀσύμφορα πάντα ἀμείνω φεύγειν ἡρεμοῦσι.
καὶ τῇ τῶν αἰώνων πρώτῃ σεβόμενοι πίστει, μεμῆσθαι
φαμεμὼ ἀληθῶς σὺν τῆς τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς οὐσίας τὸν
λόγον, θεοπρεπῶς τε καὶ ἀπορρήτως, καὶ σὺν ἰδίᾳ
μεμὼ ἕκαστα νοῆσαι. τῶν δὲ ταυτότητι τῆς οὐσίας,

ὀέρ

συνοδεῖαι τελείας μεμὼ νηπιότητι, καὶ εἶναι μεμὼ σὺν αὐ-
τοῖ. σὺν δὲ πάλιν σὺν ἑαυτῷ τὸν πέτρον. ὁμοούσιόν τε
δὲ εἶναι φῶς σὺν φωτός. τὸ σὺν τοῦ καὶ τὸ φύσιν. ἰσο-
κλεᾶτε καὶ ἰσουργὸν χεῖρα τῆς καὶ ἀπαύγασμα.
καὶ καλὰ πᾶν ὁλίως ἰσομερέτως ἔχοντα, καὶ καὶ
οὐ δεῖν ἕτερον μεῖον καὶ τὸ μεῖον, ὥσπερ ἡμουμέ-
νου γὰρ οὕτως τοῦ λόγου τοῦς. ἁμὰ τε καὶ ὁμοού-
σιος ἔσται, ἃς μίαν θεότητος σὺν οὖσαν φύσιν. αὖ
τ' μεμὼ θεόπνευστος ἐκφῆ, ὥρησε φησὶ μεγίνεσθε,
τὸν σὺν τοῦ λόγον. τουτέστιν σὺν θῆναι ὥρησι, ψυχὴν
ἔχουσι καὶ λογικὴν. ὥσπερμεῖον δὲ τοῖς σώμασι
νοῖς κυρίως ἔσπειρεν ἁμὰ καὶ μεγάλη ζωόδος,
αὐτὸν ἐφη τὸν σὺν τῆς οὐσίας, τοῦ θεοῦ καὶ πρὸς μεγά-
νημεῖον μεγονοῖ μεγονοῖ τὸν διοῦ τὰ καὶ παῦλα, διὰ μερέος τοὺς
αὐτούς. καὶ διὰ καὶ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ καὶ φοιτῆ-
σαι μεμὼ ἐξ οὐρανῶν. ὥρησι καὶ θῆναι δὲ καὶ σὰρκωθῆ-
ναι. καὶ ἐνανθρωπῆσαι. καὶ ὅτι καὶ καὶ καὶ
ἐφ' ἑξῆς καὶ μεῖς. αὐνόμασον δὲ τὸν σὺν τοῦ λό-
γον, σὺν καὶ ἰν χῷ. ἄθρει δὲ οὖν ὅπως σὺν καὶ λέγοντες
μὴν, πᾶν δὲ αὐτὸν καὶ χῷ ἰησοῦν αὐνομάζοντες, σὺν
τοῦ καὶ πρὸς γεγενῆσθαι φασίν. εἶναι τε μεμονογε-
νῆ· καὶ θῆ σὺν τοῦ. καὶ φῶς σὺν φωτός. γεννηθέντα
καὶ οὐ ποιηθέντα, καὶ ὁμοούσιον τῷ πατί· καίτοι
τὸ χῷ αὐνόμασ φαίνεται αὖ, οὐχὼς ἡρμοσμένῳ μό-
νῳ τῷ ἐρεμεαυτοῦ λῷ, ἀλλ' ἃ γῷ καὶ ἐφ' ἑτέρων αὐτὸ
τεθειμένον αὐρήσομεν. ἔφη γῷ ὁ θεὸς περὶ τῶν ὀξῆ-
λεγμένων καὶ ἡγιασμένων σὺν τοῦ. μὴ ἐπὶ τῶν
τῶν χειρῶν μου. καὶ σὺν τοῖς προφήταις μου μὴ
ἐπονηρεύσθε. καὶ μεμὼ ὁ θεσπέσιος δαβὶδ κεχρισ-
μένον ὡς βασιλέα πορρὸ τοῦ θεοῦ διαχθεὶς ὑμνοῦνλ,

χειρὶ τοῦ θεοῦ ἀποκλῆ. καὶ τὸ τοῦτ λέγω. καὶ
τοι μὴν οὐκ ἄλλως τοῖς ἐθέλουσιν ἰδεῖν τοὺς ἐν τῇ
ἐν χῷ δεδικαιωμένους, καὶ ἡγιασμένους, ἐν πνεύ, τῇ
τοιάδε κλήσει πεπερασμένους. καὶ ἰδοὺ ὁ προφήτας
ἀμεβαιόμε τὸ ὦτι χὸ μυστήριον καὶ πλὼ διαφόρου
σωτηρίαν, προαναπεφωνημένην λέγων. ἐξῆλθες εἰς σωτηρίαν
λαοῦ σου τοῦ σῶσαι τοὺς χριστούς σου. οὐκοῦν τὸ χρι-
στὸς ὄνομα, πρόσκαιρον οὐχὶ μόνῳ τε καὶ ἰδιικῶ ὡς ἐφ'
ἡμῖν ἐμφαίνου ἦλ. ἀλλὰ καὶ τοῖς ἅγιοις ἐπάσιν. οἵπερ
καὶ ἐν τῇ τοῦ ἀμίου πνεύματος χάριτι κεκλασμένοι
ἦσαν. πνευματοφόροι γὰρ ἀπὸ τοῦ προφήτου ἡ φωνή. καὶ
ἀπὸ τοῦ κεχρίσθαι, χριστοί. ὅτι δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτοί
πλὼ οὕτως ὁ κλεὰς τε καὶ ἀξιολήπτου ἀληθῶς κε-
κλασμένου τοῦ μὴν χάριν, ἐμπεποίηκε λέγων ὁ θς φός ἰωάν-
νης, καὶ ὑμεῖς χρίσμα ἔχετε ἀπὸ τοῦ θυ. καὶ πά-
λιν οὐχ ἵνα ἔχητε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς, ἀλλ' ὡς
τὸ αὐτοῦ χρίσμα διδάσκει ὑμᾶς. μήτε πεῖραν δὲ
καὶ πνεύματος ἐμφαίνου ἦλ. ἰησοῦν τὸν ἀπὸ ναζαρέτ,
ὡς ἔχρισεν αὐτὸν ὁ θς, πνεύματι ἁγίῳ καὶ δυνάμει. καὶ
μὴν ὁ θεσπέσιος δαυὶδ πρὸς αὐτοῦ φησίν. ἠγάπησ
δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀδικίαν. διὰτοῦτο ἔχρι-
σέ σε ὁ θς, ὁ θς σου, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς
μετόχους σου. πῶς οὖν φησὶ τὸ παράπαν ἐν τῇ
ἁγίᾳ παρθένῳ παρεστῶτας αὐτοὺς, καὶ ἀλεξίτοπε-
κεῖσθαι αὐτὸν τὸν ἐμμανουὴλ, ἀδύνατον ἦν οὐδαμῶς καὶ ἡ
ἐλαιότης καὶ πλὼ ἐκείνου τῶν κεχρισμένων μέρος,
χριστόκον ἀποκαλεῖν, αὐτὸ ἔστι πολὺ τὸ μεσολαβοῦν,
καὶ ἀσυμπαθὲς διαφορᾶς τῆς τοῦ σῶ ἡμᾶν αὐχε-
καὶ ὑπεροχῆς, ἀποστηλίζον τὰ κεκλασμένα. οἰκείται μὲ
ἦν ἡμεῖς. ὁ δὲ, καὶ τὰ φύσιν κε καὶ θς. καὶ ἐπιγέγονε

μεθ' ἡμῶν καὶ ἐν τοῖς κεκλασμένοις, οἰκονομικῶς. ταυτὸ
τοι καὶ ὁ μακάριος παῦλος, χῷ αὐτὸν ὠνόμακε καὶ
θν, οὕτως λέγων. τοῦτο γὰρ ἴστε γινώσκοντες. ὅτι πᾶς
πόρνος. ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅς ἐστιν εἰδω-
λολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ
χῦ καὶ θῦ. οὐκοῦν οἱ μὲν ἅγιοι πάντες ὡς ἔφλω, ἦσαν
ἀν καὶ μεγάλοι ἀκότως διὰ τὸ κεχρῖσθαι χριστοί. μόνος
δὲ χς καὶ θς ὁ ἐμμανουὴλ. καὶ οὐκοῦν ἀρεῖ καὶ ταῦτα-
θοῦς, ἐστὶς ἰχοῖτο λέγειν, ὡς οὐ μὲν οὖν ἅγιων μετέρῳ
χριστόκοι μέν, οὐ μὴν δὲ ἐστι καὶ θεοτόκοι. μόνης
παρθένου ἡ ἁγία παρθένος, χριστοτόκος τε ὁμοῦ
καὶ θεοῦ νοεῖται τε καὶ λέγεται. μεγίστην γὰρ οὐκ ἄλλο
ἄνθρ κεκλῆσθαι. ὁπόταν δὲ μᾶλλον καὶ ἐνανθρω-
πήσαντα τὸν ἐκ θυ πρὸς λόγου. οἰκονομούμεθα γὰρ καὶ
ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ τὰ χθὲν θεοί. καλῶ οὐχοὕτως βζ ὁ ἡ
φύσιν δὲ μᾶλλον καὶ ἀληθείᾳ, καὶ ἐγένετο σὰρξ. οὐχ
ἵσως ἐκένο ὀρθῶς. ἀρῶμεν εἰ πέμοι, θεοπρεπῶς μητρὶ
χριστοκον ἡ παρθένος; καὶ πρόσκειται τοῦτο φαμεν, ὅτι με-
γίστην μὲν ὁμολογουμένως ἐξῃρημένης τῆς οὐσίας
τοῦ θυ καὶ πρὸς, ὁ ζῶν τε καὶ ἐνυπόστατος αὐτοῦ λό-
γος. καὶ ὕπαρξιν ἐνεργόνω, πλὼ ὑπαρξιν ἔχῃ. ἀλλ' ου-
νυφεστηκὼς τῷ μεμενηκότι. ἐν αὐτῷ τε καὶ ὡς
αὐτῷ καὶ ὑπάρχων καὶ νοούμενος. ἐν ἐσχάτοις δὲ
τοῦ αἰῶνος καιροῖς, ἐσαρκώθη μέγονε σὰρξ, τουτέστιν
ἡνώθη σαρκὶ ψυχὴν ἐλογον. πλὼ λογικὴν, μεμενη-
θεωλεγέται καὶ σαρκικῶς διὰ ζωικός. ἔοικε δέ
πως τῷ καθ' ἡμᾶς τόκῳ, τὸ ἐσάπαν ὡμυστήριον.
αἱ μὲν γὰρ τῶν ὡσὶ γῆς μητέρες ἐσπαρεῖσαν τῇ φυ-
σᾷ πρὸς γένεσιν, ἔχουσι μὲν ἐν μήτρᾳ σπερμάτων
καὶ βρεφῶν πλὼ σάρκα. καὶ ἀφεκτοῖς ὅσοι ἐκερ-

(ἢ ὅτι δεκτικὴ πλὼ χριστοκόκος φωνή. οὐ μόνον δὲ. ἀγὰ μᾶλλον τῆς θεοῦ κλῆ.)

γάσας θῦ, προϊόδασαν καὶ τελουμένῳ ἐς εἶδος τὸ ἀν-
θρώπινον. ἐνίκησε δὲ ὧι ζῶιόν τὸ πᾶν τὰ θῆ καθ' ὅν οἵδε
τρόπον. ἐσηλθέτην γὰρ πάντα αὐτοῦ εἰν αὐλῶι, καὶ τὰ μὲν τῆς
θρεφθείσου φωνῆι. ἔστεργε δὲ ἑαρκὸς, καὶ ὁμοιοῦτ' εἶπε-
σθαι ἀνχῆς ἐστὶ λόγος. ἀεὶ δὲ καὶ γαλόνασι μένων αὖ-
τοῦ τὰδ' ἀπὸ γῆς σωμάτων μετέρες, ἀεὶ δὲ ὅλον
ἀποτελοῦσι τὸ ζῶον, ὃ' ἐκ ἀνχῆς δὲ λείπω καὶ σώ-
ματος, οὐχὶ μερέσι λέγοντα τεκμή. οὐδ' ἂν εἴποι
τις φέρε ἥπαρ τῆι δὲ βέβηκε ἑαρκοτόκον μᾶλλον, οὐκ
ἔστι καὶ ἀνχοτόκον. ἐκτέτοκε γὰρ ἀνχὴ, θεῖα τὸν βα-
πτισμόν, καὶ ὡς ἐν ὀξ ἀμφοῖν τὸν ἄνθρωπον. ἀνχῆς δὲ λέ-
γω καὶ σώματος, τοιοῦτόν τι πεπεκάσθαι καὶ ὧιδὲ
τῆι παλιγγενεσίαι τοῦ ἀνθρώπου ἡλπίδες δεξώμεθα. με-
γάλην μὲν γὰρ ἐκ τῆς τοῦ θῦ καὶ πρὸς οὐσίας ὡς
ἔφην, ὁμονοίαν αὐτοῦ λόγος. ἐπειδὴ δὲ ἑαρκὸς λα-
βὼν καὶ ἰδίαν αὐτῶι ποιησάμενος κεχρημάτικε καὶ
υἱὸς ἀνθρώπου καὶ γέγονε καθ' ἡμᾶς, οὐδὲν ἧττον τὸ αὐτὸ
τοῦτον ἴσαν. μᾶλλον δὲ καὶ ἀναγκαῖον ὁμολογεῖν, ὅτι γε-
γένηται καθ' ἑαρκὸς διὰ γυναικός. καθάπερ καὶ
ἡ τοῦ ἀνθρώπου ψυχή, τῶι ἰδίῳ ζωοποιεῖται σώμα-
τι, καὶ ὡς ἐν λεχθῆναι πρὸς αὐτό. καίτοι τῶι φύσιν,
ἑτέρᾳ πεφύκοτό, νοουμένῳ τε καὶ ἐπαρχοῦσι καθ' ἑαυτὰ
τὸν ἴδιον λόγον. καὶ ἡ βούλοιτό τις τῶι τοῦ δένδρου
μέσῳ λέγειν, ὡς ἔστι μὲν ἑαρκοτόκος. οὐ μὲν ἔστι καὶ
ψυχοτόκος, πεφυκὸς ἐπὶ πολλῶν. τέτοκε γὰρ ὡς ἔφην
ζωοποιθὲν σύνθετον ἐξ ὁμοίων τὸ ζῶον. καὶ ἐκ
δυοῖν μὲν, πολλοῦ ἕνεκα ἀνθρ. μᾶλλον δὲ ἐκ πλειόνων τοῦ-
τό ὅπερ ἐστί. ζωοδοθεὶς δὲ ὧιδε ἐς εἰκότητα
φύσεως, καὶ οἷον ὠκεανὸν νάπης αἰγιαλοῖν, ὅπερ ἂν
ὡς ἴδιον ἑκατέρῳ πρόσῃ. ὅτι δέ ἐστιν ἀναγκαιοτέ-

τη λόγων ἡ σύνοσις τοῦ χῦ, καὶ τάδε φήσει ἐρέων καὶ ἀλλαχοῦ
πολλαχοῦ πολλάκις, καὶ διὰ πολλῶν ἑτέρων. φέρε γὰρ εἰ
δοκεῖ τῶν τοῦ μεγάλου παύλου πολυπεφημισμένων
φωνῶν. ἀνεκβιβῆ τὸν νοῦν καὶ ὡς ἔνι λεπτῶς ἐπιρρέ-
δοντες. ἔφη τοίνυν περὶ τοῦ μονογενοῦς. ὃς ἐν μορφῇ θῦ
ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θῶ.
ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών. ἐν ὁμοιώ-
ματι ἀνθρώπων γενόμενος, καὶ σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρ.
ἐταπείνωσεν ἑαυτόν. τίς οὖν ἄρα ἐστὶν ὁ ὑπάρχων
ἐν μορφῇ τοῦ θῦ. καὶ οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγησάμενος τὸ
εἶναι ἴσα θῶ, ἢ τίνα κεκένωται ἑαυτόν. καθάπερ δὲ
ὅπως ἐταπείνωσεν, καὶ ἐν τῇ τοῦ δούλου μορφῇ. οἷα δ'
οὖν ἐς δύο τέμνοντες τὸν ἕνα χῦ ἰῦ χῦ. εἶς τε αὖτον φη-
μὶ καὶ τὸν ἐκ θῦ πρὸς λόγον, τὸν ἐκ τῆς αἰμίας πορθέ-
νου φασὶν ὑπομεῖναι τὴν κένωσιν, ἀπορθιζάντες αὖ
τοῦ τὸν ἐκ θῦ λόγον, πρὸ ἁπάντων ὁπόσοι καὶ ἐν
μορφῇ καὶ ἴσα θῶ νοσταίμεν εἶναι τοῦ πρὸς. ἵνα καὶ
τὸν τῆς κενώσεως ὑπομείνῃ τρόπον, ἐς ὅπερ οὐκ ἐῶ
καθημμένος. αἰῶν δὲ ἐστὶ ζῶν πεποιημένων ἡ καθ'
ἰδίαν νοῦσιν φύσιν, τὸ ἐν ἑστῶτι τοῦ πρὸς. πᾶς οὖν ἐκ
κεκενῶσθαι λέγεται, εἰ τῶι φύσιν αὖτος ἂν γεγένηται
ἐκ γυναικός. καὶ ἐκ ποίας εἰ πέμοι τις ἐπαρχῆς
προβυτέρας, καὶ τῆς ἀνοῦ μείζονος, εἰς τὸ ἀνός ἦν
καθ' ἕβη. ἢ πᾶς ἂν νοῦν τοῦτο λαβὼν ὡς οὐκ ἔχων ἐν ἀεχῇ
τῶι τοῦ δούλου μορφῶι ὁ φύσιν τε ἀν ἐν ἑτέρᾳ
καὶ ἐπὶ ζυγὸν δουλίας, κάμηλος. αἰγά καί φασιν. ὁ
φύσιν τε καὶ ἁληθῶς ἐπάρχων καὶ ἰσόθεος υἱός.
ὁ ἐκ θῦ πρὸς λόγος. ἐν μορφῇ τοῦ γεγενημένου
ὑπάρχων καὶ ἴσα ὧν αὐτῶι, καθώκησεν ἐν ἀνῷ γέν-
νᾳ θέντι διὰ γυναικός. καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ κένωσις καὶ

τὸ τῆς ταπεινώσεως χάρημα, καὶ τὸ ἐν τῇ τοῦ δούλου νε-
κρώσει μορφή. εἶτα ὦ βέλτιστε τὸ καθολικῶς εἰρη-
μένον ἐν ἅπασι τὸν ἐκ θεοῦ λόγον ἀρκεσθέν αὐ ἰδικῶσαι
αὐτῷ. καὶ ἀσφαλές ἐστιν ὅτι τε οὕτως ὑπὲρ δύο τοῦ
δούλου μορφῶν, καὶ οὕτως αὐτῷ ἡνώσατο ὁ τῆς ταπε-
νώσεως δρόμος; καίτοι λέγοντος ἀκούω τοῖς ἁγίοις ἀπο-
στόλοις. ἐαυτὸν ἀφανίζει, τὸν λόγον μου τηρῶν. καὶ
ὁ πατήρ μου ἀγαπήσει αὐτόν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμε-
θα. καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιησόμεθα. ἀκούεις ὅπως
ἐν τοῖς ἁγιασθεῖσιν αὐτόν, καὶ αὐτὸν ἔφη συνοικοῦ-
σιν αὐτῷ τὸν θν καὶ πρα; ἐρεῖς καὶ αὐτὸν κενωθέντα
λέγεται, καὶ πῶς ὁμοίαν ἀνατετλῆναι ταπείνωσιν δυνά-
μενον. καὶ πῶς τοῦ δούλου μορφὴν ἀναλαβεῖν, ὁπότε γε τῶν ἁγι-
αζόντων αὐτὸν ἁγιάσαι ποιήσεται μονὰς ἰδίας; τί
δὲ τὸ κατὰ τὸ καθ' ἡμᾶς. ἔρχε καὶ αὐτὸ τῆς
ἐν ἀνθρωπότητος ἀποκαλύψου πρὸς οἰκονομείαν, ἵν' δι'
μόνου τοῦ λόγου πεπεράσθαι φαμὲν τῆς πάντων ἐνέρ-
σεως καὶ ζωῆς; ἀπαγε τῆς οὕτω περιττῆς καὶ ἀνοή-
του παντελῶς εἰκαιοβουλίας. πεπλατύνασε τοίνυν
ἑαυτὸν ὁ ἐν μορφῇ τοῦ θῦ καὶ πρὸς καὶ ἰσότιμα ὑπάρ-
χων λόγος, ὁπότε ἡνώμενος σαρξ καθὼς φησὶν ἰωάννης.
γεγόνηται διὰ γυναικός. καὶ ὁ ἡνῶνθαι ἔχων πρὸς ἐκ
θῦ πρὸς, καὶ πρὸ καθ' ἡμᾶς ἐστὶ μένων πάθη δι' ἡμᾶς.
ἐστὶ δι' ὃ καὶ σκάνταν αὐτοὶ καθ' τίνα τρόπον ὁ ἐκ θῦ πρὸς
λόγος, χὲ οὐ νοεῖτο καὶ λέγοιτο πρὸς ἡμῶν, εἰ μὴ ἀπ'
με τοῦ κεκενῶσθαι χὲ οὐομάζεται. τίνα κεκένωκε ὁ ἅπαξ
τῆς ζωῆς τῆς ἁγιαστικότητος, ἤτοι ἁγιότητα. εἰ μὲ'
οὖν ἰδικῶς τὸν ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνον γεννηθέντα θν λό-
γον. καὶ τοῦτο εἶναι φασὶν ἀληθές, ἀγνοοῦσιν ὅπως κὴ
πῶς τοῦ μονογενοῦς ἀδικοῦσι φύσιν, καὶ τῆς μετὰ

σαρκὸς οἰκονομείας παρασημαίνουσι τὸ μυστήριον.
εἰ γὰρ κεκένωται ὡς ἁγιότητος ὢν ὁ λόγος, ἰδιωδεῶ
πάντως ἁγιασμοῦ καὶ οὐκ ἐκόντες ὁμολογοῦσιν κὴ
τοὺς ἄνωθεν ἔτι χρόνους ὑπάρχειν αὐτόν, καθοὺς οὐ-
πω κεχρισμένος, ἀμέτοχος ὢν ἐστὶ τῆς πρὸς ἕτερον αὐ-
τῷ δοθείσης δωρεᾶς. τὸ δὲ ἁγιασμοῦ πεπληρῶσθαι,
σφαλέσθαι καὶ τὰ φύσιν. καὶ οὐκ ἂν νοοῖντο παντελῶς
ἡμεῖς μηκέτι ἁμαρτίας, ἤτοι τοῦ δύνασθαι τοιαῦτα
λῦν. ὑποπεσεῖν ἡμᾶς οὕτω ἄρχε καὶ ἔρχεσθω ἡ τοιαύτη
νόησις ὁ λόγος. πῶς οὖν ὁ αὐτὸς ἐστὶ καὶ οὐκ ἀλλοίω-
ται. καὶ ἡ ἐξ ὧν ὁ λόγος καὶ σύμμορφη καὶ ἰσότιμη
τοῦ πρὸς ἑαυτὸν ἐστὶ καὶ ἡνωμένη, φαίη τις ἂν ἴσως, (κ)
ἀπόμη τοῦ πεφυκέναι ὡς ὑπερτέλειος ἐν ὑπερτέλειος ἐννοίας ἀπε-
νηνεγμένος, ὁπότε ταῦτα που καὶ αὐτὸς ὁ πρὸ, δεῖσιν
αὖ ἁγιασμοῦ. μᾶλλον δὲ ἤδη καὶ μᾶζον αὐτοῦ ἀνα-
πέφηνεν ὁ υἱός. εἶτα πῶς ἁγιάσεται μᾶλλον αὐτὸς ἴσος
ὢν αὐτῷ καὶ ἐν μορφῇ. καὶ πρὸς ἁγιασμοῦ, ὁ δὲ ἀφ-
νωμένος ἐν οἷς ἐστὶ καὶ ἐστί. καὶ ἔσται. οὕτω τοῖς
ἁγιαζομένοις λαβεῖν ἐστὶ δόσιν, διαφέρει τοῦ ἁγιάζεσθαι
καθ' ὁμοιότητα τοῦ υἱοῦ, μᾶζον δὲ ἤδη καὶ ἀμφοῖν
ὁρᾶται τὸ κατὰ τὸ ἁγιάζον αὐτούς. εἰ δὲ περίεστιν οὐκ
ἐν δοιαστόν, ὡς ἀπάτης ἀπολογίας δεῖται, τὸ ζητούμενον
ἐκτὸς τοῦ κρότωνος οὐ λαμβάνεται. αὐτὸς ἐστὶ ταῦτ' λέγω.
καὶ περιθρέξατε καὶ ἀποτολμήσατε ἐγκαλεῖσθε. ἁγιά-
ζῃ καθ' ἃ φύσιν ὁ ὁμοούσιος θεός. ἅγιος ὁ πρὸ. ἁγί-
ζει δὲ καὶ ὁ υἱὸς οὐσιωδῶς, καθ' τὸν ἴσον ἐκ θεοῦ τρόπον. ὁμοίως
δὲ καὶ τὸ πνᾶ. οὐκοῦν ὅσον ἐς ἰδίαν φύσιν, οὐχὴ-
μάσας καθ' μονάς ὁ ἐκ θῦ πρὸς λόγος. εἰ δέ' δή
τις οἴεται τὸν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου γεγεννημένον.
κεχειράθαί τε καὶ ἠγιάσθαι μόνον. ταὐτὸν τοι καὶ

ωσιν. οὕτω καὶ πάντα ἀνθρωπον ἀμαρτίαν μορφὴν δουλουσάμενον, ὃ καλεῖται φύσιν ἰδίαν ἔχειν θέλησιν. οὕτω καὶ σπέρμα τοῦ Ἀβραὰμ ἐπελαβόμενος, καὶ κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι ὤφειλεν. πᾶς δὲ τις ἰδίαν ἔχει θέλησιν καὶ ἐνέργειαν, ἵνα καὶ κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῇ. τὸ γὰρ πίστιν ὁμοιωθῆναι λεγόμενον, ἐξ ἀνομοίου τινὸς ὧν τὸ ὁμοιοῦσθαι δηλοῖ. ἐπειδὴ οὖν ἐμοὶ καὶ σοὶ καὶ παντὶ ἀνθρώπῳ ἡ ἁμαρτία καὶ ὁ θάνατος ἐκράτησεν, ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου ἐλευθερωθῆναι ἐβουλήθη, ἐκ τοῦ ὁμοιωθῆναι ἡμῖν ἐποιήσατο τὴν ἀρχήν. ἐπειδὴ γὰρ

τῶν ὡς θεὸ, καὶ ἡ μήτηρ αὐτοῦ νόμῳ ὡς ἄνθρωπος, ἐδίδασκε
λέγων. οἱ βασιλῆς τῆς γῆς, ἀπὸ τίνων λαμβάνουσι κῦν
σιν ἢ τέλη. ἀπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, ἢ ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων.
πεῖρου δὲ φαίνονται ἀπὸ τῶν ἀλλοτρίων, ἐπαίνεγκλα
αὐτοῖς. ἀέρεμα ἁβάτηροι εἰσὶν οἱ υἱοί. ὄντως δὲ οὕτως ἐλ
γοῦς. ὡς οὐκαὶ λέγοιλοχὲ ἐξωτὲ θεοῦ ὑπάρχων καὶ
οἱονεὶ κλῆρα μόνας ὁ ἐκλεῖ λαός. πρεσπούσης δὲ κόλ
λον αὐτῷ τῆς ἰσιακῆς δεκλήσεως ὅτε μάρκον ἄνος, φέ
ρε δὴ φέρε δηκνώμεθα ἐξαὐτῶν ζώντες ἀκόντες ἀκὶ πίστις
ὠνεῖρων γεγεμεῖτον ὅτι θεῖ κλῆρα φύσιν ἐστί, καὶ ἵνς
ἐνότητα ζωεννυσεγμένος ἀκὶ πρὸς μᾶ φωκὲ ἀκὶ ἰδίαν
θέρμα. οὗ δὲ πεφηνότος ἀληθοῦς, θεοῦ αὐλεῖοιλο
πρὸς ἡμᾶς καὶ σφόδρα ἐπικότως, ἢ ἁμάρτανε παρθένος.
οὐκοῦν ὁ πρὸ φήτης ἡ ζωῖας μονονουχὶ καὶ ἐναυθρω
πάζων τὰ τὸν υἱὸν καὶ ὅσον οὐδέπω παρεσόμενον, πρὸ
κλῆσιν ἐκάνυε λέγων. ἰαχὶ ζετε ἔρημοι ἀνθρῶποι. καὶ γὰ
ναῖκα πάσχαλε λυμένα, πάσχα καλέζετε οἰ ὀλιγόψυ
χοι τῇ διανοίᾳ. ἰαχὶ ζετε καὶ φοβᾶσθε. ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν
κρίσιν αὐτὰ ποδίδωσι καὶ αὐτὰ ποδύσεται. αὐτὸς ἥξει
καὶ σώσει ἡμᾶς. τότε ἀνοιχθήσονται ὀφθαλμοὶ τυφλῶν
καὶ ὦτα κωφῶν ἀκουσθήσονται. τότε ἁλεῖται ὡς ἔλα
φος ὁ χωλός, καὶ ἔσται γλῶσσα μογιλαλέων.
ἄθρει δὴ οὖν ὅπως καὶ νῦν ἀσπάζεται καὶ θεὸν ὀνομά
ζει. καίτοι χαλεῶν ἐν τοῦτοι. ὅτι μὲν ἀνὸν ἀσόλως θεο
φορεῖν κἀπίστατο τὸν ἐμμανουήλ. οὔτε μὲν ὡς ἐνορ
γάνου ταῦτα παρελήμμενον. ἀγὰ δὲ θεὸν ἀληθῶς ἐνην
θρωπηκότα. τότε γὰρ δὴ τότε καὶ ἀνεᾴχθησαν μὲν
ὀφθαλμοὶ τυφλῶν. ἤκουσαν δὲ καὶ ὦτα κωφῶν.
τότε καὶ χάφου δίκην, ὁ χωλὸς ἀνεπήδα. γέγονε
δὲ καὶ γλῶσσα μογιλαλέων. οὕτως αὐτοῦ

ἀγίοις διαγγελικοῖς διακρυπτόμενον ἐκβόα τὸ κατὰ τὸ
λεγόμενον. ὑψόθεος ὑπλαὸν ἀναβαίνει ὁ διαγγελιζόμενος
τῷ σιών. ὑψωσον ἐν τῇ ἰσχύϊ τῷ φωνήν σου. ὁ διαγ
γελιζόμενος τῷ ἱερουσαλήμ, ὑπαίρετε καὶ φοβεῖ
σθε. εἶπον ταῖς πόλεσιν ἰούδα. ἰδοὺ ὁ θεὸς ἡμῶν.
ἰδοὺ κῦς μετὰ ἰσχύος ἔρχεται καὶ ὁ βραχίων αὐτοῦ
μετὰ κυρίας. ἰδοὺ ὁ μισθὸς αὐτοῦ μετ' αὐτοῦ. καὶ
τὸ ἔργον ἐνώπιον αὐτοῦ. ὡς ποιμὴν ποιμανεῖ τὸ ποί
μνιον αὐτοῦ. καὶ ᾧ βραχίονι αὐτοῦ συνάξει ἀρνας.
σὺν φανερῶς ἡμῖν ὁ κῦς ἡμῶν ἰησοῦς χῦς, ἰσχὺν ἔχων θεο
πρεπῆ, καὶ βραχίονα μετὰ κυρίας. τουτέστιν ἐξου
σίᾳ τε καὶ κυριότητι. τοιγαροῦν καὶ ἔφασκε. τῶν
μὲν λεπρῶν, θέλω καθαρίσθητι. ἁπτόμενος δὲ τῆς σω
ρού, καὶ ἀνίστατο εὐθέως. τῶν δὲ καὶ ἀπὸ τεθνεώτων τὸν τῆς χήρας υἱόν. συνῆγε
δὲ καὶ ἄρνας. ποιμὴν γὰρ ἐστιν ἀγαθὸς, τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θεὶς ὑπὲρ τῶν προβάτων. τοιγαροῦν καὶ ἔφα
σκε. καθὼς γινώσκει με ὁ πὴρ, κἀγὼ γινώσκω τὸν
πέρα. καὶ τὴν ψυχήν μου τίθημι ὑπὲρ τῶν προβά
των. καὶ ἄλλα πρόβατα ἔχω, ἃ οὐκ ἔστιν ἐκ τῆς αὐ
λῆς ταύτης. κἀκεῖνα με δεῖ ἀγαγεῖν καὶ τῆς φωνῆς
μου ἀκούσουσι. καὶ γλυκύτατόν μοι ἀκούσμα ἦν τοι
μὴν. ἀεροφόμενος δὲ ὧν ὑπαὶ τῶν κηρυγμάτων τοῦ
ὁ θεοπέσιος βαπτιστὴς, οὔτε θεοπλοῦς ὄρνεον, οὔτε
μὴν ἄνον ἀπολῶς θεοφορεῖσθαι κἀπαίτιος. θεὸν δὲ
μᾶλλον μετὰ σαρκὸς ἥξουσι ἐνανθρωπηκότα, τοῖς
ἀνὰ πάσαν τὴν ἰουδαίαν διηγγελίζετο λέγων. ἑτοι
μάζεσθε τὴν ὁδὸν κῦ. ἃ θέλει ποιεῖτε τὰς τρίβους
αὐτοῦ. τίνος οὖν πρὸς τὸ ταχὺ ἑτοιμάζεσθαι τὰς
ὁδούς, πλὴν ὅτι χῦ. τουτέστιν ἐνανθρωπήσαντος μορ
φῇ, πεφηνότος τοῦ λόγου. αἰτόχρη δὲ εἶμεν πρὸς

πίστιν καὶ ὁ θεασάμενος παῦλος ἐμαρτύρησεν τε καὶ
λέγων· τί οὖν βούλεσθε εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ'
ἡμῶν· ὅς γε τοῦ ἰδίου υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ ὑπὲρ ἡμῶν
πάντων παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐχὶ καὶ σὺν αὐτῷ
τὰ πάντα ἡμῖν χαρίσεται. εἶτα ἡ παρεμβολὴ πῶς ἂν νοη-
θεῖεν θεοῦ, καὶ ἴδιος υἱὸς, ὁ ἐκλεκτὸς ἀγγέλοις παρθένου. ὡς
παρ' ἡμῖν ἴδιον ἄνθρωπον. καὶ μελῶν καὶ ἐκφόρων ἄλλων ἑτέρων
ζώων. τὸ ἐξ αὐτοῦ καὶ τὰ φύσιν γεγλυκημένου, οὕτως
ἴδιον θεοῦ, τὸ ἐκλεκτὸς οὐσίας αὐτοῦ νοοίτω καὶ λεγέτω.
πῶς οὖν ἴδιος θεοῦ υἱὸς ὠνόμασται ὁ χς̄, ὃς καὶ δέδο-
ται παρὰ θεοῦ καὶ πρὸς τὰς ἀπαιτοῦντα ἐκκλησίαν σοφίας
καὶ ζωῆς. παρεδόθη δὲ διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν,
καὶ αὐτὸς ἀνομίας πολλῶν ἀνήνεγκεν ἐν τῷ σαρκικῷ
αὐτοῦ ξύλῳ καὶ τὸ ξύλον καὶ τὸ τοῦ προφήτου φωνήν; πρό-
δηλον οὖν ὅτι τὸ τῆς ἐναλλαγῆς χαρίσμα παρεκλήθη
ἀναγκαίως, ἴδιον υἱὸν ἀποφαίνῃ τοῦ θεοῦ, τὸν ἐκ τῆς
ἁγίας παρθένου. σαρκικῷ γὰρ ὧν οὐχ ἑτέρου τινὸς ἢ
καθ' ἡμᾶς, ἴδιον δὲ μᾶλλον αὐτοῦ τοῦ ἐκ τοῦ ὄντος
λόγου, τὸ γλυκὺ θεὸν ἐξ αὐτῆς. εἰ δὲ δηλαδὴ καὶ μόνην
ἀπονεμεῖ τῇ αὐτοῦ τοῦ ὀργανικοῦ ὑπουργίαν, ἀπο-
πεμπτὴ καὶ οὐχ ἑκὼν καὶ τοῦ εἶναι καὶ τὰ ἀληθῆ υἱόν.
ἐποχεῖσθω γὰρ τῆς λόγῳ φέρει ἅπαν ἁγίως. ἔξωθεν
αὐτῷ καὶ πᾶς, τὰ ἅγια λόγων τεχνίτης, ἀλλ' ἂν τὲ ἀρι-
στα μεμηχανημένως. ἆρα οὖν ὁ τοιοῦτος καὶ τὰ λοιπὰ
τοῦ λόγου καὶ τὸ τῆς ὠδῆς ὄργανον, ἐκτὸς αὐτοῦ τά-
ξει τοῦ ὄντος, καίτοι πᾶς οὐκ ἂν ὕλης τὸ χρῆ-
μα εἴη. ἡμεῖς γάρ, ἃς ἂν δέξιν παρελήφθη τῆς τέ-
χνης. ὁ δὲ, εἰσὶ καὶ ὀργάνου δίχα, τοῦ τεκτόνος υἱός.
εἰ δὲ δὴ φαῖεν ὅτι παρελήφθη πρὸς ὑπουργίαν ὁ
ἐκλεκτὸς ἵνα διὰ αὐτοῦ τελῶνται τὰ θαυμαστὰ, ἀλ-

ἐὰν δὲ ἀγγέλοις καὶ θεασαμένοις ἀνακαμένη τὸ κήρυγ-
μα, λεγέσθω καὶ ἑπόμενος ἂν ἀνίων προφήταις, θεό-
πνευστος ὀργανον. καὶ προφήτης ἂν ἄγων, ὁ ἱερὸς φαύστης
μωϋσῆς· ὃς ἀνακρούων τῷ ἐβραίων, μεστὸν ἐμέλῳ
ἧς αὐτὸς ἐποίησε τοὺς πολέμους. δίεσιν δὲ καὶ αὐτὴν τῷ θεῷ
λόγων, διὰ μέσων ἰέναι κεκμάτων ἐκλέξαι τοῖς ἰσ-
ραηλίταις. ἐπὶ φέρων δὲ αὐτῷ καὶ πεδήσας, ὑδά-
των αὐτὰς ἐπὶ στέρεας, καὶ πηγὴν ἐδίξε τῷ ἀ-
κροτόμων, καὶ μεσίτης γέγονε θεοῦ καὶ ἀνῶν. κανόνα
μου διάκονος ἐπῶ καὶ καθηγητὰ λαῶν. οὐ δεῖ οἶμαι ἐπ'
τὸ περισσὸν ἐλθεῖν. καὶ πεπαλεουσάπτακεμένῳ οὐδα-
μῶς τοὺς, περὶ αὐτοῦ γεγονότας, ὡς ἐν ὀργάνου χρῆ
καὶ τάξει παρειλημμένους καθὰ τὸν ἴσον ἔχθρον. πε-
φλυάρηκε δὲ καθ' ἃ τὸ ἐτικὸς ὁ θεασάμενος δικαίως ἐπι-
νον ἐπαίνων, τίς ἐπιφέλησις ἰσωθήσεται τῷ κῷ. καὶ
τίς ὁμοιωθήσεται τῷ κῷ ἐν υἱοῖς θεοῦ. ἀμήγε σοφω-
τάτος παῦλος, πεπληῶσθαι μᾶλλον ἐν οἰκείοις ἀποφαί-
νῃ μᾶσσόν. θεῷ δὲ καὶ κῷ ἀποκαθ' ὃν ἐκκλησιαστικὸς
οἰκονομικῶς γεγονότα· τουτέστι τὸν χν̄. γέγραφε
δὲ ὧδε· ὥςτε ἀδελφοίμου ἁγίας κλήσεως ἐπου-
ρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν ἀπόστολον καὶ
ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν ἰν̄, πιστὸν ὄντα τῷ
ποιήσαντι αὐτόν, ὡς καὶ μωϋσῆς ἐν ὅλῳ οἴκῳ αὐτοῦ.
πολλοστὸς γάρ οὗτος δόξης παρὰ μωϋσῆν ἠξίωται.
καθ' ὅσον πολλὸν τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευ-
άσας αὐτόν. πᾶς γάρ οἶκος, κατασκευάζεται ὑπό τινος·
ὁ δὲ τὰ πάντα κατασκευάσας, θς̄· καὶ ὁ μωϋσῆς
μὲν, πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ὡς θεράπων, εἰς
μαρτύριον τῶν λαληθησομένων. χς̄ δὲ, ὡς υἱὸς ἐπὶ
οἶκον αὐτοῦ. οὗ οἶκος ἐσμὲν ἡμεῖς. ἐὰν δὴ οὖν

ὁπως καὶ ὅλης ἀνθρωποπρεπὴς αὐτῷ τελειώσῃ μέτρον,
καὶ πᾶς αὐξήσῃ δόξης καὶ θεοπρεποῦς ἀξίας εἰς πο-
νέρεσ τὴν ὑπεροχήν. ἀσχημοσύνη γὰρ καὶ ἀπρόσοδον εἰ-
ναῶν. καὶ μεῖν καὶ γλυκάθαι πιστὸν τὸ ποιμὴν ζωοποιῆ-
σον, ὃ μάλιστα διαβεβαιούμενος ἵστησι μηδὲν μελλό-
νως ἢ καλὰ μεσοτέα, φησί. καὶ θάσσον καὶ φονεύσῃ μὴν
ὄλεθρον τοῦ οἴκου ὁ καλλασκολεύσας αὐτόν. εἶτα πρόσ-
πάλιν. πᾶς γὰρ οἶκος καλλασκολεύεται ὑπό τινος. ὁ
δὲ τὰ πάντα καλλασκολεύσας, θεός, οὗτος οὐ τέτακται
μεῖν ἐν ποιήμεσι καὶ αὐτοῖς καλλασκολεσμένοις,
ὁ θεοπρέπιος μεωϋσῆς. καλλασκολεσμός δέ τοῦτον,
ὁ πλάσας ὅλων δέσποτα καὶ χύ. καίτοι θῦ λεγομένου κα-
τασκολεύσαι τὰ πάντα. θεὸς οὖν ἔστι καὶ ἀληθινός
οὐκ ἀδιαλύτως ἐστί. καὶ μεϋσῆς μεῖν ὡς θεραπῶν
ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ πιστός. χὺ δέ, ὡς υἱὸς ὢν τὸν οἶκον
αὐτοῦ. οὐ οἶκος ἐσμεῖν ἡμεῖς. καίτοι θῦ λέγοντος
διὰ φωνῆς πρὸ φητῶν. ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς. καὶ
ἐμπεριπατήσω, καὶ ἔσομαι αὐτῶν θεός. καὶ αὐτοί
ἔσονταί μοι λαός. ἀγαθότης ἂν φαίη, τίς ἂν ἴσως ἡ
διαφορὰ χὺ καὶ μεσοτέως, εἴπερ ἄμφω γεγένασι δι'
ὑμᾶς ἀνθρ. πῶς ὁ μεῖν, οἰκέτης. καὶ ὡς ἐν οἴκῳ πι-
στός, ὁ δέ, καὶ φύσει ὡς υἱὸς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἐξ ἀ-
νάγκης ἡμᾶς. οἶμαι δὲ ἔγωγε, παντὸς τοῦ χειμέ-
νου ἐπάρχειν ἀνάγκης, εἴπερ ἔστιν ἐν καλῷ φρενός,
καὶ νοῦν ἔχοντι χὺ καλὸν μεκρὸν πλοῦν. ὁ μεῖν,
ὡς ἰὼ ἀνός καὶ ὑπὸ ζυγὰ δουλίας. ὁ δὲ, καλὸς φύ-
στην ζιζάθηρος, ὡς θεὸς καὶ δημιουργὸς τῶν ὅλων. καὶ
κένωσιν ἀναπλάσας τὸν ἐπαλουσιον δι' ἡμᾶς. ἀλλ' οὐχὶ
τοῦτο αὐτὸν τῆς θεοπρεποῦς δόξης ἐξοικιόσ. οὔτε
μεῖν τῆς ὑπερ ταύτης καὶ καλὸ πάντων ὑπερο-

χῆς ἀποσβάσ. πόθεν. ὥσπερ γὰρ ἡμεῖς τὸ αὐτοῦ πάν-
πλουτήσαντες. καὶ ὑκνικεγὰρ ἐν ταῖς κλήσεσιν ἡμεῖν τε-
ταύμεθα μεῖν ἐν τέκνοις θῦ. τὸ γὰρ μεῖν εἶναι τοιοῦτο-
πρὸ βεμεῖν, οὐκ ἀποβεβλήκαμεν. βεμεῖν γὰρ ἀνοικ'
φύσιν. καίτοι θῦ λεγόντος ἐββαῖ ὁ πρὸ, οὕτως μὴ
αὐτὸς ὁ τῆς τοῦ θῦ καὶ πρὸς οὐσίας ἀπορρήτως ἐκπε-
φηνὼς θῦ λόγος, προσλαβὼν τὸ ἀνθρώπινον, πεπέμπε
μεῖν τὸν φύσιν, οὐχεμεῖν ἐξ ὧν λέγομεν τῆς ἰδίας ὑπε-
ροχῆς. μεμεῖμηκε δὲ καὶ ἐν ἀνθρωποπρεπῆ θῦ. οὐκοῦ
οὐκ ἐν ὀργάνου τάξει παρφλῆφθαι φαμεῖν τὸν ἐκ
τῆς παρθένου ναόν. ἐσόμεθοι δὲ μᾶλλον τῆ πίστει τῶ
ἱερῶν γεγραμμάτων, καὶ ταῖς τῶν ἁγίων φωναῖς, ἐφ-
κε γεμῦνῆσθαι τὸν λόγον διϊσόμεθα, καὶ τάχα τοῦς
ἤδη πολλαχοῦ ἡμεῖν προσποδηγέντας τρόπους. οὕτως
καὶ τέθνηκεν ὑπὲρ ἡμεῶν τῶ ἰδίαν ψυχήν. ἐσσὰ δὲ
γὰρ ἰὼ ὁ θάνατος αὐτοῦ. τοῦ κόσμου σωτήριος, ἐσσὰ-
μεθα ἐγεῖν, ἀσχημόνης καλλαφρονήσας. καίτοι ζωὴ κὴ'
φύσιν ὑπάρχων ὡς θεός. πῶς οὖν ἡ ζωὴ τεθνάναι λέ-
γεται; τῇ ἰδίᾳ ἐφκὲ παθοῦσα τὸν θάνατον. ἵνα φά-
νηται ζωή, ζωοποιοῦσα πάλιν αὐτῶ. φέρε γὰρ ἡ καὶ
ἐφ' ἡμεῶν αὐτῶν ὁ τοῦ θανάτου πολυπεσσμένος
τρόπος, οὐχ ἅπας τις οὖν τῶν σὺ φρενοπλῶν φιόσ-
τοῖς ἀποχῆς σάρκεσι μὴ συγκαταφθαρεῖσθαι τὰς ψυ-
χάς; αὐγοῖμεν, τοῦτό ἐστιν οὐδενὶ τῶν ὄντων ἐνδοια-
σόν, σαλῶ. ἀνοῦ θανάτος τὸ ζωβεβηκὸς ὀνομάζε;
οὕτω νοήσῃς καὶ ἐπαὐτοῦ τοῦ ἐκμεμαστουκὸς. ἰὼ μεῖν
γὰρ ὁ λόγος ὡς ἐν ἰδίῳ σάρκεσι τῷ ἐκ γυναικός. ἐδί-
δου δὲ αὐτὸ, τῷ θανάτῳ καλὰ καιρόν. πάσχων μεῖν
οὐδενὶ ἧς ἰδίαν φύσιν αὐτὸς, ζωὴ γὰρ ἐστι καὶ ζωοποιός.
οἰκονομούμενος δὲ τὰ σαρκός, ἵνα καὶ αὐτοῦ λεγῆται τὸ

πάθην. καὶ ἵς ὁ πάντων αὐτάξιος θεὸς ὑπὲρ πάντων ἀγγέλων τῷ ἰδίῳ αἵματι τὸν ἀνάδυτον, καὶ κεφαλαιῶσαι τῷ θῷ καὶ πατρὶ, τοὺς ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν. καὶ τοῦτο ἀληθὲς ὁμολογοῦμεν πεφάνται ἡ ἁγία, διακηρύττει λέγων ἐν αὐτῇ. διὰ τοῦτο αὐτὸς καλεῖται μετὰ πόλεμους. καὶ ὧν ἰσχυρὸν μεμέρισται σκύλα. ἀνθ' ὧν παρεδόθη ἐς θάνατον ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. καὶ ἐν τοῖς ἀνόμοις ἐλογίσθη. καὶ αὐτὸς ἁμαρτίας πολλῶν ἀνήνεγκε. Καὶ διὰ τὰς ἀνομίας αὐτῶν παρεδόθη. εἷς οὖν ὁ πάντων ἐξιώτερος, τὴν ἰδίαν ὑπὲρ πάντων τέθηκε ψυχήν. καὶ ἐκ νεκρῶν μὲν οἰκονομικῶς, καὶ ἀναβιῶναι βεβαίως τῷ θανάτῳ τὴν σάρκα. καὶ πάρεστι τὸ πάλιν αὐτὸν ὡς ζωὴν παθεῖν οὐκ ἀνεχόμενον καὶ φύσιν ἰδίαν· καὶ ἐν τοῖς ἐκπάντων ἀθανάτου σώματος ἡ φθορά, καὶ τὸ τοῦ θανάτου πρᾶγμα τὸ κρείττος. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀπεθνήσκομεν, οὕτως καὶ ἐν τῷ χῷ πάντες ζωοποιησόμεθα. εἰ γὰρ καὶ πάντων ἦν ἀνίνως ὑπὲρ ἡμῶν, ἀλλ' ἐνήργει καὶ σωτικῶς, ἵνα ἐς σῶσιν ἡμῶν. λέγεται γὰρ πρώτερόν μοι, ἀπὸ θανάτου ὡς ἀνός. ἀναβιῶναι δὲ μετὰ τοῦτο, διάστοι τὸ εἶναι καὶ φύσιν θε. εἰ τοίνυν οὐ πάντων τῷ τεθνάναι σαρκὶ καὶ ἵνα σωθῶσι, οὐ δὲ ἐζωοποιήθη πάντι. τουτέστιν, οὐκ ἀναβιῶ. καὶ ἡ τοῦ πρόεστιν ἀληθές, μεθ' ἡμῶν ἡ πίστις ἡμῶν. ἔστι δὲ μὲ ἐν ἵνα ἁμαρτίαις ἡμῶν. βεβαπτίσμεθα γὰρ ἐς τὸν θάνατον αὐτοῦ, καὶ τὰς, τοῦ μεγάλου παύλου φωνάς. καὶ τὸν ἄφεσιν ὧν ἁμαρτιῶν δεχόμεθα διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ. ἀλλ' ὅπερ ἐστὶν ὁ χς οὔτε ψυχὸς ἄνθρ, οὔτε μὲν φύσει θε, ἀνὸς δὲ τέλειος καθ' ὑμᾶς καὶ θεόπτος ὄργανον, σεσώσμεθα μὲν οὐκ ἐν θῷ.

πόθεν. ἐνὸς δὲ μᾶλλον ὧν καθ' ἡμᾶς τεθνεώτων ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ ἀναίρεσιν αἰσθήσεως ἐγκρυβδίου. τοῦς οὖν ἔτι καὶ πληρωθῆναι ὁ θάνατος διὰ χῦ. καὶ τοι λέγοντος ἀκούω σε φῶς περὶ τῆς ἰδίας ψυχῆς, οὐδὲς αἴρει αὐτὴν ἀπ' ἐμοῦ. αὐθαιρέτως τίθημι αὐτὴν ἀπ' ἐμαυτοῦ. ἐξουσίαν ἔχω θεῖναι αὐτήν, καὶ ἐξουσίαν ἔχω πάλιν λαβεῖν αὐτήν. καὶ τέθνηκε μὲν ἐς θάνατον δὲ τῆς ἰδίας σαρκὸς, ὁ θάνατος οὐκ ἀδὴς, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἀναβαίνωμεν ζῶν αὐτῷ πρὸς ζωήν. ἀναβιῶ γὰρ σκωλεύσας τὸν ἅδην. οὐχὼς ἁπὸς καθ' ἡμᾶς, αὐτὸς δὲ ἐν σαρκὶ μεθ' ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ τε πολυπαθὴς ἡ φύσις ὡς ἐν αὐτῷ. καὶ πρώτῳ τῷ ἀφθαρσίαν, καὶ ζῶν τε βέβηκε θάνατος, τῷ τῆς ζωῆς σώματι προκέμου δίκην ἐμβαλών. ὥσπερ γὰρ νενίκηκα ἐν ἁδᾗ οὕτω πεπίστωκα ἐν χῷ. καὶ ζῶν ἀναβαίνοντι δι' ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν ἐν οὐσίοις πρᾶξ καὶ θν. ἵνα τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς βάσιμον ἀπορφίνη τὸν οὐσίον, ἵνα ἐσίνικος ὦδας ἐνεστήκει λέγων ὁ θεαστος μεγαδός. ἀνέβη ὁ θς ἐν ἀλαλαγμῷ. κς ἐν φωνῇ σάλπιγγος ψάλατε τῷ θῷ ἡμῶν ψάλατε. ψάλατε τῷ βασιλῖ ἡμῶν ψάλατε. ψάλατε ἐνεῖδες. ἐβασίλευσεν ὁ θς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη. ἐφη δηπό καὶ ὁ μεγαλῖος παῦλος περὶ αὐτοῦ λέγων. ὁ καταβὰς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπὲρ πάντων οὐσίων, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. ὁτε τοίνυν καὶ θς ἐστὶν ἀληθῶς. καὶ βασιλὺς καὶ τὰ φύσιν. ἐτρήτω δὲ τῆς δόξης κς ὁ ἐσταυρωμένος, πῶς ἂν ἐν δικαιοσύνῃ τις θεὸν ἀπαντῶν ἀγνοίαν παρατείνον. προσκυνῶν σον ὡς εἶνε. μὴ διελὼν ἐς δύο μετὰ τῶν ἕνωσιν. Τότε μελχὸλ μετὰν ὁ προσέφρων ἰουδαῖος. Τότε κυ-

ελοκλόνος ἐξ ἀπ πολλοὶ ἀλλήλων. ἀλλ ὡσεὶ ἀπ δὲ πεπλημμελημένως, οὐκ ἂν εἴη τῶν πεφιλημένων. ἀλλ ὡς αὐτὸν τὸν σεσωθυῖαν, καὶ δὴ ἀκηκουῖαν. οὐκ ἔθνος ἀμέμπτων ἀλλ πολλῶν πεπληρῆς ἁμαρτιῶν, ἀσεβείας πονηρούς· μὴ οἱ ἄνομοι. ἐγκαταλελίπατε τὸν κύριον καὶ παροργίσατε τὸν ἅγιον τοῦ Ἰσραήλ. ζηλήνων δὲ πάλιν καὶ τοῦ δεύτερον ἔργον τῆς χειρὸς ἀνθρώπων δημιουργημάτων πίστ. οὐ λελαθρεύκαμεν ἡμᾶς ἀνθρωπάλαι; μὴ ἡμοίωσε. ἔφη δὲ μᾶλλον τῷ πεπλάσαντι φύσιν. οὐκ ἀγνοοῦντες αὐτοῦ τὴν δόξαν, καὶ εἰ μὴ γένοιτο πεπλάσθαι ἡμᾶς, μεμεληκότας ὅπερ ἐστί. τοιγαροῦν ἐξ Ἀδὰμ τοῦ πλάσματος καὶ ἔφη καὶ περὶ δόξαν ἐμοῦ τῶν ἀνθρώπων τῶν ἀνθρώπων ἐμοῦ·

Ἀνθρωπάλαι ἀπόστολοι καὶ πίστεως ἄξιοι παρακαλοῦνται ἐν ἀλεξανδρείᾳ. Εἶτα μεταδόξαν, ὡς ἐκκλησίας θεοσεβείας ἀμαυρωθείσης σοφίσμασι. καὶ παρακαλοῦσης κρίναι, εἰς τὸ λυπῆσαι ἐμέ. βουλομένῳ δέ μοι τῆς σῆς θεοσεβείας πλεῖν λύπην ἀναμεῖξαι, ἔφασαν ὅτι πλεῖ πρὸς μοναχὰς ἁγίους ἡδομένῳ ἐπισκόπῳ, πρεσβεύουσι τινὲς τῶν ἀπὸ ἀλεξανδρείας. πῆ ἢ ποῦ μέσους, ἐδόρμει καὶ τῆς ἐπιδίας, αὐτὴ γέγονε. πεθαυμάκασι τοίνυν ἡμεῖς ἐπὶ νῷ μᾶλλον ἢ σὴ θεοσέβεια παθεῖν αὐτῷ ἐχομένῳ. οὐ γὰρ πρεσβύτερον ἐμὲ ἔφασαν ἐπισκόπου ἐπὶ σολῆς, ὁ ἐπὶ τῇ πίστει γέγονε θόρυβος. αὖ εἰρηκότων τινῶν παρὰ τῆς σῆς θεοσεβείας, ἢ καὶ μεῖ· πολλῷ χρῄζων. ἤχθην ἐξηγήσεων περιφερομένων, καὶ μοι ἡμᾶς ἐπισκόπου θεῶν ἐθέλοντες τὸ διεσφαλμένους. ἐγὼ γὰρ ἡγοῦνται τινὲς τοῦ μὴ ἀνέχεσθαι λοιπὸν ὁμολογῆν ὅτι θεός ἐστιν ὁ χς. ὄργα-

νον δὲ μᾶλλον καὶ ὀργαλέον θεότητος, καὶ αὐτὸς θεοφόρος. καὶ τί γὰρ οὐχὶ τῶν τοιούτων ἐπεκτάσεως. ἵνα οὖν ἄρχῃ τὸ χαλεπαίνειν ἡμῶν, ἐφοῖς ἢ ἔρχεσθε ἢ οὐκ ἐέρχεσθε ἢ σὴ θεοσέβεια, τοῖς γὰρ περιφερομένοις χριστοῖς, οὐ σφόδρα πιστεύω. πῶς οὖν εἶναι σωτῆρα, πίστις ἀδικουμένης, καὶ τοσούτων διεσκεδασμένων. ἢ οὐ παρέσχηται ἔμεθα τῷ βήματι τοῦ χῦ; οὐκ ἀπολογησόμεθα δὲ τῆς ἀκαίρου σωτηρίας εἶναι; καίτοι γε ταχέως παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸ λέγειν δὲ δή; τί δέσποινα νῦν. δῆλον γὰρ βουλεύεσθαι μετὰ τῆς σῆς θεοσεβείας. μενοῦνος τοῦ σὺν ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου τῆς ῥωμαίων ἐπισκόπου κῦ ἐστίνου, καὶ σὺν ἐμοὶ αὐτῷ θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, περὶ τῆς ἀπενεχθέντων οὐκοδομὴ ὅπως ἐκκλησιῶν πρότερον, τῆς σῆς θεοσεβείας. ἐρεῖφουσι γὰρ ὡς παύσασθαι δὲ λαθεῖν. πῶς δὲ τοὺς, ἀπὸ τῆς ἀκαθολικῆς ἐκτάσεως τῶν ἐκκλησιῶν ὁρίζομένους, θεραπεύσομεν, τοῖς χριστοῖς καὶ ταραττομένους. ἢ ἁπλῶς που νομίζῃ ἢ σὴ θεοσέβεια, ὅτι μικρὸς ταῖς ἐκκλησίαις ἐνέφυη θόρυβος ἐκ τῶν τοιούτων ὁμιλιῶν. πάντες δὲ μᾶλλον ἀγωνιῶσι καὶ πόνοις. τοὺς ἑστερεῖσθαι φρονῆν οὐκοδόμους ἀναστατουμένους, μεθιεμένους τῆς τὸ ἀληθές. ὁπότε τοίνυν ἢ πῶς ἀναγκαῖον ἐστὶ τοὺς τοιούτους ἐκκλησιαστὰς ἢ σὴ θεοσέβεια ἐστί, πῶς ἀπιστοῦσα ἢ καίως. τί δὲ μοῦ καὶ μαθεῖν παθεῖν, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπανορθοῦσθαι τὸν ἐαυτῆς λόγον, ἵνα παύσῃ σκανδαλον οἰκουμενικόν. εἰ γὰρ καὶ παρεμπλὴν λόγος ὡς ἐπὶ λαμβάνεσθαι παρ' ἐμοῦ τοῦ ἀληθοῦς καὶ ἐξιλασθῆναι τοῖς σκανδαλιζομένοις παθεῖν, ἵνα οὐνομάζων πῶς ἁγίαν παρθένον. ἵνα θεοφορηθῶσιν

τοὺς λελουπημένους, καὶ ὀρθὴν προσκαίρου δόξαν ἐχόντες, εἰς ἀρετὴν καὶ ὁμονοητικὰ τῶν λαῶν τὰς ψυχὰς ἐπαγαγεῖν. ὅτι δὲ ὑπὲρ τῆς ἡμῶν πίστεως, πάλαι ἕτοιμοι παθεῖν εἰμί, καὶ δεσμεύεσθαι ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν. καὶ αὐτοῦ τοῦ βασιλέως, μὴ ἀλλοφρονεῖτε ἢ ὅσα θεοσέβεια. Σύνοιδα ἐμαυτῷ, δέλεαρ. ὅτι καὶ πρεσβύτης ἔτι τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης ἀντίνοου, ἐπιτέτραπται μοι βιβλία περὶ τῆς αἰρέσεως, καὶ ὁμοουσίου θεολογίας, καὶ περὶ τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ μονογενοῦς. οἷς νῦν μάλιστα ἐντυγχάνω μόνῳ αὐτῷ καὶ ὑπομνήμασι καὶ κανονικοῖς, καὶ τοῖς φιλοσόφοις ἀνδράσι τῶν λαῶν. ἐκ δὲ δώρων δὲ τέως, οὐδέν. εἰκὼς οὖν ἐκδοτέλλος τοῦ λαγοῦ, πάλιν ἐγκαλεῖτέ με. ὅτε καὶ πρὸ τῆς χλευτονίας τῆς σῆς θεοσεβείας, ἐπιτέθεικε τὸ λογάδιον.

Οὐδεὶς ὦ φιλία χριστιανικῆς βεβαιότερον. ὑπὸ τοῦτης γοῦν διὰ τοῦ δουλεβεστάτου πρεσβυτέρου λέγεται, πρὸς τὸ παρὸν βεβιάσμεθα ἐγκύμονα. πολλὰ μὲν εἰς πάντας ἡμῖν περὶ τῆς σῆς δουλεβίας. πολλὰ δὲ καὶ ἀκολουθίας. τὸ δὲ τελευταῖον οὐκ ἐν δόντος ἡμῖν, ἕως τοῦ πορρωτέρω εἰσπεπέξαλτο ἐγκύμονα. καὶ τῇ τοῦ ἀνδρὸς νενικήμεθα βία. φόβον γὰρ ὁμολογῶ κεκτῆσθαι πολὺν περὶ πάσης πανδόκους ἀνδρὸς χριστιανικοῦ ὠφέλειαν. ὡς ἐγκαθήμενον ἀὐτῇ τὸν θῆρα κεκτημένῳ. τὰ μὲν οὖν πρόκειται. καίτοι πολλῶν παρὰ τῆς σῆς θεοσεβείας οὐκ ἀδελφικῶν ἀμάρτην. δῆγμὶ εἰς πάντα δύσφημότερον. γηρυόντων, ἐν μακροθυμίᾳ τε καὶ ἐγκρατείᾳ ἀμάρτη πρεσβυτικῇ. δάξῃ δὲ ἡ πρέσβυς, πολλὰ πρὸς

ἡμῶν ὁ τῆς παρεκτὸς δουλεβεστάτου πρεσβυτέρου λαγοβίας, κῆρυκός. πάλιν τῷ σοὶ ἀδελφότητα εἶναι τε καὶ οἱ ἐμοὶ προσήκοντες.

Κάλλα φλυαροῦσι μὲν ὡς μεμαθήκασί τινες τῆς ἐμῆς ὑπολήψεως, ὦ τῆς σῆς θεοσεβείας. καὶ τοῦτο συχνάς. τὰς οὖν ἐντελεῖ ἐκδόσεις, καὶ φυλακτικοὺς τῆς μεσάλης. καὶ ταύτης καὶ τῆς πάντων οἰκουμένης ἐκκλησίας. καὶ βουλήτους πέμπουσι φωνάς. ἀδικημένῳ μὲν οὐδέν. ἐξεληθέντες δὲ καὶ τοῦ λογεῖου. ὁμῶς, ὅτι πλοῦτος ἀδικία καὶ πονηρίας. ὁ δὲ, ὡς μετ' ἐξόδους ἐκκλησιαστάν. ὁ δὲ, ὡς θησαυρὸν σὺν κακοῖς φῶς χρυσίον αἰγός ἔλαιον. καὶ τοιαύτην ἐσχηκώς ἀπὸ τοῦ ὑπολήψιν, ὦ οὐκ ἂν οὐ ξοιτότητος ἐμβάνειν τοῖς καὶ ὧν λόγων ἐκθέσθαι. πολλοὶ οὐ πολὺς τῶν τοιούτων ὁ λόγος ἐμοί. ἵνα μὴ τε ὑπὲρ τὸν δεσπότην καὶ διδάσκαλον, μήτε μείων ὑπὲρ τοὺς πατέρας, τὸ τῆς εὐσεβείας μοι βεβαίωτος ἐκτήνωμαι μέτρον. οὐχὶ ἂν δέχεται τὰς τῶν φαύλων διαδρομὰς σκανδάλητας, ὡς ἂν ἡ ξοιτότητος διαβιοῦν. ἀλλ' ἐκτήνωμαι μὲν, ἀρθῆς καὶ πικρίας μέσον ἔχοντες τόμον, τῶν πάντων ἀπολογησόμενοι κριτῇ. βέλομαι δὲ πάλιν εἰπὼ, πρὸς τὸ, ὅτι μεσάλης πρέσπου ἐμακούσθη. καὶ ὑποσμικτόω καὶ νῦν ὡς ἀδελφόν εἰ θῇ, τῆς διδασκαλίας τὸν λόγον καὶ τὸ, ὦ τῆ πίστῃ φρόνημα, μετὰ πάσης ἀσφαλείας ποιεῖσθαι πρὸς τοὺς λαούς. ἐννοήντε, ὅτι τὸ σκανδαλίζειν καὶ μόνον σύναγων μικρῶν τῶν πιστευόντων εἰς χν, ἀφόρητον ἔχει τὸν αἰῶνα κρίσιν. εἰ δὲ πολλῇ δῆ τὸ βέλτιστον τῶν λελουπημένων, πῶς οὐχὶ πάσης σὺν τέχνιας εἰς χεῖρα

καὶ θεοπρεπῶς, προέχει τὸ δὴν ἐμφερὲς παρεληλυθὸς τὰ σκιώδη λόγου, καὶ τὸν ὑγιᾶ τῆς πίστεως κανόνα φυλάττον λόγον, τοῖς ζητοῦσι τὸ ἀληθές. ἔστω δὲ τοῦτο καὶ μεθ' ὁρμῆς, ἐπὶ τοῖς ὧν ἡμῶν πρῶν περιτυγχάνοντες λόγοις, περὶ πολλοῦ τε αὐτοὺς ποιήσθαι σπουδάζοιμεν, καὶ δοκιμαζόντες ἑαυτοὺς ἀδόκιμοι ὦμεν ἐν τῇ πίστει καὶ τὰ τοιαῦτα μεμεριμνῶμεν, ἵνα ἐν πνεύματι ὁρμῶντες καὶ αἰνέσει παλαιόκτοις δόξαις, ἵνα ἐν ἡμῖν ἐννοίαις οὐ μικρὰν συμπαλαίσωμεν· ἔφη τοίνυν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη συνόδος, αὐτὸν τὸν ἐκ θεοῦ πατρὸς καὶ τὰ φύσει γνωσθέντα μόνον μονογενῆ. τ' ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, θεὸν ἀληθινόν. τὸ φῶς τὸ ἐκ φωτός. τ' δι' οὗ τὰ πάντα πεποίηκεν ὁ πατήρ, καὶ τὰ λοιπά. σαρκωθῆναι. ἐνανθρωπῆσαι. παθεῖν. ἀναστῆναι τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἀνελθεῖν εἰς οὐρανούς. τοῦτοις καὶ ἡμᾶς, ἐπιταῦθα δεῖ, καὶ τοῖς λόγοις καὶ τοῖς δόγμασιν. ἐνυποῦσίας, τί τὸ σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρωπῆσαι δηλοῖ, τὸν ἐκ θεοῦ λόγον. οὐ γὰρ φαμὲν ὅτι τοῦ λόγου φύσις μεταποιηθεῖσα γέγονε σάρξ. οὐδὲ δὲ ὅτι εἰς ὅλον μεταβληθὲν τὸν ἐκ ψυχῆς καὶ σώματος. ἐπεῖνο δὲ μᾶλλον· ὅτι σάρκα ἐμψυχωμένην ψυχῇ λογικῇ ἐνώσας ὁ λόγος ἑαυτῷ καθ' ὑπόστασιν ἀφράστως τε καὶ ἀπερινοήτως, μέγα ἦν ἄνος· καὶ κεκραμένως πως πρὸς αὐτοῦ, οὐκ ἀθέλητοι μείνας ἢ οὐ δοκήσει. αὐξοῦ δὲ ὡς ἐν παραλλήλῳ σώματος μόνου. καὶ ὅτι διαφόρως μὲν, αὐτερεῖς ἐνότητα τῷ αἰωνίῳ συναφθεῖσα φύσις. ἓν δὲ ἐξ ἀμφοῖν χρῆ. καὶ υἱός. οὐχὼς τῆς τῶν φύσεων διαφορᾶς αὐτηρημένης διὰ τὴν ἕνωσιν. ἐπεὶ τελεσθεισῶν δὲ μᾶλλον ἡμῖν τὸν πῶ ἐν χῷ καὶ υἱόν, θεότητός τε καὶ ἀνθρωπότητος, διὰ τῆς ἀφράστου καὶ ἀπορρήτου πρὸς ἑνότητα συνδρομῆς. οὕτω τε λεγέσθω. καὶ

τοι πρὸ αἰώνων ἔχων τὸ ὑπαρξιν. καὶ γεγεννῆσθαι ἐκ παρθένου, γεγεννῆσθαι καὶ τὰ σαρκὸς ἐκ γυναικός. οὐχ (cf.
ὡς τῆς θείας αὐτοῦ φύσεως ἀρχήν, τοῦ εἶναι λαβούσης ἐν τῇ ἁγίᾳ παρθένῳ. οὔτε μὴν δεηθείσης ἀναγκαίως διὰ σωτηρίας γεννήσεως μετὰ τὸ ἐκ παρθένου. ἔστι γὰρ ἀνάξιον τὸ ὁμοῦ καὶ ἁμαρτίας τὸν ὑπὲρ χρόνου πρὸ παντὸς αἰῶνος, καὶ συναΐδιον τῷ πατρὶ, λέγειν δεῖσθαι ἀρχῆς τῆς ἀπὸ τοῦ εἶναι δευτέρας. σωθεὶς δὲ δι' ἡμᾶς, καὶ διὰ τὸ ἡμετέραν σῴζειν ἀνώλεθρος ἀεὶ τῷ θεῷ πατρὶ προσῆκεν τὸ αἴνιον, προσῆλθεν ἐκ γυναικός, ταὐτὸν τοῖς λέγεσθαι γεγεννῆσθαι σαρκικῶς. οὐ γὰρ πρόσωπον αὖθις ἐγεννήθη καινὸς ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, ἐπὶ θεότητος καὶ σαρκὸς ἐπιφοίτησιν ἐπ' αὐτοῦ ὁ λόγος. αὖ ὀξὺ τῆς μείζους ἑνώσεως, ἐπορεύθη λεγέσθω γεγεννῆσθαι σαρκικῶς, ὡς τῆς ἰδίας σαρκὸς τὸν γεννήσιν οἰκειούμενος. οὕτω φαμὲν αὐτὸν καὶ παθεῖν καὶ ἀναστῆναι. οὐχὼς τοῦ θεοῦ λόγου παθητός ἐς ἡ θεία φύσις ἢ ἀπαθὴς, ἢ διαῤῥηγνύς ἦλως, ἢ ῥοῦς τε ἐστερεῶν, ἐσταθεὶς γὰρ τὸ σῶον, ὅτι καὶ αὐτομεῖον. ἐπεὶ δὲ τὸ μεμονὸς αὐτοῦ ἴδιον σῶμα πάσον θεῖον αὖ, πάλιν αὐτὸς λέγεται παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν. ὧν γὰρ ὁ ἀπαθὴς ἐν τῷ παθητῷ σώματι. καὶ τὸν ἴσον δὲ ῥηθέντος, καὶ ὧν τοῦ τεθνάναι νοούμενον. ἀθάνατος μὲν γὰρ καὶ φύσιν καὶ ἄφθαρτος, καὶ ζωὴ καὶ ζωοποιός ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος. ἐπεὶ δὲ πάλιν τὸ ἴδιον αὐτοῦ σῶμα χάριτι θεοῦ πάντων ὑπὲρ ὁ ἀπόστολος. ὑπὲρ παντὸς ἐγεύσατο θανάτου, λέγεται παθεῖν αὐτὸς τὸν ὑπὲρ ἡμῶν θάνατον. οὐχὼς εἰς παῤῥησίαν ἥξειν τοῦ θανάτου τόγε ἧττον ἡμῖν ἐν τῷ αὐτῇ φύσιν. ἐσοπτολιξία γὰρ τοῦτο λεγέν ἢ φρονεῖν. αὖ

ὁπ κεθεὺπερ ἔφλω ἀρλιώς, ἢ ϲαρξ αὐλοῦ ειμύϲβολο
θωμαύπου. οὕλω κεὶ ειμαγερμεμῆνς ἵλης ϲαρκός, πάλιν
ἢ αὐαύϲασις αὐλοῦ λεήβλαι. οὐχὼς πλεσόντος ἢς φθο-
ρσῶ. μεὶ ηλύοιλο. ἀλῆόπι τὸ αὐλοῦ πάλιν ειμήγερ-
σαμε. οὕλω χὺ εἶνε κεὶ κὶν εἶνα ὁμολογῆ βεμῆν. οὐχ
ὡς αὐτὸν ϲυμπεροσκυνοῦλες ἵνα λάβῃ. ἵναμεὶ το-
μὴς φαυλασίαν παρφαϲκρίνῆλαι, ὅτι αὐλοῦ λεήβλν τὸ ϲῶν.
ἀλῆὼς εἶνε κεὶ τὸν αὐλὸν προσκυνοῦλες. ὁπημεὶ ἀλ-
λᾶβιον τοῦ λάῆου τὸ σῶμε αὐλοῦ, μεθὸῦ κεὶ αὐλῶ συν-
νευδρσάῳ πρὸ πεῖ. οὐχὼς δλοπάλιν ϲωνεδρσλόντων
νῆλν. ἀλῆὼς ἐνὸς κεθεὺνωσιν μεᾶὶ τῆς ἰδίας ϲαρκός.
εἰὰν δὲ ἵλω κεθεὺπόϲασιν ἐνωσιν ἢ ὡς αὐτὸ φῆκλον, ἢ
ὡς ἐκκλῃϲίαν παραλαβεῖν, εἰμιπίπλομεν ἢς τὸ δλό
λεήβλν νῆὸν. αὐάγκη δὲ πᾶϲε διαφέρειν κεὶ ἕτερν.
τὸν μὲν αὐτὸν ἰδιαίλς τῆς τοῦ νῆοῦ κλήϲεως περιεχομένου.
ἰδιαίλς δὲ πάλιν τὸν ἐκ τῆς λάῆου, νῆότητος ὀνομαϲθέ
κεὶ χρῆμα ἐξαίλε φυϲικῶς. οὐ διαφερέλων τοιγῆοῦν
ἢϲυχὸν δλο, τὸν εἰϲακτὸ ἰὼ χῷ. αὖνησε δὲ κεὶ τοῦ δένε
βρότου, τὸν ὀρθὸν τῆς πίϲεως βρότον ἢς τὸ οὕλως ἐξάλν,
κεὶ ἢ προσώπων ϲῶσιν ὡὸ φῆμεί βωσίπινες. οὐχὶ
ἑτέρωλν ἢ χρεφή, ὅπη ὁλῆος, αὐτοῦ πρόσωπον ἡνω-
σεν ἑαυτῷ. ἀλῆόπι γέγονε ϲαρξ. τὸ δὲ ϲαρκὸς τὸν λό-
γον ἢλυέθαι, οὐδὲν ἐπερρύέϊσιν, ἁμὲ ὅπι προσελαλη-
σεὼς ἡμῖν μεᾶέχῃ αἵματος κεὶ ϲαρκός. ἴδιον τέοῦ
μεᾶ τὸ ἡμῶν, ϲῶσιν ἐϲτὸ. κεὶ προῆλθεν αὐτὸς ϲὼ-
νωνὸς, οὐκ ἀσπορβεβλημένως τὸ εἶναι ϑξ, κεὶ τὸ ἐκ
θεῦ γεγεννῆϑαι πρξ. ἀμὲ κεὶ ὁν προσλήῆῃ ϲαρκὸς,
μεμεῖωκεὸς ὅπερ ἰὼ, ποῦ προσβαίνει παῖϛος ϑ
ἀκριβοῦς πίϲεως ὁ λάῆος. οὕλως εὑρήσομεν τοὺς
ἁγίους, πρξ, πεφρονηκότας. οὕλως τὲ ϑαροῦϲι

ϑκῶν ἐπάνω τῶν ἁγίων παρθένων. οὐχὼς τῆς τοῦ λάῆου
φύϲεως, ἢ τῆς θεότητος αὐτοῦ, τῶν ἀρχὴν τοῦ εἶναι λα-
βούϲης, ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. ἀμῶς ἡλωνηθέν-ρς ἐξ
αὐτῆς τοῦ ἁγίου σώματος, νενικωθέντος λογικῶς. ὡ κὶ
κεθεὺπόϲασιν ὁνωθῆς ὁ λάῆος, μεγλωνῆϑαι λέγεται κεὶ
βρῆκε. ταῦτ κεὶ νῦν ἐξ ἁμαύτης τῆς ϲὴ χῆ, ϲ βρέφῃ.
παρακαλῶν ὡς ἀδελφὸν κεὶ διαμεῖνῆρεῶμενος εἶνα-
πιον θῦ κεὶ ὧν ἐκκλεϲιῶν ἀγγέλων αὐτοῦ, ταῦτ μεθ'
ἡμῶν, κεὶ φρονῆν, κεὶ διδάϲκῆν. ἵνα ϲωζώμεθα ὁδὸν ἐκ-
κλησιῶν ἡ ἀρήνη. κεὶ τῆς ὁμονοίας, κεὶ αὐαύπης ὁ
ϲὼνδεσμος, ἁρραγὴς διαμεῖνῆοι τοῖς ἱεροῦϲι τοῦ θῦ. πρό-
σῆπε ἵλω πάρεϲτοσὶ ἀδελφότητε. σοὶ ἡ ϲὼ ἡμεῖν
εὐκῶ πρὸς ϑεὸν λόγος:—

ὡς μεᾶὼ κεθεὺμεῖν ἁβρᾶς ὧν θωμαϲτῶνσου λόγε μέ-
τῶν, ἀφίκμεϑα ὡς μεκροθυμείας ἀξίᾶς ἡμᾶς κῆς.
ἢ τῆς διὰ τῶν προκειμένων αὐτῶν κεὶ κεμοῦ προφεῶ-
τῶν, ἀποκεϊόϲεως. ὁ δὲ μέγαϲ ωπῆς οὐχὰνεχέϊαι ὡς
μεᾶῶν φέρων ἀϑυμῆθῆ τὸν κὰν δλωϲν, ἵνα τοῦτο κεθὼς
ἂν οἱοίπε ὦ οὐπρὸς μεκροθυμίαν αὐτοῦ νομίζομεν. τὸν
τῆς σωτῆνίας κεὶ δυϲπέμπτου μεκροθυμίας ναυ-
πιασμὸν, φυλαϲϲόμενος. ἄρξομεμ δὲ ἀπὸ τῶν πνευ-
μάτων τῆς σῆς αἱμαύπης φωνῶν, αὐτὰς αὐτολεξὶ πα-
ρεϑέϲ. τίνες τοίνῦν αὐτῆς ϑαυμαϲτῆς ἰῶνσῶν ἐκκλη-
μάτων διδαϲκαλίαι φωναὶ; ἢ αἱμὰ φηϲὶ κεὶ μετά-
λη ϲωὸδος. αὐτοῦ τὸν ἐκ θῦ πρὸς κεθὰ φύϲιν γέννη-
ϑέντα μόνογενῆ. τὸν ἐκ θῦ ἀληθινοῦ θ ἀλη-
ϑινόν. θ' φῶς τὸ, ἐκ τοῦ φωτός. τὸν δι' οὗ τὰ πάντα
ἐπεποίηκεν ὁ πρ, κεθὰ ἐλθὼν ϲαρκωθῆναι. ἵναν-

θρωπήσω. παθητὸν. ἀναστήναι. ταῦτα τῆς σῆς θεοσεβοῦ
ταῖς ἐρήμοις. καὶ γυναίοις ἴσως, πάλαι. ἄπειμι δὲ καὶ
τὰ πρὸ ἡμῶν. ἀδελφικῶν ὑπὲρ αἱρετικῆς πορεί-
νεσιν. καὶ ὧν ὁ μέγας παῦλος ἐκάνος τῶν φιλουμένων
περιέωλον τιμοθεόν διεμαρτύρατο. προσέχειν τῇ ἀνα-
γνώσει. τῇ παρακλήσει. τῇ διδαχῇ. ταύτα γὰρ ποιῶν,
καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκροατάς σου. τί δέομαι
τὸ προσέχειν βουλεῖται, ὅτι τῶν τῶν ἁγίων ἐκάνων ἐξε-
πιτηδείως ἀναμιμνήσκων παρεκάλεσεν, συμμιμούμενος ἀ-
ξιάν ἡγεμόνος. ἀξίνοιαν. παθητὸν αὐτοὺς ἐφηνῆσθαι
νομίζων, τὸν τῶν περὶ ζωὴν αἰώνιον λόγον. ἐγκωλπον δὲ ἡ
δοκεῖ τοῖς ῥηθεῖσι ἀκριβέστερον, καὶ τὸν θεὸν ἐκάνον ἕν
πρῶτον αἰρετὸς χορὸν, οὕτω ὁμοούσιον τοῦ πρὸ θεό-
πατα, παθητῶν ἐφηνῆσθαι. οὐ δὲ προσόφειλον γὰρ
νησιν, τῶν τῶν περὶ ζωὴν αἰώνιον. οὐδὲ ἀναστᾶσιν, τῶν τὸν
λελυμένον ναὸν ἀναστήσεσθαι. καθήμενοι τοὺς ἀπὸ δεξιῶν
ἀδελφικῶν ἐμφῆναι παραλαβεῖς, αὐτοὺς σοὶ τοὺς τῶν
αἰμῶν ἐκάνων φωνὰς προσεσταμένους, τῆς καὶ ἐκάνης
ἀπαγγέλλω συνῳ φωνῆσαι, καὶ τῆς καὶ τὰ δὲν αἰμῶν
μεσφῶν διέκαινον. πιστεύω φησὶν ἡς τὸν κύριον μεδὲν
ἵνα χῷ, τὸν μόνον αὐτοῦ τὸν μονογλωῆ. σπόπησον ὅπως
τὸ κῆς καὶ ἰς χῆ καὶ μονογλωῆς καὶ υἱὸς προπροσθέν-
τες. τὰ κοινὰ τῆς θεότητος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος
ὡς θεμελίους ὀνόμαστα, τότε τῶν τῆς σὰν θρωπήσεως
καὶ τοῦ παθοῦς καὶ τῆς ἀναστάσεως, ἐπὶ τοῦ τὸν δομοῦ-
σι προσῴδοσιν. ἵνα τῶν ὀνομάτων τῶν φύσεων ἑκα-
τέρων, κοινῶν τῶν σημαντικῶν προκειμένων, μετὰ
τὰ τῆς ῥητότητος καὶ κενεότητος στερηθῆναι, μετὰ τὰ
ὧν φύσεων ἐν τῇ τῆς θεότητος μοναδικῇ συμπόσει
ἀφανισθῇ, καὶ δωθῆναι. τοῦτο γὰρ, αὐτὸς παν-

δοκῆς ὁ παῦλος μεγάλῳ. ὁ τῆς ἐκανθρωπήσεως
τῆς θέας τελούμενήμην ποιούμενος. καὶ μεδὲν τὰ
παθοῦς ἐπαγάλλ, προέτερον θεὸς τό, χῆ τό κοινὸν ὡς
μεκρᾷ προέτερον ἔφη τῶν φύσεων ὄνομα, προσε-
γὰ τὸν λόγον ἀμφοτέρας προκαλούμενος φύσεσι.
τί γὰρ φησι. τοῦτο φρονείσθω ἐν ὑμεῖν ὃ καὶ ἐν χῷ ἰῦ.
ὃς ἐν μορφῇ θῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ, εἶναι ἴσα θῷ. ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσεν λέγω, λαβὼν
νοος σῶμα κρεῖττον θανάτου. θανάτου δὲ σταυροῦ. ἐπὶ
δὲ γὰρ ἔφθασε τοῦ θανάτου μεμερνῆσθαι. ἵνα μὴ τὸν
θῦ λόγον ἐν τοῖς θεσι τῆς παθητὸν ὑπολάβῃ, τί φησι
τό, χῆ. ὡς τῆς ἀπαθοῦς καὶ παθητῆς οὐσίας ἐν μο-
ναδικῆς προσώπῳ, προσημερίαν σημαντικῶν.
ὁπότε καὶ ἀπαθὴς ὁ χῆ, καὶ παθητός, ἀλλ' ὅλως
καλοῖτο, ἀπαθὴς μὲν θεότητι. παθητὸς δὲ τῇ
τοῦ σώματος φύσει. πολλὰ λέγειν περὶ τοιούτου δυ-
νατέλμως. καὶ προδηλον γε τό, μὴ γλυκήσεως ἐπὶ τῆς
οἰκονομείας αὐτὸν ἀνθρωπήσεως τοὺς ἁγίους ἐκά-
νους ἀπομεμνημονεύειν προκᾷ, τῶν τῆς βεβαιοῦσθαι
ἐν προοιμείοις ἐπισχεῖν χαλινοῦσαν τὸν λόγον
αὐθάνομεν. καὶ πρὸς τὸ δεύτερον τῆς σῆς ἀγαπήσ
πανοῦργα κεφάλαιον. ἐν ᾧ τῶν μὲν τῶν φύσεων ἑνῆ-
νουν διαίρεσιν. καὶ τὰ τὸν τῆς ἀνθρωπότητος καὶ
θεότητος λόγον, καὶ τῶν τοῦτον ἐξ ἑνὸς προσώπου
ζωὴν ἀφάν. καὶ τὸ, τὸν θεὸν λόγον, δουτέρας ἐκλογα-
κὸς μὲν φάσκειν δεδεῖσθαι γλυκήσεως. καὶ τοῦτο
θους ἀνεπιδεκτον ὁμολογῆν τῶν θεότητα. ὀρθόδοξα
γὰρ ὡς ἀληθῶς τὰ τοιαῦτ. καὶ τῶν τῶν αἱρεσιωτα-
σῶν περὶ τὰς δεσποτικὰς φύσεις ἐναντία καὶ δο-
ξίας. τὰ δὲ λοιπὰ, ἃ μεδὲν ἐνὰ ζ φίλαν κεκρυμμέ-

νλω Σωσήγλο, Ταῖς Τῶν ἀναληφασησόντων ἐκκλησίαις ἀνα-
παίληπτον, Τῆς σῆς ἐξιὸν ἐκριβῶς ἐτάζων. ἐμοὶ γὰρ
τὰ πρῶτα καὶ ἄκρα ἐφάνη ἐδοκῆ. Τὸν γὰρ ἐν Τοῖς πρῶτ
ἐπαθῆ κηρυχθέντα, καὶ δεύτερος ἡγωνίσω ἄθλητον,
πάλιν παθητὸν καὶ νεόκλιστον, οὐκοῦ ἀλόπως ἔστη-
ἡν. ὡς Τῶν καὶ πάφυσιν Τῷ θῷ λόγῳ προσόντων. Τῆς δ
ναοῦ (ὡς ἀφθ. διεφθαρμένων. ἡ μεγαλοψυχὸς ἀν-
θρώποις νομιζομένου. Τοῦ τὸν ἀναμάρτητον ναὸν, κὰ
Τῆς θῆας ἀχράντου φύσεως, Τῷ ὑπὲρ ἁμαρτωλῶν
ἡνώσατο καὶ τελευτὴν ὑπομείνας, ἡ σπερούσαν
Τῆς θεοπρεπῆς οὐκ ἀφθαρμένης φωνῆς; πρὸς ἰουδαί-
Βοῶσης. ΑΥΓΕΤΕ Τὸν ναὸν Τοῦτον καὶ ἐν Τρισὶν ἡμέρ-
ερους ἐγερῶ αὐτόν. οὐ λοιπὸν Τῷ θεότητα, καὶ
ἐν Τρισὶν ἡμέραις ἐγερθήσεται. πάλιν παθητῶς
καὶ Ταῦτα Βουλόμενος, Τῇ Τῆς Σωσαγγελίας συσκέλο-
μεν μεννήμη. ῥητέον οὖν ὅμως βεβαιολογίας χάρ-
μένος, παντὸς Τῆς θῆας γραφῆς, νίνησε αὖ μεννήμην
Τῆς θεοπρεπῆς οἰκονομίας ποιήσται, ἡγώνισιν ἡμῶν
καὶ πάθος οὐ Τῆς θεότητος, ἀγὰ Τῆς ἀνθρωπότητος δ
χῦ παραδοὶ δούλους. ὡς καλῶθαι καὶ τὰ ἀκρι βεστέρα
προσημείων Τῷ ἁγίων παρθένου, χριστοτόκον, οὐθεόν.
καὶ ἔκουε Ταῦτ Τῶν οὐαγγελίων βοώντων. βίβλος γε-
σεως ἰῦ χῦ υἱοῦ δαδ υἱοῦ ἀβρααμ. δῆλον δὲ ὅτι
Τοῦ δαδ υἱός, ὁ θεὶ λόγος οὐκ ἄν. δεῖρου καὶ ἄγω ἡ δο-
κῆ μεβλυσμένων. Ἰωακὼβ δὲ, ἐγέννησε Τὸν ἰωσὴφ Τὸν ἀν-
δρα μαρίας. ἐξ ἧς ἐγεννήθη ὁ λεγόμενος χς. σπο-
πῆ καὶ πάλιν ἑτέρων ἡμᾶς διαμβλυσμένων φω-
νῶν. Τοῦ δὲ ἰῦ χῦ ἡ γέννησις, οὕτως ἦν. μνηστευθέσης
γὰρ Τῆς μᾶς αὐΤοῦ μαρίας Τῷ ἰωσὴφ, πρὶν ἢ συνελθεῖ
ἔχουσα ἐν γαστρὶ ἁγίου. κλίσομαι δὲ γὰρ, Τίς αὐΤὸ-

λαβοῦσα Τῷ Τοῦ μεσονυκτίου θεότητα. Τί δ' λαλήσω τῶν
ἢ μαρ Τοῦ ἰῦ ἐκεῖ. πάλιν Τὸ, (ὡς μεμαρία Τῇ μαρίᾳ
ἰῦ. καὶ Τὸ ἐναυλῆ γλωσσῶν, ἐκ γὰρ ἐστὶν ἁγίου. καὶ
Τὸ, λαβὲ Τὸ παιδίον καὶ Τὴν μᾶρ αὐΤοῦ καὶ φεῦγε
ἐς αἴγυπτον. καὶ Τὸ περὶ Τοῦ νηὸς αὐΤοῦ Τοῦ γλωμέ-
νου ἐκκαθαίρεσθος δεῖ καὶ Τὰ ἐκρα. καὶ περὶ Τοῦ
πάθους αὖθις. ὅτι ὁ θεὶ Τὸν υἱὸν αὐΤοῦ ἐσπέρλεν εἰς
ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας,
καὶ κατέκρινε Τὴν ἁμαρτίαν ἐν Τῇ σαρκί. καὶ πά-
λιν, χῦ ἐσταυρώθη ὑπὲρ Τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν. καὶ
χῦ παθόντος σαρκί. καὶ Τοῦρ ἐστὶν οὐχὶ θεότης
μου. ἀγὰ Τὸ σῶμα Τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κλώμενον. καὶ
μυρίων ἄλλων φωνῶν διαμβλυσμένων αὖΤῶν Τὸ γέ-
νος, μὴ Τὴν Τοῦ υἱοῦ νομίζῃν θεότητα προσόφαλον.
ἢ πάθους, σωμασπικοῦ δεσποτικὸν. ἀγὰ Τὴν (ὡς ημε-
μελῶλην Τῇ φύσι Τῆς θεότητος σαρκὸς. ὅθεν καὶ τὸν
Τοῦ δαδ ἑαυΤὸν ὁ χῦ καὶ υἱὸν οὐνομάζῃ. Τί γὰρ ὑμῶν
δοκῆ περὶ Τοῦ χῦ φησί. Τίνος ἐστὶν υἱός. λέγουσιν
αὐΤῷ. Τοῦ δαδ. ἀπεκρίθη ὁ ἰῦς καὶ εἶπεν αὐ-
Τοῖς. πῶς οὖν δαδ ἐν πνί κλῶν αὐΤὸν καλεῖ κύριον. ἢ
πνὸ κὸς Τῷ κῷ μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου. ὡς οὖν
ὢν πάντως Τοῦ δαδ καὶ σαρκὸς. καὶ δὲ Τὴν θεό-
πῆτα κς. εἶναι μὴν οὖν Τῆς Τοῦ υἱοῦ θεότητος Τὸ
σῶμα ναόν. καὶ ναόν, καὶ ἄχραν Τινὲ καὶ θῆαν ἡνω-
μένον (ὡς ἄφθαν. οἰκοδομήθητε Τὰ Τοῦ Τοῦ Τῶν Τῆς
θεότητος φύσιν ὁμολογῆθαι, καλόν, καὶ οὖν σώμα-
γικῶν προσδόσεων, ἄξιον. Τὸ δὲ δι' Τῶν Τῆς οἰκό-
πῆτος πρὸς ἑαυΤὸν ὀνόμασπι. καὶ Τὰς Τῆς (ὡς ημεμένης
σαρκὸς ἰδιότπτας. γέννησιν λέγω καὶ πάθος καὶ
νέκρωσιν; ἢ σαλπωσαμένης ἐστὶν ἀδελφὲ ἡμᾶς θεότη-

νας διανοίας, ἢ τὰ τοῦ Φρονοβλαβοῦς ἐπολιναρίου
καὶ ἄρτου, καὶ τῶν αὖ νοσούσης αἱρέσεων. μᾶλλον
δὲ, κεκλάνων βαρύτερον. ἀνάγκη γὰρ τὰς οἰκείους
τοὺς τοιούτους, προσευχομένους, ὀνόματι, καὶ
χαλκεῖον ἐξ Φίας πρωτονοῦ διὰ τὴν οἰκειότητα τὸν θεὸν
λέγοντα ποιεῖν, καὶ τὰς κεῖτα μικρὸν αὐξήσεως μετέχον.
καὶ τὰς σὺν τῷ τοῦ πάθους καιρῷ ἀλλοίας τε καὶ βοη-
θείας, ἀγγελικὰς, ὡσὶ δεῖ· καὶ σωτῆρ περιτομὴν
καὶ θυσίαν καὶ ἱερωσύνας καὶ πάντων. ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
ὡς δὴ μέρος ἐκκλεβάλλα, προσκυνητὰ ἐκκαστόμε-
να. ὡσὶ δὲ τὰς θεότητος ταύτῃ καὶ φωνὴ λαμβανό-
μενα, καὶ ἡμεῖν ὡς συνοφαύλους, διηκαίας κεῖ σωτῆ-
σεως αἴτια. αὐτὰ τῶν ἀγίων πρέων αἰτιαρεδόσης.
ταύτῃ τῶν θείων ἐκφωνῶν ταῖς δεχομένοις. οὕτω
τὰς. καὶ τὰ τὰς φιλανθρωπίας τὰς θείας, καὶ τὰ τὰς αὖ
θεωτίας θεολογίᾳ. ταύτῃ μεῖζα. ἐν τοῦτοις ἴσθι.
ἵνα σου ἢ πρόσωπα φανερὰ ἢ πάσι καὶ πρὸ ἐκπά-
ντας, καθὼς ὁ παῦλος φησί. τὰς δὲ γὰρ τῶν σκανδα-
λιζομένων φρονητίδος, καλῶς μᾶλλ πάντας ἀντεχόμε-
νος, καὶ χάρις τῇ τῶν θείων μερισμενητικῇ σου ψυχῇ,
καὶ τῶν πάρ ἡμεῖν φρονητιζούσῃ. γίνωσκε δὲ, ἐκκλε-
νημένον ἐμοὶ τὸν ὑπὸ τῶν ἐν ταύτῃ ἐκκλεσίᾳ
ξένου καθηρημένων, ὡς τὰ μεσιτικῶν φρονού-
των ἡμεῶν, τῆς σῆς ἴσως διαθέσεως, καλεκκλῶ. τὰ
γὰρ τῆς ἐκκλησίας καθεκάστην προσκόπτῃ. καὶ τὰ
ὧν λαῶν ἐν ὧσὶ δοῦναι τοῦ ἐμοὶ τὸ διὰ τοῦ χῦ χάριν, ὡς
τὰ τοῦ προφήτου βλέπουσας τὰ ἐκκλήθη βοῶν. κάλλ-
θησέται ἡ γῆ τοῦ γνῶναι τὸν κῦ. ὡς ὕδωρ πολὺ κε-
τακαλύψαι θαλάσσας. ταύτῃ τῶν βασιλέων ἐν ὑλῇ-
βαιουσῃ χάρᾳ, πεφωτισμένων τοῦ δόγματος. καὶ

ἵνα ξένων ἐκκλησίαν, ἐκείνην ὡσὶ ταῖς ἐκκλίσεις αἱρέσεσι
καὶ τῇ τῆς ἐκκλησίας ὀρθοδοξίᾳ, κεκεκλεῖσθαι ὁρίσατε
αὐ παρ' ἡμεῖν τῷ φωνῷ πεπληρουμένῳ. ὁ οἶκος ἐκκοῦ
ξένορολόγητο καὶ ἠκθένη. καὶ ὁ οἶκος δεῖ ξένορολόγητο
ξένορολόγητο. ταύτῃ παρ' ἡμεῖν ὡς ἀδελφῶν, πρὸς
ἀδελφῶν συμβουλεύομεθα. εἰ δέπις δοκεῖ φιλόνε-
κὴν, κεκρᾶξθαι καὶ διὰ μέσου πρὸς τὸν τοιοῦτον πάῦ-
λος. ἡμεῖς τοιαύτην ξένωσιν οὐκ ἐχόμεθα. οὐδὲ καὶ
ἐκκλησίαν τοῦ θῦ:—

Τοῦ δὲ ἡμεῶν λεήσαντος ἐνεργῶς. ὁ φιλῶν πρὸ ἢ μᾶλ-
λον ἐφ' ἐμὲ οὐκ ἐστὶ μέτρου ἄξιος, τί πάθοι μᾶλλ ἡμεῖς
οἱ πρόσφατοι τῆς θείας ἐκκλησίας ἐκκαλούμενοι, ὃ ὑπὲρ
ἁγίαν πάντων τοῦ πάντων ἡμεῶν σῳτῆρος χῦ. τίς ἡμεῖς, ἐν
ἡμέρᾳ ἐκ κλίσεως οὐδέπω ἀναπαύσεται. ἢ πάσαν αἴρε-
σιν μᾶλλ τῶν ἐκκλησιῶν, σταθεῖσαν οὕτω παρεκλούσης
τῶν μακρόθεν, ὡσὶ ταῖς πρόσφατοσι ἡνωμένους βλά-
σφημίαις καὶ παῦλου. καὶ ἡ μᾶλλ ἕκαστον ἢ δίκης μέ-
νον τὰ τοιαῦτα φρονῶν καὶ διδάσκων, ἥττων ἀνίσχυρο-
τής. ἐπὶ δὲ πᾶσιν ἐσκαν διάλυσις ἐκκλησίαν. ἢ
ξένης αἱρέσεως ἀνάθου, καὶ ξένης ἐμβέβληκας
τοῖς λαοῖς. καὶ οὐχὶ τοῖς ἐκδοσμένου, ἀλλὰ γὰρ καὶ τοῖς
ἐκπαλαιοῦ. περιμενέτω γὰρ τῶν σὰν ἐξηγήσεων τὰ
βιβλία, ποίος ἔστι τῶν πάρ ἡμεῖν, σταθεὶς ἀρκεῖσθ.
λόγος. ἢ πάλιν οὐκ ἀνάγκη μεμενῆσθαι τοῦ χῦ λέγον-
τος. μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ὡσὶ
τὴν γῆν. οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἀλλὰ μάχαιραν.
ἦλθον γὰρ διχάσαι αὐτὸν κεῖ τὰ τοῦ πρὸς πατέρα. καὶ

θυγατέρα καὶ τὰς μετ' αὐτὰς· πίστεως γὰρ ἀδικου-
μένης, ἐρρέτω μᾶλλον ὡς ἕλλος καὶ ὠμὸς φάσμα, ἢ πρὸς
γονέας ἀδικος. ἠρεμείτω δὲ καὶ ὁ τῆς εἰς τέκνα καὶ
ἀδελφοὺς φιλοστοργίας νόμος. καὶ τοῦ ζῆν, ἀμείνων
ἔξω λαιπὸν τοῖς δυσσεβέσιν, ὁ θάνατος. ἵνα κερδήσωσι
ἀναστάσεως τύχωσι καὶ τῆ μεγαλειότητι. ἰδοὺ τοί-
νυν ὁμοῦ τῆ ἁγία ξυνόδω τῆ καθ' ὅλω μεγάλω ῥώ-
μην ξυνθλαγμένη· προσεδρεύοντος τοῦ σωτῆρος
καὶ θεοσεβεστάτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ ἡμῶν
κῦρ ἡσυχίου τοῦ ἱερωσύνου, καὶ ἕτερα συλλειτουργοῦντα δια-
μαρτυρόμενα ἐκφεύγειν. ξυμβουλεύοντες ἀπο-
χέσθαι μὲν, τῶν οὕτω σκανδάλων καὶ ὀξέως ἐκμειλίσσον δογ-
μάτων, ἐκ καὶ φρονεῖν καὶ διδάσκειν. ἀνῆκεν δὲ τῆ
ὀρθὴν πίστιν ὅλω ταῖς ἐκκλησίαις προσδοθῆναι δῶρ
ἀδελῆς διὰ ζῶν ἀμίων ἀποστόλων καὶ διαμηνύσεων. οἱ καὶ
αὐτόπται καὶ ὑπηρέται λόγου γεγόνασι. καὶ ἡμεῖ τοῦτο
δοκοῦσιν ἀσφαλὲς ὅλω ἔσεσθαι, καὶ τῶ ὁμολογουμένω προσθε-
μένων ἐν τοῖς ἐκκλησίαις τοῦ μεμνημονευομένου ὁσιωτά-
του καὶ θεοσεβεστάτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουρ-
γοῦ ἡμῶν κῦρ ἡσυχίου τῆς ῥωμαίων κλεεινοῦ, γένωσι
ξυμπαθεῖς, οὐδὲν ἂν κλῆρον ἔξοντα μεθ' ἡμῶν. οὐδὲ γὰρ
ἡ λαχοῦσα ἐν τοῖς ἱεροῖς τοῦ θῦ καὶ ὠμοσιωτοῖς. οὐχ
ὑποδέχεται πλειόνων ἡμᾶς ἐκκλησίας, οὕτω πεθορυ-
βημένους, καὶ σκανδάλοις ἀθέτοις λαοὺς, καὶ πίστιν ὀρ-
θὴν ἐκτοῦ μέλλω, καὶ διαπαντὸς μένω πρὸς θῦ τὰ
ποίμνια, τοῦ σώζειν ὀφειλόντος, ἔτι περ ἥδιον πεθ'
ἡμέρᾳ ὀρθῆς δόξης ὁρᾶσθαι, πλεῖν ἐῶν ἀμίων πρέων ἐχυν-
λοῦν οὐσεβεῖν. ἔστωσι δὲ τοῖς πρὸς τὰς σὰς θύλε-
βάς, κεχωρισμένοις διὰ τῆ πίστιν, μὴ κεθαιρεθῆσι
λογικοῖς τε καὶ κλησικοῖς, κοινωνικοὶ πάντες ἀμῖν.

(κ) ὅτι καὶ περὶ τῆς οἰκε-
μενικῆς ξυνόδου. ἀποκο-
πῆναι τῆς κοινωνίας τῆ
ἐκκλησίαν ὁ νεστορίου,
διὰ τὸ πρόσωπον εἰρῆσθαι
κατρικῶς ἀμῖν:

οὐ γὰρ ἐστι δίκαιον, τοὺς ὀρθοφρονεῖν ἐγνωκότας, ὑπὸ
ἀδίκου κρίσεως φόβοις, ὅτι καλῶς ποιοῦντες, ἀνατρέ-
πεσθαι. τοιγαροῦν αὐτὸ καθαμεμενήκασι ἐν τῆ ἁγιωτάτη
τῆ ἐκκλησίᾳ πρὸς θῦ, πρὸς τὸν ἀμφώτιον τῆς με-
γάλης ῥώμης καὶ ὡς ἐπίσκοπον ἡμῶν κλῆσιν,
οὐκ ἀρκεῖσθαι δὲ τῆ σῆ ὑλακτεῖν, τὸ ξυνομολογῆσθαι
μόνον τὸ τῆς πίστεως ξύμβολον, τὸ ἐκκλεθὲν καθ' ἁ
καιρὸς, ἐν ἀμῖν πάσι προσῆκε τῆς μεγάλης ξυνόδου
τῆς καθ' ἁ καιρὸν ξυναχθείσης ἐν τῆ νικαέων, νενόη-
κασι γὰρ καὶ ἡρμήνευσας οὐκ ὀρθῆς αὐτό. διεσφαλ-
μένως δὲ μᾶλλον καὶ ὁμολογῆς τῆ φωνῆ πλημε-
λῶν. αἰτιᾶ γὰρ ἀκολούθων ἐμμελῶς καὶ ξυνομόπους
ὁμολογῆσθαι, ὅτι καὶ αὐκατεμεμπτίζης μᾶλλον, ἵνα ξυν-
μακρᾶ καὶ βέβαιας δόγματα. φρονήσας δὲ καὶ
διδαξῆς δὲ καὶ ἡμεῖς πάντες οἱ καθ' ἁπλῶ ἑκατέρωσε τῆ
πλῶ ἐῶαν ὠμόσποροι καὶ διδάσκαλοι, καὶ λελαθηκότα-
μένοι. ξυνέβητο δὲ καὶ ἡ καθ' ἁπλῶ ῥώμην ξύνο-
δος καὶ ἡμεῖς ἐκπαῖσαι, ὡς ὀρθῶς ἐβουλεύσας καὶ αὖτε
πλεόνπως, ταῖς θεοφιλέσι ὠμοσιωτάτης πρὸς πλῶσιν
ὑλακτεῖσθαι, πρὸς τὰς ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας. ὑπε-
τάξαμεν δὲ τούτοις ἡμᾶν τοῖς ξυγκεκλεισιν, ἀλλὰ
δὲ φρονεῖν καὶ διδάσκειν, καὶ ὧν ἐκπεπτῶκεσθαι πρόσθεν.
αὕτη γὰρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας
ἡ πίστις, ἣ ξυναινοῦσιν ἅπαντες, οἵπερ καθ' ἁπλῶ ἑῶαν-
ρεσι καὶ πλῶ ἑῶαν ὀρθοδόξοι ὠμόσποροι. πατρώαν
τῆς ἐστι θῦ, πρὸς παντοκρατόρα. παύτων ὁρατῶν τε
καὶ ἀοράτων ποιητῆ. καὶ τῆς ἐστι κῦ ἰῦ χῦ τοῦ υἱοῦ τοῦ
θῦ. γεννηθέντα ἐκ τοῦ πρὸς μονογενῆ. τουτέστιν ἐκ
τῆς οὐσίας τοῦ πρὸς. θὸν ἐκ θοῦ. φῶς ἐκ φωτός. θὸν
ἀληθινὸν ἐκ θοῦ ἀληθινοῦ. γεννηθέντα. οὐ ποιηθέν-

τα. ὁμοούσιον τῷ πατρί. διὸ οὐ τὰ παῦλα ἐγκύφρ ταῦτα
ἐν ᾧ οὖν καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνούς, καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, καὶ ἐλθόντα καὶ σαρκωθέντα
καὶ ἐνανθρωπήσαντα. παθόντα καὶ ἀναστάντα τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ. ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς. ἐρχόμε-
νον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦ-
μα. τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτὲ ὅτε οὐκ ἦν. καὶ πρὶν γεν-
νηθῆναι οὐκ ἦν. καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο. ἢ ἐξ
ἑτέρας ὑποστάσεως, ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ
τρεπτόν. ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. τούτους ἀναθεμα-
τίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. ἐπό-
μενοι δὲ καὶ ἡμεῖς τοῖς θεοπνεύστοις περὶ ὁμολογίας, αἱ
πεποίηνται λαλοῦντες ἐν αὐτοῖς τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ
ὧν ἐν αὐτοῖς ἐννοιῶν ἰσχυρὰ τοῦντες τὸν σωτῆρα. καὶ
βασιλικὼ ὡσπερ ὁρμόμενοι ἔφαμεν, φαμὲν ὅτι ὁμο-
ούσιός ἐστι τοῦ θεοῦ λόγος. ὁ ἐξ αὐτῆς τῆς οὐσίας γεννηθείς
τοῦ πατρός. ὁ ἐκ τοῦ ἀληθινοῦ θεοῦ ἀληθινός. τὸ φῶς τὸ
ἐκ φωτός. ὃ διὸ οὐ τὰ παῦλα ἐγκύφρ. ταῦτα ἐν τῷ οὖν
καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. τῆς ἡμετέρας ἕνεκα σωτηρίας καὶ ἐλ-
θὼν καὶ παθὼν ἑαυτὸν ἐς πλήρωσιν, ἐσαρκώθη τε καὶ
ἐνηνθρώπησε. τουτέστι σάρκα λαβὼν ἐκ τῆς ἁγίας
παρθένου. καὶ ἰδίαν αὐτῷ ποιησάμενος, ἐκρεμάσθη
τῷ παθητῷ ἡμᾶς ἐκφεύγειν πάθει, καὶ προῆλθεν ἀνὸς
ἐκ γυναικός. οὐχ ὁπῃοῦν ὡσπερεβλαπτώς. ἀλλ' ἧς
μέτοχον ἐν προσλήψει σαρκὸς καὶ ψυχείου, καὶ οὕτως
μεμεμψημένως ὁπερῶν, ἧς δηλονότι φύσει τε καὶ ἀλη-
θείᾳ. οὔτε δὴ τῷ σάρκα φαμὲν ἧς θεότητος ἐστερῆσθαι
φύσιν, οὔτε μὲν ἧς φύσιν σαρκὸς τῷ ἀπορρέπτον τοῦ
λόγου προφανεσθῆναι φύσιν. ἄτρεπτος γὰρ ἐστι καὶ
ἀναμοίωτος παντελῶς. ὁ αὐτὸς μὲν ἀεὶ ὢν καὶ τὰ

τοῦ λογικοῦ.

τοῦ λογικοῦ. μείων δὲ ἐστὶν ἐν ἀνθρωπίνοις, καὶ βρέφος
ὁρώμενος καὶ ἐν κόλπῳ τῆς θεοτόκου παρθένου, πα-
χὺν ἐσπλήρου τῷ κτίσιν ὡς θεός, καὶ ζώνδρος ὢν τῷ
μεγίστῳ καὶ πρό. τὸ γὰρ ἦθος, ἀπροσσύντεκτος καὶ ἀμετέρ-
ητος καὶ περιορισμὸν οὐκ ἀνεχόμενον. ἵνα δεῖξαι μεμὲν
σαρκὶ καθυποτάσσων ὁμολογοῦντες τὸν λόγον, ἐν ᾧ
προσκυνοῦμεν τὸν καὶ πρὸ ἐν χρ. οὔτε ἀνεμέρους
τι θεῖντες καὶ διορίζοντες αὐτὸν καὶ θε, ζῶν ἡμεμιγμένους ἀλ-
λήλοις τῇ τῆς ἀξίας καὶ αὐθεντίας ἑνότητι. κλυο-
φωνία γὰρ τοῦτο καὶ ἕτερον οὐδέν. οὔτε μεμὶ χρ ὀνο-
μαζόντες τὸν ἐκ τοῦ θεοῦ λόγου, καὶ ὁμοίως ἰδικῶς χρ
ἕτερον, τὸν ἐκ γυναικός. ἀλλ' ἕνα μόνον ἡδόκησε χρ τὸν
ἐκ θεοῦ πρὸς λόγον, μετὰ τῆς ἰδίας σαρκός. τοῦτο γὰρ ἀν-
θρωπίνως κέκρικεν μεθ' ἡμῶν. καίτοι τοῖς ἀξίοις
τοῦ λαβεῖν τὸ πνεῦμα, δι' ὃν αὐτὸς. καὶ οὐκ ἐκμέτρ
κως φησὶν ὁ μακάριος Ἰωάννης. ἀλλ' οὐδὲ ἐκλύσφα-
μεν, ὅτι καὶ τῶν κτισμάτων ὁ ἐκ θεοῦ λόγος ὡς ἀνὼ κοινῷ τῷ
ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου μεμιγμένῳ. ἵνα μὴ θεοφό-
ρος ἀνὸς νοοῖτο χρ. εἰ γὰρ καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν ὁ
λόγος. ἑτέρῳ δὲ καὶ ἐν ᾧ καὶ οἰκῆσαι πάντα τὸ πλή-
ρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, ἀλλ' οὖν ἐνοοῦμεν
ὅτι γνωρίμως σαρξ, οὐχ ὡσπερ ἐν τοῖς ἁγίοις καὶ οἰ-
κῆσαι λέγεται, καὶ τὸν ἴσον καὶ ἐν αὐτῷ ἕξαπον, δο-
ξάζεσθαι γνωρίζεται. ἀμφὰ τῷ καὶ τοῖχοι λίθοι αὐτὸν ἐκ
λεγοίτο καὶ ἡ τοῦ ἀνοῦ ψυχὴ πρὸς τὸ ἴδιον ἑαυτῆς
σῶμα. εἷς οὖν ἐστὶ χρ καὶ υἱὸς καὶ πῆς. οὐχὼς συ-
καφθὰν αὐτῷ ὡς ἐνότητι τῆς αὐξίας ἡγοῦ
αὐθεντίας, ἐξόντος ἀνοῦ πρὸς θν. οὐ γὰρ ἐνοῖ τὰς φύ-
σεις ἰσοτιμία. καὶ γοῦν πέτρος τε καὶ ἰωάννης, ἰσό-
τιμοι μεμὶ ἀγγέλοις, καθὸ καὶ ἀποστολοι καὶ ἅγιοι

μεθηται· πολλῶ οὐχ εἷς οἱ δύο. οὔτε μεὶν καὶ πάσα-
εἵλκυσεν τὸν τῆς ζωικῆς φάσις νοούμενον τρόπον. οὐκ ἀπό-
χρη γὰρ τοῦτο πρὸς ἕνωσιν φυσικὴν, οὔτε μεὶν ὡς κτὶ
μέθεξιν χριστικὴν· ὡς καὶ ἡμᾶς, κεκοίνωνοι τῆ κα-
τὰ τὸ γεγραμμένον, εἰ πάντα οὐχὶ πρὸς αὐτόν.
μᾶλλον δὲ τὸ τῆς ζωικῆς ὄνομα πορ αὐτοῦ μεθα.
ὡς οὐκεῖον ἐκείνως σημαίνει τὴν ἕνωσιν. δῆλον δὲ θεῖ
ἡ θεαυτότης τοῦ λόγου. τὸν ἐκ θῦ πρὸς λόγον ὀνομάζομε.
ἵνα μὴ πάλιν αὖ φανδὸν τεμνωμεν ἡς δύο τὸν υἱὸν
χν̄, τὸν υἱὸν καὶ πᾶν, καὶ δυσφημίας ἐγκαλήμασιν πε-
ριπέσωμεν. δῆ ἑαυτοῦ καὶ θεαυτότην ποιοῦντες αὐ-
τόν. ἐνωτὴς γὰρ ὡς ἡδη πεφθάσωμεν ὁ τοῦ θῦ πρὸς λό-
γος σαρκὶ καθ ὑπόστασιν, δῆ μεῖναι τῶν ὅλων. θεαυ-
τὸς δὲ τοῦ παντός. οὔτε δὲ αὐτὸς ἑαυτοῦ δοῦλος ἐστὶν,
οὔτε θεαυτότης. οὐκ ἦν γὰρ. μᾶλλον δὲ ἦδη καὶ δυσ-
σεβὲς, τὸ οὕτω φρονῆν. ἔφημεν γὰρ δῆ ἑαυτοῦ τὸν
πρὸς, καίτοι δῆ ὢν φύσει καὶ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ.
ἀλλ οὐκ ἠγνοήκαμεν, ὅτι μετὰ τοῦ μένειν δῆ, καὶ αὖ
γέγονεν ὑπὸ θῶ καθ ἡμᾶς τὸν πρέποντα νόμον τῆ
τῆς ἀνθρωπότητος φύσει. αὐτὸς δὲ ἑαυτοῦ, παῖς δὲ
γνήσιος τοῦ δῆ ἡ θεαυτότης. οὐκοῦν ὡς ἀνὸς. καὶ ὅσον οὐκ
ἐστὶ γε τὸ πρέπον τοῖς τῆς κλησεως μέτροις, ὑπὸ
θῶ μεθ ἡμῶν ἑαυτὸν εἶναι φησίν. οὐ γέγονε καὶ
ὑπὸ νόμον, καὶ νομοθέτης ὑπάρχων ὡς θς· πε-
ριεπατοῦμεν δὲ λέγλν ὧν χν̄. διὰ τὸν φορεῶντα,
τὸν φορεῖμενον σέβω. διὰ τὸν ἀόρατον, προσκυνῶ
τὸν ὁρώμενον. φευκτὸν δὲ πρὸς τοῦτο πάσχειν ἡτιν,
ὁλη φθὰς τῶ λαβόντι συμφημισπίζῆ δῆ. ὁ γὰρ λαὸν-
τα λέγων, διαστέλλει πάλιν ἡς δύο χριστούς, καὶ
ἀνὸν ἴσασιν ἀναμερεῖς ἰδικῶς, καὶ θῦ ὁμοίως. ἀρ-

νόσται γὰρ ὁμολογουμένως τῶ ἑνῶσιν. καθὴν οὐχ
ὡς ἕτερος ἑτέρᾳ ζωικῶς συμφυόσται τις, οὔτε μὴν
συμφημισπίζῆ δῆ. ἀλλ ὡς νοσται χν̄ὶς πρὸς μονογε-
νὴς. γνωνῆς πρὸς καὶ δῆ μονογνωὴς. καίτοι καθὰ
φύσιν ἰδίαν ὑπάρχων ἀσπαθὴς, σαρκὶ πέπονθεν
ὑπὲρ ἡμῶν καθὰ τὰς γραφάς. καὶ ἵνα ἐν ἡμῖν ἐφ ᾧ θεύ-
τι σώματι, τὰς ἰδίας σαρκὸς οἰκοδομούμενος πάσῃ.
χρίστι δὲ θῦ, καὶ ὑπὲρ παντὸς ἐγεύσατο θανάτου.
δι δοὺς αὐτῷ τὸ ἴδιον σῶμα. καίτοι ζωὴ καθὰ φύ-
σιν ὑπάρχων, καὶ αὐτὸς ὢν ἡ ἀνάστασις. ἵνα γὰρ ἁρπάσῃ.
δι ων ἐμὲ παθήσας τὸν θάνατον ὡς σῶμα δι ἡμᾶς ἡτοι δῆ
σαρκὶ, γλύπται πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν καὶ ἀπαρχὴ
τῶν κεκοιμημένων, ὁ δοποιήσας τὴν αὐτοῦ φύσιν
ἡς ἀφθαρσίαν ἀναδεσμεῖν, χάριτι θῦ καθάπαξ
ἔφημεν ἁρπίως, ὑπὲρ παντὸς ἐγεύσατο θανάτου.
καὶ οὐκ ἀβίωτον ἡμέρας, σκυλεύσας τὸν ἅδην. ὡς τὸ
καὶ λέγηται διὰ τοῦ γλυέσθαι ἡ ἀνάστασις τῶν νεκρῶν,
ἀλλὰ καὶ νοούμεν αὐτὸν τὸν ἐκ θῦ γεγονότα λόγον. κλ
λελῦσθαι διὰ αὐτοῦ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος. ἡ ᾗ δὲ
καθὰ καιρὸς ὡς ἡς λὸς καὶ κτς, ἐν τῆ δόξῃ τοῦ πρὸς,
ἵνα κενὴν τῶ οἰκουμένῳ ἐν δικαιοσύνῃ καθὰ γέ-
γραπται. ἀναγκαίως δὲ κἀκεῖνο προσθήσομεν. κα-
ταγγέλλοντες γὰρ τὸν καθὰ σάρκα θάνατον τοῦ μονογνωοῦς
υἱοῦ τοῦ θῦ. τοῦτ ἔστιν ἐν χν̄. πῶς ἐκ νεκρῶν ἀνα-
στασιν. καὶ πῶ ἡς οἰκείοις ἀναλήψιν ὁμολογοῦντες,
πῶ ἀναίρεκτον ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τελοῦμεν λα-
τρείαν. προσίεμεν τε οὕτω ταῖς μυστικαῖς εὐλογίαις
καὶ ἁγιαζόμεθα. μετέχοι γὰρ ὡμεν οἱ τῆς αὐτῆς
σαρκὸς, καὶ τοῦ σώματος αὐτοῦ τοῦ παντῶν ἡμῶν
σωτῆρος χν̄. καὶ οὐχὶς σάρκα κοινῶ δεχόμενοι μετὰ

νοιτο. οὔτε μὲν ὡς ἀνθρώπου ἡγιασμένου καὶ ζωοποιηθέντος
τῷ λόγῳ καὶ τῇ ἐνότητι τῆς ἀξίας. ἤγουν ὡς θεὸν
ἐνοίκησιν ἐσχηκότος. οὐχ ὡς ζωοποιὸν ἀληθῆ, καὶ
ἰδίαν αὐτοῦ τοῦ λόγου. ζωὴν γὰρ ὢν καὶ τῇ φύσει ὡς θεός.
ἔσαρξ δὲ γέγονεν ἐν πρὸς τὴν ἑαυτοῦ σάρκα, ζωοποιὸν
ἀπεφήνατο αὐτήν. ὥστε καὶ λέγει πρὸς ἡμᾶς ἀμὴν
λέγω ὑμῖν ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ
ἀνθρώπου καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ἀνθρώπους καὶ
ἡμᾶς ὄντας, καὶ αὐτὴν εἶναι λεγόμεθα. πῶς γὰρ ἡ
ἀνθρωπότης, ζωοποιὸς ἐστὶ καὶ τῇ φύσει τὴν ἑαυτῆς. ἀλλ'
ὡς ἰδίαν ἀληθῶς ἡνωμένην τοῦ δι' ἡμᾶς καὶ ὑπὲρ ἀνθρώπου
γεγονότος. Τέ καὶ ζωηφόρα ἐστὶ ῥήματα. Τὰς δὲ ἐν τοῖς
θεολογικοῖς τοιούτοις ἡμῶν φωνὰς, οὔτε τοσούτου
δυσὶν, οὔτε μὴν πρόσωποις καὶ ταυτὰ ἐρίζομεν. οὐ γάρ
ἐστι δισσοὶ ὁ υἱὸς καὶ μόνος Χριστός. καὶ οὐκ ἂν δύο νοοῖτο
καὶ διαφόρων προσηγορικῶν, ἡ ἑνότητα τὴν ἀμέριστον
συνεπιγραμμένος. καθάπερ ἀμέλει καὶ ἀνὴρ εἷς ψυχὴν
νοοῖτο καὶ σῶμα λογικὸς. καὶ οὐ δισσοὶ μᾶλλον, ἀλλ' ἓξ ἀμφοῖν. ἀλλὰ ταύτῃ ἀνθρωπίνως. καὶ πρὸς γε
τοῦτο τὰς θείας, παρὸν ἐστὶ ῥᾴδιον διακρίνεσθαι
φρονοῦντάς ὀρθῶς. ὅταν μὲν γὰρ θεοπρεπῶς λέγῃ
ὁ ἐνανθρωπήσας ἐμὲ ἐνανθρώπησε τὸν πατέρα. καὶ ἐγὼ καὶ ὁ
πατὴρ ἓν ἐσμεν, ἕνα αὐτὸν καὶ ἀπόρρητον ἐν
νοοῦμεν φύσιν. καθὸ καὶ ἐν ἐστι πρὸς τὸν ἑαυτοῦ
πατέρα διὰ τὴν ταυτότητα τῆς οὐσίας. ἐν καὶ τὸ
χρῖσαν καὶ ἀπαυγασμα τῆς δόξης αὐτοῦ. ὅταν
δὲ τὸ τῆς ἀνθρωποτήτος μέτρον οὐκ ἀπημάξων, τοῖς
ἰουδαίοις προσλαλῇ, νῦν δέμε ζητεῖτε ἀποκτεῖναι.
ἄνθρωπον ὃς ὑμῖν λελάληκα, παρὰ τοῦ θεοῦ ἤκουσα αὐτὸν τὸν ἐν ἰσότητι τε καὶ ὁμοιότητι τοῦ πρὸς

τὸν λόγον, καὶ ἐκ τῶν τῆς ἀνθρωποτήτος αὐτοῦ μέτρ
ὧν ἠγνοεῖτο ἡμῖν. εἰ γὰρ ἔστιν ἀναγκαῖον τὸ πιστεύειν
ὅτι θεὸς ὢν φύσει γέγονε σὰρξ. ἤγουν ἄνθρωπος ἐνέμψυχω-
μένος ἐμψυχῇ λογικῇ, ποῖον ἂν εἴη λόγου τὸ ἐπαισχύ-
νεσθαι τινὰ ταῖς παρ' αὐτοῦ φωναῖς ἃ γεγόνασιν ἀνθρω-
πικῶς πρὸς ἡμᾶς. εἰ γὰρ παραλοίπομεν τοὺς ἀνῳ πρέποντας
λόγους, τίς ὁ ἀναγκαίως ἡμῖν εἶναι καθήκοντας ἡμῖν
σωτῆριον κλύσομεν. Διὰ ποίαν αἰτίαν παραλοίπο
τοὺς τῇ κλήσει πρέποντας λόγους. ἐνί τοι ἡδοῦμεν προ-
σώπῳ τοὺς ἐν τοῖς διαφόροις παίζειν, ἀναθετέον φω-
νάς, ἐπισοσάσει μετὰ τῆς τοῦ λόγου σεσαρκωμένης. κἂ
ἡδ' ἐς ἰσχὺ καὶ τὰς ἐναντίας. εἰ δὲ δὴ καὶ λοιπὸν καὶ
ἀποστόλου καὶ ἀρχιερέως τῆς ὁμολογίας ἡμῶν, ἀσχέ-
ρουργῶν τῷ θεῷ καὶ πατρὶ τὸν πρὸς ἡμᾶς αὐτῷ στε καὶ
δι' αὐτοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ προσομιλούμενον τῆς πίστ
ὁμολογίαν, καὶ μὲν καὶ ἐς τὸ ἄμου πονᾶν, πάλιν
αὐτὸν εἶναι φαμεν τὸν ἐν θεῷ καὶ φύσει ὡς ἰδίαν
μονογενῆ. καὶ οὐκ ἀνῳ πρὸς νέμομεν παρ' αὐτὸν ἕτε-
ρον, τότε τῆς ἱερογλώσσης ὄνομα, καὶ αὐτὸ δι' ὀχρή-
μασι. ἡμῖν γὰρ μεσίτης θεοῦ καὶ ἀνῶν καὶ διαγωγὴς
ἐς εἰρήνην. ἑαυτὸν ἀνατεθὴς ἐς ὁσμὴν εὐωδίας τῷ
θεῷ καὶ πατρί. τοι γὰρ καὶ ἔφασκε. θυσίαν καὶ προσ-
φορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. ὁλο-
καυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας, τότε
εἶπον ἰδοὺ ἥκω. ἐν κεφαλίδι βιβλίου γέγρα
ται περί ἐμοῦ τοῦ ποιῆσαι τὸ θέλημά σου ὁ θς. προ-
κεχειρισμένης ἐστὶν ἡμῶν ἡς ὁσμὴν εὐωδίας τοῦ ἰδίου
σώματος. καὶ οὐχ ἑτέρου μᾶλλον αὐτοῦ. ποίας γὰρ
ἂν δεηθὴν προσφορᾶς ὑπὲρ θυσίας ὑπὲρ ἑαυτοῦ, κρύπτ-
των ἀπαθὴς ὑπάρχων ἁμαρτίας ὡς θς. εἰ γὰρ παν-

τες ἡμᾶς λόγον καὶ ἐπεργάζεται τῆς δόξης τοῦ θῦ καθὸ
γεγόναμεν ἡμεῖς ἕτοιμοι πρὸς ὑποδοχὴν. καὶ ἵνα –
ὑπερβάσεως ἡ αὐτοῦ φύσις τῶν ἀνθρώπων. αὐτὸς δέ, οὐχ
οὕτως, καὶ ἡπλώμεθα διὰ τοῦτο τῆς δόξης αὐτοῦ, πολὺ
αὖ ἔτι λαμπρὸν ἀμφίβολον, ὅτι πεθύλακε δι' ἡμᾶς
καὶ ὑπὲρ ἡμῶν, ὁ ἀμνὸς ὁ ἀληθινός. καὶ τὸ λέγειν
ὅτι πεφανερώμεθα ἑαυτόν, ὑπὲρ τε ἐαυτοῦ καὶ ἡμῶν,
ἀφορισθῆναι οὐδαμῶς τῶν ἁγίων δυνατὸν ἦν ἀλλὰ –
μεθῆκεν, πεποίηκεν μεμιγμένα καὶ τὸ δεῖνα ἕκαστον,
οὕτω μᾶλλον συνοίκουν ἀμεμψίαν. ποίας οὖν ἐδεήθη
προσφορᾶς, ἀμεμπτίας οὐκοῦσης ἐφ' ἣν περ αὐτὸν ἦλθοι –
το. καὶ μάλα εἰκότως. ὅταν δὲ λέγῃ περὶ τούτων.
ἐκόντος ἐμοῦ δοξάσαι, νοοῦντες ὀρθῶς, οὐχὼς δόξης ὧν –
δεᾶ τῆς ὑστέρου φασκὼν τὸν εἶναι χῦ καὶ πλέον, ἢ παρὰ
τοῦ ἀγίου τῶν δόξαν ἔχειν. ὁπόταν δὲ κρεῖττον αὐτοῦ
καὶ ὑπὲρ αὐτὸν, τὸ τῶνδε αὐτοῦ. ὡσαύτως δὲ ἐς ἑνότη –
τα τῆς ἑαυτοῦ θεότητος ἐπεκέρασε τῷ ἁγίῳ τῶνδε πρὸς
μεγαλουργίαν, δεδοξάσθαι παρ' αὐτοῦ φησὶν, ὡσπερ
αὖ ἐνταῦθα λέγει τῶνδε καθ' ἡμᾶς περὶ τῆς ἑνώσεως
ἰσχὺς αὐτῷ συνεργόν. ἡ γραφὴ ὡσαύτως ἡμᾶς τῆς ἐφαπτωσῶν,
ὅτι δοξασόμεθα. ἐὰν γάρ καὶ ἔστιν ἐν ὑποστάσει τὸ
τῶνδε ἰδικῇ; καὶ δὴ καὶ νοῆσαι καθ' ἑαυτὸ καθὸ τὸ
τῶνδε ἐστὶ καὶ οὐχὶ ὁδός, ἀληθῶς ἔστιν οὐκ ἀγαθὸν εἶναι αὐτό.
τῶνδε γὰρ ἀληθὲς ὠνόμασαι, καὶ ἔστιν ἡ ἀλήθεια.
καὶ προσῆκεν παρ' αὐτοῦ καθάπερ ἀμεμπτὰ καὶ ἐν
τοῦ πρὸς. ἐνεργῆσθαι τοι γάρ ὧν τὸ τῶνδε καὶ διαλύ –
σεις τῶν αἰώνων ἔποσόλων τὰ παράδοξα. μετὰ τὸ
ἀνελθεῖν τὸν κῦ ἡμῶν ἐν χῦ εἰς τὸν οὐρανὸν, ἐδόξασεν
αὐτόν. ὧσαύτως γάρ ὅτι δὲ καὶ τὰ φύσιν ἐστὶν, αὐτὸς
ἐνεργῶν διὰ τοῦ τῶνδε. διαλόγῳ καὶ ἐφαπτῷ. ὅτι

ἐκ τοῦ ἐμοῦ λήψεται καὶ ἀπαγγελεῖ ὑμῖν. καὶ οὔτι (π)
που φασκὼν ὡς ἐκ μεθέξεως θ' τῶνδε ἐστὶ θεὸν τε καὶ
δικαίου. παντελέσθον γάρ καὶ ἀπλοῦς δεὲς ἐστὶ παντὸς
ἁγαθοῦ. ὁπόταν δὲ τῆς τοῦ πρὸς δικαιώσεως καὶ θεό. (ν)
τητος τοῦ ὑιοῦ τῶνδε ἐστὶν, αὐτὸ ἑαυτὸν ἡμῶν θεία ἐστὶ
καὶ δικαίως. ὁπόταν δὲ ἵνα ἑνωθέντα σαρκὶ καθ' ὑ –
πόσασιν ἡ ἁγία παρθένος ἐκτέτοκε σαρκικῶς, παν –
τηνοι καὶ ἵνα ἦναι φασκὼν αὐτῷ. οὐχὼς τῆς τοῦ
λόγου φύσεως τῆς ἐπαδόξεως τῷ ἀρχὴν ἐσχούσης ἐκ
σαρκός. ἵν γάρ ἐν ἀρχῇ. καὶ ἵν ὁ λόγος. καὶ ὁ λό –
γος ἵν πρὸς τὸν θν. καὶ αὐτός ἐστὶ τῶν αἰώνων ὁ ποιητὴς,
ὧναί δίος τῷ πρὸ καὶ ὧν ὅλων δημιουργός. ἀνῳὼς
ἢ δὲ προφέρομεν ὁπόταν καὶ θῦ πόσασιν ἐναρξε, ἐαν –
τῷ τὸ αἴνιον, καὶ ἐκφανέντος. αὐτῆς γένηται ἐπεκέρα –
νε σαρκικῶς, οὐχὼς δεῆ τῆς ἀναγκαίως. ἤ τοι διὰ
τῶν ἰδίαν φύσιν τῆς ἐν χεσῷ καὶ ἐν ἐσχάτοις τοῦ
αἰῶνος καὶ ρεῖς γένησεως, ἀνῳίνα καὶ αὐτῷ τῆς ὑπὲρ –
ξεως ἡμεῶν, σύλληψιν τῶν ἀρχήν. καὶ ἵνα γένησεται γένα –
κὸς αὐτὸν ἐνωθέντα σαρκὶ παυσηται λοιπόν, ἡ καὶ τὰ
παντὸς τοῦ γένους ἀρχέ. πέμπουσα πρὸς θάνατον
τὰ ἐκ γῆς ἡμεῶν σώματα. καὶ τὸ ἐν λύπαις τεξῇ τέ –
κνα διὰ αὐτοῦ καὶ παραγένεσθαι. ἀληθὲς ἐστὶ φθόνη. τὸ
διὰ τῆς τοῦ προφήτου φωνῆς. καὶ ἔπτεν ὁ θάνατος
ἰσχύσε. καὶ πάλιν ἀφῆλεν ὁ θὲς πᾶν δάκρυον ἀπὸ
παντὸς προσώπου. ταύτης γάρ ἕνεκεν τῆς αἰτίας,
φασκὼν αὐτὸν οἰκονομικῶς, καὶ αὐτὸν οὐλαγῆσαι τὸν
γαμέσαν. καὶ ἀπελθὼν κεκλημένου ἐν κανᾷ τῆς γαλι –
λαίας, ὁμοῦ τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις. ταῦτ' φρονῶν δὲ –
διδάσκεσθαι παρὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ σύλ –
γισιν, καὶ παῦσης δὲ τῆς θεοπνεύστου γραφῆς, καὶ

τῶν τῆς ὑποστάσεως] ὑποστάσεις

εἰκὸς τῶν μαθητῶν πρῶτον ἀληθοῦς ὁμολογίας. Πέτρος τὸν κύριον Χριστὸν ἀληθῶς ἐγνώκει, καὶ ζῶντα θεὸν ἐκήρυττε, καὶ ἀληθῆ τὸν λόγον ἐκήρυττε· ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἀληθείας ἐξέπεσε, καὶ ἀνάθεμα ἔστω:—

ὑποστάσεις

ὅτι τῶν τοῦ ἑνὸς Χριστοῦ διαφορὰς ὑποστάσεις μεθιστᾶσιν· μενούνη ζῶντα αὐτὰ ζῶντα φθαρτὴν καὶ τὰ τῶν ἀξίαν. ἤγουν αὐθυπαρξίαν ἢ δυναστείαν, καὶ οὐχὶ δὴ μᾶλλον ζῶντα ὁδῷ τῆς καθ' ἕνωσιν φύσεως, ἀνάθεμα ἔστω:—

ὅτι οὐχὶ ὁμολογεῖ σὰρκα καθ' ὑπόστασιν ἡνῶσθαι τῷ ἐκ θεοῦ πρὸς λόγον. εἶναι δὲ ἕνωσιν· μετὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς τὸν αὐτὸν δηλονότι θεὸν λόγον καὶ αὐτόν; ἀνάθεμα ἔστω:—

ὅτι προσώποις δυσὶν ἤγουν ὑποστάσεσι. Παύλῳ τε καὶ τοῖς θειαγγελικοῖς καὶ ἀποστολικοῖς συγγράμμασι διανέμει φωνάς. ἢ ὧν χρὴ προσιέναι λεγομένων ἢ παραιτεῖσθαι αὐτοῦ. καὶ τὰς μὲν, ὡς ἀνῳ προσιέναι τὸν ἐκ θεοῦ λόγον ἰδικῶς νοουμένῳ προσωπῷ. Τὰς δὲ, ὡς θεοπρεπεῖς μόνῳ τῷ ἐκ θεοῦ πρὸς λόγῳ, ἀνάθεμα ἔστω:—

ὅτι πολλαχοῦ λέγων θεοφόρον αὐτὸν τὸν Χριστόν· καὶ οὐχὶ δὴ μᾶλλον θεὸν εἶναι καὶ ἀληθῶς ὡς υἱὸν ὄντα καὶ φύσει καθ' ὑπόστασιν ἡνωμένον σαρκὶ ὁ λόγος. καὶ κεκοινωνηκότα σαρκὸς καὶ αἵματος ἡμῶν αὐτὸν ἄνθρωπος καὶ σαρκὸς, ἀνάθεμα ἔστω:—

ὅτι λέγει θεὸν ἢ δυνατὸν εἶναι τοῦ Χριστοῦ τὸν ἐκ θεοῦ πρὸς λόγον· καὶ οὐχὶ δὴ μᾶλλον τὸν αὐτὸν ὁμολογεῖ θεὸν τε ὁμοῦ καὶ αὐτὸν, ὡς γεγονότος σαρκὸς τοῦ λόγου καὶ τὰς γραφὰς, ἀνάθεμα ἔστω:—

ὅτι φησὶν ὡς αὐτὸν ἐνηργῆσθαι πρὸς τοῦ θεοῦ λόγου τὸν ἐν, καὶ πῶς τοῦ μονογενοῦς οὐ δοξάσαι περιῆφθαι· ὡς ἑτέρῳ παρ' αὐτὸν ὑπάρχοντι. ἀνάθεμα ἔστω:—

ὅτι τολμᾷ λέγειν τὸν ἀναληφθέντα αὐτὸν ἐμπεσοῦσθαι δόξῃ τῷ λόγῳ καὶ ζῶν δοξάζεσθαι, καὶ συγχρηματίζειν θεὸν, ὡς ἕτερον ἑτέρῳ. τὸ γὰρ ζῶν, ἐπὶ πολὺ σπανίως τοῦτο νοεῖν ἀναγκάζει. οὐ οὐχὶ δὴ μᾶλλον μιᾷ προσκυνήσει τιμᾷ τὸν ἐμμανουήλ, καὶ μιᾷ αὐτῷ πίστει δοξολογίαν ἀναπέμπει. καθὸ γέγονε σὰρξ ὁ λόγος, ἀνάθεμα ἔστω:—

ὅτι φησὶ τὸν ζῶντα ἐν δεδοξάσθαι πρὸς τοῦ πατρὸς, ὡς ἀμοιβαίᾳ δυναμένῃ τῇ θεότητι τοῦ χριστοῦ μεθοδεύσαι. καὶ πῶς αὐτοῦ λαβόντα τὸ ἐνεργὸν δυνάσθαι καθ' ἑαυτῶν, ἀνηκεστέρτων, καὶ τὸ πληρῶσι τὰς αὐτοῦ τοῦ θεοσημείας. καὶ οὐχὶ δὴ μᾶλλον ἴδιον αὐτοῦ ποιεῖσθαι φησὶ δι' οὗ καὶ ἐνήργησε τὰς θεοσημείας, ἀνάθεμα ἔστω:—

Ἀρχιερέα καὶ ἀπόστολον τῆς ὁμολογίας ἡμῶν γεγενῆσθαι χρὴ, ἃ θεὰ λέγει ὁ θεόφ. πρὸς κεκόμικε δὲ ἕτερ ἡμῶν αὐτὸν ὡς ὁσιεῖν θεὸν διὰ τοῦ πνεῦ. ὅτις τοίνυν ἀρχιερέα καὶ ἀπόστολον ἡμῶν γεγενῆσθαι φησὶν οὐκ αὐτὸν τὸν ἐκ θεοῦ λόγον ὅτι γέγονε σὰρξ καθ' ἡμᾶς ἄνος· ἀλλ' ὡς ἕτερον πρὸς αὐτὸν ἰδικῶς ἄνον ἐκ γυναικός· ἢ ὅτις λέγει ὡς ἑαυτοῦ πρόσωπον ἐποιήσατο αὐτὸν τὸν υἱὸν προσφοράν, καὶ οὐχὶ δὴ μᾶλλον ὑπὲρ μόνων ἡμῶν. οὐχ ἧττον ἂν ἐδεήθη προσφορᾶς ὁ μὴ γνοὺς ἁμαρτίαν, ἀνάθεμα ἔστω:—

ὅτις οὐχ ὁμολογεῖ τὸν τοῦ κυ σαρκὸς ζωοποιὸν εἶναι καὶ ἰδίαν αὐτοῦ τοῦ ἐκ θεοῦ πρὸς λόγου, ἀλλ' ὡς ἑτέρου τινὸς παρ' αὐτόν. ζωοποιοῦσα μὲν αὐτῷ τῶν δεήσεων. ἤγουν ὡς μόνην θείαν ἐνοίκησιν δεξαμένου, καὶ

οὐχὶ δὴ μᾶλλον ζωοποιὸν ὡς ἔφημεν. ὅτι μέγιστον
ἰδίᾳ τοῦ λόγου τοῦ πατρὸς ζωογονοῦν ἰσχύος, ἀνα-
θεμα ἔστω:—

Εἷς πατὴρ οὐχὶ μεταξὺ τοῦ τοῦ θεοῦ λόγου πατρὸς σαρκί.
καὶ ἐσχάτου μέλους σαρκί. καὶ θανάτου μετεχόμενον
σαρκί. μεμορφωτὲ πρὸ προσώπου σὺν τῷ ναρκῶντι κα-
θὸ ζωὴ ἐστὶ καὶ ζωοποιὸς ὡς θεὸς, ἀνάθεμα ἔστω:—

Εἷς μὲν συνόδοις οὐκ ἀλλᾶς τὸ ἀνωτάτω καὶ ἀσυγκρί-
τως διαφορᾶς τῶν αὐχημάτων ἀπαίτων ἀνεσηκὸς τε καὶ
ὑπερκαθήμενον, ὑμεῖς ὦ φιλόχριστοι βασιλῆς, καὶ κλή-
ρος ὑμῖν εὐχαριστότατε καὶ προσπαθὲς θεῷ τῆς
συνόδου ταύτης καὶ τῶν πατέρων ὑπερορίας εἰσικὸς ὧν
γῆς τὸ ἡδέως. καθεστηκὸς μὲν ἡμῖν τῶν πάντων γόνυ. θεσμοὶ
τε καὶ ἀρχαὶ, κἀκεῖ σπεύδετε καὶ εὐξουσίᾳ, δοῦλον
ὑπαγόμενοι τὸν αὐχένα. καὶ ταῖς καθηκούσαις αἰεὶ
δοξολογίαις καὶ παραμενούσαις, πολίται τε εἶναι φῶ
τὸν ὁσίων καὶ πλησμόν. τῆς δόξης αὐτοῦ. ἴδοι δ' ἂν τις
καὶ ὧν τῆς ἐμετέρας μακαριότητος, τῆς οὕτω πολυ-
φανοῦς καὶ ἀναπαύλαν πᾶσαν σύγκλασις, διαπρεπόν-
τε καὶ εὐαρμῆ τὸν τύπον. ὑμεῖς ἡδὲ ἐστὲ καὶ τῶν ἐς
λῆξιν ἀξιωμάτων πηγαὶ, καὶ ἀπάσης ὑπεροχῆς,
ἐξωκέστατε. καὶ τῆς ἐν ἀνθρώποις οἰκουμενίας ἀρχὴ
καὶ ἡγέσεως. καὶ νόμασι μὲν τοῖς ἡμετεροβασιλικοῖς δ'
ὑμετέρου κράτους. πρὸς εὐνομούντε καὶ ἀξιαγα-
στὸν καὶ ἀοίδιμον πᾶσαν διαλαμπρύνεται χώρα, παύσασον
ἐστὶ ταῖς τῆς βασιλέως ἀκοαῖς, ἐπαινεσχωμένων. οἱ
δὲ τῆς ξυγκλήτου οὐκ ἀνεχόμενοι, πιπτουσι εἰκότως,

τῆς συνόδου ὑμεῖν οὐ θεσπέσιοι ἀπηλαμένοι. καὶ ἀεσεβέ-
σι μόνον ἡ βασιλέως ἀποῖς, φεύδεται ἐκφάνων,
οἴχονται. διολώλασι. καὶ τῆς συνόδου αὐτοῖς ἀσπο-
νοίας τὸν αἰχμὸν οὐ θεῖς ἀποσκήπτωντες νοῦν. πεσόν-
τες ἀεγρύν. ζωῆς δι τὸν ὄγκον. τοὶ ἡδέτοι κεκραλπκε
τῆς ὑποδιῶν. τῶν ὑμετέρων ἐπαπαστεῖν ἢ μεσχε-
μεσταλπκε καὶ ἐμπεδοτρόπολεμος καὶ ἀδύνικαβεπαλκη-
θεῖς. ὑμεῖς ἐσὲ εἶν πρὸς ἑῶαν καὶ ἑσπέραν, καὶ ὠδὴ
καὶ κλῆρος, καὶ ἀπαλοσις θεφημείας ὑπόθεσις. ὑμεῖ
οἱ πρὸς νότον. καὶ ὅσοι βορεοτέραν οἰκοῦσι χώραν,
φωνᾶς παῖς χθεσηρείοις στεφανοῦντες οὐκπαλκή-
ζουσιν. ἔφεσκε τὸ ἀκρεσόδωνον τῆς οὕτω θεοφι-
λοῦς καὶ θεαρεσάτης ὑμεῶν βασιλέως, αὐτὸς ὁ
κὲ ἡμεῶν ἐς χθὲ. διαὐτοῦ γὰρ βασιλῆς βασιλεύουσι.
καὶ οἱ δωνάστας ἐρεφουσι δικαιοσύνῃ καὶ τὰ
ἐμφερεμενῶν. ἐξ ἡδὲ αὐτῷ πᾶν ἀληθὲς τὸ ἐπίκλημα.
καὶ ἐν τῷ καὶ ἀνθρώπου μένον, ἡ παῖς πλήρωσις
ἀγαθοῦ. διανέμει δὲ καὶ λίαν ἑτοίμως τοῖς ἀγα-
πῶσιν αὐτὸν, τὰ παῖς ἐξαίρετα τῶν ὄντε ἐς ἐν ἐ-
ξιόλογα πᾶσα καὶ τεθαυμασμένα. καὶ ἀπόχρη μεῶν
ἐς ἀποδεῖξιν ὧν ἔφην, τὰ τῷ ὑμετέρῳ κράτει δεδω-
ρημένα. δοθησόμενα δὲ ἔτι καὶ τὰ πεπισεύκε-
μεν. ὅτι δεῖς κρητὴς ἀναλλοίωτος τοῖς βασι-
λέων τιμαῖς τοῖς ἐς θεὸν εὐσεβέας τὰ αὐχήματα,
καὶ ἐξαὐτῆς παρεκτόμεσι τῆς ἀρχῆς καὶ θεοπανύ-
σου γεραφῆς πλήρεφορήσι, βεβαιοπαγήσας ὡς ἔνι:
πολῖσι μεῶν ἡδὲ ὅσοι μεγάνασι καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς, οἱ τ'
ἰουδαίων ἀρχαῖτες χώρας. καὶ τοὺς τῆς πρὸ αὐτοῖς
βασιλέας διεπόντες θεόνους. αὐτοὶ μεῶν, τῆς ἐς θεὸν
ἀνδρὸς, ἀνοσίως ὀλιγωρήσαντες. καὶ τὸν τῆς δικαιο-

ζώνης πρύτανιν παρὸν δὲν ποιούμενοι νόμον, καὶ
τοῖς τῆς φαυλότητος βοήθεις ἑαυτοὺς ἐνισχύες οἱ τά-
λαινες, καὶ οἱ καλῶς ἀπολωλότι. παρακάλεπτον
ἦ τὸ προσκρούσαν θεῷ, καὶ καθαίπερ ἐῶν ὅλως ἐξω
φέρεσθαι τοῦ ἐνικότος, λυποῦντας αὐτόν. ὅσοις
μὲν τῆς εἰς αὐτὸν δι' εὐσεβείας μεμέλησαν ὑπομηνῆται
καὶ τῶν ἀρεσκούντων αὐτῷ γνήσιοι φύλακες, νενι-
κήκασιν ἐλθοῦς ἀμφιγνοῖ· κεκρατήκασι τῶν
δι' ἀναιδείας. τοιοῦτός τις ὢν ἰωσίας ἐκεῖνος· ὃς
αὐτοῖς τε μόνοις καὶ βωμοῖς τοὺς τῶν ἄλλων καθεῖλε
πρώτος ἱερεῖς ἀναιρεθέντας, χοιρίνας τε ἀπάτης καὶ ἀ-
δολομανίας βδέλυγας περιελών, καὶ τὰς τῆς δαιμο-
νιώδους ἀπάτης καθαλοῦσας παίγνια, τοῦ παν-
τὸς ἀξίαν ἀπεφήνε λαβεῖν τὸν ἑαυτοῦ βασιλέα.
Καὶ ἀβιάστως μὲν τοῖς πάλαι, τε θαυμασμοῦ δὲ
καὶ εἰς δαῦλα προσκρούσεσι εἰδόσι τιμᾶν, τὰ οἷς οὐ
ὀθνεῖος ἀφηδιτοπρεπής. ἀλλ' ἀπανίστασθαι τοῖς τε
ὑμετέρους προγόνοις καὶ ὑμῶν αὐτοῖς, οὓς μάλα πα-
ταρρῶσαι, διαμεμενήκασι δὲ ἐμπαθῶς καὶ τῶν ἐξε-
τάσαι τῷ θεοφιλεστάτῳ καθαπερεῖς τε ἐπεπραγμένων. καὶ
τῷ ὀνήσαι τὸν θεοσεβεστάτην ὑμῶν πορυφαῖον τῶν δυνα-
μεστάτων ἡ δυνάμεις. αἰνῆρ τὶς τῶν ἐκ βαβυλῶνος τῆς
περσικῆς ἐφεληλακὼς ἦν, εἶλε μὲν ἁπάσαν ὡς ἔπος
ἀπᾶν, τὸν τῶν Ἰουδαίων χῶρον. καθαδικώτερος δὲ ἐκεῖ
αὐτῇ τὸν θεμελίωσαν. ἐξαίρετον ἦ τὸν ἱλαρὸν, μεγα-
λόφρονα πολιτεύσασθαι τῶν ὑπὸ χθόνα δορυφορημένος,
καὶ φαλακρὰ μὲν ἱππικὸν οὐκ ἐξαίφνιον ἔχων.
μᾶλλον δὲ καὶ δυζώνητον. ὁπλίτην δὲ πεζομαχοῦντα,
καὶ ταῖς ἀκμαίοις ἰσχύσι θαρσοῦντα. εἶτα τῷ πάλαι περι-
σώσας ζιεπόλεις, καὶ τὸν πολεμοῦντα πάρεστι πολὺ

ἀπονοίας τε βαρβαρικῆς οὐ μετρίως ἀφρυαμέ-
νος. αἱρήσαν μὲν καὶ κρατοῦσι τῶν αὐχένας ὁμοῦ καὶ
αὐτὸν ἐφάσκε τὸν ἁλίαν πόλιν, καὶ τῆς ἀρρήτου
δόξης καθεθεσμεύκει. καὶ παλιμφήμους ἢ φιλ-
φωνοῦς. ἀκροβλὴ καὶ ἀμύλινον ὦδὴ θεῷ τὸν ἀδαῆ
ὠνῆς. ἐφῆκεν ὅτι καὶ ἐβουλοῖτο σώζειν αὐτούς, ἀνό-
νητον ἔσεσθαι τοῖς ἐπαύλῳ πεποιθόσι, τῆς ὠφελεί-
ας τὸν χθόνα. Ἐσωφρὼ δὲ ἦ καὶ τινὲς ἀπαγθέντες
τῷ βασιλεῖ τῆς ἐκείνου σκηνοπηγίας τὰ τολμήματα,
καὶ τοὺς περὶ τοῦ φρενήματος γαμφωνίας λογισμοὺς, ὅτι
δὴ τότε μοῦνος ὥσπερ ἐξαναγκάζοις ταῖς καθ' ἑαυ-
τὸν βλασφημείαις. καὶ τοῦ τὸν πόλιν ἁλῶναι, ταύτην
ἔσεσθαι προφάσιν ἐμφερεῖς ὑπαλιφὼς, περιερ-
ρήγνυτο τὸν ἐαθῆτα. καὶ ἐς τὸν οἶκον ἀνέβη τοῦ
θεοῦ. λιτὰς δηλονότι τὸν θεὸν ὀργὴν ὑποδεχόν. καὶ
τῶν ὧν τοῖς δυσφημείαις αἰτιασαμένων ἑαυτὸν ἀπαλ-
λάττων. καὶ τί τὸ ἐνθένδε, ἀμφὼ καὶ ἰλεως κα-
τεσκεύαστο τὸν τῶν δικαίων ὧν. νενίκηκεν τὸν
ἀνυσίμου. οὐχήσσων ἦ μάχην ὁπαλίζοις ἀγκάλι-
νον. οὐ τοξοτῶν θρασχίας. οὐ δορατῶν βολάς. οὐ
δὲ τοῖς τῶν ταικτικῶν ἐμπειρίας τῶν ὑποχθο-
νομελῶν. πλήφῳ δὲ μᾶλλον τῇ παρὰ θεοῦ τῆς τῶν
ἀσυρῶν σφαγῆς ἐν μιᾷ νυκτὶ καθοσιώσαντος θά-
νατον. ἐξῆλθε γῆ φησιν ἄγγελος κυ, καὶ ἐπάταξεν ἐν
τῇ παρεμβολῇ τῶν ἀσυρίων ἐν μιᾷ νυκτὶ, ἑκα-
τὸν ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας. καὶ ἀναστάντες τῷ
πρωΐ, ἴδον πάντα τὰ σώματα νεκρά· οὗτοι τῆς ἐς
θεὸν ἀσεβείας οἱ πλῆθοι, καὶ τοῦ μὴ ἀναχάθαι φω-
νῆς, ἵνα καὶ ἀῦτῆς τῆς θείας ἠμοίβετο δόξης. ἀλλ' ἐν οἷς μὲ
μελήσει ταῖς βασιλέων ἀσεβείαις ἀκμαῖς, παλιμ-

φημον μελῶ, οὐδεν λαλεῖσθαι καλὰ θῦ. σκῦνα δὲ
μᾶλλον ὄδε καὶ μεσάμεσου καὶ διαβολὴς ⟨σκεύεα
βρέχει. καὶ τῆς παρεπούσης δοξολογίας αὐτῷ ποιῆ-
σαι τὼ σκήπτρου. ἔδρεσα δὲ καμὰ τοῦρ ἡδὺς ἔχει,
παρωρεμίθην ἀναγκαίως, τῆς ὀρθῆς τε καὶ αἱπο-
σολικῆς πίστεως τῶν παραδόσιν, ἐμμενεῖν μελῶ
τῷ δε τῷ βιβλίῳ. ξένιον δὲ ὥσπερ τι τοῦτον, πρόσ-
κομείδω τῷ ὑμετέρᾳ καρδίᾳ. καὶ αὐτοῖς δὲ τοῖς θεο-
φιλεσχάτοις ἀληθῶς βασιλεῦσιν. αὖ τῇ ὑμετέρᾳ
γαληνότητι, ζωᾶς εὐπλουσίαν. ἡ μελῶ, τοῖς σὺν πα-
τάσαις ὑμῖν ⟨σαφῶς οὖσι μοναῖς. καὶ τῆς ἁγίας
διαμονῆς τοῖς, ζήσπάσας τοῖς σκηπτροις ἁγίας φερούσε.
ἡ δὲ, τοῖς παρθενικοῖς βλαστήμασι, ζωὴ καμακάριουσα.
καὶ τοῖς τῆς ἀκλεεστάτης ὑμῶν βασιλίσσης οἰκά-
μελῶν Φρυγίδος. λάθοι μελῶ οὖν ἰνδικοῖ, τοῖς αἱοι-
δίμοις ὑμῶν καὶ ἀφαιδρώουσιν κε φαλάς.
ψυχῆς δὲ καὶ νοῦ νοσοποιὸς αὖ ἡδύποτο κόσμος, πίστις
ὀρθότε καὶ ἀκιβδήλατος. ἰῶ ὅτι πρὸ ὀστέ, τε-
θαρσηκὼς προβέβω τὸν λόγον. ὡς ἐρόσμα νοῦ. μὴ
ψυχῆς ἀγλαΐσμα. καὶ ἡδονίας ⟨εφανον. γάρ ἐρ-
πᾶσι ἡδ' ὅτι κρίσεων ⟨φιάλαι ἦσαν πολυτελῶν. πᾶν
δὲ τίμιον, οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστιν. οὐκοῦν διαβεβαι-
ὑπαδυ πεφάσθαι, πατρὶ τῆς ἀνανθρωπότητος
τοῦ μονογλωσσίας, καὶ ὅπι πολέεσι τὸ ⟨σαφῶς μυ-
στήριον, διαρθρῶν ὅπι μεγίστα ⟨εφῶς καὶ πάγι
τὸ ἐγκωμιῶν, τοῖς σὺν ἐσόπτρῳ καὶ αἰνίγματι βλέ-
πουσι. καὶ ⟨κμεεῖσθαι, γινώσκουσι καὶ τὸ μέγιστον
τῆς δωρεᾶς τῆς ⟨ωῆς χορηγίας τοῦ τῶν, καθὰ καὶ
ὁ θεσπέσιος λέγει παῦλος. οὐδὲς γὰρ λέγει πῆς ἰᾷ, ἢ
μὴ ἐν τῷ ἁγίῳ. καὶ οὐδὲς λέγει ἀνάθεμα ἰᾱ.

εἰ μὴ ἐν βεελζεβούλ. φαίη δ' ἂν οἱ μισοῦντες. οὐκοῦ
⟨σῳ δύσοι καὶ τῆς ὧδε τοῦτο κόνεως ἀλαθαι δο-
κῇ, καὶ τὸν οὕτω διακεκριβῶ καὶ δύσοιστον ἀσπιλῆ-
ναι πόνον, ἀδικώτατα διαβεβλῆσθαι τε
καὶ ἀκαθάρτου, καὶ παντὸς αἰτίας ἐπικλήμ-
μελῶν ἐν ἐμοῦ λαβεῖν. διαφόρους γὰρ δόξας καὶ λαμε-
θυουσί τινες. πάσας καλῶς ἔχοντας ἀς τὸ ἀκριβές,
τὰ ἐπαύλια κεχρησμένα δικαίως, παρεκτὸς τῆς νέας
καὶ ἀρχαιοτέρας γραφῆς. οὐκ ἠμύνω μελῶ οὖν
ὡς οὐκ ἄνευ πίστεώς ἐστι τῶν αὐτόπτων τοῖς ἀκοῦ-
σασι, οὐ δεῖν. πιστοῦσι δὲ καὶ λίαν ἑτοίμως ἀς
πέλαγος ἀδου καὶ τὸ γεγραμμένον, καὶ ἀς πα-
γίδα θανάτου. μὴ νοοῦντες μήτε ἀλέγουσι,
μήτε περιέπτυναν διαβεβαιοῦσθαι. τίνες δ' ἂν ἦσαν
οἱ παρῳκηκότες θρῦλλοι καὶ τὰ σεσηπότα μυθάρια, δι-
ἁπαξ ἀναγκαῖον. οἱ μελῶ, ἡδ' ὅτι πέφυκε μελῶ αὐτὸς
ὁ ἐκ θῦ πρὸς λάθρας. οὐ μελῶ ὅτι καὶ πεφόρηκεν
ἐκ τῆς ἁγνῆς καὶ θεοῦ παρθένου ⟨σάρκα φθορὰν
τε καὶ λεπάντες ὁλομέσησαι. καλαφαύδουσι δὲ μό-
νην τοῦ μυσικελοῦ τῶν δόκησιν. ἐπρεπι δὲ ἂν ἦν κα-
τερυθριῶν σκηπτόμενοι, ὃ δοκῆν αὐτῷ προσκεῖσθαι
καὶ τῶν ἀπὸ γῆς ⟨σάρκα τάσεις ἀναβαίνειν δόξαις ⟨εφα-
νοῦν παραιτούμενοι, καὶ σπῆς ἄγαν ἀμεσθίας νό-
θην τινὰ καὶ παρεφθαρμένην νοῶντες ἀλαβεῖν.
παρεκτεθρύφθαι φασὶ τὸν ἐν θῦ πρὸς φιλία λάθρα,
ἀς ὀστέων τε καὶ νεύρων καὶ ⟨σαρκὸς φύσιν. τῶν ἐκ
παρθένου γῆν ἡσιν τοῦ ἐμεμασυπλαπαθῦ μελῶν-
τες οἱ παλαιοὶ καὶ θεοπρεπεῖς καλαμεφθόνους τῆς
οὕτως ἀρέσης καὶ θεοπρεποῦς οἰκονομίας. οἱ δὲ,
καὶ ὁλιγῶν τὸν ⟨ωικαίσιον τῷ πρὸ θῦ λάθρου εἶναι

πεπεισμένοι, καὶ ἁγίου μέλους ὑπάρξαι διακεκληθαι τότε, ὅτε καὶ τῆς καθ' ἡμᾶς σαρκὸς γλυκύτητος ἔγευσε τὸν ἀδελφόν. εἰσὶ δὲ οἱ καὶ πρὸς τοῦτο μανίας δυσσεβῶς ἠμμένοι, ὡς τε καὶ αὐτὸν τὸν σωτῆρα φάσιν εἶναι λέγειν. ῥᾴδιον δὲ ἀπόλλυσθαι τὸ καθ' ἡμᾶς μόνης νοουμένων προφορᾶς, εἰ αὐτῷ γλυκάθοι. μεμάθηκας δὲ οὗτοι καὶ Φωτεινός. δοκιμάζεται καὶ ἑτέρωθι, εἰ καθ' ἡμᾶς τὸν μονογενῆ· καὶ εἰ σαρκὶ γλυκάθοι πεισόμην. καὶ μέλει ἔτι καὶ ἐνυμνεῖσθαι τελέως τῷ αὐτὰ λαλήσαντι σαρκὶ ψυχῇ λογικῇ, καὶ νοῒ ἐμφύτῳ τὸν καθ' ἡμᾶς. εἰς εὐσέβειαν δὲ πᾶν ἀφ' ἑαυτῶν ὡσαύτως οἱονεὶ καὶ σοφίζονται τόν τε ἐκ θεοῦ λόγον καὶ τὸν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου ναόν, καὶ οἷς κἀκεῖνα φασὶν εἰ αὐτῷ τὸν λόγον. καὶ ἵδιον μέλει ποιήσασθαι σῶμα τὸ ἀνάληπτον. ψυχὴν δὲ αὐτὸν τῆς λογικῆς τε καὶ νοερᾶς, ἀναπολογήτως τόπον. ἑστᾶσι δή, πρὸς θορύβοις μέλει ταῖς τούτων δόξαις τὰ ἐναντία. καὶ αὖ πάλιν φέρονται τοῖς φρονήμασιν. εἷς τε θεὸς λόγος καὶ ψυχὴ τῆς λογικῆς καὶ σώματος· ἥνωται δὲ ἀσυγχύτως καὶ ἀτρέπτως καὶ ἀναλλοιώτως καὶ ἀπαθῶς καὶ ἀπερινοήτως καὶ ἀπερινόητος, ὡς ἐς ἄνω τε καὶ ἀπερινόητος εἶναι διαβεβαιουμένοις τὸν ἐμεμψιμοιρηκότα. οὐ μέλει ἔστι καὶ ὑγιᾶ καὶ ἀμεμπτον καὶ τελέως τῷ ἐπαινεῖσθαι πεπληρῶσθαι δόξαν. καὶ τὰ δύο ἴσασι γὰρ ἐς δύο τὸν σύλλογον· καὶ πᾶσαν ὡσαύτως αὐτοῖς ἐνιέντες τῷ διαιρεῖσθαι, ἀνὰ μέρος ἐκπλέον μονονουχὶ καὶ ἐξωτερικοὺς ἀποφαίνουσιν. ἕτερον μὲν εἶναι διαιροῦμενοι τὸν ἐκ παρθένου τε καὶ ἐνανθρωπήσαντα τελέως αὐτόν. ἕτερον δὲ αὖ, τὸν ἐκ θεοῦ πρὸς λόγον. οὐχὶ πόλεως ἐστιν ὑπερ τοῦ λόγου φύσις καὶ τῆς σαρκὸς διακρινούσης. οὐδὲ μούνοις ταῖς ἁγίαις

διαφορᾶς ἐμφιλοχωρᾶν ἐθέλοντες. οὐ γὰρ συνοίσας τῆς ἀληθοῦς τοῦ θεανθρώπου σωτῆρος μία φύσις ἡ αὐτὴ σαρκός τε καὶ θεότητος. αὐγὴ τοῦ μεγάλου, ὡς αὐτὸν ἡ θεόπτης καὶ αὐγὴ μέρος, τὸν δὲ, ὡς θεὸν, φύσει τε καὶ ἀληθῶς υἱὸν ὀνομάζουσι. καίτοι θελόντες εἶναι χριστιανοί. καὶ δὴ καὶ λογίδιά τε περὶ τούτου συγγεγράφοντες, ἁπανταχόθεν μηχανῶνται αὐτῶν λέξεσιν, ὧν δὲ. ὁ μὲν, γάρ, φύσει καὶ ἀληθῶς θεὸς, ὁ ἐκ θεοῦ πρὸς λόγος ἐστίν. ὁ δὲ, ὁμωνύμως ὢν πρὸς υἱός. καὶ μεθ' ἕτερα πάλιν, οὐ γάρ ἐστιν ὁ τοῦ θεοῦ λόγος. αὐγὴ αὐτοῦ αὐθαληθῶς. ὁ μὲν, γάρ, μονογενὴς τοῦ μεγάλου, καὶ καθ' ἕνωσιν υἱὸς τοῦ θεοῦ ἐστι τοῦ παντὸς δημιουργοῦ. οὗ δὲ ἀνείληφεν αὐτὸν, οὐ φύσει θεὸς ὢν, διὰ τὸν ἀναληφθέντα αὐτὸν ἀληθῶς υἱὸν θεοῦ, ὁμωνύμως αὐτῷ χρηματίζει. ὅ μὲν γὰρ οὐ δὰς σάρκωτον υἱὸν ἡ μὲν ὁ πατὴρ, τὸν φύσει τε καὶ ἀληθῶς δηλοῖ ἐκ τοῦ πρὸς υἱόν. τὸ δὲ λεγόμενον ὑπὸ τοῦ ληστοῦ· μὴ φοβοῦ μεθ' ἡμᾶς εἶ ὄντως ἐν τῷ κρίνειν πρὸς θεῷ, καὶ ἰδοὺ συλλήπτωρ γάρ ἐστι καὶ ἴδιος υἱὸν, καὶ καλεόντος τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰῆ, τῷ αὐτῷ ἐφαρμόζει. αὐγὴ δ' ἄρα ἐστὶ μέλει ἐκπνοὴ. φρονήσομεν δὲ ἡμεῖς, οὐχ ὧδε. πόθεν. ἀναπαύσῃ γὰρ οὐδαμῶς ὧν ἑτεροδόξων ὁ λήσης, ἔχειν ἀφέντας, τῷ σώσοντι, διαστήμην ἑτέραν τῷ ὄντως σωτῆρι καὶ διεσχισμένῳ λύτρῳ. καὶ ἡ μὲν τις ἔοικε μακρὰν ἐφ' ἑκάτερα ποιεῖσθαι λόγον. καὶ διαρκῆ τῷ βάσανον, οὐκοῦν ἀριθμητὸν μέλει δυσπαρόδευτον. δυσχερῆ δὲ ἰδρῶτα καὶ δυσδιάφυκτον ἀναπλᾶς, καὶ λοιπὰ τοιαῦτα μέλις. πορεύσῃ δὴ οὖν τὸ δὴν οἴεσθαι μακρὰ καὶ σφόδρα σχολαίαν, καὶ ὀλίγην ποιεῖσθαι τῷ βάσανον ὑπορριπτοῦσιν ἐκάστῳ, φέρε λέγωμεν. καὶ πρόγε τῶν ἄλλων, τοῖς δοκήσασι, τολμᾶσθε μὴ ἀδό-

πρὸς λόγος. οὐχ ὁμοιωθήσεται τοῖς ἀδελφοῖς. σκιὰ γὰρ οὐκ
ἔστι τὰ πραττόμενα, ἀλλ' ἀλήθεια. ἀκούσωμεν οὖν
ἀπὸ τίνος τὰ τοιαῦτα λέγεται. καὶ τίνι χρόνῳ δὲ ταῦτα ἔλεγεν
ὁ Κύριος, ἵνα καὶ ἐκ τούτου σαφῆ τὰ λεγόμενα ἡμῖν γένηται.
ἐπειδὴ γὰρ ἐπὶ τέλει ἦν τοῦ κηρύγματος, καὶ ἤδη ἐγγὺς
ἦν τὸ πάθος, καὶ ἔμελλεν ἀναβαίνειν εἰς τὰ ἄνω, καὶ
ἀπολείπειν τὸν κόσμον, καὶ πορεύεσθαι πρὸς τὸν πατέρα,
καὶ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ μέλλοντι ἦν ἀναλαμβάνεσθαι, καὶ
ἐπὶ τῷ μέλλοντι ἦν ἀναβαίνειν εἰς τὰ ἄνω, καὶ ἀπολείπειν
τὸν κόσμον, καὶ πορεύεσθαι πρὸς τὸν πατέρα, καὶ

ἐπιτρεπόμενον. εἰ δὲ χρὴ κηρύσσειν ὅτι συνεκρῶν
ἐγήγερται, πῶς λέγουσιν οἱ ὑμῶν τινες, ὅτι ἀνάστα-
σις νεκρῶν οὐκ ἔστιν. εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν,
οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται, κενὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν.
κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ἡμῶν. εὑρισκόμεθα δὲ καὶ ψευ-
δομάρτυρες τοῦ θεοῦ ὅτι ἠγείραμεν τὸν Χριστόν, ὃν οὐκ ἤγειρεν,
εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται. εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγεί-
ρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται,
ματαία ἡ πίστις ὑμῶν, ἔτι ἐστὲ ἐν ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν.
ἄρα καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο. εἰ ἐν τῇ ζωῇ
ταύτῃ ἐν Χριστῷ ἐλπικότες ἐσμὲν μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων
ἀνθρώπων ἐσμέν. νυνὶ δὲ Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν,
ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων. ἐπειδὴ γὰρ δι' ἀνθρώπου θάνατος,
καὶ δι' ἀνθρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. ὥσπερ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ
πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτως καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζῳο-
ποιηθήσονται. ἕκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστός,
ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. εἶτα τὸ τέλος,
ὅταν παραδιδῷ τὴν βασιλείαν τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὅταν καταργήσῃ
πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. δεῖ γὰρ αὐτὸν
βασιλεύειν ἄχρι οὗ θῇ πάντας τοὺς ἐχθροὺς ὑπὸ τοὺς πόδας
αὐτοῦ. ἔσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. πάντα γὰρ
ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα
ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα.
ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ υἱὸς
ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ᾖ ὁ θεὸς
τὰ πάντα ἐν πᾶσιν. ἐπεὶ τί ποιήσουσιν οἱ βαπτιζόμενοι ὑπὲρ
τῶν νεκρῶν, εἰ ὅλως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται; τί καὶ βαπτίζονται
ὑπὲρ αὐτῶν; ἐγὼ καθ' ἡμέραν ἀποθνήσκω, νὴ τὴν ὑμετέραν
καύχησιν, ἀδελφοί, ἣν ἔχω ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν.
εἰ κατὰ ἄνθρωπον ἐθηριομάχησα ἐν Ἐφέσῳ τί μοι τὸ ὄφελος;
εἰ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, φάγωμεν καὶ πίωμεν, αὔριον γὰρ
ἀποθνήσκομεν. μὴ πλανᾶσθε· φθείρουσιν ἤθη χρηστὰ ὁμιλίαι
κακαί. ἐκνήψατε δικαίως καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἀγνωσίαν γὰρ
θεοῦ τινες ἔχουσιν. πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω. ἀλλ' ἐρεῖ τις·
πῶς ἐγείρονται οἱ νεκροί; ποίῳ δὲ σώματι ἔρχονται; ἄφρων,
σὺ ὃ σπείρεις οὐ ζῳοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ· καὶ ὃ σπείρεις,
οὐ τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον σπείρεις ἀλλὰ γυμνὸν κόκκον εἰ
τύχοι σίτου ἢ τινος τῶν λοιπῶν· ὁ δὲ θεὸς αὐτῷ δίδωσιν σῶμα
καθὼς ἠθέλησεν, καὶ ἑκάστῳ τῶν σπερμάτων ἴδιον σῶμα.
οὐ πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σάρξ, ἀλλὰ ἄλλη μὲν ἀνθρώπων, ἄλλη
δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ σὰρξ πτηνῶν, ἄλλη δὲ ἰχθύων.
καὶ σώματα ἐπουράνια καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν
ἡ τῶν ἐπουρανίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. ἄλλη δόξα
ἡλίου καὶ ἄλλη δόξα σελήνης καὶ ἄλλη δόξα ἀστέρων· ἀστὴρ
γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. οὕτως καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν
νεκρῶν. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ· σπείρεται
ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται
ἐν δυνάμει· σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευ-
ματικόν. εἰ ἔστι σῶμα ψυχικόν, ἔστι καὶ πνευματικόν. οὕτως
καὶ γέγραπται· ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος Ἀδὰμ εἰς ψυχὴν
ζῶσαν, ὁ ἔσχατος Ἀδὰμ εἰς πνεῦμα ζῳοποιοῦν. ἀλλ' οὐ πρῶτον
τὸ πνευματικὸν ἀλλὰ τὸ ψυχικόν, ἔπειτα τὸ πνευματικόν.
ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός, ὁ δεύτερος ἄνθρωπος ὁ κύριος
ἐξ οὐρανοῦ. οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦτοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ
ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπουράνιοι. καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν
τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.
τοῦτο δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν θεοῦ
κληρονομῆσαι οὐ δύναται, οὐδὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν κλη-
ρονομεῖ. ἰδοὺ μυστήριον ὑμῖν λέγω· πάντες οὐ κοιμηθησόμεθα,
πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα, ἐν ἀτόμῳ, ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ
ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίσει γὰρ καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται
ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς ἀλλαγησόμεθα. δεῖ γὰρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο
ἐνδύσασθαι ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανασίαν.
ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσηται ἀφθαρσίαν καὶ τὸ θνητὸν
τοῦτο ἐνδύσηται ἀθανασίαν, τότε γενήσεται ὁ λόγος ὁ γεγραμ-
μένος· κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νῖκος. ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέν-
τρον; ποῦ σου, ᾅδη, τὸ νῖκος; τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου ἡ
ἁμαρτία, ἡ δὲ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος. τῷ δὲ θεῷ χάρις
τῷ διδόντι ἡμῖν τὸ νῖκος διὰ τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.
ὥστε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί, ἑδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι,
περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ κυρίου πάντοτε, εἰδότες ὅτι ὁ
κόπος ὑμῶν οὐ κενός ἐστιν ἐν κυρίῳ.

περὶ δὲ τῆς λογείας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, καθὼς διέταξα
ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτως καὶ ὑμεῖς ποιήσατε.
κατὰ μίαν σαββάτου ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυ-
ρίζων ὅ τι ἐὰν εὐοδῶται, ἵνα μὴ ὅταν ἔλθω τότε λογεῖαι
γίνωνται. ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς ἐὰν δοκιμάσητε δι' ἐπι-
στολῶν τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερου-
σαλήμ· ἐὰν δὲ ἄξιον ᾖ τοῦ κἀμὲ πορεύεσθαι, σὺν ἐμοὶ πορεύ-
σονται. ἐλεύσομαι δὲ πρὸς ὑμᾶς ὅταν Μακεδονίαν διέλθω·
Μακεδονίαν γὰρ διέρχομαι· πρὸς δὲ ὑμᾶς τυχὸν παραμενῶ ἢ
καὶ παραχειμάσω, ἵνα ὑμεῖς με προπέμψητε οὗ ἐὰν πορεύωμαι.
οὐ θέλω γὰρ ὑμᾶς ἄρτι ἐν παρόδῳ θεάσασθαι· ἐλπίζω γὰρ
χρόνον τινὰ ἐπιμεῖναι πρὸς ὑμᾶς, ἐὰν ὁ κύριος ἐπιτρέπῃ. ἐπι-
μενῶ δὲ ἐν Ἐφέσῳ ἕως τῆς πεντηκοστῆς· θύρα γάρ μοι ἀνέῳγεν
μεγάλη καὶ ἐνεργής, καὶ ἀντικείμενοι πολλοί. ἐὰν δὲ ἔλθῃ
Τιμόθεος, βλέπετε ἵνα ἀφόβως γένηται πρὸς ὑμᾶς· τὸ γὰρ ἔργον
κυρίου ἐργάζεται ὡς κἀγώ. μή τις οὖν αὐτὸν ἐξουθενήσῃ. προ-
πέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, ἵνα ἔλθῃ πρός με· ἐκδέχομαι γὰρ
αὐτὸν μετὰ τῶν ἀδελφῶν. περὶ δὲ Ἀπολλῶ τοῦ ἀδελφοῦ πολλὰ
παρεκάλεσα αὐτὸν ἵνα ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς μετὰ τῶν ἀδελφῶν, καὶ
πάντως οὐκ ἦν θέλημα ἵνα νῦν ἔλθῃ· ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαι-
ρήσῃ. γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρίζεσθε, κραταιοῦσθε·
πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί·
οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανᾶ καὶ τὴν Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ,
ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας καὶ εἰς διακονίαν τοῖς ἁγίοις
ἔταξαν ἑαυτούς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοιούτοις καὶ παντὶ
τῷ συνεργοῦντι καὶ κοπιῶντι. χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Στε-
φανᾶ καὶ Φορτουνάτου καὶ Ἀχαϊκοῦ, ὅτι τὸ ὑμέτερον ὑστέρημα
οὗτοι ἀνεπλήρωσαν· ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν καὶ ὑμῶν πνεῦμα.
ἐπιγινώσκετε οὖν τοὺς τοιούτους. ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκλησίαι
τῆς Ἀσίας. ἀσπάζεται ὑμᾶς ἐν κυρίῳ πολλὰ Ἀκύλας καὶ Πρίσκα
σὺν τῇ κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίᾳ, παρ' οἷς ξενισθῶμεν. ἀσπά-
ζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ πάντες. ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι
ἁγίῳ. ὁ ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. εἴ τις οὐ φιλεῖ τὸν
κύριον, ἤτω ἀνάθεμα. μαρὰν ἀθά. ἡ χάρις τοῦ κυρίου Ἰησοῦ
μετὰ ὑμῶν. ἡ ἀγάπη μου μετὰ πάντων ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.
ἀμήν.

πρὸς Κορινθίους ἐπιστολὴ δευτέρα γράφεται ἀπὸ Φιλίππων
τῆς Μακεδονίας διὰ Τίτου καὶ Λουκᾶ.

ἧς ἦσαν τοῦ θεοῦ λόγος, κεκλώκασιν ἑαυτὸν διὰ μέσης, γλυ-
κέως ἀνὴρ καὶ γυναικός. ἵν' ὥσπερ ἄμεικτος καὶ ἀσυ-
νόδευτος κεκοινώνηκε τοῖς παθήμασι. τουτέστιν ἡμεῖς, καὶ αὐ-
τὸς παθεσταλησόμεθα μεταλαβὼν τῶν αὐτῶν. ἵνα διὰ τοῦ
θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανά-
του· τουτέστι τὸν διάβολον. καὶ ἀπαγάγῃ τούτους,
ὅσοι φόβῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν, σύνοχοι ὄντες
δουλίας. ὧδε ἦν ἔφη τὸ γεγεμισμένον τὸ ἱερόν. οἱ δὲ, τ
οὕτω παγκάλης καὶ ἀρίστης βουλῆς τὸ ἀπρεπὲς κα-
θορίζουσι. καὶ ὥσπερ σύνοικον αὐτοῖς τὸ ἀρπάγιμον φρονοῦ,
καὶ τοῖς τῆς θ Φίας ὠμῶν μεμοῦσι σκέμμασι. μεμῆφθαι δὲ
χρῆναι λέγουσιν ὡδίνα καὶ τόκον ἐκ γυναικὸς πολλα-
χοῦ φάναι ἡμᾶς, τοὺς μονογλώσσους. οὐ θέμις δὲ μᾶλλον τὸν
τοῦ λόγου φυσιν, ἧς τὸ κρεῖττον δὴ τοῦτο καὶ γνησιώτερον ἐκ
τοσούτων χιλιάδων σῶμα. καὶ βροτῶν φαντάζοντας, τοῦ
βροτῶν οὐκ ἀδόκητος. ἐρήμωσαν γὰρ ἡ τοῦ θεοῦ φυσις ἐν
ἰδίοις αἱμαδοῦσι, καὶ ἀκροτάτου ἔσον ἔχει πλεῖν ἐξοδίοις ὅσα
διαμονήν. φυσις μὲν γὰρ ἡ γλυκυπὴ καὶ χρόνῳ παρε-
νεχθεῖσα πρὸς ἡμέσιν, πάσοι αὖ πλεῖν αἰμοίωσιν. κἀ
οἶκ ἔβω λόγου τοῦ παθητικοῦ τε καὶ ἀληθοῦς, τὸ
ἐρῆμα κάσεται. ἐγὼ δ' ἀρχὴν ὅλως τοῦ εἶναι λαχόν,
οἱουδήπως ἦν δη, καὶ ἕως ἀπαραμύθου ἔχει τὸ αἰμοιοῦσθαι
ὀφθ. ἐξ δὲ ὁ παῦλος ἐπεκτάσεως νοῦ καὶ φύσεως, ἡμέ-
σεως καὶ φθορᾶς πλεῖν ὑπαρξιν ἔχων ἐξηρημμένως τε
καὶ ὑπερέχουσαν, ἀμείνων ἔσται καὶ βροτῶν. καὶ ὥσπερ
τῷ πᾶς ἡ διάς φύσεως λόγῳ παῦλος τοῦ κεκλημένου
πρὸς ἡμέσιν. ὑπεραντέκτησε καὶ ὑπερφέρεται. κἀ
τοῦτ' ἀδυγκρίτοις διαφορᾶς, οὕτω καὶ ἐν τοῖς ἁγι-
ασθεῖσι ἐπιβεβαίωτ. τοῖς διὰ παῦλου μηνυθεῖσιν ὑπερανε-
πλήξθ πάλιν, πασθὲν οὐκ ἀδὸς, τὸ πεφυκὸς ἀδικεῖν.

οὐκοῦν εἰν ἀγαθοῖς μὲν ὅ θηρὸν ἀμείνω πλάττοις, ἐστί· τὰ δὲ γε τῆς κλίσεως, εἰν αἰγοῖν οἱ καὶ βροτοὶ καὶ ἄλλοι θυρεσ ἔχουσα τὴν πρὸς ἀφορμήν. καὶ τοῦτο γινώσκων ὁ μέγας καὶ ὡς ἄριστα Φιλόσοφος ὁ πρὸ φύσης ἱερεμίας, ἀνεφώνει πρὸς τὸν θν· ὅτι οὐ καθημένου τὸν ἀνδρα καὶ ἡμεῖς ἀπολλύμενοι τὸν ἀνδρα. καθάπερ καὶ ὡσπερ εἰν ἰδίοις θηλυκοῖς τὸ θηρὸν ἀλλ βασιλεῦον, καὶ καθ' ἑκάστοτε τῶν ὅλων. καὶ ὑπὸ μηδενὸς τῶν παθῶν τυραννούμενον. ἡμεῖς δὲ, τὴν φύσιν δύβροχωτάτην τε καὶ δύπροσφόρου καμιδὴ πρὸς αἰῶσιν ἔχοντες κὴ βροτὴν, ἀπολλύμεθα τὸν ἀνδρα. τουτέστιν, εἰν παθῆ καὶ ῥᾳστε καὶ χρόνῳ φθαρτοὶ τε δύμεν καὶ βεπιοί. οὐτ' δὲν τὸ θηρὸν ἡδύοιτ' ἂν πολὺ εἰν προσεχθροπαῖς τῆς ἰδίας ἐθρεμιόπλος τε καὶ ἀναλλοίωτος παντελὲς ἡ τοῦ λόγου φύσις. αἰῶν οἰωτὴ δὲ παντὸς ἡ ἡδυνὴ, καὶ λαβεῖν ἡδύτητος αὖ καὶ λίαν οὐκ ἀλῶς, ἀναμεμιγωδοῦσιν εἰν πάντ' τοῦμα καθ' ὁλωτάτου δακὸν. οἰ δὲ οἰ οἱ ἀπολοῦνται οὐ δὲ διαμένωδες. καὶ πάντες ὡς ἐμαύτον πολλαχῶ θηδύνας καὶ ὡσπ' περιβόλαιον ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ αἰῶνα ἡμῶν. οὐ δὲ, ὁ αὐτὸς εἶ καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσι. καὶ τοιγδοῦν μεμιμήμεθα ὁ αὐτὸς ὁ εἰν τῷ λόγῳ, εἴπερ ἐστὶν ἀληθὴς ὁ τὸν, ὅτι μεθ' ἡς τὸ ἁρμοσθὲν γε καὶ ἀκλινὲς εἶδον, καὶ πρὸς φοίτημεν μὲν ἧς ὅπερ οὐκ ἔνι, μεταπεποίκιλται δὲ καὶ ἡ ς φύσιν, καὶ ἡς τὸ φθαρῆναι πεφυκός. ἁρ' οὖν οὐχὶ λήθεις τε ἤδη καὶ μανία ταυτὶ, καίτοι πῶς ἂν εἰ δοιαδότητος. ὥρεκτο ἡ τὸν τῆς εἰκόνων ἀμεταθέτους αὐτιτιθέντας ἀμεταθέτερον, ὡς ἔστιν οὐκ ἀπλοῦς, καὶ τῷ ἀπὸ γῆς ἁρπαγῆναι πρὸ τῶν τῆς θεότητος φύσιν, αὖ ἀ φοίτων δυνάσθαι πόλε, καὶ τῆς αὖ πάντα πασῶν οὐσίας γένεσθαι συζυγίαν. εἰ

ἐξαθῆ γὰρ ἕκαστον παθῶν, αὐτὰ ἡ φθαρτὰ δ' ἀμείνω φύσις βυτεῖσι κλίσεται, πρὸς πλοῦτος ἂν αὐτῶν τὸ πρεσβύτερον· συνάλλαξις δ' ἂν θεότητος ἀγαθοῖς, ὡς ἰδίοις ἀκρότης. ἀ κύκλος γὰρ συλλόγων ἡ γλῶττα ἡ οὐκ ἔλαττ' ἔστι πρὸς τὰ βροτῆς.

γὰρ αὐτὴ τῆς θεότητος ἡ φύσις πάντα τῷ σπάνιον ἐμεβεβηκυῖα, ἧς τῷ τῆς σαρκὸς μεταπεπλασμένη φύσιν, ἀδὲν ὡς ἔοικε τὸ ἀπόρρητον ἔτι τῷ μὴ πάντα τε καὶ ἀεὶ φύσιν ὑπερπεπλάσθαι τῷ σαρκὶ, μεταπαλαίπλαστὴ δὲ καὶ πρὸς θεότητα, καὶ ἧς οὐσίαν τῷ αὐτάπαξ. αἰῶν οὐσίαις σπάνιον οὐσίας τὸ σύμπαν χθιζόμεθα. ἐνόμεθα δὲ μᾶλλον ταῖς θείαις χερσὶ φαῖς. καὶ προφήτου μὲν λέγοντος· ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν. καὶ παλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμμανουήλ. παῖδα φερωνύμως δὲ τῷ προφωνοῦντα τοῦμα πλάσου χαβεμὴλ· καὶ τῷ ἄνωθεν νῷφον τῇ παρθένῳ δι ερμηνεύοντος. μεῖ φοβοῦ γῆ' ἔφη μαριαμὲ· ὁ πνεῦμα συλλήμψῃ ἐν γαστρὶ· καὶ τέξῃ υἱόν καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν; ἐν γαστρὶ ἀληθῶς γαβωνήθαστι γούμεθα τὸν ἐμμανουήλ. καὶ τὸ λαμπρὸν τε καὶ αὖξιάγαστον τῆς αὐτοῦ φύσεως, οὐ διασώσεσθαι καὶ χαίρειν, φερωνύμως ὀρθῶς. ἐπαναδράξασθαι γῆ' ὁμονοηθῶς, οὐχὶ τῆς ἰδίας φύσεως. ἰῶ γῆ' αὖ οὐ δοκεῖ τι μᾶλλον τὰ ἐκθήμας, ἐν ἀμεθύσοι. αὖ οὖν δὲ τῆς αἰῶν. ἀλλὰ πατέρμακτος ἀβεβαίως, καθῶς γέγραπται. ἰῶ γῆ' οὕτως καὶ οὐχέτερος δ' ἀπολιθῆσθαι ἧς φθορᾶς αὐασώζεσθαι ἡμῶς. τί δὲ οἰχὶ πάντα πρὸς τοῖς δε πάθαυμάζειν ἄξιον. μονονοχὶ γῆ', καὶ τὸ ἐρρῶσθαι φερώνυμος τῇ θεοπνεύστῳ φῇ. καὶ πανταχόθεν πολλῶν τὸν οἰκοῦντες ἀπονεμόντες νοῦν, ἧς τοῦτο πάθαπηλίου δυσβουλίας, καὶ μεθαρμοδὸς ἀβελτερεῖ; ὡς οἴεσθαι δεῖν τῶν αἰῶνα δημιουργὸν, τὸν ζωαὶ δίου γῆ' ἐν καὶ πρὸ ἐν λόγῳ, τῶν τῆς σαρκὸς ἡμῶν σύμπροφορμῆ τοῦσαν εἶδον. τῆς ὑπάρξεως τῷ ἀρχήν. καὶ ὁ τι ἡμῶν φαντάζεσθαι τὸν ἐκτείνα παῦλος αἰῶνος

Cᵘ

καὶ χρόνου. ὡς ἐν ἑκάστοις καὶ μέλλας τοῖς τῆς σὺν αὐ-
θρωπότητος καιροῖς, πρὸς ἐμὲ γενέσθαι τὸν θν, ζωὴ-
σθαι δὲ ὥσπερ εἰς τὸ εἶναι τε καὶ ὑφεστάναι, τῷ
σὺν τῇ παρθενίᾳ ναᾷ, τὸν διοῦ τὰ πάντα. καὶ ἐν
ᾧ τὰ πάντα. ἁρ' οὖν οὐχὶ πρόσληψιν ἤδη πως αὐτοῦ τὰ-
τῳ διελήλακέναι τῶν κακῶν, οἱ μύθων οὕτω τὸν
χριστὸν καὶ βδελυρὸν προσλέγοντα πρόσωπα
μωροί, καὶ τῆς ἀκριβοῦς νοήσεως, τὸν οἰκεῖον αὐτα-
πολήγοντες νοῦν; τί φῶς ἀληθὲς αὐτεσωμένοις ὁλό-
ρυγξ αὐτοῖς. ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσιν. ἰὸς
ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χείλη αὐτῶν. ὧν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ
πικρίας γέμει. τὸν γὰρ διοῦ τὰ πάντα. καὶ ἐν ᾧ τὰ
πάντα, σύνταξιν πάντων αὐτάρκη νοεῖν. τί δέ γε καὶ
δρᾶσιν αὖ, ἰωάννου μὲν ὁ πρόδρομος. ἐν ἐρήμῳ ὢν ὁ
λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θν. καὶ θς ἦν ὁ λόγος.
πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένετο. καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐ-
δέν. καὶ πάλιν. ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς. ὃ ἀκηκόαμεν. ὃ
ἑωράκαμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ὃ ἐθεασάμεθα.
καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς
ζωῆς. καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη. καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρ-
τυροῦμεν καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώ-
νιον. ἥτις ἦν πρὸς τὸν πρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν.
αὐτοῦ δὲ ἔχω τῆς ἰδέας, ἐπαρξεως τὴν ἄποπτον ἀρ-
χαιότητα τοῖς ἰουδαίοις καὶ πλασμένανλος. ἐπὶ δὴ
γὰρ ἔφασαν πανλήνοια ἔτη οὕπω ἔχεις. καὶ ἄβρα-
μὲ ἑώρακας; ἀνλήκουσιν ἀναργῶς. ἀμελῶ λέγω ὑμῖν.
πρὶν ἀβραὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμί. οὐ δὲ τὸ ὢν ἐστὶν
ἐπενηνεγμένου μεδενός, καὶ μὴν καὶ τὸ ἐγὼ εἰμὶ τέ-
ταχται ἐφῶς, τίνα τῆς γλυκύτητος καὶ ἔδοι τις αὖ
τῶν ἀρχάν, ἢ τίνα δὴ ζόφον, ὃ ἂν ἐν ἀρχῇ τῆς παλαιᾶς

ἐπαύλεως νοῦ, πάρεσκε δέ ξείλο αὖ τὸ σὺν αὐρῷ κεκλῆσθαι
πρὸς ὕπαρξιν. ἐγὼ μὲν οὖν τῆς ἐλαίου τοῦ τοις σχολαιό-
τερον αὖ τι φέρεσθαι, χαλεπὸν οὐδέν. τοὺς τῆς θεοπνεύ-
στου γραφῆς πάρεσκε νομίζοντας λαθεῖν, τὰ ἐκ τῆς ἐκεί-
νων ἐμβεβρυκυίας ἀποκρύψεσθαι βέλη. τάχα μὲν
οὕτως ἐναργῆ νοεῖσθαι τὸν ἔλεγχον, καὶ πολὺ λιάν
ἔχοντα τὸ ἀνήμβυ, πεμπτὸν οἱμεῖ τοῦ φρονητίδος
ἀξιοῦν. οὐκοῦν ἐπεκάνδο ἴωμεν, ὅπερ ἐστὶ τῶν κε-
γεννωσμένων συγγενές. πάρεσ σημαίνου σι γὰρ τινές
τῆς ἀληθείας τὸ κάλλος, καθάπερ τινὸμισμικαὶ β-
δηλούσης. ἐπαίρονται πτῆς ὕβρεως τὸ κέρας καὶ
ἀδικίαν λαλοῦσιν καθ' ἡμῶν θν, καθ' ἡμῶν γεγεν-
μένων. αὐτὸ παρακλόντε καὶ ἐδικῶς οὐχὶ Φερσέντε
φαντάζονται τὸν μονογενῆ. καὶ οὐκ εἶναι μὲν ἐν ὑπο-
στάσει τῇ καθ' ἑαυτόν. ῥᾳδίως δὲ αὐτοῖς καὶ λαθεῖν τὸν
πατέρα μόνον πρὸς φορὰν γενέσθαι πάρεσ θν, καὶ
ἐν αὐτῷ καθοικεῖσθαι φασὶν οἱ παλαιοί. ἐπεὶ δὲ
οὕτω τοῦτο, αὐτῶν μὲν εἶναι φασὶν αὐτοπτέρον. οὐ
μὲν ἔστι καὶ θς. οὐκοῦν καθὰ ὁ τοῦ σρς ἐπιτιμήσα-
σθαι. τίς ἐστιν ὁ ναΐσης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι ἐστὶν
οὐκεῖσιν ὀχῆ, οὗτος ἐστὶν ὁ ἀντίχριστος ὁ ἀρνούμενος
τὸν πρα καὶ τὸν υἱόν. πᾶς γὰρ ὁ ἀρνούμενος τὸν υἱόν,
οὐ δὲ τὸν πρα ἔχει. ὁ ὁμολογῶν τὸν υἱόν, καὶ τὸν πρα
ἔχει. ἄρεφω γὰρ διάφορον, καὶ σκαπτέρος σὺν σκαλε-
ρῶ, πρός τε ἡμῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμῶν ἀμνήσωνται-
γνωσκαῖαι. οὐ γὰρ αὐτὶς ἀναμεῖσθαι στέγει πῦρ, εἰ
μὴ υἱὸν ἔφεσ τε καὶ χριστὸν ἡμῶν. ἃς δέ ξαίτο
καὶ λανοῶν. ἀλλ' οὐ δλαν ὁπόπολε ἐστὶν υἱὸς ἀναμέ-
σοι πάλιν, εἰ μὴ ὅτι πέποιθε ὁ πῦρ διενθυμεῖ-
σο ζαφῶς. οὐκοῦν ἀναγκαῖον σίμεσίπου καὶ ἀσφα-

λεὺς ἐστὶν. ὡς ὑπερέχει ἀνυπάρκτου ὁ υἱός, οὐδαμῶν τοῦ πατρός, πατρὸς καὶ τοῦ ἀληθοῦς νοουμένου ἀεί. πολλῷ ἔχει ὁ πατήρ, εἰ μὴ τέτοιόν ἐστιν ἀληθῶς. ἢ εἰ ὑπερμεμάθηκε τὸ μὴ ὑφεστὼς μηδὲ ὑπαρχὸν ὅλως, τοῦτο νενόηκεν, ἐξ οὗ τὸ μὴ δεῖν. τὸ γὰρ τοιοῦτον μὴ ὑφεστὼς, σὺν τῷ τοιῷδε μὴ δεῖν. μᾶλλον δὲ παντελῶς οὐδέν. εἶτα τοῦ μὴ δεῖν τὸ ἐξ οὗ πάρ, ὀρθῶς ἀμῶς βέλτιστοι φαίην ἂν ἐγὼ καὶ πρὸς μητέρων τῶν τοιούτων ἐξηγητάς. ὕθλος εἰ καὶ δοκεῖ τὰ πάρ ὑμῖν. ἢ γοῦν ἐφορμῶμαι φοβεῖσθε πῶς ἐξαίρετος ἢ ἐς ἡμᾶς ἀγάπησις τοῦ θεοῦ καὶ πρός. καὶ ἃ δέδωκεν ὑπὲρ ἡμῶν τὸν υἱόν, τὸν καθ' ὑμᾶς οὐχὶ ὑφεστηκότα, τὸ μὴ δεῖν παραδεδώκεν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ οὔτε μέγας ὁ λόγος, οὔτε ἀνεβίβαστον ὑπέστησεν, οὔτε καὶ πήρηκε τοῦ θανάτου τὸ κέρδος, οὔτε μὴν ἀνεβίβαλλεν. εἰ γὰρ ἔστι τὸ μὴ δεῖν καὶ ἀνύπαρκτος καθ' ὑμᾶς, πῶς σύγε τοῦτοις γλίσχιαν. περφενάκικεν οὖν ἄρα τῆς ἀμᾶς χρεφθῆς ὁ λόγος, τοὺς πεπεισουκότας, μὴ ἢ τῆς πίστεως ἐδεσμότης, οἴκοθεν πρὸς τὸ μὴ δεῖν. τί δὲ οὐκ ἂν μορφῇ τῷ ὑπάρχειν τὸν υἱόν, τὸν ἱερὸν ἡμῶν καὶ θεσπέσιον χαρέντα, ἡνόνα τε αὐτοῦ φησὶ καὶ χθεσινῆς τοῦ μεγίστου κτίσματος; καίτοι πῶς τοῦτό ἐστιν οὐχ ὑπάρχον ἀναρχές. αἱ δὲ ἡνόνες, ὡς τἀληθὲς χάτυπα. δῆλον οὕτως αὐτοῖς, καὶ οὐχ ἑτεροίως ἐχέτω. οὐκοῦν εἰ μὴ ἐνυπόστατος ἢ ἡνών. μήτε μὴν ὑπάρξει νοοῖτο τῇ καθ' αὐτὸν ὁ χθεσινός, ἀνυπόστατον εἶναι δώσουσιν ὡς ἐξαναγκαίου λόγου. καὶ τὸν οὗπερ ἐστὶ χθεσινός, καὶ τὸ τῆς εἰκόνος, ἀναγκαίως, ἀναδεχόμενοί που παντῶς ὧν τὸ ἀρχέτυπον. εἶτα εἰ πέρα οἱ φιλόσοφοι χρῆσθαι τῆς ὧν ἄγαν. τὸν ὄντα τε καὶ ὑφεστηκότα πρὸ καὶ

δὲν ἢ ξιόυλεγον. κε δόξον ἡμῖν τὸν πρὸ καὶ ἀρχὴ ἡμεῖν, ἢ ἡ σῶν τὸν οὐκ ὄντα καὶ ἀνυπόστατον. ἀλλοίᾳ φαίης ἂν μελήσειν οὐδέν. ὁπόταν τὸν ὄντα τε καὶ ὑφεστηκότα. εἰ πέρ οὖν ἔστι τὸ μὴ δεῖν ὁ υἱός, οὔτε δὴ μὴ ὑφεστὼς πως καὶ πλαγίως τὸ ἐκ τοῦ ἀναγκαίου ἀφάλλειν θεάσῃς, ἵνα ἡνόνα καὶ γνῶσιν ἀκριβῆ τοῦ πρός. ἑαυτὸν ἡμεῖν ἂν δόκου προσεκόμιζε λέγων, τὸ δυσμενὲς χρόνον μεθυμεῖν εἰ μὴ καὶ οὐκ ἔγνωκάμεν φίλιστον; ὁ ἐωρακὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πρός. οὐ πιστεύῃς ὅπι ἐγὼ σὺν τῷ πρὶ καὶ ὁπὴρ σὺν ἐμοί ἐστιν; ἐγὼ καὶ ὁπὴρ σὺν ὑμῖν. ἀμῶν οὖν οἶμεν τοῦτον ὑφεστηκότα καὶ καθρησότερον εἶναι ἢ μὴ ὑφεστηκότι. οὐδαμῶν σὺν οἰόμενοι πολὺ καὶ πλάγιον τὸν ἐξ οὗπαντῷ μὴ ὑπάρχοντι τὸ ὑπάρχον. ἐξ ὧν δὲ ὅπως σὺν υἱῷ μᾶλλον ὁ πὴρ, ὁ υἱὸς δὲ οὖ σὺν τῷ πρί. ἢ οὐχὶ τοιμεῖν ἡπίδν, ὡς ἡ μὲν ἔστιν ὁ λόγος σὺν ὑπάρξει τῇ καθ' ἑαυτόν, νῦν δ' ὡς δόσεν οὐ καὶ αὐτὸς ὁ πὴρ, ἐξ μᾶλλον σὺν ἑαυτῷ τὸ μὴ δεῖν, νοούμενος δὲ ὑπάρχειν σὺν τῷ μὴ δεῖν. τὸ γὰρ οὐκ ὂν ὅλως, οὐδὲν οὐ νοοῖτο ἂν ποτέ. μὴ οὐκ ἀξιοῦμεν, μᾶλλον ὁ λόγος. καλόν γὰρ ὅσον τῷ ὄντι ὑπὸ πίαν νοοῦ. περιίσπει δοῦναι ὅλως ἡ τὸ αὐτηκές, ἢ δι' ἀναιδίας τὸ δόγμα. καὶ λαπεθήκοι δοῦναι τις εἰκότως, τίνα δὴ χρῆσθον σὺν τῷ ἢ τῷ μὲν λαμβάνειν τὸ εἶναι, τὰ ὄντα πεποίηκεν ὁ πὴρ. εἰ δὲ δήπου σρῶτο. πότερα τοῖς οὖσι τὸ εἶναι καλόν, ἢ ἡμῶν τὸ μὲν εἶναι τιμιόν, φαίη τις ἂν δι' ἃ, ὁπὸ τὸ εἶναι. τοῖς γὰρ οὐκοῦσι πολὺ τὸ εἶναι δοὺς, ἀμαθὸς ὁπιμάλιστα καθρησάτηκε καὶ ἐστὶν ὁ δημιουργός. ἔοικε δὲ αὖ ὧδε τὸ χρῆμα τῇ φύσει. οὐκοῦν σὺν ἀμένοσιν ἡκιδίοις, ἢ περὶ ὁ διοῦλα πάντα παρήχθη πρὸς ἡμᾶς ὁ μὲν, γάρ, οὐχὶ φεσκιδίαν λέγεται. τὰ δὲ ὑφεστηκέτα καὶ σὺν τῷ εἶναι νοσῆται.

ὡς τῆς τῶν ἐννοιῶν ἀλογίστως. ἀσπαζομένης τὰς δυσφημίας. ζῶν
ψιλὸ λόγος τοῦ θῦ καὶ ἐνεργὴς καθὰ μεμήνυκεν αὐτὸς. τοι-
γαροῦν καὶ ἔφασκεν, ἐγὼ ἡμὶ ἡ ζωή. αὐξουκαὶ νοεῖται
ζωὴ, μὴ ὑφεστηκυῖα. ζωὴ δὲ ἐστὶ καὶ πλατὰ φύσιν. διαφέ-
ρεται γὰρ οὐδαμῶς. τὸ ἀόρατον μὲν ὑφεστῶσα λέγω τὸν ἐκ
θῦ πατρικὸν λόγον. ἡνίκα δημιουργικὸν ἐβουλήθη, καὶ φρε-
νὸς ἀποβέβασται τῆς πλατιωτάτης. μεμονωμένη γὰρ ἔφα-
σκεν αὐτὸς ἐγὼ ἡμὶ ὁ ὤν. τὸ δὲ ὂν ἀληθῶς, οὐκ ἐνύπο-
στατον ἢ καθ' ἑαυτὸ θεωρούμενον, πῶς ἂν νοοῖτο πολύ; οὐκοῦ
τῶν τῆδε διηλημμένων, καθοπτόμεθα εἰκότως τὸ ὂν
ἄκρον ἀμαθεῖς. οὔκουν οὐ δεξόμεθα, ἐπαινούμενοι.
φιλοσοφοῦμεν δὲ διδαγμένοι τὰ ἀληθῆ, οἱ πα-
τέρα θεὸν λέγουσι ψυχῆς λογικῆς, ἣν ἐνωθῆναι τῷ λόγῳ
σαρκὶ. σαρκὶ γὰρ οὐ μόνην ἣν ζωοποιοῦσαν καὶ αἰσθη-
τικὴν λαμβάνουσι κἀκεῖνοι, ἀλλ' ἐνυπάρχουσαν τοῖς λόγοις,
παρεμφέρουσιν. εἰσηκόμεν τοίνυν καὶ ψυχῆς ἐνέρ-
γειαν ἀπονεμόντες τῷ μονογενεῖ. καὶ λαπαρφήναι
γὰρ οὐκ οἶδ' ὅπως ἠυχωθῆσαι ψυχὴ λογικὴ τῇ ἀνίνῃ
σαρκὶ καὶ πλατὰ φύσιν ἡνῶσθαι τὸν λόγον ὁμολογήν. τῆς μὲ-
ἀνω θείας καὶ ἀρχαιοτάτης πίστεως ἦν παραδόσ-
σιν, ὁλίγου ὑπαυτολεξὶ ἀξιοῦντες λόγου. θηλυτὸν δὲ
μεῦνα τῇ καθ' ὁμοφὰς αὐτοῦ, καὶ τοῖς ἀνίνοις δηνεῖπε
σθαι λογισμοῖς ἀμεταῤῥύθμιστος ἠρημωμένοι. καὶ φρονοῦντες
ἀληθῶς, παρὸ δὲ φρονῶ. καὶ τίς ὁ λόγος αὐτοῖς τοῦ
τοιοῦδε δογματίσματος. ἐγὼ φρονῶ. τὸν θῦ μεσίτην καὶ
ἀνὸν καὶ πλατὰς μεθόδους, συγκεῖσθαι φαμὲν, εἴπερ
τῆς καθ' ἡμᾶς ἀνθρωποτρόπου πολιτείας ἕνεκεν καὶ πλατὰ
τὸν ἴδιον λόγον, καὶ ἐκ τοῦ πατρικοῦ ἐκ θῦ καὶ πλατὰ
φύσιν υἱοῦ. τοιγαροῦν τοῦ μονογενοῦς. διαβεβαιού-
μεθα δὲ, μὴ ὄδον μεμίχθαι καὶ τὸν ὑπὲρ λόγον ἐκ-

δογματικῶς ἐνώσεως, ἀνιόντας τε καὶ ἀνομοίων πάσχειν
θαι φύσεων. ἐναδιόλου ὁμως καὶ καὶ καὶ ἡνωμένων
γνωσόμεθα ἐνταυτῷ καὶ ὑπάρχοντα καὶ νοούμενον,
θητὸ ὁμοῦ καὶ ἄνον. ἀδιάσπαστον δὲ πανταχῶς τὴν
ἕνωσιν διαληπτὰ ἐπιδιοσμεθα. τὸν αὐτὸν εἶναι πα-
τρὸς ὄντες, καὶ μονογενῆ καὶ πρωτότοκον. μονογενῆ
μὲν, ὡς ἐκ θῦ πρὸ λόγον. καὶ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ
πεφυκότα. καὶ πρωτότοκον δὲ αὖ, κατὰ ὁμόγονον
ἄνος. καὶ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. ὡσπερ γὰρ ἕς ἐστὶ
ὁ πὴρ, ἐξοὐ πάντα πάντα; οὕτως καὶ ἕς καὶ ὁ χς, δι' ὃ
πάντα πάντα. ἓν γὰρ ὄντα καὶ πλατὰ φύσιν ὡὴ ἡνωσόμεθα!!
διοὐ πάντα πάντα λόγον. καὶ ἡ γένοντο σὰρξ. τουτέστιν ἄνος.
αὖ γοῦν πάσου σοφόδοξα ταῖς ἐνωτικαῖν περὶ τούτου δό-
ξαις πάντων ἐμφέρεται. ἐναρμὸν γὰρ ὁμολογοῦ-
μεν ὡς παραδεδόνται καὶ αὐτοῖς χῖν. πάρωθεν οὖν
δὲ λάκαν ὡς δυνατὸν ὁπόσα μὲ λέγεται καθ' ἑαυτὰ ἐς δύο
τὸν ἐμεμορφωμένα. ψυχῆς δηλαδὴ ὁμοῦ τῆς ἀνίνης καὶ
λογικῆς ἣν σαρκὶ ἡνωμένῳ ζωῆς, ἵνα δὴ φασὶν αὖ-
τῇ τὸν ἐκ θῦ λόγον. ἐξαίρεται δὲ τῆς αὐτοῖς πα-
νὸς ὡς οἰονεῖ πρὸς τοῦτο λόγος. τὰ γὰρ ἄκρα φασὶ κεῖ
σθαι. μεῤῥητὰ, καὶ ἐξαπλατὸ ὀφθῆναι φιλόθ. τοῦ
πλάτους ἐχόντος καθ' ἑαυτὸ, καὶ ὡς ἐν ἰδίᾳ φύσει,
τῆς ἐκ μερῶν ζωτικῆς οὐ δεδεγμένου. τοιγαροῦν
φασὶ παραπλησίον εἰκότως, ἄνος δ' ὧδε πλατὸ
τὸν ζωικωτάτην τῷ λόγῳ ναόν. ἵνα καὶ ἡ ἕνωσις ἡ
παρ' αὐτῷ τῷ νοοῖτο τυχόν. ἀκριβῆ τε καὶ ἀδια-
βλητον ἐπαινοῦντες διασῴζοι λόγον. καὶ μὲν καὶ τὸ
προσθῆκεν αὖ, ὥσπερ οὖν ἡ γραφὴ πάλιν. εἰ γὰρ
ἐξ ἄνου πλάτου φασί. καὶ τοῦ ἐκ τοῦ πρὸς ὄντος

λόγου φύσεως εἶναι τόν ἐμεμαθουκλ, οὐβεκχὸ τό
δθμα. μᾶλλον δὲ ἀδιαίφυκτον ἤδη πως αὐαφωνή-
σαι λοιπόν, τό καὶ αὐβουλήπους δθν δύο μιθήτους.
χειρσὶ δὲ αὖ δύο φερόντοιν καὶ λεχθέν. εἶτα πί-
τοιτοις αὐτερωμεθα πᾶς. πρῶτον ὁπποῖός ποτ'
ἐστὶν ὡς ἁρμοδιώτατα καὶ ἐξ αὐτῶν τῶν ἀμῶν
ἀποστόλων διηκουσμένος ἡμῖν παραδόσεως, οὕτως
ἐπιφερμένοις αἰχειβάταις καὶ παλαμθν αὖξιον. οὔτε
μὲν τοῖς αἴχμον ὀρούσαις ἐπιφέρειν τε ὑπέρκειμαι,
ἀμὴ οὐ δὲ ἥκιστ' ἂν μεσόν, οἷα σπέρμινας οἰκείας ἐκ-
λογιζομένους λέγοντας. ὡς τό δθνα μαὶ, ὀρθῶς. τό
δθνα δὲ αὖ, ἑτέρως ἔχθν ἐκ ἐμοῦ δικαίου. καὶ ὡὖ δ'
μένον ἀληθῶς, ἀσπουσάμενον μᾶλλον. τῶν παυσόφῳ
θεῷ, τῶν ἰδίων διαστημάτων τῷ ὁδόν, καὶ μετ' οἷς οὐ
ἔχθν παρ' αὐτοῦ δεδημιουργημένοις, αὐθεστῶς ὧδι-
πωμαῖν. ἀκουσόμεθα γὰρ λέγοντος εὐναργῶς. οὐ γὰρ
ἔστιν αἱ βουλαί μου, ὥσπερ αἱ βουλαὶ ὑμῶν. οὐ δὲ
ὥσπερ αἱ ὁδοί ὑμῶν, αἱ ὁδοί μου. ἀμὴ ὡς ἀπέχει
ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς, οὕτως ἀπέχει ἡ ὁδός μου ἀπὸ
τῶν ὁδῶν ὑμῶν. καὶ τὰ διανοήματα ὑμῶν ἀπὸ τῆς
διανοίας μου. ἦ οἷς δὲ, οὐδέποτε προσοικειώσομε.
ἀμὴ οὖ δὲ χειρσὶ ὁρούμενα δύο, καὶ ἐπιχαλᾶσθαι πι-
ζοώμενα ἀμυχῇ λογικῇ τόν ἐνωθεῖσα τῷ λόγῳ ναόν.
ὥσπερ γὰρ καὶ ἐκ τό ἐκάνοις οὖ ἔχθν δοκοῦν. καὶ
εἰ ἐκ μένης λεχθείη τῆς σαρκός. καὶ τοῦ ἐκ θεοῦ πρὸ
πατρὸς λόγου, οὐ δὲς αὐτοὺς ἀνακαπαύσει τρόπος.
ἀνὰ μέρος τῶν σαρκοπλιθεῖσαν, καὶ ἀνὰ μέρος αὖ
τόν μονογλωῦ δυαδάκις εἰσὼν ὁμολογθν, οὕτω καὶ
τῇ καθ' ἡμᾶς ἀνθρωπότητι. τελέως εἰρῆσθαι καθά
μετόν τῆς ἰδίας φύσεως λόγον, οἱονεί ξυνεκνεχθαι

τέ καὶ ἠνέσθαι λεχθείη. ἐπορρώτως τε καὶ ὑπέρ
νοῦν τόν ἐκ θεοῦ λόγον, οὐχ ἑτέρων δυαδάκις νοούμενον,
ἀμὴ ἕνα καὶ τόν αὐτόν. φύσει μὲν ὄντα θεόν καὶ ἐξ
αὐτῆς πεφυκότα τῆς οὐσίας τοῦ θεοῦ καὶ πατρός. ἐν ἐκά-
στοις δὲ τοῦ ἀνάνου καιροῖς, γεγόμενον ἄνθρ. καὶ
διὰ τῆς αὐτῆς καὶ θεοῦ πατρὸς θεόνου μεμυημένου.
καὶ πεφύστε ἡμεῖν αὐτῶν καὶ τῶν ἁμῶν αἰτίων ἐπο-
κωμιούμενον καὶ τὰ ἐκείνοις ἐφαπτός. εἰ δὲ δὴ φαῖεν
ὅτι μόνης μὲν ἐδόκησε τὰ καθ' ἡμᾶς τῆς τοῦ μονογε-
νοῦς ὧν δημείας, ἐθελήσας δὲ ὁ φθὴν αι τοῖς ὧδι γῆς
καὶ ἀνοίς ξωναναστραφθναι, παραδεξαι τε ἡμεῖν
τῆς αἰτίας ἐκείνης πολίτας τῶν ὁδόν, οἰκονομικῶς ἐπε-
πέχθε, τῶν ὁμοίαν ἡμεῖν ἐκφῆναι. τό γὰρ ἔτοι θεόν κτί-
φυσιν ἰδίαν οἰκ ὁρθθν, ἢ γνοσικῶτες ἀληθόσονται τ'
ἀνανθρωπήσεως τόν σωτῆρα, καὶ ξωνεῖτες οὐ δα-
μεῖς τό μεγάλ τῆς εὐσεβείας μυστήριον. εἰ γὰρ δή
μένην ἐκ ἔχθν ἀφορμῶν τό ὁφθῆναι τοῖς ὧδι τῆς γῆς
τοῦ μονογλωῦς ἢ ἐκ ἔρημος. ἐπεὶ οὖν ἀνθρώπη-
σις, πρόσεστιθθ μεμῶν ὑπερον οὐδέν τῇ ἀνοῦ φύ-
σει, πῶς οὐκ ἄρεμνον ἤδη, πῶς καὶ ὡφεῖν, τῇ τῶν δο-
κῶν ἐκφέρεσθαι δόξῃ καὶ ἡμᾶς αὐτούς. οἱ γὰρ
νοῦς τε ὁμοῦ καὶ γνίνου σωματίου ἀπαμφισβητή-
τως τόν λόγον, ὡς φθαι μὲν ὧδι γῆς ὡς ἀνοῦ μεν θο-
παλαμξοῦσιν οἱ δάλοιοι. ἡμάρτηκότες δὲ τάληθοῦς
ἑλοῖεν, καὶ οὐ ξῶν ἑδρῶσι μακρᾷ. ἢ οὐκ ἄρεμνον
ὁρῶσιν, ἀρεμδὲν ὀνίνησι τῶν ἀνοῦ φύσιν ὁ ἐκ θεοῦ
λόγος, εἰ καὶ γέγονε σάρξ, ἀπαγαίτεσθαι μὲν
ἀναθαρσίας σαρκικῆς. δόξαι δ' οὖν ἀπαξ τῷ
γνίνῳ προσκεχρῆσθαι σώματι. διατετρῶσθαι τε
οὕτω τόν περιτεθεῖλα σωτῆρα, τίς ἂν ἡμῶν λοιπόν,

μολὶς σὺν ἐξόπλῳ καὶ σὺν αὐνίγματι τὰ ἡδέα τε καὶ ὑ-
περ νοῦν μυστήρια. ἔστη δ' ὧν οὐκ ἀπροπτίον δίμοιρον
χρῆμα. φέρομεν δὲ σὺν ἑαυτῷ τὸν ἀκόντα. μᾶλλον δὲ καὶ
ἀληθῆ λογισμόν. ὥσπερ οὖν ζωὴ δὴ γέγονε σαρξ τοῦ
ζῴου τοιοῦτος τὰ πάντα λόγου, τὸ θανατοῦ καὶ φθο-
ρᾶς ὥσπερ φέρεται κρᾶτος, καὶ τὸν αὐτὸν δίμοιρον ἔχ-
πτον. ζωὴ δ' ὅτι γέγονε ψυχὴ τοῦ σωληνεμένου ὕδα-
τος, δῆλον ἐφ' ὁμοιότητι· ἔχει λοιπὸν πῶς ἐφ' ἁπασι τ'
ἀγαθοῖς ἀμείωτα πολῖτον εἶναι. καὶ τῆς πάλαι καὶ νῦ
ἡμᾶς νυμφαγωγούσης ἀμαρτίας αὐσυγκρίτως αὖθι-
νες ἔρως. πρῶτον τέ γε δὴ καὶ μόνος ἀνὸς ὢν ὁ
χῦς, οὐκ ἐποίησεν ἁμαρτίαν. οὐ δὲ διέρεθη δόλος ἐν
τῷ γόμενι αὐτοῦ. εἶτα δὲ ὥσπερ καὶ ἀπαρχὴ τε-
θημένος τῶν ἐς καινότητα ζωῆς αὐαμορφουμένων
ἐν σαρκί. καὶ τῷ τοῦ σώματος ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ τ'
ἀτρέπτως ἀσφαλὲς ὀρθρῳ σοφόν. ὡς ἐν μεθέξει
καὶ κατὰ χάριν καὶ ἐς ἅπαν ἡδὺ τὸ αὐτίνουν πάρε-
στιν ἡμῖν. καὶ τοῦτο εἰδὼς ὁ θεοπέσιος μετέ-
φη παῦλος. ὥσπερ γὰρ ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ
χοϊκοῦ, φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου.
εἰκόνα μὲν γὰρ τοῦ χοϊκοῦ, τὸ σάρκινον ἐφ' ἡμῖν
ἁμαρτίαν, καὶ τὸν ἐντεῦθεν ἡμῖν ἐπιρρεφέντα θα-
νατον. εἰκόνα δὲ αὖ τοῦ ἐπουρανίου. τουτέστι τοῦ
χῦ δ' ἐνδοθὲν ἐς ἀμιασμόν, καὶ τὴν ἐκ θανάτου καὶ
φθορᾶς ἀνακομιδήν τε καὶ ἀνακαίνησιν ἐς ἀφθαρ-
σίαν καὶ ζωήν. ὅλον οὖν ὅλη ζωοπνεῖσθαι φαμὲν
τὴν καθ' ἡμᾶς ἀνθρωποτητα τὸν ἐκ θεοῦ λόγον. οὐ
γὰρ τοῦ ἄκρατον ἡμῶν. τουτέστι ψυχὴν, οὐδενὸς ἂν
ἠξίωσε λόγου. μενῶ δωρεομένως τῇ σαρκὶ τῆς
ἁγιοδημείας, τοὺς ῥᾴστους. ἐπερρήθη δὲ δι' ἀκέφω

τῆς ἁγιοδημείας ὁ λόγος. ἡ πῆξις ὁ ῥᾴστος τῆς ἐνανθρωπή-
σεως. πεπερασμένα δὲ ὁπόσου χθὲν εἰπεῖν ἐροῖ τὸ τυχόν,
ἀπλατυσθέντα πορφήμεθ', ἡ γὰρ διδαχὴ ἐκφή. ἐν τῇ
δηλοῦσι ὧν ἡμεναίε πυθομένων ἱερῶν ἐκκεκμηκότων, καὶ
ταῖς τῶν ἀγίων ἀποστόλων φωναῖς ἐνερφάσας δίμοι-
ρον τῆς διανοίας, τὸν ὀφθαλμόν, ἄθρφ καλῶς τὸ ζητού-
μενον. ἔφη τοίνυν ὁ θεοφὸς ἡμῶν παῦλος αὐτὸν ἐχ
ὲν ἑαυτῷ λαλοῦντα χῦ. ἐπεδὴ ἦλθε παιδία πεκοι-
νωνηθηκότα αἵματος καὶ σαρκός, καὶ αὐτὸς παραπλη-
σίως μετέσχε τῶν αὐτῶν. ἵνα διὰ τοῦ θανάτου κα-
ταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέ-
στι τὸν διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φό-
βῳ θανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλί-
καὶ μεμὶ καὶ ἑτέρωτι τὸν αὐτὸν τρόπον ἡμῖν ἀφηγού-
μενος. τὸ γὰρ ἀδυνάτου τοῦ νόμου φησὶν ἐν ᾧ ἠσθένει
διὰ τῆς σαρκός, ὁ θεὸς τὸν ἑαυτοῦ υἱὸν πέμψας ἐν ὁμοιώ-
ματι σαρκὸς ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κα-
τέκρινε τὴν ἁμαρτίαν ἐν τῇ σαρκί. ἵνα τὸ δικαίωμα
τοῦ νόμου πληρωθῇ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα
περιπατοῦσιν ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. ἀρρώδει οὐχὶ πρό-
δηλόν τοῦτον, καὶ οὐδενὶ τῶν ὄντων ἀσυμφανές, ὅτι
πεδημάδες γέγονεν ὁμονοηκυῖαι, τουτέστι τέλος αὐτός,
ἵνα τῆς μὲν σαρκὸς τοῦ φθορᾶς τὸ ζητούμενον ἡμῶν ἀ-
παγάγῃ σῶμα. τῇ πεδήσει δὲ οἰκονομίᾳ, τὴν ἰδί-
αὐτῷ ζωὴν σώσῃ. ψυχὴν δὲ ἰδίαν τὴν ἀνθρωπίνην
ποιούμενος, ἁμαρτίας αὐτὴν ἀποφήνῃ πρόσπονα.
τῆς ἰδίας φύσεως τὸ πεπληρῶσθαι καὶ ἄχρεῖον,
οἷα περὶ ἐνεὼ βαφὴν, ἐπικαλαχρώσας αὐτῇ.
δθν γὰρ οἷμαι τοῖς περὶ τούτων λόγοις πεφενδημέ-
των πολύλιθον ἔχουσι τὸ ἀσυμφανές. ὁρῶμεν δὲ

καλῶς τῆς οἰκονομίας τὸ μυστήριον· πρὸς ὃ καὶ ῥήσεσι
δὲ καθάπερ ὀργάνῳ. τῇ μὲν ἰδίᾳ σαρκί, πρὸς τὰ
σαρκὸς ἔργα· τὰ καὶ ἀρρωστήματα φυσικὰ, καὶ ὁ σα-
μαρείτου μιασμός. ψυχῇ δὲ αὖ τῇ ἰδίᾳ, πρὸς τὰ αὖτι-
νά τε καὶ αὐτοπαίτητα πάθη. πάντα σαρκὶ μὲν λέγεται·
κόπους τε ὑπνου τε ἐμοὶ, τοὺς ἐκ μακρᾶς ὁδοιπορί-
ας· πτοίας τε καὶ φόβους καὶ λύπας καὶ ἀθυμίαν, καὶ
τὸν ἐσχατον ἁπάντων θάνατον. σάρκα γὰρ ἀναλαβόντος μὲν οὐ-
δενὸς, πεθήκειν δὲ ἀνθρώπου τοῦ ἰδίαν ψυχὴν ὑπὲρ τῆς
ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. σαρκὶ μὲν
τοῦ ἰδίαν, τὰς ἀσπασίους σαρκὸς ἀναστάσεως, δου-
ρον ἀνάδειξιν. ψυχὴν δὲ, ψυχῆς ἀνοίγουσαν τῆς ἀπ'
των ποιούμενος ἐξ καὶ αὖ πάλιν, ζωὴ καὶ τὰ
φύσιν ἐπανάγων ὡς θεὸς, καὶ ζωῶν ὁ θεανθρώπος πα-
τὴρ ὑμῶν, ἀδελφοί φησιν ἐξὸν ἅπαν μεταπλά-
σεως πρὸς ὑμᾶς, περὶ τοῦ παραχρῆμα δηλῶν,
ὅτι καὶ σταυρωθήσεται καὶ ἐταφη. καὶ τὸ μνήμα αὖ-
τοῦ ἐστιν ἐν ἡμῖν ἀχρεῖος ἡμερῶν ταύτης. πρὸ φή-
σεως οὖν ἐπανέρχων καὶ ἤδως ὅπ ὄρκῳ ὤμοσεν αὖ-
τῷ ὁ θς, σκληρὸν τῆς σοφὸς αὐτοῦ καθίζειν ἐπὶ
τὸν θρόνον αὐτοῦ· πρόδηλος σχάλησε περὶ τῆς ἀνα-
στάσεως τοῦ χυ, ὅτι οὐκ ἐγκαταλειφθη ἡ ψυχὴ αὖ-
τοῦ εἰς ἅδου, οὔτε σὰρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.
οὐ γὰρ τοι ἡμεῖς ἐπὶ γῆς φθορᾷ μὲν δοῦλα θαι κρα-
τῆσαι πάλε τῶν ἐναπόθεν τῷ λόγῳ σάρκα, καὶ λο-
χον δὲ αὖ τοῖς ἅδου πύλαις τῶν θανάτῳ λῦσαι
ψυχήν. οὐκ ἐγκαταλειφθη γὰρ εἰς ἅδην ποθὲν καὶ
ὁ θεανθρώπος ἔφη πέρας. οὐ γὰρ που τῶν πε ἀλη-
τον παντελῶς καὶ ἀναλῶσον τῷ θανάτῳ φύσιν, του-
τέστι τῶν θεότητα τοῦ μονογενοῦς, τῶν ἐκ τοῦ πάντα

μυχῶν αὖ ἀνακομίσθαι φήσομεν. οὐδὲ γὰρ αὖ ἡ ξυ-
σις τὸ χρῆμα θαυμαστὸς, ἢ μὴ μεμελῳκυῖα τῆς τοῦ σῶ-
δνη ὁ σὰρξ θῦ λόγος, τῇ τῆς θεότητος συνεργάσασα καὶ
φυσικῇ πάσῃ δόξῃ καὶ ὑπὲρ λόγον. σαλπρᾶν μὲν, τὰ
παύλα καὶ τοῖς πᾶσιν ὡσαύτως μέν. αὐωτέρᾳ γὰρ τόπου
καὶ περιορισμοῦ καὶ μεγέθους μέζονος, ἢ ἦσαν. αὖ-
τὸ δὲ, ὑπόμεμδενὸς χωρουμένου. πᾶσάδοξον δὲ καὶ
οὐδενὸς ἧττον θαυμαστὸν, ὅτι σῶμα μὲν ἀνεβίω τὸ
τῇ φύσει φθαρτόν, ἓν γὰρ ἴδιον τοῦ ἀφθάρτου λόγου.
ψυχὴ δὲ δὴ πάλιν τῷ πρὸς αὐτὸ λαμβάνουσα ζωοποιου-
μένη τε καὶ σώσιν, καὶ ἀπεφοίτησε μὲν, ἐς ἅδου. διεκ-
πρὸ δὲ δυνάμει καὶ ἐξουσίᾳ χωρουμένη, καὶ τοῖς σκό-
πᾶσι καὶ τε φανέντο. τοι γὰρ καὶ ἔφασκε· τοῖς σὺν δυσ-
μοῖς ἐξελθεῖν, καὶ τοῖς σὺν τῷ σκότει αὐανακαλυφθεῖσι.
καὶ μοι δοκεῖ φάναι τοιοῦτον καὶ ὁ θεανθρώπος πα-
τὴρ. περὶ τε τοῦ θῦ λόγου, καὶ τῆς πανθένωσιν οἰκο-
νομικὴν μεγαλυμμένης αὐτῷ ψυχῆς. κρεῖττον γὰρ ἀνα-
θεοποιωθῆναι, ἢ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θῦ παλαῖν, ἢ
κατοποιωθῆναι, ὅτι καὶ χῦ, ἀέπαξ ὑπὲρ ἁμαρτῶν
ἀπεθανε. δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων. ἵνα ἡμᾶς προσα-
γάγῃ τῷ θῷ. θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ, ζωοποιηθεὶς δὲ
πνεῦ· ἐν ᾧ φησι καὶ τοῖς φυλακῇ πνεύμασι πο-
ρευθεὶς ἐκήρυξεν αἰσθήσασι πάλε. οὐδὲ γὰρ οἷμαι
φαῖεν ἄν, ὡς γυμνὴ καὶ καθαιρεθεῖσα ἡ θεότης τοῦ μο-
νογενοῦς καὶ ἀπεφοίτησε μὲν, ἐς ἅδου. διεκήρυξε
δὲ τοῖς ἐκεῖσε πνεύμασιν, ἀέπαλξ οὐσα πανταχοῦ.
κρεῖττον γὰρ ἀεὶ τοῦ σῴζεσθαι τὸ σῶον. αὖθις δὲ δὴ καὶ
ἐφ' ἑαυτοῦ ἐδὰς αὐτὸν με-
μορφῶσθαι δώσομεν, ἀναπαλιν τέον γὰρ πανταχῇ
τῷ δόκησιν. αὖθις ἀπερ τοῖς ἔτι μετὰ σαρκὸς ζωα-

νεσσαφη μετὰ σαρκός, οὕτω καὶ ταῖς ἀναδύσεσιν αὐχαῖς, διεκηρύξεν ἰδιον εἶναι φόρημα, ἵνα ἀναθάλψῃ αὐτὰ ἀυχήν. καὶ βαθὺ, μᾶλλον δὲ καὶ ἀπόρρητος αἰνιττόμενος. καὶ ταῖς ἡμετέραις διανοίαις οὐκ ἀλλοτρίως ὁ τῆς ἀναθρωπότητος ζήτησις. ἐκεῖνο δ' οὖν ὅλως ἀναλογίζεσθαι πρέπει. τὰ μὲν ἄλογα καὶ ἀθύμητα πολυπεραμονάν, οὐκαζήμενον. ἀνούσσιον δὲ πάντελῶς τὸ βασιλεῖ ἀναφέρειν τὰ ὑπὲρ νοῦν. καὶ πάντελῶς τὸ βασθαι νοῆν, ἃ οὐχοίόντε. ἢ οὐκ οἶσθα, ὁπηλίκον βαθὺ τοῦ λόγου μυστήριον καὶ νοῶν ἀναφερόμενον τὸν ἀνήκεστον, ἀστερεμφράξῃ πίστει πεπιστευμένα. τὸ δὲ ἀξιοῦντος λέγειν, πῶς δυνάσθαι ταῦτ' ἀληθῆ νικηθέντα τε ὑπὸ νῶ καὶ τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἀπονενεμένοις, αὖ κινδυνεύοντας παραδεξόμεθα τὰ διὰ τοῦ θεοῦ τοὺς χρησμοὺς δοῦναι. καὶ αὖθις δὲ πισάζομεν λέγοντι τῷ χῷ. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἃ οἴδαμεν λαλοῦμεν, καὶ ἃ ἑωράκαμεν μαρτυροῦμεν. οἰκεῖόν δὲ οὖν λόγος ἀπὸ μύθος τε ἀδηλωνὴς. καὶ δοξοδοξία, καὶ κενοφωνίαι παραιτοῦντα βηλήτους ἀστοχήσεις. καὶ ἐν τοῖς ἁγίαις ἐβηλοκηλέοις. καὶ μὲν καὶ πικροῖς ἡμᾶς καλαπορθοῖσιν λόγοις, οἱ διανοίας. ἔστι γὰρ τὸ θεῖον ἡμῖν μυστήριον, οὐκεῖ πᾶσι θεοῖς ἀνθρωπίνοις λόγοις. ἀλλ' ἐν ἀποδεδειγμένοις. ἐξ οὗ ὑπῆρχον καὶ ὧν ὅλων πᾶς καλὰς γραφὰς ὁμονοητής, ἐπέφανεν ἡμῖν. ὧ φθη γὰρ ὧν ἡ γῆς καὶ ἐπελήφθη τὸ σπόρου γλυόμενος ἀνός. οὐδοκιόν. μὴ γένοιτο. μανία γὰρ τοῦ φρενὸς φθορὰν, ἢ λέγειν. οὐτε μὴν εἰς σαρκα παφρενεχθεὶς καλὰ μεταίσασιν ἢ ἔχοντιν. ἀναλοιώτως γὰρ καὶ ἀεὶ καλὰ τὸ αὐτὸ καὶ ὡσαύτως ἔχων, ὁ ἐκ τοῦ λόγος. ἀλλ' οὐ δὲ ὁμοίχρονον τῇ σαρκὶ ἴνα ὑπὲρ ξιν ἔχων. αὐτὸς γὰρ ἐστι τῶν αἰώνων ὁ ποιητής. οὔτε μὴν ὡς λόγος ἀνυπόστατος. οὐδὲ ὡς ῥῆμα νηλοὺ, ἀνάνῳ μεμονωμένος. ὁ γὰρ ἀεὶ καλῶν τὰ οὐκ ὄντα ὡς ὄντα πρὸ ὑπάρξιν καὶ γλώσσιν, πρὸ ὑφέσκηλω ἀναγκαίως. αὐτὸς γὰρ ἐστιν ἡ ζωὴ. πρὸ φανὼς, ἐκ ζωῆς τοῦ θεοῦ καὶ πατρός. ὄντος τε καὶ νοουμένου καλῶς δίκην ὑπόστασιν. ἀφ' οὗ δὲ μόνην ἠμεπίσχετο σαρκα, νηχῆς ἐφ' ἡμῖν τῆς λογικῆς. γεγένηται δὲ καλὰ ἀληθῶν, ἐκ γυναικὸς καὶ πρὸ φανὲν ἀνός, ὁ ζῶν καὶ ὑπάρχων καὶ ζωαιόδος τῷ πατρὶ θεῷ λόγος, μορφὴν δούλου λαβὼν. καὶ ἔστιν ὡς ἐν θεότητι τέλος. οὐκ ἐκμόνης θεότητος καὶ σαρκὸς, ἐς ἑνα χῦ καὶ πᾶν καὶ ἡνὸν συγκράμενος. ἀνθρωπότητος τέλειον. ἀνθρωπότητος λέγω καὶ θεότητος, ἐς ἑνα καὶ τὸν αὐτὸν παραδόξως ζῶν δοῦμενος. ὅρᾳ δέ τις καλὰ τὸ εἰκός. τίνα δ' οὖν τοῦτο ἦν ἀμάσαθένος, τὸν ἀνον, ἢ γῶν τὸν ἐκ θεοῦ λόγον. φαμὲν δὲ ἡμεῖς, καὶ μᾶλλον τοῦτό γε ἐστιν ἡ πολυήκοος καὶ τὸ ἀμῆ τὴν τοῦ πρεσβυτοῦ τός τε καὶ ἀληθοῦς. μὴ γὰρ μοι διάλης μετὰ τῶν ἐλάσιν. μὴ δὲ ὀλιγὰς ἐς ἀνον ἰδικῶς. πρὸς ἐς θεὸν λόγον, διαπρεσβυτον ἡμεῖν ἀναστρόπου τὸν ἐμμανουήλ. μὴ ἄρα πῆς ἡμῖν εἰκότως διαμωμήσαιτο φρενὸς ζόμενοις ὀρθοῦ μᾶλλον οὐδεν. ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον ὃ καὶ διὰ τῆς ἁγίας, καλὲ διαλαθη γραφῆς. ὧδε γὰρ πῆς ἔφη τῷ χῷ μεσιτῶν. ἡμεῖς δὲ ἀγαπητοί, μνήσθητε ὧν ἐρημένων τῶν προῃρημένων ὑπὸ τῶν ἀποστόλων τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ. ὅτι ἔλεγον ὑμῖν ὅτι ἐπ' ἐσχάτου τοῦ χρόνου ἔσονται ἐν παιγμονῇ ἐμπαῖκται κατὰ τὰς ἐαυτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι τῆ ἀσεβειῶν. οὗτοί δέ ἐσιν οἱ ἀποδιορίζοντες, ψυχικοί, πνεῦμα μὴ ἔχοντες. οὐ διορατέον οὖν ἄρα καὶ τοῦδε-

να ζῆτον, εἰ τις δὴ μᾶλλον τὸ δύο φύσεις μετὰ τὴν
ἕνωσιν καὶ ἀνὰ μέρος ἐνεργεῖν ἐννοεῖ. ἰστέον δ'
οὖν ὅτι διωρισμένῃ τινὶ φύσεων διαφορᾷ, ὁ νοῦς.
ταυτὸν γὰρ οὔτι που θεότης τε καὶ ἀνθρωπότης.
εἰς δέξεται δὲ ὁμοῦ ταῖς περὶ τούτων ἐννοίαις, πλὴ
πλὴ ἀμερῶς εἰς ἑνότητα ξυνδεομένῃ. οὐκοῦν, θεὸς
μὲν ἀξιόφη τοῦ πρὸς ὡς θεὸν, ἐκ παρθένου δὲ ἄνθρ-
ὁ γὰρ ἐκ θῦ πρὸ ἀπορρήτως τε καὶ ὑπὲρ νοῦν ἀνα-
λαμβάνας λόγος, γεγενῆσθαι λέγεται καὶ ἐκγεγεν-
νῆσθαι, καὶ παθοποιῆσθαι ἐς ἀνθρωπότητα, καὶ καθ' ἡμᾶς ἐκ-
τὸν εἰς ὅπερ οἰκεῖον. οὐχὶ ἑνὰ μεῖναν κεκτημένου.
ἀλλ' ἵνα δὲ ἀντισωθῶσι καὶ ἐν ἑαυτῷ τὸ καθ' ἡμᾶς πάσ-
χοντας ἐπὶ ἡμᾶς. οὐχὼς ἐν ἀνθ' ἑνὸς καὶ ποιοῦσιν. ἀλλ' ὡς
αὐτὸς καὶ παθὼν φύσιν αὐτὸς γεγονὼς, μετὰ τοῦ πλὴ ἰδι-
ἀνασωθῆναι δόξαν. καὶ γὰρ ὁ θεαπόστολος παῦ-
λος τὰ πολὺ τῆς αἰχμῆς ἀμφοτεροῦ διεξ-
ηκότα τε καὶ ἀμεμφήτῳ διαφορᾷ διεχωρισμένα.
θεότητά τε καὶ ἀνθρωπότητα συλλέγων ἐς ἓν οἰκο-
νομικῶς, καὶ ἐξαίφνης τὸν ἕνα καταπεπαυμένων
χῦ καὶ νῦν καὶ θῦ, παῦλος δοῦλος φησὶν ἰῦ χῦ.
ἀφωρισμένος ἐς εὐαγγέλιον θῦ. ὁ προεπηγγ-
λατο διὰ τῶν προφητῶν αὐτοῦ ἐν γραφαῖς ἁγίαις
περὶ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος
δαὰδ κατὰ σάρκα, τοῦ ὁρισθέντος υἱοῦ θῦ ἐν δυνά-
μει κατὰ πνᾶ ἁγιωσύνης. ἰδοὺ δὴ σαφῶς ἀφωρι-
σθαι φησὶν ἑαυτὸν, ἐς εὐαγγέλιον θῦ. καίτοι γε πρὸ
αἰῶνος φανδόν. οὐ γὰρ ἑαυτοῦ κηρύσσομαι. ἀλλ' ἐκ χῦ ἐν
ὢν. καὶ πάλιν. οὐ γὰρ ἔκρινα τί εἰδέναι ἐν ὑμῖν,
εἰ μὴ ἰν χν καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον. υἱὸν δὲ αὐτοῦ
ὀνομάζας θῦ. καὶ ἐκ σπέρματος τοῦ δαὰδ γεγε-

νῆσθαι φησίν. ὡρίσθαι τε διίσχυρίζεται καὶ ἐς υἱὸν
θῦ. πῶς οὖν εἰκότως ἐς, ὁ ἐκ σπέρματος ἀνα-
φὲς τοῦ δαὰδ; ὁ δὲ δὴ καὶ πρὸ αἰώνων καὶ ἀϊδίως
υἱός. καθὸ πέφηνεν ἐκ θῦ, τίνα δὴ ἔχοντα, ἐς
υἱὸν ὡρίσθαι θῦ, καθάπερ ἐς ἀρχὰς τοῦ ὑφεστάναι
προενεχθείς; ἔφη γὰρ αὐτὸς περὶ αὐτοῦ. κἂς εἶπ-
πρός με υἱός μου εἶ σύ. ἐγὼ σήμερον γεγέννη-
κάσε. καίτοι τοῦ σήμερον, ἀϊδίως ἡμεῖν οὐχ ὅτι
τὸν παρωχηκότα, τὸν ἐνεστῶτα δὲ μᾶλλον, κα-
τὰ ἀπλῶς τὸ ὅμοιος καιρόν. βαθὺ τὸ μυστήριον. ἀλλ'
τοῖς μὲν ἀνὰ μέρος τι δοκεῖ καὶ διορίζουσι, δυσ-
φίκτον ἀληθὲς καὶ ἄπορον. τοῖς γε μὴν ἐς ἑνότη-
τα κατὰ σοφίαν ὁμοῦσι τὸν ἐμεμψιμοιρίαν, ἐγγὺς πῃ
ἥξειν, καὶ ἑτοιμοτάτην λιάν ἢ τῶν ἱερῶν δογμάτων
ἀκριβολόγητος γνῶσις. ὁ γὰρ τῆς φύσεως ἀΐδιος
καὶ πρεσταυτὸς ἀϊδίως υἱός, ἐπειδὴ καὶ βέβη-
κεν ἐς τὸ ἀνθρώπου φύσιν. οὐκ ἀπολιθῆσθαι δεῖν
δὲ προσλαβὼν δὲ τὸ ἀνθρώπινον, νοεῖται ἐκ θεότητος καὶ
ἐκ σπέρματος γεγενῆσθαι δαὰδ. καὶ κατὰ πνᾶ ἁγιω-
σύνης ἐκ θῦ, τίνα δὴ ἔχοντα, ἐς υἱὸν ὡρίσθαι θῦ. ἔστι δὲ οὐκ ἀγεννὲς
αὐτοῦ τὸ προσλαβεῖν, ἀϊδίως ἀληθὲς. λεληθέναι
τοι χρεών ὡς ἐν πρὸς αὐτόν. καθάπερ ἀμελεῖ καὶ
τὸ αὐτοῦ ξυνθεσιν καὶ ἀφρήκτως αὖ. πέπλεκ-
μαι γὰρ, ἐξ ἀνομοιῶν τὸ φύσιν ἑνωχῶς, διλέγω κ'
σύμπλους. ἀμφοῖν ἐς νοεῖται τὸ ξυναμφότερον αὖος.
ὡς ἀπὸ μέσης μὲν τῆς σαρκὸς, ὅλον ἐαθὸν τε καὶ ζῶ-
νομεῖσθαι τὸ ζῶον. ψυχῆς δὲ ἀνομοιομερίας, νοεῖται
τὸ ξυναμφότερον. καὶ τὰ τὸν ἴσον οὕτω ἀρχεῖ τόπον,
καὶ ξυνδέομεθα τοῦ χῦ. εἷς γὰρ ὁ
υἱὸς καὶ εἷς κς ἰς ὁ χς. καὶ πρὸ σαρκὸς, καὶ ὁπότ

πέφηνεν αὐτός· καὶ τὸν ἀληθῆ Χριστὸν ἡμεῖς δεικνύντων,
οὐκ ἀρνησόμεθα· καὶ γὰρ διὰ ταῦτ' ἂν ἀνθρωποπτόνων ἡμᾶς
καὶ ἐκ τῶν τῆς κλήσεως μεῖζον, ἐξόντως κακίζεσθαι μέ-
νοιμεν· ἰουδαίοις μὲν γὰρ ἔφη προσκεκλῶν ὁ κύ-
ριος· εἰ τέκνα τοῦ ἀβραὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ
ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἄν· νῦν δὲ ζητεῖτέ με ἀποκτεῖ-
ναι, ὃς ὑμῖν ἀλήθειαν λελάληκα· τοιοῦτο ἀβρα-
αὰμ οὐκ ἐποίησε· χριστὸν δὲ καὶ παῦλος περιού-
σιον· δεσπότης καὶ ἐκπλήρωσις προφητῶν ὅλων σωτὴρ
αὐτῶν ἐκ θανάτου· μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ
δακρύων προσευξάμενος, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς
εὐλαβείας· καίτοι ὢν υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε
ὑπακοήν· ἆρ' οὖν αὐτὸς αὐτὸ δι' ἑαυτὸν ἀπέλυσεν, καὶ
παῦλον δένα ἕτοιμον ἀνάσχεσθαι τῶν κατὰ μέρος, λοιδο-
ρεῖσθαι τὸν χν; μὴ γένοιτο. ἀπὸ δὲ τοῦ θῦ ὁ φόβος καὶ
δωρεὰν ἐδεήθημεν ἀδεηθῆναι ἡδέως ἂν δωσόμενοι,
ὡς δὲ δίκαιον μᾶλλον θανάτου, ἐξαιτῆσθαι δὲ τὸ σωφρονεῖν
πρὸς τοῦ πρός, καὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς εἶναι ζωὴν ἐκπερι-
ποιεῖσθαι τὸν ἐμπεσοῦσιν, ἢ περιπίπτοντες ἀπὸ τῆς ἀνθρω-
ποκτονίας, καὶ ἀπὸ μεῖζον φύσεως τῆς κατὰ μέρος τὸ ὠφελεῖν
λόγοις σκληροτρεπεῖς, δεσβυμῶσι τῶν ἐσαναυμῶ.
καὶ ἐξ ὧν εἰσι δῆ, πῶς ὑπερκόσμιον αὐτοῦ καταληφόμεθα
δόξαν. τὸν αὐτὸν εἶναι ζωὴν εἶναι ὅτι ὁμοίως καὶ
αὐτόν. ἴσμεν δὲ σὺν ἀνθρωποκτονίᾳ. ἢ κατὰ οἷον τε μεῖζον
ἡμῖν ὁ δοκιμεύσπουδος παῦλος ταυτὶ βουλεύεται καὶ λέγ-
ει· θφίαν δὲ λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· θφίαν δὲ, οὐ
τοῦ αἰῶνος τούτου· οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τοῦ
τοῦ τῶν καταργουμένων· ἀλλὰ θφίαν θῦ λαλοῦμεν
ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην· ἣν οὐδεὶς τῶν
ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου, ἐγνωκεν. εἰ γὰρ ἔγνω-

σαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν· καὶ μεθ' ἡμῶν καὶ
ὑπὲρ τοῦτοις, ὃς ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης καὶ χαρα-
κτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ. φέρων τε τὰ πάντα τῷ
ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καθαρισμὸν τῶν ἁμαρ-
τιῶν ποιησάμενος ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλω-
σύνης ἐν τοῖς ὑψηλοῖς· τοσοῦτῳ κρείττων γενόμενος τῶν
ἀγγέλων, ὅσον διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονο-
μηκὼς ὄνομα· καίτοι τόγε εἶναί τι καὶ οὐομαζέσθαι
τῆς δόξης κύ· πᾶς οὐλαῖον ὑπερτενές, καὶ παιδὸς ἐσσέ-
κενα γλυκοῦ καὶ πατρικμήλιου πρὸς γλῶσιν. καὶ περὶ τῶ-
μεν μᾶλλα ἀπίνα· σημικρὸν γὰρ δηλαῖον. ἆρα δ' ὅλως ὅτι
καὶ ἀγγέλους ὀνομάζομεν καὶ ἀρχάς· καὶ θεούς καὶ
κυριότητας ἀσπαρι θρεπτικοτάτης, καὶ μᾶλλον καὶ ἤδη
ἀναλαίτω διαμεμενηκότα σεραφίμ. καίτοι νὴ οὐλα
τῆς οὕτως ὑπερβικοῦς ὁμολογήσαιμεν ἂν σὺ κλῆσις, εἰ μὴ
γενοῖτο ἐκ τοῦ δι βεβηκότα καὶ θφόν. σὺ κριτὸν γὰρ
εἶναι φημὶ τὸ ῥῆμα. καὶ δὴν ἀπαιτεῖσθαι μείζω τῆς τῶν
ὅλων βασιλέως φύσεως· πᾶς οὖν ἂν γλοιοῖτο κύ τῆς δό-
ξης ὁ ἐσταυρωμένος· τὸ δὲ ἀπαύγασμα τοῦ πρός τῆς
τῆς οὐσίας ὁ χαρακτὴρ ὁ φέρων τὰ πάντα τῷ ῥήματι
τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, καθαρισμὸν ἁμαρτιῶν ποιησάμενος ἐ-
μέλλε. τάχα που τὸ ἔλαττον ὡς ἡγούμενον λαβών, ὅτι
πέφηνεν αὐτός· μείζονα γὰρ ὅτι τὸν δὲ βεβηκότι
πρὸς ἀγγέλους ἠλαττωμένον βλέπομεν διὰ θῦ· διὰ
τὸ παθεῖν μεγάλου θανάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμέ-
νον. ἆρ' οὖν ἐξαίσομεν, τὸν ἐκθῦ πρὸς πεφηνότα λό-
γον τῆς πρεσπούσης οὐσιώδους ὑποστάσεως, καὶ τῆς
πρὸς αὐτὸν ἀκριβοῦς ἐμφερείας, καὶ τῆς τῶν ἀγγέλων
δικαίας ἠλαττωμένον βλέποντες διὰ τὸ τῆς οἰκουμενούσης
σημικροτρεπεῖς; οὐμενοῦν. οἶμαι γὰρ δὴν οὔτε τῶν

ἀπίνων ἀπαλλαγήτην παύλλαν τὸν ἐκ τοῦ λόγον μετὰ
τῶν πρὸς ἑαυτὸν συνοδον, οὔτε μεῖν δόξης τῆς θεοπρε-
ποῦς ἀπορρυφὴν τὸ ἀπίνον εἰ ἐκχῶ νοεῖν καὶ λεγόμε-
νον· παλιὸν ὄρνι ἑαυτοῦ οὐκ ἀγαπήσει ἑαυτήν. Τίς δὲ ἔστε
ἐστὶν ἀληθὴς, ἰῆς ὁ χῦ, ὁ ἐκ μαθητοῦ τοῦ αὐτὸς ἠκούσω ὁ ἐκ
τοῦ λόγος· καὶ ἠλπίσαμεν μεῖν τοῦτο διαπονεῖσθαι
παρ' ὑμῖν, καὶ φλυναφίαις ἀγομένοις αὐτὰ ἀναφω-
νῶν· ὁρᾶτε δὲ ὅπως σφαλερόν ἐστι καὶ οὐκ ἀξήμενον, τὸ
διαπλέκειν ἑαυτὸν εἰς δύο, καὶ ἀπὸ μέρους ἐστὶν αὐτοῦ τε καὶ
λόγου. οὐκ ἀπὸ ἐμπορείας τῆς οἰκονομίας· καὶ χῦ εἰ τὰ
βούλοιτο τῆς θεοπνεύστου γραφῆς γράψαι ἐξῶν ἡμῖν
φησι, μετὰ τὸν ἐκ τοῦ λόγου ἀνθρωποπάτητος δίκα.
μετὰ μεῖν τὸν ἐκ μαθητοῦ ἀποπλεῦσαι ναῦν, ὡς
ἀνωθεῖσα τοῦ λόγου· χῦ ἵν ὀνομάζεσθαι· ἀνθρωποπά-
τητος γὰρ ἀπέφηναν οἰκονομικῶς ἀπορρήτως ξυνιεν-
τος μὲν ὁ ἐκ τοῦ λόγος, νοοῦντας χς· ἀναλόγως μεῖν
ἀνθρωπότητος ὡς φύσιν τοῦ καὶ υἱός· οὐ κατὰ μέρος ἕν
δὲ, καὶ τὸ ἐν ὑφεστάναι δοκεῖν, διὰ τὸ ἀνθρώ-
πινον· τοιγάρτοι πολὺ μεῖν, ἔφασκεν. ὁ ἐωρακὼς
ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πρς· ἐγὼ καὶ ὁ πὴρ ἓν ἐσμεν. ὁ
δὲ αὖ πάλιν. ὁ πὴρ μου μείζων μού ἐστίν. οὐχὲ
γῆ' ὧν τοῦ πρὸς καθ' ἑαυτὸ τὸ ἐν οὐσίᾳ ταυτόν, καὶ χῦ
πᾶν ὁτιοῦν τὸ ἰσοστάσιον, ἐνέλεγχόσιν εἶναι φησὶ
διὰ τὸ ἀνθρώπινον. κηρύσσειν δὲ καὶ διὰ τῶν ἱερῶν
γεγραμμάτων· πολὺ μεῖν, ὡς ὅλος ὢν ἀνός. σεσιωπη-
μένως αὐτοῦ τῆς θεότητος οἰκονομικῶς. πολὺ δὲ
μᾶλλόν ἐς αὐτοῦ τῆς θεότητος σεσιωπημένως αὐτοῦ τῆς ἀνθρω-
πότητος. ἀδικεῖσθαι δὲ καθ' οὐδένα τρόπον διὰ τοῦτο
ἀμεμφοῦς ἐς ἐνότητα ξυμβασιν. καὶ γοῦν ὁ θεσσα-
ονικεὺς παῦλος· ὁ ἐβραῖος ἐξ ἑβραίων καὶ φυλῆς βε-

νιαμείν. ὁ καλὸς ἀπόστολος. ὡσαύτως μὲν τοῖς διάπει-
σ τως δὲ ἰουδαίοις. καὶ καθὼς ἐκράξας τὰ μελέτη
σ κρὸς, πορνεύσαν ἀπολέσω καὶ πάσχος. ὡσαύτως καὶ
σ κλεῖ. καὶ τῶν πολεμονεξίαν. ἀποθανέτε γῆ καὶ ἡ ζωὴ
σ ὑμῶν κέκρυπται ξὺν τῷ χῷ ἐν τῷ θῷ. αὐτὸς γὰρ
σ μεῖν ἔφη περὶ τῶν ἑαυτοῦ μεταιτῶν. πὴρ αὐτὲ
σ τήρησον αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου. οὐς δέδωκάς
σ μοι ἵνα ὦσιν ἓν καθὼς ἡμεῖς. ὅτε ἤμην μετ' αὐ-
σ τῶν. ἐγὼ ἐτήρουν αὐτοὺς ἐν τῷ ὀνόματί σου, ὃ δέδω-
σ κάς μοι. καὶ ἐφύλαξα αὐτοὺς καὶ οὐδὲὶς ἐξ αὐτῶν ἀ-
σ πώλετο, ἀλλὰ ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ἵνα ἡ γραφὴ πλη-
σ ρωθῇ· νῦν δὲ πρὸς σὲ ἔρχομαι καὶ ταῦτα λαλῶ ἐν
σ τῷ κόσμῳ ἵνα ἔχωσι τὴν χαρὰν τὴν ἐμὴν πεπλη-
σ ρωμένην ἐν αὐτοῖς. ξυνίης οὖν ὅπως ἀπὸ μέρους
σ ὥσπερ ἡμεῖς τῆς ἀνθρωπότητος ἐσμὲν, τοιοῦτοι καλῶς ἀ-
σ μένεσθαι δοκεῖ. οἰκήσεται γῆ οὐ διαμενεῖς πεκρύφθαι
σ τε καὶ ἀποδημεῖν τοῦ κόσμου. καίτοι λεγόντα ἔπος·
σ ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ὅτι ὅπου ἐὰν ξυναχθῶσι δύο
σ ἢ τρεῖς εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ ἐν μέσῳ αὐτῶν. καὶ
σ πάλιν ἰδοὺ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας
σ καὶ ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος. ἴδοις δ' ἂν καὶ αὖ-
σ τὸν τὸν ἱεράστολον παῦλον καθαρσεθυμιῶντα πολλά-
σ κις τοῦ καὶ ἄνου ὄντ' ἀνακηρυσσήμεν αὐτόν. παῦλος γῆ'
σ φησιν ὁ ἀπόστολος· οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων οὐδὲ δι' ἀνθρώπου. ἀλλὰ
σ διὰ ἰῦ χῦ. καὶ αὖ ὡσ' τοιοῦτοις. γοῦν εἰς δὲ ὑμεῖν τὸ
σ δίαγμα φησὶν, τὸ δίαγμα ἐκεῖνο ὅτι οὐκέτι
σ καλὰ ἄνων. οὐδὲ γὰρ ἐγὼ πάρεσμι ἄνου πάρεσχεθον αὐ-
σ τὸ, οὐδὲ ἐδιδάχθην. ἀλλὰ διὰ ἀποκαλύψεως ἰῦ χῦ.
σ καὶ μεῖν καὶ ἑτέρωθι φησίν. εἰ δὲ καὶ ἐγὼ καθ' ἑαυ-
σ τὸν ἐκρινα χῷ. ἀλλὰ νῦν οὐκέτι γινώσκομεν. Τίς

οὖν ἐστιν, ἵς ὁ χς, ὁ υἱὸ οὕτως ἀπολωνῆ τε καὶ ἀπορ-
ρητον ἦλθεν ἀποκάλυψιν τῶν ἑαυτοῦ μυστηρίων εἰνα-
σφοβέπλωσ αὐτῷ, ἆρ' οὐχὶ ἡμῶν ἡμῖν (ἀρ ἔ ὁ λόγος, καὶ
υἱὸ εἰς γωναικὸς διὴμερὲς οὐκ ἀπεμάξας ἡμύνησιν; κἡ
τοι πᾶς οὐκ ἀληθὲς ὅπερ ἐφθω, μεμεμνήμεθα γὰρ τ̄
μακαδίου λέγοντος χαβεμὰ πρὸς υἱὸ ἀμὰν παρδέ-
νον. μὴ φοβοῦ μαρίαμ. ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ,
καὶ τόξῃ υἱὸν καὶ καλέσῃς τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἰν. καὶ
νὸν δὲ δίμαν τοῦτο παραβόλου πρὲ ὄνομα δεδόσθαι
τῷ λαῷ διὰ τῆς αὐτῆς φωνῆς. προσωπικεκεφάλ
γὰρ οὕτω καὶ χρησμῷ δημοσιῷ πρὸ φθίνων, καὶ καλέ-
σουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ τὸ καινόν, ὁ ὁ κἡ ὄνομα σῴσ αὐ-
τό, ὅτι οἱ ἰνῶν ὁ ἰσωαΐδιος τῷ πεῖ καὶ πρὸ παῦλος
ἀνωνος υἱὸς καὶ μονογλωσ, ἐν ἐκκλήσαις τοῦ αἰῶνος
καιροῖς μέγονεν αὐτός. μεγάλυνθαι δὲ καὶ ἐν γωνα-
κός. καὶ ὠφελήθη μᾶλλον υἱὸς θυ. κεχαρισμένος δὲ
καὶ πρωτότοκος, καὶ μέγονεν ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς,
τότε καὶ ὁ φιλόσ πρὸ, ὀφείλῃ τοῦτο μα τοῖς τῆς πα-
ῥρήσιας ἵνα οὕτως ἐπιτραπῇ (σωζόμενος νόμοις. ὁ
αὐτὸς οὖν ἄρα καὶ μονογλωσ ἐστι καὶ πρωτότο-
κος, ὁ μὲν μονογλωσ ὡς θεὸς πρωτότοκος ἐν ἡμῖν
κατοίκησιν οἰκονομικῶ καὶ ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς,
ὡς αὐτός. ἵνα ἡμεῖς ὡς ἐν αὐτῷ τε καὶ διαυλοῦ, ἦτοι
θυ, φυσικῶς τε καὶ καλὰ χάριν. φυσικῶς μὲν, ὡς ἐν
αὐτῷ τε καὶ μόνῳ μεθεκτῶς δὲ καὶ καλὰ χάριν, ἡ
μεῖς διαύλου ἐν πνεῦ. ὥσπερ οὖν μέγονεν ἴδιον τῆς
ἀνθρωπότητος ἐν χῷ τὸ μονογλωσ, διὰ τὸ ἀνῳδῆναι τῷ
λόγῳ καλὰ (σάρκωσιν οἰκονομικῶ, οὕτως ἴδιον τοῦ
λόγου τό, ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς καὶ ὁ πρωτότοκος, διὰ
τὸ ἀνῳδῆναι (σαρκί. ἁρμοφόμενον δ' οὖν ἔχων τὸ εἶναι

δὲ καὶ (σαρκὸς ἀμέτοχον ὑπάρχων, ἀλλ' μεμεμνήσθω ὁ-
περ ἐῶ, καὶ ὅτε μέγονεν ἀνῶς. τῇ καλὰ παῦλον ὑπε-
οχῇ δόξῃ τε τῇ ἀνωτάτῃ καλὰ σεμνυμένος. τοιγὰρ
τοι κεκλῆσθαι μεθ' ἡμῶν, καὶ αὐλὴ τῶν ὧν τοσου-
μένων ἡ ἁγία τε καὶ μακαδία καὶ πρὸς σω-
νὴν αὐλῷ. ἐῶ γὰρ ὁ που καὶ μεγάλα εἰπὼς ἀνήνε-
θαι υἱὸ προσκυνῆσαι, καὶ καλὸ κωνῆσαι τιμεῖν,
τὸ τῆς ἀνθρωποτόκου σμικρόν, ὀφθῆναι, καὶ τὸν
διὴμερὲς ἡμούμενον καὶ διὴμερὲς, οὐκ ἀξιοῦσθαι δοξο-
λογῆν. ἀποφοιτῶν ὡς ἀπαίτιστον τοῦ πνεῦ-
νῆσθαι δοκῆν. ἀποπλοῦν γὰρ καὶ αὐτοῖς ἐῶ εἶπε τὸ
εἰπεῖν χῷ μυστήριον. ἐξεκαλύπτε δὲ τὸ πνεῦ αὐτοῖς (η
καὶ δύνασθαι οὐκ ἦ φθάσαι ἡμᾶς ἀσμένους. τοιγὰρ
τοι φησὶν ὁ θεσσάλος παῦλος. ὅταν δὲ ἀνακαλύ-
τὸν πρωτότοκον εἰς τὸν οἰκουμένην, λέγῃ. καὶ προ-
σκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θυ. ὁ γὰρ ἰδιό-
τητι φυσικῇ. τῆς οἰκουμένης ἀπαύστου διαιωνίου, (η
ὄξω τε αὐτῆς ὑπάρχων καθὸ νοεῖται δὲ, ἐς βέβη- πνεῦ
κεν εἰς αὐτὸν μέρος πνεύματος περιφανὲς ὡς ἀνῶς. πλ' ὁ
οὐ διαλοῦσθαι τῆς θείας ἀπαύλαδε δόξης. προσκυνῆ λ
σαι γὰρ ὡς μονογλωσ καὶ ἡ καλὰ πρωτότοκος. ονι
ὅπερ ἐστιν ἐναργὲς τοῖς τῆς ἀνθρωποτόκου μέρεσι
ὅτι μεγάλως πρέπον. ἁρμόζει ὡς ἄνω προσκυνῆ
σθαι μονογλῶν ἐμεμιαμουνλ; μὴ γένοιτο. λῆρος γὰρ
ἂν ἦν τοῦτο καὶ ἀπαύλη καὶ καλφώνησις. διοισόμεθα δὲ
καὶ καλοῦδεν τῶν τῆ πλίσθ λεγομένων παρὰ
τῶν πλίσθων καὶ παύλῳ. αἵτινες μεπλήσθησαν τῆ
ἀληθείαν τοῦ θυ ἐν τῷ ἰησοῦ καλὰ τὸ γεγραμμένον.
οἷς ἡ φρονήσει μὲν ἀδελφά, καὶ (σωσαιμυσόμεθα
πάντως φαίσκοντες εἶναι (σφοὶ ἐμεμαθήκασιν. ἢ

ἠλαττώσαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θυ, εἰνόμισαν μετ-
α εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρ̄ου, καὶ πτηνῶν, καὶ τετρ-
ποδων, καὶ ἑρπετῶν. ἢ γὰρ οὐχὶ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ καὶ ἐσθρ-
γοὶ καὶ ζωόφορητοῖς μεμηνοτυθωσιν ἐσόμεθα,
εἰντῷ ἡδοὺ μεταλλαξάμενοι τὴν τοῦ θυ δόξαν, εἰ
ὁμοιωμενοι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθ̄ρ̄ου, ἤ ὡς ἀνάγ ἠλῷ
καὶ εἰνὶ τῶν ἀθλίων προσοισόμεθα τὴν προσκύνη-
σιν τῷ ἐμεμισηκοτι ἡμᾶς; τί δὲ οὐχὶ καὶ αὐτὴν τῶν ἀγγέλ-
ἡ ἄνω πολιτῶν, τοῖς ἀγγέλοις φρονίας, ἤκουσι εἰωθότε
ξεσθαι; αὐκεκλήκασιν δὲ ὁ ἰμεὶ πατου τὴν ὑὸν τῷ πε-
πολιτευσθαι ζοφερῶν, καὶ τῆ τῶν ἐθνῶν αἰκλήτ-
ει σπίθρεψιν. καὶ δυσεπούνιπτον ἔχθ τῶν ἀγγελων ἀπ-
πατεμίσησιν τὸ βλάβος. πολιτεύεσθαι γὰρ οἱ ἰμεῖς καὶ νῦν,
οὐδὲν ἧττον ἢ πάλαι. καὶ τὴν ὡς αὐτὸν διαστρέφουσιν
ἡμῶν οἰκῆσαι βίβον. καὶ πτερεπτὸς ὡς ἔοικεν ὁ μα-
κάριος παῦλος προσφωνῶν τε αὐτοῖς καὶ λέγων. ἀλ-
λὰ τότε μὲν οὐκ εἰδότες θν, ἐδουλεύσατε τοῖς φύσ
μὴ οὖσι θεοῖς. νῦν δὲ γνόντες θν· μᾶλλον δὲ γνω-
σθέντες ὑπὸ θυ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν ἐπὶ τὰ ἀσθε-
νῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ἄνωθεν δουλεύειν
θέλετε, ποῖον ἦ ἔτι θν εἰκονισθῆσιν, ἢ μὴ φύσ θς
ὁ χς, ἢς ὀνπεπιστεύκασι. καὶ ἀλλοτριώθησαν ἀπ̄ῶ,
τοῖς τῆς ἀρχαίας πολιτείας ἐνεχόντα βρόχοις. ἢ οὐκ
ἀληθὲς ὁ φησί; ἀληθὲς μὲν οὖν. ἄθρει δὴ οὖν ὦ
φιλόχριστε βασιλεῦ, ὁπως ἐξαναγκαίων ἡδὺ συλ-
λογισμῶν μονονουχὶ ζωωθουμεθα, πρὸς τὸ δὴν
ἐμφερῶς ὡς θῷ τῆ πολιτείᾳ φύσιν προσκυνῶν, τῷ
ἐκ θυ πρὸς φωτὶ λόγῳ. καὶ εἰντῷ πεπιμένειν τε-
φηνότι σημείοις. τῆς ἀμφοῖν εἰς ἐνότητα ζωοδο-
μῆς, οὐκαὶ ἱκανῶς ἐλουσας πρὸς τὸ ἀφανίζειν τὸ-

χὸν τὸ ἐναθότε λυπεῖν ἡσμενίνης ἡμᾶς ἀνθρωποκτόνος
ὑπονοίαν. προσκεβαλῶ γὰρ ἡμῖν τοῦ λαοῦ φύσις τὸ ἀν-
θρώπινον, οὐκ ἀνθρωποκτόνος ἔξαι ψυχή· νικᾷ δὲ
μᾶλλον ἰδία δόξη τὸ πρὸς ἀλήθειαν, εἰν ἀκλαγκίᾳ σω-
ζεσθαι διαμονῆ, τῆς ἐκ πρεπούς ὑστερεχθείς. ταῦτ' φρο-
νοῦντες οἱ μακαριθέντες, προσκυνοῦσιν λεγόντες. ἀληθῶς
θυ ὑὸς εἶ. καίτοι βάδην ἰόντα βλέποντες, καὶ εἰν
ἁρπᾷ κειθέμενα; εἰπάκρου γὰρ δὴ διέθηκεν ἡμῖν τοῦ
ος δόξως ὡς θς. ὁρᾷ δὲ ἴσως ὁ ἵνα ἰοικὼς δόξη με-
χόμενος. καὶ τίς ἰῶ ὁ λέγων πρὸς τὸν εἰν ἁρπᾷ
γκαίνας. ὑμεῖς προσκυνᾶτε, ὁ οὐκ οἶδα τε. ἡμεῖς
προσκυνοῦμεν, ὁ οἴδαμεν. εἶτα πᾶς ἔξαι πρὸς
κυνητὸς ὁ ἵνα προσκυνοῦσι ζωπλέπαγμένος, ἐγὼ
δὲ φαίην ἂν ὁπερ τὸ τίς ἰῶ ὅλως εἰπεῖν λεγόμενον,
ἀσύμφηλήτε καὶ ἀμαθές. μεμαίεται γὰρ οὐδαμοῦ.
ὁ δὲ τῷ γκαίῳ προσλαχών, ὁ ἅστε καὶ μόνος τῆς
ἰῶ ἱς χς. εἰκῶς προσκυνοῦσης ἀνθρωποκτόνος τῆς
εἰκῶς προσκυνουμένης θεοκτόνος, τὸ εἶναι τε καὶ
ὀνομαζεσθαι θς τε ὁμοῦ καὶ ἄνος, ἀληθὲς ἔχων ἐφ'
ἑαυτῷ. πεθάπερ ἀμεμέλητ φαίνεται ἂν καὶ ἑτέρως
περὶ αὐτοῦ. ἢ μᾶλλον γὰρ ἔστι, νοούμενον ὑπάρχων αὐτὸς
ὁ τῆς δόξης κς. ἢ δὲ γεγονεν, ὁ πεπλάσμεθ' ἔξιν τῷ
παρὰ θυ δοξαζόμενος ἄνος, ἐδόθη καὶ δόξης λέγων.
περὶ. δόξαζόν σου τὸν υἱόν. ἀμήν κς. μία πίστις.
εἰν βαπτίσματι πεπλασμένου. ὡς περοῦν
ἔστι μία πίστις ἡ εἰν χῷ. καὶ εἰν ἀληθῶς τὸ βαπτίσ-
μα, πεπλασμένου. καίτοι βαπτιζόμεθ
καὶ πεπιστεύκαμεν ἡμεῖς ἢς πρᾶ καὶ υἱόν καὶ ἅγιον
πνᾶ; πεπλασμένου ὁμοῦ βαπτισθέντε καὶ λόγον, μὲ
προσκυνήσεις ἡ πρὸς καὶ εἰκονισθέντος υἱοῦ;

ὅλην τὴν αὐτοῦ καὶ τὴν λόγον:

ἀπόστολος δέ, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐπαύλῳ πίστιν εἶσοι
οὗτο τινές, οὐκ ἀναγκαίως τὸ ἄρθρον· καὶ ὅτι ἐπαύλῳ τοιούτοις
ὄντων ἐσοδεμενόμενος, τῆς τῆς ἀποστόλου φιλοτιμίας πί-
στιν αὐξηθῆς ὡς ἐν προσωπῳ πρᾶξι, καὶ οὐχὶ τῇ καθ'
ἡμᾶς μιᾷ προσπεσοῦσα προσονείρων, ἔφασκεν. ὁ πιστεύ-
ων ἐμοὶ, οὐ πιστεύει ἐμοὶ· ἀλλὰ τὸν πέμψαντά με.
καὶ ὁ θεωρῶν ἐμὲ, θεωρεῖ τὸν πέμψαντά με. ὁρᾷς
οὐκ ἴσον ἅπαν ὡ ὧν ἐμοῦ καθηκόντων λόγων, μεὶ μι-
κρὸν καὶ χαμαιτυπείας φῆσαι ἐμὲ δοξάζεσθε. ἴσως δὲ
ὁ παῦλος ἐμὲ τὸν αὐτὸν ἐμοὶ τὸν ὁρώμενον σὺν σαρκὶ προσοι-
μενοι πίστιν, οὐκ ἂν ἀπλῶς εἰσενεγκεῖν πιστεύ-
κοτες, ἀλλ' ἐμὲ αὐτὸν τὸν πρὸ δι' ἐμοῦ τοῦ καθ' ἡμᾶς
ὁπωσοῦν ἴσως τε καὶ ἀπροσκλήτως ἐξονίσας ὁ
σωτὴρ ἔνθεος μὲν δι' ὑμᾶς, καὶ παραβλημα σκέ-
κεος πρεπὲς οἰκειωσαμένου τὸ ἀνθρώπινον. τὸ
γε μεὶ ἰσοφυὲς τε καὶ ἰσουργὸν καὶ συνταυτότητα
δόξης ἀδιαλαβήτον, πρὸς αὐτὸν ἐξονίσας παυσάμενος.
μεῖζοι δ' ὄντες καὶ ἑτέρως, αὐτὸν τὸν πίστιν οὐ δια-
σοῦμεθον, ἀλλὰ τομεῖς τινὸς διῃρημένου καὶ διαφορᾶς, ἧς
δεδεγμένου αὐτὴν, ὡς ἂν ἰδίῳ προσώπῳ καὶ ἡμῖν
ὤν αὐτός. ὁσαύτως δὲ τὸν σὺν ἡμῖν ἐλπίδα ἰδίαν τοῦ φλοῦ, καὶ
τὸ ἡμῶν μεῖζον, ἀλλ' ἔθες δ' ὅλως ἐν ἑνὶ φύσεσι φῶς αὐτῷ,
πρὸς ἑπάντων εἰκότως ἐθαυμάζετο. ἀλλὰ μεὶ τοῦ
πάσχειν αὐτὸν ἀπηλλαγμένου, προσκτίσεις ἰδιοσυμίοις σκηνέ-
σθαι· καὶ ὥσπερ λόγῳ τὸν ἐκ θεοῦ. χρὴ δὲ αὐτῷ προσεύ-
χεσθαι, οὐ πιστεύει ἐφασκεν ἐμὲ τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ τοῦ δὲ,
τίς ἐστι πᾶς διακεκοσμημένος ἵνα πιστεύσω ἐμὲ αὐτῷ;
αὐτὲ φανερὸν λέγων, καὶ ἐσώσατο αὐτὸν, καὶ ὁ λαλῶν
μετὰ σοῦ σύνδυος ἐστίν. ὁ δὲ, ἔφη· πιστεύω πᾶ καὶ
προσκυνῶ αὐτῷ· καίτοι πῶς οὐχὶ πάντα ἐστὶ-

ἀμοῦ πάντες. ἐξωθοῦσθαι γὰρ οὐ θεμιτὸς τοῦ προσκυνῆ-
σθαι δὲν προσέστε ἡμεῖν αὐτῶν καὶ ὧν αὐτῶν ἀγγέλων, ὁμο-
νοήμονες, ἀλλὰ μᾶλλον ἐσχῆ, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμεῖν, κα-
χρημεμένος τὸ πρωτότοκος ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς. ἐσὸν
τίς αὖ ἐξῆν πάλιν τῆς ἐπαύλῳ πίστεως ὁλόγος. πάν-
οὖν οὐκ ἄξιον ἰδεῖν οὐ δὲ γὰρ ὅπερ φαῖεν ὁ πέρ ἂν εἶναι-
το θεοῦ ὀρθῶς, ὡς θεμενόν πεπισμένου τὸν ἐκ
θεοῦ πρὸς φωτὸς λόγον. ἀπορουμεν οὖν εἰ τὸν τῆς ἐκ-
κλησίας πορθητὴν ἐπαύλῳ. λελεξθαι γὰρ.
οὐ γὰρ ἀς εἶναι ἐλεύθερος, οὕτε μεὶ ὡς ἀς αὐτὸν ὑπὸ-
στης. αὐχοῦς ἀς θεῖ προσήκειαι τὸν φῶς καὶ ἀληθῆς, ἐν
προσώπῳ χῦ. συλλήβδην δὲ ὧ λόγῳ καὶ ὁ θεοφό-
φων παῦλος. οὐ γὰρ ἐαυτοῦς κηρύσσομεν. αὐχὰ χῦν
πῶ. ἐαυτοῦς δὲ δούλους, ὑμεῖν διὰ ἰῦ χῦ. ἰδοὺ δὴ θεοφό-
καὶ εὐαρμόστως ὁ φωτισμὸς τῆς γνώσεως τοῦ θῦ καὶ πρὸς,
ἐν προσώπῳ διαλάμψαι τοῦ χῦ. τοιγάρτοι καὶ ἔφασκε·
ὁ ἐωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πέμψαντα. ἐμῶν καὶ ὁ πνῦ
ἐν αὐτῷ. χρῆσκεται δὲ ὁ θεῖος, οὐ σωματικῶς, αὐχ ἐν
δυνάμει καὶ δόξῃ τῇ θεοπρεπεστάτῃ. τοιῶν δὲ ὧν ἐ-
κεῖνοι φύσεις ἐν χῦ. γνωρίζεσθαι δὲ καὶ διὰ τοιούτων ἐ-
ξίου, καὶ διὰ τῆς τῶν θαυμαζόντων ἑτεροχῆς, ἧς ἐνυοίας
ἀναφοίτων ταῖς ἐπαύλῳ τοὺς ἐκθεωμένους ἠθέλε.
καίτοι σκιρτῶσος αὐτὸν ἡρέμα προσέχειν τοῖς ἐ-
ζωσεστοις, τῆς ὠρωμένης ζέρκος. ἐν γὰρ οὐ ποιῶται
ὄρμε τοῦ πρὸς μεῦ φησι, μεὶ πισεύετέ μοι. εἰ δὲ
ποιῶ, κἂν ἐμοὶ μεὶ πισεύητε, τοῖς ὄρμοις μεῦ πι-
στεύσατε. φαῦναι δὲ οἶμαι ταυτὶ τοῦ νοητικῶδε χῦ, οὐκ
ἀξιοῦντος ἐξ ὄνησιν εἰδότα τὸ χρῆμα. ἐσὸν δὲ
γὰρ ὡσοῦτο ἓν μεὶ οὐκ εἶναι. καίτοι φησὶν τὸν δύο μέν,
ἐνανθρωπήσοντα, ἡλίον δὲ ἀποστολὸς αὐτὸν καὶ ἥλιε,

φωνές, ὡς ἔστι πᾶσι παύλοις, ἢ ἵνα τί καὶ ἀναλύσω
φύσιν. ἵν' γὰρ οὐδὲν ἐώρακε παῦλος καλὸν ἢ λογισμῷ
κεκριμένον. εἴπερ οὖν δίκαιος ἕκαστος τὸ ἀνθρώπι-
νον ὡς ἀληθῶς δικαίως ἐκ τοῦ περὶ λόγος. μο-
νος καὶ μόνος ἢ ξίου πιστεύεσθαι, τίμιε μέλλων τὸ
τοῦ θεοῦ φύσιν ἀναλογίζεσθαι ὀφθῆναι πόλεως, τὸν
οὐ προθύμως διεκρούετο. πορεύθητε δὲ σωμάτων καὶ,
ὡς καὶ αὐτοῖς ὄμμασι πᾶσι θεασθῆναι πορεύ. ἔφη
γὰρ ὅτι καὶ ἑώρακας αὐτόν, καὶ ὁ λαλῶν μετ' ἐσου
ἐκεῖνός ἐστιν. οὐχὶ τῷ ὄφρα πάσχα δεξάμενοι φήσομεν;
εἶτα πῶς αὐτὸς ἂν εἴη λοιπὸν ἡ ὄψις, ἣ μὴ νοῦς
πεθέντων ὡς αὐτὸς ὑπάρχων τὸ ἴδιον αὐτοῦ, πάσχα
περ ἀμελεῖ καὶ ἐφ' ἡμῶν γλυκαίνει. καὶ ἀδέξατε γὰρ
αὐτὸς οὐ μεμεθυσμένως, οὐδὲ αὐτὸς τὸν πεπλη-
μμελῆ αὐτοῦ. τὸν ἐκλογῆς δὲ λείπω καὶ σωμάτων, καὶ
ἐπὶ μοίρης αὐτοῦ τῆς ὄψις. μεῖζόν φε δέπου καὶ
ὁ ὄφις ἡμῖν ἰωάννης, ὅτι πολλῷ μᾶλλον οὕτω καὶ αὖ α
σημεῖα ὑποίησεν ὁ ἐξ ἐναντίον τῶν μεθητῶν αὐτοῦ,
ἐ οὐκ ἐξεῖ γεγραμμένα ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ. ταῦτα
δὲ γέγραπται ἵνα πιστεύσητε ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ χς ὁ
υἱὸς τοῦ θυ. καὶ ἵνα πιστεύοντες ζωὴν ἔχητε ἐν
τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. καίπερ θήσαι δ' ἀπ' ἐς οὐμέ-
νων καὶ τὸν θεασάμενον πέρον Ἰουδαίοις προσπεφωνη-
κότα ζεφῶς καὶ ἀναφανδόν. ἀλλ' οὖν τοῦ λαοῦ
καὶ πρόβυτεροι. εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμε-
θα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς ἐν τίνι οὗτος σέ-
σωσται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν καὶ παντὶ τῷ λαῷ
Ἰσραήλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ χοῦ τοῦ ναζωραίου
ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε. ὃν ὁ θς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής.

50

Καὶ μεθ' ἕτερα πάλιν. καὶ οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενὶ
ἡ σωτηρία. οὐδὲ γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον ἐστὶν ὑπὸ τὸν οὐρανὸν
τὸ δεδομένον ἐν ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς. τίς οὖν
ἄρα ἐστὶν ὁ καὶ πάντων ὑποδείξας καὶ ἐμπεμαρμένος
ἐν δόξῃ καὶ ἐναναφαιρεῖ, ἢ μᾶλλον ἴς. τουτέστιν ὁ πρὸ
παύλου μὲν αἰῶνος ἐκ πρὸς ἐπορρήτως μεμυημέ-
νος. ἐν δὲ τῷ τῷ λοιπῷ καὶ ἐς πέρας ἥκοντι τοῦ αἰῶ-
νος καιρῷ, καὶ σωμάτων καὶ ἐκ μνημάτων. ὁποίσιν ὃ
ἄρα τῷ ἐς αὐτὸν προσωπεῖῳ, μέρος ἐποίσεται
δ' ὕς αἱρέτου. διακεκαλύσεται γὰρ ὁ θς. ὅσοι γὰρ
ἔλαβον αὐτόν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα θῦ γε-
νέσθαι φασὶ τοῖς πιστεύουσιν ἐς τὸ ὄνομα αὐτοῦ. οἵτινες
οὐκ ἐξ αἱμάτων. οὐδὲ ἐκ θελήματος σαρκός. οὐδὲ ἐκ
θελήματος ἀνδρός, ἀλλ' ἐκ θῦ ἐγεννήθησαν. ἵνα δὲ
γλυκάνῃ πρὸ αἰῶνος ἐν πᾶσιν αὐτὸς καθὼς μέμφεται,
μεγλυκάνει μὲν ἐκ γλυκαικός. ἐπεὶ δὲ ἐστιν ἀπαρ-
χὴ τῆς ἀναμορφουμένης κτίσεως δι' αἵματος
πρὸς θν, καὶ πρόγειλεν αὖθις αὐτὸς ἐδέξατο γλυκυπὸς
τοῦ πρός, τῷ ἀνδρείστε καὶ γλυκικός οὐ πεφεμέ-
νων ζωοδόν, καὶ οὐκ ἀπιμελὲς καὶ μαλμὸς καλὸς δικα-
ζων τῷ φύσιν. τίμιος γὰρ ὁ γαμέως καὶ ὁ παλαιὸς ἀπὸ
ἀρχῆς, ἄρσεν καὶ θῆλυ ἐποίησεν αὐτούς. καὶ δὲ τῷ
μεῖζονι καὶ ἀδυγαμέτος ἐπερκαμένῳ πρὸς νέμων
ἢ δι' πως τὰ ἀνθρώπινα, γλυκυπὸς γὰρ τῶν οὐκάν-
δρεῖς, ἡμεῖς ἐπὶ χρημαπίζειν ἤγαλε. καὶ γοῦν πρὸ
φησὶ μὴ καλεῖσθε ὑμεῖς ἐπὶ τῆς γῆς. εἷς γὰρ ἐστιν
ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ οὐράνιος. πάντες δὲ ὑμεῖς, ἀδελφοί ἐστε.
οὐκοῦν ἀμεώμεπον πάντα λως τὸ πιστεύειν ἐς αὐτόν.
μᾶλλον δὲ καὶ τῇ τῶν πολλὰ μεμνημένων ἀμνησ-
τεπίμπλαν. μεφέρει γὰρ ὃ δὲ πάλιν ὁ σκληρὸς παῦ-

λος. εἰ δόντες δὲ ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων
νόμου ἐὰν μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ καὶ οὐκ ἐξ ἔργων
νόμου· διότι ἐξ ἔργων νόμου οὐ δικαιωθήσεται πᾶσα σὰρξ. καὶ ἐπιγνοὺς
δὲ οὐ δικαιοῖ. ὅπερ ἦδη φθάσας ἔφην. ἀνάκει-
ται γάρ, φησίν, ὅπου χριστός ἐστιν, οὐ γυμνὸς καὶ κατεξουσιάζων
ὁ ἐκ τοῦ νοήτου λόγος. ἀμέ ὅπου προσέλαβε τὸ ἀνθρώπινον,
καὶ οἰονεὶ τῷ ἐνεπλάκη σαρκί. οὕτως ἔχοντα καὶ
ὁρώμενον, καὶ ἐν ᾧ δὴ τῷ κατεπήμενος τυγχάνοντα, τοῖς
ἁγίοις ἀποστόλοις παρέδωκεν ὅπερ· φωνῆς αὐτῷ
ἐπιπεποιημένης τοιᾶσδε. οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγα-
πητὸς ἐν ᾧ εὐδόκησα· αὐτοῦ ἀκούετε. ζωῆς οὖν ὅπου
οὐκ ἐν τούτῳ φησὶν ὁ υἱός μου. ἵνα μὴ ἀνὰ μέσον
ὡς ἕτερος ἐν ἑτέρῳ τυγχάνῃ, ἀλλ' ἵνα νοοῖτο καὶ ὁ αὐτὸς
καὶ ἓν εἶναι σοι κατορθωκώς. πολυμεμελημένον δὲ ὅπου ἀν-
τιδιδόναι ἐζήτησε τῶν ὅπου μεμίκασι σφαλερωτάτων,
ἀνακαλεῖ τὴν ἐξ ἀρχῆς Ἰωάννης ὠδί· ὅπου αὖτε ἐστὶν ἡ
μεθυστικὴ τοῦ θεοῦ ὅπου μεμεθυσμένοι ἐστὲ περὶ τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ. ὁπηνίκα εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, ἐξ ἑνὸς μεθ-
υστέων ἀληθῶς τοῦ θεοῦ ἐν αὐτῷ. ὁμοῦ πηγαίων τοῦ
υἱοῦ. ἐλάσαν πεποίηκεν αὐτόν. ὅπου οὐκ εἰώθασιν
εἰς τὸν μεθυστικὴν, ὧν μεμεθυσμένοι ὁ θεὸς περὶ
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ μεμεθυσμένοι δέ, ὅτι οὗτος ὁ μετὰ
σαρκὸς καὶ ἐν τῇ τοῦ δούλου μορφῇ μοναδικῶς
ἰδικῶς, ἐμοὶ ἀληθῶς υἱός. καὶ αὐτῷ δὲ τῷ διὰ
τοῦ ἁγίου πνεύματος χρίειν καὶ τῷ ἐν αὐτῷ ζωο-
ποιῆσαι καὶ τῷ τοῦ θεοῦ μαθεῖν δι' ἀγιασμοῦ σύνεσιν,
διὰ ἰησοῦ πεπεσθαι δουλοσύνῃ ἀναγκαίως. με-
μνήμεθα γὰρ Ἰωάννου λέγοντος. ὁ ὀπίσω μου ἐρχό-
μενος, ἔμπροσθέν μου ἐστίν. οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς
τὰ ὑποδήματα βαστάσαι. ἐκεῖνος ὑμᾶς βαπτίσει

ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρί. πᾶς ἂν οὖν ἐπήλυτος.
καὶ μεμὶ αὐθέντα λέγων τόν, ὅσον οὐδέπω παραγενόμε-
νόν τε καὶ ὀφθέν ἐγκόλπιον. αὐτὸν ἔφη βαπτίζειν ἐν πυρὶ
καὶ ἁγίῳ πνεύματι. οὐ τὸ αὐτὸ ἄρα ἔλεγον τοῖς βαπτιζομένοις ἐκεί-
νοις ἅτινα δουλοπρεπῶς καὶ ὑπουργικῶς. ἀμέ
ἐξ καὶ ἀφύσιν μεταξὺ ἐξουσίας τῆς αὐτοῦ καὶ τοῦ ἐξ αὐ-
τοῦ καὶ ἴδιον αὐτοῦ. διὸ καὶ ὁ θεὸς ἡμῶν ἐν σαρκὶ
νέᾳ χριστῷ. αὐταμορφούμεθα ἡμῖν ὡς ἐκόνα τῷ
θεῷ, ἐς χριστόν. οὐ σωματικὸν ὑπομελιόνδες τὸν ἀνα-
πλασμόν. καμεδὴ ἡμῖν ὁδὸς ἐς αὐτὸν ταυτί. διὰ τὴν
τοῦ μεταλαχεῖν χριστοῦ τοῦ αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίαις πολυ-
τοπίοις χριστοῖς, ὡς ἐδὴ χαιρόντας ἐκείνῳ φωνῇ. ἁμαρ-
τιάσθω ἢ ἀνυμνήμου ἐκείνῳ πᾶν. ἐν ἑνὶ σῶμα ἡμεῖς
σμεν σεσῶσι. καὶ χριστὸν δὲ φθέγγεται ἐκείνος. ὅσοι ἡμῖν ἐς
χριστὸν ἐβαπτίσθητε, χριστὸν ἐνεδύσασθε φησίν. εἰ δέ δή
τις ὄφελε προσοιτο, ἐξ οὗ ἐνεδυσάμεθα βεβαπτίσμεθα,
καὶ τοῦτο εἶναι φάσκομεν ἀληθές; καὶ πρὸς ἡμᾶς ἀνα-
πεπλασμένους. οὐ φήμεθα ἄνευ. τί δῆτα; ὦ οὗτος, καὶ πολυ-
μερίζῃς ἡμᾶς ἐς μηδὲν τῷ ἑνὶ χριστῷ. βεβαπτίσμεθα
ἡμῖν οὐκ ἐς ἄνθρωπον ἀπλοῦν. ἀλλ' ἐς θεὸν ἐνανθρωπήσαντα,
καὶ ἀνεσκολοπισμένον, καὶ ἐκ νεκρῶν ἀναστάντα,
τοὺς ἐς αὐτὸν πίστιν ἐς δεδεγμένους. καὶ ἡνωμένῳ θε-
ῷ πατρὶ πρὸς ἰουδαίους ἔφη προσλαλῶν. μετα-
νοήσατε οὖν καὶ βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν, ἐπὶ
ᾧ ὀνόματι ἰησοῦ χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ὑμῶν,
καὶ λήψεσθε τὴν δωρεὰν τοῦ ἁγίου πνεύματος. ἐπειδὴ
ἡμῖν ἁμαρτίας τὸν αὐτῷ προσηκόμενον, τῷ ἰδίῳ λοι-
πὸν καθαρεύειν. ὅπερ ἐνίπτει μὲν αὐτός, ὡς
ἐν τῷ πρὸς λόγος. καὶ ἐξ ἰδίας ἡμῶν ἀναπηγάζει
φύσεως. πονηρὸν δὲ ὡσαύτως τὸ ἁμαρτάνειν τῇ

μετὰ σαρκὸς οἰκονομίαν διὰ τὴν ἕνωσιν, καὶ ὡς αὐτὸς
σὺν ἑαυτῷ συμμετρικῶς· ἐνεφύσησε γὰρ τοῖς ἁγίοις ἀπο-
στόλοις ἅπαν λαβεῖν τὸ πνεῦμα· καὶ οὐκ ἐκ μέτρου
δίδωσι τὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἰωάννου φωνήν. ἀλλ' ἑκάστοις
ἐνίησιν ἐξ ἑαυτοῦ κατὰ τὸν αὐτὸν καὶ ὁ πατήρ,
καὶ γοῦν ὁ θεσπέσιος παῦλος ὅλην ἀποσκήψας τὴν
ἔνταξιν τούτῳ διαφορᾶν, πολὺ μὲν, αὐτῷ τῷ ὑψηλῷ καὶ
περὶ πρεσβυτέρων ὀφθῆναι. πολὺ δὲ, αὐτῷ τῷ ἡψηλοκέ-
φᾳ γῇ ὧδε. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύ-
ματι· εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. εἰ δέ τις πνεῦμα χριστοῦ οὐκ
ἔχει, οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. εἰ δὲ χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν
σῶμα, νεκρὸν διὰ ἁμαρτίαν. τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴν διὰ
δικαιοσύνην. ἄρχεται οὖν ὁπόταν καὶ ἴδιον ἐξῇ τὸ πνεῦ-
μα τοῦ γένους. καὶ ὅταν που μόνον ἡ λαλία ἐστὶ πεφυ-
κυῖα ἐκ πρός· αἰῶν δὲ καὶ νοῦς τὸ ἀνθρώπειος αὐτὸς γε-
γονὼς, οὐ πᾶν τῆς θεότητος ἰδιωμάτων ὡς ἐν ἰδίᾳ
φύσει λαμπόμενος. καὶ γοῦν αὐτὸς ὑπάρχων ἅπαν-
των ζωὴ διὰ τὴν ἐκ ζωῆς πρὸς ἀρρήτου γέννησιν, ζωο-
ποιεῖσθαι λέγεται μεθ' ἡμῶν. πρόκειται οὖν ὅμως ἰδεῖν
χαριζόμενον μὲν τῇ ἰδίᾳ σαρκὶ, τῆς θεοπρεποῦς
ἐνεργείας τὴν δόξαν. οἰκοδομοῦντα δὲ ἐν τῷ σαρ-
κὸς καὶ οἱονδήποτε πεφθέγγεσθαι οἰκονομικῶν. καὶ τῇ
ἰδίᾳ περιλαμβάνειν φύσει. ἢ οὐχὶ δι' ἡμᾶς τε καὶ τὴν
ὀρφανὴν ταύτην καὶ φύσιν ἐκεῖθεν πρὸς λαῶν,
τὸ ἄνωθεν ἡκὸν ἐξ οὐσίας. τὸ ζωοποιοῦν ἢ περὶ θεοῦ
νοεῖν. δοίη τις ἂν εἶναι τῶν ἀνθρωπίνων; οὐδαμῶς,
πῶς τοίνυν ἡμᾶς ζωοποιεῖ μᾶλλον ἢ ἧς, πλὴν οὐχὶ
νῷ τῷ μεταλαχεῖν αὐτοῦ τούτου. ἀλλ' ἐδεξάμην παρεθὴς
καὶ τὴν ἀναλημφθεῖσαν σάρκα. ἔφην γάρ· ὅτι ἀμὴν
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα

τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, καὶ πίητε αὐτοῦ τὸ αἷμα, οὐκ
ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. καίτοι καὶ περὶ τοῦ μονογενοῦς δὲ αὐ-
τὸν τὸν ἰδιαίτατον πολὺ καὶ τοῦτο ἐκεῖνο ἐφθέγξατο φω-
νὴν ἀναπέμψαν οὐκ οἶδ' ὅπως ἐπὶ σταυροῦ τῷ μα-
κρῷ μεσονυκτίῳ. εἰρηνεύοντα τέ ἀναφωνῶν. εἰς πολὺ
φῶς ἡμῶν ἐφάνη τὸ μυῶν ἐν τῇ ὀρθρίᾳ καθὼς ἐξῆ
γεγενημένων. ἄρτον ἐκ τοῦ οὐσιοῦ ἐδώκαν αὐτοῖς
φαγεῖν. τί ποιεῖς οὐ σημεῖον, ἵνα πιστεύσωμέν σοι,
τί ἐργάζῃ; ὡς ἀνάθεμα ἡμῖν καὶ ἐξ οὐσιοῦ καθάπερ
μίξας τὸ σῶμα, φησίν. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὐ μωϋ-
σῆς δέδωκεν ὑμῖν τὸν ἄρτον ἐκ τοῦ οὐσιοῦ τὸν ἀλη-
θινόν. ὁ γὰρ ἄρτος τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ καταβαίνων ἐκ τοῦ
οὐσιοῦ, καὶ ζωὴν διδοὺς τῷ κόσμῳ. καὶ πρός γε τοὺ-
τοις πάλιν μονονουχὶ καὶ διαπύλῳ καθάπερ ἐκ τοῦ
ἐν σαρκὶ λόγου, ἐγὼ γάρ φησιν ὁ ἄρτος ὁ ζῶν ὁ ἐκ
τοῦ οὐσιοῦ καταβάς. ἐὰν τις φάγῃ ἐκ τοῦ ἄρτου τού-
του, ζήσεται εἰς τὸν αἰῶνα. καὶ ὁ ἄρτος δὲ δὴ ἐγὼ δώσω,
ἡ σάρξ μού ἐστιν ὑπὲρ τῆς τοῦ κόσμου ζωῆς. ὁ πρὸς
μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μέ-
νει κἀγὼ ἐν αὐτῷ. καθὼς ἀπέστειλέ με ὁ ζῶν πήρ,
κἀγὼ ζῶ διὰ τὸν πατέρα. καὶ ὁ βιβρώσκων με, κἀκεῖνος ζή-
σει δι' ἐμέ. καίτοι πῶς οὐκ ἀληθὴς ἦν πάντως ὡς οὐ καθ-
απτεφοίτησε μᾶλλον ἐξ οὐσιοῦ ἡ σάρξ, αὐτὴν ἐκπορ-
θένου καὶ διὰ τὰς γραφάς. ἔστι δ' οὐκ ἐδεστὸς ὁλόγραος.
αὐτάδες ἐν ἀμφοῖν συλλήβδην καὶ ξυμβέβασιν οἰκο-
νομικὴν διὰ τῶν φύσεων ἰδιωμάτων, διὰ μυελῶν ἡ-
μῖν ὀφθῆναι λόγων. νικοδήμῳ μὲν γὰρ οὐ ξυνιέντι
τὸ μυστήριον. αἰνικαπρεχθὲν δὲ ἁμαθῶς πως
δώσειν ταύτῃ γλυκάθη. εἰ τὰ ἐπίγεια φησὶν εἶπον
ὑμῖν καὶ οὐ πιστεύετε, πῶς ἐὰν εἴπω ὑμῖν τὰ

ἐπὶ οὐδὲν ἀπεσχύσατε. καὶ οὐδεὶς ἀνεβέβηκεν εἰς τὸν
οὐρανόν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβὰς ὁ υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου. Ἰουδαίοις δὲ πάλιν τοῖς ἴσον ἐκείνοις νοοῦσιν
ἀπερ οἱδε λέγουσιν. καὶ διαλήψῃ οὐκοῦν ὅπως ἡμεῖς λέ-
γομεν αὐτόν. Ἐπεὶ περ ἔφη ζωοποιόν, καὶ ἐξ οὐρανοῦ· ἢ
ἰδίαν σάρκα, τοῦτο ὑμᾶς σκανδαλίζει φησίν; ἐὰν οὖν
θεωρῆτε τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀναβαίνοντα ὅπου ἦν τὸ
πρότερον. ἢ οὐχὶ πεπέρθαι φαμὲν ἐκ γυναικὸς τὸν
ἐμεμελανωμένα· πολλοῦ γε δεῖν τὸ πρότερον ὧδε· ἢ πῶς
ἀναβέβηκεν ἔνθα περ ἦν φησὶν αὐτός. καίτοι
πεφθέντος διὰ τῆς ἁγίας παρθένου τοῦ σωθέντος αὐτῷ
σώματος. οὐχὶ δὲ καὶ ἀπεκτάθη ὁμολογήσομεν ἂν
ὧδε ἀπὸ γῆς ζάρκα πεσὸς τὸ δύνασθαι ζωοποιῆν.
ὅσον ἦκεν ἐς ἰδίαν φύσιν. παῖδες εἰσὶ μοι ζωο-
ποιοὶ ἡ σάρξ. ἢ πῶς ἂν νοοῖτο καὶ ἐξ οὐρανοῦ τὸ ἀπὸ
γῆς, καθ' ἑνώσιν ὀλληνότητι ὧδε πρὸς τὰ φαμὲν τὸν ζῶν-
τα. τε καὶ οὐ ἐκνοήθη λόγον. φερομένοις γὰρ ὡδὶ τὰ
λίαν ὀρθά, καὶ τοῖς ἱεροῖς ζυμβαίνοντα λόγοις. εἴπ
γὰρ ἂν οὐχ ἕτερος καὶ δημιουργὸς θεικὸς. καὶ ὁπότ
μὲν δίχα νοοῖτο σάρκος. συλλήπτωρα δὲ τοῦ λόγου
ποιούμενοι πάλιν ὡδὶ ἡγεμονεύοντα τὸν θεοπάτορα
παῦλον. οἰχόμενοι γὰρ ἐκ τοῦ καὶ περὶ τῆς καινω-
σεως ἡμεῖς ἧς ὧδε μεμελήκαμεν τοῦ κληρόνου τῶν ἀγίων
ἐν τῷ φωτί. ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας
τοῦ σκότους. καὶ μετέστησεν ἧς ὧδε βασιλείαν τοῦ
υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, ἐν ᾧ ἔχομεν ὧδε ἀπολυ-
τρωσιν. ὧδε ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν. ὅς ἐστιν εἰκὼν
τοῦ θεοῦ ἀοράτου πρωτότοκος πάσης κτίσεως. ὅτι
ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα. τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς. τὰ ὁρατὰ καὶ τὰ ἀόρατα. εἴτε θρό-

νοι. εἴτε κυριότητες. εἴτε ἀρχαὶ. εἴτε ἐξουσίαι,
τὰ πάντα δι' αὐτοῦ καὶ εἰς αὐτὸν ἔκτισται. καὶ αὐτός
ἐστι πρὸ πάντων καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ ζυνέστηκε.
καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς ἐκκλη-
σίας. ὃς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν. ἵνα
γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων. ὅτι ἐν αὐτῷ εὐδό-
κησε πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι. καὶ δι' αὐτοῦ
ἀποκαταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτόν. εἰρηνοποιήσας
διὰ τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ, δι' αὐτοῦ. εἴτε τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ἰδοὺ δὴ πᾶσαν
ἀναφανδὸν δι' αὐτοῦ φησι. καὶ ἑαυτῷ ἔκτισται τὰ
πάντα. καὶ μεμὰ ὅτι πρὸ πάντων ἐστί. καὶ ὅτι τὰ
πάντα ζυνέστηκεν ἐν αὐτῷ. καὶ αὐτὸν εἶναι φησι
πρωτότοκον ἐκ νεκρῶν. εἰρηνοποιήσας διὰ τοῦ
αἵματος αὐτοῦ, ἴσθι ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς
γῆς. εἴτε τὰ ὁρατὰ εἴτε τὰ ἀόρατα ὅτι ἐκ νεκρῶν πρωτότοκος εἰ μεμὴ
ἰς. ἴσθι τοιγαροῦν ἐν σαρκὶ καὶ μεμὲ σαρκός, ὁλόγος. τε
σταυρωθεὶς ἀπ' οὐδαμοῦ τόμε ἰδίαν φύσιν θεὶς ὧν ὁλό-
γος. οὐδ' ἂν νοοῖτο τῶν ὅλων δημιουργὸς καθ' ἡμᾶς
ὢν ἄνος, εἰ μεμὴ δὲ δημιουργὸς μεμὼ ὡς θεὸς. καὶ, ἡ
μεμὴ δίχα σαρκὸς νοοῖτο μεταὶ τῶν εἴνωσιν. πρωτότο-
κος δὲ ἐκ νεκρῶν καθὸ πέφυκεν ἄνος. οὐκ ἀποβα-
λὼν τὸ εἶναι θεὸς διὰ τῶν ἀναθρώπινον. ἰδοὺ δὴ
καὶ ἑτέρωθι διὰ τῶν αὐτῶν ἰούδας λόγων τοὺς τοιου-
τοτρόπους. ἰωάννης μεμὼ, ἐν ἀρχῇ φησιν ὢν ὁ λό-
γος. καὶ ὁλόγος ὢν πρὸς τὸν θν. καὶ θς ὢν ὁλόγος. οὗ-
τος ὢν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θν. παῦλα διὰ παύλου ἐγράφετο
καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγράφετο οὐ δὲν. παῦλος δὲ αὖ θς
θς ὁ πρ, ἐζοὺ τὰ πάντα. καὶ θς κς ἰς χς δι' οὗ τὰ
πάντα. ἀλλ' ὥσπερ ὢν ἐν μορφῇ θλχ βοῦν μετὰ τὸ ἁνωθεν

σαρκὶ τὸν λόγον. Καὶ ἵνα ἐπερρήθη καὶ διαφανεστέρως
ὡς ἐν ἄλλοις ἀκούει φησὶ καὶ τὸ ποιῶ δὲ καὶ πάντα ἐν
πᾶσι διδάσκων τὰ ἀπόντα· πρόδηλον, ὅτι τὰ φύσει
τε καὶ ἰδίως ἐν ὑπάρχοντα τῷ ἐκ πατρὸς ὄντι λόγῳ τῷ
τε καὶ ἐδίως ἐν ὑπάρχοντα τῷ ἐκ πατρὸς ὄντι λόγῳ τῷ
τε καὶ πάλιν αὐτῷ καὶ ὅτε πέφυκεν υἱός. ὡσίσφα-
λῶς οὖν ἔρχεται διαστέλλεται ἀποτολμᾶν. εἰς ἡμᾶς
ἐς χε καὶ διάκονος τὰ πάντα δεδημιουργημένων ὑπὲρ·
ἐξῆ τοιγαροῦν καὶ δημιουργὸς θεικὸς καὶ ζωοποιὸς,
ὡς ζωή· ἀνθρωπίνοις τε αὖ καὶ τοῖς ὑπὲρ αὐτὸν διαλ-
λαττον, εἰς ἑνότητα μεθαλξῦ συγκεκλωσμένος. μεσίτης
ἥδε θῦ καὶ αὐτῶν καθ' ἃς χρεφάς· φύσει μὲν
ὑπερέχων θῦ, καὶ οὐχὶ δίχα σαρκός· ὡσὸς δὲ ἀληθῶς,
καὶ οὐ ψιλὸς καὶ θεόμενος· ἀλλ' ὁ πρὶν ὢν, καὶ ἐν μέσῳ
σαρξ· γεγένηται ἥδ' ὅτι ἐς χε χθὲς καὶ σήμερον ὁ
αὐτὸς καὶ ἐς τοὺς αἰῶνας· ἢ ἥδ' οὐχὶ διὰ τῆς ἁγίας καὶ
θεοῦ πνεύματος τελεῖσθαι πεισόμεθα σὺν ἑαυτοῖς
καὶ ἡμῖν τὸν ἐμμανουὴλ; εἶτα πᾶς γοῦν οὐκ ἄλλη-
θῶς. Τὸ δὲ δὴ χθὲς καὶ σήμερον ὡ φιλάρειος βα-
σιλεῦ; καὶ ἐν ἡμῖν τὸν σύνεσιν τε καὶ τὸν νοῦν πα-
ρωχηκότα πολλαπλασιόμενοις αὖ. πᾶς οὖν ὁ αὐτὸς ἦν
αὖ, εἰς με τὸν παροχηκότα. καίτοι γλύσιν τῷ καὶ τὰ
σάρκα οὕπω λαβεῖν. οὐκοῦν ὧν ὁ λόγος σὺν ἑαυτῷ·
καὶ ὡς ἐξ ἀϊδίου καὶ ἀῤῥεπτου πεφυκὼς τοῦ θῦ πα-
τρὸς, ἔξεστι καὶ αὐτὸς εἰπεῖν τὰ φύσει τὸ ἀΐδιον τε καὶ
ἄῤῥεπτον. ἢ οὐχὶ νεωστὶ τὸν κύριον καὶ τοῖς ὑπὲρ σὺν
θρωπίνους χρόνους ζωὴν δεδεγμένην ὄνομα τοῦ
λόγου, τὸ, χε ἰς. καὶ μεῖζον γοῦν ἦδη, διαπαλαίσαν
ὅσων ἐδέχθη λόγων. ζωὴν οὖν ὁπόταν χε ἴν καὶ οὐμε-
νοῦδῶς τὸν λόγον χθὲς τε καὶ σήμερον τὸν αὐτὸν ἦν
φησὶ καὶ ἐς τοὺς αἰῶνας. πᾶς δ' ἂν ἔχοι τὸ ἄῤῥεπτον

τε καὶ τὸν σύνταυτότητα διαμονήν, ἢ αὖτου φύσις.
καίτοι νήπιον ἀποκρυπτόμενος. καὶ πρὸς τῶν ὧδε
νῦν ἐξ οὐκόντων ἐς τὸ εἶναι καὶ ζῆν. διηκρίβωκε
οὖν ἔρχεται ἀληθῶς ἡμεῖν, τὸ γεγεννῆσθαι τὸ ἱερόν. καὶ
τὸν χθὲς οὐκ ἄντα πρὸς ἅπαν φησὶ; φαίην ἂν οὐχὶ τοῦ-
το ἐγώ. πολλοῦ γε καὶ δεῖ. χθὲς ἥδ' καὶ σήμερον ὁ
αὐτὸς καὶ ἐς τοὺς αἰῶνας χε ἰς. τὸ δὲ τοῦ λόγου πρὸσ-
βλητόν τε καὶ ἀκμαιότερον, ἡνίκα ἐσαρκώθημεν καὶ
ἠγάπησε σάρξ. οἰκείωσιν δὲ καθ' ἕνωσιν μεθαλῆς ἰδι-
σαρκὸς, ὡς χθὲς ὄντα καὶ πρὸ ὑπάρχοντα, καὶ πα-
λοῦσθαι πάλιν αὐτόν. καὶ ἡμῶν καὶ ἕνεκεν σαρκὸς μὲν
καὶ ὁ προσφθεγμὰν ἰουδαῖος καὶ καὶ ἀλαθοῦς αὐτὸν
ἐπεκλήρωσεν οὐ πρόσεστιν. καὶ ἐστεθήκαμεν
ἥδ' ὅτι καίτοι ὁρώμενος ἄνθρωπος, ἦν ὑπὲρ
αὐτὸν ἀξιωματότητος, ἐκαλεῖτο πρόσβλητον καὶ ἐκλή-
ρου. λέγων ὡς θῦ ἀμελῶ λέγω ὑμεῖν. πρὶν ἀβραὰμ
γενέσθαι. ἐγὼ ἄμαι. ὅτε καὶ πρὸς γοῦν ἐφασκόμενοί
νοι. πεντήκοντά ἔτη οὔπω ἔχεις καὶ ἑώρακας ἀβραάμ;
ἔφη δὲ πάλιν καὶ ἰωάννης ἥδ' ὑπὲρ ἐς· πρὸ οὗ ἐγὼ ἦν ποτε. ὁπόταν μὲ δέχηται ἀνὴρ ὃς ἔμπρο-
σθέν μου γέγονεν, ὅτι πρῶτός μου ἦν. καίτοι πᾶς
ἄνδρα τε ἁδὼς τὸν ἐμμανουὴλ καὶ ὀνομάζων, ἔμ-
προσθεν τε αὐτοῦ καὶ πρόσω γεγενῆσθαι φησὶ; τὸν
ὀπίσω γεγενῆσθαι καὶ μεθαλῆν. αἰνίττεται ἴσως ἔμπρο-
σθεν αὐτὸν καὶ πρὸ αὐτὸν γεγενῆσθαι φησὶ, καθάπερ τῷ
δόξαν. ὥσπερ οὖν ἔρχεται νοῦν. καὶ μεῖζόν τι πάθ-
ὀπίσω μὲ δέχεται ἀνὴρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγονεν:
δηλούντε καὶ ἀμελεῖ τὸ ὑπὸ νοῦν, οὐμικρὸς ἡμῖν
διαδέξεται λόγος. πρόσδεξάμενοι ἥδ τὸ ἔμπροσθεν
εἰς τὸ ἀμείνον ἐν δόξῃ, καθὰ τὸν ἴσον πουλόγον καὶ
τὸ ὀπίσω φήσομεν. τὸ ὡς ἐν σκιᾷ δεύτερον δὲ

μένας καὶ ἀναδιδάσκων. συμβιβάζεται τοίνυν ὡς ἐξαναστῆναι ἡμᾶς ἐν τῆς Ἰωάννου δόξης, ἐπιβαθεῖαν χθές, καὶ ὀπίσω δρομεῖν ἀζυμεύτους ὑποστρέφοντας. ἔφη γάρ· ὅτι ὀπίσω μου ὁδηγεῖται ἀνήρ· ὡ τῆς αὐθαδείας. οἰκοδομεῖσθαι γὰρ οὐχὶ δεῖ ἐκεῖθεν συνεκκοπτόμενες ὀρθῆς, τὸ ἐν ἁμαρτίαις μεμορφωμένον. ὅπου τοίνυν συνεφέλκεται Ἰωάννης ἐκεῖθεν τοὺς υἱοὺς θεοῦ. ἀναπεπλέον οὖν ἔδει καὶ μετὰ Χριστὸν αὐτὸν, τὸ προβεβιωκέναι, ὡς θεῷ. καὶ τὰ φύσιν ἀναπεπτωκότα Χριστοῦ, καὶ τὰ τῆς ἰδίας φύσεως ἀμαθῆ, καινοποιῶν εἰωθότι τῷ ἰδίῳ σώματι. τοιοῦτον δοῦναι μαθητὴς ὧδε πεπλάσθαι καὶ ἀμεμψίμοιρον ὀρθῆς, καὶ ἐξ ἑτέρων οὐ τῆς ἑτέρου ὑπὲρ ζῴου μεμῦσθαι. ἔφη γάρ που ὁ θεὸς περὶ τοῦ ἐκ παρθένου φυτεύσαι τὸ καινὸν Χριστὸν· διὸ καὶ θεὸς ἐστὶ πρὸ φθορᾶς. καὶ οὐ βουλόμενος ὁ θεὸς τοῦ ἀφθάρτου ὅλως ὁ ἐξ ἡμῶν εἶναι ἐν χαμαίσπιν ἰοῦδα. εἰκὸς μὲν ἐξαναστῆναι τοῦ εἶναι ἐς ἄδηλα ἐν τῷ ἱπτάσθαι. καὶ αἱ ἐξόδοι αὐτοῦ ἐπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. περὶ δὲ μελῶν τῶν ἱπτάσθαι, ὁ ἱεροψάλτης παῦλος ὅτι πάντες ἐν τῷ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρῶμα πνευματικὸν ἔφαγον. καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον. ἔπινον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χριστός. ἀθρῴ δὲ οὖν ἐν τῷ δακτυλιωθέντα καὶ ἐνοικοῦντα τοῦ λόγου πρόσβλητον. ἢ οὐκ ἐναργὴς ὁ λόγος. τὸν γὰρ ποτὲ βαθλεεμίτην ὡς ἄνθρωπον καὶ ἐκ γυναικὸς, ἐπ' ἀρχῆς ἀϊδίους ὄντας ἐξόδους, ἔχειν, οὐ μεγάλα φησίν. ἐν ἀρχῇ γὰρ ἦν καὶ πρὸ παύλου αἰῶνος ὁ ἐνανθρωπήσας λόγος. καὶ αὐτὸς ἦν ἡ πέτρα δὲ διψῶντα τὸν ἐκκλησιαστὴν ἐπὶ ἀδοκήτοις ἐκ μεθύσκων ναάμαν. καὶ τοι γε ἡμῶν

ἡδὺς καὶ ἀγαθὸς τῷ Χριστῷ καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἐν ἐσχάτοις τοῦ αἰῶνος καιροῖς· καὶ κατὰ σωτῆρίος ἡδὺς τῷ τὸν δὲ τὸν νόμον αἰποσταλῶ πρὸς τοῦ θῦ καὶ πρὸς. καὶ ἐνορμεῖσθαι γὰρ οὐχὶ πέτρου χθόν. αἰῳὴ διαβολῆς χθ. χθ δὲ ἦ πέτρα καὶ τὸν παῦλον. ἐσταμένη δὲ αὖ καὶ ἐνανθρώπησε ἡμᾶς λάβῃ, καὶ ὁ ὑφὸς ἰωάννης. μονονουχὶ καὶ ἐναγκαλίζονται φύσεις καὶ ἐνδέων ἐς ἕνωσιν τῶν ἐναντίων πρόσωπον ἰδιωμάτων τῷ θῦ νάαμεν. θεὰ γὰρ ὁ φησίν. ὁ ἐξ ἀρχῆς. ὁ ἀκηκόα μεν. ὁ ἑωρακέναμεν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. ὃ ἐθεασάμεθα. καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς. καὶ ἡ ζωὴ ἐφανερώθη. καὶ ἑωράκαμεν καὶ μαρτυροῦμεν. καὶ ἀπαγγέλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. ἥτις ἦν πρὸς τὸν πατέρα καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν. ἰδοὺ τὸν ὄντα ἐξ ἀρχῆς, ὃ φθαῖ τέ φησιν ἐναργῶς, ὑποκείσθαι δὲ καὶ ἀφῆ. ἀναπεπλέωται γὰρ ὁ θωμᾶς. ὁ πέτρου καὶ ὁ θέκλου. ἀναμεμιγμένου δακτύλῳ τοῦ θεοῦ τέ τῶν σώματος. καὶ ταῖς διαπύστοις τῶν πλαγῶν. μαθητεῦσαι δὲ φησὶ τοὺς ἀπόστολους, καὶ ὁ θὸς ἡμῶν λουκᾶς, αὐλοπλάτας, τε καὶ ἐσπερίτας, τοῦ λόγου· μέγονε γὰρ ἐμφανὴς ὁ ἀοράτος. καὶ ἁπτὸς ὁ ἀναφής. οὐκ ὀθνεῖον ἔχων περιβλημα, τῶν ἀπὸ γῆς βρέφη. ἀξιόδιον αὐτῷ ποιῆσαι βρέφους ναόν. καὶ ἐν αὐτῇ τε καὶ ἐμοὶ αὐτῇ γνωρίζόμενος ὡς θῦ καὶ κῦ. μεμεγαφόνται δὲ οἱ θεόπτου τὸν ἱεροψάλτου παῦλον. οὐδὲς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ. καὶ οὐδὲς ἑαυτῷ ἀποθνήσκει. ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ κῷ ζῶμεν. ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ κῷ ἀποθνήσκομεν. ἐάν τε οὖν ζῶμεν ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ κῦ ἐσμέν. εἰς τοῦτο γὰρ χθὲ ἀπέθανε καὶ ἔζησεν,

εἰς τὸ ὁ ἐξ ἀρχῆς ὃ ἑωράκαμεν :

ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. ἐφ᾽ ᾧ καὶ οὖν
ὅτι καὶ νεκρώσητε καὶ ζῶντων κεκυρίευκεν ἀληθῶς.
ὁ μὲν Παῦλος ἀμφότερα, δῆλον ὅτι τοῦ θεοῦ καὶ μό-
νου θεωτέως καὶ ἐμψύχου. τίνα δὴ οὖν ἄρα φα-
μέν, ὡς ἐπεὶ δυ μέν θανάσιμον. ἀνεμβιῶ δὲ αὖ, ἢ τὸν
νεκρὸν δηλονότι. ἀμφότερα μὲν τὸν νεκρόν, ἀπορεῖται οὖν εἰ-
μεν ξυνοῦσιν αὖ. πότερον δὴ οὖν
θανάτου τελεῖ καὶ φθορᾶ κατέχεσθαι ὁ ἐκ τοῦ πρὸς λόγος,
ἢ περὶ θανάτου καὶ φθορᾶς ἀμείνων, ὡς ζωή. εἶπε
πως μέγιστον ἐν νεκροῖς καὶ ἰχθύσεσθαι κατὰ ταὐτὸ ἀρε-
φασί. τεθνεώτα γὰρ οὔτι που καθεύδοντα ὁ λόγος. φασὶ
οὖν ὅτι τεθνεῶσιν αὐτοῦ τῆς σαρκός, ἀλλὰς τοῦ σῶμα λέ-
γεσθαι πανθ᾽. οὐκοῦν, οὐ δίχα σαρκός, ἐν αὐτῇ δὲ μᾶλ-
λον καὶ μετ᾽ αὐτῆς, τῶν τῆς νεκρότητος ἀνεδύσατο δό-
ξαν. ὀνόμαζε σαρκὸς καὶ φύσεσθαι τῆς καθ᾽ ἡμᾶς, τεθνεὼς
καὶ ἐμψύχου. ἀνθρώπινον μὲν, τὸ τεθνάναι πα-
σαν. ἐνέργημα δὲ θεῖον, τὸ ἀναβιῶναι ὀπτῆς. ἵνα
διάφορον γνωρίζηται καθ᾽ ἡμᾶς πᾶσα, καὶ ὑπὲρ ἡ-
μᾶς ὡς θεῖ, καὶ τῶν ὅλων μεμονωμένος ὁρώμενος. ὁ καὶ πρὸ
σαρκὸς βασιλεῶν μετὰ τοῦ ἰδίου πρὸς. οὕτως αὐτὸν
ὁ νεκρωσάμενα ἐπιγνώσεσθαι, ἔφασκε ῥαββί, σὺ εἶ
ὁ υἱὸς τοῦ θῦ. σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ ἰσῆλ. αὐτὸς δὲ τ
ἑαυτοῦ μαθητὰς, ὑμεῖς καλεῖτε με φησὶν ὁ κς καὶ
ὁ διδάσκαλος, καὶ καλῶς λέγετε. εἰμὶ γάρ. ὄρῳ
δὲ αὐτὸ πεισόμενος, ἀνίσταμαι ἀμβρωτίας. ἐξου-
σίαν δέ δωκεν αὐτῷ καὶ τῶν ἀνθρώπων, ὡς τε εἰ
βαίην αὐτὰ, καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν
μαλακίαν ἐν τῷ λαῷ. ἐν ὀνόματι γὰρ ἰῦ χῦ τοῦ
ναζωραίου, τεθεραπεῦσθαι μοὶ, ὁ τῶν πόδες λελωβη-
μένος καὶ τῇ ὡραίᾳ πρόσιζάνων πύλῃ. ἀρρωστίαν

δὲ τῶν οὕτω μεγάλων ἀπροσδόκητον, καὶ κομιδῇ δύσ-
διάφυκτον. διὰ θάνατον νόσον αἰνέας, πρὸς ὃν ὁ θεσ-
σιος ἔφη πέτρος. ἀινέα ἰᾶται σε ἰῦ χῦ. παντελῶ-
θεν οὖν ἄρα ξυναθυμηθῶσι πρὸς τοῦ ἀληθῆ, μὴ
τὸ τοῖς ἱεροῖς γεγραμμένοις δοκοῦν. ἐμνησθήν δ᾽ ἐμοὶ
λε παρουσιάζοντες, καὶ ταῖς τῶν πρῶν ξυμβόλοις δό-
ξαις, τὸν ἐκ ἐλίζης ἰεατέ. τὸν ἐκ παρθένου δαβὶτ
ἐκ γυναικὸς καὶ τὰ σάρκα. τὸν μεθ᾽ ἡμᾶς ἀποδυ-
μον ὡς αὐτὸν, καὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ὑπὲρ νόμον ὡς θῦ.
τὸν διὰ ἡμᾶς τε καὶ καθ᾽ ἡμᾶς ἐν νεκροῖς τὸν ὑπὲρ
ἡμᾶς διέκοντον ζωοποιὸν καὶ ζωὴ, υἱὸν εἶναι τοῦ
θῦ καὶ τὰ ἀληθῶς πιστεύομεν. οὔτε ἀληθῶς
θεότητος τὸ ἀνθρώπινον, οὔτε μὴν ἀνθρωποτόκος
ἀπαμφισβητοῦντες τὸν λόγον μετὰ τοῦ ἀφράστου
τε καὶ ἀπερινόητον ἕνωσιν. ἀμήχανα καὶ τὸν αὐτὸν
ὁμολογοῦντες υἱόν. ἐκ δύοιν πεφυκότοιν ἃς ἐν
τῇ τῶν ὅλῃ ἀμφοῖν ἀπορρήτως ἑνωτέφηνότα καθ᾽
ἕνωσιν δηλονότι τοῦ ἀναλαβόντος, καὶ οὐ φύσεως πα-
ραβλητοῦ. ὅσον γὰρ οὕτω δοξάζουσι πρεσβεύσαι τὸ
κέρδος, ἀσφαλῶς λέγων ὁ χῦ μαθητής. ὃς ἂν ὁμο-
λογήσῃ ὅτι ἰς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ θῦ, ὁ θς ἐν αὐτῷ μέ-
νῃ, καὶ οὗτος ἐν τῷ θῷ. ὅτι δὲ ἰς χς ὁ ἐκ δαβὶτ
σαρκα. καὶ τὰ φύσιν, καὶ ἀληθῶς υἱὸς ἐστὶ τοῦ θῦ
καθὸ μέγονε σὰρξ ὁ λόγος καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν,
καθάπερ φησὶν ὁ θς φὼς ἰωάννης. καὶ οἴδαμεν
ὅτι ὁ υἱὸς τοῦ θῦ ἥκῃ. καὶ ἔδωκεν ἡμῖν διάνοιαν
ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν θν. καὶ ἐσμὲν ἐν τῷ
ἀληθινῷ ἐν τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἰῦ χῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἀλη-
θινὸς θς καὶ ζωὴ αἰώνιος. καὶ διάκτορός τε καὶ ἰσάγγελος,
τῷ θῷ καὶ πατρὶ δόξα ἐν ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων ἀμήν:—

ἐκ τῆς ἐξηγήσεως
ὡσαννᾶ:

Μέλλοντος φιλοσοφίας ἡμῖν, δι' ὧν οἱ καλούμενοι λεγόντων, ἀξιοῦσθαι συγγνώμης. οὐ μὴν οὐδαμοῦ τὸ δίκαιον συγγνώμης τοὺς ἐπαινεῖσθαι παρ' ἡμῶν ὁ φιλόσοφος. καὶ διὰ τοῦτο σεσιγῶμεν μᾶλλον ἢ μεμφόμεθα θρησκόπλους. τοὺς δὲ ἱερέας ἔχομεν καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῶν ἡθῶν ἀκριβείας θαυμάζεσθαι. καὶ τοῦ ἀπαλλάττειν τοῦ βίου διάκεινται ὡς ἐπὶ θανάτου. μνησθέντες ὡς οὐκ ἐσμὲν ἀθάνατοι φύσιν, καὶ τοὺς περὶ τῆς θεοσεβείας μάλιστα λόγους, μᾶλλον ἂν ἐξετάζοιμεν, ἢ περ αὐθάδεσθαι. καὶ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἡμεῖν αὐτοῖς, οὐκ ἀπλῆ τινός δωρεᾶς οὖσης ἢ δωρεᾶς οὐκ νομιζόντος. ἀμφὶ τῶν ἀμῶν πρέων καὶ τῆς ἱερᾶς ξυνόδου βουλὴ κεῖται ἐκεῖσε. καὶ παντὶ δῆλον ὡς θρησκεία τὸ βέβαιον, οὐκ ἂν ἐπιτελοῦσεως ἔχοι, ἢ μᾶλλον ξυνόσεως. νῦν οὖν ἡμῖν ἢ σὴ θεοσέβεια διδαξάτω. τί δὴ πόλει ἡμῶν οἷς τοσοῦτον οἶσθα μεγάλην δόσεβείας ὑπαρξάσῃ, ὑπάρξει δὲ καὶ τῶν ἀπαλλαγοῦ ἱερέων. οὓς συλλεγθέντας ὧδ' ἄμεινον λῦσαι τὸ ἀμφισβήτησιν; παρεχὼν τόγε ξυνῆκε καὶ ταῖς ἐκκλησίαις ἐμβεβλημένας. ὡς δὴ τοῖς ὑπὲρ δόσεβείας λόγοις θεσσούλεσθαι ὀρμεῖς πρεσπούσης μᾶλλον, ἢ ἀσεβείας, καὶ περὶ ἡμεῖν οὐκ ἐμεμιγδάς πολέον ἰσχυούσης, ἢ θεσίβους. καὶ ποικιλίας μᾶλλον ἡμῖν ἀρνούσης, ἢ περ ἀπολοῦπος, ἡς μὲν οὐχοὕτως ἡμεῖν τῶν πολλῶν ὡόμεθα πιμὲν πρὸς τῆς σῆς θεοσεβείας δεχθήσεσθαι. οὐδὲ ὥσπερ οὐχὶ καὶ ἀμαυκτῆν ἐν δόκτων ἡμεῖν, πάντα ξυνίασι χθήσεσθαι. νῦν δὲ μεμῆσθ' ἡμεῖν τῆς ἱερᾶς γαλήνης.

πάντα δὲ ἴσθι συγχωρήσας, ὡς οὐκ ἐξαρῆ. καὶ θαυμάσῃς οὐδὲν ἐν τούτοις τὸ μέτρον ἐκβεβηκότα, μὴ μέχρι τῶν ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἱερέων σῆσθαι τὰ τῆς σωφροσύνης ἀγαθά, καὶ περὶ ἡμεῶν αὐτῶν πισοῦσθαί τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας ἀνάξιον. ἢ τίνα ἔχει λόγον, ἑτέροις μὲν πρὸς ἡμᾶς, καὶ τῷ εὐσεβεστάτην αὐξούσῃ εὐδοκίαν τῷ ἐμοὶ ξυμβίῳ τῶν σῶν, ἕτερος δὲ πρὸς τῷ ἐμοὶ ἀδελφῷ τῷ εὐσεβεστάτην αὐξούσῃ πουλχερείαν, εἰ μὴ διὰ τοῦτο ἦν ἡμᾶς ἀνίθως, ἢ διὰ τοῦτο ἦν ἤλπισας ἐκ τῶν τῆς σῆς θεοσεβείας δεδεγμένους. τοιοῦτος δὲ καὶ μεγάλου ἐτέρου οὕτως ἔχειν, ἐκ περιφρᾶ ἰδέναι ἂν οὕτω πορρωθεν ὄντα, πανταχῆς ἐσὶν ὡοῦ φοβ. καὶ μὴ μεγάλους ποιῆσαι βουλεσθαι, ὡς οὐκ οἴσης ἀφορμῆς ἑτέρας, δι' ὁσημείσεως, ὡς ἂν οὖν εἰδῆς ὅ τοῦ τὸ ἡμέτερον, καὶ τὰς ἐκκλησίας ἴσθι καὶ τῷ βασιλεῖ ἡγεῖσθαι. καὶ ἔτι μᾶλλον πλησιόντων ἡμεῶν ἐνωθήσεσθαι ξυνῇ τῇ προνοίᾳ τοῦ θῦ. καὶ δεδόσθαι δὲ τῇ σῇ θεοσέβεια συντιμᾶσθαι. ὡς δὲν μὴ πρόφασις ἔτι. μηδ' λεγθῆν δικαίως δι' ἃ τοὺς ὑπὲρ τῆς ἐκκλησίας ἐγκεκλῆσθαι λόγους. γυμνασθῆναι γὰρ τούτοις, ὅτι τῆς ἱερᾶς συνόδου βουλόμεθα καὶ κρατῆν. ὡς δὲν καλῶς ἔχειν δοξῇ ἅπερ μεθ' ἁγιωτάτων συντιμᾶσθαι, εἴτε μή, πρὸς ὧν πρέων οἱ κινηθέντες. ἡμεῖς μεμῶσθαι γε ξυνταρσότεθαι τᾶς, πολὺς καὶ τᾶς ἐκκλησίας οὐκ ἀνεξόμεθα. ὅτε μὴν ἀνεξετάσους εἶναι τοὺς λόγους, ὧν κρατεῖς πρὸ καθίσας δ' τοὺς τῆς ἀπαλλαγοῦ πρέσβεις ἱερωσύνης. διὸν ἡμεῖς ξυνεργοὶ τῆς ἀληθινῆς δόξης βουλῶ τε καὶ βούμεθα. πάντως δὲ οὐδείς, οὕτω καὶ μικρόν ἐσὶ τᾶς αὐτᾶς ἁπτᾶς ἁπτεσθαι ἀξίως, ἢ τῇ κρατεῖ τῷ εὐσεβῶν πεπολιθῶσθαι, τῷ τοιαυτηνδεθ

φύξειν αἰρήσεσθαι κελεύειν. ὅτι μὲν βουληθέντι τοῦτο, ἐξέσται τῆς ἡμετέρας γνώμης ἐπανόρθωσις μᾶλλον ἀναγκαῖον δοῦναι τῇ προθυμείᾳ θαρροῦντας ἔχθραν, ἢ τὰ τοιαῦτα ἐξέτασιν. οὐκ ἀνεξομένης δὲ εἴτις κηδεστὴν μᾶλλον ἢ συμβουλεύσασθαι περὶ ὧν τοιοῦτων, ἐθέλοι. ὥστε ἥκειν δέοντα τῷδε λαβεῖν καὶ τὰ τοῦ λόγου, ἐν τοῖς ἑτέρωσε δηλοῖ ἡ γραφή· πρὸς ἀπάντων ἀπεσταλμένα, τοὺς τῶν μεγίστων πόλεων ὀφθαλμούς. καὶ τῷδε πρὸ ἡμῶν χρεὼν μὲν ἅπασι ἀνακεῖσθαι πρὸς δόξαν, ἅμα μὲν πᾶσι ὑπὲρ καὶ ταραχώδες, παυσάτω. ἔσται δὲ τῷδε τῶν ζητουμένων ἔρωσιν, ἔχθρας ἐθέλοντι. καὶ ἦ μὲν οὕτω δόξῃς, ὅστε οἰκεῖα πεσόντ' ἐμοῦ λύπη, οὐπέπαυσο δυσμενῶν πρὸς δ' πεσόντων. τάδε ἦδη γεγονότα, σκληρῶς μὲν καὶ προσκαθ' ὅλως τὰ ὑπερδόξης πεπονθώς. καὶ τὰ ἔξης ἐθέλων εἰ δίκαιος, ὅπερ ἂν ἐθέλοντος ἀνεξόμεθα.—

Τῷ ἁμαρτωλῷ ἀδελφῷ κωνσταντίνῳ χλεσίνος·

Τὴν ἡμετέραν συγγνώμην τὰ δι' ἐμοῦ μὲν ἡμῶν πρὸ δώνιου τοῦ διακόνου ἀποσταλέντα πρὸς τῆς σῆς ἀμφοτέρους ἐδεξάμεθα, ἀπεδώκαμεν δὲ θυμείαν καὶ ἀντικαλλωπισάμενοι τὸν δόντα, πρὸς τὸ λυποῦν. ἀποβλέποντες γὰρ καὶ σὺν οἷς ἔστιν ὁ τῷδε σὺν κωνσταντίνου πόλει σχολαιότατα διεξόδου μᾶλλον ὁμιλίαις ταραττόμενον ὕδωρ, οὐ σμικρᾷ καὶ ἀεὶ τῷδε τῷ λυχνῷ πεπολιγμένοι πόνῳ, διαφόρως σκέψεων κλύδωνι βασανιζόμεθα. σὺν νοοῦντες ὅπως βοηθητὴς ἐστὶ τὸ ἐμμενεῖν τῇ πίστει. ὡς δὲ τῇ ἡμετέρᾳ διανοίᾳ ἐστὶ τὰ πρὸς τῆς σῆς ἀδελφότητος ἐγγραφεῖτα μεταλαμβάνομεν, ὥφθη τιμῶν οὐθὲν ἧττον

μείζονα θεραπεῖαν. Δίκης ἁλισκομένης νόσος, ὑμνῳδίᾳ μάκαρ ἀπεκλήθη. Φημὶ δὴ τῷδε τῆς καθαρᾶς πηγῆς ἔκρουσιν. Τῷδε δὲ τοῦ λόγου τῆς σῆς ἀμέτρως ἐκρέουσιν. Δι' οὗ πᾶσα καθαιρέσεως ἢ ἰσχύς, τοῦ κακῶς ἐγκομιάσου ῥάθεσθαι. καὶ πᾶσιν αὐτοῖς ἡ ὀργὴ τῆς θεούσης περὶ τὴν ἡμετέραν πίστιν ἐννοίας. ὡς περ οὖν ἐκεῖνον καὶ τιζόμεθα καὶ μεμφόμεθα, οὕτω τῷδε σὴν ἀμότητα, ὥσπερ προῦξεν αὐτοῖς, ἰδίᾳ μεκέτι σὴν τοῦ κῦ ἀμέτρη πυριτολεκρίθα. εἰ δοίης, ὅπερ ἐν καὶ τὸ αὐτὸ περὶ τοῦ δεσπότου φρονῶμεν. καὶ θαυμαστὸν οὐδέν, τὸν προγονοπαπᾶν τὸν τοῦ κῦ ἱερέα ὑπὲρ τοῦ τῆς πίστεως ὀρθοῦ, τοιαύτῃ διαμάχεσθαι ἀρετῇ. ὡς τε τῇ αὐτόπαι σὴν ἐναντιῶν τολμᾳ, ἀνθίστασθαι. καὶ τοὺς ἑκατέρᾳ ἐμπεσοῦσθαι μένους, τοιαῦτας ὑπομονήσει βεβαιοῦν. ὥσπερ τοίνυν ἐκεῖνα ἡμῖν πικρά, οὕτως ταῦτ' ἐστὶν ἡδέα. ὥσπερ ἐκεῖνα ἰλυώδη, οὕτως ταῦτ' καθαρά. καὶ χαίρομεν τοῖς ἐναντίοις εἶναι τῇ σῇ διλαβίᾳ ῥημάτων, ὡς ἂν νενικηκέναι τὰ ἐκείνου δόγματα σὺν σοὶ πᾶσιν ἐγκομιαζομένοις. γλυκέαν δὲ καὶ αὐτῶν ἐκ δίκαιον τοῦ ὀρθοδόξου δόγματος. ἀληθῶς τε ὦ τοῦ θεοῦ ἁρμοστὴ ἡ διαμμικὴ μέριμνα ἡ λέγουσα· ὁ ποιμὴν ὁ ἀγαθός, τὴν ψυχὴν αὐτοῦ τίθησιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων προβάτων. ἀληθῶς περ οὐ ποιμὴν ἀγαθός, ὅστις ἔκδυος, οὐδὲ ὡς κακὸς μισθωτός, κἀκλογράφθαι ἄξιος. ὃς οὐ διὰ τοῦτο διαβάλλεται ὡς τὰ ἑαυτοῦ καὶ ἁλισκόμενα προβάτα. ἀληθῶς ὄντως ἀρέθη αὐτός, διαπαραχθέντων αὐτά. προθύναι δὲ καὶ ἡμᾶς πανὶ ἐμμένομεν ἀμαστῇ ἀδελφῇ, ἡμεῖ ἐωραλμένα τὰ αὐτὰ φρονοῦντα, ἅπερ φρονοῦμεν ἡμᾶς. καὶ ἐν τῇ βεβαιῶσαι τῆς πίστεως, ἐδοκίμασε

ζομένοις ἐπιδεῖξαι ἰσχυρότατον. ἀπεδόθη γὰρ ἡμῖν πάντα κατὰ τάξιν, διὰ τοῦ υἱοῦ ἡμᾶς ποιησαμένου πρὸς τὸν διακονοῦντα, ὅθεν καὶ τοῦτου τοῦ πραγματος ἡμᾶς ἡ ἀγάπη μεταφέρηκε. παύεται δὲ κἀκεῖνα τῆς δολερᾶς πλάνης ἐμμένοντας. καὶ οὕτως πιστὴν αὐτὸν προσομιλίας ἐμμένοντας, ὡς μὴ δυνάσθαι πιὰ πρὸς διάλυσιν τῶν πρὸς τὸ θεῖον ἡμῶν παρεσκόπτον, ἐς ἕτερον ζήτημα μέρος μεταβαίνειν. μέγας οὗτος ἐστὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως ὁ θεσπέσιος. τὸ δὲ πρὸ δόξαν τὰ ἡμέτερα οὕτως ἰσχυρὰς, καὶ οὕτως νενικηκότα τὰ ἐναντία διὰ τῆς τῶν θείων γραφῶν μαρτυρίας. πάλιν τὸν διαπεσόντα λόγον ἐπανέλθωμεν. ὃς ἡδυπόθητος ὁρᾶται νεανίσκος. ὃς ἐβούλετο μᾶλλον τοῖς ἑαυτοῦ ἐννοίαις δουλεύειν ἢ τῷ θεῷ, τὸν ἐμπεσόντα θέντα αὐτῷ δῆμον βλάπτει ἢ θέλησιν τῷ τῆς ἰδίας προσομιλίας δηλητηρίῳ. δεῖν καὶ ἀναγνῶναι τοῦτο καὶ κατέχειν. ὁπόταν μεθύσθημεν ζητήσεως καὶ μὴ προσπίπτωμεν εἰς ὑγιάναι. ἀεὶ δὲ χωρεῖν εἰς ἀνοχὴν ἀποβλέπειν, φυλάττειν μᾶλλον, ἢ ὧν ζητεῖν δεῖ. ἀεὶ ὁρᾶν εἰς κρημνοὺς αὐτὸν ἐσπουδάζοντα. μᾶλλον δὲ ἢ δι' ἐν αὐτῷ τῷ κρημνῷ ὅθεν πεσόντα διαφθείρεται, εἶτα δυνάμεθα, ἀνακαλεῖσθαι ὀφείλομεν. μὴ πιὼ πλοῦν αὐτοῦ τῷ βοηθεῖν προσωθήσωμεν. ὅταν ὁ θεὸς ἡμῶν ὦ ἐπαίρεται ζήτησις περὶ τῆς ἰδίας γνωμικῆς, ἐδίδαξεν ἡμᾶς κάμνειν πρὸ προβάτου ἑνός. θέλων διὰ τῶν ἰδίων ὤμων ἀναπαύεσθαι, μὴ ἐπικεῖσθαι τῷ λυπεῖ ἐς ἁρπαγήν. εἶπε ὁ διδάξας ἡμᾶς, οὕτω δεσμεῖν ὑπὲρ σωτίας προβάτου ἑνός, πῶς ἄρα ἡμᾶς, κάμνειν βούλεται, ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ προβάτου ποιμένος. ὃς τῆς προσηκούσης ταύτης καὶ τοῦ ἑνὸς ἡμῶν ἀμελοῦς ὑπολειπομένου, αὐτὸς ἑαυτόν, ἐς ἁρπαγὴν λύκου μεταλλάξειν. ὑπὸ τοιμεῖν δεσπότου τῷ αὐτὸν ὡφέλε ζωοπυρῆσαι. τοιοῦτον οὖν ἡμεῖς ἀπὸ τῆς περικλύστου τῶν ἀμενῶν οἰκονομῆσαι ὠφέλημα, εἰσὶ μὲν αὐτοῦ ὡς θέλομεν διορθωσάμεθα. ἢ ἐπὶ ἐπὶ συγχωρήσεως ἡμῖν διορθουμένων. θέλομεν γὰρ ἵνα σώσωμεν φέλη καὶ ζῆσαι. εἰ μὲν αὐτὸς τῶν ζώων τῶν ἐμπεπιστευμένων αὐτῷ ἀπολέσθαι. εἶτα δέπις φανερὸς ἀπόφασις καὶ τοῦ αὐτοῦ ἐμαυτῶν. ἐπικοπεῖν γὰρ τὸ τοιοῦτον ζημίωμα. διὸ οὖ, οἰκεῖν μέλος βλαπτόμενον, αἰγὰ πᾶν τὸ σῶμα τῆς ἐπικοπείας πρόσκειται. τί γὰρ ποιῶ μετὰ τῶν αἰγμάλοις ὁμονοούντων. ὃς μόνος ἑαυτῷ φέρων δοκεῖ, ἀπὸ τῆς ἡμετέρας ἀζυγονοῦ πίστεως. ὅθεν μεθιστάσθαι ἐν τῇ κοινωνίᾳ οὗ αὐτὸς ἀντιλήψεται αὐτῷ, ἀπεκίνησε τῆς κοινωνίας. καὶ γινωσκέτω. ὅτι αὐτὸς τῷ ἡμετέρᾳ κοινωνίαν, εἶμι οὐ δυνήσεται, ἐὰν ἐν ταύτῃ τῇ τῆς διαφθορᾶς ὁδῷ παραμένῃ, ἐναντιούμενος τῇ ἀποστολικῇ διδαχῇ. ζωοφθόνος σοι τοίνυν τῆς αὐθεντίας τοῦ ἡμετέρου θεσμοῦ, τῇ ἡμετέρᾳ δοχῇ χρῆ βεβαιώσεως, ταύτην ἐμβεβαιώσῃ ἀκλινεβάστατον πίστιν, τῷ ἀπὸ φάσιν. ἢ ἐντὸς δέπας ἡμερῶν. ἀδιαθημουμένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ὑπομνήσεως ταύτης, τὰ πεπραγμένα κηρύγματα ἑαυτοῦ ἐγγράφῳ ὁμολογίᾳ ἀθετήσῃ. καὶ ἐαυτὸν διαβεβαιώσῃται, ταύτην παρατέχειν τῷ πίστιν περὶ τῆς γνωμικῆς τοῦ χῦ τοῦ θῦ ἡμῶν. ἵν' καὶ ἡ ῥωμαίων καὶ ἡ τῆς σῆς ἀμοιπαίος ἐκκλησία καὶ ἡ πεθόλου πεθοσίωσις κατέχῃ. ἢ ἐὰν μὴ τοῦτο ποιήσῃ, εὐθὺς, ἢ σὴ ἀμοιότης ἐκφύγῃς τῆς ἐκκλησίας πρόνοιαν ἐκβεβλήκῃ, φεύγῃ αὐτὸν παντὶ τρόπῳ, ἀπὸ τοῦ ἡμετέρου σώματος ἀποκινητέον. ὃς οὔτε ὧν θεραπεύοντων ἰᾶσιν ἡ θέλησε κλάδε-

ξαθαι, καὶ ἵς ἀποστολὰν αὐτοῦ τε καὶ πάντων τῶν ἀ-
πεστολμένων καθὰ λοιμεδής, ἡ πληθη. τὰ δὲ
αὐτὰ ἐγραψαμεν πρὸς τοὺς ἁγίους ἀδελφοὺς καὶ συ-
νεπισκόπους ἡμῶν. Ἰωάννην. ἐξύφον. Ἰουβενά-
λιον, καὶ Φλαυϊανόν. ἵνα φανερὰ ᾖ, ἡ περὶ αὐτοῦ
ἡμῶν. μᾶλλον δὲ ἡ τοῦ Χῦ ἡμῶν θέα ἀποφασις:—
τῷ ἁγαπητῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ, πλειστίνος:
φὴ μεν ἔφας τινὰς τῆς ζωῆς ἡμῶν. μετὰ τὸ αὐτόσιον τὴ
πολιτείας καὶ πλακεῖσθαι δόγμα συνοδικὸν καὶ ἡλε-
γχθέν, ἡ καθολικὴ πίστις ἠρώνησεν, ὁπότε ἐκείνους
μετὰ τῶν ἐπομένων αὐτοῦ δόξη. ἤτε ἀναπολὴ
καὶ ἡ δύσις ἀκινητίᾳ ⟨συμφωνούσης⟩ ἀποφάσεως,
ἐστολη ξεν αὐτὸν ὁ τῆς ἁγίας μνήμης ἀττικὸς. ὁ
διδάσκαλος τῆς καθολικῆς πίστεως. καὶ ἀληθὴς
τοῦ μακαρίου Ἰωάννου καὶ ἵς ταῦτ διάδοχος. ὅ-
πως ἐκεῖνος ἐδίωξεν ὑπὲρ τοῦ καινοῦ βασιλέως, ὡς-
τε αὐτοὺς μὴ τοῦ ἐκεῖ ἐξαῦναι ἄνεσιν συχωρηθῆναι,
οὕτῳ ἡμεῖς μετὰ τὴν ἐκείνου ἔξοδον οἰκεῖ τυχοῦ-
σι Φρονῆτις. πότερον ὁ ἐκείνου διαδεξάμενος εἶτ' αὖ-
τοῦ καὶ ἵς τὴν πίστιν διάδοχος. ⟨οὐδὲ⟩ δυσχερές ἐστι
ἐκπάνεσθαι τὰ καλά· πολλοὶ γὰρ ἐαυτὰς ἁμοιβα-
δὸν ἀναπτόπτες διαδέχονται. ἀλλ' ἐσχήκαμεν μετ'
ἐκείνον τὸν μεθ' ἡμᾶς ταχέως καταλαπόν. τὸν ἅγιον
σισίνιον, ὃν δοκιμάσαντες εὕρητε ἀποστάτην καὶ ἀμό-
στητα κοινωνὸν αὐτόν. τὴν πίστιν ὧν ὑπερεκρύπτοντε.
ἀναγνῶναι δηλαδὴ ἐκείνην ἣ ἐστὶν ὀλαφθῆναι, καὶ
ὀλαθὴς ἀποστάτης. δ' μᾶλλον φοβᾶσθαι ἢ ἰδίας
ζωῆς βάσος ζητῶν. καὶ αἰχμοῦ μὲν δὴν ἐρουνᾶν
τὰ βαθύτερα. πολλὰ εἴτις ἂν ὑπερεκρύξῃ πάρεστι ἐκ-
ρύξαθαι, ἀνάθεμα ἔστω. ἀλλὰ καὶ τοῦτου ἐκτὸ

νόμου μεθιστάμενου. ὡς ἡ μετέρα φρονῆτις ἐπὶ
τοῦτον ἐκαστὸν ὑπέστησεν ἐφόδου ὁ κὴ ⟨ἐπ⟩έβλεψεν,
ἐκαροποίησεν ἡμῶν τὴν ψυχήν, ἡ διήγησις τῶν ἀδελ-
φικῶν αἰχμῶν. καὶ οἱ θεῖοι ἐβεβαίωσαν ἡ τῶν ὑμε-
τέρων κοινωνῶν ἀναφορά, ⟨ὧν⟩ ἀποδεχόμεθα τὴ
σὴ χριστωνία· οἵτινες τοῦτον σοι ἐμφανίζουσιν, ὅσον
ἐχρῆν τὰ αἰχμαλώτων ὑπερεκρύπτοντε. μετὰ τοῦτο τὴς
πρότερον ἀποκλήσεως ἔξηλθες, ὡς τε καὶ ἐφθόνησε
τοῖς σοῖς, αἰγοθέᾳ πόλει. μετὰ τοῦτον δὲ νῦν ἀπο-
στάσις φανερὸν σεαυτὸν ἀποδεικνύεις, ὡς τοὺς σοὺς ἀπαλλάξαι
ἐν αἰγοθέοις ὁρᾶν ὅπως ἀσπαζόμεθα. πρώην ἐδεξά-
μεθα τοὺς ⟨σὺν⟩ σοὶ, ὡς ἂν σεαυτὸν οἰκειώσαιο ἡμῖν
ἀποκεῖναθαι. ἔδει γὰρ τὸν λόγον ἵς ῥώμαικὸν ἀνε-
νεχθῆναι, ὅπερ ὡς βεβαίως διὰ τοῦ ἀναγκαιοποιῆ-
μεθα. ἐδεξάμεθα περὶ σοῦ ⟨ἐ⟩γράψαμεν τοῦ ἁγίου ἀδελ-
φοῦ, καὶ ⟨συ⟩λειτουργοῦ ἡμῶν, τοῦ δοκιμωτάτου
ἱερέως. διὰ τοῦ νοτορίου προσδεχομένου τοῦ διακόνου.
ἀφ' ὧν σ φόδρα ἡδέως ἐπιθυμῶ ἀπολαύειν τῶν περὶ σ
ἀνενεχθέντων μεγαλυείων. καλῶς ἠκούσαμεν ἀρχάς, πε-
ρὶ καὶ ὡς ὁρᾶτε ἡμῖν ἀπόφασις διεδέξατο. καλῶς, φημὶ
ἀρχάς, τὰς παρ' ἡμῶν οὕτω φημισθείσας, ὡς δόξαι
ἡμᾶς ἐν τῇ ἀποκλείστῃ τῇ πρὸς τὸν ἀναφορὰν ὧν
ἀδελφῶν, ὅπως ἦμεν κοινωνοὶ τῆς χριστῆς. ἀγαπῶν
ἐννοοῦντες καὶ τὸν περὶ σοῦ μεμφέντων τοῦ πεφιλη-
μένου ἀδελφοῦ. καὶ ταῖς ⟨σὺν⟩ ἐπιστολαῖς ἑρμενευ-
θέντες, αἵτινες φανερὰς ⟨ἔ⟩χουσι βλασφημίας. ὁρί-
ζομεν ὅπως ἐκπεσεῖν παρ' ἡμῶν τὸ ἀποστολικὸν ἐκεῖνο.
ἤθελον ἀναγαίξαι μου τὸν φωνήν, ὅπως πεῖσαι σε νο-
μίσειν ὑμᾶς. μᾶλλον δὲ ἡλπίκα. εἰ μὴ ἐαυτὸν
ἐκτοῦ χρημένου ἀναπαλέσθενο ἀδεβὴς πρόσω-

μελητής, οὐ ἀγκὴ γὰρ ἐστιν ἵνα ἀφ' ἡμέων αὐλῶν τὸ ἦκον
κόν, ὡσπερ ἐκλησιάζουσι μέλω ἀποσκώπτειν. οὐ γὰρ ὧδε
τοίνυν τῶν ὧδε σοφῶν τὸ ἔθος. καὶ τὰς βίβλους, ἢ
μεγαλοπρεπεστάτου ἀνδρὸς τοῦ ἡμῶν αὐτοκ
ράτορος ἀποδιδόντος, ἐπεσθε ξαίνεσθαι, ὧδε ταύτας αὖτι
κα θὴς μὲν καὶ ὑρεθὴς, καὶ καλλιγραφθὴς πολυτε
λεσί τινι, ἐξωλίθανον τἀληθῆ τοῖς σκληρύνοις ἐγκε
λυπῶν, καὶ πάλιν συγχέων ἐκβάλλεσθε. τῷ ὁμολογῆν
μέλλετε ἀρνητεύειν, ὧδε χθὲς δὲ ἀρνεῖσθαι τὰ ὁμολο
γητέα. ἐν δὲ ταῖς ἐκείνων ὧδε σοφαῖς φανερὰν ἀποφά
σιν οἰκοῦντως περὶ τῆς ἡμετέρας πίστεως, ὡς περὶ
σεαυτοῦ ἐξήνεγκας, θέλων περὶ τοῦ θελητοῦ αὖθις
κηρύξαι, ὑπὲρ ἡ περὶ παύλων πίστις ἔχει. ἰδοὺ νῦν
ἃς οἵαν κεκαλύμμεθα ἀποφασιν περὶ σοῦ. ἰδοὺ οἷαί
εἰσιν αἱ διεργασίαι τῶν σῶν κλωστήρων. ἀφ' οὗ ἀληθοῦ
μενος μὲν ἐξελεύθης, γνωθὴς δὲ, καὶ μορφήθης.
λοιπὸν μεταβαίνου τῶν ἐθνῶν διδασκάλου, λεκτέον.
πλὴν οὐξόμεθα ὡς χρή, οὐκ ἔσομεν. ἆρα οὐ ταῦτ
τὰ ῥήματα ἐκάνη τῇ ἐκκλησίᾳ πρέπει, ὑπὲρ δὲ
δοκιμασμῶν ἐναλλὴ ἀνῶν καὶ ἀφρόνησιν ἀκο
λουθοῦσι τῇ σῇ φρένι; οὐ τῇ γνώσῃ ὑπαλλάθη ἢ ὑπό
νοια, τῶν καλῶς περισσοῦ πεφρονούντων; τίς γὰρ ἂν
τὸς πρὸ βαπτίσου μαθοῦ, ἁρπαγὰ κεκρύφθαι λό
γον νομίσῃ. φωνή ἐστιν αὐλοῦ τοῦ ἀποστόλου. δὴν
καὶ αἱρεσίς ἔστιν αἱ δεδοκιμασμέναι φανεραὶ
ὦσιν. αὖ ἀγέσου τὰς ἀκοάς. καὶ τοὺς πρὸς πιεῖθον
καὶ πῖνον ἔχουε λόγους. πῖ ἄγο πλανᾶ, ἢ ἵνα τὰς βε
βήλους κλωστῆρας τῶν φωνῶν ἀποσφέφωνται. ταῦτ
γὰρ ἦς ἀσεβῆσαι προχωρᾷ. ἁπερ αὖ ἀκαὶ βας καὶ δι
βόλους ποιῆ. τὸν δὲ πιεῖθον καὶ προσκεκλικέ-

ναι ἐαυτὸν φησίν. ἵνα τῇ ἐφεσίῳ παραμείνων, προσκ
λῆσαι, μετ' ἐτῶς ἄγο κηρύξῃ πρὸ ὀφθαλμῶν μοι ἐστί
τὰ ῥήματα ἱερεμείου τοῦ προφήτου. φοβερὰ δὲ φησὶν
ἐγὼ δώσω τὰς χῆς. οἱ προφῆται ἀδικίαν προ
φητεύουσι. ταῦτ' ἐστὶ μέσοι ὡς ἄγνωστοι πορεύ
χεται, ἢ ὡς ἐγνωσμένων καὶ ἀφανῶς. ἐτῶς ἄγνω
στοι πορεύχεται, μὴ ἀληθῆς μεταθῆν τὸ ὀρθόν,
ὡς οὐκ ἐφοβήθης τὸ διεστραμμένον διαύξαι. εἰ
δὲ ὡς ἐγνωσμένων καὶ ἀφανῶς, νοῦ ὅτι ἀνεπολόγη
τοι ἔσαι ὅταν ἀπὸ τοῦ τοῦ ξεπεύσοι σοι τα
λαντου τὸν λόγον ἐκείνος τῷ ζητῆσαι. ὃς δι' ἡμέων ἀπὸ
τούτου τοῦ ἀγῶνος διαφάσκεται, ἐαυτοῦ δὲ κέρδος
ἐκδέχεται. ὅρα οἵα τῇ μανία ἐκείνον μιμῆ τὸν κρύ
πτοντα, ὅπερ ἐστὶν φῆ. ὅθεν φανερῶς παρόμοιός
καὶ οἷος κίνδυνος, μὲν δὲ ὅπερ ἐλάβες ἀποδι
δόναι. ἆρα σὺ τῷ δεσπότῃ ἡμέων ὀργῆς. οὐ δέδω
κέμοι ἐφυλάξαι, ὁπότε οὕτως ἀκούομεν φρί
ζεσθαι ἐς μέρη τινὲ ἐκκλησίαν αὐτοῦ; μεθοίσου
νάδικόσεως ζῆς ἄρδον ἀπὸ παύλων ἐν ταύτῃ τῇ πολλ
καλλιφθῆς. δεῖ ὁμεν αὐτοὺς, μᾶλλον μεμῆσθαι
ἀσφαλῆς, ἢ νῦν φασιν. ὅτι ἐαυτοῖς ὧδε ζῆτοῦσι βοή
θειαν. πόθεν σοι ἐς τοιαῦτ ζητήματα ἱ θῶν λόγοις,
ἅπερ ἐννοῆν βλασφήμου. πόθεν ὧδε σοφίᾳ ἐς δή
μους, ταῦτ κηρύττῃν, δι' ὧν τὸ σῶμα τοῦ πορφυ
ροῦ τόκου τοῦ πορφύρωσκεται. οὐκὸ φίλουσι τῆς ἀρχαίας
πίστεως τὴν καθαρότητα βλασφήμοι λόγοι διά
ταραξαι. τίς πώποτε οὐκ ἀξιος τοῦ ἀναθεματι
θῆναι ἐκείθη, ἢ ἀφαιρῶν τι, ἢ προστιθῆς τῇ πί
στ. τὰ γὰρ μεσῶς καὶ φανερῶς πάρεκ δο τεύτα ἡμῖν
παρὰ τῶν ἀποστόλων, ὅτε πρόθη κην, οὔτε μετα-

σιν ὧν δέχεται. αὐξάνομαι οὖν ταῖς βίβλοις ἡμεῖς καὶ
τε προσθῆναι δεῖ, μήτε ἀφαιρεῖν. μεμίκτη γὰρ καὶ τὸν
προεστῶτα καὶ τὸν ἀφαιροῦντα τιμωρία δεσμεῖ.
ὅθεν καὶ ἤρξω καὶ σὺ δηρον ἑτοιμάζομαι. ὥσπερ δὲ
περ ἑτέρως οὐκ ἐξῆν καλῶς παρατετάχθαι δημοσίᾳ,
ἅπερ ἐξῆν λοιπὸν ἀπροσκόπτως ἔζῆν. ὥσπερ γὰρ τὰ
μείζονα ζημιούμεθα, καὶ μετὰ μείζονος ἀφόβου
θεραπεύομαι. αὖ δὲ μεταξὺ πολλῶν ἅπερ παρὰ
τοῦ κηρύττομαι ἢ καθόλου ἀποθήκαι σκλη-
στέα, καμνόμεν μᾶλλον τὸ ταῦτ' ἀρνεῖσθαι πρὸς
τοῦ ὥσπερ ἀπὸ τοῦ ζημιοῦν, ἅπερ ἡμεῖν παρ-
σης ζωῆς καὶ σεβάς ὥσπερ ἀγαθόν. ὁπόν
διαστήνεται, λαμβάνουσιν αἰτίαν τολμήσου πρεσβῦν
οὐ δὲ μέτα ἀμφιβολία ἐστίν, ὥσπερ δὲ ταῦτας αὐτὸς
ἐπεξῆλθες. ἀξ οὖν ἀβουλήσεθε ζῆλον θεῖναι ἡδέως ἡμε-
τέρας χάρας. καὶ αὐξανεσθήμεν διηκόου πρεσβύου
εἴδους, τοῦ πλησίου μεθ' ὑμᾶς. πασῶν τῶν διαλε-
ξεσῶν ὑμῖν ὁδός, ὁ βραχύς, ὁ πόνων πρεσεκλάσε
λόγος. ἡπαλωκας σαυτὸν καλλύτερον καὶ πολλῶν
σοφῶς δῆλθες. ὁπὲ δὲ ὅλως, διαφόρων ὁδῶν,
ἃς τὸν ἀσφαλῆ ὅρον ἔφηκας. ἴσαμεν ὅτι σκάνος δι-
ταξεν ὁ πλησίος φαύλην ταῖς ἐλπίσας καὶ ταῖς μαίας
ταῖς περὶ τοῦ νόμου. ἐτοὶ γὰρ φασιν ἄγριοι καὶ μά-
ταιοι. ὥσπερ τοίνυν ἄγριον καὶ μάταιον νομίσεται,
οὐδὲς ἀμφιβάλλῃ μεγαλῶ εἶναι ὡ φίλτας. τοιγαροῦν
εἰκὼ ὁ ἀδελφὸς κυρίλλος πᾶσιν διὰ δευτερώσεως
σολῶν μεθοδεύειν φησί, θέλων σε ἴσως ποιῆν, ὅτι
μετὰ τὸν πρῶτον καὶ δεύτερον σκάνου, καὶ ταῦτα
τὸν ἡμέτερον ὥσπερ ἔκεισιν ὧν δηλονότι εἶναι λοι-
πὸν ἔθνη, παντελῶς ἀπὸ τῆς τοῦ ζωοδοτοῦ ἡμᾶν καὶ

τῆς οὖν ἀφέσεως ἀμῶν ζωοδοτοῦ ἀπεκλάθης. ἐὰν μὲν ὁ
θεὸς τὰ πρακτὰ ἡρημένα, διορθωθῆ. ἐὰν μὲ ἀφέσω-
σην τὸν ὁδὸν ἔβαδίζης, ὧν ἑαυτὸν ὁ χὸ εἶναι μέλ-
λεται. πρακτὰ καὶ τὰ τούτου ὅπαρχε καθίσεται
σιάν ὑπάνεγκε. ὃς ἐπαύω σε τῶν οἰκείων αὐτοῦ ὡς
πιστὸν καὶ ζωτὸν δοῦλον ἐπέξελθε πρότερον πε-
ταξήναι. ἐπαύλαβόσοι ἡ ὑπὲρ τῆς τοιαύτης ἐπαν-
ρεσίας ἔβαβλῆθθαι μακαθριότης. οὐ γὰρ μόνον βο-
φλῶ οὐ πορεύχὰς ἐνπαρῷ, ἀγὰ καὶ δηλητηριώδαν
ρᾶς, οὓς ἐκάνος τῷ ἰδίῳ αἵματι καὶ τῷ ἰδίῳ θανά-
τῳ ἐκέρδανε. δηλητήριον γὰρ ἐστὶ τοῖς σοῖς χάλε-
σιν ἐξὶ ταῦτ', ὥσπερ καθάρσις καὶ παιρεσύντος
μεσὲ πεθορῶμεν. ὁπότε καθ' αὐτοῦ ὄντος ἡ δεός
ὧν χάρᾶς διαλέγεσθαι. πολὺ ἐστιν ἡποιμένικὴ ὧν-
μικὸν ἔργον. ποιμενῶ ἀμᾶς, τῶν ψυχῶν ἑαυτοῦ τί-
θησιν ὑπὲρ τῶν ἰδίων προβάτων. μεμαθητὸς δεῖξιν,
ὃς ταῦτ' ταῖς λύπαις καθαιμπάνῃ καὶ πεδεχθῆ-
δωσι. τί δὲ σὺ ὧ ποιμενῶ ἐν ταῦθα προσέχῃς; ὅτι
τῶν δεσποτικῶν ἀμένην αὐτὴ χῶν αὐτὸς δια-
σαφεῖται. εἰς ποίους λοιπὸν φρεσμοὺς ἡ δεσπο-
τικὴ ἀμὴν καλαφυλάττεται, εἰ σὺ τοῖς τῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν πλειβόλων τιβρωσεῖται, ἡποία πα-
ραφυλακὴ ἀσφαλὴς ἔξει, ὁπότε σὲ φασκῇ ἐπὶ
φυλακῆς, ἁρπαγα. καὶ αὖ φησὶν ὁ κὺς ἔγω εἰ
οἰκεῖν ἐπὶ τῶν προβάτων τούτων. ὃς, καθὼς
δῆμεν ἀμαρτῶν. σὺ δὲ ὥσπερ εἶχες, ἀπόλυσαι. εἰ
καὶ τὰ μέλλεσα φανερόν ἐστιν ὁ ζωὴς ταῦτ' συμ-
βαίνῃ, οὐ τὰ πρόβατα τοῖς ποιμέσιν. ἀγὰ μᾶλλον
τοῖς προβάτοις, τοὺς ποιμένας ἀπόλυσθαι. καὶ
τῆς φωνῆς μου φησὶν ἀκούσονται. διαλεῖ· ἵνα μὲ

νῆται μὲν ποιῶμαι. πρὸς μὲν ἐκείνου φωνήν, μὲν
ἀλλὰ μὴ γένηται. πρὸς δὲ μὲν σοῦ, βλαπτῆται ἢ φυγα-
δεύεται. σκληρόν ἐστιν ἵνα σοὶ βουλόμενα ἁρμόσῃ τὰ ῥήμα-
τα τοῦ μακαρίου παύλου ἀπὸ τῶν πρεσβέων
ἀποστόλων. εἰμὶ φησιν, οἶδα ὅτι θορυβοῦσί σε μὴ
μὲν ἐμοὶ ἀναχώρησιν, λύκοι βαρεῖς εἰσδύσουσιν, μὴ
φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. ἀφ' ὑμῶν ἀναστήσονται
ἄνδρες λαλοῦντες διεστραμμένα, ἵνα ἀπάγωσι τοὺς
μαθητὰς ὀπίσω αὐτῶν. ταῦτ' ἐβουλόμεθα πρὸς
σοῦ αὖθις, ἢ σοὶ ῥηθῆναι. διδασκαλίαν γὰρ ἰῶ πρὸς
σοῦ οὐ μαθητείαν σοὶ ἃ περ λέγομεν. πῶς γὰρ φέρει
διδάσκεσθαι ἰατὸν ὄντα ὅπως ὀφελὲ εἶναι χρε-
στικός. ἰατρικῶς προσέχε ἑκάστῳ αἱρέσιν κακλη-
σει. πρὸς κακλῆ. διαβάλλη. κακλησρῆ. πῖ τοῦτων
ἱερὸν πρέπει. σκληρὸς σκληρὰ ἀποκρίσεις. ὑπὸ
αἵρεσίς ἐστιν, αἵρεσις λήξεις πεμαρεῖσθαι τὰ βλάσ-
φημα. ἢ ὑπολαμβάνῃς ὅτι ἡμεῖς σου φεισόμεθα,
ὁπότε τῆς ἐκείνου ψυχῆς αὐτὸς οὐ φείδῃ, ὃς πάν-
τας θέλῃς τοὺς φθείροντας καὶ τοὺς μιαίνοντας, αἵρε-
σθαι τῶν διερμηνεύων τῆς σωτίας, διδάσκων δηλονό-
τοὺς ἐμβρεῖς τοῦ καλοῦ διαπόπουμου. δοῦλος πα-
σὸς, ὁπότε φησὶν ὁ προφήτης, πελάσῃ μέσα τοῦ
πους μισθ. ἐσομεμνήσομαι πάλιν αἰθυλα-
λοῦντος ἵνα φιμώσωμι. τίνι ἐμὲ σὺ ταῦθα προέχω. τί-
νι δὲ τιμεῖ τινὰ φυλάξω, ὁπότε τοῦτο ὀρθῶς πρατ-
τόμενον. ἵνα μὴ ἀρθῇ ἡ ἐπαίνεσις ἡ πίστος ἐσόθε-
σις. αὐτοῦ τοῦτῳ σὺ τῷ διαμβλίῳ ῥήμασθαι ἐστίν. οἷς
φησίν. μὴ πρᾶε. μὴ μισθέρε. μὴ τόκνα. μὴ πινά
σου γλῶσαν ὀφελὲν αὐτοῦ προσιμεῖσθαι. ἔστι γὰρ πολ-
λοῖς τοιαῦτα ὑσεβῆσαι, ἀφ' ὧς ἀσεβῆσαι πίπτειν.

ὅτε νικᾶσθαι τῆς καλῆς ζέρκε διαθέσεως ἐκδύναι
τὴν ἀγάπην ἥτις ἐστὶν ὁ θῆς, ἡ συμπαθητικὴ ἀγάπη
προκεῖσθαι. διὰ τῶ πολλοῖς μὲν συμπάσχω τινάς,
αὐτὸ ὅτε καλῆ ἐκδύναι ἐστὶν ὃς ἐστὶν αὕτη ἡ ἀγάπη. ἀνά-
γκη λοιπὸν κακίνας ταῖς ἐννοίαις ἐκβαίνεσθαι ὧν ἀρ-
χηγὸς, ἃς δίκην καλῆται, ἐξυπονίσθητι ὀφλόπολε.
οὐ γὰρ λεκτέον ταῦτας ἐχρηγόρους. αἷς ἐπονάμεθ, οὐ
τῇ φυλακῇ αὐτὰ τῇ ἁρπαγῇ. ἐβουλήμεθα ἐστὶν τοῦ-
τῳ ᾧ χαρισθῆς καὶ μεθα καὶ ἁρπηγορεύειν καὶ
οὐ πολεμεῖς. τί δὲ λέγω; Φορητότερον ἰῶ ἡμῖν,
ἐκ ἐκόντος. ἐκ ἐκόντερον οὐδένα ἀπόλλυσθ. οὐδέ-
να ἐκδίδωσι. ἐκ οὐ δεμιᾶ ζημίᾳ ψυχῶν, ἢ ἐκκλη-
σίᾳ ἐξύγκλεισ. ἐκ οὐ δενὶ καιρὸν ἔχαιρεν. ἤρκει
αὐτῇ ἐν τῷ ἰδίῳ νυμφίῳ αὐτῶ ὥσπερ πατρά-
φῆς. καὶ πατρὸς δίδως. ἀλλὰ τί πολλοῖς ἐμβλεπτέον λόγοις τοῦ ἀρχιτέκτονος παύλου μακάριον
ὧν κτίσθη, τί ζητῶ ἐν ᾧ οἰκοῦσα ἐκκλησίον. ἐκ οὐ
βίᾳ ἐπορεύθη τοῖς κακοήθεσι, μεμίσηκε τοῖς κακο-
λήκως φρονοῦσίας. οἷς ἡμεῖς κοινωνοῦμεν ὡς λέγε-
σθαι αὐτοῖς, καὶ τῆς πόλεως ἀποκεκλῆσθαι. χαίρε-
μεν ὅπτο ἔπαθλον τῆς ὁμολογίας ἐκδέδωκαν. λυ-
πούμεθα ὅτι ὧν ὁ στόμος ὁ διώκων. ὁ μακάριος
ἀπόστολος παῦλος, ἀπὸ διώκτου ἐς κήρυκα με-
τηλλάγη. νῦν δὲ μέγιστον ἀσέβημα, ἐς διώκτην
ἀπὸ κήρυκος μεταλλάξαι. ἀφίσταμαι τοὺς πάλαι αἱ-
ρετικούς, οἵτινες τοιαῦτας ζητοῦσι τῇ ἐκκλησίᾳ στά-
σεις ἐπανέγκαν. πῶς πώποτε ἀπὸ τοιαύτης ἕδρας νι-
κήσας, ἀνεχώρησεν. ἔξω ὑπὸ ἄγκυρα. τῆς πόλεως
τῆς σῆς παῦλος ὁ ἔξω ἐστὶ, ὧν βαὰ τῆς αὐτοχε-
ἐκκλησίας, ὡς τινὰ ἐκκρυπτε, ἐκκλῆξε τοῦνι δίων

σπερμίαν τὸ σπέρος. τοὺς λοιποὺς τῶν κακῶν οὐδεὶς
κακίαν τῶν ἐκκλησιῶν. ἀλλ' ἡ αὐτὴ ταραχὴ τῆς
δεισιφάσεως κακὸν βαίνετο. αὐτὰ καὶ τοὺς τοὺς αἱ-
ρετικοὺς σπείρων ἡμεῖς ὡς τὰ κακὰ αὐτοὺς, ἀγνοῶν ἐρω-
τῶμεν ἢ θέλομεν, ἐκλῶν ἰδίων θρόνων ὡς ἀδικεῖ-
λογοῦντας, κακὰ δίκην δικαίᾳ ἐξάθησον. οὐ ἐκεῖ σι-
ρηνῶν αὐ ἀπαυστον, οὐ θαυμάζομεν. σιρήσασ
γὰρ ἀσεβῶν κήρυγμα ὅτε ἐκ κείσῃ ἑαυτοὺς ἐνόμι-
ζον αὐσθησίους, οὐτως ἦν. ἐπεὶ δὲ ἡ σὺ κακία τοῦ
λόγου ἀπέπτησεν, οὐ θαυμάζομεν σιωπᾶν. ὅπερ
θαυμάζομεν, αὐ ἐγνωμεν. ὅπερ καλῶς ἐπιζητῆς
περὶ τῆς κακῆς γλώσσην ἀμαρτίας. καὶ ὅπως αὐτὴν
τὴν φύσιν δῆλον ἐστιν κακίαρεω. καὶ τοῦτον δι-
καίως ἀπὸ διδόναι τὸ χρεός, ὃς ἀπὸ τοῦ γλώσσης τοῦ
χρεώσου κακίαγεται. τί μετὰ σοῦ ποιοῦσιν οἱ ἀκ-
ταπαθεῖς ὅπι ταῦτ ἠρνήσωντο. οὐ διὰ πόλεμάναν-
τία ἑαυτοῖς συμφωνῆ. ἀλλὰ μετὰ σὺ ἐξεβαίνοντο
καὶ σοὶ ὁμοίως ἀπήρεσκον. ὅμως διατίνῶν τακκλ-
ἐκάναν περιεχόμενα ζητῆσε, ὁπότε δῆλόν ἐστιν ἐκά-
θεν περὶ ἡμᾶς πάρεδρον τότε ὠσανεί ποῦ τοῦ κα-
θολικοῦ ἀπλικοῦ, τὰ ὑπομνήματα ἀπεσταλη. δι-
τὸ τῆς ἀρίας μεμήνης σισίνιος, ἐζήτησε, δικαίᾳ
ὅτι ἐδοκίμασον αὐτοὺς πάρεδρον τοῦ πρώην ἐκεῖνου
δικαίως κεκρίσθαι. καὶ ἐπῶσιν οἱ ἀθλιοι οἱ ἐκπε-
πτωκότες τῆς κακῆς αὐτοῦ ζηπίδος. οἵτινες ἦς μὲν
τῶν κοινωνίαν, διὰ μετανοίας βοᾶσθαι ἡ δικαίωσο. ἰδὲ
ἤρξω μαθεῖν περὶ αὐτῶν, ἔτι πρώην ἠγνόησας. ἀλ-
λὰ τὸ σὸν ἔργον μᾶλλον, ἢ τό, ἄγων καθολικῆ καὶ ἐπι-
ταγμομένη σκέπτῃ θεραπεύσα. ὅτι ἡρμοσμένως λέ-
γομεν. ἰδοὺ ἐθεράπευσον σαυτόν, ὁ βοηθῶν αὐτοῖς σκα-

πτόμενος. ἢ ποιότης τῆς νόσου τῆς σῆς, οὔτε ἐπιδέ-
χεται. οὔτε ἐπιβρέπει δοθῆναι ἀνακωχήν. τοῦ ἱερεῖ
τῆς ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας τῷ πίστιν, καὶ ἐχθίνε-
μῶ καὶ ἐχθρῶμαι δεδοκιμασμένῳ. καὶ οὐ δίκαιόν
ἐστιν ὑπομνηθῆς τὰ αὐτὰ ἡμῖν πάλιν φρονῆς. ἵ μεθ'
ἡμῶν εἶναι θέλῃς ὦ ἀδελφέ. εἰ δέδοται παρὰ
σοῦ ζώσεσι, πάντων κακίαγνοὺς ἂν ἄχρι τοῦ πορόν-
τος ἐφρόνησε. οὐθὲν ταῦτ ὡς θέλομεν κηρύττομ.
ἀπερ αὐτὸν κηρύττοντα κεθοῆς. ἡμεῖς γὰρ πόδεσ
τὸ πρέπον καὶ τοῦ, ἱερεῖς ἀνεχόμεθα διορθωθῆναι.
αὐχ ὡσπερ φρονοῦμεν ἑαυτῶν τῷ πρότερον μεθο-
δεύειν, οὕτως εἰ ἀποχρήσοιντο τῇ ὑμῶν ὑπομονῇ ὁ δε-
ναίκη ἡμᾶς βεβαιῶσι κακίαγνῶν, τῷ τῆς κακία-
δίκης ἀποφάσιν. τοῦτο δὲ ἔστι μετὰ τὸ κακίαγνω-
ναίσε τοῦ φαύλου διδαγμάτος. μεῖζόν γὰρ μέρ τῦ-
ρον τῆς διορθώσεως, ἵ αὐ ἀκληθῶσι πάντες, ἵς τῶν
ἐκκλησιῶν, οὓς δηλόν ἐστιν ἀποκεκλῆσθαι ἀλλὰ
χῦ, ὅς ἐστι ταύτης κεφαλή. αὐ ἀκληθῶσι πάντες;
οὐχ ἵ μὴ γλώπται ὁ λέγομεν, ἐκβλητέος ὁς ἐξε-
βαλεν. ἵ καὶ τὰ μάλιστα ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ
εἰσίν, ἵς οὐ, ὥφθης τοιοῦτος. καὶ πρὸς τὸν κακῆρον
δὲ τῆς ἐκκλησίας τῆς κακὰ κωνεῶν πνεύματον, κὴ
πάντας, ὧν ἐκφομένους, τὸ τοῦ χῦ ὄνομα, οἷα ἀπή-
τησεν ἡ ἀνάγκη ἀπεσταλγμένῳ ἐκέμεσθα. ἵνα
ἐν τῇ τῆς διεσκεμμένης διαλέξεως πάρεδρο
νῆ διαλεκτέσθε, καὶ μὴ ταῦτ ἕπερο ἀδελφὸς κύ-
ελλος μεθήμεθ κηρύττῃ κηρύξης; μᾶλλοσίσε
ἀποκεχωρεῖσθαι τοῦ ἡμετέρου ζωοδεσίου. μεθ'
ὧν σοὶ, οὐ δικαίως εἶναι κοινωνία. εἰσόμενοι
καὶ τοῦτο. καὶ λοιπὸν ὄντες τῶν ἐκκλησιῶν ἡμετέρᾳ

Φαλῆς. ὅπερ τῆς ψυχῆς ἑαυτῶν προνοεῖσθαι ὀφεί-
λουσι καὶ τιμιωτέρων καὶ πεπαιδευμένων κρείττον. φανε-
ρὸς τοίνυν ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἡμῶν ἐχθρὸς εἶναι τῷ ἀποφαίνειν,
ὡς ἐὰν μὴ πιστεύσωμεν τοῖς τοῦ Χῦ ἡμῶν ταῖς κηρύ-
ξεσιν ἅπερ καὶ οἱ ῥωμαῖοι καὶ οἱ ἀλεξανδρεῖς, καὶ
πᾶσα ἡ καθολικὴ ἐκκλησία πεπίστευκε, ὡς καὶ ἡ
ἁγία ἡ καθ' ἡμᾶς μεγαλόπολιν ἐκκλησίαν, ἐξ ἧς
οὐ πάλαι σε πεπόμφαμεν. καὶ τοιοῦτον ἡμῶν
πατέρα, ἡνίκα ἐπὶ τοσοῦτον ἐκλύσεως
ἀνθρώπων τῶν ἀγαθῶν ἐλθεῖν, ἅπερ ἐνταῦθα ἡ
ἁγία ἀδελφή, σύνδουλος ἡμέτερος. ἀριθμου-
μένων ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης τῆς ὑπομενούσης
φανερᾷ καὶ ἐμμελεῖ ὁμολογίᾳ ἀθετήσεως, καινο-
νίας τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἐκβεβληκα, ὃν
περ τύπον πρὸς σὲ τῆς ἡμετέρας περὶ σοῦ ἀπο-
μνημονευθέντος νῦν ἡμῶν πρὸ δανίου τοῦ διά-
κονου, μετὰ πάντων τῶν χθιζῶν πρὸς τὸν ἅγιον κλῆ-
ρον τῆς ἐπισκοπούμου τῆς μνημονευθείσης ἀλεξανδρεῖ
ἱερέα. τὸν πρὸς ἡμᾶς περὶ τούτου αὐτοῦ ἐν τελέ-
σει ὑπενεγκόντα, ἅπερ ἐλάμβανε. ἵνα τὸ πᾶν ἡμῶν
ἡμῶν, τοῦτ' ἔστι πρὸς ξη. ὡς τε τὸ πᾶν ἡμῶν ὡρισμένον,
σοὶ τε καὶ πᾶσι τοῖς ἀδελφοῖς φανερωθῆναι. ἐσσο
πάντες ἴδοιεν ὁ φάλουσι τὸ προκείμενον, ὁ ἐκεῖνος
περὶ κοινοῦ πεφάσκωλος, ἡ σκελίς:—

πλησίνος ὠνίοσι πόροις, πρεσβυτέροις, διακό-
νοις κληρῳ τῷ δουλοις καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ διά-
γουσιν ἐν κωνσταντινουπόλει, ἀρκαπιόις εὐ ελ
ἐν κῳ χαίρειν:—

Περὶ τούτου μοι διαλεχθησομένῳ οἵτινες ἐκκλησιάν
ἔχουσι τοιοῦσι, πεδεκόμεθα ὁ ἀποστολικὸς λόγος, πεσ-
οίμεθον. ἵνα οἱ ἐλάβδης μαθηταὶ πρῶτον ἀκούσω-

σιν ἐκείνου τοῦ διδασκάλου τὰ ῥήματα. ὃς τοῖς ἔθνεσιν
ἐκήρυξεν. ἐκεῖνος ἐκείνων φησὶν ἅπερ ἐστὶν ἔξωθεν, ἢ
ἐπιμεμνήμου. ἢ καθημερεινὴ φρονῆσις πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν. καὶ πάλιν. τίς αὐθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ.
τίς σκανδαλίζεται καὶ ἐγὼ οὐ καίομαι. οὕτω καὶ ἡ
μέλη εἶναι πόρρω ὄντας, ὡς ἐγνώκαμεν ἐνταῦθα
διαστροφῇ διδασκαλίας τὰ ἡμέτερα μέλη διαπα-
ρεῖσθαι, πεῖσαι φρονοῦσας ἡμᾶς. ὑπὲρ ὑμῶν
καιομένους, αἰγοδίῳ πῦρ εἰσενηνέγκαμεν. εἰ καὶ τὰ
μέλη σε πρὸς τὰς ἐκκλησίας τοῦ θῦ, αἵτινες ἐς
ἐνα θάλαμον τῷ παντοκράτορι ἀναφέρονται, πάλιν ἐπι
πόρρω. πάλιν νομισθῇ αἰγοδίων. ὄντων οὕτω ὑμῶν ἡμε-
τέρων μελῶν, δικαίως ἠγωνιάσαμεν, μὴ πῶς ὑμεῖς τέ-
ρων πίστιν πῶς παντοκράτορ κυριεύσωμεν, ἀπὸ τῆς ὁδοῦ
τῆς ἀληθείας ἢ εἰ θελήσει τοῦ κακῶς διδασκόντος ἐκ-
πορευθῆτε. νεοσόλος γὰρ ὁ εὐσέβειος περὶ τοῦ πατρ-
ῳακοῦ τόκου καὶ περὶ τῆς θεότητος τοῦ Χῦ τοῦ θῦ
καὶ σῶς ἡμῶν. ὥσπερ τοῦ σεβασμίου αὐτοῦ. καὶ
τῆς κοινῆς πάντων σωτῆρος, εὐαγγελισμοῦ, ἀθέμιτα
κηρύσσῃ. φοβοῦμαι ἐμπεβουλεύσῃ. ὡς καὶ τὰ χθιζὰ
μέλη αὐτοῦ μετ' ἰδίας ἐπιστολῆς ἀποσκαλεύσα
ἡμᾶν, ὡς καὶ ἡ ἀναφορὰ τοῦ ἁγίου ἀδελφοῦ καὶ
συνεπισκόπου μου κυρίλλου πρὸς ἐμὲ ἀποσκαλ-
σα, ἐδιδάξεν. ὧν πάντων ἀναγνωσθέντων, μεμάθη-
κα Φουλγεάν διαστροφὴν ἀσεβοῦς κηρύγματος ὑ-
ρήκαμεν. τὸν γὰρ ἀνθρωπίνην καὶ τὸν θεῖαν φύσιν
ἐν τῷ χῷ, ἀναχεάντ. νῦν μόνον ἀνόν. νῦν αὐτῷ κοι-
νωνίαν θῦ ὁδηγοῦς καθαζιοῖ προσφέρων. ἀμὴ ἡμεῖς
ὡς ἱερεμίας φησὶ τῶν τοιούτων προφητῶν τοὺς μα-
ταίους ἀκούσῃ οὐ δυνάμεθα λόγους. ἀκούσατ τοῦ

ἐκζητήσῃ, καὶ ὧν γινώσκει αὐτὸς ἀπαλλ. ἐκπλήσσει φησὶ
τὴν μάχαιραν μου, ἐπάνω τῶν προφητῶν τῶν ὀρέων
καὶ βουνῶν, καὶ λαλοῦντων κλῶνας. ἐν τῇ ἐπιστήμῃ τοῦ
λαοῦ μου οὐκ ἔσονται. οὐ δὲ ἐν τῇ ἐκφορᾷ τοῦ οἴκου
Ἰσραὴλ ἐκφήσονται. καὶ ἐς τὴν γῆν τοῦ Ἰσραὴλ οὐκ
ἀποκλήσονται, ὅτι τὸν λαόν μου ἀπώλεσαν. πολὺς ἐστιν
ἡ χρεωστουμένη παρὰ τῷ ἱερεῖ αἰδὼς φοβητὴς καὶ
ποιμήν. πολὺ τὸ πρόσωπον τῶν ἀποστολικῶν περιβό-
λων. ποίαν δὲ ζημίαν εἶδε ἡ αἰδώς, ὅτε λύκον εἶδε-
τὸν ὁποιμένα δέρουσι, καὶ οὕτω τοῖς προβάτοις
ἐπέρχεται, ὡς καθελκύσου λυμαίνῃ. ἐπάνω γὰρ τῆς σ-
μαστιγώσεως, ἐφοῦ τὰ ἀσεβῆ προφέρεις.
ζῷα πάροδα βαίνοντα. οὐχὶ παίνους ὦν, ἀλλὰ λε-
πτύνους ὦν. μακαρία δὲ ὄρεως ἡ αἰδώς, ἡ παρρησία
ὁ τὰς κεφάλας περὶ τῆς ἰδίας τομῆς. ὁ θεσπέσιος ἀμφι-
βαίνομεν ὅτι παίδες. πῶς ἀσεβῆ διάλεξιν, ἀπα-
γγέλλει ὁ φίλαθ ἡ πίστις ὑμῶν. ἵνα παρ' ὑμῖν ἐλθὼ
ἐμπηδήσω, φανερὰ ἡ διαφορά, ζῷα καὶ δηλη-
τήριον. καὶ ὧμεμφη τε τούτοις ἐπερ τοῦ λόγου τῶν
προφητέρων ποιμένων διδάσκοντος, μεμφεσθε. εἰ-
δότες ὅτι ἀμέλει τοῦ προφήτου οὐκ ἐκλείπετε ἱερεῖς ἐστε
διδασκαλίας καὶ ἀμώμητοι προσιόντας, οἵτινες
οὐδέποτε χωριζόμενοι τῶν πατρικῶν παραδόσεων,
πῶς ἐκκλησιῶν τοῦ κυ, μετὰ μεγίστης εὐβερνη-
σίας πόσυχίας. ἵνα γὰρ ἀπὸ τῶν νεκρῶν ἀρξώμεθα.
τί οὐκ ἐνέβαλε ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἡ παράδοσις τοῦ
τῆς ἁγίας μνήμης ὧν ὁσίου Ἰωάννου, οὗ ὅλος
ἦς πάλαι τὸν νόσμον ὤξαλψη, οἰκοδομῶν πῶ παθο-
λικῶ πίστιν. ὃς οὐ διαμοῦ καὶ τὰ διδασκαλίαν ἐστήν.
ὅπου γὰρ δήποτε ἀνεγινώσθη, ἐκήρυξε. πῶ δὲ ἐκέ-

Ἰωάννης ὁ χρ. πος
ἀντιοχ. στο-
μος. νεοθέους:

νου ὧν μελῇ (ὡς ἐσιν, στερότης διαβεβοημένη διαδέ-
ξασθε. ἐκ νυβέρνησε γὰρ ὁ τῆς ἁγίας μνήμης ἐπίσκοπος
ἀντιοχ. τὸν χειμαινόν λαόν, ἀλλ' ὁ τοῦ προφήτου
ὑπὸ δάγματι, καὶ ἐδίωξε τοὺς ἱεροσύλους τῶν αἱρετι-
κῶν μανίας, ἐκ' ἀκεκλυδὲ τοῦτου ἀποχωμολῶν καὶ
νωτὸν τῆς ἁγίας μνήμης, στοιχίον. εἰδότα ὁπόσα ὦ-
λου δόξα ἐμόνον, ἀφυλάξθη ὁλόκληρος καὶ ἄβλα-
βῆ τὰ ἄχρις αὐτοῦ διαμεμενήκα τῆς καθολικῆς πίστεως
κόσμια. ἐνοήσαμεν ὅπως ἐκάνῳ οὐκ ἔλθῃ καὶ ἀ-
πολύτης περιστερᾶς, καὶ ζωὴ σεις ἐρ' τοῦ. ἐκλαύ-
σαμεν ἀλλ' οἱ ἀδελφοὶ ὡς ἀπερ προορώντες τὰ μέλ-
λοντα, τὸ ταχέως ὑμῶν τῆς ἐκάνου βοηθείας ἐπισχε-
θῆναι. ἐν τούτῳ γὰρ, ἀλλοῦ ποίαν ζημίαν εἰρήσομεν.
ὃς περὶ τοῦ θῦ ἡμῶν ἄλως διαλαμβάνῃ, ἢ αὐτὸς ἢ
αὐτοῦ, ἢ οἱ ἀπόστολοι περὶ αὐτοῦ προεκδεδώκασιν.
οὐ μόνον τοὺς ζωὴν ἐσχηκότας οὐ ζωοποιῇ. ἀλλὰ καὶ
ζωὴν διδόῃ τοὺς ζωὴν δεχομένους. οὐ μόνον τοὺς καλ-
βεβλημένους οὐκ ἐγείρῃ, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἰσαμένους,
καλαβαίνῃν ὑπ' χῃ. οὐ μόνον τὰ διεσπαρμένα σ
ζωοῖ, ἀλλὰ καὶ τὰ ζωοποιημένα διαμερίζῃ. εἰκὼ
μέλισσα οὔτε ζωὴν βῦναι δυνάσθαι διάνοια ἀφιε-
ρωμένη θῷ, οὔτε καλαβληθῆναι ἰσάμενος, οὐρανία
δυνάμει. οὔτε τὸ ἱερὸν πλῆθος διαμερισθῆναι. φα-
νερὰς οὖν τῇ ἀράπῃ ὑμῶν, ὅπερ χωρὶς δακρύων
οὐ δυνάμεθα ὑπανχαπαλλήσομεν. σκύνησον ὁ δια-
λεκτικὸς ὑμῶν, μάχην πρὸς τὸ ἀληθῶν. τῇ ἀρχαῖ
πίστι χάρις ζωὴν σῳ. πολεμεῖ πρὸς τοὺς ἀπο-
στόλους. τοὺς προφήτας ἐκβάλῃ. ἀὐτοῦ τοῦ κυ
ἡμῶν περὶ ἑαυτοῦ λεγόντος, τοῖς ῥήμασιν οὐκ ἀκο-
λουθῶ. ποίας θρησκείας, ἢ ποίοις νόμοις ῥήμασιν

ἀκολουθῆ. ποίας θρησκείας ἢ ποίοις νόμοις, ἑαυτὸν
εἶναι σοφὸν λέγῃ, ἀποκρινέσθω μοι τῇ πολιτικῇ καὶ
τῇ κοινῇ διαθήκῃ. Καὶ γὰρ τὸ ἀνάπαλιν τοῦ σκάμματος,
ἐκβαίνῃ. καὶ οὐδέποτε τῷ μετέπειτα ἡμᾶς αἰνίσσε-
σθαι ἀλήθειαν. καὶ ἐπειδὴ, αὖθις περὶ τοῦ μυστη-
ρίου τοῦ Χριστοῦ τοῦ θεοῦ ἡμῶν διαλεκτέον, ἢ οὐκ ἔχεται
τὸ τῆς πίστεως τῆς ἡμετέρας αἴτιόν μοι. ὦ μετὰ σε-
βασμοῦ πάντα ἠκηκοὼς παῦε, καθολικῶς διαλε-
γόμενος. οὐδὲ γὰρ καλῶς τῇ θρησκείᾳ σε δεδεμένος,
αὖθις περὶ τοῦ Χριστοῦ ἐφρόνησεν, ἢ αὐτὸς περὶ ἑαυτοῦ
φρονεῖσθαι ἢ θέλησεν. σκόπει ποτέρα ἱερόσυλον ζήτη-
σιν ὁ Σαμοσατεὺς παῦλος, ὅτε τῆς αἰτίας περὶ τὸ τῷ
ἀνθρώπῳ ἐπικλησιάσας περιῆλθε, αἰτιᾶται δῆλον ὅτι τὸ
θρόνου σὸν ᾧ μεταφορικῶς περιῆκάθιζεν, καὶ τὴν μητέρα ἐκ-
κλησίαν ἱερέων ἀποφάσεις. ἀλλ' οὐχ ὁφεί-
λουσιν οἱ τοιοῦτοι καθαιρεῖσθαι. οἵτινες
τῷ ἀνομίᾳ τοῦ Χριστιανοῦ διαστασιάζοντες, καὶ πρὸ
τῷ γνώμῃ τῷ ἰδίᾳ τὰ ἀναμφίλεκτα διαστρέφον-
τες, τῷ θεῷ πλημμελῆ οὐ δυνάμενα. καὶ μεταρρυθ-
ἐστὶν ἡ ἀμετρία ἢ τὸ δίκαιον τοῦ κτίστορος καὶ αὐθαί-
ρετον γνωσόμενα. δῆλον δέ ἐστιν ὅτι αἱ τοιαῦται τῶν λό-
γων πλοκαί, ἀπὸ μεταίου ὄφεως δόξης γεγόνασι.
ὡς τινὲς ἐθέλουσι παρέσαυτοῖς δοκεῖν ὁ ξῆς οἰκτικοὶ
καὶ φρόνιμοι, ζητοῦσι τί προσενέγκωσι ξένον. ὅθεν
παρεστᾶσι ἀεὶ ταῖς δούσαις ψυχαῖς, προσκυνοῦσι δόξαν
ὁ ξυστὸς ἀπενέγκωνται. αἰχμητὴς τοῦτων πόλε αλ-
ὴν δόξαν εἰκῆ δόξαν, ἑαυτῷ δοκεῖν φρόνιμος. ὁ γὰρ
ἐξ ἡμῶν τὰ ἀσθενῆ τοῦ νόμου ἐπιλέγεται. καὶ ἐκ
τῶν ἐναντίων συγκεῖσθαι ἰσχυρά. καὶ τοὺς φρονίμους,
διὰ τῶν τοῦ νόμου μωρῶν. τίς ἐν τῇ τοῦ νόμ

θοῦ πεπαῖσθαι, εἰ μὲν ὁ ὁμολογῶν ἑαυτὸν ἐκτὸς
νόμου εἶναι; εἰ μὲν ὁ ἀρνούμενος ἑαυτὸν ἐκτὸς
εἶναι μεταπίπτει τοῦ ἀποστόλου. μὴ εἶναι ἑαυτὸν ἀπὸ
τοῦ νόμου. μέλλει δὲ δόξειν ἵνα ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος,
ὁ πεπαῖσθαι ἐν τῷ πεπαῖσθαι. ἆρα οὖν τοῦτο τῷ
ὑμετέρᾳ ἐπιστήμῃ. αὐτὰ ἄρα νῦν ὑμετέρα, ἐὰν
μὴ πιστεύσῃ ὅπερ πιστεύομεν, ὁρᾶτε πάντων πῶς
γνώμεν ἡμᾶς ἐπιτουχεῖν; μεταξὺ ἐμοῦ δὲ ὃς λέγει ἑαυτὸν
θοφόν. ὡμολογημένων ἤδη μεταξύ, τὸ ἐκτὸς νόμου,
ὃν ἐσμὲν ἡμεῖς θεοῦ θοφίαν εἶναι καὶ δυνάμεων. ὁμολογῶ δὲ
ἑαυτὸν ταῦτ' εἶναι ὃς ἐπὶ τῷ αἱρετικῷ. καὶ μὴ θεοῦ-
σθαι ἀμαρτίαν ὑμεῖς ἀπὸ τῆς ὁ δοῦ τῆς ἀληθείας ἐπι-
πολαιοῦσθαι τοῦτον ὁρᾶτε. ὁπηνίκα γὰρ ὁ ἐστὶς ὁδὸς
ἡμεῖς τυγχάνῃ, ἐσπάλεσε. καὶ δὴ λέγῃ φαμὲν αὐτὸν ἐκτὸ-
πε σκιᾷ διαλέξῃ πρὸς διδόμενον, ἐνίοτε κρυπτό
μενον τισὶ λαμβανούσης διόδοις, καὶ σκεπτούσας τὰ
ἴδια δηλητήρια. καὶ δὲν ἡμᾶς ἀκολουθοῦσας τῇ
γνώμῃ τοῦ σοφωτάτου θεολογοῦντος, μεμερισμέναν
διδόναι ἀπόκρισιν πρὸς τὸ αὐτοῦ αὐτοῦ, μὴ ὁμοῦ
αὐτῷ γεγράφεσθαι; ὁμως ἐγὼ βουλόμην. ἵνα μεθ'
ἡμῶν τοῖς ἀποστόλοις καὶ τοῖς προφήταις ἀκολου-
θήσῃ. μὴ ὡς πάσῃ μόνος ἀντίκαται, μόνος πα-
σῶν πάντων ἀμβλυῶπ. ὑμεῖς δὲ ἐὰν μεθ' ἑτέρου ἐμπε-
ροφῶναι ὁ φλεγέτε. ἵνα αὐτὸς ἦτε τοῖς τοῦ ἀθεσμοῦ
κηρύγμασι. μᾶλλον γάρ ἐστιν ἡ μὲν φρονῆσις, ὅταν
ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας λεγῆται ὑμεῖν τὰ τῆ ἐκκλησί
αναπτύμενα. ἐξέστω ἐκδύσι ἀνακωχὴν τῶν κα-
μάτων, οὐ, προσκαλῆται ὁ αὐτὸς δίκης ἔξω διάφορ.
καὶ ὅτινες περὶ τοὺς προμαχῶνας διεσπαρμένοι,
ἀσφαλίζονται ἑαυτοὺς, τῇ τῶν τάφων βοηθείᾳ. οἱ

δὲ ἐξόν[τω]ν εὐδοθεν ὅτ[ι] πόλεμον, ἀρχὴν οὐκ ἔχ[ουσιν.
ὅ]μως ἐν τούτῳ τῷ ἐμφυλίῳ πολέμῳ. οὐ ταύτῃ τῇ
οἰκ[ε]ίᾳ μ[ε]λέτῃ. ε[ἰ] ἔτι ὑμῶν τ[ὴ]ν ἔ[ρ]ις ὑπ[ά]ρχ[ε]ις. καὶ κατὰ
τὰς ἀ[π]ιστ[ί]ας, ἀλλὰ ἑαυτ[ο]ὺς ἐπιδικά[ζ]ο[ν]τ[ε], πανουργοι-
νοῖς ἀνανυπ[ο]ίοις. φυλάξ[ω]μεν ταύτην. ὅπ[ω]ς φυλαγ-
τομεν, φυλαχθ[ή]σ[ε]τ[αι] ἡμεῖς. ἀλ[λ]ὰ ταύτης μ[ὲ]ν ἀποφαίν[ε]τε
ἡμεῖν, ὅ[τ]ι[ν] ὁ θε[ὸ]ς. καὶ μ[ὲ]ν κατ[α]φυγ[ὴ], ἀρπάζ[ε]ι ἐπιχά-
ρ[ε]ις ἀμ[ε]λ[ῆ] τ[ῶ]λου. τοῦτ[ο] ἡμεῖς ἐν πλ[ά]σαι κ[α]μ[ε]μύοις,
προεπαλ[ε]γόμ[ε]θ[α]. κ[α]ὶ ζ[ή]σ[ε]τ[α]ι ἡμεῖς ἀπολλυμ[ε]νοι θα.
πρὸς ὑμᾶς νῦν ὦ πλ[η]ρικοὶ καὶ πάντες οἱ κ[α]τ[ὰ] τ[ὸ]ν κ[ό]σμ[ο]ν
ἐσ[τ]έ τῷ κῷ, μ[ε]τ[ὰ] τ[ὸ]ν ἐξ[ε]πτέος ὁ π[ρ]ὸ ἡμ[ῶ]ν λόγος. ὁρᾶ
τ[ε] σ[ω]τὸν τιν[ὰ] τ[ῶ]ν ζ[ή]σιν μὴ σ[ε]φυλάχθαι; ἢ θ[ε]λ[ή]σ[ε]τ[ε] μ[ὲ]ν
καὶ ἡμεῖς π[ρ]οέτ[ε]ρον ὅπ[ε]ρ ἐπ[ὶ] τ[ῆ] ἀ[π]ωλουτί[ᾳ], δια-
λ[ε]χθῆναι ὑμ[ῖ]ν. αὖ[τ]ε ἐκφ[ά]τ[τ]ουσιν ἢ π[ε]ρὶ σ[ω]τ[ή]ρ[ο]υς μ[ὲ]ν
φρον[τ]ίς, οὐ[ς] θ[ε]λ[ο]μ[ε]ν ὡς τὸ π[ο]ιν[ὸ]ν σ[ω]ζ[ε]ιν. ἅτ[ε] γ[ὰ]ρ [ἐ]ν
ἡμεῖν ἀ[π]εφιβ[ά]λ[ε]τ[ο] ὁ φ[ό]λ[ο]ς μ[ο]ν, ὧν δικ[α]ιό[ν] ἦ[ν] μ[ε]μ[ε]-
νολ[ό]ν[τ]ων, σ[ω]τ[ῆ]ρ[ο]ς ἐν τῇ π[ί]στ[ε]ι ἐσ[ό]μ[ε]νον π[ι]στ[ε]ύ[ο]μ[ε]ν. ἢ
ἀναφορὰ τ[ο]ῦ ἀ[μ]ήν καὶ τῷ ἐρ[χ]ομ[έ]νου τ[ο]ῦ ἀδ[ε]λφ[ο]ῦ
καὶ ζ[ω]ὴ σ[ω]τ[ή]ρ[ο]υ μ[ο]υ κ[α]τ[ε]λ[ή]λ[ο]υ ἰὼ ἀπ[ε]σ[τ]αλ[ε]μ[έ]νοι,
τ[α]ῦτ[α] ἀν[ε]δ[ί]δαξ[ε] π[ρ]οσ[έ]π[ο]θαι κ[α]θ' ἡμ[ῶ]ν, ἅ[π]ερ δ[ώ]κ[ε]
τ[α]ι κ[α]τ' ἀ[λ]ήθ[ε]ι[α]ν μ[ὴ] ἐν σ[ω]τ[ή]ρ[ο]ις π[ο]ι[ῆ]σ[α]ι, ὁ τ[ῆ]ς κ[α]-
φαλ[ῆ]ς ἀδ[ι]κ[ί]ας μ[ὲ]ν φ[ό]β[ο]ς μ[ε]ί[ζ]ω. αὐτ[ὰ] τ[α]ῦτ[α] ὑμ[ῖ]ν μ[ὲ]ν
βε[β]αι[ω]σ[έ]τω. μ[ε]ί[ζ]ω[ν] γ[ὰ]ρ δ[ό]ξ[α] ἐσ[τ]ί, ἐν μ[ε]σ[ό]νι κ[α]μ[ε]ί-
τω. ὅτι μ[ὲ]ν π[ο]ι[ό]τ[η]ς τ[ο]ῦ ἀ[μ]ήν[ο]ς, π[ο]ι[ό]τ[η]ν τ[ο]ῦ ἄ[θ]λ[ο]υ
π[ῳ]. ὅτι μ[ὲ]ν π[ο]ι[ό]τ[η]ς τ[ο]ῦ ἀ[μ]ήν[ο]ς, π[ο]ι[ό]τ[η]ν τ[ο]ῦ ἄ[θ]λ[ο]υ
π[ο]ι[ό]τ[η]τ[α]. ἀν[α]γν[ω]σ[θ]ε[ὶ]ς γ[ὰ]ρ μ[α]θ[η]τ[ὴ]ς ἡμ[ῶ]ν ὅτ[ι] ὁ νομί-
μ[ε]ως ἀ[μ]ήν ζ[ό]μ[ε]νος, σ[ε]φανο[ῦ]σθαι. ὅθ[ε]ν κ[α]ὶ ἐβ[ο]π[ὴ]σ[ε]
λ[ε]γ[ε]ως ὑμ[ῖ]ν. ἡ καὶ τοῖς μικροψ[υ]χοις καὶ τοῖς ἀν-
ὰρ[ά]φ[ω]ς ἀν[ε]σ[τ]αλ[μ]ένοις, ἀναγκαῖ[ό]ν ἐσ[τ]ιν, ἵν[α] τοὺς π[ά]ρ-
ε[ρ]χομ[έ]νους δ[ω]ν[ά]σθ[α]ι φ[έ]ρ[ε]ιν, οἱ μ[ὲ]ν δ[ω]ν[ά]μ[ε]νοι, καὶ
ἰσχυρ[ό]τ[ε]ρ[ο]ν ζ[ῶ]σιν, οἱ ἀν[ε]σ[τ]αλ[μ]ένοι, οὐ δ[ε]σπ[ό]τ[α]ι τ[ο]ῦ

βασιλ[έ]ως ἡμ[ῶ]ν, τ[ὰ] ὁ π[ό]λ[ε]μ[ο]ν ἠπ[ί]ω[ν]α. ἔχ[ε]μ[ε]ν ἐσ[τ]ι π[ά]σ[η] π-
ε[ρ]ισπ[ο]μ[ὴ], τῷ ἰσχυσ[ά]ν[τ]ι. τ[ο]ῦτ[ο] γ[ὰ]ρ ἐ[ν] ἡμ[ῖ]ν ἔ[σ]τ[ι]ν, π[ά]σ[η] μ-
νὴ ὀργ[ά]ζ[ε]σθ[α]ι. ἐν ταύτ[ῃ] ἔχ[ε]τ[ε] γ[ὰ]ρ ἡ[ν] ἐ[ν]ν[ά]μ[ε]θ[α]. ἢ τ[ι]ς οὐ δέ-
να τ[ῆ]ς μ[ε]ρ[ι]μ[ν]ῆς ὀπ[α]γλ[ι]ζ[ο]μ[έ]νης, ἢ π[ά]σ[χ]ο[ν]σ[α], ὀθ[ε]νπ[ο]τ' ἂ[ν] ἀδ-
ε[λ]φ[ο]ὶ ἀδ[ε]λφ[ο]ὶ ἔσ[τ]ε δὴ ἢ π[ά]σ[χ]ε[ι]μ[ε]ν τ[ά]δ[ε] ἡμ[ῶ]ν ἐν θῦ
ἐσ[τ]ιν. ᾧ τ[ὰ] σ[ω]μ[ά]τ[α] ὑμ[ῶ]ν, τ[ο]ύτ[ε]σ[τ]ιν ὑμ[ᾶ]ς αὐτ[ο]ύς,
ζ[ῶ]σ[α] ὡ[σ]π[ε]ρ φ[η]σ[ὶ]ν ὁ ἀπ[ό]στ[ο]λ[ο]ς θυσί[α]ν π[ρ]οσφ[έ]ρ[ε]τ[ε],
μ[ε]τ' ἀπ[ο]κ[ά]μ[ε]ν[τ]ε αὐτ[ὴ]ν ζ[ή]σ[ε]τ[α]ι. π[ά]ρ[ε]ξ[τ]ι ἔν[ε]σ[τ]ι δυ-
ν[α]μ[ι]ν. ὃ[ς] δ[ὲ] τ[ὸ]ν ἀπ[ο]στ[ό]λ[ο]υ ἡμ[ῶ]ν δι[δ]ά[σ]κ[ο]ν, θ[ε]λ[ή]
τ[ὰ] ἡμ[ε]τ[έ]ρ[α] μ[ε]λ[ῆ], εἶν[α]ι ὁ π[ό]λ[ε]μ[ο]ς ἑαυτ[ο]ῦ δι[α]κο-
μ[ῳ]ύης. ἔχ[ε]τ[ε] ἐπ[ι]σ[τ]ο[δ]ή[μ]ο[ν]τ[α] οὖν αὐτ[ὸ]ν. οἵ[τ]ινες π[ό]λ[ε]
ἔπ[α]φ[ρ]ον ἐν δ[ά]κ[ρ]υσ[ι]ν. ἔ[σ]τ[ε]ρ[ο]ν δ[ὲ], ἐν χ[ρ]ᾷ ἀ[π]ο[λ]ο[ῦ]σ[ι]ν.
οὐ φ[ι]λ[ῶ] ὁ ἡμ[ε]τ[έ]ρ[ο]ς δ[ε]σπ[ό]τ[η]ς δ[ο]ύλ[ο]ν ἢ μ[ὴ] τ[ὸ]ν ἐν
π[ά]ρ[ε]ρ[γ]α δ[ὲ] δ[ο]κ[ι]μ[α]σ[μ]έν[ο]ν. τ[α]ὶς χ[ρ]ε[ι]σ[τ]ιαν[α]ὶς ν[ο]υ[μ]ηνί[α]ις, ἐὰ
ἢ ἐῶν π[ρ]οσ[χ]ρ[ή]μ[α]τ[ο]ν π[ο]λ[λ]ὴ σ[ὺ]ν ἐ[μ]μ[α]ν[ί]ᾳ. δ[ε]χ[ε]τ[ε] ἵν[α]
ἀμ[ή]λ[ο]ις ἐν τ[α]ῖς ὁ δ[ὸ]ὶς τ[ο]ῦ κ[υ] π[ο]ρ[ε]ύ[η]σ[τ]ε. οὐ θ[έ]λ[ω]
ὑμ[ᾶ]ς ἐκ[π]ο[δ]ὼν αὐτ[ο]ῖ[ν] ὀ[π]τ[ά]ν[ε]ιν π[ο]λ[λ]ὰ κ[α]τ[α]λ[ε]λ[ε]μ[β]ά[ν]εσθ[α]ι. φ[η]
δὲ κ[α]ὶ ὁ ἀπ[ό]στ[ο]λ[ο]ς. χ[ρ]ῆν[α]ι γ[ὰ]ρ ἡ[μ]ᾶ[ς] ἐ[σ]τ[ε]ρ[ο]ῦ[σ]θαι ἐ[σ]τ[ε]ρ[ο]ῦ[σ]τ[ε].
ἰσχὺ κ[α]ὶ π[ό]τ[ο]ν οὐ δ[ο]κ[ι]μ[ά]ζ[ε]ι, ἀ μ[ὲ]ν ὁ π[ό]τ[ο]ς τ[ῆ]ς σ[υ]μ-
β[ο]λ[ῆ]ς. ἡ σ[ο]υχ[ί]α δ[ὲ] φ[α]ν[ο]ῦ[σ]θαι, δυσχερ[ό]ν. τ[α]ὐ[τ]ὰ π-
θ[ε]λ[ε] δ' ἀ μ[ὲ]ν τ[ο]ῖς κ[α]μ[ά]τ[ο]ις, οὐ δ[ι]δ[ό]τ[α]ι, τ[ὴ]ν π[ε]ρὶ κ[ε]-
φ[α]λ[ῆ]ν τ[ῆ]ς θ[ε]ί[α]ς ὑγ[ι]ί[α]ς, αἱ κ[ε]φ[α]λ[αὶ] ὑμ[ῶ]ν μ[ὲ]ν ἀφ-
θ[ο]ν[ί]α, μ[ὴ] ἐν δ[υ]σπ[ε]τ[ε]ί τ[ῶ]ν π[ά]σ[χ]ο[ν]τ[α] τ[ῆ]ς π[ί]σ[τ]ε[ω]ς, ὁ
σ[τ]αυρ[ω]θ[έ]ν[τ]ος σ[ε]σ[η]ψ[ω]σ[τ]αι τ[ο]ῦ χ[υ]. αὐξ[ή]σ[ε]ι ἀν οἱ
ἡμ[έ]τ[ε]ρ[ο]ι κ[α]θ' ἡμ[ῶ]ν π[ό]λ[ε]μ[ο]ν κ[α]κ[ὸ]ν ἐκκ[ι]ν[ή]σ[α]σιν. ἐὰ δ[ὲ] μ
ἡμ[έ]τ[ε]ρ[ο]ι λ[ε]κτ[έ]ο[ν], οὗτ[ο]ι οὐ[ὲ] οὐ[ξ]ό[μ]ε[θ]α ἐ[ρ]χ[θ]ῆν[α]ι ἐ[ρ]χ[θ]έ[ν]τ[ο]ς
τ[ο]ῦ τ[ῆ]ς φ[ι]λ[ο]τ[ι]μ[ί]ας ν[ό]μ[ο]υ π[ρ]ὸ τ[ο]ῦ ἐ[χ]θ[ρ]ὸν ν[ι]κ[ῆ]σ[α]ι π[ρ]ο-
τ[ε]ρ[ο]ν. ἔ[σ]τ[ε]ρ[ό]ν ἐ[σ]τ[ι]ν ἰ[σ]αμ[ε]ί[ω]ν ἔ[ξ]ω τ[ο]ὺς π[ό]δ[α]ς ἐν
τ[ο]ῖς π[ύ]λ[α]σ[ι]ν ἰ[λ]π[ί]μ[ε]. θ[έ]λ[ο]μ[ε]ν ὑμ[ῶ]ν τ[ὰ]ς β[ά]σ[ε]ις, ἵν[α]
τ[ε]λ[ε]ί[α]ς. μ[ὴ] π[ό]τ[ε] π[ρ]ὸς ἴ[σ]ον ἐ[σ]τ[ό]δ[η]μ[α] τ[α]ὶ ἴχ[νη] π[α]ρ-

ἐφοσιαλαθῆ. Καὶ ἀκηλουθήσωσι τῷ διαβόλῳ μετὰ
τοῦ κακοῦ, οἵτινες ἐναλισκονται ἑαυτοὺς ὀξ ἑκόντου ὄν-
τας. ὑμεῖς δὲ οἵτινες νῦν ἐστε, τοῖς ὀρθοῖς φαίνεσθε.
ἐσσόδε ἐκ τῶν κρυπτῶν θελῆ ἐκφανερωθῆναι, ἀμοιβαδὸν τὰς διανοίας τῶν μικροψύχων παρεκμη-
θῆσθε. καὶ ἔκφανερον ὧν ἀδικωσιν ἐσσόδεξασθε, βεβαι-
ωθῆτες ἀεὶτους. μὴ δὲ ἐκπλήξη ὑμᾶς ἡ ἀσεβία,
αἰχμὰ πρὸς τοῦ κακοῦ καὶ τοῦ κακοῦ κακίᾳ ἐκκέ-
κραυται, τῷ κρίσιν κακὴν ἔχειν. Φοβήθητες δὲ
δίκης ἐφεμένης. καὶ τὰ ὀρθὰ ἐσσανοοῦντες. δέσποιν-
τός ἐστι τοῦ θεοῦ λεγόντος ἐγὼ μενῶ. ὁ ἔστις ἢ τὸν
δίκαιον αὐτὴ ἀδίκου. ἢ αὐτὴ δικαίου, δέχεται ἀδι-
κον. οὐδὲν δέεται ἡ πρὸς κακιρος θαλίης, αὐτὸ ὀφ-
θαλμὸν ἢ τὸ αἰώνιον ἐπαθλον, οὐ οὐδὲν πρὸς κρι-
τέον, βοᾶ ὁ ἡμέτερος ὑμνωδός. ὁπηνίκα ἐὰν κακὸν
ξὴ πόλεμος. λίπαρι ἐκάνδ ἔφωτισμὲ, ὅλως οὐφο-
βηθήσεται. εἰ ἀρμονα πρὸς τὰ ἔθνη εἴχετε δηλα-
δὴ, μεγίστης ἂν ἦν νίκης, νικῶν τοὺς ἀεὶ ὑμεῖν ἡμομέ-
νους ἐχθρούς. πηλίκη δὲ ἐκάνη λακτέα, ὁπτου ὁ
ἱερὸς ἀμφιλήτος τοῦ κηρύγματος, διώκτης τῶν
κακολιπῶν ἐμῶν. ἰδικῶς ἐν ἄπασι κακὸ πάν-
λου φρονῶν. ὃς τοῦ διαμβικοῦ τοῦ κῦ. οὗ διώκτης
ἦν πρότερον, ὕστερον ἐμὸς ἐλέγετο κῆρυξ. καὶ ἐλθὼν ὁ
αἰσβὴς διαλεκτικὸς πρὸς τοῦ ἀμοῦ τῶν. ὁ ποτὲ
καὶ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ τῶν, ἐφρόνουν ἐναντία δίκαι
ἐὰν ἐσηγεῖτο ἀκούσεται παρ' ἡμῶν. τὰ ῥήματα δ'
ἐκείνου, ἅπερ ποτὲ τῷ ἐκείνου παρ' αὐτοῦ τοῦ ἱερέ
ἐπῆρται. ὀξουθενήσατε κῦς, ἵνα μὴ βασιλεύσης
ἐπ' ἐμέ. ἐκάνος ἄξιος μέγιστα ὅπ μοίνον ἐν πρεσ-
βεῖον ἅπερ ἐπρεσβεύετε, καὶ τὸ φρόνημα τῶν ἐντολῶν

τοῦ θεοῦ. ποία γοῦν χρεωστήσεται συμμετρία, ὁς ἐκου-
σίως καὶ ἀπὸ τῆς θεότητος τοῦ κῦ ὑψώσατο. νῦν ἡμεῖς
ἐσόμεθα, διεφορωτέρως τὸ παρ' ἐκάνου ἔχωμεν, καὶ ἐκ-
χαθῆναι τοὺς παρ' αὐτοῦ ῥήμασι πεφωτισμένους, ἀσφα-
λέστατον ἐξέσται ἐκχαθῆναι καὶ ἀπὸ τοῦ ἡδη πρεσβύτου, ὡς
ὁ παρ' ἐμοῦ τοῦ λόγος δήλωσι. καὶ ἔτι ὑμῖν ἐκκήρυκτος,
ἀνοξικηκόως φέρετε. ἐμεμηνήκατε ἐβδε; ἐμεμη-
νήκατε ἀφορισμοῦ; ἐκάνος αὐτὸς ἐν τοῖς ἰδίοις
πέπονθεν. ὃν ὑποδεδέχθαι ὑπὲρ ἡμεῖν ἄξιον ἐρρή-
θησαν. ὅθεν μεδὲς καχλαστικὰ καὶ ἄτιμος ὑμεῖν ἐκ-
νοηθήτω. τῆς ἀνεξικακίας καὶ τῆς ἐκκλησίας. Τελεί-
ᾳ ἐστὶ κεφαλὴ ὁ κράτωρ τοῦ κῦ μεδέτις. ὁ ὄχλος τῶν
αἰτίων καὶ ἀκόλουθός ἐβρυκε, καὶ ὅμως ὁ ἐκκλησία
ἐος τοῦ κῦ, οὐκ ἐσαλάπτησεν ὅπερ ἐκάρκ. αἰχμὰ ἐβόᾳ
μεδέκεξὺ μεμνομένων. μεδέκεξὺ τῶν τῆς θρησκείας ἐκ-
θρῶν. λέγων ἐκαυτὸν ὀρθῶν ἀνεγκλήτους τοὺς οἴκους.
καὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνοῦ δι' ὃν ταῦτ' ἔπαθε, ἐκαλλύνων
πρὸς τὴν δεξιὰν τοῦ θεοῦ. μακρὸν ἐστι χωρὶν δι' ἑκάστ
τῶν πεπραγμένων ἐκαυτοῖς ζωλῶ, ἢ θανάτου ἢ ὁμολογί.
ἔχετε ὑμεῖς ὅσοι τῆς ἐκκλησίας ἐκβέβληκθε, ὀφε-
δὸν τῶν ἡμετέρων καιρῶν ἐσσόδημα. τοῦ τῆς με-
γαλείας μεμήμενος ἀθανάτου τοῦ σωφοτάτου ἱερέως
τῆς ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας. τίνι οἰκαὶ ἐστὶ ὑπό-
δημα, ἢ ἐκάνου ἐρρότης. τίνι οἰκαὶ ἀνποιήσεν ἐκ-
πίδα, ἢ ἐκάνου πολυπόθητος ἐσσόδος, ἐκβαλ-
λέται ἀρτοῦ διώκτης, ἀγὰ ἀνεκλητός, τοῦ κῦ πρε-
πέμενος. ἔκπαθε φυλακῆ, ἔκπαθε θλίψις; καὶ
οὐ θαυμαστὸν ἐτὸ ἀποστολικὸς ἀνήρ, ταῦτ' πεπον-
θε, διὸν μεμνῆσθαι καὶ χαίρειν ὁ ἀποστολος. καὶ
ἐν τούτοις πᾶσιν ἐκάνῳ ἠκολούθησε τῷ μεδέτῃ θεῷ

μελῶν, ὅτι ἐστὶν ἐν ταῖς θλίψεσιν ἀρετή. ἐὰν λάβῃ δὲ καὶ ἐν ταῖς ἡμετέροις μέρεσιν οὖσα κτήσεται. ἀγαπᾷ δὲ ἐν ταύτῃ αὐτοῦ ἡ παῤῥησία ἀναπαυόμενος. καὶ ἐν τούτῳ γὰρ θεόν ἐστε κοινωνίας ἀνέπαυσεν. ἐφ' οὗ δὲ τοῖς καθολικοῖς χωρῆσαι βοήθει. καὶ ὅμως ἐν ταῖς θλίψεσιν, οὐκ ἄθλιτοπόνου ὀχλούμενος ἐν τῷ διαγγελῇ ὁμολογητής. ὅθεν οὐδὲν ταπεινούσθω, κλαυσάτω ὀφλὴν τὴν ἐπαινεθεῖσαν αὐτῷ πρότερον ἐξουσίαν, ὅτι ἐνδέων οὐδὲν ἐξουσιαζόμενος ἐστὶ τῷ. μᾶλλον φοβηθήτω μὴ ἀπὸ τῆς χάριτος. τῶν ζώντων τουτέστιν ἀπέκδυσης, ἵν' ἡμέτερον ἐνδύσῃ δικαιοσύνῃ. ἐνδύσῃ αἰώνιον. οὐκ ἐξ ἡμῶν ἐνδύσῃ ἡμέτερον ἀλλ' οὖν μόνη πρόθυμος. αἰγὰ ταύτῃ ἀληθὴς ἡμέτερος, ἅπερ αὐτὸς ἔχεις ἵνα τάχει σωτηρίας ἐξῇς δὲ λέγοντος ἀκηκόαμεν τοῦ ἀποστόλου, ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδεν, οὐδὲ ἀκοὴ ἤκουσεν. οὐδὲ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη, ταῦτα ἡτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. ἵνα δὲ μὴ δὲ πρόσκαιρον δοκῇ τοῦτο ἰσχύειν ἡ ἀποφασις. τοῦ ἤδη καθ' ἑαυτοῦ τὴν θλῖψιν ἀποφασιν πρὸς ἡμᾶς ἐκφέρωμεν; φανερὸς ἡ αὐθεντία τοῦ ἡμετέρου θεοῦ ὠφέληται, μεμένηκε ἡ ἕως τοῦ τέλους ἡ καθολικὸς ἡ καθ' ἑαυτὸν ἐκκλησιαστικός, τῶν ἀποστόλων κοινωνός, ἡ τοῦ ἰδίου τόπου, ἡ τοῖς κοινωνίας ἀπολαμβάνουσιν δοκῶν, ἡ ἀποκεκινῆσθαι, ἡ ἀποκοινωνῆσαι τοῦ μεμῶσθαι. αἰγοῦν τοι πάντες, ἐν τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ καὶ ἐγκύονται, καὶ ἄχει τοῦ πατρόνιος ἐστιν. ὅτι οὐδένα ἡ καθολικὴ ἡ ἐπὶ κινῆσαι ἠδυήσατο. ὃς ἐν τῇ καρδίᾳ τοιαύτῃ, ἀσφαλῶς οὐχὶ ἐκκλησιαστικὸς πάντας τοίνυν ὁ πόρρω λόγος ἐστὶ τὸ κοινὸν περιπλέ-

κεται. ἵνα μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἰσχυροποιηθῶμεν καὶ θῇ-
σθε εἰς ἐμὲ γλυκάνοντες ἐν κῦ, καὶ μετὰ κλυσθῆτε. αἰγὰ μᾶλλ
προσπόσωμαι τὰς αἰγήλων ἀδελφάς. ἡ δὴ ἡμεῖν ἐκαὶ
τοὺς ἀδελφὰς προσκεῖσθαι, ὅπου ἀρῶμεν αὐτὸν νο-
σηλεῦσαι τὸν λαβόν. ᾧ θελόμεν ὅμως ἡ ἔστι διωκάμεθα
βοηθῆν. ὡς ἤδη πρὸς τὸν ἀδελφὸν ἡμεῖν ἀδελφὸν καὶ ἐπι-
σκοπον κύριλλον. ἁρμοδίους ἀποκρίσεις ἐπέμψατε,
καὶ ὑμεῖν ὅτε ἐσάλπιγξ διὰ τοῦ ποθνοῦ πατρὸς
νίου τοῦ διακόνου αὐτοῦ, τὰ ἐπιμπλέα προκεῖσθαι
ἀδελφοῦ μου, καὶ πρὸς ἐκεῖνον περὶ οὗ ὁ λόγος. νῦ
ἐστὶ δὲ ἐν ἐπιλοιπῳ προκρίνεσθαι ἡ ἡμετέρᾳ ἐξὸν
πορουσία ἀναγκαία ἐφαίνετο, τὴν ἡμετέρᾳ δια-
δοχήν. διὰ τὰ καθ' ἑαυτὸν καὶ γνῶ διεκρίνατε, αὐτῷ
ᾧ ἐμῷ ἀδελφῷ μου κυρίλλῳ, ἀπενέγκαμεν. μὴ
αὐτὴ ἡ νόσος ἀφορμὴ τῆς μακροπόνου ὑπάρξῃ. μό-
νον ὑμεῖς τοὺς ἀποστολικοὺς πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχετε
λόγους ἐν τῇ αὐτῇ διανοίᾳ. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ γίνε-
σθε τέλειοι. ἵνα ὡς ἀνενόμωμεν προκεκρίσθαι ἄχει
τέλους, δυνηθῆτε σωθῆναι. ἵνα δὲ γνῶτε ἐφ' οἷῳ ὁρῳ
τὰ γεγραμμένα ἀπεστάλκαμεν ὑμῖν πρὸς ὃν ἡμεῖν ὁ λόγ(ος)
αὐτῷ τῷ ἀποφάσει τῷ καθ' αὐτοῦ νεοφύτου, ἐποιή-
σαμεν ταῦτα τῇ ἐπιστολῇ ἐπιτάξαι. ἵνα γνῶτε
περὶ αὐτοῦ δοθεῖσα γνῶμον. ὁ θς ὑμᾶς ὑμῖς φυλά-
ξαι ἀδελφοὶ πρόθυμοι. ὅτι δὲ ὅρος μεθύτερος,
οὗτος. σαφῶς τοιγαροῦν μεθήσῃ ταύτην ἡμετέραν
εἶναι ἀποφασιν. ὡς ἡ μὲν πρὸ τοῦ λόγου ἡμᾶν,
ταύτῃ ἐξηγήσῃ. ἐὰν καὶ ἡ ῥωμαϊκὴ καὶ ἀλεξανδρι-
κή. καὶ ἑπαρχὰ καθολικὴ ἐκκλησιαστικὴ, καθὼς
καὶ ἡ διαλαμπάδη τῆς κωνσταντινουπολίτων ἐκκλη-
σίας μεμένηκεν ὡ βέλτιστε καὶ τὸν ἐπὶ-

ἀσεβοῦς θρησκείας. ὅθεν εἰωθότως ἡμῶν τὰ
ἀδελφάτα· ὅτι οὗτος ὁ τις δοκεῖ καλὸς εἶναι τῷ ἐκκλη-
σίαν κωνσταντινουπόλεως. τοῖς καθοσιωμένοις τοῦ
χῦ δόγμασι, διεσχεδασμένα ἐκχεῖ. ὑπεναντία τῆς πι-
στεως καὶ αὐδοῦς τοῦ ἁγίου πνεύματος. τῆς ὑ-
περενωτίας τῆς ζήσεσθε τῆς ἡμετέρας σωτῆρας. ταῦτ
ἡσυχῆθεν ὑποβαλλουσης τῆς ἀληθοδόξου ὑδωρ τῆς.
ἐξήγωγε εἰδη διὰ τῶν βιβλίων ἅπερ αὐτὸς ἔπεμψε.
καὶ ὅπερ μείζονος ἀποδείξεως ἕνεκεν, πεμφθησόμενης
ἡμεῖς ὑπεσχόμεθα. ὑπογεγραφῆ αὐτοῦ τοῦ αὐθέντου
ἀγιωρωμαίων. ὡς ἀμφιβληθῆναι παρ' ἑτέρων οὐκ
ὀξὺ ὂν εἶναι. ὅθεν ὑπὸ δὲ ὑπερ τοιούτων αἰτιῶν,
οὐκέτιν ἀσφαλὲς ἡμετερα θεραπεύεσθαι παρευθυμεῖσθαι
τοιοῦτον γὰρ ἐστι φεδόν ἐκκλησιαστικὸν παρευθυμεῖσθαι
τὰ τοιαῦτ. ὁποῖον ἐστι μείζος τοιαῦτ ἱερόσυλα λέ-
γειν, καὶ τὸν ὠμόσαντα νεκρόν. καὶ ἐστις ἄγος αὐτῷ
ἀκολουθήσας τοιαῦτ λεγὰ, ἀπὸ τῆς ἡμετέρας κοι-
νωνίας ἀποχωρεῖζομεν. ἐὰς οὖ διεγκεφάλου ὁμολο-
γίας πεμφθήσης, τῷ διασεφῶ ἐὰν ἦρξαστο διδα-
σκεῖν, καὶ ἀκολουθῆν. καὶ ταύτην ἑαυτὸν πεδὶ τοῦ παρθε-
νικοῦ τόκου. τουτέστι πεδὶ τῆς σεπτας τοῦ τῶν αἰώ-
νων θεοῦ, τῷ πίστιν ὁμολογιόσ καὶ λέγειν. ἐὰν τινα καὶ τὰ
τῷ ἀποστολικῷ διδασκαλίαν, ἢ ῥωμαίων καὶ ἀλε-
ξανδρέων. καὶ ἡ καθολικὴ παύλου ἐκκλησία καὶ τέ-
χη. προσκυνῶσ τε καὶ ὁμολογῶσ. εἴτις δὲ ἢ ἀφ'
νεστορίου· ἢ ἀπὸ τῶν αἴγων τῶν μὴ ἑαυτῷ ὀξέως ἀλλ
ἀπολουσῶν ἀφ' οὗ τε τοιαῦτ ἤρξαστο λαλεῖν. ἢ ἀκοι-
νώνητος ἐθνικὸς. ἢ ἐγκρινώθη τῆς τοῦ ἱερέως ἀξίας.
ἢ τῆς τοῦ κλήρου, τοῦτον ἐν τῇ ἡμετέρᾳ καὶ με-
μελωμένῃ καὶ μενάν εἰς τὸ ὀξῆς ὡμολογῆσαι. καὶ

ἡλθεν πίστιν ἐν τῇ νικαέων συνόδῳ καὶ εἰ μὴ ταύτην
τῷ δυνατὸν ἡμῶν τε βασιλεῖ καὶ σε βασιλίσσῃ
γεγραφῆ διασκοπεῖ ἐν τοῖς δέκα ἡμέραν. ἀφῆς γνω-
εἰζόντασι ταῦτ τὰ γεγραμμένα ταύτης τῆς μεθο-
δίας. τῷ ἡμετέραν ὑπόθεσιν τὰ φανερὰ καὶ γε-
γραμμένα τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας ἀκαινοτόμου αἱρέσεως, ἐπὶ πα-
σης καθολικῆς ἐκκλησίας ἀκαινοτόμητον καὶ ἀνεπι-
γνῶστον πλεῖστον τῶν ἐξ αὐθεντίας ἱερατικῆς.

ἡμέρεθα μὲν ὥσπερ μέλι ἡ τῆς θεότητος οὐσία,
οὕτω καὶ πᾶσι πᾶσι τοῖς ὁποιοδήποτε οὖσιν αὐτοῖς,
μείων τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀληθῶν ἔχειν. ζητεῖται δὲ ὁ-
μως ὁ ἐγκεκλημένος ὅστις, ἐὰν τινες ἑαυτοῖς ἐκτὸς τῆς
ἁγίας τῆς θεοτοκικῆς χωρεῖζοντες. καὶ διαλογιῶν
καὶ συνοικίων τόπων λαμβανόντες, ἑαυτοῖς. ἢ καὶ ὁλό-
γοις τισὶ συμβουλεύουσιν, ὁμονοοῦσιν ἑαυτοῖς ἐν
τῇ λαμβανούσῃ πολιτείᾳ. ὅστε δὲ, ἐν τῇ τοῦ ἁγίου ἱερᾶ
ἐκκλησίᾳ ὁπισθεβλημένος ὑπὸ τῷ ὀνόματι τ
ἱερέως ἑαυτοῦ, τὸν τοῦ χῦ δῆμον ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τῆς
ἀληθείας, καὶ τὰ κρημνῶν ἀποσχεφῆ τῇ οἰκοδομῇ ἐκ-
βουλῇ, καὶ τοῦτο ἐν τῇ μεγίστῃ πολῇ. ἐς ἓν διὰ τῶν
ἡμετῶν τοῦ ἐνοικοῦντος βασιλέως υἱοῦς, ἀπὸ παντ
τ κόσμου ἐκκλεχθέντ τὸ πολῖτος; τότε δῆλα δὴ διαλο-
στασεός ἐστιν ὁ θρῆνος, καὶ μείζων ἡ φρονητὶς πολιορ-
κοῦντος τοῦ ἐχθροῦ, ἢ ἐντὸς τειχῶν ἐκβακχεύοντος.
καὶ κουφότερον παρενοχλῆ ὁλυκὸς ἐκτὸς ὢν ποι-
μνίων ἀποπολεμούμενος, ἢπερ ἐν αὐλῇ τῇ ἐαυτῆ τὸ
ποιμνίου ποιμένος ἐπιβουλευόμενος. ἥδιστον παρ' ἐλπίδα τοῦ
ἐρεθιλίου πολεμίου ἐστίν, ὅταν ἐντὸς τῆς ἐκκλησίας, τὰ
πεῖν ἐν τοῖς τοῦ οἴκου τοῦ θῦ, δόξαντα ἐκνοπτίζη τῆς

οὐ δὲ λεγόμην αὐτὸν ἀποκεκινῆσθαι. ὅπου δὲ πρὸ οὐδὲ
ἠδυνάσθη τινὰ ἢ τοῦτον ἀποφῆσαι, ἀποκινδυνεύσας, ὅστις
ἑαυτὸν παρεσχεῖν ἢ ὃν ἀποκινητέον. ταῦτα ἀδελφὲ
πεπεισμένος τε πρὸς τὰ σὴν ἀγωνίαν ἐξεφέρεμην.
ἵνα εἰ δυνατὸν ἦν ἐκ τῆς ἀποστάσεως. καὶ τὸν οἶκον τῆ
ς σῆς θεραπείας. καὶ τὰς ἐξ ἐπίσης τῆς καθολικῆς ὁμο-
λογίας εὐ δυσωπέμενος. τὰ ἀγῆκα τοῦ ἁγιωτάτου δεσ-
πότου ἰησοῦ χῦ, ὁ ὅστις ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ἐθνωνίθη καὶ ἔπα-
θεν. ὅστις καὶ ἀνοιχθέντων τῶν καταρακτῶν καὶ τοῦ θα-
νάτου ἠττηθέντος. ὑπὲρ ἡμῶν τῆ ἑαυτῆ ἡμέρᾳ ἀνέστη,
ἀπὸ τῆς πονηρᾶς καὶ αἰχμάστης διδασκαλίας ἡμᾶς.
ὡσαυτῶς καὶ πρὸς τὸν ἀγαπητὸν ἀδελφὸν καὶ ἐμοὶ συ-
νεστῶτα ἡμᾶν πολλῶν ἀκεραιοῦ τῆς καθολικῆς πίστε
ὡς ἔδοξεν ἐξεφέρεμεν. περὶ τοῦ αὐτοῦ νεστορίου γινο-
σκέτω ἡ σὴ ἀγιωσύνη περὶ ἡμῶν. μᾶλλον δὲ ὑπὲρ αὐτῆ
τοῦ θεασόστου θῦ καὶ χῦ ὀξυνηναγκάσθω εἶναι τῶ
ἀποφάσιν. ἵνα ἢ σὺν τοῖς ὅσιοι ἡμεραῦν. ἀφιστάμεθα
νων ἀφ' ἧς αὐ ἡμεραῦ ἐποιεῖσθαι, ἵνα ἱεροσυλοῦμεν
τοῦ διδασκαλίας περὶ τῆς τοῦ χῦ θεωνίσεως ἐξεφέ-
φοφόμεθα ἡ σταδιοδρόμον. καὶ ταῦτα ἑαυτὸν ὁμο-
λογῶν τῆ πίστε ἀκολουθῆν. ὡσπερ καὶ οἱ ῥωμαίων
καὶ οἱ ἀλεξανδρέων καὶ ἡ καθολικὴ φυλακὴ σύνα-
στε, ἢ ἐκ τῆς ἐμοῦ τῶν ὧν σκοπῶν ἀποκινηθῆς,
γνωσθήτω ἑαυτὸν οἰκεῖα βεβλάφθαι τὰ ἐλεύθρᾳ. ἵνα
δὲ ταῦτ' τὰ παρ' ἐμοῦ ἀποφανθέντα σοῦ δαιότε-
ρον ἐξανυσθῆν, διὰ τοῦ ἡμετέρου υἱοῦ ποσειδωνίου.
τοῦ διακόνου τῆς ἀλεξανδρέων σύναπτος, ταῖς ἡμε-
τέραις ἐπιστολαῖς πρὸς τὰ σὴν διάθεσιν ἐβουλήθημεν
πιστότερον διακομισθῆναι. ὁθ' ὑγιαίνουτάσε δια-
φυλάξοι ἀδελφὲ τιμιώτατε.

γωνιστου παύτως καὶ διὰ πολλῶν ἡ σὴ θεοσέβεια τῆς
ἁγίας κωνσταντινουπολίτων ἐκκλησίας. τὰ νῦν οὖ-
σαν καταστᾶσαν. ὅτι τεθορύβηται λαός. καὶ ἀπὸ ῥωμα-
ίων μεμφὰ ἡμᾶσι πολλοί, καὶ τῶν ἁγίων ἀποστόλων
καὶ ὁπτάκων, οὐ τὸν τυχόντα βόθωσιν ἐς αὐτὰ ἐποι-
μαίνοντες τὰ πίστη, ἐκ τῶν λεγομένων ἐπίσκοπων
αὐτῆς πρεσβυτέρου θεσσαλονίκου στὶ πόνου νεστορί-
ου ἡ καὶ ῥουβουλάκιος διὰ τεχνημάτων ἀποφεύθαι
οὗ τοιούτων σκαιῶν ζητημάτων, καὶ τῆ ὧν πρωτοκάθ-
λου ἐπίσκοπῆ. αὐξάνεσθε μᾶλλον, ὡς ἐπὶ θα ταῦτ τεφρόνιμα,
δυσωπῶ. καὶ τὸ βύτον ἀποστόλου προσέχθν τῶ ὡς
ἀγαπητὸς σὺν ἁγίοις μεμφοφόντι πρὸς τὰ αὐτοῦ σύλα-
βάσθαι, ὡς τε καὶ ὡς ἐπὶ θα τοιαῦτ καὶ φρονῶν καὶ λέ-
γειν καὶ τὰς ῥωμαίων ἀκοὰς ξυναρπάζειν δώσεσθαι. μέ-
μεμφοφοι σὺν πατέτινα ξωὴς σὺν ὀπτοσολῆ μεμεμφέ-
ῶν κωνσταντινου καὶ θεοσεβεῖς ἐπισκόπων τῆς ῥωμαί-
ων ἐκκλησίας κλῆσιν. καὶ δὴ καὶ τοῖς ἰδίοις σύνεθν
νεμεμφέμεσι, καὶ πατέ τῶν τὰ ἐναντία δοξαζόντων.
ὅτι τῶ ἁγίαν παρθένον θεοτόκον λεγόντες, οὐ φειπίου-
σιν. εἶτα καὶ τὰ ξεδόσεις ἰδιῶν ὀξηγήσεων ἀστεῖ-
λεν. ἀὶ καὶ αὐαγνόντες οἰκεῖα τῶ μεγάλω ῥω-
μων εὑρεθέντες θεοσεβεῖς ὀπτόκοποι. καὶ ξωὴ-
δελῶν πολλῶν ἡνομεμῶν, καὶ τὰ βάνθεν αὐτοῦ φα-
σκόντες ἐναργῶς, αὐ ῥεσιν καινοτομεῖσθαι παρχαίε-
πον, τῶ οὐδενὶ τῶν πάλαι μεμονότων ὀξαρημέ-
νων. ἐπαδὴ δὲ ἀναγκαῖα μεταμεμφάσις αὐτοῦ τῆς
διλαβείας ἐκδοσ ταῦτ τὰ μεμονότα ἐπανῆ ἐξπανίε-
πεμφθαι δὲ καὶ τὰ ἴδια τῶν παρέμου μεμφόντων πρὸ

αὐτὸν γεγραμμένων, ἐκδεδημηκότων ἀναγκαίως καὶ ἐλπὶς τῆς ἀπεξαναστάσεως, ὁ ἀγαπητὸς διάκονος τοσοῦτος ἀνὴρ ὢν καὶ ἀναγνωσθέντων τοιούτων ἐν ἐκκλησίᾳ ταῦτα ἐξηγήσεων αὐτοῦ καὶ οὕτω σώζουσαν μάλιστα· ἐν οἷς οἰκείως συνεφαντάσθη τόπος. ἔξουσι γὰρ αὐτοῦ τὴν ὑποτεθεμένην; ἢ ἀγάπη ῥώμαλέων ἐκκόσμει, φανερόν, καὶ δὴ καὶ γεγραφήκασι τὴν σὴν θεοσέβειαν. οἷς καὶ ἀνάγκη τὰ δέοντα τοῖς ἀντιλεγομένοις τῆς πρὸς ἀπάτας τὴν δύσιν καινοτομίας, γεγραφέναι γὰρ τὰ τῷδε καὶ πρὸς τὸν θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον τῆς θυατειρηνικῆς, εὐτύχιον. καὶ πρὸς ἕτερόν τινας τῶν κατὰ τὴν μακεδονίαν θεοσεβῆ ἐπισκόπους. οἵπερ καὶ οἵδε ἐκκόψειν ταῖς περὶ αὐτοῦ ἀνοίαις. γεγραφέναι δὲ οὐ δεῖν ἥκιστα, καὶ πρὸς τὸν ἀπολινάριον θεοσεβέστατον ἐπίσκοπον λαοδικείας. τί σοῖς τοίνυν θεοσεβέσι ἐστὶ σπουδαιότερον τοῦ συμφέροντος; ἡμεῖς γὰρ τοῖς παρ' αὐτοῦ ἀπολουθήσομεν κελεύσασι δὲ διότι τὰς ἀπολιθέντας τῆς τοιούτων κοινωνίας. οἰκείφ ἑστὶ τισὶν ἡ ἐγκεκλημένων πεφύκασιν. οὐ δὲ ἐπὶ μικροῖς πεποιημένων τὴν κρίσιν. ἀμφοτέρων αὐτῆς τῆς πίστεως καὶ τῶν παντελοῦς κλήμων ἐκκλησιῶν καὶ τῆς οἰκοδομῆς τῶν λαῶν. περὶ σοῦ πρὸς τὴν ἀδελφότητα· σὲ ἡ ἐμὲ ἡμῖν ἐν ὑπὲρ περὶ ἐμοῦ [illegible] ἀντίγραφον ἐπιστολῆς γεγραφότος πρὸς τὸν ἐπίσκοπον ἀντιόχειας, πρὸς ἀτάρβιον·

Τὸν ἐμαυτοῦ σκοπὸν περὶ τὴν σὴν θεοσέβειαν μεμάθηκας ἀληθῶς διὰ τοῦ κυρίου μου, τοῦ παπᾶ μεμαθηκὼς παρὰ τοῦ πάμπαν ὁσίου καὶ τῇ σῇ διαθέσει. καὶ ἐπειδὴ ὡς νομίζω παλαιὸς εἶ μὲν ἐπιστολὰς λοιπὸν παρ' ἐμοῦ ἐπιτοῦ, ἀληθῶς δ' ἀπολογίας χρηζούσης, παρρησιαστικωτέρων λοιπὸν χρῶμαι

πρὸς τὸν

πρὸς τὴν σὴν γνησιότητα, συμβουλίαι· ἔξεστι δέ σοι ἐξαιτεῖσθαι ὧν συμβουλεύω, ἐὰν ἔχῃς ἡμῶν λαβεῖν τῆς περὶ σὲ γνησιότητος. καὶ ὡς φρονεῖς ἡμῶν ἐστὶν ὅ μικρὰ τῆς καλῆς ἢ ἀμέτρως. τοὺ οἱ ὑπερῳῦντες, τοὺς ἤθους ἐκπεπληρῶσι νόμους. οἱ δὲ ἀμελῳῦντες καὶ πανουργῶς προσφερόμενοι τοῖς οἰκείοις μᾶλλόν εἰσιν ἐαυτοὺς πρότερον βλάπτουσιν, ἢ καὶ τῶν ἐγκρατοῦσιν. διὰ οὖν ταῦτά μοι καλῶς προῃρήμεθα, ὡς ἔγωγε οἶμαι, δεῖξαι μὲ προσκαλῶ, ἀληθόνοσι βούλομαι συμβάλλον· καὶ μὴ παρωθούμενος τὸ ἐν τοῖς παρέρημουλλομένοις χρήσιμον, καὶ μετὰ παίδος τῆς καλῆς θεότητος λεγόμενον· ἐὰ ἡμᾶς οὕτω ἡμᾶς περιέχειν σπουδῶν, τὰ σπερμολογοῦντα πρὸς αὐλὸν, ποιοῦσθαι. σπουδὴ δὲ αἱ μεγίστη ἡμῖν, πολλοὶ ἐξουσιῶν ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς ταραχαῖς συνεποίησαν, τούτου σύνεκα ἡ πλάθη τὰ πρὸς φαῦλον ἡμᾶν γεγενῆσθαι ἀπότε ῥώμης καὶ ἀληξανδρείας, ἧ σὴ γνωσθῆναι ὁσιότητι. αἰδεσθῆναι γὰρ ἀληξανδρέων καὶ περὶ τοὺς ὠσιωτάτους, ὠσιωτάτους ἡμῶν δὲ δῆλα τῆς καὶ ἐν ἀφορεῖσθαι διαφόρους, περὶ τῆς σῆς θεοσεβείας ἐπιστρεφόμενος. τοὺ μεγάλου, τοῦ αἰμιλιανοῦ τοῦ ὠσιωτάτου κλεινοῦ. τὰς δὲ, τοῦ θεοφιλεστάτου ὠσιωτάτου κυρίλλου. ὧν τὰ ἀντίγραφα ἀποστάλῃς, παρακαλοῦσι τοὺ διάθεσιν οὕτως αὐτοῖς ἐντυχεῖν, ὡς τε μηδεμίαν τινὰ καλὰ διαίρεσιν ὑποφῆναι. ἀδῆς πολεμεῖς φιλονεικίαι καὶ ἐν σταδίοις ἀπιβλαβῆς ἐκκλεβαίνουσι, μήτε μεῖν καὶ τὰ φρονῆσαι τοῦ παρέχεσθαι. εὐδόκησε διαβόλου διὰ ὑπερορίας πολλὰ τῶν οὐ χρησῶν πραγμάτων, πορυφοῦν καὶ ἧς ὕλος αἴρειν, ὡς τε ἀδιόρθωτα ποιῆσαι γενέσθαι. αὐξεμελῶς ἐντυχεῖν. παραλαβεῖν δὲ τινὰς τῶν ὁμοτυχόντων σοι, πρὸς τοὺ τῶν πρὸ

κλειδίων διακόσια λίτρα. Δοῦναι δὲ αὐτοῖς καὶ ἐξουσίαν, τὸ ζητεφόρον, αὐγάμειν τετρανόν, ἀσπηλίζεσθαι. παύεσθαι γὰρ εἰ ἔχοιεν κἀθάπαξ. πολλοίπε ὄντες καὶ χαλεποὶ οἱ τοῦ σκεμμάτιος κοινωνοῦντες, ἐξαιτοῦσι δηλαδὴ ζητεβουλίαν ἡ ἔχομεν. καὶ τὸ νομιζόμενον ὑπάρχειν σκευθρωπόν, πρὸς χρῆμα εἶναι φασκόντων. καὶ γὰρ εἰ καὶ προθεσμίαν ἑκατὸν ταύτην τοῖς μεσάμασιν ἐνέθηκεν ὁ κυρὸς μου ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος κύριος Δεόντιος, ἀλλὰ μεγάλαις ἡμερῶν ὡς τὰ χρέμματα περιέχει. πεντεκαιδέκατος τοῦ ἀπόκεισε; αὐγὲξεσιν ὄρθρον αὐτό, ποιῆσαι καὶ ἡμέρας μονὴν μιᾶς. Ταῦτα δὲ ὡς ὥραν ἀλύειν. Ἃ γὰρ χρὴ ζεσθαι προσφόρως ὀνόμασι ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς παμβασιλείᾳ χῷ ὑπὲρ ἡμῶν οἰκονομεῖ. Τέως μεμηδὲν μελὶ πολλοῖς ὧν πέρα. ἐπαληθεύοντι δὲ καὶ τῇ σωτηρίᾳ σε παρθένου γλυκύτατον, τοῦτο ἐκέδιον. ὡς οὔτε ὀπτικὴν δεῖον χρὴ παραιτεῖσθαι τοῦ σὴν ὅσιότητα, ἅτε σὲ νῦν ὑποληπτέσθαι ὡς οὐ χρήσε, σεαυτῷ τὰ ἐναντία σε πείθεσθαι. εἰ γὰρ ἡ διάνοια, τοῦ αὐτοῦ τοῖς παθήμασι καὶ ταῖς ἐκκλησίαις διδασκάλοις φρονήματος ἔχεται. τοῦτο γὰρ διὰ παλαιῶν καὶ καινῶν φίλων παρεκτοῦ δέασθαι μεμαθήκαμεν, τὴν λυπηρὸν ὀδυνηρὰς φρόνημα καὶ πλημμελῶς ὀνόμασι δημοσιοῦσθαι; καὶ τότε τοσοῦτος προκαθεμένης ταραχῆς καὶ τοσοῦτος ζητήσεως ἐκβοῦ, τοῦτο γὰρ οὐ ἔστι θεοφιλέστατε κεκινῆσθαι τὸ κεφάλαιον, καὶ οἷς τε μεμαχεσθαι καὶ οἷς ἐγχωρίοις σφόδρα περιτεθρυλλῆσθαι. καὶ καλῶς ὅσα περὶ τούτου ζάλης, ἀδοκήτους τὰς ἐκκλησίας διελάβε. οὐ παντελοῦς πιστὸν ταύτης ἔσεσθε τὰς αἰτίας αὐηλοις καθεκάστην συρρηγνυμένων τῶν ἡμερῶν. καὶ ὅτι τοῦ ἐστιν ἀληθές, ἐπ' αὐτῶν τῶν πεπραγμένων ἔσται

σκαφῶς. ἡ γὰρ δύσις καὶ αὐγυπτίου, ταῦτα δὲ καὶ μακεδονίᾳ, σκέπειν ἀπορραγῆναι τῆς συνάσεως. ὡς ἰδιαζόντως πολλοῖς καὶ πόνοις αἰρῶν καὶ σπιτσιμέων ἐωσκόπων, καὶ μάλιστα τοῦ τὰ πάντα αἰρίου καὶ κοινοῦ ἡμῶν πρὸ, ἅ μεγάλου ἀκακίου, ἡ τοῦ θεοῦ χάρις τῷ κοινῷ τῶν ἐκκλησιῶν κεφαλεύσει. πῶς γὰρ αὖ μεμεμαίτο, ἢ δοξαζόντος λέγειν ἢ φρονεῖς. μεθέλλον δὲ τίς οἰκεῖν ἀπὸ δεξαίτο, ἢ δέξαιτο προσηγορίαν, ἧς ἴτω διαίσιον ὡς σῆμαινε, ἢ σὺ διλαβέσθαι κεκίνηται. καὶ τοῦτο ὑπὲρ ἀλεξεσθαι καὶ ἀρπίης οἱ κουμενικῆς. εἰ δοκεῖ δὲ, καλοῦ πάσχα δεδημοσιευμένος ἧς ἡμερῶν ἐπομενήσωσε. οὐ βούλημαίσε καὶ μεμενῆσθαι. ἃ δὲ γὰρ χρόνος πολὺς ἐστιν ἐξοῦ παρῆμεν ἐκκεβέβηκεν, ὡς τε καὶ λήθη αὐτὸ παρεκδοθῆναι. μεμένη ἐφ' ἑπουσιωτάτου τοῦ μακαρίτου θεοδέρου τοῦ ἐωσκόπου, ἐνέσχηκόσα ἀπόντος τί γὰρ οὐ δοξαίτων ἡκαδε ἐτρήθαι. πρωτα τέ σοι γὰρ καὶ παρρησιαζεμένῳ καὶ ἔπαινον τὸν ἡμῶν, ἐσπάσε, καὶ πᾶσι τοῖς ἀκηκοόσι. καὶ ὅπως ἐκκλησιος ἀποδόμενος τῆς βαλέβης καὶ τῆς ταραχῆς ἵνα ὁ μικρὸς ἐνεποίησε θεὸν ζορισμόν, ἐννοήσας ὡς ἡ ταραχή, ποικόσα διάσασιν. μᾶλλον δὲ καὶ ἀντίσασιν. φιλῶ των τῶν ὄντων, εἰ τοιαύτης δεχέξοιντο ἐφορμῆς, τῆδε κἀκεῖσε διαιρεῖσθαι. καὶ τῷ αὐτίσασιν, αὐξῆν τὸν δοκοῦντα βεσχεῖν εἶναι τοῦ σκανδάλου αἰτιῶτερε, ὃ δὴ καὶ παρὼν μεῖν νῦν χαρίσηται, ὅπως ὁ γλυκὺς ἐκκλησιος ἀνασῇ οὐ μετὰ πολλὰς ἡμέρας. τὸ πεῖραλλον λεχθὲν ἀνερυθριάσως ὑπὸ φησὶ μὲν τῆς ἐκκλησίας διορθώσαιο. καὶ διορθωσάμενος, παρεκαρῆμε ἀπεδέσθαι τῷ καλλίστου χρονίαν διαβολήν. οὐ λογιζόμενος εἶναι σεθρὸν τῷ διορθώσαι. καίτοι πάντων εἰδότων μᾶλλ, ὡς σεθρῶς παρ' αὐτοῦ ἐλέχθη τὸ λεχθέν.

ἀποδεξαμένων δὲ αὐτόν, τῆς παρῳκοτόμησε μεταξύ-
σεως. ἐμὲ δέ, ὃν τῷ θεοσεβῆ, οὐκ ἔτι διαβεβλη-
μένον μεταξὺ τοῦ λόγου προέτρεπε. οὗτε μὲν ἐγὼ ἐπό-
τησα μεθερμηνεῦσαι ὡς αὐτὸς εἶπον. ἀλλ' ἐπεδήσοι
πολλάκις πρὸς πολλοὺς εἰρῆσθαι ὡς μεμεθήκαμεν,
ὡς οὐκ ἐκβρεπόμενος τῶν θεοσεβῶν τοῦτον διάνοιαν,
μενόν τὸ ὄνομα παραιτῆ. εἰ δέ τινες τῶν ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ ὧδε σκοπούμενοι καὶ τοῦτο τοῦθ' οὕτω, οὐκ αὖ παρα-
πήσεται αὐτῶν διάνοια καὶ θεὸν ἀπὸ τὴν ἀλήθειαν παρθέ-
νον, τοῦτου ἕνεκα ἐμοὶ τὸ σύνεσε προέτρεπε προσενεγ-
κεῖν ἐκκλησιαζομένῳ ὅπερ μεμεθήκαμεν, μὴ δια-
σφάγεθαι σε φρενοῦντα. προσεπιθέντα δὲ ῥῆμα, πατέ-
μεστι. καὶ ὄνομα, πολλοῖς ὧν πρῶν καὶ ἐμοὶ τε δεῖ,
ῥηθεῖν, καὶ μεσφεῖν. καὶ μὴ παραιτήσεθαι ὅλως ῥῆμα,
τῶν καὶ τὰ ψυχὴν ἡμέτερον δέσεβῆ διάνοιαν. τοῦτο γὰρ
ὄνομα, οὐδεὶς τῶν ἐκκλησιαστικῶν διδασκάλων παρη-
τῆται. οἵτε γὰρ ἕλληνες θέμενοι αὐτῷ, πολλοὶ καὶ ὧν ὅμοι·
οἵτε μὴ ἕλληνες θέμενοι, οὐκ ὑπολαμβάνοντο τῶν ἕλληνισαμένων.
καὶ μετ' ὀλίγον ἡμεῖς ὡς ἔοικε δῆθεν ἀκριβάς περιττῆς
οὔσης πρὸς αἱρετικὴν κακοδοξίαν μένον βλέπου-
σης, ἵνα ἐμοὶ δηλονότι τῶν ἀδελφῶν ἵνα οὐδεὶς δέον τῶν
τοιούτων παραιρεῖται, ὄνομα παραιτούμενοι, οὐ τῷ
διάνοιαν δῦναι καλῶς παραδεχόμεθα. εἰ γὰρ τὸ ἐξ
αὐτοῦ σημαινόμενον μὴ παραδεχόμεθα, λοιπὸν
περὶ πολλοῦ ἡμᾶς διαφάλλεσθαι. μᾶλλον δὲ, καὶ δυ-
νατὸν περὶ τῶν ἄῤῥητον οἰκονομίαν τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ
τοῦ θεοῦ. ἀκολουθοῦσι γὰρ οὐθὲν τῇ τοῦ ὀνόματος τοῦτο
ὠναιρεῖσθαι, ἐπιτοῦτῳ τῷ ἐξ αὐτοῦ σημαινομένῳ, τοῦμήτε
ἓν εἶναι τοῦτῳ ἄῤῥητον οἰκονομίαν ὑπὲρ ἡμῶν ἀνα-
δεξάμενον, μήτε μεθ' τὸν λόγον κενωσάντα ἑαυτ

ὸν εἰς τὸν τοῦ δούλου μορφὴν, ἐξαναλύσαντα περὶ ἡμᾶς οἰ-
κονομίαν θεοῦ λόγου σαρκωθέντος καὶ ἐνανθρωπήσαντος.
δεδῆχθαι φιλανθρωπίας μεγέθους. ἐπεραὶ δῆθεν ἐξ-
φαὶ μεγάλως κεκρυφθαι τῶν ἡμᾶς φιλανθρωπίαν. ὅταν τ'
πρῶτον καὶ ἐσχατόγειον καὶ μονογενῆ τοῦ θεοῦ υἱόν.
ὧν τῶν ἐκ παρθένου γένεσιν λοιπὸν ἀσπαθῶς ἀληθῆ,
καὶ ἀναμάρτητον. καὶ τὰ ὁ εἰρημένων τῷ θεῷ ἀποσολῷ.
ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναι-
κός. ἀπὸ δὲ γυναικὸς ἐκ θεοῦ τῶν τοῦ μονογενοῦς, ἐκ
παρθένου γένεσιν ἄῤῥητον ὡς θεὸς ἐφθέγξατο ἔφην. ἀβίωτος γὰ-
νέσεως ἡ προσεχεροραδοίλο ἡ παρθένος πρόεδλων πρῶν
ὥσπερ οὖν καὶ προσεχεροραδοίλο τοῦτο τῷ ἀνόματι,
οὐκ οἰδ' ὅπου χρῆν τῶν οὐκ ἀναγκαίαν ταύτην ζήτη-
σιν. καὶ μοι σύγγνωθι, κεθ' αὐτῶν καὶ τῆς ἐκκλησια-
στικῆς εἰρήνης ὡς ὀρθῶς ἀναδεδέγμεθα. κἀνδυνος
γὰρ οὐδεὶς τοῦ, ταύτῃ λεγόμενον τε καὶ φρονοῦν, τοῖς ἐν τῇ ἐκ-
κλησίᾳ τοῦ θεοῦ σύδοκιμεῖσθαι διδασκάλοις. ἀνυπε-
ρῤῥητόν μὲν τὰ ὀνόματα ἀσπαριθμεῖσθαι. ὅπτ' ἐστὶν γὰρ
αὐτοῖς, οὐδενὸς ἧττον. ἐπεδὴ τὸ εἶναι αὐτῶν μεθη-
τὴς αὐτοῦ τε καὶ πατὴρ ἡμᾶς, σεμνωμόμεθα. ταῦτ' ἔτι
παρῆμεν ἐμβουλεύεσθαι προσκαλῶ. ταῦτ' προσῆκα
προσκαλεῖσθαι. μὴ δῶς χάρεσιν καινομεῖν, ὁρπουσῃ
διαιρέσει. συνόπσον γὰρ ὡς εἰ πρὸ τῶν νῦν ἀπὸ σαλεύ-
μενων, οἱ πολλοὶ ἀσχέτοι ἦσαν καὶ ἀπῆμεν, νῦν
δεχθέμενοι τῆς ἀπὸ τῶν μεμενημένων ταύτην παρ-
ρησίας, τίνες οὐκ ἐσόμεθα. καὶ ποίᾳ οὐ χρήσθαι καὶ
ἡμᾶν παρρησίᾳ. ταῦτ' ἐμὲ πολλοὺς τῶν θεοφιλεσ-
τάτων ἐπισκόπων καὶ τῶν τῆς σῆς θρόνος ἐνεπὸ
ἐμαυτὸν ἔχων, οἱ ἔτυχον παρεῖναι ἡμῖν τῶν μεμενη-
μένων ταύτην τῶν ἀποδοθέντων. νομίζοις κἀ
γνησίου ὄρθρον ποιεῖν, καὶ ὡς ἐμαυτὸν ἐποσχέσθαι.

καὶ ἀδελφικὴ συμβουλὴ αὐτορθοῦν, κἀμοῦ συμβουλεύοντος αὐτῷ τοῦ παρόντος ὑπὲρ ἐμοῦ. εἶπε δὲ καὶ· σὺ δὲ μεμνῆσθαι τοῦ φιλοθεΐας, ἀφιλονεικήτως γνώμην δέχεσθαι. μὴ μετὰ φόβου θεῖ. καὶ φίλτρου τοῦ περὶ σὲ, μὴ τοῦ ἀσφαλοῦς εἵνεκα τῆς ἐκκλησίας, ἵνα μὴ ζημιωθῶμεν. οὐ μόνος ὢν ὡς ἔφην. αἰχμὰ γὰρ παρόντων μοι, ὧν πρῶτον τὸν κλεινότιμον τὸν θεοφιλέστατον ὠριγένους ἀρχιερέα. ἀπελλιανὸν. θεοδωρήτου. ἡλιοδώρου. μελετίου. καὶ τὸν πανόσιον τῆς τοῦ θεοῦ χάριτι προβληθέντα τῆς χαλκηδονέων τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας ὠριγένους μακάριον. οἱ καὶ δογματικῶν ἐντὸς ὑπάρχουσι, καὶ περὶ σὲ διαπύρως διακείμενοι. μεθ' ἡμῶν σε συζήτοῦμενοι δέεσθαι, φρονήματι οὐ πάθῃ χρησόμενον, ἵνα μὴ τῶν γεγραμμένων καθαιρεθῇ λόγος σφοδρότερον φοβήσωμεν. εἰ μὲν ἐξ ἴσου μένῃ, μενοῦμεν καὶ δεόμεθα. εἰ δὲ συντέμνομεν, λυπήσει. ταῦτ' οἰκτρούμενοι τὰ δεῖ, ἡμεῖς μὲν ἐδηλώσαμεν. αὐτὸς δὲ, καὶ τὰ δέξαισθαι καὶ ἀσμενῶς ἴσθι καὶ ἀξίωσον. εἰ μὴ ἀδεκαπέσοιμεν αἰμασπὸν ἡμᾶς προσκαλούμενον, ὡς βλάβη ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ κοινοῦ καὶ ἀφρονήσαι τοῦτου τοῦ πρεσβύτου. τὸ δοκοῦν πρόσκαλῶ προσκρήμνα ἀντιμεθέλειν καὶ ἀξίωσον. μᾶλλον δὲ, μὴ τὸ δοκοῦν. ἀλλὰ τὸ συμφέρον:—

Ηυχόμεθα μὲν τοῖς ὧν οὐ δοκιμασθέντων ἴχνεσι καὶ τῇ ὀρθῇ πίστει καὶ ἀσκησάτω, τὸν ὀλιγαβέστατον σπίσσοπον νεστόριον. τίς γὰρ ὧν οὐ φρονούντων, οὐκ ἂν οὐ ξαίτο δοκιμασθῆναι, εἶναι τοὺς καθηγήσασθαι λαμπρὸν τοὺς ὧν τοῦ σῷ ποιμνίων. εἰ δὲ καὶ δεῖ παρέχειν πίστιν ἡ ὧν προσφιλῶν ἡμῖν ἐκβέβηκε φύσις. ὃν γὰρ ἐστ-

θαι πρόσεδοκᾶμεν ποιμνίων γνήσιον, τοῦτον τῆς ὀρθῆς πίστεως διαπτῶν ἀφιέμενον, δειλότητον μεμνῆσθαι τοῦ παντὸς ἡμᾶς ὀφείλοντος. οὐκ ἦλθον βαλεῖν εἰρήνην ἐπὶ γῆν, ἀλλὰ μάχαιραν. ἦλθον γὰρ διχάσαι αὐτὸν κατὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ. εἰ δὲ δι' ἡμᾶς πρὸς μονεάς ἡμεῖς ὁ πόλεμος ἀνεκλαλήτος τε καὶ ἀνεπιλήπτος, καὶ παντὸς ἐπαίνου μεστὸς, ὁπόταν τοῦ ὑπὲρ δόξης ἕνεκα ἐδαλεῖν ἐδαλήκαμεν, πῶς οὐκ ἀνάγκη πᾶσα. καὶ τοι διακρυόντας, ὡς ἀδελφὸν ἀποκτείναντας τὸν θεοφιλέστατον ὠριγένους ζῆλον. καὶ μονονουχὶ γοῦν ἀνεπήδων γοῦν γῆν εἶναι, εἶναι δ' οὐ, εἰ μὴ πρὸς κύ, ἵνα προσίμεθα. ἐγὼ μὲν γάρ, καὶ διὰ τοῦτο καὶ δακτέρου ἐρασμιώτερος, ὡς ἀδελφὸν παρεκαλέσθη, μὴ ταῖς ἰδίαις ἀκολουθοῦσιν νοίαις. αἰχμὰ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀποστολικῆς πίστεως, τῆς παραδοθείσης ταῖς ἁγίαις ἐκκλησίαις, οἰκουθέν ἀπαγαγέσθαι αὐτὸν τῆς τῶν αὐτοῦ ἐρασμιωτάτων σκιδνότητος. αὐτὴ οὐ δεῖν ἄνησε τὸ τῆς διαθέσεως φάρμακον. ἄπρεπώτος γέγονεν ἡ συμβουλή. καὶ τοῦτον ἀπεσχέτω θεῖ τῶν τῆς ἀληθείας ἔστεθαι δόγμασιν, ὡς τε κἀ ὠρίγενον ἀποσταλῆναι πρὸς ἐμὲ μεμεθύποτε φῆς; δεῖ· εἰ δὴ καὶ ὀπτασιάσθαι μοὶ, ὡς λυπούμενος. διαμελήσῃ δὲ σαφῶς, θεῖον οὐκ εἶναι τῶν ἁγίαν παρθένον. ὁπερεῖν σαφῶς ἀπᾶν, μὴ εἶναι δὲ ἀληθῆ τὸν ἐμεμαθηκότα. ἐφ' ᾗ τὰς τῆς σοφίας ἐλόμεθα ῥίζας. οἱ δὲ, οἱ καὶ δακρύοντες ὡς ἀποκτείναντες ὠριγένους ἀποστολικὸν δικαιοσύνης, ἐγερτέον πρὸς τὸν κλεινότιμον. τὸν θεοσεβέστατον ἀδελφὸν καὶ συλλειτουργὸν κλεινὸν ὠριγένους ἐκκλησίας ὀπίσσοπον. οὐ γὰρ ταῖς ὀπίσσοπαις, τῶν ἀστοῦ δοκιμώτατον τῶν διαθέσεως φαίνεται. πέπομφε δὲ καὶ ἐξ ἡμισείας πολλοὺς. ἐξ ὧν ἡμέλεγκται βο-

νδντὰ δλεσχημεμὲν· καὶ καθεγωλοθηλοιπ ἀφαρό-
πτως ἀϛαίρετικός. Cσὰδὴ τοίνῦν ὁμενημονευθήσοῦ
λαβεῖςαλλος τῆς ῥωμαίων cὐκλητοίας ὀπάτευοντος κε-
λεςτῖνος, Φανερὰ γὰρ ἐφερεπεὶ αὐτοῦ· καὶ πέπομ-
φε πεσβύτερας ὡϊτζολᾶς, δὴν ὠήθην ἀποςτλῆναι παν-
τας· καὶ ἀκουνηθεῖςαν οἴκοθεν ὡς ὀρθοδοξ ζῆλον
πάνσὴν θεοσέβειαν, διανας ῆξαν διὰτοῦ ζχεδέμελλος,
ὅπως αὐτὰ μεᾶς ψυχῆς καὶ cυμπόνου πεοθυμεῖας,
τὴν ὡς χ̄ν ἀμάπλεω ζωοπαρέβαι, καὶ σωσωμεν λαοὺς
κὰν δωωδεύοντας. καὶ cτήσωμεν cὐκλητοίαν τὴν οὕτω
διαφανῆ. Cὺμφρόνες δηλονότι γεγονότες cπεύ-
δοντας, καὶ καθαπὸν οἰκεθεν τύπον ὠϊτζελλοντες
αὐτῷ καὶ τοῖς λαοῖς. αὐ μὲν ὠφλήσωμεν καὶ μεταςκ-
σωμεν καθαὸ ἀληθὲς αὐτόν, ὃν πεφεύγαμεν, καὶ φ-
δαίμεμεν ἀδελφόν, καὶ σεσωκαμεν ποιμένα. ἐὰν
δὲ ἀπειθήσοῦς λίμεν ἡ Cὺμβουλὴ γένηται, αὐτὸς ἐαυ-
τῷ ζχεδέλλας, τὸ συμβὰν αὐτῷ, πᾶν ἴδιον πάθος ἐδέξ)
τοῦς πλήκτους. δὴ δὲ λίμὸς ἀναγκαίως καὶ τῷ φιλα-
χρείςτῳ καὶ ὀρθοβεςτάτῳ βαςιλῆ· καὶ ἔπαςι δὲ τοῖς
cὺνταῦθα ζχεδέλλας καὶ Cὺμβουλεύσωμεν, μὴ πεοτιμᾶν
τῆς ἁγίας χ̄ν ὀρθοδοξίας, αὐτόν. ἀμὰ χαρίζεαθαι τῇ οἰκουν-
μένῃ τὸ βεβαιον ἐςτὶν ὀρθήν. καὶ ποιμένος ἀπαλ-
λάξαι πονηροῦ τὰ θρέμματα, εἰ μὴ ταῖς ἀπάντ
εὐκὴ Cὺμβουλαῖς. πεοὸτ πεπὶ πειοὶ ἀδελφό-
πτα. σὲ ἡ ςὼ ἡμεῖν cὺν τῷ πεο ςφορᾶ:—
πυρλώμεν ἁμαπλῷ καὶ συλλπουργῷ ἀδελφ
ἀκαπῶ, πὶ ραλλος cὺ κῷ χαίρτν:—
ι σφόδεα λυπουμένα καὶ Φεοντίδι πεπωμένα
ςχόντες πὶ κρδίαν, οὐ μικρὰς ςχουσι πασκτικ,
ὁπαν πισὶ τῶν ὁμολογωμένων τὰ ἐφ' οἷς λελυπνν

λείωσι. Τοιοῦτός τις γέγονα κἀγώ. Συμβοῦλο γὰρ σῇ
πελφότητι ζχεδίαι δὴν ὠήθην ταὐτὰ, ἐφ' οἷς εἰ-
κότως ἀϛένε δίμεν λελυπημεν. μᾶλλον δὲ, καὶ ὑπὲ
λυπούμεν. οὐγὰρ ἠρκεάθη ᾧ διαφθεςάλῳ ὀπάτευ-
πῳ νεςτορίῳ δ' Cὰὐκλητοίας ὑπὰν, ἀ' πάςας cὐκλη-
τοίας, ἐσπαν δαλίσε, καὶ παρέλυσε πίςτιν, ἣν ὠὴ
ᾧ πάντων ἡμεν σεβαχῷ. αὐγὰ γὰρ ἠνέῳχτο δωροθέου
τινὸς ὠϊτζολοῦτος Τολμηρίου ὀπὲκλησίας καὶ ζωο-
ξεως ὑπάν, ἐὰν τις λεγὰ ἐπὶν τὴν μᾶλλον, αὐάθεμα
ὄντω. Τί τοίνῦν δεχόμεθα, εἰ cὐκλησίαν ὀρθοδόξων,
αὐαθεμεπιθέντες μετὰ τῶν αἱρέσεων πρῶν. δεῖσαν
γὰρ εἰν ζεφαῖς, καὶ τὸν τῆς αἰωνίου μεμήμης ὀπὶ
σθεπον αἰθεναίσιον, πολλαχοῦ αὐτὴν ὀνομαζόμενα
ἐπὶν. καὶ τὸν μεκεδόνιον δὲ πεῖς ἡμεῖν θεόφιλον. καὶ
Cάτερόν, πολλοὺς, τῶν αἱρέσεων καὶ καθ' καὶ ἑαυτοὺς, ὠϊτζοσὸ-
πτων. Τοῦτο μὲν, βαςίλιον. Τοῦτο δὲ, ζρηγόριον. καὶ
αὐτὸν δὲ τὸν μεκεδόνιον ἀεπίκοπον. οὐ δὴς δὲ δίμεν τῶν
ὀρθοδόξων, ἐπὶν αὐτῷ δεδίκεν ἐὶπὰν. ἐὶπὲρ ἐξὶν
ἀληθὲς, ὅτι δὲ ἐςτὶν ὁ ἐμμανουὴλ. μεγάνασι τοί-
νυν ἀνάθεμα πεὸς δὲ ὄντες, ἁγιοι πρὸς. καὶ πάν-
τες ὅσοι τοῖς ὀρθοῖς τῆς ἀληθέας Cὰὸμένοι δόγμα-
σι, δὲ ὁμολογοῦσι χ̄ν. καὶ οὐ μᾶλλον τούτων ἡ cὐ
τοῦ πεάγματος ζημία, αὐγὰ καὶ διεςκέφηται ἀὐ
τῶν λαῶν γνᾶμαι. Τεθρ πίπτει γὰρ ἀκούων τοὺς μᾶλ,
ἢ ς τοῦς πεσόντας ἀπιςίας ἢ δὴ καὶ ἀμελείας, ὡς
μὴ δὲ θὲ ὁμολογῆν τὸν χ̄ν. τοὺς δὲ, καὶ εἰ ἐχοινὸς ὁμο-
λογῆν ὅλως αὐτὸν δὲ, μενδεὶν ἡμᾶν Cὰὸμῦ δοξάζῆν.
αὐγὰ δὴ καὶ χθίτι, μεθ' ἡμεῶν κεκλῆθαι πεὸς
τοῦς λεγόντας, ταῦθ' θρήνου καὶ οἰκειογῆς ἀξίαν. πολ
γὰρ ὅλως ὠϊχεῖα καὶ ἡς μέσον ἀγκάθαι. τὰ δὲ ὅπως λεπ

καὶ κεκρυμμένῳ. Ἀλλ' οἱ μὲν μᾶλλον ἠθικοὶς εἴξη-
κόσιν ὠφελοῦμεν τοὺς λαούς, ἡ μὲν σοφὸν ἐξομεῖ-
ναντες ἡ ἀκεραίαν τὴν δογματικήν. Σοφὸν δὲ
μονάζουσι τοῖς κατὰ τὴν αἴρεσιν καὶ ἀλεξάνδρειαν
πεθορυβημένοις εἰκότως ἂν ὁμολογοῦντων ἡμῶν εἶξη-
κόσεων, τὸν ὀρθὸν τῆς πίστεως ὑξηκριβωμένα λόγον. Ἵ-
να δὲ ἁμαρτίας καὶ κατεγνωσμένους, παρεκκαλεῖ ἡμᾶς
δεῦθαι καὶ τέμοῦ τινὰ ὧν ἐποίησαν. καὶ ταῦτα δίκαι·
εἰ γὰρ εἶχομεν ζῆλον θῦ. καὶ τῆς οὖν κατέρων φιλοτι-
μήσασθαι μεμελήκαι, παλαι ἂν ἡμᾶς καὶ τὰ οὖν πέπλη-
μεληκότων φλυαρῆσαι καὶ τοὺς χῦ. καὶ ἀναπεμπτι-
κώτατα ἡμᾶς, τέ τοὺς ζῶντας, καὶ τοὺς πρὸ ἡῦ ὄντας, ἡδη
πρὸς αἰῶνος, ἀληθῶς ὁσίων ὑζευρήκασιν. δῆλος ὢν ἐ-
κὼς θεραπεύεθαι, καὶ τοὺς ἐφ' πίστιν ἠδη κεκμηκότας τ'
λογισμῶν. προσόφπερ γὰρ καὶ προφῆται ἀδελφότητα. σεμνῶν
ἡμεῖν ἐν κῷ προσεχορεύετε:—

Τῷ δεσπότῃ μου, ᾧ τὰ πάντα αἰνῶ τάττω καὶ θεο-
φιλεστέρῳ ἰωάννῃ πρεσβύτῃ, ἀκάκιος ἐν κῷ ἁμάρ-
τ[ων] ἐνετύχομεν χρεμένοι τῆς σῆς θεοσεβείας εἰκότως ζηλώ-
μεν, ἡμεῖν ἀποδοθῆναι ἀποστόλους, δακρύων καὶ θρή-
νων μεσοῖς τῶν κατὰ κωνσταντινούπολιν θρυλούμε-
νων. καὶ κρατεῖ τὸ βάθος τῆς κατὰ χῦ πίστεως κα-
τὸ δὴ μετέχουσιν, ὡς περιπόν ἰῶ τοῦτο, καὶ τῶν ἀρ-
χὴν ἧς μεέσου ἀφθῆναι. Τί γὰρ ὄφελον ἀπολινάριος ὁ
λαοδικαὶς εἰς ὧν τοῖς ἔμπροσθεν ὁμεέμας ἀγωνιστὴς,
ὁ ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως κρατῶνδς πρὸς τοὺς ἐχθρούς
μεχριθάμβους, θαροσῶσι ἑαυτοῦ τῇ ϛ φίᾳ, καὶ ἐθελή-
σας παρηλθομεμὴν ὑξαπόρων πόρους τινὰ, τῇ κατασκῇ
καὶ ἀδόλῳ τοῦ χῦ πίστ[ε]ι. οὐκ ἠρεσκάσαν ἐν τοῖς
σημερινοῖς ἑαυτὸν πρὸς τῇ καθόλου ἐκκλησία

λογισθῆναι; οὐκ εἰρήκαμεν τινὶ ὧν πρὸ ἡμεῶν ὠφελῆσθ
ἀναμμῆλαι βουλομένῳ τὰ ὑπὲρ αὐτῶν. μὴ πολλὰ ἐπερ-
γάζεσθαι τοὺς οὐ διακριβοῦντας, ὀρρωμένῳ τῇ διανοί
καὶ ἐν τελεῖν ἐμοὶ τοῦτον ῥήζαντα τὸν φθονῆν.
πῶς ὁ πρὸ τοῦ νοῦ ἐγλύνησι, σιωπῇ τι μεμάθῃ. μὴ
περὶ ἑνὸς τοῦ λόγου, ἐπιπεπλεγμένου, ὡς διαλογι-
σθῆναι ἢ δὲ ἡ ἔρουνα καὶ τὰ μακρόν, πάλαι ὁμοῦ τοῖς
καὶ ἰδιωτῶν δυναμένοις μεπτοίγε αὐτοῖς καὶ σύνοιαν ἀν-
θρώπων; πῶς δὲ οὐκ ἀναμνησία καὶ προπούσα, ἡ
παραίνεσις τῶν θείων γραφῶν εἰκαὶ διδάσκουσα, βα-
θυπρεπῶς μὲν ζητᾶ. καὶ ἐμυστήρια ἐρῶ μὲν ἐξήτα-
ζε. ἐπιπροσεπλαήμοσι ταῦτ διανοοῦ. οὐ γὰρ ἐφάσαν
ὧν κρυπτῶν. οἱ δὲ ὑστερὰ ἀπολογῆθαι ζητοῦντες τ'
ταῦτ σύνοιαν καὶ φρᾶσιν ὑπιχθρηκότων, παρόμοιό
τι λέγουσι πεπονθένα, ὧν ὑπερέμενον ὁ μακαρίτης
παυλῖνος ὁ ὑπάτου πατος. ὁς παρῆλθε τῆς ὑποστά-
σεως λέγῃ ῥητῶς, δυναμεῖ καὶ ἀληθῶς ταῦτ φρονῶν,
ταῦτ μεστῶν. ὑπηλολύησε δὲ τοῖς δυτικοῖς θεοφι-
λεστάτοις ὑπάτοις. τῷ ἐξεναλθαι τὴν ῥὼ μακρὰν
φωνῆν, καὶ μὴ δύνασθαι πρὸς τὸν ἡ μετέρᾳ τ'
γραφῶν φράσιν, τῆς ὑποστάσεως λέγῃ. πολλοῦ ὁπι
χρὴ πάντας ἡμεῖς τοὺς δυναμένους ἑλληνίζειν καὶ
ἐμπαλαῖν τῇ ἐκκλησία τοῦ θῦ, περὶ πολλοῦ
ποιῆσθαι καὶ τὰς ἀρχὰς τὴν ὑξαιρέτου φωνῆν, ὁπῃ
μὴ πρόφασις δοθῇ τοῖς διαβλέπουσι καὶ διατρέπουσι τ'
ἐκκλησίαν τοῦ θῦ ἑτοίμως ἔχουσι. διόπερ τὴν
σὴν ἐντολὴν καὶ ἀσπαστισμὸν ἐγνωσιν εἰ καὶ πάντοι
οὕτω τὴν ἀρχὴν ὑχέθη τὸ λυπεῖν καὶ διαλαβεῖν
τὴν τοὺς πολλοὺς, τῶν ὑλαβῶν καὶ φιλοχρείστων δυνα-
μένων, καὶ τὰς ἀρχὰς τὸ κινηθῆ. εἰ καὶ τὰ μάλιστα

ὡς φθάσας ἔφθη, πολλοὶ οὖν ἀπὸ κωνσταντινουπόλεως
ἀφικνουμένων ἐς ἀντιόχειαν καὶ πρὸς ἡμᾶς, τοῦδε μὲν
κἀκεῖθεν. τοῦδε δὲ, λέγοντες, ὡς ἀπὸ τοῦ ἁγίου τῆς ἀπο-
στολικῆς πίστεως. προσετίθεσαν δὲ, καὶ τῆς τῶν ἁγίων πρώ-
των ἐν κωνσταντινουπόλει ὡς ἐπὶ τοῦ θεοδοσίου συνελθόντων, περὶ τοῦ ὁμοουσίου θεότη-
τος καὶ δοξάσης ἐς πάντα τὸν καθόλου συλλόγου.
τὸ τοίνυν ὡς ἀληθὲς καὶ ἐκκλησιαστικὸν τῆς σῆς ἱερω-
σύνης, πανάγιε καὶ θεοφιλέστατε, οὐκ ἀγνοεῖν ἀξιοῦμεν.
μεσιτεύουσης σου τῆς ἁγιωσύνης τῷ ἐν θεότητι ῥητῷ πρὸ
τοὺς ἀκούοντας, καὶ ὡς διαφερομένους, ὡς ἔστιν τὸν
ἁγίου ὡς ἀληθῶς ὑπάρχειν, ἐξ ἡμισείας χάριτος
μέλους, ὅτι τοῦ πατρὸς ὁ τῆς συλλήσεως, ἔστι μᾶλλον
καὶ μᾶλλον ἐς ὕψος ἀναπτερωθῆναι διανοητικῇ τῇ
φωνῇ χρωμένους. καὶ ὧν φωνούσης τῆς νοητῆς θαλαττίης
ὅτι τοῦ πατρὸς ὁ λόγος διαφερόμενος, τὸ σωτῆρα,
περιέμενον. ἐπονείδιστε δὲ ἀναγνωσθῆναι τῶν ὑπὸ σὲ
λῶν τῆς σῆς θεοσεβείας, τῷ αἱμωδιάτῃ ὀπτικοπάτῃ [illegible]
αὐνῃ τῷ τῆς αὐτοχθείας. καὶ καθαμοῦσθαι τὰ αὐτὰ
ἡμῖν προβυτικῷ αἴρουσιν ἠλικίαν. νεωστὶ ἐς ὦπα
σκοπῷ ζηλωθείς, ὃς ἐν τῇ τοῦ θεοῦ χάριτι ἀκμάζει
ἐν τοῖς τῆς ὠσκοπῆς προσθήκαις ὁ φάλουσιν ἐπαινέθλοις.
ὡς μεγάλα ἐπαύλῳ φρονεῖν πάντας τοὺς τῆς αὐτοκλῆς
ὀπτικοπάτους, πάρεστι καλῶς σου τῷ θεοσέβειαν καὶ τὰ
λεγόμενα εἶναι. ὡς ἔστι σου τῷ ἁγιωσύνῃ μεταμελεῖσθ
θαι τὸ ἐπισυμβαῖν οὐκ αὐτεπάγγελτον ῥῆμα. ὡς δῖ ὧν λε-
γόμενος. δῖ ὧν προσήκης, τὸ ἀποστολικὸν ὀπτικὸν ἕξη τὸ φά-
σκον. ἐὰν θέλω χρήσθαι τῇ ἐξουσίᾳ ἣ ἔδωκέν μοι κύριος
ὁ θεὸς ἐπὶ οἰκοδομὴν καὶ οὐκ ἐς καθαίρεσιν, οὐκ ἀ-
μυνόμεθα. πάλιν τῷ σῷ σοὶ ἀδελφότητι, ἐγὼ

τέ καὶ οἱ ἐμοὶ ἡμεῖν, προσδιορίσομεν:—
διαμεμαρτυρόμεθα πρόσθεν ἐν δήμοσι καὶ κατὰ τῶν
κληρικῶν κωνσταντινουπόλεως καὶ καθ' ἑκάστην κλη-
σίαν ἐμεφανιζόμεθα. ὡς ὅτι ὁμόφρων ἐστὶν ἡμῖν ὅλος
παύλου τοῦ σαμοσατέως. τοῦ μὴ ὄντος θεοῦ λόγου καὶ
τοῦ, πρὸ αἰώνων ἐκ πατρὸς ἐξηκολουθηκότος
τοῦ, πρὸ ἑωσφόρου καὶ πρὸ πάντων ἀστέρων γεννηθέντος, καὶ
ὄντος ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν θεόν. ὃν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου
ὄντα ἄνθρωπον τέλειον, ἀλλ' οὐ θεὸν τέλειον, ἐκ τῆς
ἁγίας παρθένου γεγενῆσθαι. ὃν καὶ ἐν τῷ ἰορδάνῃ ποταμῷ
βαπτισθέντα, ἐν εἴδει περιστερᾶς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον
δεξάμενον, καὶ τὸν ἐν αὐτῷ λόγον τὸν ἐν τῷ πατρὶ
ἐνεργοῦντα, καὶ τὸν ἐν τῷ πατρὶ σοφίαν, καὶ τὸν ἐν τῷ
πατρὶ δύναμιν, καὶ τὸν ἐν τῷ πατρὶ θεότητα, καὶ τὸν
ἐν τῷ πατρὶ κύριον, καὶ τὸν ἐν τῷ πατρὶ θεὸν, ἐν τούτοις
ἐνεργοῦντα καὶ ἐνοικοῦντα καὶ ἐνεργοῦντα καὶ ἐνοικοῦντα
καὶ

παῦλος. ἵνα μήτε ὁ ἐκ παῖδος χειροήθης αὐγὸ θεὸς ἡ τῆς σοφίας, μήτε ἡ σοφία ἐναύγω οὕτως οἰκεῖ. καὶ γὰρ ἐν τοῖς προφήταις λέγει. μείζων δὲ, ἐν μεσῳ σου. καὶ ἐν πολλοῖς κυρίοις. μείζων δὲ ἐν χῷ, ὡς εἶναι. καὶ ἀναλαμβάνει λέγων. αὐγον εἶναι τὸν ἐν χῷ, καὶ αὐγον τὸν λόγον. μὴ σιγῶμεν τὸν πρὸ πάντων αἰῶνων γεννηθέντα αὐγον ἐκ πατρὸς γεννηθῆναι, καὶ ταύτα θεότητι. ἰδοὺ δὲ σάφως λέγω ὁ πατὴρ βαπτίσας, οὐκ ἐτέχθη ἀπὸ μελίας ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ πρὸς. ἰδοὺ εὐαγγελῶ τῷ αἱρετικῷ παλαιῷ τῷ λέγοντι. αὐγον εἶναι τὸν λόγον, καὶ αὐγον τὸν ἐν χῷ. καὶ οὐκ ἔχει ὡς ἡ ὀρθοδοξία κυρῶσαι. διὰ τοῦτο ἐσπερωσάμενοί σοι ὦ ξηλωταὶ τῆς ἁγίας πίστεως, καὶ μέρος τοῦ μεγαθέμελλος τῆς ἐκκλησίας, αὐτιοχέων. ἐξ ἧς καὶ τὸ ταύτα εὐαγγελιστὰν ἀπέκλησιν ἐν πράξεσι σὺν χομεν, ὅπου οὐκ οἶδεν αὐγον καὶ αὐγον υἱὸν τοῦ θῦ. αὐγ εἶναι τὸν πρὸ πάντων αἰώνων γεννηθέντα, θῦ ἐκ θῦ. ἀπὸ τοῦ πρὸς, ὁμοούσιον τῷ πατὶ καὶ τὸν ἁγίον πνᾶ αὐγου σου καὶ φωτος, ἐκ μελίας τῆς παρθένου τεχθέντα. εἶτ' ἐγὼ λέγω. θῦ ἀληθινόν, ἐκ θῦ ἀληθινοῦ. ὁμοούσιον τῷ πατὶ, δι' οὗ καὶ οἱ αἰῶνες καὶ πηρτιάθησαν, καὶ τὰ πάντα ἐγένετο. τὸν δι' ἡμᾶς καὶ τελειούμενα καὶ γεννηθέντα ἐκ μελίας τῆς ἁγίας παρθένου. καὶ σταυρωθέντα ὑπὲρ ποντίου πιλάτου, καὶ τὰ ἑξῆς τοῦ συμβόλου. ὡσαύτως δὲ τοῦτοις καὶ ὁ μακάριος ἰωάννης ὁ χρυσόστομος ἐξετάσας ὁ τῆς ἐδεσσῆς ἐκκλησίας αὐτιοχέων ἐξ ὧν ἐκ τῶν ἔτι κοσίων δεκαεπτὰ ὑπογράφων, ὑπὲρ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου, λέγων ἅτινος. τὸ μὲν μόνον αὐτὸν. ἀμὲ καὶ θῦ, καὶ θῦ καὶ ἱερεμίας. ὁ προφήτης λέγει. οὗτος ὁ θῦ ἡμῶν οὐ λογισθήσεται ἕτερος πρὸς αὐτόν. ἐξ οὗ δὲ πάλιν ὁ δὲν ὑπογράφεις, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν

ἐκ κὼβ τῷ πατὶ αὐτοῦ. καὶ ἰσραὴλ τῷ πνᾶ μου. μετὰ δὲ ταῦτα, ὡσὶ τῆς γῆς ὤφθη. καὶ τοῖς ἀνοις συναναστράφη. πότε δὲ συναναστράφη ἀνοις, ἢ μὴ ὅτι ὅτε συνεγεννήθη μετ' αὐτῶν, σκηπορθένου, μὴ συνεκπαίασε, καὶ συνηυξήθη. καὶ συνέφαγε αὐτοῖς καὶ συνέπιε, καὶ τἀ αὐγα. εἶτις οὕτω τολμήσῃ λέγειν. αὐγον εἶναι υἱὸν τὸν, πρὸ τῶν αἰώνων μονογενῆ τὸν ἐκ τοῦ πρὸς γεννηθέντα, καὶ αὐγον τὸν ἐκ μελίας τῆς παρθένου τεχθέντα, καὶ οὐ τὸν αὐτὸν εἶναι ὧν ἐν χῷ, ἐξω αὐτὸν ἔστω:—

ὁμιλία πρόκλου ἐπισκόπου λεχθεῖσα καὶ δογματίσαντος περὶ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως:

Παρθενικὴ πανήγυεις σήμερον τὴν χαρᾶς ἀδελφοὶ πρὸς οἰφημείαν καλεῖ. καὶ ἡ παρουσία ἑορτὴ τοῖς συνελθοῦσιν, ὠφελίας γίνεται πρόξενος. καὶ μεγάλη εἰκότως. ἀγγέλους γὰρ ἐξῆλ ὑποθέσει, καὶ τοὺς ἡμῶν συναναστρεφομένους. καὶ δόξα τοῦ θῦ λέγουσι διὰ τὴν ἐνανθρώπησιν καὶ παρθενίαν. ἐπουράνιος ἡ ἐπίγειος ὁδός. ἰδοὺ γὰρ καὶ θαλασσία δορυφορεῖ τὴν παρθένον. ἡ μὲν, τὰ νῶτα ταῖς ὀλκάσι χαλινοῦσα ἐπιπολάζουσα. ἡ δὲ, τὰ ἴχνη τῶν βαδιζόντων, ἀκωλύτως προσκυμένη ποιοῦσα. σωρεύουσα ἡ φύσις. καὶ χωραῖκες τιμωρίαι. χορεύει ἡ ἀνθρωποπότης, καὶ παρθένοι δοξάζονται. ὅπου γὰρ ἐπολεύσασεν ἡ ἀμφίτρις, ἐπερεπερεύασεν ἡ χάρις. ἐπισκήνωσε μὲν ἡμᾶς σὺ ταῦθα ἡ ἁγία καὶ θεὸς παρθένος μεθ' ἁ. τὸ ἀμόλυντον τῆς παρθενίας ἐφημέλιον. ὁ λοιμὸς τοῦ διαβόλου ἐδαμάσθη. τὸ ὀργασήριον τῆς ἐνότητος τῶν φώτων. ἡ παρουσία τοῦ σωτῆρος ἐπιφανῆ

μεσίτος. ὑπῆρχεν, ἐν ᾗ ὁ λόγος ἐνυμφεύθη τῇ σαρκὶ ἡμῶν. ἢ ἔρεφυρε τῆς φύσεως βάτος, ἐν τῷ τῆς θεότητος πῦρ, οὐ κατέκαιεν. ἢ οὕτως κουφὴ νεφέλη, ἡτις ὑπὸ τῶν χερουβὶμ, μεταδοσίμεσσα βαστάζεται. ὁ τῆς ἐξουσιῶν ὑπὸ τοῦ πεσόντος πόνος, ἐξοῦ ὁπου μένῃ τὸ πρόβατον ἐν ἐρήμῳ. ἡ δούλη, καὶ μήτηρ. ἡ πλὴν θεὸς, καὶ οὐκ ὢν θεός. ἡ μόνη θεῷ πρὸς ἀνθρώπους μέθυσε. ὁ φειδιτὸς τῆς οἰκονομίας ἰσχὺς, ἐν ᾧ ἀρρήτως ὑφάνθη ὁ τῆς ἑνώσεως χιτών. οὗπερ ἰσουργὸς μὲν, τὸ πανάγιον ἄγιον. ἕρεβος δὲ, ἡ ἐξ ὑψίστου ἐπισκιάζουσα δυνάμεις. ἕρεον δὲ, τὸ ἀρχαῖον τοῦ ἀδὰμ καὶ Εὔαν. κερκὶς δὲ, ἡ ἀκατατρήτου ἀμολύντου σαρξ. κερκὶς δὲ, ἡ ἀμετρήτου τοῦ φορέσαντος χεῖρες. τεχνίτης, ὁ διάκονος εἰς πανδοκέως λόγος. τίς εἰδὲ πίς ἤκουσεν, ὅτι μέτρῳ ὁ θεὸς ἀπερεῖ ἐαυτῷ ὤκησεν. οὐ σώματος οὐκ ἐχώρησε, μᾶλλον οὐκ ἐσωματώθη. ἀϋλὸς ἐνυμνήθη ἐκ γυναικὸς, ἐξ οὐ γῆμενος. καὶ ἄνθρωπος ἄϋλος. καὶ πύλην σῶσας ὁ τεχθεὶς τῇ πόλει τῆς ἁμαρτίας ἔδοξε ζυγόν. ὁ πρὸ ἡβῆς ὁ ὄφις διὰ τῆς πρεσβυτικῆς τοῦ ἰὸν ἐνέχεεν, ἐκ θεοῦ ὁ λόγος διὰ τῆς νεοτικῆς ἁγιαθεὶς, τοῦναὸν ἐξωσε πλάσαν. ὅθεν ὁ πρῶτος τῆς ἁμαρτίας, κἀὶν πρεσβύτης, ἐκ θεοῦ ὁ τοῦ ἡλίου λυχνοστάτης χῆ, ἀπορῶς ἐβλάστησον. οὐκ ἠχμάθη ὁ φιλάνθρωπος τῇ ἐκ γυναικὸς ὠδίνα. ζωὴ ἡβῶν τὸ πρεσβυτερούμενον. οὐκ ἐμιαίνθη οἰκήσας μειρᾷ, ἀπερίοπτος ἀνυβρίστως ἐδημιούργησεν. εἰ μὴ παρθένος ἔμεινεν ἡ μήτηρ, ἁγιάσθη ἄνθρωπος ὁ τεχθεὶς, καὶ οὐ παρεκδόξως ὁ τόκος. εἰ δὲ καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε παρθένος, ἐκτόνως ἀφρασίως ἐγεννήθη, ὁ καὶ τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἀκωλύτως ἁγιαθεὶς, οὗτῳ συζυγίαν τῶν φύσεων ὁ θωμᾶς ἀνακεκραμένην λέγων, ὁ

κεφ. χχ.

κύριος μου, καὶ ὁ θεός μου. μεμένηκεν σωθεὶς τῇ ὠδίνι ἀϋτε. αὐτὴ γὰρ ἡμῖν μέγονε σωτὰς ἀφορμή. εἰ μὴ γὰρ ἐγεννήθη, οὐκ ἂν ἐπέθανεν. οὐκ ἂν δὲ τοῦ θανάτου καθήρησε τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τοῦτέστι τὸν διάβολον. οὐχ ὑβρεις ἀρχὴ τοῖσι μέλλουσι ἐνοῖς ὠκοδόμησεν. οὐ μεμίανται πηλὸς τὸν πλάσμα, ἀνακαινίζοντα ὅπερ ἔπλασεν. τῷ γὰρ πλάσαντι οὐκ ἔμελλον ἀπολωθᾶν, διὰ ταῦτης προσελθὼν οὐκ ἐμιαίνθη. ὥγαθὸν γὰρ ἐν ᾗ τὸ τῆς καινῆς ζωῆς θεότης διαμεμάκτον (ἰωὴ ζωή). ὦ κοιλία ἐν ᾗ τὸ καθαίρετον θανάτου ὅπλον ἐχαλκεύθη. ὦ ἄξυρε ἐν ᾗ ὁ τῆς φύσεως γεωργός, ἀπορῶς ἐβλάστησεν. ὦ ναὸς ἐν ᾧ ὁ θεὸς μέγονεν ἱερεύς, οὐ τῷ φύσιν μεταβαλὼν. ἀγιάσθη καὶ τὸ τῶν τάξιν μελχισεδέκ. διὸ ἵνα τοῦ σὺν θεῷ λόγος σὰρξ ἐγένετο. καὶ ἰοῦ δῶροι ἀπησαν ἀπόντι τῷ κτίσῃ ὁ θεὸς μορφὴν ἀνοῦ ἐφόρεσε. καὶ ζώνης καὶ πάλης καὶ μαλακὸν ἐδάφους τὸ θαῦμα. διὰ γὰρ τοῦτο ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον. ἔθνεσι δὲ μανείαν ὁ παῦλος βοᾷ. τοῦ γὰρ τοῦτο ἰουδαίοις μὲν, σκάνδαλον. ἔθνεσι δὲ μωρίαν οὐκ ἔγνωσαν, ἐπειδὴ ἐπὶ σὰρξ λόγον τὸ θαῦμα. εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. εἰ μὲ γὰρ ὁ λόγος ἄκνησε γαστέρα, οὐκ ἂν ἐκαθεύδη ἡ σὰρξ ὅπερ τοῦ ἀγρίου θεσίνου. εἰ γὰρ ἔπεσε ἕβρεις ἁγιαθεῖσαν τῷ ἔπλασεν ἁγιαθῆν, δῶρα καὶ τοῖς ἀγγέλοις ἕβρεις αὐτῷ διακονῆν. ὁ οἷος καὶ τὰ φύσιν ἀσπαστὴς, μέγονε διὸ τοῦ πολυπαθὴς. οὐκ ἐκ προκοπῆς μέγονε θεὸς ἐκ μὴ ἡλίου. ἀγιὰ διὸ ἴκαρν μέγονεν αὐτὸς ὡς πιστεύομεν. οὐκ ἄνευ ἀρχαθεσθέντα κυρίου πομεν. ἀγιὰ, τὴν σὰρκα θεὸν ὁμολογήσωμεν. τῷ οἰκείαν δούλην, ἐπαγγελίαν τὸ μέσῃ,

ὁ καὶ Ἰούστα ἀμείνων, καὶ καὶ Ἰοὶ κονομεῖ ὡσὶ γὰς ἀσπα-
στὸν. ὅτι πᾶς ὁ αὐτὸς καὶ ἐστὶ πολλὸν ἀμείνων ἀσπα-
στὸν. εἰ φιλὸς ἄνος, οὐκ ἀμείνων. εἰ δὲ μὴ ἔστι νῦν
δὲ ὁ αὐτὸς, ἀμείνων μᾶλλον, ὡς πολλάκις. ἀσπάζωμαι δὲ,
ὡς πολλάκις. καὶ δέδοικα μὴ οὐ τῷ προσοχθίσαι τοῦ
ἀρχαγγέλου. ὁ τῷ μεγάλην σύναγγιν ἐξάπτωσις, μαβεὶκ
ἡγέμὸν. τί δὲ ὄφελος εἶναι μαβεὶκ, μάθε καὶ οὗτος.
ἐξ καὶ αὐτός, ἐστὶ ὁ παρθένου σύναγγις ὄφελος δὲ
εἰς καὶ αὐτός, προέλαβεν ἡ προσοχθία τὸ θαῦμα,
ἵνα πίστωσῃ τῷ οἰκονομείαν. μάθε τῷ αἰτίαν
τῆς παρουσίας, καὶ δόξαζε τῷ δύναμιν τοῦ Σω-
τῆρος. πολλὰ ὤφελεν ἐξαπλῆσαι ἢ τῶν αὐτῶν
φύσις, καὶ ἡ πόρφυρος τὸ ἔργον. διὰ γὰρ τοῦ ἀδὰμ
πάντες τῷ ἁμαρτίαν εἰσῆλθεν θάνατος. δοῦλος ἡμῶ
καὶ διάβολος. ἵνα ὡνὰς ἡμᾶν προσένεγκε.
μεσίτης ἡμῶν ἐστὶ πολυπαθὴ ἡμᾶν σώσαι.
εἰ ξένη ὁ κακὸς πολέμιος ἐστὶν ὧν ἡμᾶν τὸ
χρεός, καὶ αὐτῶν ἡμᾶς τῷ δίκην. ἢ δεῖ ἰῶ, δυοῖν
θάτερον. ἢ πᾶσιν ἐσωχθῆναι τὸν αὐτὸν καὶ δίκην
θανάτου, ἐστὶ δὴ καὶ πάντες ἥμαρτον, ἢ τοιοῦτον δο-
θῆναι πρὸς ἀντίδοσιν, ὃ πᾶν ἐστὶν δικαίωμα
πρὸς παραίτησιν. ἄνος μὲν οὖν σῶσαι οὐκ ἠδύνα-
το. ἐστὶ γὰρ τῶν χρεῶν τῆς ἁμαρτίας. ἄγγελος ἐξα-
γοράζεσθαι τῷ ἀνθρωποκτόνα, οὐκ ἔχρεν. ἠπόρει
γὰρ τοιοῦτου λύτρου. οὐκ ἁμάρτητος ὑπὲρ τῶν ἡμάρτη-
κότων, ἀποθανὼν ὤφελεν. αὕτη γὰρ ἦν ἀναπεπταμένη
κακοῦ ἥλωσις. αὐτὸς ὁ πᾶσαν φύσιν εἰς τὸ εἶναι
προσαγαγὼν. ὢ μεμὲν οὐ πρὸς παροχὴν ἄρρου, ἐξοῦ-
ρεσίοις καὶ ἀκέστοις, ζωῇ αὐφαλεσθῆναι. καὶ τῷ
θανάτῳ λύσιν δύσεκπεσάτην. καὶ γίνεται αὐτὸς ἐκ

παρθένου, ὡς δεῖ δεν αὐτός. λόγος γὰρ ἐρμηνεῦσαι τὸ θαῦ-
μα, οὐ δυνάσται. καὶ ἐσπουδάσθη δὲ ἐλθεῖν. καὶ λυ-
βούσθαι δὲ ἐσπάρχε. καὶ ἐστὶ τὸν λεγόντα καὶ λον. ἐναφ' ἑαυ-
μᾶν τῷ ἐσπολύσωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ. τῷ
ἀφέσιν τῶν πεπλημμεκότων. αὗτοις ἐπεφημίζετο
τὸ ἀνάπαυσιν. αὐτὸς γὰρ, ὑπάρχω ἀθάνατος. τοιοῦτος
γὰρ ἀμνὸς καὶ τοῦ κονομείαν, οὔτε ἐξόν σιν δῦσαι ἰῶ, οὔτε ἐξ.
ἡ μόνος ὁ ἐκ παρθένου τεχθὲς ἐστὶ καὶ αὐτός. οὐκ αὐτὸ-
παλωθεύουσιν μόνον ἔχων τῷ αὐξίαν ὑπὸ πλήθει
τῶν ὑποδίκων, αἰχμὰ καὶ πάσης πλήθος ὑπερέχουσιν.
εἰ μελὴ γὰρ τινὸς εἶναι, τὸ ἀπερέγκλητον σαρκὸς πρὸς
τὸν πέμψαντα. ἐν δὲ τῷ δημιουργὸς, θ' ἧς δυνάμεως ἀπρὸ-
δεές ἔχων. ἐν δὲ τῷ φιλοικτίρμων, τὸ ἧς ἐμπάθειαν
ἀνυπέρβλητον ἐδημοσίευσεν. ἐν δὲ τῷ ἀρχιερεύς,
τὸ ἧς παραδόσασιν ἀξιώπιστον φόρου. ὧν οὐ δεὶ σέρσι
τις αὐ ἀπόδυσι, γόον ἢ παράκλησιν παῦσαι. ὁ γὰρ
αὐτὸς τῷ φιλανθρωπίαν ἐκὼν καὶ λαχὼν θάς, τὸν καὶ τῶν
σταυρωσάντων ἔλυσε θάνατον. καὶ ἀνέβρεξε τῷ ὑδατόπο-
τὰ ναύτων αὐτομεδόντων σελάν.
ἀπού τοίνυν σῶσαι οἷόν τε ἰῶ. καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς, ἐ δύνα τοῦ
σαλεύοντος καὶ τὰ πλοῖον τὸν λεγόντα. ὅτι πάντες ἥμαρ-
τον, καὶ ἐμέ. πία ἔφ διαβόλῳ τὸν ταῦτης ἐπαύθυνον
προσῆγε. ὁ διάβολος, τοῦτον τῷ θανάτῳ παρέπεμ-
πε. τοιγάρτοι ἐν μεγίστῳ κινδύνῳ τὰ καθ' ἡμᾶς προσῆ-
γε. ἐν ἀπορίοις ἦλυσε. τί οὖν. ὡς εἶδαν οἱ προφῆ-
ται μεῖζον τέχνης ἐν θρωπίας τὸ ζητούμενον, τὸν ἐξ οὐ-
ρανῶν ἐπιβοῶν ἰσχυρόν. καὶ ὁμῶ, ἔλεγε. κλῖνον οὐ-
ρανοὺς σου καὶ καταβήθι. αὖγος, ἵασαι μέ κε καὶ
ἰαθήσομαι. σέτερος, ἐξελέγετο τῷ δυνασταύσους
ζῆν ἧς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. αὖγος, ταχὺ προκαταλαβέτω

σίας τοῦ σκότους. ἤμελλε γὰρ ποτὲ σκότος καὶ τὸ γε-
γραμμένον. Διὰ σε δι δ ὁ σκοτ λεγων. ἀλλ ὁ γεγραμμένος
μᾶλλον ὁ ὀργιζόμενος ἐν ἀνόμοιαις πάθεσι. εἰ πὰ φανερὰς
ὡς δικαίως. ἀναβάντων τῆς ἐκκλησίας καὶ μὴ φθόνος. ὡς ἐκά-
στῳ ὑψώσων τὸν φωνήσουσιν. εἰ πὰ τίς οὗτος. καὶ
ὁ θεὸς τῶν δυνάμεων. ἐπὶ καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. ὁ (κ.
γὰρ λόγος σὰρξ ἐγένετο. ἐωνήλθον αἱ φυσεις, καὶ ἀσύγ-
χυτος ἐφάνη ἡ ἕνωσις. ἦλθε σωθῆναι, ἀμήχανον καὶ πα-
θητόν. πῶς ἐμὲ δυνατὸν ἐκεῖνον. ἄνος ἦλθε, σωθῆναι
οὐκ ἔχρηζε. ἐπὶ γυμνός, πάθη οὐκ ἠδυνάσατο. τί οὖν.
αὐτὸς ὢν ἐπὶ ὁ ἐμεμαντούηλ, γέγονεν ἄνος. καὶ ὁμῶς,
ἐσώσεν. ὁ δὲ γέγονεν, ἔπαθε. διαλογίζῃ ὡς εἶδεν ἡ ἐκ-
κλησία. ἐφανερώθη αὐτὸν ταῖς ἀκαθάρτοις τῶν σωμα-
γωγῶν, θρηνοῦσα τῷ τόκῳ, κλαῖε. ἐνταῦθα δὲ ἐλήμ-
ψεσθε καὶ ἴδετε τὸν ἐφανον, ὃν ἐξεφάνωσεν αὐτῇ
ἡ μήτηρ αὐτοῦ. αὐτὸς γὰρ καὶ τὸν ἀκαθάρτων ἐφόρεσεν ἐ-
φανον, καὶ τῶν τῶν ἀκαθάρτων, ἔχουσα ἀποφάσιν. ὁ
αὐτὸς ἐν κόλποις πρὸς, καὶ ἐν μήτρᾳ παρθένου. ὁ
αὐτὸς ἐν ἀκαθάρτοις μέρεσι, καὶ ὡσὰ πέρυσιν ἀνέρχε.
ὁ αὐτὸς ἐκβαλλόμενος πρόσκλαυσον, καὶ τελώνιον ἐ-
ναντεκαλέσατο. ὃν τὰ σεσεφίκε οὐ προσέβλεπεν, ὁ πα-
λαιὸς ἡρώδης. ὁ δοῦλος ὁρᾶτε, καὶ ἡ κλίσις ἐφρί-
κην. ὡσὰ ἐσῶ Σωτήριον, καὶ ὁ θεσίνος τῆς δόξης οὐκ
ἐμεμολυσμένος. ἐν τάφῳ καὶ ἐκαλεῖτο, καὶ τὸν ὀσμὴν ἐξέ-
πνευσεν ὡσὰ δέρριν. ἐν νεκροῖς ἐλογίζετο, καὶ τὸν ᾅδην
ἐσκύλευσεν, ὡδε καθώς ἐσύνο Φαντήρ, καὶ ἐκεῖ
ὁ ἄγιος ἐδοξολογήθη. ὡ τοῦ μυστηρίου. βλέπω τὰ
θαυμαστά, καὶ ἀνακηρύττω τῶν θεότητα. ὁρᾶ τὰ
πάθη, καὶ οὐκ ἀρνοῦμαι τῶν ἀνθρωπότητα. ἀμὴ ὁ
ἐμεμαντούηλ, φύσεως μὲν πλήρης, ἀνέσεως, ὡς ἄνος.

παρθενίας δὲ καὶ θλῖψις, οὐ διέρρηξεν ὡς θεὸς· ἀλλ' οὕτως ἐπεμείνθης ἐξῆλθεν, ὡς διὰ κοιλίας ἀσήλθεν. οὕτως ἐτέχθη, ὡς ἐκ μήτρας ἐξῆλθεν. ἐσπαργώθη ἀσήλθεν, ἀφθάρτως ἐξῆλθε καὶ λέγει τὸν προφήτην ἐκβεβληκέναι τὸν λέγοντα· ὀδύνας ἔσχε ὡς τίκτουσα φησὶν καὶ λέγει ὁδὸν τῆς πύλης τῶν ἀφώνων ἐξωτέρας τῆς βλεπούσης καὶ λέγει ἀνατολικὴν, καὶ αὕτη κεκλεισμένη. καὶ εἶπεν κς πρός με· οὗτος ἀνοὺ, ἡ πύλη αὕτη κεκλεισμένη ἔσται. οὐκ ἀνοιχθήσεται· οὐδεὶς οὐ μὴ διέλθῃ δι' αὐτῆς ὅτι κς ὁ θς εἰσῆλ· μόνος αὐτὸς ἐξελεύσεται καὶ εἰσελεύσεται. ἡ πύλη κεκλεισμένη· ἰδοὺ ἀπόδειξις εὐαρμὸς τῆς ἁγίας καὶ θεοῦ μεθέξεως. λυέσθω τοίνυν ἀπλογία πᾶσα, καὶ ἡμῖν χεφφὼν κεκλεφωπεφώμεθα γνῶσαι. ἵνα καὶ βασιλέως οἰκεῖον ὑμνήσωμεν, ὡς ἴσμεν αὐδὴν ὑμνωδῶμεν· κυρίλλου πρὸς ἴσιν, ἐγγεγραφὼς αὐτὸν ἀποτεθειμένον, ὅτι περ οὐ σεσιώπηκεν εἰς ἀκοὴν μαθών, ἐρρήθη ἐκεῖ τὸ χρέον ὑμῶν δυνατὸν νεκροὺς διδάσκειν·

Οἱ δὲ μὴ τῆς ἐμπαθείας σὺς ἀμαθὴς τὸ εἶναι πρινίς καὶ οὐκ ἠγνόησε τὸν σωτῆρα. καὶ ἡμεῖς ἐγεγράφομεν πρός τινας, τὸν ἐμὸν οὐκ ἀδόλως βόσκον, πολλοῖς αὖ ἐγρηγόρεμεν βόσκοις. λέγων. ἀναστᾶσων. ὅτι σφόδρα εὐημέρησε ἡρινικὸς, καὶ οὔτε δύσεσις οὔτε φιλόμαχος, ἀμὸν φιλόμηλος καὶ φιλεῖ ἐσπαῦλας, καὶ φιλεῖ πᾶσι πρὸ πάντων. ἐπεὶ δὲ πρὸς ἀδόκητας ἐκκλησίαν, βεκκλησιάζεσθαι, ἐνδυναδιάκονω· ὅτι ἡ πεσμεάτων ὦ ἡ ἡρημεάτων ἀφαίρεσιν ἐποιμένων καὶ παῦσαι λύσσαν ἀδελφοῦ, ἐποιμένειν αὖ ἡ δέως, ὑπὲρ τοῦ μὴ δοκεῖν τῆς ἁγίστης ἡγεμονίαν πεποιεῖσθαι. ἐπεὶ δὲ τῆς πίστεως ἐστὶ λόγος. καὶ ἐσπουδαλιάθησαν πὶ αἱ καὶ πᾶσαι ὡς ἔτος ἀπὸν ὦ ῥωμαίων ἀεκὴν

σκληρότης; οὐ γὰρ ἐστὶ τις οὕτω ἐξοικειασθεὶς πολίτων πόλεως ἢ χώρας ἀγαθομένων, ὁ μὴ λέγων ὅτι ταῦτ' ἐστὶ τὰ θρυλλούμενα. καὶ ποία καινὴ μάθησις ταῖς σκληρότησιν ὠφέρεται. πρὸς ταῦτ' οὐ δεχόμεθα οἱ παρεισδυόμενοι παρὰ θῦ, τὸν τοῦ μυστηρίου λόγον. πρὸς οὓς ἐνήμερος χειρόεσσα δικαιοῦται οἱ μὴ σαφῶς γεγυμνωμένοι πάντως. καὶ ὁρῶσιν οὕτω ληρῶδη τὰ πάσχειν, ὡς μεμυσταγωγῆσθαι παρήκμακεν. καὶ ἡμεῖς ὁρῶντες τοῦτο πεπεσχάκαμεν, ἀσπαλιεύόμεθα καὶ μεμαθόν. τοῦτο δόμεθα δὲ καὶ ἐπαίνων. εἰ δέ ἕτερος καὶ διεσεσαγμένως, ποίαν φλόγες ἡμῖν ἀρκέσουσιν. ἀκηκοάμεθα γὰρ ὅτι τὰ τὸν μοῦ ἐσπεκτίνας καὶ τὸν λαὸν μοῦ ἐσπώλεσας, καὶ τὸ γεγεγραμμένον, καὶ σῶμος μὲν ὧν σὺ ταῖς ἑξῆς λαοῖς, τῆς ἑαυτοῦ ζωῆς ὑπερεκπολογήσεται. ἡμεῖς δὲ οἱ τῆς ἱερωσύνης λειτουργίας περφορπομένοι, οὐχὶ ὑπὲρ ἑαυτῶν μόνον. ἀγαὲ καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν πεσόντων δὲ χῦ, ἐσπολογησόμεθα. ἐμοὶ τοίνυν, οὐδὲς ἐξὶ λόγος. οὐ λύσσης. οὐχὶ βρεως. οὐ λοιδορίας, τῆς οὕτω πολλῆς ἧς πεποίνται καὶ ἔμοῦ, τῶν ἀνυπολήπτων τινές. ἀμὴ οἰκέσθω ταῦτ' πάντα πρὸς λήθην. δικαστὴ δὲ καὶ τοῖς περφυλαρικοῖς θῦ· μόνον σωζέσθω τὰ τῆς πίστεως. καὶ φίλος ἀμαστῆτός, καὶ οὐδεὶς πάρεσχωρῶ πρὸς τὸ χρῆμα μεδζόνως φιλεῖν τὸν θεοφιλέστατον ὡὶ ὁσιότατον νεκρέτον. ὅτι ὡς ὅτι τῷ φημὶ, καὶ ἀδοκημένη ἐν χῷ βούλομαι. καὶ τὸν ὡὶ τοῖς ἤδη παρελθοῦσιν ἀφανίζει μεῖμον. καὶ δόξαι συνοφαντίαν καὶ οὐ πάντως ἀληθῆναι τὰ παρεκτείνων ὡὶ τῇ πίστει θρυλλούμενα. εἰ δὲ πρὸς τὰ παίμενα παρὰ θῦ καὶ τοῖς μεθ' ὧν λαοῖς, ἁμαστῆν, πᾶς οὐ μᾶλλον ἀκόλουθον ἀδελφοῖς τε καὶ ἱερεῦσι τοῦ ἁγίου. ὅτι

μὴ λέγωσι καὶ ἡμᾶς σὺν ἐκείνοις ἀνεθεματίσαι αὐτὸν
ὁ ἀλεξανδρέας ἰωάννης. ἴστω, φησὶν ὁ ἁγιώ-
τατος· ἐὰν δὲ μεταθῶσιν οἵτινες ποτὲ δύσιν καὶ ἀνα-
τολὴν θεοσυβεστάτοι ἰωάννοι, ὅτι ἀνεθεματίσθη-
σαν πάντες. πάντες γὰρ λέγουσι καὶ ὁμολογοῦσιν, ὅτι
θεός ἐστιν ἡ ἁγία μεγάλη, πᾶς ἄρχει διατεθήσονται.
ἢ πᾶς οἰχήσονται συμπαθήσοντες, ἢ καὶ μὴ διὰ αὐτοὺς,
ἀγαθῶν διὰ τοὺς ἁγίους, πατέρας. ὧν οὐ τοῖς συγ-
χεχυμένοις διαιρήσομεν ἐν θεῷ ὀνομαζόμενοι,
τὴν ἁγίαν παρθένον μητέρα. εἰ δὲ μὴ ἐδόκει φορη-
τὸν εἶναι τὸ ἐσόμενον, πολλὰ ἂν ἔστιν μυθικὰ βίβλους,
πολλῶν ἁγίων πατέρων. ἀναὶς ἐστὶν ὄρφνη, οἰχόμενος,
αἰγὰ πολυσάνης κἀμοῦ τὴν φωνήν, σὺν ᾗ ὁμολο-
γοῦσιν εἶναι θεὸν τὴν ἁγίαν παρθένον μητέρα:— τοῦ αὐτοῦ:

Ἀνέγνων τὸ ὑπομνηστικόν, τὸ ἀκόσμως σὺν παρ' ἡμῶν. δὶ κβ
οὗ ἐμεμάθανον ὅτι ἀναπάσιος ὁ προσβύτερος ἰωάννης ἡμῶν, πρόσκειται φρ ζητῶν καὶ φιλίαν καὶ ἀγάπην.
καὶ λέγω ὅπως ἐγένεσθε τοῖς μονάζουσιν, οὕτως φρο-
νοῦμεν. εἶτα πρὸς ἴδιον σκοπὸν βλέπων, λέγε
περὶ ἐμοῦ. ὅτι καὶ αὐτὸς ἔτρεπε τὴν ἁγίαν ἰωάν-
δαν, μεμεμνῆσθαι τῆς λέξεως, τῆς θεοῦ φημί. ἐγὼ
δὲ, γέγραφα ὅτι ἀ καὶ μεμέρισθαι ἢ ἰωάνδας τῆς
λέξεως, καλῶς ἐπαίνων. οὔτε γὰρ ἐκεῖνα τοιοῦτόν
τι κατέχοντα κατ' ἐμοῦ. διὸ οὔτε ἐμὲ ἀναίρειν τὰ μὴ
ζητοῦμενα φέρειν εἰς μέσον. εἰ καὶ τὰ μάλιστα τῇ
διαιρέσει τῶν ἐννοιῶν, οἵδε θεὸν τὴν ἁγίαν παρθέ-
νον. αὐτὸν γὰρ λέγειν τὸν γλυκυτάτην ἐκ τοῦ πρὸ τὸν
διὸ τὰ πάντα εἰδέναι. σαρκωθῆναι. ἐκανθρωπῆσαι.
παθεῖν. ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν. ἀνελθεῖν εἰς οὐρανούς, ἐ-
ξῆν δὲ καὶ κριτὴν ζώντων καὶ νεκρῶν. καὶ οἰχόμενος

ὑπὲρ ἡμῶν παρακαλοῦντο πρεσβεύοντων ἡ πίστις, ταῖς ἑαυτῶν ψυχαῖς
οὐ προσδώσομεν, καὶ ἡ προκοίλοπα θεὸν καὶ αὐτὸν τὸν
σωτῆρα, οὐκ ἔστιν ἀμφίβολον. εἰ γὰρ δεδίαμεν ὑπὲρ
τῆς δόξης τοῦ θεοῦ ἡμῶν ἀληθῶς ἀπεῖν, ἵνα μὴ περι-
πατῶμεν ἀνδάσις, ποίᾳ λοιπὸν προσευχῇ τῶν
ἁγίων μαρτύρων σημαίνεται ποιησόμεθα πρὸς τοὺς
λαούς. οὐκ ἐπαινοῦμεν, ὅπως περιτελεσθῇ τὸ ἀρη-
μένον. ἕως ἀγωνίζονται περὶ τῆς ἀληθείας:— τοῦ αὐτοῦ:

ὦ πάνδημοι μέχρι φέρειν ἡ ὀλιγόβια ὑμᾶς. ὡς λυπουμέ-
νου τοῦ θεοσυβεστάτου νεστορίου ὅτι ἡμῖν πρὸς μονα-
ζούσας ὑπολήψεσθαι ἰωάννην, ἀναστρέφειν βουλόμενος
τοὺς ἰωάννας θρύλλῳ σημαίνειν ἀναγκαίως τοῦτο
φημί. ὅπερ οὐ τολμῶμεν μήτοτε παρ' ἡμῶν, ὅσον δὲ
τῆς ἑαυτοῦ θεοσυβείας. εἰμὶ μὲν γὰρ σημαίνειν ἀθετῆσαι
ἀνοίᾳ ἀπὸ τῶν ὑβρισμένων αὐτοῦ, τὸν τῆς ὀρθῆς πίστεως
ὑβριστὴν λόγον. αὐτὸς δὲ ἠνείχετο συνεκλησίᾳ τῇ
καθολικῇ καὶ τῇ ὧν ὀρθοδόξων, τοῦ καλοῦ δωροδε-
τοῦ ἰωάννου φανερὸς λέγοντος, ἀνάθεμα εἶπεν
εἶναι λέγειν θεὸν τὴν μακαρίαν. καὶ οὐμενοῦν ταῦτ' ἀπὸ
ὀφθαλμῶν σωτῆρι σὺν αὐτοῦ λέγοντος, ἀγαπᾷ καὶ ἀς κοινωνεῖ
αὐτὸν οὐδεὶς τὴν μυστικὴν ἐδεξάσθω, καὶ κοινωνὸν
ἀποίησον. ἰδοὺ τοίνυν ἀνεθεματίσθημεν ἀπὸ αὐτοῦ
ἵνα τέως μὴ λέγοιμεν παρ' αὐτοῦ. οὐχ ἁπλῶς σὺν ἐπὶ
συκοφαντίᾳ ἐφθέγξατο τοιαῦτα προσχήματι αὐτοῦ.
τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς οἱ ζώντες καὶ καθ' ἁπάσαν τὴν οἰ-
κουμένην ἰωάννοι, καὶ οἱ πρὸς τὸ ἀποδημεῖν
πατέρων ἡμῶν, ἀνεθεματίσθημεν. τί οὖν συκάζει
καὶ ἡμᾶς, ταῖς συκοῦ φωναῖς χρῆται τὰ συκοφάντα
καὶ ἄφωνα, ἔστις οὐ λέγει θεὸν εἶναι τὴν μακαρίαν,
ἀνάθεμα. αἰτοῦμεν πεποίηκε τοῦτο διὰ αὐτὸν τέως. ἵνα

πάντως καὶ τὰ φύσιν ἡμῶν τῆς λόγου ἀπεθάνεν, ἢ ἐνὶ λόγῳ τῇ λόγῳ τῆς τῶν πολλῶν. ποίαν γὰρ ἔχει ἀπεθάνει πολλῶν τὸ ἀδιαίρετον. ἢ πῶς, εἰ ἀπεθάνεν ἡ ζωή· αὐτὸ ὅτι ἀνωτάτω τῇ σαρκί. εἶτα ἀκολουθος αὐτῆς ὡς τοῦ ἰδίου παθόντος σώματος, αὐτὸς πρὸς ἑαυτόν, οἰκειούμενος τὸ πάθος. ὁ φιλόχριστοι τοίνυν καὶ ἀπαθῆτες ἑαυτοὺς ταῦτα λέγουσιν. ὅτι δὲ ἡδύνατο καὶ τὸν ὕδιον ἰὸν ἔχουσι τῆς τῶν κτισμάτων, ἐξ καὶ διὰ τούτου ἰδοῦ. ἀπτερύγιστον τῷ βοῦφῳ μέλπουσιν ὦδὴ διακονήν. τῷ φερομένῳ τῶν σκληρῶν ἀνέμων πτερυγίσματι κωλύσαι. ὃ λόγος. οὐ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ φωτὶ ἢ παρ' ἑτέρου τινὸς καὶ τοῦ πάσχου τοῦ πρὸς τοὺς μονάζοντας. εἰ δὲ ὡς σκήμασι τὰ ξένα δόξει, αἰνιγμάτων ἔχον τὸ ὠφελοῦν. ἔστι δὲ, οὕτως. πρὸς ὕλης δὲ καὶ τὸ ἀναίφαν ἢ τὸ σκοτίσαι τοὺς μονογλώσους νεκροῦντας, ἢ ἀσπροθεοῦντας τὸ ἀνθρωπότητα. τὸ δὲ προσοίμενον, ἐξ τὰ προσκτῶν αἱρετικῶν λοιδορίας, ὡς ὠμὴ σκληρὰν ἠγνοημένους. εἰ τὰ ἀπόστολοι καὶ δῆθεν πάθειν ἀπειλῶν ὅτι τὸ σῶμα ἐστὶ τὸ πεπουθὸς καὶ οἰκεῖ θεῖ λόγος. ὡς τινὲς λέγοντ, ὅτι ὁ ἀπαθὴς τοῦ θεῖ λόγος, παθητός ἐστιν. ἀλλ' οὐδὲ οὕτω μενέτω. ὡς δὲ πολλαχοῦ εἴπομεν, ἢ ἀμφὶ ξωὸ δος αὐτὸν ἔφη παθεῖν τὸν λόγον. τὸν διοῦ ταῦτα ἐμφύετο. παθητὸν δὲ, σαρκὶ καὶ τὰ ταύτης ἀφαῖ. παθητὸς γὰρ τοῦ σώματος, αὐτὸς λέγεται παθεῖν. ὅτι καὶ ἡ τοῦ ἀνου ψυχὴ καίτοι παθοῦσα μενδὲν ἧς ἰδίαν φύσιν, παθεῖν λέγεται τοῦ αὐτοῦ παθόντος σώματος. ἀλλ' ἐπὶ δὲ οὐ τοὺς σκληροὺς, δύο λέγει χειροὺς καὶ δύο πόδας. καὶ τὸν μὲν, ἀνον ἰδικῶς. τὸν δὲ, θν' ἰδικῶς. εἶτα μόνην τῶν περὶ σαρκῶν πα-

οὐσιωτὴν ἕνωσιν, διὰ τοῦτο ποικίλλονται, καὶ πρὸς φάσεις παλαιοῦνται ἀναμέρητους καὶ διὰ μάχεσθαι. ἐκ τυγχάνες τοίνυν αὐτοῖς, σκόπει λεγόντε. ὁ τι ποιοῦντε μὲν καὶ πάσχοντες βαίνοντές τινας καὶ τὰ φύσιν τοῦ ἐπιτοῦ πάθους ἦμεν, καὶ τοῦτους θεάπτοντες καὶ συμπροσωποῦντες, καὶ ὀργανα τῆς ἀνελλὼν μεθηκεύοντι οὐμένων. πολλὴ οὖν αὐτὴ τῆς λύσεως ἐξηγητέον. αἰνίσσεται δὲ ὅλως ἐμβρεῖς ἐστιν ὁ ἐπὶ τοῦ ποσωπῶν, τοῦ δὲν ταῦθα. χρῆται δὲ πάντας τοὺς, καὶ τὰ πλὴν πολλὴ καὶ δύσιν ἐπὶ τοῦ πόνους, ὑφ' ἡμῶν γίνεσθαι ἀρχῆς τὸν πρὸς ἐμὲ λόγον, αἰχμαλωτισθέντος ἀρνῆ δὲ πρὸς ἀπόδειξιν καὶ ἔλεγχον αὐτῶν, τοῦμὲν δὲ πάντε ἐν ταῖς σκληρίαις ταύτῃ προσπίπτοντος ἐξ ὧν. οἷον δὴ τὸ κάρφωσον ἐν ταῖς αὐτοῦ ἐξηγήσεσιν. ἔστι δὲ οὕτως. οὐ ταῖς κρεωγαῖς κρίναι τὰ πρὸς ἐμὲ φιλοσοφίαν, αἰχμὰ τῷ πρὸ τὰ δόγματα πάθη, καὶ τῷ μεμνῆσθαι τῆς τοῦ δεσπότου, καὶ ἀπάθητος ἀμα καὶ ἀνθρωπότητος. καὶ μεταλάβετε, καὶ πρόσεχε τοῖς ἡμεταίροις δόγμασι σκλάβθαι μᾶλλον καὶ ταμιλίοις καὶ θερμοτάτην διοσέβθαν. ὑπὸ δὲ τῆς περὶ τὸ δόγμα θεογνωσίας, αἰνιγμάτων πεπλαμωμένοις. τοῦτο δὲ, οὐκ ἔστιν ἡμεῖς τῶν λεγόντων. αἰχμάπας αὖ οὐ πρέπας ἐστὶν ποιμὴ, τῷ μὲν ἔξὸν τοὺς διδασκάλους καὶ ἐὸν, καὶ τῶν ἀκριβεστέρων ὑμῖν παραδέσθαι δογμάτων. πᾶς γὰρ οὐκ ἐσχόλαζεν οἱ πρὸ αὐτ. ἆρα οὐσιωμώτερός ἐστιν Ἰωάννου; ἴσως δὲ τοῦ θεολόγου αὐτῆλιου, ἢ Εὐσεβιστάτιος; τίς ἡ ὁ φρὶς αὐτῶν. μᾶλλον δὲ, πᾶς οὐχ ὁμολόγησεν ἂν ἀργῶς, ὅτι ξένην καὶ ἀλλοιώτη διδασκαλίαν εἰσήγαγε, καὶ τοῖς πρὸ αὐτοῦ μὴ ἐγνωσμένην, διὰ τὼ αὐτοπάθειαν, μήτε

ἐν συλλήψῃ πίστεως, μήτε ἐν αἱρέσεις ἐκκλησιάσεις ἐμοὶ τοίνυν πρὸς αὐτὸν περὶ πεφωμένων λόγος· οὐ δὲ ἧς. ἠβούλετο δὲ μᾶλλον μετανοῆσαι αὐτὸν, καὶ τὴν ὀρθὴν ὁμολογήσαι πίστιν. καὶ ὧν ἥς ἐμὲ πεποίηκε. ἐρεθίζων καὶ ἐπαρώφων καὶ τέρμονι τοιούτῳ, ἀπολογήσεται τῷ θεῷ. οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν, εἰ καὶ ἡμᾶς λέγουσιν, ἀπὸ τῆς ἁγίας τῆς πόλεως. χαίρομεν. οὐ γὰρ ἴσμεν σωφρονεῖν, καὶ τὸ τοῦ φιλοσόφου Πλάτωνος παιδαρίλλιον. ἀεὶ γὰρ γηράσκω καὶ περὶ αὐτοὺς, καὶ περὶ πάντας. καὶ· ἔξω δὲ ἀέρα βαλὼν αὐτοὺς, ὅτι οὔτε ἀπὸ δημείαν φοβούμεθα, οὔτε ἀπολογίαν τῶν πρὸς ἐκείνους. καὶ εἰ ἠβούλετο τούτου κατεῖδε, ἐπεβαύνηβῆ. ὅτι ἡ τοῦ ὁρᾶς οἰκονομία διέμεμηκεν καὶ δύπλεσιάζων προσμίσει συλλέγει βιβλίον δον. ἵνα καὶ θαλεῖον τῶν ἐκείνου ἐκκλησιάσεις. ἀσπίλον καὶ ἀσύγχυτον ἔχουσιν τῶν οὐρανῶν πίστιν. καὶ πρὸς δοκεῖτε δὲ ὁ διάβολος ὅτι ἡ καὶ πολλὰ ἥκασι αὐξιόλογοι εἶναι. οἱ διὰ τῆς αὐτοῦ πίστεως καὶ πολλοὶ ἡμᾶς μιλιόντες, διακρεῖς ἐξ ἁπάντων κατὰ μέρος. καὶ τοῦτο πρὸς τοσαύτην ἐξαίρεσιν ἐπιτίθησιν, παραπλησίως ἐκείνοις ἐξόντες, καὶ ἐμοὶ θεῷ φάναι, ταῖς ἑαυτοῦ δυσφημείαις ἀπολογησόμεθα. ὅθεν φοβούμεθα τῶν ἀρνήσαν οὐδαμῶς. αἰγὰ μᾶλλον ἑκουσίως ἁρπάζομεν, ἐὰν ὁμολογηθῇ ἡ πίστις ὀρθὴ, καὶ παυσώνται τοῦ λοιδορεῖν τοιαῦτα. ἄπερ ξενοποιοῦντες, ὧν καὶ ἀγαθῶν θάνατον. τοῦτον ἡμῖν διαφερόμενον ἔχει τὸ ἀπροσκλὲς πεῖσμάτων τῶν αὐτοῦ δυσφημείαν, ὡς μολύνεσθαι τὸν ἀναγινωσκόντα. ἐκάστου δὲ ἀπιστοῦσιν ὡς λέξιν ἀξιωνίθη ἀρνῶν ἡ μεγαφὴ, ἡ γὰρ ἡ ἁγία συνοδος· θεὸν ὀνομάζοντες πατέρα πάντων, ἐφωτολόγησαν αὐτοῦ, πρὸ χειροτόνων ἡ θεοδόξον οὖσαν μεγεθημένον. πρὸς

τοῦτο, πάλαι ἐνέθηκεν αὐτοῖς λέξεσιν οὕτως· πῶς θεοδόξον γὰρ θῷ μὴ ἐκκλησιολογοῦμεν πρὸ τέκνων. οὐκ ἤδεις ὀλεῖτε. εἰ γὰρ μὴ τέτοκε θῦ, μὴ δὲ ὄντως ἐν τῇ κοιλίᾳ θῦ ὄντα χῦ, πῶς ἐστὶ θεοδόξος ἐστί· καὶ αὐτὸν τοίνυν τόν πατέρα, εἶναι θεοδόκον. πρὸ τοίνυν αἰνέγκω τὰς λέξεις ταύτας αἱρέσεως· πάλιν ἐσθὴς καὶ αὖθις πολλῷ ὧν συμφορᾶν ἐκκλησιάσεις ἐν τῶν ἐζητήσεως αὐτοῦ, φυλαχθήσονται ἕως καιροῦ, ἡ μετάτις ἠβούλετο μετάγνωσις. τὸ δέγε σχεδιάζειν ἢ δεήσεως πρὸ παρὰ ὑμῶν ἀποσταλεῖ, ὡς ὁ Φίλων ὧν δοθῆναι μὲν βασιλεῖ. οὐκ αὖθις δὲ γνῶμεν ὑμῶν λαβὼν, αἰνέγκων. ἐσθὴς δὲ πολλῷ εἶχε καὶ ἐσθεσμένη καὶ τοῦ ἐκδοτε, ἢ ἀδελφοῦ ἢ πῶς αὐ εἴποιμι, τεῶς ὀπτέρων. ἵνα μὴ ἐπερχοίτο ἡμῶν λέγων καὶ πορφυρὸν τοῦτέρου ὅτι τοῦ βασιλέως, αἱρεσιπνοῦ· ὑπερφορὸν σαμεῖν δὲ, ἑτέρως μετὰ καὶ τοῦ παραπλήσιον τῷ αὐτοῦ κρείττον. εἰ πόντες καὶ τῆς ἐχθρᾶς τοῦ βῆ\· καὶ τῷ δίκην μεταπαῖζω, ἢ ἐκείσαίτω ὅλως ἐκδοτε ἡς ἑτέρους ἀξιοῦντας. ἀναγινώντες τοίνυν τὸ χαλάτερον, ὅτι δοτε, ἢ καλέσοι χρῆσε. καὶ ἴδωτε ὅτι ὧν βουλαῖων ἐμεμῶν. καὶ αἰνῶς πάντα ἔχετον τὸν κατὰ μέρος ὁρῶντα, ποιοῦ δικαίως χρεώστε. καὶ ὧν λεξαίμενος ὧν δόξας οὐ χαβῆς καὶ φρονήμους ὧν σοφόπους τε καὶ μονάζοντας, ὀξαποστελεῖ πρώτῳ καιρῷ. οὐ γὰρ μὴ δόλον κάτων καὶ τὸ γεγραμμένον τοῖς ὀφθαλμοῖς καὶ τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμὸν, καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς χρόταφοις μου, ἕως οὗ ἀγωνίσωμεν τὸν ὑπὲρ τῆς ἀπαιτῶν σοβεῖας ἀγῶνα. τοιγάρτοι μεμαθηκότες τῶν ἡμῶν γνώμην, ἀπόδεισθε. ὅσον γὰρ καὶ ἡμῶν παρὰ μέρος γεγράμμεθα, ἀδ᾽ ἐγ. καὶ πρὸς οὐ, δέ. σοφὸς

ἡβῶμεν διατελοῦντες χῶπτιζιν, καὶ καμόν καὶ ὑποσήνιπαῦ
ὀπποῦν ὧν νομιζομένων εἶναι ἀθλῶν ἐν βαθείαις, ἕως
οὗ καὶ τὸν ἡ δίκαιος διὰ τὸν ὑπομένω θάνατον :—
Ἴσον ζακχαῖος ζοφφίας πρὸς ἄκκαιλον τὸν τῆς
βεροιαίων. καὶ συμεὼνα τὸν ἐν ἀντιοχίᾳ ἀγα-
χωρητήν. καὶ ἄλλους ἐπαρχίας ἰδιά ἐκκλ(ησ)ι:—
Ὦδεῦ παύλελως ἡμεῖν προσκαλέσασθαι ὧν ὑπερῆς
ἐαυτῶν ὁ φλαβίνων ἀπουδαθῆναι θρησκίας. καὶ τοῦ-
το ἀκριβῶς ἔστιν αἰτεῖσθαι ἡ ὁσιότης, προσκέπτου δὲ
λαβεσάλου ἐπισκοπάτου αὐτοχρῶν καὶ ὧν λοιπῶν.
μεθοῦσι τῶν ἐμὲ αὐτοῦ ἀμῶν ἐπισκοπάτων, γεγένη-
ται δέ τινες, περὶ τοῦ ἔμμεν φιλονεικίαι καὶ δυσκο-
λίαι. ἃς ὀξαλεῖται προσκειμένης, ὑπὸ τῶν παλαιῶν
τέως ζοσιμενιάτων, διεκωλύθημεν. οὐμεῖν ἀπορῆ-
ναι ταύτης τῆς ἀπου δῆς, αἱρησόμεθα. πρὸν αὖ ἡ-
μεῖν ὁ ἁγιώτης θεῖς τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν ἕνωσιν
χριστοῦ, δι' ὑμετέρων σχολῶν. ὥστε προσκῆκεν μετὰ
παύσης ἀπουδῆς, ἴσως προσκέπτου θεῖ αὐτὸν τῶν σὴν
ἁγιότητα, τῆς ῥωμαϊκῆς θρησκίας ἱερέως ὅτι δίξαν
δόξοκίμους:— τοῦ ἁγίου κυριλλου ὧδε ζολή-
ζοσφφίᾳ πρὸς τὸν πλήθορον καὶ τὸν λαὸν κωνσταν-
τινου πόλεως. ἐν ᾗ ζοσφφίᾳ, ὥστε μένα ποσέχειν
αὐτοῦ, τῶν δυσεβῆ δ' διάκοκκλία τοῦ αἱρετικ-
νεσορίου, μήτε μεν κοινωνᾶν αὐτῷ, ἢ μᾶλλ λ-
κος ἀντιπολεμῶς. ἀμὲ μᾶλλον ὧν δεῖ ἔχεσθαι
ἐν κῷ. καὶ τῶν ἐαυτῶν πίστιν τηρᾶν ἀπαραχά-
μεσον. ἐπεῖ ζοσφφίᾳ κοινωνικὸς εἶναι τοῖς ἐκ
βληθεῖσιν παρὰ νεσορίου, ἀντεφοπάσας αὐτοῦ
τῆ διδαχῆ: τοῖς ἀλεξανδρίοις καὶ ποθινοῖ
τοις πρεσβυτέροις. διακόνοις. καὶ χαῷ κωνσαν-

τινου πόλεως, κυρίλλος ἐπίσκοπος, καὶ ἡ συ-
νῆ ζοσφίᾳ ζωσίμου ἐν ἀλεξανδρέᾳ ἐκκλῆς ἀλη-
πιακῆς διοικήσεως, ἐν κῷ χαίρειν:—
Ἠμεῖν καὶ μεθ' ἡμῶν ἁπλῶς ὡς ἄμεμπτον ἐν
αἰχμαῖς ζῆθι. τὸ, φρονεῖτε θεῖα τῆς ἀποστόλων ὑμῖ
σέβας, καὶ τοῦ μεγ' ζῆνα παθεῖν τὸν ὧδε τῇ πίστ
θόρυβον. ἀποληφθέμεθα δὲ ταῖς ἀποστόλων ὑμεῖν
διαστόλαις. διετελεσάμεθα ἡδ' οὐκ ἀδεκαρυπ
τὸν παραχωροῦντα καιρόν. προσεδοκῶμεν δὲ ὅτι
συμβουλῆς καὶ παραινέσεσιν ἐκκλησιαστικῆς,
καὶ ταῖς παρεσταύλων ὑμεῖν ζῆζήμαις, μεῖζας ἡσεῖται
μεῖν τῶν ἀποχρεσάντων ἑαυτοῦ δογμάτων ὁ δίκαιος
ζωτὸς ἐπίσκοπος νεσορίου. τιμιότ δὲ μεθ' ἡμεῖν
τῶν πίστιν, τῶν προσεδοκῶμεν ταῖς ἁγίαις ἐκκλη-
σίαις, παρόντε ὧν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ἀναμῆσις,
καὶ παρεστηκότος ἱερέως ζοσφίμενίου, καὶ ταῖς διὰ
ὧν ἁγίων προφητῶν φωναῖς ἥς τὸ ἔχθν ὀρθῶς, καὶ τε-
σφιγμένως. ὁπῆ καὶ ὀξῶν παρὰ μεῖν ἐπεκκλησι
λαβῶν οὐ παυσέται, καὶ ἐκτῶν ἐγγεγράφως ὀξηγήσε
αὐτοῦ, πεπληροφορημένων διερεύνημεν, καὶ οὐ μεσέως
λοιπὸν ἀναγκαίως ἤθομεν ὧδε τὸ χρῆναι διαπομπ
δίκαιου ζωτὸς μεταμῆσθαι, αὐτῷ διαμῆνυσθαι. ὡς ἡμεῖ
ἀποχοῖτο τῶν ταμίσιν τῶν ἑαυτοῦ κοινούμεθα, καὶ
καὶ τὰ ὡρισθέντα παρὰ θεσμεῖαν πεπρεσβεύτου ὁσιω-
τάτου καὶ θεοσεβεστάτου τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας
ὧδε πάπα κυρίου, καὶ ἀναθεματίσθαι μεθ' ἑαυ-
τὸν ἐγγεγράφως ἅπερ ἔφημεν, ταῖς παρ' ὑμεῖν δὲ βί-
βλοις ἐνεθέντα. ἤχομεν σύνθεσιν παρεσκάσαμεν, ἃ
καὶ παρ' ἡμεῖν ἐστιν, οὐδένα κοινωνικὸς ὅτων ἔχει
πρὸς τοὺς ἱερεῖς τοῦ θῦ. αἰτεῖσθαι πάντων αἰτοῦσιος,

ἀντιταλαιπωρουμένους δὲ καὶ ἀπολλυμένους τῶν μελῶν ὁρῶν, οὐ μόνον οὐκ ἐβοήθει, ἀλλὰ καὶ θορυβουμένης οὕτω μεγάλης ἀρχῆς· μᾶλλον δὲ, καὶ ὧν ἀπαλλαγὴν ἔχειν ἔδει κακῶν καὶ συμφορῶν. ἐμπεσοῦσα γὰρ εἰς τοὺς Λιβυκοὺς ἔθνους ἐμπύρους. οἱ δὲ ἐν τοῖς σώμασι γινόμενα ὧν πάσχων, οὐκ ἀνθίστη ταῖς διαστάσεσι καὶ πυρετοὶ ἐπιφέρουσιν ἀναίσιμοι, αἵ ἤπιοις ἐνάδουσαι φαρμάκοις καταμαλάσσουσι· πελεμιόντες ταῖς τομαῖς πρέπουσα ἰσχύν. ἀνδρίζεσθε τοίνυν ἐν κῷ· καὶ τῷ ἑαυτῶν πίστιν ἐπιδείξασθαι ἀποδεκτέον, ὅ ἄρεστὸν ἀστοῦ διαίτᾳ τὰ ἀγαθὰ ἐνί καὶ μόνῳ καὶ ἀληθεῖ τῷ θεῷ, μεμνημένοι πῶς ὧν ἀμῶν ἡμέλει πρῶτον ταῦτα ἐφυλάσσοντα ὀρθῶς καὶ ἀμέμπτως παρῆμεν. οἱ καὶ ἔτι παρόντες καὶ θνητὸν ὀνομάζοντες τῷ ἀμίαν παρθένον. πέφυκε γὰρ τὸν ἐμμενοῦντα ὅσιον ἔστι θεῷ ἀληθεῖ. γενόμενοι γὰρ σὰρξ ὁ λόγος, καὶ μεμίχθαι σαρκικῶς ἐπιγραφικός. ἵνα καὶ μεῖς ἄρρενα ὦμεν ἀδελφοὶ τοῦ ὑπὲρ πάντα τῶν κτίσιν. σπήρματον δὲ οὐ δύο παρ' ἡμῶν χρειοῦ· ἀμίγεκτον αὐτὸν θεὸν λόγον, καὶ αὐτὸν καθὰ σάρκα ἐπιγραφικός. οὐ γὰρ ἀφθαρτὸν ἀπὸ φθορᾶς, καὶ ὡς ἐν ἰσότητι μένῃ ταῦτα ἐξωμοίωσαν ἐπιγραφικῶν αὐτὸν θεῷ. ταῦτ' γὰρ ἐκείνου τὰ ἡδέα καὶ αὐτῷ φίλη καὶ χρεία δόγματα. τὸν αὐτὸν δὲ, καὶ παθὸν ἔφασαν σαρκικῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὸν θανάτου. καὶ ἀναστῆναι θεϊκῶς παλιγγενεσίᾳ θανάτου τὸ κράτος· ἧξαν τε ἔφασαν ταῦτόλων κράτει. ταῦτην ἑαυτοῖς ἀναλῶ πυρώσεις ἀεὶ τῷ πίστιν, ἀσπίλους καὶ ἀμώμους ἑαυτοὺς τηρήσαντες. μήτε ποινωνοῦντες τῷ μεμιασμένῃ, μήτε μεῖς ὡς διδασκάλῳ προσιόντες, ἢ μεθήλῳ νος αὐτὸν ποιμένος, καὶ μετὰ ταῦτην ἡμέραν τῷ

ἐπομένων τῷ πρὸς αὐτὸν ἡνωμένῳ. φεύγειν χρὴ τὰ δίεις ἐφεμένα. τοῖς δὲ μὴ ὧν κλησιν ἡτοιμασμένων, διὰ τῷ ὀρθὴν πίστιν κεκτῆσθαι ἀνεπιλήπτους ἢ πάσης ῥεθῆναι παραβάσεως, καινωνοῦμεν ἡμεῖς. οὐ τῷ σκάνδαλα ποιοῦντες, ἀδίκων ἥφθον. ἐπαινοῦντες δὲ μᾶλλον, τοὺς πεπονθότας. καὶ λόγοις λέγοντες αὐτοῖς. εἰ ὄντ δίζεσθε εἰ κῷ, μεμαθήκατε. ὁπόταν τῆς διωκάσεως καὶ τοῦτο ἔστ' ἐπὶ, ὡς ὑμεῖς ὧν πεπαύμεθα δεξάμενος δὲ ὁ ἀρχιεπίσκοπος τῆς ῥώμης κλήσεως τὰ δόξαν ἐξήμησαν παραβάσεως νεστορίου διαπορίου, καὶ ὅρῳ αὐτοῖς, πεπληρωμένῳ δυσφημιῶν, ἐπιτὰ ἐπόμενα δὲ καὶ πάσης τοῦ ἀδελφοῦ ἀρχιεπισκόπου νεστορίου τοῖς ὡς μὴ καθαρὰ δεχομένου τοῦ αὐτοῦ νεστορίου τοῖς συμβουλῆς ἢ πάσης ἐπιστάσεως ἢ τοῦτο ὀρθὰ φρονῶν καὶ μὴ ταῦτ' ἀνατιθέ, ἔτερόφθαν αὐτῷ καὶ αὐτὸς καθαρὸς νεστορίου, ἀκοινώνητον ὑπέσχολεν. ὁρίζω, καὶ δέκα ἡμέρων πρὸ θεσμοῦ. ἡ τις ἐστὶν αὐτῷ ταῦτ' σχολὴ ἐφήμερος τινὰς τῆς ζωῆς ἢ μᾶλλον καὶ ταῦτ' λοιπά.—

Ἔδοξε μοι μέμφεσθαι ἐπὶ σαλὸν ἐν ἀλεξανδρείᾳ καὶ ἀλλαχοῦ ἀρχιεπισκόπῳ, καὶ τοῖς καθὰ χάλκην τῶν μεῖζον πόλεων ἐπισκόποις:— αὐτοκράτορα καὶ σαρὸν θεοδόσιος καὶ οὐαλεντινιανὸς, νικηταὶ φρόνιμοι χριστοῦ ἀφοσιώσεις αὐτοῖς, καὶ μᾶλλον ἀξιεπισκόπῳ:—

Ἠρώτων τῆς ἡς τῶν δυσσεβίας, ἢ τῆς ἡμετέρας πολιτείας καθάσεως. καὶ πολὺ ταύτης εἶναι τὸ συμφέρειν τε καὶ προσφυές. ἐξέστω γὰρ αἰῶνα, καὶ σωτῆρα, τῇ τῆς ἑτέρας, ἐπαναξέται προσοχῇ. ὡς τε τῷ μὴ ἀληθῆ θρησκείαν, τῇ δικαιοπραγίᾳ. τῷ δὲ πολιτείᾳ ἐπὶ ἀμφοτέρων συμφέρειν μᾶλλον, σωφρονεῖν. βα-

σταθὲν οὕτω τεταγμένοι παρὰ θεῷ. ἐπιδεικτικοὶ τε τῆς
εἰς ἐκκλησίαν εὐσεβείας τε καὶ ἀπερισπάστου πυγμαίον-
τες, ἀρραγεῖς ἀπὸ τοῦ προσφυοῦς τούτων φυλακτήριοι.
τήν τε προνοίαν, καὶ ἀνοίας μεστοὶ δόντες. ἐκτὸς μὲν
ἐπουρίζομεν εἰς τὸν τῆς πολιτείας αὔξησιν. διὰ
πάντων δὲ ὡς ἐπὶ τῶν ὑπηκόων γινόμενοι, τοῦ-
τους εὐσεβεῖς τε καὶ πολιτεύεσθαι καλὰ τὸ δίκαιον
σπεύδοντας, προθυμοποιούμεθα. ἐκκλησίαις τε θεοῦ
τοὺς ὀπτηριζομένους. οὐ δὲ μὴν εἴσεσι τοὺς θεοῦ με-
ταστρεφομένους, μετ' ὁμοίως καὶ τοῦ ἑτέρου φρονή-
ματος. ἀπουδὴν τι θηρεύεσθαι πρὸ τῶν ἄλλων, πλὴ ἐκκλη-
σιαστικῷ θεῷ πρεπούσαν καὶ τοῖς ἡμετέροις πρόσ-
φορον, διαμένειν. ἐξάντλε ἐκ τῆς τῶν πάντων ὁμο-
νοίας, τὸ ἀσφαλὲς ἄγον. καὶ διὰ τῆς εἰρήνης τοῖς ἐκκλησια-
στικοῖς πράγμασιν εἰρήνης, τὸ αἰσθάνεσθαι. πρόσ-
ναι τε τῇ εὐσεβεῖ θρησκείᾳ, τὸ ἀνεπίληπτον. καὶ τοῦ
ἁγίου τοῦ θεοῦ ἱερωσύνου τελεῖσθαι,
πάσης τῆς καλῆς τοῦ βίου μεταβολῆς ἀπηλλάχθαι.
ταῦτα τε ἐμοροῦντες διὰ τῆς θείας ἀρωγῆς, καὶ τῆς
φιλανθρώπου γνώμης τῶν εὐσεβούντων κρατοῦντες,
πολλῷ μᾶλλον ἤδη διὰ τὰ καλὰ καὶ παρὰ ἐμπεσόν-
τα, ἀναληψόμεθα πλὴ τῶν ἀπαιλαχθέντων ἀγωνιστῶν
θεοῦ, σπόνδων θεοφιλῆ ἐμοῦ δόν, πλὴ ἐσόμεθα. οἱ πλη-
σίον δὲ ὅμως περὶ τὸ σωμοῦ τῆς αὐτῶν θεο-
σεβείας γεγόναμεν. ἀνθ' ὧν νῦν αὖ ἀγαπητῶν ἐκκλη-
σιαστικῶν τε καὶ τῶν ταύτης οὐ ἐμοὶ μεμφόντων δι-
μοσίων χρεῶν ζήτησις, χρεωστεῖσθαι καὶ ἀπα-
ρεμπόδιστον ταύτην ἐσεσθαι. ὅθεν ὡς ἂν μὴ τοῦ τῆς
προσηκούσης τῶν οὕτω χρησίμων ἐξεταζόντως ἀπε-
κόμεθα πλὴ ὅτι τὸ χρέος κρεῖττον εἰπεῖν, ὅπερ

εἰ τῆς οὖν ἡμετέρων καιρῶν εὐσεβείας, αἰγόθεον,
φρονητοῦ ἡσυχίαν θεοσέβεια καὶ τὸ ἑπιτοῦ, ἐμοὶ θεῷ
δὲ ἐρημόθεν αἶμον παλαιᾶς, ἧς πλὴ ἐ φεσίων τῆς ἀσίας
προφητεύεσθαι καὶ τοῦ πλὴ τῆς αἰμίας πανδημοσίης
πλὴ ἡμετέρων. ὀλίγοις, δόσοις, οὐ δοκεῖ μεσόθεν ἐκτὸς
ἐπαύστου τεταγμένης ἐπαρχίας, αἰμιλιανοῖς ἐμοὶ
σκόποις, ἧς πλὴ αὖ πλὴ ἐμοὶ ἐμπεφυκόσι προθεσπε-
ίσας. ὧς τε καὶ τοῖς, ἀρχαίοις τας καὶ τὰ πλὴ αὖ πλὴ ἐπὶ
χώρων αἰμιλιανοῖς ἐκκλησίαις, καὶ τοῖς τῆς ἐμοὶ
δου ἐμοὶ ἱδρύσεως, μεταδεικνύς δικαίως. μεγέθει τε καὶ
τὰ ἔσα πρὸς τῆς ἡμετέρας, θεότητος, πρὸ τῆς πρό-
κλησης αἰμιλιανοῖς ἐμοὶ δου τοῖς θεοφιλεστάτοις ἐμοὶ
σκόποις τῶν ἀπανταχοῦ μεθ' ὁμοπολέων. ὡς τε τοῦτο
γνωμοδότου, πάντε ἐκ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐμε-
βαίνουσαν τάραχην καὶ τοῦ, ἐκκλησιαστικοῦ, πα-
νόνας, διαλυθῆναι, καὶ πλὴ αὖ τοῖς οὐ δεόντως γνωμέ-
νοις, δοθῆναι διόρθωσιν. ἤπερ τοιοῦτο δὲ λαμβάνειν
τῆς τῶν δημοσίων λειτουργίας, ὑπερέχειν τὸ βέβαιον.
δηλοῦσι μεμφόμενοι περὶ τῆς αἰμιλιανοῦ ἐμοὶ δου,
καὶ τοῦ μελλόντος παρ' αὐτῆς κοινῇ πλήθει ἐφίστασι
δεδόσθαι τόπου, καινοτομίας ἰδίᾳ προσέτι νε-
νομένης. καὶ ἐπεπόσμεθα μᾶλλον ἐκείνου τῶν θεοφι-
λεστάτων ἱερέων γνόντας, ἐκκλησιαστικῶν τε καὶ οἰκε-
μενικῶν προσημάτων χάριν, πλὴ αἰμιλιανοῦ ἐμοὶ δου
τοῦτο ἡμῶν τῷ θεοπρόσωπι καλὲ πρᾶσθαι, ἐμο-
δεσμεῖν ἀπουδαίως τοῖς οὕτως ἀναγκαίοις καὶ ἧς ἐπ
ἀρέσκειαν φθαίουσι, τὰ δικαιότατα ἐμβεβαιούμενον.
καὶ ἡμεῖς δὲ τοῦτων πολλοῦ ποιούμενοι φρονητόν,
ἐπολιμπανέσθαι οὐδενὸς φορητῶς ἀνεξόμεθα.
οὐδεμιᾶν τε ἐξέ πρὸς ἐπ οὐδὲ πρὸς ἡμᾶς ἐσπο-

χαγήν, ὁ μὲν πάσχει χῆμα καὶ τὸν ἀγαπητὸν καὶ
ἐν τῇ τοῦ ἀφορισθέντα τόπον ἀσυδαίως πάσχει μα-
νόμενος. Καὶ γὰρ ὁ πανοῦργος τῆς εὐσεβείας ἐκεῖνο
δον. καὶ μετὰ πρόθυμος ἐμβλέπων, οὐκ ἀγαπᾷς εἶν
δήπουθεν ἐμφανίζοντας. ὃ θεὸς διαφυλάττοι χρόνους
πολλοῖς πᾶσι ὁσιωτάτοις καὶ δικαιοτάτοις. ἐδόθη γὰρ
πρὸ δεκαεξῆδν καλανδῶν δεκεμβρίων σύνοιχα-
πινουπόλ. ἐπαθλίων δεσποτῶν ἡμῶν θεοδοσίου
τοῦ βασιλικωτάτου, καὶ οὐαλεντινιανοῦ τοῦ αἰῶνι,
αἰωνίων αὐγούστων:—

πρὸ τῆς ἐμφόδου, ὡσεὶ ὥρᾳ πρώτῃ ἀπὸ ἐῷδ
πολεμος πρὸς βυζαντίους καὶ θρᾳκησίους. καὶ λαῷ
ἀλεξανδρέας ἀγαπητοῖς καὶ προθυμοτάτοις σὺν κῷ χαίρ-

κε Χαίρειν καὶ φιλεῖσθαι τοὺς πάντων ἡμᾶς δεῖ χῦ, τὸ πλε-
τὸ καὶ μεγαλοδιεννεξάκις θαι πόλεμος, ἀπαλοῖς τε
καὶ ἠμερωτάτοις προσφέρεσθαι. ὥστε δίκαι φόβου καὶ
κινδύνου πάντὸς τὸν παρόντα ἐξαιρεῖσθαι, ἀφικνεῖσθαι
ἡδέως ἐδόθων, δοξολογοῦντας θῦ καὶ λέγοντας, μετ'
τῆς τοῦ ψαλμῳδοῦ φωνῆς. σὺ δεσπόζεις τοῦ κράτους,
τῆς θαλάσσης, καὶ τὸν σάλον τῶν κυμάτων αὐτῆς,
σὺ καταπραΰνεις. Σοῦ δὴ καὶ ἀναγκαῖον ἀσπάσαι,
τῷ σώματι, παρόντας δὲ τῷ πνεύματι, παρεπιδημοῦντας
διὰ τοῦ χαίρειν λέγειν ὡς τέκνα, ἅτε ὢν ἡμῶν ὢν ἐκ τῆς
τέως ταύτης ἀρχῆς, καὶ ἐναρχῆς καὶ λαοῦ ὤν, πεποίθως
ὅτι προθυμότατα δὲ ταῦτα ποιεῖς, καὶ διὰ τῆς ἀπάντων ὑμῶν
προσοχῆς παρακεκλημένος. δέξασθε τοίνυν εἰς
τὸν παρόντα μάλιστα καιρὸν ὡς πῦρ τὸν ἀμέτρως,
τὰς ὑπὲρ ἡμῶν προσοχάς. ἡμεῖς γὰρ τοῦτο ποιοῦν ὃ
διαλλήπτως. ἵνα πάλιν ὁ πάντας ἐκ τῶν βίβλων πο-
λέμους, ὁ πάντων δωρούμενος νῖκ. καὶ λαὸς ὤν ἐκ τοῦ λαοῦ,

καὶ πάντα ἐφέστως θάρσος, χαίροντας ὑμᾶς χαίρουσι
ὡς τέκνα ἀποδέδ. πάντα γὰρ δώσεται καὶ τὸ μεγεθε-
μέλιον. ἀδιαιρέτῳ δὲ αὐτῷ πανταχοῦ οὐδέν. Τῆς δὲ ὑμῶν
ἐκκλησίας καὶ προστατοῦσι ἐπισκόπους αἰτεῖσθε. Τοῦτο γὰρ
ἡμᾶς, δέσποτα μάλιστα δοκιμωτάτους. οἱ καὶ
ἀπόντος καὶ παρόντος τοῦ καὶ τὰ αὐτὰ πρᾶ, τὸν ἀγῶνα
καὶ ἀξιολογώτατον διεξάγετε βίον. ἀσπάζεσθε ἀγαπᾶς,
ἐν φιλήματι ἁγίῳ. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἐμοὶ
ἀδελφοί. ὁρᾶσθαι ὑμᾶς ἐν καῖρ ὀξέμοι, ἀγαπητοί
καὶ ποθεινότατοι:— τοῦ αὐτοῦ ὡσεὶ δευτέρα:—
πολεμος πρὸς βυζαντίους. διακόνοις. καὶ λαῷ ἀλε-
ξανδρέας ἀγαπητοῖς καὶ προθυμοτάτοις, ἐν κῷ χαίρειν:—

Λ ιδυτιμοι πάλιν τῆς ὑμῶν ὧν πάντας τῶν πρόσθεν, κε
δεδόσθαι τοῦ χρόνου καιρὸς καὶ τόπος. διὰ μὲν τοι-
γοῦν ἐν τῇ ἐφεσίων, διατάξεις, πάντων ὑμῶν δίκαι.
ἐν ὁμονοίᾳ τελοῦντες, καὶ λαὸν ἐπὶ πᾶν ἐγκλῆς εἶναι
τὸν τῆς ἐκκλησίας χρόνον, πιστεύομεν δὲ οὐκ ἐπιλήσ-
των σῶν, καὶ θαρρεῖς ἀποφανῇ διεσκεμμένων ἐπινοιῶν
τὰς ἐκκλησίας σκηπανοίας, καὶ τῶν ὀρθοπίστων φα-
νοῦσθαι πάσαις κοσμικοῖς. ὥστε πάντας παύσασθαι
καθαροὺς καὶ ἀμέμπτους ἀναπλήσαντας ἔχοντας αὐ-
τὴν, ὁσίας αὖθις χάριν ἐκ προσοχῆς. ἐπὶ τοῦ λα-
γοῦσας δὲ διὰ φωνῆς τοῦ μακαρίου δαυῖδ. καὶ ἀθυ-
μήτως ἡ προσοχή μου ὡς θυμιάματα ἐνώπιόν σου.
ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία ἑσπερινή. παρεύ-
χεται γὰρ ὁ πονηρός, τὸ ἀκηδίαμπον θηρίον, ὀπτίζοντων
πίνα καὶ λαοπτίη, καὶ ὡσὶ βουλομένων τῇ δόξῃ τοῦ χῦ.
ἰσχὺς δὲ ὅλως οὐδεὶς. ἀρχόντος αὐτοῦ τῆς σκαιότη-
τος καὶ ἀφρακτόντος τῆς πονηρείας. ὡσὶ βουλομένῳ
γὰρ, οὐκ ἀνῷ κοινῷ. οὐ δὲ ἐνὶ τῶν καθ' ἡμᾶς, ἀπαλῶς

καὶ λαὸ δὲ καὶ τοῖς νέοις δογμάτισας. ἀγαλλόμενοι
ταῖς παύλαις ἰσχύουσι. οὐκοῦν ἀκουέτω παρ' ἐκάστου
τῶν ἁγιοπαύλων τοῦ Χῦ· συναγόντος πρὸς κῦριξε λε-
γόντων. καλὴ ἡ ἔξοδος ἣν ἐξῆλθον ὁ δεῖνος. καὶ ὁ μοῦ τοῖς
ἰδίοις τέκνοις παρόντα πρὸς ὀλεθρον. οὐ γὰρ τὰ ὁρᾶτε
ὧν ἁγίων συναγωγῶν διαφερόντως δόγματα. τῆς συνά-
νου μεθόδου ἐστίν. οὐ φθέγγονται δὲ τὸ κρῖμα τοῦ
θῦ· προσσυχθῶμεν τοίνυν ὑπὲρ ἡμῶν. ἵνα ὁ θὲς ὁπαύ-
των σὴρ, δοίη παύλαν χαίροντι, χαίροντας ἀποδο-
θῆναι· παύλαν γὰρ δικαίοις. καὶ ἀδικοῖς δὲ παύλαν δῴη
οὐ δὲν αὐτῷ. ἀπαράζονται ἀγαλλόμενοι ἐν φιλήμασι
ἁγίων. ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἐμοὶ ἀδελφοί. ἐρ-
ρῶσθαι ὑμᾶς ἐν κῷ εὔχομαι ἁγιοπαῖοι καὶ ποθινόταιοι
ταῖς αὐτοῦ ἱκαὶ ἀγαπητοῖς διὰ τέκνοις:- κυρίλλος πρεσβύτε-
ρος, διακόνοις. καὶ λαῷ ἁγιοπαῖς ἁγιοπα-
τοῖς καὶ ποθινοταίτοις. ἐν κῷ χαίρειν:-

Εἰ καὶ πολλοστέρων ἐσμὲν τὰ χείλη ἡμῶν τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ γνωρίζειν, ἀγαπᾶ διὰ τὸ καὶ τετυχηκέναι τοὺς τοῦ ἐκείνου διακονίας, ἐμὲ τὸν ἀμόν τε καὶ τῶν ἀδελφῶν. ἴσε τοίνυν ὅτι καὶ τὰ ἡμῶν ἀγαθὰ καὶ ἡ παῖς τοῦ πανέμου μενὸς, ἡ ἁγία ἐκκλησία χέρσιν ἐν τῇ ἐφέσῳ, ἐν τῇ μεγάλῃ συναγωγῇ τῆς πόλεως, ἥτις καλεῖται μεθέα θεῦ. διατελεῖ τῶν δὲ πάσαν ἡμέραν, τελεσταῖον καὶ γνωσθεῖσα καὶ οὐδὲ τολμῶσαν τις παρεκβαλεῖν ἐν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ τὸν δυσφημοῦντα νεξόριον, καθαιρεθῆναι ἐσπουδάκαμεν, καὶ ἐξεβάλομεν τῆς ἐπισκοπῆς. ἡμῶν οἱ ἐκκλεκτοὶ ἐπίσκοποι, ὡσεὶ ἑκατὸν, ἢ πλείους, ἢ πολλοὶ. συνῆλθεν πᾶς ὁ λαὸς τῆς πόλεως ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, παρεμβάλλων τὸ κρῖμα τῆς ἁγίας ἐκκλησίας. ὡς δὲ ἤκουσαν ὅτι καθῃρέθη ὁ δύσκνος, ἦρξαντο παῦλαν μετὰ φωνῆς, εὐφημεῖν τὸν ἁγίαν ἐκκλησίαν. καὶ δοξάζειν τὸν ὅτι παρέπεμψεν ὁ τῆς πίστεως ἐχθρός. ἐξῆλθόν τας δὲ ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐκκλησίας, παρεπέμπετο μετὰ λαμπάδων ἕως τοῦ καταλύματος. λοιπὸν ἐν ᾧ ἐσπέρᾳ. καὶ χάρα ἦν πολλὴ θυμηδία καὶ λυχνα-
ψία ἐν τῇ πόλει. ὥστε καὶ τὰς γυναῖκας θυμηδί-
ας ἐκκλησιάζειν. προσηύχεσθαι ἡμᾶς. καὶ ἔδοξεν ὁ σὴρ τοῖς δυσφημοῦσι τὸν δόξαν αὐτοῦ ὅτι παῦλα δέδωται. μελήσομεν οὖν τοὺς χῦτας ταῖς ἁγίαις ἐκκλησίαις τοὺς ὑπὸ τῆς καθαιρέσεως αὐτοῦ ἠκουμένους, λοιπὸν ὑπέτα-
χεν πρὸς ὑμᾶς. ἐγὼ θῶ πάντες δὲ μεθ' ὧν θυ-
μεῖσθε καὶ ὑγιᾶ διατελεῖν τοῦ σᾶς χῦ. ἐρρῶσθαι ὑμᾶς ἐν κῷ εὔχομαι ἁγιοπαῖοι καὶ ποθινόταιοι:- τῇ αὐτῇ τετάρτῃ:
κυρίλλος πρεσβυτέροις. διακόνοις καὶ λαῷ ἁγιοπαῖς καὶ ἁγιοπα-
τοῖς καὶ ποθινοταίτοις ἐν κῷ χαίρειν:-

Ἀλλὰ μὲν καὶ μεγάλα τῶν καθορθωμάτων, οὐδέ- κη
χα πάνων ἐστὶ πέρας κεῖται. δεῖ δὲ δι' ἃ παύλωσ' ἅμα-
θοῦ παντὸς, ἰδρῶσι προσανατέλλει· καὶ οὐ θαυμα-
στὸν ἐν τοῖς μεγάλοις ἀκολουθοῦν ὁρᾶσθαι τοιοῦ-
τον. ὅτε καὶ τὰ κοινὰ καὶ τὰ κάτωθεν, μεριμνᾶς
γέμει καὶ διὰ πόνων ἔρχεται. ἀγαπᾶ καὶ ἐν τῷ πονεῖν,
δεδιδάχθαι λέγει. ἀνδρίζου καὶ κραταιοῦσθω ἡ
καρδία σου, καὶ ὑπόμενον τὸν κῦ. γεθαρσήκαμεν
γάρ, ὅτι κῦριος οὐκ ἀλεῖς τοῖς ἐς ἀρετὴν σπουδάζο-
μασιν ἐπεῖναι. καὶ τοῦτο κῆς ἀνδρὸς ξένιον δέχε-
σκομεν τὸν παρὰ θῦ μεμαθόν. αἴρεσιν τοίνυν μεμαρ-
ταῦσιν ἐκκλησίαν ἤδη καὶ ἀπάλους αἴρεσθαι
τῆς ὑπὸ ὠδῖν. καὶ ἀνίεσθαι ἐς ὕψος τὸ κέρας, καὶ
λαλοῦσι ἀδικίαν κατὰ τοῦ θῦ, καθῶς αὐτός.

καὶ οἱ ἀστέρες φλέγα καὶ τεμπρῶσι θελουσιν τὰ ὀρθὰ
τῆς ἐκκλησίας δόγματα, καὶ τέσβεσεν ὁ μονογλωσ-
τοῦ τοῦτο λόγος. τὸν αὐτὸν δὲ ρητὸν καὶ πρὸς καὶ παρ-
γήσας τε ὄρους καὶ παῦλας τῆς ἱερωσύνης, πλήφῳ τῆς
ἀξίας εὐσεβοῦς. ὥστε καὶ χαίροντας ἡμᾶς λέγειν, ἐ-
μεγαλύνατε κύριον τοῦ ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν. ἐμιμήθημεν
δὲ φθονούμενοι. δὲ θυμεῖα γὰρ διδασκάλοις καὶ π
λαεῖν ἡγουμένοις, τὸ τιμᾶν ὀρθὴν καὶ τιμᾶσθαι πίστιν,
καὶ δοξάζεσθαι τὸν τῶν ὅλων θεόν, καὶ παρὰ τοῦτο μὴ
τοῦ ζῆν καὶ ἀνύπνημόνων τῶν πρὸ αὐτοῦ σοφ-
δέλων, καὶ τῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων καὶ λιχνεύειν
τοῦ ψεύδους, ἵνα ἐπαίνες ὀξυτάτως τόμαλος ὁμοφω-
νως κεῖνο μᾶλλον. ἧς κῆς. μείζε πίστις. εὐβασίλειστε.
ταῦτα καὶ νῦν ὡς τέκνοις γράφω. τὰ πρεσβύτερα τοῦ
ὀρθῆ δογματίζομενος. ἵνα σπουδαιότερος ποιῆσθε τὰς
προσοχὰς, ὥστε ἰσχύειν μετὰ τῆς τοῦτο βουλῆς
χαίροντας, χαίρουσιν ἀποδοθῆναι μετὰ χθές τάς, ὁ-
ρωθῆναι ὑμᾶς σὺν πᾶσι θλίψεσι:—

Συστολὴ ἰωάννου ἱωσηπόπου ἀντιοχίας πρὸς
κυρίλλον: Τῷ δεσποτικῷ τῷ θεοφιλεστάτῳ
καὶ ἁγιωτάτῳ συλλειτουργῷ κυρίλλῳ ἰωάννης
ἐν κυρίῳ χαίρειν:—

κθ Οὐδὲ ἐμεμφόμεθα ἁπλῶς τὸ ὅλως τῆς ὑμετέρας ὁσι-
ότητος ἡδέως ἐφέσου προσαγορευομένης, ἵνα μηκέτι ταύτης
ἐξαρθῶσι ἡμέρας. τῆς γὰρ χρείας, ὁπηνίκα τὸν σὸν ἀ-
γαπητὸν πόθος πολέμου ἐχώρησεν. ἐκείνως τῶν
ὁδὸν ἐξανύσαι, ἡμεῖς μὲν οὐκ ἂν τῆς σῆς ἀμελότητος
ἐπιθυμήσαμεν λοιπόν, πολλῶν ὑποσχὰς τούτῳ τῆς ὁδοιπο-
ρίας πόνον. ἡμέρας γὰρ ἐκεῖ ἑλαχίστας τοσούτῳ
γὰρ ὁ πλοῦτος τῆς ὁδοῦ ἐκεῖ, ὁ δεῖν. οὐδαμοῦ οὐδαμῶς

σὺν διδοὺς ἐμεμφόμεθ' ἂν τῶν κωλυόντων ὧν θεοφιλεσ-
τατων ἐπισκόπων, ἀναμεμιγμένα καὶ τὰ τῶν ὁδῶν χρησίμως.
ζῶων τε πολλῶν ἀπεπονούντων ἀπὸ τῆς ἐωσφόρου ὁδοιπο-
ρίας. σύμφορον οὖν δέεσθαι καὶ ταύτας τὰς πρόφασιν ἢ ὑξ
μεινάς, καὶ ἀλύπως ἡμᾶς ὁδεῦσαι, καὶ ἀλύπως περι-
πλέξασθαι τῷ ἱερῷ ἡμῶν καὶ ὁσίῳ κεφαλῷ. οἱ περὶ
τὸν κυρηνίου καὶ θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον ἰωάννην.
παῦλον. καὶ μακάριον, πρὸς φθέγμα τοῦτο τῷ ὁσιό-
τητι. καὶ πάντων τῶν σὺν ἀδελφότητα, ἐμοὶ τε καὶ οἱ
ἐμοί, πολλῆς προσαγορεύομεν. ὁρμώμενος ὑπε-
ραλγούμενος ἡμῶν διακοσίοις δέεσθαι θεοφιλέστατε
καὶ ὁσιώτατε:— περὶ τῆς ἐπισκοπῆς ἰωάννου, ἡ
ἐκέρδη πρὸ ἐσπερῶν ὑξῆς. ἀλλ' ἐπιδοὺς ἐωσφόρα ἐμ-
πων ἐπὶ ἐπιλαβεστάτων ὀπτικοπάτων αὐτὴ ἡ ἐκέρδη πρὸ-
λαμπτ τῶν ἐπομενημένων, προετάξαμεν τῷ ἐπι-
σκοπῷ. ἵνα μὴ ἐκ δευτέρου χρεφθῇ ἡ αὐτὴ ἐκέρδη,
ἡ κελεύσῃ πάντας ἧς τὸ ἐωσφόριον:—
πάντων ἐπισκόπων ἐμπόρων ἐν ἐφέσῳ, ἀπεσταλ
τὸ ὑξῆς ἤδον χρεμένα ἐπερωτήσον οὕτως:—
θεοδότος ἐν δόξῃ θεοπαθοῦντι ἀφανεστάτῳ,
πρὸς τῷ ἁγίᾳ ἐωσφόρᾳ:—

κθ Πάντων μὲν ὧν ποινὴ ἐωσφορούντων, πολλῷ φρον-
πίδα ποιούμεθα. διαφερόντως δὲ, τῶν ἧς οὐ σεβά
ποιούντων. δεῖν καὶ τῶν λοιπῶν ἁγαθῶν ἡμερησίᾳ
τοῖς ἀνοις γίνεται. διὰτοι τοῦτο πρώην μὲν, περὶ
τοῦ ἐωσφόρου τῷ ὑμετέρᾳ ἀληθείᾳ ἧς τῷ ἐφε-
σίων πόλει, τὰ ἡηθέντα γεγραφήκαμεν. ἐπειδὴ δὲ
χρὴ καὶ τῆς πρεσβύτου δὲ ὑξίας. καὶ ἡ συχίας τῇ
διακοσίᾳ τῆς ἁγιωτάτης ὑμεῶν ἐωσφόρου θεσπίσας
φρονπίδι, οὐδὲ τοῦτο παρήκαμεν. ὥστε αὐτὴν ἁγ-

ταχθῆναι ὑπαρχθῆναι τὸ ἀνταράσιον. καὶ πεπαύσεσθαι
μεν, ὡς οὐδεμιᾶς τῆς ἔξωθεν βοηθείας ἐς τὸ καὶ ὑπέ-
ρογκος ἐπιρώννυσθαι παρασκευή, δέεται ὑμεῶν ἡ εὐσέβεια· ὧν
δὲ καὶ τοῦτο τῆς ἐμῆς μέλειν ὑμεῶν περὶ τὰ θεῖα εὐσέβειᾳ
προνοίας, μεμαρτύρηται. ἐντέταλται τοίνυν καὶ ὁ
διανὸς ὁ μεγαλοπρεπέστατος καὶ παθασιωμέλιος
πρέσβυς τῶν δουλευτικῶν, ἄγειν τῆς ἁγίας ὑμεῶν διά-
βασιν ἐκκλησίας. καὶ μεν δὲ καὶ μέλειν τοῖς περὶ τῶν θεο-
βεστάτων δογμάτων γινομένοις ζητήσεσιν, ἐπ' ὀλέθρῳ
γινομένοις ἀσεβημάτων ποινωνῆσαι· ἀλλ' ἐμέμελλον γὰρ
μὴ τοῦ καταλόγου τῶν ἁγιωτάτων ὀπτιοσοῦπαν τυγ-
χάνοντα, τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς σκέμμασιν ὑπομί-
γνυσθαι. κοσμικοὺς δὲ καὶ μεταξύοντας τούτοις ἥδη
διὰ τοῦτο ἐκκλησιάζειν μέλλον-
τας, τῆς αὐτῆς παντὶ τρόπῳ χωρεῖσθαι πόλεως· ὅτιπ-
δήπερ οὐχ ἧττον τοῖς καθ' ὁδὸν ἀναγκαίου ὄντας, τῇ
μελλούσῃ τοῦ δόγματος διασκέψει, κινδυ θορύβους, κ
διὰ τοῦτο ἐμποδίζειν ταῖς φρονίμως τυπωθῆναι παρὰ
τῆς ἐμεῦ τάξεως, ἀγαθῇ τύχῃ ὀφέλουσι. καὶ φεστιβῶν
τοῦμεῦπνευμα διάνοιαν ἐξαντιπαθῆς, ὡς τάχιστον
παρασταθῆναι· ὡς αὖ μὲν σπουδῆς ἡ τῆς ἁγιωτά-
της ὑμεῶν εὐσεβείας παρεμποδίζοιτο διάκρισις, κ
ἡ ἀκριβὴς τῆς ἀληθείας ζήτησις, σπουδῆς ἐμπνεομένης
τυχὸν ἀσεβοῦς προενηχήσεως, διακρούεται. ἀναξί-
ως δὲ τῶν λεγομένων σίκασον ἀκροᾶσθαι πρεσ-
βεύειν ἀντιπαθῆναι πρὸς τὸ δοκοῦν. καὶ
οὕτω πάσῃ καὶ πρόταση τε καὶ λύσει τοῦ λό-
γου δόγματος ὅρθιαν, δίκαιον τε καὶ ἐκ τῆς διά-
λυθῆναι· καὶ ποινῇ τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος νῦ-
φῳ, ἀσφαλισάσθαι καὶ τὸν πᾶσιν ἀρέσκοντα τὸν

λαβεῖν. πρωτοστυπως δὲ παρὰ τῆς ὑμεῶν εὐσεβείας
τος ὁ αὐτὸς μεγαλοπρεπέστατος ἀνὴρ καὶ διάκονος
ἐκκλησίας, παντὶ τρόπῳ παραφυλαχθήσεται, μη-
δενὶ τῶν τῆς ἁγιωτάτης ὑμεῶν ἐκκλησίας, ὡς οἰκοθεν
ἐκκλησιότητα, ἢ καὶ τὸ ἔθος ἡμεῶν, ἐφεστάναι καὶ λα
λαβεῖν βουλόμενον, ἢ ἀμαχλοῦ τοῦ ἀφιερωθῆναι
πρόνημελῶν, ἀπολιπεῖν τὸν ἀφορισθέντα τῇ δια-
σκέψει τόπον· μηδὲ μὴν ἑτέρᾳ τόπῳ δεῖσθαι πρό-
ταθῆναι ἐκκλησιαστικὴν ζήτησιν, ἢ παντὸς ἔξω ἐκ-
τοιούτων. ἢ ὁπαχθῶ ἕκαστος ἀναπεμπόμενος ὑπό-
θεσιν, μεθ' ἑαυτόν ἐκ τῆς τῶν προκαθημένων τοῦ ἁγί-
δόγματος διαλήψεως, πρὸς αὐτὰ ἢ περὶ τοῦτο
κινουμένη χυθῇ ἀμφισβήτησις, καὶ ἡ τῆς ἁλη-
θῆ ἑρμηνεία αὐτοῦ τὰ λυσιτελοῦντα καὶ πρὸς ἀκρί-
βειαν ζητηθέντα, τέλους τυχοι τοῦ ἡμῖν ὀρθοδόξῳ θρη-
σκείᾳ ζημιβαίνοντος. ἡνωσκέτω δὲ ὑμεῶν ἡ θεοσε-
βεία, δεδόχθαι τῇ ἡμετέρᾳ μεγαλονοήτῳ, μεν δὲ
μείαν ἐκ τῆς ἁγιωτάτης ὑμεῶν ἐκκλησίας, ἢ καὶ ἐν
δημοσίῳ αὐτὸθι διακρατεῖν, χρηματιστικὴν ἢ ἐγκλη-
ματικὴν καθαίτινος κινηθῆναι αἰτίασιν, ἐξετάσε-
τυχὸν ταυτηνεῖναι συμβαίνῃ· πᾶσι δὲ, ἡμῖν περὶ
τούτων διαγνῶσιν συμπροϊὼν καθ' ἑαυτὸν
μεγαλωνύμου πόλιν. ἡγεμονίαν δὲ τὸν μεγαλο-
πρεπέστατον ἄνδρα, φιλίας μόνου χάριν ἤδη ου-
νσκεδημεμηνῶσι τῷ σῷ φιλεσεβεστάτῳ ἐπισκόπῳ
τῆς δὲ τῆς μεγαλωνύμου πόλεως νεοσοιᾶς. μεν τοῖς
σκέμμασι τῆς ἁγίας ὑμεῶν συνόδου, μηδὲ τοῖς
ἐκκλειθῆσι τῷ παρόντι ἀποκαλύπτει μεγαλο-
πρεπεστάτῳ ἀνδρὶ καὶ διανῷ καθ' ἑαυτὸν λόγον
ποινωνήσουσα :— Καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι

|| Gale incipit actio I. Pars II. Concil. Ephes. p. 321.

ἐν Ἐφέσῳ τοῦ ἁγίου τοῦ πρωτομεμυημένου ἐνδοξοτάτου μάρτυρος, προκαθεζομένων τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ὁσιωτάτων τὰ τῆς ἀποστολικῆς πρεσβείας, ἔτους καὶ ὑπατείας τὰς δεδηλωμένας μετὰ τὴν ὑπατείαν τῶν δεσποτῶν ἡμῶν Φλαβίου θεοδοσίου τὸ ἕκτον καὶ ἀνατολίου τὸ δεύτερον. τῶν αἰωνίων αὐγούστων, πρὸ δέκα καλανδῶν Ἰουλίων α΄:—

Συνόδου συγκροτηθείσης ἐν τῇ Ἐφεσίων μητροπόλει ἐπιθεσπισμένης ἐξ ἐπιτροπῆς τῶν θεοφιλεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων. καὶ παρεδρευόντων ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῇ καλουμένῃ μεγάλῃ, ἐξ ἐπιτροπῆς τῶν θεοφιλεστάτων καὶ θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων:— Κυριλλου ἀλεξανδρεῖ. διεπονήσατο καὶ τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς ῥωμαίων πόλεως πλακεντίνου:— Καὶ Ἰουβεναλίου ἱεροσολύμων:— Καὶ Φλαβιανοῦ φιλιππήσιων. ἐπέχοντος καὶ τὸν τόπον ἐξυφοντος τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς θεσσαλονικέων:— Καὶ θεοδώρου ἁγίας μαξιμιανουπόλεως πρωτης:— Καὶ Φίρμου καισαρείας καππαδοκίας πρωτης:— Καὶ πρειγλίου, ἰκονίου τῆς λυκαονίας:— Καὶ κυρου ἀφροδισιαδος τῆς κιλικίας:— Καὶ Ἰουβεναλιανοῦ, ἰκονίου:— Καὶ ἡσυχίου, πασιλέου:— Καὶ ζηνοπάτρου, ἐφέσου:— Καὶ δονάτου, νικοπόλεως ἠπείρου παλαιᾶς:— Καὶ διοσκορίδου, δαρδανίου ἠπείρου νέας:— Καὶ περρεβίου φαρμακίλλου:— Καὶ διοδοξίου, χώρεπος τῆς λυκίας:— Καὶ σιλβανοῦ, χαιρεδόπων φρυγίας:— Καὶ βασιανοῦ, πέργης παμφυλίας:— Καὶ ἀμφιλοχίου, σίδης:— Καὶ ὠκεανίου, κραστίας τῆς ὀσροηνικέων:— Καὶ μητροδώρου, κεσαρείας πόντου πολεμωνιακῆς:— Καὶ πρόκλου, νικομήδους:— Καὶ παλλαδίου, ἁμασείας, ζηνοπατρίου:— Καὶ σισινεκίωνος, κυζίκου:— Καὶ ἰνδικίου, χορτυνίας κρήτης:— Καὶ δικαιμαλίδος, κυζίκου:— Καὶ ἀκακίου, ἄρκης:— Καὶ δοκιμασίου, μακρωνίας τῆς θρᾴκης:— Καὶ Ἰωάννου, προικονήσου:— Καὶ δανιήλ, κολωνίας δαλματίας καισαροπαδοκίας:— Καὶ ῥωμανοῦ, ἐφεσίας:— Καὶ παυλιανοῦ, μαιουμᾶ:— Καὶ θεοδώρου, μαδάρων:— Καὶ φιδοῦ, λήτης:— Καὶ αἰανοῦ, ζωναμαζόνος:— Καὶ λιβοίου, λιβιάδος:— Καὶ ἀπελλῆ, ζόσυσης:— Καὶ θεοδώρου ἀρβδήλων:— Καὶ πέτρου πορεμβολῆς:— Καὶ Ἰωάννου, αὐγουσταμνικῆς:— Καὶ σαῦ, δαφαίνους:— Καὶ εὐφίνου, ταβδν:— Καὶ ἀνατολίου, ηβδν:— Καὶ παλιπράτου, ναυπακτίας:— Καὶ δομετίνου, ὀστροσσίνης:— Καὶ νικίου, μεσημβρίας:— Καὶ ἀμαθοκλέους, πολωνιάδος καὶ βελλίδου:— Καὶ θεοδώρου, δωδώνης:— Καὶ ἀνδρέου, χερσονήσου κρήτης:— Καὶ κωνσταντίνου, πυλῶν τῆς χερρονησίας:— Καὶ παύλου, λαμψάκου:— Καὶ ζηνοβίου, κυζίκου:— Καὶ λαμψακιανοῦ, τοπηροῦ ἰθάκης:— Καὶ ἀνεστασίου μαξιμιανουπόλεως:— Καὶ σεκοῦνδιανοῦ, λαμψάκου:— Καὶ διώνυσου, ηβδν θεσσαλίας:— Καὶ θεοδώρου, ἐμεσηνοῦ:— Καὶ μαρτυρίου, ἱλιοκρώνων:— Καὶ ῥωμύλου, δέρβης:— Καὶ ἀθανασίου, πορφυρίου:— Καὶ θερμιστίου, ἴκονίου:— Καὶ ἀφθονίου, ἡρακλείας:— Καὶ σουδαστίου, κερασέων:— Καὶ ἀρχελάου, μιτυλήνης:— Καὶ φανίου, ἀρτακάνων:— Καὶ πρόμαλίου, ἀλινδων:— Καὶ φιλιππήσιου, περγάμου τῆς ἀσίας:— Καὶ μαξίμου, κυζίκου:— Καὶ δωροθέου, μυριάνδρου:— Καὶ μαξίμου, ἄνου:— Καὶ διοπόρου, ὑπαίπων:— Καὶ ἀλεξάνδρου ἀρκαδιουπόλεως:— Καὶ σύτυχος,

θεοδοσιου πόλεως:– Καὶ ῥοδάνος, πολιμαι πόλεως:–
Καὶ διζηπίου, αἰγιαλιών:– Καὶ ἀφθονίου, κολωνος:–
Καὶ νεσσορίου, σιων:– Καὶ περσικλέωνος, ζηλέων:–
Καὶ θεοδότου, νυσσης:– Καὶ θεοδώρου, ἀνιανήτου:–
Καὶ πιμοθέου, βρυέλλων:– Καὶ θεοσίου, μεσσιλιων:–
Καὶ τυχίκου, χιλίων:– Καὶ οὐσεβίου, καφαρναουμιτῶν:–
Καὶ διθαλίου, κολοφώνος:– Καὶ δομετίου, ἀνεμῶν:–
Καὶ θεοδοσίου, πελινίνης:– Καὶ οὐσεβίου, μεγιστοπ
σκοπίλου:– Καὶ ζωπετίνου, παφου τῆς κιλικίου:–
Καὶ ζήνωνος, κουρείου:– Καὶ ῥηγίνου, κωνσταντίας:–
Καὶ διαμερίου, σολῶν:– Καὶ καισαρίου χορεπισκόπ
Καὶ νουνεχίου σελγης:– Καὶ Ἑλβανιανου, ἀποστόλου
τῆς παμφυλίου:– Καὶ σόλωνος κιβρεαίας:–
Καὶ ἀκακίου, καλλιόνων:– Καὶ νικοπόλεως, κορυβαλίσσου:–
Καὶ μετροδιανου, κορδακιτῶν:– Καὶ νεκταρίου, ἐνέ
Καὶ διζηπίου, ἐλεόνων:– Καὶ ἁγιανου, λυβιης:–
Καὶ διοσβίου, ἀσσυλιων τῆς γαλατίας:– Καὶ φιλου
μενίου κιννης:– Καὶ αἰγυπτος καὶ διοσβίου πρε
σβυτέρου τῆς οὐορεάδος:– Καὶ πατρικίου, ἀνδραπόδων
τῆς ἐλπιδούπου:– Καὶ σιλουανου, κιβωτιάρων:–
Καὶ ἑρμογένους, εἰνοκουροπολιτων:– Καὶ διοπίου,
πολεμιάδος παντα πόλεως:– Καὶ διοσβίου, πα
λουσίου:– Καὶ διληπίου, τερμουθίδος:–
Καὶ ἀδελφίου, οὐυφεώς:– Καὶ παύλου, φλαβιανῆ:–
Καὶ φοιβαμμωνος, κοπτίτου:– Καὶ θεοπεμπτου,
καβαλαίου:– Καὶ μακεδονίου, μελιτηνῆς:–
Καὶ ἀδελφίου, ζωσεώς:– Καὶ μακεδονίου, ξανθεώς:–
Καὶ μυρίνου, ἡλιουπολίτου:– Καὶ μυροδοδρουλιονίτ
Καὶ μακεδονίου, αὐτεών:– Καὶ παβίσκου, ἀπολλωνος:–
Καὶ πέτρου, ὀξυρυγχου:– Καὶ σεβαστιανου, ἀβελβίτ

Καὶ ἀθανασίου, πηδαλίου:– Καὶ σιλουανου, κωπελιτῶ
Καὶ ἰωάννου, ἡ φαίσου:– Καὶ κύρου, ἀμμωνίου:–
Καὶ τουπολίου, ὀλβίας:– Καὶ ζαμουήλ, οὐδυδε
Καὶ ζηνοβίου, βαρκης:– Καὶ ζήνωνος, ἰσαχάρων:–
Καὶ δανιήλ, σαρνεως:– Καὶ σωπάτρου, σεπτιμιανῆ:–
Καὶ διοσβίου, υλουπόλ– Καὶ περσικλέους, περσικλέ
Καὶ χρυσοκόμου, ἀφροδισίοις:– Καὶ αὐξεντίου, ἐρ
μουπόλεως μεγάλης:– Καὶ ζαβίνου, πανός:–
Καὶ ἀβραάμ, οἰκουμενίης:– Καὶ ἱερακᾶς, ἀθηναί
Καὶ ἀλυπίου, σελῆ:– Καὶ ἀλεξάνδρου, πλεοπολιτῶ
Καὶ Ἰσαάκ, ταβά:– Καὶ αἰμιλίου, βουΐου:–
Καὶ περσικλέους, ἰωαννέως:– Καὶ Ἰσαάκ, ἀρχιερέως:–
Καὶ περσικλέους, ταμειαδίδος:– Καὶ θεωνᾶ, νυμφίς:–
Καὶ ἀμμωνίου, παυεφέσου:– Καὶ βεατοῦλος δια
κόνου κληρικῆς:– Καὶ ἀρκαδίου καὶ προεκτ,
τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων καὶ προσβυτέρων τοῦ
Καὶ θεοσεβεστάτου φιλίππου προσβυτέρου τοῦ
ἁγίου ὁλικοῦ θεσσαλονικέων:– Καὶ ζηκαίου:–
πέρος προσβυτέρου ἀλεξανδρέας καὶ πολε
μικάριος νοταρίων, εἶπεν:–
Ἐπὶ τοῦ περὶ τοῦ διληβεστάτου νεσορεχιεπισκόπου θεσσαλονικέων λβ
των ἐπισκόπου τῆς αὐτῆς κωνσταντίνου πολιτῶν ἐκ
κλησίας· καὶ πάνυ οὐ πολλῶν διαδεδεμένων ἡμε
ρῶν, παρενεχθέντα ἀπὸ τῆς κωνσταντίνου πόλεως
παρέσχον, ὅτι ἡμῖν ἀὐτοὺς ἐκλαμπρύνειν τοὺς
ἀναγινοσκοντας, ὡς πολὺ ἐκλούστου τοῦ τῆς αἰτίας
ἐκκλησίας γλυκάνοντα τὸν θόρυβον· τοῦτο μαθὼν ὁ
διληβεστάτος καὶ θεοσεβεστάτος τῆς ἀλεξανδρέ
ἐπισκόπος κύριλλος, ἔγραψε πρῶτον καὶ δεύτερον
ἐπιστολὴν πρὸς τὸν διληβέστατον αὐτοῦ, ἐπὶ μὲν βουλῆς

καὶ παραινέσεως γεμούσας, πρὸς ταύτας, ἔχεται
ἀναγνῶν καὶ ἀναπτυσσόμενος τοῖς ἱεροῖς παλμοῖς. καὶ
πρὸς τούτοις ἔστι μαθεῖν ὁ αὐτός, ὁ λαμπρέστατος ἐπί-
σκοπος Κέρκυρας. ὅτι καὶ ἡς πάλαι ῥώμην ἀπεσκέ-
λισεν παρ' αὐτοῦ ἐπιστολή, καὶ βιβλία τῶν ἐξηγή-
σεων αὐτοῦ, ἔχεται καὶ αὐτὸς πρὸς τὸν θεοσεβέ-
στατον ἀπὸ σκοπον ῥώμης πλησίνον, διὰ ποσφωνίου
τοῦ διακόνου. συνήλαμψμένος αὐτῷ, ὑπὲρ ἃ ἄρε-
θεν ἀποδοθεῖσα αὐτὰ τὰ βιβλία τῶν ἐξηγήσεων
αὐτοῦ καὶ αἱ ἐπιστολαί, ἀποδοσ καὶ τὰ παρ' ἐμοῦ
γεγραμμένα. εἰ δὲ μή, ἄγαμε αὐτὰ συνταῦθα, μὴ
ἀποδοθεῖσα. ἵνα σύρω τὰς ἐξηγήσεις καὶ τὰς
ἐπιστολὰς αὐτοῦ ἀποδοθεῖσας, ἀναγκαίως, καὶ αὐτὸς
ἀπέδωκε. καὶ μεμερίσθαι τὰ ἀκόλουθα παρὰ τοῦ ὁσίου
ταύτου ἐπισκόπου τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας πλη-
σίνου. τύπον φανερὸν παρεμέχουσα. ἐπεὶ οὖν ἐκ
βασιλικοῦ καὶ θεοφιλοῦς νεύματος, ἡ ἁγία ὑμῶν
συγκεκροτήσθαι ζυνόδος συνταῦθα, ἀναγκαίως,
ὅσοι δὲ τοὺς ὅσοι τούτους χῶρας, μεθ' ἁρμα, ἐξῆμ
πρὸς τὸ πόθεν σαλμῶν τὴν ἡμῶν θεοσεβῆ:—

Ἀ Ἰουβεναλος ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων ἔφην:—

Ἀναγινωσκέσθω τὸ θεοφιλὲς σῶν ὁσιοτάτων καὶ
φιλοχρίστων βασιλέων γεγραμμένον πρὸς ἐμὲ τὸν
μέν ἐξοπολιτῶν γεγραφέν. καὶ προσφωνηθέν τῶν περι-
τομῶν νῦν ὑποκειμένων μόνων, ὅπερ προσκομισθὲν
διὰ τοῦ ὁσιωτάτου πρεσβυτέρου ἀλεξανδρέως
πέτρου, ἀνεγνώσθη οὕτως: αὐτοκράτορες καίσα-
ρες. θεοδόσιος καὶ οὐαλεντινιανὸς νικηταὶ βρετα-
νοῖς μεγίστοι αὔγουστοι:— Ἐπὶ τοῖς τῆς θεί-
ας ὁσιοτάτης, ἢ τῆς ἡμετέρας πολιτείας καὶ ἐσεως,

καὶ τὰ

καὶ τὰ λοιπὰ ὡσαύτως προσλαμπτέ:—

Φίρμος ἐπίσκοπος καισαρείας καππαδοκίας ἔφην:—

Τοῦτο μὲν ἐμεμύρτυρήθη παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ
ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τῆς πόλεως ἐφέσου μέ-
μνονος, πόσος ἀγῶνος ἡμερῶν ἐξῆκε μεταξὺ
ἀφίξιν ἡμῶν:— μέμνων ἐπίσκοπος πόλεως ἐφέσου ἔφην:—

Ἀπὸ τῆς ὠγδοηκοστῆς πρὸ θεσσαλίας εἰς τὴν δεκάτην
θεοφιλεστάτου μηνός, παρῆλθον ἡμέραι δεκαεπτά:—

Μέλλος ἐπίσκοπος ἀλεξανδρείας, εἶπεν:—

Ἀρκούντως πάνυ καὶ μεγάλη ζυνόδος διεκπέρησεν
ἀφίξιν τῶν ἁγίων προσδοκηθέντων θεοφιλεστάτων ἐπισκό-
πων. ὅτι δὲ πολλοὶ τῶν ὑπισχνούμενων. οἱ μὲν, ἀῤῥωστία
περιέπεσον. ἀποτεμόμενοι δὲ καὶ τινες. καὶ ἔζιν ἀκό-
λουθον τὸ ἐκκρυὸν ἤδη τοῖς τεθεασομένοις προσπεθῆ,
καὶ περὶ τῆς πίστεως διαλαβεῖν ἡς ἀφελέσθαι παλαιᾶς
νεότητος ὀφείλων, ἀναγινωσκέσθω καὶ τεξῆς, τὰ ἐκ τοῦ-
θεσιν ζυνελεγθέντα χάρτια. μεγαλοδόξη καὶ δεύτερον
θεάσασθαι τῶν θεοφιλεστάτων καὶ φιλοχριστῶν βασιλέ,
ἐπανηγυλθη τῇ ζυνόδῳ διὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου
καὶ ἐνδοξοτάτου πατρικίου τῶν καθωσιωμένων δομε-
στίκων κουιδιανοῦ, τοῦ πρὸς ταύτου, τοῦ τῆς πίστεως δι-
ρρυτέσθαι καὶ τυποῦσθαι, δίχα παλαιᾶς ἀναβολῆς:—

Θεόδωρος ἐπίσκοπος κιλικίας, εἶπεν:—

Ἡμεῖς οὖν χθὲς ἀναγνῶσιν ἔσαι καὶ τὰ τὸν δεόντα καιρόν.
νῦν μέντοι ἀκόλουθόν ἐστι τοῖς προκειμένοις ζωῦ-
ναι καὶ τὸν θεοφιλεστάτον ἐπίσκοπον νεστόριον. ὥστε
τὰ τῆς ὁσιότητος εἶναι ἐκκοινῆς γνώμης καὶ ζυναινέσεως:—

Ἐρμογένης ἐπίσκοπος ἰκονίου ῥωμαίων, εἶπεν:—

Προσκείμεθα καὶ τὰ νῦν χθὲς ἡμέρᾳ παρὰ τῆς ὑμε-
τέρας θεοσεβείας ὑποκειμένῃ τὸν ἁγιωτάτον ἐπισκόπον νε-

σόρου, συνοδρεύσει ἡμῖν τὴν ἁγίαν ταύτην συνοδον, καὶ παρεγλυκάνουσα προέλθοι, ὑπομονήσουσιν περὶ τούτου. ὁ δὲ, διεβεβαιοῦτο λέγων, ὅτι οὐκοῦν καὶ ἐὰν δεήσῃ με ζῆν, ὀφείλω.

Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Περκάλου, εἶπεν· Ἀπεστάλημεν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας κατὰ τὴν χθὲς ἡμέραν ὥστε ὑπομονῆσαι τὸν ἁγιλαβέστατον νεοτόρου, συνοδρεῦσαι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ταύτην καὶ παρεγλυκάνουσα πρὸς αὐτὸν ὑπομονῆσαι· καὶ διεβεβαιοῦτο λέγων, ὅτι οὐκοῦν καὶ ἐὰν δεήσῃ με ζῆν, ὀφείλω.

Κατὰ τὴν χθὲς ἡμέραν, ἀπεστάλημεν παρὰ τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας πρὸς τὸν ἁγιλαβέστατον ἐπίσκοπον νεοτόρου, ὑπομονῆσαι αὐτὸν, ὅτι καὶ τὴν σήμερον ἡμέραν, συνοδρεύσῃ ἡ ἁγία συνόδος· καὶ ἀπεκρίνατο λέγων, ὅτι οὐκοῦν καὶ ἐὰν δεήσῃ με ζῆν, ὀφείλω. ὑπομεμόνηκαν δὲ καὶ οἱ ὅσιοι ἁγιλαβέστατοι καὶ θεοφιλέστατοι ἐπίσκοποι, ὄντες μικρῷ πρὸ ὀλίγου, ἢ ἐπὶ τό· καὶ εἶπον καὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεστάλημεν· καὶ αὖ δοκιμάσωμεν, αὔριον ὀφείλομεν.

Παῦλος ἐπίσκοπος Λαρίσσης, εἶπεν·

Τῆς ἁγίας ὑμῶν καὶ μακαρίας συνόδου ἐπιβεβαίωσις παρεκλήθημεν ὑμᾶς, πρὸς τὸν ἁγιλαβέστατον νεοτόρου καὶ ὑπομονῆσαι τοίνυν, ὥστε καὶ τὴν σήμερον ἡμέραν παρεκλήθημεν ὅτι τῆς ἁγίας ὑμῶν καὶ μακαρίας συνόδου, παρεκλήθημεν νῦν μετὰ τῶν ἁγίων ἀδελφῶν τῶν ἤδη καταστραμμένων, ὑπομεῖναι αὐτόν, ὥστε καὶ τὴν σήμερον ἡμέραν παρεκλήθημεν τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου καὶ συνοδρεύειν,

ὁ δὲ, ἔφη· Εἰ δοκιμάσω φησί, τοῦτο καὶ αὖθις παρακαλούμενος. οὐ μόνον δὲ αὐτὸν ὑπομεμόνηκεμεν, ἀλλὰ καὶ τινὰς οὓς ὅσιος μετ' αὐτοῦ ἁγιλαβεστάτους ἐπισκόπους τυγχάνοντας· ἦσαν γὰρ μετ' αὐτοῦ μικρῷ πρὸ ὀλίγου, ἢ ἐπὶ τό· καὶ εἶπον καὶ αὐτοῖς ὅτι ἀπεστάλημεν·

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων, εἶπεν·

Λαβόντες τινὲς τῶν ἁγιλαβεστάτων ἐπισκόπων, ὑπομονήσουσι καὶ αὐθις, ὥστε παρεκλήθη αὐτὸν, καὶ συνοδρεύσει τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ· Καὶ ἀπεστάλημεν παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου, Θεόδουλος ἐπίσκοπος Ἐλουσης παλαιστίνης· Ἀνδρέας ἐπίσκοπος χερρονήσου κρήτης· Θεόπεμπτος ἐπίσκοπος Βάσων αἰγύπτου· Καὶ ἐπαφρόδιτος ἀναγνώστης καὶ νοτάριος τοῦ ἁγιλαβεστάτου ἐπισκόπου Ῥαιανίκης τῆς ἐδδίων πόλεως. ἐπιφερόμενοι παρακαταθηκὴν τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς αὐτὸν τὸν ἁγιλαβέστατον νεοτόρου, περιέχον οὕτως· Ἐδηλώθη ὑπομεμνηκέναι τὴν σὴν θεοσέβειαν τῇ χθὲς ἡμέρᾳ διὰ τῶν ἁγιλαβεστάτων καὶ θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων ἐφ' ᾧ τε συνοδρεῦσαι τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τὴν σήμερον συνεορτούσῃ σὺν τῇ ἁγίᾳ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, μεθ' ἑτοιμότητος ταύτης. ἀπεὶ δὲ οὐ παρεγένου τῆς ἁγίας συνόδου, ἀπεστάλημεν ὑπὸ ὁσιότητος, ἀναγκαίως πάλιν διὰ θεοπεμπτοῦ καὶ θεοδούλου καὶ ἀνδρέου τῶν θεοσεβεστάτων καὶ ἁγιλαβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ ἐπαφροδίτου ἀναγνώστου καὶ νοταρίου τῆς ἐδδίων πόλεως παρακαλοῦμεν σε παρεγενέσθαι, καὶ μὴ ἐκπολιφθῆναι τῶν λεγομένων· τῷ μεγίστῳ τοὺς θεοσεβεστάτους καὶ θεοφιλεστάτους, βασιλέας προσεύξῃ, παύλαι παρελκυσάσης ἡμέρας, τῷ περὶ τῆς πίστεως βεβαίῳ

στιν ποιήσασθαι: Καὶ ἐπαινεθέντων αὐτῶν:—
πέμπτος πρεσβύτερος ἀλεξανδρέως καὶ πολυμαχήτερος νόμαρχος, εἶπεν:— Ἐπιθυμοῦμεν
ἐκκλησιάσαι οἱ ἀποσταλέντες παρὰ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας θεοδόξου διαβεβεῦσθαι καὶ θεοφιλέσταται ἐπίσκοποι,
ἀξιοῦμεν αὐτοὺς καὶ παρακαθῆσθαι, ποιᾶν ἀπόκρισιν
εἰλήφασιν:- Ὁ πανευλαβέστατος ἐπίσκοπος καβαλλίτης
Ἀποσταλέντες παρὰ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας
πρὸς τὸν διαβεβεῦσθαι νεοφώτιστον, παρεκλήθημεν
ἐν τῇ τούτου οἰκίᾳ· καὶ θεωρήσαντες πολὺ πλῆθος ἐκκλησιαζόντων μετὰ ἐπιπόνων, παρεκελεύσθημεν μὴ
νυστάζειν. οὗτοι δὲ, κεκωλύκασιν ἡμᾶς λειτουργεῖσθαι
ξένῃ καὶ ἀναπαύεται. καὶ ἐπιμείναντες μὲν δεύτερον ἑσπέραν καὶ ἐκκλησιάσαντες αὐτῷ· ἡμῶν δὲ λεγόντων ὅτι ἀδύνατόν ἐστιν ἡμᾶς ἀποστῆναι ἡμῶν ἀποκρίσεων δεξόμενοι. ἀπέστειλε ὑπὲρ αὐτοῦ παρακαλοῦσα ἡ ἁγία ἐκκλησία παρακαλοῦσα ὡς τε ἄρτι αὐτὴ ἐκκλησιάζειν; ἐξελθόντες οἱ κληρικοί· αὐτοῦ, τὰ αὐτὰ τοῖς ἐρωτῶσιν ἡμῶν ἀπεφήναντο, ὡς δὲ ἐπιτρέπουσιν ἡμῖν ἐπιτοῦντες ἀποκρίσεων δέξασθαι, ἐξελθὼν ὁ ἁγιώτατος θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος Βιβρῶνος Φλωρεντίας. ὁ ἐκκλησιάρχης καὶ διάκονος τῆς μεγάλης πρεσβυτέρου καὶ ἐν δοξασταῖς τῷ μεγάλῃ πρεσβυτέρῳ

θόντων, πέμπτος πρωτοβάντερος ἀλεξανδρεὺς καὶ πρεσβύτερος μοναχὸς νοταρίων, εἶπεν. Σὺν δὲ καὶ νῦν ἀπέλθωμεν οἱ ἀσπόρατοι καὶ ἀνύμφευτοι ἱερομόναχοι, πρὸς ἃ καλούμεθα καὶ παραθάδε παρίεσαν ἀποκρίσεως τύχωμεν·

Ἰωάννης ἱερομόναχος ἡγούμενος Φαρὰν εἶπεν·

Ἀποσχάζομεν πρὸς τὴν αἰτίαν ταύτην τὸν Φιλοξενιανὸν ἀδελφόν, ὡς τε διὰ τοῦ παρόντος ἀναγνώστου τοῦ Ξύλου ἐπομνῆσαι τὸν θεοσεβέστατον νεοχειροτόνητον. ἐγὼ δὲ ἐμαυτὸν νῦν χρῶμαι ὡς τὴν αἰτίαν ἐγκαλοῦσαν πρὸς τὸν παρόντας αὐτοὺς τοὺς θεοσεβάς, τοὺς περὶ τῆς πίστεως καλῶς ἐξετασθῆναι λόγους, ἀκολούθως τοῖς προτεταγμένοις πρὸς τὴν ἡμετέρας θεοσεβάς, ἀφικόμενα ἅ τὸ τοῦτου καλλαγμάτιον. καὶ ἐν τοῖς προθυμοῦσι γλυκύμενοι, ὕστερον μετὰ πολλῆς εὐσεβοπρεπείας μετὰ ἐξετάλωνίσεως ἐμῶν αὐτοῖς τοῖς προθυμοῦσι αὐτοῦ, παρακαλέσαμεν δὲ, ὥστε ἢ ἐπιζεῦξαι ἡμῖν τὰς τόνους χώνας γλυκάθαι τὰς οἰκίας ἐν ᾗ διάγει ὁ αὐτὸς θεοσεβέστατος νεοχειροτόνητος, κῆρυξιν αὐτοῦ, ἡμᾶς καλέσαμεν σαι, ἐκπεσαμένους πρὸς τὰς αἰτίας, ἐμοὶ δὲ μὴ παραναγνώστου Ξύλου, τοῦ πρέσβεως αὐτοῦ καὶ μὴ πάσης προσωπικῆς καλοῦντος τὰς τῶν αἰτίαν ἐμοὶ δόσιν. καὶ πολὺ διεσχεδάσαμεν, οὐ δὲ πρὸς τῶν σκιαὶ ἐξαίνα σπιζόμενοι παρὰ τῶν ἐξετασθέντων. ὧ θαυμάτων θεοσεβῶς καὶ ἀποπεμπόντων ἡμᾶς τῶν τόπων, καὶ μηδεμίαν ἡμῖν φιλοτιμίας ἀπόκρισιν παρεχόντων. ὡς δὲ ὅτι πολὺ ἐσχεμένομεν παρακαλοῦντες καὶ λέγοντες, ὅτι τέλεσον ὀφείλει ὅτι ὅσοι τὸν αὐθέντην, οἰκείβρεως εἰσπεσάμενοι. οἰκείως τε φύβεσόπι παρέξαι, πάντων μὴ θεσοπόντων. ἀμφὶ δὲ μὴ πάσης αἰτιολογίας καὶ νῦν ἐσομένης ἡμῖν αἰτίαν

ταύτην ἐκκλησίαν παραμεῖναι, καὶ ἐμοὶ ἀδελφῷ ταύτῃ ἐμοὶ δῷ. Πλησταῖον οἱ ἐκκλησιάσται ἀπέστειλαν Φαλσονίτες. μεμφόμενοι ἄχρι ἀποκρίσεως ἡμῶν λαμβάνειν, καὶ μείζει ἐπιστέρας ἐκκλησιάσθαι ἐν τοῖς προθυμοῖς τῆς οἰκίας. προσέθηκαν δὲ καὶ οἱ Φαλσονίτες, διαλαμβάνεσθαι ἐν τοῖς προθυμοῖς, ὥστε μὴ ἐμοὶ δόναι τινὶ τῶν ἀπὸ τῆς ἐμοῦ δόμου θεσθῆναι. Ταύτας ἤλθον Φότες παρ' αὐτοῦ καὶ ἐν τόλει·

Ἀνύσιος ἱερομόναχος θηβῶν, εἶπεν·

Ἅπερ καὶ ἔθετο ὁ ἀγιώτατος ἀδελφός καὶ συμμόναχος ἡμῶν Ἰωάννης, κἀγὼ ἔθηκα, ἐμοὶ ἐκκλησιάσθαι ἐγὼ ἐκκλησιῶν ἡμῶν ἐν τοῖς προθυμοῖς τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ διαλαμβεστάτου νεοχειροτόνητου, ταῦτ' ἐν δόμῳ καὶ ἡκουσθημεν·

Μελέτιος ἱερομόναχος ἀποστόλου τῆς ἐκκλησίας, εἶπεν·

Ἅπερ καὶ ἔθετο οἱ ἀγιώτατοι καὶ θεοφιλέστατοι ἀδελφοὶ καὶ συμμόναχοι Ἰωάννης καὶ ἀνύσιος, ταῦτ' καγὼ εἶδον καὶ ἤκουσα·

Δανιὴλ ἱερομόναχος δαρέως εἶπεν·

Ἅπερ καὶ ἔθετο οἱ θεοσεβέστατοι ἱερομόναχοι, ταῦτ' ἤκουσα καὶ ἀληθῆ ἔσιν·

Ἰουβεναλίος ἱερομόναχος ἱεροσολύμων, εἶπε·

Πανσκηπησιακῶν θεσμῶν ἀρκεῖθαι κηρυσσόντων τὴν ζήτησιν καὶ σὺν τῆς ἀπολογίαν τοὺς καλουμένους περὶ ὧν αὐτὸν ἀμφισβήτησιν, ἕτοιμοι ἡμεῖς ἐσπεσεῖν, καὶ τε ταύτῃ πάσῃ ἀναγνώσει ἐκ τῶν θεοφιλεστάτων ἱερομονάχων καὶ ἐν τόλει τὸν διαλαμβεστάτου νεοχειροτόνητον. ὅτι δὲ σύσκημα ἐκκλησιῶν πεισιόντας τῷ ἰδίῳ οἰκήματι, ὡς οἱ προκαλούμενοι θεοσεβέστατοι ἱερομόναχοι καὶ τε ἔφυλο, οὐ συγχωρεῖ προσιέναι, δηλοῦσιν οὐκ αἰτιᾶσθαι ἐμοὶ δόσιν τῆς ἐκ τῆς αἰτίαν ἐμοῦ δόμου ἀφι-

ξιν παρὰ τοῦ μόνου θεοῦ τὰ ὄντα, καὶ τὰ
πάντων κινούμενα τάξιν, καὶ ὁ ἐκ τοῦ τελείου πρὸς τὸν σω-
σασιν τῆς ὀρθῆς ἡμῶν καὶ ὁσιουβοῦς πίστεως, ἀνα-
γινωσκεσθαι δὲ ἐν πρώτοις καὶ πάντων τῶν ἁγί-
ων τῶν ἐν τῇ νικαέων, ἐμοὶ δὲ ἅπαντα πρῶτον καὶ ὡσοσοῦ
τῶν ἑκατὸν τῶν ἐπισκόπων ὄντων τῆς πίστεως ἔκθεσιν, ὥστε
ταύτῃ τῇ ἐκθέσει προσβαίνοντων ὅσα πρεπεῖ τῆς
πίστεως λόγων, τοὺς μὲν ἐκφωνοῦντας, βεβαι-
οῦντα, τοὺς δὲ διαφωνοῦντας, ἐκβαλλόμενα, καὶ ἀνε-
γνωσθη τὸ ἐκφεβολον ὅτως. ἡ ἐν νικαίᾳ τῶν ἁγίων πατέ-
ρων ἐξέθετο ταύτην, πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα πα-
ντοκράτορα, ποιητὴν πάντων ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ποιη-
τήν. καὶ εἰς ἕνα κύριον ἰησοῦν χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. γεννη θέντα
ἐκ τοῦ πατρὸς μονογενῆ. τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ
πατρὸς θεὸν ἐκ θεοῦ. φῶς ἐκ φωτός. θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀλη-
θινοῦ. γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα. ὁμοούσιον τῷ πατρί·
δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν
τῇ γῇ. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνους, καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν, κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα ἐνανθρωπήσαν-
τα. παθόντα. ταφέντα καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ.
ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς, ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας
καὶ νεκρούς. καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τοὺς δὲ λέγοντας
ὡς ποτέ ὅτε οὐκ ἦν. καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν.
καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο. ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσε-
ως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ τρεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν
τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τούτους ἀναθεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ
ἀποστολικὴ ἐκκλησία. οὐ ἀνεγνωσθη λος:—
πέτρος πρεσβύτερος ἀλεξανδρέας καὶ μαρ-
μαρικὸς νοταρίων, εἶπεν:—
Ἐγὼ μὲν μετὰ χεῖρας τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτ

ἐκκλησιαστικοῦ κυρίλλου ὑπεσημάνατο ἐκφέρων πρὸς
τὸν ὁσιολαβέστατον νεστόριον ἐπιβουλὴς καὶ παρανέσεις
μεμυθευκώς, ὡς οἶμαι ὀρθὰ φρονοῦντος αὐτοῦ. ἵνα ἐκδη-
σθῇ ὑμῶν ἡ ὁσιότης, ἀναγνωσθήτω:—
ἀναστάσιος ὑπόκοπος μελιτηνῆς, εἶπεν:—
Ἐπιδίδωμι δὲ καὶ ὁ ὁσιολαβέστατος καὶ θεοσεβέστατος πρεσβυ- μβ
τερος πέτρος, ὁ τῶν ἀρχιμανδριτῶν τῆς διηγήσεως ποιησάμε-
νος ἔφησεν ἀπεσταλθαί τινα παρὰ τοῦ θεοφιλε-
στάτου καὶ ὁσιωτάτου ὑπόκοπου κυρίλλου πρὸς τὸν
ὁσιολαβέστατον νεστόριον, ὡς οἷς ὀρθῆ διδασκαλίᾳ προσ-
μένων, ἀκόλουθον καὶ ταῦτα ἀναγνωσθῆναι:—
ἀντίγραφον ὑπατικῆς ἐκφωνήσεως παρὰ κυρίλ-
λου πρὸς νεστόριον:—
Καλλαφλυαφοῦσι μὲν ὡς μεμαθήκασί τινες τῆς ἐμῆς ὑπο-
λήψεως ὑπὸ τῆς σῆς θεοσεβείας, καὶ ταλαιπα:—
κυρίλλος ὑπόκοπος ἀλεξανδρέας, εἶπεν:—
Ἥκουσεν ἡ ἁγία καὶ μεγάλη συνόδος, ὧν ἐπέστειλα-
τῷ ὁσιολαβεστάτῳ νεστορίῳ, συναγορεύων τῇ ὀρθῇ πί-
στει. διεκάθαρεν δὲ ὅτι καὶ λοῦδενὸς ἐκβεβη-
κὼς ἀληθινῶς μεμαθηκὼς τοῦ ὀρθοῦ τῆς πίστεως λόγου. ἤρεσεν
παραβεβηκώς, τὸ ἐκτεθὲν πρὸς τῆς ἁγίας συνόδου
τῆς ποτὲ καὶ ἐπὶ τῆ νικαέων συναθροισθείσης, συμ-
βολον, καὶ παρεκαλεῖ τὸν ἡμέτερον ὁσιότατα πά-
πᾶν, πότερόν ποτε ὀρθῶς καὶ ἀνεπιλήπτως καὶ συμ-
φώνως τῇ ἁγίᾳ ἐκθέσει συνόδῳ τὰ τοιαῦτα μεμεφαίμεθα:—
Ἰουβεναλιος ὑπόκοπος ἱεροσολύμων, εἶπεν:—
Ἀναγνωσθήτω τῆς ἐκτεθείσης ἁγίας πίστεως, τῆς συνηκα-
θείσης καὶ τῆς ὑπατικῆς τοῦ ἁγιωτάτου ἀλεξανδρείας
κυρίλλου. καὶ τὰ προσκείμενα τῆς ἁγίας συνόδου ἐκτε-
θέντα, ἐμφανῆ ἔσεσθαι. καὶ τούτοις τοῖς ἄλλοις

βεβαιοῦσθαι, ἐμπεδοῦσθαι καὶ ἐμμένειν:—

Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας, εἶπε:—

Τὰ ἐν Νικαίᾳ πάντα καὶ ἐν παντὶ καιρῷ εὐχαριστοῦμεν τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ συνιούσῃ ἐν Νικαίᾳ ἕνεκεν τῆς ἀληθοῦς καὶ ἀσεβείας, λεπίδος καὶ πικρίας, ἐκφεύγομεν ἡμεῖς καὶ ἐκεῖνοι μετέχειν τῶν παλαιῶν τῆς ἐκκλησίας πατέρων. ὥστε ἐμπεδοῦν εἶναι ἐν τοῖς λεγομένοις ἀμφιβόλου παντὸς αἰτίοις ἐκφωνοῦντι καὶ τῆς πίστεως βεβαιουμένης. τοιοῦτον οὖν ἀκεραίως ἐχόντων καὶ ἀπαραλλάκτως, καὶ οὐδένα νεωτερισμὸν ἐχόντων φερομένων, καλῶ ἐμπεδοῦσθαι. τῷ αὐτῷ τρόπῳ δόξαν παρεκτὸς τῶν ἁγίων ἑπτακοσίων τῶν ἐκεῖ πατέρων δεξάμενος μείμνων ἐπίσκοπος τῆς ἐν Φαστιανοῖς μεγαλοπόλεως, εἶπε:—

Ἡ πίστις ἣν ἐκθέσθαι παρεκτὸς ἑκατὸν τριάκοντα δεκαεπτὰ ἁγίων πατέρων τῶν συνιούσης ἐν Νικαίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἐκφεύγω καὶ ἀποστατῶ τῆς ἀθέου αἱρέσεως Ἀρείου καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, καὶ ἀναθεματίζω τὸν Ἄρειον καὶ τοὺς ὁμοφρονοῦντας αὐτῷ, καὶ ἀποστατῶ τῆς ἀθέου αὐτῶν αἱρέσεως

τοὺς ἁγιωτάτους ἀρχιερεῖς τοὺς συνιόντας, πεπληρωμένους τῆς θείας χολῆς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ὑιοῦ σου κυρίου ὁρῶν, ἀποδέχομαι ταῦτας τῆς συνόδου· καὶ τὰ αὐτὰ φρονῶ ὁμολογῶ, αὔξησιν καὶ ὑγείαν τῆς ἐκκλησίας τῆς καθολικῆς τὰ αὐτὰ εὔχην φρονήσαντα· καὶ ἀπὸ τῶν ὁσίων πρῶν· καὶ ἀπὸ τῶν ἁγίων χερουβείμ, καὶ ἀπὸ τῶν προφητῶν τῆς πίστεως ὁπτίσατο

Ἰγνάτιος ὑιὸς ὁσποτος πόλεως χερσῶνος τῆς μητροπόλεως κριτὴς, εἶπε:—

Τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐκθέσεως τῶν ἁγιωτάτων πρῶν τῆς συνιούσης ἐνθάδε ἀναγνωσθείσης· καὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ἁγιωτάτου πάπα καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου, ἐπιγνούς ἐμφώνως ἔσεσθαι ἐκείνοις ταῦτην τῆς ἐκθέσεως, ἐπιστεύθημεν καὶ ἐψηφισάμεθα· δοξάζων τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος. τοὺς δὲ μὴ τάττα φρονοῦντας, ἐκ βαλλόν οἱ δικαίως τῆς ἁγίας ἐκκλησίας·

Ἰωάννης ὑιὸς ὁσποτος μεγίστης πόλεως ἐφέσου, εἶπε:—

Τῇ ἐκθέσει τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῆς συνιούσης, ἀκολουθῶ· καὶ τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου κυρίου, ἐμφώνως οὔσῃ· καὶ ταύτην φυλάττω τῆς πίστιν τῆς ἀληθινὴν καὶ ὀρθόδοξον· καὶ τοῖς συνιούσι φρονοῦσι, καὶ ὁ θεὸς αὐτὸς ὑπηκούσατο· καὶ αὐθέντημα ἔχω ὁμοῦ πιστεύων εἶναι θεῖον τῆς ἁγίας παρθένου μεσιτείαν·

παῦλος ὑιὸς ὁσποτος ἀμασείας, εἶπεν:—

Ἡ ὑπογραφὴ τῆς ὁπτίσεως τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πάπα ἡμῶν καὶ ὑιοῦ ὁσποτος κυρίου, ἐμφωνοῦσα διὰ παύτων τυγχάνει, τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν ἁγιωτάτων πρῶν τῶν συνελεγμένων ἐν τῇ νικαέων· ὀρθῶς τοίνυν αὐτὴν ἔχουσα καὶ ὅπερ ἔφην ἐμφωνοῦσα

νοοῦσα τῇ ἐκτεθείσῃ τῶν ἁγίων πρῶν· ἀσπάζομαί τε καὶ συμπάθημαι αὐτῇ· καὶ ὁμοίως δοξάζω αὐτῇ τε καὶ τοῖς ἁγίοις παραδίδωσι τοῖς ὅπερ ἔφην ἐν τῇ νικαέων πόλει συλλεγεῖσιν·

κύριος ὑιὸς ὁσποτος πόλεως ἀδριανουπόλεως ἐπαρχίας θρᾴκης, εἶπε:—

Ὁμόφωνον καὶ ὁμοῦ φρονῶ τὴν ἐκτεθεῖσαν πίστιν παρὰ τῶν ἁγίων πρῶν τῶν συνελεγμένων καὶ τὰ τῶν νικαέων πόλιν καὶ θεοφιλεστάτου ὑιοῦ ὁσποτος κυρίου, τὴν χερσῶνα τῇ ὀνομαζομένῃ νεαρείᾳ, τὰ αὐτὰ τοῖς πρεσβεύουσι παραδίδωσι, καὶ παπτίσθημεν·

πρεσβύτερος ὁπτίσης ὁσποτος κορδύλου, εἶπε:—

Τὰ αὐτὰ φρονῶν εἶχω καὶ ὁπτὶ τῆς νῦν καλῶς ἐκτεθείσης πίστεως παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ὁπτίσης ἡμῶν κυρίου, καθάπερ καὶ ἡ παρὰ τῶν ἁγιωτάτων καὶ ὁσιωτάτων πρῶν ἐκτεθεῖσα τῆς ἁγίας συνόδου τῶν νικαέων· ἀναμφιβόλως ἣν φυλάττειν ὁρίζομαι τοὺς παρακαθεζομένους θρόνους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ αὐτὸς νῦν σωζομένους παραινέσας·

ἀμφιλόχιος ὑιὸς ὁσποτος σιάδης, εἶπε:—

Τῆς ὑιοῦ χολῆς τοῦ τὰ παύτα θεοφιλεστάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιμανδρίτου κυρίου τῶν ὑποζυγίων καὶ πρεσβεύσαντος ἀκριβῶς σωζόντως· καὶ τῇ ἐκτεθείσῃ τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πρῶν τῶν ἐν τῇ νικαέων συναθροισθέντων ἐμφωνούσης, αὐτομάτως τῆς ὀρθοπίστου, καὶ ἐμφήμει καὶ ἐμφανῶς ὁλοκλήρως ὑπογράφω·

πρεσβύτερος ὁπτίσης ὁσποτος κορδύλου, εἶπε:—

Καθὼς δὲν ἀκατομαθῶς ἀπλανεύθυνα τῶν ἐκθεσιν τῆς πίστεως τῆς νεωστὶ γνωσθείσης ἡμῶν διὰ τῆς ὑιοῦ χολῆς τοῦ ἁγιωτάτου πάπα ἡμῶν καὶ ὑιοῦ ὁσποτος

κυρίλλου ἀρχιεπ. Ἀλεξ. τοῦ ἐπικληθέντος πρεσβύτου τῶν ἑκατοντάδων δεκαοκτώ, ἡ μόνον ἐν ἁγίαις λέξεσιν, ἀμολογοῦμεν ἐν αὐτῇ βεβαπτίσθαι καὶ τελεῖσθαι καὶ μυεῖσθαι. καὶ ἱερουργίας ἠξιῶσθαι. ἐν ταύτῃ δύσομαι καὶ τὸν βίον τοῦτον ἐκποδεύσομαι, καὶ ἐν τῇ ἀναστάσει ταύτην φυλάξαι τῷ δεσπότῃ χῷ:—

Ἰωάννης ἱερώνυμος πρεσβ. καὶ οἰκονόμος, εἶπεν:—

Τὰ αὐτὰ κἀγὼ καὶ ἐστήθημεν τῷ ὁμολογεσσάτῳ ὀπτιόκῳ πρεσβυμέῳ, καὶ οὕτω πιστεύω:—

Κωνσταντῖνος ὠμότατος φρυμάς, κεφαλιανὸς, ἔφη.

Τὰ αὐτὰ κἀγὼ καὶ ἐστήθημεν, καὶ οὕτως πιστεύω:—

Ἰουλιανὸς ὀπτιόκτατος ἱκονίου, εἶπεν:—

Ἐν διαφόρῳ λόξεσιν εἶναι καὶ τὸν αὐτὸν κανόνα τῆς ὀρθοδοξίας διεξέρχομεν. ὁπόθεν δὲ καὶ τῷ αὐτῷ ἁγίῳ πατρὶ ἐκκλησιαστικῷ διδασκάλῳ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἀκεραίως ἐξηγημένοις καὶ ἐκτεθειμένοις παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς καθ' Νίκαιαν, ἐξέφωνε καὶ συνοδεύτῃ αὐτῇ σχολῇ ἔχουσα τοῦ ἁγιωτάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁσιοκτόπου κυρίλλου καθολικοῦ ζηλώτου, τούτοις καὶ ἡμεῖς συναινοῦμεν καὶ συμπλέκομεθα. διεγράψες τῷ ὑπισχολῷ ὥσπερ φησὶ μέλειν τῷ ἐκάνων πίστιν ἀδιαλώβλητον ἀναπεμφθῆναι:—

Θεόδουλος ὀπτιόκτατος ζηλούσης, εἶπε:—

Συνάπτως ἀκολουθῶ τῇ ὀρθῇ πίστει ταύτης τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης συνόδου, καὶ τῇ ὑπισχολῇ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου κυρίλλου τοῦ ἀρχιεπισκόπου, καὶ τῇ συνηκμῇ ἐκτεθείσῃ πίστει παρὰ τῶν ἁγιωτάτων ἡμῶν πατέρων τῶν ἑκατοντάδων δεκαοκτώ:—

Φῶς ὠμότατος ἰόπας, εἶπε:—

Ὁμολογῶ καὶ πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἑκατοντάδων

δεκαοκτώ, τῶν ἐν Νικαίᾳ ἡμῶν. συμφέρω δὲ ὅσῳ πλεῖον καὶ καὶ νῦν ἀναπεμφθῆναι ὑπισχολῷ, τοῦ κῦ πίστιν ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ὀπτιοκτάτου κυρίλλου. ἐξέφωνα τῇ ἐκάνων πίστει ὡσαύτως ἐξάμου τοὺς μεμεσεμειλίους. καὶ πιστεύω τὸν μὲ ἐμειλιοῦντι τῇ αὐτῇ πίστει τοῦ ἁγίου τοὺς, σκυβεβλῆσθαι τῆς ἁγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας:—

Παυλιανὸς ὀπτιόκτατος μελιτουμεῖ πόλεως σύνεδρος, ἔφη:—

Τῷ τῶν πρώτων πίστιν ὡς μεμεσεδήκαμεν παρὰ τῶν ἑκατοντάδων δεκαοκτώ ἐν τῇ καθ' Νίκαιαν, ταύτην καὶ τοῦ θεοσεβεστάτου ὠμοκτόπου κυρίλλου ἐξεφώνησα. καὶ τοῦ ἁγίου τοὺς ἐξέφωνα τὰ αὐτὰ ἐν τοῦ θεοπαθείᾳ ἐθαυμεσέξαμεν καὶ καθέξομεν, καὶ ἀκολουθοῦμεν:—

Δωνιὴλ ὠμότατος κολωνίας κεκτωμένος, ἔφη:—

Αὐτὰ τὰ ῥήματα καὶ τὰς συλλαβὰς ἁπλοῦν ἐκτεθειμένας ἐν τῇ ἐνθέσῃ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καθὰ καιρὸν τὴν ἐκκλησίαν ἐποιήσαμεν, καὶ τῶν μεμεσεμειλίων ῥημάτων τὰ νοήματα, ἐν τῇ ὑπισχολῇ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ὠμοκτόπου κῦ κυρίλλου νοήσας, ὥσπερ ἐπινεύσας παρρησίᾳ χριστιανίκῃς διδάξας. αὐτὸς τὲ προσέλαβον καὶ τὴν διδασκαλίαν ταύτην. καὶ ἐν τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐλλεθεθέσῃ μοι, ταύτην ἐνεσαφρένην καὶ ἐμπεπισεμένην καὶ ἐφριζωμένην παρὰ ὧν ἁγίων πατέρων σύνοιδα, ὁμολογῶ ἐξέφωνον εἶναι τὴν ὑπισχολὴν τοῦ ὁσιωτάτου θεμελιοκόπου κυρίλλου, τῇ ἐκθέσῃ τῶν ἁγίων πατέρων. οὐμὴν ἀλλὰ καὶ τὸ ἡμέτερον φρόνημα ἐμφύτευκα καὶ τῆς ἐμοὶ ἁγίας ἐκκλησίας, τοῦ ῥωμαίων, ἐν οἷς

μεσα της αγιας, και ομοουσιου Τριαδος τ πτς και τ
νου και του αγιου πνς:—
ωαννης ωαννου ποιητου Σκυθων, ειπε:—

Καθαπερ τη παρουσια κοινη παντων των αγιων ωαννου ποιητου και τη διανοια συνημμενος, αναπαυομενως της ορθης ομολογιας του αγιωτατου και οσιωτατου αρχιμανδριτου κυριλλου, συνεπιθεμαι ταυτη, αμεσως μεθυμη και συμφωνω οσον, τη των αγιων πατερων των καλα νικησαντων συναθροισθεισων, επιθεσει:—
καλλικρατης ωαννου ναυπακτου, ειπε:—

Συναπτεσθαι τη ωαννικη τη επιτεθειση παρα του αγιωτατου ηγεμονος πατρος και αρχιμανδριτου κυριλλου. συμφωνω οσον τοις επιτεθεισι παρα των μακαριων και αγιων πατερων των συναθροισθεντων εν τη καλη νικη αγιας συνοδου:— δομνος ωαννου ποιητου οπτου ειπεν:—

Ειτα και ποτε εδοξε παρα τοις αγιωτοις νυν αναπαυσιν πατρασι, εδοξεν ου καλως. δεομενης γνωσεσθαι τα δικαια παρα του αγιωτατου αρχιμανδριτου, και νυν δικαιως παρα του αγιωτατου αρχιμανδριτου κυριλλου εξ ισου τιθεμαι τη καλη νικηση αγια συνοδω εν ενακοσιοις δεκαοκτω πατρων. ων παντως μετα τουτων δικαιως γνωσεσθαι, και πατρικω της τον πατερα και υιον και αγιονευμα· και συχνομαι, μεχρι του της ζωης μου χρονου, συν τουτω ειναι και συν τουτω αποθανειν:—
νικηφορος ωαννου μεγαρων, ειπεν:—

Ως παρ εν φρονουσιν ζηλωθησομαι, ουτω και συναινεσαι εθελοδιδασκαλω. συμφωνων τοινυν οντων. ταυτα παρα των αγιων πατρων παλαι συντεθειμενων και τα νικηση, συμφωνω φημι θεμενω, ουδεν αμφιβαλλουσι περι των καλως ηδη νυν τεθυπωμενων σοι —/:—

ρωμανος ωαννου ποιητου εκ φιλιας, ειπε:—

Συμφωνα τοις επιτεθειται παρα εν αγιων πατερων των εν νικοσιων δεκαοκτω των συνηγμενων συναθροισθεντων, καλως φρονω. και τη ωαννικη δε του αγιωτατου και οσιωτατου ποιητου κυριλλου, συνεπιθεμαι συναδε παρεμπολουση τη παρα εν αγιων πατερων:—
χρηστος ωαννου ποιητου καρακαλλου, ειπε:—

Συναδε τοις αγιαις συνοδοις τοις καλα νικησαν πατρασι, και η ωαννικη του αγιωτατου και θεοφιλεστατου αρχιμανδριτου κυριλλου παρεχει. και ταυτη αρεσθεις συμφωνω οσον τοις επικαιρασιν πατρασι, συναπτεσθαι καλως ταυτη και συν αυτη. παρεμπολουμενος ου μονον υπερ εμαυτου. αλλα και υπερ της μεγαλοπολεως ωαννου ποιητου χαλκεως νεοκαισαρειας του θαυματουργου, ταυτας τας επιτολας παρεπεμποντος δεξαμενος:—
νικολαος οπτου ποιητου παρα της παμφυλης, ειπεν:—

Υπαναμφιβολως αποδεχομαι ημειν τας ωαννικας του αγιωτατου και θεοφιλεστατου πατρος ημων κυριλλου, συμφωνω οσοις καλα παντα τη πατρι τη καλη νικηση παρα των αγιων πατερων γεγραπται, συμφημι καλως. και ουτω πιστευω. και εν ταυτη τη πιστει θελομαι ουχι-
ρας, παρεμμενουσα τω βηματι του χω μεχρι παρρησι-
ταυτην τιμω ορθοδοξον φυλακην; πιστιν:—
σολων ωαννου ποιητου παρεκλησις της παμφυλου, ειπε:—

Καθως ο αγιωτατος και θεοσεβεστατος επισκοπος κυριλλος τω καλα χη πιστιν παρεδωκε και παρεκελευσατο. συμφωνω ουτω παντα τη αγια και μεγαλη συνοδω τη συνηκασε, ουτως εβαπτισθην και ουτως πιστευω, και θελομαι φυλαξαι εως εσχατης αναπνοης:— αλεξιος ωαννου ποιητου των
παμφυλου, ειπεν:—

Ὁ πανοσιολογιώτατος τῆς ὀπτασολῆς τοῦ ἁγίου Γαύτου πρὸς ἡμᾶς τῆς ἀδελφοπατοσόπου κωδέλλου. Συμφωνοῦσης τῇ τῶν ἁγίων πρώτων τῶν ἐννενηκοντὰ ἑπτὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ὁμολογῶ καὶ οὕτως ἔχειν καὶ πιστεύω, καὶ σύνοδον φυλάξω ἕως τέλους:—

Ὁ ἁμιανὸς ὠϊόσκοπος λύρβης τῆς παμφύλου, ἔφη:—

Κἀγὼ τὰ αὐτὰ καὶ παπατιθέμην. καὶ ἐψηφισάμην τοῖς δόγμασι τῶν ἁγίων πρώτων τῶν ἐννενηκοντὰ ἑπτὰ καὶ τῇ ὠϊσχολῇ τοῦ σιλαβεσχέλου καὶ θεοφιλεσχέλου ὠϊοσκόπου κωδέλλου:—

Ὁ ναπλάτελος ὠϊόσκοπος σινεόων τῆς παμφύλου, ἔφη:—

Κἀγὼ τὰ αὐτὰ πιστεύω. καὶ ἐψηφισάμην τοῖς δόγμασι τῶν ἁγίων πρώτων ἡμῶν καὶ ὀπτασόπασιν, καὶ τῇ ὠϊσχολῇ τοῦ σιλαβεσχέλου καὶ θεοφιλεσχέλου ὠϊοσκόπου κωδέλλου:— μεγλιδιανὸς ὠϊόσκοπος κνοσίων τῆς παμφύλου, ἔφη:—

Συμφωνῶ τῇ ὁμολογίᾳ τῇ γνωμολογηθείσῃ περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἁγίους πίστεως, παρὰ τῶν νῦν τὰ πατρόθεν ἁγίων πρώτων. καὶ τῶν τὸ ἅγιον κοῦτ οἰκεῖον τῷ ἐνθάσιν τῷ περὶ τῆς πίστεως πεπατημένων ἐν τῇ νικαέων πόλει. γνωμεύσας ταύτην ἀποσολικὴν οὖσαν. ἐν ᾗ καὶ σύνοδον εἶναι, καὶ ἀκέραιον ταύτην μένειν βούλεσθαι, ἀνατασοὺς μου φυλάξαι:— νῖος ὠϊόσκοπος κορυβάντων τῆς παμφύλου, ἔφη:—

Τῇ ἁγίᾳ πίστει τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πρώτων τῶν ἐννενηκοντὰ ἑπτά, καὶ ἡ ὑποκειμένη ὠϊσχολὴ παρὰ τοῦ ὁσίου Γαύτου καὶ θεοφιλεσχέλου ἀδελφοπατοσόπου κωδέλλου ἐψηφίσατο. καὶ ταύτῃ τῷ ἁγίῳ σύνοδον φυλάξαι, μέχρις οὗ βούλεται ἀνατασοὺς μου φυλάξαι:— ὀπτάβιος ὠϊόσκοπος κρανίδων, εἶπε:—

Κἀγὼ ἐψηφισάμην τοῖς τῶν ἁγίων πρώτων ἡμῶν καὶ ὠϊοσκόπων δόγμασι. καὶ τῇ ὀπτασολῇ τῇ μεταφθείσῃ παρὰ τοῦ ἁγίου Γαύτου ἀδελφοπατοσόπου κωδέλλου. καὶ σύνοδον μέχρι τελευταίας ἀναστασοῦς ἐν τούτοις μεταμένων:—

Εὐσέβιος ὠϊόσκοπος ἡρακλείας ἐπαρχίας ὀνωριάδος, ἔφη:—

Συνῳδεύω τῇ ὠϊσχολῇ τοῦ ἁγίου Γαύτου καὶ ὁσιωτάτῳ πρὸς ἡμᾶς κωδέλλου ὡς καὶ παπάτε ἔχόντων σεσομένῃ τῇ πρὸ τῶν ἁγίων πρώτων τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντὰ ἑπτὰ ἐννενηκοντὰ ἑπτὰ. καὶ οὕτως ἔχοντες, ἀλλόμεθα διαπελεύσει τὸν ἀεισμὸν παρὰ τοῦ κρόνου ἡμῶν χρόνου:—

Ὁ σιλουανὸς ὀπτάσκοπος κερκύλλων φρυγίας κατωτέρω, ἔφη:—

Ἐγὼ καὶ βεβαδύτερον ἢ ἐξώμεθα τοῦ ἁγίου βαπτίσματος, πολλῷ ἥδιον ταύτην τὴν πίστιν βεβαπτίσμεθα. τὴν ἐν νικαίᾳ ἐκτεθεῖσαν παρὰ τῶν ἁγίων πρώτων τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντὰ ἑπτὰ ὀπτασοκόπων. καὶ ἅς νῦν σήμερον πολλαπλασίονα ἡμῶν διαπέλας ὠϊσχολὰς ἐξήγαγεν τοῦ ἁγίου κωδέλλου. συμφωνοῦσαν τῇ παρούσῃ βουλῇ. εἰς ταύτην καὶ πολλάκις εἰβαπτίσθημεν καὶ φυλάξω ἀπαύστως σύνοδον ἕως ἡμέρας τῆς ἀναστάσεως. καὶ παρασκευάσομαι χῷ:—

Ὁ βύρρηπος ὠϊόσκοπος ἐτενέων τῆς παμφύλου, ἔφη:—

Ἀναγνωσθείσης τῆς ὠϊσχολῆς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου πρὸς ἡμᾶς ὠϊοσκόπου κωδέλλου. συμφωνοῦσαν τοῖς παραληφθεῖσι καὶ ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πρώτων τῶν ἑκατὸν ἑβδομήκοντὰ ἑπτὰ τῶν ἐννενηκοντὰ ἑπτὰ. συμφωνῶ καὶ ἐψηφισάμην. καὶ σύνοδον ταύτην βούλομαι. τῇ ὁμολογίᾳ. παρασχεῖναι τῷ δεσπότῃ χῷ:—

Ὁ σεκοῦνδιανὸς ὠϊόσκοπος θεανολὶ ἐπαρχίας πόλεως, λεμνῆς, ἔφη:—

Καὶ πεπίστευκα καὶ πιστεύω. καὶ οὕτως ἐδόξασε καὶ δοξάζω. καὶ τὰ τῷ ἐκτεθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων καὶ μακαρίων πρώτων τῶν καὶ τὰ νίκαιαν ἑκατὸν ἑβδομήκοντὰ ὀκτὼ ὀπτασοκόπων. ἢ τινι ἀκόλουθος καὶ ἡ ἀναγνωσθεῖσα

καὶ ὁσιωτάτου ἀθανασίου κυρίλλου, ἐνώσαμεν τὰ ἅγια τῆς ἐκκλησίας· χορὸς πάντας ὑμᾶς ἀσπάζεται· ἐρρῶσθαι, ὑμᾶς εὔχομαι, ἔφησε·

Καλῶς ἡμῖν ὁρθοδόξως ἔσχε, οὕτω παρεκάλεσε καὶ θεοτόκος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου κυρίλλου τοῦ ὑψώσαντος, ἢ καὶ συνῆλθεμεν· θεόδωρος ὑψώσαντος μακάριε, ἔφησε·

Σπουδὴ καλῶς καὶ δικαίως καὶ ἁρμοζόντως τῆς ἐκκλησίας ἐπετέθησαν παρὰ πάσι πᾶσιν ἐν ἀνατολῇ θεοτόκοι καὶ ἀναγνωσθήσεται ὑψώσαντος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ὑψώσαντος κυρίλλου, ταῦτα κἀγὼ συνῆλθεμεν· ἀμμώνιος ὑψώσαντος σωτῆρος, ἔφησε·

Ὡς ἐφάνης καὶ ἐμοὶ συνῆλθεμεν τῇ ὑψώσαντι τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ὑψώσαντος κυρίλλου· ἐξακόντιον ἐπιτεθῆσθαι παρὰ πάσι τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τῇ ἐπιτεθῆσθαι παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πάπα ῥώμης· θεόδοσιος ὑψώσαντος μεσαυλῶν τῆς σκότας, ἔφησε·

Τὴν ἐπιτεθεῖσαν τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ θεοφόρων συνόδων· λέγω δὲ τῶν ἑκατὸν τριάκοντα δεκαοκτὼ ὀρθοδόξων καὶ μεγάλων καὶ νῦν παραπεσοῦσαν, ἐν ᾗ καὶ παρεκάλεσε καὶ θεοτόκος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου κυρίλλου πρὸς τὸν ὑψώσαντος λαβεῖσθαι τὸν νεοφάντον τὸν ὑψώσαντος, ἐμμένω καὶ ἀποδέχομαι ἐπιτεθῆσθαι οὕτω ὡς ἔφην τῇ ἁγίᾳ ψυχῇ τῶν πατέρων διδασκούσῃ· ἀλέξανδρος ὑψώσαντος ἀρκαδιουπόλεως τῆς ἀσίας, ἔφησε·

Τῆς ὑψώσαντος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀθανασίου κυρίλλου· ἐν ᾗ καὶ παρεκάλεσε καὶ θεοτόκος τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ὑψώσαντος κυρίλλου· ὁμοίως ἐδόξασε τῇ ἐπιτεθῆσθαι παρὰ πάσι τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν συνῆλθεμεν· λεοντίος ὑψώσαντος λαβυαλίδος, ἔφησε·

Καθὼς ἐν ἔθεσθαι οἱ ἅγιοι ἡμῶν πατέρες οἱ ἐν νικαίᾳ ἐνώσαντες, ἐξέθεντο, ἁρμοδίως ἔχει τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει τῶν πίστιν ἐξέθεντο· κἀγὼ πιστεύω καὶ ἐν ἔθεσθαι τῇ ὑψώσαντι τοῦ ἁγιωτάτου θεσσαλονίκης κυρίλλου· πέτρος θεσσαλονίκης παρεμβολῶν, ἔφησε·

Κἀγὼ τὰ αὐτὰ φρονῶ καὶ ἐν ἔθεσθαι τῇ ὑψώσαντι τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ὑψώσαντος κυρίλλου, καλῶς καὶ δικαίως παρεκάλεσε· ἰωάννης ὑψώσαντος κυζίκου, ἔφησε·

Καλῶς ἔχει τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, οὕτω κἀγὼ πιστεύω καὶ ἐν ἔθεσθαι τῇ ὑψώσαντι τοῦ ἁγιωτάτου

μακέλλιτος ἐπίσκοπος κιλβας, ἔφη:—

Ψῆφος ἐπικοινωνίας τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἡμῶν ἀδελφεπισκόπου κυρίλλου συμφωνούσης τῇ ὀρθῇ πίστει τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἑκατὸν ἁγίων πατέρων τῶν συναθροίσθεντων ἐν νικαίᾳ, συναινῶ ταύτῃ καὶ συμπίπτομαι, καὶ ὁμολογῶ ταύτην τὴν ὀρθόδοξον εἶναι πίστιν:—

θεόδοτος ἐπίσκοπος πελαγόνης, ἔφη:—

Ψῆφος ἐκτεθείσης τῶν ἑκατὸν δεκαοκτὼ ἁγίων πατέρων ἐπιδέχομαι. καὶ παραδέδωκα ταῖς ἁγίαις τοῦ θῦ ἐκκλησίαις. ἔδοξε καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀδελφεπισκόπου κυρίλλου τῇ γραφούσῃ πρὸς τὸν ἀλεξανδρείας νεστόριον συμφωνεῖν τῇ πίστει τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ:—

εὐτρόπιος ἐπίσκοπος ἀδάζων, ἔφη:—

Καλῶς τὴν πίστιν τῶν ἑκατὸν δεκαοκτὼ ἐπισκόπων τῶν ἐν νικαίᾳ συνελθόντων καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κυρίλλου τῇ γραφούσῃ πρὸς τὸν ἀλεξανδρείας νεστόριον συμφωνοῦσαν τῇ τῶν ἁγίων πατέρων πίστει, ταύτην πιστεύω καὶ συναινῶ καὶ πεπίστευκα:— βιθάλιος ἐπίσκοπος κολαφῶν [illegible]

Ψῆφος τῶν πατέρων τῶν ἐν νικαίᾳ συνελθόντων, καὶ τῇ ἐπιστολῇ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου κυρίλλου, τῇ γραφούσῃ πρὸς τὸν ἀλεξανδρείας νεστόριον, ὁμοφρονῶ οὕτω, συναινῶ καὶ πεπίστευκα. καὶ καὶ ταύτην πιστεύω τὴν ἀποφαίνεσιν:—

δοκιμάσιος ἐπίσκοπος μαρωνίας, ἔφη:—

Ψῆφος εὐσεβῶς καὶ φιλοχρίστως ἐκτεθεῖσα πίστεως παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ νικαέων. συμφωνῶ ὀρθῶς τῇ γεγραμμένῃ παρὰ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιω-

ταίτου πρὸς ἡμᾶν ἀδελφεπισκόπου κυρίλλου, συνπίπτομαι καὶ συναριθμοῦμαι. ὅτου φρονῶ μέχρι τέλους, ἄξιον διαφυλάξαι:—

λουκιανὸς ἐπίσκοπος σπολήου, ἔφη:—

Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ὁσιωτάτου πρὸς ἡμᾶν κυρίλλου ἧς ἐπιστέλλει τοῖς ἁγιωτάτοις νεοσεύῃ, ἀρέσκομαι τῇ ὑπαγορρέσει. καὶ συνοδικὰ καὶ πατρικὰ διείσκειν τῇ αὐτῇ συνόδῳ τῇ ἐν τοῖς νικαέων μεθ' ὑπομνήσεως ἐκτεθείσῃ, συναριθμοῦμαι. ἄξιον αὐτὸν μέχρι τέλους διαφυλάττειν:—

ἀθανάσιος ἐπίσκοπος μεθ[illegible]ου πόλεως, ἔφη:—

Ψῆφος τῶν ὁσιωτάτων πατέρων ἐκτεθεῖσα πίστεως ἐν τῇ νικαέων πόλει, ἀναγκαίως ἐπιφέρουσιν ὑποκρίσεων τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ ἀδελφεπισκόπῳ κυρίλλῳ πρὸς νεστόριον τὸν ἀλεξανδρείας, συναριθμοῦμαι. καὶ συνπίπτομαι οὕτω φρονῶν, καὶ πιστεύω ταύτην αἱρεθήσεσθαι διαφυλάξαι:— στέφανος ἐπίσκοπος δίου, ἔφην:—

Ἀναγνωσθῆναι συνοδικὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀδελφεπισκόπου κυρίλλου πρὸς ἐπίσκοπον νεστόριον ἐκτεθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἑκατὸν δεκαοκτὼ πατέρων καὶ ἐπικυρωθεῖσαν ἐν νικαίᾳ συνελθόντων. ὅθεν καὶ αὐτὸς, συναινῶ ταύτῃ, καὶ ταύτην ἐπίσταμαι:— μακέδονος ἐπίσκοπος τῆς ἀνεαστῶν πόλεως τῆς φρυγίας, ἔφη:—

Καλῶ ἐμμένειν τῇ ἐκτεθείσῃ πίστει ὑπὸ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἑκατὸν δεκαοκτὼ ἐπισκόπων, τῶν ἐν νικαίᾳ συνελθόντων. ὅθεν καὶ αὐτὸς συναινῶ ταύτῃ, καὶ ταύτην ἐπίσταμαι:— ἀφόβιος ἐπίσκοπος κολαφῶν, ἔφη:—

Παραπεμφθείσης τῇ αὐτῇ συνόδῳ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κυρίλλου

ὦ διλήβεσεβλω ὠωτσοπόπω νεσοελώ. Συμφωνεῖ-
τα τῇ συντιθέσῃ πίστει πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας τῶν
συνιόντα. ζωωλίθεμεν οὕτω καὶ ὁμολογοῦμεν, οὕτω φρο-
νοῦμεν καὶ οἱ ἁγιώτατοι ἡμῶν ἐξέθεντο πρόσ-:—
φλιππος ὀπτόκοπος πορφυρίου, εἶπε:—

Συνῳλίθεμεν τῇ συντιθέσῃ πρὸς τοὺς ἁγίους πατέ-
ρας τῶν ἑκατὸν δεκαοκτὼ. τῶν ζωωλιθέντων ἐν
τῷ νικαείων πάλιν, καὶ τοὺς καινοὺς συνόδους, οὓς
περ αὐτοὶ ἐξέθεντο, καὶ τῇ ὀπτοσολῇ τοῦ ὁσιωτά-
του θεομητοπάτορος κυρίλλου. Συμφωνῶ οὕτω τ
αὐτοῖς καινοῖς, καὶ οὕτω φρονῶ καὶ πιστεύω:—
διόσκορος ὠωτόκοπος μακρονοσίας, τῆς ἀσίας, εἶπε:—

Τῇ συντιθέσῃ πίστει πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας τῶν συνιόν-
των ἑκατὸν δεκαοκτὼ θεομητοπάτορος κυρίλλου, 1 διόσκορος ὠωτόκοπος τῆς ἀρμαθρῶν πόλεως, εἶπε:—
συντρέχων ζωωλίθεμεν οὕτω, καὶ οὕτω φρονῶ καὶ πιστεύω:—
Πλάθης ὄντως καὶ ἀποδόξως τῶν ἁγίων πατέρων τῶν τε
μεγαλοπόλεων. καὶ ἄλλο διαφόρων ζωωλιθέντων καὶ τε-
θειμένων τῇ συντιθέσῃ πίστει πρὸς τοὺς ἁγίους
πατέρας τῶν συνιόντα ζωωλιθέντων ἑκατὸν δεκα-
οκτὼ. καὶ τῇ γραφῇ ὀπτοσολῇ πρὸς τὸν διλα-
βέστατον ὠωτόκοπον νεστόριον πρὸς τοῦ ἁγιω-
του ὠωτόκοπου κυρίλλου, ὁμολογῶ καὶ πιστεύω:—
Δονάτος ὠωτόκοπος νικοπόλεως ἠπείρου πατρὸς, εἶπεν:—

Παπαυλίκας τῆς ὠωτσολῆς τῆς ἀναγνωθείσης σήμε-
ρον ὠῒ τῆς ἁγίας ταύτης καὶ μεγάλης ζωωδου.
ἧς ἔχρισεν ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος πάπ
ἡμῶν καὶ συμπατουργὸς κυρίλλος, πρὸς τὸν διλα-
βέστατον νεστόριον. σὺρῶν τε αὐτῷ ζωγράφουσιν καὶ
ζωωμολόγησε τῇ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν συνιόντα συ-

μακάριος ὠωτόκοπος ἀσσοῦ τῆς ἀσίας, εἶπε:—

Καθὼς ὁ ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ὀπτόκοπος
ἡμῶν μακάριος καὶ ἔλεγεν, ταύτῃ τῇ πίστει καὶ ζωω-
σοῦμαι καὶ ἐμεμένω:— Δωρόθεος ὠωτόκοπος μυρεῶν, εἶπε:—

Τῇ συντιθέσῃ πίστει ἐπὶ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἑκατὸν
δεκαοκτὼ, συνῳδὰ πορευόμενος τῆς θεοσοφοῦς
τῆς ἀναγνωσθείσης πρὸς αὐτοῦ τοῦ παπᾶ ἁγιωτάτου
καὶ θεοφιλεστάτου ὠωτόκοπου καὶ πρὸς ἡμᾶς καὶ
καὶ πιστεύω καὶ οὕτω φρονῶ:—
δύαρχος ὠωτόκοπος δορυκλείου, εἶπεν:—

Ὀρθῶς παῦν καὶ δικαίως καὶ ἀποδόξως τῶν ζωωσοφῶν
ἐξήτα τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πάπα
καὶ πρὸς ἡμᾶς κυρίλλου, τῶν πρὸς τὸν διλαβέ-
στατον νεστόριον ζωγράφων, οὕτω συμφωνοῦ οὕτω
συντιθέσῃ πίστει πρὸς τοὺς ἁγίους πατέρας ἡμῶν τοῦτου
κληθέντων συνιόντα καὶ τοὺς καινοὺς, καὶ ζωω οὕτω φρονῶ
καὶ πιστεύω. καὶ δοξάζομεν καὶ αὐτὸς, καὶ ζήζας καὶ
τελῶ ζωὴν τὸν βίον εἰ κἂν:—
θεόδωρος ὀπτόκοπος σύνναστας, εἶπε:—

Συνῳλίθεμεν καὶ αὐτὸς τῇ καθολικῇ τῶν ἁγίων πατέρων περὶ
τῆς συντιθέσης πίστεως συνιόντα. καὶ τῇ γραφῇ
πρὸς τὸν ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ὀπτοσοφῆ
κυρίλλου ὠωτσολῇ πρὸς τὸν διλαβέστατον ὀπτόκο-
πον νεστόριον:— δυδόξιος ὠωτόκοπος λυ-
κίας πόλεως ζωμυρίου, εἶπεν:—

Θαυμάζω τὰ γραφέντα πρὸς τοῦ ὁσιωτάτου καὶ
ἁγιωτάτου πρὸς ἡμᾶς καὶ ὠωτοκόπου κυρίλλου

πίστεως πρὸς τοὺς ἁγίους καὶ θεοφιλεστάτους πατέρας
καὶ ἐπισκόπους τοὺς συναθροισθέντας ἐν τῇ νικαέων πόλει,
ἰδιοτυπόρρητα καὶ ἐγκεφάλωνος ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτά-
του καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀξιάγιστι-
σκόπου κυρίλλου· καὶ πιστεύω οὕτως καὶ ὁμολο-
γῶ καὶ σέβομαι:—

ἀσπασμὸς ἐπίσκοπος καβύρρας τῆς ἠπείρου, εἶπε:—

Τὰ αὐτὰ τοῖς αὐτοῖς καὶ ἡμεῖς φρονοῦμεν, καὶ τοῖς τοιούτοις συναινῶ:—

ἰωάννης ἐπίσκοπος δέρβης τῆς λυκαονίας, εἶπε:—

συμφωνοῦμεν καὶ αὐτὸς συναινῶ τῇ τῶν πατέρων πί-
στει· καὶ τῇ ἐπιστολῇ τῇ γραφείσῃ πρὸς τὸν ἁγιω-
τάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κυρίλλου·
καὶ ἐγκέφαλον καὶ ὁμοούσιος ἡμεῖς αὐτῶν:—

ἀναστάσιος ἐπίσκοπος ἰσαύρου τῆς νικαέων, εἶπε:—

Καὶ τὰ αὐτὰ φρονῶ καὶ πίστιν τῶν ἁγίων πατέρων τῶν συνελθόν-
των ἐν τῇ νικαέων πόλει, συναινῶ, καὶ τῷ ὁμοφώνῳ ἐπισκό-
πῳ τῷ αὐτοκεφάλῳ τοῦ θεοφιλεστάτου ἀρχιε-
πισκόπου πρὸς ἡμᾶς κυρίλλου, τὰ αὐτὰ πιστεύω
καὶ καθυπογράφομαι:— ἰωσὴφ ἐλέους ἐπίσκοπος
νεοχωρίων ἐπαρχίας τῆς νικαέων, εἶπε:—

Τῇ πίστει τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν
συναχθέντων καθ' ἡμᾶς ἐν τῇ νικαέων, συνέζησα καὶ συζῶ
σύμφωνα. ὁμοίως δὲ καὶ τῷ ἀποστολικῷ τῷ γε-
γραφότι παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν κυρίλλου τῷ θεοσεβεστάτῳ ἀποστόπῳ νε-
σορίῳ, ὁμονοοῦσιν διαλεγόμενος, καὶ ταύτην καθα-
δέχομαι. καὶ οὐδεὶς διαφωνοῦμεν τῆς πίστεως ἐκεί-
νων. διὸ καὶ γράφω ἐκ συνέσεως τούτων, καὶ πιστεύω καὶ
ὁμολογῶ φίλοι:— ἀφθόνιος ἐπίσκοπος
νεοχωρίων ἐπαρχίας τῆς νικαέων, εἶπεν:—

κλιθέντων καὶ συνελθόντων τῷ ὀρθοδόξων πίστιν τῶν-
χαίνουσιν, καὶ καθολικὸς ἀποδοχὴς ἀξιώσας, ἤτοι ὕψος
τῆς ἐπιστολῆς, καὶ τῷ ὀρθοδόξων πίστιν τῷ ἐν αὐτῇ
γεγραμμένῳ, οὕτω καὶ γράφω πιστεύω καὶ συναινῶ τιθεμαι:—
δωρόθεος ἐπίσκοπος πόλεως δωδώνης, εἶπε:—

Κἀγὼ συναινῶ καὶ συμφωνῶ τιθεμαι, οἷς καθέκαστα ὁ
ἁγιωτάτος ὀπτίσκοπος τῆς μεγαπόλεως τῆς ἐμῆς
δονάτος:— ἡρακλεῶν ἐπαύλεων ἐπίσκοπος, ἤτοι:—

Καθ' ὑπόχρος βαίνω τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἐπιψηφίζω τῇ
ἐπιστολῇ τῆς συνόδου τῆς γλυκομηδίας ἐννοιᾳ τῶν
ἑξακοσίων ὀκτακοσίων δεκαοκτὼ ἐπίσκοπον. οὕτω γὰρ ὀρθο-
δοξίαν κατέχω ἀκριβῶς. πλὴν δὲ ἐν τῇ αὐτῇ ταύτῃ συνό-
δῳ τῇ καθ' ἡμᾶς ἐφεσίων μεγαπόλεων γλυκομηδίᾳ, τὰ
αὐτὰ ἐκτεθέντα τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου
ἐπισκόπου τοῦ πρὸς ἡμᾶς κυρίλλου ἐν τῇ ἐπιστολῇ
κατηχηθέντα, καὶ μείζων φωτισθέντος ἡμᾶς, καὶ συνα-
δέ τοῖς ἑξακοσίοις δεκαοκτὼ γνωρίζω ταῦτα, καὶ
συναινῶ καὶ σύζημι ταύτῃ τῇ πίστει διαμένων,
καὶ ταῖς αὐτοῖς ὑμεῖν οὕτω τελεσθήναι:—
παρθένιος ἐπίσκοπος πόλεως αὐτοκράτων, ἤτοι:—

Ἐν ὁμοφυΐᾳ τῇ πίστει τῇ ἐκτεθείσῃ παρὰ τῶν ἁγίων
πατέρων τῶν ἑξακοσίων ὀκτακοσίων δεκαοκτὼ τῶν κατὰ νίκαιαν,
οὕτω καὶ πιστεύω καὶ συναινῶ. συνῳδὰ δὲ οἷς ἐπέ-
στειλαν κατὰ πάντα ἐναποκλείσαντες τῇ ὀξυηκότι
τῇ αὐτῇ ἐπιστολῇ καὶ τὰ ἀρτίως ἡμεῖν αὐαγνωσθέντα
παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς
κυρίλλου ὁμοφυῶ, καὶ συναινῶ καὶ συνῳδίζομαι
ἐν ταύτῃ τελεσθήναι τῇ πίστει:—
ἀδελφάκιος ἐπίσκοπος πόλεως μεσσήνου τῆς ἀχαΐας, εἶπε:—

Τῆς ὑποκειμένης ἡμεῖν καὶ σαφῶς ἐναποκειμένης παραδόσεως

Ἔρρωνται καὶ ἐρρῶσθαι ἐκ τῶν παρακελευσθέντων ἡμῖν οὐσεβοῦς πατέρως παρακέλευσιν καὶ ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀρχιεπισκόπου κυροῦ καὶ δέχεσθαι τὰ ἀμφότερα παρακάλῳ ὁμολογῶ καὶ δέχομαι:— Φιλητὸς ἐπίσκοπος ἀμφιβάλου ἐπικεῖ[ται]

Καλὰ τὰ ὑπ' ἐμοῦ καὶ εὔδοξον πᾶσιν τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν ἁγίων συνόδων βλάβας τῶν καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων τῶν ἑκασταχοῦ δόγμασι· καὶ καλὰ ταῦτα τὰ ἐπὶ σοῦ τὰ ἐμὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς τὸν ἀδελφεπισκόπου κυροῦ. ὁμοφρονοῦμεν τῇ ἁγίᾳ ἐκθέσει, καὶ καλῶς δέχομαι καὶ πιστεύω, καὶ σύμφωνός ἐμαι τῇ ἁγίᾳ θεοσεβείᾳ:—

ὁ ἐπὶ Φάνιος ἐπίσκοπος πόλεως ἀρτάου τῆς νῦν[ος]

Καλὰ τὰ ἐκτεθέντα τῆς ἁγιωσύνου πατέρως τὰ ἐκτεθέντα παρὰ τῶν ἁγίων πρέων τῶν ἑκασταχοῦ τῶν συνελθόντων καλὰ τὰ τῶν νικαέων. καὶ κῦ τὰ ὑπ' ἐμοῦ ὁμοφρονῶ ἡμῖν ἐπὶ σολὴν παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ πανόσου πρὸς, τὰ ὑπ' ἐμοῦ θεσπισθέντα παρὰ τὸν βλάβεστάτον ἐπισκόπον νεοσάρου. ὁμολογῶ καὶ οὕτω τὴν τῶν ἁγίων πρέων πίστ. τὰ αὐτὰ φρονῶ ὁμολογῶ καὶ συνδιατίθεμαι:—

πρεσβύτερος ἐπίσκοπος ἀλάνδων τῆς νικαέ[ως]

Γινώσκων καὶ αὐτὸς συμφωνῶν εἶναι τὰ ὑπ' ἐμοῦ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς πανόσιου κυροῦ, τῇ ἐκθέσει τῆς πίστεως τῶν συνελθόντων ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων πρέων ἡμῶν καὶ ἐπισκόπων, καλὰ τοιγαροῦν πιστεύω τε καὶ φρονῶ καὶ συγκατατίθεμαι:—

Σωκράτης ἐπίσκοπος φαινούπολ[εως] τῆς σκυθίας παλαιστίνης, εἶπε:—

Συνήδεσθαι τοῖς ἐπιδεδημηκόσι πρὸς τὰς ἁγίας συνόδους τῆς συνελθούσης τῶν διακοσίων δόγμασι· καὶ τοῖς ἐπιδεδημηκόσι πρὸς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κυροῦ. καὶ τοῖς καλῶς ἐκτεθεῖσι παρὰ τοῦ ὁσιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν ἰουβεναλίου, συναίνω τῇ τῶν πρέων ἐκθέσει. συντίθεμαι καὶ συναινῶ:—

ὁσιωτάτου ἐπισκόπου πόλεως κωνσταν[τινουπόλεως] εἶπε:—

Καλὰ τὰ ὑπὸ ὁσιωτάτου πάπα τῶν ἁγίων ἡμῶν πρέων τῶν διακοσίων δόγμασι τῶν καλῶς νικαέων ὁρισθέντων. οὐκοῦν δέκομαι καλῶς τὰ ὑπὸ σοῦ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς κυροῦ τοῦ ἀδελφεπισκόπου κυροῦ τὰ ὑπ' ἐμοῦ ὁμοφρονῶ καὶ συναινῶ:— ἰωάννης ἐπίσκοπος ἀφροδισιάδος κα[ρίας] εἶπε:—

Ὡς πίστεως τῆς ἐκτεθείσης παρὰ τῶν ἁγίων συνόδου τῆς συγκροτηθείσης παρὰ τῶν ἁγίων πρέων ἐν τῇ νικαέων, καὶ τῆς ὑπ' ἐμοῦ τῆς πρὸς τὸν βλάβεστάτον νεοσάρου ἐκθέσεως παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς τοῦ ἀδελφεπισκόπου κυροῦ μίαν ἐχόντων τὴν διάνοιαν. καὶ μίαν πίστιν εἰδότων βλάβας, ταύτας καὶ ἐγὼ συντίθεμαι καὶ συνδοξάζω καὶ συζῆν βούλομαι χριστῷ τῆς ἁγίας ἐκκλ[ησίας]:—

ἀθανάσιος ἐπίσκοπος περσίδ[ος] εἶπε:—

Κἀγὼ τὰ αὐτὰ καλῶς συντίθεμαι καὶ συναινῶ τῇ ὀρθῇ πίστει τοῦ πρὸς ἡμᾶς κυροῦ τοῦ ἀδελφεπισκόπου κ:—

εὐσέβιος ἐπίσκοπος ἀπαμείας πρὸ ἀμυσ[ου] εἶπε:—

Πολλὰ ὑπὸ γνώμης ὄντων τὴν συμφωνίαν τῆς πίστεως. τῆς τε διὰ τῆς ὑπ' ἐμοῦ τῆς ἐκτεθείσης τοῦ θεοσεβε-

σαλου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου ἡμῶν καὶ ἐξαρχιεπισκόπου
κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας Ρώμης καὶ οἰκουμενικοῦ πατριάρχου
συνελθόντες, ἐν ἁγίῳ πνεύματι καὶ διὰ τῆς ἡμῶν μετριότητος
τὰ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν
ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν κατὰ μέρος τοπικῶν συνόδων
καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν ὡρισμένα καὶ παραδοθέντα
ἡμῖν ἐκθέμενοι, ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὕρομεν ἐν τοῖς τῆς ἁγίας
καὶ μεγάλης ἐν μάρτυσι Θεοῦ νικητοῦ Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου
ἐν τῇ Λύδδῃ ἐνορίᾳ τῆς Παλαιστίνης Πρίμης ἐπαρχίας τῆς
ὑπὸ τὴν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου πόλεως
τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ἐπισκοπῆς τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ
ὄρει τῶν Ἐλαιῶν καθεστώσης ἐπισκοπῆς τὰ ὑπὸ τοῦ ἁγίου
πνεύματος διὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν
συνόδων καὶ τῶν κατὰ μέρος τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν θεοφόρων
πατέρων ἡμῶν ὡρισμένα καὶ παραδοθέντα ἡμῖν κανονικὰ
διατάγματα καὶ ἀποφάσεις ἐκκλησιαστικὰς ἐκθέμενοι, ἐπεσκεψάμεθα
καὶ εὕρομεν ἐν τοῖς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν μάρτυσι Θεοῦ
νικητοῦ Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν τῇ Λύδδῃ ἐνορίᾳ τῆς
Παλαιστίνης Πρίμης ἐπαρχίας τῆς ὑπὸ τὴν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν
τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου πόλεως τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης
ἐπισκοπῆς τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν καθεστώσης
ἐπισκοπῆς τὰ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων
καὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν κατὰ μέρος τοπικῶν
συνόδων καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν ὡρισμένα καὶ παραδοθέντα
ἡμῖν κανονικὰ διατάγματα καὶ ἀποφάσεις ἐκκλησιαστικὰς ἐκθέμενοι,
ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὕρομεν ἐν τοῖς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης
ἐν μάρτυσι Θεοῦ νικητοῦ Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν τῇ Λύδδῃ
ἐνορίᾳ τῆς Παλαιστίνης Πρίμης ἐπαρχίας τῆς ὑπὸ τὴν ἁγιωτάτην
ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας καὶ ἐνδόξου πόλεως τῆς Καισαρείας τῆς
Παλαιστίνης ἐπισκοπῆς τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν
καθεστώσης ἐπισκοπῆς τὰ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ τῶν
ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν
κατὰ μέρος τοπικῶν συνόδων καὶ τῶν θεοφόρων πατέρων ἡμῶν
ὡρισμένα καὶ παραδοθέντα ἡμῖν κανονικὰ διατάγματα καὶ
ἀποφάσεις ἐκκλησιαστικὰς ἐκθέμενοι, ἐπεσκεψάμεθα καὶ εὕρομεν
ἐν τοῖς τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐν μάρτυσι Θεοῦ νικητοῦ
Γεωργίου τοῦ τροπαιοφόρου ἐν τῇ Λύδδῃ ἐνορίᾳ τῆς Παλαιστίνης
Πρίμης ἐπαρχίας τῆς ὑπὸ τὴν ἁγιωτάτην ἐκκλησίαν τῆς ἁγίας
καὶ ἐνδόξου πόλεως τῆς Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης ἐπισκοπῆς
τῆς ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τῶν Ἐλαιῶν καθεστώσης ἐπισκοπῆς
τὰ ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος διὰ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῶν
ἑπτὰ οἰκουμενικῶν συνόδων καὶ τῶν κατὰ μέρος τοπικῶν συνόδων

πλεῖστα ἐν τῇ νικήσῃ καὶ τῇ νεωὶ ἀναγνωσθήσεται ἐπιστολὴ
τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς τὸν ἀρχιεπι-
σκοπον κυρίλλου. Τῆς χριστοφόρου πανδέκτης πρὸς τὸν
θεοσεβεστάτον νεστόριον. μεταξὺ δὲ τούτων ἐν πάσῃ καιρίᾳ
νοίαν ἐν διαφόροις ἐπιλαμβάνῃς, ἀναγ-
καίως καὶ τοῦτο ἐπιτίθεμεν. Ταῦτ' ἐπιτρέπων
καὶ ἐπιστομολογῶν χάριτι τῆς ἁγίας Τριάδος:—

Θεόπεμπτος ἐπίσκοπος καβαδοκίας, εἶπεν:—

Περιττόν ἐστι τοὺς ἀπὸ αἰγυπτίου ἐπισκόπους, τὸν τῆς
τῆς ὀρθοδοξίας ἐπαναλήθειαν λόγον. πάσαι γὰρ εἰσὶν
οὐ ἐπιστολαί, ὅτι τῇ πίστει τῇ ἐπιτεθείσῃ παρὰ τοῦ
ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἡμῶν πάπα καὶ ἀρχι-
επισκόπου κυρίλλου ἐξακολουθοῦμεν καὶ ἐπιστο-
νοῦμεν, ἐπιθέμενοι οὗτοι τῆς τῶν ἁγίων πατέρων πί-
στεως:— Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος τῆς πόντου
πολίτων ἀρκαδίας, εἶπεν:—

Τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων τῆς ἐπιτεθείσης ἐν τῇ νικη-
φόρῳ πόλει. καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ
θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς κυρίλλου, ἐπιθέμενοι εἰμὶ
σης πίστει, ταύτῃ κἀγὼ ἀναγκαίως ἐπιτίθεμαι, χάρι-
τι τῆς ἁγίας Τριάδος:—

Ἡρακλείδης ἐπίσκοπος καισαρείας, εἶπεν:—

Οὐδεμίαν προσθήκην ἐξουσης τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θε-
λαβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς κυρίλλου, τῷ ἀρ-
χιεπισκόπου κυρίλλου πρὸς τὸν ἐν τῇ νικαέων
πόλει ἐπιτεθεῖσαν πίστιν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, ἀναγ-
καίως ταῦτα κἀγὼ ἐπιτίθεμαι χάριτι τοῦ χῦ:—

Ἰβηρὶς ἐπίσκοπος ἡμιάρχιας, εἶπεν:—

Ὁμολογῶ τὸν αὐτὸν εἶναι ἐπιφωνίαν. σὺν τοῖς ἐπι-
βολὴν τῶν ἁγίων πατέρων, καὶ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγίω-

γράφεται

Ταύτου κυρίλλου. ἡ κατὰ τῶν ἀναγνωσθήσεται ἐπιστολὴ
χάριτι τοῦ χῦ:— Διονύσιος ἐπίσκοπος θεοδοσιουπόλ, εἶπεν:—

Ἐγνωμεν ἡμεῖς καὶ πρὸ τούτου, οὐ δὲ ἐξετάσθη-
μεν ἐπὶ τῆς ἀναγνωσθήσεσης ὑπὸ τῆς ἁγιωτάτου ἀρχιε-
ταύτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου κυρί-
λλου τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγίου καὶ μακαρίου πάπα νεστορίου. ἐπέφω-
νος ὑπάρξειν τῇ ἐπιτεθείσῃ πίστει τῶν ἑκατοντάδων θε-
ων πατέρων, καὶ οὕτω πάντως καὶ καλῶς καὶ οἱ ἅγιοι
πρόεδροι ἐξέθεντο ἐν ταύτῃ τῇ μεγάλῃ συνόδῳ:—

Ἀδελφιος ἐπίσκοπος ἐφέσου, εἶπεν:—

Τῆς πίστεως οὖν ἁγίων πατέρων τῆς ἐπιτεθείσης ἐν τῇ νι-
καέων πόλει. καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θελαβεστάτου
καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς κυρίλλου, ἐπέφω-
νον εἶμι πάντως, ταύτῃ κἀγὼ ἀναγκαίως συνί-
θεμαι χάριτι τῆς ἁγίας Τριάδος:—

Ῥοδίων ἐπίσκοπος πολιτικῆς παλαιᾶς πόλεως, εἶπεν:—

Οὐδὲν ἀπαδοῦσης τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ
ὁσιωτάτου ἐπισκόπου κυρίλλου τῆς πίστεως τῶν
ἁγίων πατέρων οὖν συνελθόντων ἐν νικαίᾳ, καὶ αὐτὸς
οὕτω πάντως, καὶ ἀποστέλλω ἐπιτεθεῖ-
σαν παρ' ἐμοῦ τῶν πίστιν:—

Νεστόριος ἐπίσκοπος σιῶν τῆς ἀσίας, εἶπεν:—

Κατὰ τὸν ἐπιθέσιν οὖν ἁγίων πατέρων τὸν ἡμῶν μακα-
ρίου πάπα καὶ αὐτός. καὶ οὕτως ἔχων, δέ-
χομαι ἐπιστολὰς καὶ τὸν ἐπιστολῶν παρεμένουσαν τοῦ
θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κυρίλλου. καὶ ταύτῃ
τῇ πίστει καὶ ἐπιθέσει οὖν ἁγίων πατέρων καὶ αὐτὸς ἐπι-
τίθεμαι, καὶ σύμφωνα τῇ πίστει ταύτῃ διακεῖμαι:—

Ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος πόλεως χερσονήσου ἐπαρχίας κρήτης εἶπεν:—

Ὡσαύτως μεμάθηκα παλαιτέρου τῆς πίστεως τῶν ἁγίων πατέρων

ὧν ἐπανελθόντων εἰς τὴν νικηφόρον ἀνακαίνισιν, ὡσὶ πολλοὶ ἡμῶν, διὰ διάφορα διὰ τῆς ἱερᾶς ὁσιολογίας τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἡμῶν καὶ ἀδελφοπατόρου κυροῦ κυρίλλου. συμφωνοῦντες καὶ ὁμολογοῦντες ἐξ ὅλης, καὶ αὐτὸς ταύτην ἐπιτίθεμαι. καὶ οὕτω πιστεύω ὅλην τὴν ἡμῶν μετὰ πάντων τῶν ἁγίων μου χορῶν:—

παῦλος ἐλέει θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντινουπόλεως νέας ρώμης:—

Τῆς δὲ ἁγίων πατέρων τῶν ἐπανελθόντων εἰς τὴν νικηφόρον ἀνακαίνισιν θεσπίσης πίστεως. ὁμοδόξου καὶ ὁμοφώνου συνοδικὰ δὲ καὶ ὅρους τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου θεσσαλονίκης κυροῦ κυρίλλου, ταύτην ἐπιτίθεμαι. καὶ οὕτω πιστεύω. καὶ οὕτω φρονῶ. καὶ οὕτω μετὰ πάντων εἰς ταύτην τὴν πίστιν διατελῶ:—

ζηνόβιος ἐλέει θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος κυζίκου ἀρχῆς κρήτης, ἔγραψε:—

Φανερᾶς οὔσης τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῶν ἁγίων καὶ πατέρων τῶν ἐπανελθόντων εἰς τὴν νικηφόρον πρωτεύουσαν. ὁμοδόξου τε καὶ ὁμοφώνου τῶν ὀρθῶς τότε καὶ πίστιν εἰσηθεμένων φανερᾶ θέσης ἡμῶν καὶ τῆς ἱερᾶς ὁσιολογίας τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἡμῶν καὶ ἀδελφοπατόρου κυροῦ κυρίλλου, ταύτην ἐπιτίθεμαι καὶ ἐπικυρῶ. καὶ εἰς ταύτην τὴν πίστιν διατελῶ:— μακαρίου ἐλέει θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος πόλεως, μαΐπλεώς τῆς ἀμάσειας, ἔγραψε:—

Τῆς ἱερᾶς ὁσιολογίας ἀναγνωσθείσης τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μακαριωτάτου ἀδελφοπατόρου ἡμῶν κυροῦ κυρίλλου. ἐπιφωνῶ τε ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ διατελῶ ἐπὶ τῇ ὁμολογίᾳ. οὐκ ἄλλως ἔχοντος τοῦ δόγματος, ἀλλ' ὡς πρὸ ὀλίγου τῆς προκειμένης ὁσίας τῆς τοῦ θεῦ ἁγιωτάτης ἐκκλησίας προκαθῆσθαι ἁγιωτάτου πατέρος, ἐπιφωνοῦσα οὕτως:—

Καὶ τὰ ἴσα σὺν μέρει ὡσαύτως ἀναγνωσθείσης ἡμῶν τῆς ἐπιστολῆς, πατέρος θεοφιλεστάτου τῆς ἁγίας ἐκκλησίας κυροῦ κυρίλλου, ἐπιφωνῶ τε καὶ ἐπιτίθεμαι ὅλῃ γνησιοφρόνως πᾶσιν ὁσιωτάτοις πατράσιν ἡμῶν. ἔστι μὲν καὶ ταῦτα πατρομελὴς τοῦ ἁγιωτάτου ἡμῶν ἀδελφοπατόρου κυροῦ κυρίλλου ὡς ὁμόδοξα ταύτῃ συγχωνεύοντος, ταύτῃ κἀγὼ ἐπαινῶ καὶ πιστεύω ἐν ὅσῳ ζῶ. καὶ οὕτω διδάσκειν μετὰ τελεσφόρου πίστεως:—

ἀθανασίου ἐλέει θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος πόλεως βουλοῦ, ἔγραψε:—

Ἐπιφωνῶ τῇ αἰτίᾳ ἐπὶ ὁδῷ τῇ κατὰ νίκαιαν γνησιοφρόνῃ θεσπισθείσῃ τῶν ἁγίων πατέρων καὶ ἡ ἱερὰ ὁσιολογία τοῦ ἁγιωτάτου ἀδελφοπατόρου ἡμῶν κυροῦ κυρίλλου διαλαμβανούσα, καὶ αὐτὸς ἐπαινῶ καὶ ταύτην. διὸ καὶ ταύτην διαφυλάξειν μετὰ τῆς ὀρθοτάτης ἡμερόφρονος τῆς ζωῆς μου:—

ἀθανασίου ἐλέει θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος πόλεως παυσιφέσου ἐπαρχίας αὐγούστα ἀμισείας, ἔγραψε:—

Ταύτην τὴν πίστιν καὶ φυλακὴν καὶ πατρῴαν τῶν θεοφορεστάτων διδασκάλων ἐπαινῶ ὡσὶ σημάντων, καὶ τῇ ἱερᾷ ταύτῃ συνόδῳ τῇ ἐπιφοιτησάσῃ τοῦ ἁγιωτάτου ἀδελφοπατόρου κυροῦ κυρίλλου, ἐπιτίθεμαι δὲ καὶ ἐπιφωνῶ τῇ ἐκτεθείσῃ τῶν ἁγίων πατέρων. καὶ οὕτω πιστεύω, καὶ ἐν αὐτῇ ἀποθανεῖν θέλω:— ἀλυπίου ἐλέει θεοῦ ἀρχιεπίσκοπος σελήνης ἐπαρχίας αὐγούστα ἀμισείας, ἔγραψε:—

Ταυτοφυῶς τῆς ἱερᾶς ὁσιολογίας τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτου πατρὸς ἡμῶν καὶ ἀδελφοπατόρου κυροῦ

Τῆς συμφώνου πρὸς ἀνεπίληπτον τὸν βίον καὶ τὴν πίστιν τῶν διακοσίων δε-
καεπτὰ πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, οὕτω πι-
στεύω καὶ φρονῶ. καὶ συνθέμενοι τῇ ὀρθοδόξῳ ταύτῃ πίστει.
καὶ οὕτως δίδομεν τὸν ἀνάθεμα τοῖς καὶ πάλαι, καὶ
νῦν βλασφημοῦσι προσῆκον:—

Ἀπρεπὲς ἐπίσκοπος ἢ πρεσβύτερος ἀνὴρ ἔστω
ἀρραγὴς καὶ ἀνεπίληπτος οὗτος τῆς ἐκκλησίας συνι-
κὰ τῆς πίστεως ἕνεκεν ἐν ἀγῶνι πρῶτος, καὶ τῶν σύμ-
φωνον ταύτης διὰ τῆς ἐπιστολῆς ἐκτεθέσθαι πίστιν δηλοῖ
τοῦ ἁγιωτάτου καὶ μεγάλου τοῦ ἀρχιεπισκόπου, ὅτι μό-
νῳ καθὼς καὶ οἱ περὶ ἡμᾶς ἅγιοι πρὸς πεπίστευται.—
Φιλοθέμενος ἐπίσκοπος πόλεως Νίκης τῆς Θρᾴκης
Σύμφωνον τῷ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεο-
φιλεστάτου ἐπισκόπου καὶ μεγάλου ἀρχιε
πισκόπου τῆς ἐκτε-
θείσης πίστεως ὑπὸ τῶν διακοσίων δεκαεπτὰ ἁγίων
πατέρων πεπίστευται καὶ νῦν καὶ πάλαι. καὶ
πιστεύω καθὼς αὐτοὶ ἐξετέθεντο οἱ ἅγιοι πρὸς,
καὶ ἡ ἐπιστολὴ τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου καὶ μεγάλου
πατρὸς ἐφρόνησεν ἐπίσκοπος ἐπινοήσεως, ἔφη:—
Ἐν καὶ τὸ αὐτὸ πάντα ἁγίων ἀνὴρ τοῖς παλαιοῖς τοῖς ἐν Νικαίᾳ
συνήχθησαν πρὸ τῆς πίστεως, καὶ τὸ αὐτὸ ἦν ἡ ψυχὴ καὶ
γλῶσσα τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου πρὸς ἡμᾶς
καὶ ἀρχιεπισκόπου καὶ μεγάλου. τοῦτο καὶ ἐπιστολὴ
ἐπιδοκιμάζοντος πρὸς διόρθωσιν τῶν παρεκτὸς τοῦ
θεοσεβεστάτου νεοφύτου μὴ καλῶς ἐκτεθέντα ἢ σαφῶς
λεχθέντων. διὸ καὶ τὴν σύμφωνίαν θαυμάζω, συμ-
φωνῶ καὶ αὐτὸς τῇ τῶν πρὸ δόξῃ ἡμῶν δόξῃ, τὰ
αὐτὰ τῇ ἁγιωτάτῃ ἐπιστολῇ καὶ αὐτὰ θέμενος:—
Διόπιος ἐπίσκοπος πόλεως Ἐφέσου τῆς πρώτης, ἔφη:—

Τὴν συμφωνίαν τὴν ἐπιστολὴν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου πρὸς ἡμᾶς καὶ ἀρχιε-
πισκόπου κυρίλλου, τῆς πρὸς τοὺς θεοσεβεστάτους
καὶ φιλοχριστοτάτους βασιλέας γραφείσης, καὶ τοῦ συμ-
βόλου τοῦ παρὰ τῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοσεβεστά-
των ἡμῶν πρὸς τὴν σύνοδον ἐκτεθέντος. καὶ καθέμε-
νοι σύνοδον ἐπιδημοῦντες, ἐπιστάθημεν μετὰ πά-
σης τῆς ἐπιστολῆς, τῶν ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἐξου-
σιῶν πάντων:— Φοίβαμμων ἐπίσκοπος
κωνσταντινουπόλεως τῆς βασιλίδος, ἔφησεν:—
Ὁμοδόξως καὶ ἀναγνωσθείσῃ ἐπιστολῇ τοῦ ἁγιωτάτου
πρὸς ἡμᾶς κυρίλλου, τῆς ἐκτεθείσης δόγματος πρὸς
τῆς συνόδου ἐπιστολῆς. σύμφω-
μαι διόρθωσιν μόνῳ τῶν ὀρθοδόξων. καθαίρεσιν δὲ τῶν
αἱρετικῶν δογμάτων. καὶ πάσῃ καὶ ἐπιστο-
μαι τοῖς ὀρθοῖς δόγμασιν:—
Ζήνων ἐπίσκοπος κυζικηνῶν τῆς πελαγίας, ἔφησε:—
Τοῖς ὁρισθεῖσι παρὰ τῶν ἁγίων πρώτων τῶν καλὰ νικησάν-
των, καὶ τοῖς γραφεῖσι παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου πρὸς ἡμᾶς
καὶ ἀρχιεπισκόπου κυρίλλου, συμφώνοις οὖσι,
καὶ ἡμεῖς συνετέθημεν, τῷ αὐτῷ πίστιν ὁμολο-
γοῦντες:— μακάριος ἐπίσκοπος ἰλλυριῶν, ἔφησεν:—
Ἀνάθεμα καὶ συναπορρίπτομαι τοῖς κακοῖς τῶν καλὰ νι-
κησάντων ὀρθοφρόνως καὶ πιστεύοντες, τούτους μέ-
χρι τέλους διαφυλάξαι ὀφείλομεν. εἶπα δὲ καὶ
τῆς ἐπιστολῆς ἐπακολουθοῦντες τοῦ ὁσιωτάτου ἀρ-
χιεπισκόπου κυρίλλου. καὶ συμφωνοῦντα ταύτην
ὁρῶντες τῶν ἁγίων κανόνων, πιστεύομεν ἕως τέλους,
καὶ διαφυλάξαι καὶ τηρῆσαι τοὺς ἡμῖν ἐμπεπι-

οἱ καὶ πρεσβεῖς τῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, τὰ αὐτὰ
τὰ καὶ αὐτοὶ διεθέντο καὶ οὕτως ἐπισφάλουσι καὶ ἐξ
οἱ πρὸ ὀλίγου ἐξετέθημεν. καὶ ἡ ἐκκλησία τοῦ μακαριωτάτου
ἀρχιεπισκόπου κωνσταντινουπόλεως νέας ῥώμης προσφάτως κε-
κρότηκεν τὸν ἐκκλησιασμόν, ἐγκαλοῦσιν:—

Ἀκόλουθόν ἐστι καὶ τῷ ἐκκλησιάζειν τοῦ βλαβερδαβίου
νεστορίου ἀναγκαῖον εἶναι. ὃς ἐξεκκλησιάσθη καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὁ
βλαβερδαβίος προσβύτερος πάλαι. ὥστε γνῶναι ἡμᾶς
ἡ ἀκακάνης ἐκκλησία ἐστὶ τοῖς παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων
συνηκται συλλεγεῖσα:— Καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶ ὑποτάττε-
σθαι καὶ τοῖς προειρ[ημ]ένοις:— τῷ βλαβερδαβίῳ καὶ τοῖς
φιλεδαβίῳ συλλειτουργοῦσι κωνσταντίνῳ, νεστορίου δὲ χάριν:—

Τὰς μὲν καθ' ἡμᾶς ἐπαρχίας τῶν θαυμακεδόνων ῥηκτάτων,
ἀφ' ἡμῶν ὡς μακροθυμίας ἀξίας ἐξεδικήσεις, καὶ τὰ
λοιπὰ ὡς προσήκει:— κύριλλος ἰωάννῃ ἀλεξανδρείᾳ, φησί:—

Τί δοκεῖ ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ συνόδῳ περὶ τῆς
ἀρτίως ἀναγνωσθείσης ἐπιστολῆς. ἔδοξε φαίνεται καὶ
αὐτῇ, ἐπίσκοπος εἶναι τῆς ὀρθοδόξου πίστεως τῆς σῴ-
ζουσα τῶν ἁγίων πατέρων τὰ σύνοδον ἐν τῇ νικαέων
πόλει; ἢ οὔ:—

Ἰουβεναλίος ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων, φησί:—

Ὁ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος τυγχάνει τῆς ἁγίας μητροπόλεως
τεθέσθαι πᾶσι τὰ τῶν ἁγίων πατέρων τὰ σύνοδον. καὶ ἀνάγε-
σθαι τοὺς οὕτω πεφρονηκότας, καὶ ἀλλότρια εἶναι τοῦτο
παύεται τυγχάνει, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως:—

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος φιλίππων, εἶπε:—

Τὰ συγκείμενα τῇ ἀναγνωσθείσῃ ἐπιστολῇ ἐπέρασται,
ἀλλότρια καὶ μεμιγμένα τυγχάνει καθάπαξ τῆς πί-
στεως τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τῶν ἁγίων πατέρ

[illegible] ἐπίσκοπος ἰωάννου πόλεως [illegible]

ἐμοὶ καὶ μόνος δοκεῖ τῆς ἐπαρχίας τῆς ἐμῆς. καὶ ταύτῃ
διαλέγειν ἔχειν, ἀλλοῦ γενέσθαι αὐτὸν τῆς πίστεως τῆς
αὐτῆς εἶναι καὶ ταπεινόφρονα. ὥσπερ ἐξετέθημεν οἱ ἁ-
γιώτατοι καὶ θεοσεβέστατοι πρόεδροι οἱ σύνοικοί σου-
νεξόντες. ταῦτην καὶ ἐπιδρώσουν ὁ ἁγιώτατος καὶ
θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντίνος ὁ διὰ τῆς
ἐπιστολῆς τῆς πρὸς τὸν βλαβερδαβίου
νεστόριον:— ἐλλάδιος ἐπίσκοπος ἀδριανουπόλεως, φησί:—

Ἐμοὶ ἐπέστειλεν οὖν θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος κωνσταντίνος
καὶ θεοφιλέστατος πρέσβυς ἡμῶν, καὶ τῷ ἐπιστολῇ
τοῦ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κωνσταντίνου, πιστεύω
καὶ τῷ πίστει ταύτην φυλάττειν:—

Σωσίων ἐπίσκοπος πόλεως θηβῶν, εἶπε:—

Πίστιν μὲν ἐχεῖ οὖν ἀρίων τῶν καταδεδικασμένων, καὶ ταύτην
ὁμολογῶ. οὐδὲ δὲ τῇ αὐτῇ φρονήματι καὶ τὸν ἀ-
γιώτατον πρόεδρον καὶ συλλειτουργὸν ἀρχιεπίσκοπον
κωνσταντίνου διὰ τῆς αὐτοῦ ἐπιστολῆς τῆς πρὸς
νεστόριον. τὰ αὐτὰ ἐπέστειλεν καὶ ἡμῖν:— ἀνδρέας ἐπίσκοπος ἐφέσου τῆς θηβαΐδος, φησί:—

Καλῶς τὰ ἐπιφερόμενα περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ σωθεῖσης πί-
στεως παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν τῇ νικαέων πό-
λει συναχθέντων ὑπὸ θεοδοσίου τοῦ βασιλέως τοῦ
καὶ καλῶς τὰ ἐπὶ τοῦ μακαριωτάτου καὶ ὁσιωτάτου πρε-
σβέως καὶ οἰκουμενικοῦ ἀρχιεπισκόπου κωνσταντίνου
ἐπιστολῆς, τῶν ὑπὸ τοῦ βλαβερδαβίου νεστορίου ἐπι-
σταλέντων τοῖς πόλιν δὲ δογ-
ματίσασιν ἀνοσίοις καὶ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων
ἐν τῇ νικαέων συναχθέντων, πιστεύω καὶ δοξάζω τὴν
ὑπὸ ὀρθοδόξων πίστιν:— Καὶ πάντες οἱ λοιποὶ

πρῶν. Καὶ ἀγαθέους εἶναι τὴν ὀρθὴν πίστιν τοὺς οὕτω
δοξάζοντας:— Φίρμος ἐπίσκοπος Καισαρείας Καππαδοκίας εἶπεν:—
Μορφοῦσιν οὐσεβάς, περιττὴς ἐντεῦθεν ἀποδείκνυται τῆς ἐπι-
σολῆς, περιόντος τοῦ λόγου, οὐδενὶ βέβηκε τὸ ἑαυτοῦ φρό-
νημα συσκιάζειν δυνηθείς, γυμνὸν περικαλύμμα-
τος, τὸ ἑαυτοῦ παρέσθετο φρόνημα· ἀληθὲς δὲν τοῖς τῶν
ἁγίων πρώτων οὖν ἓξ οἰκουμενικῶν συνόδων· καὶ
τῇ ἐπιστολῇ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου κυρίλλου ὑπε-
ναντίως ἔχον:— Ἰουλιανὸς ἐπίσκοπος ἀποστολικῆς εἶπεν:—
Πίστιν οὐ ζωοποιὸν ἡ τῆς ἐπιστολῆς ἀναιτιότης τοῦ
θειοτάτου νεστορίου. οὐ μόνον τῆς πίστεως τῶν
ἁγίων πρώτων τῶν οἰκουμενικῶν καὶ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ θεο-
φιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κυρίλ-
λου παράδοσις, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τῷ δημιουργῷ τῆς ἐπι-
στολῆς. Διὸ τοίνυν ἀναθεματίζω αὐτόν:—
Ἀμφιλόχιος ἐπίσκοπος σιδῆς, εἶπε:—
Τὸ σκῆφος καὶ δύσπριτον τῶν δογμάτων. ἡ δι' αὐτῆς ἐπι-
στολῆς τοῦ θεοφιλεστάτου νεστορίου ἐδείκνυτο γέγονεν,
οὐχὶ μόνον τῷ ἀκοῇ τῶν εὐσεβούντων ἀποκαλύ-
πτειν, ἀλλὰ καὶ τὸ πολέμιον πρὸς τὴν ὀρθὴν διήνυσται πίστιν:—
Πάντων οἱ ἐπίσκοποι ἅμα εἶπαν φωνήσαν. ὁ μὲν ἀναθε-
ματίζων νεστόριον, ἀνάθεμα ἔστω:— Τοῦτον ἡ ὀρθὴ
πίστις ἀναθεματίζει:— Τοῦτον ἡ ἁγία σύνοδος ἀναθε-
ματίζει:— Τοῦτον ἡ ἁγία σύνοδος ἀναθεματίζει:—
Ὁ κοινωνῶν νεστορίῳ, ἀνάθεμα ἔστω:— Καὶ πάντες
ἀναθεματίζομεν τὴν ἐπιστολὴν καὶ τὰ δόγματα
νεστορίου:— Τὸν αἱρετικὸν νεστόριον, πάντες ἀνα-
θεματίζομεν:— Τοὺς κοινωνοῦντας νεστορίῳ, πά-
ντες ἀναθεματίζομεν:— Τὸ ἀσεβὲς δόγμα νεσ-
τορίου, πάντες ἀναθεματίζομεν:— Τὸν ἀσεβῆ νε-

στόριον, πάντες ἀναθεματίζομεν:— Ὅλη ἡ οἰκουμέ-
νη, ἀναθεματίζει τὸν ἀσεβῆ θρησκόν αὐτοῦ:—
Ὁ τοῦτον μὴ ἀναθεματίζων, ἀνάθεμα ἔστω:—
Τοῦτον ἡ ὀρθὴ πίστις ἀναθεματίζει:— Τοῦτον ἡ ἁγία
ζωοποιὸς ἀναθεματίζει:— Ὁ κοινωνῶν νεστορίῳ, ἀνά-
θεμα ἔστω:— Τοῦ ῥωμαίων ἀληθαίτου ζωοποιοῦ
τὸ γεγράμμα ἀνάγνωθι:—
Ἰουβεναλιος ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων, εἶπεν:—
Ἀναγινωσκέσθω καὶ τὰ γεγραμμένα τοῦ ἀληθαίτου
καὶ θεοσεβεστάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς ῥωμαίων.
πλακεντίου. ἐπερωτήσατε περὶ τῆς πίστεως:—
πέτρος πρεσβύτερος ἀλεξανδρέας καὶ πελε-
μιωτέρος νόταριος, εἶπεν:—
Ἀνέγνων:— ἑρμηνεία ζωοποιοῦ πλακεντίου ζωοποι-
ου ῥώμης, πρὸς νεστόριον:— Τῷ ἁγια-
πητῷ ἀδελφῷ νεστορίῳ, πλακεντίος:—
Φιλημάτως τινὰς τῆς ζωῆς ἡμῶν. μεγίστὸ ὠφέσιον
καὶ πολλῆς καλλιεργεῖν δόγμα πλάνης, νε-
λεκτίνου, ἡ καθολικὴ πίστις εἰρήνευσεν. καὶ τὰ
λοιπὰ ὡς προλαμβάνει:— πέτρος πρεσβύ-
τερος ἀλεξανδρέας, καὶ πελεμιωτέρος νόταριος, εἶπεν:—
Τούτοις τοῖς ἀναγνωσθεῖσι, ἐπέφωνα μεγάλῃ φωνῇ ἡμῶν
τῆς τοῦ θεοσεβεστάτου ἡμῶν ζωοποιοῦ καὶ
ἀποστολικοῦ θρόνου, καὶ ἡ πλειόνων ὑμῶν
ἡ θεοσέβεια, ἀναγνωσθέντα:—
Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος φιλίππων, εἶπεν:—
Ἀναγνωσθέντα καὶ ταῦτα, ἐμφερόμενα τοῖς ὑπομνήμασιν:—
πέτρος πρεσβύτερος ἀλεξανδρέας καὶ πελε-
μιωτέρος νόταριος, ἀνέγνω:—
Τῷ θειοτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ συλλειτουργῷ

νεσορεώ, κυδωνιών. καὶ ἡ ἁγία Ἀναστασία ἡ ὁδὸς
ἡ ἀλεξανδρέα. ἡ τῆς αὐγουστιακῆς διοικήσεως,
ἡ κυρίλλου χαίρειν. —

Τοὺς ὁρᾶς ἡμῶν λέγοντος εἰσαρχῆς, ὁ φιλῶν πρᾶξ ἡμᾶς
ἕτερα ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. καὶ ὁ φιλῶν υἱὸν ἢ θυ-
γατέρα ἕτερα ἐμέ, οὐκ ἔστι μου ἄξιος, τί πράξωμεν
ἡμεῖς οἱ πρὸς τῆς σῆς θελήσεως ἀπαντούμενοι τὸ
ἕτερα αἰρεσιπάσης, τοῦ πατρῶν ἡμῶν ὁρᾶς χῦ. καὶ τὰ
λοιπὰ ὡσαύτως προλεγόμενα: — παρόντος ἰωάννου τοῦ
ἀλεξανδρέως καὶ πολλῶν ἁγίων νοταρίων, εἶπεν:

Οὐ μόνον δὲ ταῦτα τὰ ὑπὸ σεβαστοῦ πρὸς τοῦ ἁγιωτά-
του καὶ θεοσεβεστάτου τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας ἰωάννου
τοῦ πλησίον ἐπιτεθέντα, καὶ ἀποδεδόσθαι αὐτῷ
τῷ θελήσαντι νεσορίῳ. ἀλλὰ καὶ τὰ ὑπὸ σεβαστοῦ
τοῦ πρὸς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτου ἰω-
άννου τῆς ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας κυρίλλου, τῆς
τῆς ἰωάδου παλαιᾶς τῆς αὐγουστιακῆς. θεοδοσίου,
καὶ δανιὴλ. καὶ πολεμίωνος. καὶ ἡμερίου. τῶν θε-
λησάντων ἰωάννου. καὶ πρὸς ἐκείνους ἐρωτᾶσθαι.
θεόπεμπτον, καὶ δανιὴλ. τοὺς θελησάντους ἰω-
άννου, ἐντεῦθεν τυγχάνοντας: —

μη Φλαβιανὸς ἰωάννου φιλίππων, εἶπε:

Καὶ ἐπὶ τούτῳ οἱ θελησάντοι συμλειτουργοὶ ἡμῶν,
θεόπεμπτος καὶ δανιὴλ οἱ πρεσβύτεροι, εἰ ἀπεδέδο-
κασι τὰς ἰωάννου ὑπογραφάς: —

θεόπεμπτος ἰωάννου κυβιστάων, εἶπεν:

Εἰς τὸ ἰωάννου τὸν ἀνελθόντες ἐνημέρᾳ κυριακῇ
ζωπυρίῳ ἰωάννου τελουμένης, παρόντος παντὸς κλήρου,
καὶ τῶν ἐλλουσείων χεδὸν πάντων, ταῦτα ὅπερ δεδέ-
κασθαι νεσορίῳ τὰς ὑπογραφάς: —

δανιὴλ ἰωάννου δαρνέως εἶπεν: —

Εἰς τὸ ἰωάννου τὸν ἀνελθόντες ἐν ἡμέρᾳ κυριακῇ.
παρόντος παντὸς κλήρου καὶ τῶν ἐλλουσείων σχε-
δὸν πάντων, ταῦτα ὅπερ δεδέκασθαι νεσορίῳ τὰς ὑπογρα-
φάς: — Φλαβιανὸς ἰωάννου φιλίππων, εἶπεν: —

Ἐποίησεν οὕτω τὸ ἰκανὸν τοῖς ὑπογράψασιν; —

δανιὴλ ἰωάννου δαρνέως, εἶπεν: —

Εἶπεν ἡμῖν τότε ὡς τὰ ζῶντα τῇ ἐξῆς ἡμέρᾳ, καὶ ἰδιαί-
ᾳ αὐτῷ. αὐτῇ ἡμῖν ἀπελθόντων, ἀπέκλεισεν ἡμῶν
τὰς θύρας, καὶ οὐκ ἤξίωσεν ἡμᾶς ἀποκρίσεως: —

θεόπεμπτος ἰωάννου κυβιστάων, εἶπεν:

Δεξάμενος τὰ ὑπογραφὴν ἐν χθυσᾷ, ἐκέλευσεν ἡμῖν
τῇ ἐξῆς ἐκκλησιάσαι αὐτῷ, ἀπαλθοῦσιν. εἶτα ἀπέ-
θανεν, οὐκ εἰδέ ἔχομεν, οὔτε μὴν τὸ ἰκανὸν τοῖς ὑπογρά-
ψασι παρεσκεύασεν. ὥστε ἐπὶ τοσούτοις τὰ αὐτὰ καὶ
ἐμοὶ ἀπεκρίθην. οὐμόνον δὲ παρὰ τοῦ λαβεῖν τὴν
χάριτας ταῦτα εἰδέναι θέλω. αὐτὰ καὶ μεταλαβεῖν,
ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας: —

Φῶς ἰωάννου ἐφέσου, εἶπεν: —

Ὅπι ἐκκλησιάσῃ ἕως τῆς σήμερον τῇ αὐτῇ διδασκαλί, μθ
δυσὶ μόνοις λείπειν καὶ οἱ παρόντες θεοσεβέστατοι ἐπι-
σκοποι ἀκάκιος, καὶ ὀλύμπιος, θεόδοτος. οἱ καὶ
διαλεξάμενος πρὸς αὐτὸν ἐκοινώνησεν, ὥστε καὶ κανδυ-
νοῦ ἐμοὶ τῶν ἀπόντων. οὐκ, καὶ παρεσκεύασμαι
καὶ ὁρκίζομαι καὶ τὰ τῶν προκειμένων ἁγίων σύλ-
λογίων τῆς πίστεως τῶν ὑπομνηματίων, ἵνα μὴ πίθη-
ται πρὸ τούτου ὧν ἡμερῶν παρέσται νεσορίου: —

Κύριλλος ἰωάννου ἀλεξανδρέως, εἶπεν: —

Ἀπὸ οὐ παρόντων τῶν τόπων ἡμῖν ὁ λόγος. αὐτὸς ν
τοῦ παντὸς κεφαλαιωδεστέρου παρόντος. φημὶ

δι' ἧς εἰς ἁγίαν πίστιν, ἀκηλίδωτον τοὺς ὁλο-
βεσπόλους ὑπισχνούμενος, θεόδοτον καὶ ἀκάκιον, καὶ τὰ
τὰς πανευφήμους τοῦ ὁλοβεσπόλου Φιλίππου ὑπισχνού-
μενον. καὶ τοὺς, ὄρνεις τοὺς ζωοκτιστήτας. Φιλαμπέλους
ὄντας, καὶ ἀγλώσσους, ἅπαν ὑπὲρ ἀκηκοέναι λεγόντως αὖ-
τοῦ ἐν τῇ ἐφεσίων πόλει, διαλεξιν πρὸς αὐτὸν ὑπὲρ
τῆς ὀρθῆς πίστεως ποιήσασθαι:—

Θεόδοτος ἐλάχ. ἐπισκοπος ἀγκύρας, εἶπε:—

Ο δικαίως μέλλω ὑπὲρ φίλου. καὶ λίαν πάσης φιλίας
προτιμᾶν ἐμοὶ αὐτὸν εὐσέβεια. διὸ ἀναγκαίαν ἔχω καὶ με-
τὰ πολλῆς εὐσυμέτρου περιοδῶν ὁρᾶν τάξεως, ἐμοὶ ἀλή-
θειαν ἐπιφέρειν. οὐκ ὀθνείαν χρῆναι εἶναι τῆς ἡμῶν
μετριότητος, τοῦ Φερονήμαντος αὐτοῦ δήλου γεγόνα-
μεν οὐκ ἐν τῷ ζωοκτίστου τοῦ πρὸς ἐμοὶ σὺν θεοσε-
βείᾳ. ἀεὶ γὰρ ἐκεῖ ἀπαντήσεσθαι περὶ τοῦ θεολογεῖσθαι.
τοιοῦτος τοῦ μονογλώσσου, ὀνειδίζων αὐτῷ τὰ ἀνθρώπι-
να, ταῦτα καὶ ἐν ταύτῃ διακεκριμένως ἔφη. μετ'
ἀδείας πορεύεσθαι λεγόντων χαλκηδόνος φίλων. μετὰ δὲ χρόνους
ἐμοὶ συμπορεύεσθαι, οὕτω καὶ συνταυθα πολλάκις ἔφη.
διεμναίου ἢ ἔμεμναίων μετ' ἀδείας λέγεσθαι θεῖ. καὶ τοῦ-
τα οἰκείᾳ μόνοι. αἰγὰ καὶ ἑτέροι πολλοὶ ἀκη-
κόασιν, οὐ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἐν
ἐφέσῳ διαλεχθέντος:—

Ἀκάκιος ἐλάχ. ἐπισκοπος μελιτηνῆς, εἶπε:—

Πίστεως προτιμᾶν. καὶ τῆς ἁγίας θεοσεβείας, ἀναγ-
καῖον πᾶσιν χαλκηδόνι διάθεσιν. ὅθεν εἰ καὶ σφόδρα
ὑπὲρ τοὺς, αἰγοὺς τὸν κύριον νεκρόσιον ἠγαπήκασι. πῶς
πανοικίᾳ αὐτὸν προσαγαγεῖν ἐσπούδασε, ἀναγκαίως
φιλανθρώπως τὰ πρὸς τοῦ εἰρηνικὰ ὑπάνδρ, ὑπὲρ
τοῦ μὴ πολλαχοῦ τῆνδε μέρους τῶν ἀνομιῶν, ἀποκρύ-

πτοντος τὰληθῆ. πάσχοντα πάντως τῇ ἐφεσίων
πόλει, ζῶσιν ζωμένων πρὸς τὸν προφημένον αὐθέντα,
διαλεξιν. καὶ γνοὺς αὐτὸν οὐκ ὀρθῆς φρονοῦντα,
παντοίως αὐτὸν ἐπεσπούδασε διορθώσασθαι, καὶ ἐσ-
τήσαι τοῦ πονηροῦ φρονήματος. αὐτίδοτε ἐκάστου
ἑαυτῶν ζωομολογεῖσθαι, ὅπη δὴ μετέστη τοιαύ-
της ἐννοίας. ἡμερέσας δέκα ἢ δεδόσθαι διά-
λειπτον, παῦλαν λόγου τινὸς πανυθέντος, ἀντεκβό-
μενον τοῦ τῆς ἐλπιθέως λόγου, καὶ αὐτὸν πάντα
αὐτὸν τοῦτον ἑαυτῶν. καὶ δύο αὐτόπτοις καὶ αὐτόω-
τοῖς, ἐγκύνωσον τοιαῦτα πάντα. πρὸ ὀφθαλμῶν μὴ ἔχ-
τῆς αὐτοῦ ζωοφωτίσεως αὐτόπτου οὔσης, ἀναγκαίαν
ζωοκτίστῃ τοῖς ἀποκεκινομιῶσις. ἢ πάντα ἐρνήσε-
σθαι τὸν τοῦ μονογλώσσου θεότητα εἶναι θεοπρεπῆ κέ-
ναι, ἢ ὁμολογεῖν ὅπερ ἐστὶν ἀσεβές, ὅπερ καὶ ἡ
τοῦ πατρὸς καὶ ἡ τοῦ υἱοῦ θεότης, ζῶσι ζωμένων τῷ
λόγῳ. ὅπερ ἐστὶν πάντα τρόπον κακοτέχνους δόλου,
καὶ ἐκβουλοῦσθαι τὸν ἀσεβῆ πάντα. ἐπάθε δὲ τοῦ-
τέρου πανυθέντος λόγου, ἀντεκβεβότης ζωμένων
αὐτῷ ἐπισκοπος τοῦ λόγου. καὶ αὖθον μέλλω, ἔφη σ
εἶναι τὸν υἱὸν τὸν τοῦ πάθος ἀναδεξάμενον, ἄθον
δὲ, τὸν θεὸν λόγον. πρὸς ἐπὶ βλασφημίαν οἰκείσπε-
νεγκεῖν δύνηθῆς, ζῶσι ἐξαλμένος πᾶσιν εἰς ἦλθον.
καὶ ἕτερος δὲ αὖν ζωὴ αὐτῷ ζωμηνύσῃ τοῖς ἰουδαίοις
ὡς οὐκ ἐστὶ θεὸς, αὐτὸς αὖθον ἀσεβήσοντι:—

Φλαβιανὸς ἐλάχ. ἐπισκοπος φιλιππήσων, εἶπε.

Φανερᾶς, οὔσης τῆς πολαθέσεως τῶν ὁλοβεσπόλων
καὶ θεοσεβεσπόλων συμφώνων ἡμῶν θεοδότου
καὶ ἀκακίου, ἀκόλουθόν ἐστιν ἐπὶ ἐμοὶ περὶ τῆ
προτιμῶσιν δόξαν οἱ μακαρίοι πρὸς θῦ ἡμῶν καὶ

ιωάσκοποι, ἀναγνωσθῆναι καὶ ἐμφέρεσθαι τοῖς πρεσ-
βυτεριώταις:— πέμπε πρεσβυτέρους ἀλεξανδρέ-
καὶ περιμενεῖ ἐλεύσεσθαι νόσαεών, εἶπεν:—
Ἔπεμψα μετὰ χεῖρας ἐξόμολυ καὶ βιβλία τῶν ἁγίων τῶ-
των καὶ ὁσιωτάτων πατέρων καὶ ὁσιομάρτυρων καὶ ὁσι-
ὁρων μεγάλων, ἐσπουδάσαμεν δὲ ἐκ τούτων ὁλό-
για πεφάλαια. ἃ ἦ παρέστησα, ἀκούσω θέλεις:—
Φλαβιανὸς ὁσιώτατος φιλόσοφος, εἶπε:—
Καὶ ταῦτα ἀναγνωσθέντα, ἐμφερέσθω, καὶ ἀκούσω-
μεν οὕτως:— πέμπου ἁγιωτάτου ὁσιότητος
καὶ μεγίστου, ἐκ τοῦ περὶ σκότους βιβλί-
Ἔπεμψα καὶ ἀληθῶς ἠχθέσθη καὶ ἀληθῶς διὰ τὸ χρῆ ἐμέ-
νειν, ὅθεν καὶ χθέσσι δύσκολω σεσωσμένοι καὶ κατὰ τὸ
ἀποσολικὸν ῥητόν. καὶ τοῦτ φησὶν οὐκ ἐξ ἡμῶν
θεοῦ τὸ δῶρον. οὐκ ἐξ ἔργων ἵνα μή τις καυχήσηται,
θελήματι θεοῦ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο καὶ σκήνει
ὁρεθῆς ὡς οἶνος, οὐκ ἀπεκλήφθη τῆς θεότητος οὐδὲ
ἦ ἵνα τῆς δωρεᾶς αὐτοῦ ἡ δόξης τέλεον ἀποσή
πλωχεύσας, σπουδαῖος ὤν, τοῦτ ἐλήλυθε. ἀμήν λέγω καὶ
τὸν θανάτον ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν ὑπεδέξητ.
δίκαιος ὑπὲρ ἀδίκων. ὅπως ἡμᾶς προσαγάγῃ θεῷ.
θανατωθεὶς μὲν σαρκί. ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι. καὶ μετ'
ἐκήρυξε. ὅθεν καὶ ὁ ἀπόστολός φησιν. ὁ
λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. τότε
δηλονότι, ἀφ' οὗ ὁ λόγος ἐκ τοῦ πατρὸς τῶν πάντων.
εἶπεν, χαῖρε κεχαριτωμένη ὁ κύριος μετὰ σοῦ. νῦν
ἐστὶν ἀκούσαι τοῦ γαβριήλ, αὐτὸς γὰρ ὁ θεὸς λόγος,
μετὰ σοῦ. σημαίνει γὰρ αὐτὸν γινώσκειν ἐν μήτρᾳ,
καὶ σάρκα γινόμενον καθὼς γέγραπται, πᾶσα σὰρξ
χόρτος ἐλαίστεται ὑπὸ, καὶ δυνάμει ἐλλήνου ὑπὸ σα-

σοι. διὸ καὶ τὸ γινώσκεσθαι ἄγγελον, καὶ ὑπόστασιν θεοῦ.
καὶ πάλιν μεθ' ἕτερα. ὁ δὲ σταθεὶς πρὸ τοῦ ἀνδρὸς
ἀπουσίαν, καὶ τὸ βουλήσειν τοῦτο πάντα διώκεσθαι
καὶ παραγένεσθαι θεοῦ, γέγονεν ἐν μιᾷ σαρκὶ τῆς παρθένου
σαρκός, μὴ ὢν δεκτὸς τῆς ἀνδρὸς ἐνεργείας. ἀπουσί-
ας. ἐνεργέστερον γὰρ τοῦ ἀνδρός, ἀνεποίησεν ἡ δύ-
ναμις τοῦ θεοῦ ἐπισκιάζουσα τῇ παρθένῳ ζωοποι-
ηλυθότι ἁγίῳ πνεύματι:— ἀπαναστὰς δὲ ἁγιωτάτου.
γινομένου ὁσιωτάτου ἀλεξανδρέως, ἐκπέμπει ἀρχὰν βιβλί-
Πολλοὶ μὲν ἄλλοι μεγάλοι, καὶ πατέρες πάλαι
τῆς. ἱερεῖς δὲ ἀκολουθίας ἠγάλθη. καὶ ἰωάν-
νης ἐπισκοφορούμενος, ἐσκήρυσσε ἐν ἀκαλλιάστ
ᾧ τῇ φωνῇ τῆς θείου μακαρίας, καὶ ὅμως ἐβασίλευ-
σεν ὁ θάνατος ἀπὸ ἀδὰμ μέχρι μωϋσέως, καὶ ἐπὶ
τοὺς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς πα-
ραβάσεως ἀδάμ. καὶ οὕτως ἔφυγον, οὐ δὲν ἧττον
οἱ αὐτοὶ θνητοί, καὶ φθαρτοί, σκεπτικοὶ ὧν τῆς φύσε
ἰδίων παθῶν. νῦν δὲ τοῦ λόγου γινομένου αὐτοῦ, καὶ
ἐνανθρωπήσαντος τὰ τῆς σαρκός, οὐκέτι ταῦτ' τοῦτο
μενος ἀπάθεια, ἀλλὰ τὸν ἐν αὐτῷ γινόμενον λόγον.
αὐτοπαθοῦς μὲν ἀναλῶσαι. λοιπὸν δὲ οἱ αὐτοί, οὐκέ-
τι καὶ τὰ ἰδιαπαθοῦσι πάθη, ἐμφρονέστεροι καὶ νῦν
κροί. αἰχμάλωτα τῶν τοῦ λόγου δυνάμεων ἀναστάντος
ἀθανάτοι καὶ ἀφθαρτοὶ εἰς διαμένουσιν. ὅθεν καὶ
γινωσκόμενος τῆς σαρκὸς ἐκ τῆς θεοῦ μακαρίας, αὐ-
τοὺς λέγεται γεγεννῆσθαι ὁ τοῖς αὐτοῖς τῶν γεννησιν
ἵνα τὸ εἶναι παρέχων. ἵνα τῶν ἡμᾶς εἰς αὐτὸν μετα-
θῇ γένεσιν. καὶ μεταπεσεῖν ὡς γὰρ μεγάλη ὄντες, ἐς γῆν
ἀπελθωμεν. αἰχμαλωτισθῆναι ἐξ οὐσιοῦ λόγῳ ἀναφθεί-
ρες, ἐς οὐσίαν ἀναχθῆναι ἀθανάτου. οἰκονόμῳ οὕτως

P. 2nd hand

καὶ τὰ ἄλογα πάθη τοῦ σώματος, οὐκ ἀπαθῶς ἀλλ' ἐλεγχόμενος ὑπὸ τοῦ λόγου. ἵνα μὴ πάσχῃ ὡς ἄνοι. ἀλλὰ ὡς ἴδιοι τοῦ λόγου, ὅταν ἑαυτοῦ ζωὴν μεταλάβωμεν, οὐκέτι ἡδὺ καὶ τὰ πλείω πεφιλοσοφηκότα εἶναι τὰ δι' ἀκριβείας πάντες ἀποδυνώμεθα. ἀλλὰ χαίρωμεν τὴν ἡδυπάθειαν ἀπολιπόντες. καὶ πάσης τῆς σαρκικῆς ἀδυναμίας μεταβεβηκότες εἰς τὸν λόγον, ὥστε μηδὲν ἐνδεεῖς ἡμᾶς ὑπάρχειν πρὸς ἀπόλαυσιν ἡδονῆς, διὰ τὸν εἰκότως ἐκείνων ἡμῶν ἡδυσμένων καὶ τοῦ ἀϊδίου ἀγαθοῦ ἀπολαύοντας.

Πῶς δὲ καὶ αἱρεφιβάλῃ ἐπόλεμουν οἱ λεγόμενοι χειρισταναί, εἰ ὁμόφυλοι ἦσαν καὶ ὁμοούσιοι; ἐρεῖ τις. ὅτι καὶ φύσει τοῦτο ἐστί, τὸ δὲ καὶ τὰ σαρκικὰ ἐπιτηδεύειν ἐκ προαιρέσεως ἐστὶ δηλαδή, σαρκικὸς δὲ τῆς αἱρέσεως μεταβάσης. τινὲς δὲ ἔφασαν οὕτω τὸν μεσεμβρινὸν γεγονέναι, ὥστε ἐκπαθῆ τὸν χριστὸν σαρκικωθέντα καὶ ἐρασθῆναι τῆς σαρκὸς καὶ θεοῦ καὶ υἱοῦ τοῦ πρὸς. ὑπαὼς χειρισταναὶ προσαγορεύονται, οἱ λεγόντες ἐξ αὐτοῦ αἷμον, ὡς ἐκεῖνοι ἐναντία προφητῶν ζηλωτῆναι τὸν λόγον, καὶ μὴ ἑαυτὸν αὐτῶν γεγονέναι, λαβόντα ἐκ μελέτης τὸ σῶμα. αἰσχύνεσθαι εἶναι τὸν χριστὸν, καὶ ἕτερον τὸν τοῦ θεοῦ λόγον, τὸν πρὸ μεσεμβρίας καὶ πρὸ αἰώνων υἱὸν ὄντα τοῦ πρός. ὑπαὼς ἦν χειρισταναὶ δεύτεραι, οἱ λέγοντες αἷμον εἶναι τὸν υἱόν, καὶ αἷμον τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. καὶ μεδιέτερα πάθη. ὅθεν δὲ ταῦτα ἐζήλωτο. εἰ ἦν θεὸν ὡς τὸν πατέρα σῶμα ἔχειν ὁ λόγος καὶ ἔσθιον. τὸ δὲ θεὸν λεγόμενον φαντασίας ἐστὶν, οὐκ ἀληθείας δοκεῖν καὶ καινοπρεπῆς ἐπίσπεσθαι ἰδέαν αἰνός. τῷ μὲν ἐξ ὑπαρ τῆς ἡδυσέως διαιρεῖσθαι. τῷ δὲ καὶ πάντα πρὸς ἡμᾶς χωρεῖν ἀμαρτίας δίκην φυγὴν κελεύειν ὁμοίωσιν. τιτανόμενος. ἀπαργανόμενος. βρέφος ἐν φάτνῃ κλαίων. τῆς φύσεως μὴ

τῷ ἀδενύτῳ ἐνδεχόμενος, διὰ τὰς περιλαβούσας αἰτίας. αἰγέστη βρέφος ὠνόμου καὶ τὸν ἐχθρὸν καὶ τῷ τούτου ζορυβῷ φαάγμα. μέρους ζήκων ὑπὸ μεταίοιαν, καὶ πάρεσκοπάζων τοῦ ἀποστόλου ἀλλοιὰ περὶ φρονοῦν βασιλέως:—

καὶ περὶ τοῦ ἀληθείστου ὑιὸ ὁ κόπου καὶ μέρτυρος ἐκ τοῦ περὶ ζηκομολυσίης βιβλίου:—

Πολλοὶ καὶ μείζους τυγχάνουσιν ἀμεσπτοὶ ἀδελφοί, αἱ ἥδαι διέρμησιαι. ἀφ' ὧν πῶι ἡμεῖς ἐρῶμεν σέβειν ἢ τῷ πρὸς δανιλὰς καὶ πολουσία φιλάνθια ἐπρωλεῖτο καὶ ἀφ' ἑρμηνεύεται, διὸ φυλάξει καὶ ζωοποιῆσαι ἡμᾶς, ὅπερ τὸν νἱὸν ἔπεμψεν, ἵνα ἡμεῖς ἀναπνιόν. καὶ περιφθεὶς ὁ νἱὸς, ἠθέλησεν νἱὸς ἀνοὺ γενέσθαι, ὅπως ἡμεῖς νἱοὶ τῷ θεῷ καὶ ἀσ. ἐπιγνῶσι τοίνυν ἑαυτὸν, ἵνα τὸν λαὸν τὸν ἐπερρι μερῆ, ἀναπλήσωσιν. τεθῶμεν ἐπίτιμοι, ἵνα τὰ ἡμεῖς ἐρεθῶμεν ἀπόστολοι. ἐδουλώσαν, ὅπως ἐκ δουλείας τοὺς δουλουόντας ἐλεύθ. θαύμαστον ὑπέρ, ἵνα τῷ ἀθανασίαν τοῖς θνητοῖς ἀποδῶ:—

ἀμβροσίου τοῦ ἀληθείστου ὑιὸ ὁ κόπου μεδιολάνων, ἑρμηνία:—

Εἰ ἐμοὶ οὐπιτιθοῦσι, πιστεύθωσι τῷ ἀποστόλῳ λέγοντι· ὅπου δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέστειλεν ὁ θὲς τὸν υἱὸν αὐτοῦ γινόμενον ἐκ γυναικός, γινόμενον ὑπὸ νόμον τὸν υἱὸν φησὶν αὐτοῦ. οὐκ εἶπε σὺν πολλῶν. οὐ κοινόν. αὐτὸ ἑαυτοῦ τῆς ἀϊδίου γεννήσεως τῷ ἰδιότητα, ἐσήμανε τοῦτον μετὰ τῶν γινόμενον ἐκ γυναικός. καὶ πάσκουσιν ὅπως τὸ γενέσθαι, οὐ τῇ θεότητι. ἀλλὰ τῷ σπέρματι σώματι τῷ ἐκ. γινόμενον ἐκ γυναικὸς διὰ

τῆς περιλαμφθείσης· ἡλυσμένων ὑπὸ νόμου, διὰ τῆς τοῦ νόμου φυλακῆς. ἡνίχ' ἑαυτῶν αὐτοῦ ἡλύνουσις, περὶ τοῦ νόμου. αὐτὴ μεθ' ὁ τὸν νόμον:— τοῦ αὐτοῦ.

σίωπήσουσι τοίνυν οἱ ἐκ τῶν λόγων μαίνεσθαι ῥηθέντες. ὅπου γε τοῦ θεοῦ βασιλέα καὶ θεὸν ἡμέτερον εἶναι, οὐκ ἐστιν ἀνθρωπίνων ἀλλ' ἐκ θείας δόξης διδασκόμεθα. φυλάξωμεν τοίνυν ἀνεπηρέαστον τῆς θεότητος καὶ τῆς ἁγνοῦς. εἷς ἐν ἑαυτῷ ἐστὶ λόγος ὁ τοῦ θεοῦ υἱός. ὅτι ἐν αὐτῷ ἡ ἑνότης ἐν φύσει ἐστίν. ὁ αὐτὸς λεχθήσεται. καὶ οὐκ ἐκ δύο διαιρεῖσθαι δόξομεν. πρόσωπον ἓν αὐτῷ νυνὶ δὲ μᾶλλον δόξαν θεοῦ. νυνὶ δὲ, πάλιν αὖ. ὅτι ὡς θεὸς διδάσκει τὰ θεῖα, ἐστὶ λόγος ἐστίν· ὡς δὲ ἄνθρωπος, λέγει τὰ ἀνθρώπινα, ἐστὶ σὰρξ ἐμὴ οὐσία διαλεγόμενος. οὗτός ἐστιν ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ὃς καταβὰς ἐξοίσιος. οὗτος ὁ ἄρτος, ἡ σὰρξ ἐστὶ καθὼς αὐτὸς ἐφησεν· οὗτος ὁ ἄρτος οὐκ ἐμὸν ἄλλο, ἡ σάρξ μού ἐστιν. ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε καὶ ἐπεμψεν εἰς τὸν κόσμον· οὐδὲ αὐτὸ τὸ λεγόμενον ἡμᾶς διδάσκει, τοῦ ἁγιασμοῦ μετὰ τῶν θεότητα χρῆναι συζυγοῦσαν, ἀλλὰ τῷ σαρκὶ:— Γρηγορίου θεολόγου. ἁγιωτάτου. ῥηθομένου ὑπὸ τοῦ ναζιανζοῦ:—

μὴ ἀπιστοῦσαι οἱ ἄνοι μὲν δὲ ἀπιστοῦσαθωσαν, ἄνον ἄνουν δεχόμενοι τὸν κυριακόν, ὡς αὐτοὶ λέγουσι. μᾶλλον δὲ τὸν κύριον ἡμῶν καὶ θεόν. οὐ δέχῃ τὸν ἄνουν χωρίζομεν τῆς θεότητος, ἀλλ' ἅμα καὶ τὸν αὐτὸν δοξολογοῦμεν. προσκυνοῦμεν οὐκ ἄνουν. ἀλλὰ θεὸν καὶ νοῦν μόνον, καὶ προσωπεῖον. ἀλλ' ἡμῖν σαρκοῦται καὶ τῶν ὅλων σαρκοῦται· ὅπου γὰρ δὲ καὶ αὖθις πρὸς λιφθέντα ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σωτηρίας. πάσχει σαρκὶ, ἀπαθὴς θεότητι· προσηλοῦται δὲ καὶ σαρκοῦται,

ἐπιτελέσῃ πάντων τὸν αὐτὸν ὑιὸν ἡμῶν καὶ ὑιὸν. ὁρᾶς μὲν καὶ δοῦλον. χωρητὸν, καὶ ἀχώρητον, ἵνα δὲ λῷ ἐν ἑαυτῷ τὸν αὐτὸν καὶ ἕν, ὅλος ἄνθρωπος ἐν ἀπολωλεκὼς πρόσωπον ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν. ἐστὶς οὐ θέλει πείσεται ὑπολαμβάνῃ, χωρεῖς σὺν τῆς θεότητος. ἐστὶς ὡς διὰ σωμάτων τῆς πορείου δεχόμενον, αὖ μὲν ἐν αὐτῷ διαπεπαλάθαι λέγει θεϊκὰς ἀνθρωπικὰς. θεϊκὰς μὲν, ὅτι χωρεῖς οὐ δεῖ. ἀνθρωπικὰς δὲ, ὅτι νόμῳ πειθόσεως, ἀνάγκης ἄκων. ἐστὶς διαπεπαλάθαι λέγει τὸν ἄνον. ἐν θεότητος δυνάμει θεῖ, καὶ ἀκέραιος. οὐ γὰρ ἡλύνουσις θεῖ τοῦτο ἐστιν, ἀλλὰ φυσικὴ ἡλυσμένου. ἐστὶς ἕνα καὶ δύο ποιοῦσι. ἕνα μὲν ἐκ τοῦ θεοῦ. καὶ πρὸς, δεύτερον δὲ τὸν ἐκ μέρους, ἀλλ' οὐχὶ ἕνα καὶ τὸν αὐτὸν, καὶ τῆς ὑποστάσεως ἐκπεσόντι τῆς ἐπαγγελμένης τοῦς ὀρθῶς πιστεύουσι. φύσεις μὲν γὰρ δύο, θεὸς καὶ ἄνος, ἕνα καὶ ἡνωμένα καὶ σῶμα. ἡ οἱ δὲ, οὐ δύο. οὐ δὲ θεοί. ἃ δὲ ἐν ταῦθα δύο ἄνοι, ἤγουν οὕτως ὁ παῦλος τὸ ἐν τοῦ ἄνου καὶ τὸ ἐκ τοῦ πρὸς συνῳδόσε. καὶ εἰδεῖ ἑωυτόμενος ἁπάν, ἀλλ' ὁμῶ καὶ ἄλλο τὰ ἐξ ὧν ὁ σὰρ, ἑτέρα μὲν ἀνθρώπου, τὸ ἀόρατον τῷ ὁρατῷ. καὶ τὸ ἀθάνατον, τῷ ὑπὸ χρόνον. οὐκ ἄλλος δὲ καὶ ἄλλος μὲν ἡμῖν ὁ λόγος. τὰ γὰρ ἀμφότερα ἐν τῇ συνηρεῖσθαι. θεῖ μὲν ἐν ἀνθρωπίσαντος, ἀνθρώπου δὲ θεωθέντος. ἢ ὅπως αὖτις ὀνομάσθαι. λέγω δὲ αἷμα, ἔμπαλιν. ἢ ὡσὶ τῆς ἐναίδος σάρκ. ἐπὰ μὲν γὰρ, ἄλλος καὶ ἄλλος. ἵνα μὲν τὰς ὑποστάσεις συνχέωμεν. οὐκ ἄλλο δὲ καὶ ἄλλο, σὰρ γὰρ τὰ ἐναί καὶ ταυτὸν τῇ θεότητι. ἐστὶς ὡς ἐν προφήτῃ λέγει καὶ τὰ χθόν ἐπαρχηκέναι. αὖ δὲ μὲ καὶ δοῦλοσιαν ἐνωθῆναι καὶ ἐνανθρωπῆσαι, ἕτερα

νὸς τῆς κραδίας ὁ ἀνάγκης. μυθικὸν δὲ καὶ ἀλλήλοις ἐ-
ναντίας. ἔστιν οὖ προσκυνοῦσι τὸν ἐξ ἀρχῆς μελιόν,
αὖ ἀθάνατον ὄντα, καὶ τετάχθαι μετὰ τῶν θεοκτόνων.
ἔστιν ὃς ἐξ ὄρχεων τετελεσμένον. ἢ μετὰ τὸ βάπ-
τισμα. ἢ μετὰ τὴν σὺν νεκρῶν ἀνάστασιν ἡδονῆς
ἢ ξιοῦσθαι λέγει, καθάπερ οἱ ξύλινες παρεμφέ-
ροντες ἀρέσκουσιν, ἀνάθεμα ἔστω. τὸ γὰρ ἀρχαῖον
ἢ παρθενικὸν. ἢ τετελεσμένον, οὐ θεῖ· καὶ διὰ τὴν
καὶ μικρὸν αὔξησιν οὕτω λέγοντας:—
Βασιλέα τὸν ἀμνὸν τὸν ἡλιοκλεῖστον ὑμνοῦσι
καὶ ἀφθαρσίας τῆς πρώτης καταξιοῦσθαι:—
Οὐ γὰρ τοσοῦτον οἶνός καὶ μὴ καὶ τὰ μελλόντα ὠνο-
λεμεν, καὶ τὰ ἐν ὕδασι διαιτώμενα, καὶ τὰ χερ-
σαῖα τῶν ζώων καὶ φυτὰ καὶ ἀέρων, καὶ ἀὴρ καὶ
ἡ στοιχεία τοῦ παντὸς διακόσμου, τὸ ὑπερέχον
τῆς ἰσχύος ἔμψυχον, ὅσον τὸ δωρηθῆναι τὸν θεὸν
ἀμέμπτον, ἀσπαζόμενος διὰ σαρκὸς συμπολεμεῖναι τῷ
θανάτῳ, ἵνα ἡμεῖν τῷ ἰδίῳ πάθει, τῷ ἀπαθῆ
χειῶσαι:— Γρηγορεῖ δὲ ἀμνὸς τοῦ ἡλιοκλεῖστου ὑμνοῦσι καὶ
οὗτος γὰρ Φρυγιστὶ φησὶν εἰ ὑμεῖν, ὅπερ εἰ ἐμοὶ ἴσον.
ὃς εἰ μορφῇ θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο
τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δού-
λου λαβών. Τί πλουτοῦντες ὑμεῖς τῆς δούλου μορ-
φῆς. Τί πλουτοῦντες ὑμεῖς τοῦ βασιλέως τῶν ὅλων,
ἢ τὸ εἰ ποινωνίᾳ τῆς πλοκῆς ἡμῶν φύσεως εἰκό-
τως ζῆθι. ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων. καὶ
κύριος τῶν κυριευόντων, τῆς τῆς δουλίας μορφῆς
ἐπιθυμεῖται. ὁ κενεὶς τοῦ πλούτου, ἐπιφοιτᾷ τοῖς
δωρεαζομένοις γίνεται. ὁ τῆς πενίας κύ, εἰ ποι-
νωνῷ καταλύεται. ὁ τοῦ πλούτου περιδεδεγμένος,

οὐχ εἰσόμενος τόπου εἰ τῷ καταλυμένῳ. ἀμήν φαί-
νηται ἀληθῶς παρρησιάζεται. ὁ καθαρὸς καὶ
ἀκηράτητος, τοῦ τῆς ἀνίνας φύσεως καταδέχεται μί-
νειν. καὶ διὰ παντὸς τῆς πλοκῆς ἡμεῖν διεξε-
ρχῶν, μεχρὶς τῆς τοῦ θανάτου πρόσεστι πλοκῆς. ὁρᾶτε
τῆς σπουσίου πλοκῆς τὸ μέτρον, ἡ ζωὴ, θανάτου
γοῦσα. ὁ κενεὶς, ἐς κρατῆρα ἀκάτου. ὁ τῆς ζω-
ῶν ὄντων κύ, ὅτι τῇ ἀνάφῳ τοῦ διηκόντος γίνε).
ὁ παντὸς τῆς ὑπερκοσμίου δωρεᾶς βασιλεύς,
τοὺς ὧν δημίων οὐκ ἀποθνῆσκαι χρεών. πρὸς τοῦτο
φησὶ τὸ ἀποθνῆσκαι, τῆς ταπεινοφροσύνης βλε-
πέτω τὸ μέτρον:— ἀντὶ τοῦ ὠνοκαταπινοῦσι:—
ἡμέτερον ὁμοῦ καὶ δεσποτικὸν τὸν τῆς φιλανθρωπίας χρῆ-
νον ἀνεδέξατο. τῷ γὰρ τῆς θεϊκῆς ἀξίας, πρὸ ὑ-
πάρχῃ. ἔστιν τοῦτοις ὠνοφορεῖ πάλιν. ὁ τῆς φι-
λανθρωπίας λόγος κλυούσθαι. ἀκλινῶς τῷ φύσιν τυγ-
χάνων. ἑαυτὸν γὰρ ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών.
ὁ ἄθανατος, διὰ σὲ θανατοῦται. ὁ γὰρ λόγος σαρξ ἐγέ-
νετο. ὁ ἀφθὴ μὴ πάσοτε πάθων διὰ τὸ τῆς φύσεως ἀσθ-
μαίνον, ἀνηφθῆναι. ὁ ἀθάνατος, ὑπὸ ἀνθρώπων γίνε)
σωματοποιεῖ. ὁ τέλειος, αὖ ξῆ. ὁ ἀτελεύτητος, πρὸ-
πατεῖται. ὁ πλούσιος, ἐν πενίᾳ καταλύεται γίνεται. ὁ
πρεσβεύων τὸν οἰκεῖον ἐννεφέλησε, ἀπαρχαιοῦται.
ὁ βασιλεὺς, ἐν φάτνῃ πέκειται:— ὁμοῦ τὸ αὐτὸ:—
Ἵππους διακελεύθοι ἢ τοὺς μονογλώσσους ἀνανθρώπους,
καὶ παρθένου κλῆσις, καὶ πάθους ποινωνίᾳ, καὶ
σὰρξ καὶ θανάτου καὶ ἀνάστασις, μεταθάνειν γινω-
σκέτω, πρόξενα ταῦτα εἶναι, τῆς οἰκουμενικῆς
σωτηρίας. καὶ μὴ ἀνάξια τῆς φιλανθρωπίας τοῦ πατρὸς τὸ-
νος λογιζέσθω. εἰ γὰρ αἰσχρὸν ἦν τὸ, παρθένον οἱ-

κῆσαι, αἰσχρὸν πρόπου πάντως καὶ τὸ ποιῆσαι. εἰ
δὲ δημιουργῶν οὐκ βελτίων, οὐ δὲ οἰκῆσαι τὸν δη-
μιούργημα, αἰσχύνης ἄξιον εἶναι. καὶ ἵν' τὸ πα-
τὴρ νεκρόν, τὸν πατέρα ἐστραγάξαι, ἡλίκον. ὥστε καὶ
τεθνηκὼς ἐθαύματος ὢν, ἵνα θαυμάζωσι τὸν θάνα-
τον. καὶ αὐτὸς τῶν ἡμετέρων πρωτομαρτύρων αἷμα-
ξαν. ἀγιασθὲν καὶ ταῦτα πάντα δεξάμενα, οὐ φιλόθεό-
τατος. ἀγιασθὲν προσοπλήθη σαρκός. τῇ μελῶ, εἰ ἀσυ-
λοις τῆς οἰκήσεως ἐστερήθης οἰκεῖν. τῇ δὲ τὰ πάντα
παθὼν καὶ ὑπομείνας;— ἀμφίλογον ἴσως τοῦτο.

Ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἀνθρωπος βασιλεὺς καὶ θεὸς, καὶ νεκρώσεως,
διὰ τὴν τοῦ σπάθους οἰκονομίαν γοργεμένος, τὰ
δίκαια, τῶν μυστηρίων ἐστὶν αἰνίγματα. προσ-
φέρουσιν αἱ μεγάλοι χρυσοῦν. γνωρίζοντες ἀνθρώπον
βασιλέα, προσφέρουσι λίβανον, θεῷ γὰρ ἴσασι
προσφέροντες, προσφέρουσι σμύρναν, διὰ τὴν
ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ σπάθους νέκρωσιν:—
ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ:—

Ἐμοὶ γὰρ ἐκάνος ἐγλυκάνθη σαρκικῶς, οἰκεῖν σὺ ἐγλυ-
κάνθης σαρκικῶς. Ἐμοὶ ἐκάνος ἐνεκάετο τῆς τοῦ δό-
λου μορφῆς, οἰκεῖν σὺ δόξαν τῆς ὑποθέσεως, ἐκάρ-
δαινες, διαλογὸν γὰρ ὠὴ μὴς ὁ ἐκπωμιος, ἵνα σὺ
ὁ ὠὴ γάος, εἰς οἰκεῖν οἰκεῖς. Διαλογὸν χρὴ εἶναι
τὸν ἐκλύωσιν, ἵνα ἡμεῖς πάντες ἐκ τοῦ σπληρα-
μοῦ ἐκ τοῦ λάβωμεν, ὁ ἐκάνου θάνατος, γέ-
γονε τοῦ δούλου ὕλωμα. σὺ δὲ τὸν δεσπότην
λαμβάνῃς, βλασφημεῖς ἐφόδιον:— "
ἡ ἐννοιὰ (ὡσὸς, πῆσιν ἐξέθετο ταύτην:
Πισεύομεν γὰρ εἷς θεὸν. πρὸ παντοκράτορα. παν-

" El Rom. p. 358.

τῶν ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν. καὶ εἰς ἕνα
κύριον Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς
μονογενῆ. τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός. θεὸν
ἐκ θεοῦ. φῶς ἐκ φωτός. θεὸν ἀληθινὸν ἐκ θεοῦ ἀλη-
θινοῦ. γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα. ὁμοούσιον τῷ
πατρί. Δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο, τά τε ἐν τῷ οὐρα-
νῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώ-
πους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα.
ἐνανθρωπήσαντα. παθόντα. ταφέντα καὶ ἀναστάντα
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. ἀνελθόντα εἰς οὐρανούς. ἐρχόμε-
νον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα.
τοὺς δὲ λέγοντας ὅτι ποτὲ ὅτε οὐκ ἦν. καὶ πρὶν
γεννηθῆναι οὐκ ἦν. καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο,
ἢ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι.
ἢ κτιστὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τούτους ἀνα-
θεματίζει ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία:—
Ταῦτα τῇ ἁγίᾳ πίστει πάντα, ἐκ τῆς θείας παρα-
δόσεως. εἶχε μὴ οἶδε βαθὺ καὶ ἀπορρήτως εἰς
ὠφέλειαν τῆς ἐκτὸς ὠὴ:—

Ὅτε χαρίσιος προσῆλθε τῇ ἁγίᾳ ζωοδόχῳ καὶ τῶν VI
τεσσάρων καὶ δεκαδίτων. καὶ τὰ δ' τεσσαρακοντα-
δύο ἐτῶν καὶ φιλοχρίστων βασιλέων θεοδοσ-
καὶ οὐ καλεντιανοῦ, ζωμαχθέντος ἐν τῇ ἐφεσίων μέ-
τρῳ. ἐξ ἀπάλους ὡς ἔτος ἱππὸν τῆς οἰκουμένης
τῆς ἁγίας ταύτης ζωοδόχου θεοτοκοδεσποτωνύ-
σης, τῶν ἀπαπαλμοῦ ἁγίων ἐκκλησιῶν. καὶ
ζωοδόξους, ὀρθοδόξους τὰ κρατῆν καὶ βεβαι-
ῶναι πῶ πῆσιν πῶ ἐπιθέσαν διάβολοι ἀμόυσης
πλάνης τῶν ἁγίων πρώτων. καὶ τὰ καὶ ὁμοῦ, ἐν τῇ νικηφόρῳ
πόλει ζωοδελφείων, ὄντων τῶν ἁγίων θεμόνς διακοσί

δικαιοσύνῃ. Τυπτόμενος δὲ τὰ παρὰ τούτων καθ' ὧν
ἐδέησε βρότειον, χθεσινός τις ὀνόματι, πρεσβυτέρας καὶ
οἰκονόμος γεγονὼς τῆς Φιλαδελφέων πόλεως ἀμ-
ελήσασα, ἐδιδάξεν. ὁπόσαι οὖν ἀπὸ χυδαίας
ὁρμώμεναι αἱρέσεως καὶ, ἢ θελήσας τινὰ μὴ ἀφ'
ἁφὴν καταλήψεται. ὑπὸ τοιούτου δὲ παρὰ τοῦ ἁλη-
φῶς, καὶ μεταμορφωθήναι τὰ τῆς καθολικῆς ἐκ-
κλησίας, ὀρθότερα καὶ ὁσιώτερα δόγματα. εἶτα
δεῖν αὐτοὺς ὑπὸ τῶν ἀληθῶν χριστιανῶν
μεμῦσθαι. καὶ οὗτοι ἐκβόθεν, πεπλη-
κασιν ἡδὺ χέρνα βόθρων. ἐδιδάξεν ἡδύ ὅτι, ἀντωνίου
καὶ Ἐφραίμου πρεσβυτέρων ὄντων ἄνομα, κα-
ὶ ἦλθον ἀπὸ κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τοιούτοις ὄντων
πατριάρχου, παρὰ ἀνωμαστίου τινὸς καὶ φω-
τίνου ὑπὸ τῶν τῆς αἱρετικῆς νεστορίου, καὶ αὐτῶν
δὲ πρεσβυτέρων ὄντων ὄνομα. καὶ δεῖν τοῦτο
διαμβλωκὼ καὶ ἀποστολικῶ παραδόσιν τῆς
πίστεως ὑπὸ αὐξ ἐσκότισε καὶ κακοῦς οἰκείους οἱ ὑπὸ
τῇ νικαέων ζωνεκθόντες, παρεσθήκαν τοῖς ἐκκλη-
νης ὑπὸ τοῦ φέρουσιν ἡδὺ ἀληθῆ, καὶ ἀπὸ τοῦ σκότους
εἰς τὸ φῶς ἐλθεῖν βαπτισθῆναι, προσοικειώμεθα ἐκ-
θετον τινὰ, δογμάτων ἀσεβῶν, ὡς ὑπὸ τάξει ζῶσε-
βόλου ζωτεθειμένων. καὶ τοῦτον καθυποτεθέντα
τοὺς ἀληθεῖς ἐκείνους, παρεσοικειώμεθα. πάντα δό-
πον ἀσεβῆ νικῶντες ὑπὸ τοῦτον. ὑπὲρ δὲ ζεφυ-
ἀκριβοῦς τῶν ἡμερῶν, ὑπὸ τέτακται ὁ ὑπὸ δοθὲν
λίβελλος ὧδε τοῦμνημονευθέντος πρεσβυτέρου
χθεσινοῦ. καὶ ἡ τῆς ἀσεβοῦς ἐκείνης ἐκθέσεως ἡ πρὸ
τῆς ἐναντιοφανοῦς τοῦμονογλώσσου, ἡ οὐ τοῦτο,
μεθύποτεθεῖσα τῶν ἡμερῶν —:—

οἱ ὑπὸ δοθέντες λίβελλοι παρὰ χθεσινοῦ πρεσβυ-
τέρου:— Τῇ ἁγιωτάτῃ καὶ θεοφιλεστάτῃ
οἰκουμενικῇ ζωσώσῃ τῇ ζωαναθούσῃ ἐκκλησίᾳ ἐφε-
σίων μεγάλης πόλεως, παρὰ χθεσινοῦ πρεσβυτέρου
καὶ οἰκονόμου φιλαδελφέων:—

Ἐμοὶ μὲν ὑπὸ πάντων τοῖς οὐ φρονοῦσι, τιμὴν ὑπὸ καὶ 126
προύχουσιν αὐδὲ πανοικοῖς μεγάλοις παῖδες καὶ
διδασκάλοις ἐστονεκάλεν. εἰ δέ που ζωσεβῶ τοῦ,
διδάσκειν ὁ φιλανθρωπίας, τοιαῦτ' τοῖς ὑπηκόοις ἐνυχὴν
περὶ τῆς πίστεως, οἷα ταῖς ἐστανίων ἀκοαῖς καὶ πᾶ-
σιν ἡδὺ καὶ ἀβλαβῆ πῆ, ἀναγκαῖα τῷ τάξιν ἐναγαλτ-
τεσθαι. καὶ τοῦς καλῶς διδασκάλους ζῶμεν, ὑπὸ
ὧν ἀκατόνων διελεγχθῆναι. ὅτι οὖν ἐς τοῦτον
ὑπερέμνεγκόμενος. τῆς ἰδίας καὶ κακοδοξίας τοῦς πᾶ-
σιν, ὁμοπαθῶς, καὶ ἐκ, περὶ τῆς ἐς χέρνι-
σεως διακαθαρμός. διδάξας τε πολλάκις αὐτὸν
προσωπῇ, πᾶσιν ὁμοῦ τῷ ὑφ' ἥλιον ἐτάραξεν,
ὡς καὶ τοῖς φιλοχρίστοις βασιλεῦσι ἀναγκαῖον
ζωνδοῦναι τῷ ὑμετέραν ἁγιωσύνην ἐντεῦθεν
ζωνδοῦναι, τὰ τῆς ὀρθοδοξίας ἐπιπροσθῶσαι δόγ-
ματα, καὶ τοῦτο διὰ τῷ ἰδίαν φιλανθρωπίαν ὁ θεσπό-
της θεὸς πάντων, ἀπάντας ὑμεῖς τοῦς ἀμόνους πα-
τέρας ἐντεῦθεν ζωνήγαγε τοῦ πολλεχθέντος
ἐνεκεν, τοῦτου χθὲν ἐγὼ τῇ ὑμετέρᾳ προσπίπτω
ὁσιότητι. διδάσκων ὡς οὐμόνος αὐτὸς, ἀγὰ
καὶ οἱ τοῦτου ζωμεθέλοι τῆς ἀσεβείας, ἀπωσά-
στος καὶ φώπιος οἱ πρεσβύτεροι, τῷ αὐτῷ καὶ
ἐντεῦθεν ἀγῶνας πάλαι πανσπιστίαν διαπαρῆναι
παρεσκαλέζοντες, ἰδέπω βόντιν ἀπὸ ὅμοιε αὐ-
τοῖς φρονοῦσιν, ζωνεκρότησαν καὶ συγκαθοῖσι

μεμέρισται τοῦ ὕδατος ἔκαστος καὶ πόρρωσι αὐτῆς μεταδιδόντες. οὐ καὶ διαζευγνυμένων ἥδιστα ἀρετῶν ξυνεύηκεν, τοῖς θεοσεβεστάτοις τῶν λαῶν σύνοικος πᾶσι. τοιαῦτα δὲ τοῦ πατρὸς τετόλμηται. ἀλλὰ ὑμεῖς ἐμοὶ ξυνόντες πάντως μεταδώσετε, καὶ νῦν οὐ πρόσκειται μεταδόσεως, καὶ καλὰ τῶν αὐτῶν συμμετοχόντων. τὸ γὰρ φιλαδελφέων πόλιν τὸν λαὸν καταλαβών, καὶ τίνας τῶν ἀπολουσαμένων ἐκκλήσεις. πλημμελοῦσι δὲ αὐτοί, τὸ τῶν σύνοικα πρῶτα θεῖναι τῆς πίστεως ἐξουδενοῦντες, ἑτέρῳ τινὶ πίστεως σύνθετον. μᾶλλον δὲ ἀσπίστως, καὶ δυσπαραδόκητον ἀπορρεσκιάσαι. καὶ δὴ τοῦτο πεποιήκασιν οἱ ἀπολούσεροι καὶ ὑπομορφάζοντες. ὅτι δὴ ταύτης ἐσμὲν ὑμεῖς φησὶν ἡ ὀρθοδόξων πίστις. ἥτις σύνθεσις, αἱρετικῆς βλασφημείας πεπλανημένων. ἔξουσι γὰρ τὰς τῶν ἀποστόλου ξυναφαπτόντων ὑποφορὰς, σαθρὰς τῶν ἀποστόλων

πρὸς πάλιν τὸν υἱόν. ἓν οὐ κατ' οὐσίαν. ἀλλ' αὐτὸν δημιουργὸν εἶναι καὶ ὃν νομίζομεν εἶναι. καὶ οὔτε κτίσμα νομίζοντες, οὔτε διὰ τοῦ υἱοῦ τὸ ὑπάρξιν ἔλαφρὸν φέρειν. ὁμολογοῦμεν δὲ πρὸς τέλειον πρόσωπον. καὶ τὸν ὁμοίως. καὶ τοῦτο δὲ ἄμικτον ἀσυγχύτως. σωζομένου τῆς λόγου τὰς οὐσιωδίας ἡμεῖν τῷ πρὸς καὶ τὸν ὁμοίως καὶ τοῦτο ἄμικτον, μετ' ἄδης τινὰς οὐσίας διαφόρους νομίζειν, ἀγαπώμεν. τῇ ταυτότητι τῆς θεότητος γνωριζομένῳ. χρὴ δὲ καὶ περὶ τῆς οἰκονομίας, ἓν ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας σὺν τῇ κατὰ τὸν δεσπότην χὴ οἰκονομίᾳ ὁ δεσπότης ἐξεπλήρωσε θεῖ, εἰδέναι. ὅτι ὁ δεσπότης θεὸς λόγος, ἀνὴρ ἐτελεφόρητον, εἰ μὴ ἀναμάρτητος ὄντα ἀβρόχαιρε καὶ δικὰ κατὰ τὸν διαμόρφωσιν ὧν θεῶν χειρῶν. τοιοῦτον ὄντα τὸν φύσιν, οἷοι περ ἡμεῖς ἐσμεν. ὧν περ εἰ μὴ ἀναμάρτητος ἓν, ἀνὴρ τέλειον τὸν φύσιν, εἰ μὴ τυχὴς τε νοερᾶς, καὶ ἀβρόχαιρε καὶ ἐνεργὸν τε ἀνίνης, ὃν ἀνὴρ ὄντα καὶ θεμένας τὸν φύσιν, τῶν ἀμίου δυναμεῖ σὺν τῇ τῆς παρθένου μήτρᾳ διαπλασθέντα, μορφωνέαν εἰ γυναικός. καὶ χθιζόμενον κατὸ νόμον ἵνα παῖδα ἡμᾶς ἐξαγοράσῃ τῆς τοῦ νόμου δουλείας, τὸν πάρρωθεν προφητευόμενον λίθον θεσίαν ἀποληφθέντας, ἀσπορρήτως ἐνωθέν εἰς τῷ. θανάτου μὲν αὐτὸν, καὶ ἀνόμων ἀνῶν, πάσχειν προσκαλούμενος. ἐγείρας δὲ εἰ νεκρῶν καὶ ἀναγαγὼν εἰς οὐρανόν. καὶ καθίσας εἰ δεξιῶν τοῦ θεοῦ. ὁ θεὸς δὲ ὑπὲρ ἄνω πάντας ὑπάρχων ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ κυριότητος καὶ δυνάμεως, καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου. οὐκ εἰ τῷ αἰῶνι μόνον τούτῳ, ἀλλὰ καὶ εἰ τῷ μέλλοντι. πάντα προσκύνησιν τῆς κτίσεως δεχόμενα προσκύνησιν. ὡς ἀμφότερα

εἶναι πρὸς τὸν θεὸν φύσιν ἔχων, τὸν ἐνανθρώπων. ἀναφορᾷ δὲ καὶ σύνοιᾳ πάσης αὐτῷ τῆς κτίσεως τὸ προσκύνησιν, ἀπονεμούσης. καὶ οὔτε δύο φαμὲν υἱούς, οὔτε δύο κυρίους. ὁμολογοῦμεν δὲ υἱὸς καθ' οὐσίαν ὁ θεὸς λόγος μονογενὴς τοῦ πρὸς. ὥσπερ οὖσης ἐνανθρωπήσαντος τε καὶ μετέχοντος θεότητος, κοινωνὸν τὸν υἱὸν προσηγορείας τε καὶ τιμῆς. καὶ κατὰ καθ' οὐσίαν ὁ θεὸς λόγος. ᾧ ἐνανθρωπήσαντος οὖσης, κοινωνὸν τῆς τιμῆς. καὶ διὰ τοῦτο οὔτε δύο φαμὲν υἱούς, οὔτε δύο κυρίους. ὁμολογοῦμεν δὲ τοῦ καθ' οὐσίαν ὄντος κυρίου τε καὶ υἱοῦ. αἰτίαν ἔχων πρὸς αὐτὸν τὸ ἐνανθρώπων. ὁ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας ἁγιφθῆς σωτείας ἕνεκεν, ἐνανθρωπήσαντα τῇ τε οἰκονομίᾳ καὶ τῇ τιμῇ, τοῦτε υἱοῦ καὶ τοῦ κυρίου. οὐχ ὡσαύτως ἡμεῖν εἶναι καὶ κυρίου. ἀλλὰ μὲν ἐξαίρετον ἔχων τοῦτο, τὸ ἐν τῇ πρὸς τὸν λόγον ἐνανθρώπων τῆς τε ἁγιότητος καὶ κυριότητος μετέχων. αἰναρχῆ μὲν πάλιν ἔχων σύνοιαν δυνάστου τε καὶ κυρίου. παρεχῆ δὲ ἡμεῖν ἐν τῇ πρὸς τὸν λόγον ἐνανθρώπων. πάλιν ἔχειν αὐτοῦ τὸν τε πίστιν. καὶ τὸν σύνοιαν. καὶ τὸν θεωρίαν. ὑπὲρ ὧν δὴ καὶ τὸν προσκύνησιν καὶ ἀναφορὰν θεῖ, πρὸς πάσης δέχεται τῆς κτίσεως. ἐν᾽ τοίνυν τὸν κύριον φαμὲν. καὶ κύριον ἐν χῇ, διὸ τὰ πάλιν σέβεσθε. προσκυνοῦντας μὲν, τὸν θεὸν λόγον νοοῦντες τὸν καθ' οὐσίαν υἱὸν θεοῦ καὶ κύριον. ἐνανθρωπήσαντες δὲ τὸν ἄνθρωπον, ἐν᾽ τὸν ἀπὸ καθαρεύοντα. ὃν ἐξαίρετον ὁ θεὸς λόγος καὶ δυναμεῖ. ὡς σὺν τῇ πρὸς τὸν λόγον ἐνανθρώπων τῆς τε ἁγιότητος μεταλαμβάνοντα, καὶ κυριότητος. ὃς καὶ δόκιμος ἀδόκητος καθ' ὃν μετ-

τούτοις φέρωνδν, ἀνάθεμα ἔστω:— Ἰωάς ὁ μεμὲ δε-
γόμενος τὴν σεβίου μετάνοιαν, ἀνάθεμα ἔστω:—
Ἰωάς, ὁ μὴ ποιῶν τὴν ἀγάπην ἡμερῶν τοῦ πάλαι κρί-
τὸν τῆς ἀγάπης καθολικῆς ἐκκλησίας θεσμόν, ἀνά-
θεμα ἔστω:— Βούλγος ἱκανικοῦ φιλαδελφοῦ,
τεταρδυκαδεκαετίτης. Σωτῆνοὺς τὴν ἀληθῆ πί-
στιν τῆς ὀρθοδοξίας, καὶ πρὸς ἑκκλησίαν τὸν ἁγιώ-
τατον Σωτόσηπον Θεοφάνιον, προσῆλθον τῇ ἁγία-
τάτῃ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἀνάθεμα-
τίζω πάσῃ αἱρέσει. Ὀξυαρεῖτας δὲ, τὴν τῶν τεσ-
σερακονταδεκαετιῶν, ἐξ ὧν τὸ πρότερον Σωλαμ-
μέλει. καὶ ὡσαύτως ἀνάθεμα τῇ προγεγραμμένῃ ἐκκλη-
σίᾳ, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ἀνάθεμα καὶ τοὺς
μὴ ποιοῦντας τὴν ἀγάπην ἡμερῶν τοῦ πάλαι, κα-
θὼς ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλη-
σία ποιεῖ. Ὀξυρυγχίτης Σωτὴρ ἁγίων καὶ ὁμοούσιον
Τριάδα. καὶ τὴν εὐσέβειαν καὶ νίκην τῶν δεσπο-
τῶν τῆς οἰκουμένης. Φλαβίου Θεοδοσίου. καὶ Φλα-
βίου Οὐαλεντινιανοῦ, εἰς αἰωνίων αὐγούστων. ἡ
δεῖται τοῦτων προσελθεῖν πόλει, ἐπὶ καθαιρέ-
τῇ τῶν νόμων αὐγούστων. καὶ ὑπακηκοωθέντος
μοι τῆς ἐκθέσεως, ἐπέγραψα διὰ τοῦ ἁγίου Φλα-
βίου Βουλγίου, διὰ τὸ μὴ γράμματα εἰδέναι:—
Ἡσύχιος κερδαιεπίου Βουλγίτης τεσσαρακον-
ταδεκαετίτης. Σωτῆνοὺς τὴν ἀληθῆ πίστιν τῆς ὀρ-
θοδοξίας καὶ πρὸς ἑκκλησίαν, προσῆλθον τῇ ἁγία-
τάτῃ καὶ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἀνάθεμα-
τίζω πάσῃ αἱρέσει. Ὀξυαρεῖτας δὲ, τὴν τῶν τεσ-
σερακονταδεκαετιῶν. καὶ ὡσαύτως ἀνάθεμα τῇ προ-
γεγραμμένῃ ἐκκλησίᾳ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως.

κλῆσιν καλεῖται παῦλ. ὡς τῆς αὐτῆς μελῶ φύσεως
ἐστὶ καὶ τὸ ἀδάμε, ἀνακλίνας δὲ ἡμῶν τὴν μελ-
λουσαν καλιάσαιν. καὶ τὸ ζωντανὸν ἔχων πρὸς ἑκάστον
τὴν ἀναφοράν, ὅσα περ αὖ χλιόπο, τοῦ τε δεσπό-
ρητα χορηγοῦντος ὅτι τῆς μελλουσης καλιᾶς,
αἰνεῖτε πρὸς τὸν οὖν πρεσύτατον λυπηρὸν δεδακα-
ται τὴν ἀρχήν. τὸν ὄρεινον δὲ ἔχοπον, καὶ δεύτερος
ἄνθρ καλεῖται, ὡς τὴν δευτέραν καλιᾶσαιν εἰς
φήνας. Σωτὴρ δὲ πρὸ τῆς μὴν προτέρας ἀρχὴ γέγο-
νεν δ ἀδάμε, τῆς θνητῆς καὶ παντῆς καὶ πολλῶν
γε μελούσης ὁ δεσπότης. εἰ γὰρ δὴ καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν
ἐπιλήφαμεν ὁμοίωσιν. τὴν δευτέραν δὲ, ἀνέδυσεν
ὁ δεσπότης χρ. ἐξ οὗπερ δὲ ὦπ τοῦ μελλόντος φα-
νῆς, ἐξαπάντας ἡμᾶς ἐς τὴν καινωνίαν αὖξε τὴν οἰκίαν.
ὁ γὰρ πρώτος φησὶν αὐτὸς, εἰς ἡμᾶς χοϊκός. ὁ δεύτερος
αὐτὸς, ὁ κύ ἐξ οὐρανοῦ. τοιαύτην ἐκάστην ἀναφαίνε-
σθαι μελῶν, ὅτι τὰ πάντας ἐς μέμεσιν ἀναγὴν
ἑαυτοῦ. ὅθεν ἐστὶν. οἷος ὁ χοϊκὸς, τοιοῦτοι καὶ οἱ
χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουρανίος, τοιοῦτοι καὶ οἱ ἐπου-
ράνιοι. καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκ,
φορέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρίου. εἰ
τοῦτο δὲ φανερὰ τὰ καὶ ἐξ ἁπάντων ὁρωμένῳ
ὧν κεῖνεθαι μελῳδόντων, εἰ ἐφανῆ τυγχάνουσι τοιού-
σεται κεῖσιν ἡ ἀφθορία. τοὺς χρόνους τῆς ἀγνοίας,
ἡμεῖν ὑπερεῖδεν ὁ θεὸς, τὰ νῦν προσηλθέναι τοῖς ἀνοις
πᾶσι πανταχοῦ μετανοεῖν. καθότι ἔχουσιν ἡμέ-
ραν εἰν ᾗ μέλλει κεῖνθαι τὴν οἰκουμένην εἰν δικαιο-
σύνῃ, εἰν ἀνδρὶ ᾧ ὥρισε πίστιν παρασχών, ἀναστή-
σας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. αὕτη τῶν ἐκκλησιαστικῶν
δογμάτων ἡ διδασκαλία, καὶ πᾶς ὁ ἐκκλησία

ἀναθεματίζω καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν ἁγίαν
ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς ἡ ἁγία καὶ ἀποστολικὴ
ἐκκλησία ποιεῖ. ἐξομολογοῦμαι τῷ ἁγίῳ καὶ
ὁμοουσίῳ Τριάδι, καὶ τῷ εὐσεβοῦς καὶ νικητοῦ
Φιλοχριστῶν βασιλέων. Φλαβίου Θεοδοσίου, καὶ
Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐτοῦ χρόνων.
Εἰ δέ τι τούτων παραβαλοῦσα ποτέ, ὑποκεῖσθαι
μετὰ τῆς τῶν νόμων αὐστηρίας. καὶ ὑπαναγνωσθήσομαί μοι
ἐμοῦ γράμματα χρείαν ἐμοί. — Ῥοῦφινος Φιλαδελφεὺς Θεσσαρ-
καὶ δεκατίτης. ὁμολογῶ τῇ ἁληθῆ πίστιν τῆς
ὀρθοδοξίας, παραβαλὼν τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Θεοφάνη,
προσῆλθον τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθε-
ματίζω πᾶσαν αἵρεσιν. ἐξαιρέτως δὲ τὴν τῶν Θεσσαρα-
δεκατιτῶν. ἐπειδὴ δὲ μετὰ παῦλος τοῦ οἴκου
μου τῇ προγεγραμμένῃ ἐπιθέσει τῆς ὀρθοδόξου
πίστεως. ἀναθεματίζω καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν
ἁγίαν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς ἡ ἁγία καὶ καθο-
λικὴ ἐκκλησία ποιεῖ. ἐξομολογοῦμαι τῷ ἁγίῳ καὶ
ὁμοουσίῳ Τριάδι, καὶ τῷ εὐσεβοῦς καὶ νικητοῦ
Φιλοχριστῶν βασιλέων. Φλαβίου Θεοδοσίου, καὶ Φλα-
βίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐτοῦ χρόνων. Εἰ
δέ τι τούτων παραβαλοῦσα ποτέ, ὑποκεῖσθαι μετὰ παῦλος τοῦ οἴκου μου, τῇ τῶν νόμων αὐστη-
καὶ ὑπαναγνωσθήσομαί μοι τῆς ἐπιθέσεως καὶ ἀπο-
λογίας, ὑπὲρ ἐμοῦ γράμματα χρείαν ἐμοί. — Εὐτύχιος Φιλαδελφεὺς Θεσ-
καὶ δεκατίτης. ὁμολογῶ μετὰ παῦλος τοῦ
οἴκου μου τῇ ἁληθῆ τῆς ὀρθοδοξίας πίστιν. παρα-
καλέσας τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Θεοφάνιον, προ-
σῆλθον τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθε-

ματίζω πᾶσαν αἵρεσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὴν τῶν Θεσ-
σαρακαιδεκατιτῶν, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν
ἡμέραν τοῦ πάσχα καθὼς ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ
ἀποστολικὴ ἐκκλησία ποιεῖ. καὶ ὁμοῦ θέμενοι μετ'
παῦλος τοῦ οἴκου μου, τῇ προγεγραμμένῃ ἐπιθέ-
σει τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, ἐξομολογοῦμαι τῷ ἁγίῳ
καὶ ὁμοουσίῳ Τριάδι, καὶ τῷ εὐσεβοῦς καὶ νικητοῦ
τῶν φιλοχριστῶν βασιλέων. Φλαβίου Θεοδοσίου,
καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐτοῦ χρόνων. Εἰ δέ τι τούτων παραβαλοῦσα ποτέ, ὑποκεῖσθαι
μετὰ παῦλος τοῦ οἴκου μου, τῇ τῶν νόμων αὐ-
καὶ ὑπαναγνωσθήσομαί μοι τῆς ἐπιθέσεως καὶ ἀπο-
λογίας, ὑπὲρ ἐμοῦ γράμματα χρείαν ἐμοί. —
Φαῦστινος χαμικὸς Φιλαδελφεὺς Θεσσαρακαιδε-
κατίτης. ὁμολογῶ τῇ ἁληθῆ πίστιν τῆς ὀρθοδοξίας, ὃν
παρακαλέσας τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Θεοφάνη,
προσῆλθον τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθε-
ματίζω πᾶσαν αἵρεσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὴν τῶν Θεσ-
σαρακαιδεκατιτῶν καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν
ἡμέραν τοῦ πάσχα καθὼς ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ
ἀποστολικὴ ἐκκλησία ποιεῖ. ἐξομολο-
γοῦμαι τῷ ἁγίῳ καὶ ὁμοουσίῳ Τριάδι καὶ τῷ
εὐσεβοῦς καὶ νικητοῦ τῶν θεοστεφῶν βασιλέων,
Φλαβίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ,
τῶν αἰωνίων αὐτοῦ χρόνων. Εἰ δέ τι τούτων παραβα-
σω ποτέ, ὑποκεῖσθαι μετὰ τῆς τῶν νόμων αὐστη-
καὶ ὑπαναγνωσθήσομαί μοι τῆς ἐπιθέσεως προσλο-
γίαν μετὰ παῦλος τοῦ οἴκου μου τῇ εὐσεβοῦς ταύτῃ

πίστη, εὐσεβείᾳ καὶ χάριτι ἐμοί·

Μακρῖνος καὶ Ἀλέξανδρος. χάριτι θεοῦ κεκλημένοι πρεσβεῖς βασιλέως Φλαουίου Θεοδοσίου τοῦ διλαβεστάτου διανεύσει. Σὺν γνώμῃ τῇ ὀρθοδοξίαν, καὶ παρακελεύσει τοῦ διλαβεστάτου ἐπισκόπου Θεοφάνους, προσκληθομεν τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἀναθεματίζοντες πάσῃ αἱρέσει. ἐξαιρέτως δὲ τῇ τῶν Γεταρδουκιανιστῶν, εἰς ἣν ἐκολληθήμεθα, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς οἱ ὀρθόδοξοι. καὶ ἐπαναμνωσθέντες ἡμεῖν τῆς ἐντεύσεως, ἐξομολογήμεθα τὸν σεβάσμιον ὄρος τῆς ἁγίας Ἐλαίας, καὶ τὴν νίκην καὶ σοφίαν τῶν δεκαπόλεων τῆς οἰκουμένης, Φλαβίου Θεοδοσίου. καὶ Φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ τῶν αἰωνίων αὐγούστων, μὴ προσκαλούμενοι τῶν προγεγραμμένων. καὶ πιστεύοντες μετὰ πάντων τοῦ οἰκουμένου, ἐπιφωνοῦμεν πάντα τὰ προγεγραμμένα·

Φλαουιανὸς νυμφιδιανὸς Φιλαδελφεύς, χολάσιος. πᾶσι τοῖς δόγμασι καὶ τοῖς ἔθεσι τῆς οὔσης μετὰ Γεταρδουκιανιστῶν αἱρέσεως, προσδεχόμενος προσκλῆσις ὀρθοδόξου πίστεως, ἀποταττόμενος. ὁμολογῶν καινοτομῆν τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει σύνταξιν, καὶ τὴν προσδέχεσθαι·

Πολυχρόνιος Γαϊτιανοῦ Φλαβίου χάριτι χριστιανὸς ἀπὸ Φλαβίου Νουχίνερδανεπίου. Φιλαδελφεύς, βουλευτής, διὰ τὸ βεβαίως μεμορφῶν, σὺν γνώμῃ τῇ ὀρθοδοξίαν. καὶ παρακελεύσει μου τοῦ διλαβεστάτου ἐπισκόπου Θεοφάνους, προσκληθῆναι τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ. ἀναθεματίσας πάσῃ αἱρέσει. ἐξαιρέτως, τῶν Γεταρδουκιανιστῶν, εἰς ἣν ἐκολληθώμεν, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας

τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς οἱ ὀρθόδοξοι. καὶ ἐπαναμνωσθέντες μοι τῆς ἐντεύσεως, ἐξομολογοῦμαι τὸν σεβάσμιον ὄρος τῆς ἁγίας Ἐλαίας, καὶ τὴν νίκην καὶ σοφίαν τῶν δεκαπόλεων τῆς οἰκουμένης, Φλαβίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων, εἰ μὴ προσκαλοῦμαι τῶν προγεγραμμένων. καὶ πιστεύω μετὰ πάντων τοῦ οἰκουμένου, ἐπιφωνῶ πάντα τὰ προγεγραμμένα·

Εὐτύχιος μὲν κελ Φιλαδελφεὺς χρυσοχόος Γεταρδουκιανιστής, σὺν γνώμῃ τῇ ὀρθοδοξίαν, καὶ παρακελεύσει τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Θεοφάνους, προσῆλθον οἰκεῖα τῇ ἐμαυτοῦ γνώμῃ καὶ προαιρέσει, τῇ ἁγίᾳ τοῦ θῦ καθολικῇ καὶ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἀναθεματίζω πάσῃ αἱρέσει. ἐξαιρέτως δὲ τῇ τῶν Γεταρδουκιανιστῶν, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς οἱ ὀρθόδοξοι. καὶ ἐπαναμνωσθέντες μοι τῆς ἐντεύσεως, ἐξομολογοῦμαι τὸν σεβάσμιον ὄρος τῆς ἁγίας Ἐλαίας, καὶ τὴν νίκην καὶ σοφίαν τῶν δεκαπόλεων τῆς οἰκουμένης, Φλαβίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων. Εἰ παρεκβαλοῦμι τῶν προγεγραμμένων, ἀνάξιον εἶναί με τῆς τῶν νόμων εὐσεβείας, καὶ ἐπαναμνωσθέντες χάριτι ἐμοί·

Εὐτύχιος διὰ Φιλαδέλφου σπίγνους, τὴν ὀρθοδοξίαν. καὶ παρακελεύσει τοῦ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου Θεοφάνιου, προσῆλθον οἰκεῖα τῇ ἐμαυτοῦ γνώμῃ καὶ προαιρέσει, τῇ ἁγίᾳ τοῦ θῦ καθολικῇ τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ. καὶ ἀναθεματίζω πάσῃ αἱρέσει. ἐξαιρέτως δὲ τῶν Γεταρδουκιανιστῶν, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν ἁγίαν ἡμέραν

τοῦ παλλα, καθὼς οἱ ὀρθόδοξοι. Καὶ ἐξωμολογοῦμαι τὴν ἁγίαν ἕνωσιν, καὶ τὸν αὐτὸν βασιλέων. Φλαβίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων. Εἰ προσκαλοῦσι τί ὧν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαι τῇ ὧν νόμων αὐστηρότητι. καὶ ὑπέγραψα χεῖρί ἐμῇ:—

Ὁ τροπαιοῦχος ἐμμανουὴλ Φλαβίος Θεοδόσιος καὶ δεκαπλίστης, ὁμολογῶ τὴν ὀρθοδοξίαν. καὶ προσκαλέσας τὸν ἁγιώτατον ὁσιώτατον πάπαν Φάυστον, προσῆλθον τῇ ἁγίᾳ τοῦ θῦ καθολικῇ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσαν αἵρεσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὴν ὧν Θεοδώρου καὶ δεκαπλίτων, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς οἱ ὀρθόδοξοι. καὶ ἐξωμολογοῦμαι τὸν ἅγιον Θεοδόσιον καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων. Εἰ προσκαλοῦσι τί τῶν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαι τῇ τῶν νόμων αὐστηρείᾳ. καὶ ὑπέγραψα διὰ τοῦ ἐνδόξου ἀλεξάνδρου διὰ τόμοι εἰδέναι μεγεμμεστε:— Θεοδώρητος καὶ ἀλεξάνδρος καὶ Φιλαδέλφος. ἐπροσκαλεσάμην δι ἐνὸς ἡμῶν τοῦ ἀλεξάνδρου, ὁμολογοῦντες τὴν ὀρθοδοξίαν. καὶ προσκαλέσαντες τὸν ἁγιώτατον ὁσιώτατον Θεοφάνιον, προσῆλθομεν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ἀναθεματίζομεν πᾶσαν αἵρεσιν, ἐξαιρέτως δὲ τὴν τῶν λεγομένων καθαρῶν. καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς οἱ ὀρθόδοξοι.

Καὶ ἐξωμολογήθημεν τὴν ἁγίαν ἕνωσιν, καὶ τὸν ὁσιβώτατον καὶ νικητὴν ὧν θεοπόλων τῆς οἰκουμένης, Φλαβίου Θεοδοσίου, καὶ Φλαβίου Οὐαλεντινιανοῦ, ὧν αἰωνίων αὐγούστων. Εἰ προσκαλοῦσι τί ὧν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαι ἡμᾶς τῇ τῶν νόμων αὐστηρείᾳ. καὶ ὑπεγραψάμεν τῆς ἐνθέσεως ταύτης, ἐπροσχεφάλαιον:—

Μακάριος ἐπίσκοπος χαῖρε ἐν κυρίῳ, ἐδέξω νεωτερικὰ ἀναγνώσεως τῶν ὀρθοδόξων, ὁμολογοῦντες τὴν ὀρθοδοξίαν. καὶ προσκαλέσας τὸν ἁγιώτατον ὁσιώτατον Θεοφάνιον, προσῆλθον τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσαν αἵρεσιν, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς οἱ ὀρθόδοξοι. ἐξωμολογήμεν τὸν θῦν ὅρκον. καὶ ἐπροσκαλεσάμην τί τῶν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαί μετῇ τῶν νόμων αὐστηρείᾳ, καὶ ὑπέγραψα:—

Παδίκιος φιλαδελφὸς, ἐπέγραψα χεῖρί ἐμῇ: ὁμολογοῦμεν τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ προσκαλέσας τὸν ἁγιώτατον ὁσιώτατον Θεοφάνιον, προσῆλθον τῇ ἁγίᾳ τοῦ θῦ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσαν αἵρεσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὴν τῶν τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὴν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς οἱ ὀρθόδοξοι, καὶ ἐξωμολογοῦμαι τὸν σεβασμιώτατον ὅρκον, εἰ προσκαλοῦσι τί τῶν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαι μετὰ τῇ τῶν νόμων αὐστηρείᾳ. καὶ ἐπαναγνωσθέντος μου τῆς ἐνθέσεως, ἐπέγραψα χεῖρί ἐμῇ:—

Κυριακὸς φιλαδελφὸς, τῆς τῶν ναυσιανῶν αἱρέσεως. ὁμολογῶ, τὴν ὀρθοδοξίαν καὶ προσκαλέσας τὸν ἁγιώτατον ὁσιώτατον Θεοφάνιον, προσῆλθ-

ἐν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ καθολικῇ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσιν αἱρέσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὸν τῆς καταρδν. καὶ ἐξομολογοῦμεν τὸν σεβάσμιον ὅρκον, εἰ πάσχοιεν τι τῶν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαι τῇ τῶν νόμων αὐστηρίᾳ. καὶ ὑπεγράψαμεν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ καθολικῇ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσιν αἱρέσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὸν τῆς καταρδν. καὶ ἐξομολογοῦμεν τὸν σεβάσμιον ὅρκον, καὶ τὸν νίκην καὶ εὐσέβειαν τῶν δεσποτῶν ἡμῶν, ἐμμεῖναι μετὰ τῶν προγεγραμμένων, καὶ μὴ παρεκβαλεῖν τι τῶν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαι μετὰ τῆς τῶν νόμων αὐστηρίας, ὑπεγράψαμεν διὰ εὐσεβίου τοῦ νοταρίου σοφρονίου:—

Εὐξένιος Φιλαδελφεὺς ναυκλιανὸς. ὁπείνους τὸν ὀρθοδοξίαν, καὶ παρεκκαλέσας τὸν ἁγιώτατον ὁπίσκοπον θεοφάνιον, προσελθὼν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ καθολικῇ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίᾳ, ἀναθεματίζω πᾶσιν αἱρέσιν. καὶ ἐξομολογοῦμαι τὸν σεβάσμιον ὅρκον, μετὰ προσκλαύσεως τῶν προγεγραμμένων, καὶ ὑπεγράψαμεν χεὶ ἐμοῦ:—

Δημήδης οἰκεῖος ὢν καλῶς καὶ καλῶς βαπτισθεὶς. ὁπείνους τὸν ὀρθοδοξον πίστιν. καὶ παρεκκαλέσας τὸν ἁγιώτατον ὁπίσκοπον θεοφάνιον, προσελθὼν ἐκκλησίᾳ τῇ ἐμοῦ τοῦ γνωμένῃ καὶ ἀναθεματίζω προσαιρέσεσι τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ καὶ ἀποστολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσιν αἱρέσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὸν τῶν τεσσαρῶν καὶ δεκαπλίτων, ἃς ἐὰν τὸ πρὸν ἐπολιωσάμεν. καὶ ἐξομολογοῦμαι τὸν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα. καὶ τὸν νίκην καὶ εὐσέβειαν τῶν δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης, ἐμμεῖναι μετὰ τῶν προγεγραμμένων, καὶ μὴ παρεκβαλεῖν τι, αἰῶνα παῦσι διαφυλάττειν ἐμμενοῦντα τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει. εἰ δὲ φανείην πρᾶξαι τι τῶν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαι μετὰ τῆς τῶν νόμων αὐστηρίας. ἐπακολούθως τῆς ἐκθέσεως, ὑπεγράψαμεν χεὶ ἐμοῦ:—

Ἰουλιανὸς φιλαδελφεὺς τεσσαρδεκαπλίτης,

ὡσιώτατον τὸν ὀρθοδοξίαν, προσελθὼν τῇ ἁγίᾳ τοῦ θεοῦ καθολικῇ τῶν ὀρθοδόξων ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσιν αἱρέσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὸν τῶν τεσσαρδεκαπλίτων. καὶ ἐξομολογοῦμαι τὸν σεβάσμιον ὅρκον, καὶ τὸν εὐσέβειαν τῶν φιλοχρίστων βασιλέων, εἰ πάσχοιεν τῶν προγεγραμμένων, ὑποκεῖσθαι μετὰ τῆς τῶν νόμων αὐστηρίας. καὶ ὑπεγράψαμεν διὰ μολυβδίου ἀναγνώστου:—

Εὐτύχιος χωρεπισκόπου αὐλῶνος. ἐξαιρέτως τῶν τεσσαρδεκαπλίτων αἱρέσεως. ὡσιώτατον τὸν ἀληθῆ πίστιν τῆς ὀρθοδοξίας. καὶ παρεκκαλέσας τὸν ἁγιώτατον ὡσιώτατον θεοφάνιον, καὶ τὸν ὁσιώτατον χωρεπισκόπον ἰωάννου. καὶ τὸν ὁσιώτατον πρεσβύτερον καὶ οἰκονόμον χριστόφορον, προσελθὼν τῇ ἁγίᾳ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ἀναθεματίζω πᾶσιν αἱρέσιν. ἐξαιρέτως δὲ, τὸν τῶν τεσσαρδεκαπλίτων, ἃς ἐὰν τὸ πρότερον ἐπολιωσάμεν. καὶ ἐμμένω τῇ προγεγραμμένῃ ὁπείνους τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ἀναθεματίζων καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας τὸν ἁγίαν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία ποιεῖ. ἐξομολογοῦμαι τὸν ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα, καὶ τὸν εὐσέβειαν καὶ νίκην τῶν φιλοχρίστων βασιλέων. φλαβίου θεοδοσίου, καὶ φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων. εἰ δέοι τι τῶν προγεγραμμένων παρεκβαλοῦσαι ποτὲ, ὑποκεῖσθαι μετὰ τῆς τῶν νόμων αὐστηρίας, καὶ ὑπεγράψαμεν χεὶ ἐμοῦ:—

Παῦλος ὁ δεύτερος πρεσβύτερος κώμης παρεδιοξύλου. χεῖρα χρηματισθεὶς παρακαλέσαντος τοῦ ὁσιωτάτου πρεσβυτέρου, διὰ τὸ ἐμὲ γράμματα

μὴ ᾖ δίκαια. διὸ γνώσῃ, πῶς ἁλωτὴν πίστιν τῆς ὀρθοδοξίας. καὶ παρακαλέσας τὸν ὅσιον πατέρα ἡμῶν Θεόφιλον ἐξέλθῃς τὸν ὁσιώτατον καὶ θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον ἰκόνιον. καὶ τὸν ὁλκαβεζάλτον πρωτοβυστερον καὶ οἰκονόμον χαρτίσιον, πρὸς σὲ ἐλθόντων τῆς ἁγιωτάτης καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεματίζω πάλιν αἵρεσιν. ἐξαιρέτως δὲ, πῶς τῶν τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν εἰς ὃ τὸ πρότερον ἐπολεμοῦμεν. καὶ ἕως τῆς πρὸς μετεμμελούμενῆς ἐκτεθείσης τῆς ὀρθοδοξίας, ἀναθεματίζω καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας πῶς ἁγίαν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς ἡ ἁγία καθολικὴ ποιεῖ ἐκκλησία. ἐξομολογοῦμαι πῶς ἁγίαν καὶ ὁμοούσιον τριάδα, καὶ πῶς οὐσεβῆσαν καὶ νίκην ὧν δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης. φλαβίου θεοδοσίου, καὶ φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ, τῶν αἰωνίων αὐγούστων. εἰ δέ τι τούτων παρεκβαλοῦσα, ὑποκείσομαι τῇ τῶν νόμων αὐστηρίᾳ:—

ἥνωσα χωρὶς ζηλότυπου τῆς τῶν τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν αἱρέσεως. διὰ γνώσῃ, πῶς ἁλωτὴν πίστιν τῶν ὀρθοδόξων. καὶ παρακαλέσας, τὸν ἁγιώτατον ὁσιώτατον θεοφάνιον. καὶ τὸν ὁλκαβεζάλτον ὁσιώτατον ἡγούμενον κωβον. καὶ τὸν ὁλκαβεζάλτον πρωτοβυστερον καὶ οἰκονόμον χαρτίσιον, πρὸς σὲ ἐλθόντων τῆς ἁγιωτάτης καθολικῆς ἐκκλησίας, καὶ ἀναθεματίζω πάλιν αἵρεσιν. ἐξαιρέτως δὲ, πῶς τῶν τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν εἰς ὃ τὸ πρότερον ἐπολεμοῦμεν. καὶ ἕως τῆς πρὸς μετεμμελούμενῆς ἐκτεθείσης τῆς ὀρθοδοξίας. καὶ ἀναθεματίζω πάλιν αἵρεσιν. ἐξαιρέτως δὲ, πῶς τῶν τεσσαρεσκαιδεκατιτῶν καὶ δεκατετραδιτῶν, καὶ τοὺς μὴ ποιοῦντας πῶς ἁγίαν ἡμέραν τοῦ πάσχα, καθὼς ἡ ἁγία καθολικὴ ποιεῖ ἐκκλησία. καὶ ἐξομολογοῦμαι πῶς ἁγίαν καὶ ζωοποιὸν τριάδα, καὶ πῶς οὐσεβῆ καὶ νίκιμον ὧν δεσποτῶν τῆς οἰκουμένης. φλαβίου θεοδοσίου, καὶ φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ, ὧν αἰωνίων αὐγούστων. εἰ δέ τι τούτων παρεκβαλοῦσα, ὑποκείσομαι τῇ τῶν νόμων αὐστηρίᾳ. ἡ δὲ χάρις τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. ἀμήν.

καὶ φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ, ὧν αἰωνίων αὐγούστων. εἰ δέ τι τούτων παρεκβαλοῦσα πάλιν, ὑποκείσομαι τῇ τῶν νόμων αὐστηρίᾳ. τῇ δὲ χάρι ἐξαιρέτως ὑπὲρ αὐτοῦ, φαύλιος παλλάδιος διὰ τὸ αὐτὸν παρεπιδημεῖν, ἠρεμήσαμεν μὴ εἰδέναι:— ὅρος:—

οὕτων τοίνυν ἀναμφισβητήτων, ὥρισεν ἡ ἁγία σύνοδος, ἑτέραν πίστιν μηδενὶ ἐξεῖναι προφέρειν, ἢ γράφειν, ἢ συντιθέναι παρὰ τὴν ὁρισθεῖσαν παρὰ τῶν ἁγίων πατέρων, τῶν ἐν τῇ νικαέων συναχθέντων ἐν ἁγίῳ πνεύματι. τοὺς δὲ τολμῶντας, ἢ συντιθέναι πίστιν ἑτέραν. ἢ γράφειν προσηκόντως, ἢ προφέρειν τοῖς ἐθέλουσιν εἰς ἐπιστροφὴν ἔρχεσθαι τῆς ἀληθείας, ἢ ἐξ ἑλληνισμοῦ. ἢ ἐξ ἰουδαϊσμοῦ. ἢ γοῦν ἐξαιρέσεως οἱασδηποτοῦν; τούτους εἰ μὲν εἶεν ἐπίσκοποι, ἢ κληρικοί, ἀμόβιους εἶναι τοὺς ἐπισκόπους τῆς ἐπισκοπῆς, καὶ τοὺς κληρικοὺς, τοῦ κλήρου. εἰ δὲ λαϊκοί εἶεν, ἀναθεματίζεσθαι. καθάπερ ἴσον δὲ ἦν ποτε εἰ φωραθεῖεν τινες εἴτε ἐπίσκοποι. εἴτε κληρικοί. εἴτε λαϊκοί. ἢ φρονοῦντες ἢ διδάσκοντες τὰ ἐν τῇ προκειμένῃ σύνοδῳ ἐκτεθέντα περὶ τῆς ἁγίας τοῦ θεοῦ καθολικῆς ἀποστολικῆς ἐκκλησίας τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θεοῦ. ἤγουν τὰ μισαρὰ καὶ διεστραμμένα νοήματα ἀπὸ καὶ ἐποστέλλεσθαι, ἐποκαθαίρεσθαι τῆς ἀποφάσεως τῆς ἁγίας ταύτης καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου. ὥστε δηλονότι τὸν μὲν ἐπίσκοπον, ἀγορεύεσθαι τῆς ἐπισκοπῆς καὶ εἶναι κεχωρισμένον. τὸν δὲ κληρικὸν, ὁμοίως ἐκπίπτειν τοῦ κλήρου. ὃν δὲ χαρακτῆρα τις ἔχει, καὶ οὗτος ἀναθεματίζεσθω καὶ τὰ προφερόμενα:—

πάλιν παρὰ βίβλου τοῦ ἁγίου Ἀλεξανδρείας καὶ πάλιν μαρτυρίου νόμαρίων, εἶπεν:—

Ἔχομεν δὲ μεταλήψεως, καὶ βιβλία οὐκ ἀναγνωσμένων τοῦ ἁγίου νεοφύτου. ἀφ' ὧν ἑνὸς βιβλίου ἐξελεξάμεθα κεφάλαια. ἅπερ εἰ προελοίμεθα τῇ σήμερον ταύτῃ συνόδῳ, ἀναγνωσθείημεθα:—

Φλαβιανὸς ὁσιότατος φιλόθεος, εἶπεν:—

Ἀναγνωσκέσθω ἐν καὶ ἑκατέρωθεν τῇ πίστει τῶν πεπραγμένων:— πάντες οἱ ὁσιότατοι, εἶπον:—

Πάντες τὰ αὐτὰ λέγομεν. ἀναγνωσκέσθω ἐν καὶ ἑκατέρωθεν τῇ πίστει τῶν πεπραγμένων:—

Ἐκ τοῦ βιβλίου νεοφύτου, πεντάδος ιζ, λόγος α:—

Ὅταν οὖν ἡ θεία γραφὴ μεμνηλεγμένη, ἢ γίνηται περὶ τοῦ υἱοῦ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. ἢ θαύματος, ἢ δόξης υἱοῦ ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. ἢ θαύματος, ἢ δόξης υἱοῦ φαίνεται τὸ θεῖον, τὸ αὐτὸ ἐκ, ἢ υἱός, ἢ υἱός. ἐπεὶ δὲ ταῦτα τὰ ἔθνη, οὐ φύσεων δύο σημαντικά. πότε μὲν, ταυτὸν. πότε δὲ, ἑκάτερον. πότε δὲ, ταυτὸν κεχώρισται. οἷον τί λέγω. ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν υἱὸν αὐτοῦ. οὐκ εἶπεν ἐξαπέστειλεν ὁ θεὸς τὸν θεὸν λόγον. ἀλλὰ λαμβάνει τὸ ὄνομα τὸ μεμενηκὸς τῆς φύσεως τῆς δύο. ἐπὶ δὲ μὴ ὁ υἱὸς ἄνθρωπος ἐστι καὶ θεός, λέγει. ἐξαπέστειλε τὸν υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικός. ἵν' ὅταν ἀκούσῃς τὸ γενόμενον ἐκ γυναικός, εἴπῃς τὸ ὄνομα τὸ κτισθὲν τὸ μεμενηκὸς τῆς φύσεως τῆς δύο, τὴν γένησιν τὴν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου, υἱοῦ μὲν καλῆς. υἱὸν γὰρ ἐγέννησε θεοῦ, καὶ ἡ ἁγιοτόκος παρθένος. αὖ δὲ πάλιν ὑπὲρ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ διπλοῦς, σὺν πεπλάσθαι τῆς φύσεως, οὐκ ἐγέννησε μὲν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. αὖ ἐγέννησε τὴν ἀνθρωποτόκον. ἥτις ἐστὶν υἱὸς, διὰ

Συμπεμφθέν υἱόν:— ὁμοίως ἅπαντες, πεπλάσθαι κτλ.:—

Βλέπε τὸ ἐγγεγραμμένον αἱρετικέ· οὐ φθονεῖ τῆς φωνῆς τῆς χριστοτόκου παρθένου. ἀμφοῖν δὲ σεβασμίων τὴν δεξαμενὴν ὁ θεὸς. διὰ τῆς προσλήψεως ὁ τῶν ὅλων θεὸς. διὰ τῆς ἀναλήψεως τῆς δικαιοσυνῆς ὅλος. πάλιν ὑποπλώω τὸν κρίνον. πῶς τὸ προσλήφθεν σὺν οὐσιωμένῃ ἑρμηνεύεται τὸ προσλήφθεν αὐτὸ τοῦ ἐγκυμονήθη. οὐχὶ οὕτω ταχέως ἀπιστηθήσομαι ἰδιωτῶν. τὸ προσλήφθεν τὸν θεὸν λόγον ἐκ τῆς χριστοτόκου παρθένου, παρὰ τῆς γραφῆς ἐδιδάχθην χριστοῦ. τὸ δὲ ἐγκυμονηθῆναι θεὸν ἐξ αὐτῆς, οὐ παρὰ τοῦ ἐδιδάχθην:— καὶ μετ' ὀλίγα:—

Ὁ διδάσκαλος τοίνυν ἡ θεία γραφὴ θεὸν ἐκ τῆς χριστοτόκου παρθένου λέγει γεγεννῆσθαι. αὐτὸ ἐν χεῖρον νῦν καὶ πάντα ταῦτα πάντες ὁμολογοῦμεν. ἐκ γὰρ ἐδιδάξεν ἡ θεία γραφή, ἔθηλυς ὁ μὴ οὖσι, θεμελίωσε. ἐγκρατίσασα ἐκράτησε τὸ παιδίον καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ. οὐκ ἐπὶ ἐγκρατὴς, προσέλαβε τὸν θεὸν καὶ τῇ μητρὶ αὐτοῦ:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ πεπλάσθαι, κτλ.:—

Ὅπερ ἐγέγραπται μὴ φοβηθῇς προσλαβεῖν μεσιτεύειν τῇ γυναικί σου. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ γεννηθέν. εἴτε διὰ τοῦ ἑνὸς ν. εἴτε διὰ τῶν δύο, τῷ νοήματι οὐδὲν λυμαίνεται. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ τεχθέν, ἐκ τοῦ ἐστὶν ἁγίου. ἐὰν δ' ἐπαναμείνῃ ὅπου ὁ θεὸς λόγος ἐγεννήθη ἐν τῇ σαρκί, αὖμα γάρ ἐστι τὸ ἐνδύναι τῷ γεννωμένῳ, καὶ αὖμα τὸ γεννᾶσθαι. τὸ γὰρ ἐν αὐτῇ φησι γεννηθέν, ἐκ τοῦ ἐστὶν ἁγίου. τουτέστι τὸ τοῦτο τὸ ἅγιον ἐκτίσατο τὸν ἐν αὐτῇ. εἰ δὲν οἱ πρὸ ὧν, ὧν ἐγκρίνομεν ὧν ἦσαν χριστοῦ, ὅτι ἐὰν ὦσι τὸν σαρκωθέντα θεὸν λόγον γεννηθέντα, συλλαμβάνει ἡ υἱὸς τοῦ τοῦτο ὁ θεὸς λόγος, ἡ δύο πρόσωπα ἔχων. ἡ διὰ τοῦ ἑνὸς νῦ,

μενδής ἀνθρωπολάτρην τὸν χριστιανισμὸν ὑποπτεύοντα:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ τεσσαράκοντα πέντε.

Ἀλλ' ὥσπερ ἐγὼ λέγομαι θεὸν τῶν πάντων δημιουργόν, καὶ θεὸν τῶν μακαρίων. θεὸν γάρ φησι τεθεᾶσθαι τοῦ Φαρεσαῖ· καὶ υἱὸν τὸν ἰῶτα τοῦ θεοῦ, υἱὸς γάρ φησι πρωτότοκος πάσης ἰῶτα. καὶ ὥσπερ ἐγὼ λέγομαι χριστὸν κεκρᾶσθαι· οὕτω γάρ φησιν ὁ βαρβαρικὸς τὸν χριστὸν ὀνομάζων, ὅτι χρηστός ἐστι. καὶ τὸν νοῦν ὡσαύτως. τὰ δὲ λοιπὰ φησὶ κατὰ χριστοῦ πάντα. καὶ τὸν βαβυλώνιον ἄρτον, ἐγὼ γάρ φησι ζωοποιῶ αὐτούς ἡμᾶς σοφοὺς εἶναι. καὶ ἐγὼ αὖ λέγω αὐτούς, ὅτως λέγομαι καὶ τὸν δεσπότην χν̄, καὶ θν̄, υἱὸν. καὶ ἄρτον καὶ χν̄· ἀφ' ἡμῶν μὲν κοινωνίαν τῶν ὀνομαζομένων, ὁμοίαν· οὐχὶ αὐτὴν δὲ αὐξίαν:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ τεσσαράκοντα ἕξ.

Τοῦτο φρονεῖσθε ἐν ὑμῖν ὃ καὶ ἐν χῳ ἰυ. ὃς ἐν μορφῇ θυ ὑπάρχων, ἑαυτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λαβών. οὐκ εἶπε τοῦτο φρονεῖσθε ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν ᾧ θῳ λόγῳ. ὃς ἐν μορφῇ θυ ὑπάρχων, μορφὴν δούλου ἔλαβεν. ἀφ' ἑαυτοῦ λαβὼν τὸ χ̄, ὡς τῶν δύο φύσεων προσηκόντων σημαντικῶν, ἄκραν δυώσας αὐτὸν καὶ δοῦλον μορφὴν ἀναλαβόν, καὶ θν̄ ὀνομάζει. τῶν λεγομένων, ἐς τὸ τῶν φύσεων ἀληπτως μεριζομένων διαλογῶν:— ὁμοί τῷ αὐτῷ τεσσαράκοντα ἕξ.

Ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι ἰῦ φησὶ, πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπ' οὐρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων. καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσηται ὅτι κς̄ ἰς̄ χς̄, εἰς τὸν φορεσθέντα τὸν φορεσθέντων σέβω. διὰ τὸ κεκρυμμένον, προσκυνῶ τὸ φαινόμενον. ἀμφοτέρους τοῦ φαινομένου θέ. διὰ τοῦτο τοῦ μὲν φαινο-

αἱρεθήσεται ὁ θεὸς λόγος, κτίσμα τοῦ τῶν ὅλων φρονοῦντες οὕτω γὰρ τῆς ἑνώσεως λέξιν, τὸν κεκλεθόντα διὰ μέσης τοὺς ἄνους. καὶ διὰ τοῦ ἐμετέρου σωτηρίαν, καὶ σὰρκα ἐνδεδύσθαι. τί ἐστι σὰρκα ἐνδεδύσθαι, οὐ δεδυνήσθαι ἀπὸ θεότητος ἄνευ σάρκος. τὸν σὰρκα ἐνδεδύσθαι σωτῆρος ἡμῶν. ἡκολουθηκέναι διαφωνίαν. καὶ γὰρ ὁ διάβολος ἔγνω ἀνθρωπίνην ἐνεργείαν, ἔφυγε γὰρ ἀπὸ τοῦ λόγου, καὶ τέτμηκε σάρκωσιν, πάθος; ἔκλυσον. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. οὐκ εἶπεν, ὁ λόγος διὰ σαρκὸς ἐγωνήθη. ὅπου μὲν μεμερισμένου εἰσὶν ἢ οἱ ἀπόστολοι, ἢ οἱ διάβολοι τοῦ λόγου, τί θέασιν ὅτι ἐγωνήθη σὰρξ γεγενημένος. προσοχὴ τῷ λεγομένῳ· προσοχὴ λέγουσι τὸ ὄνομα τοῦ λόγου. καὶ ὅτι ἐγωνήθη σὰρξ γεγενημένος, τί θέασι τὸ ἐγωνήθη. ὅπου δὲ μεμερισμένου εἰσὶ τοῦ λόγου, οὐδὲ διάβολον ἐτόλμησεν ἁπλῶν γωνησιν διὰ τῆς ἀνθρωποπρεποῦς. ἔκλυε. ὁ μεγαλόδωρος ἰωάννης ὁ διάβολικὸς ἡχῶν ἐς τὸν λόγον καὶ πῶς σὰρξ ἐγένετο τοῦ, ἄκουσον οἷα φησίν, ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. τουτέστιν, ἀνῆκεν σάρκα, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. τουτέστιν, ἡμετέραν ἐνεδύσατο φύσιν. ἐνώκησεν ἐν ἡμῖν. καὶ ἐθεασάμεθα πῶς δόξαν αὐτοῦ τοιαύτην. οὐκ εἶπε ἐθεασάμεθα πῶς γώνησιν τοῦ λόγου:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ τεσσάρακοντα πεντε καὶ ἑκατόν:—

Οὕτω καὶ σὰρκα χν̄ ἐπῆλθε πρὸς θν̄ λόγον ζωοφόρα, θν̄ ὀνομαζόμενα τῶν φαινομένων. ἐνδότερος ὡς ἄνω. ἄκουσον τοῦ παύλου ἀμφότερα κηρύττοντος. ἐξ ἰουδαίων ὁ χ̄ τὸ καθ' σάρκα, ὁ ὢν ἐπὶ πάντων θ̄ε̄· ὁμολογῶ τὸν ἄνω πρότερον, καὶ τότε τὴν τοῦ θυ ζωοφόρα θεολογῶ τὸ φαινόμενον. ἵνα

μελῶν τῷ τιμῇ, οὐ χωρίζω. χωρίζω τὰς φύσεις, ἀμήνυτον τῷ προσκυνήσιν:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, ιζ΄ ἁγιορείτης.

Ἦν μὲν γὰρ ὁ θεὸς λόγος, καὶ πρὸ τῶν αἰώνων πάντως, καὶ θεός, καὶ ὡσαύτως τῷ πατρί· ἀνέλαβε δὲ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς, τὸν τοῦ δούλου μορφὴν· ἀμιγῆ πρὸ τούτου καὶ ἀσύγχυτον, μετὰ τὴν ἀνάληψιν, οὐ δύο υἱοὺς ἀναδεῖξαι κεχωρισμένους, ἵνα μὴ δύο υἱοὺς, δοξολογήσωμεν· ἀμήνυτον δὲ πάντως εἶναι τὰς ἐν ἀρχῇ ὄντα υἱὸν τὰς πρὸς αὐτὸν ἀφαίρεσιν, οὐ δυνάμεθα καθ' ὃ ἀξιώματι τῆς ὑιότητος διαίρεσιν δέξασθαι. καθ' ὃ δὲ ἀξιώματι φημὶ τῆς υἱότητος, οὐ καθ' ἑκάστας φύσεις. διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεὸς λόγος ὀνομάζεται, ἐπειδήπερ ἔχει ἀφάνειαν τῷ πρὸς χν διηνεκῆ:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, ιθ΄ ἁγιορείτης.

Ἀσύγχυτον τοίνυν τῶν φύσεων τὴν ἕνωσιν ἀφάνειαν. ὁμολογοῦμεν τὸν σὺν πατρὶ θεόν. σεβόμεθα ἐν τῇ θείᾳ ἀφάνειᾳ τῷ παντοκρατόρι θεῷ συμπροσκυνοῦμεν αὐτόν:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, κ΄:—

Σκότος καὶ τοῦτοις οὐ φῶς ἀφανιζόμενον. ἵνα διχόμενον φησὶ τὸν Χν, καὶ πιστὸς ἀδιαιρέτως τὰ πρὸς τὸν θν. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πρόσωπον, δικαίοις τοῖς προσκυνοῦσιν βοηθήσει. οὐκοῦν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων ἀδιαιρέτως, διχόμενον. πρόσωπος δὲ, ἑνὰς. οὐχὶ ξένοις τοῖς πεπονθότος θεῷ:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, κ΄:—

Ἵνα μὲν φησὶ φησιν. ὡς σφόδρα τὴν τῆς θεότητος ὑπὲρ ἀφάνειαν, καὶ ἐν βρέφει τὴν δεσποτικὴν καὶ θεοῦ ἀφάνειαν. καὶ τοῦτο τοῦτοις οὐ φῶς ἀφανιζόμενον. ἵνα διχόμενον φησὶ τὸν Χν, καὶ πιστὸς ἀδιαιρέτως τὰ πρὸς τὸν θν. ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πρόσωπον, δικαίοις τοῖς προσκυνοῦσιν βοηθήσει. οὐκοῦν ὁ πρὸ τῶν αἰώνων ἀδιαιρέτως, διχόμενον. πρόσωπος δὲ, ἑνὰς. οὐχὶ ξένοις τοῦ πεπονθότος θεῷ:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου, κ΄:—

Ἵνα μὲν φησὶ φησιν. ὡς σφόδρα τὴν τῆς θεότητος ὑπὲρ ἀφάνειαν, καὶ ἐν βρέφει τὴν δεσποτικὴν καὶ θεοῦ ἀφάνειαν. καὶ ἐν βρέφει δεσποτικὴν. ἐπὶ τοῦ ἐνανθρωπήσαντος θεοῦ φησιν, ἀμαρτίαν δὲ αὐτὴν ἀβασανίστως κρατήσει. εἶπεν γὰρ ὁ αὐτὸς ἐν βρέφος, καὶ τοῦ βρέφους δεσποτικὴν:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου πρεσβύτου:—

Κοιναὶ γὰρ αἱ τῆς θεότητος ἐνέργειαι. καὶ μόναις ὑποστάσεσι, τὴν διαίρεσιν ἔχουσι. ἡ γοῦν τοῦ μονογενοῦς, δόξα, πολὺ μᾶλλον τῷ πατρὶ προσήκει. ἐστὶ γὰρ φησιν ὁ πάρεδρος ὁ δοξάζων με. πολὺ δὲ, τῷ πατρί. τὸ γοῦν ἁγία γὰρ φησι τῆς ἁγιότητας, ἐμὲ δοξάσει. πολὺ δὲ, τῇ τοῦ χῦ δωρεᾷ:— ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ιζ΄, πρεσβύτου λόγων:

Ὥσπερ ὁ λέγων θεὸν θεοῦ ἵνα τίμιον εἰσηγήσατο, οὕτως ὁ δαιμόνιον πολλαπλῆν ἀποφαινόμενος. προσκυνῶ δὲ ἓν ὑμνῶν τῇ θεότητι τοῦτον, ὡς τῆς θέας σωζόντων αὐθεντίας:— καὶ μεθύστερα:—

Δι' ὃν τὸν θεοφόρον, τὸν θεοφορούμενον σέβω. διὰ τὸν νεκρωμένον, προσκυνῶ τὸν φανερούμενον. ἀμφοτέρους τοῦ φανερούμενου θεοῦ. διαιτῶν τοῦ μὲν χωρίζομένου τῷ τιμῇ οὐ χωρίζω. οὐ χωρίζω τὰς φύσεις. ἀμήνυτον τῷ προσκυνήσιν. οὐκοῦν εἷς ὁ τοῦ καθ' ἡμᾶς υἱὸς μονογενής. οὐ καθ' ἕκαστόν ὁ τοῦ καθ' ἡμᾶς σὺν τοῦ πατρός. οὐ καθ' ἕκαστόν ὁ τοῦ καθ' ἡμᾶς μονογενής. οὕτω γὰρ ἂν ἡμεῖς ἄνθρωποι καθ' ἕκαστον, καὶ νεκρούμεθα θεοφορούμεθα. ἀμήνυτον τὸν τῷ ληφθέντι θεῷ, σὺν τοῦ καθ' ὁ ληφθέντος ὁ ληφθείς, ὡς τῷ καθ' ὁ ληφθέντι ἀφάνειαν. χριστιανῶν ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ Ἰωάννου ὅτι τῆς καὶ τὰ αἱρετικὰ περὶ τοῦ σὺν λέγων:—

Πᾶς γὰρ ἂν εἴη δοῦλος φησιν, ὁ μετὰ χῦ καὶ πρὸς

καὶ λοὺ δεῦ ὅλως. καὶ ζητῆ τὰς τοῦ λοῦ τοῦ τοὺς προβήτας,
ὁρᾶτε τὸν λοῦ πρὸ καὶ λοῦ λιὸν καὶ λοῦ δεῦ λέγο-
μένας. οὐχὶς τὰς μιᾶς μεσεζομένης ἐκκλησίας, ἀλ-
λὰ τὰς θέας τῆς φησὶ τὰ τὰς μιᾶς, ἐκείνος καὶ πα-
ρὰ καὶ μεσεζομένης ὑπόστασιν, ἐς ἀπόδειξιν τοῦ
τὰς ἑνιαῖος ὁμοίου. καὶ μοι σκοπεῖτε ὁμοίου, ἐκ
εἶν ἐνάργοις καιροῦ, ἀρξάμενον. ὁθεὶ λόγος ἐγένε-
το σάρξ, καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. ἐωνεκρίθησαν
ἑαυτῆ τῶν ἀναληφθέντα ὑπὲρ ἀνθρωποτήτα.
εἶπε γὰρ φησιν ὁ κὺς τῷ πατρί μου, καθου ἐκ δεξιῶν
μου. τῶν τοῦ ἀποστόλου φενέος τὸ αὐτὰ καὶ λεγόν,
ἐωνεκρίθησε δόξαν. ὅταν γὰρ φησὶ τὸ αὐτὰ τὰς ἀλη-
θείας ζήτει, ἐκεῖνο ἐμὲ δοξάσει:—

ὁμοίως τοῦ ἁγίου πέτρου ἐπιστολῆς:—

Ὅτι ἀπεκάλυψε καὶ ἐρξαν αἰχμαλώτοις ἄφεσιν ὡς
ὁ ἀπόστολος ὅτι φέρῃ καὶ φησίν. οὗτος ὁ πιστὸς τῷ
θῷ πεποιημένος ἀρχιερεύς. ἐγένετο γὰρ οὗτος. ὁ
ἀνδρὸς προφῶν οὗτος, ὁ καὶ μικρὸν ἐς ἀρχιερ
αἱρετικὴ προκόπας ἀξιώμα. καὶ ἄκουε ὡς φε
στέρας ὅτι τοῦ διαβολοῦ φωνῆς. ἐν ταῖς ἡμέ-
ραις φησὶ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ. δεήσεις τε καὶ ἱκετη-
ρίας πρὸς τὸν δυνάμενον σῶζειν αὐτὸν ἐκ θανάτου
μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων προσενέγκ,
καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας. καίπερ ὢν
υἱός, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαθε τὴν ὑπακοήν. καὶ τε-
λειωθεὶς, ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσιν, αἴ-
τιος σωτηρίας αἰωνίου. τελειοῦται δέ, τὸ καὶ μικρ
προκόπτον ἀρχιερεύς. περὶ οὗ καὶ ἰωάννης ἐν τοῖς
ἀποκαλύψεως βοᾷ. ἵς προκόπτειν ἡ λύπα καὶ σφί
καὶ χθόνι. οἷς σάρφονα καὶ παῦλος φησὶν ὁμο-

τελειωθεὶς

τελειωθεὶς φησίν, ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ
πᾶσιν, αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου. προσαγορευθεὶς ὑπὸ
τοῦ θῦ ἀρχιερεὺς κατὰ τὴν τάξιν μελχισεδέκ:—
καὶ μεθέτερα:— Ἀρχιερεὺς κεκλημένος. τῷ ὃ
ἀνθρωπινοτέρῳ παύλῳ, τὸν ἀπαθῆ θῦ λόγον ὡσ-
ηθῶ καθημαγμὸς ὁμοιώματι, καὶ παθητὸν λέγων:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ πέτρου ἐπιστολῆς ζ:—

Ὅθεν ἀδελφοὶ κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοή-
σατε τὸν ἀπόστολον. καὶ ἀρχιερέα τῆς ὁμολογίας ἡμῶν
Ἰν. πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν:— καὶ μεθέτερα:—
Ὄνυξ οὖν ἡμῖν τοιοῦτος ἀρχιερεύς. καὶ συμπαθοῦς
καὶ συμμέτρους, καὶ βεβαίου, τῆς δὲ αὐτὸν μιμήσεως
βεπεσθε πίστεως. αὐτὸς γὰρ ἡμῖν τῆς σωτηρίας μῆς
ὁμολογίας, σκανδάλιστος ἀβεβαίως ἀπεστάλη, ὡς
ἐπὶ μωϋσῆς καὶ τοῦ ἡλίους, τῶν τοῦ σαμαρείτης θυ-
σίαν συνεπαγόμενος. σημειωτέον ὅτι ὁμολογητὸν
πάντα ἀρχιερέα δέχεται θυσίας. καὶ ὑπεξελὼν
τὸν χν, ὡς μὴ δεόμενον σὺν τοῦτοις, ἐπὶ ἐκείνου
φησὶ προσφέρειν, καὶ τοῦ ἡλίους θυσίαν:—

ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ πέτρου ἐπιστολῆς δ:—

Ἀκολουθοῦντες τοίνυν προσέχοντες τοῖς ῥηθεῖσι. ὁ ῥαλαμωνὶ
φησὶ τῶν σαρκὸς. μεμνημονεύετε ὅτι προεῖπε τῆς σαρ-
κὸς ἐστὶ τὸ λεγόμενον. καὶ ὅτι οὐ παρ' ἐμοῦ προσ-
τέθειται ῥητῆς σαρκὸς ὄνομα. ὥστε μὴ δοκεῖν σκά-
νοις παραφερομένους. ὁ ῥαλαμωνὶ τῶν σαρκὸς καὶ
πίνων μου τὸ αἷμα. μή, εἶπεν, ὁ ῥαλαμωνὶ μου τῶν
θεότητα:— ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ πέτρου δ:—

Ἀλλ' ἐπὶ τὸ προκείμενον. ὁ ῥαλαμωνὶ μου τῶν σαρκὸς καὶ
πίνων μου τὸ αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κἀγὼ ἐν αὐτῷ.
μεμνημονεύετε ὅτι περὶ τῆς σαρκὸς ἐστὶ τὸ λεγόμ.

καθὼς ἀπέστειλέμε ὁ ζῶν πήρ, εἰμὲ τὸν φανερόμενον
αὐτῶν ἀπολουσόμεθα τῶν ἐξῆς.
καθὼς ἀπέστειλέμε ὁ ζῶν πήρ. λεγὶ ὁ αἱρετικός.
σὺ ταῦθα, πνὶ θεότητα λεγὶ. ἀπέστειλέμε φησὶ
τὸν υἱὸν λέγων. καθὼς ἀπέστειλέμε ὁ ζῶν πήρ καὶ
ἐκεῖνος, κἀγὼ ζῶ ὁ θὲ λόγος διὰ τὸν πεζόν. εἶτα
φ μεῖζά τοιῦρ. καὶ ὁ βαλὼν με, κἀκεῖνος ζητεῖται.
τίνα βαλόμεθα. πνὶ θεότητα, ἢ πνὶ σάρκα:—
ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ πατέρος, ιε΄:

Καὶ ὅλως φησὶν ὁ πᾶλαι ὅμοιοι πνὶ καινοὶ μετασχόντες,
οὐκοῦν οὐσίαις οὐδαμοῦ πρὸς ταύτη τὸν σωτῆρα,
ᾧ προσεκτιτόμεθα. ἀμὴν χῶ, ἢ νάι, ἢ πάνυ. τὸ γὰρ χὼ
καὶ τὸ νάι καὶ τὸ πάνυ, ὠὶ τοῦ μονογλώσσου πρὸς τὰς
ἑτεροφώνους λαμβανόμενον, τῶν φύσεων ἐστὶ τῶν δύο
σημαντικόν. καὶ πόλε μεθ', ὅ λόγος πνὶ θεότητα.
πόλε δὲ, πνὶ ἀνθρωποτήτα. πόλε δὲ, ἀμφότερα.
οἷον ὅταν ὁ παῖδος ἀπιστέλλων κηρύττη. ἐλθοιόν-
τες καὶ πλαμήμεθα τῷ ᾧ διὰ τοῦ φανέντος τοῦ υἱοῦ
αὐτοῦ, πνὶ ἀνθρωποτήτα βοᾷ τοῦ υἱοῦ. ὅταν δὲ δὴ
πάλιν ὁ αὐτὸς πρὸς ἐβραίους, ὁ θὲ ζήλησα ἡμᾶν
ἐν νῷ. διὸ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησε, πνὶ θεότη-
τα δηλοῖ τοῦ λόγου. οὐδὲ γὰρ ἡ σὰρξ δημιουργὸς τῶν
αἰώνων, ἀμέλει αἰῶνας δημιουργηθῆε πολλούς:—
καὶ μετέπειτα: Οὐ δὲ θεότης ἀδελφὸν τὸν
Ἰακὼβον ἔχει. οὐ δὲ τὸν τοῦ θῦ λόγου καταγλύ-
μενον θαύματον, τὸ θεοπρεπὲς αἷμα τέ καὶ σῶμα
στολόμενοι:— ὁμοίως τοῦ αὐτοῦ πατέρος κε΄:

Μετέχω φησὶ τοῖς ἡμετέροις δόμοις. σὰρξ βέβαν μὲ
πολλῶ κεκτημένοις, καὶ πρωτότητον οὐσίβδαν
λαβὼ δὲ τῆς περὶ τὸ δόγμα θεογνωσίας, ὀλιθαί-

νοντι. τοῦρ δὲ, οὐκ ἐξήλημε τῶν λόγων. ἀμὰ πᾶς
ἂν οὔτις ἐπῶς εἰπόιμι, τὸ μὲ ὄμμ τοὺς διδασκά-
λους καιρόν, καὶ τὸ ὧν ἀκριβεστέρων ὑμῖν πάρε-
στάθαι δογμάτων:— πέμπτος πρόσβυτερος ἀλε-
ξανδρέας καὶ πελεμενικήτος νοτάριος, εἶπεν:—
δὺ φανερῶς ἐν τούτοις φησὶν, ὅτι τῶν περὶ αὐτοῦ
διδασκάλων, οὐ δὲς ταῦτ' ἠξίωσε τοῖς λαοῖς, ἀ
αὐτὸς ἠξίωσε:— Φλαβιανὸς ἰωάννου πατριάρχης, εἶπε:—
πολὺ σθένε καὶ βλακόφημε τὰ παρὰ τοῦ νεστο-
εἰρημένα, καὶ οὐ φέρουσιν αἱ ἀκοαὶ ἡμῶν ἰωάννην
μολύνεσθαι, σύμφορον μέρος τῆς βλασφημίας αὐτῆ,
ἐμφερέσθω τοῖς περιστοιμένοις, πρὸς καθημερείαν
τοῦ διδάξαντος ταῦτ':— πέμπτος πρόσβυτερος
ἀλεξανδρέας καὶ πελεμενικήτος νοτάριος, εἶπεν:—
ὁ ὀλιγαβεύσαλος καὶ θεοσεβέσαλος μεγαπολίτης κῆ
ἰωάννης τῆς καθαρηγῆς καὶ ζωαύλος, διὰ βέ-
σσουλα τοῦ διακόνου, γέγραφε πρὸς πνὶ ἁμὰν
ταύτην ζωάοδον, ἰωάννην. καὶ ἐπηκολούθησεν ὑμῶν
ἡ θεοσέβεια, ἀναγνωσθῆναι. ἀναγνωσθήτω δὲ, καὶ
πνὶ ἑρμηνέων αὐτῆς:—
Τοῖς θεοσεβεσάλοις καὶ ἁγίοις καὶ ἀποστολικοῖς καὶ ἀγγε-
λικοῖς συλλειτουργοῖς τοῖς ἀπανταχοῦ ἐκκλησίαις πνὶ
ζωάοδον ἔχουσι, καὶ πεζάλοις:—

Ηυχόμεν ὀλιγαβεσάλοι ἀδελφοί, σὺν τοιαύτη καθάσα-
σθαι πνὶ πρὸς σκεπὴν πνὶ ἡμέων ζωάοδον συνεστῆναι.
ἵνα καὶ ἡμεῖς ἰωάννου τοῦ ἁγίου καὶ μεγάλου ἀδελφοῦ
καὶ ζωοπαθοῦντος ἡμετέρου, οὐ παρεμείναμεν θεσ-
νου ἀξίαν. ἀμὰ παρόντα σε μᾶλλον πρόσ-
βαθαν, πεμπόμεθα. ἐν μὲ πνὶ ἡμετέρην σύσασιν,
αἰτίαν διαφόρου ἐνεπόδιζον. καὶ νῦ πρώην, τοῦ

διαστόου καὶ ἡμῶν ἡμετέρου δύο βασιλέως
Θεοδοσίου, τοιαῦτ' ἐς τοὺς ἡμετέρους χθὲς ξυνέμε-
ται ξυμβήλυθεν. ἔστιν αὐτοῖς τῆς μεγαλοψυχίας μεμήνυκε, ἀδελ-
φοῦ ἡμετέρου καὶ συναυτοκράτορος αὐγουστίνου. πλὴν
παρουσίαν ἰδικὴν ἐσπήνη. ἔστιν α προφερμηνεύσας ξυνέ-
μαλτα ἐς ταυτὸν πλὴν ξωλὴν δίφρον αὐτῶν, οὐδαμοῦ δι-
δυμίσκεται. ὅθεν ἐμοὶ, ὅστις πλὴν τοιαύτην βασιλικὴν
σημείωσιν ἔχοι καὶ τὰ μεγάλα τῷ προφερμηνεῖ πεπερι-
φθαι ἐδόκει, ἐδεξάμην καὶ ταῦτα περιφθέγξασθαι, καὶ τὰ πρὸ-
σφορα, ἃ ἐπὶ ταῖς αὐθεντικαῖς ἀρμοδίοις ξυνέμενε-
σι, καὶ ταῖς ἐθίμοις διαλέξεσι, ξυνόδου ἡβουλήθην
ξυναγαγεῖν. ἵνα σὺν λεχθέντες ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν
ἀδελφῶν καὶ συλλειτουργῶν τῶν ἡμετέρων, εἰς πλὴν πρω-
τοκαθηδρίαν ξυνόδου τῆς ὑμετέρας μεγαλοψυχίας, πα-
ραπεμφθῶσιν. αἰδεσθεὶς δὴ οὐκ ἀνέῳκτο ἡ ξυνοδικὴ
παρόδου. καὶ γὰρ ἡ συνηχυθυῖα πολεμίων κακοηθὴς,
καὶ ἡ πορθήσουσα ἡμῶν ἐκκλησίαν τῶν ἐπαρχιῶν, ὑπὸ τῆς
ἀποστασθεισῶν τῶν οἰκητόρων. ἡ φυγόντων, ἀγελαίαν
ἐρημίαν ὅλην ἀσεβείας καὶ πολλοὺς συλήσουσα,
πλὴν σὺν χερσὶν οὐσεκλεῖ τοῦ ἐλθεῖν, τούτοις τοιγαροῦν
τοῖς κακίσμασι ξυνελθεῖν ἐς σὺν τοῦ κακίστου τῆς ἀ-
φελείας οἱ ὠσὶ σκοτοι, οὐδαμοῦ ἡ δωσιθεΐσιν. οἷς
προσετέθη. ξυνόδου τὰ βασιλικὰ ξυνέμενε σὺν
ἡμέρᾳ τοῦ σκάλαι ἐς ἡμᾶς ἦλθεν. ὁπηνίκα μέλλε μέ-
χειν τῆς προσκυνητῆς ταυτησὶ ξυνόδου δύο μηνῶν
διάστημα, παρελήλυθεν. οἱ πάντες μέλλε ἤρ-
κουν αὖ, αὐλῇ τῇ καλῇ ἀφελείᾳ ξυνόδῳ, εἰς τὸ ζῆθαι.
καὶ ἃ μὲν δεμένα δυσχέρεια ἐπὸ τῶν πολεμίων ἤπα-
τηται ξυμβεβηκέναι σὺν τοῦθεν μηχανᾶσθαι. ἵνα τὰ καὶ
τὰ μεγάλα προβάβηκε οὐδαμοῦ σκοπέμενα δεδυ-

νήμεθα, διὰ πλὴν δυσχέρειαν. ὅμως πλὴν χρεωστουμέ-
νην τῇ σκηνοποιητικῇ ἱστορίᾳ, τὸν μὲν τὸν ἡμέτερον
βασιλέα τὸν ἀκήρατον. μετὰ τούτων τῶν τῆς πα-
ρουσίας χρεμετῶν, πέρυσι μὲν προσκυνητοὶ
ἀδελφοί. ὅθεν αὐτοῦ πλὴν ὑμετέρων ἀμότητα, ἡ
καὶ τὰ μεγάλα πεισοῦσα τῇ βοηθείᾳ τοῦ ἡμετέρου
θῦ. τοιαύτην ξυνόδον προσκυνητὴν ἱερέων. βεβαί-
δὲ πάντων πλὴν πίστιν πλὴν καθολικὴν εὐσεβοῦσιν.
ἵνα ἐνεργοῦντος τοῦ ἁγίου πνεύματος, ὅπερ ταῖς ἡμε-
τέραις πρόδοις, ἐν πᾶσι τοῖς προκειμένοις πεισόμε-
θα προσόμενον. τὰς πλὰς διδασκαλίας, καὶ πρὸ
τούτου καὶ σκηνοποιητικῆς ἀκοαῖς ἐπλέγεως, τῆς
ἀρχαίας, αὐθεντίας τῇ δικαιᾳ ἐπαλοιπόθε. καὶ
οὕτως ταῖς κοιναῖς οἰκουμένης καθόμενοι, αἰνήσο-
μεν. ἵνα μὲν τούτους οὐκ πάλιν ξυνολέμενοι ἡ σκη-
νοποίᾳ, καὶ τούτοις ταῖς κακοῖς σὺν οἷς ἀνεφύμεν,
καὶ τῆς ἐπιφανοῦς καὶ ἐνδόξου ἡ αὐθεντίας καὶ
ἧς σὺν ξυνεφώνουν καὶ ἡλῆθος ἡ ἐκκλησία, ξυνεχω
ρήσαμεν, σὺν προσκήματι δευτέρας διαλέξεως, ἡ
φωνὴ δόξη ἡ πάλιν ἀφαιρεθῆναι, αἰνανεοῦσθαι.
ἐπεὶ γὰρ ἅπαξ τυχὸν νεωστὶ ἀνεφύη ζήτησεως ἀφορμή.
ἵνα μὴ λεχθῶ δευτερωθῆναι, ἡ καὶ τριτωθῆναι, δωσιθῆ
ἐπιφερομένην. ταῦτ' περὶ ὧν ἤδη πάλαι ἀπει-
ση. ἑαυτοῖς ἐπαφῆ ἐς δευτέραν διάλεξιν πλησθῆ-
ναι, οὐ δεῖν ἕτερον δόξῃ ἢ περὶ τῆς πίστεως ἥτις με-
χει δεῖσθαι καλέσθω, αὐτὸς ἀμφιβάλῃ. ξυνῆλα
διὰ τὸ τῶν μεταλαμβανόντων πάσῃ δήμῳ. ἵνα ταῦτ'
ἕτερον νῦν πάρεστιν τῆς καθολικῆς πίστεως ὥρισαν, ἐξὸν
δῶσθῆ, δι' ἀνεκῆ βεβαίωσιν. ταῦτ' ἕτερον ἤδη ἐστὶ
δεδεγμένων πρῶν ὁμολογούντα, φυλακτέα ἐστίν. ξυνῆλθ'

παρὰ ἡμῶν ἀποσταλέντας ἀγαπητοὺς καὶ θεοσεβεστάτους ἐπισκόπους δεξαμένου, ἀναμφιβόλως ἐχωρήσαμεν τῇ τῶν ἁγίων τῶν δυσσεβησάντων αὐτῷ. καὶ φωραθέντες αὐτὸν ἐκπλέοντα τῶν ἐπισκόπων, καὶ ἐκ τῶν συγγεγραμμένων ἀναγνωσθέντων, καὶ ἐκ τῶν ἀρτίως παρ' αὐτοῦ ῥηθέντων καὶ ἃ τῷ δε τῷ μακαριστῷ πάπᾳ Ῥώμης μεταπεμφθέντες, δυσσεβῶς φρονοῦντα καὶ κυρ Νεστορίου κακοδοξοῦντα, ἀναγκαίως κατεστήσθημεν ἀλλότρια τῶν κανόνων, καὶ ἐκ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ ἁγιωτάτου πάπα ἡμῶν καὶ συλλειτουργοῦ τῆς ἁγιωσύνης σου τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας, διακρινόντες πολλάκις, ὅτι τῶν τοιούτων τῷ σωτῆρι καὶ κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ ἐχωρήσαμεν ἀποφῆναι:— Ὁ βλασφημήσας τὸν μονογενῆ υἱὸν τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρα ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, οὐκ ἔστιν ὅτε ἐπιστήσεται τῷ ἁγίῳ συνόδῳ, ἀλλ' ὕδιον ἔσται τοῦ αὐτοῦ νεστορίου, τοῦτε ἀποστησόμεθα αὐτοῦ ἐξιλασμοῦ, καὶ παντὸς συλλόγου ἱερατικοῦ:—

Κύριλλος ἐπίσκοπος ἀλεξανδρείας, ἐπέδωκεν ἀποφηναμένου ἀποφηναμένος ἔφη τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ:— α

Ἰουβενάλιος ἐπίσκοπος ἱεροσολύμων, ἐπέδωκεν ἀποφηναμένου ἀποφηναμένος ἔφη τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ:— β

Φλαβιανὸς ἐπίσκοπος Φιλίππων, ἐπέδωκεν ἀποφηναμένου ἀποφηναμένος ἔφη τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ:— γ

Φίρμος ἐπίσκοπος καισαρείας καππαδοκίας, ἐπέδωκεν ἀποφηναμένου ἀποφηναμένος ἔφη τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ:— δ

Μεμνῶν ἐπίσκοπος ἐφέσου, ὑπέδωκεν ἀποφηναμένου ἀποφηναμένος ἔφη τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ:— ε

Ὁ καὶ λιος ἐπίσκοπος χῶν τῇ μητροπόλει κυπαρισσῶν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ὅτι τῇ προγεγραμμένῃ ἀποφάσει:— ς

Θεόδοτος ἐπίσκοπος ἀγκύρας τῆς ἁγίας συνόδου:— ζ

ὅς τις βούλεται αἵρεσιν ὑπὲρ τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας ἐθέσπισεν ἢ τὸ δόγμα κρατῆσαι. οὐ μὴν ἰδίᾳ αὐθεντίᾳ, ἀλλὰ καὶ τῇ τῶν ἀρχαιοτέρων πίστει, ὀφείλει βεβαιοῦσθαι ὅπερ ἐφρόνησαν. ὥστε οὕτως τοῦ μὲν, ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτέρων. τοῦτο δὲ, ἀπὸ τῶν νεῶν ὅρων, τοῦτο ὅπερ διαβεβαιοῦνται δογμάτων μόνος. ἐν ᾗ τῆς συνόδου τῆς καθολικῆς τὴν ἀλήθειαν ἀπὸ τῶν παρωχημένων καιρῶν μέχρι τῶν νῦν ἐκκλησιῶν καθαρότητα, καὶ ἀπλότητα αὐθεντίαν φέρουσαν, ἑαυτὸν καὶ λέγειν διδάξει καὶ κελεύει. ταῦτα τέως ὑπὲρ τῆς παρούσης πρόνοιας τῆς ἀφορμῆς, ἵνα μὴ καὶ παρεμπέσῃ ἡ ἀνάγκη ἢ πρόφασις ἢ ἀφορμὴ οὐ ζητηθῇ τοῖς παρεπιδημοῦσιν ἀπὸ τῶν ἐπαρχιῶν, πολλάκις ὑπολαβεῖν, ἐπὶ πλέον παρακαλῶ. ἵνα θεωρηθῇ σὺν τοῖς μετὰ πολυετίαν ἐπὶ τῷ αὐτῷ πράγματι ἢ ἀνάγκη μεῖζον ἀναγκάσῃ ἢ ἀφορμὴ ἐπὶ πλέον ἀφορμήσῃ. ἀλλὰ ταύτῃ τῇ προθέσει ἀνάγκη μεῖζον λαμβάνειν, καὶ παθεῖν ἀνάγκην:—

Κύριλλος ἐπίσκοπος ἀλεξανδρείας, εἶπε:—

Καὶ ἡ ἀναγνωσθεῖσα ἐπιστολὴ τοῦ δεσπότου καὶ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου τῆς καθ' ἡμᾶς καὶ πεπειθόλου, ἐμφερέσθω τῇ πίστει τῶν ὑπομνημάτων. φανερὸν ἔστω ἐκ διανοίας. βούλεται γὰρ τὰ μὲν ἀρχαῖα καὶ πάλαι ὡσθῆναι δόγματα. τὰ δὲ νεωστὶ καὶ ἀλλότριος ἰσχυρὰ μηδὲν, καὶ ἀσεβοῦς εἰρηνεύειν, ἀποδεκνύεσθαι καὶ ἐκ βάθους:— πάντες οἱ ἐπίσκοποι. ἐμφανῆ ἔστω. αὕτη πάντων αἱ φωναί. ταῦτα πάντες λέγομεν. αὕτη πάντων ἡ δόξα:—

ἡ ἁγία συνόδος, εἶπε:—

νθ Περὶ τοῖς αὐτοῖς μήτε ἐπανορθοῦσθαι βουληθέντος τοῦ τιμιωτάτου νεστορίου τὴν παρ' ἡμῶν κρίσιν, μήτε μὴν

η Παλλάδιος ὀπτίκου τόπος τῆς ἀμφοτέων χαλκοτύπων, σωμα-
νδν τῆς ἁγίας ζωοδόχου πηγῆς ἀποφ[ασ]ί[σ]θ[η]κ[ε]
θ Ἀμφίλοχος ὠνὴ σκότος σιδηρᾶς, ὑπέρκειται ἀπο φη-
ναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ι Ἰκόνιος ὀπτίκου τόπος κριτής, ὑπέρκειται ἀπο φηναλ-
μένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ια Φίλιππος ὀπτίκου τόπος ἀποστολικοῦ καὶ βυζαντίδος, ὑπέρκει-
ται ἀπο φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ιβ Δανιὴλ ὠνὴ σκότος κολωνίας, ὑπέρκειται ἀπο φηναλ-
μένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ιγ Θεοδώρου ὠνὴ σκότος κοσμήτου, ὑπέρκειται ἀπο φη-
ναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ιδ Ὑλλάριος ὀπτίκου τόπος ῥόδου, ὑπέρκειται ἀπο φηναλ-
μένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ιε Κῦρος ξάλικος ὀπτίκου τόπος ἀδριανουπολίτης, ὑπέρκει-
ται ἀπο φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ιϛ Δονάτος ὀπτίκου τόπος νικοπόλεως παλαιᾶς ἠπείρου, ὑπέρ-
κειται ἀπο φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ιζ Ὑλάριος ὀπτίκου τόπος δυρραχίου, ὑπέρκειται ἀπο-
φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ιη Σενεκίων ὠνὴ σκότος πόλεως δεκανῆς, ὑπέρκειται ἀπο-
φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
ιθ Ἐπιφάνιος ὀπτίκου τόπος χερσῶνος, ὑπέρκειται ἀπο-
φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
κ Ἐνσέβιος ὀπτίκου τόπος ἡρακλείας, ὑπέρκειται ἀπο-
φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—
κα Ἀμμόνιος ὠνὴ σκότος τῆς κατὰ Θήβας ἁγίας τοῦ θυ
σκληνοτάς τῆς κ[υ]ν[ω]ν. ξηράδος, ὑπέρκειται ἀπο
φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόχου:—

κβ Δομνῖνος ὠνὴ σκότος τῆς κατὰ θήβας ἁγίας τοῦ θυ σκ-
ληνοτάς τῆς ὑπέρκειται ἀποφηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁ ζωο:—
κγ Θ[εο]δοσιὰς ὀπτίκου τόπος κορωνης πόλεως, ὑπέρκειται
ἀποφηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
κδ Γρηγόριος ὠνὴ σκότος κατὰ θυ χθὰν τῆς κερκυρ(ῶ)-
τος, ὑπέρκειται ἀποφηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγ ζωοδω:—
κε Παῦλος ξηρὸς θυ ὠνὴ σκότος ἀνδρεόπων, ὑπέρκειται
ἀποφηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
κϛ Καλλικράτης ὀπτίκου τόπος τῆς κατὰ ναυπακτον ἁγίας
τοῦ θυ σκκληνοτάς, ὑπέρκειται ἀποφηναλμένος
ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
κ? Νικίας ὀπτίκου τόπος μεσαράων ὑπέρκειται ἀποφηναλ-
μένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
κη Δοκιμάσιος ὀπτίκου τόπος διοικήσεως θεσσαλο-
νίκης ῥοδοπης τῆς πόλεως μεσαρωνίτας, ὑπέρκει-
ται ἀποφηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
κθ Λουκιανὸς ὀπτίκου τόπος τῆς αὐλῆς ἐπαρχίας πόλεως
τοπαρχου, ὑπέρκειται ἀποφηναλμένος, ἄμεσος τῆς ἁ ζωο:—
λ Ἐννέπλους ὠνὴ σκότος τῆς αὐλῆς ὑπαρχίας πρ, με-
ξιμιανῆ, ὑπ ἀποφηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγ ζωοδόω:—
λα Ῥηγῖνος ὀπτίκου τόπος πρ κωνσταντιανῆς, ὑπέρκειται ἀπο-
φηναλμένος ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
λβ Θεμίστιος ξάλικος ὠνὴ σκότος ταρσοῦ, ὑπέρκειται ἀπο-
φηναλμένος, ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
λγ Τερέβιος ὀπτίκου τόπος θεσσαλονίκα τῶν ἑλλήνων, ὑπέρ-
κειται ἀποφηναλμένος. ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
λδ Φ Θόνιτος ὠνὴ σκότος ἡρακλείας, ὑπέρκειται ἀπο-
φηναλμένος, ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—
λε Σαπίκιος αἰνίου ὠνὴ σκότος πάφου, ὑπέρκειται ἀποφη-
ναλμένος, ἄμεσος τῆς ἁγίας ζωοδόω:—

λϛ Φιλοθέμελος ὠϊόσκοπος κώνης, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

λζ Ἀρχέλαος ζεύξιππος ὠϊόσκοπος μύνδου, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

λη Ἀντέλης ὀπίσκοπος βύρρας, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

λθ Φανίας ζεύξιππος ὠϊόσκοπος πὸ Ἁρπασσέων, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

μ Θεοδεύξιππος ζεύξιππος ὠϊόσκοπος ἀλανδέων, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

μα Ἀνδρόμαχος ὀπίσκοπος ὑπαρχίας κρήτης πὸ Χερσονη, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

μβ Παῦλος ζεύξιππος ὠϊόσκοπος ὑπαρχίας κρήτης πολεῦ λαμπης, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

μγ Ζηνόβιος ὠϊόσκοπος ὑπαρχίας κρήτης πὸ Ἀνασου, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

μδ Θεόδωρος ὀπίσκοπος δωδώνης ὑπὲρ θου παλαιᾶς, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

με Διών, διάκονος ζωνοδόκιδι τοῖς πᾶσιν, ὑπερέχοντα :—

μϛ Σεκουνδιανὸς ὠϊόσκοπος τῆς μεγαλοπρεπείας αὐτοῦ τοῦ ἐκκλησίας, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

μζ Θεόδωρος ὀπίσκοπος ἐχίνου, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

μη Ἡρακλέων ὀνησι διόφιλος ὀπίσκοπος ζβέλεων, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

μθ Εὐπόρης ὠϊόσκοπος ὑπαιπων, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

ν Ῥόδων ὠϊόσκοπος παλαι κεπόλεως τῆς ἀσί, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :—

Εὐτύχιος ζεύξιππος ὠϊόσκοπος τῆς ἐρυθρῶν πὸ, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— νε

Νεστόριος ὠϊόσκοπος σιών, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— νϛ

Εὐτύχιος ὠϊόσκοπος Θεοδοσίου πὸ, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— νζ

Μόδεστος ὠϊόσκοπος τῆς ἀναπλῶν πὸ, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— νδ

Θεοσέβιος ζεύξιππος τῶν ὠϊοσκόπων, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— νε

Θεόδοτος ὠϊόσκοπος νύσσης, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— νϛ

Μ ἄξιμος ζεύξιππος ὀπίσκοπος, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως τῆ αἰτία ζωνόδω :— νζ

Μ ἄξιμος ζεύξιππος ὠϊόσκοπος κυμης, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— νη

Ἀλέξανδρος ὀπίσκοπος ἀρκαδιουπόλεως, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως, ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— νθ

Θεόδωρος ὀπίσκοπος τῆς ἀνιπόσων πόλεως, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— ξ

Εὐσέβιος ζεύξιππος ὀπίσκοπος μακρηπόλεως σιπύλου, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— ξα

Εὐσέβιος ὀπίσκοπος ηρακλομηδῶν, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— ξβ

Θεόδοσιος ὀπίσκοπος μαξαύρων, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— ξγ

Εὐξύσπιος ζεύξιππος ὀπίσκοπος δικάζων, ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω, ὑπερέχοντα :— ξδ

Φίλιππος ὀπίσκοπος τῆς παραλαίων, ὑπερέχοντα ἀποφηναμένως ἄμεμπτῆ αἰτία ζωνόδω :— ξε

ξε ὁ Φόβιος ζ̄χ̄ης ὠ̄σ̄ηκ̄ος χολλωνης, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀ-
πο Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

ξς ὁ Δωρόθεος ζ̄χ̄ης ὠ̄σ̄ηκ̄ος χερρίνης, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο-
Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

ξζ Εὐθάλιος ζ̄χ̄ης ὠ̄σ̄ηκ̄ος πο͞ῡ ηλιοφωλος, ὑπ̄η-
ρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

ξη Τιμόθεος ὠ̄σ̄ηκ̄ος βρυελλων, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο-
Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

ξθ ὁ Θωμᾶσιος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος πλοσκίου, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο-
Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

ο Ἡσύχιος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος πόλεως πλοσίου ὀπ̄ω̄ε̄χ̄ίας ζ̄η̄-
κ̄ωνίου, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

οβ Εὐσέβιος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος ὀπ̄ω̄λ̄ων, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φη-
ναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

ογ Φιλοθέμων ὠ̄σ̄ηκ̄ος βίννης, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φη-
ναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

οδ Ζ̄ήνων ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος πόλεως κοῡρ̄ά̄τω̄ν τ̄ῆ̄ς κω̄π̄ρ̄ου, ὑπ̄η-
ρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

οε Γ̄ελβούνιανός ὠ̄σ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς ἐ̄ν̄ κε̄λ̄ᾱμ̄οῡπ̄ό̄λ̄ε̄ι ἀμ̄ί̄-
χ̄ᾱλ̄η̄σ̄ί̄ᾱς, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

ος Νουήριος ὠ̄σ̄ηκ̄ος σέλγης, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φηνά-
λμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

οζ Θ̄ε̄ό̄φ̄ῑλ̄ος ὠ̄σ̄ηκ̄ος σαλαῦν, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φηνά-
λμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

οη Καισάριος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος πο͞ῡ ἄρκνης, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο
Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

οθ Ἰωάννης ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος πεσινουντίου, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο
Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

π Σ̄ε̄β̄ᾱσ̄τ̄ῑᾱνός ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος ἀθ̄ε̄λ̄β̄ί̄δ̄ος ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο
Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Νίκων ὠ̄σ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς ἐ̄ν̄ κω̄π̄ρ̄ε̄ν̄ο͞ις ἀμ̄ί̄ᾱς τ̄ο͞ῡ Ἁ̄γ̄ί̄ο̄ῡ πα
ἐκκλησίας, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Θεόκτιστος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς κω̄π̄ρ̄ᾱλ̄ί̄ᾱς κω̄μ̄ο̄π̄ό̄λ̄ε̄ω̄ς, ὑπ̄η- πβ
ρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Σ̄ο̄λ̄ω̄ν ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς κω̄π̄ρ̄ᾱλ̄ί̄ᾱς, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φη- πγ
ναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Νεστάβιος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς ἐ̄ν̄ νεᾷ ἀ̄μ̄ί̄ᾱς τ̄ο͞ῡ Ἁ̄γ̄ί̄ο̄ῡ ἐκ- πδ
κλησίας, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Κυπριανός ὠ̄σ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς κω̄μ̄ῆ̄ς λ̄ῡβ̄ην, ὑπ̄ηρ̄εσια πε
ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Φιλαδέλφος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς χ̄ε̄ρ̄σ̄ω̄νή̄σ̄ο̄υ πο͞ῡ κῡπ̄ρ̄ί̄ο̄ῡ πς
πόλεως, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Θεόκτιστος ὠ̄σ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς Φ̄ω̄κ̄ᾱί̄ᾱς πο͞ῡ Ἀ̄ν̄δ̄ρ̄ο̄ύ̄σ̄η̄ς, ὑπ̄η- πζ
ρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Ῥοῦφῖνος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος τ̄ῆ̄ς Ἀ̄β̄η̄ν̄ω̄ν πο͞ῡ Ἀ̄ν̄δ̄ρ̄ο̄ύ̄σ̄η̄ς, ὑπ̄η- Ϛ
ρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Ἰωάννης ὠ̄σ̄ηκ̄ος ὠ̄μ̄ο̄φ̄ο̄ρ̄ί̄ο̄υ πο͞ῡ Ἀ̄ν̄δ̄ρ̄ο̄ύ̄σ̄η̄ς, ὑπ̄η- Ϛα
ρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Φῶδος ὠ̄σ̄ηκ̄ος ἰ̄ω̄ά̄τ̄η̄ς, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Φηναλμ̄ωνος Ϛβ
ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Λ̄ῑανός ὠ̄σ̄ηκ̄ος πο͞ῡ συκαμ̄ί̄ν̄ου, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο Ϛγ
Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Παυλιανός ὠ̄σ̄ηκ̄ος μακ̄ε̄δ̄ο̄ν̄ί̄ᾱς, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο- Ϛδ
Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Θεόδωρος ὠ̄σ̄ηκ̄ος ἀ̄ρ̄ῑδ̄ή̄λ̄ω̄ν, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο- Ϛε
Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Σ̄ε̄β̄ῆ̄ρ̄ος ὠ̄σ̄ηκ̄ος παρεμβολῶν, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο- Ϛϛ
Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

Παῦλος ὀπ̄ῑσ̄ηκ̄ος ὠ̄ν̄η̄θ̄ώ̄ν̄ος, ὑπ̄ηρ̄εσια ἀπο- Ϛζ
Φηναλμ̄ωνος, ἄμ̄ε τ̄ῃ ἀ̄μ̄ί̄α χ̄ω̄ό̄δ̄ω :–

ϛιη Νεπτέρης, ὀπτίκοπος ναοῦ ἁγίας Εὐφημίας ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ϛιθ Σαλάδος ὠνίκοπος Φαίνου, ὑπέρσκελα ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρ Ἐρρεπιανὸς ὠνίκοπος τῆς μυρεώνος πόλεως, ὑπέρσκελα ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκα Κυριλλος ὠνίκοπος πυλῶν, ὑπέρσκελα ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκβ Σελήνοντος προβυστέρος πεδιοδρόμου, ὑπέρσκελα ναοῦ Παύλου, ἐπὶ τῇ ὁδῷ χάρτης παλαιᾷ :—

ρκγ Ἑρμογένης ὀπτίκοπος εἰκοσιτεσσάρων, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκδ Εὐσέβιος ὠνίκοπος πλουσίου, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκε Εὐλόγιος ὀπτίκοπος πολεμαίδος, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκϛ Φοιβαμμων ὠνίκοπος ποτάμου, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκζ Παῦλος ὠνίκοπος Φραγέως, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκη Μακεδόνιος ὀπτίκοπος ξαείως, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκθ Ναζάρης ὠνίκοπος ὀξυρύγχου, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλ Ὁ Δέλφιος ὠνίκοπος τῆς ὀνουφίλου, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλα Ὁ Θαῦμάσιος ὠνίκοπος τῆς παροικίας, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλϐ Ἡρακλάδος ὠνίκοπος παροικίας Θωεώς, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλγ Σιλουανὸς ὠνίκοπος βοηθοῦς, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλδ Κῦρος ὠνίκοπος ἀμαιῶν, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλε Μακάριος ὠνίκοπος ἡλιουπόλεως, ναοῦ ἀποφηναμένως, ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλϛ Μηδώρος ὀπτίκοπος λεόντων, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλζ Ἰωάννης ὀπτίκοπος τῆς Φαιωνίων, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλη Στεφανίτης ὠνίκοπος τῆς ἀφροδίτης, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρλθ Λαμπέλιος ὠνίκοπος τοῦ ἡκατίου, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρμ Θεόπεμπτος ὠνίκοπος καβάλων, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρμα Εὐσέβιος ὠνίκοπος ὑλουπόλεως, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρμϐ Χρυσόστομος ὠνίκοπος ἀφροδίτου, ναοῦ ἀποφηναμένως, ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρμγ Ὁ πλέξιππος ὠνίκοπος πλεοπαδίδος, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρμδ Θεῶν ὠνίκοπος ἡρακλέους τοῦ σεθεσίτου, ναοῦ ἀποφηναμένως, ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρμε Θεωνᾶς ὠνίκοπος ἀμμωῦς, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρμϛ Ἡρακλάδης ὠνίκοπος τῆς ἄνω ἡρακλᾶς, ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρμζ Ὁ μεμῶν ὠνίκοπος τῆς βουσιλῶν πόλ[εως] ναοῦ ἀποφηναμένως ἅμα τῇ ἁγίᾳ ἐμοὶ ὁδῷ :—

ρκη Ἀνδρέας, ἰωὶ ὀκτωκοντος ὄρμου πδ, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρκθ Μακάριος ἰωὶ ὀκτωκοντος αὐλαίου, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος, ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλ Ἡράκλιος ἰωὶ ὀκτωκοντος Ταμιάθεως, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος, ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλα Ἰσαὰκ ἰωὶ ὀκτωκοντος Ἡμέρας, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος, ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλβ Ζήνων ἰωὶ ὀκτωκοντος πόλεως Ταχίρων, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλγ Ἀβδερραὴμ ἰωὶ ὀκτωκοντος πόλεως Ὀξυρυγχίνης, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος, ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλδ Σαμουὴλ ἰωὶ ὀκτωκοντος οὐδυδίων, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλε Δανιὴλ ἰωὶ ὀκτωκοντος Δαρήνων, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος, ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλς Σωσάνθης ἰωὶ ὀκτωκοντος Ὀξυρυγχιτικῆς, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλζ Ἀβραάμιος ἰωὶ ὀκτωκοντος Παανεφύσου, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλη Βασίλειος ἰωὶ ὀκτωκοντος Τῆς μεγαλοπόλεως γραμματεὺς τῶν Παμφύλων, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρλθ Ὑπάτιος πρωτοβύπατος ὑπέρκειται διὰ τὸ ἀρρωστεῖν αὐτόν:–

ρμ Ἀρῆνος ἰωὶ ὀκτωκοντος πομπηιουπόλ τῆς Παφλαγονίας, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρμα Ἐλπιδιος ἰωὶ ὀκτωκοντος Τῆς κληδουμένου ἀμφιθεάτρου ἑκκλησίας, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρμβ Στέφανος ἰωὶ ὀκτωκοντος Τῆς Ἰνδῶν πόλ τῆς Ἀσίας, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρμγ Δόξας ἰωὶ ὀκτωκοντος σμύρνης, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρμδ Ἀλέξανδρος ἰωὶ ὀκτωκοντος Τῆς λαοδικέων μεγαλοπόλεως, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρμε Στεφάνιος ἰωὶ ὀκτωκοντος Τῆς ναοῦ ἱεροκηρύκων, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος, ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρμς Παῦλος προβυβύπατος ὑπέρκειται αὐτοῦ πρόεδρός καὶ ἐπιδημοῦσιν:–

ρμζ Σιλουανὸς ὀκτώκοντος κεφαλῶν, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος, ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρμη Κωνσταντῖνος ὀκτώκοντος Τῆς διοκλητιανουπόλ, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος:–

ρμθ Ἑρμόλαος ὀκτώκοντος πόλ Ἰουδαίων, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρν Ἀλεξανδρεὺς ὀκτώκοντος Τῆς ναοῦ Ἀφροδίτης ἀμίας ἑκκλησίας, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος:–

ρνα Ἰωάννης ἰωὶ ὀκτωκοντος λαοδίκου, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρνβ Ἀλέξης ἰωὶ ὀκτωκοντος κρόνου, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος, ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρνγ Εὐτύχιος ὀκτώκοντος Τῆς ναοῦ δουελτονῶν σωζόπολιν, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος:–

ρνδ Καϊνίνικος ὀκτώκοντος ἀσπαμοῦ, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρνε Ἀθανάσιος ἰωὶ ὀκτωκοντος ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος:–

ρνς Θυαλτεβανὸς ὀκτώκοντος ἰκονίου, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρνζ Θεῖος ὀκτώκοντος παιονοπόλεως, ὑπέρκειται ἀποφθινοπωρίδος ἄμικτη ἀμία ζωοδώω:–

ρνη Θωμᾶς ἐπίσκοπος τῆς δερβιτῶν, ὑπέγραψα ἀποφη-
νάμενος, ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρνθ Μακάριος ἐπίσκοπος Ἰλλύρων, ὑπέγραψα ἀπο-
φηνάμενος, ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρξ Ἀλύπιος ἐπίσκοπος Ἀμισηνοῦ, ὑπέγραψα ἀπο-
φηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρξα Λεόντιος ἐπίσκοπος λιβιάδος, ὑπέγραψα ἀποφη-
νάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρξβ Σελεύκιος ἐπίσκοπος συνάδων ἐπαρχίας Φρυγίας
Σεκουντορίας, ὑπέγραψα :–

ρξγ Εὐσέβιος ἐπίσκοπος δοκιμίου ἐπαρχίας Φρυγίας
Σεκουντορίας, ὑπέγραψα :–

ρξδ Σαλμάτιος ἐπίσκοπος τῆς κωμῆ κωζηνων ἀγίας τοῦ
Θεοῦ ἐκκλησίας, ὑπέγραψα :–

ρξε Τιμόθεος ἐπίσκοπος ἐπαρχίας σαυδίας, ὑπέγρα-
ψα ἀποφηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρξς Τιμόθεος ἐπίσκοπος τῆς μητροπόλεως ἐπαρ-
χίας Ῥιζαιωνίτου, ὑπέγραψα :–

ρξζ Ἀθανάσιος ἐπίσκοπος Πολεμωνίου ἐπαρχίας Ῥιζαι-
ωνίτου, ὑπέγραψα ἀποφηνάμενος :–

ρξη Θεοφάνης ἐπίσκοπος φιλαδελφίας, ὑπέγραψα
ἀποφηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρξθ Φώσκος ἐπίσκοπος θεαδόσεως, ὑπέγραψα ἀποφηνά-
μενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρο Εὐσηβέριος ἐπίσκοπος τῆς σφωνιακῶν πόλεως λυ-
διάς, ὑπέγραψα :–

ροα Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς λυδίας δαρδάνων, ὑπέγραψα
χειροθέμενος χθεὶ παρεπιδημῶ τῇ ἁγίᾳ πόλει ἐπιθεόφιλος, συμπ-
τουργοῦ Φώσκου, διὸ τὸ ἐκ βάρους τι ἔσεσθαι εἶναι :–

ροβ Λίμνιος ἐπίσκοπος τῆς πολιτικῆς ἐπαρχίας λυ-

διάς, ὑπέγραψα ἀποφηνάμενος :–

ρογ Ἰωάννης ἐπίσκοπος τῆς ἀπρωλίου πόλεως ὑπαρχίας
λυδίας, ὑπέγραψα ἀποφηνάμενος :–

ροδ Θεόδωρος ἐπίσκοπος ἀτταλείων, ὑπέγραψα ἀποφη-
νάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ροε Παῦλος ἐπίσκοπος τῆς εὐθρυμνης, ὑπέγραψα ἀπο-
φηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ :–

ροϛ Τιμόθεος ἐπίσκοπος Θερμισοῦ καὶ σιδηροπόλεως, ὑπέ-
γραψα ἀποφηνάμενος :–

ροζ Εὐδόσιος ἐπίσκοπος πόλεως ἰσπόων, ὑπέγραψα ἀπο-
φηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ροη Λιβιανὸς ἐπίσκοπος πολεμωνιάδος πόλεως, ὑπέγραψα
ἀποφηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ροθ Θωμᾶς ἐπίσκοπος οὐασλεντιανουπόλεως, ὑπέγρα-
ψα ἀποφηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρπ Εὐσέβιος ἐπίσκοπος βιζύης, ὑπέγραψα ἀποφηνά-
μενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρπα Θεόδωρος ἐπίσκοπος γαδάρων, ὑπέγραψα ἀπο-
φηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρπβ Μάξιμος ἐπίσκοπος μαξιμιανουπόλεως μακαιόθου, ὑπέ-
γραψα ἀποφηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρπγ Βενιαμὶν ἐπίσκοπος πέργης, ὑπέγραψα ἀποφη-
νάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρπδ Παβίσιος ἐπίσκοπος ἀπολλωνίας, ὑπέγραψα
ἀποφηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρπε Εὐλόγιος ἐπίσκοπος Ταρνουθέως, ὑπέγραψα ἀπο-
φηνάμενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρπϛ Γάϊος ἐπίσκοπος Ταυιανῶν, ὑπέγραψα ἀποφηνά-
μενος ἔμεσα τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ :–

ρπζ Ὁ ἀδελφὸς ἐπίσκοπος ἀνουφεῦς, ὑπέγραψα ἀποφη-

ναλμίως ἑορτῇ τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ·—
ρ·πη Ἐνδόξιος ἐπίσκοπος Χαλκηδόνος ὀρθοδοξήσας,
ρ·πθ καὶ ἐξορισθεὶς ὑπὸ Φωτίου τοῦ ἀλλοπίστου, ἐπανῆλθε τῇ
προκειμένῃ ἑορτῇ τῆς Συνόδου ἐκ τῆς ἐξορίας·—
Ἐτοῖ καὶ διάκονοι ἐπανῆλθον τῶν ὀρθοδόξων αὐλῶν. ἡτό-
ρησαν γὰρ τινὲς ἐξ αὐτῶν, μὴ δυνάμενοι ὑπομεῖναι τὴν
τῶν ἁγίων Συνόδων·— κακοπάθειαν·—

Ἡ ἁγία Συνόδος, ἡ χθὲς τῇ συμπαρούσῃ σήμερον ἐν
Ἐφέσῳ μεθ' ἡμῶν, ὧν τελετικοφορεῖ νέα Ἱερουσαλήμ.
γίνωσκε σεαυτόν, διὰ τὰ δυσεβῆ σου κηρύγματα.
καὶ τῶν πρὸς τοὺς καινοὺς αἱρετικοὺς καὶ τὰ ὁσιωθέν-
τα τοῖς ἁγίοις πατράσι θεσμοῖς, ἰουνίου μηνὸς
τοῦ ἑνεστῶτος δευτέρᾳ καὶ ἑνδεκάτῃ. παρεκτὸς τῆς ἁγίας
Συνόδου, κατεφρόνησαν, καὶ παυλὸς ἐπίσκοπος
βαθυμοῦ ἐπανῆλθεν ἀφ' ὅδου·— Τῆ ὑστέρᾳ τοῦ
κατεφρονήθησαν τῶν αὐτῶν νεοτέρων, ἐπτακαίδεκα αὐτῷ,
τοσοῦτο τὸ ἐπίσκεμμα παρεκτὸς τῆς ἁγίας Συνόδου·—
Ἐπεστολὴ ἐπεμφθῆ πρὸς τοὺς κληρικοὺς καὶ οἱ
μοναχοὺς τῆς ἐκκλησίας κωνσταντινουπόλεως
ἐν αὐλῇ τῇ ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ καὶ αὐτῶν νεοτέρων ἐπτακαί-

Ἡ ἁγία Συνόδος ἡ χθὲς τῇ ἐν Ἐφέσῳ συναχθεῖσα
ἐπίσκοποι ὧν ὀρθοδοξούντων καὶ τῶν φιλοχρίστων ἡμῶν
βασιλέων. κηρυκτικὰ οὐχαριῶ. δύσβεσθαι,
κληρικοῖς. τοῖς καθ' ἡμῶν φιλοχρίστων κωνσταντίνου
πόλεως ἁγίας τοῦ θῦ ἐκκλησίας. γινωσκέτω ἡ ὑμε-
τέρα ἁγιότης, τὸν δυσφήμον νεοτέρων διὰ τὰ δυσ-
σεβῆ αὐτοῦ κηρύγματα, καθ' ἡμῶν, ἐκκλησιαστι-
κοὺς θεσμοὺς ἐκπληρώσασα, καθ' ἡμῶν χθὲς ἡμέρᾳ
ἥτις ἐστὶ τοῦ ἑνεστῶτος μηνὸς ἰουνίου δευτέρᾳ καὶ

ἑνδεκάτῃ, παρεκτὸς τῆς ἁγίας Συνόδου καθ' ἡμῶν τοῖς
ἐκκλησιαστικοῖς κανόσι, κατεφρόνησαν· καὶ παῦλος
ἐπίσκοπος βαθυμοῦ, ἐπανῆλθεν ἀφ' ὅδου. φυλα-
ξάτω τοίνυν τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ συμπαύσθω ὡς μελ-
λοντες καὶ λόγον ἀποδώσειν τῷ καθ' ἡμῶν βουλήσαντι θῦ
καὶ νόμοις τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων
ἡμῶν βασιλέων χαθεσθαι ἐπιχειρήσαντι, τῇ κωνσταν-
τινουπολίτῶν ἐκκλησίᾳ·—
Τῶν ὑπεξεθεσίων ἐν κωνσταντινουπόλει, ἐπομένῃ ἑορ-
τῇ τῇ ἁγίᾳ Συνόδῳ ἐν ἐφέσῳ καθ' ἑαυτὸ γέγονε-
σμοὶ τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βα-
σιλέων, καὶ οἱ ἐγκλῆσθέντες τοῦ ἐχθροῦ τοῦ χῦ τοῖς αὐτοῖς
αὐτοῖς ἐπιχειρήσασι. καὶ δυσεβῆ κηρύγματα, καθ' ἑαυτῶν
τόν. ἵνα μὴ λοιπὸν τῆς οἰκουμενικῆς ὅλης ἐκκλησίας
σκανδαλίζηται. καὶ ὡς ἐθορυβήθη τοῦτο ἐν κωνσταν-
τινουπόλει, πάντες οἱ τὰ ἐκκλησιαστικὰ ἀσεβοῦντες, καὶ
τὰ ἐκκλησιαστικὰ λαβόντες πορίσματα, ἐπανε-
σκέλεον τῷ ἀληθείᾳ. λέγομεν δὴ φεύγοντες
τὰ σκολιὰ τὰς ὁδοὺς, καὶ μὴ συμπεριφερόμενοι μετὰ
ξένης ἐκκλησιαστικῆς κωνσταντινουπόλει τινὲς ἀπὸ τῆς ἁγίας Συνό-
δου, μετὰ ἐξεπορεύθην ἐκεῖ. αὐγουστίνον τὰ τοῦ ἐχ-
θροῦ τοῦ χῦ, καὶ ἀπῆγον τὲ καὶ ἀπέφερον· καὶ
ἐκεῖ οὐδὲς δύναται πρὸς θν· πλὴν ἐστιν ὡσεὶς, ἐξοι-
κονομίας θῦ, ὀρχεῖται ἐπιτοπὶ ἀπὸ ἐφέσου, μετα-
φθῆ πρὸς τοὺς αὐτοὺς ἐπισκόπους καὶ μονασκὰς· μετε-
φθῆ διὲπαύτου, δηλοῦντες αὐτῷ ἃ πεπόμεθον
ἐῶ· καὶ οὕτως ἐπαῦσεν καὶ ὡσὶ φερόμενος τὸν πε-
λαγιανὸν, ταύτην ἤνεγκε· καὶ ἀναστάθη παύσατὰ
μοναστήρια ἔξω τοῖς ἁγιωτάτοις αὐτῶν, ἐ-
ξῆλθον ὡσὶ τὸ σκολιὸν, κλάοντες ἀντιφωνε. ὡσ

δὲ ὁ ἅγιος διαμένοντος ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ. ἐπὶ
τεσσαρακονθ' καὶ ὀκτὼ ἔχων, μετ' ἐξελθὼν τοῦ μο-
ναστηρίου αὐτοῦ, ᾠκίσθη ὑπ' αὐτοκελεύστου. ὁδὲ
ὁσίαρ βασιλεὺς ἡμῶν βασιλεύς, ἐπηρχετο πρὸς αὐτ'
καὶ ἔβλεπεν αὐτόν. ὡς καὶ σὺ σεμνὸν πολιτείας με-
νομελῶν ἐν χωνευτηρίῳ πολλ'. καὶ πολιτείας παρε-
κελεύσατος τοῦ βασιλέως ὥστε αὐτὸν ἐξελθεῖν καὶ
πλανᾶσθαι, μετ' δεήσεως πολλῆς ἐξελθεῖν. δι' ξαμέ-
νου δὲ αὐτοῦ παρόντος, φωνὴ ἐξαίσιος καὶ λίη
θεν, ὡς τὸ ἐξελθεῖν. δεῖ γὰρ οὐκ ἠθέλησεν ἐπαναπαῦσαι
αὐτοῦ τὴν ἀμάλην ἕως τέλος. ἵνα δὲ ζῶν αὐτοῖς, καὶ
λαὸς πολὺς τῶν ὀρθοδόξων. ὡς οὖν ἦλθον ἕως τόπου τι-
λεῖον καὶ δεύτες παρὰ τοῦ βασιλέως, ἐσήλθον οἱ
ἀεὶ μεμνημένοι, καὶ ἔμεινε τὸ πλῆθος τῶν μονα-
ζόντων καὶ τῶν λαῶν, ἀλλοῦντες αὐτῷ φωνᾶ. εἶτα
ἐξῆλθον συχνοὶ δικαίας εὐτοκεύσεως. βοῶσι
πάντες ὅτε μεμαρτύρηκε τοῦ βασιλέως. εἶτα ἀλλοῦ
ζοῦντα ὅτι ἀπελθόμεθα ἕως τόπου μαρτύριον τοῦ ἁγί
ου μωκίου, καὶ ἀναγνωσθῇ τὰ ὑπὸ τοῦ λαοῦ. μεμνῆσθε
τὰ ἀποκρισάντος βασιλέως; χριστὸν ἐπηλ-
θον πάντες, καὶ οἱ μοναζόντες καὶ οἱ λαοί. ὧν γὰρ ἡ ὁδὸς
κεφαλὴ μία. ἀλλοῦντες αὐτὸν τὸν τελωνεῖον ἀλ-
μόν, καὶ τοῦ τελωνείου τόπου τῆς πόλεως ἀπαν-
τῶντος τοῦ λαοῦ. καὶ οἱ μοναζόντες μετὰ κηρύκων ἀλ-
λοῦντες. καὶ ὡς εἶδον τὰ πλήθη, ἐβόησαν καὶ τοῦ
ἐλθεῖν. δεῦρο ἐστὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου μωκίου,
καὶ ἀναγνωσθῆναι αὐτοῖς ἡ ὑπόσταλή:—
κωλλίου ἀσκητοῦ καὶ ὁμολογητοῦ. πολλὰ μὲν
ὑπομονῆς. καὶ τῷ ἀσκητικῷ καὶ ἀγγελικῷ τῶν μονα-
ρῶν. τῷ κωλλίῳ δικαιοπράγῳ. καὶ πρεσβυτέρῳ. καὶ

διλογιῶ. καὶ πανόσιον ἡγαπημένοις καὶ ποθητοῖς
τοῖς ἐν κῷ χαίρειν:—

Πρεσβεύομεν ἐξ ἐσόπτας τὸν πρεσβύτατον νεοῤῥώμον, μετ-
αγνωναι ἐφ' οἷς δεδυσφορήκεσαν αὐτοῦ κεκμηκότα
νῆται, καὶ συγκλαῖσαι αὐτῷ ὡς καὶ ἡμᾶς ἐκεῖνος
δου. εἰ καὶ ὀπισθεν ἐκλείσατε καὶ οὕτως ὑπεκρίνασθε, τὸ,
χαίρεσθαι συγκλαίειν αὐτῷ. οὐ δὲ γὰρ ἐνεδέχετο ἀν-
δρὶ τοιαῦτ' καρτερῆσαι, πάσχων γὰρ διὰ τὸς ἐναντίους
ὀρθοδόξους. καὶ τῶν θρησκευομένων τῶν ἐκκλη-
σιῶν παρελύσατ' πίστιν, χαίρεσθαι συγκλαίειν. εἰ
γὰρ καὶ τὸν, μείζων ἀφιέναι δυσφήμου φωνὴν τοῦ λ-
μενίσαντας καὶ τῶν ὀσεβεστάτων καὶ φιλοχριστῶν βα-
σιλέων, δι' ἡμῶν ὑποφερόμενα τὰς ἐκ τῶν νόμων ἀπε-
ναντιότητος. οὐ μέγιστον ὑσεβὲς τὸ σύμπτωμα, ὃ τὸ δι'
γὰς ἡμᾶς ἀνακράτητον μεγίστου, καὶ ἀνωρῶν τῶν
οἰκονομίαν, ἵν' ὁ ἅγιος καὶ φιλόχριστος τοῦ θῦ πρόσωπος
μεγονότητος διὰ ἡμᾶς ἐπληρώσατ'. καὶ παρεκλήθη ἀὐτὸς
γενέσθαι ἵνα πάντας ἡμᾶς σώσῃ, καὶ ἐπαναγάγῃ τῆ
ὑπὸ ὑπὸν ἐκκλησίας καὶ θανάτου. πολλὰ ἐθαυμά-
σαμεν τῶν σκληρογνωμιῶν τοῦ ἀνθρ. οὐ γὰρ μετε-
νόησεν. οὐδὲ ἐπλήρωσεν ἐφ' οἷς ἐπάνω ἐπόλμησεν κ'
τῆς δόξης τοῦ πάντων ἡμῶν σῦ χῦ. αἰῶνας γὰρ καὶ
εἰς ἐφέσου προσεμηνύσατε, τοῖς ἁγίοις ἐπεξεμπόλο-
γοις. καὶ πάλιν ἔδοξεν ἑαυτὸν Φερονοίλα τὰ δι-
σεσεμνῶσα. ὡς καὶ τῶν ὑποσήμων μεῖζον πολιτῶν
καὶ θεοσεβεστάτων ὑποσήμων, δικαίως πρὸς αὐτὸν
κινούντων. εἶτα συμπαθόντων αὐτὸν διὰ τῆς θεο-
πανούσου χειρὸς. καὶ διδασκόντων ὅτι τί ἐστὶν
ὁ ἐν τῆς ἁγίας σταυροῦ καὶ τὰ ἐφ' ἡμᾶς γλυκυτάτης,
ἀθερμάντῳ φωνῇ χριστόμενος, ἔφη. ἐγὼ διαμενῶ

αὐτὸν καὶ ἔλαμπνιαῖον ὄν, οὐλέγω. καὶ αὖθις δὲ πρὸς
τούτοις ἔτερα. ἀναιρῶν πάλιν τὴν ἀνθρώπινον τοῦ
μονογλωσσίς. δεδόσθαι μὲν οὖν τῇ αἱμιὰ ζωοδόχῳ πρα-
γματείᾳ, ἢ αἱμιὰ παρθένος ἐπ' ἀγγέλων, παρὰ τῶν θεοφι-
λεστάτων ἡμεῖν βασιλέων. τὸ δ' ὅπως ἄνδρα μεμεμε-
δίδοῦ καὶ καλλήμεθα, τοῦδρα ἐξεῖ τὸν τύπον. καὶ πάλιν
ζητεῖν δὲ ἐπὶ πάλιν ἐφεσίων πόλιν, περὶ τῆς οἰκείθε-
σης ἡμερέρας. οὐ γὰρ ἐῶ καὶ λαφεσυνῆσθαι διατοπλανῶν
θεσπισμάτων. ζητεῖν δὲ ἐκκαλέμεθα ὅρχεσθαι
τὸν δι' ἀγαθείσαλον καὶ θεοφιλέσταλον τῆς ἁγιοχῆ
ἐπισκόπου ἰωάννου, περιεμένομεν ἡμερέρας δε-
κατέξ. καὶ τότε πάλιν τῆς ζωοδόχου καὶ ἀβολίσεως κὰ
κλησίσεως ὅτι ἐκάλεσε, οὐ βουλόμεθα ζωοφορεῖσθαι. δέ-
δοικε γὰρ μὴ αἵρεσιν καινοτέραν ἐπορεύεν ὁ πρεσβύτα-
τος νεοτέρους, λαφθεὶς ἐκ τῆς ἐπαλλήλου ἐκκλησίας.
καὶ ἴσως τὸ πρᾶγμα ἀληθεύεται. ὁ καὶ ἔδοξε καὶ
ἡμᾶσε τὸ λοιπὸν ἀληθινῶς. ἐπορεύετο γὰρ τοῦ ἐλ-
θεῖν. πρεσβεύοντες γὰρ τινες τῶν ζωὴ αὐτῷ διαβεβαι-
ωτῶν ὀρθοδοξοτάτων ἐκ τῆς ἀναπολεῖς, ἔφυγεν. ἐνεπί-
πλησε ἡμεῖν ὁ κύριος ἰωάννης ὁ ἱερώτατος, ὅπως τῇ
θεοσεβεῖα ὑμεῶν ὅτι ἐαὶ βεβαιώσῃ, πεφύλαξε. συ-
νεζήτησε τοίνυν ἡ ἁγία ζωοδόχος ὁδηγὸν καὶ ἱκανὸν τ
πανὶ μικρὸς ἐκ τῆς μεγάλης ἐκκλησίας τῆς καλουμένης
μακρᾶς, ἐκβάλεσαν αὐτὸν, πέμπτε δὲ διαβεβαίους
ἱερώτατους ὥστε ζῆσθαι αὐτὸν, καὶ συζῆναι ἐαὐτῷ
καὶ ἀποδημεῖσθαι περὶ ὧν ἐδίδαξε καὶ ἔχει
ἐκεῖ. ὁ δὲ, πάλιν μὴ θελήσας, ἀπόκρισιν ἐποιήσατο.
κἀκεῖθεν δευτέρω πεφενεσμένως πρὸς τῆς ἁγί-
ας ζωοδόχου, πάλιν πεμφθέντων πρὸς αὐτὸν θεοφιλε-
στάτων ἀδελφῶν. ὁ δὲ, πεφύκει πολὺν αὐτόπον,

συσπειράσας λαβὼν τοὺς μεμαθητευκότας
του κἀμὲ τοὺς καὶ διδασκάλους, ἐξῆσε πρὸς τῆς οἰκείας
αὐλῆς μακρὰ ἐπαπάλων, καλῶν ἡσυχάθην τινὰ κρὸς
αὐλόν. ὡς δὲ ἐπορεύοντο οἱ πεμφθέντες ἁγιώτα-
τοι ὀρθόδοξοι, ὅτι οὐδὲν χαλεπὸν ἠλθομεν
ἐπ' αὐτῷ ἢ ἀνηκουσθαι. αὖθις ἡ ἁγία ζωοδόχος αὐλὸν καλῶ,
ἀφορμὰς ἐκζητοῦσα διαφόρους ὡς μὴ θέλων ἀκου-
σθῆν. ζωοπλανῶσθαι γὰρ αὐτῷ τὸ ζωοδόχος. εἶτα κε-
χειρίμεθα καὶ ζητῶ πάλιν πρεσβευομένους. καὶ πάλ-
λιν πεμφθέντων ἱερωτάτων πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ
φόρου ζωοδοχοῦν, πάλιν τῇ τῶν ἀρχιποιμένων ἐκρή-
σθη βία, καὶ οὐκ ἠθέλησεν ἔρχεσθαι. καὶ τότε βοί-
νων ἡ ἁγία ζωοδόχος, καὶ ἀκολουθήσασα τοῖς τῆς ἐκ-
κλησίας θεσμοῖς καὶ ἀκριβοῦσα τὰς ἱερωτάτας αὐ-
τοῦ καὶ πάσας ἐξηγητάς. καὶ σὺν θεῷ δυσφημιῶν
αὐτὰς μέσας, μεθ' ὑμνῳδιῶν δὲ καὶ ἱερωσύνεων
ἀληθεσεβεστάτων ἱερωτάτων. μεθ' ὧν πολλῶν. ὅτι ἐν
αὐτῇ τῇ ἐφεσίων πρὸς ἡμᾶς διαλεγόμενος, ἐπεφέ-
ρετο ὅτι τῆς οἰκείας ὁ ἱερ, καὶ θέλων αὐτὸν, καὶ
δικαίαν καὶ σύνομον καὶ αὐτοῦ πῶς ἡμῖν ἐξή-
νεγκεν. ἐπεὶ δὲ ἐῶ ἀναγκαῖον ταῦτ' αὐτὰ μα-
θεῖν πῶς ἡμεῖν ἐκ τῶν θεοσέβων, διδάξαι οὐχὶ
μᾶλλον ταῦτ' αὐτὰ μεθ' ἡμῶν, ἵνα μὴ ζωοφορῆσθε
ἡ αὐτὸς, ἢ οἱ σὺν αὐτῷ, ταῦτ' ἀναγκαίως
μεμένυκα. ἔρομαι δὲ καὶ τοῦ θεοσεβεστάτου
καὶ θεοφιλεστάτου ἱερωτάτου ἰωάννου, ἱερωσύνην
ἐπεφέρεν πρὸς αὐτόν. διὰς σοφόδεκα αὐτῷ ἱερω-
μὲ ὡς καινὰ καὶ ἀσεβῆ δόγματα ἐπιφωνεῖ κόν
πι ἡσυχὰς ἐκκλησίας, καὶ πάσχομεν τὸ χεῖρον
μὲ τὸ ἐκ τῶν ἁγίων διαμβλίζεσθαι καὶ ἀποξολῶν

προσεδοθη ταις επικλησεσιν. εσπουδη δε ουδεν
δυνασθαι προς τας εωυτου δυσφημιας ο πατηρ, προ-
φασιζεται. ὁτι παρεσκευασμενος ημερεσιος τεσσαρες
εστρατευθηνει, εως αν προσχωρησωσι οι της αντιοχεων
πολισματος, και ου δυνη δεδωκασι. και τουτων μεν
μονος Θεοδωτος αρχιστρατηγου πολισματος ιωαννουπρε-
σβευτης εσκευωρησατο τω πατρι εφιξις. ει γαρ η ταλε παρησαν,
διαστι εμενησε μεταξυ των υποχειριων αυτου πολισμα-
των, ὁτι εαν βοηθωσι, παρεσται ο παρακαλεσας.
ως ηκουσε φιλιππος, ουκ ηθελησε παρεναι, ηδως ὁτι παν-
των η ευνοια και παλαι φιλιππου νεοτερου τω πα-
τρι εστιν, ως αδελφου και βλαστοφημε λαμπρυνομενος,
και τα τουτων παντων ημιν ορεγεται. εσπουδασε ουν ως ταχι-
στον ανηνεγκασθαι αναφορα περι τουτων προς τον μεγαλοπρε-
σβευτου κρατους παιδιαρχου, νομιζοντες δικαιοτερον
ὁτι ουπω τα εσκευασμενα τα μεγαλοπρεπη. ὁτι
τη ηδη παρεστι αυτου, εκκαλεσασθαι εν χερσιν. διο ουκ
ηθελησε μεν ουτε τω ανακρισεως παρεναι τω υ-
φηλοτερω παρεφθονησε προς τους δυσεβεις και νικη-
τας ημων βασιλης. εμοι δε δοκει, και καλιστα
τον ηδη ανακρισεως μεταξυ των ενεστωτων, ωστις
ημιν συγχωρησον παρεναι τον διαιτητην δικαι-
μενων. αν βεβαιωση η των ενεστωτων και της
αναφορας αξιωσις, γινωσκετε ὁτι ου συγχωρη-
μενα παρεναι. ερρωσθε ο λαοκρατου συνευσεβεστα-
τον πατερ, και μεθ φωνη παντων, αναστρεφεσθε
νεοτερον. ανηλθεν υπηλιος ο αγιος θαλασσιος,
και ειπεν. εισπλεετε ακουσαι μου, ψυχαισωθητε και
μαν θανητε. μη θελησητε εμπεσειν τοις λεγομε-
νοις. αγαθα μεγαλα θυρεσπεσται, ινα τα ημερωθητε ακου-

σατε. τιμω σωτηρι τοινυν αγνωσθηναι
τη ημετερα συλλαβη, ὁ θεος βεβαιωσαι βασιλεα, αναι-
γω και εκπαθη. εσπουδη ηκουσεν εμου ειρηνικως τω βα-
σιλει ὁτε ηλθε προς με, ὁτι ωφελε μεχρι της αγιας
συναξεως αυτω. και σωληνις ουκ εμεχρι. ὁτε
εστρεμμα δε προς με και ανεμνησθη. και ινα μη
λυπησω αυτον, τα ακολουθα προεστρεμμα. αι οι
αποφερομενοι ουκ εδη ξων μεμεμιμμαι. τα προεστρε-
ται ουν και τα ακολουθα ξαλησε αυτω. αι ουκ εξε-
στιν υμιν ὑπαγειν εκτης υμετερας συλλαβης. μεντοι
νομιζομεν ὁτι εσπουδασμενος τις. εν μει η ηκουσμα-
μενος. συνεβαινεν γαρ ὁ θεος ορασι ανθρωπαρεσκων. ὁ
δεσποτης παντα ακολουθως ηκουσε τα μεμιμη-
μενα. και εχθρη μεταξυ ολιγαρεστιας τινος προς τον, και
συνεφωνησε τοις ρημασι της ακολουθιας της αγι-
συνοδου, ως προεστη της αυτου βασιλεα. ου τοις ε-
μοις ρημασιν εξακολουθησας. αγγελη της πατρι των
πατερων αυτου και προων. εσπευδε ηκειν εσπερ-
τε, και εδεξασθε και ανεγνω. και εσπαθη, και του-
το ειπεν. ὁτι εαν ουτως εστιν αφεις ζηλωσωμεν ορθο-
δοξουμενοι ιωαννοται. και ειπον αυτω, ὁτι ου-
δεις συγχωρη του ζηλειν. και ειπεν ουδεις κωλυει.
εγω δε ειπον ὁτι εκεκλησθημεν και εκωλυσθημεν
του ζηλειν. και ειπεν παλιν ὁτι εκ του μερους εκα-
νου, και ὀρτυγοβολαι πολλοι, και εστερτυγοβολα εκωλυ-
θης. τα δε προς τας αγιας συνοδου προεστρεμμα,
ου δεις συγχωρη ανανεωθηναι ὁτι τω υμετερω συ-
λλαβων. εις δε το μερος προεστρεμμα του εστιν δεις το
του κυ. ειπον αυτω τω βασιλει. ημεσεβαθη παν-
των. τινος θελεις ακουσαι. των εξ οικουμενικων αρχι-

μὲν ἰωσηκόπων, ἢ ἐνὸς ἀνοῦ δυσσεβοῦς. τοὺς δὲ ἕξ καὶ
πεντήκοντα δὲ εἶπον, οἵτινες εἰσὶν ὑπὸ τὸν ἕξ ου-
σίαν τῶν μεγίστων πολιτῶν, ἀμέλει σπουδαίων. τοιοῦ-
τοι οὖν ἐχρῆν εἶναι τοὺς ἐν περιφρῇ καὶ δίκῃ σπουδὴν οἱ ἐρχόμενοι
οἵ καὶ τὰ πεπραγμένα ἐποιοῦντες φανερὰ καὶ τοῖς ἄ-
λλοις. λέγω δὴ οἱ ἁγιώτατοι ἰωάννης οἱ νῦν ὁσιω-
μένοι παρὰ τῆς ἁγίας ζωοδόχου. καὶ εἶπεν ὅτι
καλῶς ἐξήτησας. καὶ πάλιν προσέθηκε ῥῆμα τοι-
καῦτα εἰπών. σύχασθε ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ οἱ μακάριοι ὀβε-
ολοὶ ἐξ ἡσυχίου ἦσαν μᾶλλον ἢ φθέγ-
ζωνται. καὶ οὐκέτι τοῖς ἄλλοις ἐμφερόμενοι αὐτοῖς.
σύχασθε οὖν ὑπὲρ τοῦ βασιλέως καὶ ὑπὲρ ἡμῶν.
καὶ ἀλλήλοις ἰωσηκόπου ἀλεξανδρείας ἰωάννου
ἀρχιεπισκόπου ἀπὸ ἑφέσου, πρὸς τοὺς πρὸς τῶν μονα-
χῶν:— καὶ ἄλλοις, τοῖς εὐλαβεστάτοις καὶ
θεοσεβεστάτοις πατράσι μοναχοῖς, καὶ τοῖς ἐν ὑμῖν
τὸν μονήρη βιοῦσι κανόνα, καὶ ἐν πάσῃ τῇ ἀρετῇ
νοις, ἀγαπητοῖς καὶ ποθεινοτάτοις, ἐν κυρίῳ χαίρειν:
Ὅτι ἡμῶν ἐν τῇ ὁπωσοῦν παρεκτάσει ἀνοσίων ἰουδαίων
ἐπεμέλησε παροινοῦντας λοιδορούμενος. καὶ ἐμπτύ-
μενος, καὶ μαστιζόμενος, καὶ τελευτῶν, τῷ δι' ἡμᾶς
καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἐκεῖ προσκαλούμενος, ὁρῶν ἐστρα-
τας τοὺς πολεμοκτονοῦντας ἑαυτόν, τοὺς ἀνοσίους
ζωοκτόνῳ σταυρῷ κρεμάσαι, ἔφασκε. καὶ ὑπερμένε
συλλυπούμενος, καὶ οἰκτιρμὸν ἦρχε. καὶ παρακαλῶν
τε, καὶ οἰκτίρων. τοιοῦτόν τι καὶ νῦν μιμησώμεθα
ὁρῶμεν. μᾶλλον δὲ ἵνα μὴ τοῦτο πάσχωμεν καὶ γνη-
σίων ἐβρέων ζῆλον, ὡς τοὺς δυσφημίας νεκρὸν,
πολλοὺς, ὄντας συλλυπουμένους, ἵνα καὶ κἀκείνοις τι
νὲς αὐτῶν, τῶν ζωοπαραδόντων θεὸν ἐρωτῶμεν. Σφε-

πεσόντος τῷ αἱρετικῷ, καὶ τοῖς αὐτοῦ πολεμοῦ-
σιν ἀντιπαρατασσόμενοι. οὐχὶ καὶ παρ' ἡμῶν χεῖρας τοῦ-
των ἐπαναδέσεως, μᾶλλον δὲ ἤδη καὶ κολάσεως.
πεπαύσθω γὰρ τὸ δύσφημον στόμα, καὶ σεσιγήσθω
ἡμερωθήτω γλῶττα. οὐκέτι τὰς κοίλας τοῦ χεῖ
μεφθέγξασθε βλασφημίας, ἐν ἐξουσίᾳ διδάσκα-
λικῆς τε καὶ ἀρχιερατικῇ. καὶ οἱ τῶν φιλιάν αὐτῇ
δυσωπηθέντες μᾶλλον, καὶ οὐχὶ τῆς ἐξ ἀμάτου
πεφεγγυκότες, ἀπημεῖς ἔξουσι τὰ πρόσωπα μετ-
σέ. τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἀφέλετο. αἰσθάνεσθαι καὶ νενικήσθαι λοι-
πὸν ἐμβλέπει καὶ δύμελῶ σκληρότητος τῆς φρενοπλη-
γῆς. καὶ ἔστιν ἀναγκαῖον ὑμεῖς ὡς αὐτοθέντας τῷ θεῷ
τῷ ἐκλεκτῷ ζωῇ, ὁσίους ἐπιστήσαι χάριτος, καὶ
συχνῶς τοῦτο προσεύχεσθαι ὑπὲρ ἡμῶν. ἐννοήσατε δὲ
ὁπηνίκα ὁ τοῦ ναυῆ μετὰ τὸν ἰωσηὲκ ἐκλεγεὶς τοῦ ἰσρὴλ,
ἀντεταττέτο τῷ ἀμαλήκ. ὁ δὲ μωσῆς μακάριος μω-
σῆς, τὰς χεῖρας ἐπαίρων, ἐζήτει παρὰ θεοῦ τὸν νικᾶν
δικαίοις τοῖς ἐν πολέμῳ καὶ μάχῃ. ἀνθεκτέον
τοίνυν ἡ θεοσεβία ὑμῶν ἐν προσοχαῖς, καὶ ὡς
τέκνα γνήσια πάσῃ ἐπιμελείᾳ. νόθον ὡσανεί
τινα λοιμεκτὴν, τὸν νεοφανῆ καὶ ἀθέσμιστον ἐκκο-
ψαι, ἵνα καὶ ἀβάσταλον καὶ ἀκέλευστον καὶ οὐδα-
μόθεν διαβεβλημένως ἔχοντες πίστιν, ἀκαρεστὴν
ἰάμασθαι, τῷ γὰρ πάντα δυνάμει καὶ ὑπὲρ ἡμῶν
ὑπερεκβαίνοντι χῷ. διαφερόντως δὲ καὶ διάφορα
μένων ἡμᾶς. δεξόμεθα γὰρ ὡς ἱκανωτάτην τὴν ἀπ' ἐ-
μοῦ παράκλησιν. ἐρρῶσθαι ὑμᾶς εὔχομαι ἀγα-
πητοὶ καὶ ποθεινότατοι ἀδελφοί:—
τῷ δ' ἁγίῳ πλήρει καὶ λαῷ κωνσταντινουπό-

παρὰ τῆς ἁγίας Εὐφημίας:

Ὁ δὲ τολμηρὸς τῷ ἰδίῳ κλίσει ἀναπλησθήναι, ἐμεμνᾶτο τοῦ θήρας δίκης. αἰχμάζεται, ὅσον ἦκε καὶ ἡ ἀνίνων ὄψιν, ἠρέμφθη μεμελικῶς καὶ ἀλλοῖος φυλαχθέσθαι. ὅθεν καινεσόρεος ὁ τῆς δυσεβοῦς αἱρέσεως αὐτὸς κανισκὰς, Φιλαλεξ εἰς τὴν ἐφεσίων, εἶθα ὁ θεόλογος ἰωάννης, καὶ ἡ θεῖος παρθένος ἡ ἁγία μεθόδιε, τοῦ συλλόγου τῶν ἁγίων καὶ ὧν οἱονοήποτε ξενωλεκε ἑαυτῇ, καὶ κεκαὶ τῆ ζωοδόκῃ ἀναπλήσει μετὰ τολμηρὸς, μετὰ ταύτην καλὴν ὑπὲρ δικαίας τῆς ἁγίας θεοδόξου, καὶ τῆς ἀνίλεω θεοστυδίου κρίσεως, καὶ τὰ κεκελεται. καὶ εἰς βεβαίωσιν ἐξεμελῶς ὧν πεφέξεως ἐσομενημελῶν, πάσης ἱερατικῆς ἀξίας. χαίρετε τοίνυν ἐν κῷ χαίρετε πάλιν ὁρᾶ χαίρετε. καὶ πρῶτα μὲν τὸ σοφὸν διδαγμα, καὶ ἐξερριζωθη τὸ ζιζάνιον ἐκ τοῦ χωρηγίου τοῦ σωτηρικοῦ χωρεῖου. ὑμεῖς δὲ καὶ αὐξάνετε πυρούσθε. καὶ λαβόβλες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐκκοπὴν ἐλαύσετε τοὺς τῆς μελεσρᾶς καὶ βεβήλου κλωφωνίας, ὀργάνας. ἐξαι γὰρ ὑμῖν ὁμαθὸς οἰκελοτήτων τῶν ἐν ἁγίῳ θε κεκεμενοήτων. πάντας ὑμᾶς ἀσπάζονται οἱ ἐν ἁγίῳ θε ζῶν ἡμῶν καὶ στοι ἀδελφοί:— ὁμελλία ῥη΄ τοῦ ἁγίου ἰωάννου κωνσταντινουπόλεως εἰς ἐφεσίους, μεθ' ἣν κε φαίνονται νεες

ξε

Ἐμοὶ μὲν ἐδόκει σιγᾶν, καὶ ταῦτα τοὺς περὶ τιμῶν. καὶ μὴ ς κλῶ ἐσπαδασίας καὶ ταλαιπωρίαν τὸν λόγον. Σωτὴρ δὲ σιγᾶν ἐθελοντὰ, οὐκ ἐᾷς ὥσοφέ, καὶ μοι τῶν λόγων ἀρκτέον. ἐῤῥήθη γὰρ ποῦ ὠσαννα πολὺ σὺμβουλου ὀφός. οὐκοῦν Σωτὴρ δὴ περισσὰ ζεφθὴν ἔγνωκα ὁ μὲν ἐξαμοὶς, λείων. πᾶς ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ οἴκου ὁ ἐωσφόρος ὁ πρωὶ ἀνατ-

πέλλων. καὶ πᾶς ἔπεσε βαβυλών, ἀνεκηρύκτη ἐπέρᾳ τινὶ οἰκείῳ συμπεράνας, ἢ ἰουδαίοις τοῖς κακοηλόνοις. ὧν τὸ δυσεβὲς ἐξήνεγκας. οὗτοι γὰρ ποτε τῷ μεσρεῖ ἐμῴοντο. καὶ τὸν νόμον ἐδεξαντο. καὶ ὑποθεσίας ἢ ξιώθησαν. καὶ μεν ἐλῶν αἱμάτων ἀπελάμβανον. καὶ ταῖς διαρημίσαις ἐμεπαροινῆσαν, ἢ κου ὧν τοῦ λεγόντος. νῦν ἐγλύνησε καὶ ὑλωσε, αὐτοὶ δὲ μὲ ἀπέπτυσαν. τί δεῖν σε τοῖς πρόσθεν, ὀρθῶς προσῆκεν, τὸν ἀπόστολον καὶν. αἰχμάζεσθε νου, μεζόνως τερε τῶν σῶν. τὸν ζῆλόν χαρᾶ, τὸν τῆς πρὸς ἐκὶ ἡλεῖῳ τε μεμνῆσθε. αἰχμάζεσθε σοδομιτῶν ταῖς ζωῖς δυσφημείαις ἀπτημεζῆσας ἔπαυ; δεδιηκώλαι ζῆδομεν σε ζῦ. σὺ γὰρ εἰ βεσχῆ χεσύφητος οἰκουμελῶν ζωηδόνας, καὶ τῶ πίστιν ἀναζῆσαι ἢ πλῆσας, καὶ τῶ κέρητον οἰκονομίαν τῆς εὐσεβείας παρουσίας τοῦ μονογλωσῦς. παρῆσεν ἐαυτοῦ δαλας τόμα ἦκον ὀπίσοί. ὡς καὶ περὶ σοῦ λέγεσθαι. οἰκεῖος μεκλαγμεσε ἐκὶ θήναι τοῖς σοῖς βαυμασιν. οὔτε ζῆλον οὔτε καλὰ δεσμούς. καὶ ἐδὲ μελῶ σὲ πλῆκι πρὸς ζέλλον τῆς σῆς δυσεβείας. μεκρὰ ὧν τετόλμηκας, ἀντάναθαίσε. καὶ τῶ σὴν παρεμβολῶ, ἢ πυρίφλεκτον. ἢ χασμεκτιαίαν. ἵνα τοῖς ἐπλουτερέοις φαίνοιο δῆκας δεδαικώς. παρ' ἡμῖν γὰρ ἦδη δεδωκας. ὁ γὰρ παρὰ σοῦ μεμεζόμενος θελήσῃς. ὁ πρὸ πολλὰς μελῶ, εὔθαρκος ἐκ τῆς ζωῆς μεσρεῖας, ἐφοινικόν σοι τὸ τῆς βαλαάμου ηλαζ ἡμέραν, ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως ὀέλῃ. αἰχμάζεται φῶθαλμάτης καὶ θανατηφόρου ἀνοητότερε. θαλάσσαν μελῶ γὰρ ἀναστῆναι ἰδοῦσα, τὰ νῦν τὰ ὑπὲρ ἐξεσε. θανάτου δὲ, χαλεπώτερον ἐδιδοῦ τοῖς ἐξ αἰῶνος.

ἀζυμων ἡμῖν νόμῳ· καὶ σιγὴ ἦλιον ἐποδύσεως κρυπτόμενον διὰ τὸ θαυστικὸν πάθος· πέντε ῥήσεις μόνας, μεμνήμεθα ἀνοιχθείσας· καὶ ἅμα κρεμασθεὶς ταύτα, ἀριθμῷ τῶν ἐμαρτήτων νεκρῶν τῶν μαρτυρίων. ἐπὶ τοῦ ἄδου πυλαρῶν, τὸν δόμον· τὸ τοῦ καίσαρος ταφόμενος, χρίσμα· τοῦ φωτὸς τῶν μεταβολῶν, τῆς ἡμέρας τοῦ σκότους· καὶ ἐπὶ τούτοις ἅπασιν, ἐμένετο ἀκίνητος ὁ δίλογος, ἀνουσέτι προσέχων τῆς κακίας τὸν ζόφον· καὶ οὗτος μὲν, ἐν τούτοις, ἡμεῖς δὲ, τοῖς ἤθεσι νουμασυγκοντες, προσκυνήσωμεν τῷ ἐνλόγῳ· τὸν καθεξῆς ἁβόντα μετὰ σαρκὸς πολιτεύσασθαι μεθ' ἡμῶν· οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς τῆς πρώτης οὐσίας, ὧν ἀπεπλήσαμεν τῆς δόξης καὶ χθεσινὴν τῆς ἐσχάτης σταυρώσεως. φέρων τε τὰ πάντα τῇ ῥήματι τοῦ ὁρισμοῦ αὐτοῦ. αὐτῷ ἡ δόξα ἡς τοὺς αἰῶνας ἀμήν· ὁμιλία θεοδότου ἐπισκόπου ἀγκύρας, λεχθεῖσα ἐν ἐφέσῳ

Ὑπερ οὖν τοῖς σωμασιν ἡμῶν ἐκβῆς, τοῦ τῶν ψυχῶν ἱερολ. ὀπτάδη γῆ νόσημα ψυχῶν ἀπολάβων. καὶ ζῆνίζουσε, θανάσιον τὸν τῆς τιμωρίας ἐπιτήρησε, ὡς νόμισον ἡ τοῦ σωτῆρ χθὲς ἐκβῆναι ψυχῶν. τῷ ἱερωσύνῳ τῷ αἰῶνι. καὶ τὸ πολλὰ φθὰ τῷ πάθει μελῶς. ὀξέκοψεν. οὐκ ἐκτὸν ἐφθάσεν. αἰγὰ ἐπαλλοπων μελῶν φθάσεμος. ἐπαὶ δὲ γῆ τὸ ζωηκὲς τῆς πίστεως τῆς ἐκθεσε, μεταδοσιν ἤρχαίζετο τῆς κακίας, ἐκτέμνῃ τὸ μελῶς. ἵνε πτέρεν τῷ κακίαν. καὶ ἐξι τὸ εἶδος τοῦτο, οἰκειώμοτης. αἰγὰ ἐκρεκτὸ. διακρίνωμεν γῆ ὁ ἰάζος, ἐκτέμνῃ τὸ μελῶς. αἰγὴ φθάδω, τῷ τρισὶν ἐκρεκτὸν ἤρχαίζετο. ἀρχαῖον τοῦτο τῆς ἐκρεκτὸς εἶδος ἐξι καὶ ἄνωθεν. οὕτως οἱ ἅγιοι ἐπερεμήθησαν τῆς παντοκράτου ταύτης ἐκκλησίας.

ἐλθὲ γῆ ὁ ἱερολ καὶ ξίφος. οἰκίνε κακωσον. ἀμὴν ἀνέρχεσθον. καὶ τοῦτ' ἐκλουζε αὖθις ἡ χθὲς, πρωτῳ τῷ ἱερεμίᾳ ἐμήνυσε. λέγουζε. καλέσητε ἐκεῖ σήμερον ὀπτίεθη καὶ βασιλῆς. ἐκ ἐλζοῦ καὶ καθεσηκαλπάδην καὶ ἀπολλύτω· καὶ ἀνοιχθέσομεν καὶ καθεφύσομεν. ἐ φύσεσθαι γῆ οἰσεβῆς, μὴ ἐκκοπῆσης κακίας. οὐ λογιζομεθὲ γῆ, πρόσκαιρα δοῦναι. ἐκπεμψῆς χωρισμὸν χρῆσθαι. λέγουσι, πρὸ ζωῆς οἰσεβῆς, ἐκπεμψῆσθαι παντοίαν προσφέρθαι τῷ μελῶ. εἰ δὲ ἡ κακία κρατοῦσα μένοιτο τῆς ἐκπεμψῆς, ἡ ἐκκοπῆ, ἵνα μὲ τοῦ αὐτοῦ διακριθέων ἐσι. πᾶς γῆ αὐτὸς ἐκπεμψῆσαι τῶν αὐτῶν διακριθέων, τῶν αὐθαζόντων θῷ τὰ ἀνίνα. καὶ τῷ καθεῖν, ἐν μέρῃ αὐθάδους πολυμεθέων. ἱλάζῃς εἰ πρὸ. θὺ φησὶν οὐλέγω πεπονθέναι. εἰ μὴ πρὸς τῷ φύσιν βλέπῃς, καλῶς ὁρᾷς. εἰ δὲ παντελῶς αὐαιρῇς τὸ πάθος, ἀρνῇ τῷ οἰκονομείαν. μὴ γῆ οὐθάτερος θῷ πάθοντι. αἰγὰ τῶν παθημάτων βλαπτὰ κατορθωμεθα. ἡς αὐτέλθων καὶ λάβη ζῆ. οὐ μεθωζῆς τῷ φύσιν. αἰγὰ τῆς χθὲς δωρησόμενος, ἐμένεν ὁ ἰῶ, ἵνα καὶ προσλάβεν ὁ οἰκ ἰῶ. ἐμένε ζῆ, διὰ τῷ ἑαυτοῦ φύσιν. μὴ ὁρᾷ σὺ, διὰ τῷ περὶ σὲ φιλανθρωπίαν. μὴ οὖν τὸ εἶδος τῆς ὠμῆς μελῆς, ἔβελν νομίσῃς. μὴ οὐθάτερος τῷ λόγῳ. εἰ καὶ ἀνοῖ πλάσε σαλμαῖος, τῷ ὑμῶν εἰρμάζετο. ὃ γῆ ἔβρις ἐσὶν ἡ σὺ πλάσε. αἰγὰ δάζεσε φιλανθρώπως. καθέβη πρὸς σὲ, οἰκίνε μένῃ καθῶ, αἰγίνε σὲ πρὸς ἑαυτὸν ἀναγάγῃ. μὴ ἀρνηθῇ τῷ καθαβασιν· ἵνα μὴ ἀποκλείσῃς τῷ ἀνάβασιν. δέξαι τῷ ὕβρεν. τῷ σοὶ δόξα γλωνήσεται. οὐχὶ ὕβρεσαι φύσις. αἰγὴ χθὲς δωρήσασθαι αἰρεθέ. διὰ σὲ τὸν ὑβρεσμένον οἰκέτην, ὁ δεσπότης ὑβρίζεται. τὰ γὰρ ἀνέλαβεν, ἐπαθὲ σὺ

τὰ ἐκείνου κατέλιπες. ἀπεδεξάμεθα ἡμεῖς ἀγαθοῦ
δεσπότου. οὐκ ἠνέχκαμεν τὴν πρᾶξιν τοῦ δεσπότου
διδόντος χάριν. πρὸς χρῆσιν τὴν ἀπόλαυσιν τοῦ
παρακατθοῦ ζητήσαμεν. τὸν νόμον παρεβήσαμεν.
τὸν νομοθέτην παρέβημεν. τῷ ἐμφύτῳ ἐναντιούμεθα.
ἐξεπέσαμεν τῆς τιμῆς. εἰς τὸν πρώτιστον τόπον
τοῦτον, ὁ δεσπότης διώκει. οὐκ ἀνένευσε πρὸς τὸν
δεσμότην. δοῦλε τὸν δεσπότην. ἀπαύγασμα τῆς ἡμῶν
διανοίας, ὡς οὐδὲν ἀμέλημα ἀνανεύει πρὸς θεόν. πάθος
πέρεμπ βρεφῶν τῆς. ζημιωσαι θεόν, τὸ κεφάλαιον κτῆμα
τὸν ἀνόν; αἰῶνα ἠνέγκατο τοῦτων ὁ πᾶν ὅλων θεός. οὐδὲ
ψῆφ' ἑᾶν φθόνον, κρημνὸν δεσποτικῆς χθόνος. οὐδὲ
πλὴν τοῦθ' δωρεὰν εἶναι νικᾶθαι, ἐπεὶ τῆς ἀνθρωπο-
λῆς τοῦ διαβόλου. πῶς οὖν ὁ δεσπότης ποιεῖ. παρα-
χώρησεν πρὸς τὸν δεσπότην. ὁ ψῆφ' δοῦλος ἰσόνομος
ἐλεύθερον οὐκ ἠδυνάσθη. προσχωρήσεται πρὸς τὸν οἰκέ-
την. οὐκ ἐν ἀξιώματι δεσποτικῇ. οὐκ ἀγλαΐᾳ δο-
ρυφορίαν περιστοιχέλων. οὐκ ἀρχαγγέλων κινδύ-
νους. οὐ πῦρ κινδυ. οὐ τοιχᾶς ἁλαλάς. τοῦ-
το ψῆφ' ἵνα φυγάδα ποιήσῃ τὸν δεσπότην. ἀμάρτη-
ματα ἄμφω ἔδοξεν τὸν φυγάδα βουλόμενος. κα-
τασχεῖν τὸ ἴδιον κτῆμα θελων, οὐ θεβαίᾳ φαινομέ;
αἰῶνα πρὸς ὁμιλίαν ἐπικαλῶται, τῇ αὐτεπαγγέλτου πρε-
σωπου. χάριτα ἐμοὶ δοῦλος, ἵνα αὖα δῴῃ δεσπό-
της. διὰ τοῦτο ψῆφ' ὁ μέγας παῦλος ἔζεμ. τοῦτ φρο-
νῆτω ἑαυτὸς ἐν ὑμῖν, ὅπερ καὶ ἐν χῷ ἰῦ. ἵνα ἐν ταῦθα
λεγῇ. ἐπεὶ τίνα ἡμέρᾳ ἔδοξε τὴν προσκομιδὴν
τῷ βρέφῃ. κεκλεῖσθαι ψῆφ' τὸ ὄνομα ἰῦ. πολὺ διαφέρ
τὸν χῦ. πολὺ τὸ ὄνομα ἀεῖτου, ἡμεῖν ὁμωνυμίαν ὀρ
γανιζόμενος. καὶ χῦ μὲν ἐνὰ λέγων, δύο δὲ, ὑπολιπό-

μενος. τὸν μὲν, δοῦλον· τὸν δὲ, δεσπότην. τὸν μὲν,
παράνομα. τὸν δὲ, μετὰ παρανόμα. τίς ὄνησις τῆς μετὰ
πλείονος ἀγωνίας, δύο κτημάτων στερηθῆναι. τοῦτο φρο-
νῆσαι ἑαυτὸς ἐν ὑμῖν, ὅπερ καὶ ἐν χῷ ἰῦ. ἵνα λεχθῇ τοῦ-
το τὸν ἁρπαγμὸν. ὃν οὕτως ἐκαθάρισεν ὁ παρθένος.
τοῦτο φρονῆτω ἑαυτὸς ἐν ὑμῖν, ὅπερ καὶ ἐν χῷ ἰῦ. τί
ψῆφ' ἐφρονήσαμεν ἐν χῷ ἰῦ. ὃς ἐν μορφῇ θῦ ὑπάρ-
χων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θῷ. τί
ἐστὶ τὸ λεγόμενον. ὁ ἐξ ἁρπαγῆς ζῶν θεράπων κακῶν,
οὐδὲν δοῦλικὸν ὑποπτεύει ἶναι κρίνῃ
ζῶν θεράπων ποιπόν. τί οὖν αὐτός. ὑπάρχων τῆς φύσεως δε-
σπότης ἰῦ. οἰχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θῷ. πῶς
ἑαυτὸν ὑπῆκεν μορφὴν δούλου λαβών. τὸ ψῆφ' τῆς
οἰκονομίας, οὐδὲν ἔβλαψε τὴν θεότητα. ὃς ἐν μορ-
φῇ θῦ ὑπάρχων, οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι
ἴσα θῷ. εἰ πέρεσι τὴν τοῦ μονογθοῦς, κλίνωσιν. εἰ
μὴ τὰ ἀνθρώπινα πέπονθε, πολὺ ἐκένωσε. ὅταν
δὲ λέγω πεπονθέναι θν, φυλάττων τὴν φύσιν ὑπα-
γήλεγω. πάθος ψῆφ' περιῆλε θῷ, οὐ φύσις πεπλῆ,
ἀλλὰ πρὸς τὸ πεπλῆσθαι ἕνωσις. ἐπειδὴ ψῆφ ὁ φιλάνθρω
δεσπότης. συμπαθῆσαι προσέθετο τῇ οἰκείᾳ. εἰ-
χε δὲ τὴν φύσιν ἀπαθῆ, ἀναλόγως ἑαυτῷ τὸ πεπλῆσθαι,
τὸν σκηνὸν ἀνεπλήρωσεν. οὕτως παρεγένετο
ὁ δεσπότης. οὕτως ἐπικύρᾳ τῇ φυγαδί. ὡς γὰρ δο-
λος φαινόμενος, καὶ ὡς δεσπότης σὺν μετῶν. μορ-
φὴν δούλου δέχεται, καὶ χάριν δεσπότου χαλεπόμε-
νος. πάντα ὡς δοῦλος, καὶ ἄρτους πηλέων ὡς θς.
κοπιῶν ὡς ἄνθρ, καὶ ὕπνῳ ναΐλου θαλάσσης βαδίζων
ὡς θς. ἐπισκευαζόμενος τὸν σεῶν ὡς ἄνθρ, καὶ χεῖ
τοῖς πάθεσιν ὢν σοῦτο τὸ φαινόμενον, καὶ τοῖς θαυ-

μεσιν, ἐδήλωσεν τὸν κρυπτόμενον. οὕτω φανὴς ὡς ἄνθρωπος ἡμῖν, ἐδίδαξεν ἡμᾶς τὴν οἰκειότητα ξυνάγων. ἰδοὺ ἄνθρωπος ἡμῖν διδάσκαλον ζητήσας τὸν τῶν ὅλων κύριον. τὸν χθὲς γεγόμενον πῶς δὲ πρὸ πάντων. τὸ κοινὸν τῆς οἰκουμένης κτίσμα. τὸν σὺν ἡμῖν στίχῳ πάντων ἐκθέμενον τὸν δεσπότην. ὁ λόγος φησὶ σὰρξ ἐγένετο. ἀνθρωπίνως, διὰ τὸν φύσιν. ἐγένετο δὲ, διὰ τὸν οἰκονομίαν. διοῦ καὶ μεθοῦ ἡμᾶς πρὸ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἡμῶν ἀϊδίους ἀιῶνας, ἀμήν :—

Τοῦ αὐτοῦ, θεοδότου, ἐπισκόπου ἀγκύρας, ὁμιλία ἡ ἐν τῷ γένναν τοῦ σωτῆρος χῦ. ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ ξυνόδῳ, ἐπὶ τοῦ ἐπισκόπου κυρίλλου :—

Λαμπρὰ τῆς παρούσης ἑορτῆς ἡ ὑπόθεσις, καὶ κοινὴ σήμερον τοῖς ἀνοις κομίζουσα. λαμπρὸς δὲ καὶ ὁ παρὼν σύλλογος. συνήκασεν ὑμᾶς χθὲς ἐπιδεδεγμένους. καὶ δέδοται δεκτὴ ἡ χθές, τοῖς μετὰ χαρᾶς αὐτῷ ἐπιδεχομένοις. τοσοῦτον γὰρ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς παρέχεται, ὅσον τὸ μέγεθος τῆς συνήκασεν ἐστί, τῶν κομιζομένων τὴν χάριν. ὡς ὅταν λαβὼν δωρεὰν σύνεσις τὴν δεδωκότα, οὐκαὶ τὰ δωρεὰν ὑπὲρ ὧν ἔλαβες μόνον, ἀλλὰ καὶ ὀφείλειν σοι καλόν ἐστιν τὸν δοτῆρα προσοίσεις. συνήκασεν οὖν πρὸς δέξασθε τὴν χθές. λαμπρὸν ἡμῖν ταύτην τὴν παρούσαν, ξυνάξαντες. ἐπισήμασεν δὲ τὴς ἑορτῆς, ἐμφάσεως θῦ πρὸς ἀνούς ἐστίν. ἐπισήμανσις τοῦ ἁγίου ἐγένετο. ἐπιφάνεια τοῦ παύλου πολλαχοῦθεν. ἐπιφάνεια τοῦ παύλου ὁρᾶσθαι. εἰς τὰ ἴδια ἦλθε φησί, καὶ οἱ ἴδιοι αὐτὸν οὐ παρέλαβον. μᾶλλον δὲ ἐν τούτῳ ἵνα, καὶ ὁ τούτου διδάσκαλος ἐγένετο, καὶ ὁ τούτου αὐτὸν οὐκ ἔγνω. ἀλλὰ τῆς τῶν ἀνῶν κακοτροπίας ἡ αἰτία

αὐτή. διὰ γὰρ ἀγαθότητα φύσεως, ἀνεφίκτος λογισμοῖς ἀνθρωπίνοις ἐστὶν ὁ θς. οὐ πέφυκε γὰρ νοῖς ἀνῶν αὐτὸν κατοπτεῦσαι. διὰ διδασκάλου τῶν ἀνῶν τὸν νοῦν ἡ θεία φύσις. ὑψηλοτέρα τῶν ἡμετέρων ἐστὶ λογισμῶν. ζητοῦμεν εἰ ὡς ἐξ ἀμέτρου φύσεως, θεογνωσίαν. ὅπερ ἵνα μὴ γένηται, ἀναλαμβάνει ὁ μονογενὴς υἱὸς τοῦ θῦ, ὁ ἀόρατος, δέχεται σῶμα ψιλοφανῶς, ὁ ἀφὴ μὴ κρατούμενος. ὁ ἀόρατος ὡς. ὁρατὸς γίνεται. ὁ λόγος, ψιλοφανῶς. ὁ μονογενὴς τοῦ θῦ παῖς, συγγενὴς τῶν δούλων γίνεται, ἵνα μὴ διαφθαρῶσιν τοῖς γνώσιν τῶν ἀνῶν. ἡ ὑπερβαίνουσα τὸν ἄνθρωπον φύσις. καὶ μὴ νομίσῃς αὐτόθεον θῦ τὸν γεγεννημένον. πόθεν γὰρ ἡ θῦ παρουσία πρὸς μέλησέ τοῖς ἀνοις. ἀλλὰ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἐγνώσθη φανερῶς. ἐλθεῖν κελεύει, ὁρᾶσθαι παρῆκεν δικαιοσύνας. ἐπὶ παροικίᾳ ἰουδαίος ἦς μέτρον. φανερῶσαι διαπρεπῶν τὴν τοῦ θῦ ἐπιφάνειαν φανῆναι τοῖς ἀνοις ἐν ἀνοῦ φύσει. λεγέτω μοι πᾶς μεμυσημένος ἐν δὲ θῦ. τὴν φύσιν ἐν δὲ τὴν αὐτοῦ, ἁπλῶς. ἀνεφίκτος γὰρ αὕτη λογισμοῖς ἀνίνοις. πᾶς δὲ εἶδεν, εἰ πέ. ἐκ τῆς βάτου ἀκατακάλυπτον πῦρ. καὶ τὴν βάτον οὐ φθεῖρον. διατί οὖν ἀπιστεῖς τῷ ἐκ παρθένου γεγεννημένῳ, καὶ τὴν παρθένον μὴ φθείρασαν. ἢ σὺ μᾶλλον ἀκούων ὅτι ἐκ βάτου φθέγγεται θς· καὶ λέγε μωϋσῆ, ἐγὼ ὁ θς ἀβραάμ, καὶ ὁ θς ἰσαάκ, καὶ ὁ θς ἰακώβ. καὶ ὅτι πρόσωπον μωϋσῆς προσκυνῶ, πιστεύεις. οὐ λογιζόμενος τὸ πῦρ τὸ ὁρώμενον, ἀλλὰ θν τὸν φθεγγόμενον, ὅταν δὲ μέλλῃς παρθενικὴν μεμνημονεύειν, βδελύσσῃ καὶ ἀποστρέφῃ; τί γὰρ δύσκολώτερον εἰπεῖ. βάτος, ἢ μεῖζα

παρθενικὴ παθαρὰ τῶν ἀμβροτίας παθῶν. οἰκοῖ-
δας ὁπηνίκα ἀρχαῖα, μελέτη τῶν νεωτέρων, καὶ τῶν
νῦν γλωμελῶν ὀπί· τὰ γὰρ μευσικέλα προτυποῦ-
τα διὰ τῶν πολλῶν. διὰ τοῦτο βαΐλος ἀνατέτηκε,
καὶ πῦρ φαίνεται, καὶ τὰ πυρός οὐκ ἐνεργά, οὔτε
καλάζῃ. ἆρα σὺν τῇ βαΐλῳ οἰκοῦσι τὼ παρθένον;
ἆρα σὺν ὑδρηνεῖ οὐ βλέπῃς φιλαΐαν τοῦ παρα-
γλωμελοῦς; ὁ κελὴς σὺν τοῖς κελνομελῴοις, καὶ κρί-
σις οὐ μένεται. ὁ δικαστὴς σὺν τοῖς καταδίκοις, κἀ
οὐδαμοῦ τίμιον ἐλά. ὁ κελὴς ζωάρκης. οὐ κερένων,
ἀλλὰ διδασκάλων. οὐ καθαδικαστέων, ἀλλ' ἰαβρῶν.
ὁρᾷς πᾶς ἐκάνο τὸ ἡμέρον πῦρ, τὼ ὧδε φιλαΐαν
ἐμένυσε; μεθαυμάσοις ἂν διὰ μέτρου παρθεν-
κὴς ἢ ὧν τίκτεται. οὐ δὲ γὰρ ὑβεννήσθη, ἢ ὁ
πρόξενον σέβας ἀνοῖς ἐστί· σὺ δέρεσι, μεθ' οὕτως σὺ-
τελῆ τὼ τοῦδε φῦσιν ἐκολάβες, ὡς καὶ ἐφικτὸν
ἦβρεσι γλωάθαι. οὐδεὶς γὰρ ἀνέτλετο διὰ μέσης σὺ-
πελῶν, ὑβελῖδι τὼ φῦσιν ἐκάνην. οἰκοῦσι δὲ
τὰ ξυάπτονα, ἵνα σῶσι τὼ φῦσιν τὼ ἡμετέραν.
ὅταν οὖν τὰ μὲν ὑπελῆ τὼ τοῦ μακαρίου θεοφί-
σιν μεθ' ὑβελῖδι, σέβας τὰ ἀνοῖς ἐργάζηται, πᾶς ἐρᾷ
τὰ αὖτια τῆς ἡμῶν σέβας, ὑβρεως πρόξενα θεῷ
γεγονέναι. ὧφθη τοίνυν θεὸς σήμερον διὰ παρθένου.
καὶ ἡ παρθένος ἔμεινε παρθένος, καὶ μετὰ τόκου ἔμεινε-
το. ὁ γὰρ ἀφθαρσίας πρόξενος, φθορεὰ οὐκ ὀργά-
ζεται. ὁ ποιητὴς ἀθανασίας, οὐδενὶ διέφθειρεν. ἐπὶ
δὲ δὴ καὶ φωσφόρος ἀγγέλου ἀνοῖ λέγει τὸν γεγωμηκότα,
θεὸν μὲν λέγων εἶναι τὸν τόκον, καὶ τὸν σὺν μέτρῳ πρό-
σχημα ἀνοῖ σωτηρίαν διηρημένον θεῷ, λεγέτω μοι
νῦν πᾶς φῦσις ἀνίνη διὰ μέτρου παρθενικῆς τι-

κτομένη, τὼ παρθενίαν τὴς μετέβαλε φύσεως
ἀφθαρτον. οὐ δεινὸς γὰρ ἀνοῦ μεθ' παρθένος μεμεί-
νηκεν. ὁρᾷς πᾶς διηθεῖ σύνοιαν περὶ τοῦ παθεῖ-
τος, παρεχόμενοι τὸ γεγλωμηκότα; εἰ μὲν γὰρ καθὼ
μέσ ἐπεζήτη, ἀνὸς ἦν. εἰ δὲ τὼ μεθ' παρθένον
ἐφύλαξε, θεὸς ὁ παθὼν τοῖς οὖ φρονοῦσι γνωσθήσε-
ται. θεὸς γὰρ σὰρξ ἐλήλυθε τῷ κόσμῳ. οὐ τόπον εἰς τόπου
μεταβάς, ἀγαθὸν φύσιν παρεσκεύασε τὼ ἐμεῖ, κἀ
ὡς εἶπον ὀφθῆναι θελήσας, ὁ τὼ φύσιν ἀόρατος.
ὥστε οὐκοῦχ ἡ ἀρχὴν τοῦ εἶναι θεὸς εἰς τοῦδε τόκου,
ἀλλὰ τοῦ φανῆναι ἀνοῖς. σὰρξ δὲ γὰρ θεὸς ἦν, ἀνὸς γε-
νέσθαι προσῆλθε, διὰ φιλαΐαν τὼ περὶ ἡμᾶς.
ἵνα ἡμεῖς τὸν κελητὴν, ὡς συγγνῶ περιπλεξάμεθα.
ἵνα ἔχωμεν θαρσοῦν, οἱ ἐξ οἰκείων κελτορ θαυμάτων
παρρησίαν οὐκ ἐχόντες. ἰαὼ γὰρ τοῦ βήματος ἀληθέ-
στες οἱ ἐξ οἰκείων ἀρετῶν παρρησιαζόμενοι, ὡς ἐκ
συγγνώσις ἰδίου κρίσεως τὼ παρρησίαν. τί
οὖν. ἐσὼ δικαιοῦ ἢ, καὶ ὡς ἀνός. οὐ τόπον εἰς τόπον
ἀμείβων. ἀγαθὸν τὼ ἀόρατον φύσιν, σὰρξ δηλωτὴν ὁρα-
τὴν, καὶ ὁ φθὴς ὡς ἀνός. καὶ συγγνώμης ἀνοῖς φανείς,
καθὼς καὶ οἱ εὐαγγελιστὴς αὐτὸς μαρτυρεῖ λέγων· ὅτι
ὁ λόγος σὰρξ ἐλήλυθε. καὶ πᾶς φησὶν ὁ λόγος σὰρξ
ἐλήλυθε. πᾶς δυνατὸν τὸν θεὸν λόγον γλυκάθαι αὐτόν.
ἐρωτᾷς τὸν τρόπον τῶν τοῦδε θαυμάτων; ἐγὼ φιλ-
τὸν ἐὼ ἡμῖν τὸ ἀκαταλάληπτον τοῦ λόγου, οἰκεῖῳ θαῦ-
μα. ἀγαθὸν καὶ τὰ φύσιν πεφύκασι. εἰ δὲ θαυμάσεις τὸ
σημεῖον τὸ γεγλυπτομένου, παρεσκεύασε τὸν λόγον τῷ
θαυμαστῷ ρεῦσιν δεσπότην. ὅτι γὰρ ἐλήλυθε, γνῶ-
ναι σε βούλομαι. καὶ τὸ ἐκ τοῦ γλωμομένου κέρδος,
τὴν πίστιν ὑπερπαθεῖν. πᾶς δὲ γέγονε, τῷ ἐνεργείᾳ

ἀδιένυτων ἀυτίνης καὶ τὰ πτερὰ τῆς φύσεως. μυῖα δὲ λέγε
πᾶς ἄνου φύσις ἐλάφησε τὸν θῆ· πᾶς δὲ λέγουσιν
αὐτός. πῶς δὲ λέγεις, ἐὰν ἐξ ὁραμένων μεγίστων. αὐ
ὅτι μὲν μέγα, πάσαι. τὸν δὲ ἔξοπον ἐπιδέσθαι, δὸς
τὰ πτερυγοειδῆ κόπτ. εἰ δὲ θέλεις καὶ ἐξ ὑποδιγματικοῦ
ἀφηνίζειν τὸ προκαμένον, ἐγὼ δέ ξωσοι, πᾶς τὸ ἀσω-
μάτων σωματοῦται. τὸ ἀόρατον, ὁρᾶται. τὸ ἀνά-
λαφον, ἀναφάται. οὐ γὴ οἰκεῖα φύσει μεταβλη-
θεὶς, αὐτὰ ἀναχεβὼν ἐκάμε ὁραμένων καὶ ἀναφα-
μένων. ὁ λόγος οὖν ὁ προφορικός. ὁ τῶν ἀνῶν φη-
μή. ἐξ ἀκατερημένοι, αὐτὴ λοις τὰ συγγινόμεθα, καὶ
τὰ ἐν θύμιμε αὐτὴ λοις ὁρμενευόμεθα, λόγος ἐστὶν οὐκ
ὁραμένος. αὐτὸν δὲ χρεὼ ἀναφαμένος. ἀκοὴ δὲ
μόνον ἐνηχούμενος. αὐτὸ ἐπιδοὺς τὸν προφορικὸν λό-
γον ὑπὸ δάγμασι τοῦ ἐνύπος αὐτοῦ θῆ λόγου φέρω, μή
νομίσῃς με προφορικὸν λέγειν τὸν θῆ λόγον, ἔστιν με.
λόγος γὴ γέρηται ὁμονοηθοῦς, ἐρμενευόμενος τῆς θῆ
ἐκφῶς τὸ ἀπαθὲς αὐτοῦ τῆς γλωσσόσεως, ἐστὶν δὲ
καὶ νοῦς ἀνῶν ἀπαθῶς τίκτει τὸν λόγον. διὰ τοῦτο
ὅπου μὲν τὸν προσκαρτοῦσι τοῦ πρῶτ αὐτοῦ, ὅπου
δὲ λόγον ὀνομάζει. ἐπερώτη, ἀπαυγασμα καὶ χα-
ρὰ ἐκφῶς. ἔπεσον τούτων τῶν ὀνομάτων περὶ
αὐτοῦ λεγόμενα, ἵνα νοῆς τὰ περιέχει λεγόμενα, βλα-
σφημίας ἔκτος. ἄγε τε γὴ αὖ αἴγαις προὶ αὐτοῦ προ-
σηγορίας ἐξαρίθμει. πρωτοσκλίνην δόξῃ τῷ λόγῳ
διαπορίαν ποιήσασθαι θέλουσι. οἷον τί ἐστιν ὅλε-
γω. λόγον καλῶ τὸν πρῶ μονογλωῆ, τὸ ὁμοούσιον πα-
ρασῆμαίνει τῇ δόξῃ θελήσασι. ἐπαὶ δὲ γὴ ὁ ἐξ ἑνὸς τῆς
αὐτῆς ἐξ φύσεως γεγώνῃ. βουλόμενος ὁ λόγος δη-
ξαι μίαν οἰσιάν πρῶ καὶ νοῦ, λέγει τὸν τὸν πρῶ,

φθεγκάρθ. ἡ σὺ τῷ λόγῳ πιστεύῃς πρὸς ἑαύτοῦ τι, καὶ
οὐ παρελεγχάζῃ τὸν ἔξοπον τῆς προσπάθας, πιστεύων
τῇ τέχνῃ τῶν ζωστοῦ σεῖσαι, αὐτοῦ δὲ αὖτος τις ἐπε-
χνος ὢν, τὸν τοῦ πεχνίτου παρελεγχάζεται ἔξοπον.
αὐτὰ γνωρίζῃ μεὶ τὸ γλυόμενον, τὸν δὲ ἔξοπον τῇ
τέχνῃ θαυμαστουργηκέναι, οὐ δὲ παύων τῶν ὑπὸ τοῦ θῦ τε-
θαυμαστουργημένων, τοὺς λόγους ἀπιζήτεις; ὡς χρὴ
ὧν λέγω, ἵνα τὰ αὐτὰ τῷ θῦ θαυμαστουργήσῃς καὶ
σύ; αὐτὸ ὅπερ ἔχεγον, καὶ νῦν λέγω. προσήκαστος οὖ
τὸν λόγον ἀπὸ γινώσκομεν, τοῦτου ἡ φύσις, οὐ θαῦ-
μα ἐστὶν, οὐδὲ σημεῖον. τοιοῦτόν τι ἐστὶν ὁ λέγω. οἰκο-
δόμος κτίζῃ οἶκον. τὸν λόγον γινώσκομεν. τὰ ὕλας
ζωοτεχνίτης γνωρίζομεν. λέγειν τὸ μεγθυμημένον δυ-
νάμεθα, ἐπὶ καὶ διὰ τέχνιαν ἐνεργὴν οὐκ οἴδαμεν ἐκα-
νοί. ἐστάλκασε τῷ σκληρίτῃ τὸν φλῷ ὁ φθαλμούς, ὁμο-
νοηθὼς σκ-πτιλοῦ. τοῦτο ὑπὲρ λόγον ἐστὶ τὸν ἠμεῖ-
περγον. θαῦμα καλοῦται. λαμπάδος ἀνῶν οὐκ ὁρω-
νάμενον. σημεῖον καλοῦται, ὑπὲρ τῶν ζωοθὲν φύσιν
μεγθυμημένον. καὶ ὅτι μὲν ἐγλύφετο ἴσαμεν. τὸν δὲ
ἔξοπον, λέγειν οὐκ ἰζόμεθα. σκ-πτιλοῦ μὲν γὴ, καὶ-
ρόμενος καὶ πανὶ νθος καὶ λασκιάζεται, οὐκ ὀφθαλ-
μοὶ δὲ γλύφε πολυπτέται. οἰκ μένους λευκοὶ γὰ-
νονίαι. οἰκ ὀφόσεως ποικιλία ζωοῖσται. οὐ περι-
φερῆς ἀκερίβε μετὰ τοζωστὸς δίχῃ τορνάτ).
πλοὺς οὐ πεφυκὼς ὀφθαλμοὺς δίχῃ ἀνάγ-
θαι. οἰκοῦν ὅπερ ἡ φύσις τῆς ὑγῆς οὐκ ὤσὶ δέχε?),
οὐ γὴ πεφυκὼς ὤσὶ δέχεθαι ὀφθαλμοὺ τῷ ἰδέαν,
ταύτην ἐδέξατο. τοῦ θαυμαστουργοῦντος πρὸς τὸ
ἑαυτοῦ θέλημε, τῷ φύσιν ἔχειν ζωτὸς. οὐκ αὐτοῦ
δουλεύοντος τῷ λόγῳ τῆς φύσεως. μηκέτι οὖν ἐκ

τὸν ἐξαίρετον γεγλυμμένων μονογλυφῆ. εἶτα ἐπεὶ τῆς
γλύπτης καὶ τῶν ἐφ' ἡμῖν ἔστι φαντασιοπαρεχὴ τοῦ
καθ' ἕκαστον γλύπτου, τοῦτον τὸν τρόπον προσ-
ρητέον καὶ λεκτέον. τὸ ἐπιστὰς τῆς γλυπτικῆς, τῶδε μὲν
μετὰ τούτου δηλοῖ. ἀεὶ ἐπιστὰς περὶ τὶ γλυφόμενος
ὡς ἄνθρωπος ὁ μεταλαμβάνων μέλους, προσβιβάσεως τοῦ ἰδίου
νοῦ ἐπιστήμην, παρεχόμενος τῆς προσηκούσης
αὐτῆς προσεπιστήμης τοῦ νοῦ τὸν πρᾶξιν, ἵνα μὴ αὐτὸ
καὶ ἐπὶ τῆς ἄλλης φύσεως ὑποληφθῇ. ἐξαίρετον
τε δὲ τὸν μονογλυφῆ τῷ πρᾶξιν νοητὴν διηνεκῶς, ἐπεὶ
χαστικὸν καὶ τὸν μονογλυφῆ τοῦ πρᾶξις. τὸ γὰρ ἐπιστά-
χαστικὸν, τίνι εἶδει μᾶλλον ἐξ ἡλίου. οὐ διαφερόντως δὲ ἐνοῦ
ντα τοῦ ἡλίου μεταλαμβάνεται. αἰεὶ γὰρ φῶς ἐστιν ἥλιος,
ἕκαστοτε καὶ τοῦ ἡλίου τινὸς ὑποπίπτοντος τὸ ἐπιστάχαστικὸν
νοοῦμεν. τὸ οὖν ξυνεπάρχειν δεῖ τῷ πρᾶξιν τὸν νοῦν, μεν
νοεῖσθαι τὸ ἐπιστάχαστικὸν. τὸ ἐπιστὰς τῆς γλυπτικῆς
δηλοῦται ὁ λόγος. τὸ ὁμοούσιον, ὁ νοῦς γνωσθήσεται.
αὖθις ἐπανέλθωμεν ἐπὶ τὸ προκείμενον. καὶ τοῦτο μὲν
ἐστὶν ἀναμφίλεκτος τοῦ λόγου, δηλωτέον μᾶλλον ἐμφάνειαν.
καὶ διὰ τοῦτο δὴ γλυπτὸς ἐπιδεξώμεθα, καθ' ὃ τὸ φῶς μὲν
ὁράσεως, ὁράσεως γένεσις. καὶ τὸ μὲν ἀναφαν
θὲν διαφανούμενον φύσιν, διαίρεσίς ἀναφαλμῶν·
ὁ λόγος τοίνυν ὅτι ὃν προφέρομεν ταῖς πρὸς ἀλ-
λήλους ὁμιλίαις, ὥπερ καθορώμεθα. λόγος ἐστὶν
ἀοράτου. οὐ τῇ ὄψει φανερώσεως. οὐκ ἄφρ' ἀναφα-
φαλμοῦ. αὖθις πάλιν ὁ λόγος ὃν δυνάμεθα χαρίε-
σασθαι καὶ ἰσχνά, φανερώσεως γένεσις. ὅτι καθα-
λαμβάνεται. ἐφῇ ἀναφαίνεται. ἐκ τούτου ἤδη τινὰ
φθεγγόμενον πρός τινα. μή, ὁ περιὼν οὐ φθεγγόμενος λό-
γος; μή, τῇ χρεὶ ἀναφαλμοῦ τὸν προσερχόμενον

λόγον; ἐὰν δὲ ἐπιστανεὶ χρῆται ἐρεῖς, ὁ πρότερον
οὐκ ἐλέγετο, ὕστερον οὐ φῂς. καὶ ὅτι ποτὲ οὐκ ἐμπλαφθὲν
πρότερον εἶδος τοῦ λόγου, τοῦτο διὰ τοῦ χρῆσθαι τοῖ
ὧν χαρακτήρων ἀναπλαφθῆναι. τίνος εἵνεκεν, ὅτι τὸ
σῶμα τοῦ χάρτου, καὶ τὸ σῶμα τῶν στοιχείων σύνδε-
δυται. οἰκοθεν ἐστὶ δηλαφθὲν τὸ ὑποδείγματος χάριν.
καὶ ὑπομενήσας τῷ ὑποδείγματι τῷ μονομερεῖ κατ'
ἐνέργειαν, φέρε δὴ ξωμεν, πῶς ὁμονοητικὸς πρὸς τὸ
θεῖον. ὁ θεὶ λόγος ὁ περὶ σωμάτων, ἐνεὼν τῷ περὶ σώμα-
τος ὢν τῷ φύσιν. αὐτοῦ φύσιν οἰκειούμενος,
ὕστερον ἐπεζήτει διὰ τοῦ χαρακτῆρος. οὐκ ἄρχειν λαβὼν
τοῦ εἶναι θεῖ· αὐτάρκης λαβὼν τοῦ φαίνεσθαι αὐτός.
μεῖζον δὲ ἔστιν ἐπὶ τοῦ θεῖ τοῦ περὶ γεγλύπτου ὁμο-
νοητικῶς, πῶς ἐπεζήτησε πάλιν ἐκ τοῦ χαρακτῆρος. ἐκ τοῦ περὶ
γεγλύπτου τῇ φύσει. ἐκ τοῦ χαρακτῆρος γεγλύπτου διοικο-
νομέων. ἐκ τοῦ, ὡς θεῖ, τοῦτο, ὡς αὐτός. ἐστὶ καὶ ὅσος
λόγος, γλύπτης ἐστὶ τῆς σῆς διανοίας. αὐτὸ ἐπὶ δηλῶν
τὸν λόγον τοῦτον ὃν ἔτεκεν ὁ θεὸς νοῦς, ἐνεῖναι θελή-
σας τοῖς στοιχείοις καὶ γεγλυμμένοις. καὶ ἐνυπάρξαι βουλη-
θῆς τῷ χάρτῃ, χρεὼν γεγλῦφθαι τὰ γεγλυμμένα. καὶ
τρόπον τινὰ πάλιν, διὰ τῆς χρείας τῆς τοῦ λόγου.
οὐ τότε λαβόντα τὴν ἀρχὴν τοῦ εἶναι ὅτε διάχα-
εὸς ἐγεγλύφη. οὐ δὲ τότε προεληλυθότα εἰς τὸ εἶναι,
ὅτε ἡ χὰρ ἐνεστύπου τὰ γεγλυμμένα. αἰῶνα μὲν
τοῦνου γεγλύπται. τοῦδε φανῆναι τὴν ἀρχήν.
ἐν τῆς χρείας ὁ λόγος ἐδεξώσθη· ἐνυπάρξας τὰ γεγλυ-
μμένα. ἐπιστάσεως τοῦ ὑποδείγματος χάριν. καὶ ἡ ἄκαιρον
γνωσιμωτάτην γεγλύπται, φέρε δὴ προστυπῶ ἐ-
φθεμόσωμεν τὴν ἀκόνα. ἀδενοῦς, ἐπὶ νοῦ πρᾶξ.
ὧδε λόγον ἐν τοῦνου γνωσοποιὸς ὑποτόμενον, ἐπὶ δὲ λό-

γον οὐσιῶδη καὶ ἐνυπόστατον ἄλλον νόμ, οἷον τὸν περὶ γάμου
νομοθέτην. ὃ δὲ χρόνος βλέπεται διαλεγομένων τί-
κτουσιν λόγον, ἐνδυόμενον παρθένον, διὰ τοῦ σωματικοῦ
τόπου λόγον ὃν δίνουσιν. οἷμαι τὴν ἀρχὴν θεότητα δοῦ-
ναι διὰ τὸν τόκον, καὶ γλυκαίνει. ἀγαπᾶ τοῦ Φανάνου τὸ
ἀνοίκειον γλυκόμενον ἄνθρωπον. ἐπειδὴ γὰρ ἐγλύκανε ὁ περιέχων,
ἀναγκαίως ἐτέχθη καθάπερ εἰκών. μετὰ τὴν Φύ-
σεως τὴν ἐμοῦ, καὶ τὸν ἐμοῦ τόκον ἀναγκαίως ἀρχέ-
μενος. διαλογίζεται καὶ γλύκανεν ὡς καθάπερ ὁ θεὸς λόγος,
καὶ μετὰ τὸ ἀποκύησαι τὸν παρθένον. καὶ διὰ μεσῆς
ἦλθε κοσμουμένης τῆς παρθενίας. οὐδὲν γὰρ ὧν ἐ-
πολησεν ὁ θεὸς βδελύσσεται. ἐπειδὴ πέρ οὐδὲν ἀνά-
ξιον, ἀλλοῦ τῶν ἔργων ἐγλύκανε. πάντα γὰρ καλὰ λίαν
καλὰ λίαν, ἐὰν ταῦτα ἴδωμεν ὡς ὁ πλάσας εἶδε
γεγλυκασμένα. εἰ δὲ γὰρ ὁ θεὸς πάντα ὅσα ἐποίησε,
καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. αὐτὰ θεοὶ βλέπε πάντα
ὁ Φανάσμοις. καὶ ὡς ὁ θεὸς αἰεὶ τὰ βλέπτης, λίαν κα-
λά. ὑξόρασσύλο πάθος, καὶ γλυκερότης τὸν οἰκεῖ-
σθαι τοῦ γλυκασμένου. τί οὖν θαυμάσεσθε ἐὰν ἐάσω
ἔρχω καὶ οἴκῳ καλέσασθαι ὁ θεός; οὐδὲ λέγεις
ἀξίως μᾶλλον αὐτὸν εἰς οἶκόν σου καλέσαι, ἀναξίως δὲ
μᾶλλον αὐτοῦ τὸν οἶκον σου; κενῶν τὰ περιττά, καὶ
οὐ τῇ αἰτήσει τῶν λόγων, ἀγαθὸν πάντα καὶ τῆς πλε-
λείᾳ. τί γὰρ ἐπιπλοτέρου ἐστὶ περὶ μοι. οὕτως, ἢ οἶκος.
τί δὲ τιμιώτερον, ἥλιος, ἢ οἶκος. μᾶλλον γὰρ μοι τῆς ὑ-
σοιχόντων περόχης χαριεστέρα. μᾶλλον δὲ διὰ τὸν οὐ-
χεσιαν περοκεύης τὸν Φύσιν. καὶ δὲ τὸν ἐκ πάντων
ἐμοῦ μεθ' ἡμῶν τοῦ ἡλίου καλλοποιῆς. καὶ δὲ ὅτι
ἐμοῦ μεθ' ἡμῶν ἐστὶν καὶ κρέας ἐν δὲ δύμεν καλὰ τὸ ἔθος
ἐμοῦ δέρμα καὶ κρέας ἐν δὲ δύμεν καλὰ τὸ ἔθος
ἐμοῦ. αἰεὶ λογικὴς ἀνοχῆς τὸν οἰκεῖσθαι σκότησον.

βλέπε τὸν αἰῶνα καλλασκολιὸν, καὶ θαυμάσον τὸ ζῷον
νοῦν ἔχει. πάντων ζώων κρείττονα καὶ ἄξιον θαυμα-
σμῶν. χάριτος ἔλαβεν ὑποπρεπουμένης τοῦ νοῦ τῆς
σοφίας. ὀργανα παντοδαπῆς τέχνης δημιουργέ.
μούνου ἀθανασίαθέντων πάντων, ἀναγκαίως ἀθάνατον γέ-
γονε. καλλιον γὰρ μᾶλλον ἰδίας μούνον τὸν αἰῶνα σκέπ-
σεν ὁ θεός. οἰκόφορε κάλλον ἀναγκασμούμενος δεξιόντα
δορέμενος; οὐ βλέπτε μονοδὴ αὐλοῦ τὸν Φοεβῶν;
διαλλὶ; ἐπειδὴ γὰρ μᾶλλον ἰδίας οὐ γέγονε καλλιος. οὐ
δὲ περόρχα χάριτος. περκόπτε ὁ βουλή. οὐκ ἐξῆς
ἀνάγκην ὠθοῦσιν σε βία. ξένος τῆ ψυχῆ καλλίστης.
κάλλος, δοῦλος ἀνάγκης. αἰῶνος δὲ τὸν γεγλυκασμένον ξένος
δεσμός. τίς οὖν ἐμεῖναν ἡ περόμοι. ὁ δοῦλος, ἢ ὁ ἐλεύ-
θερος. τίς οὖν ἐμεῖναν ἡ περόμοι. ὁ δοῦλος, ἢ ὁ ἐλεύ-
θερος. ὁ ὑπὸ ζυγὸν ἀνάγκης, ἢ ὁ πάλαι ποτὲ ἀνάγκης
ἀπόλυτος. οὐδὲν θαυμαστὸν οὐ δὲ παραδόξον ἐστὶν
αὐτῷ ὧν ποιεῖ ὁ θεός, ὃν ἰδίαν εἰκόνα οὐ τῆς πολλῆς
καταλλαγῆς. τὸν γὰρ περὶ τὸν αἰῶνα πεθέσεσιν ὁ θεὸς οὐ-
τῆς εἰ πεποιημένοις τῆς κτίσεως ἐστὶ δίξαλο, χαίρει
μᾶλλον λαβὼν ἀπὸ γῆς καὶ πολλῆς αὐτόν. εἰκόνα
δὲ καλλασκολιὸν τῆς ἰδίας θεότητος. διαλλοῦν
ὀνέχεσθε τῆ καλλασκολῆ τιμαῖν, οὕτως ὀξύπαλοῦ
Φύσεως ἔπλασε. διαλλὶ μὲν ἀπὸ τῆς λαμπρότη-
τος τοῦ ἡλίου λαβὼν ἐποίησεν αὐτὸν αἰῶνα. αἰῶνα
ἀπὸ γῆς καὶ χοὸς αὐτὸν ἀναπλάττει, τοῦ καλλα
κεμένου καὶ παλαιουμένου σοιχέου. τίνος εἵνεκεν. θέ-
λεις μαθεῖν; ἐπειδὴ τῆ ψυχῆ ἔχρεσε τιμαῖν τὸν αἰῶνα,
διὰ τοῦτο αὐτῷ δίδωσι τὸν Φύσιν, ἵνα μὴ ὑπερβολὴ
τῆς τιμῆς, μὲν ἐπαίρηται αἰῶνα ἐς ἀπόνοιαν. ἵνα
ὅταν ἐπὶ τὸν Φύσιν τιμᾶται, συσταλῆ τῆ μετρίᾳ
τῆς Φύσεως, καὶ γνωρίσῃ τὸ μέγεθος τῆς τιμῆς.

οὐ τῆς αὐτοῦ ἀξίας, ἀλλὰ τῆς χθιζοῦ τοῦ δεδωκότος. οἰκοῦν καὶ τοῦτο φιλανθρωπία τοῦ κτίσαντος καὶ σώσαντος ἡμᾶς τὸ, τὴν εἰκόνα τοῦ θεοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν φύσιν ἀνενέγκασθαι ἡμᾶς ἐπὶ τὴν φύσιν μεταβάντος φρονήματος. ὥστε αὐτῷ ἐστὶ ζῆν ὁ ἀνὴρ, εἰ καὶ μὴ ἄχρηστον ἀβελτέροις τοῖς ἐπιστρεφομένοις μεταγνῶσι. μεταβὰς αὐτὸν ἴδοις πρὸς κακοῦργα τῆς ἀποστάσεως τοῦ νόμου, τῆς εἰκόνος τοῦ θεοῦ καὶ αὐτῷ λήθην. τί οὖν ἐξαλείφεις τὸν ἐκπίπτοντα, τῆς πρώτης αὐτοῦ καταστάσεως ἐκπεσόντος, καὶ τῷ τιμιῷ καὶ ἀρχαίῳ οὐ λογιζόμενος, διὰ αὐτὸ παλιν μετὰ πολλῆς τῆς φιλοτιμίας ἀποδώσῃ ὁ θεὸς, ἑαυτῷ καὶ τῷ ἰδίαν εἰκόνα. οὐ δεῖ οὖν ἀπὸ δόντι τῆς ἐκείνου φιλανθρωπίας, ἐμμένειν. οὐ δεῖ γὰρ ἐφυβρίζειν τῷ αὐθεντῇ δεσπότῃ κοινωνοῦντα δούλῳ τῶν δούλων, εἰς ὠφέλειαν οἰκείου. οὐ γὰρ ὑβρίζεται τοῦτοις ὁ ἀγαθός. αὐτὸ ὑπερέξει, διὰ τῶν τοιούτων γνωρίζεται. καὶ μὴ θαυμάσῃς τοῦ πεπτωκότος. καὶ γὰρ νῦν ἐαν ἑαυτὸν δίκαιον καὶ ἁγιασθέντα θῇ, καὶ ἐν σοὶ καὶ τοιοῦτος, εἰ καὶ μὴ οὕτως ὡς ἐν τῷ χῷ· ἐν ᾧ γὰρ καὶ τοιοῦτος πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς. αὐτῷ τοῦ θεμελίου. πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος, σωματικῶς ἐν ἐμοὶ καὶ τοιοῦτος. καὶ πᾶν τὸ πλήρωμα, καὶ ὑπερέχει τῶν κτίσιν ὅλως ὡς ἐν ἐνὶ τῶν κτισμάτων, οὐδενὸς χωριζόμενος. καὶ μὴ δικαίου τὸ εἰρημένον φανερόν σε δεῖν εἶναι, καὶ γὰρ κἀκεῖ νῦν τὸ θεοφόρημα λήθον. οὗτος ὁ λόγος ἐστὶν ἐν ἐμοί· καὶ ὁ λόγος ἐν πᾶσι μένει. καὶ ὅλου τοῦ λόγου, ἐκμένουσιν εἷς. καὶ ὑπὸ πολλῶν θεὸς ὁ λόγος οὐ πεπερασμένος. εἰ τοίνυν τὸ θέμα μανθάνομεν καὶ φθεγόμενον, καὶ ἐν ἐμοὶ ὅλον οἰκεῖ, καὶ ἐν πᾶσι μένει, τί θαυμαστὸν σοι φαίνεται, ἢ ὅτι καὶ ὅλος ἐν ἀνθρώπῳ οἴκησε, καὶ ἐν πᾶσιν ἀνθρώποις. ἐποίησεν τοίνυν τῆς σήμερον πανηγύρεως, τὸ, θεὸν γνωσθῆναι αὐτόν. ἐξόμεθον τὰ αἴνια, ἵνα δῶ τὰ θεῖα. καὶ οἰκείως ἐξόμεθον τὰ πάθη, ἵνα χαρίσηται τῷ ἀπαθῆναι. ἐποίησεν δὲ θανάτου θανάτου, ἵνα καὶ ἀθανασίαν δωρήσηται. καὶ ἴδιά τὰ τῶν αὐτῶν ἐκλογῆς πάθη. οὐ τῇ φύσιν μεταβαλόμενος. τῇ δὲ γνώμῃ τοῦ οἰκονομοῦντος. καὶ λύων εἰκότως ταῦτα ποιῇ, τὸν αὐτὸν σώζων προσῳκειωμένος. διὰ ποίαν οὖν αἰτίαν ἴδια τὰ πάθη τὰ τῶν αὐτῶν ἐποιήσατο; ἐπὶ δὴ εἰ βουλόμενος πάθη πάθους αἴρειν, καὶ θανάτῳ καταργῆσαι θάνατον, καὶ διὰ τῶν ὁμοιοπαθῶν ταῦτα ὁμοιοπαθῶν καταπαῦσαι ἢ θέλησεν, οἰκειοῦται σφᾶς. ἴδιον ποιεῖται τὸ ἐφήπτεσθαι. τὸν δεσμὸν ἑαυτοῦ ἐποιήσατο. ἵνα τῷ γνωσθῆναι τὰ πάθη, καὶ τὰ παθεῖν σχοῦσα λάβωσιν. οὔτε γὰρ φύσις θεῷ ἡ δικαίωσις. ἡ δὲ γὰρ μεταβολὴ ἰδίᾳ τὰ πάθη ἐδέξατο, καὶ τῷ ἰδίῳ σπερμάτῳ καὶ τῶν ὁμοιοπαθῶν χαρακτῆρι. λοιπὸν γὰρ ὁ θανάτος ὡς θεῷ γνωσθέντος, καταργεῖται θάνατος. καὶ ἐστὶ θανεῖν, λύειν τῷ τυραννίδα τοῦ θανάτου, ἐπεὶ δὴ καὶ ἐξ καὶ αὐτὸς ἦν. οὐ γὰρ ἦλθον αὐτοῦ ἐξαρῶ ἔφη οἱ ἰουδαῖοι. οὐδὲ τῷ ὁρωμένην μένειν καθήλωσεν φύσιν. αἰτίᾳ τὸν ἐν αὐτῇ θεῷ ἤγαγον τὰ τολμήματα. τῆς ἡνωμένης φύσεως οἰκείως ἐξόμεθον τὰ πάθη. καὶ ἵνα σοι καὶ τοῦτο γνῶσιν ἐξῇς, ὅτι τὸ ἐνανθρωπῆσαι ῥηθὲν ἐστὶ δήλωμα, τὸν λόγον αἰνιγματῶδες. καὶ οὕτω γὰρ βασιλεῖ φθέγγεσθαι λόγῳ. καὶ τοῦτου ὑποπτεύεσθαι δικαίως μείζων χαρὰ τινί, τῷ λελυμένῳ ἐκείνου, εἶδε-

ποσελθὼν ταῖς πόλεσι λάβῃ. ἀμφισβητούμενον καὶ χθὲ-
σι καὶ ζητούμενον, ἀφανιζόμενον καὶ ἐξευρισκόμενον. ἀνὰ-
λαβε δῶρα βασιλικὰ τοῖς δεομένοις καὶ ἐρώντα. ἀνα-
λαβὲ τιμὴν τῷ ἐκόντι τῷ λεγομένῳ τῆς τῶν
ἑπταλόφων φωνῆς, ὑποδεχέσθω ἄπιστός τις καὶ ἀπά-
θής. καὶ τῆς πόλεως ἐλθέτω, καὶ τοῦ βασιλέως πα-
λέτω. καὶ λαβὼν τὸν χθὲς τὴν διαρρηγνύτω. τί
ἐρραίσῃ σὺ ταῦθα εἰστήκεισ. ὁ χθὲς μενος, ἢ ὁ
λόγος ὁ βασιλικός. καὶ μετὰ εἰς χθὲς τὸς διαρραίσῃ,
αὐτὸ μενον σῴζωνομῶ τὸ φθαρέν. ἀνορθώσας ὁ
ῥήξας. ἢ πρώτε ὁ βαλὼν μενοις ὑποκάθιζος ἐμῶ.
αὖθε δῶκεν δῶσαι τῷ δεχθέντων καὶ πρεσβεῦσαι,
καὶ τῷ σὺν θανάτου αἰρεῖται. οὐχὰς χθὲς τὴν λυμε-
ναλμένος μενοῦν, αὖθις καὶ λόγον διαρρήξας βασιλι-
κόν. οὔτε χαροτ λαμβανόμενον τῇ ἑαυτοῦ φύσει, ὃ
δὲ διαρραίνειν δωνάμενον. αὖθε καὶ αὐτὸς διαρραί-
νει, τοῦ χθὲς καὶ τῶν ζεσκευασμένων τὸ πάθος οἰκεῖ-
ον ἐλόμενος. ὁρᾷς, παῖς τὸ ἀσπαθὲς, δέχεται πάθος.
ὑπόδαν φύσει κοινωνήσῃ παθητῆς; οὐδὲ γὰρ ὁ λόγος
τῇ οἰκείᾳ φύσει διέρρηκτο, καὶ τὸ πάθος τοῦ χθὲς καὶ
τῶν στοιχείων ἐδέξατο. μεταβαρβάρου τοιγαροῦν ἰοῦ
δαῖος, ὡς τέλον αὖον σῴζεις. τὸ γὰρ φαινόμενον χθὲ
ς τῶν. τὸ δὲ εἰν αὐτῷ κρυπτόμενον, λόγος βασι-
λικός. ἐκ φύσεως. οὐδὲ μεταβάλλῃ πρὸς ἕτερα χθές. λό
γος μὲν γὰρ ὁ μονογλωσσὸς λέγεται. οὐ πρὸς φορικὸς δὲ,
αὖθις σῴζῃς καὶ ὑποκάτω ἔστω. οὐδὲ μεταβὰς τῇ οἰκεί
φύσει πρὸς ἕτερα ὢν ἀσπαθὴς λόγος. ἰδίᾳ δὲ ποιοῦμέ-
νου φαινομένου πασχόμενα. καὶ ὥσπερ ὁ βασι
λικὸς λόγος, καὶ τῶν ζεσκευασμένων ὕλην αὖτὸς ἐδέ
ξατο, καὶ τὸ πάθος τοῦ χθὲς ἴδιον τοῦ λόγου μετ-

νηται, οὕτως ὁμογλωσσὸς τοῦ χθὲς λόγος, τὰ τοῦ κεκτη-
μένου ἴδια πεπόνθατα πάσχει. διὰ τοῦτο ὥσπερ ὁ ἐκ
κεχρυσωμένου βασιλικοῦ λυμεναλμένος. ὡς βασιλέως
ῥήξας τὸν λόγον, καὶ ὡσὶ φανέντα αἴρεται, οὕτως ὁ
ἐρῶσῃς ἰουδαῖος τὸ φαινόμενον, δίκας δίδωσιν. ὡς
αὐτὸν τὸν θεὸν λόγον, σταυρώσας τὸ ἀλάμενος. ὁμῶ δὲ
λοιπὸν ὡς ἴδιον πάθος ἐκδέχεται τὸ γλωσσόμενον. ἀμφι-
σβητούμενα τὰ εἰρημένα. ἐκκλησία φερωνύμων δὲ καὶ τῆς
μενήμενης τῆς ἀρεστέρας. τὸ γὰρ καλῶς τῶν λεγομένων
ὑπερ βλύζον τῆς τῶν ἀκεραιομένων ἐννοίας, ἀφεστή-
μενα τὸν ἀκεραιότητι τῶν ἁρμοσμένων ποιεῖ. γλώσσῃ δὲ
χθὲς τὸν καὶ τὰ εἰρημένα τῇ μενήμῃ ὑμεῖς περι-
λαβόν, καὶ ἑτέρους ἐκπέμπων ὡφέλει. καὶ τῶν βα-
σιλέων τῶν οὐρανῶν ἀντὶ τούτων κληρονομεῖν. ἧς
γλώσσῃ πάντας ἡμᾶς ὠνῶ τυχεῖν χθὲς τοῦ χῦ. ᾧ ἡ
δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων
ἀμήν. — τοῦ αὐτοῦ ἑτέρα ὁμιλία. λαμπρὰ
ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς γλωνάσεως τοῦ σῶ ἡμῶν ἰησῦ.
ἐκπανηγυρίσθη δὲ καὶ αὕτη, ἐν τῇ αὐτῇ ζωνόδῳ. —

Λαμπρὰ καὶ πανδεκάδοξος, τῆς παρουσης ἑορτῆς ἡ ὑπό-
θεσις. λαμπρὰ μὲν, ὅτι κοινὴν ἀνῆκε σέβειαν ὠνήσα-
μεν, πανδεκάδοξος δὲ, ὅτι τὸν τῆς φύσεως λόγον ἐνίκη-
σε. φύσις μὲν γὰρ τοῦ τεκοῦσαν οἰκεῖον οὐκ ἔδειν οὐκέτι
παρθένον. ἡ δὲ χθές, καὶ τίκτουσαν ἔδειξε, καὶ πα-
θένον ἐφύλαξε, καὶ μετέρα ἐποίησε, καὶ παρ-
θενίαν οὐκ ἔβλαψε. χθὲς γὰρ ὧν σωφρονοῦσιν φυ-
λαττόμενα. ὡ γῆς ἀσυμφόρου, πλὴν τὸν βλαστοῦσαν σω
τήριον. ὦ παρθένος, αὖθις νικήσασα τῆς ἐδέμ τὸν
πρόσκοπον ἔκλινος μὲν γὰρ μισοχρῶν γλῶσς ἐνέ
πλεν. ἐκ παρθένου γῆς, οὐκ ἄλλη λαμπόντων φυτῶν.

ἡ δὲ παρθένος αὕτη, κρύπτουσα τὴν ὕλης. οὐχὶ
ὁ πάππος αὐτὴν λέγει δενδρέα. αὐχὰ τῷ ἐφάβδου ἰσο-
χοὴ, κρύπτον σέλινον τοῖς αὐτοῖς ἀφεξουσιν. καὶ δύνη ἡ
μὴ παρθένος ἦν. καὶ αὕτη παρθένος. αὐχὰ καὶ μὴ,
δενδρέα φύσιν παρατέταχεν ὁ θεός. ταύτης δὲ τῆς
παρθένου, αὐτὸς ὁ δημιουργὸς καὶ ἁρμοστὴς γε-
γονε βλάστημα. δυδὲ εἰκόνι μόσχου μα πρὸ τῶν
δενδρέων ἐδεξατο. ὃ δὲ αὕτη εἰκόνι τοῦ τόκου τῷ
παρθενίαν ἢ διάκτιλον. ἡ παρθένος, τοῦ παρεκθέσθαι
εἰς δοξοτέρα μεμίνηται. ὁ μὲν γὰρ θεὸς ἀρρενον μέγ-
γενε. ἡ δὲ, καὶ ἁρμοστὴν τῷ αὐτὸν εἰκονίσουσι, ἡδό-
μενον ἀνοῦ ζωοφόνων φυσῶ. εἶδες πῶς μέγονε
παρεκδόξον τὸ μεγαλεῖον, παρωδομένον τὸν τῆς
φύσεως λόγον; εἶδες τὸ ὑπὲρ φύσιν πεφύκασι θεῦ
δωρεὰ μόνη ἡδυόμενον; εἶδες τὸν λόγον τίκτο-
μενον; ὁπότε γὰρ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς λόγος θεῦ, δῆλον ἐξῶν
τῷ παρθενίαν οὐκ ἐλύουσαν. ἡ τίκτουσα σαρκικὴ-
λῷ, τῆς παρθενίας παύεται. αὐχὰ ἐπιδὴ ἐτέχθη
σαρκὶ λόγος θεῦ, φυλακτέα τῷ παρθενίαν, ἑαυτὸν
λόγον δήλωσις. ὁπόταν δὲ λόγον ἀκούσης, οὐσιώδη τε
καὶ αὐτόξαλον νοῆ, μὴ τοῦτον τὸν διατόμαστος
πρὸ φερόμενον. τίκτεται οὖν ὁμονοῆ ὡς τοῦ
θεῦ ὁ καὶ λόγος καλούμενος, οὐκ ἀρχὴν τοῦ εἶναι
λόγος εἰς τοῦτόπου λαβὼν, αὐχὰ τοῦ ἡδύεσθαι αὐτός,
ἀρχὴν τὸν τόκον ποιούμενος. ὧν μὲν γὰρ πρὸ αἰῶ-
νων θεὸς λόγος, τῷ ἡδυπάθειαν ξένος ἀιδίος. ἐπάδὴ δὲ
αὐτὸς ἡδύεσθαι διάνοιᾳ ἠθέλησεν. οὐ μεταβολῇ θεῖ
κῆς φύσεως. αὐχὰ θαύματι καὶ θελήσει θεῦ, ὡς
ἀρχὴν τοῦ ἡδύεσθαι αὐτὸς, τὸν τόκον ἠπατέτο. δια-
τοῦτο καὶ ὡς αὐτὸς τίκτεται, καὶ ὡς θεὸς λόγος παρ-

νίαν ἐφυλαξεν. οὐδὲ γὰρ ὁ ἀμεταβλήτος λόγος τίκτο-
μένος, φθορᾷ διαπέφοικεν, οὐδὲ λόγος θεῦ οὐσιώδης
τε καὶ ἐνυπόστατος τοῦ τόκου ἐλαττόμενος, παρθε-
νίαν διεφθάρκεν. ὑπὲρ λόγον οὖν τῆς φύσεως ἐστὶ
τὸ ἡδυόμενον. καὶ μεμπαίπη πρόβατα πρὸς λόγον τῆς
φύσεως. θαυμασοὶ λέγω. μὴ καινοῖς λαμπροῖς·
θεῦ τεχθέντα σοὶ λέγω. ἡδόμενον τόκον, οὐκ ἀρξάμε-
νον τῆς θεότητος, ὢν θεὸς, ἀκαθαίρετον τόκον, οἰκεῖ τόκος
αὐτοῦ καθαιρούσας θεῖ. ὃ ἐμὲν ἔφθασε, καὶ γέγονεν
ὁ οὐκ ἐμέν. τοῦτο οὖν δ' οἰκονομίαν ἡδυπάθειαν βου-
λόμενος ὅπερ οὐκ ἐμέν, ἀρχὴν τὸν τόκον ὡς τῆς
οἰκονομίας ἀρχήν. γέγονεν ἀνός, οὐ μεταβλητὸς
τῆς φύσεως. οὐ καινοθεσίαν τῶν ὅρων τῆς θείκῆς
οὐσίας. σὺ γὰρ ὁ αὐτός εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλεί-
ψουσιν ἢ θάλαρρα φησί, καὶ σὺ καθήμενος τ
αἰῶνα. τοῦτο δηλοῦσι τῆς θείκῆς οὐσίας τὸ ἀμε-
ταβλητον. καὶ πάλιν ὁ θεὸς φησίν, ὁ αὐτός εἰμὶ
καὶ οὐκ ἠλοίωμαι. οὐ καινοθεσίαν οὖν τῆς τοῦ θεῦ
οὐσίας, γέγονεν ἀνός. οὐ δὲ μεταβλητὸς ἡδυ
φύσιν ἑτέραν. ἢ γὰρ ἀν, οὐκ ἐμὲν θαῦμα γεγλωμέ-
νον, ἡ φύσεως μεταβολή. φύσιν ἑτέραν ἐδεξατο.
πολλοῖ γὰρ παρήμεν γίνονται τοιαῦτα πεφυκόσι
μεταβολαί. αὐχὸν τοῦτο θαυμαστουργὸν θεὸς, ὅτι
μεμῶν ὃ ἐμὲν, γέγονεν ὃ οὐκ ἐμέν. ὃ δὲ καὶ ου μεμένων
ὁ μεγάλας ἀπόστολος, ἔγεγλε. ὃς ἐν μορφῇ θεῦ ὑπάρ-
χων. ὑπάρχων λέγει, οὐχὶ ὑπάρξας πάλαι. ἵνα δὲ
ξη τῆς φύσεως τὸ μόνιμον. ὃς ἐν μορφῇ θεῦ ὑπάρ-
χων, οὐχὶ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ, εἶναι ἴσα θεῷ. εἶναι
λέγει ἴσα θεῷ, οὐ γεγόνεσθαι πάλαι. εἶτα πάλιν βοᾷ
λέγων. αὐχὲ αὐτὸν ἐκένωσε μορφὴν δούλου λα-

βαν. ὁρᾷς πῶς καὶ μεθ' ὑὸν ὢν, καὶ αὐτὸν ἐπιδώσουσιν
ἢ τιμὴ τοῦ δούλου μορφώ; πάλιν δ' οὖν, καὶ τοῦτο
ψευδόμενος. θαυμαστουργήσας, οὐ φύσιν μεταβα-
λὼν. θελήσας, οὐκ ἀναγκασθεὶς μεταβολὴν τῆς οὐ-
σίας. ὁ γὰρ λεχθεὶς θεὸς, παῖς, καὶ ὑπὲρ τὸν λόγον τῆς
φύσεως ἢ τὸ λεγόμενον. εἶχε γὰρ καὶ δυνάμειν θαυ-
μαστουργῆσαι δυναμένως καὶ οὐκ ἐκδεχομένως τὸ
δόξαι τῆς φύσεως. διαστολὴν καὶ ὑποκείσθω τις,
πῶς νομίζεται μορφὴν δούλου, καὶ ὅσος ἐστὶ θεὸς, καὶ
αὐτὸς γένεται. καὶ ἔστι πεφανωμένος, καὶ τόκον ὑφί-
σταται. καὶ ταῦτα θαυμαστουργῆς, ἀπερ οὐκ οἶδεν
ὁ λόγος τῆς φύσεως. εἶθεν καὶ τοῖς ἔθνεσι μωρία
λογίζεται τοῦ Χῦ τὸ μυστήριον. καὶ ἰουδαῖοι σκαν-
δαλον λέγουσι τῆς οἰκονομίας τὸν λόγον. ὁ καὶ παῦ-
λος ἐδήλου λέγων. κηρύσσομεν Χν̄ ἐσταυρωμένον. Ἰου-
δαίοις μὲν, σκάνδαλον. ζητοῦσι δὲ μωρίαν. διατί μω-
ρίαν τοῖς ζητοῦσιν. ὅτι ψυχικὸς ἄνθρ, οὐ δέχεται τὰ
τοῦ πνς. μωρία γὰρ αὐτῷ ἐστι. τῇ γὰρ φύσει πεφυ-
κασθήκασι ὁ ψυχικὸς, καὶ λογισμοῖς ψυχῆς τὰ πάν-
τα διεροῦνται μενοῦς, τὰ θαυμαστὰ τοῦ θῦ μωρίαν
λογίζεται, οὐκ ἔχοντα μεθ' ἑαυτοῦ τὸν λόγον τῆς φύ-
σεως. καὶ γὰρ ἀνθρώπων ζῆν ὅτι κεκλήκασιν τῆς
θύρας θοπλθενό σπρ διαφαύσαν τὸ παχὺ σῶμα
τοῦτο, καὶ τόκου δεόμενον, γλῶσ. οὔτι ζῶν γὰρ
θαυμαστὸν, ἀλλὰ ζῶντα τὸν λόγον τοῦ πεφάνται, πῶς
ἀνθρώπων ὅτι πρὸ θένος τεκοῦσα, μεμυθώκασι πρὸ
θένος, μωρίαν ἡγήσατο τὸν λόγον. οὐκ ἐθωμάζουν
σοῦν θαυμαστουργιάθῦ. οὐκοῦν καὶ ἀνθρώπων
ἀμελεῖ ἀβλάπτος θῦ γλωσσόμενον ἄνθρ, ἀδιάφθορον τὸ
γλωσσόμενον εἶναι. φύσεως καὶ ταῦτα μεταβολὴ

ἐπαινῶν. αὐτοὺς οὕτως ἐδίδαξεν ὁ παῦλος ἀποκρί-
νεσθαι ὅσα ἴσον τῷ θῷ, μεγαλύνεται αὐτόν. ἐαυτὸν γὰρ κενοῖ-
κλωσι φησὶ, μὴ ἁρπαγμὸν ἡγησάμενον τὸ εἶναι ἴσα θεῷ πα-
τρὶ. διὸ καὶ ὑψοῖ. ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν χν̄ ἐσταυρω-
μένον. ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον. ἔθνεσι δὲ μωρίαν.
ἔθνεσι μωρίαν. οὐ γὰρ ἐσταύρωται αὐτός. οὐδενὶ νομί-
ζεται μωρόν, τὸ καθ' ἁ φύσιν γινόμενον. εἰ ὁ πεφύκα-
πεπονθε, πᾶς νομίζεται μωρὸν τὸ δικήμενον. ἀμέ-
χν̄ φησὶ κηρύσσομεν σταυρωμένον, πολλὰ λεγόμε-
θῦ δυνάμειν καὶ θῦ ὀφίαν. αὐτοῖς γὰρ τοῖς κλητοῖς φη-
σιν Ἰουδαίοις τέ καὶ Ἕλλησι, κηρύσσομεν χν̄, θῦ δυ-
ναμειν καὶ θῦ ὀφίαν. ὡς ἐσταυρωμένου φησὶ κηρύσ-
σοντες θῦ ὀφίαν, μωρίαν λέγειν τοῖς ἔθνεσι νομιζό-
μενα. πισεύειν οὐκ εἰ δόξει θαυμαστουργῶν τι
θῷ. ἀμὰ πρεῖ πάντων φύσεως κανὸν λογισμοὺς, καὶ
οἰομένοις βελτίζειν θῦ, οἰκτίρμονα πάθη, ἵνα σω-
σῃ τὸ παθητόν. οὐ γὰρ τὸ ἀνυσόμενον ὁρᾶσι, σκοπὸν
σέλας ὄντα, καὶ τῇ ἀγαθότητι πρὸς ἑπόμενα τοῦ θῦ.
ἀμὰ μόνον ὅτι θῦ ἐαυτῷ ζωοποίηται πεπόνθαμεν λέ-
γουσιν. οὐσκοπῶσιν τὸ ἀκίνδυνον τῆς τῶν ἀνῶν
σέλας καὶ τὸ θωμα, οὐδὲν δὲ τῶν σωζόντων ἄνθρ,
βελτίζει θῦ. τοῦτοις δὲ κινυόμενον οὐ πεφθόν, ἀμὰ
φιλῶν. ἀμὰ ἀνοῦ πάθη φησὶν οὐ τολμῶ πρὸς ὀφίαν
θῷ. οὐ κῶν οὐδὲ σωζόν αὐτὸν τοῖς πάθεσι τῶν
ἀνῶν λεχθῆς. οὐ δὲ τῷ ζῶντι πολίτευμά διαβάλουτιν
δυνάμειν. οὐ δὲ τῷ ἡμῶν ἀμελῆ πίαν προσκλωκέ-
ναι τῷ ζῶντι. οὐ δὲ τοῖς ἰδίοις πάθεσι τὰ τῶν ἀνῶν
ἰᾶσθαι πεφύκαμεν. οὐ δὲ θανάτῳ λεχθῆς αὐτὸν κα-
ταργῆσθαι τὸν θάνατον. εἰ γὰρ οὐκ ὠκέωσται τὰ
πάθη θῦ, πόθεν τοῖς πάθεσι τοῦ χῦ, τὰ τοῦ σῶτ

καὶ τοὺς θαλαμήτας. πῶς ἐγλύφοντο δακτυλιδεῖς. πῶς ἀνα-
ῥῆται θανάτῳ, θανάτου, ἐὰν μὴ τῷ αὐτοῦ ἴδιον ἐποιή-
σατο. αἰγὰς ταύτῃ τὰς πάνυ οἰκειωτέρας θεῷ, τῷ μὲ-
γάλῳ τῶν τοῦ ὄντων καὶ τοὺς θαυμαστῶν, ἐπιθετικῶς
ἔχειν, ὡς θεῖ ἴδια μᾶλλον μᾶλλον, οὐσίαν δὲ θεότη-
τος οὐ παρέβλαπτεν, ἐπεὶ μὴ ἐκκλίνει ἀπὸ μείζονος
ἐπὶ ἔλαττον. πῶς γὰρ περιεπλάθη τῷ ξύλῳ ὁ καθὼ-
μενος τῆς ἀμεθυστίας χθές τε καὶ φθές, ἀπὸ τοῦ τόν
σοβὸν ἐπιφορέσαντος. πῶς δὲ ἐξῆς ἀμεθύστων ἐξ ἑκά-
στου, ἢ θανάτου θανάτου τῷ τυραννίδα διέλυσαν,
ἐὰν μὴ ταῦτ' μέγονεθῦ, καὶ πορφύρα τοῦ τῷ δώκα-
μεν ἔχεθαι, οἵπερ ἐκμελοῦσι τὰ ἡμέτερα, οὐ πάσιν
τοῖς θεοῖς. ὁ δὲ καὶ σημαίνων ὁμεῖς ἀεὶ πόλεις,
ἔχεμεν. ὅτι οὐδὲς τῶν ἀφρόνων τοιοῦτος τοῦτ'
τοῦ κυρίαν δ' πάσους, τὸ μυστήριον ἔγνω τῷ. εἰ
γὰρ ἔγνω ἂν φησίν, οὐκ ἂν τὸν κύριον τῆς δόξης ἐσταύρω-
σαν. διὸ τοῦτο λέγομεν καὶ μᾶλλον ἀνάξιον ὁ ἰῶ, καὶ
γεγονέναι, ὅπερ οὐκ ἰῶ. τῇ γὰρ οὐσίᾳ μένον ὁ ἰῶ, ἐδέ-
ξατο σταυρόν, ἑαυτὸν ἀνάξιος φίσιν τῇ παθητῇ. ὅτι κύ-
ριος γέγονε, βασιλεὺς καὶ ἀποθεμένως. γέγονε δὲ ἄν-
θρωπος, μένας θεὸς καὶ λόγος. ἐσαρκωμένος ἀνθρώ
φίσιν, ἀναγκαίως γέγονε σὰρξ. πῶς. καὶ τίνα τρό-
πον, οὐχὰς λογίζεθαι δυνάμεθα. ἀεὶ γὰς ἐκένος θαυ-
μαστουργὸν ὢν ἰκανός. ὅταν γὰρ θαυμάσωσι λέγω,
καὶ ἁλλαττε λογισμούς. σημεῖα γὰρ καὶ τεράστια, τῇ
τοῦ θῦ πίστ πεφιλώκασι. καὶ οὐκ ὀρθῶς ἔχουσι τοῖς
λογίοις. οὐδὲ γὰρ αὐτόπτ τῶν θαυμαζόντων, καὶ τὰ λόγον
ἐστ' τὸν ἀμέτερον. ἀεὶ ὁμεῖς γέγονεν ἔπασαν, καὶ ὁ
λογισμὸς ἡμῶν οὐκ ἐφικνῆται τοῦ περὶ ἡμῶν. ταῦτ'
καὶ μέτροι ὠμελήκασι ἀεὶ τοῦ πιστεύοντες, καὶ

οὐ πολὺ περιγραπτὸν ἀνάγκαις φύσιν. βάρβαροι δὲ τὸν
πίστ τὰ θαυμαστὰ, καὶ ὁ πιστὸς οὗ, τί αὐτῷ πρὸς
λογισμὸν καὶ ἀπιστίαν ἀνίκητον. οἱ ἐκ χαλδαίας πα-
ρεγκωμάζοντες ὡς ὁ διάβολικὸς ζῆλος σήμερον, αὐτοῖς
τοῖς δαίμοσι τὸ μυστήριον ἔδοξαν, τῷ τὸν σπορέα τῶν
τῶν βαρβάρων ζιωροάστρην καλῶς. ἕνα τὸν γὰρ εἶδ'
τῶν δώρων προσκομιζόντων χρυσὸν, λίβανον, σμύρ-
ναν. χρυσὸν μὲν, ὅτι βασιλεὺς ὁ τιμαλφούμενος. λί-
βανον δὲ, ὅτι θεῷ ὁ τιμηθείς. τοῦτο γὰρ ἐξ ἐθους προ-
σενήνεγκαν τοῖς ὑπ' αὐτῶν νομιζομένοις θεοῖς. προσ-
φέρουσι δὲ καὶ σμύρναν, τὸν πάθος δίκαιον τοῦ θανά-
του τοῦτο μηνύοντες. εἶδες πῶς καὶ μάγοι ἐπέ-
γνωσαν, ὅτι καὶ θεὸς ἔφανε, καὶ αὖος γέγονε, δεχόμε-
νος θανάτου γέγονε γὰρ ὅπερ εἰμί. ἵνα τοῦ ἡμετέ-
ρου ἀναβιβάσῃ φύσιν, πρὸς τὸν ἰδίαν ἀξίαν. ἡ
γὰρ ἕνωσις, τοῦτο ποιεῖ. σῴζει τὸ τοῦ σταυροῦ
ναίπτουσα. διὰ τοῦτο οὖν θεὸς ἂν, αὖος γέγονεν, ἵνα
καὶ αὖος γένηται θεός. τῇ ζωὴ φθορὰ πρὸς θανάτου δό-
ξαν ἀναγάγῃ θεός. ὡς ἐκεῖ καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι, θεὸν
καὶ τὸ δοξαζόμενον, καὶ παλαιὰ τὰ ἀνίκητα. καὶ
ταῦτα μὲν ζιωσωμολόγηται. ἵνα πάντες εὖ ὦσιν.
ὁμολογοῦντες θεότητά τε καὶ ἀνθρωπότητα. τὸ γὰρ
ἕνωθεν, οὐ δύο, ἀεὶ δὲ ὀνομάζεται. τῇ δὲ ἐννοίᾳ
πάλιν ἡ διαιρεῖς καὶ ἐπάνω καὶ τὴν δύναμιν σκοπεῖς,
οὐκοῦν χωρὶς τῶν ἕνωσιν. ἀδιαίρετον γὰρ ἄρχε καὶ
φυλάττειν τῶν ἕνωσιν, καὶ ἐκβλέπειν καὶ τὴν δύναμιν
σκοπεῖν. αἰγὰς τὸ ἕνωθεν, ἁπλῶς ἐν γέγονε, καὶ
οὐκ ἔστι γίνεται δύο. αἰγὲ πίνοιᾳ μόνῃ χωρίζω φη-
σίν. οὐκοῦν τῇ αὐτῇ ἐννοίᾳ, καὶ τῷ ἕνωσιν ζῷ-
ζεε. ᾧ γὰρ διῃρῆς τοῦ ἑτέρου ἕτερον, τοῦτο καὶ

τὴν ζωὴν φῶν ἔτρεφεν. τί οὖν ἀναλίσκῃς οἰκονομίσεσιν, δὸς ζῶντα καὶ τὴν εἴνωσιν ἀφεῖλον. αἰγὰ καὶ θεὸς καὶ ὁ μέγας παῦλος φησὶν ἐς χ̄ν̄ ἐθέλης καὶ σπέρεργον ὁ αὐτὸς καὶ ἡδονὰς ἀνδρας. ἵνα καὶ τὸν αὐτὸν λέγων αἰώνιον τὸ θν̄, καὶ ἀπὸ χρόνου ἀρξάμενον αἰῶν. καὶ ἡ μὲν ὁμολογουμένη τὸν αὐτὸν ἔχει καὶ αἰῶνα. τὸ μὲν, ὄντα πρότερον. τὸ δὲ, γενόμενον ὕστερον. αἰγὰ πᾶς φησὶν ὁμονοητικὸς δοῦλος μεγάλῃ. μέτρας ὁ ἰῶν, καὶ γλυκάμενος ὁ οἰκ ἰῶν. εἰ βουλῇ οὖν τοῦτ μεθεῖν, μεθὲ ὅτι μέγονε. τὸ δὲ πᾶς μέγονεν, ὁ θαυμαστουργήσας ὡς ἐθέλει μόνος. οὐ δὲ ἡβούλοι διὰ ἔλεγεν, πᾶς ὁ ἐν ἀμυσπίλιον πόταμός, ἄμμα μεγάλῃ, ἀμεταβλήτου μένουσης τῆς τοῦ ὕδατος φύσεως. καὶ ἡβώς ὧδε πι μὲν, οἱ ἐβραῖοι ἐκεχρήνιο. ἄμμα δὲ, τοῖς ἀμυσπιλίοις ὕδωρ ἐγλύκιτο. καὶ μέγονεν ὁ οἰκ ἰῶν, μέτρας ὁ ἰῶν. ἐς ἐπεμοι τὸν ἐξῆς. θαυμα ἡβρέξε θν̄, λαμπροὺς παρασθούμενον. πᾶς δὲ καὶ τὸ φῶς ἐν ἀμυσπίλῳ μέγονε σκότος, οὐ σβεσθεν, ἀμὰ μένον ὁ ἰῶν. ἡ μερέσ ἡβ' τοῖς ἰσραηλίταις ἰῶν, καὶ λαμπρὸν αὐτοῖς παρῆχε τὸ φῶς. τὸ δὲ ἀμυσπιλίοις τὸ φῶς τοῦτ, μέγονε σκότος. καὶ ἐν δὲν τὸ ὁρώμενον. φῶς τὲ ἰῶν καὶ σκότος. οὐ δὲ ἐν γοῦστου μεταβλητὸν, πάντα γλυκόμενον. οὐ δὲ ἡβ' ἑφθέρη ἡ φύσις τοῦ ὕδατος. καὶ ἐδήλωσε οἱ ἐβραῖοι τοῦτ πότιμον εἶχον. ἀμὰ ἐμένε καὶ αὐτὴ ἡ φύσις ἐν ἰδίοις ὅροις, καὶ μέγονεν ἅμμα ὁ πρὸ οἰκ ἰῶν, βῦ ὑστέρ δὲν δήλων ὁ θαυμα. ἡ δὲ βαβυλωνία φλὼξ, πᾶς δρόσος τοῖς ἔξωθεν ἐγένετο παισί. καὶ ἡβ' φλὼξ ἰῶν, καὶ δρόσος ἐγένετο. καὶ ἀμέφω ταῦτα

δηλοῦντα τῇ ἐνεργᾷ. ὅτι μὲν ἡβ' δρόσος ἰῶν, οἱ ῥῆς διδάσκουσι παῖδες ταύτῃ καθαλυόμενοι. ὅτι δὲ καὶ φλὼξ ἰῶν, οἱ ταύτῃ καθαπεφθέντες μενοῦσι βαβυλώνιοι. εἶδες πᾶς τὸ πῦρ ἔμενε πῦρ, καὶ δρόσος ἐγλύκετο; οὐ δύο πραγμάτα καὶ δύο φύσες. αἰγὰ ἰῶν, καὶ τὸ ὁρώμενον ὅπερ ἰῶν φλὼξ, τοῦτ μέγονε δρόσος. καὶ μεθύουσιν οἱ δίκαιοι μεν κατὰ οὖν ὁρώταμεν τῶν τοῦ θεοῦ μεγάλων, τὸν ἔξοπον. πάλιν ἡβ' ὁρῶσι τὰ θαυμάτα. δηλοῦσι μὲν ὅτι μέγονε. θῷ δὲ καὶ τὰ μεμαθηκότα ἡδέως τῶν θαυμάτων τὸν λόγον. εἰ ἐπεμοι τοῦτα θαυματουργᾷ θς̄, καὶ πῶς φλὼξ δρόσον ποιῇ, οὐ δὲ φλὼξ μεταβαλὼν καὶ ἡς δρόσον οὐ πῶς μεθιεῖσιν, πυρούμενον πῶς ἀπὸ φασιν λύζειν βουλόμενος. καὶ ἡ δικημελὼς ἐκ δικήζει θς̄. καὶ τοὺς αἱτίους καθαναλῶσι βουλόμενος βαρβαρούς, καὶ θαυματουργᾷ τὰ τοιαῦτ θς̄, τὸ πῦρ φυλάξας ἐν ἰδίοις ὅροις, καὶ δρόσον ὡς ἐδέξας, καὶ ἵνα ῥῆς παῖδες σωθῶσι, θαυματουργᾷ τὰ τοιαῦτ θς̄. ἵνα δὲ κόσμον σωσῃ θς̄, ἀμφιβαλλῆς ὅτι αὐτὸς μένας θς̄, γέγονεν αἰών; οὐκ ἐδεήθη φλόγα μεταβαλεῖν, ἵνα δρόσον ὀργάσηται. καὶ αὐτὸς αἰὼν γλυκάθαι βουληθῆς διὰ σέβιαν ἀνθρώπων πῶς ἐαυτοῦ φύσιν ἐδεήθη μεταβαλεῖν; ἵνα δρόσον ὀργάσηται, πῦρ ἔμενε καὶ γέγονε δρόσος. καὶ οὐ λέγῃς πᾶς μένῃ θς̄, καὶ γίνεται αἰών; σῶσαι γῆ πῶς φύσιν ἡμῶν βουληθέντος σῶσαι θς̄, οὐ διέστρεψαν πῶς σέβιαν ἡμῶν, ἀμὰ διέσωσαν αὐτοῦ καὶ θεσπίσιον. σῶσαι πᾶσι κλίσις ἠπούσ πρὸς σέβιαν ἡμῶν, εἶξιν ἐγένοντο καὶ κακίας καὶ πολλ-

νης· ἡ γὰρ μακρὰ τῆς πακιάς ζωὴ ἐστιν, αὐτὴ φύ-
σεως τοῖς ἀνοις ἐχώρησε, παρωξυμμένη τῷ φύσιν.
πρὸς φύσιν ὁ πρὸς φάτνης, ἀμφὶ τούτῳ ὁλόγος τῇ
πακιᾷ νικαλεῖται. ἄγγελοι λειτουργοὶ τῆς ἡμετέ-
ρας ἐγένοντο σωτηρίας. καὶ μάρτυρά μου τὰ μέγας παῦ-
λος λέγων περὶ ἀγγέλων. οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτουρ-
γικὰ πνεύματα εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ
τοὺς μέλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; ἄγγελος ὁ
κηρύσσων τῷ φύσιν, ἐλειτουργεῖ πρὸς σωτῆρα ἡμῶν.
ἀμέσως ἐσώζετο ἀνὸς ταῖς πακιαῖς ἀσουδαίως ἐγ-
κείμενος. ἡ πρώτη οὖν ἀπαίτα πρὸς τῷ τῶν ἀνων ἀ-
μελεῖται. ἡ γὰρ πακιὰ τῶν πονηρῶν, τῷ ἀσουδὴν ἐνίκα
ὧν ἀγαθῶν. οὐχ ὅτι νικᾶται δὲ, ἀμέτι γνωμεῖ τοῦ
αὐτεξουσίου, τῷ ἀρετὴν ὠνῆσθαι. ἀνάγκη δὲ, οὐκ
ὠθεῖσθαι πρὸς καλοποιεῖσθαι. εἰ δὲ μὴ βουλόμε-
νον ζῆν πρὸς ἀρετῶν, ἵνα σοὶ τῷ ἀρετῶν καὶ τὰ σοὶ
ζῆς, ἐκποιῶσιν, σὸν αὐτῷ πονηρὸν καὶ πορθωμεν. τί
οὖν ζωοῦσιν καὶ πρὸ φάτνης νενίκηνται. καὶ οὐκ ἐνήρ-
γουν δι δαίσκαλοι. καὶ νόμιος ἠπατῶν. καὶ ἄγγελοι τὸ
ἀσουδὲς ἀπεξύλαιον, τῆς γνώμης τῶν ἀνων οὐκ
ἐπιτρόπους τοῖς ἀγαθοῖς, αὐτὸς ὁ τῆς φύσεως ποιη-
τὴς ἐπεδήμησε. νενικημένῳ ἀνορθοῦται βου-
λόμενος, καὶ πρὸ ἀγίνεται, οὐκ ἰσυπτῶν ὡς θεὸς. ὁ
δὲ βρυτιὰς καὶ λατρεύτὴν τὰς ἀνοιάς. οὐ δὲ γνο-
φον περιβαλόμενος, καὶ πῦρ φοβερὸν ἐν τῷ γνό-
φῳ δῆλον. οὐ δὲ ζηλότυπος ἦν ὁ, τοιὲ, ἀκουσίας
δεδιπλόμενος. ὡς πρὸ τοῖς ἰουδαίοις ἐπεφάνη
φόβον ἐμποιῶν. οὐ σοβῶν τὸν οἰκέτην· χεῖττον
μᾶλλον αὐτὸν προσκαλεῖται καὶ ἀγαθότητι. ὁ
δορυφορίαις ζωοκρατεῖται ἀρχαγγέλων. οὐκ ἀνθ' ὧν

ὧν ἀγγέλων κρείττονα, τῶν σκήνου νόμῳ γνώμης·
ἀμφιβρύεται ὁ πάντων πῆς σκηνώματος μορφῆ, πίνωχθαι
περιβαλόμενος, ἵνα μὴ ὀβνίσῃ τὸ θνήτὸν ἡμᾶς. ἐν
ἀδήλῳ λίκλείται χωρίῳ, ἀφανῆ πρὸς γνῶ
σιν σκληξάμενος. διὰ πίνωχθῆς λίκλείται παρθέ-
νου, καὶ πάντα πίνωχθαι προσλαμβάνεται, ἵνα ἡ
σωτηρία πρὸς σῶτας αἱρῆσιν τοῦ αὐτοῦ. εἰ γὰρ ὠνδό-
ξως ἐλέχθη, καὶ πλούτου πολλῷ περιβαλόμενος
παρεμβύσῃ, εἶπον ἂν οἱ ἄπιστοι, ὅτι ἡ τοῦ πλού-
του δυναστία τῷ μετὰ βολῷ τῆς οἰκουμένης ἁρ-
μόσῃ. εἰ τῷ μεγαλυνόμενοι ἐλέγετο, πάλιν ἡ
δυναστία τῶν πολλῶν, τῆς οἰκουμένης τῷ μετὰ
βολῷ ἐχομένου. εἰ τοῦ ἐμύσῃ βασιλέως, ἡ δυ
ναστία τῷ ὠφελίαν ἐσωτηρίαν. ἡ νομοθέτου ἐκ-
γόνη τοῦ, ἀνοῖς τοῖς πρὸς ταγμασιν, ἐπέτρεψαν
τῷ ὠφελίαν. αἰγὰ τί ποιῆ. πάντα τὰ ὄργανα πίνωχθα
καὶ σύντελη. πάντα μεθέλει, καὶ τοῖς πολλοῖσιν ἀφα-
νῆ, ἵνα θεότης μόνη γνωρισθῇ, τῷ οἰκουμένῳ με-
τανοησομένοις. διὰ τοῦτο πίνωχθαι ἀρρᾶται μεγ-
πίνωχθερον πρέπει. ἐνδεὴς τοῖς χρήμασι γένεται,
καὶ τῷ ἐνύδαν ἑρμηνεύεται σοι ἡ φάτνη. οὐχὶ πᾶ-
χουσος γῆ χλόνης ἐφ' ἧς κεῖται καὶ τῇ ὁ κύς, ἐνφαί-
νῃ πίνωται. καὶ γένεται τοῖς χρῆσι τὸ ἄστρεον, πρὸ
φήτας κακλίσον μένυμι. ἐν φάτνῃ γὰρ κεῖτεθη,
μενύων ὅτι καὶ ἀληθῶν ἔσται δοφή. ὁ γὰρ τοῦδῶ λό-
γος, πρὸς ἑαυτὸν ἐφέλκεῖτο καὶ πλουσίους καὶ πέ-
νητας. καὶ δυσγήμους, καὶ ὧν λόγῳ βεβαῖς· πε-
νία τὲ συζῶν, καὶ ἐν φάτνῃ τεθῆς. οἷος πᾶς τῆς
χρῆσις ἡ ἐνύδα. πρὸ φήτων ἀρχαῖος, καὶ ἡ πίνωχθ
τοῦ διήμενε, πίνωχθ ἐστίν, οἱ πρόσῳπον πᾶσιν ἐσο-

θεὸν διϊσχυρίζεσθαι, τῇ μεγαλοψυχίᾳ τῶν φύσεων, οἱ δὲ τινὰ λέγοντες τὸν χρυσόν, καὶ τὸ, ὦ τῆς ἀνοίας μόνην πρὸς ἀπολογίαν κομιζόμενοι. Τίς οὖν πλούσιος εἰσπορεύσεται τὴν ἐμὴν πύλην καὶ ἐπαλξάσει. Ἔστω ὁ φιλανθρωπίας ἄνθρωπος, ὃν σὺ διϊσχυρίζῃ τῆς θεότητος; ἀλλὰ οὐδέποτε οὔτε εἰμὶ πλούσιος. ὦ τῆς ἀπωλείας ἐκπέτασμα καὶ πτῶσις ἀπροσδόκητος τοῖς ἀνθρώποις. Τίς οὖν ὁ πλούσιος, καὶ πλουτῶν ὦ, ὃς διήκειας εἰμὶ πένης. Σὺ φιλεῖς ἐπλούτησε τῷ Φιλίππῳ. οὐκοῦν σὺ καὶ πένης εἰμὶ. ἰδοὺ γὰρ πενίαν τῷ Τιμοθέου προσκείμενος. ὁ γὰρ αὐτὸς καὶ ἐπλούτησε τῷ θεότητα, καὶ διήκειας πένης εἰμὶ. οὐ δὲ γὰρ τἀναντίον αὖ ἐστὶν πλουτῶν, πτωχὸν ὄντα καὶ φιλοπτωχοῦντα. οὐ δὲ γὰρ τὸν πλουτοῦντα θεότητα ἀξίᾳ, πτωχεύειν αὖ ἐστὶν, μὴ προσέχειας αὐτῷ τε αὖ θεώπινα. Τοῦτο καὶ ὁ ἀπόστολος ἐμαρτύρησεν. δόξαν θεότητος ἀνίσους παθήματα, οὐ δὲ ὦ τῆς ἀνοίας διαιρεῖν, οὐ δὲ λογῷ διαιρεῖσθαι ἀνωθεῖσθαι βουλόμενος, τὸν αὐτὸν ἔφη πλουτῶν θεότητα, καὶ πτωχεύειν παθήματα. καὶ τὸ μὲν, δίδαυτὸν εἶναι. τὸ δὲ, διήκειας πεπονθέναι. εἰ δὲ ὁπλαῖς τῶν τῷ θεότητα. πτωχεύει τῷ ὢν πτωχεύειν πᾶσι οἰκεῖ καὶ ἀλλοιπὰ πέπονθεν, ἑτέρως ἄνος διὰ φιλανθρωπίαν γεγονόμενος. αὐτὰ ταῦτ μὲν εἰσηγοῦμαι. σὺ δέμοι βλέπε τὸ πτωχότατον δίκημα, τοῦ πλουσίου τοῦτος τὸν οἰκεῖον. βλέπε τῷ Φαίστην τοῦ αὐτῷ τῶν χερουβὶμ καθημένου. βλέπε ἀπάρχανες δικαίους ψαλμῳ τὸ πέλαγος. βλέπε τῷ πάλαι πτωχεύειν, τὸν ὦν πλούσιον αὐτοῦ λογιζόμενος. οὕτω γὰρ καὶ χθὲς καὶ φιλανθρωπίας ἴδοις τὸ μέγεθος, ἡ τῷ τοιοῦτον τοῦ θῦ λαμὸν συγκαλεῖσθαι. καὶ

δόξεν, οὐδὲς γὰρ δεδοικὼς τοιοῦτον ὑπέρογκον, αὐτόλμως ἰδὼν. οὐδένα προσελθὼν αὐτῷ, βασιλέας ὕλης σκαλιῶσαν, αὐτὰ κοινὸς ὢν ἔφη καὶ πένης, ὁ παῖσιν αὐτοῦ ἡς σπείραν προσθές. ἐν Φαίστῃ γὰρ ὁ τοῦ θῦ καὶ σταδίῳ θείαν λόγος. καὶ διὰ μεσίου τοῦτο σῶμα τος, ἵνα ἀδάμαν εἶμι λογικὸς τε καὶ ἄλογος, μεῖζα λαβὼν τῆς σπέρμα δους ἐν Φῶς. καὶ τοῦτο τοῦτο καὶ ὁ προφήτης προεῖπεν ἐβόα τῆς Φαίστυνης ταύτης, διαμηνύμενος τὸ μυστήριον λέγων. σὺ καὶ βοῦς τὸν κτίσαντά μου. καὶ ὄνος τῷ Φαίστυνην τοῦ κυρίου αὐτοῦ, ἰδὰ δέμε οὐκ εἶγνω, καὶ ὁ λαός μου οὐ συνῆκεν. ἡ γὰρ καὶ ἀπολουσιέρως σύνοιαν ὁ λόγος εἶχε. διανιστὴ ἀληθινωτάτου ἐβραίου ἀγνωμονέστερον, αὐτὰ δῶμα ἂν καὶ τοῦτο διηγῶν Φαίστυνη, τοῦτο διανιστὴ τὸν κύριον. ἐφ ἧς τε θάς, ἔσφη τοῖς ἀληθέσις εἰμὶ. καὶ γὰρ οἰκειότερος ὁ προφήτης Φαίστυνην δηλοῖ. αὐτὰ τῷ Φαίστυνην ταύτην ἔφη τοῦ κυρίου αὐτοῦ. ἐφ ἧς τε θάς, ἔσφη τοῖς ἀληθεστέρως εἰμὶ. καὶ γὰρ οἰκειότερος ὁ προφήτης Φαίστυνην δηλοῖ. αὐτὰ τῷ Φαίστυνην ταύτην ἔφη τοῦ κυρίου αὐτοῦ, τῷ ἄρθρῳ τούτῳ οἷμι, τῷ Φαίστυνη ὡρισμένως σημαίνων. καὶ ταῦτ μὲ Φιλοθέῳ φάτω ὁ βουλόμενος τῇ ποικίλῃ θεωρίᾳ θάκας χρεφῆς ἀνδρῶν. ἡμεῖς δὲ ἐδάξαμεν ὅτι ἐπλούτησε διϊκεῖας, ὁ πλούσιος, τῷ τῆς θεότητος λόγῳ. ὃ λιπαρὸν πᾶσι τῷ σῶμα ποιῶν. ὁ δὴ καὶ σημαίνων ὁ μεγάλας παῦλος. ἔχει. διϊκεῖας ἐπλούτησε πλούσιος ὤν, ἵνα ἡμεῖς τῇ ἐκείνου πτωχείᾳ πλουτήσωμεν. καὶ τίς ὦ ὁ πλούσιος. τί δὲ ἐπλούτησε. καὶ πᾶς οὗτος ἐπλούτησε διϊκεῖας λεκέτω ἡμῖν οἱ τοῦ θῦ λόγου διαιρεῖσθαι τὸν αὐτόν, καὶ τὸ αὐτο

πρὸς τὸν οὐσεβίαν, αὐτὸς ὁ σύμμαχος ἐκεῖνος δηλοῖ. καὶ ὃν ἡμέρᾳ τὸν ἀέρα τὸν ἥλιον φαίνεσθαι, σπόλε δὲ κρύπτεσθαι λέγων. ἀλλ' ὅλα δὲ, καὶ ὁ δημιὸν αὐτὸν τοὺς μάγους φησί, καὶ ἐμὲ αὐτοῖς ὅτι τὸν βασιλέα ἱέναι. ὅπερ οὐκ ἄν τις εἴποι τινὰ τῶν ἐμὲν ἀέρων, δηλονότι πορεύεσθαι τὴν ἀληθινὴν πορείαν. ἀλλὰ δώσομεν ἂν ἀέρου σημεῖον Φανομήλιον τοῖς ἀέρος νόμοις. τὸ δὲ καὶ ἐξῆς ἐστάναι τοῦ ἀστεροῦ οὐ λέγει τὸ παιδίον σπερμάτου ἀέρος ῥηθέν, δώσομεν εἶναι τὸ φανόμενον μονοῦσθαι φῶς. οὐ γὰρ ἂν τις τῶν οὐρανίων πεταγμένων ἀέρα, δῆλος ἐγένετο ἑστάνας τοῦ παιδίου. ἑστὼς δὲ τὸ τοῦ διαστήματος μέγεθος. τῆς ὅλης πλεύσεως τῶν μάγων, οὐ δὲ ἐάσιν οὐ δὲ πίνησιν τῶν ἀέρων, δηλονότι τῆς αἰθερίου ποιᾶς. ἔξη φησὶν ὁ ἀέρα ἑστάνας οὗ ἦν τὸ παιδίον. οὐκοῦν ἀπολιπὼν τὸ ὕψος ὁ φανόμενος ἀέρα, χθαμαιτέρως μένων, ἵνα τηρῆσαι, δόξῃ τοῦ βασιλέως τῶν γλώσσων. καὶ γὰρ ὡς βασιλέα ἐξήτουν οἱ μάγοι, βασιλέως ἑστάναντες τὸν τόπον, καὶ τοῖς ἰουδαίοις λέγοντες. ποῦ ἐστιν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων. εἴδομεν γὰρ αὐτοῦ τὸν ἀστέρα ἐν τῇ ἀνατολῇ, καὶ ἤλθομεν προσκυνῆσαι αὐτῷ. βασιλέα ζητῶ ὡμέγε, καὶ τίνος εἰκάσω ὡς τῷ προσφέρῃ τὸν λίβανον. ἀλλοῖδα βασιλέα καὶ θεὸν ἐγνώσθη. διὰ τοῦτο καὶ χρυσοῦν αὐτῷ προσφέρω καὶ λίβανον. τοῖς δὲ ῥηθεῖς ὁμοῦ καὶ θεὸν καὶ βασιλέα μενοῦν. ἀμοῦτος ὁ τότε μάγος ἔχωλος ἀρρήτῳ δωρεᾷ πρὸς τὸν οὐσεβίαν, καὶ νῦν τὸν φανερὸν πανήγυριν ἐμοὶ προτήσε σήμερον. οὐκέτι ἐν φάτνῃ τῇ τεράμνου, ἀλλ' ἐπὶ σεμνοῦ θρόνου ἐκκλησίας τοιαύτης προκάθημενος.

ἐν ταύτῃ τῇ πόλει, ὁ πολυθρύλητος αὐτοῦ τῆς σοφίας δέκνυσιν. ἀστέρος τοῖς μάγοις δηλωθέντος τὸν γενέθλιον καὶ τοὺς βαρβάρους ἄρχοντας ἐπὶ τὸν φάτνην τοῦ πλουσίου. ἀμὰ καὶ ἄγγελοι χαίροντες, τοῦ τὸν ἀνηγόρευον τὸν πλουτῶν, τοῖς ποιμέσιν. εὐδοκίας τὴν πολιτείαν αὐτοῦ τῆς θεότητος. καὶ ἐν οἱ μάγοι τῷ φαινομένῳ τὸν λίβανον προσκομίζων ἐν. οὐδὲ ἐκόντες τὴν φύσεως. οὐ δὲ ἐπιγνοίας τεθεμένους τὸν πνευματικόν. ἀμὰ δὲ ἀστραξ τῷ θεμελίῳ τὸν φανόμενον ἐπιδόντες ἐν, προσφέρουσι λίβανον. αὐτῷ τοῦτο, θεὸν αὐτὸν ἀξίαν μενοῦντες. οὐ δὲ ἄγγελοι τοῖς ἐπιγνοίαις τοῖς ποιμέσι, τὸ τεχθὲν ὅλως τοῦ ἐν λόγου διέσηκεν. ἀμὰ εὖα καὶ τὸν αὐτὸν εἰδότες καὶ ὁρωμένων καὶ νοούμενον, ἐβόων λέγοντες. δόξα ἐν ὑψίστοις θῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνοῖς εὐδοκία. καὶ οὐκ ἀμὰ μὲν λέγοντες ποιμέσι, ἄμα δὲ ἐπιγνοοῦντες. καὶ ῥήματον μὲν ὁμολογοῦντες ἐν ἀχὶ ἐν, ἐπιγνοίᾳ δὲ διαιροῦντες τὸν αὐτοῦ, ὡσπερ σύ. ἐννοίας ἔχων μεταμένους τοῖς ῥήμασιν. ἀμὰ εὖα καὶ τὸν αὐτὸν δοξάζουσι θῷ καὶ ἐν φάτνῃ τοῖς πᾶσιν ἐφαίνετο. διὰ τοῦτο καὶ ἐν ἀσαρκίοις ἐστί, καὶ ὑπὸ ἀγγέλων δοξάζεσθαι. οὐ τοῦ ἀστέρος καὶ τὰ βαΐνος ἐκ τοῖς μέλεσι, οὔτε γὰρ τοὺς τόπους ἀμείβουσιν οἱ ἀστέρες, ἀμὰ δὲ τῶν χαλδαίων ἡμῶν πολλοὺς ἐπὶ τοὺς κανόνας τῶν ἀστέρων προσέχοντας, ἡ δώσομεν ἡ πρόσωπον ὁδηγοῦσθαι τοὺς μάγους, ἀστέρος ἔχειν ἰδίωμα. ἵνα ἐφ' ὧν ἔμαθον οἱ χαλδαῖοι, μάθωσιν ἀοὶ ἡ δόξῃ. καὶ ἀστρολογίαν προσέχοντες, αὐτοῖς τοῖς ἀστροις, τοῦ τοῦ χῷ διδαχθῶσι μυστήρια. ὅτι γὰρ οὐκ ἐν ἀστρῳ ἀμὰ δώσομεν ἀγγελικὴ ὁ δηγοῦσθαι τοὺς βαρβάρους

ἐπάνω γῆ· ἡ Φαύστινα, τῆς ἐξαπέζης ταύτης μέρος ἐγένετο. διὰ τοῦτο οὖν ἐπάνω τίθεται, ἵνα αὖθις ταύτης βρωτὴ, καὶ ψύλλαι τοῖς πιστοῖς σέβεσθαι ἐδόκουν. αὐτὴ μὲν οὖν Φαύστινα, πλὴν λαμπηδὼν ταύτην ἀνάδηξα ἐξαπέλαν, ἡ δὲ παρθένος, τοὺς μόρους τούτους, ἐβλαβήσετο τῆς παρθενίας, ἡ δὲ τοῦδε βιοθλεὲμ οἰκιόκου σύστελλα, τοὺς περὶ Φαῦστον τοῦτον, ἀνέδηξε νεκούς. τὰ δὲ τότε παράγματα, τῶν ἀμβλημάτων λυπήεσσα μήνυσεν. εἰ δὲς τῆς τότε πενίας τὰ νῦν φανόμενα καὶ ποθούμενα; εἰ δὲς πλουτεῖ τοῦ βυσσοῦ πλούτου μηδὲν μεμὶν μερὶς, μὴ, βλαπτὴ ἡ κάτω τοῦ μονογλωσσοῦ πρὸς ὀλίγον σύστελλα, τοῦ βυσσοῦ πλούτου τῇ οἰκουμενίκῃ καμίσεται, τί οὖν ὀνὰ δίζῆς χῶ, πλὴν σὺ βιοθλεὲμ σύστελλαν. διὰ τί πενίαν φέρῃς εἰς μέσον, τὰ ἐξ αὐτῆς κέρδη τοῦ κόσμου μὴ δημοσίομενος. διὰ τί ἀνάξιον λεγῆς θῦ πάθος, τοῦ βυσσοῦ αἱμάτων ψιλούμενον πρόξενον. διὰ τί δὲ φαρμὴ τοῦ μονογλωσσοῦ τὰ ξαμμένα, εἰ τοῦ βυσσοῦ σέβεσθαι τοῖς ἀνοίς ἐκπόμασε. τί παράκαιρόζῃ παθήμασι, καὶ οὐ βλέπῃς τῶν παθημένων τὰ νῦν ψιλούμενα καὶ ποθούμενα. διὰ τί πάθος ἀνάξιον λεγῆς θῦ, ᾧ λελύται πυρκαϊὴς διαβόλου. διὰ τί πενίαν λεγῆς ἀνάξιαν θῦ, δῖνες ὁ κόσμος πολλὴ πλοῦτον οὐσέβεσθαι. διὰ τί θαύματον ἀνάξιον λεγῆς θῦ, ᾧ θῦ ἀνήλωσε θαύματον. τίνος εὐσεβεῖς ἐὰν οὐ λεγῆς θῦ, ᾧ θῦ πλὴ καινίαν τοῦ δαίμονος ἐθελαπέβλου. διὰ τί μόνον τοῦτο οὐ λεγῆς θῦ, ὃς πλὴ ἐμὲν ἁμαρτίαν τῷ ξύλῳ προσήλωσε. μὴ διαβάλῃς πάντα, ἀφ' ὧν ἀπέθετα τίνεται. μὴ διασύρῃς σύστελλαν, ἀφ' ἧς πυρκαϊὴς διαβόλου καίεται. μὴ ὀνά-

διόπερ εἰσέπεσεν θῦ, διὸ τῆς ἁμαρτίας τὸν αὐτὸν ἠλάστηρωσε. μὴ θῦ δεσμὸν εἴπῃς ἀνάξιον, ᾧ τὸν δεσμὸν τῶν σαρῶν τῆς ἁμαρτίας ἀνέλυσε. μὴ λέγε πενίαν ἀνάξιαν θῦ. ὅτι ὁ διάβολος πολυπλοῦν πλὴ πολύπονον, ἐπτώχευσε. μὴ καταγνῶς σεαυτοῦ, βωμοὺς καταλαλοῦντος. μὴ ἐξ αὐτεξουσίας ἦλθες, οἷς πλὴ οἰκουμενίκῃ χῇ ἐς σὲ φρόνημα τῆς δόσεβίας ἐνέπιπτε. μὴ λογίζου τὰ σύστελλα. αὐγὰ τὰ σὺν τοῦτον τοῦ παθόντος ψιλούμενα καὶ ποθούμενα. ἐὰν οὖν αὖ ἕτεροις ἀνοήτου μεμουσένοι παθόντος πλοῦ, νοῦν σχῶν καὶ τοῖς φανομένοις παθήμασι. διατί δὲ καὶ καλῆς σύστελλα, ἐὰ ὁ θῦ διὰ σέβεσθαι ἀνῶν ἠπατήθη. εἰ γῆ πανσῆ φύσα δεῖ τε καὶ λεγέσθαι, αὐτίκα ἔξω μέρους τῶν ἡμετέρων παθῶν. μεμνέσθω οὖν αὐτῷ πρὸς σωτῆρος πάθος. αὐγὰ παθῶν τῶν ἡμετέρων τέμνει. καὶ μὴ μοι τὰ μελῆ τῆς παρθένου ἐς ὀνάδος θεότητος φέρε. οὐ δὲ γῆ πλούτων ἡ φύσις ἐστὶν ἀνάξια, καὶ αὖθις λαθόντα τὰ τῆς ἀπιμέλιας πάθη, πλὴ οὐ ψιλοῦσαν τοῦ σαμμένος ζῷ μεμνάντο. οὐ γῆ ἀπέχει τῆ φύσα τὰ μελῆ. αὐγὰ δίεσπι θυμίας αὐτόπουν βεβίζεται. ἡ γῆ ὧν ἀπέχει τῆ φύσα, οὐκ ἂν ταύτα ἔτι, τοὺς ἰδίους παλαιμένους διεσώσατο. Σωσάννα ὅπερ οὐκ ἀπέχρων ὁ θῦ, αὐγὰ τῶν καλλίων ἐστὶ ποιητής. εἰ δὲ γῆ πᾶν ἃ ἐποίησεν ὁ θῦ, καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν. οὐδὲν γῆ ἔσω θῦ ψιλούμενον, τῇ ἰδίᾳ φύσα κακόν. οὐ δεῖ αἰσχύνη τῆ καλοποιούσαν. αὐγὴ μεδὲ τῆς πρώτης ἁμαρτίας καταδύντες καλοποιῆς, ὧν θυμέλαις ἐν τόποις πλὴ φύσιν ἡμῶν καθῦ βεβίζεται. εἰ οὖν πολλάκις ὁ θῦ τὰ μελῆ τῆς γυναικὸς οὐ διαβαίνεται, οὐδὲ ἐνοικήσει σὰ αὐλῇ σὺν βεβίζεται. σὺ ἰδίᾳ γῆ κλίνη θῦ,

οὐκ ἀναξίως οἶκος. Εἰ δὲ λεκτὸς πᾶς ὁ ὦιδὸς καὶ λαμπρὸν σὺν μετ' ὄγκου καὶ ἀκμῆς ὁρᾶσαι καὶ γνῶ. ὅτι βοᾷ ὢν, ἄνοος διάνοιαν ἐχθύσατο μάνας θεῦ, καὶ οὐ μετέλαβε τῆς οὐσίας. ὁμολογῶ τοιγὰρ οὕτω τὸν αὐτὸν θεὸν καὶ ἄνον. θεὸν μὲν προσκυνοῦντα. ἄνον δὲ ἡνιόχου σὺν τοῦ τόκου ἀρξαμένου. οὐ δύο αὖ ἕνα. οὐ φερεζόμενον ὡς ἕνα. δισσὸν δὲ ξυνοούμενον. οὐ δεῖ μεμάθηκα δὲ λαὸν γε τὴν σύνοιαν. οὐ νοοῦμεν δύο. ὁμολογοῦμεν δὲ ἕνα. τὸ μὲν οἰκονομίᾳ καὶ θαύματι ξυνημμένον, τὸ δὲ λαὸς διίσασιν, οὐ δὲ σύνοια. Εἰ δὲστὶς ξυνόοια διασπόσ, τὸ ξυνημμένον διαπελυμένον εἰνόησε. καὶ λαὸς δὲ ἡ σύνοια γίνεται διασκέδασε τὸ ξυνημμένον ἀεί. δεῖ οὖν ξυνομολογοῦσθαι ἔχειν τὸν λαὸν τὴν σύνοιαν. σὺν λεχθὲν τὸν αὐτὸν θεὸν καὶ ἄνον. οἰκοῦσι σὺν καὶ νοεῖ. Εἰ δὲ λαὸς μὲν ἕνα. ξυνοοῦς δὲ δύο. τὸν λαὸν σου πολεμοῦσθαι ἔχειν τὴν σύνοιαν. μὴ οὖν λέγε δύο, διαφορᾷ τινὶ μὴ διίσασθαι. εἰ γὰρ εἰνοῖς τὸν λαὸν μὴ τέρενες τῇ σύνοιᾳ. Εἰ δὲ τέρενες ταῖς εἰννοίαις, τὴν ἕνωσιν ἤρνησαι. μὴ οὖν πρὸς φύσιν διίσασθαι καταλαγὴς τὸν λαὸν μὸν, θεὸν τὴν ἄκαρδιαν θαύμα τουργὴ βούλος εἴνωσιν. πίστις τῷ θαύματι, καὶ μὴ ἐρεύνα λαμπρὸς τὸ γνωόμενον. μὴ καταλύσῃς τὸ θαῦμα, διέρει τὸν λαὸν φιλανθρωπῶν. οὐ γὰρ μανὴ τὸ θαῦμα, οὐ ὁ λαὸς γνωρίζεται. εἰ τοιγὰρ γνωόμενον γνώρισμος ὁ λαός, οὐκέτι σημεῖον οὐ δὲ θαῦμα τὸ γενόμενος. Εἰ δὲ σημεῖον καὶ θαῦμα, καταλιπὼν λαὸν μονὸς, τὴν πίστιν ἀνάλαβε, ὁμολογῶν εἶναι κὺν ἰὸν χὺν. καὶ θὺν καὶ ἄνον τὸν ὦιδὸν, οὐ δὲ ὦϊνοίας οὐ δὲ λαὸς μοῖς διίσασθαι. ἵνα μὴ τὰ ἑνωθέντα λαμπροῖς διασκίδωμεν, οἰκονομίαν σεῖον ἀρνησώμεθα. Εἰ

ψὶ ἕνωσις θεῦ καὶ ἄνων διὰ τὴς οἰκονομίαν γνωρίζε, ὁ τὴν ἕνωσιν διασκίδας, τὴν οἰκονομίαν ἠρνήθη. πιστεύσωμεν οὖν τῇ οἰκονομίᾳ τοῖς θαύμασιν. ἵνα πίστις τῆς οὐκ τοῖς ὁμολογοῦσι τὴν χθὲν ταύτην, βασιλείαν οὐρανῶν δωρήσηται. ἧς γένοιτο πάντας ἡμᾶς ὠϊτυχεῖν. χθέστι καὶ φιλανθρώπου τοῦ κὺ καὶ θεῦ καὶ σωτῆς ἡμῶν ἰὺ χὺ. μεθ' οὗ δόξα. κράτος. τιμή. αἶνος. καὶ μεγαλοπρεπῶς ὑπὲρ τῆς ἀνάρχου ἀϊδίου πατρός. καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀγαθῆς καὶ ζωαρχικῆς καὶ ζωοποιοῦ σου. τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίῳ καὶ ἀδιαιρέτῳ καὶ ἀχωρίστῳ τριάδι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:—

ἀνακαὶ ὦϊωσηφ μνήσθητι, ὁμοῦ λαμπρᾶς σὺν ἐφέσου:—

Ὁρῶ πιστοὶ ἀκροατοὶ τὸ φαιδρὸν τοῦ ἦρ καὶ τοῦ νοῦ τῆς ἀγιάς ξυνόδου ξυνάθροον, χαίρω τε ὁμοῦ καὶ πήρχεται καὶ θαρρῶ, χαίρω μὲν, ὅτι πάντων ζῆλος ἐστὶν ὦν, σὺν τῷ μεμνῆσθαι τοῦτο τῆς ὑφίας πολλῷ. τὸ πνεῦμα τοῦ ἦρ τοῦ λαοῦ σκαφὸς, ἐθῶσθαι ἐπὶ γνώμαι. θαρρῶ δὲ ὅτι τὰ τῆς ξυνάσεως κλίματα, ταχέως θερμανθήσεται. καὶ τὴν γαλήνην τῆς τοῦ κὺ εἰρήνης, πρὸς τὸ οἰκουμενικὸν τῆς εὐκλησίας ὦϊος ῥεύσῃ πέλαγος. εἰ γὰρ ἄλλοτε ὄντες τοῦ κὺ μεθητοὶ ὁ τε αὐτοῖς τὸ σωφρονεῖν τῆς βίας τῶν ἀνέμων ἠλαύνετο, ὁμοῦ τῷ βοᾶν πρὸς τὸν κὺν τοῦ χριστὸν ἐκπλαγῆναι, πόσῳ μᾶλλον τοῦτο νῦν ἡσυχίᾳ μὲν ἀνάγκη φέβολον, ὁ τε τοῦ θεοῦ τοῦ κὺ μεθηταί, ὦϊ τὸ αὐτὸ ξυνθεσμεύοντες τοῖς πίστεσι σὺν δυσωπήσουσι φωνῆς τὸν κὺν. ὁ τε ὁ μέγας οὗτος πάρεστι καὶ ὑφὸς κυβερνήτης. οὔτε βίας ἀνέμων ὑλαβούμενος, οὔτε ζάλης ταραχάς. ἀλλὰ

τῆς ἐμῆς πολλῇ τοὺς ἐμοὺς ἐργάτας, ὡσὶ τὸ πανδοκεῖον
αὔριον, καὶ ὅ τι ἂν προσδαπανήσῃς ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με
λήψομαί σοι. ὅστις οὖν ἐστὶν ἐκ τούτων τῶν τριῶν ὁ πλησίον
δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς λῃστάς; ὁ δὲ εἶπεν·
ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
πορεύου καὶ σὺ ποίει ὁμοίως. ἐν τῷ δὲ πορεύεσθαι αὐτοὺς
αὐτὸς εἰσῆλθεν εἰς κώμην τινά· γυνὴ δέ τις ὀνόματι Μάρθα
ὑπεδέξατο αὐτόν. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ καλουμένη Μαρία, ἥτις
καὶ παρακαθεσθεῖσα τοῖς ποσὶ τοῦ κυρίου ἤκουεν τὸν λόγον
αὐτοῦ. ἡ δὲ Μάρθα περιεσπᾶτο περὶ πολλὴν διακονίαν· ἐπιστᾶσα
δὲ εἶπεν· κύριε, οὐ μέλει σοι ὅτι ἡ ἀδελφή μου μόνην με
κατέλιπεν διακονεῖν; εἰπὲ οὖν αὐτῇ ἵνα μοι συναντιλάβηται.
ἀποκριθεὶς δὲ εἶπεν αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Μάρθα Μάρθα, μεριμνᾷς
καὶ θορυβάζῃ περὶ πολλά· ἑνὸς δέ ἐστιν χρεία· Μαρία γὰρ τὴν
ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, ἥτις οὐκ ἀφαιρεθήσεται αὐτῆς.

Καὶ πάλιν εἰσῆλθεν εἰς συναγωγήν τινα τῶν Ἰουδαίων
καὶ ἐδίδασκεν. καὶ ἰδοὺ γυνὴ ἦν ἔχουσα πνεῦμα ἀσθενείας
ἔτη δέκα καὶ ὀκτώ, καὶ ἦν συγκύπτουσα καὶ μὴ δυναμένη
ἀνακύψαι εἰς τὸ παντελές. ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσεφώνησεν
καὶ εἶπεν αὐτῇ· γύναι, ἀπολέλυσαι τῆς ἀσθενείας σου. καὶ
ἐπέθηκεν αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παραχρῆμα ἀνορθώθη καὶ
ἐδόξαζεν τὸν θεόν. ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρχισυνάγωγος ἀγανακτῶν
ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγεν τῷ ὄχλῳ·
ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι· ἐν ταύταις οὖν
ἐρχόμενοι θεραπεύεσθε καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
ἀπεκρίθη δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριτά,
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν
ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης καὶ ἀπαγαγὼν ποτίζει; ταύτην δὲ
οὖσαν θυγατέρα Ἀβραὰμ ἣν ἔδησεν ὁ Σατανᾶς ἰδοὺ δέκα
καὶ ὀκτὼ ἔτη, οὐκ ἔδει λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου τῇ
ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ κατῃσχύνοντο
πάντες οἱ ἀντικείμενοι αὐτῷ, καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ
πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ.

Ἔλεγεν οὖν· τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ
τίνι ὁμοιώσω αὐτήν; ὁμοία ἐστὶν κόκκῳ σινάπεως, ὃν λαβὼν
ἄνθρωπος ἔβαλεν εἰς κῆπον ἑαυτοῦ, καὶ ηὐξήθη καὶ ἐγένετο
εἰς δένδρον μέγα, καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατεσκήνωσεν
ἐν τοῖς κλάδοις αὐτοῦ. καὶ πάλιν εἶπεν· τίνι ὁμοιώσω τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ; ὁμοία ἐστὶν ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ
ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία, ἕως οὗ ἐζυμώθη ὅλον.

Καὶ διεπορεύετο κατὰ πόλεις καὶ κώμας διδάσκων καὶ
πορείαν ποιούμενος εἰς Ἱεροσόλυμα. εἶπεν δέ τις αὐτῷ·
κύριε, εἰ ὀλίγοι οἱ σῳζόμενοι; ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
ἀγωνίζεσθε εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς θύρας, ὅτι πολλοί,
λέγω ὑμῖν, ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ οὐκ ἰσχύσουσιν. ἀφ'
οὗ ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν,
καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες·
κύριε, κύριε, ἄνοιξον ἡμῖν, καὶ ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ
οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ. τότε ἄρξεσθε λέγειν· ἐνώπιόν σου
ἐφάγομεν καὶ ἐπίομεν, καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας·
καὶ ἐρεῖ· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ· ἀποστῆτε ἀπ' ἐμοῦ
πάντες ἐργάται ἀδικίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς καὶ ὁ
βρυγμὸς τῶν ὀδόντων, ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ
Ἰακὼβ καὶ πάντας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ,
ὑμᾶς δὲ ἐκβαλλομένους ἔξω. καὶ ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ
δυσμῶν καὶ ἀπὸ βορρᾶ καὶ νότου καὶ ἀνακλιθήσονται ἐν τῇ
βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ ἔσονται πρῶτοι
καὶ εἰσὶν πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι.

Ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ προσῆλθάν τινες Φαρισαῖοι λέγοντες
αὐτῷ· ἔξελθε καὶ πορεύου ἐντεῦθεν, ὅτι Ἡρῴδης θέλει σε
ἀποκτεῖναι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώπεκι
ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἀποτελῶ σήμερον
καὶ αὔριον, καὶ τῇ τρίτῃ τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ με σήμερον
καὶ αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ πορεύεσθαι, ὅτι οὐκ ἐνδέχεται
προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἰερουσαλήμ. Ἰερουσαλὴμ Ἰερουσαλήμ,
ἡ ἀποκτείνουσα τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα τοὺς
ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν, ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν
τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς νοσσιὰν ὑπὸ τὰς
πτέρυγας, καὶ οὐκ ἠθελήσατε; ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος
ὑμῶν ἔρημος. λέγω δὲ ὑμῖν, οὐ μή με ἴδητε ἕως ἥξει ὅτε
εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι κυρίου.

Καὶ εἰσελθόντος αὐτοῦ εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων
τῶν Φαρισαίων σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον, καὶ αὐτοὶ ἦσαν
παρατηρούμενοι αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν ὑδρωπικὸς
ἔμπροσθεν αὐτοῦ. καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν πρὸς τοὺς
νομικοὺς καὶ Φαρισαίους λέγων· εἰ ἔξεστιν τῷ σαββάτῳ
θεραπεῦσαι; οἱ δὲ ἡσύχασαν. ὁ δὲ ἐπιλαβόμενος ἰάσατο
αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν. καὶ πρὸς αὐτοὺς εἶπεν· τίνος ὑμῶν
υἱὸς ἢ βοῦς εἰς φρέαρ πεσεῖται καὶ οὐ μὴ ἀναβήσεται
εὐθέως ἐν ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου; καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀνταποκριθῆναι
πρὸς ταῦτα.

Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων
πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο λέγων αὐτοῖς· ὅταν κληθῇς
ὑπό τινος εἰς γάμους, μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρωτοκλισίαν,
μήποτε ἐντιμότερός σου ᾖ κεκλημένος ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐλθὼν
ὁ σὲ καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ σοι· δὸς τούτῳ τόπον· καὶ τότε
ἄρξῃ μετὰ αἰσχύνης τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν. ἀλλ' ὅταν
κληθῇς, πορευθεὶς ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον τόπον, ἵνα ὅταν
ἔλθῃ ὁ κεκληκώς σε εἴπῃ σοι· φίλε, προσανάβηθι ἀνώτερον·
τότε ἔσται σοι δόξα ἐνώπιον πάντων τῶν συνανακειμένων σοι.
ὅτι πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, καὶ ὁ ταπεινῶν
ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Ἔλεγεν δὲ καὶ τῷ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν ποιῇς ἄριστον
ἢ δεῖπνον, μὴ φώνει τοὺς φίλους σου μηδὲ τοὺς ἀδελφούς σου
μηδὲ τοὺς συγγενεῖς σου μηδὲ γείτονας πλουσίους, μήποτε
καὶ αὐτοὶ ἀντικαλέσωσίν σε καὶ γένηται ἀνταπόδομά σοι.
ἀλλ' ὅταν δοχὴν ποιῇς, κάλει πτωχούς, ἀναπείρους, χωλούς,
τυφλούς, καὶ μακάριος ἔσῃ, ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί
σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων.

Ἀκούσας δέ τις τῶν συνανακειμένων ταῦτα εἶπεν αὐτῷ·
μακάριος ὅστις φάγεται ἄρτον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ.
ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπός τις ἐποίει δεῖπνον μέγα καὶ
ἐκάλεσεν πολλούς, καὶ ἀπέστειλεν τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ
τοῦ δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις ὅτι ἔρχεσθε, ὅτι ἤδη
ἕτοιμά ἐστιν πάντα. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς πάντες παραιτεῖσθαι.
ὁ πρῶτος εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα καὶ ἔχω ἀνάγκην
ἐξελθὼν ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. καὶ
ἕτερος εἶπεν· ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε καὶ πορεύομαι
δοκιμάσαι αὐτά· ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον. καὶ ἕτερος
εἶπεν· γυναῖκα ἔγημα καὶ διὰ τοῦτο οὐ παραγίνομαι. καὶ
παραγενόμενος ὁ δοῦλος ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα.
τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης εἶπεν τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε
ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας τῆς πόλεως καὶ τοὺς
πτωχοὺς καὶ ἀναπείρους καὶ τυφλοὺς καὶ χωλοὺς εἰσάγαγε
ὧδε. καὶ εἶπεν ὁ δοῦλος· κύριε, γέγονεν ὃ ἐπέταξας, καὶ
ἔτι τόπος ἐστίν. καὶ εἶπεν ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον· ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα
γεμισθῇ μου ὁ οἶκος. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν
ἐκείνων τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ δείπνου.

Συνεπορεύοντο δὲ αὐτῷ ὄχλοι πολλοί, καὶ στραφεὶς εἶπεν
πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται πρός με καὶ οὐ μισεῖ τὸν πατέρα
ἑαυτοῦ καὶ τὴν μητέρα καὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ τέκνα καὶ
τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τὰς ἀδελφὰς ἔτι τε καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν,
οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής. ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν
ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου, οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής.
τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον οἰκοδομῆσαι οὐχὶ πρῶτον
καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην τὴν εἰς αὐτὸν εἰ ἔχει εἰς
ἀπαρτισμόν; ἵνα μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον καὶ μὴ
ἰσχύοντος ἐκτελέσαι πάντες ἀρξάμενοι ἐμπαίζειν αὐτῷ λέγωσιν
ὅτι οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν καὶ οὐκ ἴσχυσεν
ἐκτελέσαι. ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος ἑτέρῳ βασιλεῖ συμβαλεῖν
εἰς πόλεμον οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύσεται εἰ δυνατός
ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων
ἐρχομένῳ ἐπ' αὐτόν; εἰ δὲ μή γε, ἔτι αὐτοῦ πόρρω ὄντος
πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ τὰ πρὸς εἰρήνην. οὕτως οὖν
πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται πᾶσιν τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν
οὐ δύναται εἶναί μου μαθητής.

Καλὸν οὖν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ καὶ τὸ ἅλας μωρανθῇ, ἐν τίνι
ἀρτυθήσεται; οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔθετόν ἐστιν,
ἔξω βάλλουσιν αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω.

Ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐγγίζοντες πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἵ τε Φαρισαῖοι καὶ οἱ
γραμματεῖς λέγοντες ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ
συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπεν δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν
ταύτην λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα
καὶ ἀπολέσας ἐξ αὐτῶν ἓν οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα
ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως
εὕρῃ αὐτό; καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ
χαίρων, καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ
τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ
πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτως χαρὰ ἔσται
ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα
ἐννέα δικαίοις οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσιν μετανοίας.

Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν
μίαν οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ
ἐπιμελῶς ἕως οὗ εὕρῃ; καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας
καὶ γείτονας λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν
ἣν ἀπώλεσα. οὕτως, λέγω ὑμῖν, γίνεται χαρὰ ἐνώπιον τῶν
ἀγγέλων τοῦ θεοῦ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι.

Εἶπεν δέ· υἱός τις εἶχεν δύο· καὶ ὁ νεώτερος αὐτῶν εἶπεν
τῷ πατρί· πάτερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας.
ὁ δὲ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας
συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν
μακράν, καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισεν τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως.
δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὰ κατὰ
τὴν χώραν ἐκείνην, καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ
πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης,
καὶ ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς τοὺς ἀγροὺς αὐτοῦ βόσκειν χοίρους.
καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἐκ τῶν κερατίων
ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι, καὶ οὐδεὶς ἐδίδου αὐτῷ. εἰς ἑαυτὸν δὲ
ἐλθὼν εἶπεν· πόσοι μισθωτοὶ τοῦ πατρός μου περισσεύονται
ἄρτων, ἐγὼ δὲ λιμῷ ὧδε ἀπόλλυμαι; ἀναστὰς πορεύσομαι
πρὸς τὸν πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός
σου· ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθίων σου. καὶ ἀναστὰς
ἦλθεν πρὸς τὸν πατέρα ἑαυτοῦ. ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν
ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη,
καὶ δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν
αὐτόν. εἶπεν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ· πάτερ, ἥμαρτον εἰς τὸν
οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός
σου. ὁ δὲ πατὴρ πρὸς τοὺς δούλους αὐτοῦ· ταχὺ ἐξενέγκατε
στολὴν τὴν πρώτην καὶ ἐνδύσατε αὐτόν, καὶ δότε δακτύλιον
εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· καὶ
φέρετε τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, καὶ φαγόντες
εὐφρανθῶμεν· ὅτι οὗτος ὁ υἱός μου νεκρὸς ἦν καὶ ἀνέζησεν,
ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη. καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι.

Ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ· καὶ ὡς
ἐρχόμενος ἤγγισεν τῇ οἰκίᾳ, ἤκουσεν συμφωνίας καὶ χορῶν,
καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων ἐπυνθάνετο τί ἂν εἴη
ταῦτα. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ ὅτι ὁ ἀδελφός σου ἥκει, καὶ ἔθυσεν
ὁ πατήρ σου τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα αὐτὸν
ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν. ὁ οὖν πατὴρ
αὐτοῦ ἐξελθὼν παρεκάλει αὐτόν. ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν τῷ
πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν
σου παρῆλθον, καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔδωκας ἔριφον ἵνα μετὰ
τῶν φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ ὁ υἱός σου οὗτος ὁ
καταφαγών σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν, ἔθυσας αὐτῷ
τὸν μόσχον τὸν σιτευτόν. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· τέκνον, σὺ πάντοτε
μετ' ἐμοῦ εἶ, καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν· εὐφρανθῆναι δὲ
καὶ χαρῆναι ἔδει, ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς ἦν καὶ
ἔζησεν, ἦν ἀπολωλὼς καὶ εὑρέθη.

Ἔλεγεν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητάς· ἄνθρωπός τις ἦν
πλούσιος ὃς εἶχεν οἰκονόμον, καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ ὡς
διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ. καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν
αὐτῷ· τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ; ἀπόδος τὸν λόγον τῆς
οἰκονομίας σου, οὐ γὰρ δύνῃ ἔτι οἰκονομεῖν. εἶπεν δὲ ὁ
οἰκονόμος ἐν ἑαυτῷ· τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀφαιρεῖται
τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ; σκάπτειν οὐκ ἰσχύω, ἐπαιτεῖν
αἰσχύνομαι· ἔγνων τί ποιήσω, ἵνα ὅταν μετασταθῶ ἐκ τῆς
οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους ἑαυτῶν. προσκαλεσάμενος
οὖν ἕνα ἕκαστον τῶν χρεωφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγεν
τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν
βάτους ἐλαίου. καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα καὶ
καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα. εἶτα ἑτέρῳ εἶπεν· σὺ δὲ
πόσον ὀφείλεις; ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου. καὶ λέγει
αὐτῷ· δέξαι σου τὰ γράμματα καὶ γράψον ὀγδοήκοντα.
καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως
ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ
τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσιν.

ἑαυτόν, οὐ τῶν τὰ ὑπὲρ ἐμοῦ ἐδεξάμενον πάθη. οὐκ ἀπο-
στερῶ τῆς τιμῆς τὴν τοῦ πατρὸς τὸν υἱόν, οὐδὲ τὴν μητέρα τῆς τιμῆς οἱ τὴν
παρθένον, ὦ αὐτὴ ἡ τῆς οἰ-
κουμένης ὑπεραγία κεχάρισται. καὶ γὰρ καὶ αὐτοπρεπῶς ἅμα
πάντοθεν τὸν ἐφυβρίσαντα βασανιζόντα τοῖς θυ-
σιαστηρίοις χεῖρα ξυνδοξάζεσθαι. καὶ αὖθις τοῦ μετώπου
τῆς εἰκαλήσεως ἐκλαμπρότερα φαίνεσθαι, τὴν δὲ
ὅτι τὸ ξυνεργὸν σύμμετρον δεξαμένῳ θεότητα, τῆς
θεοτόκου δεσποσύνη θῆναι τιμῆς. ἐκεῖ οὖν ἡ ἁγία
θεοτόκος. ἐξ ἧς γὰρ ἐξαίσιος πεφῦτε, οὐκ ἐκτὸς θεοῦ ἐκεῖ-
νοι τὴν ἀρχὴν λαβόν. ἀλλ' ἐκ θεοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς
ἐναν θρωπήσεως δεξαμένου. καὶ οὕτω ἀμεταμόρ-
φωτος ἐκείνη, ὡς ἦς αὐτὸν τὰς βλασφημίας ἐκτί-
νων. οὐκ αὖθις ἐστὶν ὁ ἐκ θεοῦ ἦς τὸν τοῦ δούλου κλῆ-
ρον

λεγόντος πρὸς αὐτοὺς τοῦ προφήτου ἡμῶν, ὑμεῖς
δὲ προσβαλλόμενοι ὧδε λοιδοροῦσιν· ταῦτα μωμῶν
καὶ πόρνης· σὺ τίνι ἔτι φιλεῖς· καὶ διὰ τίνι λοι-
δορεῖς τὸ σόμα σου ἡμῶν· οὐχὶ μεῖς ἐσμὲν τέκνα ἀπαλά·
ταῦτα μωμώμεθα; τέκνα γὰρ ἀπαλὰ καὶ ἁλί-
σκεται, καὶ ἄνομον ταῦτα οἱ τὸν αἰχμαλωτίσαντα αὐτοὺς
δεσπότην ἀρνούμενοι. ἡμεῖς δὲ ὁμολογοῦμεν γὰρ Ἰησοῦν τὸν
οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ· ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι
τῷ ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου χῦ. αἵματι δὲ
ἀνοσίου καὶ ὄνου τῶν καθ' ἡμᾶς, πῶς ἂν ἐλυτροῦτο
τῆς οἰκουμενούσης αὐτὰ ξιον. πῶς δὲ καὶ ἧς ὑπὲρ παν-
των ἀπέθανεν, ἵνα πάντας σώσῃ. πῶς αὐτοῦ μιμή-
σαιμεν, οἱ τὸν ἀληθῆ καὶ φύσει θν ὠνειδεφόρουν,
πῶς αὐτῷ λοιδορούμενοι, οἱ τὸ, προσκυνοῦντι πλέον
παρὰ τὸν πλίσαντα παραιτούμενοι. ἀμὰ γὰρ ὡς ἔφη
ἀρτίως, ἀληθέστοι, οἵπτινες τῇ τοῦ σῇ ἡμῶν ἡμερο-
τητι, ἀρνοῦνται τὸν δεσπότην, ἀποστοῦνται τῆς δου-
λείας τὸν ζυγὸν, ἵνα καὶ περὶ αὐτῶν λέγῃ χς, διαφω-
νῆς προφήτου. οὐ μὰ αὐτοῖς ὁπόταπερ ἀκούσαν ἀτρε-
μοῦσ. δήλωσοί ἐσιν ὅτι ἦσεβηκαν ἧς ἐμεί· ἐγὼ δὲ λύ-
σω σθαι μέλλω αὐτούς. αὐτοὶ δὲ, καὶ ἐλαλήκασιν καὶ ἐμέ
γουσιν. καὶ ἀπολάδονται γὰρ τῆς τοῦ σῇ ἡμῶν διαλ-
καὶ ὑπερηφής, οἵτινες τῶν φαρισαίων σκαιότητος καὶ
ἀνοσιότητος μεμεμπταί· οἵτινες τοῦ μὴ πρόσωπον
περιθέντες ἑαυτοῖς, Ἰουδαΐζουσιν δεῖλαι διανοιαν
ἔχοντες· οἱ γλῶσσαν ὀξυσκινήτους πικρὰν καὶ ἰοβό-
λον· ἵνα δεῖλαι διάνοιαν ἔχοντες· οἱγλῶσσαν ὀξυσκιν
τους πικρὰν καὶ ἰοβόλον· ἵνα καὶ πρὸς αὐτὸν λέγῃ
χς τό, διαφωνῆς ἱερεμίου· ἰδοὺ ἐγὼ πρὸς σὲ λαὸν ὑβρι
στὴν λέγει κς· ἰουδαῖοι μὴ οὖν οἱ πάλαι καὶ νῦν

πεφυκότο τοῦ πατέρων ἡμῶν σῆς χῦ. ὡσεὶ πάντων
ὡς θῆρες· λίθοις ἔβαλον, διεργαλοῦντα καὶ σιδήρῳ·
εἶτα πρὸς αὐτοὺς ἐφασκεν ὁ σήρ· πολλὰ καλὰ
ἔργα ἔδειξα ὑμῖν ἐκ τοῦ πατρός μου, διὰ ποῖον αὐτῶν
ἔργον λιθάζετέ με. οἱ δὲ, πρὸς αὐτὸν ἔλεγον· περὶ
καλοῦ ἔργου οὐ λιθάζομέν σε. ἀμὰ περὶ βλασφη-
μείας· ὅτι σὺ ἄνος ὤν, ποιεῖς ἑαυτὸν θν· ταῦτ' οὖν
ἀρχιερεῖς Ἰουδαίων, τε καὶ καὶ τοῦ σῆς ἡμῶν ἐμπλή-
κασι. οἱ δὲ τῆς ἐκείνων κακονοίας καὶ ἀνοσιότητος
ζηλωταί, πάλιν ἐμπεπλόκασι λεγόντες. διαὶ σὺ ἄνος
ὤν, ποιεῖς ἑαυτὸν θν. ὦ βδελυρᾶς γλώσσης. οὐ βλασφή-
τόμενος πέλει. αὐ γὰρ ἄνος ὤν, ἑαυτὸν ἐποίησε θν·
ἀμὰ θς ὢν φύσει μόνον ἄνος, ἀβρεκτῶς καὶ ἀσυγ-
χύτως. ὁ τοιοῦτον πρὸς ἐπόρρητον ἔχων γλῶσσαν,
ἐπερέκτεινε γλώσσαν καὶ ἐκράτησε τοῦ σπληνός,
καὶ πεζευμάτησεν τοῦ ἀνοῦ, ἵνα πάντας σώσῃ.
γόνε καὶ ἐκτίσε, διὰ σὲ, καὶ ἐμένε δι' ἑαυτόν, ὅπερ
ὢν. ἐπιγνωσθῆ τοιοῦτον ἐν ἐκκλησίᾳ γεγονότα τὸν μονογε-
νῆ, ὁμολογήσομεν θν εἶναι, τὸν διὰ πάντων ἐνανθρωπη-
κότα. ἑαυτὸν παρίστησι σοι λέγων, αὐτὸς ὁ λαλῶν
παρ ἡμῖν. λελάληκε γὰρ τοῖς ἀρχαιοτέροις τὸν νόμ
διὰ μεσοτέως. παραγέγονε δὲ μετὰ ἐκκλησίας. δεῖξε
μὴ ἴουδας τοῦ ἀγίου, προφήτας. τί φησιν ὁ βασιλ.
μονονουχὶ καὶ χθὲς δήπου τῶν ἐμπαιζόντων τὸν ἐμπαιγμὸν, οὗτος
ὁ θς ἡμῶν οὐλογημένος ἐκ θεοῦ προφήτου αὐτὸν ἔξῆ-
ρε πάλαι ὁδὸν ἐποιήσατο, καὶ ἐδωκεν αὐτῷ ἐκ
κὼβ τὸν παῖδ' αὐτοῦ, καὶ ἰσραὴλ ἠγαπημένον ὑπ'
αὐτοῦ. μετὰ δὲ ταῦτ ὠφθη καὶ τοῖς
ἀνοῖς ἀνανεσεφθη. ἤκουσε δὲ καὶ ὁ μακάριος δαυὶδ
περὶ αὐτοῦ. ὁ θς ἡμῶν ἐμφανῶς ἥξει. βουλὰ μὴ

μοι τοῖς ἔθνεσι κηρύσσειν; ἀθετεῖς τὸν οἰκονομικὸν
σου πολιτεύμα τοῖς τοῦ δεσπότου βουλαῖς; οὕτως ἠ-
θέλησε διακονῆσαι τῷ οἰκουμενικῷ. μὴ, σφόντε-
ρος ἐστὶν ὁ σοφός; ὡ παρεκδόξου παραφρονος.
λύχνος ἡλίῳ φιλονεικεῖ. οἶδε τὸν ἰδίον ὅρον τῶν
ὁδόν, ὁ τὸν ὅλον δεσπότης. παρακάλεσον τοίνυν
τὸν οἰκονομικόν. τίμεσον τὴν πίστιν τὸ μυστήριον.
μὴ παρεφρόνησον τὰ ὑπέρνοα. μὴ πολυπρά-
γμονα τὰ ὑπὲρ λόγον. πίστευε μεθημένων. εἰ δὲ μέ-
νεις ἀπιστῶν, σκάνδαλον πίστεως μελλόν. ἀρνήσεσθαι γὰρ
ἑαυτὸν οὐ δυνήσεται. αὐτὸς ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος
εἰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ εἰς τὰ τοῦ ἁγίου σαββάτου

Ὡς μὲν τῶν αἰώνων ὁ πλάστης, τὸ καὶ δόξης, δίκαιόν 33
ἐστι πᾶς λόγος. γεγόνασι γὰρ φωστῆρες ἐν κόσμῳ
λόγον ζωῆς ἔχοντες καὶ τὰ τοῦ μεγαλείου. ὅταν
δὲ τὰ θεῖα λαλῶσι μυστήρια. πρέπον αὖ παρὰ
πάντων λέγεσθαι περὶ αὐτοῦ. οὐκ ἐξ ὑμῶν οἱ λα-
λοῦντες. ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τοῦ πατρὸς τὸ λαλοῦν ἐν ὑ-
μῖν. διακηρύξαν γὰρ ἡμῖν τὸν ἴδιον. τὸ φῶς τὸ ἀληθι-
νόν. τὸν ζωὸν τὸν αἰώνιον. ᾧ καὶ ἡμεῖς λέγομεν
καὶ τὰ τῶν φωνῶν τοῦ μακαρίου δαυΐδ. πάρεστι γὰρ
περὶ σοῦ πᾶσι τοῖς θεοῦ σοι καὶ ἡμῖν αὐτοῖς ἐρῶσι. ἀλη-
λούϊα ἐν δὲ τὸ ὄνομά σου. ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς διὰ μω-
σέως ἐν ὀλίγῃ, οὕτω τῶν διαγγελικῶν κηρυγμάτων
ἡ κατοικουμένη, γνωστὸς ἐν τῇ ἰουδαίᾳ ὁ θεός·
ἐν τῷ ἰσραὴλ μεγάλα τὸ ὄνομα αὐτοῦ. ἐχρὴ φωνὸς γὰρ
καὶ βεβαιώσεως ἦν ὁ μυσταγωγός. διὰ τοῦτο καὶ κατ'
μόνην ἠκούετο τὸν ἰουδαίαν ὁ νόμος. ἐπιδὴ δὲ
τὸ φῶς ἡμέρᾳ ἔλαμπε τὸ ἀληθινόν, καὶ παρεσκεύα-

.Τυρήσωσι καὶ τοὺς τῆς νέας διαθήκης κήρυκας;
ἔκλαυσε λέγοντος Ἰωάννου τοῦ βαπτιστοῦ. εὐθεῖαν ποι-
ήσατε τὰς ὁδοὺς κυ. αἱ θείας ποιήσατε τὰς τρίβους τοῦ
θυ ἡμῶν. βουλὴ καὶ ἑτέρων πολλῶν φορεῖον ὠΐδι
παντὸς δέξασθαι; ἐπηγγείλατο ὁ θς τῷ μακαρίῳ
δαυΐδ· σκληρὸν τῆς ὀσφύος αὐτοῦ, καὶ τῶν κάτω
τὸν θρόνον αὐτοῦ. ὁ δὲ, καίτοι χαίρων ἐπὶ τούτῳ
λίαν, καὶ αὐτὸν τῆς γλυκύτητος τὸν τρόπον παρι-
χάζετο. ἐξαίνου οὖν ἀκούσῃ λέγοντος αὐτοῦ. εὐφάνα-
βήσομαι ἐπὶ κλίνης ἐρωμενῆς μου. εὐδώσω ὕπ-
νον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς βλεφάροις μου
νυσταγμὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου.
ἕως τί καταλήψῃς. ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ κῷ σκη-
νωμα τῷ θῷ ἰακώβ. πολυπραγμονῆς τὸν τρόπον
ὃν μακαρίου δαυΐδ; ἀποδέχομαι τὸ προθυμεῖσθαι.
σπουδὴν τὸ ἐπομονήν. ἀγαθὸ ἕστη μεμελέτηκας
πολέον, ἀσπάζηλον καὶ ἡμῖν. ποῦ ἐστιν ἡ γλύκυνσις.
καὶ ἧς ποίαν εὕρας γλυκύτητα χαρᾶς. ἔκλαυσε βα-
φὰς λέγοντος. ἰδοὺ ἡκούσθημεν αὐτῷ ἐν ἐφραθᾶ.
εὕρομεν αὐτῷ ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ. ἐ-
φραθᾶ δὲ λέγων, σημαίνει τῷ βηθλεέμ. καὶ
μάρτυρόσθ δι' ἑνὸς τῶν προφητῶν. καὶ σὺ βη-
θλεέμ οἶκος τοῦ ἐφραθᾶ, μὴ ὀλιγοστὸς εἶναι ἐν
ταῖς χιλιάσιν ἰούδα. ἐκ σοῦ γὰρ μοι ἐξελεύσεται
τοῦ εἶναι ἡγούμενα ἐν τῷ ἰσῃλ· καὶ αἱ ἔξοδοι αὐ-
τοῦ, ἀπ' ἀρχῆς ἐξ ἡμερῶν αἰῶνος. ἀκούεις ὅτι τῷ
βηθλεέμ, τῷ καθ' ἑαυτὸν αὐτὸς, ἀπ' ἀρχῆς αἰῶ-
νος ταῖς ἐξόδοις ἔχειν διαφέρεται. ἐν ἐφραθᾶ γὰρ ὢν
ὁ λόγος. ἀγαθὰ αἰσχύνομαι φάναι θεὸν ὁμολογῆσαι τὸν
ἐκ γυναικὸς γεγονότα μελλόντων. ὧν τιμᾶς οὖν εἰ πα-

ση ἡμεῖν μετέχῃ αὐτὸς καὶ σαρκὸς ἐξ αἵνου ὁλό-
γος, γένηται τὰ πάντα αὐτοῦ. πανταχοῦ ναοί καὶ
θυσιαστήρια. πανταχοῦ χορεύεται καὶ προσκυνεῖται,
καὶ προμηθῶν ἁγιασθεί, καὶ λογικῶν θρεμμάτων ἀ-
γέλαι, σωτὰς δόξαν φαίνουσι τῷ πολιήτῃ τὰς ἱερὰς
αὐλάς. πρὸ μεῖν ἡμῖν τῆς τοῦ σῷς ἡμεῶν ἐπιδημί-
ας ἡ τῆς ἐπολωλώτο τὸ ἡμῖν. ἡ δ' ἔβαεν ἡμῖν ἐπι-
σφ πορεύτον κτίσματα. προσκεκινήκασι τοῖς ἔργοις
εἶδη ἰδιῶν χθρῶν. καὶ τῶν πολεμωμένων ἐπικλησῳ, θε-
λεῖ τὸ δοκοῦν. αὐτὲ πέφανεν ἡμῖν ὡς ἔφλεν ὁ μο-
νογλωσὶς τοῦ θῦ λόγος. ὁ ποιμελῶ ὁ καλός, ὁ ἀμνὸς
ὁ ἀλαθινός. ὃν ἡ αὐτὰ θεὸς μφανίε, ἐπ' παρθε-
νικῶν λαγόνων ἐβλάστησε. τὸ ζωοποιὸν βλάστημα.
τὸν σὺν αὐθρωπότητα θῦ. τὸν ἡμέτερον σὺν δούλου
μορφῇ. τὸν καθ' ἡμᾶς δι' ἡμᾶς, καὶ ὑπὲρ πάντα
πλεῖ κλίσιν, δι' ἑαυτόν. ἐφεύρ καθ' ἡμᾶς καὶ ἐν
δόξῃ θεοπρεπεῖ. τὸν ἑαυτοῦ πατρὶ νώσωτα, καὶ
ἐκ θεοῦ γνον τῷ πατρί. τὸν ἑαυτὸν κλιώσωτα, καὶ ἐκ
τοῦ ἰδίου πολυρώμενος διανέμοντα τοῖς αἱμάτοις
τὰ αἵματα. τὸν προσκυνοῦντα μεθ' ἡμεῶν ἀπίνως.
καὶ προσκυνούμενον ὡς θῦ. οὐκ ἐν γῇ μόνον, ἀλ-
λὰ καὶ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὅταν γὰρ εἰσαγάγῃ τὸν πρω-
τότοκον αὐτοῦ εἰς τὴν οἰκουμένην, λέγῃ. καὶ προσ-
κυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες ἄγγελοι θῦ. τίς οὖν
ἐγγύς ἐστιν ὁ ἐξ βεβηκὼς εἰς τὴν οἰκουμένην. τί
γὰρ δὲ ὅλως ἔθνος εἰς κακόμενσαι, μυσαρώτη-
σαν δ' ἀγγέλοις ἐγέ. εἰ πὲ καὶ νῦν ὧ μακάριε ἰωάν-
νη. λῆς ἐκλαθῆς βεβηλῆς. μεγάλη καὶ ἐξαίσιον
κατέκτυπησε τὴν ἐπουράνιον. ἀθανάτους ἐξῆς
φωνάς. καὶ λήθη καὶ χρόνος. τοῖς σοῖς πάθεσι χω-

ρησῃ λόγοις. ἴδου τὸ ἔθνος ποιμνίων ἐθέσοισις
ἦλθε πίστιν σέ. ἀπόκλεισον ἡμᾶν τὸν λύκον ὡς
ὁ μακάριός ἰακώβ, τοῖς ποιμέσιν ἀπεκάλυψε
τὸ φρεάτιον τῆς ζωῆς. δὸς ἀρυσθῆναι καὶ νῦν ἐκ
τῶν τοῦ σῴου πηγῶν. μᾶλλον δὲ πλὴ σὺν πατρὶ
ἦσ ἡμεῖν πηγή. οὐ γὰρ ὧν ἀπολυθμενίσουσι λέγον-
τος. σὺ ἀρχὴ λόγος. καὶ ὁ λόγος πρὸς τὸν
θν, καὶ θς ἦν ὁ λόγος. οὗτος ἦν σὺν ἀρχῇ πρὸς
τὸν θν. αὐτόθεν μὲν ὁμονοῆσι τοῦ θῦ λόγος, ἀπορ-
ρήτον ἔχει πλὴ σὺ πρὸς ὕπαρξιν, πνευτικὸν κίνημα.
πρὸς πάθ' τὸ λοιπὸν ὧ διαφθείρεσθε. ἔκλυσε πα-
λαιὸς λόγος. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. τουτέστιν
αὖος. γέγονε δεύτερος ὁμονοῆσις τοῦ θῦ λόγος, ὃν
ἀπορβεβληκὼς τὸ εἶναι θς, αὐτὸν προσελάβετο σαρ-
κὸς μεμελῆσις ὅπερ ἦν. ἄτρεπτος μένει καὶ
αὐτοιούσιος ὁ τοῦ λόγου φύσις. καὶ οὐκ οἶδε πα-
θεῖν ἔστιν ἀπὸ σκιάσμα. ταύτῃ φρονεῖν ἐδίδα-
ξεν ἡμᾶς ὁμοπαθὴς ἀλαφθείς. τὸ αὐτὸν αἷμα
φησὶ τὸ μέγα καὶ πρεσβύτατον. αὐτὸν λφη-
σιμεῖσθαι. οὐ τοῖς πλὴ ἀπαθῆσι διασπορα-
μένοις θαλάσσαν, αἰγὰ τοῖς τῆς ἀσεβείας ἐμπό-
δοις. τοῖς τῆς ἀληθείας ὁδηγοῖς. τοῖς πλὴ ὀρθὴν
ἐθέλουσι σχεῖν καὶ ἀπαλαμνῆ πίστιν. ἐπεὶ οὖν
ἀρέσται τοῦτον ἀναπέλλεσθαι τὸν ἔβδομον, ἄγε
ὡσπερ ἐς νοῦν εἰρέσθω τὰς τοῦ σωτῆρος φωνάς.
οὕτω τὰ πικρὰ τῶν αἱρέσεων διασπασθήσεται κύμα-
τα. οὕτως ἐς θύδιον καταντήσῃ μεμῆνα, καὶ
πρὸς αὐτὸν ἡ ἐξ πλὴ ἀληθείαν τουτέστι χῦ. μεθ'
οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος, σὺν ἁγίῳ πνεύ-
ματι ἐς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.

Τοῦ αὐτοῦ ἐν Ἐφέσῳ:—

ξη΄ Οἱ τοῖς ἱεροῖς προσεχόντες γεγράμμεθα, σοφισμέ-
νων ἕνεκεν τῶν πλανώντων. ἔργον τε ἁγιάζων ὠνη-
σόμενος, καὶ ὀρθῆς πίστεως ἀλεξήματος ὑποτελοῦντα. τὸ
δὲ γνώσεως τῆς ἀληθοῦς ὁρᾶν, ζωὴν ἔχειν τὸ τέλος.
καὶ τὴν πλανοφορικὴν πρὸς τοῦτο ὑμεῖς ὁ σπόρ, οὕτως
λέγων. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα γινώσκωσι
σε τὸν μόνον ἀληθινὸν θν, καὶ ὃν ἀπέστειλας, ἰν
χν. οἰκοῦσι συμπαρεζευγμένα τῇ πλανῇ τοῦ πρὸς
γνῶσιν, καὶ ἡ πλάνη τοῦ πρὸς τοῦτο. καὶ οὕτως ἔχει τὸ πρὸς
γνῶσιν ζωοποιόν. ὅταν δὲ χωρίζηται τοῦ ἑτέρου τὸ
ἕτερον, χωλαίνει πάντως ἡ γνῶσις. οὕτω καὶ ὁ κς ἡμῶν
ἰς χς τοῖς ἰουδαίων δήμοις προσεφωνᾶλείφων. ὃ
τε ἐμὲ οἴδατε, οὔτε τὸν πατέρα μου. εἰ ἐμὲ ἤδειτε,
καὶ τὸν πατέρα μου ἂν ἤδειτε. καὶ πάλιν συνόμοιον
οἱ ἰουδαῖοι τοὺς ἑαυτῶν πατέρας ἐν τῷ ορᾷ. τὸν φιλόσ
καὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐκφαντικὸν θν, ὅτε κατέβαι-
βαζεν ἐν ὄρει πυρὸς πρὸς τὸ ὄρος τὸ σινᾶ. ὧν οὐδὲ τὴν
κατὰ ἀλήθειαν ἀκοὴν ἔσχον τῆς φωνῆς ἐκείνου. ταύτης
εἵνεκα τῆς αἰτίας. τί θαυμάζομεν μᾶλλον; τὸν ἱερὸν
φαίνεται μισοπόνηρον. καὶ λασόμενοι μὲν οὐκ ἠθέλησαν
ἡμᾶν ἵν χν διὰ τὸ ἀνὸν θεᾶσθαι, ἐ φασκον. ἡμεῖς
οἴδαμεν ὅτι μισοῦσι λελάληκεν ὁ θς. τοῦτον δέ,
οὐκ οἴδαμεν πόθεν ἐστί. τί οὖν πρὸς ταῦτα ὁ χς;
ἀμὴν λέγω ὑμῖν. οὔτε εἶδος ἐκείνου πώποτε
ἑωράκατε, οὔτε φωνὴν αὐτοῦ ἀκηκόατε. καὶ
τὸν λόγον αὐτοῦ οὐκ ἔχετε ἐν ὑμῖν μένοντα. ὅτι
ὃν ἀπέστειλεν ἐκεῖνος, τούτῳ ὑμεῖς οὐ πιστεύετε.
ἀληθεύω γὰρ πάντως ἢ ἀληθεύω. οὐ γὰρ ἐν τῷ ὄρ
σινᾶ, φύσις θεϊκὴ ὀφωμένη, ἀμιγὲς πυρός. ἐμίνοντο

δὲ καὶ φωναὶ τῆς σάλπιγγος. καὶ ὦνοι ἦσαν ἔξελκτι-
κόμενοι. καὶ τῆς ἀληθοῦς οἱ ἄγγελοι, προσαναφαίνοντες
τῷ ἀληθῶν. καὶ λάβι μὲν γὰρ ὄρους ὅλου τὸ θεῖον
πυρὸς τότε δὴ μᾶλλον, ὅτε καὶ λάβι νικῶς ἐφαι-
νέτο. ἵνα μᾶθωσιν οἱ πάσχα βαίνοντες, ὅτι πρὸ πύρ
ἔχουσιν. οὕτω καὶ ὁ μακκάβαιος μισοῦσης σωφρο-
σύνης ἀποτελῶν τῷ φόβῳ τοὺς ἀμβλυωποῦντας, προ-
σεφώνᾶ καλῶς. ὁ θς ἡμῶν, πῦρ καταναλί-
σκων ἐστίν. ἐγίνοντο δὲ καὶ κατωπτοὶ καὶ σκότος. τὸ
μὲν σκότος, τὸ ἀκαθάλητον τῆς περὶ θν γνώσε),
ἕως ἡμᾶν ἀσαφεφαίνοντος. τοῦ δὲ κατωπτοῦ ὅτι
δαιμονίου ἀπιγμὸς ὧδε, ὅτι τοῖς καθαφρονᾶν
ἐθέλουσι τῶν θείων λογίων, ἀκηλουθητόν τὸ διαπρὸ
πάντα τε καὶ πάντως. διακριδὸν γὰρ ἀνάγκη τὸν τῆ
σαλμοῦ ὀφθαλμὸν ἐν κατωπτῷ. οὐκοῦν ἰουδαῖοι
μὲν, οὐ θεάνται τὸ εἶδος τοῦ πρς. ἡμεῖς δὲ αὐτὸ
ἐθεασάμεθα ἐν χῷ. ἔστι γὰρ αὐτὸς τὸ ἀκραιφνέσ-
τον κάλλος τοῦ μεγαλωνυμητοῦ. ὀχλοβαστᾶν καὶ τὸ
ἀπαύγασμα. εἰ γὰρ καὶ ἐπεσκιάζετο σαρκὸς κα
αἱμαῦτος τῆς ὠνομάσθης, καὶ κεκρυμμένα πᾶσι πλὸς ἀν-
θρώποις, οὐκ ἄδηλον οὐδὲ ὦνοιν σαλμοκλαβῶν,
κατὰ φησὶν ὁ θεοβλαβὴς καὶ αἱρετικὸς ἀπο-
λινάριος. ἀγὰ ἐρεύνα καὶ οὕτω γε. οὕτω τοῖς πα
ρῶσιν αἰῶσι κεκάλυπται καὶ κατὰ καιρὸν τὸ ἑαυτοῦ
μυστήριον. καὶ πολλὴ μὲν λύσις καὶ τούτων ἀπό-
δειξις ἐν τοῖς ἁγίοις προφήταις. ὅτι δὲ δεκτὴ
ταῦτα εἶναι καὶ κατὰ μέρος, φέρε διηγήσωμαι σὺν
τοῦ τῆς γνώσεως βιβλίου. αὐτὸν ὁρᾷ μέλλων τὸν
λόγον, καὶ θν ὀνομαζόμενον. οὐκοῦν ὁ μακκάβαιος
ἰακὼβ τὸν μεθυποστάσεων ἀφῆς, υἱὸν τὸν τοῦ

πρὸς οἰκοδομὴν αὐτῶν ἐπλήθυεν. καὶ δὴ καὶ τὰς δύο τοῦ
λαβὼν Θυμοκλέους, καὶ τὰ ἐξ αὐλῶν αὐλῷ μεγα-
νόητα ποιήσας, διεβίβασεν αὐλητὰς τοὺς ἱμεροβοΐ-
μους καὶ ἁδυμελεῖς ἀηδόνος μέλος. οὗτος
μὲν δὴ τοιοῦτος χαμαιπέτους. αἰγὼς φησὶν ὁ Σοφοκλέ-
ους ἐρεχθεύς, διαβιβασθέντων τῶν τέκνων καὶ τῶν
γυναικῶν, καὶ τελευτῆσαι ἱμεροβόμους, καὶ ἐπαι-
λῆσαι αὐτὸς μεγάλοιο, ἕως πρωΐ· καὶ οἵδεν ὁπηνί-
δύσεται πρὸς αὐτόν. καὶ ἤκουσε τοῦ Καλλίου, τὸ
μεγάλου αὐλοῦ, καὶ ἐνάρκησε τὸ Καλλίου τοῦ μεγ-
ἱμεροβ, ἐν τῷ πολλοὶ ἦν αὐλῶν μεγάλων. καὶ εἶπε
φησὶν ὁ αὐτὸς ὁ Καλλίου μεγάλου. ἐκπόλυσόν
με. ἀνέβη γῆ ὁ ὀρθρος. ὁ δέ, εἶπεν. οὐ μέλλω
ἐκπολύσω ἐὰν μή με λυλαγήσης, καὶ λυλαγήσω.
αὐλῶν ἐκ. καὶ ἐκάλεσεν ἐκ χαὰβ τὸ ὄνομα τοῦ
τόπου, εἶδάς θεῦ. εἶδον γῆ φησι θεὸν πρόσωπον πρὸ
πρόσωπον, καὶ ἐρρύσθη μου ἡ ψυχή. εἶδον φησὶ
θεὸν, πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. ὦ ὃ Φίλας αἰνίσσε
ποιῶ, αὐτὸν ὁρᾷ τὸν Καλλιόπης μεγάλου, καὶ φησὶν
εἶδον γὰρ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. (ἐμοὶ δὲ
δοκεῖ, τῆς ἐναργοῦς θεοφανείας τὸ μὲν ἡδὺ, αὐτὸν
λυπηρὸν αὐλῷ τοῦ αἰνίου τοῦτο. καλεῖ δὲ τὸν
τηρῆ. ὅλως γὰρ ἐν τοῖς ἐπαλλαγμασι μεγάλου. ὡς δὲ
μέγιστον ὀρθρος, ἀπόλυσόν με φησὶν, ἀνέβη γῆ
ὁ ὄρθρος. τί δὴ ἄρα σημαίνει τὸ αἴνιγμα. τοῖς ὡς
σὺν σκότῳ καὶ νυκτὶ διαλήθουσι, καὶ γὰρ τῆς ἀληθῆ
ἀγαπῶ ἃς νοῦν ἔχουσι καὶ πλοῦτον, πολλαχῆ καὶ
μάχεσθαι χρή. ἐλθούσῃ γῆ πήγησαν. ὅταν δὲ αὐλοῖς
ἀνωλόλυξε καὶ λαὸν νοῦν οἰνοπλοῖς ἐωσφόροις. ὅταν
οἱ ἀστὶς ἡμερέσι τὸ τῆς ἀληθοῦς γνώσεως αὐλοῖς δι
αυγάσῃ φῶς, τότε καὶ λαλῶ τῷ πάλιν. πα-

χαὶ γῆ καὶ μάχεσθαι τοῖς ὡς σὺν νυκτὶ καὶ σκότῳ,
ἀφελῆ καὶ ἀφώνητον ἔχουσι πλοῦτον. οὐ μάχῃ)
δὲ τοῖς σὺν φωτὶ γεγονόσι. τοῖς τὸν νοητὸν ὄρθρον ἔχ-
σι καὶ λαὸν νοῦν. δεῦρο τοίνυν αὖτε τὸν νοητὸν ἐωσφό-
ρον. διαυγαζέτω σοι τῆς ἀληθείας τὸ φῶς. παῦσαι
μαχόμενος τῷ χῷ. οὐκ οἶδεν ἡσυχάζειν. νικᾷ δὲ
ἀφ' πάντας. μέγας τοίνυν ὡς ὁμολογεῖ τοῦ
θῦ λόγος. καλῶ, οὐκ ἀσπάζῃ τοῦ εἶναι φιλόθεος.
ἄγγελος καὶ ἀναλλοίωτος ὤν. αὐλὸς οὖν ἄρα καὶ
σὺ πρὸς ὡς λόγος, καὶ σὺ γυναικὸς αὐτὸς λαὸν ἔφρηκε.
εἷς γῆ ὁ θεὸς καὶ πῦρ ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς
χρὴ, δι' οὗ τὰ πάντα. αὐλῷ ἡ δόξα ἡ ἐς τοὺς αἰῶνας
ἀμήν· τὸ αὐτὸ κῇ ἰωάννῃ ὧν σὺ πρὸ αὐτοχή·

Ψῆς ἡς θεῦ ἀμάτης τῶν δυώδεκα, πρὸς τὰς θήκας
δεδιδάχθαι μοι φῶς. οὐδεὶς δὲ ἤκουσεν καὶ αὐλὸς
ἡμᾶς ὁ σὸς, ἐδιδάξατο λέγων. ὃ εἰμὶ ἀμάτης, ἐμοὶ
ἀκολουθήτω. καὶ ὅπου εἰμὶ ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διά-
κονος ὁ ἐμὸς, ἔσῃ. δεῦρ γῆ ἡμᾶς, ἀφ' ἑαυτοῦ. φιλῶ,
καὶ ἀκολουθῶ τῷ πάντων ἡμῶν σοὶ χῷ. καὶ καλὰ
μὲν δὴ ἐνὸς ζῆτον αὐλοῦ χορεύσασθαι, διὰ τὸ βουλεῦσαι
τὰ αὐλοῦ. τοῦτ' ἐπεκαλέσατο ὁ λαμπρὸς οὗτος
καὶ μεγάλας τῶν ἱερέων χορός. περὶ οὗ αὖ λεξιτοσοφό-
δεσ διηκριῶς τὸ διαύλιος τοῦ περὶ Φήστου Φωνῆς. ἐκεῖ
ἐλθόντι ἐκεῖνον, καὶ εἶδου τὰ πρόσωπα ἀμηλῶν.
ἀεὶ γὰρ παρῆλθον, καὶ μέλα αὐλῶν οὐκ ἀπολεῖτο.
ἐπέρχεται ἐπέρχεται οὐκ ἐξήπλησεν, ὁπτιόκλαστο
τὸ αὐλοῖς, καὶ τὸ πᾶσα αὐλοῦ ἐκκινήσῃ αὐλοῖς. ἡ
γῆ καινοδιπλοῦς ἐκκλῆσι περιχύσεως. ἤχησε ἐκκ γῆς
τυχόν, ἢ τῶν νοητῶν ἐλαφρῶν μέγιστον ἐνθάδε ἐκκ-
δεχομένῃ. ἀμέλει δὴ καθάπερ ἐν κιθάρᾳ καλῷ καὶ

λέμῳ κεκονιμένους. ἔπειτα ἐξάγοντας τὸν σκληρὸν μάχης ἔθος τὰ σύνηθες πανικὴν καὶ προσκαλοῦσι δεομένους. μᾶλλον δὲ ἢ δι' νενικηκότας; σὺ δὲ ὁ τεταγμένος ἐς ἀδελφούς. ὁ χὴ δεσπότην ὑπὲρ τοῦ φόβου. ὁ ζωοποιοῦσιν ὀφθαλμοί, καὶ τὰ τῶν νικώντων ἐλπίδας δοκιμάζων τὰ ὅπλα κινοῦς, ὡ δὲ δεδοξασμένος. οὐχὶ μάχης· οὐ ζωὴ θλιβομένη ἡθληκότων. ἔφυγες τὸν πολέμου κίνδυνον, τὰς χεῖρας βεβαίας. εἰσήκεις μακρόθεν τοὺς ἀγωνιζομένους. εἶδες περὶ τοῦ κρατοῦντος ἔχθρ[ο]ῦ, ἀλλοιούμενος κενολογούμενος καὶ δυσφημούμενος. εἶτα ὑπόπτης. εἰρήνευε, μὰ τὰ ὅπλα αὐτῶν ὅτι νενίκηκε ὁ χὴ; ὅτι κεκράτηκε τῶν ἀντιτεταγμένων; ὅτι σεσώτηκε σὺν σὺν τὰ μεγάλα; ὅτι περίεστιν νόσος, τοῖς τῆς σκληρότητος σημεῖα τέκνοις; ἀλλὰ ἄρτιον αὐθαίρετον μεθυόμενον, καὶ μὴ κακὸν λέγε, τὸ διὰ φωνῆς τοῦ δεῦ· οὐχὶ τοὺς μὲ βούλεσθε κἂν ἐρεῖσθε, καὶ ὧν τοῖς ἐλθοῖς σου ἔξεστηκότες, καὶ τὰ ἔξης. αὐτὸ οὐδὲ μὴ ὅλως παρὰ σοὶ τῶν τοιούτων ὁ λόγος. σὺ δὲ τῶν ἀναντίων καὶ τὰ ξόλα τοὺς νενικηκότας, καὶ τοῖς ἀπὸ φθόνου βέλεσι πεπλησμένον ὧν χερός, οὓς ἐδὲ μᾶλλον θαυμάζεσθαι παρὰ θεοῦ. αὐτὰ καὶ αὐτὸς προσέρχῃ σκληρῶς, οὐ δεῖ δεδιότες λέγε μὴ. βέλος νηπίων σβεσθὲν σὺν τοῦ καὶ αὐτῶν. καὶ ἐξ παθένευσεν ὑπὸ παῦλοις αἱ γλῶσσαι αὐτῶν. καὶ ὅλοις τοῖς ἔξωθεν (καὶ τὸν περὶ φειδίτων ἐσ τοῦτο ὅτι χερός καὶ τὰ ὅπλα, οὐ σφηκικά· αὐτὰ δικαιοῦται τῷ θεῷ καὶ τὰ χείρεσθαι. δικαιοῦται πρὸς καὶ θαίρεσιν

ὅλως τε σὺ ὦ φημὶ δὴ τῇ τοῦ σοῦ χὴ μῶν σκληροῖ, ὁ νὸς καὶ παρακάλεπος ὥφθη δεομένων. οὐ μέσον ἔχων. αὐτὰ πολλὰ σὺ σὺν σωμασθῆναι καὶ φασὶ μὲ τὴν καὶ αὐτὰ μηνύσεις γένοντο ἡ τῶν νοητῶν χαλῶν ἀθροισθέντες καὶ πορρωτάτω. ἵνα τῆς τῶν νοητῶν ἀπαγάζῃ χωρεῖν. οὕτως τὸ τος, τὸ δεσποτικὸν ἀπαγάζῃ χωρεῖν. οὕτως τὸ τοῦ σῶ πάντα συμπάσχω αὐτὰς. καὶ ὅπως ἐναντίαν αὐτὰς. τί δὲ ἐναντίαν; ὅπου εἶμι ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμός, ἔξω. ἀκούω πρὸς σε ἡμῖν νῦν ὁ λόγος, τὸν ἐκλεκτὸν καὶ τὰ πάντων αἰῶνα τὸν ὄφρ[ῦ], τὸν ἐν τῶν αὐλιτολικῶν ἡκοντα καὶ μέλλων. εἰ πάντες δυνηθῶ ἐσπουδαῖοι τοῦ πάντων ἡμᾶς ἐς χὶ. καὶ περισώμεθα τὸν διακονίαν τῶν αὐτοῦ κηρυγμάτων, διαστὶ μὲ πάντες δυνηθῶ μετ' αὐτοῦ, τὰ βουλεῦς Φερονδτὰ αὐτοῦ. σώζηται ὡς ὁ ἐσῶ, ὁ πολυκέφαλος δράκων, τὸν ἀποστάσιν καὶ βέβηλον κεφαλὴν, τοῖς τῆς ἐκκλησίας ἐχθροῖς. τοῦ τῆς ἰδίας ἀποστόλου ἰὸν ὧν πίνων. ὄρχομαι καὶ τ' αὐτοῦ τὸν τοῦ τῶν ἀπο γυμνωθῆναι μαχόμενον. μάχομαι διὰ χὴ, τὰ σκεῦη. διὰ τοῦτ' μὲ συμπαρεστῶτας καὶ αὐτὸς. βαυκάθω πᾶσι τῶν χρεί. κοινὸν ἡγησάμενοι τὸν ἀγῶνα. ἵνα καὶ ὁμοῦ νικήσωμεν, ἀναφέρωμεν τὰς δι' χαριστίας τῷ σεῖ. λέγοντες, σὺ ἐπαισχύνωθες ὡς βαυμαστὸν ὑπὲρ φανον. σὺ ζωοποιοῦσιν τὰς κεφαλὰς τοῦ δεσπότου. ἀλλ' ἡμᾶς μᾶλλον, οἱ ψυχικοὶ τοῦ σῶ, ἱεροῦργοί. οἱ τῶν αὐ τοῦ μυστηρίων οἰκονόμοι, πολεμιώτατοι, ἡγούμε θα τοὺς καὶ τὰ φυλακῶν τῆς δόξης αὐτοῦ. σὺ δὲ, οὐχοὶ τῶ. πόθεν. ὅτι μὲ οὐ προσέρχῃ ψυχικῶς, αὐτὰ σε διελεγμὲ τὰ πεσόντα. οὐ δὲ ἡμᾶς, ὡς ἂν πο

οἰκειοφρονέστερος. γλυκασμὸς δὲ ἡδονὴ ἐστὶν ἁπλῆ, τοὺς χυμοὺς εὐφραίνουσα, ἔχουσι τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως. τὸ τῆς εὐδοκίας ὅπλον. τουτέστι, χυμοί. ἔχουσι τὴν ἐφεκτικὴν δύναμιν. τοιοῦτός ἐστιν ὁ σέρις περικεφάλαιον. τοιοῦτός ἐστιν ὁ μαίδης περιστόμιον. ὡς τε καὶ σωτηρίαν θερμοὺς καὶ δάκνοντας, καὶ πολλὴν ἔχοντα τὴν ὑποφορητίαν, καὶ πολλὰ τὸν ἀληθῆ γεωπόνα γεωπονήσαντα, βαρβαρικῆς ἀπονοίας καὶ ἀμαθείας καθήμενον ἐξορμῆσαι, αἰχμὴ νικητὴ χῡ· νικητὴ δὲ διὰ τῶν ἰδίων ὑποστάσεων. πῶς νενίκηκεν ὁ δεῦρο πολέμιος ἔχων ἐν τῇ καρδίᾳ. λαοὶ δὲ ἦσαν οἱ λαοί. καὶ τοῦτο ὧν ἕνεκα τοῦτον χῡ. ποῖον ἦν ἔθος τοῦ χῡ καιρόν; ἢ ὡσὶ γὰρ ἐκκλησία. πολλοὺς ἔχουσα λίθους πεμίους καὶ ἐκλεκτούς, περὶ ὧν καὶ ὁ πρεσφύτης φησί· λίθοι ἅγιοι κυλίονται ἐπὶ τῆς γῆς. διὰ τοῦτον τῶν ἁγίων λίθων, πρεσβύτερος χῡ. λαοὶ δὲ ἦσαν ὡς ἔφην οἱ λίθοι. ἡ δὲ τῶν λίθων λαότης, τὸ ἀκήπτιον ὑπανιστῆναι. ἀκήπτιον ἦν πρὸς ἀφ' ὑψηλοῦ. ἀνεστηλήπτιος δὲ καὶ τῶν ἁγίων ἡ πολιτεία. οὐκοῦν νικητὴ χῡ· καὶ ἰσχύσας σῴζεται, καὶ οὕτως νενίκηκε· καὶ ἀδικήσας ἐκπανουργίας, ἐξεφάνωται οἰκέτων. ἡμῖν γὰρ ἐγκεῖσθαι τὸ ὑπὲρ χῡ. οὐ μόνον τὰ ἐν τῷ πίστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν. ὁ γὰρ πιστεύων εἰς αὐτόν, οὐκ ἐλέγχεται. ὁ δὲ μὴ πιστεύων, ἤδη κέκριται:— τοῦ αὐτοῦ περὶ συσχεθήσεται δὲ τοῦ κοσμίου καὶ ἁπλοῦ, ἐκλιπὼν τὴν φυλακὴν ὁ μακρόθυμος πρεσφύτης διὰ τοὺς ἐν τῇ πίστει, οὓς τοιμᾶται μεταλάτους, ἀπὸ φανέντα λεγών. ἐν δεήσεσι καὶ προσευχαῖς μου ἡ καρδία ὑμῶν πάντες οἱ ἐν πίστει ὄντες. τοὺς μὲν ἐν τοῖς πρεσβύτας φιλᾶ, τοὺς δὲ νεοτάτους τῶν ὑδάτων ἐπιῤῥοὰς, ἐξῆλθε καὶ στεφανωθῆναι, καὶ ἧς ὑπὸ αὐτοῦ μέλλει. ψυχὴ δὲ ἐν δρόμῳ, ταῖς ὧν ἀγίων πρώτων πρεσβυτέρων, ἀδρομώτατα. πρὸς βύσσον βεβαιοῦται. πρὸς πίστιν ἐθρόησον δεῖ) τῷ ὑπομονήν. ἵνα δὴ μεσίτης πασῶν τῶν αἰῶνος ἀρετῶν ὁ μεγαλοπρεπὴς παῦλος τεθαύμακεν, καὶ οὐ-
τῷ φησίν. οὐκοῦν δὲ αἰῶνα καὶ καυχώμεθα εἰδότες θλίψεσιν. εἰδότες ὅτι ἡ θλῖψις, ὑπομονὴν κατεργάζεται. ἡ δὲ ὑπομονή, δοκιμήν· ἡ δὲ δοκιμή, ἐλπίδα. ἡ δὲ ἐλπὶς, οὐ καταισχύνει· εἰς τοίνυν ἡ ὑπομονή, παῦλος ἡμῖν ἀγαθοῦ πρόξενος καὶ προμηθεῖα. ὁ δὲ εἰς οἰκοδομήσουσιν. ἐφοδὸς ἐλπίδος τῆς εἰς αὐλὼνα τὸν μέλλοντα. καταρτισθήσομαι δὲ τῇ ὑπομονήν τίνα ἐξήτουν, ἵνα δι' αὐτῆς χέρσιν χερσὶ φημί. τέκνον δὲ προσέρχῃ δουλεύειν τῷ κῡ, ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου εἰς πειρασμόν. αὔθωνον τῷ κῡ δίκαιον καὶ κῡ τέρπουσιν. αἰῶνος ὀρθοτής. οὐχὶ ὧν ἕτερος οἰκοδομεῖ ἐν τὸν αὐτόν; οἰκοῦν ἕκαστος τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον; οὐδαμῶς φησι. καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν. πολλοὶ γὰρ λίθων οἱ τοῖς ἁγίοις ὧν βάλλοντες, καὶ ἀγνὸς περιώλους, ὁ πόλεμος. διὰ τοῦτο καὶ αὐλὸς ἔλεγεν ὁ σπρ. θλῖψιν ἔχετε ἐν τῷ κόσμῳ. αἰῶνα θαρσεῖτε. ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. οἰκοῦν ἐπὶ δὴ ὑπὲρ πολὺς πανταχόθεν τῶν ἁγίων ὁ πόλεμος, ἀντιφέρεσθαι νεανικῶς ἀναγκαῖον αὐτοὺς, ταῖς τῶν πεφεσμένων ἐφόδοις. διαμεμνῆσθαι δὲ τοῦ λεγόντος μεσιτοῦ μεγαλείως αὐτὸς, ὃς ὑπομεῖναι θλῖψιν καὶ πεφεσμένον. ὅτι δόκιμος γλωσσόμωσος, λαλήσαι τὸν σέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ θς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν. βούλομαι δεῖπνον τῶν ἀρχαιοτέρων ἀφη-

γνῶσθαι πρᾶγμα ἐστί, ἵνα μάθητε τῆς τυραννικῆς ὅλον ἀθλιότητος τὸ τέλος. οἱ Βαβυλωνίων τύραννοι καὶ τοὺς τῆς παρ' αὐτοῖς βασιλέας διεπόντες θεούς, ἑτοιμότερόν πως αὐτὴ πρὸς ὠμότητα καὶ ὑπεροψίαν. καὶ τοὺς τῆς ἀνθρωποθύτου ὑπερβαίνοντες ὅρους, τὸ μέν πρεσβύτερον ἀξιώματος ἅπαντος ἑαυτοὺς ἀπέστησαν ἑκόντες ἦν δὲ ἄρα πάλιν ἄθλον. καὶ γοῦν ὁ ἐπαθλοῦντος ναβουχοδονόσορ, ἀνέστησε μέν ἀνδριάντα χρυσοῦν. ὑπηχούντων δὲ αὐτῷ πάντων ὀργάνων, προσεκύνουν ἅπαντες τοῖς ὑπὸ χεῖρα λαοῖς. οἱ δέ, οὐκ ἀμελῆ στήλην ἔζοντες τὸ λεχθὲν τῇ κλίσει προσέταττον πεσεῖν θεῷ, ἑτοιμότατα μέν πρὸς ὑπήκοον ἐβαίζον. ἠλλάξαν δὲ τῷ δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ ἐν ὁμοιώματι ἀνδρὸς φθαρτοῦ ἀνοῦ. ὑπῆρχε δὲ τοῖς τῶν ἐθνῶν πάσαις, ἦσαν δὲ ἐσφεῖς οἱ βαβυλώνιοι. ὠναυτίας δὲ ὧν καὶ ἀξιοπίστου, καὶ μισοπόλ, προσεκύνουν ἑκάστοτε τῇ ἐκείνου τῇ χρυσῇ καὶ τὸ σύμπεσσον καὶ φιλόθεον γένος καὶ βαβιλάζοντο δὲ τῷ ἴσον αὐτοῖς καὶ πολλαπλάσιον ἀφειδίαν, καὶ προσεκύνουν τῇ ἐκείνου τῇ χρυσῇ. οὐ νῦν οὐδέν. ἡπιόμεθος δὲ τῆς ἐκείνων φιλοθεΐ, τῷ διὰ πυρὸς αὐτοῖς ἐπιτήδεια κέλευσιν. ἔμπλεα δὲ ὧν τοῖς πολυσεπτουμένοις τὸ βέβαιον ἦς πίστιν, τὸ πεπηγὸς ἦς εὐσεβίας, ἀνθρωποθυσίαν παρ' αἴτησις καὶ τὸ μὴ βουλεύσαι φεύγειν, ὅτε τῷ ἤθελον πεσεῖν βεβίζειν φύσιν. ἐπεὶ δὲ ἐνεβλήθη ὡς τῷ καμένων τὸ πυρός, τότε δὴ τότε τῆς ἀῤῥήτου δυνάμεως, μεγάλη μέγονεν ἡ ἐπὶ δόξις. μεθεσπεσάζετο γὰρ τῶν τοιχέων ἡ δυνάμις, εἰς τὸ ἡδὺ φύσιν. καὶ τοῖς τοῦ πλείστου νεύμασι παρεχώρει τὸ πῦρ. καὶ εἰς πόνα δρόσου διασυρίζον

ἡ φλὸξ, μεγέθει πλησίπλεθρο. αἰσθόμενοι δὲ τῆς ἀνωθεν ὠφελείας οἰνεανίαι, ἥδεν ἐν τῇ καμίνῳ τὸ πυρός, ἴασις δὲ θεῖ ὑμεναδίαις, ἐξήμερεν τὸ πῦρ. ἐκκλησίας τύπος ἡ καμένος ὧδ', ἀμφὶς ἔχουσα χοραύλας. οὐκ ἀνόους μούνον, ἀλλὰ καὶ ἀμβλέας. τεθαύμακας τῶν ἀνδρῶν τὴν ἀρετήν; ἐπήνεσας τὴν ὑπομονήν; τῆς φιλοθεΐας τὸ μέγεθος; ἴσωμεν ἐν τίσι τὰ καθ' ἡμᾶς. ἐκεῖνοι μέν γ' ἦ ὑπὸ τυράννοις ἦ ὧν βαρβάροις. ἡμεῖς δέ, ὑπὸ σκηπτούχοις ὅσον βεότιν. ὅσον βεσεβέστατοι ἔζοντες τοὺς τῶν ὅλων κρατοῦντας πεσσμένους. πῶς ἂν δώσομεν τοῖς ἐχθροῖς εἰ γ' καὶ καμένων ἀναπίπτουσιν ὅτι βουλῇ. εἰ καὶ φλόγας ἀναπίπτουσι δυσεβοτάτῳ ἀνθρωπολατρίαν ἡμῖν δὲ φερόντες, αὐτὴ ἡμεῖς ἔζομεν θεὸν ἐν οἰκῳ. αὐτῷ προσκυνήσωμεν. δεῖ γ' ὧν φιόν, γένοντο καθ' ἡμᾶς. οὐκ ἀποβεβλημένως τὸ εἶναι δεῖ. τιμήσας δὲ τῶν ἀνῶν φύσιν, δωρεᾶς ἐστὶν ἐξελέσθαι ἡμᾶς. ἡμεῖς γ' ἦ πίστ᾽ τῶν σεσεβεστάτων ἐπόμενοι βασιλέων. καὶ τῆς ἐνούσης αὐτοῖς ἡμερότητος ἐνδόντες τὸ μέγεθος, τῆς τῶν ἀναστώνοσκοπτος, οὐκ οὐκ ἐξόμεθα. ὁμολογήσομεν δὲ ὅτι θεῖ καθ' φύσιν ἐστὶν ὁ ἐμεμανουήλ. καὶ τοῦτ' λέγοντες. οὕτω δὲ διακείμενοι, πολλῆς νόσου ἀποκερδανοῦμεν τὴν ἀντιμελίαν. καὶ ποίαν ταύτην, ὁ αὐτὸς ἡμᾶς διδάξῃ λέγων. πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνῶν, ὁμολογήσω κἀγὼ αὐτόν, ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς. ὁμολογῇ δὲ αὐτὸν ὁ λέγων ὅτι θεῖ ἐστιν ἀληθινός, καὶ τοῖς ἀπίστοῦσιν ὠφέλιμον. ἀρνήσεται δὲ πάλιν, ὁ μὴ λέγων ὅτι θεῖ ἐστιν ἀληθινός, ἀλλὰ καὶ τοῖς

ὁμολογοῦσι μεμολυμμένως, οὐκοῦν ἀρνήσεται μὴν
ἐκείνους. ὁμολογήσουσι δὲ ἡμεῖς, ὁ πάντων σωτήρ. διὰ
οὗ καὶ μεθ' οὗ τῷ πατρὶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος ἐν
ἁγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας ἀμήν·—
Τοῦ αὐτοῦ πρὸς νεστόριον ἡνίκα καὶ ἦλθον οἱ ἐπὶ
πρὸς τὴν ἁγίαν μεσσαίαν·—

οδ, Φαιδρὸν ὁρᾷ τὸ σύστημα τῶν ἁγίων πάντων ἐκκλησιῶν
θρόνων προσθήκως, κεκλημένων ὑπὸ τῆς ἁγίας, καὶ
θεοῦ μεσσαίας τῆς ἀειπαρθένου. ἀφ' ἃ γὰρ ἐκλύσθη
μεν διαίρεσις πολλή, εἰς χθὲς καὶ μεσέβαλεν ἡ πανάγι
πρῶτον παρουσία. νῦν ἐπληρώθη πρὸς ἡμᾶς τὸ τοῦ
ὑμνογράφου δεδηλωκερόν ῥῆμα· ἰδοὺ δὴ τίνα
λόν ἢ τί τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ
αὐτό. χαίρεις τοίνυν παρ' ἡμῶν ἡ ἁγία μεσσαία
ξιας, ἡ τοῦτον, ἡ μᾶς πάντας συνηκκλεισμένην ἐπὶ
τῷ δὲ τῷ κλήσιν τῆς θεοῦ μεσσαίας· χαίρεις παρ'
μῶν μεσσαία θεοῦ, τὸ σεμνὸν κράμεγμα ἀποπαίσης τῆς
οἰκουμενικῆς· ἡ λαμπὰς ἡ ἀβέβεστος. ὀξυέφανος τῆς
παρθενίας· τὸ σκηνῶμα τῆς ὀρθοδοξίας· ὄναος ὁ
ἀκατάληπτος. τὸ χωρεῖον τοῦ ἀχωρήτου. ἡ μὲν κατὰ
παρθένος, δῆτις ὀνομάζεται ἐν τοῖς συναξαρίοις, οὐ
λογημένως ὁ ὀρθόμωνος ἐν ὀνόματι τῷ· χαίρεις,
ἡ τὸν ἀμόλυντον χωρήσασα ἐν μήτρᾳ ἁγίᾳ παρθένε·
δῖης θεὰς ἁγιάζεται, καὶ προσκυνεῖται ἐς πάσῃ
τῷ οἰκουμένῃ. δῖης ὁ οἶκος ἁγιάζεται. δῖης
ἀγγέλοι καὶ ἀρχάγγελοι σὺ φρίνουσι. δῖης δαίμο
νων φυγαδευτρία. δῖης διάβολος πτερύξεν, ἔπεσον
ἐξ οὐρανοῦ. δῖης τὸ ἐκ πεσὸν πολλοσωμα ἐς οὐρανοὺς
ἀναληφθεῖσαν. δῖης πᾶσα ἡ κτίσις ἐδοξάσθη
νία καὶ τετιμημένη, ἐς ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλήλυθε. δι

ῆς βαπτίσματα ἐλπὶς γίνεται τοῖς πιστεύουσι. δῖης
ἔλαιον ἀγαλλιάσεως. δῖης ἐς πᾶσαν τὴν οἰκουμέ
νην ἐκκλησίαν τεθεμελίωται. δῖης ἔθνη ἀρνία ἐς
μετάνοιαν. καὶ τί πολλὰ λέγω. δῖης ὁμολογῶς
υἱὸς τοῦ θεοῦ, φῶς ἔλαμψε τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένοις. δῖης προφῆται προεμη
νυσαν. δῖης ἀπόστολοι κηρύττουσι, σέβεται τοῖς ἔθνε
σι. δῖης νεκροὶ ἐγείρονται. δῖης βασιλεῖς βασιλεύ
σι, διὰ δι' αὐτῆς ἁγίας. καὶ τίς δυνατὸς αἰῶνας λέξαι
τῶν πολυτίμητον μεσσαίαν. ἡ μεῖζον ἡ παρθενική. οὐ
τοῦ θεανδρικοῦ. ἐν σαλπίσματι μεγάλῳ θαύματι. τίς οὐκ ἔσυσε
πω ποτὲ οἶκον δόμον. ναὸν ἴδιον οἰκοδομεῖσθαι, καὶ
κωλυόμενον οἰκεῖν ἐν αὐτῷ. τίς τῶν ἰδίαν δούλην μερ
πρὸς σκηνοποιεῖσθαι, ἐνυβρίζεσθαι. ἰδοὺ τοίνυν χαίρε
τὰ ἐμπαίζεται. θαλπτῆται δὲ ὑπεράγη τοὺς ἰδίους ἐν
δούλους ἐν γνώσῃ. καὶ σκιρτώντων κυμάτων ἀφροῦ,
ἡ τῶν ἁγίων ἐπὶ βάσις ἐς σκηνὴν μεσέβαλεν. ἐμεσ
μνήσθη γὰρ τοῦ σοῦ τῆς φωνῆς ἡ δούλη ἐπανισταμένων.
λεύοντος. σιώπα· πεφίμωσο· γαίων δὲ τῷ πρὸς
ἐπὸ λησεν διοδοσομένῳ, ἡ τῶν πρῶν ὁ δοιπορία
ἐς ἐρήνην μεσέβαλεν. ὡς ὦ ἐρῶοι γὰρ οἱ πόδες τῶν
διαγγελιζομένων ἐρήνην, ἵν' τοῦτῷ ἡμεῖν ὀνέτησε
μεσσαία ὡς ἀεὶ ἡ θέλησε. τίμιοι γὰρ πολυπρεσβεύονται,
καὶ μεθ' Φιλοφρονῆται πρὸ τῷ χριστῷ· αἰχμάρσιμοι
Ἰουδαίων τῷ ἄρνησιν, οἱ προφῆται τοῦτους ἐξε
κήρυξαν. ἐξανέκαθεν τὸ μελλοντῶν ἐκ τῶν πάντων
σάντες, ἄρνησιν προσεκαλέσαντο. αἰχμὰ ἀρχοῦ τοῦτι
κρὸν νόσημα· λοιμὸς θεοκτόνος λοιμικὸς τοῦ ἐκ
θυμημα· αἰχμάλωτος ἀσυλλήπτως τὸ ἀνώνυμον
καὶ ἄθεον φρόνημα, ἀγνωσίας τοῦ ἐκ τῆς θεοῦ

τι δὲ λείψω παῖ ἔθνος πορδολόμωον ἀθεμίτοις κα-
μοις. οὗρος τὴ κακία ὑποερήρκει. ἔθνη δ' ποικί-
λης ἀμοσοῦσα τὼ ζοφιῶ, θεὸ δυσφημοδοσινοῖς
ἐκθύλα. οὗτος δὲ ζοφιῶ ἐπαλαιω κεκτημένος.
τολμεῶ δὲ λείψω ταῦτα καὶ μαχικὴς ἐμπαίγμα-
τα μελετήσας, οὐκοῦνεκὰ φενακισῶς πρὸς τὼ θεό-
πανα ὑποζοφιῶ. ἀμφένεκα τὰς ἄργυρον καὶ
χρυσὸν, τυφλωθὲς καὶ τυφωθὲς τὴ μανία περι-
πεφάγμεα δυσφημείας. ἑαυτὸν βουλόμενος ἀμο-
βλάδην τοῦ θεοῦ. καὶ τοῦ κακοπαλήθου τῶν ἀδελ-
φῶν, σεαυτὸν ἐξηλλάχας, μὴ ὠφελοῦς τὸν σοὶ χα-
ριζόμενον, ἀεκαιρεύς κλῆσον. ἄρα γὲ οὐκ ἐσὼ
θην παλαὶ λείψοντι, καὶ ἄγλωσς ἐξοὺ ρωμοῦ δίωμ-
γλύσσαι παρὸ δὶ ἐπιγλύσι ζοφιεῖσθαι, αὐ ἀθεμεα ἔξω.
παῦλος ἐπαυσε σοῦ τὸ κλωὸν φρόνημα. ἀμὴ ζοῖ
ἥκαν. ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν χαρᾷ ἔξῃ καὶ δεξεται
νιὸν καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ.
ὁ ἐξι μεθερμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θς, οὐ δεῖν
τὸς, διάνοιαν γὲ ἐπιποα κενὴς καὶ φρενώσεως. ἀλλὰ
βον καὶ, τῶν δαιμόνων λεγόντων. τί ἡμῖν καὶ σοὶ ἰη
τοῦ θῦ ἦλθες πρὸ καιροῦ βασανίσαι ἡμᾶς. τίς δὲ
σοι τοῦτον τὸν ἀτελῆ λογισμὸν ἐνεβούλευσε κα-
ρυξαι. τίς ὁ ζημιουνέζας, ἢ ἀκήρατον σὴμαντ. οὐκ
ἠδέσθης γὲ ἐξομοιῶν περοικὴ βασιλία, οὐκ ἐν-
ζοφῶς, ἀθετῆν βουλόμενος πρῶν καὶ διαγλύσιν
καὶ πρόφητῶν πορφαδόσεις, καὶ νομίζας, ἀρχὴν πα-
σῶν τῶν σκηλησιῶν, οὐκ ἐμνήσθης τοῦ ἀπὸ κεφα-
λῆς ὑψος ὀὠνιον ἀναμαρτήτος σε. καὶ τοῖς ὄρνισι πρὸ
σεχων, οὐκ ἐπέγνως τὸν δημιουργὸν. βουλόμενος
ἀνασ᾽ασιον ποιῆζαι τὼ οἰκουμενὼ ἀσπαλιλοῖς

ὄρνισι ἐφυβρίζων ναὸν θῦ. καὶ τὸν κυκλοτερῆ σὺ
παρθένου μεσρίας ἀποκεκρύζθαι βουλόμενος, δόγ-
μα πονηρὸν. καὶ λύσαν τῶ πόσμῳ διεμφθν, μήτε
λυόμενον μήτε φανερουμένον. ἀμαρτὰ μὲ ζωτὸ-
μενος πρὸ καιροῦ. βελίαρ μιμεμενόμενος, ἐνόμι-
ζας, σφρᾶς τῶν σῶν ἀνόμεων ἐννοιῶν, σπᾶν βασιλὲ
φιλονόρθοδοξίας καὶ προσκυνητὴν οὐσιουσιούζιαλ-
δος, δῖνῆς δίνεκὰς βασιλεῦ. δῖνῆς παῖλαὶ ἀποπο-
λέμεα ἔθνη ζωεζδίβη. δῖνῆς χορὸς ἀὲ παρθένων
βασιλεῦ. δῖνῆς νόσμον σὺ θρόνῃ καθίζησι. τοῦτον
ὄρνισσοῖς ἐπαλλοῖς, ἐνόμιζας, ἐποεῖν ὑμῖ-
θαι. καὶ χρὸν θεοφιλῆ παρθένον ἐβουλήθης. καὶ
πρῶν πολλῶς ἢ ἀνασπονδὶ τυγχανούσας, διεσκυ-
λάζας, οἰκ ἀρκεσθῆς ζωτοῦ ὁ λέζας δύσφημοῦ
θῦ, ἀμὰ καὶ τῶ οἰκουμενὼ πάλιν διεφθείρῃζας,
αὐτὴ ἰδοὺ ζωλληρωθη καὶ ζωὴ ζοί, σὺ τοῖς ὄρνισι τῶν
χρῶν αὐτοῦ, ζωελκύφθη ὁ ἀμαρτωλός. πλῆθον ἀμον
διακόσιον καὶ πρόσθυτέρων ἐπὶ ζωαμάρτως ἐπτοί-
ζας, ζχέζοντα σοῦ τῶ ἀκάθαρτον μανίαν μετὰ ἀρᾶ
φρενῶν. καὶ νῦν οὐ τὸν πεσόντα πάλιν βάλλω. οὐδὲ
τὸν πλυδωνιζόμενον καὶ πατάσσω, ἀμὰ τῶν ἀνόμε-
ζεμβουλίων σου πάντῶν μάτην συνοφαντίαν. τίς
ἐν δεσποίον ἢ οὐ δίον λιμένα σὺ χαλκῆνα διαφόρ,
ναυαγίον ὑπομενῶν. τίς εἶδεν ἐθελοντὴν ὠὸν τὸ
σκάνδαλα πεζόντα, καὶ μὴ ἀνορθούμενον. ἀμὰ
ἄρα σοῦ πεζόντος ἢ ναυαγήζαντος ὠὸν τῶ πίστιν,
ἡμεῖς χρὴ σὺ κορέξαμεν; μαρτύρα δέξου τὸν
τίμιον καὶ ἄμωμον ἀρνίον μεσ

μαλος. ἔτι μὴν καὶ ἡ ἡμετέρα πλωτὴ διὰ χειμωνῶν
των βεκχίων τὸν αὐτὸν ζόπον πορεκκελεύσας δέ-
ξκαθκι ἡμᾶς λέγοντας πρεὶ τοῦ. σὺ δὲ οὐκ ἐλθητόω
ἡμᾶς, ἀσκολγχίαν τινὰ καὶ ἀπόνοιαν πρεσβε
βλημένος. καὶ κε ἐγκαυχώμενος ὡς δωκάζός,
ἄνομα διαλθμζόμενος. καὶ ξυρὸν γένγνας καὶ τὰ
σεκυτοῦ ἔξη κονημένων, μᾶλλον ὀργάζεσθαι δοῦλον.
διωλοῦφ ὃ θεὶ ὃν παρελθητόω, καθλέσε καὶ ἔξε-
πίλκε τὸ ἐλέγκμα σοῦ εἰκῆς ζώντων. διότι οὐκ
ἐφρόντικας ἀξίως πρεὶ τοῦ. καὶ ταῦτ' μὲν παρ' ἡ
μεῶν ἀρκεσθωτὰ πρὸς ὑμᾶς. ὃς ἐξ ἐστ κεῖνος καὶ ἀπο
δόντης εἰκαιότητ καὶ τὰ ἔργκα αὐτοῦ. γλυοῖλο δὲ ἡμῖ
ζεμέν καὶ προσκωμεν τῷ εἰνότκτι, καὶ βασιλεῖ
θεοφιλεστάτῳ ἐσκηνός γένεσθαι, καὶ ἀρχαῖς καὶ
ἐξουσίαις ἐποτάσσεσθαι καὶ ζεμέν, καὶ σύβθυ τῷ
ἀδιαίρετον ἔκαλδκ. ὑμενοῦντας τῷ ἀπαρήνον
μεκρέαν. δηλονότι τῷ ἀγκάν εἰκκλησίαν, καὶ τὸν
ταύτης υἱὸν καὶ νυμφίον ἀσπάζον. ὁπὶ αὐτῷ ἡ δο
ξκ ἧς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμελί:—

ἀναφορὰ πρὸς τοὺς θεοσεβεστάτους βασιλεῖς π
τῆς κωνσταντινουπόλεως νεοῤῥώμης:—

Τοῖς θεοσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις θεοδοσίῳ
καὶ οὐαλεντινιανῷ αἰωνόβοις, ἡ ἁγία συνόδος ἡ
ἐπὶ τῇ ἐφεσίων μετροπόλ. συγκροτόμενον τῷ
ἁγιωτάτῳ πνεύματι παρακληθοῦσα ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια
ὦ φιλόχριστοι καὶ θεοφιλέστατοι βασιλεῖς, καὶ ταύ-
την ὅλην ἡμέραν συνῆλθε. φθονηθεὶς παλαι
ὸς τῶν τῆς ἀληθείας κηρύκων διωγμάτων. ὑπὲρ ὧν
καὶ ταραχῆς ἐγγινομένης. οὐχ ἧκιστα ἐπὶ τῇ με-

οβ

189

γαλοπόλ. ἀγνοεῖ καὶ ἐν παύλου τῇ οἰκουμένῃ, ἐκ
ὧν κηρυχθέντων τε καὶ διδαχθέντων παρ' ἐκείνου δό-
γκατέων. ἀγόδλων ὄντων τοῖς τῶν ἀγίων πρέ-
σβεσι, καὶ τῆς τῶν ἁγιωτάτων ἀποστόλων καὶ ὁμαγκίζων
παραδόσεως, οὐ παρῆδε τὸ ὑμέτερον κράτος
ταραχοποιούσας ταῖς ἁγίαις ἐκκλησίαις καινοτο-
μίας παρὰ τῆς πίστεως καὶ τὰ τῆς ἀληθοῦς δόσεβεί
δόγματα. αἰτῆσαι παύσης μετροπόλεως ζωναχῆ-
ναι ἐκέλευσεν ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια, τοὺς θεοσε-
βεστάτους μετροπολίτας ὑπὸ σημόπους ζωναγ-
μένους, καὶ τίνας τῶν ἀγώνων πόλεως ὑπὸ σημόπους,
καὶ ἐν αὐτῇ ἀρκῆναι πρὸς τὸ ζωναγαγεῖν, τὸν αἰεὶ
τῆς πενθήκοντος ὁδὸν ἔχειν. καὶ δὴ πάντων ἡμεῖς
ζωναγαγμένων ἐν τῇ ἐφεσίων μετροπόλ καὶ τὰ τῷ
ὁ ἐλεοθέντων ἡμῶν προθεσμείαν, βεκδῶναι ζωνέβη
τὸν ἁγιώτατον ἰωάννην τὸν αὐτοχέας ὑπόσημον.
ἀγνοοῦντες δὲ ἡμεῖς τῆς ὁδοῦ τῷ δυσχερῆναι, πλη-
σίαν γενομένην τῆς βεκδυλίτου, ὠκεβαγόμεθα
τῷ ἀκρέασιν ὑπὸ χρόνον, δέκα καὶ ἓξ ἡμερῶν,
ἀπὸ τῆς ὠρισμένης προθεσμείας, πρὸς τοῦ ὑ-
μετέρου κράτους. καὶ οἱ μὲν τῶν ἁγίων ὑπόσημοι
λεοὶ μήνως, πεζεύσαντες, πλοίοις ξένοις διαβὰν
οὐκέφερον. οἱ δὲ, ἀναβρωσίαις ἔκλινον δύσκολον. τι-
νὲς δὲ καὶ τὸ τέλος ἔσχε ξήλθου τοῦ βίου, ἐν τῇ
ἐφεσίων μετροπόλ. αὐγοὶ δὲ πενία σφιγγόμενοι.
προθυμότητες ἡμῶν, καὶ ἐπῆραν τῷ ἀκρέασιν. μετὰ
δὲ δεκαεξ ὅλας ἡμέρας. ἀφ' ἧσου μᾶλλον ἀπὸ
τῆς ἁγίας πεντήκοστῆς, ζωνεκρότηται μὲν τῷ
ἀκρέασιν. ἐσπέρας δὲ καὶ ὁ ἁγιώτατος ὑπόσημος
τῆς αὐτοχέων Ἰωάννης διὰ λεξανδρέου ἐπα

μή, καὶ ἀλεξάνδρου ἱερέως πόλεως τῶν Θεοσεβεστάτων ὧν ὑποπόπου προλαβόντων αὐτόν, ἐδηλώσαμεν ἡμεῖν ἔχεσθαι τῆς ἐπιστροφῆς, τῇ παλφονίβερδυστῖτι, ἐβάρυνε τὴν ἁγίαν ἐκείνου οἰκουμένης. ἐπιναχθέντων τοίνυν ἡμῶν σὺν τῇ μακαρίᾳ μνήμῃ Ἰουνίου δουτερέᾳ καὶ ἑκκαίδεκα καλανδῶν μαΐων, πρὸ μιᾶς καλενδῶν διόλαβεσεβεστάτων ὑποπόπων τῶν θεομισῶν νεστορίου, ἐκκενδρούσθη τε ἡμῖν, καὶ κοινωνήσαμεν τῆς περὶ δυσεβοῦς τε καὶ πίστεως ζητήσεως, οὐδεμιᾶς παραιτησαμένου διὰ τῶν ἀποκρίσεως. δηλωθέντος τοῦ μόνον διὰ τῶν ἀποκρίσεων, ὅπερ σπεύδομεν. καὶ ἐὰν δοκιμασθῶσιν, ἀσπαστῶς. τῇ οὖν ἐκκλησίᾳ τῶν ἐκκλησιῶν τῇ ἁγίᾳ καὶ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ τῇ καθολικῇ μεγάλῃ, προσκεκολλημένου τοῦ ἁγίου διαγγελίου σὺν τῷ μετὰ ταῦτα θεῖνα, καὶ αὐτοῦ ἡμῶν πεδόντα χὺ δήκνυοντος, ἡμεῖς μὲν κατὰ τὸν τῶν κανόνων ἐκκλουθίαν, καὶ αὖθις ἐπεσκλαμβάνω πρὸς αὐτόν· ἕδης ἑτέρους ἀμωλταίτους ὑποκρίτους, παρεκκαλοῦντες ἀσπαστῆναι ἡμᾶς τὴν ἁγίαν ἐκείνου, καὶ τὴν διδασκαλίαν αὐτοῦ, διδασκαλίαν ποιήσασθαι. ὁ δὲ, σεβαστιώτατος τὸν ἑαυτοῦ οἰκίαν κεκλοῦδε προσκολλᾶσθαι. καίτοι μηδενὸς ὄντος, μετὰ μικρὸν γλωμεῖον θορυβου κατὰ τὸν πόλιν, οὐ δὲ ἐπισκεύεως τοὺς ἀποσταλέντας ἠξίωσε. τὴν δὲ κανόνων προσκεκολλημένων τῇ ἕνῃ πρόσωπα λῆσθαι τὸν ἀπαθοῦντα, ἀποστέλλοντες πρὸς αὐτὸν οὓς θεις ἑτέρους ἀμωλταίτους ὑποκρίτους, ἀπαθοῦντα δεόμενοι, καὶ ἀποπέμποντα τοὺς ἀποσταλμένους αἰσχύνης καὶ ὕβρεως, διὰ τῶν περὶ τῆς οἰ-

κείας πίστεως ὑποκρίτων. ἐπαφθὲν οὖν οὐκ ἔδει τὸν τοιοῦτον ἁγίαν ἐκείνου ἐκκλησίαν ἐκκλησιάζειν μεθύειν, ἐκείνου καὶ ἐκκλησίᾳ μὴ ἀσπαζόμενος, ἀλλὰ περὶ τῆς πίστεως καὶ τῆς δυσεβείας ἀναπαίως εἰκονομεθα δόγματα. προλαμβάνοντες προσπορευόμενοι ἐπομνημάτων ὑποκρίτες τὸ θεοφιλοῦ ζεκλήμεσε τῆς ἐμετέρας δυσεβείας. μεθ' ὃ τὸν εἴκοσιν τῆς δυσεβοῦς πίστεως προθέντες. τῆς πρότερον μεθ' παρὰ τῶν ἁγιωτάτων ἐπισκόπων παραδεδομένης ἡμῖν. μετὰ δὲ ταῦτα ἐκτεθέσης παρὰ τῶν ἑκατὸν δεκαοκτὼ ἁγίων θεοφόρων πατέρων. ἐν τῇ νικαέων μεγάλῃ πόλῃ ἐπὶ τοῦ ἐκτοῦ σὺν ἁγίοις κωνσταντίνου. οὗ τὸν ὀρθὸν πίστιν, λαμπρότερον ἐπεδέξατο τὸ ὑμέτερον κράτος. καὶ τῇ ἐκτεθέσῃ ταύτῃ πρότερον μεθ', ταῦτα περὶ τῆς πίστεως ὑποκρίτου τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου κυρίλλου συμφωνοῦντες, ἐκκεφαλίνους δὲ ἔθεμεθ, τοῦτε δόγματος κανόνας. καὶ καθοῦ δεῖ ἐκκλησιάζειν μεθ' τὸν αὐτὸν διδασκαλίαν, τῆς δυσεβοῦς ἐκφύνης ἐκ θεότητος, ἐπιδὴ δὲ λοιπὸν ζητεῖτε τὸ δοκιμασθῆναι τὰ δόγματα, τὰ κηρυχθέντα παρὰ τοῦ θαυμασιωτάτου νεστορίου, οὐ μὴν ἔδει ἐν ταῖς ὑποκρίσεις αὐτοῦ διαρρήδην κηρυττόμενα. καὶ ἐν βιβλίοις καὶ ἐπιταῖς δημοσίαις διαλέξεσι φανερῶς ἐκβοώμενα. καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ τῶν ἐφεσίων μεθ' ὁπόλῃ πρός τινας τῶν ὀλιγαβεσεβεστάτων ὑποκριτῶν ἐπαύλου φανερῶς ἐκφημεθα. οὐ δὲ μὴν ἐπαύσατο λέγων, οὐ δὲ λεγέσθαι θέν, τὸν δίκαιον ἄνδρα μεμφομένου, ὃν φιλοσοφίαν θεότητι τὰ ἀνίνα. ἀοὐ δικαθεύσαν, ἀγγὰ διὰ τὴν

πρεσβύτων τῶν τοῦ θεοῦ χαρίτων, ἀνοσίως ἐμοὶ δὲ διαφθειρομένων. ἐγὼ αὐτὸς οὐ φιλοσοφίαν, ἀλλ' ὕβριν ἐνόμισα τῆς θεοσεβείας. εἰ δέ τις καὶ ἀφεγνώκει τῶν θεσπεσίων ἐμοὶ λόγων, δεδίεναι τοῦ ἀμείνονος κριτοῦ τὸν ἀκριβῆ λογισμόν. οὕτω γὰρ καὶ ἡ ἀποστολικὴ πίστις αὐτάρκως διαμένοι τῇ ἀμείνονι οὐσεβεία κεκραυτωμένη, εἰ πάντες τὰς ἡμετέρας ἐκτενοῦς ταῖς εὐχαῖς ὑπὲρ τοῦ ἑτέρου κρείττους ποιησόμεθα. διοὔτε δοξάζεσθαι, καὶ ὑπὸ πίστεως κρατεῖσθαι. καὶ ἡ χάρις τοῦ θεοῦ πᾶσιν ἀνθρώποις γνήσιος γένοιτο. πρὸς δὲ ἑκατέρᾳ καὶ ἐντελεστέρᾳ εὐδοκοῦντων τῶν πεπεισμένων, ζωοποιοῦσαι καὶ τὰ ὑποκειμένα. καὶ ὑπὲρ ἑκατέρων πάντες οἱ προσταγμένοι ἐν τοῖς ὑποκειμένοις: ἀναφορά:
ταῖς αἰτιωτάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ συλλειτουργοῖ κλησίνῳ, ἡ αὐτὰ ζωοποιοῦσα ἡ καλὰ τοῦ θεοῦ χάρις ζωοποιοῦσα ἐν τῇ ἐφεσίων μεγαλοπόλει, ἐν τῷ χαίρειν:

Τὴν ἡμετέρων σὺν ὁσιότητος ὁ περὶ τὸν θεοσεβῆ ζῆλος. οι
καὶ ἡ περὶ τῆς ὀρθῆς πίστεως, ταῖς πάντων ἡμῶν σεβαστῷ φιλητέ καὶ ἀρεσκούσῃ θεοντῆς, ἀξία παντὸς μέτρου θαυμαστός. ἔτος ἤδη ἡμῖν τοῖς οὕτω μεγάλοις ἐδοκιμάσθη ἅπαντα. ἐφ' ὁπόσοις τῶν σκληρῶν, ταῖς ἑαυτῶν ποιήσεται ἀσουδαῖς. ζωσθὰν δὲ ἐξ ἡμῶν ἅπαντα ἡ γνῶσις τῆς σῆς ἀληθότητος ἀνενεχθήναι τὰ πρεσκηδοῦ τὴν ζωὴν, μεμφόμεθα ἀναγκαίως ὅτι καὶ τὰ βουλήσει τοῦ πάντων ἡμῶν σωτῆρος χῦ. καὶ καὶ τὰ θεσπεσιώτατα τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχριστοτάτων βασιλέων, ζωοποιοῦσα σὺν τῇ ἐφεσίων μεγάλῃ πόλει, σὺν πολλῇ καὶ διαφόρως ἐπαγγελῇ, ἑκατέρους διακοσίους ὄντες τοῦ ἁγίου ὠσιακοποιοί. ἐπὶ τῶν εὐσεβῶν θεσπισμένων

τῶν φιλοχρίστων βασιλέων. διὸν καὶ κεκλήμεθα, καὶ ὀρθοδόξων τὴν ζωοδόχον τῆς ἁγίας ζωοδόου. τὸν ἡμέτερον τῆς ἁγίας πενθημοσύνης, ἐπαύλων ζωοδόχων πόλεων. μᾶλλον διὰ τὸ ἐγκεῖσθαι ταῖς τῶν βασιλέων συλλαβαῖς, ὡς ἀφεύκτοις ἐπαιτήσασι καὶ τὰ τῶν ἀέλπτων μᾶλλον προθυμεῖσθαι, οἰκάδε τὴν ζωοδόχον ἀπολιμπάνεται. καὶ ἔστιν ἀναστολήτοις παρεῖτε θῦ καὶ αὐτοῖς, ὑστέρησεν ὁ ὀλιγαβέστατος ἰωάννης ὁ τῆς ἀντιοχέων ὠκουμένης. οὐχὶς ἀεὶ πολὺ γνώμης ἐναλής. αὖ οὐ δὲ τοῦ διαζήμαστος τοῦ καὶ τὰ τῶν ὀδαισποσίαν ἐμπροσθεν ηὐωμεθῶν. ἀμὰ κρυπτῶν μᾶλλον βουλῶ ἐς νοῦν τε, καὶ σκέπην ἐπαλδουσιν τῷ θῷ. τῶν οἰκείᾳ μεκεδὼν ᾗ θων, ἔδοξεν ἐν τῇ ἐφεσίων. ὑποτρεθέμενα τοίνυν τὸ ζωοδόχου μετὰ τῶν ὀρθοδόξων ἡμερῶν τῆς ἁγίας, πενθημοσύνης, ἐφ' ὅλης δεκα καὶ ἑξῆ ἡμέρας. καὶ τοι πολλῶν ζωοσκόπων καὶ κληρικῶν. καὶ νόσῳ πεπιεσμένων, καὶ τεθλιμμένων ἐς τὰ δωτανᾶ μοῖρα. ἐνίων δὲ καὶ ἐξοδαλεῶν τοῦ βίου. καὶ ὧν ὡς οὐδ' ἡ σὴ ὁσιότης, ὑβρεις μᾶλλον καὶ τῆς ἁγίας ζωοδόου, τὸ ἀφαλμῶν. τὸ ζωοπηγὲς ὑπερθεσθαι δυσβάτως ἐλφηβόλο. καὶ τοι φαλαγγίων αὐτ[11]ῶν ἐν μακροτέρων διαστημάτων, ὅρεως μεθ' ἡμέρᾳ ἐν κληροδεκάδην, προσέδρεμον τινες τῶν ζωοδόχου ἀεὶ ζωοσκόπων, μεθ' ὁπλίται δύο. ἀλέξανδρος ἱερεπόλεως ἐπαμεῖας, καὶ ἕτερος ἀλέξανδρος ἱερεπόλεως. εἶτα ἡμεῶν αἱ παμεῖαι τὸ τῆς ἀφίξεως βερέδος τοῦ ἁλαβεστάτου ζωοσκόπου ἰωάννου, ἔφαλεν οἰκεῖ πᾶξ αὖ ἀπαλδασάκις, ὁπ' ἐν ἐδήλωτο ἡμῖν ἀπαγγεῖλαι τὴν θεοσεβῆ ὑμῶν, ὡς τε ἠθελοιτο αὐτὸν καὶ ἐπιβερεδεῦσαι, μὴ ὑποφρίττεσθαι τὸν ζωο-

δόν. ποιεῖσθαι δὲ μᾶλλ[ον] ἀ δ[ι]. τούτων ἀπαγγελθέντων καὶ φανερᾶς γεγονότος ἀποπτοῦ τοῦ βερέδους, καὶ ἐν τῶν παρεῖπτου μεμυθημένων, ὁπ' παρεῖπτο τὸ ζωοδόχου, ἢ τῇ νεοσσοῦ φιλιᾶ χθιζόμενος. ἢ καὶ ὅτι κληρικὸς γέγονε τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐκκλησίας, ἢ καὶ ταῖς τινων ὑπὲρ αὐτοῦ πρεσβεκλήσεσιν ἄκων, ζωοφθορῆσαν ἡ ἁγία ζωοδος ἐν τῇ μεγάλῃ τῇ καὶ τῶν ἔφεσον ἐκκλησία, τῇ ἰωάννην μακεδόνι. ἐπεὶ δὲ πανίων προθυμεῖς ζωοδεδεγμενοτῶν. μόνος ἀπελαμπάνετο τοῦ ζωοδόχου νεοσσοῦ, ὑστέρησεν ἡ ἁγία ζωοδος καινονικῶς αὐτοῦ διὰ πεσκοσκόπτ, πρώτη καὶ δευτέρᾳ καὶ ἔτι καὶ τρίτῃ. ὁ δὲ, σφετέραις πρεσφέξας τῶν ἑαυτοῦ οἰκιᾶν, ἀπενοήθη καὶ τοὺς τῆς ἐκκλησίας θεσμούς. λοιπὸν ἀνεγνώσθη τὰ ζεφέμενα. τὰ ζεφεφθέντα πρὸς αὐτοὺς παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ζωοσκόπου τῆς ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας, κυρίλλου. ἐν καὶ ἐδοκίμασεν ἡ ἁγία ζωοδος, ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς ὄντα, καὶ καὶ τὰ μενδένα ἔχρον ἀσυμφωνεῖν ἢ ταῖς θεοπνεύστοις γεφφαῖς, ἢ τοῖς τῆς παραδόσεσι πίστ ἐν τῇ μεγάλῃ ζωοδῳ, πρὸς τῶν ἁγίων πρῶν τῶν ἐννικαίᾳ ζωοκτόνων καὶ τὰ κανονῶ. καὶ θαῦ καὶ ἡ σὴ ὁσιότης ὀρθῶς τοῦτ' ἐδοκιμάκασε, ἐπεκρτύρησεν. ἀναγνωσθέντος δὲ δὴ καὶ τῆς ζωοσολῆς νεσσολοῦ τῆς πρὸς αὐτὸν ζεφέσεως τὸν μεμνημονευθέντα ἁγιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτου ἀδελφοῦ ἡμῶν καὶ συλλειτουργοῦ κυρίλλου, ἐδικαίωσεν ἡ ἁγία ζωοδος. ἀμὴ ὅλον παντῖκῶς τῆς πεκποσολικῆς καὶ ἀγγλικῆς πίστεως ἔστιν. ἃς τὰ ἐν αὐτῇ δόγματα πολλὴν ὅσην καὶ ξένην νοβῶτα τὴν δυσφημεῖ.

ἀναγνωσθησόν δὲ ὁμοῦ καὶ τῶν ἐξηγήσεων αὐτοῦ
ὧν ἀσεβεσάτων. ἔπειμεν καὶ τῆς μεφόσεως πρὸς
αὐτὸν πατησολῆς τῆς σῆς ὁσιότητος. δίης δὲ λόγος
καὶ τεκμήριόν σε ὡς δυσφήμως μεμεφῶς, καὶ ἀνοσί-
φωνας ταῖς ἰδίαις ἐξηγήσεσιν ἐνθῆς, ψήφος ἐξε-
νήνεκται διηκάς καθαιρέσεως καὶ ἀϊδίου. μεκλι-
ῖσε ὁπότε δύσηρ ἀπέρχετο τοῦ μεταυοῦ καὶ μετα-
γνῶναι ἐφ' οἷς δεδυσφήμηκεν ἔσπευδε κωνσαντι-
νουπολίτων ἔχων σκηνησίαν. ὡς δὲ καὶ ἐν αὐτῇ
τῇ ἐφεσίων μεσοπόλει, διαλέγεσθαι πρός τινας τῶν
ἡμῶν μεσοπολιτῶν ὑπὸ σκότον, αὐδρῶν οὐκ ἀσύ-
μενων αὐτῇ ἐλληνίμενων καὶ θεοσεβεσάτων, τολμηρόν
τι φάσκειν, ὅτι εἰμὶ τὸν διαμενῖ αἶον καὶ ξυμενιαῖον,
θεὸν οἰκεῖόμενον, καὶ ἕτερα δὲ πρὸς τούτοις εἶπε
λαλιστάτερα. ὡς οὔτε ἀνοσίαν καὶ μιαρωτάτην
αἵρεσιν. καὶ ἀναβρέπουσιν τῇ διαμενσάσῃ ἡμᾶς
θρησκείᾳ, καὶ ὅλην σκεβέρων τῇ οἰκονομίᾳ τῆ
μυστηρίου ἐφαπτόμενον, καὶ θλίβομεν ὡς ἥδη φθεί-
ρουσες ἐπέρομεν. αὐτόκυκλῳ ὡς ἔοικε τῆς γῆς
αἰρέσεως τὸ γνήσιον ἔχοντας καὶ ζηλοῦντας τῷ
κῷ, μετ' πολλῶν πάσῃ θήναι πλεμμελήτων. πρόσ-
δοκῶ δεμεῖν ἡβ' τὸν ὁλοβρεσάτου τῆς αὐτιοχέων ὑπὸ-
σκοπον ἰωάννην, ἵνα τε ἀκριβᾶσι τῆς ξυνόδου
καὶ τῶν ὁσεβᾶσιν ἐπαινέσῃ. καὶ τάχ' ἂν τοῦ κῆ
μεμελῆσθαι, τὸ ὑπὸ τῆ καθαιρεσόν βεκάδος. μετα-
πεπόηκε δὲ ἡς πρὸ τοιωυτίου τὰ τῆς πρόσδοκη
μεῖν. ὁ ζῶν γὰρ ἐλθεῖς καὶ πολεμειωτικὸς τῆ πα
ειμὰ ξυνόδῳ, καὶ αὐτῇ δὲ τῇ ὀρθῇ πίστ τῶν ἐκ-
κλησιῶν, ὡς αὐτὰ μενῦν τὰ πεφήμικε. ἀμεσεῖ
γὰρ ἐσῆλθεν ἡς τῶν ἐφεσίων, καὶ πεῖν ἀποσολῶσα-

θαι τῶν ἐκεῖθεν ὁ δαίπορος κόνιν. πεῖν ἀποδύσ-
θαι τὸ ἱμάτιον, ξυναγαγών τινας τῶν νεοφοτίων
ἀποσόλων ξυνόντων. καὶ βλασφήμως λαλησάντων κῆ
τῆς ἐαυτῶν καφαλῆς. καὶ μονονουχὶ καθαιρεθέν-
των τῆς δόξης τοῦ χῦ. καὶ συλλέξας ὥσπερ καλ
κέλιον ἐαυτῷ ἐλαιοκοπάτου τῶν ἀρχαίων. ἀνῶν,
ὠνησοκόπης ἐκεῖνον ὄνομα. ὧν οἱ μὲν, εἰσὶν ἀπό-
χλοες. φολακίζοντες δὲ καὶ σκηνησίας οὐκ ἔχοντες.
ἔπεροι δέ, καὶ πρὸ πολλῶν ἐτῶν ὠνῆ δήμους αὐτίους
καθηκημελῆσι, ἐσόντων ἰδίων μεσοπολίτων. ξυνῳ-
δοῖς δὲ καὶ παλαγιανοί, καὶ πλησιανοί, καὶ τῶν ἀπὸ
θεσσαλίας σκβεβλημελῶν τινές, προσῆκε τετόλ
μενῦν αὐτόσιον, ὁ μεδεὶς πώποτε τῶν πρὸ αὐτοῦ,
ξυνῳδίᾳ ἡβ' καὶ τὰ μένας χῦ πίον. καὶ δὴ καθαιρέ
σεως ὄνομα καὶ ὕβριν προσεξεύρετο τῷ ἀμωμήτῳ
πρ καὶ θεοσεβεσάτῳ τῆς ἀλεξανδρέων ὠνησοκόπῳ
κυρίλλῳ. καὶ τῷ θεοσεβεσάτῳ ἀδελφῷ καὶ συ
νεπισκόπῳ ἡμῶν, μεμένονι, τῷ τῆς ἐφεσίων. ὃ
δεινός ἡμῶν ἡβ δότος. αὐτοῦ δὲ τῶν ὑβριαθέντων εἵνα
κόντων τὸ δραλεμῶνον. ἡ διαπόησιν αἰτίαν τοῦφ τε
τολμεμήκασιν. αὐτῷ ὥσπερ οὐκ ἀμαυκτοῦντος ὠνῆ
τούτοις τοῦ χῦ. ὡς οὐκ ὄντων κανόνων σκηνησία
στικῶν, ἢ ὡς οὐ μελησόντων κἂν δωσοῦν αὐτῶν διὰ τὸ
ὠνῆ τούτοις θεσμοός. ἀβεβήκασι δὲ τῷ τῆς κοινωνί
ουμεσῖ, καὶ πάλιν τῶν ξυνόδων. καὶ δὴ καὶ δημο-
σίᾳ χῦ πῷ ταῦτ' ἀπιθέντες, προῦῆκαν ἡς ἀνάμνω
σιν τοῖς ἐθέλουσι, τοῖς τοῦ θεοῦ ζῆν τοίχοις προσπή-
ξαντες, ἵνα τῶν ἐκεῖθεν ὁσεβῶν θεκδόσωσι. καὶ
οὐ μεῖζον τούτων μέγονεν αὐτοῖς τὰ τολμεμήκασι.
αὐτὰ ἡβ' καὶ τέθεαρσήκασιν ὡς δοκοῦντές τι κανονι-

κόν, καὶ ἐξ ἀκηράτου τῶν ὁσιοτρεφεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων, αὐτενεργὸν τὰ τοιάδε. τοιοῦτος γοῦν ὑπάρχων, ὅτε εὐσεβὴς καὶ θεοσεβέστατος αὐτοκράτωρ τῆς ἁγιοπολίτιδος καὶ μεγάλης ἐκκλησίας ὑπὲρ τοὺς διακοσίους αὐτοκράτορας καὶ μείζων καὶ ὁ θεοφιλέστατος τῆς ἐφεσίων πόλεως αὐτοκράτωρ μεμένων. βιβλία συνθέντες καὶ αἱρετικοφρονοῦντες αὐτὸν τὸν ὁλοσεβέστατον ἰωάννην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τοῦτον δεχόμενος, πεφυσήκασιν. ὀρθοδόξων ἡμῶν τὴν ἁγίαν σύνοδον μεταπερισκεπτομένων καινοτομίας αὐτοῦ τε τὸν ἰωάννην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ, ὥστε καὶ ἀποδημῆσαι περὶ οὗ τελοῦμεν καιρὸν. καὶ ἔτι ἐγκαλεῖν εἶχον, ἢ δυνάμενα ἅπαν καὶ διελέγξαι. ἐν ᾗ τῷ γεγραφέναι παράνομα καὶ αἱρετικά, μᾶλλον δὲ βλάσφημα χάρτῃ, πεφάσκει ἔθνικον, ὅτι ἀπολογήσεται καὶ ἀρέσαι καὶ δύναται ἑαυτῷ, διὰ τοῦτο καὶ τὴν παρ' ἡμῶν παρόρησίαν. συνεσμῶν τοίνυν τῶν τῷδε ἐβδομηκοντάδων τῷδε παρέκτεινον, πάλιν ἡμεῖν ἀναγκαίως συνεδρεύουσι ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ὑπὲρ τοὺς διακοσίους αὐτοκράτορας ὄντες, μεθ' οὓς καὶ δεύτερος καὶ ἕκτος κληθείς, συνημερεύσας δυσὶ καὶ ἑπτὰ ἡμέραις αὐτὸν τὸν ἰωάννην καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ εἰς τὸ συνέδριον, ὥστε διελέγξαι τοὺς ὑβελιομένους, καὶ ἀποδημῆσθαι τῆς αὐτῶν καὶ ἅπαν, ἐφ' οἷς τοῖς καθαιρέσεως συνέθηκαν χρόνον, καὶ οὐκ ἐθάρρησεν ὁ θεὸς ἐᾶν δὲ αὐτὸν εἰπεῖν ἀληθῶς ἐλέγχειν ἠδυνάστο τὸν μνημονευθέντας ὁσίους πάντας ὡς αἱρετικοὺς ὄντας, καὶ ἀπαντῆσαι καὶ δεῖξαι τοῦτο ἀληθὲς ὄν. ὁ καὶ λαβὼν ὡς ἰσχυρὸν καὶ ἀναμφίβολον σύγκλημα, τὴν πρὸς πάπα λιβέριον ἐξενέγκαντο.

ἀμήν ὑπὸ σταθερᾶς συμφδότος, οὐκ ἀπήλπισε. τὸ δὲ καὶ ἀσκοῦμεν ἐξόμνυον, σὺν θεῷ λέγω. ὡς ἔστι δῆλον ὅτι τῆς αὐτοῦ ταύτης καὶ ἐκ νομοφυλακίας ἐβρέως λυομένης, συναναξηραίνεται καὶ ἡ δικαία ἀληθοφοροῦσα συνόδου, ἡ ἐξενεχθεῖσα καὶ παρὰ τοῦ αἱρετικοῦ νεστορίου. ἀναγκαίως τοίνυν, εἰ μὴ ὡς ἐβουλόμεθα μέλλω, τῶν καὶ αὐτῶν καὶ τῶν ἀληθοφόρων ἐξενεχθεῖσαν ἐνόμως. καὶ αὐτὸς παρανομεῖ καὶ τῶν συνόδων καὶ κανόνων, ἔστιν. ὑπὲρ δὲ τούτων σὺν θεῷ πρὸ πάντων μετὰ πολλῆς δυμαίας νικήσω. εἰ καὶ ὅτι μάλιστα δικαίως αὐτὸν ἀπαγορεύω καὶ νόμως, πετυρήκαμεν τῇ κελεύσει τῆς σῆς θεοσεβείας καὶ τοῦ. τέως αὐτοὺς ἀκοινώνητους ποιήσαντες. καὶ πρεσβεύσαντες αὐτῶν παρασχεῖν ἐξέτασιν ἱερατικήν, ὥστε μὴ δύνασθαι βλασφημεῖν οἰκοθεν ἀπὸ φαύσεων. τοὺς γοῦν οὕτως ἀμεθύς καὶ ἀπηνῶς καὶ ἀκανονίστως χωρὶς ἐτάσεως ἐκβαλόντας οὕτω δηνὲ καὶ παραλαλεῖται τῶν πεπραγμένων, πῶς οὐκ ἦν ἀναγκαῖον καὶ οἰκεῖον τοῦτον, παρελθεῖν τῆς τοῦ δικάσθαι βλασφήμην ἐξουσίας. τοῖς μὲν οὖν ἀδελφοῖς ἡμεῖν καὶ συλλειτουργοῖς νοεῖλλω τε καὶ μακαρίοις τοῖς ἐπισκόποις. τοῖς παρ' αὐτῶν ἐκπεμφθεῖσιν ἔβρεν, καὶ κοινωνικοῖς πᾶσι δῆμεν, καὶ μετὰ τῶν σὺν αὐτῶν προστάντων, συνελειτουργήσαμεν καὶ συλλειτουργοῦμεν. καὶ νῦν πάντες συνάξεις ἐπιτελοῦντες. ἐκκυρήσαντες ἐγγράφως τὰ σὺν αὐτῶν παράνομα. ἀνάθεμα τε καὶ ἀδεφωνὶ πάντελως ἀποφήναντες. ἔβρεις δὲ μόνη καὶ ἑστερον οὐδενὶ ἦσαν. ἄνδρες δὲ τῶν ἀειμνήστων ἦσαν ἑβδομήκοντα. καὶ οἱμῶν, αἱρέσεως αὐτῶν καὶ τε-

σιγμηλοί. οἱ δὲ, ἀπόλλωδες καὶ ἐκ βεβλημηλοί.
πόιον οὖν ἕρυσι ζωοδόου πρόσωπον. ἢ ποίαν ἰσ-
χὺν καὶ τὰ ζωοδόου, συγκροτηθήσεσθε ἐξ ἀπάλους
τῆς ὑπὸ ὠιόν. ζωπύρησεν γὰρ ἡμῖν καὶ οἱ περὶ
τῆς ὁσιότητος τῆς σῆς ἐπιστολαὶ θεοσε-
βέστατοι ὠιῶσηται ἀρκαδίου καὶ πρισκίνου. καὶ
ζωὴ ἀνδρὸς ὁ σύγκλητος πρόβουλος Φίλιππος,
τῶν σὴν ἡμῖν παρουσίαν διεκδεδῶν χθιζόμενοι, τὴν
τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τούτου ἀναστολη-
ρωθέντες. ἀναγκαίως οὕτω ποιοῦνται πρὸς φόρους ὠὴ
τοῖς μεγίστοις, ἢ σὴ ὁσιότης. εἰ γὰρ δοθήσεται
ἐθέλουσιν ἔθνα καὶ τοὺς μείζονας ὑβρίζειν θεσμῶν
καὶ καθῶν οὐκ ἐχόντων ἐξουσίαν, πρόσκομμα
οὕτω καὶ ἀκανονίστους εἰς φθορὰν ἀνθρώπους, μᾶλλον
δὲ ἕρπετά. καὶ τοῖς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας τοιούτοις
ἔθνεσι, ὑποκεκρυμμένοις ὑπόσιν. ὧν ἕνεκεν καὶ νῦν ἡ
εὐσέβεια διὰ τῶν ἐμῶν τῆς σῆς ὁσιότητος αἰτή-
σεται, οἰκείαν πρὸς ἑκάστην ἀξίωσιν, τὰ
τῆς ἐκκλησίας πεφυκυῖα. σωφρονισθέντων δὲ
καθ' ὃν πρόσκαιρα ἔθνων, ὧν τὰ τοιαῦτα τετολμη-
κότων. ἀρκτέον παῖς θορύβου. καὶ ὑπερέσται σε
τοῖς πανοσίοις αἰδοῖς, παρεκπαίων σωθήσεται. ἵνα
γνωσθέντων δὲ ἐν τῇ αὐλῇ ζωοδόῳ τῶν ὑπομνημά-
των τῶν πεπραγμένων ὠὴ τῇ καθαιρέσει τῶν ἀνο-
σίων πελαγιανοῦ καὶ πλησιστανῶν. πλησίου. πε-
τρικίου. ἰουλιανοῦ. περσιδίου. φλαβέου. μεσ-
ημίνου. ὀρσικίου. καὶ τῶν ταύτα τοιούτοις φθο
νοῦσιν, ἐδικαιώθημεν καὶ ἡμεῖς ἰδεῖν καὶ βέ
βαια μεῖζον τὰ ἐπ' αὐτοῖς ὠφελημένα παρὰ τῆς σῆς
θεοσεβείας. καὶ σύμπαντες οἱ ἐμοὶ, καὶ ἐν

ρημενοῦς ἕξονται αὐτοῦ. ὥσπερ δὲ ἀκριβοῦς σώμα-
τος ἀπάντων τῶν περιεχομένων, ἐπεσκεμμέθα
καὶ τὰ ὑποκειμένα τε, καὶ τοὺς ὑποκρεφοὺς τῆς σύ-
νοδου. ἐρρωσθαι καὶ μεμνῆσθαι ἡμῶν τῷ κῷ
εὐχόμεθα, ἀγαπητὲ καὶ ποθεινότατε:—
ἴσον βασιλικοῦ χαλκεμπόλου ἀποσαλεύοντος ἐν
ἐφέσῳ πρὸς τὴν ἁγίαν ζωοδόον διὰ παλλαδί-
μαχος ἐλαυνοῦ:— αὐτοκαθήτορος καὶ σαρδι-
νίου δόσιος καὶ οὐαλεντινιανοῦ νικητοῦ ἔθνικοῦ
χοι μεγίστοι ἀδεσβαῖοι. τὴν καλλίστην ἀγαπώσαν ζωοδόον:—

Ψοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κράτους τῶν καθωσιωμένων 98
δομεστίκων καὶ διαιτοῦ γνωρίζοντος ἡμῖν, μεμαθ-
ήκαμεν ἡμετέρᾳ θεσπεσιότητι ταραχώδεις τινὰς καὶ μὴ
καλὰς τὸ πρῶτον σύνοιαν, καὶ τὰ τῶν ἐφεσίων γεγονέναι μετ'
ὀλίγον. ὅθεν πάντων ὥσπερ ἐδεδόκτο τῶν θεοσε-
βεστάτων ὀρθοδόξων ζωοκλυθόντων καὶ τοῦ
τῆς μεγάλης πόλεως αὐτοκράτορος ὠὴ καθωσιω-
σταζόντων ἤδη ζωὴ ἑτέρους μεθ' ὁμολόγους, ὅ-
τε τῶν ἤδη προκεχειροτονήσεων σκεφαμένων, ἢ ὁμογνω-
ζώντων αἰγιάλοις. οὔτε μὴν τὰ περὶ τῆς πίστεως καθ'
ὃν ἐξῆν τρόπον ἐξέστα ζωόντων, ἢ ὥσπερ τοῖς ἐκ καθα-
πεφθῆσι ἤθεσι ἡμῶν χεκλεμένοις πεπλήχθω. ἀμφὶ
ὡς τε δῆλην εἶναι τὴν τινῶν πρός τινας ἀπέχθειαν.
διὰ πολλὰ τὴν περὶ τὰ ὀπωζώντων δόξαντα σοῦ
δὴν, οὔτε προσκαλύμματι χρήσθαι ἄνωθεν
των. διὸ νομίσθην αὖθις λαμπρὰ τὰ χειροτόνα
πεπεκλῆσθαι. ὃ δὴν δεδόκται τῇ ἡμετέρᾳ θεότητι,
χαίρειν μὴν τὴν τοιαύτην μεταμελῶς ἐλθὼν ἐξελθὼν
εὐθεντίαν. τῶν δὲ ἀνακολούθως χειροτόνων ἀρχιε-
των, τοὺς περὶ τῆς εὐσεβείας λόγους ἀσπαζόμεθα

χου καὶ τοῦ ἁγλωθη ὁμολόγ. — Τόσον ἀνεφορᾶς
τῆς ἁγίας ζωοδόου. ἐσποσαλόσας διὰ παλιγδόου
μαρτυρικοῦ, πλαγιαδῶν ἰουλίων, ὠὴ ἰνδικτιῶ-
νος πεντεκαιδεκάτης:—

Τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις, θεοδοσιάνῃ
οὐαλεντινιανῷ νικηταῖς ζ πανευφήμοις ἀεὶ αὐγούστοις,
ἡ ἁγία ζωοδόος ἡ χθέστη θῦ καὶ νεοφάντη τοῦ ὑμε-
τέρου κράτους, ζωαχθῆναι ἐν τῇ ἐφεσίων μεγάλῃ πό-
λι. τὸ μὲν ἀμέτερον κράτος τὴν εὐσέβειαν βεβαιῶ-
σαι βουλόμενον, ὁπηνίκα ἔταξε τὴν ἁγίαν ζωοδόον, ζήτη-
σιν περὶ τῶν δογμάτων ποιήσεσθαι τοσαύτην, ἡλίκη καὶ
γεγένηται. καὶ τὴν ἀρχαίαν προσοδοῦσαν
τῶν ἐσποσόλων καὶ διαγλυκισμῶν ἀπονέμοντες, καὶ
τὴν τῶν ἐλαχίστων δεκάτωσιν, ζωαχθῆναι ὠὴ
τῆς ἐνιαυσίας. ἡμῶν καὶ ὁρμηνεύοντες ἐμφανῶς
καὶ γνώμην μεθ', ἐμφανῆ τὴν ὑμετέραν εὐσέβειαν
καταγγέλλομεν, ἐν οἷς τοῖς πεπεσγμένοις ὑπο-
μνήμασιν. ἐνοῖς καὶ νεοσύλλεκτον ἕτερον φρονοῦμεν
ἐναργῶς διερμηνεῦσαι, καθηλόμενοι, οὐ δεῖ ἐν τῇ ἐφε-
σίων μεγάλῃ πόλι. τὸ ἐαυτοῦ σκῆνος φρονεῖν, ἵνα
ᾖ ἕτερον ἕτερων δεκτικόν. αἰτοῦμεν ἀνεβάσαι καὶ ἐκεῖ
σε τὴν ἡμέραν τὰ αὐτόθεν τῆς πίστεως κηρύττειν
πρὸς πολλοὺς δόγματα. καὶ ἐπάσας καθ' ἡμέ-
ρας ἐν τοῖς πεπεσγμένοις ὑπομνήμασι, δηλο-
καθ' ἑκάστην ἡμῶν τὴν ὑμῶν εὐσέβειαν. αἰτεῖ δὲ καὶ τὸν
Φιλιᾶν νεοσύλλεκτον, τὴν εὐσέβειαν πεζεύοντα ὁμοίως
λογικοπρεπέστατος καὶ διανοὺς, ἐφαρπάζοντα τὸν ἀκούο-
τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας ἐπαΐοντα. πρὸν καθάπερ
τὴν αἰκεβῶς τὰ πεπεσγμένα τὸ ἡμέτερον κρά-
τος. πρὸν δέξασθαι τὰ ὑπομνήματα. πρὸν ὠὴ ἐκτὸ

τοῖς μετ' ἐκεῖνον μεμυημένοις, ἐπαινοῦσιν αὐτὸς τε αὐτῷ φίλην καὶ κεχαρισμένα νεοφύτῳ, καὶ διδάξαι τὴν ὑμετέραν διάνοιαν. πειρῶνται τοὺς ὑμετέρους καὶ τοὺς ἀκροατάς, ἐκ τῶν παρ' ἐκείνων ὑπομνημάτων ἀναγνώσεως. ἐνοῖς δήπουθεν, οὐ δεομένων καὶ τὰ νεοφύτου δυσμενέστατον φυμένα ἐξοίσεις. αἰσχύνεται αὐτὰ τὰς δύσεβείας ἐκ πείρας μαθόντες. οἷς πάντα ἐξεβακχεύσατε τὰ ὑπὸ νεοφύτου καμπτόμενα. ἔχον τὸν ἔλεγχον ἐκ τῶν γεγραμμένων νεοφύτου. ὅπως τὸν ἔλεγχον ἐκ τῶν γεγραμμένων νεοφύτου. ὅπως σολδῶτε καὶ τῶν ἐν δημοσίᾳ γιγνομένων διαλέξεων, τὴν ἀκρόασιν ἔξη νεύσατε μου, τοῦ ἀγίου δικαίου ἐν μέσῳ κάθου. καὶ δήπουθεν ἡμῖν παρόντα τὸν δεσπότην τῶν ὅλων χν̄, δεόμεθα τοίνυν τοῦ ὑμετέρου κράτους, μεμάθηκα παρακαταθήκην λέγειν τῶν προπεμφθέντων ἀνδρῶν φιλίαν τῆς δύσεβείας. καὶ ἡδὺ τοιαύτης ἀκούσομαι τῆς διαθέσεως τοῦ θεοφιλεστάτου ὠμοσκήπτου ἰωάννου ἀντοχίας. ὡς βουλομένου φιλίαν χαρίζεσθαι μᾶλλον, ἢ τὸ συμφέρον ἡμῖν πρὸς τὴν σωτηρίαν, ὄξων μετὰ τοῦ ὑμετέρου κράτους, ἀσπάζεται φοβηθῆς, μετὰ τῷ ζῆλῳ κινούμενος τῆς ἄνωθεν παραδεδομένης πίστεως, τῶν ἁγίων ἀνεβαίνετο ἰωνόδων, ἔσοι ἅπαντα καὶ μίαν ἡμέραν, μετὰ τῶν δεδομένων προθεσμίαν πᾶσι τοῦ ὑμετέρου κράτους. καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἅπαντες οἱ τῆς ἁγίας ἰωνόδου ὀρθόδοξοι καὶ μόνης ὁρῶντες τῆς πίστεως, ἐν τῷ ἔσω τὰ πρὸ τῆς δύσεβείας. τοῦτο προσποιοῦνται καὶ τὸν θεοφιλέστατον ἰωάννην ἐσολαβοῦντες, ὅπερ ἂν κινοῦσι προσποιῶς καὶ ὁ μεγαλοπρεπέστατος κύριος καισάριος. οὐ γὰρ ἐστὶν ἐκ τῆς πρὸς τοὺς ἁγίους φιλίας, προσπεμφθῆναι τῶν δύσεβῶν. ἵνα δ' ἄρα

πρὸς τὸν θεοφιλέστατον ὠμοσκήπτου ἰωάννην ὑπόνοια ἡμῶν, οὐκ ἐκεῖσε οὐ δεμέστιος. ζητῶν γὰρ, δῆλον ἑαυτὸν ἐποίησε τῇ ἁγίᾳ ἰωνόδῳ, ὡς τὰ νεοφύτου φρονῶ. εἴτε φιλίᾳ χαριζόμενος, εἴτε καινοῦ ὠνῆς πολίτης τοῦ δόγματος ἐκάνῳ. ἀμέ ἐπιδημοῦσι φῶς τὰ ἐκεῖσε γεγραμμένα γνωρίζειν τῷ ὑμετέρῳ κράτει κωλυόμεθα ὡς ἔφημεν, τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου κόμητος καισαρίου, ἡμεῖς μὲν κωλυόντος, γνωρίζειν τὰ καὶ τὰ τοῦ δυσεβοῦς λόγου πεπραγμένα. πρὸ ἔσω δὲ αὐτοῦ δῶ νέμοντος νεοφύτῳ, δεόμεθα τοῦ ὑμετέρου κράτους, ἐπέρ τοῦ γνωσθῆναι τῷ καὶ τὰ τοῦ δυσεβοῦς λόγου τὰς ἁγίας ἰωνόδου, καὶ μεταπαλῆναι μὲν, τὸν μεγαλοπρεπέστατον καισαρίου, καὶ πᾶν τῆς ἁγίας ἰωνόδου συνηθροισμένου τοῖς πεπραγμένοις αὐτῆς ἡμῖν, συνακούσῃ τῷ πολιτῶν. ὡς καὶ τινας τῶν ἀμφοτέρων ὁπτικοῦπων κρυπτομένης μὲν τῆς πολιτῶν, πρὸς νεοφύτου διελεγχθῆναι καὶ μεταθέσθαι αὐτῷ, τοῖς τοῦ παύλου πραγματομένοις ὑπομνήμασι. ἔσω δὲ ἐκφῶς ἐρωτῶντες αὐτὸν τὸν δεῦρο ἀναπαλαιπόλιν ἑαυτοῦ τὰς βλασφημίας, ἀποστάντες ἐκάνου, τῇ ἁγίᾳ προσῆλθον ἰωνόδῳ, αὐτῷ τῷ βλασφημίαν αὐτοῦ δῆλον καταισχύνοντες. καὶ μεθ' ἡμῶν καταπαφιλοῦμενοι τοῦ μνημονευθέντος νεοφύτου. ὡς ἀποστάντα νεοφύτῳ καὶ τῷ δυσεβεστάτῳ ὠμοσκήπτῳ ἰωάννῃ τῷ ἀντιοχείας, ἐξανάστασι καὶ ἐπιλά, μεμηρῷ πρὸς ὧν οἱ παλαιστοί, ὄντες αἰτίαις. καὶ τῷ ψήφου δεδότες τῆς ἁγίας ἰωνόδου ὡς ἔφημεν, προσέθεντο νεοφύτῳ. ὧν καὶ τὰς προσηγορίας ἐπεσταλμένα τῷ ὑμετέρῳ κράτει. τοὺς μὲν, ἔσοι δογματίζων δια-

ρς· καὶ οἱ μὲν ἐκπεσόντες καὶ καταναυαγήσαντες
νεῖται καθ' ὃν αἱρετικοὶ νικῶσι τὴν ἀληθῆ
τῆς καθαιρέσεως, οὐ μὴν ἀπ' ἐκείνου διακοπέντες ἐξ
ἀποστάσεως τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας· ἐκκλη-
φορούμενοι ἡμεῖν, καὶ παῦσις τῆς δύσεως. λαβεῖν
λαμβάνει δὲ ὁ λαὸς τὴν δεξιὰν ἀναφορᾶ, παρόντων
πάντων καὶ ἐκκαιδεκαίων, ἵνα μάθῃς καὶ τοῦτο μά-
θῃ τὸν καθωσιωμένον μαγίστρον ἀνὸν παγκάδιον.
καὶ μετὰ τελεσθέντα βεβαίως, τῆς πάντων ὑποτε-
φῆς. ὁ δὲ ὁ ἱερὸς πάντων τῶν βασιλέων ὑμεῖν πολ-
λῆς ἐτῶν περιόδοις διαφυλαχθῆναι εὐσεβεῖς καὶ
νικητάς, ἀήττους καὶ ἀοιδίμους :—

Φλαβιανὸς ἱερὸς πάντων φιλόσοφος, ὑποτέτακται :—
ἔτι καὶ τὰ ὀνόματα οὕτως :— Ἰωάννης αὐτοκρά-
τωρ: μεγαλόφρων: ζηλωτὴς: ἐλευθέριος: ἰσχυρογνώμων:
ἀκέραιος: ἀνεπίληπτος: ἀνεπίφθονος: ἀνεπίβουλος:
ἀνεπιτήδευτος: ἀνεπίσκοπος: ἀνεπιτίμητος: ἀνεπιτήρητος:
ἀνεπιτίθετος: ἀνεπιτίμι

κλησίας ἀποστόλ. ἰουβενάλιος ἱωάννης ἱε-
ροσολύμων. ἀρκαδίος ἱωάννης λημνίος. προ-
ίκαρος ἱωάννης λημνίος. φίρμος ἱωάννης
καισαρείας. φλαβιανὸς ἱωάννης φιλιππησίων
μερέμνων ἱωάννης ἐφέσου. θεόδοτος ἱωάννης
ἀγκυρῶν. βερεκανὸς ἰωάννης περγης. ὁντων
τῶν κεθεολόγων νεστόριον, ἐπεὶ τοὺς διακοσίους,
ἡρκεσθημεν ταῖς εἰκοσιμιάσι ἐπιστολαῖς:—
ἴσον ἰωάννου ἐπισκόπου κωνσταντινουπόλεως πρὸς τὴν ἁγίαν ἐφέσιον:—

Τοῖς θεοσεβεστάτοις καὶ ὀρθοδόξοις πατράσιν ἡμῶν. τοῖς ἀθροισθεῖσι κατὰ πρόσταγμα τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων τῆς ὑφ' ἡλίῳ ἐν τῇ ἐφεσίων μεγίστῃ πόλει. ἰουβενάλιῳ. μεμνονι. φλαβιανῷ. φίρμῳ. θεοδότῳ. ἀνατολίῳ. ἀμφιλοχίῳ. ῥηγίνῳ. πολυχρονίῳ. εἰρηναίῳ. ἰκονίῳ, καὶ τῇ λοιπῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, παρὰ δαμασκηνοῦ. τιτιανοῦ. ζαμετωνίου. μακεδονίου. ἰωάννου. εὐανθρώπου. μοδεστιανοῦ. ἀδελφίου. φιλοθέου. εὐλογίου. βασιλείσκου. φλωρεντίου, καὶ παντὸς τοῦ κατὰ τὴν κωνσταντινούπολιν κλήρου. ἀδ καὶ εὐνοίας ἡλικίας τῷ ὀρθοδόξῳ δόγματι σε-
μνυνόμενοι, τὴν τῶν ἁγίων πρώτων παράδοσιν φυ-
λαττῆν ἀσυδόνητον τιθέμεθα. ταύτης δὲ πάλιν πα-
ρὰ τῆς ὑμετέρας ἁγιωσύνης πρώτης ἧς μεμνήμεθα ἀθέ-
τους. διὸν ὁ θεοσεβέστατος καὶ ἁγιώτατος ἀρχιεπί-
σκοπος κυρίλλος ἐπιστάλκασι πρὸς ἡμᾶς καὶ ἠξίωσε,
χθὲς ἁγιολογηθέντα τῷ σεσῳ θῷ. σεσῳ γράψει τοίνυν
τὰ κατὰ τῆς αὐτῆς πίστεως καὶ λόγοι θαλπόντα, πολλῇ
καὶ μεγάλῃ δηλαδὴ καὶ τέχνῃ ἡμῶν. διὸ καὶ τῷ κε-
λεύσαντι τοῦ πόλεμον προεδρεύοντος ἡμῶν νεστορίου,

Ἡ ἁγία καὶ μεγάλη συνοδος καὶ οἰκουμενικὴ, ἡ χάριτι
θεοῦ συναχθεῖσα ἐν τῇ ἐφεσίων μητροπόλει, τοῖς θεοσε-
βεστάτοις καὶ ὀρθοδόξοις εὐσεβεστάτοις καὶ φιλοχρίστοις καὶ
διακόνοις, καὶ παντὶ τῷ κλήρῳ καὶ τῷ λαῷ τῆς
ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας τῆς ἐν κωνσταντινουπόλει,
ἐν κῳ χαίρειν. ἐπὶ τὸ πολυσχίδακτον ἤλθομεν μέ-
νυμα. προὔφερον μὲν ἐπὶ τῷ μητρονόμῳ διακρίνω-
τες. ἔστὶ δὲ τῆς ἀνάγκης ἀδελφὴ. καὶ τοῦ μὲν πολ-
λοὺς ἀλάσνια τῷ τῆς ἀσεβείας λοιμῷ, ἐκκόψαι τὸ
ἄτοπον τῆς νόσου ταύτης. πεπαιδαγώγηται τῆς ἱερωσύ-
νης νεστόριος, παράνομον τῆς ἐπισκοπῆς ἀσεβείας, ψυχὸ
μέλπος, ἧς μετ' ἴσης ὑμεῖς ἐκπέμψατε πολ-
λάκις παράνομον διαλέξεων. προσθήκη δὲ τῶν κα-
κῶν, καὶ ἡ ἐν ταύτῃ βλασφημία. οὔτε γὰρ ἡ ἐπαγ-
γελθεῖσα ἁγία σύνοδος. οὔτε τὸ πλῆθος τῶν ἐν δίκαι-
βεία συναγομένων, ἐπέσχεν αὐτοῦ τῆς ὁρμῆς. ἀγρὰ
προσέθηκε βλασφημίας χαλεπωτέρας. δι' ἐμ-
νιαίου καὶ χαλκηδόνος ἐφθεγξάμεθα, μεμαθήκαμεν
κεινῆν. καὶ τὸν ἐξ οὐρανοῦ φυτεύσαντα, μεμόνομεν θεόν. ὡς ἐντεῦθεν πάλιν τῷ διὰ μέσου προσελθόντος
ψευδωνύμῳ οἰκονομίαν, μετεχορδίσθη εἰς τοὺς ἀσπλά-
στερθεν ἀφεφίβολον. τῆς δὲ ὑμετέρας οὐχὶ ἧκιστα
ἐρῶντος. ἐπὶ τετραμερῶς τελουμένῃ πρὸς τὸν θν.
αὔξιον τῷ θρόνῳ καὶ τῆς μεγαλῆς πόλεως, ἀνα. δὲ
χθόνιον τὸν ἐπισκοπεύοντα ὑμετέρᾳ μελίσοντα. τῆς
ἡβ' βασιλευούσης ἀσεβὼς οὐ θεμιτοῦ μέλπης πόλεως,
κοινὸν τῆς ἀπανταχοῦ ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας
τὸ κέρδος γένεται. κυρίλλος ἐπισκοπος ἀλεξαν-
δρέας, ἐρρῶσθαι ὑμᾶς ἐν κῳ εὔχομαι ἁγιωτάτοι
καὶ ποθεινότατοι. φίλιππος πρεσβύτερος ἐπι-

διὰ τὸ πεπεῖχθαι τὰ ἀποστολικὰ εἰπεῖν καὶ νῦν δεῦρο
τε διδάσκεσθαι μηδὲν ἧττον πρὸς τῆς ἡμετέρας μόνον
τες θεοσεβείας, τοὺς μεμιμῆσθαι θέλοντας ἡμᾶς ἀρετῆς,
ἀλλὰ καὶ τῶν θεοσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων ἡμῶν βασι-
λέων θεοδοσίου καὶ οὐαλεντινιανοῦ. ὡς ἀποστολικὸν
τας παρ' ὑμῶν, ὁσιώτατοι, ἐδεξάμεθα. καὶ ὥσπερ
τῆς ἁγίας ταύτης συνόδου ἀποφηνάντες, πᾶσαν δημό-
σιον ἀναγνωσθῆναι διὰ τοῦτο ποιησόμεθα. ἔστω οὖν ἡ ὑμε-
τέρα ἁγιωσύνη, ὡς ὁ λαὸς ἐβόησεν ἡμῶν μεγάλῃ φωνῇ,
καὶ πολλῶν ἀξιωμάτων εἴνεκεν τῶν ὑμετέρων ἁγίων
καὶ οἰκουμενικῶν κλήρων ἐκαθέζετο ταύτης συνόδου, εἴτε τοὺς ἔξω-
θεν ἄρχοντας, βασιλέας, τοὺς φρονοῦντας ποιοῦμένους,
τῆς θεοφιλοῦς ὑμῶν ἐκκλησίας· ἡμεῖς δὲ κάθεντες,
τὰ ἐν χερσὶν ἀντεξεταζόμεθα. καὶ δὴ καὶ προσκα-
λούμεθα συνορᾶσθαι ἡμᾶς, τῶν ἀεὶ δίκαιον ὑμεῖς θεο-
σεβῆσαι. φρονοῦντες δὲ τοῦ λαπορδείου ἐς πάντα σε-
σιν τῆς παρ' ἡμῖν ἁγίας ταύτης συνόδου. τοιοῦτος
καὶ μόνον ἀποδόλοιπον ἐκκλησιῶν ὑμετέρας τοῦ ὀρθο-
δόξου δόγματος προνοίας. ὥστε πάντα ἐπὶ πέρας
ἀχθῆναι, τῇ δεσποτικῇ φρονούντα χάριτι. καὶ μεδενὶ ἕτε-
ρῳ ὑπὸ χεῖρα φθῆναι, ἀγαθῇ τῇ μετέρᾳ ἁγιότητι τὰ
πανταχῆ ἐκκλησιαστικά, καὶ τοῖς εὐσεβεστάτοις καὶ φι-
λοχρίστοις βασιλεῦσι. διαφερόντως πρεσβυτέρας καὶ
ἀξιομακαριστοτάτης πάρ μοναχηρεῶν, ἐπιφορίζεσθαι μὲν
παρακαλῶ τὴν ὑμετέραν ἁγιωσύνην:—

λίβελλοι ὑπὸ ὁσιωτάτων πρὸς τῶν ἁγιωτάτων ὑπὸ-
σκηπτων, κυρίλλου καὶ μεμνονος:—

Τοῖς μετὰ τὴν ὑπαλλαγὴν τῶν δεσποτῶν ἡμῶν φλαβί-
ου θεοδοσίου τοῦ εὐσεβεστάτου. καὶ φλαβίου οὐα-
λεντινιανοῦ τοῦ ἐπὶ τῶν αἰωνίων αὐγούστων, τῇ

περὶ δεκαεπτὰ αὐγούστων, (κωνσταντινουπόλεως δὲ
τῆς ἐφεσίων μετροπόλεως. ἐκκαιδεκαπόσμιος τῶν θεοφι-
λεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων. καὶ κατεδέξατο
δὲ τῇ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ τῇ καθολικῇ μακαρίᾳ,
ὧν θεοφιλεστάτων καὶ θεοσεβεστάτων ὑιῶν σοφρόνων κυ-
ρίλλου ἀλεξανδρέως, διάκονος καὶ τοῦτον τὸν τόπον τοῦ
ἁγιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς ῥωμαίων ἐκκλη-
σίας κλήκεντίνου. καὶ πρεσβυτέρου ὑιῶν σοφρόνων καὶ λεμᾶ-
τιου τῆς ῥωμαίων πανσέβους. καὶ ἰουβεναλίου ἱερο-
σολύμων. καὶ μεμνονος τῆς ἐφεσίων. καὶ φλαβιαν[ὸ]ν
φιλιππησίων. ἐπισκόπου καὶ τὸν τόπον ἐμφαίνου τοῦ σὺ-
λαβεστάτου ὑιῶν σοφρόνων τῆς θεσσαλονικέων. καὶ φιρ-
μου καὶ ἑλλαδίου καππαδοκίας πρωτος. καὶ ἀνατο-
μελησίνων. καὶ θεοδοσίου ἀγκύρας γαλατίας πρωτος.
καὶ τῶν λοιπῶν πάντων. καὶ βεσσούλα διακόνου καὶ
θαλασσίου, ἡσυχίος διάκονος εἶπεν. ὁ τὰ πάντα
ἁγιώτατος καὶ ὁσιώτατος ἀρχιεπίσκοπος τῆς
ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας κυρίλλος. καὶ ὁ ἁγιώτα-
τος καὶ θεοσεβέστατος ὑιὸς σοφρόνιος τῆς ἐφεσίων με-
τροπόλεως, λίβελλον ὑιὸς δώκασι τῇ ἁγιωτάτῃ καὶ θεο-
οἰκουμενικῇ (κωνσταντινουπόλεως) τῇ καὶ τὰ θεσπισμα τῶν θεο-
φιλεστάτων καὶ φιλοχριστῶν βασιλέων, ἐν
τῇ δὲ τῇ μετροπόλει τῇ ἐφεσίων συγκροτηθήσῃ, ὧν
μετὰ χεῖρα ἔχοντες, εἰ ἠκολούθησεν ἡ ὑμετέρα ἁγιό-
της, ἀναγνωσθήσεται:—

Ἰουβεναλίος ὑιὸς σοφρόνιος ἱεροσολύμων, εἶπεν:—
Ἀναγνωσκέσθω ὁ ὑιὸς δοθεὶς λίβελλος παρὰ τῶν ἁγιω-
τάτων καὶ ὁσιωτάτων ὑιῶν σοφρόνων κυρίλλου τῆς
ἀλεξανδρέων, καὶ μεμνονος τῆς ἐφεσίων, καὶ ἐν
ταυτῷ τοῖς παρεστῶσιν:—

Ἡ συλλογὴ διαλόγους, ἀνέγνων τὴν ἀρχὴν ἐν μὲν τῇ πρώτῃ
τοῦ χρόνου. καὶ θεασάμενος τῶν θεοφιλεστάτων καὶ φι-
λοχρίστων βασιλέων ἐνανθρώπησιν ἐν τῇδε τῇ ἐφεσίων
μεγαπόλει, κλεινὸς ἰωάννης ὁ χρυσόστομος ἀλεξανδρέας, καὶ
μεμένων τῆς ἐφεσίων, ἐν ᾗ δὲ
τῇ ἐφεσίων καὶ ἡμεῖς, καὶ τὰ ὑμῶν οἰκοτρόφια
ἐνανθρώπησεν ἐπιδημίαν, ὥστε τὸν ὀρθὸν τῆς ἀποσ-
τολικῆς πίστεως ὁρᾶν, καὶ νῦν ἀκόρεστον ἔρωτα κεκτῆσθαι.
δοκιμασθῆναι δὲ καὶ τὰ καινοτομηθέντα αἱρέ-
σεων πλήθη νεστορίου. ἀφ' ἡμῶν ἀρχὴ ἐνανθρώπησεν ὁδὸς ὀρθὴ
καὶ καινοτομὴς πᾶσα περίπτωσις, ἐνανθρώπησεν δὲ
ἐν τῇ ἀρχῇ ἐκκλησίᾳ τῇ

σπουδὴ χαίρειν

πάντων ἡμῶν σῷς χῦ. ἔστιν δὲ αὐτοῦ κληθέντα καὶ
μὴ ἀναχωρήσαντα ἐκπαιδεῦσαι. διὰ τὸ, καὶ ἐν ἐνανθρώπησεν
πολιτεύεσθαι, τοῖς τῆς ἐκκλησίας ἐνανθρώπησεν θεσμοῖς,
καὶ θαρρεῖν ἐνανθρώπησεν βεβλημένοις. πᾶσα ἀκολουθὸς ὄρθρου
ἐνανθρώπησεν καὶ ὑμῶν, καὶ ἐνανθρώπησεν ὅτι καὶ αἱ
ῥητικὸς καὶ δυσφημοὶ ἐσι. τοῦτων οὕτως περιττὸν
τῶν καὶ ἀγνοηθέντων εἰς γνῶσιν τῶν σῶν βεβαίων

καὶ καλλινίκων ἡμῶν βασιλέων, ὁ τὲ καὶ μέλλας τῶν ἐφε-
σίων καὶ ὅστε ἢ βουλήθη καὶ λαβὼν ὁ τῆς ἀποστολέων
ἰωάννης, ἐνανθρώπησεν ὡς ἐμὲ θέμενος τινὰς τῶν τὲ νεσο-
ρίου φρονούντων· ὧν οἱ μὲν, ἐσὶ πολλοὶ καὶ θεοφιλεῖς.
οἱ δὲ, οὐ δὲ πολλοὶ ἔχουσιν, αὐχῆσιν ὀνόματι μένειν αὐτῆ-
σαι. ὁ δὲ, ὥσπερ ἀμυνάκλητος ὅτι δεδόξασται
χῦ, καὶ αἱρέσιν ἐπομένων διὰ καὶ τοῦ βλασφη-
μεῖν ὡς, ὡς αὐτὸν, οὐκ ἔσμεν ὅπως ἦμι ὅλως ἐσὶν ἀλη-
θὲς τὸ θρυλλούμενον. πάντα πανταχῆς θεσμὸν ἐκ-
κλησιαστικὸν, καὶ πᾶσαν ἐνβολὴς ἀκολουθίαν ὀνό-
ματι δικαίαθαι τοιαύτην νομίζας, ἐνβλεπον οὐ φο-
ρητῶς. καὶ ταῦτ' τῆς ἀρχῆς ἐνανθρώπησεν ὁδοῦ τῆς τῶν νεσορίου
καθηλούσης, ὑπὲρ τοὺς διακοσίους, τὸν ἀριθμὸν ἀ-
γίους ἐπισκόπους ἔχούσης. ἐκείνου δὲ, συλλεξάντος
αἱρετικοὺς, καὶ διαβεβλημένους ἑτέρους, ἐκκλησίᾳ
που τῶν ἀρχαίων, καίτοι οὔτε ἀπὸ θεσμῶν ἐκ-
κλησιαστικῶν, οὔτε ἐκ θεασαμένος βασιλικοῦ
ἐξουσίαν ἔχων, ἢ δικαίαν τινὶ ἡμῶν, ἢ ἡμῶν ὅλως ἐπι-
χειρήσαντι τοιοῦτον μεγάλως καὶ τὰ μέζονος θρόνου.
ὁπότε ἐι καὶ ἐξὸν αὐτῷ δικαίαν, ἐμὲν τοῖς κανό-
σιν ἐξακολουθῆσαι τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς. καὶ ἐπανε-
μένειν τοὺς ἐνβεβλημένους, ἡμᾶς μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκρι-
σους ἀρχῆς ἐκείνου ἐμέλλον, καὶ ἐκεῖσε πρὸς ἀπολογί-
νυνί δὲ τούτων μηδὲν ἐπολογησαμένος. μηδὲ τὸν
τοῦ χῦ φόβον ἐς νοῦν βαλών. καὶ ἐπὶ τῷ τῶν
καθὼν ἐσπλεῦσαι ἐς τὴν ἐφεσίων, κλεινότερος καὶ οὐδενὸς
εἰδότος τὸ ἐγένετο ἡμῶν τὸ τοιοῦτον μεμηνός, καὶ τέτα-
χε τῆς ἐκείνου κεφαλῆς, ἵνα μὴ λέγωμεν τῶν τῆς ἐκ-
κλησίας θεσμῶν. καὶ ἐνβεβλῆσθαι ἀφ' ἑκατέρας
τοὺς μὴ ἐδότας μεῖζον σήμερον, καὶ χῶν λύσῃ ἐς

τοῦ προφάσιν. Ἐπεὶ δὲ τοίνυν ἐκπλουτοῦσί εἰσι μὲν οὐ
τῶν παλαιῶν τοὺς τῆς ἐκκλησίας θησαυρούς· μὴ δὲ
ἀνὴρ φέρεσθαι καὶ τὰ μεζόνων, καὶ λελησθότως τοιοῦτ
τολμῶν, ἀτεροῖα αὖ ἔδρασεν οὐδὲ ἧς εἶναι τῶν, πε-
λατιῶν ἐκκλησιαστὰς ἐλόντων βασιλέων, καὶ ὑποχέρ-
των τοῖς μέλλουσι τῷ αὐτοῦ· ἐν ταῦθα δὲ ἐστι μετὰ τῶν ἧς
τοῦ ζωνδεδεγμένης τῶν αὐτῷ; ἀναγκαίως προσχέρ-
μενοι τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ, παῖδες τὰ βιβλία. ὁρ-
κίζοντες καὶ αὐτὰς αἰτίας καὶ ὁμοουσίου ἁγίας δόξης, με-
τὰ τε περιφανῶν καὶ αὐτῶν τε τοῦ ἁγιωάννου, καὶ τοὺς ζω-
δεχομένους ἀναγκάζοντας, αὐτῷ· ὥστε ἡθροῦτα ἧς τῷ αἰτίᾳ
ζωοδόχου, ἐπολογήσασθαι ὑπὲρ τοῦ ἰδίου πολεμίου
τος· ἑτοίμως ἡβούλομεν ἐκδοθῆναι αὐτόν, ἀνόσιον
καὶ φθόνερόμενον τῆς καθ' ἡμᾶς ἐλευθερίας πεποιημένον
εἰληφότα.— ἀκάκιος ὠϊτόκητος μελιτηνῆς, εἶπε·

Περιττὴ μοὶ ἡ τῶν αὐτῶν γενέσεων ἐπανάληψις. Ἔτι καὶ
αὐτὴ ἀληθὴς εἶπε. καὶ περιττὴ ἡ αὔξησις τῶν αἰκι-
σαμένων καὶ θεοφιλεστάτων ὀρθοκόπων. καὶ ἐλλοῦ
τῆς ἀλεξανδρέων, καὶ μεζόνους τῆς ἐφεσίων. οὔτε
γὰρ ἐμοὶ οἱόντε τοῦτο, ἐπισκοπῆσαι ζωοδόχου τῆς αἰτίας ζωοδόου,
καὶ προστεθῆναι τῇ καθ' ἡμᾶς ἁγιοσύνῃ, καὶ ἐκ-
τοὺς ζωαιτίους. καὶ ὑπὸ σῆς ἡμετέρας θεοσεβείας καὶ τοι-
οῦτον γλυκυμένους, τολμῶν τι καὶ τῶν προσόντων ἢ
οἰκουμένῃ καὶ ζωοδόου ταύτης διαπρεπέσθαι, καὶ
δὲ ὅλως ἔχοντας αὐθεντιῶν. Ἐπεὶ δὲ ἤρεσε τῇ
ἡμετέρᾳ οὐσιότητι, ὥστε καὶ περὶ τούτων αὐτοὺς ἧς
κρίσιν ζηκωθῆναι, ἔσομεν καθὼς διὰ τῶν δηλαβεστά-
των ὠϊτοκήτων ἀθεμελίου καὶ παύλου καὶ πέτρου. ὁ
προέδρος τῆς τοιαύτης ἐπισκοπίας ὁ τῆς αὐτιοχέων
ζωοδόχου ἁγιωάννης, περὶ ὧν ἤπαξη ἀπολογήσετ.

γίνι λόγῳ τοιαῦτ ἐτόλμησε, καὶ ἀπηξιώσαντων ἀρχε-
λάου ὠϊτοκήτου μενάδου τῆς καθ' ἡμᾶς, καὶ παύλου ὠϊτο-
κήτου λαμψάκου τῆς κρήτης. καὶ πέτρου ὠϊτοκήτ
παρεμβολῶν τῆς παλαιστίνης, καὶ ἑπταεκλεθόντων·
φίρμος ὠϊτόκητος καισαρίας καππαδοκίας, εἶπε·

Διδασκέτωσαν οἱ θεοσεβέστατοι ὠϊτόκητοι οἱ τὸ δηλω-
μα διακονοῦντα πρὸς τὸν δηλαβέστατον ὠϊτόκητον ἰω-
άννην ὠϊτοκλεθέντες, τίνος ἕνεκεν παῦλος ἀπεκρίσ·

παῦλος ὠϊτόκητος λαμψάκου, εἶπε·

Περιφανέστες τῶν τῆς αἰτίας ὑμεῶν ζωοδόου πρὸς τὸν
δηλαβέστατον ὀπισκόητον ἰωάννην τῆς αὐτιοχέων.
πολισιάζοντες δὲ τῇ τοῦτου οἰκίᾳ, ἐθεαζόμεθα
πολλῆθος ὀχλαγωγῶν, καὶ ἑτέρων τίνων, ὁπόσα καὶ
ξίφη ὠϊφορεμένων. οἱ μὲν ζωοκλόπημα ἡμεῖν πλη-
σιάζειν τῷ πυλῶνι. μεθ' ἡμᾶς δὲ πολισιόν εἰσῳόμεθα.
καὶ πολλῶν ἐν θεῖν τῶν ἡμεῖν ὅτι ἠρπνικοὶ οὐ
μενῶ, μὴ, ἠβ' πολλῆθος οὐ μενῶ; ἔδει οὖν μενῶ ἐσπεσα-
λεῖν. δεξάσθε ἡμᾶς· ἡ αἰτία ζωοδόος ἀπαξά-
λειν ἡμεῖς ῥηξάμενα ἔχοντας ἠρπνικὸ, καινοτομοῦ
ἐπέκεινα πεφάμελος, περὶ τὸν δηλαβέστατον ὠϊτόκη-
τον ἰωάννην. πολλῶν τοίνυν παρειεσάντων ἡμᾶς.
γνοὺς ὡς ἔοικε θεὸς αἰτίαν δι' ὑμῶν ἐσπεσάλημεν, δι-
ἐδέξατο ἡμᾶς· πολλὰ δὲ πλέα πολλῶν ἐρρέθη. ἐν
οἷς καὶ δυσφήμησε ὑμῶν καθ' ἡμᾶς αἰτίας ζωοδόου, καὶ
καθ' ἡμᾶς ὀρθοδόξου πίστεως. ἐπεὶ δὲ διακεκρίμεθα
διαύτου γλυκύμενον ἐκίνησε θόρυβον, οὐδὲ δυνηθέντε·

ἀρχέλαος ὠϊτόκητος μενάδου, εἶπε·

Ὁλῳ θόρυβον καὶ κινδύνων μεικρὸν δύνασθε κε-
νάμενοι τῇ οἰκίᾳ πλεκόμενοι τοῦ δηλαβεσ-
τοῦ ὠϊτοκήτου ἰωάννου. ἐκκλησιῶν ξίφη μύρμω-

χρώντων. καὶ ξύλα κρεμάμενα καὶ ἀπλαγούλων
ἡμεῖν. καὶ πολλοὺς ἑτέρου πτερυγώτος. καὶ πολ-
λοὺς πλέοντας καὶ ἐλαύνοντας μεγάλην θάλασσαν, οἵτινες δὲ εἰσὶ
λεῖν αἰτίαν οὐκ ἐδεξάμεθα:—

πτέρυξ ἰωάννου στόματος παραμυθουμένου, εἶπε:—

Μακρόθυμος καὶ αὐλὸς, ἄνδρες ἰοῖς θελκβεσ-
τοις ἀδελφοῖς. πολλῶν κρεμαμένων ὁπλῶν ἐκ-
φερομένων, καὶ χωρὶς ἐμῶν καὶ πτερυγώτων ἐκεί-
νων ἡμεῖς. καὶ ἑτέρων δὲ πολλῶν ἐμοὶ αὐλοῖς ἐκπλέ-
ντων ἡμεῖς. καὶ βαλανοφάγων καὶ ἀπλαγούλων ἡμεῖν. καὶ βαλανοφά-
γους ἀφικνεῖσθαι ῥήμασιν καὶ τὰς ὀρθοδόξου πί-
στεως, καὶ τὰς ἁγίας ὑμῶν καὶ θεοφιλοῦς ἐμοῦ ἀδελφοῦ,
πλέοντας μεγάλην θάλασσαν καὶ τὰς πλέοντας τὰς ἁγίας
ἐμοῦ ἀδελφοῦ διακονῆσαι ῥήμασιν τῷ θελκβεσταύτῳ υἱῷ
σου στόματι ἰωάννῃ, οὐκ ἐδεξάμεθα. γνόντες ὡς οἱ σὸς
θεὸς τοῦ αὐτοῦ θελκβεστάτου ἐμοῦ στόματος ἰωάννου
τοῦ καὶ αἰτίαν ἐφ' ἡμῖν ἀσπασάμενος. παρῆσαν γὰρ τι-
νὲς τῶν αὐτοῦ κλητόρων, οἷς εἰρήκαμεν. ὅτι πρὸς α-
πασάμενος πλέοντας τὰς ἁγίας ἐμοῦ ἀδελφοῦ, οὐδὲς δὲ
ἡμεῖς δεξάμενοι ἐμοὶ ἀδελφοῖς:—

πύθιλλος ἰωάννου στόματος ἀλεξανδρέα, εἶπε:—

Γνοῦτε ἡ ἁγία ἐμοῦ ἀδελφὸς ὑμεῖν ὅτι ἐγὼ μεθ' ἡμεῖν ὁ
θελκβέστατος καὶ θεοφιλέστατος ἐμοὶ στόματος
μεθ' ἡμῶν συνταύθα ἀφίκεσθαι, καθαρὸν ἔχοντες τὸ ἐμοὶ φ-
δός, καὶ τῇ ἐαυτῶν ἐκκλησίᾳ συσπᾶσαι πύθρεπτοι μέ-
νοι. ἀλλ' ὡς ἔοικε, μεθ' ἡμῶν μέλλει ὥστε αἱρετικὴ ἀ-
σέλγεια, καὶ τῷ ἐπαφιεμένῳ τῶν αὐτοῦ δογμά-
των ἰωάννῃ τῷ τῆς ἀντιοχέων ἐκκλησίας, καὶ ἀ-
πὸ τῶν τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἐκπορεύεσθαι θεσμῶν.
καὶ καλουμένους ὡς ἀποστολικὰς διατάξεις ἀνεπεκλημμε-

λήμασιν, ὁπόσοις τοῖς ἐαυτῶν προφερόμενα οἰκείας. ἐ-
περοσίτους τὲ αὐτοῖς ἐκπορφύραν τοῖς καινοτομοῦσι κα-
λοῦσιν ἡς ἀποστολικὰς, ὧν δὲ θωύσιον, ἐπιδὴ τοίνυν ὁ
μεμιμουμένος θεὸς θελκβέστατος ἰωάννης, δεδιὼς τὸ ἴδιον
πολυμερὲς λῆμμα, ποικίλαις ἀφορμαῖς ἐκπορεύσεως
αὐτῷ προεξέβαλεν, ἐστιν ἰδεῖν αὐτῶν ἐδιδάξαμεν οἱ θεοφι-
λέστατοι βπτόσποροι. μέλλοντες δὲ ὡς ἔφην, αὐτῶν ἀπο-
στόλων τοῖς ἀποστελλομένοις πλὲ τὰς ἁγίας ἐμοῦ ἀδε-
φοῦ τῷ ἐαυτοῦ καὶ πεποσκέασαν οἰκίαν, δηλοῖς ἐστιν ἑαυτοῦ
καὶ ἑαυτῷ φιλόρημος. καὶ τῶν οἰκείων τοὺς μεμελετῶν
καὶ ἐπιγόρδων. δεῖν ἐκφορεῖται καὶ δεῖται τῷ αὐτῷ
τῷ ἁγίᾳ ταύτην καὶ μεγάλῃ ἐμοῦ ἀδελφῇ. καὶ
ταῦτα ἐμοὶ τοίνυν ὑμεῖν ὁσιότητι, ἐξεμαρτύρασον
τῷ ἀκούειν ἐξουσίᾳ, καὶ τῇ φύσει τοῦ προκειμένου ἐκ-
ρώσῃ. ταῦτα δὲ καὶ ἡμεῖν πλὲ ἐκείνου αὐθεντίας τεθολ-
μημένα, ταῖς ἐννόμοις ταύτοις ἀφανίζει ἡμῶν φοις. ὅτι δ'
ἐστὶ δὲ τὰ δοκοῦντα καὶ ταῦτα, τοιαύτην ὑβεννύπε-
νεγκεῖν ἡμεῖν τὸ μεγάλου ἐμοῦ στόματος:—

ἰουβενάλιος ἐπισκόπου ἱεροσολύμων, εἶπεν:—

Ἐχρῆν μὲν ἰωάννην τὸν θελκβέστατον ἐπισκόπου ἀν-
τιοχέως, ἐνθυμεῖσθαι τῶν ἁγίων καὶ μεγάλων
καὶ οἰκουμενικῶν ἐμοῦ στόματος, θεσμῶν ἡς ἀποστολικῶν
τῶν ἐπικεκλημένων αὐτῷ δογμάτων, καὶ τὸν ἀποστολι-
κὸν ἐμοὶ φθόγγον ἡμεῖν ἠχοῦντα τῆς μεγάλης ῥήσεως.
καὶ τῷ ἀποστολικῷ τῆς ἱεροβλύτου ἁγίας τοῦ θεοῦ
ἐκκλησίας, ἐπακηκοῦσι καὶ πιστεῦσι, παρ' ὧ μεγάλι-
στα ἔθος αὐτοῦ, τὸν αὐτοπτῶν θεσμὸν, ἐξ ἀποστολι-
κῆς ἀκολουθίας καὶ παραδόσεως, ἐπιτεύχθαι, καὶ
παρ' αὐτῷ δικαίως ἐπιτεύχθαι. ἐπιδὴ δὲ τῇ ἐμοὶ θεοφρο-
νεστάτῃ χρώμενος, τῶν ἐαυτοῦ οἰκείων ὁπλοις περιέ-

Τιμοθέου ὠϊσκοπος Τερμινου καὶ διδυμαλδος, ἤτ.

Ὡς ἐπλήσθην ἡ θεοσέβια ὑμῶν, παρεμυθούμεθα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ διλαβεστάτου ὠϊσκόπου ἰωαννου. καὶ διερχόντες πρὸ τῶν θυρῶν καλημικὰς εἰσῆλθαν, ἐρεννήσασθε αὐξιοῦντες δεῦτε, καὶ καὶ ἀπεσ- σωπον ἡ παῦ τὰ ἐν τετραμελίᾳ ἡμῶν. οἱ δὲ ἁσυλ- θόντες, ταῦτην ἡμῖν δεδώκασι τὴν ἀπόκρισιν, ὁτι ἡμεῖς ἀκοινωνήτους καὶ καθηρημένους, ἀσπά- ζεσθαι οὐ ποιοῦμεθα. μὴ καμενέτωσαν καθῶ- τες ἡμᾶς ἐνεκεν: — διέκτιος ὠϊσκοπος δοκιμ., ἤτ.:—

Καλῶς τὴν πλήρωσιν τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος, παρε- γενόμεθα ἐν τῇ οἰκίᾳ ἐν θαμεδῇ ὁ διλαβέστατος ὠϊσκοπος ἰωάννης τῆς ἀντιοχέων. καὶ τοῖς ἐκεῖσε καλημικαῖς δρεθεῖσι, παρηνέσαμεν μενοῦθῆναι, ὡς δὴν ἡμεῖς ἐνεντυχῶν τῷ ἁγίῳ διλαβεστάτῳ ἰωάννη, καὶ ἡ παῦ τὰ ἐπὶ τῆς ἁγίας ταύτης ἐνοῦσθου διήκεσεν ἀκριβῶς τὰ ἀγαθὰ αὐτοῦ. οἱ δὲ, ἁσυλαθόντες καὶ ἐπανας φεύγοντες πρὸς ἡμᾶς, ἔφησαν. ὁτι περ ἡμεῖς κατηξιώσαμεν καὶ ἀκοινωνήτους ἀπεποιήκα- μεν, καὶ μὴ καμενέτωσαν καθῶτες ἡμᾶς. ἐπω- ρώμεθα δὲ μαθεῖν τὰ ὀνόματα τῶν ἁσυλαθόντων μενοῦσι, καὶ ἡ παῦ οὐκ ἠβουλήθησαν. λέγοντες, καλημικαὶ δύμεν, οὐ τὰ βουλόμενοι:—

πέτρος ὠϊσκοπος ἀλεξανδρείας, εἶπεν:—

Ὁ κῦ ἡμῶν ἰσ χς ὁ καὶ νῦν τῇ ἁγίᾳ ἐνοδίᾳ παρών, τὰς τῶν προκειμένων φύσεις, ἐναργῶς ἡμῖν καλέ- σασθαι ἡ παῦ. ὁτι πᾶς ὁ τὰ φαῦλα πράττων, μι- σεῖ τὸ φῶς, καὶ οὐκ ἔρχεται ἐς τὸ φῶς, ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ τὰ ἔργα αὐτοῦ. τοιγὰρ παρόντα καὶ νῦν τὸν διλαβέστατον ἰωάννην τῆς ἀντιοχέων ὠϊσκοπον,

Φρουρᾶς διάκονον ὄντων καὶ ἐθνῶν, ὡς οἱ καλαθρῆ- σκοντες θεοσεβέστατοι ὠϊσκοποι οἱ παρὰ τῆς ἁγίας, καθ- ολικῆς ἐκκλησίας ἐνταῦθα ἡμῖν, τοῖς κα- νόσιν ἡμᾶς ἐπισκέψασθαι, καὶ τῶν ἀκολουθιῶν φυλάτ- τοντες, ἐπιδιατρίβουσι παλιν αὐτοῦ ἐπομενα θῆναι ὀφείλομεν. διαβαίνοντες οὖν ἕτεροι θεοσεβέστατοι ὠϊ- σκοποι μετὰ τῆς αὐτῆς τῆς προτέρου ὠϊσκόπου, ὑ- πομνήσουσιν αὐτοῦ παρεγγυᾶσθαι ἡς τῶν ἁγίων σύ- νοδον καὶ ἀποκρίνασθαι τοῖς αὐτῷ ἐπομένοις. μὴ ἀπελθόντων. Τιμοθέου ὠϊσκόπου περ μεσατοῦ μὴ διδυμαλδος, καὶ διεκτίου ὠϊσκόπου δοκιμείου. μὴ διδοξίου ὠϊσκόπου χαλκηδόνος. καὶ ἡξιόντων, διδοξίος ὠϊσκόπος χαλκηδόνος, ἐπαρχίας λυκί, ἤτ.:

Καλῶς τὴν πλήρωσιν τῆς ὑμετέρας θεοσεβείας, παρε- γενόμεθα ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ διλαβεστάτου ὠϊσκό- που ἰωάννου τῆς ἀντιοχέων, διερχόμενοι καὶ ἐρεθίζ- οντας περὶ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ μετὰ ξιφῶν χυμενδν, καὶ καλημικαὶ τινας. παρεκαλέσαμεν δὲ τοὺς καλη- μικαὶς λέγοντες. ἀπεσταλήκαμεν παρὰ τῆς ἁγίας ταύτης ἐνοῦσθου ἀπαγγεῖλαι τινὰ ῥήματα τῷ διλαβεστά- τῳ ὠϊσκόπῳ ἰωάννῃ. οἱ δὲ ἁσυλαθόντες καὶ μενοῦ- σαντες ταῦτ. ἔσωσε φαίνοντες, ἀπόκρισιν ἡμῖν δὲ- δώκασι λέγοντες. ὁτι εἶπεν ὁ ὠϊσκοπος ἰωάννης, ὁτι ἡμεῖς αὐτοῖς κεκθερεθσι πῦ ἡμῶν, καὶ ἀκοινω- νήτοις οὖσιν, ἀπόκρισιν οὐ δεμείαν ποιούμεθα. ὡς δὲ ἠρωτήσαμεν πῦ τίνος κεκθρᾶθημεν καὶ ἀκοινωνήτοι γεγόναμεν, εἰρήκασιν ἡμῖν ὁτι πα- ρὰ τοῦ ὠϊσκόπου τῆς ἀντιοχέων ἰωάννου. ὡς δὲ ἀπεμελήσαμεν ἀκριβέστερον μαθεῖν, ἔφησαν ὁτι ἐπὶ τῶ βουλῆσθαι, ταῦτ οὐ παραιτούμεθα ἡμᾶς:

ἡ ἀγιωτάτη ἐκκλησία τῶν Ἐφεσίων τὴν ἀγάπην τοῦ Θεοῦ καὶ πατρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἐκλεκτοῦ τοῦ ἀμώμου ἐν ἀγάπῃ, τοῦ προορισθέντος πρὸ καταβολῆς κόσμου εἶναι ἐν καιροῖς ἐσχάτοις εἰς ὑμᾶς δι' ἡμᾶς, τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς αὐτὸν καὶ ἐν αὐτῷ ἡνωμένους καὶ κεκλημένους κλήσει ἁγίᾳ καὶ ἐπουρανίῳ, ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ κόσμου ἐκλεκτοὺς καὶ προορισθέντας κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ τὴν βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀμώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσαντος ἡμᾶς εἰς υἱοθεσίαν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτόν, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἔπαινον δόξης τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἠγαπημένῳ, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ ἣν προέθετο ἐν αὐτῷ εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ ἐπὶ τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώθημεν προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος κατὰ βουλὴν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ τοὺς προηλπικότας ἐν τῷ Χριστῷ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν, ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ, ὅ ἐστιν ἀρραβὼν τῆς κληρονομίας ἡμῶν εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως εἰς ἔπαινον δόξης αὐτοῦ.

διὸ κἀγὼ ἀκούσας τὴν καθ' ὑμᾶς πίστιν τὴν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν μνείαν ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ πατὴρ τῆς δόξης, δῴη ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ, πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς τίς ἐστιν ἡ ἐλπὶς τῆς κλήσεως αὐτοῦ, τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν καὶ καθίσας ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος καὶ παντὸς ὀνόματος ὀνομαζομένου οὐ μόνον ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι· καὶ πάντα ὑπέταξεν ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ καὶ αὐτὸν ἔδωκεν κεφαλὴν ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρωμα τοῦ τὰ πάντα ἐν πᾶσιν πληρουμένου.

καὶ ὑμᾶς ὄντας νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν καὶ ταῖς ἁμαρτίαις ὑμῶν ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τούτου, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ ἀέρος, τοῦ πνεύματος τοῦ νῦν ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπειθείας, ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημεν ποτὲ ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν ποιοῦντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἦμεν τέκνα φύσει ὀργῆς ὡς καὶ οἱ λοιποί· ὁ δὲ θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτοῦ ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς καὶ ὄντας ἡμᾶς νεκροὺς τοῖς παραπτώμασιν συνεζωοποίησεν τῷ Χριστῷ, χάριτί ἐστε σεσωσμένοι, καὶ συνήγειρεν καὶ συνεκάθισεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἐνδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσιν τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερβάλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ ἐν χρηστότητι ἐφ' ἡμᾶς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· τῇ γὰρ χάριτί ἐστε σεσωσμένοι διὰ πίστεως, καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν, θεοῦ τὸ δῶρον, οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μή τις καυχήσηται· αὐτοῦ γάρ ἐσμεν ποίημα κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ ἔργοις ἀγαθοῖς οἷς προητοίμασεν ὁ θεός, ἵνα ἐν αὐτοῖς περιπατήσωμεν.

διὸ μνημονεύετε ὅτι ποτὲ ὑμεῖς τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἦτε τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες καὶ ἄθεοι ἐν τῷ κόσμῳ. νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ὑμεῖς οἵ ποτε ὄντες μακρὰν ἐγενήθητε ἐγγὺς ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ. αὐτὸς γάρ ἐστιν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἓν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ, τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασιν καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν αὐτῷ εἰς ἕνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην, καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ· καὶ ἐλθὼν εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ εἰρήνην τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἑνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ ἐστὲ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὔξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν κυρίῳ, ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ θεοῦ ἐν πνεύματι.

τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν, εἴ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, οὗ ἐγενήθην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. τοῦτο αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν.

διὸ παρακαλῶ μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἐθνῶν· εἰ γε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκάλυψιν ἐγνωρίσθη μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ, πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ, ὃ ἑτέραις γενεαῖς οὐκ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ προφήταις ἐν πνεύματι, εἶναι τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου, οὗ ἐγενήθην διάκονος κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ τῆς δοθείσης μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, τοῖς ἔθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ καὶ φωτίσαι τίς ἡ οἰκονομία τοῦ μυστηρίου τοῦ ἀποκεκρυμμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ θεῷ τῷ τὰ πάντα κτίσαντι, ἵνα γνωρισθῇ νῦν ταῖς ἀρχαῖς καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλησίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν τῶν αἰώνων ἣν ἐποίησεν ἐν τῷ Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ κυρίῳ ἡμῶν, ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐν πεποιθήσει διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. τοῦτο αἰτοῦμαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς θλίψεσίν μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις ἐστὶν δόξα ὑμῶν.

τούτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ οὗ πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται, ἵνα δῴη ὑμῖν κατὰ τὸ πλοῦτος τῆς δόξης αὐτοῦ δυνάμει κραταιωθῆναι διὰ τοῦ πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν ἔσω ἄνθρωπον, κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πίστεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρριζωμένοι καὶ τεθεμελιωμένοι, ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβέσθαι σὺν πᾶσιν τοῖς ἁγίοις τί τὸ πλάτος καὶ μῆκος καὶ βάθος καὶ ὕψος, γνῶναί τε τὴν ὑπερβάλλουσαν τῆς γνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν τὸ πλήρωμα τοῦ θεοῦ. τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα ποιῆσαι ὑπερεκπερισσοῦ ὧν αἰτούμεθα ἢ νοοῦμεν κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ εἰς πάσας τὰς γενεὰς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. ἀμήν.

παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν κυρίῳ ἀξίως περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης καὶ πραΰτητος, μετὰ μακροθυμίας, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἑνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης· ἓν σῶμα καὶ ἓν πνεῦμα, καθὼς καὶ ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν· εἷς κύριος, μία πίστις, ἓν βάπτισμα, εἷς θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων καὶ διὰ πάντων καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν.

ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. διὸ λέγει· ἀναβὰς εἰς ὕψος ᾐχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, ἔδωκεν δόματα τοῖς ἀνθρώποις. τὸ δὲ ἀνέβη τί ἐστιν εἰ μὴ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς; ὁ καταβὰς αὐτός ἐστιν καὶ ὁ ἀναβὰς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. καὶ αὐτὸς ἔδωκεν τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ ποιμένας καὶ διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἑνότητα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα μηκέτι ὦμεν νήπιοι κλυδωνιζόμενοι καὶ περιφερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας ἐν τῇ κυβείᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν τῆς πλάνης, ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλή, Χριστός, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα συναρμολογούμενον καὶ συμβιβαζόμενον διὰ πάσης ἁφῆς τῆς ἐπιχορηγίας κατ' ἐνέργειαν ἐν μέτρῳ ἑνὸς ἑκάστου μέρους τὴν αὔξησιν τοῦ σώματος ποιεῖται εἰς οἰκοδομὴν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ.

τοῦτο οὖν λέγω καὶ μαρτύρομαι ἐν κυρίῳ μηκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν καθὼς καὶ τὰ ἔθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοὸς αὐτῶν, ἐσκοτωμένοι τῇ διανοίᾳ ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ θεοῦ διὰ τὴν ἄγνοιαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν, οἵτινες ἀπηλγηκότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν, εἴ γε αὐτὸν ἠκούσατε καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, καθώς ἐστιν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ, ἀποθέσθαι ὑμᾶς κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοὸς ὑμῶν καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἄνθρωπον τὸν κατὰ θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας.

διὸ ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος λαλεῖτε ἀλήθειαν ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ, ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων μέλη. ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ παροργισμῷ ὑμῶν, μηδὲ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ. ὁ κλέπτων μηκέτι κλεπτέτω, μᾶλλον δὲ κοπιάτω ἐργαζόμενος ταῖς ἰδίαις χερσὶν τὸ ἀγαθόν, ἵνα ἔχῃ μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, ἀλλὰ εἴ τις ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκούουσιν. καὶ μὴ λυπεῖτε τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ θεοῦ, ἐν ᾧ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. πᾶσα πικρία καὶ θυμὸς καὶ ὀργὴ καὶ κραυγὴ καὶ βλασφημία ἀρθήτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, χαριζόμενοι ἑαυτοῖς καθὼς καὶ ὁ θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν.

γίνεσθε οὖν μιμηταὶ τοῦ θεοῦ ὡς τέκνα ἀγαπητὰ καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν ὑμᾶς καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν προσφορὰν καὶ θυσίαν τῷ θεῷ εἰς ὀσμὴν εὐωδίας. πορνεία δὲ καὶ ἀκαθαρσία πᾶσα ἢ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἁγίοις, καὶ αἰσχρότης καὶ μωρολογία ἢ εὐτραπελία, ἃ οὐκ ἀνῆκεν, ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. τοῦτο γάρ ἐστε γινώσκοντες ὑμεῖς ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ. τοῦτο ὑμεῖς γινώσκετε ὅτι πᾶς πόρνος ἢ ἀκάθαρτος ἢ πλεονέκτης, ὅ ἐστιν εἰδωλολάτρης, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Χριστοῦ καὶ θεοῦ.

μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις· διὰ ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. μὴ οὖν γίνεσθε συμμέτοχοι αὐτῶν· ἦτε γάρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν κυρίῳ· ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε, ὁ γὰρ καρπὸς τοῦ φωτὸς ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ, δοκιμάζοντες τί ἐστιν εὐάρεστον τῷ κυρίῳ, καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκότους, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε· τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν αἰσχρόν ἐστιν καὶ λέγειν· τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτὸς φανεροῦται· πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστιν. διὸ λέγει· ἔγειρε ὁ καθεύδων καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.

βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε, μὴ ὡς ἄσοφοι ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρόν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραί εἰσιν. διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ κυρίου. καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστιν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἄδοντες καὶ ψάλλοντες τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ κυρίῳ, εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Χριστοῦ.

αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὡς τῷ κυρίῳ, ὅτι ἀνήρ ἐστιν κεφαλὴ τῆς γυναικὸς ὡς καὶ ὁ Χριστὸς κεφαλὴ τῆς ἐκκλησίας, αὐτὸς σωτὴρ τοῦ σώματος· ἀλλὰ ὡς ἡ ἐκκλησία ὑποτάσσεται τῷ Χριστῷ, οὕτως καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἀνδράσιν ἐν παντί. οἱ ἄνδρες, ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι, ἵνα παραστήσῃ αὐτὸς ἑαυτῷ ἔνδοξον τὴν ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπίλον ἢ ῥυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ ἁγία καὶ ἄμωμος. οὕτως ὀφείλουσιν καὶ οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα· ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἑαυτὸν ἀγαπᾷ· οὐδεὶς γάρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν ἀλλὰ ἐκτρέφει καὶ θάλπει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν ἐκκλησίαν, ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ. ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα καὶ προσκολληθήσεται τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. τὸ μυστήριον τοῦτο μέγα ἐστίν, ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν. πλὴν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

τὰ τέκνα, ὑπακούετε τοῖς γονεῦσιν ὑμῶν ἐν κυρίῳ, τοῦτο γάρ ἐστιν δίκαιον· τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, ἵνα εὖ σοι γένηται καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ οἱ πατέρες, μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἀλλὰ ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ κυρίου.

οἱ δοῦλοι, ὑπακούετε τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις μετὰ φόβου καὶ τρόμου ἐν ἁπλότητι τῆς καρδίας ὑμῶν ὡς τῷ Χριστῷ, μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλίαν ὡς ἀνθρωπάρεσκοι ἀλλ' ὡς δοῦλοι Χριστοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ ἐκ ψυχῆς, μετὰ εὐνοίας δουλεύοντες ὡς τῷ κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἕκαστος ἐάν τι ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ κυρίου, εἴτε δοῦλος εἴτε ἐλεύθερος. καὶ οἱ κύριοι, τὰ αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδότες ὅτι καὶ αὐτῶν καὶ ὑμῶν ὁ κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ προσωπολημψία οὐκ ἔστιν παρ' αὐτῷ.

τοῦ λοιποῦ, ἀδελφοί μου, ἐνδυναμοῦσθε ἐν κυρίῳ καὶ ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος αὐτοῦ. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ πρὸς τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μεθοδείας τοῦ διαβόλου, ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς τοὺς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τούτου, πρὸς τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν τοῖς ἐπουρανίοις. διὰ τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ θεοῦ, ἵνα δυνηθῆτε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ καὶ ἅπαντα κατεργασάμενοι στῆναι. στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὴν ὀσφὺν ὑμῶν ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώ

ὥστε μηδεὶς ἀμφισβητήσαι τῶν ἐφ' ὑβρεῖ τῆς αἱρέσεως ἡμῶν ἐκείνου ὁδοῦ παρὰ Ἰωάννου τοῦ Τολμημελιώτου. ὁ δὲ σὺν ἀληθείᾳ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης καὶ ἐξ ἀρχῆς ὁρίσας κανόνα αὐτῷ καὶ τῇ αἱρέσει καὶ οἰκουμενικῇ συνόδῳ, ἀνεφώνησεν·

Κύριλλος ὅσιος πατὴρ ἀλεξανδρείας ἔφησε·

Μετὰ τὴν ἀποστολίαν τῶν θεοστόλων ἡμῶν. Φλαβιάνου θεοδοσίου τοῦ βασιλέως δέκατον, καὶ Φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ τοῦ ἀδελφοῦ τῶν αὐτῶν αὐγούστων, πρὸ δέκα καλανδῶν αὐγούστων, τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ τῆς αὐτῆς αἱρέσεως, συνόδου καθεσθείσης ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ τῇ καλουμένῃ μεγάλῃ. τῶν θεοσεβεστάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων, κυρίλλου ἐπισκόπου ἀλεξανδρείας εἶπε· τῇ προτεραίᾳ τῆς ἐλευθέρας, ὁ σωτὴρ ἡμῶν ἐν θαλάσσῃ συνεθροίσατο· πληγέντων δὲ καὶ τῶν ἀπὸ τῆς μεγάλης βαλανείου λεμβίων, ἤγουν τῶν πόλεμπτῶν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου κῦρ ἐστίν, βιβλίᾳ προσκαλήσομαι, ἐμοῦ τε καὶ ὁ θεοφιλέστατος ἐπίσκοπος μεέμων τῆς δε τῆς ἐφεσίων μητροπόλεως, αὐτοῦ ὄντες ἐν τῇ ἁγίᾳ καὶ οἰκουμενικῇ ταύτῃ συνόδῳ, κληθῆναι τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον ἰωάννην τῆς ἀντιοχέων ἐπισκοπῆς. καὶ τοὺς ἐμοὶ ἁγίᾳ τῇ καθολικῇ ἐκκλησίᾳ θεσπίσαντας ὑβρεῖ. καὶ τῷ τῆς καθαιρέσεως ὀνόματι προσρίζεσθαι τοὺς μεμβρίους. ὡς τε παρόντας ἀπολογήσεσθαι, καὶ ταῖς ἐκείνων ἐκκλησιαστικαῖς ἀθυρεστομίαις, ἤγουν, παρεμφώνοις ὀπτιχθρήμασι· παῦλα δὲ ἀκολούθως καὶ κανονικῶς ἡ μελέτη περιέπουσα θεοσεβῆ,

κέκληκεν αὐτοὺς κληρικοὺς πρώτην καὶ δευτέραν, ὀλιγαβεσεστίους καὶ θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους ἐπισκόπους, καθὰ ἐπίσης τῶν προκειμένων ὑπομνημάτων περιέχει· οἱ δέ, τοῖς παρ' αὐτῶν τολμηθεῖσιν οὐκ ἐξόντες ἐφαρμόζειν λόγοις, οὔτε μὴν ἀπολογίας δεξάμενοι ἔρημοι. ἢ γὰρ ἂν ἐδέδεκτο δι' ἧς ἐπὶ τοῦ δεῖνα καὶ μεγάλην ὁδὸν οἷς ἐδόξασαν οὗτοι, καθέλκοντες, προσέκρουσαν τε καὶ ἀμυρώδεις, καὶ τοῖς ἐν ἀγάπῃ προέπον. δεῖν εἴπερ ἐβουλήθη, τῇ μεγάλῃ ταύτῃ συνόδῳ κριθῆναι φανερὸν, ἀφικέσθαι μᾶλλον μετὰ τάξεως καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ἐκκλησιαστικῆς διακοσμήσεως, ἅπερ τε ἐδόθη καὶ ἀκούσῃ. καὶ τοῦτο μεμβρίους τοὺς καλουμένους ἀδίκους· οὐχ ἥκιστα ἐσχηκέναι σχολὴν πρὸς τὰς αἱρέσεις συνόδου, καθὰ καὶ πρὸ τῶν οἰκουμενικῶν ἐν οἷς εἰσί, χρήσιμον συνθήκης αἰτιονοίας τε καὶ ἀκριβείας μεγίστου, προῦθεσαν δημοσίᾳ. πᾶσιν ἦν θορύβους. μᾶλλον δὲ ἵνα καὶ ἀγνωσίαν τῆς ἀδίκου δυσβουλίας διανίσασι τὸν πόλεμον. εἰ μὲν οὖν τοῦτο πεπεράσθαι ἵνα λυπηθεῖεν. θεωρεῖσθαι, ἀσυμφωνοῦσιν τοῦ λόγου ἀδελφοὶ καὶ μελωμένῳ παρὰ πάντων, ἀρκοῦντες λελυπῆσθαι. πολλάκις γὰρ τοῦτο δοκοῦντες, ἐμηχανήθησαν, εἰ δὲ ἀλλ' ὅδε ὡς ἐν τῷ παρόντι πρὸ τεθέντι χρόνῳ πεπεῖσθαι, ὡς ἐξάρχους ἡμᾶς τῆς ἀποστασίας γεγονότας αἱρέσεως, ἤγουν τὰ ἐκείνου πεφρονηκότας πάλαι ποτὲ διελέγχειν σπεύσει, καὶ νῦν πάλιν ἐλέγχειν. διελεγχέτωσαν. ἀποφαινέτωσαν αἱρετικοὺς ἢ δυνάσθαι. καὶ μὴ φθέγγεσθαι ἀπλῶς περὶ βλασφημίας ἡλωκέναι συνοδικῶς τοὺς

ἀναπαύσησιν· ἔφη γάρ που ὁ θς ὁ ὢν ὅλων κυ-
τής· ὅστις μέ τις ἀδικεῖ, οὐκ ἀδικεῖ μᾶλλον ἢ ἐγώ.
καὶ διὰ φωνῆς τοῦ μακαρίου Δαυὶδ, κεκτημένος κτὶ
τοῦ ἀδελφοῦ σου κατέλαβές. ἡμεῖς γάρ, οὔτε τὰ
ἀποπλανηθέντα προφητικαῖς παραπλήξαμεν, οὔτε τὰ
ἄρθρου. οὔτε τὰ ἀνομίου. ἀλλὰ μικρᾶς πλανῆ-
τας ἱερᾶς γραφῆς μεμαθήκαμεν. καὶ ὡς χθὲ
προῶντες θεσπίζομεν ὀρθοδόξων καὶ ἁγίων. οὐκ ἀπο-
μακρίζομεν δὲ καὶ ἀποπλανάθρου. καὶ ἄρθρου. καὶ
δινόμιον. καὶ μακεδόνιον καὶ ζαβέλλιον. φωτεινόν.
παῦλον. καὶ μανιχαίους. καὶ ἑτέρων δὲ πάλαι αἱ-
ρέσιν. καὶ πρὸς τούτοις ἐπὶ τοῦ ἰωαννέως βλασφη-
μοῦντα διρετὴν νεστόριον, καὶ τοὺς τούτου κοινωνούς
καὶ ὁμοφρονας. καὶ τοὺς φρενοῦντας τὰ πλάσματος
ἤτοι πλανήτου. οὔτε φρονοῦντες τὰ εὐαγγελικὰ παῦ-
λου. οὐδὲ νῦν εὐμεταποίητως ἔχοντὰ ὀρθὰ
φρονοῦντες ἐφιζημένοι. ἀλλ' ὡς ἔφην εὐτεθραμμένοι
τοῖς ὀρθοῖς καὶ ἀποστολικοῖς τῆς ἐκκλησίας δόγ-
μασιν. ἐπειδὴ δὲ χρὴ τοὺς ἀπαξ τεθημένους, ἁγίε-
ρωσύνως ἀληθῆς ὁρᾶσθαι κανόνας λαλοῦντες· ἵνα μὴ
ἴσασιν οὕτως ἔχειν, καινῶν παρεισπορεύεσθαι τινὰ με-
γάλων ταύτην καὶ ἁγίαν σύνοδον, μετασπεύσαντες
κανονικῶς αὐτῶν τὸν συλλαβέσθαι ἰωάννην τῆς ἀν-
τιοχέων ἱερώσυνον καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ τινὰ καθηγεμό-
νας συνοφωνοῦντας. ἕξομεν δ' ἀκολούθων αὐτοῖς
καὶ ἀναγκαῖον παρόντας, ἢ αἱρετικοὺς ἡμᾶς δόξαι
καὶ τὰ ἀποπλανηθέντα προφητικῶς καθὰ φα-
σιν, ἢ χρῶν ἀνακαινοῦντας τινὰ ἄφιξιν, καὶ ὁπωσοῦν
τας περὶ τοὺς ἁγίους, δεινότητα κατεμνωσκεσθῆ
μέλησε. ὁπόταν πάλιν ἀντὶ προτεθείσης τῆ

ἀγίας

συνόδου χρὴ τὰς ἀγαπητὰ. ὡς ἀμφοτέρας καὶ ἑνὸς
φανείσας τὰς τῶν δυοῖν βασιλέων ἀνανε-
νόηκασιν ἀκοαί. δῆλον δὲ μεγάλης ὑμῖν τιμῆς ὁ στόχος,
κωλυθῆναι θεῖον φρονοῦντας, τοῦ μὴ παραλογίζεσθαι
πρός τινων τὰς εὐσεβοῦς τῶν κρατούντων ἀκοάς.
εἰ δ' ὕβρεων τὸ ἁρμόζειν πρὸς τῆς ὕβρεως φησὶ. μηδ'
ἁλῶναι ὑπὸ κλοπῆς βασιλέα λέγεσθω. καὶ οὐ δεῖ
λοῦδος ἀπὸ σόμβατος αὐτοῦ οὐ μὴ ἐξέλθη·

ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν·

Ἀκόλουθος καὶ νῦν ἡ αἴτησις τῶν θεοφιλεστάτων καὶ
ὁσιωτάτων ἐπισκόπων κυρίλλου τῆς ἀλεξανδρέων,
καὶ μέμνονος τῆς ἐφεσίων. ὀφεῖλον καὶ πάλαι νῦν σήμε-
ρον ἡμέραν διαβαίνειν οἱ θεοφιλέστατοι ὑπόσκοποι
δανιὴλ καὶ πάμφιλος καὶ τιμόθεος, μετὰ παρεπι-
δημούντων, ὑποκειμένου τοῦ εὐλαβεστάτου ὑπόσκοπου
ἰωάννου τῶν τῆς ἀντιοχέων, ἔχθυσα μετὰ τῶν ἀμφὶ
αὐτὸν καὶ αἰτήσασιν ὑποκειμένων, καὶ ἀποδοθῆναι
ὧν ἐπηλλοῦσθαι ποιήσασθαι. καὶ ἐπιστολῶν τῶν σὺ-
λλαβεστάτων δανιὴλου πολωνίας. καὶ πομπηίου διπό-
λεως. καὶ τιμοθέου πέρσης διοκαισαρείας μετὰ μου-
σωνίου νοταρίου. μετὰ τοῦ παρόντα γνησίου, πρε-
σβυτέρου οὕτως. ὅπερ δὲ ἡμῖν κατὰ τῶν κανόνων βλα-
σφημῆσαι ὑπεστάθη ἡ ἁγία σύνοδος. διὸ τῇ καλῇ ἐκκλέ-
σει τοῦ σὺν θεῷ λαβεῖν καὶ οὐχὶ πάνουβες, ὡς τε ἢ συ-
ζῆναι ἐφοῖς ἔβουλος, ἢ διορθοῦσθαι, τούτου ἕνεκεν.
τέως μεῖνῃ ἁγία σύνοδος, οὐδὲν ὑποσκόπων συγ-
χωρῆσαι προσῆλθεν, ἐξοικίσας ἀπὸ φιλοσεως, οὐδέ τινι
τῶν μετὰ ταῦ. εἰ δὲ τῇ δευτέρᾳ ταύτῃ καλούμενῃ ὑπα-
νουβες παραγένοιτο, τὰ τοῖς κανόσι δοκοῦντα ἐφύμην
ὁριοθήσεται. καὶ ἐπανέχθησαν αὐτῶν·—

Δανιὴλ ἐπισκοπος, εἶπε:—

Παρεγενόμεθα ὅπου προσύπεσχεν ἡ θεοσέβεια ὑμῶν. τοῦτ' ἔστιν ἡς τῶν οἰκιῶν τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου ἰωάννου. καὶ μείνομεν μὲν, καὶ ἐβημίσαμεν ὧδε ὑπομένοντες· μετὰ πολλὴς δὲ τῆς παρακλήσεως ἐδηλώσαμεν τοῖς κληρικοῖς, ὅτι παρεγενόμεθα ἀπὸ σελεύκειας καὶ τῆς ἁγίας ὑμῶν συνόδου. ἐβουλόμεθα δὲ καὶ τῆς ἐξόδου, ἀσφαλὲς τὸν πρόσβυτερον, ὃς ἦν μὲν τῆς αὐτοκρατόρων ἐκκλησίας, ἐκάλεσε δὲ σὺν καὶ τοὺς ἐπιτηδείους τοῦ πολλὰ αὐτοῦ σπουδάσαντας, ἵνα ἐξέλθωμεν καὶ ἡμεῖς ὑπομένοντες κληρικοί. μεινάντων δὲ αὐτοῦ ἀσφαλοῦς καὶ ἑτέρων κληρικῶν, καὶ ἦλθε πρὸς ἡμᾶς ὁ ἀρχιδιάκονος. τὸ μὲν ὄνομα αὐτοῦ, οὐκ οἶδα. δῆλος δὲ ἀπὸ νέος ὢν ἐπὶ γένους· μικροφυής, ὅπερ φερόμενος χρῆσιν. ὁ προσφέρων ἡμῖν ἔγγλημα. ὅτι ἡ ἁγία συνόδος ὑμῶν ἐπέστειλε τοῦ ὧδε δέξασθαι. εἰρήκαμεν, ἡμᾶς ἐπεσταλῆναι ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου. οὐκ ἐβουλόμεθα δέξασθαι μᾶλλον. οὔτε γὰρ ἡμεῖς χρείαν ἔσχομεν ἔρχεσθαι, οὔτε ὑποδεχόμεθα χρείαν. ἀπλῶς δὲ εἰρηνικὸν ἔσχομεν ἔρχεσθαι. πρόφασιν γὰρ ἡ ἁγία συνόδος συνεδρεύειν τὸν κύριον ἰωάννην καὶ ἐπαναστῆναι ἐς τὴν συνόδον. ἐπεκείνετο ἡμῖν ὁ ἀρχιδιάκονος. οὐκ οἶδα εἰ δέξασθε ἵνα μὴ νοσῶ ταῦτ' τῷ ἐπισκόπῳ ἐπέστειλε, καὶ ἐπανελθών, πάλιν προσῆλθεν ἡμῖν τὸ αὐτὸ χρῆσιν ἔχειν. τοῦτο μέντε ὑμεῖς παρεμπίπτετε πρὸς ἡμᾶς, οὔτε ἡμεῖς παρεμπομεν πρὸς ὑμᾶς. τύπον γὰρ ἐκδεχόμεθα ἀπὸ τοῦ βασιλέως, ἐπειδήπερ ἀπαξ ἐπιστολὰς δόξασα ἡμῖν ἀναγνωνέγκαμεν. ἡμεῖς δὲ εἰρηνικῶν. ὅτι οἰκοῦμεν ἀκωλύτως καὶ τὰ ἀπὸ τῆς συνόδου, ἐπεπράκαμεν. οὐκ ἐδέξαθε τὸ χρῆσιν, οὐκ ἀκούω τὰ τῆς συνόδου. ταῦτα μὲν οὕτως. ἀσφαλῶς δὲ περιπέμπουσι ἡμᾶς καὶ ἀλεξάνδρῳ πρόσβυτέροις, εἴπαμεν ταῦτ'. ὅτι ἡ ἁγία συνόδος, τὰ ἀσπάζεται τῆς εἰρήνης καὶ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς χρηστότητος ἡμῶν διάθεσις πρὸς τὸν κύριον ἰωάννην. καὶ μᾶλλον μὲν ἐπιθυμήσαμεν ἐπὶ τοῦ κυρίου ἰωάννου, καὶ μᾶλλον ἐβουλήθημεν, εἰδήκασιν αὐτοῦ μὲν δὲν ἐπερωτῆσαι προσῆλθε. τῇ δὲ ὑστεραίᾳ, παρεκαλέσαμεν αὐτοῦ συνελθεῖν. ἵνα μὴ ὦμεν καθ' ἡμῶν, παρουσιάσωσι καὶ αὐτοῦ ἐξενεγκεῖν:—

ἡγεμόνος ἐπισκόπου ἐπιστολῆς τῆς λυκαονίας·

Σωσιανὸς τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις τοῖς ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ θεοσεβεστάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου δανιήλου καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα καὶ παρεστάθημεν τὰ αὐτά:—

Τίμιος ἐπισκόπος παρέρμης ζήνωνι πρεσβυτέρῳ ἐπ—

Σωσανὸς τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις ἐπισκόποις τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου δανιήλου καὶ ἡμεῖς ἐθεασάμεθα καὶ παρεστάθημεν τὰ αὐτά:—

ἡ ἁγία σύνοδος εἶπεν:—

Ἀκολούθως καὶ νῦν ἡ ὑπομένουσι γεγράφασι θεοφίλου θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου δανιήλου καὶ κομιδῆς καὶ τίμιος θεοῦ. καὶ τὴν αἰτίαν δηλώσαντων ἐφ' ᾗ ἀπεσταλῆναι, καὶ ἐς ἱερατικὸν αἰνεγκόντων τὴν γνῶσιν. ὡς μεμαθεῖν ἀγνοοῦσι τὸν ἁγιωτάτου ἐπισκόπου

σκοπου ἰωαννην τῶν δηλωθέντων. μεθ' ἃς ἅπαν σκοπὸν
τινὶ χρὴ σθαι τῆς ἀποδημίας. τῷ αὐτοίαν προσβα-
λόμενος· κυριλλος ἱεροσολυμων ἀλεξανδρῷ. φησὶν·
Ὅτι παρὰ μὲν καινῶν ἐξαιτῶν ἀποδημίαν ἔφερε τῷ
βλαβερῷ τῷ ἱεροσολυμίτῃ μεμενοι ὑπὲρ ὧν ἡδικημέ-
νος μεμψίμοιρα πρὸς τοὺς θεσμοὺς τῆς ἐκκλησίας
καὶ πρὸς πάντα λόγον ὁ βλαβερὸς ἱεροσολυμων
τῆς αὐτιοχέων ἰωάννης, ἀφ' ἁπλῆ ὑμεῖν ἐμοὶ σοφρ-
καὶ ἔστιν οὐκ ἀμφίβολον ὡς ὅπερ ἐδεδίγμεθα τοῖς
παρ' αὐτοῦ ἐξέβημεν, οὐκ ἀν ἐφρενοβλάβησα τοιαύτη πῆ-
ρησία. ὡς τε παρακαλεῖν καὶ δύνασθαι ταύτη καλῶς
προσδιαπονεῖσθαι τὸν μεγαλοψυχοῦντα ζῆθον, καὶ χρήζειν
οἷς περαιτέρω βουλοίμεθ' ἂν διηγεῖσθαι λόγοις. ἐπεὶ δὲ ὑ-
περθέσεις παλαιότεται ποικίλας. αἷς οὔτε αἷμα, ὅπερ οὐ
ἀφορμᾶς, ὃ γῆ ἀλλὰ, νικᾶται λόγοις καὶ τὸ μεγαθυ-
μεῖν, ἀκόλουθον ἐστὶ τῷ ἀμῶν ταύτην καὶ οἰκου-
μενικῷ ἐωδοσθαι, τὰ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς δοκοῦ-
σι θεσμοῖς ἐσποκεῖσθαι· ἡ ἁγία ἐωδος φησὶν·
Ἐπεὶ μὲν καινοτικῶς καινοτέμνειν τῷ ἀμῶν ταύτην ἐωδο-
δον ἐπὶ ταῖς ὕβρεσι ταῖς καθ' ἡμῶν ἀμαρτάντων καὶ
θεοσεβεστάτου ἀρχιεπισκόπου κυρίλλου. καὶ
τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου με-
μνοτος. ταῖς ἠλιομμίαις παρόντε τοῦ βλαβεστά-
του ἐπισκόπου τῆς ἀντιοχέων ἰωάννου καὶ τῶν
ἐωδικῶν μεθ' ἡμῶν βλάπτειν ταύτην καλῶς τῷ παρ'
ἡμῖν ἠλιομμίῳ. ὡς οὐδαμῶς ἐπισκοπεῖσθαι ἀνέχε-
το, οὔτε μὲν εἰσπαρῆξαι ἐς τὸ ἐωδεῖον τῆς ἁγί-
ας ἐωδου καὶ ἐμφανῶς καθαιρῆσθαι τὰς αἰτίας. διὰς
παρὰ τοὺς θεσμοὺς καὶ τοὺς κανόνας, τῆς ἐκκλησί-
ας τοιοῦτον ὠρεμεῖσθαι νεωτερισμόν. ἀξίαν τῆς τοιαύ-

τῆς ἀδρονοίας ἐξενεγκόν καθ' ὁσίου πατέρα τῶν ἐκεῖ
ἐωδῷ τῷ ἐπὶ φασιν. ἐπειδὴ δὲ ἐωσιοκοπῆς χρη-
σταύτης ὅρον ἦν εἶναι ἐχομεθέμεθα, μεσεσθυμεῖ
βασθῆναι τὰ μεμνόντα, τέως μὲν ἐωὶ τοῦ παρόντος
καθ' ἃ τὰ ἤδη πεπραγμένα, ἀγαθὸς ἐστὶν ἐωὶ τοῖς
πατὴρ ἰωάννης, καὶ οἱ ἐκεῖ ἐωδῷ τοῦτον δεσμιουρ-
γήσαντες, ἃ ἰωάννης διαφεσκοῦ. β ἀλέξανδρ-
ἀπαμείας. γ δεξιανός. δ ἀλέξανδρος μιτέ-
πόλεως. ε ἱμερίος νικοπολιδάς. ς φρόντωνος
ἱεροκλάδας. ζ δίδυμος ταρσοῦ. η μακεδονίανος ἀνα-
ζάρβου. θ διοσκόρος μεσοποταμουπόλεως. ι πέτρος
δρινουπόλεως. ια παῦλος ἐμεσίνος. ιβ παυ-
λεσύνιος ἱεροκλεωνίδων πόλεως. ιγ δόμνος ἐωὶ-
σκοπος τυάνων. ιδ μελέτιος νεοκαισαρείας. ιε
θεοδώρητος τύρου. ις ἀπελλιανός χαλκηδόνος.
ιζ μακάριος λαοδικείας τῆς μεσοποταμίας. ιη ζωσι-
δῶν βοστρῶν. ιθ σαβινος. κωνσταντινουπόλεως. κ
πολυχρόνιος νεσσαβαλῆς πισιδίας. κα αὐξεντίνος,
μουσιλουβλαχίας. κβ δισκόρος παρναζοῦ. κγ
φιλοσοφίας θεοδοσιανῶν. κδ δανιὴλ. κε ἰουλια-
νός. κς κυρίλλος. κζ ὀλυμπιος. κη διογένης.
κθ θεοφάνιος φιλαδελφίας. λ παῦλος. λα ζωσι-
νός αὐγούστης. λβ αὐρηλιανός θρηνουπόλεως. λγ
μουσαῖος, ἀρχιδιακόνου. λδ μουσαῖος καὶ ζώσιμος πτο-
λεμαΐδος, τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, μεσεσθυμεῖ
ὄντες ἄδικα καὶ ἐξ αὐθεντίας ἱεροστικῆς, ἀφ' οὗ δυ-
νασθαι τινὰς βλαβῆναι ἐκκλησίας, ἢ ὠφελῆν. αἷς
αὖ ἐκεῖθεν καθαιρούντες, τὸ οἰκεῖον οἰκειοποιήσωσι βλά-
σφημον. ἐπιδόντες ὅπερ ἐστὶ τοῦ τάγματος ποιητόν,
τῶν τοιαῦτα ἐκκλησιῶν κανόνων ἐφιέμενοι ὑπεναντίως)

ἀπὸ Φασιν. περὶ δηλόν κεκλῆνου τυγχανόντος, ὅπῃ δὲ τὰ ἤδη πλεῖστον παρ' αὐτῶν ἀθεόμως πᾶσι τοὺς κωμήτας. ἐφ' οὗ βρά τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἁγιωτάτων ὁσιοπάτων καὶ περιόδων τῆς ἐκκλησίου κῶν εἰλλου καὶ μεγίστονος γλυκόμενα, ἐμοὶ ἔχει τινὰ καὶ τὰ ἤδη καὶ τῇ περὶ ἐρμία διαλαλητέα. ὧν νεχθήσεται δὲ πάντα τὰ πεπραγμένα τῶν ὁσιωτάτων καὶ φιλοχριστοῖς ἀνδρῶν τῶν θεοφιλεστάτων βασιλέων, ὡς καὶ τὰς ἁγίας ἀνδρὰς, μόνων τὰ παρόντα λου θήσεται:— ἑρμηνεῦα τῶν ὑποκειμένων:—

ὁ μακάριος ὁσιοπάτος καὶ προσβύτης τῆς ἁγίας λαύρας καὶ θεόδωρος ἐπισκοπεῖται:—

ὁ ἱερώτατος ὁσιοπάτος καὶ προσβυτάτης τῆς ἁγίας λαύρας καὶ θεόδωρος, ἐπισκοπεῖται:—

φίλιππος προσβύτερος καὶ προσβυτάτης τῆς ἁγιοσολυμίτης καὶ θεόδωρος, ἐπισκοπεῖται:—

ὑπέγραψαν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ πατέρες:—

ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ συνόδος ἡ ἐν ἐφέσῳ συγκροτηθεῖσα ἐκ τε τῶν ἁγιωτάτων μητροπολιτῶν τῶν ὁσιοβεσσάλων βασιλέων, τῆς καθ' ἑκάστην ἐπαρχίαν τε καὶ πόλιν, ὁσιοπάτοις. προσβυτέροις. διακόνοις. καὶ παντὶ τῷ λαῷ:—

πβ

Ἀναθεμάτων ἡμεῖν καὶ τὸ ὁσιοβὲς μεσίτευμα ἐν τῇ ἐφεσίων μεγαλοπόλει, ἀσπάζεται τινὲς ἐξ ἡμεῖν. ὄντες τὸν ἀληθινὸν διάκονα μετρόπεος. ζήλαρχον τῆς ἑαυτῶν ἀποστασίας δεξιωτάτες, τὸν τῆς ἀντιόχε ὁσιώτατον ἰωάννην. ὃν καὶ τὰ ὀνόματα ἐστὶ ταῦτ. πρῶτος οὗτος ἰωάννης ἀντιοχίας τῆς συρίας. καὶ ἰωάννης δαμασκηνός. ἀλέξανδρος ἀπαμίας. ἀλέξανδρος μητροπόλεως. ἱερεὺς νικομηδίας. φιλιππῶν ἡρακλείας. ζήνων ὁ ἀστὸς. μακεδονίων ἀνκύρου. θεοδόσιος μελιτινῆς πόλεως. πέτρος ζεφυρίου πόλεως. παῦλος ἐφέσιος. πολυχρόνιος ἡρακλειωτῶν πόλεως. εὐθύμιος ἰωάννου. μητρόπολις νεοκαισαρείας. θεοδώρητος τύρου. ἀσπεβίγιος χαλκηδόνος. μακεδόνιος κωνσταντινουπόλεως μεγάλης. ζωσᾶς, ἐβοσσίας. εὐσέβιος, καισαρείας καππαδοκίας. νόνλος, νεοκαισαρείας καππαδοκίας. οὐαλεντίνος, μυσίας βλαχίας. εὐσέβιος, παρνασσοῦ. φιλιππήσιος θεσσαλονικέων. διονυσίου καὶ δεξιανός. ἰουλιανός τε καὶ κυρίλλος. ἀλυπιστὸς γε καὶ διογένης. παῦλος. θεοφάνης φιλαδελφίας. ξενικὸς ἀκυρῶν της. αὐρηλιανός ὁ θρηνουπόλεως. μουσαῖος, ἀρκάδου. καὶ ζήλαρχος πτολεμαΐδος. οἵτινες τῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας μεταδεμένοι ἐζήτουν ἀδίκων ὡς ἐξ αὐθεντίας ἱερατικῆς ἴσως τό δικαίωμα τινὰ βλαβῆναι ἐν τούτοις ἢ αἰφνίδιον. διὰ τὸ καὶ πάντας ἐν αὐτοῖς εἶναι καθηρημένους. πρὸ πάντων μὲν, τὰ νεστορίου καὶ τὰ πλειστίου φρονήσαντα ὧν φρονήσαντι καὶ ἀφέξεσθαι ἀπεδήλωσαν, ἐπὶ τοῦ μὴ ἐξεῖναι μετὰ ἡμῶν νεστορίου καὶ τὰ αὐτῆ φίλεσθαι. οὓς τινας δόγματι κοινῷ ἡ ἁγία σύνοδος, πάσης μὲν ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, ἀλλοτρίους ἐποίησε. πᾶσαν δὲ αὐτῶν ἐνέργειαν ἱερατικὴν, περιῄρει. δίκης ἐδικαίωσαν τὸ βλαπτῆναι ἀφελόντινας. ἔσται δὲ καὶ ἐξὸν καὶ τοῖς ἀποπεφευγόσης τῆς συνόδου καὶ μένουσιν καὶ πλανῶσι καὶ ἡμῶν, διά τινα αἰτίαν ἐκκλησιαστικὴν ἢ σωματικὴν μετὰ ἀγανάκτησιν τὰ περὶ αὐτῶν τετυπωμένα, γνωρίζομεν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι ἐπιστεῖλαι αὐτάπαν. ὅτι παρ' ἡμῖν

ὁ μεροπολίτης τῆς ἐπαρχίας ἀποστολικὰς τῆς
ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνόδου, προσθήσομεν τὸ τῆς
ἀποστασίας ὄνομα. ἢ μετὰ τοῦτο προσέτεθη τὸ
πλησίον ἐφέσου ἢ φρυγίας, οὗτος καὶ τῶν τῆς
ἐπαρχίας ὑπηκόων, διαπεφύτευται οὐδα-
μοῦ δυνάμει. παῦσαι σκληροτραχήλου καινοτομίας
σὺν θεῷ ἐδηλώθη τῆς συνόδου σκηβευθείσης,
καὶ ἀνενέργητος ὑπάρχων. αὐτὰ καὶ αὐτοῖς τοῖς τῆς
ἐπαρχίας ὑπηκόοις καὶ τοῖς πέριξ μεγίστοις πολί-
ταις, τοῖς τε τῆς ὀρθοδοξίας φρονοῦσιν, ὑποπεσὼν),
ἵνα τὸ παῦλα καὶ τοῦ βαθμοῦ καὶ τῆς ὑποκοπῆς
σκηβληθῇναι. εἰ δέ τινες ἐπαρχιῶται ὑπήκοοι
ἀπελήφθησαν τῆς ἁγίας συνόδου, καὶ τῇ αὐτοσταθείσῃ προ-
σεπλέβησαν. ἢ πρὸς τεθῆναι παρεδήλωσαν. ἢ καὶ ὑποχρε-
ωθέντες τῇ κεφαλαιώδει νεωτερίᾳ, ἐπαλινδρόμησαν πρὸς
τὸ τῆς ἀποστασίας συνέδριον, τούτους παῦλα καὶ τὸ
δόξαν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ, αὐτοδίκους εἶναι τῆς ἱερωσύνης
καὶ τοῦ βαθμοῦ ἀποστιπτομένους. εἰ δέ τινες καὶ τῶν
σὺν ἀσεβείᾳ παλαιᾷ ἢ χαλεπῇ καινοτομίᾳ ὑποπεσόντων,
ὧν συνέδη παλαιᾷ ἢ χαλεπῇ καινοτομίᾳ ὑποπεσεῖν, διὰ
τὸ ὀρθοδόξους φρονῆσαι, ἐδηλώσαμεν καὶ τούτοις τὸν ἴδιον
ἀποκεκρῖσθαι βαθμόν. ποιναῖς δὲ, τοὺς τῇ ὀρθοδόξῳ καὶ
οἰκουμενικῇ συνόδῳ συμφορωτέρους καὶ ἐπιτηδείους, πε-
κολούθησαν τοῖς ἀποστατήσασιν ἢ ἀφίστασθαι μέλλουσι ὑποπε-
πτωκόσι, μεταδόλως ὑποκεῖσθαι καὶ παρεμδάσι ζόπου. εἰ
δέ τινες ἀποστατήσασιν τῶν κληρικῶν καὶ τολμήσαι.
ἢ καὶ τι δῶναι. ἢ σὺν δημοσίᾳ, τὰ νεωτέρου ἢ τὰ πλησί-
φρονῆσαι, καὶ τούτους εἶναι καθυπερμέλους ὑποπε-
τῆς ἁγίας συνόδου δεδικαίωται. ὅσοι δὲ ὑπὸ αὐτὸ-
προέξεσι καθεκρίθησαν ὑπὸ τῆς ἁγίας συνόδου, ἢ

ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑποκόπων, καὶ τούτοις ἀκαθονίστως
καὶ τὰ τῶν σὺν ἀσεβείᾳ αὐτοῦ ἀδιαφορίαν ὑπεδέξαντο,
ἢ οἱ τὰ αὐτοῦ φρονοῦντες ἀποδεῖξαι ἐπιθεσθη-
σαν ἢ προσθῆναι κοινωνίαν ἢ βαθμόν, ἀνυφρήτους
μενοῦν καὶ τούτους, καὶ εἶναι οὐδὲν ἧττον καθη-
ρημένους, ἐδιηκαιώσαμεν. ὁμοίως δὲ καὶ εἴτι-
νες βουληθεῖεν ταύτῃ σύνοδον προσεγγίσαι
σὺν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ τῇ σὺν ἐφέσῳ οἰκουμενοπόλε-
ται προσεγκλῆσαι, ἢ ἁγία συνόδος ὡρίσατο. εἰ μὲ
ὑπόκοποι ἢ κληρικοί εἰσιν, τοῦ οἴκου παντελῶς
ἀποπίπτειν βαθμοῦ. εἰ δὲ λαϊκοί, ἀκοινωνήτους
ὑποφέρειν, καὶ ὑποφερόντων πάντες οἱ σὺν τῇ ταύτῃ ὑπό-
κοποι:— τὸν ὠναφορᾶς:—

Τοῖς θεοσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις, θεοδοσίῳ καὶ
οὐαλεντινιανῷ νικηταῖς βασιλεῦσι τοῖς ἐλεημοσύνοις ἐν αὐγούστοις,
ἡ ἁγία συνόδος ἡ χάριτι θεοῦ καινοσύμπαντι τοῦ ὑπερ-
τέρου κράτους, συναχθεῖσα σὺν τῇ ἐφεσίων μεγαλοπόλ-
τὰ μὲν πρὸς τεταγμένα τῆς ἁγίας συνόδου θεσπέσιον
ὑπερτέρου κράτους, ἐς πέρας ἤγθη τὸ προσῆκον.
καὶ τοῦτο γαλήνιον τῇ ὑμετέρᾳ καθεστήκειμεν θεο-
βεία. πλὴν ἀποστολικὸν πίστιν. ὧν καὶ οἱ ὧδε τῆς
νικομήδους ἐλαχιστότατοι δεηκόντως συναχθέντες ἔγνωσαν,
φανερὰν καθεστήκειμεν τῇ ὑμετέρᾳ θεοσεβείᾳ. καὶ
τὸν σὺν αὐτοῖς ταύτῃ φρονήσαντα νεστόριον, καθάλ-
μεν τῆς ἱερᾶς λειτουργίας, τὸ καὶ παρρησίας τοῦ
κηρύττειν τῷ ἑαυτοῦ δυνατὸν εἶναι. ἐπειδὴ δέ τινες
ὀλίγοι προδιαφθαρέντες τῷ γαλήνῃ ὑποπεσόντες τῆς δι-
σκολίας νεστορίου. προσμένοντες αὐτῷ. καὶ τοὺς,
ὑποπεσόντας ὄντας μεθεκτοῖς μὴ προσλαμβάνοντο. πρὸς
θερμοῦ δὲ αὐτοῖς καὶ τοῦ ὀλυμπιανοῦ ὑποκόπου

ἰωάννου ἀντιοχέως. ἢ διὰ φιλονεικίαν, ἢ διὰ τὴν
πρὸς αὐτοὺς φιλίαν. καὶ οἱ πάντες γνόμενοι ἔκλαιον
τε μετὰ, πολὺν ἀπολογησάμενοι περὶ ὧν ἔπασχον
συνεκλυσθ[ῆ]ναι πλατισμάτων, ἑαυτοὺς προσηγόρευσαν
ἀσπασμοῦ. ὡς τῆς ὑμεναίου δυσσεβείας, δυο ἀσπασμοὺς
λήψασθαι συγχεθῆναι, αὐγούστῃ μείναν. ὀφείλου-
σιν ἡμεῖτε πίστιν κεφαλῆναι τῇ διαιρέσει, καὶ
τοὺς τὰ διεφθαρμένα φρονοῦντας, ἐκβάλλειν τῆς
ἐκκλησιαστικῆς λειτουργίας. αὐγοῦς ἐφημέρ. οἱ
μνημονευθέντες περὶ ἀπολογήσαντες περὶ ὧν ἐνε-
καλοῦντο ὀλίγοι συγχεθέντες ἑαυτοὺς, καὶ σύλ-
λειτορφεῖς τῆς ἀποστολῆς, προσλαβόντες τὸν ἁγιώτα-
τον ἐπίσκοπον ἰωάννην τῆς ἀντιοχέων. καὶ ἐν
τῷ δεδοικέναι περὶ τῆς βεβαιότητος οἱ θεῶν
ἐποιοῦντο. ὡς ἐμέθοδον ὑποθρυλλουμένων τινῶν, ἐξὸλ-
λυσιν ἔξωπαθοῦς ἀπολογίας ἐκκλησιαστικῆς,
καὶ τῶν κανόνων ἐκτὸς, καὶ τῆς ἁγίας ζωοδόχου
καὶ τῶν κεφαλῆς τῶν ἀποστολικῶν ἁγιωτάτων
ἀρχιεπισκόπων κωνσταντινουπόλεως ἀγνωστάντος
ἀρχιεπισκόπου. ἔτι μὴν καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου
ἐπισκόπου μεγάλης, ἔξεκλησίας βλασφημίαν,
ὡς ἐνόμιζον, ἔβλειν ἔχουσαν καθαιρέσεως. οὔτε
καθηγεσίαν παρεκτίνος δεδεγμένοι, οὔτε καθηγε-
λῶν ἀναμεμιγμένοι. οὔτε μὴν πρὸς καλεσθέντες ὑπὸ
κρίσιν τινά. ἀγὰ περὶ δίκης καὶ ἐξετάσεως τῶν
ἔβλειν ταύτην ἐγκεκλῆσθαι. ὧν ὑμεῖτερα
κρίνειν, ἀνενεγκόν ἐστόλμεθον, τὰ οὕτως παρεδό-
μεν. ὡς τῆς ὑμῶν ὁσιοβίας ἀγνοοῦσης, ὁπόσα
ζωοδόχος ἡ τῆς οἰκουμένης ἐστί. καὶ οἰκεῖα ῥητὰ
ζωοδόχος ἡ τῶν ἐκκλησίαν ποιμαίνων ὀλίγων σύζυγο-

φόνῃ, καὶ ἑαυτοὺς διὰ φόβου ἐπιλημπόσεως, ἀπορ-
ρηξάντων τῆς ἁγίας ζωοδόχου. οὐδὲ γῆ καθηγεμό-
νες πλατισμάτος, τῶν ὕβρεων ἐκόλμεθον. αὐγὰ
περὶ ὧν ἐνεκαλοῦντο, ἴσως ἀπολογίαν οἰκεῖον-
τες. καὶ ἑαυτοὺς ὄντας ὀλίγους ὁρῶντες. δεδοικό-
τες ὡς μεῖζόσιον μεταβολὴς ζέζεγμος τὸ ὠφέλιμον
ἀποδέχεσθαι. περιλαβόντες ἑθρεμμύσαντο. καὶ τοῦ-
το σύνομεῖον ποιῆσ, ὅπερ ἤλπιζον ἀποκλίσιν
μετὰ τὸν ἔλεγχον. αὐγὰ τοῦτ' ὡς ἄλλην, ἔδοξεν
ἡμῖν καὶ τὰ φρονήσεως ἄξιον. ἐκόντα δὲ καὶ με-
χρεῖ τοῦ μὴ μετέχειν κρίσεως, ἀνενεγκόν ἐκόλμεθον
τῶν ἀλλοτριότητα ἑαυτῶν ἀποίνοιαν. καὶ τὸ παρὰ
θεσμοὺς καὶ κανόνας καὶ πᾶσαν ἀκόλουθίαν ἐκ-
κλησιαστικὴν ἀλλοῖς πεπραγμένον, δηλοῦντα
τολμεμένοις τὴν μετέχειν σεβάσμα, οἰκείᾳ παρά-
δομεν τῶν ἄλλην ἐκείνων ὁρμήν. αὐγὲ πόμενοι
πάλιν τῷ αὐτῷ τῶν κανόνων, πρόσεκαλεσθέμε-
θα τὸν δηλαβέσ[τ]ατον ἐπίσκοπον ἰωάννην. τοῦτο
γὰ μετὰ τῶν αὐτῶν καὶ τῶν θρεμμένων τε-
τολμεμένα. οὐδὲ γῆ αὖ ἐθάρσουν σκῆνοι πρὸς
τὸ ζωοῦσθαι ἀποίνοιαν χωρῆσαι, οἱ ὑπὸ αἰτίαν ὄντες
ὀλίγοι, ἀμὲ τῇ θρασύτητι τοῦ δηλαβεσ[τ]άτου ἐπι-
σκόπου ἰωάννου τοῦ τῆς ἀντιοχέων ἐθάρσουν.
ζωαληθέντες οὖν ἡμεῖς. πρόσθεσθέντων ἡμῖν λαβέ-
λων παρὰ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπι-
σκόπου κυρίλλου. καὶ τοῦ θεοφιλεστάτου ζωεπι-
σκόπου μεγάλεως, μετέκεκλεσάμεθα τὸν μνημο-
νευθέντα δηλαβέστατον ἐπίσκοπον ἰωάννην. ὥστε
νῦν γῆν τῶν μεμενῆσθαι, διὰ τὸ τῆς ὕβρεως
ἐξαλεῖφε καὶ τῶν πρώτων τῆς ἁγίας ζωοδόχου.

ὡς ἀπαξ καὶ δεύτερον καὶ τρίτον μεταπλασθῆς ὥστε
τὴν αἰτίαν ἑαυτὸν παρεχόμενον μὴ σὺν τῇ εὐσεβείᾳ,
οὐκ ἠνέσχετο. οὐκέτων ἑαυτὸν ἐλεύθερον ὢν τελέσαι
τὴν αἵρεσιν. ἐφοβήθησαν δὲ καὶ ὅσοι τῶν περιφερ-
ξας τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν, οὐ δὲ τοὺς ἀποστελλομένους
ὑπὸ τῆς αἱρέσεως εὐσεβοῦντας ὑποδεξάμενοι
ἐδέξαντο. οὐ δὲ ἀποκρίσεως τῆς δεούσης ἠξίωσεν
εὐσεβοῦντα αἱρεσιώτην εὑρόντες. ὁθεν γινόντες αὐτῷ
μετὰ θαρροῦντα διαλογισμούς, τὰ μὲν ὑποδεχόμενοι ἢ καὶ
καὶ μᾶλλον φλυαρηθέντα. καὶ παρὰ πάντων τὴν τῶν
κανόνων ἀκολουθίαν μηχανησάμενοι, καὶ τὰ πλοῦ τὰ
μισθωτοῦ ἀσχημονοῦντος κυβέλλου. καὶ καὶ τὰ
τοῦ διδασκάλου καὶ εὐσεβοῦντος ἡμῶν μετ-
μένους, ἀκυρώσαντες καὶ μᾶλλον ἀπαλλάσσειν εἶναι
ἐδιδασκόμεθα. καιρὸς ἦν ἡμᾶς θεάσεως οὐκέτου
ἐσται κανονικὸν οὐδὲ δίκαιον, λαϊδορίας οὐδὲν ἔξω
πολέον. οὕτως οὖν ἀκανονίστως αὐτοῦντα καὶ τοὺς
ἄρχοντας αὐτῷ αὐτοκτίστως προσέπτοντας καὶ ὕξω πάντας
ἀκολουθοῦντας ἐκκλησιαστικῆς, ἀκοινωνήτους τέως
εἶναι, ἐδιδασκόμεθα. ἐπερχόμενος αὐτῶν τὸν ἄλλον
αὐτοκτίσιαν. ἕως ἂν ἔξόντες περὶ ὧν προεκτεθείμεθα,
ἐπολαμβάνωντα τῆς αἱρέσεως εὐσεβοῦς. τὰ οὖν τυπωθέντα,
ἀναγκαίως τῶν τῶν ἡμετέρων εὐσεβῶν ἀπανέγκατε.
δεόμεθα, ὥστε μὴ εὐσεβοῦς μένειν τῶν συσεφῶν
τῶν ὑπὸ τῶν τῆς μεγάλης εὐσεβοῦς τῶν ξένων δε-
τῆς αἱρέσεως καὶ μεγάλης εὐσεβοῦς τῶν ξένων δε-
καιοῦσθαι ὅπου τῆς νικαίας εὐσεβεσμένων, τινὰς οὐ
τῶς ἀποσπᾶν τῆς μεγάλης συνόδου. καὶ δε-
δοικότας τὸ ὄξαυτῆς ὑπὸ τῶν τίμιον. καὶ μόνοι κρίθῆναι
εὐσεβοῦν τοῦτους ἐπὸ τοῦ μεγάλου καὶ ἐν ἁγίοις

βασιλέως κωνσταντίνου, αἰγάπηκαι πληροφόρησαν δίκης
ἀποσχεῖν. ὑπὲρ ὧν ἀποκρίσεως ἐαυτούς, τῶν τῶν
ἁγίων συνόδων εὐσεβείαν ἠρνήσωντο. προσκεῖσθαι
θαι περ οὗτοι. καὶ αὐτοὶ εὐσεβοῦντες καὶ ἡμεῖς. ὥστο-
τον ἦν, εὐσεβοῦσαν διακοσίων δεκαεξ ἁγίων ὑποσκόπῃ
εὐσεβείᾳ φρόνησιν. καὶ διαιρεῖσθαι ἀπανταχοῦ πολλῆθος τῶν
λοιπῶν τῆς οἰκουμένης, ἔθνη πάντα μερῶν. ὧν οἱ
μὲν, ἤδη πάλαι καὶ ἐμπεμένοι τυγχάνουσιν. οἱ
δὲ, τῆς πληρεστέρου καὶ ὀρθοδοξίας ἔσαν. οἱ δὲ, καὶ ἀνε-
θεμεσπιάθησαν ὡς τὰ νεωτερίου φρονῆσαι τοῦτες. ἀγαπᾶ
πληροῦσι τὰ πάντα τῆς οἰκουμένης καὶ ἁγίας ἐκκλη-
σίας τεθυπωμένα εἰς συγχρότησιν τῆς εὐσεβείας,
καὶ τὰ νεωτερίου καὶ τοῦ ἀσεβοῦς αὐτοῦ δόγματος,
τῶν ἰσχὺν σχεῖν. χρεῖαν θεῖναι τῇ ὑποκειμένῃ καὶ
συγκλείσθεσθαι τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας :—

ἴσον ἐστὶν, ἀποστεῖλαι διὰ ἰωάννου πρέσ-
βεως τῶν ἑσπερῶν, τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ :—

1 ουβεντάλιος ὑποσκόπος ἱερᾶς ἐκκλησίας, οὐπὲρ ἐγὼ πρὸ
πληρεστέρῳ. εὐσεβεῖ. αὐγουστέρῳ. θεοδόσῃ. ἀλεξαν-
δρᾳ. ἀνατολίῳ. αὐγῷ ἀνατολίῳ. ἑσπερικυλίνῳ. οὐα-
λεντίνῳ. ἰοβιανῷ. ἰωάννῃ. ἀνατολίῳ. οὔρσῳ. φίρμῳ.
ἰμερεῖῳ. δεξιανῷ. βερεκανῷ. πολεμαδίῳ. ἀετερίῳ.
ἰουβεντάλιῳ. φλαβιανῷ. ἐλληδίῳ. εὐσεβουλῷ.
ἀλεξανδρᾳ αὐγῷ. μαξιμῷ. φελικῖῳ. πρεσγε-
νίῳ. κύρῳ. ἰωάννῃ αὐγῷ. διοκλεῖῳ. ὑμανικῷ. βο-
σφορίῳ. δαλματίῳ. κύρῳ αὐγῷ. βονωσίῳ. δυμέ-
τῳ. δωροθέῳ. πατρῷ, ἀντιόχῳ. διοσβίῳ. σελεύ-
κῳ. ζβασίῳ. διλημνίῳ. σεβαστιανῷ. τιμοθέῳ. σπῖῳ.
τρωίλῳ. διδύμῳ. ὀρφιανῷ. μεσσίῃ. ολυμπίῳ.
θεοφίλῳ. ἰουλιανῷ. βασιλῇ, καὶ λοιποῖς διλε-

βεστάτοις ὑπατικοῖς. ὅσον περὶ τὴν ὀρθόδοξον
καὶ τῆς προγονικῆς πίστεως ἕξεως ζῆλον διαπεπλου-
μήκαμεν, ἐκ πολλῶν ἡμᾶς ἔστιν ἰδεῖν τῶν προλαβόντων σαφῶς
μὲν δεδηλῶσθαι. οὐχήκιστα δέ, καὶ ἐκ τῆς σῆς ἀγα-
χόος, εὐσεβεστάτης αὐγούστης ὑμῶν εἰκὼς ὁδοῦ τοῦ
τοῦ φανερὸν γεγονέναι πᾶσι τοῖς κατὰ τὴν οἰκου-
μένην ὡς ἐπεσπεύκαμεν. οὐδὲ ἧττον βεβαίῳ λόγῳ ἀνα-
κωφαίνης τινὸς αἱρεσιοβλήτου αὐτασχόμενοι,
ὑπὲρ τοῦ θεσπίσαι τὴν ταύτης παρακολουθῆσαι
σιν; ὡσουδαίως εἰσελθεῖν τὴν ὁσιότητα ὑμῶν ἐπε-
σπάσθημεν. καὶ οὐ δικαίως ἡγούμενοι τὸν ὑπὲρ εὐ-
σεβείας πόνον τῇ θεοσεβείᾳ ὑμῶν ἕπεσθαι φορτί-
κον, ἐσπεύσαμεν φίλον ὅμως βασιλικῇ προνοίᾳ τ
τοῦτο δυσχερέσαι, ἐσπουδάσθημεν καὶ ἐφ' ἑτέρῳ καὶ
τόπου. τὴν γὰρ ἐφεσίων ἀφορμὴν ἐβουλόμεθα πολλὴν τοῖς
πεσκηνῆς καὶ θαυμαστὴν παρασκευήν. καὶ παύλου δια-
πεμπομένοις καὶ ἐσομένοις πᾶσιν. καὶ χρῆσ
δη τοῖς εἰδιάζουσιν ἀφθόνως παρέχουσαν. ὡς
πεῖ τοῦ τῆς ἡμετέρας γαληνότητος διοσεβῆ σπουδὴν
καὶ τῆς αἰμιλιανῆς ὑμῶν σωφροσύνης, εἰσοδεχομένη τ
εἰκότως, καὶ ἐς ὄρθρον αὐθήναι τόθεν καὶ νῦν τὴν
γνωσθῆναι πᾶσι τῆς θεοσεβείας ὑμῶν. νεοσσοῦ
καὶ νεοκλήτου καὶ μεμνονος καθαίρεσιν, ἐδεξάμε-
θα. τῶν δὲ αὖθις τῶν παρ' ὑμῖν πεπραγμένων, καλῶ
γνωμεν. τὴν περὶ τὸν χριστιανισμὸν πίστιν καὶ ὀρ
θότητα φυλαττόντες ἦν ἐκ πρώτων τέκναι προγόνων
παραλήφαμεν. καὶ ἣν ἡ αἰμιλιανὴ εἰκὼς ὁδὸς ἡμῖν
τῆς θείας κλήσεως μεθηνιμένην κατεσκεύασεν. ὥσπε
φανερὰ ἐκλιπαρῶσι. φρονητοῦ τοίνυν ἔπαρχος τοῦ
αἰμιλιανοῦ ὑμῶν συλλόγου, λυθῆναι κελεύσας αἰμ-

φιοβλήτησεως. κατεπείγων τε τῶν σπουδαίων,
μετὰ εἰρήνης καὶ ὁμονοίας ἐς τὴν οἰκείαν εἰσιέναι θ'.
λοιπὸν δὲ τοῦ τὴν ὁσιότητα ὑμῶν. μὴ μόνον ἐπὶ
τῶν τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας ζητουμένων πρόθε-
σθαι ἐς ὁμόνοιαν τε, καὶ ἐς τὴν καθόλου τῆς τοῦ
θεοῦ βοῦς δάγμασιν ἡρήνην εἰσιέναι. καὶ τὰ ζητούμε-
μενα τοῦ ὁσιωτάτου τῆς βερροιαίων ἐπισκόπου
ἀνακίου τοῦ παραιτησίου. ἀναγνόντες αὐτε-
τάξαμεν. ὃς τῷ αἰμιλιανῷ ὑμῶν συλλόγῳ πρεσ-
βεύειν διὰ τὸ μακρὸν χῆμα οὐ δυνηθείς, δίδων
ἐγγράφως τὰ τῇ αὐτοῦ θεοσεβεῖ προαιρέσει. καὶ
τῇ ὀρθοδόξῳ θρησκείᾳ ἁρμόζοντα, ἐπισημήνατο.
ἅπερ οἷα τυγχάνει, ἡ τῆς ὑπατικῆς δηλοῖ ἀνα-
γνώσεως. γνωσκέτω μεθ' ὑμῶν ἡ μετέρα ὁσιότης. ὁ
πατὴρ τὸν μεγαλοπρεπέστατον καὶ ἐνδοξότατον
κόμητα τῶν ἰδίων ἰωάννην. τοῦτον ἐπέσκηψε
πάλαμεν. ὥστε αὐτὸν εἰδέναι τὸν περὶ τὴν πί-
στιν σπουδὴν τῆς ἡμετέρας θεότητος, ἅπερ αὖ ἐκεῖ
θεῖ λυσιτελεῖν. διαπραξάσθαι:—

ἴσον ἀναφορᾶς τῆς ἡμῶν, εἰς ὁδοῦ, πρὸς τὴν
ἰδίαν τὴν ἀναγνωσθεῖσαν παρὰ τοῦ μεγαλο-
πρεπεστάτου ἰωάννου κόμητος τῶν ἰδίων:—

Ἡμῶν φιλάνθρωπος ὑμῶν βασιλεία εὐσεβεστάτη βα-
σιλεῖς εἰς παίδων τὸν περὶ τὴν πίστιν καὶ τοὺς ἡμε-
τέρους ἐποιήσατο ξένους. οὗπερ εὖ ἔχει, καὶ τοὺς εἰς
τῆς οἰκουμένης ἐπισκόπους τὴν ἐφεσίων κατέλαβε
βεῖα, εὐσεβῆ θεσπίσματα παρεκλήσεσθαι. τὸ δὲ νῦν
ἡμῖν ἀναγνωσθὲν ἡ ἐκείνης τῆς ἡμετέρας γαλανό-
τητος, διὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδόξο-
τάτου κόμητος ἰωάννου, οὐσεμικρὰν ἡμῖν ἐποίησε

παραχρῆμα. ἐνδοξάζομεν ἀπαντας τινὰ καὶ ἁδοὺς
ταῖς ἐκκλησίαις παρενοχλήσῃ ὑμεῖν ἀκοαῖς. ὡς
ἡδὺ παρ' ἡμεῖν ἀναφορὰ δεξαμένων τὸ ἡμέτερον
κηρύγμα καὶ θαύμασιν ἔχουσιν τοῦ ἁγιωτάτου καὶ
θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου κυροῦ, οὕτω διὰ
ὧν γεγραφατε ἐδήλωσεν. ὅθεν μεθαρσῶς ἰχνηλα-
τοῦσας ὡς ἡ τῆς ἡμετέρας φιλοχρίστου βασιλείας
διηγήσεως τε καὶ ταῦτα δεξόντες, ἐθαρρήσαμεν ἀνα-
νεῶσαι τῇ ἡμετέρᾳ χαλεπότητι. ὅτι περὶ οἰκο-
νομικῆς ἐμπέσων μοὶ δύσιν μετὰ τῆς μεγαλ-
λης ἡμεῖν βάρεως. καὶ τοῦ ἀποστολικοῦ θεσμοῦ ὡς
θροῦσιν ἔχουσι, πάλιν δὲ τὸν ἀφορισμὸν καὶ τὸ
ἰλλυρικὸν, οὐκ ἐποίησε καθαίρεσιν τῶν προφη-
μενῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων,
οὔτε ἀνήνεγκεν. ἀγαπᾶν μᾶλλον τοὺς ἄνδρας ὡς
ζῆλῳ ὀρθοδοξίας, θαυμάζουσι, πολλῶν ἡγήσα-
το καὶ παρὰ τοῖς αἰῶσι ἐπαίνων, καὶ παρὰ τῷ θεῷ
τὴν χεῖρα φάναι ἀξίους. μόνον δὲ τοῦτ' ἐδεήθη
τοῦ αἱρέσεως. τοὐναντίον πολλὰ ἔδειν κήρυκα ἀ-
γαθὸν καὶ θεοφιλῆ, ἀνηνέγκαμεν τῇ φιλοχρίστῳ ὑμεῖν
βασιλείᾳ. καὶ οὐδὲν ἡμᾶς οὐ μικρὰς ἔθλιψεν, ἐπ
ξωπαρπαγῆς γινέσθαι φανόμενον. τοὺς εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν ἐκ τῆς οἰκουμενικῆς ξυνόδου. τοὺς δὲ
ἰωάννην τὸν ἀντιοχείας. καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ πλείστα-
νους τε καὶ ἀθρήμενους, τοῖς ἡμετέροις ὀμμασι
μέλλει ὀνόμασι. καὶ μιᾶν πρὸς ἑκάστους τε καὶ ἡμῶ
ξάκαρον διαστέλλει. περὶ οὖν ἅπαν μοὶ καὶ πάλαι,
φανερὰ τῇ ἡμετέρᾳ εὐσεβείᾳ καθεστηκέναι. ὅπως
μοὶ ἡμᾶς ἀπέχεσθαι. ὅπως δὲ τῆς ἔβραν τοῦ τῶν
τῶν ἡμετέρων προεδρῶν ἐκπεσόντες, τοιοῦτε καὶ

νας παλάθαι ξάκαρμεθα, καὶ ἑαυτοὺς ἀκοινωνήτους
ποιοῦσι τῆς οἰκουμενικῆς ξυνόδου διὰ τῆς καθ' ἡμῶν
προπετείας, ἐφρασάμεθα. ὅπως τε καλουμένοι ἐς ἔλεγ-
χους, οὐδαμοῦ ἐπαναστῆναι ἠνέσχοντο. καὶ ὅτι καθ' ἡμῶν
διὰ τοῦτο ἀκοινώνητοι καὶ ἀνένδεκτοι διὰ τῆς οἰκου-
μενικῆς ξυνόδου γεγόνασι. ταῦτ' καὶ νῦν γνωρίζον-
τες τῇ ἡμετέρᾳ φιλοχρίστῳ βασιλείᾳ, δηλοῦμεν.
ὡς διὰ τὸν τοιοῦτον αὐτῶν αἴτιον. καὶ τοὺς ὑπερ
τοῦ καθηρημένου νεστορίου αὐτῶν ἐρῶνας, οὐδαμῆ
ἐς κοινωνίαν δεξάσθαι κινεῖσθαι. μετὰ τῆς καθαι-
ρέσεως νεστορίου ἐπισυμβεβήκασι καθαιρεθῆναι, αἰῶ δὲ καὶ
τὰ ἐκείνου προδήλως φρονοῦντας. ἐπισπεύδοντας δὲ
καὶ τοῖς κανόσι. διαστε τὸν ἕκαστον αὐτῶν καὶ τὰ
τῶν ἡμετέρων προεδρῶν ἐπιχείρησιν. καὶ διὰ τοῦ
δοκεῖσθαι καὶ ξυναρπάζειν τοιαῦτα τοὺς ὀξυβόλους
ὑμεῖν ἀκοάς. καὶ διαπεφεύγασι τὰς τῷ θεῷ αὐανακρεά-
νης ὑμεῖν βασιλείας τοὺς μὲν ἁγιωτάτους καὶ θεο-
φιλεστάτους ἐπισκόπους κύριλλον καὶ μακάριον,
ἐπποδοθῆναι τῇ ἁγίᾳ ξυνόδῳ. οὐδαμοῦ ὑπὸ τῶν
κανόνων καθαιρεθέντας. τὸν δὲ πίστιν φυλα-
χθῆναι ἀζήλωτον. ὑπὲρ καὶ τῆς ἡμετέρας ἐπὸ τοῦ
ἁγίου πνεύματος καταγράφεσθαι ψυχῆς, ἐκ προγόνων ὑ-
μεῖν παραδιδομένην. καὶ ἐν τοῖς παρ' ἡμεῖν πάλαι
ἀνηνεγμένοις ἐπομενήσασι τοῖς κατὰ νεστορίου
πραχθῆσι, σφόδρα συνεφώνησαν. προκαθημένης τε
τῆς πίστεως τῶν σὺν ἁγιωτάτων πρώτων τῶν ἐκ-
κλησιῶν δεκαοκτώ. πάσης δὲ τῆς ἐπαναστήσεως
ἰκανῆς οὔσης διελέγξαι μοὶ τὸν τῶν ἐναντίων κακο-
βδαν. παρεσκήφθαι δὲ τὸν ὀρθόδοξον πίστιν, ἐκ μέ-
χρι τοῦ νῦν φυλάξαι διὰ παύτων ἐπιπουδάζοντε.

τοῦρ ὑμῶν ἐντολικὸν ἀρέξαμθμ. ὥστε καὶ ὑμᾶς, ἃ δέναι ὧν τίσιν ὑμᾶς ἐξεπέμψαμθμ, καὶ τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν γνῶσκειν, ὅπερ οὐδὲ παρὰ ταῦτ ποιῆσαι ὀφλήσετε. πρὸ πάντων μὲν ὧν, ἐκεῖνο εἰδέναι χρὴ τὴν ὑμετέραν ὁσιότητα. ὅπερ τὴν πρὸς ἰωάννην τὸν ἀντιοχέας καὶ τὸ ζωὴ αὐτῷ τῆς ἀποστασίας ζωὲ θέλον, κοινωνίαν καὶ ζοῦδένα. ζρόπον, καὶ τα δεξάσθαι ὀφλήσετε. διὰ τὸ μήτε ζῆσθαι αὐτοὺς ζῶντας θελῆν ἡμᾶν, τὸν τῆς ἀσεβείας κήρυκα νικόλαον, αὐτὰ καὶ τὸν ὑπὲρ ἐκείνου λόγον μεζέα τῆς ὑμετέρ ὁδοῦ ποιῆσθαι. τολμήσει δὲ πᾶς ἁπλῶς πάντας τοὺς, καὶ νόνας καὶ ἀκριβῆναι τὸν τε αἱμιλιανὸν καὶ θεοφιλέσ τον ἀρχιεπίσκοπον κιζικου, καὶ τὸν αἱμιλιανὸν καὶ θεοφιλέσ τον ὀπτίσκοπον μελέτιον. αὖ ὡς τε διὰ τὸ ἔτι καὶ νῦν νεοφύτου ζωαγωνίζεσθαι δόγμα σι. καὶ πίστινας τῶν ἐν αὐτοῖς εἶναι κλησιαστούς. ἔτι τε καὶ πρεσβυτέρους. καὶ τὴν τῆς οἰκουμένης ζωὴν ὁδόν, ὡς αἱρετικὴν διαβαίνειν. εἰ δὲ ἀνάγκη τὶς πᾶσ τοῦ δυσσεβεστάτου ζαπαζίτα βασιλέως, ζαπαδὴ δὲ φιλιππικοῦ καὶ δυσεβοῦς κεφᾶ καὶ τὰ δῶν αἱμιν πατ θαεχθῆν, εἰ ἐλαττον οἱ προσφιλεῖς ἀποστρέφεσθαι μὴν τὴν νεοφύτου καθαιρεσίν. διαλιπέλλων δέ σου χρῆμα αὐτῆς τὴν πρὸς τὰς ἁγίας ζωὴν δου ἐφοῖς πρεσβεύσειν καὶ τὰ δῶν ἡμετέρων προσόντων, ἀναβεβαιώσει δὲ πρωτοτύπως, καὶ τὰ νεοφύτου δόγματ, καὶ τοὺς πρὸ δήλως τὰ αὐτὰ φρονοῦντας καὶ φρονοῦντας ἀπορρίπτεσθαι, καὶ ζωὴ ἡμᾶν πονεῖσθαι τὸ ἀποδοθῆναι ἡμᾶν τοὺς ἁγιωτάτους ἀρχιεπισκόπους κυρίλλον καὶ μελέτιον, ζωὴ πρέπομεν τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιότητι τοιοῦτον γινομένων, ζωὴ χρὴ θαι αὐτοῖς,

Τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ θεοσεβεστάτῳ πρεσβυτέρῳ φιλίππῳ. διὰ τοῦτον τὸν τόπον τοὺς ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τοῦ τῆς μεγίστης ῥώμης κλησίου, καὶ τοῖς θεοφιλεστάτοις ζωισκόποις. ἀρκαδίῳ. ἰουβεναλίῳ. φλαβιανῷ. φίρμῳ. θεοδότῳ. ἀνθιμίῳ. καὶ βοσπορίῳ, ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ ζωόδος ἡχαρίτι τοῦ καὶ θεανθρώπου τῶν δυσσεβεστάτων βασιλέων ζωὴ ἐν τῇ ἐφεσίων μεζοπόλ, ἐν κῷ χαίρειν.

Ἐπίσκοποι πᾶσ τῶν δυσσεβεστάτων καὶ θεοφιλεστάτων βασιλέων πρεσβεύσαι ὁμοῦ τῆς οἰκουμενικῆς ζωόδ. ἥτις διὰ τῶν ἐν τῇ ἐφεσίων μεζοπόλ ζωκλεισμένη μεθ ἡμᾶν, τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἀνάλημφθέντα ναν, ἐνηφίζετο τὴν ὑμετέραν θεοσέβειαν. ὡς ἐναντίον τοῦ χῦ, ὑμᾶν τὴν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ἁγίων πρέων καὶ ἀδελφῶν, τοῦτε ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἀρχιεπισκόπου κυρίλλου. καὶ τοῦδε τοῦ καὶ ὁ στωτάτου ὀπτισκόπου μελέτιος, πρὸ βῶμεν ἐγγράφως. ἀμεφοτέρων δὲ πρόνοιαν ποιοῦμθοι. καὶ τῆς ἐαυτῶν ἀσφαλείας καὶ τῆς ὑμετέρας,

τὴν κοινωνίαν. χρεία δὲ πρὸς ἡμᾶς. ὥστε καὶ ἡμῖν
χρεία ἐκείνων ἡμῶν, τελεῖν τὴν πρὸς αὐτοὺς γνησίαν,
ἣ μὴν καὶ τὴν πρὸς ἀλλήλους. καὶ πρέπει δὲ αὐτοῖς κοινωνίαν ὑποκεῖσθαι,
ἢ μὴν τοὺς πρὸ ἡμῶν εἰκότως ἀποκρίνοιτ' ἂν ἁγία ἐκείνο-
δος. εἰ δοίημεν δὲ βουλήσεσθαι τὴν ὑμετέραν ὁσιότη-
τα. ὁπόταν ἔτι τούτων παρέλθῃ πρὸ ὑμῶν,
οὔτε ἁγία ἐκείνοδος κεκλαδεῖται τὰ παρ' ὑμῶν
προσπέμπεσθαι, οὔτε ὑμᾶς ἔξεστι κοινωνούς. δοκεῖ
δέ τισι τούτοις λυθέντων ἀνυπερβλήτως ἔχειν τὰς ἀπ'
ἐκείνοδου. καὶ τάδε ἐκ μεμηκυνόσθω λόγου ἀποσαλεύειν
σύνοδον, ἀπέσταλκεν καὶ τὸ ἕτερον μέρος τοῦ
ἰωάννου συνοδικούς, σύκωνα σαντίνου πολλ. ὧν
συνοδικὸς τοῦτου κεφὼς ἐξῆς περιεχόμενα οὕτως:— τοῦ αὐτοῦ

Ἡ ἁγία ἐκείνοδος ἡ συνέφεδρος συνεχρότησε τῇδε, τοῖς θεο-
φιλεστάτοις καὶ ὁσιωτάτοις. ἰωάννῃ ἀρχιεπισκό-
πῳ τῆς αὐτοκρέων μεγάλης πόλεως. καὶ ἰωάννῃ
τῆς δαμασκηνῶν μεγάλης πόλεως ὡσαυτόπῳ. καὶ
ἱμεριῷ ὡσαυτόπῳ τῆς νικομεδέων μεγάλης πόλεως.
καὶ παύλῳ ὡσαυτόπῳ τῆς ἐφεσινῶν. ποιουμένῳ
τὸν λόγον, καὶ ὑπὲρ τοῦ ὁσιωτάτου ὡσαυτόπου α-
κακίου τοῦ βερροίας. καὶ μακαρίῳ ὡσαυτόπῳ τῆ
λεοδικαίων πόλεως. ποιουμένῳ τὸν λόγον καὶ ὑπὲρ
κλεφου ὡσαυτόπου τῆς τυρέων μεγάπόλεως. καὶ ἐ-
πεσχηκέναι ὅτι σαυτόπῳ τῆς χαλκηδέων. ποιουμέ-
νῳ τοὺς λόγους καὶ ὑπὲρ αὐξεξανδρου τῆς ἀπαμέων
μεγάπόλεως. καὶ θεοδωρήτου ὡσαυτόπου τῆς κυ-
ρεστῶν πόλεως. ποιουμένῳ τὸν λόγον, καὶ ὑπὲρ αὐξε-
ξανδρου θετισαυτόπου τῆς ἱεραπολιτῶν μεγάπόλε-
λεως. καὶ βιγιλίῳ ὡσαυτόπῳ πάπα ρώμης. πα-
ρόντες, παρόντων ἀντιβάλλομεθα τὰ ὑπολειπόμενα.

καὶ δὴ τῆς συνοδικῆς σύσκεψεως ὑπὲρ θεόσεως, δι'
ἣν ἐπανῆλθες συνοδικὴν ἡμᾶς τὴν ἐφεσίων σπίτ
παρόντος ἢ μὴ ἑτέρως θεοσέβειαν, καὶ τὰ θεόπιστα
τῶν δι' εὐσεβείας ἡμῶν βασιλέων, ὡσὶ τὴν με-
γαλωνύμων συνόδων κωνσταντινούπολιν, ὑπὲρ
τοῦ ζῆν ἀγωνίζεσθαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ τὴν πίστιν
ἁγίων πατέρων καὶ τοῖς δόγμασι τοῖς ὀρθοῖς. οὐ πρέ-
σεστάθημεν δὲ ἐπανιέναι παρόντων ὑμῶν. ἔδει δὲ
τὴν γνώμην πάντων ἡμῶν καὶ τὰ δηλοῦν ποιῆσαι, ὡς
ἐμμενούσης καὶ νῦν ἡμῖν ἐπιμένειν ἃ ἠγνοήσαμεν παύλα τὰ ὑφ'
ὑμῶν προσπέμπεσθαι. καὶ ζωὴ δὲ νοῦν ἔχ τὸν τοῦ θεοῦ
φόβου, καὶ ἡ τὴν συνοδικὴν εἰρήνην τε καὶ
ὁμόνοιαν, τοῦ δὲ σύνοδον, τόδε ἡμῶν τὸ συνοδικὸν
πεποιήμεθα. διὸ οὐ πελλόμεθα καὶ ὡσὶ βεβαίως.
ὁλοτελῆ τε ἐξουσίαν δίδομεν. ἐφ' ὅπερ καὶ παρόν-
τες ἐψηφίμεθα. ὥστε ζωὴ τὴν προσπεμπομένους ἡμῖν
ὅτι τῆς προσφιλεστάτης μεγαλοπόλεως, εἴτε ὡσὶ
τοῦ θεοσεβεστάτου βασιλέως δεῦρο. εἴτε ἐν κωνσ-
ταντινούπολει. εἴτε ὅτι τῆς ἱερᾶς συνοδικοῦ. εἴτε
ἐν ζωῇ δὲ πρῶν ὁλοτελῶς κινδύνῳ περὶ τῶν ζητου-
μένων, τοῦτον μετὰ τῆς προσούσης ὑμῖν παρρη-
σίας τε καὶ ζωῆς καὶ ἐμμελείας, κινεῖσθαι ὑπὲρ
τοῦ κοινοῦ ὧν συνόδων. καὶ ἀναδέχεσθαι τὸν
ἀγῶνα τὸν ὑπὲρ ἡμῶν. ἀπάντων ἡμῶν δ πληθύ-
ντων, ἐμεμψιμοιρούντων, καὶ στρεβλούντων, καὶ
πλεῖα ἠγνοημένων, πάντα τὰ ὑφ' ὑμῶν προσπεμ-
σύσκεψεως ταύτης τῆς ἐπισθεόσεως ἢ καὶ προσθησό-
μενα. εἰ δέ που καὶ χρῄζει γνώσεως. ἢ ἐκβεβιβα-
μένης ἢ θρόνης συνοδικῆς. ἢ ἑτέρου τινὸς ἀπα-
τοιούτου ἐπιστολικοῦ ἐπιστρεφόντων ἡμῶν εἰσενε.

ἐπεσταλάς, διελθόντος τοῦ ὑποτεταγμένου:—

Τῶν ἐν Ἄγγλοις αὐταφυῶν ἐκκλησιαστικῶν σύστασις ζητῆσαι μέλλων, ὡς τοῦ ἐν Θεσσαλονίκῃ πολὺν συγκλητισθέντος, ἐκτὸς τῶν ὁλικῶν βασιλέων ἐκτὸς θεῖ δοκιμασθέντων. καὶ τῆς οἰκουμένης τοὺς ὅλους ἐκκλησιαθέντος, ὧν ὁ φῶς τοῦ καὶ σεβασὸς τοὺς ὑπηκόους σὺ θωύττων, ἀόκνως τοῦ προσφιλεμένου καὶ ἐκλαβόμενος πόλιν. ἐπεὶ δὲ βασιλέως οἰκουμένου διατάξει χρωμένου, ἐκτὸς κωνσταντίου καὶ μακεδόνος ἀρχῆς, καὶ δὶς καὶ δὶς ἐπεκεμένων φοίτησιν παρὰ τῶν σεβασμίων βασιλέων, παρεχομένων τῷ δεσμῷ τῆς ἑρμήνης σύνδεσιν τοῦ θεῖ ἐκκλησίας, καὶ ἀρκεσθέντα τῇ συνηκοΐᾳ ἐκτὸς τῶν μεγάλων πρῶν ἐκτεθῆσαι πίστ. ἐκβαινομένων δὲ λοιπὸν τῶν αὐταφυέντων σκανδάλων. ὅπερ ἐφάνη γάρ τοὺς τὰ αἰωνοπτίου κωνσταντίου φρονήσαντας ὀρθοδόξους. καὶ τοῖς ὑπ' αὐτοῦ ἐκτεθεῖσιν αἱρετικοῖς κεφαλαίοις καθυποτεχθέντας, πάλιν αὐτῶν κλόνου, ἐπὶ τῇ ὀρθοδόξῳ πίστ λυμεωνόμενα γραφῆς. ἀρκεσθέντα δὲ τῇ συνηκοΐᾳ γνωμένῃ ἐκ θεοῦ κτ τὸ θέσπισμα τῶν φιλτρεύτων ἡμῶν βασιλέων. καὶ δικαιωθέντες δὲ αὐτοὺς πάλιν, διὰ τὸ καὶ κακῶς γνωμένῳ αὐτοῖς προλῆψαι, ἐὰν ἀμεταθέτως οἱ τῇ ἀγιᾷ ὧν πρῶν ἐμμενοῦντες πίστ. καὶ μηδὲν αὐτῇ ξένον παρεισαχθῆναι σύγχυσιν φήσαντες, ταῦτην ἐγγράφως ἐκτεθῆναι. καὶ ταῖς ἐκτὸς γραφαῖς τὸ οἰκεῖον ὁμολογοῦν βεβαιῶσαι. ἀρκεσθέντα τῶν ὁλίγων τούτων ῥημάτων ἡ ἔκθεσις, καὶ τῆς σεσεβασμένης διδάξαι τὸ ἀκέραιες, καὶ τῆς ἀληθοῦς ἐκτὸς ἔχειν τὸ ἔβρον. καὶ τῆς αἱρετικῆς κακοδοξίας

καὶ τοῦτο αὐτὸ προσκαλούμενον τὸ ὑμέτερον ἁγιωσύνιον, καὶ ὀκνοῦσαν ποιῆσαι, ἐκτὸς τοῦ ζωοποιοῦντος τοῦ κυρίου, καὶ ὑπὲρ τῆς δόξης τοῦ δεσπότου χῦ. εἰ δὲ καὶ ζωοδόκον δόξαν ἀσπάσασθαι πρὸς ὑμᾶς ἐν ταύθα. αὐτὰ τοίνυν τὸ ὑποτεθεμένον, ὁμολογοῦμεν ἅπαντες κοινῇ καὶ ἰδίᾳ ἑκάστος τοῦ κατὰ προτεθέν μετὰ πάσης προθυμίας. καὶ ὀξέως ἐκλήθη ὡς τὸ θεοσεβὲς ἐσομένου πεδον. δῆλον ἐκ τῆς τυγχανούσης. ὡς πάντα ἔχειν τῶν κεφαλαίων τῶν αἱρετικῶν τῶν ὑπὸ κωνσταντίου τοῦ ἀλεξανδρέως ἐκτὸς ἐκτεθέντων τῇ πίστ τῶν πρῶν τῶν κατὰ νίκαιαν μετὰ ἀναθεματισμοῦ ἐκβαινομένων ὡς αἰρετικῶν τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκκλησίας:—

Ὅτι ἀλέξανδρος ὁ τῆς ὁσιότητος μεγαπολίτης ἱερεῦς πόλεως. ἐπὶ καὶ κατὰ τοῦ ἐκτεθέντα πίστιν ὑπὸ τῶν ἁγίων πρῶν τῶν ἐν νίκαιᾳ διαπρεπέσθε, μετὰ ἐπιλογισμοῦ τινὸς τῇ πίστ τῶν ἁγίων πρῶν. καὶ ἐκβαλομένων τῶν αἱρετικῶν κεφαλαίων κωνσταντίου τοῦ ἀλεξανδρέως, τοῦτ συγκαθαιρεθέντα. τοιαύτη γὰρ τῇ ἐκτεθεῖσ τῆς πίστεως, καὶ ἡδὺ μετὰ τῆς ἁγίας συνόδου τῆς ἐν ἡμῖν, καθυποτεθέντα:—

Δωρόθεος ὀδησσιτανὸς μεβηναυσπόλεως δαπεῖ μυσίας. χειροθέτησε ὠξωτος ἐπίσκοπος ὡς πεσίδου. συνυποτεθέντα δὲ καὶ οἱ λοιποί:—

Δοσίθεος δὲ τῆς ἐπιτολῆς, ἐν ἀπεδόθη καὶ τόμος, περιέχων οὕτως:— Ἐ ἁγία συνόδος ἡ τῆς ἀνατολικῆς διοικήσεως, καὶ οἱ ἐν αὐτοῖς ἐπίσκοποι. βιθυνίας. παφλαγονίας. ἀριάτης. μυσίας. ἐδόξιπης.

ξέζεξα τῷ παλάμῃ. ἔξι δὲ ἡ ἐπιθεσις τῆς πίστεως
οὕτως ἔχουσα:—

Πιστεύομεν εἰς ἕνα θεὸν πατέρα παντοκράτορα, παντῶν
ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν. καὶ εἰς ἕνα κύ-
ριον ἰησοῦν χριστὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. γεννηθέντα ἐκ τοῦ πατρὸς μο-
νογενῆ. τουτέστιν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ πατρός. θεὸν ἐκ θεοῦ.
φῶς ἐκ φωτός. θεὸν ἀληθινὸν, ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ. γεν-
νηθέντα οὐ ποιηθέντα. ὁμοούσιον τῷ πατρί. δι᾽ οὗ τὰ
πάντα ἐγένετο. τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐν τῇ γῇ.
τὸν δι᾽ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους. καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σω-
τηρίαν, κατελθόντα καὶ σαρκωθέντα. ἐνανθρωπήσαντα
παθόντα. καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, καὶ ἐν δεξιᾷ τοῦ πατρὸς κα-
θεζόμενον. καὶ πάλιν ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.
καὶ εἰς τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον. τοὺς δὲ λέγοντας ἐξ οὐκ
ὄντος ἐγένετο. ἢ ἐξ
ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι.
ἢ τρεπτὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ, τούτους ἀνα-
θεματίζει ἡ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία.
αὕτη ἐστὶν ἡ πίστις ἣν ἐξέθεντο οἱ πατέρες. πρῶ-
τον μὲν, καὶ τὰ ἄφθαρτα βλαστήματος καὶ λέγον-
τος πιστεύομεν εἶναι τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ. καὶ καθὰ παῦλος
δὲ αἱρέσεως. ἁγαθελλίου τε καὶ φωτίνου. καὶ παν-
λου τοῦ ἁμοσατέως. καὶ μανιχαίου, καὶ οὐαλεντί-
νου, καὶ μαρκίωνος, καὶ καθὰ παῦλος ἄγης αἱρε-
σεως ὑπῆρξε ἐπανεστηκυῖα τῇ ἐκκλησίᾳ. οὓς καθεξῆς
πάντων οἱ ἐν τῇ νικαέων πόλει ἁγιωτάτοι ὑπόκωποι
βλακέδονοι δεσποτικοὶ. ταύτην τὴν ἐκθεσιν τῆς πίστεως,
ἐπάνω ἐμμελῶς ὁμολογησάμενοι, ἤμεσε τε οἱ ἐν
ἐφέσῳ ἁγιωτάτοι, καὶ οἱ ἐν ἰταλίᾳ ἡμετέρᾳ συνό-

δῳ ἁγιοπνεύστοι ὑπόκωποι. ἰωάννης ἐμμε-
νὰν πᾶσι τοῖς ὑφ᾽ ἡμῶν περιτομωμένοις. ἐπιθόμεθα
τῷ τῷ σοφῷ λέγοντι. μὴ μέταιρε ὅρια αἰωνία
ἃ ἔστησαν οἱ πρόγονοί σου. τὰ δὲ ἐπάγγελος ὑπὸ κυρί-
του δὲ ἀλεξανδρέως ἐπιθεβύλλα αἱρετικὰ κεφάλαια.
οἷς καὶ ἀναθεματισμοὺς περιττοὺς καὶ μεταίους,
ἐπαίξαξε. καὶ ἐπιθρόθη ταῦτα κυρωθῆναι ὑπὸ τῶν
ἁγιωτάτων ὑπισκόπων. ἐν βάμᾳ καὶ αὐγούστοι τῆς
ὀρθοδόξου πίστεως, ἡ ἐν ἐφέσῳ ἐπὶ καθηρισθῆναι
αἱρέσεως ἐπίσκοπος:— Ἰωάννης ὑπίσκοπος
ἀντιοχέων τῆς μητροπόλεως, ἐπιθεθέμην τῇ προγε-
γραμμένῃ πίστι. ἐπιγέγραπται δὲ ὁμοίως, καὶ οἱλοι-
ποὶ αὐτῶν ἁγιώτατοι. οἵτινες καὶ διὰ τῆς ἐξῆς ἁγι-
ωτάτης, καὶ θεοφόρου ὑπισκόπου ἐπιγέγραπται αὐτοῖς
ἡ ἑξῆς:— τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ συλλει-
τουργῷ, ἐμοὶ φῶ. ἰωάννης. ἱμετέρος. θεοδωρήτος.
καὶ ἡ μετέπειτα ἑξῆς, ἐν κῷ, χαίρειν:—

Λίαν βεβλάφθαι τὴν οὐσέβειαν καὶ τὴν ἐκκλησιαστι-
κὴν εἰρήνην ἐκ τῆς ἀσπουδίας τῆς τῶν ἀρχόντων
νῦν ἠγνοήμεθα. ἐπαυσε γὰρ ἡ διαμφισβητουμένη, καὶ
τὰς μεμψιμοιρίας συμπλοκὰς, καὶ τὰς τολμηθείσας
αἰτίας ἐξίας. καὶ (ὡς ἡμεῖν ἐν καλῇ γνώμῃ ἔδοξε) τὰς ἀβ-
λαβέστατας αἱρετὰς τῇ ὀρθοδόξῳ πίστει, καὶ τῇ σύμφω-
νῳ καὶ ἀποστολικῇ διδασκαλίᾳ. διὸ παῖδες
τῶν δὲ πρώτων ἀξιούμενοι, μείζονες ἡμῶν ταύτην πα-
ρεπεμψαν. ταύτῃ δὲ οὐκ ἀπόλως φαμεν, ἀγαθὸν
σκοπὸν τῆς σῆς ὁσιότητος μεμαθηκότες, ἐπὶ τὸν
πρὸς τὸν θεοφιλέστατον καὶ ἁγιώτατον ἰουλιανὸν
τὸν τῆς ἐν δικαίᾳ ἁγιωτάτου πόλει τῆς σῆς θεοσε-
βείας ἐπισκοπικοῦ. ἐδήλου γὰρ τὰ γεγραμμένα. ὡς

χρὴ τὸν προφρημένων ὁσιοβεζάλτων ὀπίσω ποτε, ὡσανεὶ γωνίαν ἔσεσθαι τῇ συστάσει ἀπὸ τῶν μεσαιτάτων πρώτων τῶν σινιναία ὡσαυτοειδέντων. καὶ μὴ συμφέρῃ μᾶλλον ἐκάνοις τοῖς βραχέσι ῥήμασιν ἐπαναλαβεῖν. ἀρκοῦσι καὶ τὼ αἰνιγμάτων δόξαι, καὶ τὸ ψᾶδος ἐξέλθαι. ταῦτα μὲν ὁσιότητος ἕνεκα, ὀρθῶς καὶ δικαίως καὶ ὁσιοβαῶς ἐποιησάμεθα. καὶ ὁ δεξάμενος τὰ δεδεγμένα τὴν τῶν δεδεγμένων κοινωνὸν ἐποιήσατο βουλήν. πολλοὶ δὲ τῶν ἐς τὼ ὁσιοβεζάλτου ἐπαναβαινόντων, ἐξέκλιναν καὶ τὰ τοῦ πλοφίτου καὶ ἠφανίσθησαν. ὧν μὲν παρὰ πρώτων παρέλαβον τίσιν, καὶ ἀπόντες. τοῖς δὲ κῦρ Μιχαὴλ τοῦ ἀλεξιανόρεως δωδεκαφυλλίοις καθυποδεξάμενοι. ἐν τοῖς ἀποναρίου χάρᾳ καὶ δόξαις. ἐπιβαίνοντες καὶ τῆς ἄρδου καὶ ὀνομίου διὰ τοῦ βδα. καὶ ἀναθεματίζομεν πάντα τὸν δεχόμενον τὼ μιαιφονῶ ταύτην αἵρεσιν. ταύτῃ τῇ λύμῃ τῆς ἐπιτροπῆς, λίαν ἀντέχομεν. οἵτε ἀπὸ τῆς ἑώας ἐπανελθεῖν λυθῆτες, καὶ ἕτεροι οἱ ἐκ διαφόρων διοικήσεων. ὡς τὸ τὼ σινιναία ἐστεφθῆναι ἀπὸ τῶν μεσαιτάτων πρώτων καθεζῶσθαι τίσιν. οὐδὲν ἧττον ὡς τῇ ζητήσει ὁσιότητος αἰτίας. ἐπεὶ τὸ διδασκαλίαν τῶν συμβεβηκότων δογμάτων, καὶ τῆς ζήσεως πάσης αἱρέσεως. ὑπὲρ ταύτης ἀγωνιζόμενοι διατελοῦμεν, πάντων ὁμοῦ τῶν καὶ τὰ τοῦ βίου καὶ τὰ φρονοῦντες, ἓν πανδοκεῖ καὶ λυπηρῶν, ὥστε ἀνέπαφον διαφυλάξαι τὸν πάλαι τοῦ ἁγίου κανόνα. τοῦτου χάριν. καὶ πολλῶν καὶ μεμονωμένα. τὸν μὲν, ὡς αἱρεσιάρχην. τὸν δὲ, ὡς ἐναντία γράψαντα. καὶ ἐν ἅπασι αὐτῷ ἐναντιούμενα, ὥστε βεβαιωθῆναι καὶ ἐν ἐλπίδι τὰ ἐπὶ διαφθορᾷ τῶν σκληρῶν ἐστεθέντα κεφάλαια, καθαιρεῖν

ἐποιεβεβλήκαμεν. καὶ τοὺς ὑποδεχθέντας καὶ ἐν θεάσθαι τοῖς ἐναντίοις τῆς ὁσιοβάδας δόγμασι τελοῦντας, ἀκοινωνήτους πεποιήκαμεν. ὡς αὐ ἐκβαλεῖν αὐθεντεμπτίσωσιν. ἵνα δὲ πίστιν τῶν ἁγίων πρώτων τῶν σινιναία ἐναντίων ἐπανέλθωσιν. αἰῶν ὅδε αὐτοῖς ὧνησεν ἢ ἡμετέρα μακροθυμία. μέχρι γὰρ τῆς σήμερον ἡμέρας, τῶν διεφθαρμένων ἐκφωνῶν μάχονται δογμάτων. παρεπέμψαμεν δὲ αὐτοὺς καὶ τὸν τοῦ κανόνος ὅρον. ὃς σαφῶς διαγορεύει. εἴτις καθαιρεθεὶς ὑπὸ ποτε ὑπὸ ἰδίου ὑπισχνεῖται, ἢ προσβύτερος, ἢ διάκονος ὑπὸ τοῦ ἰδίου ὑπισχνεῖται, ἑαυτῷ ὑπορρέπει τῶν λειτουργιῶν, καὶ μὴ ἀναμένοι συνόδου κελεύσει, μηκέτι χρεῶν αὐτὸν ἔχειν ἀπολογίαν, μὴ δὲ ἐφιέτερος ἰδίου. ἀγαὲ καὶ τοὺς κοινωνοῦντας αὐτῷ, παντελῶς ἔξω εἶναι τῆς ἐκκλησίας. τοιοῦτῳ τῷ ὅρῳ πεπεισμένοι εἰσὶν. οἵτε καθαιρεθέντες, οἵτε ἀκοινώνητοι γεγονότες. οὐδὲν ἧττον μετὰ τὸ γενέσθαι τῶν ἡμετέρων τὴν καθαίρεσιν καὶ ἀκοινωνησίαν, καὶ ἐπὶ λειτουργίαν. καὶ διατελοῦσι λειτουργοῦντες. ὡς ἐπίσκοποι δηλονότι τῶν ἐθνῶν. ὃ δὴ αὖ δύσκολε ἐπὶ τῆς γῆς, ἔξω πεποιημένον ἐν τοῖς οἰκείοις. ταῦτ' ἐβουλησάμεθα μὲν ἡμεῖς, τὴν σὴν ἁγίαν ἐκείνην γνωρίσαι. προσδοκῶντες δὲ ἔσεσθαι τινὰ τῶν λειτουργῶν μεταβολὴν, μέχρι τοῦ παρόντος ἀνεμείναμεν. ἀλλ' ἐπλανήθημεν τῆς ἐλπίδος. ἔμειναν δὲ τῆς δυσεβοῦς ταύτης αἱρέσεως ἐπιτρεπεχθῶντες, καὶ μὴ δὲ τοῦ ὁσιοβεζάλτου βασιλέως τοὺς ἐκβουλῆς, ἀποδυομένοι. πεντάκις γὰρ ἤδη καὶ ἡμῶν καὶ αὐτοῖς ἐκκλησιαστικῶς, προσετάξεν αὐτοῖς. ἢ ὡς εὐαυλία τῇ πίστει ἐκβάλλειν τὰ καὶ-

εἰλλου κεφάλαια, ἢ τῶν ὑπερ τούτου ὡμολογημένων
ἀρνεῖται, καὶ δόξαι ὡς συμβαίνει τῇ τῶν μακαρίων πρώτων
ὁμολογίᾳ. ὑποίμεθα, ἢ ἐρήμεθα ἡμεῖς τοὺς ἡμε-
τέρους. διὸν ἀσπασόμεθα ὡς, ὡς αὐτοκρὼ μᾶλλον μέ-
χρι τοῖς τῆς ὀρθοδοξίας διδασκάλοις, συμφέρεται
δὲ λίαν τῇ τῶν αἱρετικῶν διδασκαλίᾳ. διδάσκει
γὰρ διὰ τούτων αὐτῶν ὁ τὰ πονηρὰ ταῦτα κλίνας ἡμᾶς
ἀνήλιφε σοφίας. τῆς σωτηρίου δηλονότι θεότητος
οἰκειουμένης μᾶλλον τὰ πάθη ὡς ἰδίου σώματος, οὐδ'
δὲ πάσχουσης ἢ τῶν ἰδίων φύσιν. πρὸς δὲ τούτοις,
ὅτι μὲν φύσις ἦν θεότης καὶ ἀνθρωπότης, οὐ-
τω γὰρ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο ἡρμήνευσεν. ὡς τῆς θεό-
τητος ζητῶ τινὰ ὑποστάσεως, καὶ ὡς σάρκα με-
ταβληθέντος. πρὸς τούτοις ἀναθεματίζει τοὺς δια-
ρρήδην τὰς διαφθορικὰς καὶ ἀποστολικὰς περὶ τοῦ
θεοπάτου χῦ φωνάς. καὶ τὰς μᾶλλον τὰ πάθη, καὶ τὰ
τῶν ἀνθρωπότητα. τὰς δὲ θεοπρεπεῖς, καὶ τὰ τῆς θεό-
τητα τοῦ χῦ σκληρεβαίνοντας, ὅπερ φρονοῦντες
ἀρειανοὶ καὶ εὐνομιανοί, καὶ τὰς μὲν ταπεινὰς περὶ
τῆς οἰκονομίας φωνὰς ἐς τῶν θεότητα ἀναφέροντες.
καὶ πλείσμεα καὶ ποίμνια τὸν ἅγιον λόγον. καὶ ἕτερο-
ούσιον καὶ ἀνόμοιον τῷ πατρὶ λέγειν ἐπεχειρηκότα.
ἐν τούτοις δὲ ἅπερ καὶ σημαίνει τὸ βλασφη-
μον, εἰκότως καλοῦσιν. σύγχυσις γὰρ ἡ ἐγκλήματα τῶν φύ-
σεων. καὶ πρὸς ἐκείνους τῷ θῷ λόγῳ, τὸ, θεοῦ
θεοῦ, ἵνα τιμὰς σημαίνοντας. καὶ τὸ, πατὴρ ἡ
δυνατόν, παρελθέτω τὸ ποτήριον τοῦτο ἀπ' ἐμοῦ.
καὶ τὸ, πεινᾷ καὶ διψᾷ, καὶ ὑπὸ ἀγγέλου ἐνισχύεσθαι.

καὶ λέγει. νῦν ἡ ψυχή μου τετάραχται. καὶ περίλυπός
ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου. καὶ ὁ τοιαῦτα περὶ τῆς
ἀνθρωποπρεπείας τοῦ κῦ ἐκβεβήκασι. ταῦτα δὲ ὡς τῷ
φιλῆς τῆς ἀφθαρσίας καὶ εὐνομίου δυνατὰ ἐκβαίνει, ἀλ-
λ' ἐρεῖς αὐτοῖς καὶ τίσι. ἐκεῖνοι γὰρ τὸ ἑτεροούσιον κα-
τασκευάζοντες μὴ δῶμεν ἀμέλει. τὰ παθητικὰ καὶ τὰς
διαφθορικὰς φωνὰς, τῇ θεότητι τοῦ λῦ προσαναπτου-
σίνως προσφέρεται. ἴσως δέσου ἡ θεοσέβεια. ὡς οὐ τῶν
ἀρειανῶν διδασκάλων, νῦν οὐδὲν ἕτερον εἰσὶν αἱ ἐκ-
κλησίαις αὐτῶν διδάσκουσιν, ἢ ὡς οἱ τὸ ὁμοούσιον δι-
δασκόντες, νῦν τὰ ἀρείου φρονοῦσι. καὶ ὅτι διαχρό-
νου μακροῦ, τὸ ἀληθὲς ἀνεφάνη. ἡμεῖς δὲ τοῖς τῶν
μακαρίων πρώτων τῶν ἐννικαία ἁγίων πλυθέντων,
καὶ τῶν μετ' ἐκείνους αὐτῇ διδασκαλίᾳ διαπρεψά-
των, ὁσίοις θεοῦ τοῦ αὐτοκράτορος. βασιλείου τοῦ καισα-
ρείας. καὶ γρηγορίου, καὶ ἰωάννου, καὶ ἀθανασίου,
καὶ θεοφίλου. καὶ δαμασκηνοῦ τοῖς ῥώμης. καὶ ἀμ-
βροσίου τοῦ μεδιολάνων. καὶ τῶν τὰ αὐτὰ τούτοις
διδαξάντων, ἐμμενοῦμεν δόγμασι. καὶ τοῖς σὺν ἐκ-
σὶν αὐτῶν ἀκολουθοῦμεν ἴχνεσι. τοῖς γὰρ διαφόρα πα-
ρὰ τοῖς καὶ ἀποστολικοῖς καὶ πατράσι φθεγγομένοις
ῥήμασιν, ἀκλινεῖ τῆς ὀρθοδοξίας ἡμῶν πανόπλια κα-
τέλιπον. ὀνάκαμπτον καὶ ἀδιάλειπτον φυλάξαι σπου-
δάζομεν ἀπαντες, οἱ τῷ ἀναστάντι οἰκοῦντες. ἀδιά-
κοις δὲ καὶ βιβλιοι καὶ παραφλεγόμενοι. καὶ ἡδυ-
τέρα καταστασιδοκία. καὶ παννυχία. καὶ δεκτία.
καὶ μυστία. καὶ ψαλμῳδία. καὶ ὑπόστασις. καὶ εὐ-
δόκησις. καὶ αὗται πολλοὶ ἀπὸ διαφόρων σπαρχῶν.
δῆλοι δὲ ἐσὶ καὶ ἰταλικὸν τῆς οἰκονομίας ταύτης
οἰκειοξόμενοι. ὁ γὰρ θεοφιλέστατος καὶ ἁγιώτατος

μῆτινος. ὁτῆς μεδιολάνῳ ἐπισκοπος, καὶ ἑτεροι πλεῖστοι ἡμᾶς ἀπεστάλησαν, καὶ τῷ δυσσεβεστάτῳ βασιλεῖ βιβλίον ἐξεπέμψατο τοῦ μακαρίου ἀμβροσίου περὶ τῆς τοῦδε εὐσεβοῦς πίστεως. ὅπερ τοῖς ἐναντίοις τοῖς αἱρετικοῖς τούτοις διδάσκει κεφαλαίοις. γινωσκέτω δὲ ὑμῶν ἡ ἁγιότης, ὡς οὐκ ἤρκεσε κωνσταντίῳ καὶ μεμένοντι, τῷ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἀλλοτριωτῇ καὶ πάντας τοὺς καινοὺς ἐπαύστην. τοὺς γὰρ ἀπὸ διαφόρων διοικήσεων καὶ ἐπαρχιῶν ἠθροισμένους ἁγίους ἀκοινωνήτους, οὓς ἐκ κοινωνίαν ἐδέξαντο. πρὸς τούτοις δὲ, καὶ ἕτερος ὅπλ αἱρετὸς ἐγκαλουμένος, καὶ τὰ αὐτὰ φρονοῦντας πλησίον καὶ παλαμήδ. οὐχήκασι γὰρ ὅσιν. ἤγουν ἐν θυσιαστηρίῳ, διὸ καὶ ἀκοινώνητοι ἦσαν, τῷ τε διοικητῇ, καὶ τῷ μεδιολάνῳ, τῆς ἐκκλησιαστικῆς οὐτάξιας καὶ τὰ φρονήματα ὄντες, ἐκ κοινωνίαν ἐδέξαντο αὐτούς. τὸ κατ' ἀθῆναι ἐαυτοῖς παντελῶς ἀθετοῦσιν. καὶ τυφωνικῶς μᾶλλον, ἢ εὐσεβῶς δοκιμάζοντες. ἔστω δὲ ἡμῖν τῆς εὐσεβοῦς ἐκκλησίας ἀποδεδεγμένοι, ἀναγκαίως ἕτερον ἑαυτοῖς ἔστανόησαν διώκαμεν. ὧνπερ τὰ ὀνόματα, καὶ ἐκ μέλλων φράσομεν, οἰόμεθα τὰ τῶν πρῶν καὶ τὰ μανιάζεσθαι πίστιν. ἀγαθοῦτων οὐδὲν αὐτοὺς, οὐ νόσῳ, τῆς ὑμετέρας ὀσιότητος ὄρρωμένης, καὶ ξυνήθως τῆς εὐσεβοῦς ἐστοφαστηρίους. πᾶσι δὲ καὶ ἑνὶ τοίνυν δέσποτα ἁγιωσύνῃ. τὰ μὲν πανοῦργα τῶν ἀρειανιστῶν ἀποδεδεγμένων. φυλάξασθαι. καὶ ἀλλὰ δὲ πᾶσι καὶ τοῖς ἐμμὲ καὶ τοῖς μακρὰν, ὡς ταῦτα τὰ κεφάλαια ἐφοῖς ὁ ἐπισκοπικὸς δαλματίας, καὶ θῆλα ἐπολινάριον καὶ βιτάλιον καὶ τιμόθεον τοὺς αἱρετικούς. καὶ ὅτι οὐχρὴ τῆς ἐκκλησίας περιφθονῆ ὅπισθεν ἡμῖν ἀλλὰ ἐπαλῶς προσεχθῆ. σὺν τὸ μὲν αἱρετικὸν

κὸν ἐσκιάσαι φρόνημα. τῷ δὲ τῆς εὐσεβοῦς πίστεως ἀγωνίσασθαι ἐφῶσαι δόγματι. σὺν μὲν ἡμῖν τοῖς καθολικοῖς, σφόδρα ἀγαθοῦ τινὸς ἀσεβῶν ἐγκρίνωσεν. σὺν δὲ καὶ ἁγιωτάτῳ μελετίῳ τοῖς, μὴ οὕτως φρονοῦσιν ἐνόμισεν. σὺν δὲ τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, καὶ εἷς πανούργως τοὺς ἀπόλλου στέρους ἐπεκύρωσεν. μὴ τοίνυν καὶ τὰ φρονήματα τῆς ὑποθέσεως ἡσυχάσεως. ἵνα μὴ ἕτερον ὁρίζωσι αἱρέσιν κεφαλαιώσθαι, ἀνωνήτως ἀλλοιώτας καὶ ἀσχάλη. ἐπαναμένωμεν μεικρὸν ἀναμεῖναι τῇ δυσσεβεῖ. ἀπιστήσαμεν δὲ καὶ τὸ ἴσον τοῦ νόμου, οὗ ἐπιδεῖ κεμεν τῷ δυσσεβεστάτῳ καὶ φιλοχρεστάτῳ ἡμῶν βασιλεῖ. εἶδον γὰρ πίστιν τῶν ἁγίων πρῶν τῶν ἀνίκητε, ἐν ᾧ ἐξεβαλόμεθα τὰ προσόφειλον ἐπιτεθῆναι ὑπὸ κωνσταντίου αἱρετικὰ κεφάλαια. ἀμφότερα κεκινημένης αὐτὰ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως. ὅπερ δὲ μόνοι οὐκ ἐῶ παρεγενόμεθα ἐν τῇ κωνσταντινουπόλει. οὕτω τοῦ δυσσεβεστάτου προσταξάντος βασιλέως, ἐπιτελέσαμεν καὶ τὸ ἴσον τοῦ συνόλου τοῦ παρὰ τῆς ἁγίας συνόδου δοθέντος ἡμῖν, διὰ τῶν γνώσιν τῶν ἐγκεκριμένων αὐτῷ ἐπεσημάνθη. ἐξ ἐστιν ἀπὸ τῶν ἑξακοσίων τῶν μετὰ πολλῶν, γνῶναι τῶν σὴν ὁσιότητα. παῖδων τῶν (ὡς σοὶ ἀδελφότητα προσχαρόμεθα:—

ἴσον ἐν τῇ συνόλῳ ἑξακοσίων τῇ ἐν ἐφέσῳ ἁγίᾳ συνόδῳ παρὰ τῶν ἁγιωτάτων καὶ μακαρίων πατέρων ἡμῶν ἐπισκόπων ἐκτεθέντων κατὰ τοῦ ἀσεβοῦς νεστορίου καὶ τῶν αὐτῷ φρονησάντων.

τοῖς παναγίοις καὶ θεοφιλεστάτοις ἀρχιερατικοῖς καὶ πατράσι. τοῖς ἐν ἁγίᾳ πνεύματι ἐν τῇ ἐφεσίων μητροπόλει. πλησίον. κυρίλλῳ. ἰουβεναλίῳ. φίρμῳ. φλαβιανῷ. μεμνονι. ἀρρενιανῷ. θεοδότῳ. ἀκακίῳ. καὶ πάσῃ τῇ κατὰ τὰς ἁγίας καὶ οἰκουμενικὴν ἐν ἁγίῳ πνεύματι συνόδῳ, παρὰ τῶν ἀρειθείων ἐν κωνσταντίνου

πολλὰ εὖ ὑγιαίνοντας, εὐπρόσδεκτον χαίρειν:—

Ὑμᾶς ἡμεῖς, καὶ τοὺς ὑμετέρους μόνον, ἀλλὰ καὶ τοὺς σωματικοὺς ἡμῶν ὄντας, τῇ ὑμετέρᾳ ἀμοιρίᾳ, καὶ τῷ ἐκ δίκης ἀπεστερῆσθαι θλίψιν μετεῖχεθα. καὶ μεθ' ὑμῶν σκεφαύουθαι τοῖς ἄθλοις. ἐπειδὴ δὲ ὁ πρὸς τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν πόλεμος καὶ μᾶλλον ἡμᾶς ἐξῆπτο νεῖο, ἀπωλλύμεθα μᾶλλον ἢ θαλάσσα. ἀβάσιος δὲ ἡμῖν τοῖς αὐτόθεν ἀφικνουμένοις διὰ τοὺς τοῖς ὁδοῖς ἐφεδρεύοντας, οὐκ ἐξόντες ὅτι ποιήσωμεν, διὰ κρυπτῶν καὶ λῃστῶν τὰς παρεκκλίσεις ἐκκομίζομεθα. φθάσαι δὲ πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀμότητα μὴ δυνάμενοι, τὰς προθυμίας ὑμῶν ὡς ἔχθρας ἐφερόμεθα. τοὺς μὲν καθηκομένους, συγκακοθαιρόντες. καὶ τοὺς, ὁπόσους τῷ χῷ ἐκκλησιάζοντες. ἐβλασφημούμεθα δὲ οὐδὲ τοῖς ἐν ταύτῃ αἱρέσεσι. ῥωννυμένης μὲν τὸν λαὸν, καὶ τῶν κολάσεων τὸν ζῆλον ἐξαπτούσης. ἐκκαιρεταιούσης δὲ καὶ τοῖς ἱερεῦσιν, ὅτε ἐδόκει σκάνοις. ἀμέτρητόν μὲν κρέτταυτ καὶ ὅτε ἀπαυλίες δυέ ἀντὶ, ἐθαροῦμεθα καὶ τῷ ἐκκλησιάζειν, τοὺς ὑπὲρ τῆς δίκαιας ἱδρῶντας μετακαλούντες, καὶ ἰδίᾳ ἑκάστῳ τῶν πρώτων, καὶ κοινῇ πάσι τὰ τῶν ἁγίων προφητῶν καὶ τῶν πρώτων ἐκκλησιῶν φθεγγόμενοι, ὅτι ὡς πρὸς ἅγιοι, καὶ τῆς ἐκκλησίας ἄξιοι, ἐζηλώθητε ὡς προβάλλειν σφαγάς, ὅλῳ τῷ ἡμετέρᾳ πατρὶ χῷ θανατουμένῳ. ἐξορυττόμενοι. καπουζόμενοι. θλιβόμενοι. ὑμεῖς, ἀνδράσιν ἄξιος ὁπόσους, ἀγαπᾶτε καὶ ἡμῖν τῶν πρεσβυτέρων ἐπεβουλῶ διὰ πίστιν. ἵνα δέμεθ' ἀπὸ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας, καὶ τὰ ἐπόχοιτα τῶν ἀγώνων ἐκκλησιάζοντα, τοῦτο ποιήσωμεν. προθύμων γὰρ τὸ καθῆκον. εἰ δὲ μᾶλλον ἐν ταύθα ἠξιώθητε,

ἐπὶ δικαίῳ διὰ τῶν προσκαίρων ἡττῶν ἦν, χρεὼ καὶ τὰ τοῦ θεοφιλεστάτου καὶ ὁσιοβεστάτου βασιλέως ἡμῶν ἀγγέλλεσθαι: ἵνα φανερὸν καὶ ἀκουστὸν ἦτε. ἵνα μὴ ὦσι πολὺ ὑμῖν ἐπὶ τῆς ἁγίας φρονήσεως ἐνδιατρίβοντες:— αὐτὰ γὰρ φορτία τῆς προτεταγμένης ὑμῖν ὑποστάσεως, τάδε τῆς ἁγίας ἐκκλησίας:—

Τοῖς θεοσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις καὶ συμφωνοῦρ- G
γοῖς. σύλλογλῳ. ἐν Χριστῷ. ἀπακτῷ. χρυσοφίῳ. ἱερεμίᾳ. θεοδούλῳ. καὶ ἡγουμένοις, ἡ ἁγία ἐκκλησία ἡμῶν τῆς χῷδαν, καὶ θεσσαλονικέων πάντων ὁσιοβεστάτων καὶ φιλοχριστῶν ἡμῶν βασιλέων συνοικοῦντων ἐν τῇ ἐφεσίων μεγαλοπόλει, ἐν κῷ χαίρειν:—

Τοῖς οὕτω διακειμένοις, ὡς ἐδήλωσεν ἡμῖν καὶ τὰ γεγραμμένα, οὐδὲν ἀπροσδόκητος καὶ τῇ ψυχῇ καὶ τοῖς σώμασι ἐκκλησιάζειν. καὶ οὐκ ὀλίγον ἡμῖν ἐπλήσθη. καὶ ἡδὺ ἐν τοῖς ἀγῶσιν, οὐκ ὀλίγα τοῖς ἀγωνιζομένοις, οἱ ἀσφαλεῖς παρέχοντ ἐδὺ θεαλδν. καὶ τῶν πολεμοκτόνων ἐσοβαίνοντες τὸ πλέον, καὶ πρὸς τὸν νίκην εἰλκύοντες, καὶ παρεγγυῶντες δὲ δή, τοὺς ἐπὶ δόξης ἀγωνιζομένους, ποῖ, τῇ δὲ θεοσεβείᾳ ὑμεῖν, πολὺν τὸν τάχιστα ταεῖνεσθαι νενόηται, τὸ σὺν χῶς ἡμεῖς δυνάμεσθαι καὶ ἐξιλεοῦσθαι ἐπὶ τὸν ἡμῖν τὸν θν. ὡς ἂν μὴ πρὸς ἀδικηθῆμεν, πλὸ δυνάμεθα φέρειν. ἢ πρὸς ἀδελφοὺς, κρίτους πρὸς ἐχθρῶν ἡλωλέναι. κεκοινωνήκατε δὲ ὑμεῖν τῇ φρονήσει, τῶν πόνων, ἵνα θᾶσι ἡδὺ πολὺν ἐπὶ τοῖς μεμερίσμενος πολλῶν, οἱ πόρρωθεν μεμαθήκοντες τὰ γενόμενα, ἢ οἱ τοῖς ἀγῶσιν ἐμπεπλεκότες αὐτοῖς. ἵνα νοῦν δὲ ὑμεῖν ἦς παρέχειν διὰ τὸ μὴ ἀγνοεῖν ἡμᾶς τῶν ἐν τῶν κατὰ ἡμῶν ὀπτίλεγόντας. ἀγαπᾶτε καὶ ἄξιος

ὑμεῖν ζῆλον τὰ κατὰ τὰς αἰτίας ξυνοδου πολεμεῖν.
ἔσεσθε γὰρ ὀρθῶς καὶ ὁσίως διακείμενοι πρὸς τὸν θεοφιλέστατον, καὶ
ἅτε τοὺς τῶν ὁσιοβεστάτων βασιλέων ἀκολουθοῦντες, εὐπρόσδεκτοι
παρέξεσθαι. καὶ λύσις ἔσται τῶν δυσχερῶν. δηλοῦσι γὰρ
ὑμεῖν τινὲς τῶν ἰωάννου τοῦ τῆς αὐτοκρατόρων ἀπο-
νοίας, καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ. καὶ ὁ ξυνέδριος ἀποκρίσεως
ἀξίας δὲ τοῖς κανόσι κατὰ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ ἁγί-
ων ἀποστόλων κειμένου καὶ μένοντος, καὶ τῆς αἰτίας
ξυνόδου τεθαλλούσης. λογιζόμεθα γάρ. μενδὲ τοῦ
τῶν ὀρθοδοξάζων ἐγκωμίου, τὸν θεοφιλῆ καὶ ὁσιοβέ-
στατον βασιλέα. οὐ γὰρ ἂν οὕτως ἐθάρρουν, οἱ τὸν κατ'
ἡμᾶς ἐκκλησιάζοντες πόλεμον. ὡς ἔστε μὲν δὲ οἵπερ ἡμεῖς
ἠξιώθημεν, ἀδιηνεκεῖς. ἀληθῶς ἀδιηνεκῶς, εἰ ἐγ-
κρίνοιεν εἶναι. καὶ ταῦτα πρὸς τὸ παλαιὸν ἐκκλη-
σίασιν ἔχοντες. πρὸς ἀμείωσιν δὲ οὐδεμίαν
τῶν ἀδιηνεκῶν ἐκκλησιαζομένων. τὰ δὲ καλλίστα
πάντων ὁ ὁσιότητα ὑμεῖν πρὸς ἡμᾶς ἀφικνεῖσθαι, ἡμεῖ
δὲ καὶ πρὸς ὑμᾶς. πολλοπλῆ γὰρ ἀκριβὴς ἡμεῖς
ξυνεχῆ σκηπτός τε καὶ θαλάττης, ὥστε μὴ δὲ γνω-
ναι τὴν ἡμεῖν ὁσιότητα δύνασθαι τὰ γινόμενα.
οὗτ' δὲ δακρύων καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς, ἔρρωσθε
ἐμοὶ τέκνα. τὸ δὲ σπάσιον ἡμεῖν τῶν μετὰ πρὸς τὸ πέ-
λος ξυνεχόντων, πάντων οὗτ' ἂν εἴην τῷ πεσεῖσθαι
κρείσσω, καὶ ἀσυμβάτως πρὸς αὐτοὺς διακεῖσθαι. πολ-
λῆς ἀνάγκης ἔχ τοῦτο τῶν ἀεχόντων ἡμᾶς ξυνελθεῖν
νοῦσος. καὶ ἐν τούτῳ δὲ τῆς σὺνοίας ὑμεῖν τὸ μέ-
γος ἔχομεν. κοινωνοὶ ὑμᾶς καὶ τῶν ἀγώνων καὶ
τῶν ἔπαθλων ἡδόντες. καὶ ὁ ἐπὶ τῶν τοὺς ἁγίους μεγύ-
νας ἀμαπόντων ἴσομεν γινόμενον, τοῦτ' ἔστι καὶ ἐπὶ
τῆς ἡμετέρας θεοφιλᾶς ἰσθῆν, εἶχω γὰρ τῶν ἀγῶν

οὕτως τέως, ἀπονοητὶ τῶν σεφάνων καὶ πηξιώσαντες. οὐ-
νοίᾳ μεὶν τοῖς ἀδιηνεκέσιν πεποιήμεθοι. τῶν δὲ ἐπα-
νασπάντων τὰς ἴφη καὶ τὰ δικαίζοντες. ὡς ἔμενδὲ ὑμεῖς
δοκεῖν τὴν ἀσπολήπτα ἔλαττον εἶναι, ἢς πανύτα ὑμεῖν
τοῖς ἡμετέροις ξυνεφερομένοις γνώμοις. οὐ μεί-
κρὸν δὲ ἢς ἀφορμὴν νίκης τοῖς μεμαχημένοις, αἰγὰ
καὶ μεέγιστον ἢς προσκέκτηνται ὁ καὶ ὑμεῖς ἐμεσθομεν
στεροπηφόρα, τοῦ λαοῦ τὸν ζῆλον αὐξάνοντας, καὶ
θαρρῦν καὶ τὰ τῶν ἐναντιωτάτων ἐλπίδος.
λήπτεται δὲ καὶ τὰ χάρακα μεμόνται, ὥστε αὐτόθεν γνωρίζειν
ἡμεῖν, καὶ τὰ παρ' ἡμεῖν ἢς γνῶσιν τῶν θεοφιλεστάτων βα-
σιλέων, καὶ τῆς αἰτίας εὐκληστίας ἔχειν. τοῦτο γὰρ ἐξ
μεῖζον ἢς ὠφελείας αὐτάρκης, ἢ ἐκκλησιαζομένων
ὑμεῖς, ξυνταλαιπωρῦν ἡμεῖν, καὶ πολιορκου-
μένους, ἀνέχεσθαι. λογιζόμενοι δὲ μὴ ἐξ ἡλυθένα
ἢς γνῶσιν ὑμετέρων τὰ πάντων ἀποσκλέπτα, καὶ
αὖθις τὴν θεοσεβᾶ ὑμεῖν, τῶν αὐτῶν αὐτίπτατα
διεπερμαίνεσθε. ἀπηγέκεμεν δὲ πάλαι καὶ τ
ὁσιοβεστάτοις βασιλεῦσι. καὶ γλυκέσθω τὴν θεοσε-
βᾶ ὑμεῖν ὠὴ μεῖζον μεσθήν. ἐν ἡμεῖν ἀποδέδοντ',
ἐσόμενα θῶσι περὶ τῶν ἀπηγεμένων. εἰ δὲ μὴ τοῦ
τὸ γλυκύπατον, ἵνα νῦν χρῶν μεῖζον ὠὴ τῶν ἢ ὁσιοβᾶ,
ἐπεσόμενον ὠὴ βουλομένους ἡμεῖν τινές, ἀγνοῦσι τὴν
αὐτῶν θεοφιλᾶν ἐπιστολᾶς. ἐρρῶσθαι ὑμᾶς
ἐν κῷ ὀλόμενα, ἀμαπτοὶ καὶ ποθηνόπαλλοι ἀδελ-
φοί:— ἴσον ὠὴ ὁσιολῦς κυρίλλου ὠὴ ὁσιοκλῆ ἀλε-
ξανδρέας, πρὸς τὸν καλὸν κωνσταντίνου πόλεως:—
Ἐπεσήμανα χλανὴ ἀγία ξυνόδος ἐπιστολᾶς, ὁπόσου καὶ
τε ὀρθῶς ἀνήνεγκε ὁ μεγαλοπρεπέστατος ἡ-
μεν ἰωάννης, ὥστε βουλεύεσθαι τοὺς ἐκεῖσε, καὶ

περὶ ὑχορείας καὶ ἠμελῶ. ὡς τῆς ἁγίας ξυνόδου
ποιμάνας ξαμελῶς τὴν ἀκακονόνιστον καὶ ἄθεσμον
γλωσσαλγίαν καὶ αἱρέσεων, πλὴν τοῦ ἰωάννου καὶ τῶν
ξὺν αὐτῷ αἱρετικῶν. ἰδοὺ τοίνυν καὶ ἑτέρα μέμνημαι
ἀναφορᾶς πρὸς τῆς ἁγίας ξυνόδου, διδασκούσης ὅτι
καὶ λυπῆσαι οὐ τῇ διαστικῇ χαρᾷ μεμιγμένοι. καὶ
ὅτι οὐκ αἰτεῖσθε ξαίρεσθαι τῶν δεινῶν τὰς καθαιρέσεις. καὶ
ὑχαριέστως μὲν ἀκουσθῆναι τὰ παρ' ἐκείνων δύσα-
βως καὶ ἀθέσμως γλωσσαλγηθέντα. καὶ ἐπεὶ τὸν ἀθεσμον δὲ
μέλλον τὰ παρ' ἡμῶν, ἐδιδάξαμεν καὶ διὰ πραγμάτων ἀ-
ναφορᾶς ὅτι ἀκίνδυνα μὲν, τὰ παρ' ἐκείνων ἀκακονό-
στως γλωσσαλγηθέντα, πεποιήκασι. κοινωνικοὺς δὲ ἡμᾶς
καὶ ξυνεπισκόπους ἔχουσι. καὶ ὅτι τῆς τοιαύτης
οὐκ ὑχιάσαντα γνώμης. μυρίαι δὲ πεποιηκότος
τοῦ μεμνημονευθέντος μεγάλου πρεσβυτέρου ἀνδρός,
ὥστε ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι κοινωνίαν ἰωάννην καὶ τοὺς ξὺν αὐτῷ
τῆς ἁγίας ξυνόδου. μεῖζον σήμερον, οὐδὲ ἀκούσθαι ἀνέ-
χεσθαι τοιαύτης φωνῆς. αἰσχύνεσθαι μὲν, πάντες λέ-
γοντες ὅτι ἀδιάλλακτον ἡμεῖς τῆς τοῦ χριστοῦ, ἐσώμεν
καὶ τὸ παρ' αὐτῶν ἀκακονόνιστος γλωσσαλγηθέν, λυθῆ. καὶ
προσπέσωσι τῇ ξυνόδῳ πολλημελῆ κλαύσαντες. ἀνα-
μεστίσωσι δὲ καὶ νεχθέντων καὶ τὰ δόγματα αὐτοῦ
ἐγγεγράφως. καὶ ἐν τούτοις ἡ πᾶσα ἕνωσις τῆς
ξυνόδου. ἀποτυχὼν δὲ τούτου, οἰέσθω μόνος τῆς
μεμαλθακισμένος ἀνὴρ, ξυνοικεῖσθαι καὶ τοῦτο, τῇ
ἐκκλησίᾳ τῶν ξυνόδων ἐνθέσιν πίστεως ἐγγεγράφως
ὑποδοῦναι αὐτῷ. ἵνα κἀκείνους ποιήσωσι ξυνα-
χθῆναι καὶ ἐνοποιεῖσθαι, καὶ ἀνέλθωσι λέγων, ὅπως ξυνῆ-
ψαι αὐτοὺς τῆς φιλίας, ἀνθρωπίνως λύσαντας ἔχον-
τας μεταξὺ ἀγνήλων. τοῦτο νοήσασθε ἡ ἁγία ξυνό-

δος, πάλιν ἐνέκειτο αἰτεῖσθαι παντὸς λείψανα. ὅτι οὐκ
ἐβαρύζομεν ἑαυτούς. οὐ γὰρ ὡς αἱρετικοὶ κεκληρώ-
θαι. ἀγιασμὸν ἠλθομεν πίστιν ἀθετουμένων ἁγίων, ὧν
καὶ ἐγκράτειαν. καὶ οὐχαρίζεσθαι ὁ βασιλεὺς τοῦ μεγ-
θεῖ νῦν τὴν πίστιν. ἐν δὼς αὐτῷ, καὶ ἐν αὐτῷ
βαπτισθῆς. οὐ προσέβη τοίνυν οὐ δὲ τοῦτο τοῖς
ἀπὸ τῆς ἀνωλοκῆς. κἀκεῖνο δὲ μνημονεύετε. ὅτι ἐκεῖ-
θεν τοὺς ἐκ θείου πίστεως, ἐφιλονεικήκασι πρὸς αἱρε-
τικούς, καὶ θεοῦ ἐν τῇ φιλονεικίᾳ ἔστι. οἱ μὲν, ἐξ' αὐ-
τῶν καὶ ἀδέξονται θεῖον ὑπὲρ τῆς ἁγίας παρθέ-
νου, μετὰ καὶ τοῦ ἀνθρωποτόκου. οἱ δὲ, παντελῶς
ἀρνοῦνται καὶ φασὶν ἑτοίμως ἔχειν ἀποτυμπανθῆ-
ναι τῶν χειρῶν, ἢ ὑποδεχέσθαι τοιαύτην φωνὴν ἀσχη-
μονοῦσαν. παντάπασιν αἱρετικοὶ δηκονότατοι. ταῦτα
πάντες πρὸς τῆς θεοσεβείας ὑμῶν διδασκεσθωσαν.
καὶ μεγίστοις οἱ θεοσεβέστατοι καὶ ἀγιώτατοι ἀρ-
χιερεῖς θεῖται. μὴ πόλεως ἐπισκοπεῖας ὁ πεσόντης,
ἑτέρας ἀνθ' ἑτέρων ἔσται, ἢ δι' ἀξίαν τέρατων τινῶν
ἀνοσιῶν. μὴ ἀποκηρύσσεσθαι δὲ ὑμᾶς ἡ θεοσέβεια. μὴ
δὲ ἀποκαρτερεῖν πρὸς τοὺς ὑπὲρ ἡμῶν ἀγῶνας.
εἰ δίχα ὅτι ἐκείνῳ πρέπει δίκαι καὶ θῷ καὶ ἀνοσίοις.
καὶ ἐν ταύτῃ γὰρ διὰ τὸν τοῦ σωτῆρος χάριν, οἱ μὲν δέσπο-
ται ἡμῶν ἐν δόξῃ τῶν θεοσεβεστάτων ἀποστόλων,
εἰσοίμεως ἔχουσι τὴν ψυχὴν ὑπὲρ ἡμῶν. καὶ
μετὰ δακρύων προσορχόντας λέγοντες, καὶ ξυνεξο-
ειθῆναι καὶ ξυναποθανεῖν διϊσχυρίζονται. ἐν πολ-
λῇ δὲ θλίψει πάντες ὄντες. καὶ διὰ τὸ φρουρεῖσθαι
πρὸς στρατιωτῶν, καὶ πρὸ τῶν ποιμένων ἔχειν αὐτούς,
κεκλεισμένους. μεγίστης δὲ ἡμῖν ἡ πρᾶξις
ξυνόδου ἐπεκράτει καὶ κεκλεισμένοι. καὶ οἱ πλοῦτοι αὐτ-

θανον. λοιπὸν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τὰ ἑαυτῶν πρᾶ-
σσουσιν, οἰκεῖόν τινες ἀναλώμασθε:—
ἴσον ὑπὸ τῆς ἀδελφότητος πᾶσι μεμέρισται τὸ
σκήπτρον ἐφέσου, πρὸς τὸν καλούμενον καινοφαινίνου·
G6 Οἷα δὲ τῷ ἀληθῆ πίστιν τῆς ὀρθοδοξίας κατέχομεν
ἐκκλησίαν ἐφέσου, οὐ δὲ λαθήμ προσκεῖσθαι δυ-
νάμεθα. παρεσμὲν γὰρ παρεσμὲν, ἀπαύστως διαδεχόμε-
νοι. πολλῶ δὲ μᾶλλον σύνοιδεν παρεῖναι τοῖς φέρουσι
γνώσιν, ἢ τῆς πίστεως ὁμολογίαν καὶ ἰσχύν. πόθεν μοὶ γὰρ
ὁμεσταθησεπτέσιος κόμης καὶ διδάσκαλος ἐκκλη-
σιῶν τοῖς ἑσπερίοις, καὶ τῷ πόλιν παρεῖναι ἐμοὶ πο-
λλῶν. καὶ πάντων ὁμοῦ τῶν ὑπὸ τὸν ἥλιον τῆς δὲ κοσμικῆς
ἀπόστερα. διὰ τῆς Φυλακῆς. πολλοὺς δὲ συγχωρῶν ὑ-
βρὶς καὶ παλαιὰν ἡμᾶς τε καὶ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας πα-
σης, τῶν τοῦ ζοξιτέσσου. πᾶσαμεμενόντων τῷ καθαρῇ
μένουσεσορίᾳ, καὶ ὧν τοῦτο βεφορμένων. καὶ πολὺ
πλῆθος χορηγῶν ἀπὸ τῶν σκληπισιαστικῶν κτημάτων.
καὶ διδάσκων τὰς ὕβρὶς καὶ παλαιὰν, διὸ δέξαιτο καὶ
τῷ προφημένῳ ἀδελφίαν καὶ τοῦ μεγαλοπρεπε-
στάτου κόμητος ἡρηναίου τῷ καθημερινὴν ἐκπα-
τῶν τῶν ἀφιξερέων, καὶ ἡ τοῦ αὐτοχθὰς ὀπισθό-
παρουσία. μεθοδία γὰρ ἡ ἁγία ἐκκλησία τῷ μέλλου-
σων αὐτοῦ ὧν δημείαν ἡνύσασθαι. τιμῶδε. καὶ τὸ πε-
χρεως ημένον τῇ ἱερωσύνῃ παλαιοῦδε. ἐπεὶ δὲ τί-
νας τῶν θεοφιλεστάτων ὀπισθόπων μετὰ καὶ ἄλλ-
βεστάτων κληρικῶν, ἧς ἀπαύστων αὐτοῦ. ἄλλο τοῦτο
ποιοῦδε. καὶ τῷ κεχρεωστουμένῳ παλαιοῦδε π-
μεῖν, καὶ ποιοῦδε φανερόν, ὡς ὁ φίλος τῷ πρὸς νεό-
ειον ἐκκλησίαν φυλάξασθαι. διὰ τὸ πᾶσι τῆς ἁγίας
ἐκκλησίας κεκτῆσθαι αὐτόν, τῆς ἀσεβοῦς σύσκε ῆς

ἐμβλέπουσιν. οἱ συγχωρηθέντες δὲ πᾶσι τῶν ἐκκλησιῶν
αὐτῷ ἐφεσίων καὶ τῷ ὁδὸν αὐτῷ περιοὔσῃ, ὃ
δεῖ ὑπὸν ὑπολουθῆσαι. καὶ τῷ οἰκίαν σὺν θεῷ κατέ-
λῦσε καὶ λλιφάσι. καὶ πολλοὶ προσκληρηθέντες
ὧρας, καὶ μὴ συγχωρηθέντες τῷ πρὸς αὐτὸν ποιη-
σασθαι ἐκκλησίαν, ἔμειναν ὑβρὶς ὑποκειμένοντες. μετὰ
δὲ πολλὰς ὥρας τοῦ δόξαν αὐτῷ, μετέσχηθε τοὺς
θεοσεβεστάτους ὠσιοπόπους. καὶ τοὺς διαβεβεστάτους
κληρικοὺς, ἢ ἐκείνων αὐτοὺς διάφορα. ὡς δὲ τὰ
πᾶσι τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἐφέσου φανερὰ πεποιήκασιν αὐτῷ.
ἐκκεχώρησε τὸν μεγαλοπρεπέστατον ἡρηναῖον, καὶ τῷ
ἐκκλησίᾳ, ἀφορητὸς ὧν ἦναι πολυπρᾶ, τοῖς ἡμετέ-
ροις ὀπισθόποις τε καὶ συλλειτουργοῖς, καὶ τοῖς κλη-
ρικοῖς, ὡς καὶ καινοῖς αὐτοῖς προσομιλῆσαι. τοῦ-
των τοίνυν χαριτωμένων, πᾶσαμενόμενοι δὲ τῶν ἁγί-
ων ἐφέσου οἱ ἀποστελλόντες θεοσεβέστατοι ὀπίσθοποι,
καὶ τὰς πολλὰς ὧν δὲ ξαντες. καὶ τὰ χαριτωμένα δι-
γηθέμενοι. ὅτι πρὸ ξεως ἐκκεκομενημένων τοῦ ἁγίου
δυμηρίου πρὸ κλειδίου, ἧς ἀναπαύσεσιν διανέμειν
τῷ ἁγίᾳ ἐφέσου. καὶ μικρὸν αὐτὸν σωφρονίζοντες,
ἀκοινώνητον αὐτὸν πεποιήκασι. καὶ χαλεπῶς αὐτῷ
ἡ ἀκοινωνησία, φανερά. ἐγνωμεν γὰρ ὡς ἀνώνυμόν
τινα καὶ ἀνυπόστροφον καὶ ἀπὸ μέρος τῆς πόλεως
προσελθόν, δηλονῶν αὐτοῦ τῷ αὐτῷ ξίαν καὶ ἀκοινωνό-
σον γνῶμεν. ὡς τε ἐς τὸν τόπον τὸν ἐμὸν χθεσινῶδε.
ὡς πάντας τοὺς καθοικοῦντας τῷ πόλιν ὀρθοδόξους
τυγχάνοντας, τοὺς δυσπιεστέους καὶ λλιφάνους τόπους,
καὶ ἐν αὐτοῖς οἰκεῖν. ἵνα μὴ ἡ σκάνδαλον προσπέσῃ
καὶ ἀκοινώνητος χθεσινῶς ἡ διὰ τῶν προσκεμένων,
ἧς ἔργον ἀληθῆ τῆς Φήμης, ὃ ὄφειλεν καὶ ἐν τῷ ἁγίᾳ σώμ-

ἡλικιᾳ ἰωάννῃ αὐλῷ θεὸν καὶ τοῦτο κωνσταντῖνος ὁ φλάντ
αὐλῶν ἐπὶ χρόνοις ἐπόνησε, ἐστὶν καὶ παρ' ἐκεῖνῳ τῷ τόπῳ
ἐνεστήκασι. καὶ μετ' ὀλίγους αὐλητὴς ἰωάννης ὁ καλλι-
μέλων αὐλῶν θεὸν, ὡς καὶ τίνας τῶν ἐπ' ἐκείνοις ἀμείβε-
νῆς ποιῆσαι, ὡς καὶ ὑβελοῦς πρὸς τῶν ἐκεῖσε, αὐτὸ
νεμηθὲν ὑπὸ φθόνου τῆς ἀμίας ξυλοῦ. καὶ τὰ ξιφίσκια
τοίνυν ὁσιότατοι, πάλαι ἀποῦσιν θεάσει. καὶ τὸν
ἀστρόνομον καὶ ἀκριβέστατον γναλμεῖον ἰωάννου καὶ τῶν
ξυλαύλων, δημοσιοῦσθαι, πρὸς τὸ καὶ τοὺς μεγαλοπρε-
πεστάτους πρέπειας ἐντὸς θεᾶν ἀναχωρῆσαι, τοὺς καθ'
ἡμέραν παρεσπόνδους πλὴν πολλῶν καὶ πλὴν πίστιν. ἵνα
μὴ ἐκ ξυναρπαγῆς τούτων, νοσφίσωνται τὰ τῆς πί-
στεως:— περὶ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν βασιλέων
ὠναφορά: Τοῖς δὲ σεβεσμίοις καὶ φιλοχρίστοις
ἡμῶν βασιλεῦσι, πολὺ δοσότῳ καὶ οὐ κακὸν πιστικῶν,
νικητὴς ἐξ παντοκράτορος, ἀεὶ αὐγούστοις:—

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ ξυνόδος. ἡ χάρι θεοῦ καὶ νοῦ
μεσίτι τοῦ μεγάλου κράτους ξυναχθεῖσα ἐν τῇ ἐφε-
σίων μεγαλοπόλει. τὸ μὲν ὑμέτερον κράτος, οὐπε-
ρεῖδε πλὴ ἀληθῆ πίστιν ἐπορυττομένην ταῖς νε-
σορείου διδασκαλίαις. μετὰ ἰουδαίων οὐδ' ὁτιζόντος
τῷ δεσπότῃ χῷ ἀδιαίρετος καὶ διὰ πλὴ ἡμετέρων
σάρκων ἐπιφανέντα ἀνθρωπίνα πάθη. αἷμα βδε-
λυξαμένη ἡ ἡμέρα διὸ σέβεσθαι τοὺς τοιούτους καθὰ
χῷ λόγος, ἐκπαίσης ἀφ' ἑδὸν τῆς ἐφιλίου, ἡμᾶς ου-
καθῆναι προσέταξεν ἐν τῇ ἐφεσίων μεγαπόλει.
παρῆναι τὰ τῶν πρώων καὶ τῶν ἀποστόλων θεσπίσ-
βέσας βουληθεῖσα δόγματα. ὅθεν ξυνελθόντες καὶ
κοινῇ κρίσει βεβαιώσαντες πλὴ ἐκτεθεῖσαν περὶ
τούτου πίστιν ὑπὲρ τῶν ἑξακοσίων δεκαοκτὼ

ἐὸν ἐνίκησε ξυναχθέντων ἐπὶ τοῦ τῆς μακαρίας
μνήμης κωνσταντίνου. νεςτόριον τε καὶ νοσοῦντα
τὰ ταύτην πλὴ πίστιν καὶ τὰ λοιπὰ φῶτες τέχνης λό-
γων. καὶ ἐπὶ τοῖς ἐκείνοις βλασφήμοις ἀποβλαστήσαν-
τας τῆς δόσεβείας τὸ φρόνημα, ἐπεξελθεῖν βα-
σιλεῖ καὶ θεάλλῃ. καθαίρειν τινὰ λοιπὸν. αὐτῷ
ἐπὶ τὰ τινὰ, διελέσθαι καὶ τῶν ἐπισκόπων ἤδη
ἐκεῖσε θέντας καὶ τὰ αὐτοῦ φρονοῦντας. καὶ τῇ
ἐκείνου βλασφημίᾳ ξυναπαχθέντας, ἅπαντας
τοὺς τὰ αὐτὰ φρονοῦντας, ἀκοινωνήτους ποιεῖν
καὶ θεῖ. μεῖζεις αὖ ἀποσταλέντες τῆς διεφθαρμέ-
νης ἐκείνου διδασκαλίας, ἐπιγνῶσι πλὴ καθολι-
κὴν πίστιν. ἣν ἀνάθεν ἐπορθοδόξουμεν ἅπαντες,
σωζόμεθα. αὐτῇ μεῖς ἐπὶ δόρ θεοῦ τῶν ὑπαχθέν-
των νῦν ἐν τῇ πόλῃ, ἐφεστήκαμεν ταῦτ. πλὴ αὐτῶν
δεξιῶμαι μεταμελήσῃ. αὐτοὶ δὲ, ξυάκοντα τὸν
αἰῶνα θεὸν ὄντες μακρῷ πρὸς, ὕβρεν ἡδύνησι καὶ
ἐν αὐτοῖς καὶ ἐξ ἑτέρων ἀντιλογοῖς καινόσιν ὑπορύ-
ττουσι. καὶ πρόσφατοι φῶτες τόνδε λαβεῖν αὐτὸν
σκότον τῆς ἀντιοχέων ἰωάννην. ὃς καὶ αὐτὸς ὑπὲρ
πολλῆς βρασβυτέρας ἐπὶ θεοῦ τοῦ αἰῶνα ἀποστόλου, πά-
λαι δὲ ἐφεστέρους αἱρετόσιν ἐχειροτόνησαν. τινὲς δὲ
αὐτῶν καὶ ἤδη καθηρημένοι; πρὸς μετάνοιαν οὐκ
εἶδον, ξυναθεῖσες δὲ ὧν πρὸ ἑσπέρας νεςτορίου, κα-
τὰ τῶν ἐξαέρων τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς συνό-
δου, καθαίρεσιν ἐχέτωσαν τέτολμήκασι. καὶ ὡς ἐκ
πλοῦς τῆς ξυνόδου γεγενημένην, ἀνήγαγον ὧν τὸν
ἡμῶν διὸ σέβειαν. ὧν δεξαμένων τὸ ἐμέτερον κρά-
τος, ἐκθέσει μελέτην. νομίζων, ἐκ τῆς ξυνόδου τῶν
τὴν γεγενῆσθαι, καὶ οὐχὶ καθὰ τῆς ξυνόδου πρὸ

κρόσσους, αὐλῶνα λοιπὸν ἡμᾶς τῆς θαλάττης· καὶ
πλεῖν ἐπορεύθημεν ἡμᾶς τοὺς ἐξάρχους τῆς ἁγί-
ας ταύτης ἐκκλησίας· τοὺς θεοφιλεστάτους ἐπισκόπους,
καὶ εἶπον καὶ μείνωμεν· σύλλογον γὰρ εἰκὸς ἦναι
καὶ τῆς εὐσεβοῦς, καὶ τῶν βλαστανόντων αὐτὴν πα-
ραμενόντων, τοὺς ἐκκλησιαστὰς ἐπὶ τῆς πρό-
σω ἡμέρᾳ, πέμπτῃ ἀποληφθήν. οὐ συγκαλεσαμέ-
νεσθαι μετὰ τῶν ἁγιωτάτων ἐπὶ τῆς ἐπισκο-
καὶ τοῦ δεσπότου χῦ βλασφημείας·—

πρὸς τὸν καθηγεμόνα κωνσταντινουπόλεως·

Ἡ ἁγία ἐκκλησία ἡ καθ' ὑμᾶς εὐχάριν καὶ θεσπεσίαν τῶν
εὐσεβεστάτων βασιλέων ἐν τῇ ἐφεσίων πόλει συ-
νελθοῦσα, τοῖς ἁγιωτάτοις καὶ ποθεινοτάτοις
συλλειτουργοῖς, τοῖς καθ' ὑμᾶς κωνσταντινου-
πόλεως διακόνοις καὶ τοῖς εὐλαβεστάτοις πρε σβυ-
τέροις καὶ διακόνοις, τῆς αὐτῆς κωνσταντινουπόλεως·

Τοῖς ἐν τῷ ἁγιωτάτῃ ἐκκλησίᾳ καθεζομένοις πρεσβυτέροις.
καὶ πολλὰ μὲν πάντα ἐχρῆν δεομένοις τόνου πό-
λεμον· οὐ δεομένοις δὲ συγχωρουμένοις· οὕτε τὸ
ἥμερον καὶ χαλινὸν τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλο-
χρίστων βασιλέων θεάσασθαι πρόσωπον, ὅθεν μὴ
μόνον ἁρπάζειν ὧν δυσχεραίνει πλῆθος, ποίαν ἂν
αὐχὴν εὐσύνοπτον παρεχόμενοι, ἢ πρὸς τὰ ἴδια
μέλη, τὰ καθ' ἑαυτοὺς ἀποδύεσθαι. ὑμεῖς δὲ
μέλη τῆς οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας, τὸν ὑπὲρ τῆς
εὐσεβείας ζῆλον διὰ πάντων ὧν δέχεσθε. τοι
γαροῦν ἰδόντες ὑμεῖς τὸν ἀνδριάντα θεσπεσίως οὐδ'
ὅλον τῶν ἐφεσίων οἶκον ὑμᾶς· καὶ ἓν μενοῦν
χρόνου λοιπόν, ἐν ταύτῃ καθαιρεθῆναι. μήτε
διὰ θαλάσσης μήτε διὰ γῆς ἄλλην δυνάμενοι καὶ

καὶ μεγαλης ἀποδοχῆς καὶ στεφάνων ἀξίους ἡ-
γούμεθα· μόνους, καὶ πρώτους ὑπὲρ τοὺς αὖθις
ἀνθρώπους, ξήλῳ τῷ κατὰ θεὸν καὶ νῦν θεύντας, καὶ πα-
τοίους ἡμομένους, ἐκκόψαι τὸν τῆς ἀσεβείας κή-
ρυκα, τὸν ἀσεβέστατον νεοφέλον. καὶ τὰς ἐκκλη-
σίας τοιούτου καθαρθῆναι μιάσους. οὔτε δὲ νῦν
ἀνεχόμεθα τῆς τῶν προφημένων αἱματωπων ἐπι-
σκόπων κοινωνίας χωριαθῆναι. αὖθις καὶ ἐκκοε-
αθῆναι τοῦτοις, κέρδος μέγιστον ἡγούμεθα. κέκρι-
ται δὲ ἡμῖν, μὴ δὲ τοῦτῆς ἐκποσασίας ἐκκλέσθαι,
ἧς κοινωνίαν δέξασθαι. αὖθις καὶ τῶν πάντων ἀνε-
θεμετίθεμεν φωνὰς ἐπεκκηρύσσας. ἰωάννην τε
τὸν ἀντιοχέα, καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ. πρότερον μέν,
ἐφοῖς συγκαθεζόμην ἡμῶν τῶν τῆς ἀσεβείας κηρύκα
νεοφέλου οὐκ ἠνεσχόμην. αὖθις καὶ ἐκκλησίᾳ δι' αἰγόν-
τες. καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ποιούμενοι τὸν λόγον, οὐδε-
μιᾶς ἐκκλησίας ἐκκλησίαν. ἐπεὶ δὲ, ἐφοῖς καὶ πλεῖ πα-
ρησιαζόμενοι τὰ καὶ τῶν κανόνων αἰγορεύειν ἐξέφερ-
σιν. τῆς καὶ τῶν προφημένων αἱματωπων ἐκκλη-
σιῶν ὕβρεως τε καὶ ἐκπορθίας ποιησόμενοι,
ἐκκαρπαλίζειν τὰς ἀσεβείς τῶν φιλοχρείστων βασι-
λέων ἀκοάς, ἐστόλμεσεν. μετὰ δὲ τοῦτων, καὶ διὰ
τὸ, τοῦ φθονήσαντος τοῦ νεοφέλου μεν δαιμονος ὕπο
ζηνων. διαστοι ταῦτ' πάντα, ἐπαρξ αὐτοῖς πάσης
ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας ἀποτεμνόντες, καὶ πά-
σαν ἱεροπρεπῆ ἐνάρξιαν περιελόντες, ἀφωρίσα-
μεν, κελεύσας ὄντες. μᾶλλον καὶ τῶν ἐκκλησιῶν
ὅπερ ἀπάσης ἐκκλησίας, ἢ τοῦτοις ἐπιβαθῆ ἧς κοι-
νωνίαν. μελίσσα μὲν ὀρθοδοξοῦμεν, ἀπαιτίας τὰ προ-
φημένα αἱρέσεων πολυμερῆ μέσσα. γνωρίζομεν δὲ

ἀδελφὸς σὺν πέμπτην τινὰς ὧν τὸ δόσβες σεμνό-
πεδον, ἢ ἐφ' ἕτερον τόπον συγκροτομένους. καὶ
ἡβ' ὁδῷ ἡμῖν πρὸ ἡμέρᾳ διαπεμφθέντα· ἵνα μὲν ἐ-
κποδοθῆναι, διαμενεῖν καὶ δυῶν οἱ ταῦτα κο-
μίζοντες. αὖθις τε αὖθις μεταξὺ πορεύμενοι,
σωθῆναι δεδυνῆσθαι. αὖτον δὲ τοῦ, οὕτως ἡμᾶς
φερομένους, τὸ παράπαν καθῆμεθ', ἡδεῶς
τῷ δόσβεστάτῳ βασιλεῖ ἀναφέρεσθαι. οἱ μὲν,
ἡβ' ὡς ἐμέθομεν, ὡς σωσθῆναι ἡμᾶς ὁρμιζομένων,
οὕτως τὰς δόσβεῖς ἐδιάδεξαν ἀκοάς. αὖθις δὲ,
ὡς τῆς οἰκουμενικῆς ἡμεῶν συνόδου καθελούσης
τὸν τὰ πάντα αἱματωπον καὶ θεομίσητον Φι-
λοξένου ἀνδρέων κύριλλον. καὶ τὸν ἀ-
γαθώπουν καὶ θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον ἡμεῶν μέ-
μονα, οὕτως ἀνενεήκαι ἐτόλμησαν. ἕτεροι δὲ
τάχα καὶ τοῦτ' προσθῆναι ἐθαρρήσαν. ὡς ἡμεῶν
καθαιρεθέντων τῷ τῆς ἐκποσασίας συνεδρίῳ, ἧς
Φιλοξένου ῥήξεως ἕνεκεν. ὧν ἔξαρχος ὁ τῆς ἀντιοχέ-
ων ἐκκλησίας ἐστί· καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ ταῦτα γνωσθῆναι,
πόλλ' καθῆμεῶν Φεύγει, καὶ ὁ πολὺς χρόνος
πολέμου. ἐκκαμηχανίᾳ τοίνυν ἐκκαρξάντες οὐμε-
νοῦν πρὸς τὸν ἡμέτερον βασιλέα θεοσέβειαν ἐκκδό-
σθαι. εἰδότες ὅτι τάχιον γνησίων τῶν οἰκουμενικῶν
συνόδων ἐκκλησιῶν τάξιν. καὶ τὸν ὀρθόδοξον πίστιν
προδοθῆναι μεμαρμένοι ἀναχόμεθα, μετὰ πολλῆς
ἱκεσίας καὶ δακρύων καὶ τούτων τῶν γραμμάτων,
πρὸς πίπτοντες τῷ δόσβεστάτῳ καὶ Φιλοχρείστῳ βα-
σιλεῖ, διδάξαντες τὰ καθῆμεῶν πάντα. ἡμᾶς ἡβούλη
καὶ τὸν γνωμόνα τῶν προφημένων θεοφιλεστάτων ἐπι-
σκόπων τῶν περὶ κύριλλον καὶ μέμονα. αὖθις

καὶ τὴν ἐμετέραν διλαβῆ, ὥστε εἶναι τὴν ἴσην αὐτοῖς ἐκείνῃ τάξιν. ταῦτ' οὖν παρεκαλέσθητε· καὶ τὸν διλαβέστατον καὶ φιλόχριστον βασιλέα διδάξαντες, αὐτὴν μὲν ὑπὲρ πάντας τῆς ζωοδόχου, ἀπόδοθῆναι ἡμῖν, τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν κανόνων μεταδιωκομένους καταγνωσθέντας. τουτέστι τοὺς αἱμοβαλτους, καὶ θεοφιλεστάτους, ἀπιστοπόπους, κυρίλλου καὶ μεμνονας. ἔχει θῆναι δὲ καὶ ἡμᾶς, ἀπὸ τοῦ δύπερ σώπου παρόντος τούτου, καὶ ἀνακληθῆναι λοιπόν. καὶ ἡ μὲν ἀξίοι βύμελῶ ἰδὰν τοῦ δυσεβεστάτου καὶ φιλοχρίστου βασιλέως τὸ πρόσωπον, τοῦτ' ἔστι δεηθῆναι ποιῆσθαι. εἰ δὲ ἀνάξιοι τούτου εἰκείθημεν, καὶ ἵνα τὰς ἑαυτῶν ἐκκλησίας εἰκαλησίας, ἵνα κἀκεῖ συνταῦθα πάντες καθ' ἓν στόμα δοξάζωμεν. οἱ μὲν, ἐκ τοῦ νόμου. οἱ δὲ, ἀπὸ θεμελίας ἀνακαινισθέντες, διὰ δὲ τὸ μὴ ὄκνον πολλὰ ἐν θῆναι ταῖς ὑποκειμέναις, ἠρκέσθημεν ταῖς τῶν προειρημένων χερσίν:—

δέησις καὶ ἱκεσία παρακλῆσις τοῦ πανηγύρεως πρὸς τὸν δυσεβέστατον βασιλέα:—

Εἰδότες ἡμῶν ἐμετέραν δυσέβειαν, πολλῶν πινακλήγων πολιορκουμένων τῶν αἰτιῶν τοῦδε ἐκκλησιῶν. πίστει ἐν αὐτοῖς κηρυττομένης δυσεβοῦς καὶ ἐκπρόπων τοῦ καθεδρουμένης πίστεως, καὶ οἷα μὲν ὑμῶν ὑπὲρ αὐτῆς πρεσβεύσαντα, ἡλίκα δὲ πάλιν διὰ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς πρεσβεύσαντα, ἡλίκα δὲ πάλιν διὰ τὸν ὑπὲρ αὐτῆς πρεσβεύσαντα τὴν ἐμετέραν δυσέβειαν, θαρροῦμεν· καὶ διὰ τοῦτο τοῖς φιλοχρίστοις ὑμεῖν ἐκκλησίας, καὶ τὸν ἐν χερσὶν ἀναδιδάσκομεν τῶν ἐκκλησιῶν πρεσβυτέρων. ὀνῆ τοῦ ἐπαγγελλομένου τοῦ μετέρου. σκοπὸς δυσεβέστατε βασιλεῦ, πρὸς ταῖς αὐτῶν νομοθεσίαις, καὶ τὸ ὀνῆ πα-

ρχὴν πάσης ἀρχαῖς τε καὶ ἐξουσίαις παρεχομένῃ· μεμέρεις αὖ ἡ πάσῃ δοκοῖη λυσιτελὴς εἶναι ταῖς ψυχαῖς. ἐπαδὴ δὲ τὸν τοῦ ἐκκλησιαστέρου ὁ ἐν ἐκφύγῃ, πλὴν ἐκεῖνο παρρησιάζεσθαι, καὶ πρὸ πλὴν ἐμετέρου πορφυρίου, οἱ τῶν θῶν νόμων ἐξηγηταὶ παρεκκλησιάσθαι. καὶ διαφερόντως τε, ἐπὶ καὶ ἡ βασιλεία ταῦ τῆς ὀρθοδοξίας ἐπικαλωσπιζέται πεφύκασι· ἐν μέρει καὶ τῶν θωμαίων, καὶ αὐτοὶ πουλαμβάνεσθαι τοῦτ', καὶ λαν ὅπη τοῦτο φιλοτιμοῦμεθαι. ἕως ὅταν τὸ, ἐκκλῆσιαν ἐναντίον βασιλέων καὶ οὐκ ἀποχωρήσομεν, ἐκκλησίας ἡμεῖν ἐκκαθαίρουσι. καὶ διὰ τοῦτο προτρέπονται ἐν τοῖς ὁμοίοις τῆς παρρησίας, καὶ ἐγὼ, καὶ ἀπολιμπάνεσθαι τῆς μεμνονέως. ταύτην τοίνυν καὶ ἡμεῖς πλὴν παρρησίαν ἐς καιρὸν ἡμῖν παρόν πεφυκότες, διὰ τῆς δεήσεως πλὴν ὑμεῖν ἀνεῦ γκαλοῦμεν, δηλονῆ τῇ δυσεβεῖ καὶ ἐκκλησιάσθαι τῇ ὑμετέρᾳ. ὡς ἡ τὸ μὲν πρεσβεύσαν κράτος πλὴν μεγαλειότητα δῆθεν καὶ φρονεῖν καὶ τῶν αἱμοβαλτῶν καὶ θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων κυρίλλου καὶ μεμνονος, παρὰ τῶν ἀποκεκαθαρμένων τῆς αἱμάτος ζωοδόχου. ἐν οἱ πολλοὶ, αἱρετικοὶ καὶ ἀποστάδες καὶ ἀκοινώνητοι, ταύτην ἐκκεῖναι πάθην τῇ αὐθεντίᾳ τῶν τῆς ἁγίφου ταύτης κυρίων. καὶ πλὴν ἐξουσίαν παραιρουμένῃ, καὶ ἁγίφον πρὸς δέξασθαι. ἀλλ' ἐγὼ οὐ ζῶν καὶ ἀναίρεσιν κατὰ πάντα ἔδηλον καὶ μεμαθηκέναι, τῷ μετὰ διλαβῆ πᾶσι πλὴν ἀρχὴν μεμνονέων πᾶσι τινος ἐν τῆς αἱμάτος ζωοδόχου, τῆς τῶν τοιούτων πλὴν ἀκοὴν καὶ τὸ κέλευσις εἶναι σχεῖν, μετὰ πλὴν ἔχεσθαι ἐν τινι τῶν ἀπάντων

κατηρῆθαι τοῖς προφημισθεῖσι ὁσίοις ἀνδράσι. καὶ
πρεσβεύσασθαι λοιπὸν ὡς ἔοικεν ἀρχῇ καὶ νόμῳ
τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας. ἀπὸ νεοσσοῦ μὲν οὖν
λόγως διὰ τὸ δυσεπιβάτου διάστασκαλίαν κατηρτισθαι.
κυρίλλου δὲ καὶ μέμνονος τῶν ἀγωνιστῶν ὑπὸ
πάντων ἀναξίως καὶ ἀθέσμως καὶ οὐ θεσμῶς τὸ
ἴσον ἐκκομισθέντων ἐκείνοις ἐκ περιβόλου ἐκκλησίας ζημίαν μεν-
δαιμονὶς τοίνυν ὦ φιλόχριστοι βασιλῆς τὸ πάθημα
ἐκεῖνο ὑμᾶς ἐκκλησίαν, ἀποκρατοῦμενον περιέ-
δητε. τὸ ἀκριβὲς πρὸς ὑμετέρῳ κράτει καὶ τῶν
ἀντιπάλων ἐμφῆναι παρέχουσι ἐξέτασιν. μὴ δὲ
μεβρυσίου καιρὸν, τοὺς τῆς βασιλίδος ὑμῶν ἀνακά-
ξητε χρόνους. αἰτᾶ δὲ τὸ τῶν προγόνων ὑμῶν περὶ
τὸ ἐκκλησίαν σφόδρα λαβόντες καὶ τὰ νῦν. καὶ
ὅπως ἕκαστος ἐκείνων τῇ καθ' ἑαυτοὺς οἰκίᾳ καιρὸς
ὑμοφυΐᾳ ἐνώσεως τῶν ἁγίων πρῶν ἐπανθήρησε. καὶ
τῇ δι' αὐτοὺς ὁδῷ τοὺς παρ' ἀλλήλων τοιούτους ἀγῶ-
σι νομοθετεῖτε τὸ περὶ αὐτοὺς ἀκόλ. ἐδόξαν, οὕτω
καὶ αὐτοῖ τὰ ἴδια περὶ τὸ νῦν παρ' ὑμᾶς συγκρότη-
θῆναι ἁγίαν ἔνωσιν. φρονοῦσι προθυμεῖσθε. ὡς
αὖ τοὺς παρ' ἀλλήλοις χθεσπεσίους νόμους ὑπὲρ τῆς βα-
σιλίδος ὑμῶν, καθαρῶς καὶ ὁσίως πληρωσάσθε.
καὶ ὑμεῖς τὰς ὑπὲρ τῆς διαμονῆς τοῦ ὑμετέρου
κράτους δεήσεις ἀλληλοφθόρως αὐτὰ παρεμπωμεθα τῷ
θεοστηρίχτῳ. ὁσιοβεστάτοι καὶ φιλόχριστοι βασιλῆς.
κυρίλλος. θεοπρεμπέστ. πατριάρχης. καὶ δανιὴλ
ἁγιοπλοίτης ἀδελφοῖς καὶ συλλειτουργοῖς. εἰς κύριον χαίρειν.

Πολλοὶ καθ' ἡμᾶς γεγόνασιν ἐκφοβοδιαβολοί. τοῦτο G5
μὲν, ὡς ἀπὸ τῆς ἀληθοῦς ὁδοῦ, ἀκόλουθον γίνεται
ἡμῖν, τοῦ βαλβαίου πολλῶν. τοῦτο δὲ ὡς κανονικῶν

μᾶς ἕτοιμοι μετὰ τῆς πρεπούσης χειροτονίας προ-
θυμίας, συγχωρεῖν δίκαιον τοῖς προφημισθεῖσι ὁ-
σίοις ἀνδράσι. καὶ πρὸς μὲν δεμίαν πόλιν κανό-
νων, ἀπονεμῆσθαι. ταύτην αὐτοῖς προσήκουσαν
ἀρχιερατικῶν τῶν ὑπὲρ τῆς πίστεως κινδύνων, ζημιω-
φέρειν ἡγούμενοι, καὶ παύσας τῆς προθέσεως ἐκ-
κλησίας ὑπολαμβάνοντες, τιμῆ ὑμετέρων ἐκ δυνά-
σεως ἡμᾶς ἐπαλγημένους, τιμῆ ὑμετέρᾳ ἐκ δυνα-
πούμεθα ἀπόστητα. καὶ ὑξιωθέντες ὡς πρε-
μεθα δίκαιον τὸ καὶ παρ' ὑμῶν βεβαιωθῆναι, τιμῆ
ὑῶν πολλάκων τύφον. τῶν καὶ τῇ καθ' ἑαυτοὺς θεσμοὺς
ἀνθρωπίνα, καὶ τῇ καθ' ἑαυτοὺς ἐξετάσεσιν τῆς ὀρθῆς πί-
στεως ἐκκλησίας ἐπιφανῆναι τῷ αἰωνοβίῳ ἀνδρὶ,
καθ' ἑαυτοὺς μόνων. καὶ ὡς ὀρθὰ θεσμὸν πρὸς τὸ ὑμέ-
τερον κράτος, εἰναρίζειν. καὶ μὲν τῶν τῆς θρόνης
προκαθημένων, καὶ τῷ μὲν δοκεῖν βεβαιοῦν μεθέξειν
ἀναστολῆς ἀποκλεῖσαι, ὅπερ οὐ δὲ ἐκεῖνο τῆς ἐκ-
στεως ἀπορραγῆναι προφάσεως ἢ τὰ τῶν κανόνων
πλοθήκη κεκλῆσθαι, πάλιν ὑμεῖν τιμῆ οἰκουμενίκῳ συγ-
κεκροτῆσθαι προεῖδον. εἰ γὰρ ὁ τῆς οἰκουμενικῆς
ἐκκλησίας καθηγητής. ὦ εὐσεβέστατοι πάντες. δι' ὧν κα-
τέστητο γεγόνασιν, ἐπὶ μεῖζον τῶν οὐ προσηκόντ
προσῆκε τιμῆ τῶν κανόνων ἀκόλουθα. καὶ τοῦτο
τῆς ὑμετέρας δεσποτείας ὠφελίμως τιμῆ ἐκ τοῖς
τοιούτοις ἀπὸ δυσεβείας κοινωνίαν. καὶ διὰ τοῦ-
το καὶ ἐκκλησίαν ἀθροιζόμενος. ἵνα μὴ τῆς ἐξουσί-
αὐτῆς τῶν οἰκείων ἀποσφῆν ἀπόστερηθῶν, σὺ δηλον
ὡς διὰ τῆς οἰκείας βλαβῆς καὶ τιμῆ καθ' ἑαυτῶν
ἀγῶν ὁμοπάτριον ἐπιφέρειν βεβαιοῖ. καὶ δεκτοὶ
πάντας τοὺς τῆς οἰκουμενικῆς ἀποστόλους, συγ-

ἐξελθουσῶν. ὡς δὲ φασιν ὅτι ἤρπασε παρὰ τῶν δια-
βεβληκότων, ὅτι καὶ συσκολιὰ ἐμοὶ, καὶ οὐ
καὶ σκηπτὸν τῆς ἀμίας (ὡσὸ δου τῶν καθαίρεσιν
ὑπερμενευετόθεος. αὐτὸν λαμπτὸς ὁ θεὸς, ὁ τοὺς τοι-
αὐτὰ λέγοντας ξηράνας. ἔχθὲς γὰρ ἦς τῶν ἐφεσίων
πόλιν ὁ κύριός μου ὁ μεγαλοπρεπέστατος κόμης
τῶν ἡθῶν λαμπρῶν ἰωάννης, καὶ εἶχεν τῶν ταύτ-
πεφυλαγμένων, οὐδεὶς δίρων ἀληθές. εἰ δὲ δὲ
ὅτι ἰδίαν ἔνεκεν ἡ ἀμία (ὡσὸ δος ὑπὲρ τῆς σπ-
ξεως εἶπε. καὶ οὔτε ἐμοὶ χαλεπαίνει, οὔτε ἑτέρῳ
τινί. ἀμὰ ἡθῶ ζηλῶ κινουμένη, καὶ οὐκ ἐνεγκοῦ-
βα τὰς ἐκείνου βλασφημίας, καὶ τελευτᾷ φίβρωτο αὐτ-
ὠμαγωνιθέντος δὲ τοῦ μεμεμνημένος τῶν σὺν βεσβε-
των καὶ φιλαχειτῶν βασιλέων. διὸ οὐ τῶν ζώ-
καθαιρεθῆς λεγόντων εἶναι δεκτὰ, ἐφεσμουσμε-
θα τεῶς, οὐ δὲ ἠδόπτες τὸ ἐκβαλόμενον. παλιὸ δ-
χαριεσόμεθα ταῖς. ὅταν καὶ ἀξιωθεῖμεν ὑπὲρ
τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ μόνον δεσμεῖσθαι καὶ
ἀμὰ γὰρ καὶ ἑτερα πάντα ὑπομένομεν. οὐ γὰρ ἀμελῶν
τὸ πρᾶγμα ἐστίν. οὐκ ἠνέχετο δὲ ἡ (ὡσὸ δος καινω-
νῆσαι ἰωάννη. αὐτὸν ἐξαλλο λέγουσι. ἰδοὺ τὰ σαμψ.
ἰδοὺ αἱ σκηνήσεις. ἰδοὺ αἱ πόλεις. ἐξουσίαν ἔχ'τε.
ἡμεῖς καινωνῆσαι ἀδώλωτον τοῖς ἀποστόλοις, ἐὰν
μὴ λυθῇ τὸ καθ' ἑκάστην ἐκ τῆς αὐτῶν συνη-
φωνίας καὶ τῶν συλλόγων ἡμῶν. ὁμολο-
γήσωσι, δὲ καὶ πίστιν (ὡσὸ δὴν. καθ' ἑκάστην δὲ τὰ νεκρείου φρονοῦντες, καὶ λαλοῦντες καὶ ὁμο-
λογοῦντες. ἡ πᾶσα δοῦν σύστασις, ἐν τοῦτοις. οὐ-
χέθωσαν δὲ ὑπὲρ ἡμῶν πάντες οἱ ὀρθόδοξοι. ὡς
γὰρ φησὶν ὁμοκλῆς λαὸς, ἐγὼ δὲ ἡς μακάριος ἐπομ-

ἴσον ὑπομενήμενος περιέχοντος αὐτὴ τῆ παρουσ-
τῶν ἀπὸ ῥώμης ζηλωτῶν ὠμοκότων καὶ πραοβύτερ:

Τῆς μετὰ ταῦτα τῶν θεοπατόρων ἡμῶν. φλα- C3
βίου θεοδοσίου τοῦ ζωσκαὶ δεκάτου. καὶ φλαβί-
οὐαλεντινιανοῦ τοῦ ζήτην τῶν αἰωνίων αὐγούστων,
πρὸ ὀξ' ἴδδων ἰουλιῶν, ἤτις ἐστὶ κατὰ ἰωμαίους ἰδι-
φίσκτη. (ὡσὸ δου συμφορὴ ἦθος εἰς τῆ ἐφεσίων
μεγαπόλε. ἐκ θεοπατόρικος τῶν σεβεβεσάτων καὶ
φιλαχειτῶν βασιλέων. καὶ κεκαθιέντων εἰς τῶ
ὠμοκοπάτῳ τοῦ θεοσεβεσάτου δεσποτικοῦ μεμνο-
νος, τῶν θεοφιλεσάτων δεσποτῶν, κυρίλλου
ἀλεξανδρέως. διὸ τοῦτος καὶ τὸν τόπον τοῦ ἁγιω-
του καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκοπικοῦ τῆς ῥωμα-
εκκλησίας, πλησίον, καὶ τοῦ βεκαλίου ἱερουσαλ-
μεων. καὶ μεμνονος τῆς ἐφεσίων. καὶ φλαβιανοῦ
φιλιππων. (ὡσὸ δοντος καὶ τὸν τόπον ἐουφου τοῦ
ὀλαβεσάτου δεσποτικοῦ θεσσαλονικέων. καὶ θεο-
δότου ἀρχιεπισκόπου γαλατίας πρώτης. καὶ φίρμου καπ-
κρέτας καππαδοκίας πρώτης. καὶ πάντων τῶν
λοιπῶν δεσποτικῶν. καὶ βεατουλκε διακόνου καρ-
θαγένης, ἁσυλθόντων τε καὶ (ὡσοδρα(ῶντων ἀπὸ
τῆς ἑσπερίας θεοφιλεσάτων καὶ θεοσεβεσάτων δε-
σποτῶν καὶ προβυτέρων, ἀρκαδίου πρεσβυτέρου.
καὶ τοῦ θεοφιλεσάτου πρεσβυτέρου φιλίππου
τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου καὶ λαμπάτου:
φιλίππου τοῦ ἀποστολικοῦ θρόνου πρεσβυτέρου, ἔφην:
εὐχαριστοῦμεν τῆ ἁγία καὶ σεπτῆ ἕδρα σου. ὅτι ἡμεῖς
τοῖς σὺν ἁγίοις, τοῦ ἁγίου ὑμεῖς συλλόγου ἢ ξένοσε πα-
λαι μεν δὲ οὖν ὁ ἁγιώτατος καὶ μακαριώτατος πα-
πας ἡμεῖς πλησίον ὡς τῆς ἀποστολικῆς καθέ-

ἰωαννόπουλος τῆς ῥωμαίων ἡλιεστίνου μετὰ τῆς πεσφόρου τιμῆς, ἀναγνωσκέσθω:— καὶ μετὰ τὸ διαλυθῆναι τὸν ἁγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον ἀρχιεπίσκοπον τῆς ἁλεξανδρέων ἐκκλησίας κύριλλον, καθὼς ἐξῆς περιέχει, στερίκιος νοτάριος τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας πόλεως ῥωμαίων, ἀνέγνω: καὶ μετὰ τὸ ἀναγνωσθῆναι ῥωμαϊστί:—

ἰούβενάλιος ἰωάννου πατριάρχης ἱεροσολύμων, εἶπε:—

Τὰ ἀναγνωσθέντα τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ὀπισκόπου τῆς μεγάλης ῥώμης ἡλιεστίνου χαρτία, ὀρθοβὰς καὶ ὀρθοδόξως ἔχοντα, ἐμφερέσθω τοῖς προκειμένοις: πάντες οἱ συλλειτουργοὶ ὁσιώτατοι, ἤκουσαν ἑρμηνευθῆναι καὶ ἀναγνωσθῆναι:—

ἑρμηνεὺς τῆς παλαιᾶς διαθήκης: φιλίππου πρεσβυτέρου τῆς ἀποστολικῆς καθεδρας, καὶ πρεσβευτοῦ, εἶπε:—

Τὸ ἱκανὸν ἐβούλετο τῇ ὑμετέρᾳ ἁγιωσύνῃ. ἵνα χαρτία ἀποστολικῆς καθεδρας ἐν πρώτοις ῥωμαϊστὶ ἀναγνωσθῇ. νῦν δὲ ὁμοίως σπεύδει ἡ ὑμετέρα ἁγιωσύνη τῇ μακαριότητι ὅπως καὶ ἑλληνιστὶ ἀναγνωσθῇ, ἀναγκαῖον ἐστὶ τῷ πρώτῳ τῆς ὑμετέρας ἁγιότητος γενέσθαι τὸ ἱκανόν, ὅπερ προέθεμεν ἐφεστηκέναι. ἵνα ἡ ῥωμαϊκὴ ὁμιλία, ἑλληνιστὶ μεταβληθῇ. καθὼς ἐδόκει ἀποδεχθῆναι, καὶ ταῖς ἁγίαις ὑμῶν ἀκοαῖς ἐπηκολουθήθαι:— ἀρκάδιος καὶ πρεσβύτερος οἱ συλλειτουργοὶ ἰωάννου πατριάρχου καὶ πρεσβευταί, εἶπαν:—

Καθὼς ἐκέλευσεν ἡ ὑμετέρα μακαριότης, καὶ ἵνα ἐκ τῶν πάντων γνῶσιν ἔχῃ τὰ χαρτία τὰ προσενεχθέντα, σπεύδει πολλοὶ ἐστὶ τῶν ἁγίων ἀδελφῶν καὶ ἰωαννόπουλον ἡμῶν οἵτινες ῥωμαϊστὶ ἀγνοοῦσι. διαὐτοῦ τοίνυν καὶ ἑλληνιστὶ, ἡ πρόνοια ἐποιήσατο

θῆναι ἰωάννου, περὶ τῆς παρούσης ἐκκλησίας διέπουσαν ἑαυτοῦ πρὸς τὸν ἁγιώτατον καὶ θεοφιλέστατον ἀνδρέα τῆς ἁλεξανδρέων ἐκκλησίας κύριλλον, ὡς ἔσον. ἐπινεύομεν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ὑμῶν προσθέσει. καὶ νῦν δὲ πρὸς βεβαίωσιν τῆς καθολικῆς πίστεως, πρὸς τῶν πάντων ὑμῶν δεξάσθαι, δι' ὑμῶν δεχόμεθα ἐξεπέμψαμεν. ἐπινεύομεν πᾶν ὑμῶν ἐκκλησιαστικοῖς ἐκκλησιαστικῶς, τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ ἀναγνωσθῆναι ἡλιεστίνου, καὶ τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς ἐκκλησιαστικῶς ἐντυγχάνειν:— ἑρμηνεὺς τῆς παλαιᾶς διαθήκης: ἀρκάδιος ἰωάννου καὶ πρεσβευτής, εἶπε:—

Καλῶς ἐκέλευσεν ἡ ὑμετέρα μακαριότης, τὰ προσενεχθέντα ὑμῖν δεκάμματα τοῦ ἁγίου καὶ μετὰ πάσης προσκυνήσεως ὀνομαζομένου παπα ἡλιεστίνου τῆς ἀποστολικῆς καθεδρας ἰωαννόπουλου, ἀναγνωσθῆναι. ἐξὸν γνῶναι δυνήσεται ἡ ὑμετέρα μακαριότης, ποίαν ἔχει φρονητίδα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν:— κύριλλος ἰωάννου πατριάρχης ἀλεξανδρέων εἶπε:—

Ὑποδεχθὲν τὸ δεκάμμα τοῦ ἁγιωτάτου καὶ πατρὸς ὁσιωτάτου τῆς ἁγίας καθολικῆς ἐκκλησίας

νοις προσετάκτην. πορευθέντες μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη. προσέχετε ἡμῖν ἀδελφοὶ ὁ Φιλιππος, ὅτι παρεδέξατο γλυκὺ καὶ ἐν τάλαντῳ, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς, τοῦτο προσέχειν ἐθέλησον, ὅστις πάσιν ἐκκλησίοις περὶ τῆς καινῆς ἀνετέλλετο λατρουργίας. ἀναγκαῖον ἐστὶν, ὅπως προσηκόντως τοῖς ἐκκλησίαν παιδεύσιν, ἀκολουθήσωμεν. ἐκστασιάσθαντες πάντως αὐτῶν τὸν κάματον. οἱ τῷ τοιούτων διαδεξάμενοι τιμὴν, χορηγήσωμεν τῷ ἐπιμελήσθαι, τοῖς τοιούτων διδάγμασι. μεθ' ἁπλότητος μιμησόμενοι τοῦ ἀποστόλου, οὐδεμίαν δόδεκκλησίαν προσθήναι κηδεύομεθα. οὐκ ἔστιν ἡμέτερον τιμὴ τῆς ὑπηρεσίας τῷ διδάσκοντι, ἢ τῶν παραδιδομένων φυλακή. ἐκάτεροι ἔσμεν τῆς πίστεως τὰ σφέτερα, ταῦτ' ἢ ὑμετέρα φρονῆσις ἀσφαλίζεται. ὁπῆ ἀδιάφθορον καὶ πολυτελῆ καθίστα κλῆρον ἢ παρ' οἰσία τοῦ ἡμετέρου δεσπότου σῶμα. ᾧ μόνῳ τῶν ἀποστόλων ἡ ὠφελιότης ἐμφανίζεται. καὶ ἵλαν τοῖς ἐκκλησίοις παῦλος, ἑαυτὸν φυλάττειν καὶ πολίτην, οὐκ ἐπαρκῆν ἔφη. ἡμεῖ δὲ τὸ αὐξάνεσθαι καὶ πολιτεύεσθαι ἐχθρίζομεν. τοιγαροῦν παρεσκευάσμεθα ἐπὶ τὴν παρεκτέον κακιῶν κοινῷ, ὅπως τὰ ἐμπιστευθέντα καὶ διὰ τῆς ἀποστολικῆς διαδοχῆς ἕως τοῦ νῦν σύστεθέντα, φυλαξόμεθα. ἐκεῖνο γὰρ παρ' ἡμῶν αἰτοῦσι, ἵνα καὶ τὸν ἀποστόλον περιπατήσωμεν. οὔτε γὰρ νῦν προσωπόληπτοι. αὐτὴ ἡμετέρα πίστις, καλέσαι πρὸ δίκην. ὁπόταν τοῦτο θωρήξεσθαι δύνῃ. ἐκκαίδεκα πόλεμοι κινοῦσιν ψυχῶν καὶ βελῶν ῥημάτων. ὁπωσοῦν τῇ πίστῃ τοῦ βασιλέως ἡμῶν πεζεύομεν. πάντας νῦν τοὺς ἐκεῖ ὁ μακάριος παῦλος ἐποιμαίνοντας, σὺν ἑαυτῷ προσθεῖναι μόνον ἐνετέλλετο. ὁ αὐτὸς τοιγαροῦν τό-

Ἐπιστολὴ μεταβέβλητον. καὶ ἀκλησιάστου, ἀναγνωσθῆσεται. — Φλαβιανὸς ἐπισκοπος Φιλιππων, τῇ πρὸ ἡμεροθήσεται ἑρμηνεύεται ἐπιστολὴς ἐποδεξάμενος, ἀναγινωσκέσθω. — Παῦλος πρόδουλος ἀπόστολος Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ, καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου πάντας ὑμᾶς ὄντας τῆς χάριτος. μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ. Ἐπιστολὴ μεταβέβλητον. καὶ ἀκλησιάστου, ἀναγνωσθῆσεται. — Φλαβιανὸς ἐπισκοπος Φιλιππων, τῇ πρὸ ἡμεροθήσεται ἑρμηνεύεται ἐπιστολὴς ἐποδεξάμενος, ἀναγινωσκέσθω. — Παῦλος πρόδουλος ἀπόστολος Χριστοῦ διὰ θελήματος θεοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφὸς τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ θεοῦ πατρὸς ἡμῶν καὶ κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν, πάντοτε ἐν πάσῃ δεήσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χαρᾶς τὴν δέησιν ποιούμενος, ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν, πεποιθὼς αὐτὸ τοῦτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθὸν ἐπιτελέσει ἄχρι ἡμέρας Χριστοῦ Ἰησοῦ, καθώς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς, ἔν τε τοῖς δεσμοῖς μου καὶ ἐν τῇ ἀπολογίᾳ καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου συνκοινωνούς μου πάντας ὑμᾶς ὄντας τῆς χάριτος. μάρτυς γάρ μου ὁ θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Χριστοῦ Ἰησοῦ. καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπὸν δικαιοσύνης τὸν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον θεοῦ.

πος. ἡ αὐτὴ ἐποίησεν. τὴν αὐτὴν διανοίαν καὶ νῦν
ἐπαιτῶ. ἡμᾶς πενῆν πρεσβεύομεν καὶ πτωχεύομεν
ὑπὲρ τοῦ, ὁ σὰρκινος πρεσβεύει πρὸς τέλειωσιν. ἵνα μὴ
αὖθις τὴς φθορᾶς καὶ ῥυπώσεως τοὺς παρόντας μολύνῃ
μακρηγορίας, μηδὲν ἐντίθετω ὡς αὐτὸς προσέτα-
ξε. μιμώμεθα ὁμοήκοοι ὄντες καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες, ὧν
δὴ τοῦτο ἐπιφέρῃ. μηδὲν διὰ φιλονεικίαν. μηδὲ
προσέχειν διὰ μεγαλοδοξίαν πλειονοδοξίαν. ἐταπεινώθη μᾶλ-
λον δὲ ἐταπείνωσεν τοῦτο τῶν μεθυόντων κοινὸν πάντων
τὸ ἐπιτήδευμα. ἐτὶς κριτήριον καλέσῃ, ὁ κενόνους πά-
σχων τὴν οἴησιν μολύνει; δι' ὑπόκρισιν ὁσίων πάσχων τὴν
μανίαν; καὶ ὁλυφρωτὴς συνοφαντίαν ἐποιήσατο; φω-
ρηξάσθω τὴν πανοπλίαν τοῦ θῦ, ἡ ὑμετέρα ἀδελ-
φότης οἶδατε τὴν περικεφαλαίαν, ἥτις τὴν ὑ-
μετέραν εὐφαλίζεται κεφαλήν, καὶ ποῖος θώραξ;
τὸ ὑμέτερον ἦθος τὴ χῇ. οὐ νῦν πρῶτον ὑμᾶς
οἱ ἐκκλησιαστικοὶ περίβολοι διδασκάλους ἐδέξαν-
το. οὐδὲν ἀμφιβαλῶ τοῦ θῦ ἐνεργοῦντος, ὅς ποιῇ
τὰ ἀμφότερα εἰς ὅπερ ἀποτελεσθέντων ὅπλων,
εἰρήνην διαδέχεται, ἐπαιδὴ αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις ἐκά-
τερα διδάσκ. αὖ ἀποπαλίσωμεν πάλιν κἀκεῖνα τοῦ
ἡμετέρου τὰ ῥήματα δεσπότου, οἷς ἰδικῶς ἐφρύ-
ξατο, διὰ τῶν οἰκείων ἐπιστολῶν, ταῦτ' παραγ-
γείλῃ. προσέχετε φησὶν ἑαυτοῖς καὶ παντὶ τῷ ποι-
λῃ. ἧς ἡμᾶς τὸ ἅγιον ἔπαξεν ἐπισκόπους,
διοικεῖν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ θῦ. ἣν περιεποιήσα-
το τῷ ἰδίῳ αἵματι. ὅθεν τοιούτους κλητεύειν
ἀνέγνωμεν τοὺς ταῦτ' ἀκριβοῦντας ἐφεστῶτας, εἶτα

νῦν ἡ ὑμετέρα ἀμότης ἐπανελήλυθε. τοιγαροῦν (ιε
οἷς εἶς γνώμης ἡ διδασκαλία τῆς πίστεως, ἑξῆς
γνώσῃ καὶ ἡ ὑμετέρα εὐδικία. παρεκάλεσεν οὖν
τοὺς διὰ τῆς ὑμετέρας διανοίας, ἐκείνης τῆς προσ-
κυνήσεως τυχεῖν, ἧς ἐστιν ἄξιοι. καὶ μὴν κακίαν
χολῆς, ὑπολήψεσι, ἀδόσεβῆ διανοίᾳ, ἡ δὶ ὑπερκῆς
ἐφύλαξεν ἐρήνη. ἀπαγγελεῖται παρ' ὑμῶν τὰ
ὠφελῆ τῶν ἀποστόλων προκηρυχθέντα. ὅπου οὐ δεσπό-
της τοῦ βασιλέως τῶν βασιλευόντων ῥήματα, πυ-
ρωνικῆς ἐπιλήψεως ἡλεήθημεν. οὐ δὲ κἀμοῦ
εὐδωκήθη διὰ πληθυσμολογίας ἡ δυώκησις τῆς ἀληθ. θ.
ὑμᾶς προτρέπεται ἀδελφοὶ τιμιώτατοι. ἐκείνη μό-
νη παρεισπεσάτω ἡμῶν καὶ τῶν φωνῶν ἰω-
άννου τοῦ συναγήσιστοῦ, οὗ τὰ λήμματα πληθύνετε
τιμιώτατε. ἐξῆς κοινὴ σὺν πρὸς τὸν κῦ. οἱ δικαί-
ποια δυώκησις τῆς θῶ καὶ σωτῆρος καὶ ὁμοιώσις πρὸ
οὐσίας, δόξαν παρακαλοῦσιν ὁμοιώσεως τῆς το-
ῦ κτίσαντος τῶν ἐρεώντων πλῆθος. ἐπαιδὴ τοῦτο,
ἐκείνος κἀγὼ δυώκομαι σὺν ᾧ ὁμολογουμένως τοὺς
δαίδεκα ἀνέγνωμεν. τίς τῶν δαίδεκα ἡ αἴτησις
δεομένων εἰρήνατο, ἐπλατύνθη ἵνα δέξωνται τὸν λό-
γον τοῦ κτίσαντος μετὰ παῤῥησίας. καὶ διὰ τῆς αὐτῆ
δυωκήσεως ἐνεργῶς δι δόντος χῷ τοῦ θῦ ἡμῶν
ἡλή φεσθαι τὴν ἐξουσίαν. καὶ τὴν ὑμετέραν νῦν
ἐμία ψυχή, τί ἐστιν αὖ τὸ αὐτόν. ἡ γῆ ὅπως μετὰ
παῤῥησίας ἀφλήσητε τὸν λόγον τοῦ κῦ. καὶ ταῦτ'
δεδώκασι φυλαχθῆναι, ὡσαύτως καὶ κηρυχθῆναι ἐμφερέ-
στατα. καὶ πεπληρωμένοι τῶν ἁγίου πνεύματος
πᾶσι, εἰκὼν διαφόρως γένεσθαι, ἐν ὁμοίως ὑπερῴ-
πὸ τὸ τόπον ἐδιδάξε. καὶ προσοίσετε τοῦτοις πᾶσι

τῶν κανόνα τῆς κοινῆς πίστεως, καὶ κατὰ τὸ χρήσιμον
τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας:—

Φίρμος ἐπίσκοπος καππαδοκίας, ἔφη:—

Καὶ πρότερον ἡμῶν ἔσπευσε τύπον τῷ πεπραγμένῳ,
ὁ ἀποστολικὸς καὶ ἅγιος θεσμὸς τοῦ ἁγιωτάτου ὀπτιμά-
του κληρικοῦ, διὰ τὰ προκειμένων τῶν πρὸς τοὺς θεοφι-
λεστάτους ἐπισκόπους. φημὶ δὴ, κυπριανὸν τὸν τῆς ἀλε-
ξανδρέας, καὶ ἰούβαϊανὸν ἱεροσολύμων, καὶ ἐνῦφον
τὸν τῆς θεσσαλονικέων, καὶ πρὸς τοὺς ἀμφὶ ἐκκλησί-
ου τὸν κωνσταντίνου πόλεως καὶ σύναπορφα. ὧν κἀκεῖθε
ἐπίσκοποι καὶ ἡμεῖς παλαι. τῆς προθεσμίας τῆς δεδο-
μένης νεστορίῳ εἰς διόρθωσιν παρῳχημένης, καὶ πολλῶν
διαλεγομένων χρόνων, ἔσπευδε τοῦ ἐφεσίων καθολικῆ-
βουλῆ, τοῦτ' ἔστι δεσπότου βασιλέως προσταξάν-
τος, καὶ ἐν ταύτῃ διατελούντες χρόνον οἰκοδομῆ-
σαι, ὡς τε καὶ τοῦ βασιλέως παρῳχημένην
προθεσμίαν. ἔσπευδε προσκεκλημένων νεστόριον
οὐχὶ παραγενέσθαι. τὸν τοιοῦτον ὄντα βιβλίον ἔχομεν. καινο-
νικῶ καὶ ἀποστολικῶ ἐνωθῆναι καὶ ταῦτα ἔγραψεν κρίσιν:—

ἀρκαδίου ὀπτίμου ἐπίσκοπος καὶ προβουστικὸς, ἔφη:—

Εἰ καὶ τὰ μάλιστα ἡμεῖς τὸ βραδὺ τοῦ πάλου καὶ τὸ
χρεῶνος ἢ ἐναντιότητος κατέχομεν. ἵνα ἐς τὸν τεταγ-
μένον τόπον, ὑπὲρ ἐλπίζομεν ἐφικνούμεθα, ὅμως
καὶ βεβαιωθῆναι θεῷ καὶ τῶν σύνεδρων τῆς ἐμετέρας μα-
καριότητος, ἐν ταύτῃ τὸ ἡμῶν μέτριον παρεχώρη-
σαν. καὶ διχάζουσιν αὐτῷ. ἔσπευδε τὴν μακαριότητα
τὴν ὑμετέραν, ἐς ἕνα τόπον καὶ ἐς μίαν πίστιν μέ-
νουσαν τὴν ἀγάπην. μεσιτεύοντες δὲ ὑπὲρ τῆς ἐκ-
κλησίας τοῦδε, καὶ ὁ τῆς ἡμῶν ἱερᾶς χειρὸς αὐτοῦ μέλι
αἵματι παρεμποίησε τοῦτῳ αὐτοῦ μέλη τὴν μακα-

Κωνσταντινουπόλεως ἡμῶν ἁγιότης ταὐτὸν τοῦτο μέ-
λεσιν τοῦ ἁγίου καὶ σεβασμίου πάππα κλησί-
νου τοῦ ἐπισκόπου. ὃς προεδρεύσατο τὴν ὑμετέ-
ραν ἀγαπωμένην. οἰκείως ἀγνοοῦσιν διδάσκειν, αὐ-
ὡς γινωσκούσην ὑπομιμνήσκων. ἵνα ταῦτα ἅπαξ
πάλιν θέσις, καὶ νῦν ὑπομνῆσαι καλὴν ξίωσεν,
ἡς πέρας κλῃδίσατε πληρέστατον ἄγαθον, κατὰ

κωλύονται νενεκρωμένοι. ἔσπευδε καθὰ φησὶν ὁ ἀπό-
στολος, ἥδιστα λαλῶ. καὶ λαλῶ ζώσιν ἐν τοῖς τε-
λῶσι. ἔσπευσε νικᾶτε καινονικῇ πίστει. καὶ τῇ τῶν
ἐκκλησιῶν ἥρμην ζώσαν φράζητε. ἔσπευδε οὕτως
ἑτέροις καὶ τοῖς πάλαι καὶ τοῖς μέλλουσι. παρα-
καλοῦντες καὶ σῴζοντες τὰ ἕως εἰρήνην τῇ ἱερουσα-
λήμ. ἀσπαζόμεθα τὴν ὑμετέραν ἀναδεχομένους
φρονητίδα, τοὺς ἁγίους ἀδελφοὺς καὶ συλλείτουρ-
γοὺς ἡμῶν, ὁμοψύχους ἡμῖν καὶ δεδοκιμασμέ-
νους, ἀρκαδίου καὶ προϊκτου ὀπτιμάτους, καὶ φί-
λιππον τὸν ἡμετέραν πρεσβύτερον, οἱ τοῖς παρε-
πομένοις παρέσονται. καὶ τὰ παρ' ἡμῶν πάλαι
ὁρισθέντα ἐκβιβάζουσιν. οἷς παρεκαθῆναι παρὰ
τῆς ἐμετέρας ἀκροτάτου, οἰκουμενίου βούλομαι συγ-
κατάθεσιν. ἔσπευδε τοῦτο ὅπερ ἂν γνῶτε, δοκεῖ ὑπὲρ
τῆς πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν μεμερίμνης κεκρίσθαι:
πάντες οἱ συλλειτουργοὶ ἐπίσκοποι, ἔφασκον. ἐν
τῇ ὀνομαστῇ καθολικῇ νεῷ παύλῳ κλησίνῳ. νεῷ παύ-
λῳ κωνσταντίνῳ. κλησίνῳ τῷ φύλακι τῆς πίστεως. κα-
λεσίνῳ ὁμοψύχῳ τῆς ζωοδόου. κλησίνῳ εὐχαρίστῳ
πάλαι ἡ ζωοδόος. ἧς κλησίνος. εἷς κωνσταντινος. μετὰ
πίστεως τῆς ζωοδόου. μετὰ πίστεως τῆς οἰκουμενικῆς:—
πρεσβύτερος ἐπίσκοπος καὶ προβουστικὸς, εἶπεν:—

ειότητα τῶν ὑμετέρων, ὅπως τίποτε ὑπολειφθῇ πρὸς τὴν ὑμετέραν μακαριότητος, ἡμᾶς διδάσκεσθαι κελεύσητε· — Φιλανθρωπος πρόσβυτερος καὶ πρόσβυτης τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, ἔφην·

Χάριτας ὁμολογοῦμεν τῇ ἁγίᾳ καὶ σεβασμίᾳ συνόδῳ, ὅτι ἀναμνησθησομένων ὑμῶν τῶν γεγραμμένων τοῦ ἁγίου καὶ μακαρίου πάπα ἡμῶν, τὰ ἁγιασμένα λιτὰ ἐδέησθε ἁγίας ὑμῶν φωνῆς τῇ ἁγίᾳ κεφαλῇ, καὶ ταῖς ἁγίαις ὑμῶν σκιβοκόσμοις, συνηχήσατε· οὐ γὰρ ἀγνοοῦμεν ὑμῶν μακαριότητος, ὅτι ἡ κεφαλὴ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀποστόλων, ὁ μακάριος πέτρος ὁ ἀπόστολος· καὶ ὡσαύτως νῦν τὸ μέγιστον τῶν ὑμετέρων πολλοῖς χαρμάτων καὶ σκυλμῷ βεκαδύπορον παρεγένετο, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν ταῖς τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τῆς ἡμῶν ἀφιξεως παρεσκευῆς, ἡμῖν φανερωθῆναι κελεύσητε· ἵνα καὶτὰ τῶν γραμμάτων τοῦ μακαρίου πάπα ἡμῶν, Σεργίου καὶ τοῦ παρόντος ἁγίου συλλόγου, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως τῇ αὐτῶν καὶτασθέσει βεβαιώσωμεν· — Θεόδοτος ἱωτόσκοπος ἁγιωτάτης, ἔφην· Δικαίαν τῆς ἁγίας συνόδου τὴν ψῆφον ἐκτεθέχθαι, ὁδὸν ὅλων ὄντες, τῇ ἱερᾷ φοιτήσει τῶν γεγραμμένων τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου κλεσσίνου, καὶ τῇ παρούσῃ τῆς ὑμῶν θεοσεβίας· τάυτα γὰρ ζήλον τοῦ σώζεσθαι καὶ ἁγιωτάτου ἱωτόσκοπου κλεσσίνου ἐδεξατο, καὶ τὴν περὶ τὴν ὀρθὴν πίστιν σπουδήν. Ἐπειδὴ δὲ καὶτὰ πεπεσταγμένα ἐξεζήτησεν ὁ λόγος καὶτα μαθεῖν ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια, ἐξ αὐτῶν τῶν πεπεσταγμένων ἐντομωτέρων ὅπου τῷ καθηκόντι ἐπληρώθη νοσεῖν, τὸν προφορηθέντα ὑμῶν ἠσυχάσθαι, τῆς πεψήφου τὸ δίκαιον, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου τάυτα ζήλον, καὶ τὴν ἐκφώνησιν τῆς πίστεως, ἣν καὶ ὁ θεοφιλέστατος καὶ θεοσεβέστατος καὶ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος κλεσσῖνος, μεγάλῃ κηρύσσει τῇ φωνῇ· δηλαδὴ μετὰ τὴν ὑμῶν καθαίρεσιν, καὶ τῶν ὑπολοίπων τῆς πλάνης. Τῇ νῦν προκειμένῃ. Τοῖς μετὰ τὴν ὑπαρξιν τῶν θεσπεσίων ἡμῶν βασιλέων τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τοῦ ἁγίου πάπα ἡμῶν, τὰ ἁγιασμένα λιτὰ ἐδέησθε ἁγίας ὑμῶν φωνῆς τῇ ἁγίᾳ κεφαλῇ, καὶ ταῖς ἁγίαις ὑμῶν σκιβοκόσμοις, συνηχήσατε· οὐ γὰρ ἀγνοοῦμεν ὑμῶν μακαριότητος, ὅτι ἡ κεφαλὴ τῆς πίστεως καὶ τῶν ἀποστόλων, ὁ μακάριος πέτρος ὁ ἀπόστολος· καὶ ὡσαύτως νῦν τὸ μέγιστον τῶν ὑμετέρων πολλοῖς χαρμάτων καὶ σκυλμῷ βεκαδύπορον παρεγένετο, διὰ τοῦτο παρακαλοῦμεν ταῖς τῆς ἁγίας συνόδου πρὸς τῆς ἡμῶν ἀφιξεως παρεσκευῆς, ἡμῖν φανερωθῆναι κελεύσητε· ἵνα καὶτὰ τῶν γραμμάτων τοῦ μακαρίου πάπα ἡμῶν, Σεργίου καὶ τοῦ παρόντος ἁγίου συλλόγου, καὶ ἡμεῖς ὁμοίως τῇ αὐτῶν καὶτασθέσει βεβαιώσωμεν· — Θεόδοτος ἱωτόσκοπος ἁγιωτάτης, ἔφην· Δικαίαν τῆς ἁγίας συνόδου τὴν ψῆφον ἐκτεθέχθαι, ὁδὸν ὅλων ὄντες, τῇ ἱερᾷ φοιτήσει τῶν γεγραμμένων τοῦ θεοσεβεστάτου ἐπισκόπου κλεσσίνου, καὶ τῇ παρούσῃ τῆς ὑμῶν θεοσεβίας· τάυτα γὰρ ζήλον τοῦ σώζεσθαι καὶ ἁγιωτάτου ἱωτόσκοπου κλεσσίνου ἐδεξατο, καὶ τὴν περὶ τὴν ὀρθὴν πίστιν σπουδήν. Ἐπειδὴ δὲ καὶτὰ πεπεσταγμένα ἐξεζήτησεν ὁ λόγος καὶτα μαθεῖν ἡ ὑμετέρα θεοσέβεια, ἐξ αὐτῶν τῶν πεπεσταγμένων ἐντομωτέρων ὅπου τῷ καθηκόντι ἐπληρώθη νοσεῖν, τὸν προφορηθέντα ὑμῶν ἠσυχάσθαι, τῆς πεψήφου τὸ δίκαιον, καὶ τῆς ἁγίας συνόδου τάυτα ζήλον, καὶ τὴν ἐκφώνησιν τῆς πίστεως, ἣν καὶ ὁ θεοφιλέστατος καὶ θεοσεβέστατος καὶ ἁγιώτατος ἐπίσκοπος κλεσσῖνος, μεγάλῃ κηρύσσει τῇ φωνῇ· δηλαδὴ μετὰ τὴν ὑμῶν καθαίρεσιν, καὶ τῶν ὑπολοίπων τῆς πλάνης. Τῇ νῦν προκειμένῃ. Τοῖς μετὰ τὴν ὑπαρξιν τῶν θεσπεσίων ἡμῶν βασιλέων τοῦ θεοσεβεστάτου καὶ ἁγιωτάτου ἐπισκόπου τοῦ ἁγίου πάπα ἡμῶν, Φλαβίου θεοδοσίου τοῦ θεσσαλονικέως, καὶ Φλαβίου οὐαλεντινιανοῦ τοῦ διηνεκῶς αὐγούστων, τῇ πρὸ πάντων ἀδιαβρύπτου πίστεως. Ἐπειδὴ καὶτὰ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, ἰουβεναλίου ἱεροσολύμων, ἀρκαδίου καὶ πρόκλου λαοδικείας τῶν θεοσεβεστάτων ἐπισκόπων, καὶ φιλάνθρωπου λαοδικείας πρόσβυτέρου. Εὗρε. καὶτὰ τῶν χθὲς ἡμέραν ζωοδόχους τῆς ἁγίας ταυτης καὶ μεγάλης ζωοδου. ἡ θεοσέβεια ὑμῶν παρούσα μετὰ τὴν ἀναγνωσιν τῶν γεγραμμένων τοῦ ἁγιωτάτου καὶ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου τῆς μεγάλης ῥώμης κλεσσίνου, ἠτήσατο ἐντομώτερα ταῦτα πεπεσταγμένα ἐξετασθῆναι καὶ ἐπιγνωσθῆναι, ἀκολούθως ἡ ἁγία ζωοδος, τοῦτο γνωσθῆναι ἐτύπωσεν. Εἰ οὖν ἀνέγνωσται καὶ μεμαθήκαμεν τῶν ἑαυτῆς δώσαμεν ἡ ὑμετέρα ἁγιότης, τὸ δοθὲν καὶτα ζιωσῆ· — Φιλάνθρωπος πρόσβυτέρος καὶ πρόσβυτης τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, ἔφην·

Πεφανερώσθω μὲν ἡμῖν ἀπὸ τῆς ἀναγνωσεως τῶν πεπεσταγμένων, τάκαὶτα νεοτέρων οὐδαμόθεν ἐν τῷ ἁγίῳ ὑμῶν συλλόγῳ, εἰ μὴ τοῖς ἐντομωτέροις ἐγνωσται, πάντα κανονικῶς καὶ καὶτα τῶν ἐκκλησιαστικῶν ὠτοκήρυκτα κεκρίσθαι. ἀλλὰ καὶ νῦν αὐτοῦ μένω τ

ὑμέτερον σέβασμον, ἀνακαινισθὲν τὰ αὖθις καὶ
ἀναγραφὲν ἐν τῇ ὑμετέρᾳ ζωοδόχῳ. αὖθις ἡμεῖν
ἀναγραφήναι. ὅπως ἡμεῖς ἀκόλουθα τοῖς τύποις
τοῦ ἁγιωτάτου πάπα κῦρ ἐστίνου, τοῦ ταύτην ἡμῖν
τὴν θρονικὴν ἐπιδεδωκότος. ἐπιμελεῖ καὶ τῆς ὑμε-
τέρας ἁγιωσύνης, διωκημένα τὰ κεκριμένα βε-
βαιοῦσι:— ἐρμηνεὺς τῆς καθ' ἡμᾶς θεσέως:
ἀρχιδιάκονος ὁ δούλος βέσσιος ὠσίοκτιτος καὶ πρω-
βουλεὺς τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, ἔφη:—
Χάριτας ὁμολογοῦμεν τῇ ὑμετέρᾳ μακαριότητι.
ὅτι τῇ ἡμετέρᾳ σπουδαιότητι καὶ τῇ αὐτῶν, τὰ ἐκ
νέου πεποιημένα ἀπὸ τῶν πεπεσμένων. καὶ νῦν ὁ
ελεῶν ἡ ὑμετέρα μακαριότης, ὅπως ἀκολουθή-
σαντες τῷ τύπῳ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος, δι-
δαχθῆναι διωκημένα τὰ ὁρισθέντα παρ' ὑμῶν:—
μετέμων ὠσίοκτιτος ἐφέσου, εἶπεν:—
Οὐδεὶς κωλύει καθ' ἡμᾶς τὴν αἴτησιν τῶν ἁγιωτάτων καὶ
ὁσιωτάτων ἀποστόλων ἀρχιδιακόνου καὶ πρωτοσπαθα-
ρίου. καὶ τοῦ δούλου βεσσίου καὶ θεοφιλεστάτου πρε-
σβυτέρου φιλίππου τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τῆς
μεγάλης ῥώμης, καὶ δευτέρου πάλιν ἀναγνωσθῆναι
τὰ πεπεσμένα ὑπὸ τῆς καθαιρέσεως νεστορίου τοῦ
αἱρετικοῦ. ὅθεν καὶ αὖθις ἀναγνωσκέσθω:—
πάντες πρεσβύτεροι ἀλεξανδρέας καὶ πρω-
μενικήριος νοτάριος, ἀνέγνω:—
Τοῖς μετὰ τὴν ἀναστάσιν τοῦ θεοδοσίου τοῦ βασιλεύσαντος. καὶ φλαβίου οὐαλε-
τινιανοῦ τοῦ ἑτέρου τῶν αἰωνίων αὐγούστων, τῇ πρὸ δεκα-
ἡμερῶν ἰουλίων, πανὶ ἀκαλδι καὶ ὀγδόῃ καθ' ὥραν μ-
πλίου, ζωοδόχου συναγωγῆς ἀνθῆς ἐφεσίων μέ-

infer cum Cod. 251 g.

γάλης, ἐν θεσσαλονίκῃ. οὖσης θεοφιλεστάτων καὶ φι-
λοχρίστων βασιλέων, καὶ θεοδενδίων τῇ ἁγιωτάτῃ
ἐκκλησίᾳ τῇ καθολουμένῃ μακελίᾳ, τῶν θεοσεβε-
στάτων καὶ θεοφιλεστάτων ὠσιοκτόνων, καὶ μάλλου ἀλε-
ξανδρέας. διὰτοῦτο καὶ τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου
καὶ ὁσιωτάτου ἀρχιεπισκόπου τῆς ῥωμαίων ἐκ-
κλησίας κῦρ ἐστίνου. καὶ τοῦ βουκαλίου ἱερασαλύμ-
καὶ μεμνονος τῆς ἐφεσίων. καὶ φλαβιανοῦ φιλίπ-
πων, ἐπεζήτησε καὶ τὸν τόπον ῥοῦφου τοῦ θεσ-
σαλονίκης ὠσιοκτόνου θεσσαλονικέων. καὶ θεοδότου
ἀγκύρας γαλατίας πρώτης. καὶ τὰ ἑξῆς:—
ἡ ἁγία συνοδος, εἶπε:—
Ἐν τοῖς αὐγούστοις μὲν ἐπεκυρώθη βουλῇ θεόντος τοῦ πι-
μενιωτάτου νεστορίου τὴν παρ' ἡμῶν κλῆσιν, μετὰ τοῦ
τοὺς παρ' ἡμῶν ἀποσταλέντας ἁγιωτάτους, καὶ θεο-
φιλεστάτους ὠσιοκτόνους, προσδεξαμένου, ἀνα-
κωὼς ἐμφορήσθαι ὠσὶ τὴν ἐξέτασιν τῶν δυσ-
σεβῶν θείων ἀκτῶν. καὶ φωραζόντες αὐτὸν ἐκτὸς
τῶν ὠσιολῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν συγγεγραμμένων
τῶν ἀναγνωσθέντων, καὶ ἐκ τῶν ἀρτίως παρ' αὐτοῦ
ῥηθέντων καὶ τὴν δὲ τὴν μεδιόλανον, καὶ μαρ-
τυρηθέντων δυσεβῶς φρονοῦντα καὶ κηρύτ-
τοντα, ἀναγκαίως κινηθέντες ἀπόπτε τῶν κανόνων
καὶ ἐκ τῆς ὠσιολῆς τοῦ ἁγιωτάτου πρὲ ἡμῶν πά
συλλειτουργοῦ κῦρ ἐστίνου τοῦ ὠσιοκτόνου τὰς ῥωμαί-
ἐκκλησίας. διαφορίζοντες πολλάκις, ὠσὶ ταύτην
τὴν σκυθρωπὴν καὶ ἀθέσμιστον ἐμφορήσιν ἀπόφα-
σιν. ὁ βλασφημηθεὶς τοίνυν παρ' αὐτοῦ πρὲ
ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ, ὥφειλε διὰ τῆς παρούσης ἁγιωτάτης
ζωοδόχου, ἀναθέσιον εἶναι τὸν αὐτὸν νεστόριον, τοῦ

τε ὡσαύτως καὶ ἀξιωμάτος, καὶ παντὸς συλλόγου
ἱερατικοῦ. καὶ ὀξεῖς ὡς ὑποδεχθαι τῶν ἁγίων
των ὡσαύτως:— ἑρμηνεία τῆς καθ' ἑαυτόν:—
Φιλάνθρωπος προβλεπτικὸς καὶ προβλεπτικὸς τῆς
ἀποστολικῆς καθέδρας, εἶπεν:—

Ὀνδενὶ ἀμφιβολόν ἐστι, μᾶλλον δὲ πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις
ἐγνωσθη, ὅτι ὁ ἅγιος καὶ μακαριώτατος πατὴρ ἡμῶν
χος καὶ κεφαλὴ ὢν ἀποστόλων. ὁλῶν τῆς πίστεως.
ὁ θεμέλιος τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, ἀπὸ τοῦ
κυ ἡμῶν ἰυ χυ ὁρίς καὶ λυτρωτοῦ τοῦ κόσμου, τοῦ ἀν-
θρωπίνου, τὰς κλείδας τῆς βασιλείας ἐδέξατο. καὶ
αὐτῷ δεδόται ἐξουσία τοῦ δεσμεῖν καὶ λύειν ἁμαρ-
τίας, ὁσῆς ἔως τοῦνῦν καὶ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ δια-
δόχοις, καὶ ζῇ καὶ διηκέστ. τοῦτου τοιγαροῦν καὶτὰ
τὰ ξιν ὁ διάδοχος καὶ τὸ ποθούμενος ἅγιος καὶ μακα-
ριώτατος πατὴρ ἡμῶν κῦρις ὁ ὡσαύτως, ὡς
ταυτην τὴν ἁγίαν ζιώδον, διαδέχεται ἡμᾶς τῆς ἐκ-
τοῦ παρουσίας ἀποστάλεν. ἵνα τὴν ζιώδον ἡγεμο-
σιακὴν καὶ φιλανθρωπότατοι βασιλεῖς οἰκουμε-
μονα θέντες, καὶ ὡς τὸ διηνεκὲς φυλάττοντες τὴν κα-
θολικὴν πίστιν. ἢ καὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν ἀποστο-
λικῶν. τῶν ἀπὸ τῶν ὁσιοθεσπεσίων καὶ φιλανθρωπο-
τατων τῆς ἁγίας μνήμης πατέρων καὶ πρώην ἐκ-
των, ἕως νῦν ἑκατοίς παραδεδομένῳ ἐφυλάξαν
καὶ φυλάττουσι. φθονοῦντες τοίνυν ὡς προφή-
κεφαλὴ, ζιώδον ἄγειν. ὥστε ὁπότις ἡ καθολικὴ
ὅπως ἀπὸ τῶν αἰώνων ἕως νῦν προφυλάττει, οὐ-
τως καὶ ὡς τὸ διηνεκὲς, ἀβλαβὴς διαμένοι. νεστό-
ελος τοίνυν ὁ τῆς πᾶσης διασεσωφὼς ἀσφαλὴς, καὶ
κεφαλὴ τῶν πάντων. πλησθὲς καὶ ὑπομνησθὲς, πα-

θὼς ἐκ τῶν παρεσχημένων ζιωδικῶν ἡμῖν πεφανέρω-
ται. καὶτὰ τοὺς τύπους τῶν πρώην. ὑποκαὶτὰ τὴν τῶν
κανόνων ὡσαύτως, ὡς τὴν δίκην ἡ ἁγία καὶτεφρόνησεν.
ὁς αὐθαιρέτως ἑαυτὸν περισυνεκλεισε ὥφελε τὸ ζῆν τῷ
ἁγίῳ συλλόγῳ. ἵνα τὴν ἀποκαὶτὰ ἀναστροφὴν, τὴν ὑγιᾶ
δέξηται. ἀγὰ καὶκαὶτὰ ἐλαχιστοτάτην ἐξων τὴν ζιωδέ-
σιν. ὡς τὴν ἁγίαν ζιώδον ἐποιήσατο ἀθῶς ὡς πεφρόνη-
κανονικῶς, καὶ καὶτὰ τὴν τῶν κανόνων ὡσαύτως πε-
ρόησιν, οὐκ ἠθέλησε. καὶ τὴν ὑπέρθεσιν δὲ οὐ μόνον
τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας συγχωρηθῆναι, ἀγὰ καὶ
καιρὸν πολλὰ διαστήματα παρελπλυθένα. ὡσφαλῶς
ἐστ τοιγαροῦν ὁ τῆς πανσόμπτου πολεμῶ καὶ σφόδρα
ἀσεβὴς καὶτὰ τοῦ κῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ ἐστάλμενος ἀπε-
νεγκὼν βλασφημίαν, καὶτὰ τὸν τύπον πασῶν τῶν
ἐκκλησιῶν, ἐπιδὴ ζωντες ἐν τοῦτῳ παδίεφε-
τικῷ συλλόγῳ διὰστε τῶν παρόντων, διὰστε τῶν πρὸ-
βύτων τῶν ἀπὸ τῆς ἀνατολικῆς τε καὶ δυτικῆς ἐκ-
κλησίας οἱ παρόντες ἱερεῖς. διὰτοί τοῦτο ἀναλουθή-
σαντες τοῖς τύποις τῶν πρώην καὶ ἡ παρούσῃ ἁγία σύ-
νοδος, ὥρισε καὶτὰ τοῦ βλασφήμου καὶ προπετοῦς,
προσευσχημόνησε ἀποφάσιν, ὥστε τὸν μὲν ἀνάθεμα
τὴν διόρθωσιν, μετὰ ἐκείνου τὴν μερίδα ἔχειν, περὶ
οὗ μέλλει πᾶσι, τὴν ἁγιωσύνην αὐτοῦ λαβέσθαι ἐπι-
ρεῖς. ὅθεν γινωσκέτω νεστόριος, ἀγὸ ὅτιον ἑαυτὸν εἶναι
τῆς κοινωνίας τῆς ἱερατικῆς τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας:—
ἑρμηνεία τῆς καθ' ἑαυτόν: ἀρκάδιος ὁ θεσ-
βεστάτος ἐπίσκοπος καὶ προβλεπτικὸς τῆς ἀποστο-
λικῆς καθέδρας, εἶπε:—

Πολυθρύλητος ἡμῖν καὶ δακρύων μεστὴ λύπη καὶ ἀνία-
τος, ἀπὸ τύπου τῆς ἡμετέρας, ἱερωσύνης καθαίνε-

σοφεῖ· ὃς παρεκελεύσθη τοῖς ἐκκλησιαστικοῖς τῆς ἀποστολικῆς καθεδρας, ἐπιμελεῖ καὶ τῆς ὑμετέρας μακαριότητος, ἀπὸ τοῦ φαυλου δόγματος καὶ τῆς κακοθελοῦς γνώμης τοῦ κακῶς φρονεῖν βουλόμενος, καὶ ἡ ἀποφασις ἡ κελεῦσθεῖσα ἐξενεχθῆναι, πεφανέρωται. ὃς μὴ σκοπὸν ἐαυτῷ καιρὸν εἶναι διορθώσεως, κατὰ τὸν τύπον τῆς ἀποστολικῆς καθεδρας, οὐκ ἐδεξατο ἐπόμενον καὶ πρόσφορον δῆθεν ὑμῖν γεγονέναι, πάντων τῶν ἁγίων ἱερέων· εἰς τοσοῦτον γὰρ ἐξήλθεν ἀσεβείας, ὡς τὸν τοῦ ποιητὴν καὶ λυτρωτὴν ἑαυτοῦ τὸν κν ἡμῶν ἰν χν καὶ σωτῆρα τοῦ γένους τοῦ ἀνθρώπου, πολλῆς βλασφημίας πρόσεστιν ἀδιαπαλεῖν. ὡς τε τοὺς κανόνας παρανομεῖσθαι καὶ τὴν ἁρμοσθεῖσαν διάνοιαν τοῦ ἀνθρώπου γένους, ὡσπερ ἀρχαῖος ὄφις ὀλλυθῆναι ἐπανέρχεσθαι. ἀμνημονοῦσθαι προφάσεις τῆς ἑαυτοῦ στέψεως, καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς. καὶ ἀγνωσίαν νοσοῦσθαι τῶν παλαιῶν παραδόσεων. ἀμνημονοῦσθαι δὲ καὶ τοῦ κηρύγματος τῶν προφητῶν. ἔτι μὲν καὶ τῶν διαγραφέντων, καὶ τῆς διαφανοῦς τῶν ἀποστόλων, αὐτὸς ἑαυτὸν τῇ ἰδίᾳ ἀπιστίᾳ καθυπεκρίνατο. καὶ ἔτι δὲ αὐτὸς ἑαυτὸν διὰ τῆς οἰκείας γνώμης, ἀφ' ἑαυτοῦ ἡμᾶς καὶ ἐξόριστον πεποίηκε, διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς ἀκολουθοῦντες τοῖς ὅροις τοῖς ἄνωθεν ὑπὸ τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας παραδοθεῖσιν. ἔδοξε δὲ τοῦτο καὶ ἡμῖν τῷ ἁγίῳ πνεύματι καὶ ἡμῖν ἰν χῳ ἁληθῆ εἶναι, ἀκολουθήσαντες δὲ καὶ τοῖς τύποις τοῦ ἁγιωτάτου πάπα τῆς ἀποστολικῆς καθεδρας κλήστινου, ὃς ἡμῖν ἐδήλωσε ταῦτα τῇ ὑποθέσει. καὶ ἐκβιβασας ἑαυτοῦ ἐξαπέστειλε, καὶ τῆς ἁγίας

(ωσύδου τοῖς δόγμασι, γινωσκέτω ἑαυτὸν νεοσέλ-
ῆς τῆς ἁγίας τῆς ἰω̄σκοπῆς μεγαλωθεῖσαν. καὶ αὖθ-
ζεσθω ἑαυτὸν, πάσης ἐκκλησίας καθολικῆς, καὶ
κοινωνίας πάντων τῶν ἱερέων.— ἑρμηνεύεται τῆς καθ[illegible]
περίσκοπος ἰω̄σόσοπος λιμένος καὶ πρόβλου
τῆς τῶν ἐκκλησιῶν ῥωμαίων, εἶπε:—

Παύ φανερῶς ἀπὸ τῆς ἀναγνώσεως τῶν πεπεσμ-
μένων. ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ καὶ θεοφιλεστάτῃ (ωσό-
δῳ τῶν τοβ̄ ταύτων καὶ θαυμασιωτάτων τοῦ θῦ ἱερέων,
ἐγνώσθη νεοσέλος· ὅστις ἀφαιρέσας τοβ̄ ταύτης τυ-
χὼν ἀνεξικακίας, ἀπόπτου τοῦ ἁγίου πάπα κλη-
στίνου. τοῦ τῆς ἁγίας καὶ ἀποστολικῆς καθεδρας
τῆς ῥωμαίων πόλεως θεσπεσίου, οὐ μέν, ἀλλὰ καὶ
ἀπὸ τῶν πλειόνων διαφερεσάτων πρώτου καὶ ἀδελφ.
τοῦ κυ ἰω̄σκοπάτων, ἐπιτολεθρω ἰδιῷ τῷ ἀπιστίᾳ
καὶ βλασφημείαν ἰω̄κεχαρηκηλίωμα. ὅθεν ἐπαθδὴ
ἐπόλμησε καὶλὰ τῆς πίστεως τῆς διαμμήκους· καὶ
τῆς ἀποστολικῆς διδασκαλίας, ἥτις διὰ τῆς ἁπαν-
ταχοῦ καθολικῆς ἐκκλησίας ἐβεβαιώθη, τῷ διὰ-
σεφῶ, τῆς ἑαυτοῦ αἱρέσεως εἰσενεχθῆν. διόδη
κἀμὲ γνωρίζω ἐξ αὐθεντίας τῆς ἁγίας καὶ ἀποστο-
λικῆς καθέδρας πρόσβολος μετὰ τῶν ἀδελφῶν
καὶ τῆς ἀποφάσεως ἐκβιβασὴς ἐπεφέρχων, τὸν μνη-
μονευθέντα νεοσέλον τὸν τῆς ἀληθείας ἐχθρόν, τὸν φθο-
ρέα τῆς πίστεως, ὡς μηδὲ τοῦτον ἐπισκοπεύοντα, ἐκτὸς
τοῦ βαθμοῦ εἶναι τῆς ἰω̄σκοπικῆς τιμῆς καὶ τῆς
κοινωνίας πάντων τῶν ὀρθοδόξων ἱερέων:—
καὶ ἕλλος ἰω̄σόσοπος ἀλεξανδρέας, εἶπεν:—
Αἱ καθεδρίσεις αἱ μεγληνεμεῖσαι παρεκτὸς τῶν ὁσιωτά-
των καὶ θεοσεβεστάτων ἰω̄σκοπάτων, ἀρχαιότου καὶ

περιεκτίου, ἐπιμελοῦς καὶ τοῦ θεοσεβεστάτου πρόεδρου Φιλαδέλφου, δηλαδὴ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας καθεδρικῆς. καὶ τέθεικα ἐγὼ Ἰω, τὸν τόπον ἀποπληρῶν τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας. καὶ ἀπαίτησις δὲ τῆς κῆ τοῦ ἁγίου ἐκκλησίας ἐκδόσεως, ὧν θεοφιλεστάτων καὶ ὁσιωτάτων. ὅθεν καὶ τὰ ὑπὸ σὲ ἀληθῶς πρὸς τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ὁσιωτάτου πλησίου, ὑξεβίβασε ἐκκ. ἐκκινήσας δὲ καὶ τῇ ὑπὲρ τῆς ὑξεκκλησίας ζήσῃ καὶ τοῦ αἱρετικοῦ νεφελίου πρὸς τῆς ἁγίας ἐκκλησίας τῆς ἐκκλησίας συναθέσεως καὶ τοῦ τῶν ἐφεστώτων μεμβράνων. διὸ καὶ ἐκκ ἀπειλῶ ἐκκ τοῖς ὑπὸ περιεχομένοις, τὰ καθ' ἑκάστου τῶν ζήσῃς καὶ σήμερον προσθήκας ὑποκειμένας. προσαναθῶ δὲ τῇ θεοσεβείᾳ αὐτῶν, ὡς τε καὶ ἰδίᾳ ὑποσημειώσῃ καθ' ἑκάστου τὸ ἐκκλησιαστικόν, φανερῶς καθαιρῶν τῶν προσ ἀποστάσεις, ἡμεῖς καινοποιῶν παραίνεσιν:—

ἑρμηνεὺς τῆς ὑποθεσφῆς: ἀρκάδιος ὁσιωτάτος ἐπίσκοπος καὶ προεδρεύων τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας, εἶπε:—

Καθὰ τὰ περιεχόμενα ἐν ταύτῃ τῇ ἁγίᾳ ἐκκλησίᾳ, ἀναγκαίως τοῖς ἐαυτῶν διδασκάλοις, ταῖς ἐαυτῶν ὑποθεσφαῖς βεβαιοῦμεν:— ἡ ἁγία ἐκκλησία εἶπεν:

Ἀκολούθως διαλαλημένων τῶν ὁσιοθεσταίων καὶ θεοφιλεστάτων ὁσιωτάτων καὶ προεδρευόντων, ἀρκαδίου καὶ περιεκτίου. καὶ φιλίππου προεδρεύοντος καὶ προεδρεύοντος τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, ἐπομένως ἐστὶ τῇ οἰκείᾳ ὑποσχέσει τὸ ἐκκλησιαστικὸν ποιοῦσιν, καὶ διὰ σημειώσεως, βεβαιοῦμεν τὰ περιεχόμενα. προσαναθῶ τοίνυν αὐτοῖς τὰ περιεχόμενα ὑποκειμένα:— ἑρμηνεὺς τῆς ὑποθεσφῆς:—

φίλιππος προεδρεύων καὶ προεδρεύων τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, τοῖς ὑποκειμένοις ὑπέρθεσθαι ἑρμηνεὺς τῆς ὑποθεσφῆς:—

Ἀρκάδιος ὡσιώτατος καὶ προεδρεύων τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, τῇ ὑξεκκλησίᾳ ἀποφαίνεται καὶ ἀναγινώσκει τοῦ αὐθεντικοῦ καὶ ἀρειανοῦ ἀποστόλου καὶ ἀρειανοῦ βλασφήμου καὶ ἀσεβοῦς, ὑπέρθεσθαι:—

ἑρμηνεὺς τῆς ὑποθεσφῆς:—

Περιέκτιος ὁσιώτατος καὶ προεδρεύων τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας, τοῖς ὑποκειμένοις ὑπέρθεσθαι ἴσον ἀναφορὰν πρὸς τοὺς θεοσεβεστάτους βασιλεῖς περὶ τῶν ἀπὸ ῥώμης ὡσιωτάτων τε καὶ προεδρευόντων διὰ τοῦ διακόνου σύντομος:—

Τοῖς θεοσεβεστάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις θεοδοσίῳ καὶ οὐαλεντινιανῷ, νικηταῖς βουκολίοις ἀεὶ αὐγούστοις, πάσῃ ἁγίᾳ συνόδῳ ἡ χάρις τοῦ καὶ νόμιμα τοῦ ὑμετέρου κράτους, ἐκκλησιάσασα ἐν τῇ ἐφεσίων μεγαλοπόλει:— Πρὸ πρὸ τῶν θεοσεβῶν φρονημάτων τε καὶ πόθου Gn τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως, ἀποδεξάμενος ὁ τῶν ὅλων θς, καὶ τῶν ἁγίων ὀρθοδόξων τὰς ψυχὰς αὐτοῦ ἐν πυρώσει, ἵνα ἐκδίκησιν τοῦ ὑβρισμένου χῦ. εἰ γὰρ καὶ τὸ πολὺ τῆς ὁδοῦ διάστημα φθάσαι πρὸς ἡμᾶς εἴρηκε, πολὺ δὲ πλῆθος ἐπῆλθον τῶν ἁγιωτάτων ὀρθοδόξων, αὐτὰ αὐτὸ ἐν ἐκκλησίᾳ γενόμενοι, παρόντος καὶ τοῦ τῆς μεγάλης ῥώμης ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ὀρθοδόξου πλησίου. καὶ νῦν τὸ ὑμέτερον φρόνημα τῆς πίστεως, μετὰ πολλῆς ἀνεκπύρωτον τῆς εὐσεβείας, καὶ τοὺς ἔξω τοῦτο φρονήσαντας, αἰρετίους εἶναι παντελῶς ἀθέσμους

παυλος ιερωλικου κλήρου και βαθμου. ταυτ μεν
δη και πρότερον και ο της μεγαλης βαλμης αγιω-
τατος ωιωσηπος κλησεινος, περιν συμεωνιαι τω
αγιωτατην ταυτην εωιοδον, δια των εαυτου δεομε-
νων εμηνυσεν. οτι βεβας τω αγιωτατω και
θεοφιλεσατω ωιωσηπω κυριλλω τω της αλεξαν-
δρεων μεγαπολεως, και τον αυτου εωεχην τοπον.
και νυν δε αυθις διετερων δεομενων, ταυτα
δηλαδη αγια εωιοδω ποιεισθαι. οις εωιαχηναι
το ημετερον κρατος προσεταξεν ωιωση εφεσιων
μεγαπολη. ενθα και αποσταλε διατε των αγιωτατων
θεοσηπων αρχιεπισκοπου και προεδρου, και του θε-
φιλεσατου πρεσβυτερου φιλιππου, του της με-
γαλης βαλμης, αναπληρουντος τω παρουσιαν.
του δε αγιωτατου και θεοφιλεσατου ωιωσηπου
κλησεινου. εσται ουν οι αυθεντου παρεσομενοι,
τω γναμενα παντα της πασης τω δυσιν αγιαις
εωιοδοις, φανερον τη εν παυθα γινομενη εωιοδω
ποιησουσι δια των δεομενων, συμφωνον τε
ημειν το φρονημα της ουσεβειας, και της πιστεως ε-
δειξε, και ημειν ομοψηφοι διατε των ωιωσολων κ
των εν τε παρεμβολων αυτοις δε και εκκεφως παλε-
σθηναι μεγαλωπαθαι αναγκαιως, και περι της αυτων
προς ημας συμφωνιας προεξαιτες τα εικοτα, οτι
το υμετερον ανηνεγκαμεν κρατος, ως αν εν εξοι
η υμων ουσεβεια, οτι μετα και πασης τυφος απα-
σης της οικουμενης. η παρημων εναγχος εξενε-
χθεισα κελευσις μεγαλωπαται. ειδ αναγκαιον και φανε-
ρον γενεσθαι οπερι τη πιστει και τω ουσεβειαι
υμων ζηλος παρεσκευασεν. εσται ουν τα της ωιω-

θεοσεως πεμφθεντα, ελαφρα, ουκ αιων τε τω υμετερω κρα-
τει, και εκκλησιαστικαις αποτασεσι αοφαλεσατον, και τη
πιστει βεβαιοτατον παρεχον, δεομεθα της υμων ου-
σεβειας, ανδρων λοιπον ημιν της τε φροντιδος, κ
της εν τη ξενη διαγωγης. τους μεν, πενια σφιγγο-
μενους. τους δε, νοσω ωιωμενους. τους δε, τω ημ-
ετερω παρεμπολιομενους, και πως ωιω της ξενης διαβαινειν,
ωιωπολλον φερειν ου δυναμενους. ως και πινας εξ
ημων ωιωσηπους, και κληρικους, αποστηναι. ωστε
λοιπον παυσασθαι τους τοιουτους μεμψεις, και
φροντιδα της προς τους μεγαλοπολιν εκκλησι-
ποιησασθαι, κωλυεσθαι δε καθηκει τους μη
τα προς τους κατα τοπον αρχοντας, η πεπληρωμενα
χρεη μεμψεται περιπεπτωκοτας. ως μηπινα παλινοστη-
σειν δυσχερειαν εν ταις εκκλησιαις, η θλι-
ψιν εωιοδειν εν ταις εαυτων χωραις τοις αγιω-
τατοις ωιωσηπους. της γαρ ουσεβειας αναδηλω-
σεως, και παντος της οικουμενης συμφωνου τω
αυτω τυπω φανεντος, πολυ αλλο των τοις
ουσεβεσι προσπεμπεσθαι τω νεοφυτου φιλιππω, δι-
καιαν αυτου μεμψιν χαριν. δεομενοι του ημετερου κρα-
τους, ανεθηναι λοιπον τους φροντιδας. και εξεσθαι
λοιπον τους χρεοστονιας του μελιγοντος. και εν συφωνω
λοιπον τη βεβαιωθεση πιστει και ουσεβεια. και πα-
σαρδε και αλικερνασσεως τας υπερ του ημετερου κρα-
τους αναπεμπεσθαι προσευχας. τω δικαιοτητι των νομων:—
πολλους ωιωσηπους αλεξανδρειας, ανηνεγκα
και εσεχεμεν, και παντες οι εν τη ταυτη
εωιομενημενοι:— αντιγραφον ανεφορα
παρα της εωιοδου δια ιουβεναλιου. φιρμι.

Φλαβιανοῦ. ἀρχιεπ. Θεοδότου. ἀνκυρ.
Διοσκόρου ἀλεξανδρ. καὶ Φιλίππου πρεσβυτ.

(,θ

Τοῖς εὐσεβεστάτοις, καὶ θεοφιλεστάτοις, καὶ φιλοχρίστοις βασιλεῦσι, θεοδοσίῳ καὶ οὐαλεντινιανῷ νικηταῖς ζηλωταῖς νομοθέταις, αἰεὶ αὐγούστοις, ἡ ἁγία συνοδος ἡ κατὰ θεσσαλονίκην καὶ θεσσαλίαν τοῦ ὑμετέρου κράτους, ἐν τῇ ἐφεσίων συμπολιτείᾳ:—

Πάντα μὲν τὰς ὑμετέρας βασιλείας εὐσεβείᾳ, καὶ πολιτείᾳ τὸν περὶ τὸν θεὸν εὐσεβῶν ὑπερβάλλουσιν ἅπαντες φίλτατοι βασιλῆς· καὶ διὰ τοῦτο κοινὴ πάντες, καὶ ἰδίᾳ ἕκαστος, τὰς ὑπὲρ τοῦ αἰωνίου ὑμῶν κράτους, ἡδεσθαι ποιεῖται χρὴ πλεονεκτικὰς ἀναπέμπομεν, φυλαχθῆναι τῇ οἰκουμένῃ διὰ παντὸς τὸν φιλόχριστον ὑμῶν αὐτοκράτορα καὶ νικητὴν. ἐπειδὴ δὲ καὶ νῦν ταῖς ὑμετέραις ὑπεκύψαμεν δεήσεσιν ἡ ὑμετέρα εὐσέβεια, παρεκλήθημεν διὰ τοῦ μεγαλοπρεπεστάτου καὶ ἐνδοξοτάτου ὑπάτου ἰωάννου. ἐξηγήσασθαι τὸν οἶκον μεθ' ἡμῶν καὶ ἑνώσεως, ὡς ἂν δοκιμασθείημεν θεοφιλεστάτοις, ὡσανεὶ πατράσι πρὸς τὸ ὑμέτερον κράτος, καὶ αὐτοπροσώπως ἀναδιδάξασθαι τὰ καθήκοντα, ἀναγκαίως ὀχαριστήσαντες τῇ φιλοχρίστῳ ὑμῶν βασιλείᾳ, ἐξελεξάμεθα τοὺς, ἁγιωτάτους καὶ θεοφιλεστάτους ὁσιομάτους, ἀρκαδίου. ἰουβενάλιον. φλαβιανοῦ. φίρμον. θεοδότου. ἀνακτίου. διοσκόρου. καὶ φιλίππου πρεσβυτέρους ῥώμης, διέποντα τὸν τόπον τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ὁσιομάτου τῆς ἀποστολικῆς καθέδρας τοῦ τῆς μεγάλης ῥώμης ποιμενίου. καὶ διὰ τούτων τῶν ἱερομερεστάτων. προσαγόμεθα αὐτοὺς τῇ ὑμετέρᾳ γαληνότητι. αἰτούμενοι ἀξιοῦν

πρὸς βλεπομένους τε αὐτοὺς, καὶ ἀκοὴς τυχεῖν. εἰδότες δὲ τὴν φιλόχριστον ὑμῶν καὶ τῷ ὄντι ἀναπεφυκυῖαν λεῖαν, πρὸ πολλοῦ ποιούμεθα τὴν πρεσβείαν τοῦ ἐπιτρέψαι ἡμῖν ἐπὶ τοῦτο χεῖρα, καὶ σώζοντα ἡμᾶς χρή, καὶ τοὺς, αὐτοῦ ὁρᾶς διὰ παύλου τάξεως, διὰ τὸ παρὰ παύλου εἰρημένον. ὁ ὑμᾶς ἀκούων, ἐμοῦ ἀκούει· καὶ ὁ ὑμᾶς δεχόμενος, ἐμὲ δέχεται, θαρροῦμεν καὶ τὴν περὶ ὧν λελαλήμεθα, πρόσταξιν ἕνα τῷ γεγραμμένῳ μενεῖν. ἡμᾶς γὰρ οἷα αὐτοῦ τινος χεὶρ τὴν ἐφεσίων καθηλοφόρες, ἢ περιέστησεν διασκέλισθαι, καὶ τὸ ὑμέτερον εὐσεβὲς θεάσασθαι. ἐπεὶ δὲ περὶ τούτων ἐξαίφνης ἐξ αἰῶνος χαλεπῶν, τὰ μὲν ἐκ νεοσοροῦ ἐπιφερόντα δόγματα, ἡνώτισε βουλὴ περὶ τοῦτου βουλὴ περιζώννυσθαι μετὰ ἐξ καὶ δεκάτην ὑμετέραν τῆς ὀρθοδοξίας πρόθεσιν. καὶ τὸν ζωπυρεσκέπτοντα τὰς ἐκκλησίας τοῖς οἰκείοις δόγμασι νεοσόρον προσοκλάζοντα. ἐπειδὴ δὲ ὑπὸ ζωπυρίδος οὔφις πονηρὸς καὶ λεπρόμενος, αἰκαλῶν οὐκ ἠβουλήθη. ἐξηπλάκασιν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐξηρεφῶς ἐπιτεθεῖσα περὶ τῆς ἐνσωμάτωσεως τοῦ δεσπότου χῦ, ἀσεβῆ δόγματα, αὐτά τε ἐκθύνα ἀναθεματίζομεν, καὶ τὸν τούτων πέρα, παύλῳ τῆς ὁσιοπιστικῆς ἀξίας, πλοδηγοῦμεν. ἀμὸ τῆς ἀντιοχέων ἰωάννης μετὰ τὴν σὴν ἀδυτέρων τῆς ὀρθοδοξίας προθέσεως, μόλις φθάσας ἡμέρᾳ, ὡσαυτῶς ἀμεμφόμενος ἡμᾶς ὡσὶ τὰ ἐπὶ τῆς πίστεως ζήλῳ, ἐλάκανέ μικρῷ πλέον περὶ αὐτὸν ζιζανιοῦσθαι, ὧν οἱ μὲν, πλεστανοί· οἱ δὲ, νεσπερμῆοι πρὸ πολλοῦ ἐτύγχανον, καὶ ἀεὶ τῶν τῶν ἀμεταφρονήτων ἐμφρόνων πρεσβέφρων. καὶ τοὺς ζηλωτὰς τῆς ὀρθοδοξίας,

τόντε ἁγιώτατον καὶ θεοσεβέστατον ἀρχιεπίσκοπον
τῆς ἀλεξανδρέων πολέως. καὶ τὸν ἁγιώτατον καὶ
θεοφιλέστατον ἐπίσκοπον ἡμεῶν μέμενοντε. οὔτε
καλιμερὴν ξένιας παρέλιδον, οὔτε πρόσκλησιν
καλὰ τῶν τῶν κανόνων ἀκολουθίαν, τῇ τῆς καθαιρέ-
σεως ἐπιβαλόν ὕβρῃ. καὶ ὡς κοινωνικὰς ἀδελφὰς
τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς ἐκκλησίας τῆς τῶν καθολικῶν
ἀδικίαν, οὕτω τὰς σεβασμίας ὑμεῶν καὶ θεοφιλεῖς σύ-
νηρπασεν ἀκοάς. ἡμεῖς οὖν ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ
συνόδος ἡ ἐν ἐφέσῳ, καὶ ὁ τῆς μεγάλης ὑμεῶν βα-
μενος ἁγιώτατος καὶ θεοφιλέστατος ἀρχιεπίσκοπος
πλεξῖνος. καὶ ἐπράξαμεν ἡ δυτικὴ συνόδος, διὰ τῶν
παρόντων ἀποστολέων πρὸς ὑμᾶς, ὁμόνοιαν ἐπιζή-
τησιν. ἐν ἐφέσῳ δὲ καὶ ἀφρικὴ πάλαι καὶ τὸ ἁ-
γιώτατον, κανονικῶς κινηθῆναι. ἀπόντε τὸν ὄξ ἀρχὸν
τοῦ τῆς ἀποστασίας ἐν ἐφέσῳ ἰωάννην, καὶ τοὺς ἐν
ἀδελφὰ, πάσης ἐκκλησιαστικῆς κοινωνίας, αἰχμάζόντας,
εἶναι ἐδογμάτισαν. πάλαι δὲ ἀδελφὸν ἱερομόναχον πε-
ρέλθειν σύνεργὸν. ἀναζήτησε καὶ τὰ παρ' αὐτῶν ἐκα-
νονίσαμεν γινόμενα. καὶ οὖν ἐν ἐφέσῳ γινομένων τῶν
μένουσιν, τῇ μεγάλῃ πρόλιν ἐπεσκλημένῃ κο-
ρυφῇ. νυνὶ δὲ διάπεμψαντων τῶν ἐγκεκλεισμένων, καὶ
διὰ τῶν ἀποσταλέντων θεοφιλεστάτων ἐπισκόπων,
μακρόθις ταῖς χεροὶ τῶν σεβασμῶν ὑμεῶν ἐπιτίθεμεθα
γονάτων, δεόμενοι. τὰ μὲν καλὰ ἐναρτιάσαι γε
γονότα ἐπὶ τῶν ἁγιωτάτων καὶ θεοφιλεστάτων ἐπι-
σκόπων κωλύσαι καὶ μένοντες, οὐδεμίαν ἐκ-
τῶν κανόνων ἰσχὺν ἔχοντα, πάντη ἀρχήν. ὡς τε μὴ
ἀκέφαλον ἡμεῶν ἐπάρχειν τὴν ἐφέσου, μήτε δὲ
ἀφορήτῳ πάσῃ, ἡμᾶς τε καὶ τοὺς ἐπάνω τῆς

οἰκουμένης τοῦ χῦ ἱερᾶς, ἀδιαλείπτως ἐπὶ τοῖς
προεδρίοις, ἐπιξέβεσθαι. αἰγὰ συμβάντας τῶν αἱρέ-
σεων, τὰς ἐπισυμβάσας αἰχμὰς μετὰ τῶν ἐν τῇ οἰκουμέ-
ῃ ἐκκλησιῶν ἀναπέμπεσθαι τῷ δεσπότῃ χῷ, ὑπὲρ
τοῦ διάσωσιν ἡμεῶν χθαπῆναι τὸ φιλάγγελον κεφά-
λος ὑμεῶν. ἡ γῆ καὶ πάλιν γινομένη σωκοφαντεῖ,
λέγοντε ἰωάννου τοῦ τῆς αὐτοκρέων καὶ τῶν ἐπὶ
ἀδελφὰ, ἡ ἐξ ἀπάντων βλέπε τοὺς ὁμοπίστους, ἐν τοῖς
μνημονεύουσθαι καὶ ἐπισκοπεύοντας αὐτοῖς. διὰ
τὸ καὶ πάλαι τῶν δυτικὴν ἐπύοδον μεχθῆναι αὐτοῖς,
τῶν ὀρθὴν καὶ ἀδιάβλητον πίστιν. καὶ ἡμᾶς δὲ αὐ-
τοὺς περὶ τοῦτου πολυφορηθέντας, καὶ ἐγγεγράφως
ἐπὶ ἐπιστολῶν ῥῆξαι φωνὰς, ὅτι τε ἐσὶν ὀρθο-
δοξοι, καὶ τῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμεῶν σέβουσι γνώ-
μαν, περὶ τε τῆς καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς ἐκ-
κλησίας δόγματα. δεόμεθα τοίνυν τοῦ μακαριωτάτου
κρέτους, λυθῆναι καὶ ἡμᾶς, καὶ αὐτοὺς τῶν δεσμῶν.
ἐπιδεδέμεθα γὰρ τοῖς δεδεμένοις, ὡς ἀδελφοῖς καὶ πρε-
σβέσι τῆς ἁγίας ἐκκλησίας ἡμεῶν ἐπύοδου:—

Βασιλικὸν διάταγμα. Τὸ δημόσιον καὶ ἐξαίρετον νόημα·

Ἀνελθόντων ἐν κωνσταντινουπόλει τῶν ἐπὶ τὰ· καὶ ἐπὶ τὰ
ἐπισκόπων ἐξ ἑκατέρου μέρους, ἐταλαιπωρήθη
ὁ βασιλεὺς, ὡς ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύνοδος
πάντα κανονικῶς καὶ ἀκολούθως πεπράξατε, κα
θῆλον νεσόβιον. διὸ καὶ ἀποδεξάμενος αὐτοὺς, κα
τέγνω τῶν ἀνωτολικῶν. καὶ λοιπὸν ἐξαίρετον μέ
νεσόβιον. ἐκέλευσε δὲ τοῖς ἐκ τῆς ἁγίας συνόδου,
ἵστα θῆν ἐκ τῆς τῶν ἐκκλησιῶν, καὶ χειροτονῆσαι ἑνὶ
σκόπων τῆ ἁγία κωνσταντινουπολίτων ἐκκλη-
σία· καὶ ἐπιτελθόντας, ἐλαφρύνεσθαι μεταξὺ μεταν

σεβασμιωτάτου τόπου τὰ περίφημα αὐξηθῆναι, οὐ πρὸ ἑνὸς πρώην τὸ μυστήριον. οὕτω δὴ ἔσται τὰ τῶν ψυχῶν τῶν ἀνῶν. ἡ δὲ σεβάσμιος τῆς αἱμοβαίτης πίστεως, ἐβλάστησε. καὶ τοῦ μακαρίτου βασιλέως ἡ δαιμονία ὠχυρώθη, τῇ θρησκείᾳ αὐτῆς·

ἀντίγραφον θείου νόμου·

Ψ ὁ τὴν ἀσεβεστάτην θρησκείαν παρημελημένων ὀφθαλμῶν σεβας, τοὺς περὶ τὸ θεῖον ἀσεβῶς ἔχοντας, δίκαιος τε ἐξίστασθαι, καὶ ὀνόματι τῆς ἀληθοῦς φανλότητι προσέπεσθαι, προσαγορεύεσθαι βούλεται. ὡς αὐ οὐτάδεσι περὶ βλασφήμους, αἰωνίαν κατακεκριμένοις ὧν ἀμέτρητον ἀπείρων. καὶ μήτε ζῶντες τιμωρείας, μήτε θανόντες, ἀπείρειας εἰσὶς ὑπάρχοιεν. νεκροῦ τοίνυν τοῦ τῆς περιστάσεως διδασκαλίας ἡ γεμόνος καὶ πεκερεμένου, λόγιον τοὺς ὁμολογοῦμενας αὐτοῦ. καὶ τῆς ἀσεβάς κοινωνούς, ὀνόματι περὶ βαλὼν καὶ τετιμωσομένῳ. ἵνα μὴ τῆς ὑδρεστανδαλισθέντες προσηγορίᾳ. τοιοῦτον ὀνόματι κατασμοῦντο, ὧν τοῦ δόγματος, δυσσεβοῦντες εἰξέστησαν. διὰ ταῦτ νόμῳ θεσπίζομεν τοὺς ἀποστάτας τῆς νεκροῦ ἀθεμίτου δόξης κοινωνούς, σημειωνικοὺς ὀνομάζεσθαι· προσκηρύττοντες τοὺς ἐν τῇ τοῦ θεοῦ ἀποσεφῆ, τὸ ἐνόντου μεμισουμένους δυσσεβήματι τῷ αὐτῷ ἐκείνῳ κληροῦσθαι προσηγορίαν. ὃν ξένον ἀρμανοί, νόμῳ τοῦ τῆς θέσεως κωνσταντίνου, πορφυριανοί, διὰ τὸ ὅμοιον τῆς ἀσεβάς, ἐκπορφυρίου προσαγορεύονται. ὃς τῷ αὐτῷ θρησκείαν ὠχυρώσατο τῇ τοῦ λόγου δυσσεβεῖ κατασκευάσθαι, βιβλους ἀσεβεῖς, οὐ παιδεύσεως ἀποκεκαθαρμένας τελείοις. καὶ μὲν δὴ τὰ τοιαῦτα τοὺς αὐτοῦ νεκρο-

Ἐπὶ καὶ τῆς τῶν δημοσίων περιφημοτάτων φερνίδος, περὶ φανερός ἐστιν ἡ μεγαλειότης αὐτοῦ δή, ὅμως, οὐχήττον περὶ πρὸ ἡμῶν τῆς αἱμοβαίτης θρησκείας ἡ ἀσφάλεια. ἧς περὶ περιστελομένης πρὸ ὑμῶν, καὶ ἐν ταῖς δημοσίαις χρείαις, πρισταλόμεθα ἑαυτοὺς, βοηθεῖσθαι. καὶ δὴ τοῦτο ἐπὶ δὴ νεκρόπολος ὁ τῆς καθολικῆς πόλεως ἁγιασίας ἱερός, νῦν δὲ τῆς πίστεως προδότης. τῶν λοιπῶν μυστικοῖς μυσταγωγοῖς μεμέθεσιν ἐνδεδεμένος φαίνεται, καὶ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἵνα ἐκποφανθῇ τῆς ἡμετέρας μακαριότητος ἐκποδὼν τῆς ἀρμεζούσης τοῖς οἰκείοις ἔργοις ταλαιπωρίας κατάβαρωθῇ, ὁσίως καὶ ἁγνῶν τῶν σεβασμίων τόπων τῆς ἁγιαστείας, ἀθεμίτου αἱρέσεως αὐθέντης ἐφάνη. καὶ ἐν τῷ διαφθορᾷ αὐτὸν πλουτίζειν, οὐ τίνας τῇ κοινωνίᾳ τῆς ἑαυτοῦ προδοσίας ζωωθῆναι, ἧς τὸ οἰκεῖον αὐτοῦ πρόσωπον, ἀνέκαβε καὶ τὸ ἔγκλημα τῆς προδοσίας τῆς ἀγορείας. ἡ δὲ ἄξιος τοιγαροῦν σου αὐθεντία τοῦ πεπραγμένου τούτου. ἤτοι ἰδικῆς αὐθεντίας ἐποδεῖξθαι, τὸν μνημονευθέντα νεκρόν ἐν ἐξορείοις πέμψας ἧς τὸ δυνατὲς προστάξαι τῶν ἐπαρτίων πόλεων ἐκβληθῆναι. οὕτως, ὥστε πάντα αὐτοῦ τὰ ἐπάρχοντα, τῇ ἁγιασίᾳ κωνσταντινουπόλεως προσωρωθῆναι. πρὸς τὸ τοῦ

τὸν ἐπαινοῦσι. μεμιγάδας τοίνυν ἀναφυῆναί τινος πλεονάζοντος τε καὶ ἀνοίας, καὶ τὸ λῆμμα ἀναμεστᾶν θρησκείας. μᾶλλον δὲ, οὐδὲ μεμιγάδας. αὐτὰ καὶ ἤδη τινὲς τολμήσαντα εὐσεβείας ἐκδύσασθαι δόξης ἤδη οἱ καὶ πρόσθεν ἐδόκουν, αὖθις τινὸς ταραχῆς, μεταπεσόντες γαλαῆνης, ὅπερ ἔμφυτον αὐτοῖς ἐστιν ἀεί, καὶ διαπαύων φίλον, τὸν τοιαύτην διορθώσεσθαι δόξαν ἔλεξε. τοὺς μὲν ἀρχαιότητας τῆς πλάνης ὁμοῦ τε μέρεσι τοῖς καθ' ἡσυχίαν σωφρονοῦσιν ἐῶντες. τῶν δὲ λοιπῶν, προνοίαν ποιησάμενοι, ὅπως αὖ βαπτιζόμενοι μενοῦσιν. νουθεσίᾳ δὲ μόνῃ ἐῶντι τὸ βέλτιον πεισθήσεσθαι, μεταπαρωθηθέντες, μενοῦν τῶν πρεσβύτων ἀποκλήσεσθαι. τὸ δὲ τέλος καὶ ὅπερ καὶ ἀΐδιον καὶ μετὰ ἀποβίωσιν ἐπαθλεῖν πλῆμμα, τὸ τῆς διαθέσεως βεβαιότητος ἐῶντες, φυλάξουσιν. αἰτίᾳ πᾶσιν τὸ ἀνθρώπινον πρόσληψιν ἔσεσθαι καὶ σφαλῆναι τὸν δοκεῖν τελεῖσθαι καὶ χρόνοις πολλοῖς δυσπαθές, καὶ δύσπρακτον τοῦτο καὶ φόβου πολλοῦ καὶ βαρυτάτων ὀπτιμιῶν; τοὺς, μὲν παρεκτὸς τὰς πίστεως δόγμασι, προσλαίτιόν τι συμπλέξαν τὸ τοῦ λοιποῦ, καὶ μεταβουλεύσασθαι κἀκλιον. καὶ μήτε αὐτοὺς ἐξ ἴσης τόπον ἐᾶν. μήτε ἑτέροις, ἐάδιον ἀσεβῆσαι, εἰσοδήσαντας, τῶν αὐτοῖς διαφερόντων χωρίων. ἢ ἐν ἀγορᾷ, ἢ ἀποκλησιμῶν, ἢ πολλοσικέζον πολύ. ἢ ἐπαλλοῖς ἄ βαλλον εἶναι τὰς τοιαύτας ἐᾶν ὁμοῦ παῖζον τοῖς ζῶν. τοὺς, δὲ μὴ τὰς φρενοβλαβεῖσι ἐᾶν θέσεσι νεοσεῖ τιθεμένους. καὶ ἐφόδια τὰς πολλὰς τὰς βίβλους ἐᾶν τὰς αὐτοῦ. οἰκειοθέμενοι ἢ τιμεωρησάμενοι πρεσβεύουσιν. εἶτα τὸ πυρὶ πῦρ δὲ δόναι καὶ ἄφα-

τὸν ἀθεμίτου τε καὶ ἱεροσύλου, ἀσεβὴς βιβλίου περὶ τῆς διαιρέσεως τῶν ὀρθοδόξων θρησκείας, καὶ πολλὰ τῶν δογμάτων τῆς ἐν ἐφέσῳ τὰ δωδεκάτης ἀγίας συνόδου, πολλαχοῦ. ἢ ἀναγκαιοτάτου, ἢ μεταποιεῖφην. ἀεὶ δὲ ἀσυνδέτῳ πάσῃ ξυλλαβῇ, δημοσίᾳ ἐμπεπεῖσθαι. τοιοῦτον γὰρ τὸ ἔθνος πάσης ἀσεβοῦς ἐλεύθερον κακοπάθειας, ὃ ἀπολῶν καὶ διαπαντὸς τὸν πολέμου, οὐδὲν πολέμης ἀστέρμονα διέξοδον ποτὲ δυνησόμενον. μὴ δὲ μεμνῆσθαι τῶν οὕτως ἀπολλυμένων ἀθρόως, σπουδῇ τῆς θρησκείας, διαλέξῃ, ἑτέρᾳ, ἢ τῷ σύμμικτος ὀνόματι ποιεῖσθαι. ἢ οἰκείων αὐτοῖς, ἢ ἀμεγέθη. ἢ προσάντων. ἢ ὀρεινοτάτῳ τῶν τόπον, ἐμοὶ δοκεῖ τὸ ἀληθέστατον, ἢ φανερὸς παρεσκεῦσθαι. τοὺς γὰρ τοιούτους, ἀθεῖζομεν πάσης ἀδείας ἐμοὶ ὁδοῦ εἰσπεσεῖσθαι. προδήλου ὄντως ἅπασιν, ὡς ὁπόσῳ βαίνων τε τῶν νόμων τοῦτον, καὶ νεοτέρου μεμεμιγμένος, δημεδιότι τῶν ἐπαρχόντων τιμωρησόμενος. ἢ μεγάλης τοῦ νεὼ καὶ περιφανοῦς σου ἐξουσίας, τοιοῦτον ἡμεῖν τοῦ διάταξιν ἧς γνώσιν ἐπανῶν τῶν τὰς ἐπαρχίας, οἰκούντων, διατάττεσθαι ἐμοὶ ὡς ἤδη παρασκευάσθαι. τὸν νόμον δὲ τοῦτον, τῶν ῥωμαίων, τῆς ἕλλην, τοῦ καθόλου γλώττης, ὡς πᾶσι ἐμφανῆ καὶ γνώσιμον εἶναι: φλη ἐκ τοῦ θεμέλιος. ἰσίδωρος. φλησβαίος. καὶ φλησιμιτολίκιος ἑκάστου οἱ ἔπαρχοι, λέγουσιν:

Οὐδεὶ οὕτω φίλον τοῖς κρατοῦσιν, ὡς τὸ διὰ πάντων ἀσεβῆν. οἱ δὲ ἀ καὶ τῆς ἐκτοῖς πρέξοι διηνεκὲς ὠφελῆσθαι καὶ θέκαστον ὡς ἅπαν οἰκονομοῦσι ζωῆς σωτηρίᾳ, νομίσας τε καὶ ἡμέρας ἐμοὶ ἀπόλλοντες, ὠφρονιστοί, πάσῃ μᾶλλον, ἐπαιδεύθης τῆς ἀσεβείας καὶ τῆς θρησκείας, οὐ μετὰ ἀσυνδέτου ἐπαλλοις πᾶσι φυλάττ-

Τοῖς θεοφιλεστάτοις καὶ σὺλλειτουργοῖς ἀδελφοῖς καὶ
συνεπισκόποις πᾶσι, τοῖς τῆς παλαιᾶς καὶ πάτρης,
μεσζιμανός· ἰουβεναλίος· ἀρκαδίος· φιλάστορος·
φλαβιανός· φίρμος· θεόδοτος· ἀνατόλιος· εὐσέβιος·
δανιὴλ, καὶ ἡ σὺμπαροῦσα αὐτοῖς ἁγία ἐκκλησία,
ἐν κῷ χαίρειν·

Εἰδότες ὑμᾶς οὖν ἀποκλεισθέντας βουλιώτης καὶ ἀπα-
στον, ὑμᾶς καὶ τοὺς σὺν ὑμῖν ἁγίους ἡλιοφεβρώνιον,
καὶ ὅτι πᾶσαν δεξάμενοι σὺκλησιν σὺκλησίαν, ὡς καὶ
νωνικοὶ τῆς ἁγίας καὶ μεγάλης ἐκκλησίας τῆς ἐν ἐφέ-
σῳ, ταῦτα δεξιοῦσθε φιλοπαθῶς σὺνεσον, καὶ ὑμῖν πρὸς
λαμπρότητα καὶ πλήρεις κοινωνίαν ἐφῆκεσθαι, πολλῷ
πρεπόντως πρόνοιαν ποιούμενοι, ἐδικαιώσαμεν
ἀμεσίτῳ καὶ ἀσπάσῃναι τοῦτο τὸ παῦλα θεοφιλέστατον καὶ
ἁγιώτατον τοῦ κλήρου ὀλίσθημα μεσζιμανοῦ τῆς
μεγάλης πόλεως· τὸ γεγράμμα τοῦτο πρὸς ὑμᾶς, ἐκ
ἀνάγκης διαπέμψασθαι· ἵνα γνόντες τὰ καθ' ἑαυτούς,
παντοίως αὐτούς τε καὶ ὑμῖν πρὸς αὐτούς, κοινωνίαν
φυλάξησθε· ὑπὲρ δὲ τοῦ λόγου ἀσφαλείας, καὶ τοῦ
γνῶναι ὑμᾶς, ὅτι οὐχ ἡμετέρᾳ μόνοις πάθαρχήτε
γεγράμμασιν, ἀμέ καὶ δόγμασι τῆς ἁγίας, καὶ οἰκουμε-
νικῆς ἐκκλησίας ἐνεφέσῳ, ὑποτάξαμεν τὸ ἐκκλη-
σιαστὸν γεγράμμα· ὥστε ὑμᾶς, καὶ ἐξ ἑκάστου τοῦ καλλε-
φορωθέντος, τίνα τε εἶεν τὰ τύπῳ θέντα περὶ τῶν ἀπο-
στατησάντων, καὶ τὰ νεοφανῆ φρονηθέντων, καὶ οἵαν τε
ὑπόστασιν καὶ τὰ τῶν κοινωνησάντων αὐτοῖς τολμωμένων· πά-
λιν τῶν ἐκείνων ἀδελφότητα ἡμᾶς τε καὶ οἱ ἐκεῖ
ἡμῖν πάντες, προσφωνοῦμεν. ἐρρωμένους ἐν κῷ,
ὑπερθαλλόντως θεοφιλεῖς ἀδελφοί· ὁμοί

καὶ οἱ λοιποὶ οἱ πρὸ μικροῦ μνημονευθέντες ἁπάντων τῶν ἁγίων πάντων τὴν ἐκκλησίαν ἐν τῇ εὐχαριστίᾳ τοῦ θείου δείπνου, λέγω δή:—

Ἡ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ ἐν Ἐφέσῳ συνελθοῦσα σύνοδος ἡ ἐν ἁγίῳ πνεύματι θεοφόρος, τῶν εὐσεβεστάτων βασιλέων, τῶν καθ' ἡμᾶς νέων Κωνσταντίνων τε καὶ πόλλων, ἁπάντων τε καὶ πάντων ὑπερτέρων καὶ δυνατῶν, καὶ πάντα τὰ λοιπά: ἐν τῇ ἐφεσίων μητροπόλει, ἀπεστάλημεν τινες ἐξ ἡμῶν. ὄντες τὸν ἀριθμὸν ὀλίγοι μικρῷ πρός. καὶ τὰ λοιπά: ἐπὶ τοῦ ἁγιωτάτου καὶ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τῆς νέας Ῥώμης, πρὸς κύριλλον ἐπίσκοπον ἀλεξανδρείας: — ἵνα θεοφιλεστάτῳ καὶ συλλειτουργῷ κυρίλλῳ, μετ' ἐμοῦ καὶ σὺν κῷ χαίρῃ:—

Ἐπαλήθευσαν τὰς ὑμετέρας, θεοφιλεστάτε, ἥνυσαν δι' ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας σπουδῆς. εἰς πέρας ἐλήλυθεν, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας πόθος. θεάζον ἐγκώμιον καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις, καὶ πᾶσι τοῖς τοῦ χῦ ἱεροῖς. οὐ μόνον ἐπῄσθησε θεὸς χς, ἀγαθὸν δ' καὶ ὑπὲρ αὐτοῦ ἔπαθες. μόνος δ' ἄξιος εἰκελεύθης αὖν τοῦ χῦ παθημάτων, καὶ κληρονόμος τοῦ κυρίου ἀνθρώπων ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι βασιλεῦσι. ὡμολόγησε αὐτὸν ἐν τῷ ἰδίῳ σώματι βασιλεῦσι. ὡμολόγησε αὐτὸν ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὡμολογήθης κἀκεῖνος ἔμπροσθεν τοῦ πατρός, ὧν τῶν ἁγίων ἀγγέλων. ἀνάδοσον τοὺς ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας στεφάνους, πάντα γὰρ χωροῦσι σὺν τῷ σὺν δωρεαῖς πᾶσι χῷ. εἰ δ' ἐπήνεσε τὸν θεσβίτην διὰ τῆς ὑποφήτης, καὶ τεκμήλησε κολλητηρίων. ἐπῄνεσε θυμὸν ἀφειδοῦντων. λαμπὰς

καὶ τεθρόνησε. οὗτος γὰρ τὸν ἄρτον τὸν ἐν τοῦ οἴκου καὶ τελεθόντα, καὶ ξωλὺ δεδωκότα τοῖς αὐτοῦ τὰ αὐτῶν. ὅθεν τοίνυν οὐδὲ ἡμεῖς ἀπεκλήφθημεν τούτων. τὰ μὲν γὰρ παιδευόμεθα σὺν τοῦθε. τὰ δὲ, σὺν τῇ ἀνοχῇ τῆς θλίψεως τῆς περὶ ὑμῶν, πρὸς τὰς ἀρχὰς ἀντικαθιστάμεθα. πρὸς τὰς ἐξουσίας. πρὸς τὸν κοσμοκράτορας τοῦ σκότους, τοῦ αἰῶνος τούτου. πρὸς τὰ πανουργεύματα τῆς πονηρίας. παρήκηκεν δὲ ἡ τῶν ἀρχιερωσυνῶν τῆς μεγάλης πόλεως. καταξιώσαν θεοφιλεστάτε, σὺ χαῖς τὰ ἡμᾶς ἐποστηρίζαν, καὶ συμβουλαῖς ἰσχύσαν, καὶ παλαιστὰς περὶ ἡμῶν κεκριθῆναι σύνοδε. ὡς τελεσπληρωθῆναι καὶ ἐφ' ἡμῖν τὸ γεγραμμένον ῥητόν. ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος, ὡς πόλις ὀχυρά. ἀληθὲς γὰρ ἡ ἀνωτέρω ἡμέρα, πόλις δεσπότου ὀχυρά. οὐδὲν ἀμέλει καὶ παλαμναίαθεν ἀνάγκη, οὔτε πολιορκηθῆναι ὑπὸ τοῦ διαβόλου. οὔτε ὑπορυγῆς, οὔτε ὑπερβάσεων. οὔτε γὰρ εἰκότως ἔχει πόλεσι τοῦ ζωγραφεῖ, διὰ τὸ πρὸς τοῦ διαπαντοκράτορος φυλαχθῆναθαι. χῷ τοῦ τὸν κόσμον νικηφόρος καὶ τὰ αἰώνια ἄγαθα ἑτοιμαζόμενος. τοῦ ἄρχηγός. ὃς τις οὐλαμβάνῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ καὶ ἀκολουθῇ ὀπίσω μου, οὐκ ἔστι μου ἄξιος. ἄξιος οὖν τοῦ δεσπότου χῦ, διὰ τὸ λαβεῖν τὸν σταυρὸν καὶ ἀκολουθῆσαι αὐτῷ νομίμως, μὴ ἐμποδὼν τῆς περὶ ἡμῶν προθύμου διακονίας χῦ προστεθέντας. τὰ δὲ αὐθέλφικα καὶ ἀρχαῖα περιέμεινε λαμπρόμως. ὁ ῥωμαῖος ὢν κῷ ὑπερφύσει μοι θεοφιλέστατε καὶ ὁσιώτατε ἀδελφέ:— τῷ συλλειτουργῷ μου θεοφιλεστάτῳ συλλίτουργῷ μακαριωτάτῳ, κυρίλλῳ σὺν κῷ χαίρειν:—

Πρόπαν δίμοιρα καὶ νῦν ὑπάνω, τῆς σῆς τελεότητος πρὸ

πολλοστὸν ἡμῶν λαμβάνοντες ἱεροψάλτην, σύφερον
δηλῶ ὁ οἶκτος ἄνωθεν. χαρίζω δὲ ἡ ἐμπαθεια μοι
καὶ βοᾶτω μετὰ τοῦ Φερεκύδης καὶ τὰ τοῦ πνεφή-
του φωνήν. οὐ γὰρ ἔστι τόμε λαθεῖν μεμελέτη-
του τοῦ σοῦ ἡμᾶν καὶ παίρεται δόξης. οὐτεμεῖν ὁ
τοῦ σοῦ θεμᾶν ἰωάδης, τὸ κέρας ὡς ὕλος ἐπαίρει, καὶ
ἀδικίαν λαλεῖ καὶ τὰ τοῦ θῦ. τὸν αὐτὸ ἐφλεγκα ἡμᾶς,
δεσπότην ἀρνούμενος. οὐχ ἁπλοῦν γὰρ ἡμᾶς ἰς χν.
ὁ ὢν τε καὶ μόνος, καὶ ἀληθὴς υἱὸς τοῦ θῦ καὶ
πρὸ, οὐ φθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ. τεθνικὼς δ'
μᾶλλον ὑπὲρ ἡμᾶν τὰ ἑαυτοῦ ἀνοχᾶ. καὶ ὡς ἄρνα
μεν ἱερεῖον αὐτὸν προσκομίζες ἡ σὸς ἀσμεῖν σὼ ἀτίας
ζωῆς, τοῖδιον αἷμα. καὶ γὰρ ὢν ἐπαύλων ἀξιωτερος.
μᾶλλον δὲ καὶ ὑπὲρ πᾶζαν τὰ κτίσιν. εἰ καὶ γὰρ
γονε κεθῆμᾶς τέλος ἄνος ὁμονοχωνὸς τοῦ θεολό-
γος. οὐ ζητῶ, οὐκ αἰροίωσιν. οὐ τὰ θρυλλουμέ-
να ἀνάκωσιν ὑποκρένας, οὐ φῶρμόν. οὐ μετάς, α-
σιν, τὰ ἡς ὑπερορικῶ. μεμελωκὼς δὲ μᾶλλον τὰ
ἐν τῇ κεθῆμᾷ ἀνθρωποτητι, τοῦ θῦπερ ὢν πνευ-
σθεῖσα. καὶ ἐστιν ἀληθὴς ζῶν τὸ καὶ ἐνυπόσταλος λό-
γος τοῦ πρὸ. φόρε τοίνυν ὡς ἀπὸ γλωττῆς μᾶς
καὶ θεοφιλῆς διανοίας τὰς ὀρθὰς πίστεως τὰ ὁμο-
λογῶν, αὐτῷ προσφέρωμεν λέγοντες μετὰ τοῦ μα-
καρίου βαθοῦχ. οὗτος ὁ θῦ ἡμᾶν οὐλογημθὴσεται
ἕτερος πρὸς αὐτόν. ἐξ οὗρε πᾶζαν ὁ δὰν ὡς ἡμᾶς
καὶ ἔδωκε αὐτῷ ἰακὼβ τὰ τὰ δὶ αὐτοῦ, καὶ ἰσλ
τὰ ἡγαπημένῳ ὑπὲρ αὐτοῦ. καὶ μετὰ τᾶῦτ ὤφ
θῆς γῆς ὧφθη, καὶ τοῖς ἀνοῖς ὁμωιωτερος φθ. οὐ
γὰρ ἕτερος μᾶν ὑὸς τοῦ θῦ καὶ πρὸ, ὁ πρὸ πάν-

τὸς αἰῶνος καὶ χρόνων. ὃ δι' οὗ τὰ πάντα παρῆκται πρὸ
γῆσιν. Σάτερος δὲ πάλιν ὁ ἐνέδεκτοις τοῦ αἰῶνος καὶ
οἷς δι' ἡμᾶς αἰτίας, πρὸ ἡνου καὶ τὰ χρόνα γεγθμενός.
ὁ αὐτὸς δὲ μᾶλλον ἀσώματος ἀβοσκαμὶ ὑπὸ λαβό-
μενος, καὶ τὰ τοῦ μακαθλάου παύλου φωνήν. κὴ
πλουσιωτάτως ἡμεῖν μεταδοκικὼς αὐτεξουσίου καὶ ὑπο-
κὸς. ὁμοιωθὴς καὶ τὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς. τουτέστιν
ἡμεῖν, δίχα μόνης ἁμᾶρτίας. ἐνυχωθεὶς γὰρ μᾶν ὁ
χὸς νοερᾷ πρὸ βρεολογημένῃ, τὸ ἐνωθὲν αὐτῷ καὶ τὰ
ἀληθῶν σεῦμα. οὐ γὰρ ἴσις τοῦ φρενοβλαβοῦς ἀπο-
λινᾶριου πρὸς ἡμᾶς θεότητος. ἀνασκευαζόμεθα
δὲ φρενοῦντες ὀρθῶς, ἀπολινᾶριανίζοντε καὶ ἄρθον.
καὶ δυνόμενον. καὶ ζῶν αὐτοῖς νεκρόμενον. τὰ γὰρ ἄνω-
θεν ἡμεῖν πλῆρωθὲν πίστιν, ὡς ἄρκυρον ἐζομεν
τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν καὶ τὸ γεγραμ-
μένον. ὁμολογημένη τοίνυν ὡς ἔφθη, εἷς καὶ μό-
νος καὶ ἀληθὴς υἱὸν τοῦ θῦ καὶ πρὸ, τὸν κῦ ἡμᾶν
ἰν τὸν χν. τὸν αὐτὸν εἰδότες θεολόγον εἰκπρὸ, καὶ
ἄνον εἰκ γεννωμενὸς. καὶ ὑπὲρ νόμον ὡς θῦ, καὶ ὑπὸ
νόμον δι' ἃ τὸ ἀνθρώπινον. εἰναὐξιώμεθα τῇ δεσπο-
τικῇ καὶ τὰ φύσιν, καὶ ἐν τῇ δούλου μορφῇ, δι' ἃ
τὸν οἰκονομιῶν. ταύτην ἡμεῖν παρέδοντο τὸν πα-
εάδοσιν, καὶ λόγοι μεσθεῖται, καὶ προκαταρκτὰς προ-
φῆται, καὶ αὐτοὶ δὲ πρὸ, τούτοις, οἱ ἀπαρχὴς
αὐτὸ πᾶν καὶ ὑπερέτας γνώμενοι τοῦ λόγου. κὴ
μὲν καὶ οἱ πρὸ ἡμᾶν μεγρόντες, ἅγιοι πρᾶς. οἱ κὴ
γεγόνασι φωσῆρες ἐν κόσμῳ λόγου ζωῆς ἐπέχον-
τες. ὧν ἀνατεθεωρῶντες τὸν σκοπὸν τῆς ἀναστρο-
φῆς, τὸν πίστιν ἀσπομεθα. τουτέστι τὰ αὐ-
τὰ καὶ φρονῆν αὐτοῖς καὶ λαλῆν ἀσπαζόμεθα. καὶ

οὐδένα ζόφον ὄζω φέρεσθαι τῆς οὐθένος ἀνεχόμης ζείβου. μεμνήμεθα γῆ τῆς θεοτονοῦς ζερφῆ βοώσης· ὀρθὰς ζοχμὰς, ποῖ σοῖς ποσί· καὶ τὰς ὁδοὺς σου καλλύθωσι. οἱ μὲν γῆ τὰς ὀρθὰς τιμεῶντες ζοχμὰς, καὶ τὰ σκοτεινὰ βεζουσιν ἐς τὸ βεβηλον τῆς αὖω πλήσεως ἐνεχῆ. οἱ δὲ κἀποστολικῆς καὶ δικαιοσύνης ζηλωτικῆς παραδόσεως ἐλαυνόμενοι, καὶ τῷ νεωτέραν καὶ ὦν ὀσφαλῆ καὶ καλλιμέρεσον ἀληθῶς τῆς ἑαυτῆ διανοίας τιμεώντες δύρσιν, ἀκουστέω ζωῆς ὁδὸ πάντων. μεῖ μεγίστωρε ὄρεσι αὐώνια, ἀ ἔθεντο οἱ παλαιόρθρου. οὐ γῆ ἐστὶ τῶν τοιούτων ἡ ὁδός. κεκτημένοι δὲ μᾶλλον αἱ ζοχμαὶ, καὶ ἐς πέταυρον ἀδοῦ καὶ παγίδα βανάύσου καλλικομέζουζαι. καίμοι ὁ καὶ ζῶφος ὢν αὖαν ὁ σοληρεύν, ἀσεβέμφῳ γλωσσικῇ τὸ σκάλεσης τῶν αἱρέσεων πτερυθῆναι πεζόστομον. εἶτ πτερεὶ αὐλῆς ἵππον, ὡς ἁρπῆ παρακινῆθαι καὶ φολίζαν σὲ, τῷ γλωσσίκῃ. ἡνίκα ἐστὶ θηράσαι, καὶ ζεμένη κῆδιά αὐλῆς. δεσμὸς ἐς χέρσα αὐλῆς. αἰματόεσσα πεζοσώπου τοῦ ζῦ ἐξαιρεθήσεται αὐτὰν τῆς. καὶ ἀμελῆ πάντων, συλληφθήσεται ἐν αὐλῇ. αὐγὲ ἐξημέρεθα μὲν ἡμεῖς τῆς τοῦ θυρεώνιος ἀσαλήσου παγίδος· σεσωσμεθα δὲ, ἀπὸ τοῦ παύλου ἡμεῖν σῆς χῦ. ὃν καὶ γῆ εἶναι πισεύοντες. ὁμολογεώντες ὃ ἐκεῖν καὶ τῷ καὶ τὰ ζέφυρα πεποιθόσαν αὐτοῦ, αὐτῷ πεσοιμεν λέγοντες. ζωωσόμεθα ἡμᾶς, καὶ οὐ μὴ ἀποσκλῆ ἀπὸ ζῦ. καὶ τῷ ὀνόματι ζῦ ἐξομολογώμεθα βέβεθα ἐς τοὺς αἰῶνας. ἀπαντῶν δὲ τοῦτων ἡμεῖν τῶν ζεποθήτων ἀγαθῶν μέγονε πεζόξανος, ἡ ἀπὸ τὲ καὶ ἀπόρρητος καὶ αὔωθεν πλῆθος. καὶ ἡ τοῖς αὖωθεν νοήμασι ζωῦ ἑτέρου ζ γναμπτοῦ τοῦ ὀλοβεσσίου καὶ Φιλοχρεύσου βασιλέως· ἔπρεπε γῆ τῇ μακηνότητι αὐτῶν, μὴ μόνον ὀρεσσοῦς, καὶ πολλαχῆθεν ἐθνοῦς, ἀλλὰ γῆ πρὸς τοῦτο, καὶ ἀορέσσους. καὶ βαρβαρικὰς μὲν ζωοθεσίας φάλαγγας, ἐπερόκλους δὲ καὶ τὰς τοῦ δίκαιου βολου δυσζυγίας ἀποτελεῖν. καὶ τοῖς ἀεχῆ πισεύουσι, διὰ τῆς σῆς θεοσεβίας πρυτανεύειν τῷ αὐσφάλειαν. ὁ μὲν γῆ ἀκὴ βαπτιζῶν ἐν ἐκκλησίᾳ, καὶ ταῖς καλλιχῷ βλασφημείαις ἀκρατὴς ἀνοίγ τὸ στόμα, τῆς ἱερᾶς τέ καὶ θείας λειτουργίας αὐλῆς, ἀπ' ἀνεφῆ δὲ καὶ αὐεβλάστησεν ἡ ἀπιστελεότης, ὡς φυτὸν ξηρὸν καὶ ἀτὸ γλυκαμμελῶν. ζῆλον δὲ καὶ τοῦ ἐφ' ἡμεῖν ἀεὶ βασιλέως οἷος βοῦς, πεζοηζυμένης ὡς ἔφλεν τῆς αὖω θεοσεβείας. ζωωσόμεθα τοίνυν καὶ ὑμεῖν τοῖς τῷ ὀρθὴν καὶ ἀμεσμένον ἐζουσιαστῆν. ἐκκλησιάρχαι γῆ ἱερουργὸς ἀνὴρ, ὀνῆς, καὶ ζεόνος ὑμεῖν παρεσκεύασε μεγρὸς, καὶ αὐτὴ δὲ τῶν πεσμεμαθῶν ἐξεφάνωσεν ἡ πόλις. ἀνὴρ ταῖς ἐς ὑμᾶς φροντίσιν ἀμεθαῖς, μεμακροὺς δικαιωμένος χεόνους. καὶ τῷ οὕτω παύσεμνον πολιᾶν, ζῆλον θηκῶς. εἰδὴ γῆ εἶδή ταῖς ζῆλεριθοῖς μεμάσε τοὺς ἐς αὐλῆς, ζῶφόντε καὶ ὡὼς ἡμεῖνα δοθῆναι τὸν ὡὼς ἐς αὖω. μεμενικῆς δὲ τεχνίας ὠνήμεσον ἐζόντα τὸν νοῦν. ἐν νομεῖ ἀμαθῆ καὶ ἐν τόπῳ πιόνι καλλιανέμῳ ἀδόντα. δεδοκημασμένον δὲ διὰ πεζοχμῶν, ὡς πισὸν καὶ γνήσιον οἰκονόμον. τοὺς μὲν γῆ οὕτω ζῆν ζωοποίους, καὶ πεζοσίεται χῦ, καὶ λόγου παῦλος ἀξιοῖ. τοὺς δὲ μὴ τοιούτους, ζῆρίς οἱ τῆς ἐκκλησιαθέσης αὐτοῖς οἰκονομίας. καὶ τοῦ πρέζιν ἀληθῆς ἰδὴ ζῆ αὐτῶν τῶν ἱερῶν γεγεμμένων. ἔφη γῆ τοῦ ἐς πεζὸς τὸν μεγαλῶν πεζοφήτην ἡ ζραῖαν. πορευθὲς ἐς τὸ

πάσχοφορδον πρὸς σύμμιαν τὸν ταμεῖον, εἶπον αὐτῷ.
τίσοι ὧδε. καὶ τίσοι εἰσὶν ὧδε. ἰδοὺ δὴ κε, ὁ θεὸς σε-
βασθῆ. εὐφραθῆ καὶ ἐπ' ἔσχατα ἀνδρῶν. καὶ ἀφελησ-
τίω σολήνσου. καὶ τὸν σέφανόν σου τὸν εὔδοξον. μὴ
ἐλήθοσ ἡς χαρᾶν μεγάλην καὶ ἀμέτρητον, καὶ ἐπαίσιο-
θανῇ. καὶ ἀφαιρεθήσῃ ἐπὶ τῆς οἰκονομείας σου, καὶ ἐπ
τῆς σάσεώς σου. καὶ ἔξει ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, πε-
λέσω τὸν παίδαγμόν σου χιλιαπλῆ, τὸν τοῦ χαλκοῦ. καὶ
ἐν δύσω αὐτοῦ τίω σολήνσου. καὶ τὸν σέφανόν σου
δώσω αὐτῷ. καὶ τίω οἰκονομείαν σου δώσω ἡς τοὺς
χθρους, αὐτοῦ. καὶ ἔξει ὡς ἐπὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐπὶ τῆ-
σου ὁσελήμ. καὶ τοῖς ἐνοικοῦσιν ἐν ἰου δαία. καὶ δώ-
σω τίω δόξαν δαὲ αὐτῷ, καὶ ἄρχε, καὶ οὐκ ἔξει ὁ
ἀντιλέγων. καὶ σήσω αὐτὸν ἀρχόντα ἐν τόπῳ σησῇ.
καὶ ἔξει ἡς θρόνου δόξης τοῦ οἴκου τοῦ πρὸς αὐτόν.
καὶ ἔξει σπουδὴ (ἐπαύλιον, πᾶς ἔνδοξος ἐν τῷ οἴ-
κῳ τοῦ πρὸς αὐτόν, ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, καὶ
ἐσονται ὡσὶ κεκραγμένοι αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.
τάδε λέγει κε, ἐφεκάθ. κινηθήσεται ὁ αὐτὸς ἐσχυρὸς
μηλώσ ἐν τῷ σησῇ. καὶ σπασθήσεται καὶ ἀφαιρεθήσε-
ται δόξα ἐπαύλιον, ὅτι κὸς ἐλάλησεν. ἀγαπᾶτοί
νῦν ὁ τῶν ὅλων θς, τὸν σησὸν αὐτοῦ καὶ γνήσιον
οἰκονόμον. τὸν δὲ μὴ τοιοῦτον, ὡς βέβηλον ἀπο-
στρέφεται. συγκρατήσατε δὲ τίω σὴν ὁσιότητα, μὴ
τοῖς ἄνω θεν σύφορον χθόσιοσι σωλουσία χθεί,
τεθαρσήκαμεν. ἵνα τὸν τῆς ἀληθείας ὀρθοτομοῦ-
σα λόγον, καὶ τῇ τῶν ἀγίων πρῶν ἰχνηλατοῦσα
πίστι. ἀδόκιμος διαμένῃ, διὰ φθόνος τέ καὶ σύ-
μμιξιν τοῦ πάντων ἡμεῶν σρς χυ. διὸ καὶ μεθ'
οὗ τῷ θεῷ καὶ πατρὶ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας αἰῶνων. ἀμήν.

πρόσωπε τίω περὶ σε ἀδελφότητα. ὅπως σε ἡ
χάρις ἡμῶν, σὺν κῷ προσκεχορτάσῃ, ἐρρῶσθαί σε καὶ
μεμνημονεύειν τῷ κῷ δύνασθε σὺν πᾶσι βέβαιος εἶναι καὶ θεο-
φιλεῖς εἶναι ἀδελφέ. — τῷ ἁγίῳ καὶ θεοφιλεστά-
τῳ καὶ ἀρχιερατικῷ κυρίλλῳ, ἀλέξανδρος, πρε-
βύτερος τῶν ἀποστόλων, σὺν κῷ χαίρειν. —
μακάριος αὐτὸς ὃν κατέλιξιόσ ὁ θς πρὸ τῶν τοῖς τῆς αἰῶ-
νος ὀφθαλμοῖς, ἰδεῖν τίω θεοφιλῆ καὶ ἁγίαν σου
κεφαλήν, τῆς ὁμολογίας, τὸν τοῦ μεγίστου σε-
φανον φορεῖσθαι. σὺ γὰρ ἀγαλλόμενος περὶ τίω τῶν
ἁγίων πρέσβεων ὁδόν, ἐξηγεῖσθε τῷ ὁμολογητῇ περιε-
πάλησε. καὶ τοὺς χωλαίνοντας ἐπὶ ἀμφότερα φόβῳ
τοῖς ἰχνεσιν, ὀρθοποδεῖν πρὸς τίω ἀλήθειαν ἐδί-
δαξας. σὺ τίω παρρησίαν τοῦ ἡλίου ἐνέδυσω.
καὶ τὸν ζῆλον τοῦ φινεές, μετὸς ὠνάλησας. σὺ τὸ
δυσεβὲς σόμα τοῦ ἰοβόλου δρακόντος, ἀνέφρα-
ξας. καὶ τὸν πολυφάγον βῆλ, κατέσφραγας. καὶ τίω
μεγίστιον αὐτοῦ ζηπίδα τίω διὰ χρημάτων αὐτῷ
ὠνηγμομένων πρὸς ασεβείαν, ἀρχὴν καὶ αἰνίσχυρον
κατέλησας. καὶ τὸ κατάσκασμα τῆς χρυσῆς φι-
λόνος, νεκρὸν ἡμῶν ἐποίησας. καὶ ποιοῦσόμε
μέρων ἀποχιμένων πάντων, δωνήσεται φθέγξα-
σθαι τοῦ ξύλου τοῦσοῦ τὰ ἐγκώμια. ὁπόθε ἰσος
ἐμοὶ οὐ τοῦ μακαρίου θεοφίλου τοῦ ζῆ θεοῦ με-
μετῆσε. ἀγαπᾶ καὶ τὸ μέρ' ἡμέρων τοῦ ἑσπερινοῦ
ἀθανασίου ἀνεδύσω. καὶ καθάπερ σπόνος τῶν
ἀνόμεων αἱρετικῶν τὰς συσκιὰς ὡς ἀστραπὰς ἐξέ-
φυγε τὰς πρὸς σχοὺς εἰπωγέμενος, οὕτω καὶ ἡ
σὴ ἁγία ζωὴ, τὰς συσκιὰς τοῦ αἰῶνος τοῦ, ὡσπερ
λαίλαπας καθενδὲς καθεκοίμησε, τῷ καθαρῷ τῷ

ζωὴ δὲ καὶ κραταιοῦται ἡ πλῆθος ὑμεῖν, πάντες οἱ
ζητοῦντες ὠφὴν. ταῦτα γὰρ ἐν τοῖς παρεδήσοις φύ-
τα ἴσαις, ἀφθονωτάταις τῶν ὑδάτων σπορίαις, αὐ-
ξῆ τε καὶ τέθηλε, καὶ ἡς ὕλης αἴρεται μέγα. πίκρα
δὲ ἀνδρὸς ἴσαις τοῦ ἁμοῦ τοὺς παρακαλέσουσιν, ἐ-
δραιώτεται πρὸς δυσέβειαν, καὶ βεβαιοῦται πρὸς
πίστιν. καὶ ἄθρησον δέκτα τὴν ὑπομονήν, ἣν
μάλιστα πασῶν τῶν αἰῶν ἀρετῶν ὁ μακκάβιος ἀπό-
στολος παῦλος τεθαύμακεν καὶ οὕτω φησίν. οὐ
μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ καυχώμεθοι ἐν ταῖς θλίψεσιν· ἡ-
δότες ὅτι ἡ θλῖψις ὑπομονὴν κατεργάζεται. ἡ
δὲ ὑπομονὴ, δοκιμήν. ἡ δὲ δοκιμὴ, ἐλπίδα. ἡ δὲ
ἐλπὶς, οὐ καταισχύνει. εὖ τοίνυν ὑπομονή, ἡμεῖν
παντὸς ἀγαθοῦ πρόξενος. ὁ θεὸς ἡς σὶ δοκιμάσειεν.
ἔρφός ἐλπίδος τῆς ἡς αὐδνατον μεθύσωμα. ἵνα δὲ
ἔρφον ταύτην καὶ ὁρθώσωμεν, διδάσκει λέγουσα
ἡ θεὰ ἐρεφή. ἐκνον ὑπερσέρχη δουλεύειν κῶ,
ἑτοίμασον τὴν ψυχήν σου ἡς πάρασμον. σὺ γνιον
τὴν πλῆθιάν σου, καὶ πλάτεῖνον, αὐχίσως ὀρύττεις.
οὐ γὰρ ἰῶ ἑτέρως διδάσκειν τὸν ἄνον· οὐκ ἰῶ δί-
χα πόνου καὶ ὁρθοῦν δύνασθαι τὸ ἁμαθόν; οὐδα-
μῶς φησι. διὰ ποίαν αἰτίαν; πολλοὶ λόων οἱ τοῖς
αἰῶσι ὠφελουλεύοντες, ἀνὼς περὶ αὐτῶν ὁ πόλε-
μος. διὰ τοῦτο ζητῶ ὁ ἀπ. θλῖψιν ἔχετε ἐν τῷ κό-
μῳ· αἰγὰ θαρσεῖτε ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον. οὐκῶ.
ὑπὲρ πολὺ τῶν αἰῶν ὁ πόλεμος, αὐτὴ φέ-
ρεσθαι νεανικῶς χρή, ταῖς τῶν πάρασμα ἐφόδοις,
διαμεμνημένους τοῦ λέγοντος. μακάριος αὐνὴρ
ὃς ὑπομένει πάρασμόν. ὅτι δόκιμος γενόμενος,
λήψεται τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ

ζωῆς δόσεως βίῳ. οὕτω γὰρ καὶ ὁ μακκάβιος ἀθανάτοις
μετὰ πολλῆς, τὰς ἡδονὰς ὑπερορίας τὰς ὑπὸ αἰρε-
τικῶν αὐτῷ πρὸς γλωσσολαλίας, ἑώλους ἀποδόξας, καὶ
αὐχῶ. ὁ δεσπότης οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων. ὀξυθυμία, λόγῳ
τῶν ἰόντα κραταιούντων, τοῦ δὲ καὶ πολλὰ σκανδαλιζόντων.
καὶ ὅσον ἐπὶ τοῖς μεταξὺ ἐκείνα χρόνῳ πολ-
κὴν ἡδονὴν ἐγκαλούμεθα, τοσοῦτον καθαρώτερος καὶ
λαμπρότερος ἀνεδείκνυτο τῇ μακαρίᾳ θυμέᾳ. διε-
λαμπον. τοιούτοις τοῖς πολεονεκτήμασι καὶ τοι-
τοις τοῖς ἄθλοις, τὸν στέφανον τοῦ μάρτυρίου ἐκαλλω-
πολέξας, τὸ ἀμοῦσιον ἔδησε. καὶ τὸν ἀριθμὸν κα-
κοδοξίαν καὶ λύσε. καὶ τὸν αἷμον τοῦ σωτῆρος
μέθυσθη θρόνον, ὑψωσεν. οἷς καὶ αὐτὸς χριστὸς,
καὶ τὸ πὶν ἐκείνου τοῦ αἱῶνος περιστατικῶς. σὺ δὲ
μαι τοίνυν ἀγωνιστὰ περὶ, καὶ δεξιωθῆναι αὐτοῖς,
ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν τὸ αἱμόνεσου πρόσωπον. καὶ κρα-
τῆσαι σὺν χοιρῶν, καὶ ἀποκλῆσαι μάρτυρες, σὺν κα-
ρᾷ ἀρμόνης τοὺς σταφάνους ἀναδησαμένου. ἀπαύλα
δὲ τὰ καθήμενα, ὡς ἐπαρρησιασθησόμεθα θαρρήσω-
τες τῇ σῇ πρόσοψῃ καὶ τῶν αἱμάτων πρῶν. καὶ ὅσα
ζῶσιν ζήσωμεν, λέξῃ ὁ ἁγιοπνεύματος διάκονος καὶ δίδα-
κτός. ὃς καὶ τὰ ζεσάμενα τῆς αὐτῆς βεσχυτικῆς
βπιδίδωσι τῇ σῇ ἁγιωσύνῃ. προσαγορεύει πάντων
τῶν αἱμάτων ζώοσαν τῶν ἀκαδυζομένων τὸν στέφα-
νον τοῦ μάρτυρίου μετὰ τῆς σῆς ὁσιότητος. ὁρμω-
μένου. δύναμις. διαπρεσεύεσθαι αὐτῷ. ἀγωνιζόμενος
ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, χαριεῖται ἡμῖν ἀπὸ θῦ:—

κύριλλος, ἁγιωτάτῳ πρεσβυτέρῳ:—

ρπ ὁ μακκάβιος προφήτης δαδ, τοὺς ἰουδαίους θῦ πεποι-
θότας, δυσμενεστάτους, ἀποφαίνων, λέγει. ἀνθρώ-

σοιχθῶν ἡ δυώμεις, ἃς τῷ πῦρ φύσιν ἐνέρχεσθαι. καὶ τοῖς τοῦ κτίζοντος νόμοις, παρεκλαμβάνῃ τὸ πῦρ. καὶ ἃς τοιοῦμεν δεῖ ὁδὸν διασυρίζον, ἡ φλὸξ μᾶλλον αὐξάνεται. αἰσθόμεθα δὲ τῆς αὖθις ὧν τοιοῦδε οἰνεανίας, ἢ δον ἐν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρός, ταῖς ἃς τῶν σῴζουσῶν ἐξημελοῦντες τὸ πῦρ. ἐκκλησίας τόπος ἡ καμίνος ἐστίν. ἁγίους ἔχουσα χορούς. οὐκ αὐτοὺς μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμμίσους. τεθαύμακε καὶ τῶν ἀνδρῶν τῷ ἀρετάν; ἐπῄνεσε τῷ ὑποφονῶν; ἔγνως τῆς φιλοθεΐ τὸ μέγεθος; ἴδωμεν ἐν τίσι τὰ καθήμενα. οὐκ ἀγνοοῦντες καὶ ἡμεῖς. ἐν μέσῳ ὑπὸ πυρσῶν βαρβάρων, ἡμεῖς ὑπὸ σκιρτήσεις οἷον βέσιν, οἷον βεσσάλους ἔχοντες, τῶν ὅλων κρατοῦντας πεσσμάτων. πῶς τὸ λοιπὸν ἐν δώσομεν τοῖς ἐκθεσίς. ἐν γῇ καὶ κάμινον αἰτοῦσιν ἐμοὶ βουλῆς. καὶ φλόγας ἐμφύσουσι δυσσέβειαν, ἀνθρωποκτασίαν ἡμῶν ἡσφαλοῦντες, αἰῶν ἡμεῖς ἔχομεν θεὸν ἐν οὐσίᾳ. ἀεὶ τῷ προσκυνητόμεν. ἐν γῇ ἂν φυσικῶ κάμινον καθήμεθα. οὐκ ἀπόβλητος τὸ εἶναι ἐν τῇ μέσῃ δὲ τῆς ἀνθρώπου φύσιν. δικαίως οὖν ἐξηνέχθημεν ἡμεῖς. ἡμεῖς γῇ τῇ πρὸ τῶν δυσσεβεστάτων ἐκπόμενοι βασιλέων. καὶ τῆς ἐν οὐσίας ἀεὶ τοῖς ἡμερόπτος ἄδοτες τὸ μέγεθος, τῆς τῶν ἐναντίων σκιδνότητος οὐκ ἀνεξόμεθα. ὁμολογήσομεν δὲ ὅτι ἐν καὶ τὰ φύσιν ἐστὶν ὁ ἐμμανουήλ. καὶ τοῦτο λέγοντες καὶ οὕτω διακρῖναι, πάλιν ὅσον ἀποκρδαμοῦμεν τῷ ἀντιμαθίαν, αὐτὸς ὁ σὴρ διδάξῃ ἡμᾶς λέγων. πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνῶν, ὁμολογήσω κἀγὼ ἐν αὐτῷ. ἔμπροσθεν τοῦ πρός μου τοῦ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. ὁμολογῶ δὲ αὐτὸν ὁ λέγων, ὅτι θεὸς ἐστὶν ἀληθινὸς ὁ ἐμμανουήλ. ὁ ἐκτὸς ἁγίας καὶ θεοῦ μεδίας. ἡνωμένος. ὁ

τοῖς ἁγιασμοῖς αὐτόν. βουλόμεθα δὲ καὶ τῶν ἀρχαιοτέρων ὑμῶν ἀφηγήσασθαι πεσσμάτων, ἵνα μάθητε τῆς νῦν κῆς σὺν θείας τὸ τέλος. οἱ βαβυλωνίων τύραννοι καὶ οἱ τοὺς τῆς πρὶν αὐτοῖς βασιλεῖς διεπόντες θρόνους, ἑτοιμότερόν πως ἐπὶ χαίνουσι πρὸς ὠμότητα καὶ ὑπερηφάνειαν. καὶ τοὺς τῆς ἀνθρωποκτόνου, ὑπὲρ βαίνοντες ὅρους, τὸ μόνῳ θεῷ πρέπον ἀξιώσαι, ἃς ἑαυτοὺς ἁρπαγμὸν ἡγήσατο. καὶ γοῦν ὁ ἐπάρατος ναβουχοδονόσορ, ἐς ποσε μὲν εἰκόνα χρυσῆν. ὑποστησάμενος δὲ αὐτὴν τῶν δι φωνοτάτων ὀργάνων, προσκυνῆσθαι ταύτῃ ἐκέλευε τοῖς ὑποχείροις. οἱ δὲ, οὐκ ἀμελετήτων ἔχοντες τὸ ἀσφαλίζεσθαι τῆς κτίσεως πρὸς τὸν κτίσαντα, ἑτοιμότατοι μᾶλλον πρὸς τοῦτο ἐβαίζον. ἠλαζεύσαν δὲ τῷ δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θεοῦ, ἐν ὁμοιώματι ἡνός φθαρτοῦ ἀνού. ἐσώθη δὲ καὶ τοὺς τῶν ἐβραίων παῖδας, ἃς μέζον ἦγον οἱ βαβυλώνιοι, ἀνανίας τε λὶ καὶ ἀζαρίας καὶ μισαήλ, προσκυνῆσθαι ἐκέλευον τῇ ἡνόνι τῇ χρυσῇ, καὶ τὸ σύριγξ καὶ φιλόθεον καστεβαίζοντο ἦθος, εἰς τῷ ἴσην αὐτοῖς καστολαθεῖν ἀμάρτιαν, καὶ προσκυνῆσθαι τῇ ἡνόνι τῇ χρυσῇ. αἰμήνυον μᾶλλον οἱ βαίζοντες οὐδέν. ἀντιτόμβοι δὲ οἱ τύραννοι ἀπὸ τῆς ἐκάνων κρίσεως, τῷ διὰ πυρὸς αὐτοῖς ἐσώθησαν κέλσιν. ἐμπλήμεθα δὲ ὧν τοῖς πλεονεκτουμένοις, τὸ βέβαιον ἃς πίστιν. τὸ πεπαῆς ἃς διοίβδαν. ἀνθρωποφθορίας παραίτησις, καὶ τὸ μὴ βουλεσθαι φρονεῖν, ὁ ἐκ τῷ ἦθαν πεσευβολῆ φύσιν. ἐσώθη δὲ ἐβεβλήνητο ἃς τῷ τοῦ πυρός αὐτοῖς καέμενον, τότε δὴ τότε τῆς ἀρρήτου δωμάμεως, μεγάλη μέγονεν ὠφέλεις. μεστεσκολάζοιο γῆ

δὲ μὴ οὕτως ὁμολογῶν, δηλονότι ἀρνήσεται. οὐχ ὁμολογεῖται πᾶσι τοῦτο ὁ τοιοῦτος. αἰτία δὲ τῆς ἀρνήσεως τὴν τιμωρίαν, ἣν ἡμέρᾳ κρίσεως· ἔνθα ἐξετάσεις ζῆλος, ἐκδίκησις μεμιγμένος τοῖς ἀποκαλύψεσι· ἡμεῖς τοιγαροῦν ὁμολογοῦντες αὐτῷ προσκυνήσωμεν τῇ τοῦ αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν·

Τοῦ αὐτοῦ κυροῦ ἀπολογητικὸς πρὸς τὸν βασιλέα Θεοδόσιον·

Τῷ αὐγαβεστάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ φιλοχρίστῳ Θεοδοσίῳ νικητῇ αἰεὶ αὐγούστῳ, κυρίλλος ἐν κῷ χαίρειν·

Ἡμεῖς ἅπαντες καὶ ἐκκλησίαι καὶ τῶν ὅλων καθολικὴ οὐσία, καὶ φωνὴ ἀπροσώπολητος οἰκεῖ, καὶ θεογονοτόκον τὸν ἀναστάσιον. τὸν αὐτῷ τε καὶ μεγάλην προσποδεξάμενον. ὃν παρεσκήκασιν ἀδελφοί. κυριότατός τε καὶ ἐξαίρετος. καὶ αὐτὰ δὲ τὰ ἄλλα σεσεφίκε. καὶ καθαρὰ φησὶ τὸ ἐκκλημα τὸ ἱερόν, παῖδα τὰ ὄρθια αὐτὸν ὄντα καὶ βεβαίᾳ. ἀγαθὰ καὶ οὕτως δεδοξασμένῳ. καὶ τοῦ παύλου θαυμαστοῦ ἰοῦλε προσλήξιν, τῶν μεγάλων τῆς ὑπεροχῆς καὶ τῆς ἀπορρήτου δωρεᾶς, ἰδιαίτερον ἔχειν τῶν ἡμετέρων τινα. οὐ βραδὺ ἂν ἀγάγοι ἡ ἐγκρατὴ φύσις, χρησότητος ἀξιωθεὶς τῶν οὕτως ἀληθῶς τελειοτάτην καὶ ὑπερφυᾶ δωρεὰν ἔχειν τε καὶ ἐξουσιάζειν. καὶ γοῦν ὁ μακάριος προφήτης δαυὶδ, ὅτε ὑπέρτε ἑαυτοῦ καὶ ἁπάντων δὲ οἶδεν ὅτι τῆς γῆς ἐποιήσατο λαούς, πολὺ μᾶλλον λέγων, μεμάθηκε δήπουθεν ὑπὲρ ἡμῶν. πολὺ δὲ, πάλιν. ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς κύριε, κύριε τίς ὑποστήσεται. καὶ μᾶλλον ὁ παύλειος ἰὼβ πάντας ἡμᾶς ἐκ τοῦ διαβόλου. πικρῶς τε καὶ ἀφορήτοις αἰτίαις ἐνοχλημένος, ἀνακεκράγηκε πρὸς τὸν θεόν. Διατί οὐκ ἐποιήσω τὰς ἀνομίας μου λήθην, καὶ ἤκουσε

θαρισμὸν τὰς ἁμαρτίας μου, ἐσφράγισας δέ μου τὰς ἀνομίας ἐν βαλαντίῳ. ἐπεσκημένῳ δὲ εἴπερ ἄκων πρέβην. αἰτοῖμεν φαίνῃς ὦ πρὸς τοῦτο οὕτως. τί δῆτα ὦ γλυκαιότατε τῶν ἀθλητῶν, εἰς ἐγκλήματος δύναμιν καταλογίζῃ τῷ θῷ τὸ μὴ ζῆν; ἢ πεπλημμελήκασιν ἄδικος, αἰτιᾷ τὸν νομοθέτην, ὅτι μεμνηστο τῶν ἡμαρτημένων; ναὶ φησὶν ὁ θεὸς ζῆν πεφυκὼς, καὶ οὐκ ἀθανάτως ἔχων ἐκ τούτου τὴν δόξαν, διαπλημμὴ τοιοῦτος ὀργῆς καὶ θεὸς ἐμός. εἰ μὲν ἐν ἀθανασίᾳ μεμενήκασιν ἀνθρωποι, ἐκρῆν ὑπολαμβάνειν τὸν αἰῶνα νοεῖν. εἰ καὶ βολῇ μάθοι τις ἂν ὁ κείμενος. σφραγὶς ἐστι τὰς ἁμαρτίας ἐν βαλαντίῳ· παραπέμπεται τὴν λήθην. τὴν ἐκ τοῦ πρόσκειται, καὶ ἀδοκήτως εἰσέρχεται. εἰ δὲ πολλὰ πλημμελοῦσιν ἄνθρωποι, καὶ ἡ ἐπιστροφὴ ἀμεταμέλητον αὐτῷ τε καὶ μόνῳ πρέπει. χαριζέσθω τὸ ἀμνησίκακον τοῖς ἐνθέοις ἀθληταῖς. πρέπει τοίνυν τοῖς ἀναστάσιον λόγοις ἐπιστροχὰς, τὸ γαληνόντε καὶ ἥμερον φρονήματος προσεῖναι δὲ τοῦτο καὶ ἐξαίρετον μᾶλλον τῆς θείας τε καὶ ὑπερτάτης φύσεως, καὶ μέμφεσιν δὲ τῶν πρὸς αὐτῶν, καὶ τῷ ἡμετέρῳ κεφαλῇ φιλοχρίστοι βασιλῆς. ὅτι τῆς ἐν οὐρανοῖς βασιλείας ἐκδυσπαμεν ἀπατεῶτι καὶ μέμφεται τοῖς ὅτι τῆς γῆς. ὑμεῖς δὲ καὶ μόνοι τὸ καθ' ἑαυτῶν λαμπόντες κράτος. φόβῳ τε καὶ ἡμερότητι σωζόντες. τὸ ἐπιεικὲς, καὶ οἷόν τινα λαμπρὸν καὶ ἐνίκιον ἀδιάλυτον τοῖς ἀνεκπαίδευτον ἀπολωλῶσι τῶν ὑπὸ οὐρανόν. ταῦτα καὶ παρορμεῖσθαι ἀναγκαίως, ὅτι γε τὸ δῆτα τοῖς καθηκούσης ἐπολογίας λελυπημένην ὑμῶν ἔχειν ἀπόλαυσιν τῶν δυσεβῶν. ὁ δὲ ἐν μεσομεγάλοις τοῦτο δεσπόζομεν, χρήσιμον τε καὶ ἀναγ-

νος τε σκαλκεσιν σκαλκεΐον, βασιλήον ιερογλαμικὴ
ἔθνος ἄγιον, καὶ λαὸν ἐς περιποίησιν, ἵνα τὰς ἀρετὰς
ἐξαγγείλωσι τοῦ παντὸς καλέσαντος ὑμᾶς εἰς τὸ θαυμαστὸν
αὐτοῦ φῶς. καὶ γὰρ ὅτε τοῖς ἱερεῦσιν ἐλαβοῦσι θεσ-
μοθετοῦσιν πρὸς τὸν μακεδόνιον περιφῆναι ἐξεκαίδεκ, οὐ
τῶν τοῦ φησίν· νῦν δὲ ἀνοιγε, λέγησον τοῖς νιοῖς τοῦ λαοῦ
σου, καὶ ὁρᾶς πρὸς αὐτούς· μὴ ἐφίλει αὐτὸ ἐπαμᾶσθαι ἐσ-
φαίαν ἐξελομένου αὐτοῦ τὸν γῆν. καὶ ἐκάστου τῆ ἐκά-
στῃ καὶ σημαίνει τῷ λαῷ καὶ ἀκούσῃ. ὁ ἀκούσας
τῆς φωνῆς τῆς ἐκάστης καὶ μὴ φυλάξηται. καὶ ἐ-
πελθὼν ἡ ἐσ μεφαίαν καὶ καταλάβῃ αὐτόν, τὸ αἷμα
αὐτοῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ ἔσται. καὶ οὗτος ὁ ὅτι
ἐφυλάξατο τῷ ψυχὴν αὐτοῦ ἐξέλιτο. καὶ ὁ σκο-
πὸς εἰσὶν ἴδῃ τῷ ἐσμεφαίαν ὀρχομένῳ, καὶ μὴ σι-
μαίνῃ τῇ ἐκάστῃ. καὶ ὁ λαὸς μὴ φυλάξηται. καὶ ἐ-
ἀσθῇ ἡ ἐσ μεφαία λάβῃ ἐξ αὐτῶν ψυχήν, αὐτὸς μὲν, διὰ
τῷ αὐτῶν ἀνομίαν ἐλήφθη. καὶ τὸ αἷμα σὺν χερὸς τοῦ
σκοπου ἐκζητήσω. χρῆναι δὲ εἶπεν τῶν ἡμερῶν τῶν
δικαίων, οὐκ ἐξῆν τὸν ἐών· ὀνόματι γὰρ αὐτῶν καὶ ἐστιμέ-
ζόνως, τῶν ἐκκλησιῶν θεωρίας ἐξαφωνομένης ἐς τὸ ἐμ-
φανές· οἰκοῦσιν ἐφόδου βαρβαρικῆς προσοδοκωμένης
ἔσεσθαι καὶ τὰ πόλεως· οἱ ταύτης μελιτηνοὶ καὶ φρυ-
γιτικοί, καὶ πρὸς ηπόντες σκηνοποιικοῖς τισιν, ἥτοι
πυργοῖς τοῖς αὐτῶν ὑπηλοτάτοις· ἐφιζάνουσιν ἵνας
οἱ τοῖς αὐτοῖς ἐνοίκοντες· αὐτὴ δὲ καὶ κατὰ τοὺ οἴκου
περιχωμίζοντες ὀφθαλμόν, ἐκκαιδεκαπύργους περιέρ-
χεσθαι, μὴ αὐτοῦ τοῖς τῶν πολεμίων ἐμβάλοι. προ-
καταλαμβάνοντες μὲν γὰρ τὴν πόλιν τῷ ἐφόδου, οὐ
μεξέιον αἰξιοῦσιν τὸ μέρος. ἀσπόνους αἰξάντες δὲ πρὸς τοὺ-
τοις, ἵνα τοῦ ἀλόου καὶ πλήθη αὐτῶν αὐτοὶ τοῖς ἰδί-

κῶν, παρίημι. καὶ οἰκέτικῶν, διὰ τὸ, τῷ ὑμετέρῳ κερ-
τὶ πᾶσα πανὶ τῶν ὀφθαλμῶν σέβας, τὸ μὲν γὰρ ἀπανθρω-
ου μεγαλοπρεπὲς οὕτω θερσεῖ, ἢ ὀλιγοψυχίαν, ἢ καὶ σφό-
δρα τοῦ πρεπόντος καὶ μελικῶς ὡς πολυμελικῶς,
καὶ τοῦτο ἡς ἡμᾶς οὐκαζήμιον ἐᾶσθαι. δεῖσα γὰρ καὶ
μεγάλα εἰκότως. τὸ ταῖς πλουσίαις ἀντιφέρεσθαι τὴ-
φοις. ἵνα μὴ τι παθοιμεν τοιοῦτον, ὁ παῖον τι φυσι
πεπονθέναι τὸν ἰωλ· οὐ γὰρ ἡς εἶπαν ἐπαλληλημένοις
τοῦ καὶ ἐαθῆτε πολυμελῶν, πολλὰ γὰρ πταίομεν ἐ-
πανῖες, καὶ νοσῶ τὸ διάλαθον ἢ αὐτοῦ φύσις, ὡς ἀκρι-
βὴς νομοφύλαξ, ὧν τὸ τάχα που καὶ τὰ μεν δένδρον
που πρὸς κεφάλαιον θῷ· αὐξήκουε λέγοντος αὐτοῦ. ἰδοὺ
ἐγὼ κρείνομαι πρὸς σύ, ἐπῶ λέγησε οὐκ ἠμέλλον. ἀ-
μέμνων οὖν ἀεὶ καὶ ὀφοῦ, τὸ τοῖς κεφαλοῦσι παρα-
χωρῶν, καὶ τῷ ἐφοῖς λελυπημένοις συγγνώμην αὐτ-
πρόσεστι γὰρ ὡς ἔφλω καὶ τὰ μείρεσιν τῷ ὡς πρὸς θν.
καὶ τῷ ὑμετέρῳ κερδῶ. τὸ ἀφεκνοῦσκον. μέγα φα
τοίνυν ἡμῖν ἐφεῶν διόρθωσ, καὶ αὐτοῖς ταῖς δίκλεε-
σάλοις βασιλεῦσιν. εὖρον δὲ τοῦτ καὶ μεγάλ ὀρθῶς.
οἰκτίνα θόρυβον ἢ δυσχέρειαν ταῖς ἱερομάστοις ὑμεῦν,
αὐλοῖς ἐμβαλοιμι. πόθεν. μὴ γὰρ οὕτως ἐστὴν ἐξω
τὲ φρενὸς ἀμαθὴς, καὶ λογισμοῦ πρέποντος; σὺν νε-
νοικῶς δὲ μᾶλλον, ὁπηνικα φασὶν αὐτοὺς εἶναι τοὺς ἱερουρ-
γὸν τεταγμένους τῷ παναγίῳ θῷ, προσκέπτεσθαι
τὸ, αὐτῷ δοκοῦν, καὶ ἀμελήσαι τοῦτ δεῖν, τὸν ἐπιμ-
τιμηθὸν αὐτοῖς δεδιότας ὀλεθρον. εἰκὸς τὰ τῷ ὅλως ἀναστάτωσιν τῆς εὐθυμίας. δεῖ γὰρ ἡμᾶς βεβαι-
τέρους, ἢς πίστιν ἀπεργάζεσθαι τοὺς ἤδη πεπεῖσθαι
τας, ἢς τὸν τῶν ἡμῶν ἰν χν, οὐς τῷ ἰδίῳ αἵματι κατε-
κτήσατο, καὶ γνησίους ἀπέφηνε προσκυνητάς. γέ-

ἀναμαρτήτους πεφαλάς, πλὴν ἀσπασῶν δίχα μὲν τὴν ὑπομενόντες δίκην. καὶ ἐκ τοῦ ἴσου δίκαια τοῦτον τρόπον, καὶ τὸν ἱερέων ἕκαστος, ὅσα δὴ τὰ θεῖα πρὸς τοῦ σώματος. ἐν μὲν ἀσπαγκαλοίδοις νόσοις χρεσκόμοις τὸ πεφυκὸς ἀδικεῖν, σεφαύου πρόξενον ἐκείνῃ τὰ ἐμπρόσθια ποιοῦσιν· περιπεσόντα δὲ πάλιν τοῖς ἐκθέσι ὀργὴν ὅπως ἐκβαίνουσι κακοῖς, ἀδικήσας οὐ μεδίδιος ταῖς σιωπαῖς, τὰ ταῖς πρὶ ἀεῖδον φωναῖς ἃς ὀρθότητα διοικάμενον. οὕτω δὲ πολέμιος ὧν οὐ κατθανὼν τῶν κατημένῃ αὐτοῦ κοινοῦ. καὶ τὰ δὲ μᾶλλον κινοῦμεν νος τοῦ πάντων ἡμῖν σῴζεσθαι· μηδεκατίαν ἢ ὅτι οὐδὲς λέγει ἀνάθεμα ἴσῃ, ἢ μὴ ἐν βεελζεβούλ· τουτεστὶν οὐδὲ ἀρνεῖται χῦ, ἢ μὴ ἐξὸ πρὸς τοῦτο διανιστάμενα τὸν ἐκκλησιῶν· ἀληθὲς δὲ ὅτι τὸ ἡμῖν μόν, οὐκ ἐν διαλοιδορίᾳ· οὕτως ὁ δοκῶν ὁ ἕστηκὼς τῆς. τουτέστιν ὁ ἐκκλησιαστὴς. ἀνδρὸς ἱερεῖς οὐκ ἀποφαλοῦ· μᾶλλον δὲ καὶ πεπαλαιωμένου, πλὴν διάνοιαν σῴζειν. καὶ χαλάσας δυσπορήσας ἑτοιμοτέλεστης, καὶ ἀπερασκεπτότως τοῖς τῆς ἀληθείας ἐνυβρίζουσι δόγμασι. καὶ πλὴν τοῦδε ἡμῶν καθαιρωμένους δόξαν. θερσοῦ γὰρ ὧν καὶ ἀκαλύπτοις ὁρμαῖς πρὸς πᾶν ὁτιοῦν τῶν ἀπηχεσμένων ἰοῦδε θερμὸς, θαρσύβου πάθος ἐνεπίμπλα τὰς ἐκκλησιάς· πολυόρκου μὲν ἵνα δὲ οὕτω τῆς ὀρθῆς πίστεως, διεστῶσι παντελῶς· καὶ πολὺ ὧν ὁ λαὸς καὶ πάρεδρ τοῖς ἤδη πεσοῦσι, μὴ ἄρα πεπαλαίνηται, θεῖναι καὶ τὰ ἀληθῆ νομίζοντες τὸν χῦ· καὶ τί τὸ ἐπιδεῖν. νόθος οἰκέτης λοιμικὴ πλὴν ὑφηλὸν πατεβόσκετο, ἐλίζαν ἔχουσα τὸ πλοῦδος, καὶ πρὸς τὸν ἐκκλησιῶν. ἐπειδὴ δὲ τεθήμεθα πρὸς τοῦ σωτῆρος,

καὶ τῶν λαῶν καὶ δεμοῦνες, πᾶς οὐκ εἶδ καὶ μικλαπροθύμως πλὴν ἱερατεύετε καὶ ἐκκλησιαστικὴν λαβόντες ἐπίσκεψιν, τοῖς δὲ σεβῆ βουλομένοις, τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος καθαιρεμένων πλὴν ἔφοδον. ἵνα μὴ ἐπιστρέψας δίκην τοῖς οἰκείοις πᾶσι δῷ· τὸ αἷμα φησὶν ἐκ τῆς χειρός σου ἐκζητήσω. ἀγαθὸν ὦ φιλόθεε βασιλεῦ ἀδόφαλης καὶ ἀκλόνητος ἡ σὴ πρὸς θεόν; ναὶ καὶ αὐτὸς ὁμολογῶ. μᾶλλον δὲ καὶ αὐτὰ τοῦδε βοᾷ σοι τὰ πεπραγμένα. καὶ πρός γε τοιοῦτον, μακρὸς μὴ τυραννικοῦ χρόνος. καὶ τῶν δι' ὁδόκιμοι μηνυόντες ἡδονέβδομαι, ταῖς τῶν προγόνων ἀρεταῖς ἀμειλικτοδόξως· καὶ ὥσπερ ἐστὶν ἐκείνοις οἰκεῖον· τὸ καὶ τῆς ὑμετέρᾳ γαληνοπρεπῶς ἠπιάσθαι τύχῃ, φαίην ἂν ἥκιστος καταδήλως, οὐδεμὶ, ὅτι πλὴν ἀμείνω καὶ προφερεστέρων ὑμᾶς ἀνεδήξασθε λιμῆνα. οἱ δὲ τῆς εὐνοίας ὑμεῖν πίστεως, τὸ ἀκλόνητον. τῆς ἐς χῦ αἰκαστῆς τὸ ἱδρυμένον. ὑπερφυὲς δὲ τῆς ἡσυχίας, ἵνα τοῖς αὐτοῖς, μᾶλλον δὲ τοῖς ἐκκλησιάσις ἀπαθῶς θορυβουμένοις, ὑπομυρήσητε. σωζέτω γὰρ ἔθος ὑμεῖν. ἡ βαρβελικὴ ἐφόδους σημαίνουσα ὑπαντᾶν, τοῦ μὲν διαβεντὸ τε καὶ μαχιμεώτατον, τῆς αὐτοῦ πρεσπούσης δίκαιοδοσίας, ὑπομεμενηκότα μόνον. τὸν δὲ οὐσφόδρα γοργὸν ἡ ἐμπαθεστάτην, ὡσφαλίζεται, καὶ ὑπὲρ πῶς τοῖς τῶν πολεμίων φάλαγξιν ἀδοκήτως ἐμβαλὼν, τῆς εἰκούσης αὐτοῖς ὠμότητος, γλυκύτατο θυμοῦ ὁ ἐμὸς τοιγαροῦν πρεσχὼν λόγος, τῆς μὲν ὑμετέρας διαβάσεως τὸν ὑδρον ὑπὸ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος. ἠσφαλίζετο δὲ πρὸς πίστιν, τοὺς ἐλαφρόντα καὶ διπλοκαρδίμονα ἐξουσίας νοῦν. οὐ πολλοῖς δίκαιοτατόν ἐστι τοῦτο δὲ χῦ μυστήριον. βαθὺ δὲ λίαν ὁλό-

γος περὶ αὐτοῦ. μεγάλης ὡς ἂν ἀνίσχυσι καὶ ὡς ἐν
εὐσεβείᾳ γινόμενος. καὶ καθὰ φησὶν ὁ ἱεροφάντωρ παῦ-
λος. φθέγγεσθαι ἤθη χρηστὰ, ὁμιλίαι κακαί. καὶ μὴν
καὶ καθ' ἡμᾶς τὸν σοφὸν μόνον λόγον. ζητοῦσι ἕξουσι-
καὶ λαμπρὸν πέδιλον. τὸ γὰρ τοιοῦτον οὐχ ὡς νοῦν τὸν ἀν-
θρώπινον, ἑκάστοις δίκην τοῖς ἀδικοῦσι πεφυκότας
καὶ τίθεσθαι λόγους. οὐ μεδέπω ἐνδοῦσι. μᾶλλον δὲ ὡς
ἀτίμως ὀργίζεσθαι τοῖς ἁμαρτάνουσι. ἀναγκαῖα τοιγαροῦν
καὶ εὐσεφελὴς, ὑπαρξέμοι λόγον ἐπόμενος, πρὸς
τε ἑαυτὸν αὐτὸν, τὸν ἐν ἡμῖν δίκην ἀνθρώπου χωροῦντα πολε-
μεῖσθαι, καὶ πρός γε τοὺς ἄλλους. οἱ τῶν τοιούτων μεσι-
τεύου γινόμενοι οὐ λίαν ἡκεραβωκότες, τοῖς πολλοῖς λόγοις οὐ μεζόνως καὶ ἐκ μεζόνος. ὅτι γὰρ ἔστι φόνος
ἀναγκαῖος, καὶ αὐτὴ παρίσταται τῶν πεφυκότων ἡ
δικαίωσις. καὶ τὰ μὲν τοῖς ἄνωθεν καὶ παρωχημέ-
νοις ἤδη καιροῖς, διδασκάλοις τοῖς αὐτοῖς. πεπλη-
ντο γὰρ ἡ συμπαῖσα γῆ. καὶ καθὰ φησὶν ὁ μακα-
ριος δαβὶδ πάντες ἐξεκλιναν ἅμα ἠχρεώθησαν. οὐκ
ἦν ὁ ποιῶν χρηστότητα. οὐκ ἦν ἕως ἑνός. αἰῶνες
σπείρασθαι ἡμᾶς ἀναστολὴ ἐξ ὑψίστου. ἐπεφάνειν ἡμῖν
ὁ μονογενὴς τοῦ θῦ λόγος. καὶ ἐγένετο σὰρξ ἐφθη τοῖς ὠσὶ
τῆς ἡμῶν καθ' ἡμᾶς γεγονὼς αὐτός, μετὰ τοῦ μεῖναι θ̄ς.
αὐτὸς ἡμᾶς ἐγκόπτα διέσωσε τῷ θῷ καὶ πατρὶ. περιε-
λὼν τὸ μεσοτοιχβοῦν, καὶ ἐμπυσικέως ἀσπαγά-
ξας τῆς διϊσταμένους ἡμᾶς ἀμβροτίας, καὶ δικαιώσας
τῇ πίστι. καὶ ἦν αὐτόσ ἐστιν ἡ ἀφὴν ἡμῶν καὶ τὰ τῆς
ζωσφαί. ἔρριψε τοίνυν ὁ τῆς πρὸς θν ἀφὴνης ἡμῶν
ζωὴ δεσμὸς διαρρήγνυσθαι, παρελυομένης τῆς πί-
στεως. ἔρριψε ἡ τῆς δικαιοζώσης ὁδός, ἐκ τῶν ἡμε-
τέρων κρυπτέσθαι διανοιῶν, ἵνα μὴ ποτὲ λέγοιμι φορ-

τικὸν. δικαιούμεθα γὰρ διὰ τοῦ διὰ βαπτίσματος πί-
στεως τοῦ χῦ καὶ ἐγκλήσαντες. πεποιήμεθα γὰρ
δὲ καὶ τῶν αὐτῶν. καλιὼ οὐκ ἄνου κοινοῦ θανάτου
καὶ ἐγκλήσαμεθα ὧ φιλάνθρωπε βασιλεῦ. ὡς ἐκ ἀνθρω-
πίνου θῦ. καὶ παθόντος μᾶλλον ὑπὲρ ἡμῶν ὑπερ
καθὰ γέγραπται. ζῶντος δὲ θῦ. καὶ τῆς ἰδίας φύσε
μεμεδωκότος ἀπαθοῦς. καὶ δωρεαὶ οὖσας τοῖς πίστεω τ
χεῖσι καὶ δῆπόθεν ἡ πίστις, τόγε ὄνομ ἐς τοὺς τοιοῦτον
τος λόγους. καὶ τῶν αἰῶνων καὶ ἀπυλύτων γινόμε-
νον, ἀναγκαῖον πάσι ὧν καὶ ἀπαραιτήτον βασιλεῦ σω
νοσθλον ἡμᾶς ἔχοντας τῶν ἀληθῆναν, τοῖς ὀρθὴν
ἔξουσιν ἐπιστασεῶσαν πίστιν. τὸ δὲ δὴ μᾶλιστα ἡμᾶς
πρὸς τοῦτο παρεχρῶν χῆναι, ἐκεῖνό ἐστιν. ἐν ταύθα
μᾶλ γὰρ οἱ μακαῖοι πρόδρ ἡμῶν θεαρσηνέντες πρὸς
θῦ τῶν ἱεροφαντῶν, ταῖς τῶν αἱρέσεων καὶ τὰ καιρ
οὺς αὐτεταίξαντο δυσσεβοπίαις. μᾶλιστα δὲ τῆς
αὐσσιῶν ἀφαιρεσεως. καίτοι καὶ ἐκεῖνό τοῦ καιροῦ,
οἱ τῶν αὐτοφωτίνων κρατοῦντες πραγμάτων, οὐκ
ἦν δεξιοὶ τῶν ἀληθῆναν. ἐφρόνουν δὲ μᾶλλον τὰ
ἐκεῖνων. καὶ τοὺς ὀδόντας αὐτῶν, ἐπανέξυρον τοῖς
ὠσὶν ἐκκλησιῶν διδασκάλοις. αἰῶνίων ἀμφίνους παν-
τὸς ἐκείνοι ἀθεμίτος, τὸν ὀρθόντα καὶ αἰωνοπόλη-
τον τῆς πίστεως διακρυτίουσες λόγον. ἢ δὲ ἀγγε
λέγοντα τὸν κῦ ἡμῶν ἐν χῷ. μὴ φοβῆθε ἐσπόρ
ἐσποκτενόντων τὸ σῶμα, τῶν δὲ ψυχὴν μὴ δυνα
μένων ἀποκτεῖναι. φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν δυ
ναμένων καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι ἐν γεέννῃ.
ὅστε τοίνυν ἐκεῖνοι τοὺς τῶν ὅλων κρατοῦντας καὶ
ἐκεῖνο τοῦ καιροῦ πολεμιωτάτους, ἔχοντες, οὐσε-
σιγήκασιν, ὡς δόξαν ἀδικουμένου τοῦ παντὸς ἡμῶν

ὀρῇς χῦ, πῶς οὐκ ἀναγκαῖον καὶ ἡμᾶς αὐλοὺς, καὶ
ἴχνος ἐέναι τῆς ἐκάστων ὁπῆκάδας. τῆς δὲ χῦ γνησιο-
πάτρος· πῶς οὖν ἔδη τῆς τοῦ δυσφήμου φωνᾶς,
αὐτερρύηκθαι τῶν ἀληθῶν. ἤδην ὡς ἔφλω τῆς
δισσβάδας ὑμέων τὸ ἐριθρισμένον. ἡνίκ' ἁβμην ἀκρι-
βῶς ὡς οὐκ ἐκόντος μεθέλλον ἤρεσθαι, αὐτὸς ἐγώ· τί τό'
σιωπᾶν ἀνακτᾶσθον ἐῶ. μικροῦ τε τοῦ πρεπόντος
ἔχεσθαι ὄγκος, καὶ χῷ πρὸς κροῦσιν παρισοῦν-
σιν. αὖτε φλω αὐλὸς ἐμεμφῆ. ἀπρεπῆ φάσιν ἔχε
ὦ οὗτος τῶν σιωπῶν. δῆτα καὶ τὰ ἐγκλή-
ματα, παρῆτε χῷ, καὶ αὖος. δισσβὰς καὶ φιλό-
χρεως ὁ τῆ βασιλέως δόξῃ καὶ τῆς ἐμεμῆς παρὰ
χῦ. καὶ μῶν καὶ αὖτη τοῖς ἴσοις αὐχήμασιν ἀεῖ-
ται διαπρεπῆς, ἢ τῶν ἀκλεεστάτων βασιλέων
δύας. ὁμολογωμενῆ καὶ αὐλὰ τὰ σεμνὰ τε καὶ
ἀξιάγαστα τῆς παρθενίας βλαστήματα. οἱ ἔφασαν
ἔχοντες ἐγγύς, καὶ ταῖς τῶν ἀξιωμενέων ὑπεροχαῖς
ὀκλεεστάτως πυσμένοι ὀρθῆ καὶ ἀδιαβλήτῳ δια-
πρεπόντως πίσῃ. λελυπημένα, καὶ αὐλοὶ τῆς τοῦ
ὀρῆς δόξης ἀθετουμένης. εἶτα πᾶς οὐ σφόδρα νε-
νικᾶς, τὰ χῷ δοκοῦντα πολεμεῖς. ἢ οὐκ ἀδεμνὰς
ὁ ναυπήλος, ὁπόταν ἐξουσίας αὐτῷ τοῦ πονουμένου
καὶ ἀχεομένου τῶν ἀμμένων, παραπλῆσιν πολύν; οἰκὶ
ἀθενής τε καὶ φυγοπόλεμος εἶπ' ἂν ὁ τεταγμένος
ἐν ἐφεδρείαις, εἰνικᾶν ὄχθον. τῆς τῶν ἀεικῶν χά-
ρεῖς ὅπῃ ποθ' ἑαυτοὺς αὐλῷ, ἑνὶ μᾶσσον ἢ τρισὶν ὁρᾶν καὶ
οὐκ ἀνθρώπους; ἵνας τοιαύτας ἐαυτὸν παρεσκήκων
ἐννοίας, καὶ τῇ δισσβάδι τοῦ ὑμετέρου κρότου τε-
θαρσηκώς, ἀδικώτατα παρῆλθον ὅτι τῷ χρῆναι
ἐωυτὸν δυσφημουμένῳ χῷ. αὖ ὡς τε χρὴν ἡβῶντα

μέφημι πρόσοπα νεῖν ἀνδρῶν οἷς ἔφλω, καὶ τόδε. ἐπε-
λαβόμην νεωτέρου ὡς τοῖς ἀστοπολικοῖς κηρύγμασιν
ἐγγεγυμνασμένος. ὡς τεχνίτης ἦς διδάβδων. ὡς
ὀρθὴν ἔχων τὴν πίστιν καὶ ἀμεμφέστατον παιδεύσεως.
καὶ τοιοῦδέν ἐστιν τὸν αὐτόν, καὶ τὸ δισσβὲς ὑμέων
κρᾶτος ἐπεθύμει. καὶ παντῶς δὲ αὐλός. καὶ γοῦν
ὁπότε τὰ παρὰ τῆς χθεσταίας, αὐλοῦ πεφρικότων
πνεύμασι θρασυβρεγμένων ὠκυστόμων διεπτέρω-
φθη χεφέμεσθα, αὐτὸ ἑαυτοῦ ἀμείνων, χαίρων.
ἐπεκύνουν. ἐπεσκόμβωσ ὡς ἀδελφῷ καὶ συμπαίστορι
χῷ, τὰ παντῶν ἐξαίρετα τῶν ἀμφῶν, διὰ τῆς αὖω
θεν ἐπαρχίας ἀνῆφου. αὐτοῦ τῆς ἡμᾶς ἀφικνίας, τὰ
μετὰ τοῦτ' καὶ ἠκροώμεσθα. μέλλον δὲ τῆς ἐκάστ'
ὀκταετηρίδος. ἐπελεξάμεθα γῆν, ὡς πρόβασιν. αὐτ
σῦρήνας λύσας. ὡς πιστὸς καὶ γνήσιος οἰκέτης, αὐτ
ἠμέλησε τοῦ σύμπαντος. ὡς σύβδηξ ἐπέκεινα, αὐτὸ ἐκ
τέτονθεν ἀκριβῶς καὶ τὸ μεμερεμένον. ὡς γνησί-
νος σύλληπτις, αὐτὸ ἐπεβαύλισε τῷ χωρίῳ. ὡς φι-
μελὺ αἰμαθὸς, αὐτὰ ἔπραδν ἀμείνων χείρονα ἐπαν-
νέστρεφε. εἶτα νενοσηκὼς οὐκ οἶδ' ὅπως τῶν κα-
τὰ δόξιαν, νεκνοῦ δὲ πᾶσι πολλαχῆς, καὶ τοῦδε
πλῆρες πολλόν. ἆρα οὖν ὠφλήκη νουθετούμενος;
ἐδήχθη; τὸν νοῦν ἔχεσθόμενος; μετὰ βουλεύεσθαι τὰ
ἀμείνω; παφρονηκέναι τῶν ἀμαθῶν; ἆρα μεμείσ-
κετο φθόνος; ἠμάρτησε τῶν ἀληθῶν; παρῃτήκα-
σι τῶν τῆς ἀληθείας αἰχμῶν; ἐξήντησε δὲ τὸ φῶς;
καὶ τάληθὲς τῆς καὶ τὰ χῦ γλωσσαλγίας; τῶν αὖτ' ἡ-
ρημένων ἐδυσωπήθη τὸ πολλοῦ; ἐφέσθω, πολλοὺ
καὶ αὖ ἀριθμητέους σκανδαλιζομένους ὁρῶν· λε-
λύπηκεν αὐλὸν ἀνδρῶν τῶν πε-

παρεμπεφυκότα.

πιστοῦ κόλου τὴν ἐκκλησιαστὴν ὁρᾶν, οὐ δικαιοῦ. πα-
ῆται καὶ αὐτὸ τῶν περιεστώτων τὸ πρέπον, διαβουλεύ-
σασθαι. ἐπειδὴ γὰρ ἡ ἁγία ἐκείνη ὁδὸς καὶ ἱκέσιος καὶ τοῦ
ὑμετέρου κράτους, ἐκκαιδεκάτην καὶ τὴν τῶν ἐφεσίων μεγάλην πόλιν, ἀφίκετο δὲ καὶ αὐτὸς,
τότε δὴ τότε; καίτοι δεόντως ἤδη παρωξυμένοις
ἐπὶ τοῖς φθάσασι καὶ κλαυθμὸν αὐτὸν, ὥσπερ οὐ δεινὸς
ἀμφιπεπτωκὼς ὅλως ἐφοίτα τετολμημένῳ ἔπους, ἐπι-
ποιούμενος τὰς διαβάσεις, ἐν ἑκάστῃ τῇ μεγαλωνύ-
μῳ πόλει, προσεστηκὼς τὰ χάρα. καὶ τὴν φλυαρίαν ταύτα-
σχόνα, καὶ τῆς τοιούτος ἡμᾶς καὶ τὴν θρασυτάτην δό-
ξης. ὀλίγου παντελῶς ἀξιώσας λόγου, μᾶλλον δὲ
τοῦ μηδενὸς ὅλως τῆς ἐκείνου δυσφημίας, τὸ ἐγ-
κλημα. οἷα γὰρ τετόλμηκεν ἔπος, σιωπῶν ἀκούων.
καὶ ταῦτ' διαλεγόμενος ὠμοσκότοις ἔθεσι καὶ οὐ
πρεσπεσοῦσιν ἐζόμενοι τὴν ἐφάπτασιν τοῖς ἀκμαίοις τῆ-
φον τε καὶ δόξαν. ἢ ζῆν δὲ καὶ τῶν ἤδη ζεσφῶν ἐμ-
πνεόντατοί τε καὶ σθιεκήμενες. οἱ καὶ πολὺ λείαν
ταῖς καθ' ἡμᾶς δυσφημείαις ἐπαλγκηκότες. καὶ τὴν
ἀκεραῖῃ καὶ ἀκήρυλλον αὐτοῦ μεσοῦσαν γλῶτταν,
ἀπονενοημένοις τε τοῖς χάρας αὐτῷ, ταύτα τῇ ἐμῷ
δῷ δακρυρροούσῃς, ἀπαγγέλλομεν, οὐκ ἐν πᾶσι βύσ-
σῳ καὶ λελησμένῃς. ἑκατονταετεῖς δὲ καὶ ἐπέκεινα τῆς πρε-
σβείας τῶν ὑπομνημάτων ἤκομεν. καὶ ἑτοίμως ἔχον-
τες διελέγχειν αὐτὸν ἐ μὴ θέλοις ἐννοεῖν, καθ' ἡμε-
τέραν χῶ. ἔ δρων δὲ τοῦτ', τὴν ἐπὶ τοῦδε βάθρα-
τος δεδιότες κρίσιν. οὐ δὲ γὰρ ἀφιλάθεοι τινες
ἢ ἔθνη. φιλάθεοι δὲ μᾶλλον καὶ τῆς ἐς χῦ ἀμέπτου
γνώσεως φύλακες. ὥσπερ γὰρ τοὺς ἐκεῖ σκιπόδα-
κεμένους τῆς οἰκείας ὑμεῖν βασιλέως, ἢ γλυκυτάτους

θεσπεσιῳτάτῃς, ἢ γοῦν καὶ ἑτέρους τινὰς, τῶν ἐν ἀξιώ-
ματοι καὶ ὑπερεχόντες, λαμπροτάτους καὶ φιλαγιω-
τάτους, ὑμεῖν ἐκτὸς φαίνῃ τὸ κατηκόντως ἀμυνεῖσθαι,
ἢ ἀνθρώπου τινὲς ἢ ἐσχατιᾶ καὶ ἀκόλαστον καὶ τὰ
τοῦ ὑμετέρου κράτους, κινήσαι γλῶττάν, ἢ καὶ
θεῶν ἐλοιδόρησαν ἔξω λόγου καὶ τοῦ ἁγίου; ἀ-
τως καὶ τὸν θεὸν ἱερουργόν, Κωνσταντίνου παντὸς ἄξιον
ὥσπερ χάζεται πλέκετε θῷ καὶ ἀγγέλοις, τολμᾷ ἀνέ-
χεσθαι τινὸς τῶν τῆς ἴσης καὶ τὰ φλυαροῦντα δό-
ξης. εἰ μὴ εἰσέρχεται δὲ μᾶλλον αὐτοὺς τῶν ὅτι μεγάλη
ς ἐπολεμεῖτο ἐπαίδευσαν φιλεῖν. καὶ γοῦν ὁ
μεγαλόδοξος δεῖ αὐχήσει λαμπρὸν ἑαυτῷ δώ τοῦ
τὸ περιστατικὸς, ἀνεφλαγ. οἰμὴ τοὺς μεσοῦντας
κε ἐμεῖσθαι, καὶ ὧν τοῖς ἐχθροῖς σου ἐξεστηκό-
μην, τελέθου μεῖζον ἐμεῖσθαι αὐτούς. εἰς ἐχθροὺς
ἐμὲ ὀνειδόμεθα. εἰ μὲν ἀμαρτάνει χῦ οἱ δυσφημοῦν-
τες αὐτὸν, λαμπρομεῖ τοῦ πρεσβύτου ἀμεῖψ τολμῶσιν,
οἱ πολεμοῦντες αὐτοῖς. εἰ δὲ μεσοῦσιν ἀνεφλαγόν.
καὶ τὸ περῆμα ἐστὶ καὶ τοῦ ἀνένα ἔχθιστον ἐμὲ φιλά-
γειν, πᾶς οὐκ ἀξιάγαστος καὶ θεοφιλὴς, οἱ ταῖς σκῆν
βδελυρίαις, τὸν σὸν θρόνῳ καὶ φιλάθεον αὐτὲξάγει-
τες λόγον. ὧν δὲ καὶ ἑτέρως χρήσιμόν τε καὶ ὠφε-
λιμον τῷ ὑμετέρῳ κράτει. τὸ, τῶν ἤδη ζεσφῶν
θυσιαστηρίων, τὸν βεβηλοῦντα αὐτὰ· καὶ τίνα
ζόπον, ἐρᾷ. τὰ σκῆνας ἤδη ζεσφῆς, παρευσχ-
κὼν ἡδυπαθεῖ φορεῖαν. ὀλιγωρηκότες ποτὲ τῶν διὰ
τοῦ πάν ζόθου μεσουσίας τεθεσπισμένων οἱ ἐξ ἰπλ.
καὶ τὰς δοθήσας αὐτοῖς ἀληγκόντας ἐντολὰς, ἐξέ-
στοντο πρὸς ἑτεροδοξίαν τῶν ἀπὸ ζῦ, καὶ πρεσκυ-
νῶν ἡδώλοις, καὶ ἐσθίειν τοῦ οἴκου καὶ τὰ

μέχρι σήμερον. ἦσαν δὲ ἐκεῖ πρὸς τοῦτο δυνατοὶ οἱ τά-
λαντες, ὡς καὶ αὐτὸν τὸν ναὸν καταχρυσῶσαι νεών. ἡμε-
τέρᾳ τε πρὸς ταῦτα ψήφῳ, καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς εἰς
χεῖρας ἐχθρῶν. ἐπεὶ δὲ βεβασίλευκεν ἐξεκίας,
ἀνὴρ ὁσιώτατος καὶ ἀγαθός, ἐπανάρθου τὰ διεστῶτα
μέλη. καὶ δὴ τὸν ναὸν διακεκαθάρκασι ναόν, περιτει-
μήσαντες οὕτω τὰ νενομισμένα τῷ παντοκράτορι. μέ-
χρι σήμερον δὲ οὕτω περὶ αὐτοῦ. καὶ ἐξεκίας ὁ βασι-
λεύσας ὧν ἡνίκα ἐπέστη ἐτῶν. πρόσταττε τοῖς
λευίταις. ἁγνίζεσθε οἱ λευῖται. νῦν ἁγνίσθητε.
καὶ ἁγνίζεσθε τὸν οἶκον τοῦ θῦ τῶν πατέρων ἡμῶν. καὶ ἐκ
βάλετε πᾶν ἀκαθαρσίαν ἐκ τοῦ ἁγίου. ὅπερ ἀπέκει-
σθαι οἱ πρὸ ἡμῶν, καὶ ἐποίησαν οὕτω τὸ πονηρὸν ἐναντί-
ον, καὶ ἐγκατέλιπον αὐτόν. προσθὶς δὲ τοῖσδε ἐπι-
εσε τινὰ τῶν χρησίμων τοῖς ἀκέρσοις μέλεσι, φησὶ φέρε πᾶ-
λιν. καὶ νῦν μὴ διακάπτετε, ὅτι σὲ ὑμᾶς ἡρέτισε
κς, στῆναι ἐναντίον τοῦ λειτουργεῖν, καὶ εἶναι αὐτῷ λει-
τουργοῦντας καὶ θυμιῶντας. καὶ ἀνέξεσθαι οἱ λευῖ-
ται φησί. καὶ ἐκεῖνα ἠγάγοντο τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν, καὶ ἡ-
γνίσθησαν κατὰ τὰ ἐν τολμῇ τοῦ βασιλέως, διὰ προ-
στάγματος κῦ, καθαρίσαι τὸν οἶκον κῦ. καὶ ἐξέβαλ-
λον πᾶσαν τὴν ἀκαθαρσίαν τὴν εὑρεθεῖσαν ἐν τῷ οἴκῳ
κῦ, καὶ ἧς τὴν αὐλὴν τοῦ οἴκου κῦ. εἶτα φησὶ τὸ
χειμμενα τὸ ἱερόν. καὶ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀκτακαιδεκάτῃ
τοῦ μηνὸς τοῦ πρώτου, ἐκοιλάνθησαν καὶ ἐσώθησαν ἕως
πρὸς ἐξεκίαν τὸν βασιλέα καὶ εἶπον. ἡγνίκαμεν
πάντα τὰ ἐν τῷ οἴκῳ κῦ. τὸ χειμμενα δὲ πάλιν, ὅ
τι καὶ ὤρθωσεν ἐξεκίας ὁ βασιλεύς, καὶ ἐκ πάγας
τοὺς ἀρχοντας τῆς πόλεως, καὶ ἀνέβη ἐς τὸν οἶκον κῦ
καὶ ἀνήνεγκε μόσχους, ἑπτά. χιμάρους αἰγῶν, ἑπτά.

περὶ ἁμαρτίας. περὶ τῆς βασιλείας. καὶ περὶ τῆς
ἀγίων, καὶ πρὸ πάντων. ἐκέλευσε τοῖς ἱερεῦσι τοῖς Φιλάχλει-
σε βασιλεῖ. ὅτι καὶ τοῖς ἡμέτεροις τῷ θῷ προσενεχθεῖσι
μέλεσι ὁ παναγιώτατος καὶ ὅσιος ἐξεκίας, οὐ πρότερον
ἦς βεβαιωθῇ εἰς τὸν ναὸν τοῦ θῦ, περὶ ἧς καθαίρε-
τὸν οἶκον, καὶ ἐκβαλεῖν αὐτοῦ πᾶσαν ἀκαθαρσίαν.
οὗ δὴ μηνύοντος, ἐθυμίασε λαμπρῶς. ἐξαιρετέ καὶ
λίαν ὀρθῶς, ὡς οὐ πᾶσι δεκτὸν ἦν θυσίαν προσφέ-
ρειν θῷ. διὸ τοι μεγίστης τὰς εὐσεβοῦς ἀκαθαρσίας
προσεπαγάξαι τὸν ναόν. τοιοῦτόν τι πεπραγμένοι κἀ
πᾶσι τοῦ ἱερατεύειν κρείττους, ἢ δόξαν θῦ. ἔθος γὰρ
ὑμεῖν θυμιάζειν. πυκνάζειν ἐκκλησίας. καὶ χθὲς πλέ-
στων ὄντων προσφέρειν ἀεί, τὰ ἧς δόξαν χῦ. αὐγῶ
ἀναγκαῖον προσαποκαθαίρειν τὸν ναόν, μεμυσῶσθαι
μεμυσῶσθαι προσεπαγάξαι πάντας. οὕτω γὰρ ἦν
ὡς ἐπὶ πολύ. μεμυσῶσθαι δὲ πάντας ἐκεῖνα πρὸς
ὅτι βολεῖ, ἢ καὶ τῷ θῷ δυσφημεῖν. αὐξηθῆναι τοῖς
ἱερεῦσι. καὶ κρείττονα ἔφη ἀρτίως, προσ-
ἐκκαθαίρειν ὑμεῖν τὸν ναόν. ἤγνιζον αὐτόν. πῶς οὖν
χνῆ καὶ ἀνόσιον παραδόντες μιαίνειν, ἵνα ὑμεῖς σὺ-
δοκιμῆτε μείζονες, πλέκτε θῷ καὶ ἀγγέλοις καὶ
ἀνοῖς. ἡμεῖν οὖν ἀρκεῖ καὶ οἰκουμενικὴ ἐκκλησία,
καὶ τὸν τῶν ὅλων σῶτ χῦ ὁ Φαρίνους τε. καὶ τὰ ἧς
αὐτοῦ πίστ ἐκκαθαίρουσε, μόνον δὲ οἰκεῖ λέγουσε.
ζηλοῦσε ἐζήλωκε τῷ κῷ καὶ τὰ τὸ μεμεσημένον,
ἐν μέσῳ γῆς εἶναι παρεσκεύασε τοῦ σκανδάλου
τῶν ἀφορμῶν. οὐκ δὲ ἐκ θεοῦ ἦσαν. μεῖζον δὲ καὶ
ἀνεμφόρον. καὶ ἐκκλησίαν νεωκιῶς. καὶ ἐκκα-
θαίρειν πρὸ θυμέως τοῖς ἀθλητικοῖς, καὶ μεσεύουσι
μεθ' ἡμῶν τῆς ὁδὲ χῦ ὁλοκαρδίας. τὰ μέχρι τοῦ

αὐτὸν ἀναλαβόντας ζῆλον, καὶ τοὺς φιλοῖς δύνασθαι
τὸν οἶκον ἀναστρεφομένους νοῦν, οὗτοι γεγόνασι
σκληροὶ καὶ ἀφιλοικτίρμονες. καὶ τῆς τοῦ δύσ-
φημου σκηνώσεως, καὶ τοῦ δεῖν ὧν μέσοις λελυπη-
μένοι δὲ καὶ ἀλγοῦντες οἰκτίρμονες μέλλουσι τῆς
δόξης χῦ. ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ πολλοὺς εἶναι καὶ ἀνοσίως καὶ
αὐτοῦ πεφλυαρηκότος, τῶν γνησίων καὶ τῆς ἐκκλίνον-
τος μαχητῶν. καὶ τοῖς τοῦ χῦ φρονεῖν ἐθέλουσιν, ἀντὶ
φέρουσι. διὸν δεήσει τοῦ τολμήσαι, μονονουχὶ κε-
κραγότες. τί τῷ ὄσελγὴ καὶ ἀχάλινον ζῶσι τοῦ
ζηλοῦσιν. καὶ τὸ τοῦ προβάτου παρελθόντες κωδῶ,
τὸν ἁρπαγα λύκον τοῖς ἀσπασμοῦ γνώσεσιν κε-
τεσκήκασι. τὸ γὰρ ἐφοῖς ἐκφυος ἐλπίζομεν δυσ-
φορῶν, ἕτερον οὐδὲν ὥσγε οἶμαι, πολλῶ ὅτι τοῦτ'
διακεκραγότων ἐστίν. οἳ γὰρ τοῖς αὐτοχεῖρ σκηνω-
σίας προεσκηκώς, ἀπελαμπάνετο μὴ τῆς ἁγίας συ-
νόδου, καίτοι παρόντα κεκλησασμένος καὶ ἁγκτῶ
ὁρᾶσθαι ἢ μέρεσι πρὸς τοῦ ἡμετέρου κραύγους. ἀνε-
δύετο δὲ τῷ ἀφίξιν. ταῖς τοῦ πεφλυαρηκότος
καὶ τῷ δυσσεβοπίως τῷ μέλλησιν χθιζόμενος.
μᾶλλον δὲ ὡς ἦκός ἢ καὶ ἀληθῶς καὶ ἀνωμαλίως
σκάνῳ τοῖς τοῦ φρονῶν. σκῶπτε γὰρ ὧν δεικτῶν δια-
γλωσσόμενος ἡμέρας, ἦκον τινὲς μεγάλης τῶν ἐκ
αὐτοῦ τῶν αὖθις οἱ προσῦχοντες. μεθ' ὁπολίτων δὲ
οὗτοι. καὶ δὴ καὶ ἀπήγγελον ὡς παρ' αὐτοῦ τῇ ἁγίᾳ
συνόδῳ. μὴ δὴ χρῆναι πάντως ἀναμεῖναι αὐτοῦ
τῷ ἄφιξιν. πολλοῦ δὲ μᾶλλον ἐσπεύσθαι τὰ
τε θεσπισμένα. τότε δὴ μεγάλης ἡ ἁγίας συνόδου,
συναγήγερτο μὲν ἐν τῇ ἁγίᾳ σκηνοπηγίᾳ τῇ καλ-
μένῃ μεγάλῃ. συνόδευον δὲ ὥσπερ καὶ κοφαλεῖ

σπουδῆρ χῦ. ἔπειρ γὰρ ἐν ἁγίῳ θρόνῳ, τὸ συσπᾶν οὐ συμφέ-
λλον. μονονουχὶ καὶ ἐπὶ φωνοῦσι τοῖς ἁγίοις ἱεροσυρ-
γοῖς, κεῖρας δίκαιον κρίνωσι. δικαίσατε τοῖς ἁγίοις
ὁλαμβήσεσθε, καὶ τοὺς νεοσοεῖου φωνοὺς. κοινῇ δὲ
οὕτω τῇ πρὸς ἀπαίτων ψήφῳ, τὰ μὲν σαύνου κατεκρί-
νετο. τοὺς δὲ ἀποσολικοὺς τε καὶ ὁλαγελικοὺς πα-
ραδόσεως τρόπους φυλᾶ ἐδάκνυτο πᾶλος. καὶ τοὺς
ἀληθῶς ἡ δικαίωσις σκορδιώσετο. ὡμολόγηται γὰρ
πρὸς πάντων, ὀρθῶτε καὶ ἀδιάβλητος πίστις. τοῦτο
καὶ ὑμεῖν δοκοῦσιν οἱ φιλόχριστοι βασιλῆς. ὅλος
γὰρ ὑμῶν ὁ σκοπός, ὡς τὸ τό, ἐφ' ᾧ δοκοῦσι καὶ ὡς δίσ-
βαται βλέπῃ. προτετιμένκε γὰρ πᾶσι τοῖς ἀλη-
θῶς οὐδέν. ὁ δὲ τοῖς αὐτοχεῖρ σκηνοπήγας προεσκ-
ναι λαχὼν ἰωάννης, ὁ μελιτῆς καὶ ἐφέσιος, καὶ ἐ-
νεξίσκοπος μελῖ, ἀδικουμένου χῦ. ὁ ξῦς δὲ καὶ με-
σοπόνησος, ὅστε τοῖς καὶ ἰώσηπου ζηλωτικαῖς, ὁ ταῦτην
κεκινηκὼς ἐπεσκέπτετο δίκης, πᾶσι νοῦσι δίκην
ἐ φεσίων καὶ λαβών. καὶ ὥσπερ σὺν ἐξουσίας,
ἀνδρὶ τὰ ὁ σκοπὸς βουλοίτο δρᾶν, οὐ δεινὸς ἐκκλη-
σιάρχης ὅλως. ὡς ἀνυπεύθυνον ἁπάντων τοῖς σκλη-
σίας ἐσομένου, ὡς οὐκ ἐφορώντος θεοῦ τὰ ἀνίκα. καὶ
ἁλοιᾶ μᾶλλον ἢ φρονήσει διοικούμενος. καὶ θυ-
μῷ δοὺς τὸ πλέον, ἢ λογισμῷ τῷ σῷ φρονεῖν κρείττω
ὑπάρξας. ἄρτι καὶ μᾶλλον τοῦ ὀχήματος ἀπορπ-
δήσας, καὶ τὸ δωμάτιον ἁδὸν, ἔστι κακονικούμενος.
ἡμῖν σκ φέρῃ σκθεῶν καὶ σκ νομεῖ τάττων, ὁμοῦ τοῖς
τὰ αὐτὰ φρονοῦσιν αὐτῷ. αὖθρῶν δὲ ἦσαν ἀπόλλιες
καὶ καθηρημένοι, καὶ οἱ τῆς νεοσοεῖου φρενοβλαβῆ
ὑπαίσιοι, καὶ σκπολλῆς ἄγαν ἐμβροντησίας
μεσοζόμενοι σὺν αὐτῷ τῆς κακίᾳ χῦ δυσφημείας

τὰ ἐγκλήματα, ὑβρίζει μὲν ἀπαξαπλῶς τὴν ἁγίαν ἐκείνην ὁδόν· τῷ τῆς κοινωνησίας ὀνόματι προσβάλλων, τοὺς σκανδάλους ἡκούτας τῆς ὑπὸ ὄψιν. ἀνάθεμα, οἱ διάβολος καὶ ὁ ὑμέτερος κριτὴς γνωσιμαχήσατος, καὶ σκωλώληκας ἐφάπασι τοῖς ἁγίοις τοῦ Φιλημένου. ἐμὲ δὲ καὶ τὸν τῆς ἐφεσίων ἱερουργόν, φορτίκως τέρας προσβάλλει ὕβρει. ἀλαζονικῶς καὶ λέγων, ὡς τὰ τοῦ δυσεβοῦς ἀποκυναρίου πεφευνήκαμεν. καὶ τοῖς ἄρθου καὶ σινομέου βδελυροῖς τε καὶ ἀνοσίοις ξωαννοῦ μᾶλλον δόγμασιν. ἐδόκει δὲ τοῦτο ὡς ἔφην, παῦλα καλῶν ἀνασσῶν, ταῖς ἀρτιθανέσοις ὀργαῖς. καὶ ὅλως ὥσπερ ἡνίας ἀνιᾶς τοῖς ἐκ θεμοῦ καὶ ὑπερορίας, οὐ φιλοθεοῖς κινήμασιν, ὁ ὁδηγὸς καὶ θαυμαστὸς ἔλεω. ὁ ἀεὶ δὲ φίλος καὶ ἀμαχητός. ὁ μὲν δὲ παύπολε τοῖς ἐμοῖς ὀπισκώλαις, λόγοις. ὁ δὲ φῶν ἀσυμβόλοις. καὶ τὰ πρὸ ἐμοῦ κομιζόμενος χαλεπαίνομεν, ὁ πρὸ αὐτῶν τῶν τῆς ἐφεσίου πυλῶν τοῖς ὀξυκαίροις προσοφθέγμασι μονονουχὶ προσφύς, καὶ τοῖς ἰδίοις ὀπισχολοῖς ἐκ θεοῦ. τῷ δὲ θεοπρεπεῖ μου τῷ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ συλλειτουργῷ κυρίλλῳ, ἰωάννης ἐκ χαίρειν. οὐδὲ ἐμὲ μεδέλως δάκνω τὸ ὅλως τῆς ὑμετέρας ὁσιότητος ἧς πρὸ ἐφέσου πρόσχημα, τὰς μεκρὰς ταύτας ἐκφύσης ἡμέρας. τῆς γὰρ χρόας, ὁπερεί τοῦ σὴν αἷμα ζωὴν πόθος, πολέου μοι ἐζήτει, ζωὸν ὡς τοῦ ὁδὸν ἐξανύσαι. καὶ μαθητέρα. οὕτω οὖν δέσποτα, καὶ ταύτας τὰς πόντε ἢ ἐξ μονάς, καὶ ἀληθῶς ἡμᾶς ὁ δοῦναι καὶ δόξαν μὴν περιπλέξασθαι, τῷ ἱερᾷ ἡμῶν καὶ ὁσίᾳ κεφαλῇ. οἱ περὶ τὸν κυρίλον μου τὸν θεοφιλέσταον ὡσίοτατον ἰωάννην. παῦλον. μεγάλιον, προσφθέγμασι ζωῆς ὁσιότητα. πάλιν τῷ ζωῇ σοὶ ἀδελφότητα ἐμὲ τε καὶ οἱ ζωὴ ἐμοί, πολλὰ προσαγορεύομεν. ὁρῶ μελιός ὑπερφυῶς μοι δοκεῖ διαπέλοιπε δέσποτα θεοφιλέστατε καὶ ὁσιώτατε. πῶς οὖν ὁ συλλειτουργὸν καὶ ἀδελφὸν ὀνομάζεις, ἀδοκήτως ὧν ἐχθρὸς, καὶ δικαιότατος ὢν οὐδενί. ἀκούω δὲ ὁ φόνος ἐκεῖθεν τὰ λέγειν αὐτόν, τῆς καὶ τὲ μοῦ πολλημελῆσθαι, ἀποκρουόμενος τὰ ἐγκλήματα. ὁπηνίκα φᾶ, κρυπτὸν σῦδον τὴν ἔχθραν, καιρῷ δὲ τῷ δεόντι τὰ μισοῦμενος τὴν φανέρωσιν. εἶτα πῶς εἶπερ ζῶν αἱρετικός εἰμι, τῆς τοῦ δυσεβοῦς ἀποκυναρίου καὶ ἄρθου καὶ σινομέου φωσφόρος κοινωνός, συλλειτουργὸν ὠνόμαξε. τί δὲ καὶ ὁσίαν καὶ πρὸς γε τοῦτο καὶ ἱερᾶν τὴν ἐμὴν κεφαλήν. ἢ οἰκ ἅπασιν ἐναργὲς ὡς εἶπερ τις ζῶν τὸ φρονῶν τὰ βαρβάρων, οὗτος ἐστι πάντως τῆς σὺν αἱρεσιώτης ὑμεῖν βασιλείας ἐκθερής. ἀμέτερον ὡς φησὶ τὴν ἐχθραν. καὶ γλυκὺς μὲν ζῶν τό γε ἦκον ἧς λαλιᾶς. δόλου δὲ καὶ πικρίας ὀπίμεσος τὴν κρίσιν; εἶτα τίς ὁ ἐπαινέσει τολμῶν, τὸν οὕτω ζῶν ἀωθότα. ἄρα βούλεται τοὺς ζιμῶνων ἡμᾶς πολυπραγμονήσει λογισμούς; ἀγαθὰ κἀκεῖνοι μεμεμοίηκασι τὸν ἑτεροήλωσσον, καὶ ἑτεροῦναίμενα. ἐξεταζόμεθα ζῶν τοῦ σκοπόν. ἀγαθὸν λεγόντος ἀκηκόαμεν ἐναργῶς περὶ τῶν ὁμοδόξων ἐκείνων. βουλὴ πρόσκοπος ἀνδρῶν δόλια τὰ ῥήματα τοῦ τοιούτου ἀνδρῶν. τῶν πλησίον ἀνθρώπων τοῦ λαλῆ ἀρνητικὰ, καὶ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐγὼ τὴν ἐχθραν. μὴ, ζῶν τούτοις οἰκείως κεκόλομαι λέγειν τις, ἢ ἐν λαῷ τῷ τοιούτῳ οἰκ ἐν δικαίᾳ ἢ ψυχήμου; δόλος

ἡβῶ καὶ ἀπάλλη καὶ κακοφρονεῖν πικρὸν, μεμελετήκαμεν
ἀλλὰ ἔτι, καὶ τὸ λοιδορεῖν μᾶλλον ἡρμηνικέ, διακρίθητι δὲ
δυσμενῶς, ἀφόρητόν τι χρῆμα λελάθησαι πρὸς ἐμὲ
τλᾶς. τοιγάρτοι καὶ σὲ δικάζειν ἐπαγγελοῦμεθα. πρὸς φασι
ῥόμβος δὲ ἴσως πρὸς φαλοῦς ἐν ἀμβλυτῆτι καὶ τὸ
μεμελετημένον ὀνειρικὸς ἦς ὕβρεως. καὶ ὁ τεχνίτης
ἦς συκοφαντίας, ποιήσεταί τινα πρὸς τοὐμπλήκτου,
οἷον ἔπομεν ἴσως ὡς μεδίεται τέχναι φρενῶν. φη-
σὶ γὰρ ὅτι πάλαι ἐζήλωκε τὰ ἐμὰ καθ' καὶ ἡ αὐλὰ
ξυνῳδός. αἱρετικοὺς δὲ ὄντας ὑμᾶς, ταῖς παρέρμου-
τοῦ λελυπῆκε νηφούσαις. ὅτι δὲ ταῦτ' λέγων, σκέ-
ψεσι ἔσται προσεκτέον, οἷς καὶ ὁ προφήτης ἡμῖν
ἡ ζωὴ ἦς κεκόμεκε λέγοντας. ἐπεύχεσθε ἡδονὰς
τοῖς ἡμετέροις ἡμῶν. καὶ τῷ ἡδόμενοι πεπαύσεσθε.
καὶ ἡμεῖς λέγοι τοιγάρ, αὐλὰ βοᾷ τὰ προφήκε-
τα. πρῶτον μὲν ἡβῶντες φρεῖς καὶ ἀλαζόνα σέρ-
βετον. τοὺς καὶ τὰ πάλαι ὄντας τοῖς οἰκουμένοις
αἰρέσεως ἱερουργοῖς, ὕβρεσι τὲ πεπελεκᾶσθαι καὶ ἐκβάλλε-
μεθ' καὶ πάλαι παῖων. ἀκοινωνήτους ἡβῶντας εἶναι προσήκε-
χθαι. οὐκ ἐκείνους μᾶλλον διὰ τοῦτο λυπῶν. ἀλλ' ἐ
αὐτὸν ἔξω τῆς πρὸς αὐτοὺς κοινωνίας τίθησι. ἔθος
ἡβᾶσιν ἀεὶ τοῖς ὀλιγομνήμοσιν, οἴεσθαι μᾶλλον, ὅτι
πολλοῦσι τινας, ἀλλὰ ὧν χαροῦσιν ἀεὶ μὴ θέμις
ἐσθῆτε, ἐαυτοὺς δὲ μᾶλλον ἢ ἑτέρους ἀδικᾶν. πάν-
δε δὲ ἰὼ ἀκόλουθον καὶ τοῖς προσχοῦσι τῷ ξύν, ἀσυμ-
φωνεῖν ἰὼ πάσιν, καὶ τῶν τῆς εἰκαιότητος θησεῶν,
τοῖς τῆς ἀρήνης προσμενοῦσιν καὶ ἀλαλητὸν σύμ-
ξιαν. καὶ μὴ δὲ αὐτοῖς ἀπορεῖσθαι φιλῶν τὲ
εἰ νόσῳ τοῖς ὧν ἡμεῖν. μεζόν γε μᾶλλον ἡβῶντοῖς ἀξιώ-
μασι, τὸ δίσεβές ὑμεῖν ὠφελῆσθαι κρεῖττος. εἰκὸς γὰρ

δὲ ὧν τέτιμαι μᾶλλον τοῖς ἐαυτοῦ τάξιν οὐκ ἠγνοη-
κὼς, ἀλλὰ τῷ προῦχοντι, καὶ περὶ τῶν ἴσων οὐ
φιλονικῶ. ὁ δὲ, καὶ τοῦ παρόντος ὡς ἐώλου, καὶ ἀλη-
γόντος τοῦ πρέποντος, ἀλκυόνιος ὥσπερ καὶ ἀσπερι-
σκεπτοῖς ὀργαῖς, κεχάρηκε καὶ πάνυ. καὶ τῆς
πρὸς ἀσπασίας κοινωνίας ἐαυτὸν ἐκβαλὼν, οἴεται
τὴν ἀλεξίβροτον τῶν ἀνησιφόρων ἐαυτῷ. ἀλλ' ὥσπερ ὄντως
ἐμοὶ καὶ τοῦ τῆς ἐφεσίων ἱερουργοῦ, αἱρετικοὺς ὄν-
τας ὑπισχνεῖτο, τί τὸ κωλῦον ἦν, καὶ περὶ ἧς τῶν
ἐφεσίων ἀφικέσθαι πόλιν, αἰτιᾶσθαι διαχρεμε-
μένων. ἐφαπτὴ καὶ ἀσπάζομαι τὰ ἐφοῖς ἰὼ αὐλῷ καθ'
ἡμᾶς ὁ λόγος. ἀφικμένου δὲ ἧς τῶν ἐφεσίων, τίνε-
κα ὤλυκε ξυνῳδὴν καὶ αὐτιᾶσθαι, καὶ μετὰ παρρη-
σίας ἧς μεζόν αἰσχύνη τὰ ἐγκαλήματα. καὶ ξυνα-
δρόνοντα τῇ αὐλῷ ξυνῳδῇ, καλέσει πρὸς ἀπολογίαν.
οὕτω τὲ ὀρθῶς τοῖς αὖθις ἢ ἀπαγάγοι τὰς αἰτίας, ὀρ-
θὰ φρενοῦντας καὶ λέγοντας, ἢ ζῶν ἐκτὸς ἦναι τῶν
φεῦ δίκαια. τὰ τοῖς τῆς ἐκκλησίας ἀπαδοῦσα δόγ-
μασι φρενῶν κρὴ μᾶλλον. ἐκτὸς δὲ ἢ πίστεως τὸ μὲ-
γιστον ἐγκαλῶν. καὶ ξυνῳδῆς αὐτοστόμως τὰς τῶν ὀρθο-
δόξων συκοφαντίας. καὶ τῇ πρὸς νεστόριον αὐδοῖ καὶ
φιλίᾳ, καθήμενον δωροφορῶν, λελησόμενος ἁδικῶν.
καὶ καθάπερ ἐν νυκτομαχίᾳ τὸ ὅπλον οἰκείως
μῶν. καὶ ἡδονὴ δημοσίας μεσῶν ξυνῳδῆς χρῆσθον,
τοῦδε μεμνῆσθαι ἀναγκαῖον ἧς τὰς δίσεβεῖς ὑμῶν ἀκοὰς.
οὔτε ἐκεῖνο λαβὼν ἐς νοῦν, τὸ πᾶσι τῇ ἡδονῇ μέλπον
ἐφεῖσθαι. μεμόσθω ἡδονὰς ἀπὸ γλώσσης βασιλῆς λεγέ-
σθω. ἡμεῖς δὲ τοῦτο μεμαθήκοτες, βιβλίων ὧν ἔδοσαν πε-
ποιήμεθα τῇ αὐλῷ καὶ οἰκουμενικῇ ξυνῳδῇ. τὸ μὲν
μᾶλλον ὀρθὴν καὶ ἀβέβηλον τῆς ἐκκλησίας, ὁμολογοῦ-

τοῦ πίστιν. ἀναθεματίζοντες δὲ τοὺς τε ἀρθοῦ καὶ
ἀποναρέου καὶ σὺνομέου, φρονοῦσιν. παρεκα-
λοῦμεν δὲ καὶ τοὺς τῆς ἐκκλησίας θεσμοὺς, ὅπως
τε αὐτὸν ἐς μέσον, τοῖς ἰδίοις συγκαθέμενον λόγοις,
καὶ διελεγχθὴν ἡμεῖς. εἶνομεν δὲ ὡς οὐ γε δίκαιον τὰ
πρῶτ' ἡμεῖν. ὁ δὲ, ἐς τοῦτο καταβλαθὴν ἀμεθίας,
μᾶλλον δὲ ἀθυμίας τε καὶ ἀπορίας, ὡς καὶ ἀναρκῆ
ἔμε τοῦ ἄφιξιν. καὶ μὲ δὲ ὅσον ἰδὴν, καὶ τὰ θαρ-
σοῦντα τοῦ αἰτίαν ἐμώσαν. καίτοι χρῆν δήπου μᾶλ-
λον εὐσχήνων νεανικῶς. καὶ τοῦ κλῆσιν οὐκ ἀναμέ-
ναντα, ἀθρόμενον αὐτόμολον. ἐλέγξαι ἔμφως. ἀπο-
φῆναι καὶ ἐναντιωσομένους. καὶ ταῖς ἰδίαις αὐτὸν κα-
ταμωνίσθαι ψήφοις. αἰτοῦσι ἐδόκουν τοῦτο ἔμθρῦ
ἐμωμφόντι χραμένους. δεδιὼς δὲ οὕτω τοῦ ἄφιξιν τῆς
ἐς τοῦ αἰτίαν ἐμώσαν, ὡς μὲ δὲ ὅσον ἡπατῆν τὰς ἐσο-
δους προκωλύσαι τολμᾶν. καίτοι πᾶς ἐῶ λαὸς, ἐξῃ-
λεγμένους, ἱερουργοὺς, μεμεμηλένους ἱερουργίας.
μεμεμηλένους δὲ λέγοντος, καίμα δίκαιον κρίναλλε.
καὶ οὐλήτην πρόσωπον ἐγκείσθαι. ὁπόταν καίρος τοῦδε
ἐστὶ, μᾶ οἰχὶ παίτως τε καὶ παίτως ζηλεγμένους, ἡμῖν
ὡς αἱρεῖσθαι, ταῖς τῆς καθαιρέσεως ἐσοψόμεναι ψή-
φοις. ἐῶ γὰρ ὡς ἀναίσχυντον καὶ ὑπομεμηνμένων συσκή-
ναι πρᾶξιν. καὶ ταῦτ' ὑμᾶν γνωσθαι καθαφανῆ.
χάρμης μὲν γὰρ ὅλης καὶ πόλεσι ταῖς μεγάλαις, νῦ-
μεστι τοῦ ὑμετέρου κρότου, ἧς ἄρχ ἀναδήκυται
δίκαιος. θαρσοῦντε δὲ, κρότος ταῖς ἐφάπαξ καὶ
ψῦχῆ. δέδιε δὲ τοὺς νόμους θετοῦντας ὑμᾶς. καὶ τοῖς
παρῦμᾶν θεσπίσασι πρὸς τοῦ τοῦ δικαίου θήκην
ἀποδημίαι. εἶτα πῶς ἔρεθμον οἱ παρὰ θεοῦ πρὸ
ἱερουργίαν ἐξῃλεγμένοι, τοῦδ' ὑπὲρ τὲ ὄντες, τὸν ἀρίδ-

μᾶν, καὶ οἷκ ἀφαλμένον ἔχοντες τοῦ ὑπόληψιν.
τοῦ ἐωὶ γε φημὶ τοῦ βιῶναι λαμπρῶς, ἡμᾶς αὐδε-
σθῆναι μᾶλλον, καὶ οἰχὶ τοῦ θῆναι ἐνόχλοι. ὅτι δὲ ἀ-
χαλῖνος αὐτῷ πρὸς ὑπερηφάνειαν τε καὶ ὕβριν γέγονεν
ὁ νοῦς, καὶ διὲπερῶν πεφρόντικεν, αὐτὰ καθ' ἑαυτὸν ἰδεῖν.
ἕλκτον μᾶν ἧδρου διαπλεκόμενον ἔρις δυσφημᾶν
ἐκκλησίας, ὁποῖον νεῶν δογμάτων αἱρέσεις νεοσ-
θενὲς. ἐκκαθαίρειν δὲ καὶ διὰ κλῆρον ἐκκεκλεϊσμένων τοιούτω-
τοῦτο τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας ὡσανεὶ πηλεσίνῃ,
καὶ τὰ φανῆ τῆς ἑαυτοῦ διανοίας ἐκκαθαίρειν τοῦ νόμου, οὐκ
ἀποδόκιμον. οὐκ ἀσυμπαθῆ τοῦ νῆφον ἐκκεκλεϊσμένε.
παρεκαλεῖτο δὲ μᾶλλον, ἐκποφοιτῆσαι μᾶν τῆς συνο-
σης καὶ ὀδύξιας αὐτῷ. καὶ τοῦ ὀργᾶν καὶ ἀμαλγεῖν
τοῦ ὡς τελεῖσθαι πίστιν. παρεκαλεῖτο δὲ, οὐχ ἅπαξ,
ἀλλὰ καὶ πολλάκις. ὁ δὲ ἀκριβὴς ὡς οἴεσθαι τοῦδ' ἐ-
δογμάτων ὀρθονικῆς, ἵνα μᾶλλον λέγοιμι φορτικόν. ὁμε-
γαλόφρων ὢν τῆ τῶν ἄλλων ἀδυσανόμων, οἰκτίρομαν
ὅσα πολυπόλεμους, ἢ δικαιομένους αἱρέσεσθαι, οὐ λόγου
μᾶλλα δοκῆ, μᾶλλον δὲ, οὐ δὲ εὐσχήνων ταῖς ἐκκλησίαις προ-
πετείας θαρσοῦσας, ὑβριζέσθαι μᾶν ἀνοσίοις ἀνθρώ. τοῦτο
δὲ καὶ μεῖζα πεφρόνηκεν τοῦ τοῦτο. ἵνα καὶ ἐκκλησίαν
λεγόντος τοῦ μακαρίου δαυῒδ. μᾶλλον δὲ τοῦ ἁγίου πνεύ-
διὰ Φωνῆς τοῦ δαυῒδ. τί ἐμεγάλῦνε συναγωγὰς ὁ θεὸς τοῦ,
ἀποριῶν ὅλην τοῦ ἡμέραν ἀδικίαν ἔχοντα ἡ γλῶσ-
σα σου. ὥστ' ἔμοιγε ἡκονημένων ἐποίησας δόλον. ἐγά-
πησας κακίαν ὑπὲρ ἀγαθωσύνην. ἀδικίαν ὑπὲρ
τοῦ λαλῆσαι δίκαια σοῦ. ἠγάπησας πάντα τὰ ῥή-
ματα καταπονίσεως γλῶσσαν δολίαν. διατοῦτο ὁ
θεὸς καθελάσει σε τέλος. ἐκτιλίσει καὶ μεταναστε-
ύσει σε ἀποσκηνώματός σου. ἐσοῦ δόμεν δὲ ὅτι

τῆς κεφαλῆς ἀπομεμιμῆσθαι, εἶτα ἀλλόκοτόν τινα αὐλὸν
ὠιήσασθαί τινες, λελυπῆσθαι δικαίως δοκοῦμεν.
ὁμοίως. ἀλλ' οἶμαι, τὸ δίχα αὐλοῦ, τὸ ὠιὴ τῷ δὲ δυσφημεῖσθαι
μᾶλλον ἡδυπάθειαν ζωπυρεῖσθαι. αὐλῶν ἄρα τῶν οἰκείων
αὐτίας ζητεῖσθαι μᾶλλον. προσφέρεσθαι δὲ τῷ ὠιὴ οἰκείως αὐ-
τῷ δοκεῖ τοῦτο μᾶλλον. εἶτα, τοὺς προσφιλεῖς
καὶ περὶ αὐτῶν ψυχῆς κινδύνους τῇ αὐλίᾳ ζωπυρεῖσθαι μᾶλλον
ἀναπεπεμμένην αὐλόν. καὶ οὐκ αὐλοῦ μελῳδοῦντος ἡδίους τοῦτ'
ἔχθος, αὐγὰ γὰρ ταῖς παρ' αὐλοῦ διακονουμένοις φωναῖς,
τί μᾶλλον ζωοποιοῦσι καὶ ἐγειρομένοις ὡς ἡδονῆς
ῥιζώσεως, ὡς ἀνατολικωτέρας, αὐγὰς τοῖς ὅτι μάλιστα
γνησιωτάτοις εἶχε. αὐγὰς ὦν τιμῶν καὶ λελυπῆσθαι ταύ-
της οὖν εἵνεκα τὰς αἰτίας, ἐὰν τῶν θεῶν αὐλὸν ἀλο-
γήσῃ νόμων; ὠιὴ λελυπῆσθαι δὲ τὸν λέγοντος, ἀθέσμου
καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκλείοντος; ἐὰν δὲ καὶ τοιαύτην
τοῖς ἐπὶ τοῦ δεινὰ τῶν αὐλούντων καὶ ἐγκωμιαζομένοις; ἐμοὶ μὴν
ἀδελφῶν τὸ τῆς αὐοσιωτάτης καὶ ὠιὴ θῆται ξίφος; θεο-
μισὲς εἰκάζησθαι καὶ περιῦβρίσθαι; συνοφαντῆ-
σθαι; ἡδέσθαι, καὶ ταῦτ' ἐξ ἴσης ἀδικουμένους ὑπ'
ἀκοαῖς; ἐμοὶ μὴν ἡγήσασθαι πρὸ ὀδὸν τὸν ὀρθότητα τῆς
πίστεως, καὶ τὸ ἐθελῆσαι φθονῶν ὡς ἔστιν μεῖον εἶναι
τεκμηρίου δένδρα; χαλεπήσασθαι δὲ τῷ ὠιὴ ποιητικῶν τῷ
δυσφημεῖσθαι καὶ τὰ χῶ, καὶ ἀναιρῆσθαι ζωὴν τὸ
ἡδέως, καὶ τὰς φθορὰς δὲ τῷ ἀληθεῖαν; ταῦτ' φρε-
νὸς αἰτίας δοίη τις ἂν εἶναι πλῆκτον; ταῦτ' βουλῆς
ἱερομνήμονος ἐξημεῖται, καὶ τοὺς λέγοντος ἀκοῦσαι δεῖ ὁ
τι χάλκ ἱερέως φυλάξεται κελεύσαι, καὶ νόμων ἐκ
ζωπυρούσαις ἐκκομιζομένους αὐτοῦ. προσήκειν οὖν δίκην
ἂν ὅτιπερ τῆς καθ' ἡμᾶς ἀποκοπῆς τὰς αἰτίας ἀπο-
σκοπάζεσθαι, διαλογίσασθαι αὐτῶν, μόσια πεπε-

χῶς καὶ λαφυροβόλοις μᾶλλον. ἐγὼ δὲ ὦ Φιλόξενε
βασιλοῦ, ἔχαιρον μὲν τῆς εὐεργεσίας ἀπείρων, καὶ
τῆς ἡμετέρας ἀλεξανδρέας ἐκ δὲ δημοσίας. πανδή-
μοιος δὲ λαβρεγκαλλαχομένου ἡδυσμάτων, καὶ
μονονουχὶ καταβρεγμάτων τῆς νεὼς, ἀνερμένου
δὲ ὑπὸ τοῦ κυμαίνοντος, καὶ ταῖς τῶν οἰκείων πε-
ριπλαζόντος κεφαλαῖς σοῦ θυμὸς καὶ οὕτω δια-
τέλεσον. τὸν ἐκ τοῦ χειμῶνος κίνδυνον ὀπίσω τι-
θεὶς, τῆς δυσπλοΐας ταύτης μοι δοκεῖς, τοῦ ὑμετέρου
κεφάλου. καὶ μᾶλλον ὅτι ἡμῖν ἐφεσίων ἀφανῆς, ὠιὴ
ἡμῖν λαφυραγωγῶν ἐκδύσει αἰνεκαμέζονίο πάλιν οἰκεί-
ας αἰγίας ζωπυρᾶσθαι προσηκόντως. προσ ὀδὸν
ναι ζωπυρᾶσθαι ταῖς παῤ αὐλοῖς πεπεσκεμένοις, ἐκκα-
θυμοῦσθαι ἡδυπάθειαι ταῖς αὖ δεκάσιν ἐναειθόμενος. πρω-
τον μὲν ὑπὲρ τοῦ. τὸ ὑμετέρου κεφάλου ἰδοῦ.
εἶτα πρὸς τοῦτο, ἵνα καὶ αὐλῷ τῷ τῆς αὐτοκ-
χάσεως ἐφύμεθα δικαιώμεθα, καὶ δόξωσυκοφαντη-
θῶμεν. καὶ παρανόμως λελυπημένοι, καὶ με-
νίας ἀκεφάλοις νενικημένων, ὅτι τῶν νεοσοίου
δυσφημεῖσθαι ἀνεθεμεπιάθη θαι τὰ κεφάλαια.
τῇ γὰρ ἐμῇ πίστει, μεμεῖρθαι μοι καὶ ὀρθότητα, καὶ
ἡ ῥᾳθυμιῶν εἰκλησία, καὶ μὲν καὶ ἡ αἰγὶς ζωπυ-
δος, ἡ ὑβρ αὐτοῦ ὡς ἔστιν ἡμῖν ζωπυρημένη
τῆς ἐπιθυμίου. ὅτι γὰρ καὶ τοῦ δένδρου ἔχθιον ἔχω
γεγονὼς αἰδοῖον ὧν τῆς πεδοσολικῆς καὶ δίκαι-
ψυχικῆς ἀποδόσεως. ὀρθὸν δὲ καὶ αἰδοῖας εἶφον
τῶν ἱερῶν δογμάτων διελθωνω ἔλεγον, παρεκπυφ
δίωμολογήσασι. καὶ τοῦτο, ἐμμελέφως ὠιὴ πίστις
ἐπομνημένων. ἀναγινωσκομένων τῶν παρὰ
μοῦ ἐκφθόνων πρὸς νεοσοίου ὀπισολῶν. οἶμαι

μεν δε, οιχή τοιούτων ένεκα μόνον ενδοξος γενέσθαι.
αλλ' ίνα και τας των ετέρων διαβολας και επιβουλας
ων εμοι, δια δε αποφήνω. οι γαρ των νεωτερισμών
δογματων εισαγωγεις. το εκ φθόνου και βασκα-
νίας ζωσι μοι ζωυλήνοντες τόξον. και τας εξ ακοης
τους, μανίας πολυδρόπως αρτίζοντες, ως δρομος εξω-
νουμενοι, και κατηφείς, ισασιν, ων δε η κοιλι
και η δόξα, εν τη αληθεία αυτων κατα φησιν ο
μακαριος παυλος, τω υμετερω κεφαλη διόχλου
γίνεσθαι παρασκευαζον. και μακαρ συχνους, κουτοι
παρεμου πεπτωκοτες των αυτόπων ουδεν. ουχι
νυν τις αυτοις προς εμε λογος παντελως. ετοιμα-
σθε ζωντες δε ως έφην τοις επιβουλευουσιν εμοι
τας εαυτων ψυχαγωγιας, και τα φλυαρουμενα ηκη.
παντα δραντες ετοιμως. αστόλεμπτον δε τοις τοι-
ουτοις ουδεν. ζωύζηφον γαρ εχουσι το ηθος, και
ου δε λελήσεται πλην αυτοις τω, και ψευδοφως αλλ
νας συκοφαντίας, και ψευδηγορήσει παντας αλους.
και κεφων αν βουλοιτο τις και ψευστης ειναι πα
ελιος αυτοις των καλουμενων. ίσασι δε όντας
τοιουτους, ουτω τε ζην ηδοντας, οι και τα των ον
τως των ψευδων μεταδεδομενων. και τα φλυαρουμε
μενων ουκ ενδιδόασι παντελως. ίνα δη τοις ζωσι
μεν ουκ επαινοι τοις ως τουτ' παραφερομενοις τοτρυ
μεν προσπίνοντες, και αντέκλησιν ωσπερ τινα της δω
ρεοδοκιας, της και εμου ψυχαγωγιας, ποιουμενοι
τω θεω δόξαν. και δεδιοφόρηκεμεν λιαν ως ηδη
τοις εμοι. παντως γαρ ουκ έμελλον. παλιν, εμεμνη
μην λεγοντος του παντων ημων σωτηρος χυ. μακα-
ριοι εστε όταν διωξωσιν υμας και ονειδίσωσι, και
ειπωσι παν πονηρον καθ' υμων ψευδομενοι ενε-

κεν εμου. χαίρετε και αγαλλιασθε. ότι ο μισθος
υμων πολυς εν τοις ουρανοις. ούτως γαρ εδιωξαν τους
προφήτας τους προ ημων. ότε γαρ ο της ανομείας
υπηρ τουτέστιν ο συναγωγας τους εκκλησιας παρα-
δε και τους τω ορθοτομίαν εχουσιν εξαρνίζη ου-
χρη, και διαιτων ιδιων ενεστασιαζων πλεονεξίαν
τολμα της αποστολικης τε και διαμενικης πίστεως
τω παραδόσιν, ειτα της ορθης δόξης οι φυλακες,
αν θησωσιν αυτω τω αληθεια. και τους τας ορθας δια-
σφέρουσιν, αντιφέρονται. οπλον εχοντες και εκ-
πλησσεται, αυτον τον χν, ος εστιν αληθια, τότε δη
παντως ο του διαβολου πατηρ, πολους εμβαλ τους
διαδηγόρους. τότε και συκοφαντων αγελαι πολλαι
τοις δι ευσεβειαν ηρημενοις αν θησεται. τους παθόντας
και αυτους ειρεσιονομω τους αμους προφήτας. προ-
φήτας δε μω γαρ και θεους ο μακαριος αμμος.
και ινα τι δε σφοδρα τους εξ ιηλ, ως της ης αν
αγαπας η φιλονικίας. και των δοθεντων αυτοις
επιφερομενας νομων. αυτος μεσον ην δια μεσιτης,
και αυτα επεκτεινεν, ο παιδαγωγ. διαδοπροφήτησου
τος και δαιμονίων θεραπευτης. ειτα τω βασι-
λη του ιηλ διαβεβληκε τον αληθως αγιον και προ-
φήτην, ως δε μεγαφως. συσεφως ποιησαι κτ'
σου αμεως. ου μη δυνηται ημη επενεγκειν τους λό-
γους αυτου. ομοιως δε και ο μακαριος ιερεμίας
πολημεμεμφουτα τον ιηλ, επανορθουν επιχειρουντας
οικίας, οδους. αιγυπτιακης εκπλησσεται οι διαβαίνοντες. πα-
ραυξησαν γαρ ναβουχοδονοσορ τον οσεκίαν, τους της βα-
σιλειας διεπονται θεσμους. και φορτικον εις τους
αγιους το ρημα. παλιν το. τω θω δοκουν και

Φίλον. Τῆς ἑαυτῶν προθυμίας ζωῆς, ἔλεγτο καὶ οὕτω
ὧν εἰκαιροτάτου διαστολέως. οὐκ ἀγνοοῦντες τὸ με-
γεθεμμένον. ὅτι κληρὸν βασιλέως εἰκλεὲς θεῖ. οὐδ'
αὖ θέλω νοεῖσθαι, ἐκ' ἐκείνων ἐν αὐτοῖ. πεφυκὸς γὰρ αὐτοῦ,
ἀσπετέλη καὶ φιλοικτίρμονας. καίτοι πολλοὺς ἀλκὰς
παρωξυμμένους τοὺς, ὧν ἰουδαίων κρατοῦντας
πεφυκότων. αἰγὰ γὰρ παρόσμῳ τὰ ἐκείνων, ὡς ἅ-
παντα εἰγνωσμένα. μεμεμνήμεθα δὲ τοῦ παν-
φιλήμου καὶ βλομμενδήου πρὸς ἡμᾶν ἀθανασίου, τ'
γεγονότος καὶ τὰ καθ' ἡμᾶς, ἐπισκόπου τῆς ἡμετέρας
ἀλεξανδρέας. ἐμαχέτο μὲν γὰρ ταῖς ἀρῖου καινο-
δοξίαις. οἱ δὲ τῆς ἐκείνου καινοδοξίας παραφρόνοι,
συνηφωνοῦντες αὐτὸν διεπέλουν. ὡσεμὴ δὲ καὶ
ἀλάλητον ἐπαύλῃ τὴν γλῶσσαν ὠνείδη, ὡς οὐκ ἀρ-
κοῦντων αὐτοῖς τῶν φασκόντων, χλευαστεμούντες αὐτ',
παρεισπέμιζον φερνιτὸν τοῖς ὁρῶσι πλησπτόντες
θεάματα. ταύτην αὐτὸν ἔφασκον ἀποτεμεῖν. ἐρεύ-
νιον δέ τινα τοῦ πατρὸς παῖδ' διεῖδνοῦτο. χεῖνος δὲ μα-
κρὸς διαστεταλάκασι χωαρπαίζοντες. ἄχρις οὗ
δ' ἀλαθηθῶν καὶ ἀλήθη ζῶν ὁ ἀρσένιος. πεφυ-
κυῖα δὲ οὕτω μεγάλις τῆς ἐκείνων σκηνότητος τὸ
ἐγχείρημα. δυσοίστον μὲν οὖν καὶ σφόδρα δεινὸν
ψυχαῖς ἡλαθέρως καὶ καθαρὸν ἐλούσης τὸ ζωπ-
δὸς, ἡ συνηφαντία. ἀλλ' ἡ δὲ σφόδρα τῶν πιστῶν
θρόνων ὀνοῦς. καὶ τὸ ἀκὴ καὶ μεθ' ὧν βουλλέ-
θαι πηδεστῶν ἢ δικαιμένων οὐδενά, παμμέγιστον.
καλῶ ὁμολογουμένως ὁπ' ἰαῦτ συμβάσεσθαι
τοῖς πεζοβοῶσι τὰ ἀλήθη, πεφυκότα μεί-
νυκλα ἡ θάλασσα φῶς. ἔφη γὰρ. ἕως θανάτου
ἀγωνίζου ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, καὶ κὸ πολεμήσ

ὑπὲρ ἐμοῦ. καὶ μοὶ καὶ αὐτὸς ὁ κὺς ἡμῶν ἰησοῦς ἀγα-
θὴν οὐ τολμεῖαν ἐπαγγελλόμενον τοῖς, μαθηταῖς, καὶ φα-
δηλονότις ἀπάσης ἀλογίᾳ ὠφελείας καὶ τῶν εἰς
τὰ διώκεσθαι πόνων, ἃ ἐμοὶ ἐδίωξαν φησί, καὶ
ὑμᾶς διώξουσιν, εἰ τὸν οἰκοδεσπότην βεελζεβοὺλ
ἐκάλεσαν, πολλῷ μᾶλλον τοὺς οἰκιακοὺς αὐτοῦ.
ἐκ δυσωπᾶδες καὶ σοφόδρα χρησίμως πεφυτ-
ται. οὐκ ἐξ ἡμαθητῆς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον. οὐδὲ δοῦ-
λος ὑπὲρ τὸν κύριον αὐτοῦ. εἰ γὰρ αὐτοῦ καὶ τοῦ-
ρήκασι τοῦ χῦ, πόσῳ ἡμᾶν ὀλίγῳ. καὶ ἃ καὶ τὰ
παῦλος ἀμοῦ μεμένασιν αἰσυνοφωνίᾳ, πᾶς ἐῶ
ἄρα διαφυγὰν τοὺς ζαλεῖσους ἡμᾶς. ἐκεχείρῃς
μὲν γὰρ τῶν ἀνοσίων ἡ ζαλῶτα. φέρεται δὲ ὥσπερ
καὶ τὰ πεφυκότα. αὐτὸς τὸν ἐπαέρσιος καὶ θῷ πε-
τεσυμμένῳ. φάλλ' ζοῦν ὁμολογῶν δαδ. ἐξο-
χὴ θροῦσι τὰ πάντα τὰ ἄλλα τὰ δόλια, καὶ ζαῶσ-
σαν μεγαλορήμονα. πεπλεγμένα σοὶ ἐμοὶ τῶν
ἐκ ζαλῶτῆς ἀγαλίνου βελῶν, καὶ ὁ ἀμαπτὸς μα-
νασῆς, οὐίστωρ. ἐπεφήμισεν γὰρ τινὲς αὐτῷ τῶν
ταῦτα πολυμηδρὸν ἡωθότων, ὅτι καὶ αὐτὸς
ὢν ἐκ τούτων τινὰ πεφυκὼς ἐπαίδευτο. ὡς-
πε καὶ ἀφιλημένον ἡς τοῦ ἐφεσίων πρεσβύτε, κα-
τηπιωφροσόδρα τῶν ἀπὸ τῆς ἀγιάας ζωοδότι-
νές. μᾶλλον δὲ, καὶ ἀπεσεφήνισεν ἐπαύλες, ὡς ἐνα
ὧν ἀνοσίων μεμεσιτότες. διεκπεπλέκασι γοῦν
πεζοκλοίαν ὀνομαζοντες, καὶ ἀδελφοκτόνον, καὶ
ὁ θεοῦτοις ἐξ ἐπιβουλήσια. καὶ τοῦτο γνοὺς ὁ πρω-
βύτης, πολλῶν ὅσων αὐτὸν πεφυκυίαν ἀγιῶν
ὠνοσιότατον, ἀνωλόθρευς, τὰ χθρὸς ἡς οὐρανόν, ὁμο-
λογῶν ἀληθῶς καὶ ἀπὸ τοῦ ἁγίου βαπτίσματος

σαντες, τὸν τῆς νεοσσιᾶς δυσαρβῆ ἰόν, ἐμπίπτουσιν
τῶν ἀπολουσέρων ψυχαῖς. ἐοίκασι δεῖπνον τοῖς τῶν
ἀνθρωπίνων σωμάτων ἀκέκασιν. ἤδομαι ἐκδοῖς,
οἱ τῇ τῶν φαρμάκων ποιότητι, τοῦ πνεύματος
λυπῆν τινὰ ἀπάθησιν ἐπακολούθουσιν. αὐτοῦ μὲν ἀν-
τῶν τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. νοῦν ἔχοντες γὰρ
τὸν ἀπόντα πάντα φόβον παύει. εἰμὶ μὲν ἐγὼ τῆς
ὀλέθρου, ὡς ὁ ἐκ θεοῦ πρὸς ἀπορρήτους γλυκυθυμίας μο-
νογλώσσης λαγῶς. ὁ καὶ αὐτῶν τῶν ἀλόγων ποιητής,
ἀρχὴν ἐπαρξέως δοῦναι ἐκ τῆς ἀγίας παρθένου,
ἔδοξεν ὧν αὐτοῖς οὐκ ἔξω φέρεσθαι σπουδῆς. τὸ
δρῆναι λέγω, ἃ καὶ τὰ φύσιν πάνυ ἐστὶν ὁ τοῦ θεοῦ λα-
γὸς, πᾶς ἂν ἐκ τοῦ θερμοῦ ἐγκυνήθη. τοῦ γὰρ λέγον-
τος, τὸ μεγαλυνημεῖον ἐκ τῆς θερμῆς, θερμότερον. ἐ-
πεδὴ δὲ ὁ τοῦ καὶ τὰ χῦ μυστηρίου λαγὸς ἑτέρων
οἴμων ἦτοι ὁδὸν ἐδέξατο τῶν ἄλλων καὶ ἐπλήν
καὶ οὐδὲν ἔξω ἐμοῦ τὸ διαφέρον φόν, ἀνθρώπου βατ-
τολογήσαιμι ἄν. μὴ νοοῦντες μήτε ἀλέγουσι, μή-
τε πεπεῖσθαί τινων διαβεβαιοῦνται. φαμὲν γὰρ ὅτι
ὁμονοήσεις τοῦ θεοῦ λαγὸς, πάντα ὧν ὡς ἐκ καὶ τὰ τοῖς
ἐχθροῖς, ὧν σοφία τῶν ὅλων ἐθερμάνθη τε καὶ ἐκίνη-
θρώπησεν. οὐκ ἐκ τῆς ἰδίας φύσεως αὐτὸς ἑαυτῷ
σῶμα μεταβαλών. ἀγνοῦ δὲ ἐκεῖνα τοῦ εἶναι
ὁ ἰῶ. ἀνθρώπων ἢ αἰγοίωσιν ὑποκειμένας. ἀγνοεῖ τῆς
ἁγίας παρθένου τὸ ἄχραντον σῶμα λαβών ἐνυπο-
μένον νοερῶς, καὶ ἴδιον αὐτοῦ ἀποφήνας αὐτό. καθέ-
νωσιν ἀπερινόητον καὶ ἀσύγχυτον καὶ ἄφραστον
παντελῶς. ὡς μὴ ἑτέρου τινὸς ἀλλ' ἴδιον αὐτοῦ
τοῦτο νοῆσθαι, οὕτως ὑποπέπτωκε τῆς τοῦ κόσμου ὁμο-
νοήσεως, καὶ πρωτότοκος ἐν πολλοῖς γέγονεν ἀδελ-

καὶ ὧν τοῦ χῦ μυστηρίων, μηδὲν ἀνάλωμα ἐποίησεν
τοιοῦτον. οὕτω τε μεγάλης ἐγὼ τε καὶ ἀγάπης ἐκλαμπρό-
τατος τῶν λυπουμένων θεραπευτὴς ψυχῶν. καλῶ δὲ
καὶ πολλοὶ λιμὸν ἢ λοιμὸν ὑθλοῦντες ὧν φυσόμενοι τε καὶ
ὠδῖνα δόντες μεγίστην. μεῖζον δὲ καὶ παρόξυνόμενοι
ὠθῶ τῶν νεοσσιᾶς ἀσυδοκήσαν, ἀλλ' ἤρκεσεν ἡς ἀπίκου-
σιν τοῦ σοῦ ἢ χθές, καὶ τῆς ὑμετέρας δυσαρβῆς,
τὸ μεσοπόνηρον. ὡς ἅπερ ἐγὼ ἐκκεκαμένου καθομιλῶν
ἀρπαξάμενος, ἡμερωτάτοις νεύμασι διεσαλεύσατε. ἵνα
τοῖς αὐγοῖς ὁμοῦ τοῖς ἀνέπαθεν τῶν ἡμετέραν αὖ γυ-
ναῖον ἀγίοις ὡς σκότοις καὶ μοναυγαῖς, ἀκηδιαλή-
πτους, δυσχερείας τὰς ὑπέρ γε τοῦ ἡμετέρου κερά-
στους, νίκης τε καὶ διαμονῆς, ἀναφέρωμεν πάν-τανε-
γῶ θῷ. διοῦ καὶ μεθοῦ πάντοτε καὶ θῷ ἡ δόξα εἰς
αἰῶνα τῶνι ἧς τοὺς ἀνάνδρας τῶν ἀλόγων ἀμελεῖ-
τοῦ πιστοῦ πρὸς οὐκαλεσμένον ἰωϊόκοπον καὶ πᾶ-
τῶν τε νεοσσιᾶς φρονούντων:

Ἀ πόρρητα μεμῶς διακήκεμα. μεῖζον δὲ καὶ ὡς εἶπ φυ-
σεως τὸ ἀληθὲς καὶ ἡνυπὶς τῆς σῆς ὁσιότητος, δέσμ
τὸ δεῦσθαι καὶ μᾶλλον νεανικῶς αὐτανασῆξαι τὸ
ἀκεραβές, πάσῃ τινὸν ἡ καιομεμῶσις. ψυχαλογῆσαι
γῆ ἐκσπερεπὰς ἄνω τε καὶ κάτω παύσακαι κάνιλες.
καὶ περὶ ποιουμένοις μεμῶ πάσει ἐρμαίζεσθαι λοπῆς
τῆς σὰν θρωπήσεως τοῦ μονογλώσσου, τὸ μυσπέριον.
οὐμεμῶ ἔστι καὶ ζωϊσύλες αὐτό. πᾶσχεζεπόμενοι
δὲ καὶ τοῦ ἐν λόγῳ, περὶ ἃ μὴ θέμις, καὶ φρε-
νοῦλες τε δίες ἐκμεμῶκε. τὸ δὲ γε παγχάλκεον,
σπήνοέστιν ἐν τούτοις, ὑποσαλπιζόντων μὲν γῆ τὰ
ὀρθὰ βουλεύθαι φρενῶν. καὶ δόκησον ἑαυτοῖς τῆς
ἡς τοῦ ἐρώτης καθαίρεται πρόσωπον ἐναρμό-

φοῖς, ὁ ἀεὶ παρθένος τῇ κλίσει, καὶ θάνατον θεῖ. ὅθεν
τοίνυν μεμφθῆναι λέγεται καὶ ὑπ' αὐτοῦ, ὡσανεὶ
καίως τὸ καθ' ἑαυτὸν σῶμα προσεπιφέρεται. ἵνα μὴ
ὑπαρξεως αἰσχύνῃ νοῆται, λαβὼν σὰρκὸς ἀμαρ-
θένου. καίτοι προφανοῦς ὄντος ὑπαρχειν τὸ σῶμα
δίος καὶ ἐκ σωτηρίας τῆς ἰδίᾳ πεῖ θεῖ λόγος. ἀλλ'
ὅτε καθ' ὁδοιπορίαν τοῦ πρὸς τὸν τοῦ δούλου μορφήν,
ἠθέλησε λαβεῖν, τότε καὶ τὸν μνήσιν τὸν ὑπ'
μενικὸς καθ' ἑαυτὸν σῶμα μεθ' ἡμῶν ὑπομένων λέγε-
ται. οὐκοῦν ὁμολογουμένως μὲν τὸ ἐκ σαρ-
κὸς, σάρξ ἐστι. τὸ δὲ ἐν θῷ, θεός ἐστι δὲ καθ' ἑαυ-
τὸν ἀμεφόστερα χεῖ· ἓς ὢν υἱὸς καὶ πῦς μετὰ τῆς
ἰδίας σαρκός. οὐκ ἀνθρώπου μᾶλλον ὡς ἔθεν. ἀμέ-
πνευματικῆς νοερᾶς. μὴ τοίνυν διαστεμνέτωσαν
ἡμῶν ἓς δύο τὸν ἕνα υἱόν. ἀνὰ μέρος ἑκατέρους
τὸν λόγον καὶ υἱὸν ἕτερον ἰδικῶς τε, καὶ ἀνὰ μέ-
ρος ἀνθρωπον τὸν ἐκ μνηαικός, καθά φασιν αἱρετικοί.
ἀμὴ ἐννοήσωμεν ὅτι οὐκ ἀνθρωπος ἐνωμένον μᾶλλον ὁ
θεὸς λόγος. ἀμὴ αἱρετικὸς γνωσθαι λέγεται ἀνθρωπος. ὡσπερ
μαστος ἀβρααμ ὑπολαβόμενος, καὶ τὰ τοῦ, ἐγε-
φασι, καὶ ὁμοιωθῆς καθ' ἑαυτὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς
δίχα μόνης ἁμαρτίας. ἡ δὲ θεὸς ἄπαν ὁμοίωσις, ἔξω
ἀπ' ἠκότως, καὶ παρά τε τῶν ἁγίων, τὸν ἐκ μνηαικὸς
ἀπὸ τεξιν. ἡ νοῆται μᾶλλον ἐφ' ἡμῶν ἀνθρωπίνως
καὶ καθ' ἡμᾶς. ὅθεν δὲ τοῦ μονογενοῦς, ὑπερ τοῦ-
το. θεῖ γῆ' ἰδῶ σαρκὸς μᾶλλος. τοιγάρτοι καὶ θεὸς
ἡ ἁγία παρθένος. ἐ ἀν δείκνυσιν ὅτι
θεῖ καὶ ἀνὸς ἑνωθέντες καθ' ἑαυτὸν ἀπετέλεσεν
σίαν χῆ. φυλαττομένης δηλονότι τῆς ἑκατέρας
ὑπαλτέρου ἀσυγχύτως. τῷ δὲ λόγῳ διαιρουμένης,

οὐδὲν ἀπεικὸς ἐπὶ τούτῳ φρονοῦντας ἢ λέγοντας
εἶναι ἰδίᾳ. οὐχ ἥκιστα δὲ φασὶ θεῖ καὶ ἀνὸς ἑνωθέν-
τες ἀπετέλεσεν σίαν χῆ. ἀμῶς ἔθεν ἦδη θεῖ ὢν ὁ λό-
γος, τῷ δικαιοπρεπῶς ἡμῶν, μεταλάβῃ αἵματος καὶ
σαρκός. ἵνα θεῖ σύναυθρωπήσῃ νοῆται καὶ τῷ ἡμετέ-
ρων σαρκὸς λαβὼν καὶ ἰδίαν αὐτῷ ποιησάμενος. ἵνα
καθάπερ ὁ καθ' ἡμᾶς νοούμενος ἀνὸς σὺν ψυχῇ καὶ
σαρκὸς ἑνωσεως θεῖ ἐστιν, οὕτως καὶ αὐτὸς θεῖ ὁμο-
λογῆται ὑπάρχειν καὶ υἱὸς καὶ πῦ. μετὰ γῆ' ὁμολογη-
ται φύσις ἀνοῦ καὶ ὑπόστασις, καθὼ σὺν διαφόρων νοῆ-
ται, καὶ οὐχ ἕτερα θάτερα πραγμάτων. ἑτεροθεὲς γῆ' ὁμο-
λογουμένως ὡς πρὸς μὲν ψυχήν τὸ σῶμα ἐστιν. ἀμῶς
αὐτὸς καὶ ἑνωσαποτελεσιν τῆς ὑποστάσεως τοῦ ἑνὸς
ἀνοῦ. καὶ καθαρὰν καὶ θεωρίᾳ τὸ διαφορὸν τῶν ὀνομασ-
μενῶν οὐκ ἀσυμφανές. ἡ δέγε ἑνώσεως. ἤτοι ἑνω-
σθέντα. τὸ ἀδιαίρετον ἔχουσα, εἰς ἀποτελεσθεῖσαν
τὸν ἄνον. ὁ τοίνυν μονογενὴς τοῦτο λόγος, οὐκ ἀνὸν
προσλαβών, προῆλθεν ἀνός. ἀμὰ καίτοι τῷ σὺν
θῷ πρὸς ἀπορρήτου ἔχων γνώσιν, διὰ τοῦ ἁγίου καὶ
ὁμοουσίου τοὺς ἑαυτῷ δημιουργήσας ναόν, γέγονεν
ἀνός. τοιγάρτοι καὶ θεὸς νοῆται. καὶ τὸ θεωρεῖσθαι τῆ κῇ
τὸν λόγον ἑτεροφυῶς ἢ παρ' ἑαυτὸν τὸ σῶμα αὐτοῦ.
ὁμολογεῖσθαι δὲ ἀπαθῶς, ὅτι μὲν ἄτρεπτον ὑπ'. ἀμὲ-
πνευματικῷ ψυχῇ νοερᾷ. ἣν καὶ ἐμψυχον ὑπ'. εἰς τοῦτο ἀποπλη-
ρίας ἐσωθέμενον τινας. ὡς μὲν καθ' ἑαυτὸν λέγειν, ὡς
σύνεσιν νῷ τῷ σὺν παρθένου τεχθέντι σύνοικεῖσθαι
τὸν θεῖ λόγον, τοῦτον ἀποθεωθῆναι. ἀμῶν τοῦτο ἐστὶν ὦ
βέλτιστοι φαίνειν αὐταῖς, τὸ σάρκωθῆναι τε καὶ ἐνανθ-
ρωπῆσαι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. σημεῖοι δὲ μᾶλλον
ἀνῷ καθάπερ ἀμελεῖ καὶ ἐνὶ τῶν ἁγίων προφητῶν.

ὁ δὲ λόγος οὐκ ἀθήμιτος μυστικὸς λόγος ὡς καὶ τοῖς ἀνω-
τέρω βεβαίως προδεδήλωται, αὐτὸν βουλόμενον τὸν ἐκ
θεοῦ πρὸς ἡμᾶς ἥκοντα λόγον, σαρκὶ καὶ ἡμῖν ἐνωθέντα καὶ παθητὴ
γενόμενον· οὐχὼς μεταλάξασιν φυσικῶν, ἢ ἕτερόν τι
ἢ ἀμοίωσιν ὑποφαινόμενα τοῦ τῆς σαρκὸς φύσει· ἀμφό-
τερα σαρκὸς ἐνηνωμένου νοερᾶς, ἰδίαν ὑφισταμένου,
καὶ αὐτὸς προσῆλθεν ἄνθρ, οὐκ ἀνθρ ἐνυπόστ, οὐδὲ
ἀνάληπτα καθ' ἑαυτὰ φασί. ὃ δὲ δηλαδὴν καὶ ἀποτεθεω-
θαι τὸν ὑλικώτατα τοῦ ἀνθρώπου ὡς αὐτοῦ διαπέ-
νοιαν, τοῦτο μὴ ἡμῖν ἀποβλητον παντελῶς, πῶς
οἰκεῖα παθοῦσα ἐμεβεβιωτικῶς ἀποδέξιν σχῇ. μεθ'
ἡμῶν σωτηρ τῆς θείας μορφῆς. ὁμοῦ μὴ θεωτέ-
ρως παθοῦσαν τὸν τοῦ θῦ λόγον σὺν μορφῇ καὶ ἰδιότητι
τῇ καθ' ἡμᾶς ὁτιοῦν τοιοῦτος ὄντα, φασίν. οὐκοῦν
παρμένει ἡνῶσθαι τὸ ἐξ ἡμῶν ἴσα θῷ. ἑαυτὸν δὲ μᾶλ-
λον κενώσαι καὶ μορφὴν δούλου λαβεῖν. καὶ ἐν ὁμοιώ-
ματι ἀνῶν γενέσθαι ὡς ἀνῶν, ταπεινῶσαι τε ἑαυτόν.
οἱ δὲ πρὸς πᾶν τοὐναντίον μεθιστάντες τῶν πρα-
μάτων τὴν φύσιν. τῆς ἀληθείας τὴν δυὰ ἁμεν ἀνο-
σίως ἐκκαπηλεύοντες, θεοποιηθέντα φασὶν αὐτόν.
εἶτα τίς ὁ κενώσας αὐτὸν ὢ βέλτιστοι· καὶ πῶς τε-
ταπείνωται. ποίαν εἰς πέρας λαβὼν τοῦ δούλου μορ-
φὴν· ἧς νομίζῃ ἡμῖν ὅτι ἔοικεν ἡμῖν ὁ παρ' αὐτῶν λό-
γος ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς ταπεινότητος, ὑπουμένων αὐτόν.
καὶ ἐκ τῆς καθ' ἡμᾶς πλωσεως, ἧς τὸ ἀνάλογον τῇ
θεότητος ἀναβαίνοντα, καὶ ἐκ τῆς τοῦ δούλου μορ-
φῆς, μεθιστάμενον ἧς δεσποτικῆς· πῶς οὖν ἄρα
κεκενῶσθαι φασὶ τὸν μονογ̣ν̣ῆ· ἢ πῶς τὴν ἡμῶν
ὑπομένειν ταπείνωσιν, οὐκ ἔχουσιν. εἰ μὴ ἄρα κεκε-
νῶσθαι φασὶν αὐτόν, ὅτι τῇ ἰδίᾳ δόξῃ πεπέμπκε

τὸν αὐτ̄ν· καὶ ἀπεμπὼν ἀδιαφθαρτον, καὶ πλουτῆσαι δο-
ξάζων, παῖς οὐκ ἄρεστον ὀρθῶς ἔχειν τὸ μὴ δεῖπε-
μεῖν αὐτόν, μεῖζε μεῖν δόξαν τινὶ νέμειν. ἄρεστον γὰρ
αὖ ἂν ἰδίαις ὑποστρεφόμενος, μεῖζε τιμεῖσθαι μεῖζε δο-
ξάζεσθαι, τὸν ὡς αὐτοὶ φασὶν οἰκειωθέντα αὐτῷ ἀνθρ̄ν. ἆρ
οὐ γελοῖος ἄξια παντὶ τῷ φαίνεσθαι καὶ ἀβελτη-
ρίας, ἐμπαλαιοῦν τῆς ἐκκλησίας, ἃ φρονοῦσι σκανδαλί-
ζειν δυνάμενα; ἀλλ' ὅμως τῆς ἀληθείας, λόγος, οὐκ ἂν
ὑποπτεύσειέ ποτε καθαλωθῆναι παντελῶς, μεῖ οἰκείαν φῦ-
σιν δὲ καθ' ἡμᾶς ἰδίαν φύσιν. οὐδεμίαν νοεῖν τε παντελῶς ἔστι,
μεῖ οἰκεῖ δηλονότι παντελῶς ὑπόστασιν καὶ ἀνυπόστατον κίνη-
μα, ἀνυπόστατα φοιτῆσαν ἐς ὅπερ οἰκεῖ. τὸν δὲ λόγον δοῦ-
λου λαβόντα μορφὴν, ἅτε ταύτην παντελῶς πρὸ
αὐτῆς ἔχοντα τὸ καθ' ἑαυτὸν φύσιν ἐλεύθερον. καὶ τὸν γε-
νόμενον ἄνθρ̄ν, οἷα οἶδεν ὄντα πρὸ ἡμῶν γεγόνατα. τῆς ταύ-
της ἁγίας καὶ θεοπρεποῦς μορφῆς, κενώσαν ἑαυ-
τὸν μορφὴν δούλου μορφῆν, καὶ μεῖζοι καὶ ἀν-
θρωποπρεπῆ. καὶ τὸν ταύτ̄ ἐθελουσίως ὑποφερόμενον
λεγόντες τὸν ἐκ θῦ πρὸς ἡμᾶς λόγον, πῶ παραβαίνουσιν
αὐτοὶ πρὸς τὸ εὐαγγέλιον. τῆς οὕτω τεθαυμασμένης
οἰκονομίας τὸ δυστυχές, αὐτὸν τὸ θεοπρεπῆ λέ-
γοντες· ἵνα μεῖ δὲ ἔτι διαφέρουσι χειρωνοί τῶν
τῇ κτίσει λελεγμένων πρὸς τὸν κτίσαντα· ἢ ταῦτ̄
που περιαλγεῖσθαι δώσουσι μεθ' ἡμῶν καὶ αὐτοὶ,
τοὺς ἐμοὺς ἀγῶνας. οὐ δὴ πρὸς τεταῦθαι φησὶ
τὸ γεγράμμαι τὸ ἱερὸν, προσκυνησάτωσαν τὸν πρωτότοκον
ἀγγέλους τῆς τῶν οἰκουμένων. τὸ δὲ πρωτότοκος
ὄνομα, παῖς ἂν ἁρμόζοι μεῖ ἀνανθρωπίζοντι
τῷ μονογ̣ν̣ῆ· εἰ γὰρ ἐστιν ἀληθὲς τὸ ὡς ἐν πολλοῖς
ἀδελφοῖς, ἄρα εἰκότως νοεῖται πρωτότοκος. τὸ-

τε καὶ κατέβη πρὸς ἀδελφότητα· διὰ λογότητα πρὸς ἡμᾶς, ὅτε καθ' ἡμᾶς μέγιστος ἄνθρωπος· ὁμοιωθεὶς κατὰ πάντα δίχα μόνης ἁμαρτίας· ὑπέμεινε δὲ πρὸς δυσσέβειαν ἡμῶν, τὸ λογίζεσθαι καὶ νοσήσαι ἡ θεία γλυκομένη σάρξ τοῦ ζωοποιοῦντος τὰ πάντα, ζωοποιὸν ἀεὶ τοῦ δικαίωμεν καὶ ἐνεργάζων εἶχε· κατὰ τολοιπὸν δὲ καὶ δόξαν ἔρριπτον, καὶ ἀπεσόβλητον. ἐσπήνωσε δὲ οὐδὲν τοῖς οἵοις ταῦτα φρονεῖν ἐγίνοντο, καὶ ἑτέρως τοῖς ἱεροῖς δόγμασιν ἐπόμενον συνοφαντίας· ἀποφέροντας μέλι τοῦ προσώπου τοῦ μονογλωσσίας, ἀξιεπαινεμένης ἐν τοῖς ἰουδαίων παροιμίας· καὶ αὐτὸν ὅτι ταυτότητας τὸν κατὰ σάρκα θάνατον· ἀπονεύοντας δὲ ὥσπερ νηὶ ἑτέρᾳ τῷ ὄκνῳ γαυσανικός· δοκεῖ γὰρ αὐτοῖς οὐκ οἶδ' ὅπως διὰ τῆς ἐξ υσσέβειαν οὐκ εὐθεῖαν ὁ δρόμος, πρὸς πέλαγος ἀδρὸν κατατείνων, καὶ ἐς ἄδυσσον πυθμένα κατὰ τὸ μεγεθυμεμένον. ἔστι μέλι γὰρ ὁμολογουμένως, ἀπατᾶς τὸ σῶμα καὶ αἰνέπαφον παντελῶς· ὅτι μὲν κατὰ σάρκα ἐστίν, αὐξεπέκεινα παντὸς κτίσεως, οὐρανίτης τε καὶ νοητῆς. καὶ ἐν ἀσωματότῃ καὶ ἀχρωμότῃ καὶ ἀπαυξῃ καὶ ἀπερινοήτῳ φύσει. ἐπεὶ δὲ ὁμονογλωσσὸς τοῦ θεοῦ λόγος, σῶμα λαβὼν ἐκ τῆς ἁγίας καὶ θεοτόκου παρθένου ὡς ἕνα ἄνθρωπον ἁπλούστατον, ἴδιον αὐτῷ ποιησάμενος, ἐκ τοῦ προσκεκόμικεν ἡ οἰκουμένη σωτηρίαν τῷ θεῷ καὶ πατρί, ὡς ἔφαμεν ἔμπροσθεν, ταυτότητος καὶ ὑπομένων λέγεται πρὸς ἡμᾶς, τὰ ἡμῶν τῶν σάρκα αὐτοῦ μεμνῆσθαι. οὐ γὰρ ἰδιοποιεῖται τὸ σῶμα, τοιοῦτο ἂν ἀκούσεται προσεῖφοίτο, καὶ τὰ αὐτοῦ πάντα δίχα μόνης ἁμαρτίας. οὐκοῦν ὥσπερ ἀνάνθρωπήσας, ὧν ὁ θεὸς λόγος, καὶ μεμελήκησε θεϊκὸς ἀπαθής· οἰκονομικῶς τε ἀναγ-

καὶ ὑπὲρ τῆς ἐαυτοῦ σαρκός, παθὼν λέγεται καὶτὰ σαρκός· καίτοι τοῦ παθεῖν ἀπαθὴς ὤν, καὶ θεὸς νοσῆσαι θέ· δυσσεβῆσαι οὖν δόκησις, ἀποφέρεται τῆς ἀληθείας αὐτοῦ· οἰκ ἐννοοῦντας ὅτι τετάρτῳ μεθ' τὸ ἀπαθὲς αὐτῷ, καὶ θεὸς ἐπαρχὴ καὶ ἐξ, θέ· προσεκφέρεται δὲ καὶ τὸ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν καὶτὰ σάρκα· καὶ θὸ θέ ὤν, καὶτὰ φύσιν μέγιστος σάρξ· καίτοι τέλεος· ἄνθρωπος· τίς γὰρ ὧδε ὁ λέγων πρὸς τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς πατέρα καὶ θν· θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι· ὁλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἐδόκησας· τότε εἶπον ἰδοὺ ἥκω τοῦ ποιῆσαι ὁ θς τὸ θέλημά σου· ὁ γὰρ ἐξῆς σαρκωθεὶς ὡς θέ, ἐαυτῷ τὸ σῶμα καθηρτίσθαι φησίν· ἵνα τοῦτο ὑπὲρ ἡμῶν προσενέγκῃς, τῷ ἰδίῳ μεταλαβὼν πάντας ἡμᾶς θεραπεύσῃ, καὶτὰ τὸν τοῦ προφήτου φωνήν· πᾶς δὲ καὶ ἐξ ὑπὲρ παύλων ἀπεθάνεν, ὀπαύτων ἀνθρώπων ἀξιόλογος τινὸς αὐτοῦ νοήσαι τὸ πάθος· εἰ δὲ πνεύματος ἦν ἀνθρωπίνως· ὡς τὰ τῆς ἐαυτοῦ σαρκὸς οἰκονομικῶς πάθη, τότε δὲ τότε φαμὲν καὶ μᾶλλον ἡκότως, ὡς τῆς ἀπαθῶν ζωῆς καὶτὰ ἄξιος ὁ ἐνὸς νοῆσαι καὶτὰ σάρκα θανάτου. οἰκῶς ἑνὸς ὄντος τῶν θεῷ ἡμᾶς· αὐτὸ γὰρ ἐξ ὧν φύσει, σεσαρκωμένου τε καὶ ἀνανθρωπήσαντος καὶτὰ τὸν τῶν πατέρων ὁμολογίαν. εἰ δὲ ἀποφέρουσι τινὲς τοῦ μονογλωσσίας ὡς ἀναλλαλλοῦ καὶ ἀνάρμοστον καὶ ἀπροσοικῶς αὐτῷ τὸ καὶτὰ σάρκα πάθος, ἀναμφιστόμως ὁμοίως αὐτοῦ καὶ τὸν ἐξ αἵματος παρθένου καὶτὰ σάρκα γένεσιν. εἰ γὰρ ἐστὶ τῶν ἀπροσοικότων αὐτῷ σαρκὶ λέγεσθαι παθόν, πῶς οὐ πρὸ γε τούτου τὸ πρώτιστον, τουτέστιν ἡ καὶτὰ σάρκα γένεσις, ἣ καὶ ἀπαξαπλῶς ἦπαρ ὁ τῆς ἀνανθρω-

πάσεως ξένος. οἴεται δὲ οὗτος τὸ λεγόμενον μυ-
κτήρειον, καὶ μεμιλαίωται χοιπὸν τὰς ὀρέας ἡ ὄρνις.
ἀγαθὸς ἡδύποδος φησὶ πατὴρ ὢν, ὁ πατὴρ οὐκ ἀδύς. ἐ-
πεθήκε μελῳδοῦν ὁμολογουμένως ὡς ἔφλω κεκλῖσθαι
φύσιν ὁ ἐκ θεοῦ λόγος. λεγέσθω δὲ οὕτω καθ' ἑαυτὸν
πεφθάν, καθ' ἑαυτὸν γεγεφάς. ὧν γὰρ αὐτὸς ἐν τῷ πα-
χόντι σαλπιεῖ. καὶ πισάσκεται σε γεγεφὼν ὁ πέ-
μψας πρεσβευτὴν. ὃς γὰρ ἀμελητὰς ἡμῶν ἀνήνεγ-
κεν ἐν τῷ σαλπιστῇ αὐτοῦ, δηλ. τῷ ξύλῳ. οἰκοῦν ἐ-
πεθὴς μελῳδὸν ὁ λόγος καθὸ φύσει νοεῖται θεός. αὐτοῦ
γε μὴν καθ' ἑαυτὸν οἰκονομικὴν, τὰ τῆς σαρκώσε-
τοῦ νοεῖται πάθη. ἐπὶ τίνα ξένον πρωτότοκος
πάσης κτίσεως. ὁ δεῖν γεγράφασιν ἀρχαῖοι καὶ ἐξ-
σταί. θεῖοι τε καὶ πνευματικοί. ὁ ἐν ᾧ τὰ πάντα
ἐκτίσθη, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν καὶ ἀπαρχὴ γέ-
γονε τῶν κεκοιμημένων, ἢ μὴ τὸ πατὴρ πεφυ-
κὸς, ἕτερον ἐκτοιήσατο σῶμα, θεῷ ὢν ὁ λόγος. ὡσαυτ
δὲ γέγονε καθὰ σαρκὸς ἐκ γυναικός. ἵνα καθὼς μὲ
ἀνθρωπίνως ἀπόστολος εἶχον ἵνα καὶ σαρκὸς, οὕτω καὶ σαρκὶ λέγη-
πεφθάν, καθ' ἡμᾶς τε καὶ ἀνίνους. καίτοι φύσει πρε-
σβὺν αὐτῷ τὸ πατρὸς ἔχειν, καθὸ νοεῖται θεός. οὕτως
γὰρ νοεῖται θεός. οὕτως ἐστὶ καὶ ἐκ θεοῦ τῷ πατρί. οἰκοῦν
πάντος τῇ ἐννοίᾳ τοῦ θεοῦ λόγου τέλει μεμελῳδός. αὖ
ὡς θεὸς ἀληθὴς, καὶ ὅτε γέγονεν ἄνθρ. τελείωται γὰρ
αὐτῷ τῆς οἰκουμενικῆς ἐνυπαρχούσης ἐσαρκώσεως τὰ ἐ-
ξιώματα, καὶ ἀπέφηνεν οἰκονομικῶς ἐν δούλου μορ-
φῇ. οὐκοῦν καθὰ φησὶν, ἵνα καὶ κοινωνὸς τῆς ἡμετέ-
ρας φύσεως ᾖ καθὸ ἄνθρ, αὖ ᾖ μετὰ τοῦτο καὶ
ἐσαρ πάλιν τῶν κτίσιν ὡς θεός. ἐσαυθόμενον δὲ τὸ

(H)

ναὶ τῆς ἁγίας οἰκουμένης ἀνάδουλον καὶ αὐτίκα ἐξηγουμένου, ὃν
ἧς χωρεῖν αὐτὸν ἀναφοιτᾶν λέγει, ἀσφαλοῦ τε καὶ
ἀσύλου. ἢ ξιοῦσθαι δὲ καὶ τῆς πρὸς τὸν πατέρα ἑνω-
σέως. εἶτα φησὶν ὁ ἐκ θεοῦ τῆς ἁγιωτέρας φύσε-
οὐ δυνάμενα πολλησιάζειν αὐτῷ, παλιν ἀπὸ βουλῆ-
σει. φρονεῖν οὖν ἀπερεῖσι μέγονεν ὁ οἰκεῖος αὐτῷ,
καὶ φυγὴ μᾶλλον, οἰκειάζηται ἐξ ἀφῆμεν. ἀπόδη-
μία μέγονεν ἐφ' ἡμᾶς καὶ πανοχλεῖσθαι; ἐδεδίκει δὲ καθὰ
τὸ ἀπὸς μεῖ ἀπαρεσκασίας δεύτερον αὐτῷ ἐκφυτεῖ-
ξη πάλιν ὁ πονηρός. καὶ ἡμεῖ μέγονεν ἀνάγθεν, ἐπε-
βουλεύθη ὡς ἔοικε καὶ μετὰ τῶν ἀνάστασιν. τίς
τῶν τοιούτων ἐρεστὸν οὐκ ἀποφοιτήσαι μακρόθεν.
ἢ τίς οὕτως ἀκρεᾶς θεσπεσιολογίας οὐκ ἀπαναισθήσει,
πολλῇ χαίρειν ἐπὶν, τοῖς τὰ τοιαῦτα πολεμοῦσι φρο-
νεῖν ἢ λέγειν. ἀπαμελῶς οὕτω μεν ἐκρωταλίτης καὶ χα-
μαιπετοῦς ἐννοίας. οὐδεὶ οἷμαι τούτων χρεοστρε-
πτέσθων, ἢ ἀμαθεστέρων. ἢ καὶ γὰρ ἧς τοιοῦτος χυδαιό-
πολος ἐννοιῶν τὸ χρῆμα αὐτοῖς, ὡς οὐδὲν εἶναι τὸ
ἄσχημον. εἶτα πεφάνεν γὰρ ὁ ἐκ θεοῦ καθ' ἡμᾶς οἰκονο-
μεῖν, καὶ πολιτεύεσθαι τὸν εὐαγγελίου, καὶ πᾶσιν αὐτοῦ
θεῖναι δύνασθαι καθὰ σταθῆναι, καθὰ λυθῆναι δὲ καὶ αὖ
τὸ τοῦ θανάτου τὸ κρεῖττος, ἀνενεκάνισται ἡμῖν ὁδὸν
πρὸς ὄφελον καὶ ζωήν. ἀναφοιτᾶσθαι ἐς τὸν οὐρανὸν καὶ
ἐμφανισθῆς ἐναντ ἡμεῖν τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ καὶ
πρὸς, καθὰ μέγεγράπται. ἐκκλησιάζειν δὲ αὐτῷ καὶ με-
τὰ σαρκὸς. οὐχὼς ἁνὸς ἰδικῶς νοουμένως, καὶ ἑτε-
ρος ἀπὸς παρὰ τὸν αὐτοῦ λόγον. οὐδεὶς ἐννοιαν ἔχων
αὐτοῦ, αὐχῶς ἀπὸς ἀληθὴς. εἷς τε καὶ μόνος ἐναντ ἄρ-
χων, καὶ ὅτε μέγονεν ἁνὸς. ἐκκλησιάζειν τοίνυν ὡς
θεὸς, θεῷ. καὶ πάλιν, πάλιν. καὶ ἀπὸς πρὸς τῷ καθὰ ἀλή-

σάρκα. εἶναι δὲ μέλλον αὐτὸν αὐτὴ νοῦ καὶ ψυχῆς
σύστασιν. καὶ δημιουργὸν αὐτὸν ἐξ ὕλης τοῦτο φασὶν
ὄντες, ἀλλ' οὐσιοῦνται. ἵνα γὰρ τὰς ἀνθρωπίνας τοῦ κύ-
ριου φωνὰς, καὶ οἰκονομικῶς ἠρῆσθαι νομίζωμεν, καὶ
καλὸν τὸ πρέπον τῇ ἀνθρωπότητι μεῖζον. ἐπεὶ
δὲ λέγουσιν αὐτὸς, ἐπειδὴ καὶ ἐπιτιμῶντες τῇ σαρκὶ τοῦ
νοερὸν τε καὶ σύνοικον αὐτῇ ψυχὴν, οὕτως αὐτὸν καὶ
ἐπιβαίνουσι, καὶ συμφώνως εἶναι φασὶν οὐσια-
δῶς τοῦ πρὸς τὴν καὶ αὐτοῦ συνοφαντίας τὰς δι-
φορμὰς, ἐκ τῶν ἱερῶν γεγραμμένων αὐτοσχε-
διάζομεν, αὐτίδοὺ δὴ καὶ νῦν οἱ τῆς ἐκάνων αἱρε-
σιάρχαι ζητοῦσι καὶ εἰσὶ φυσιῶται σπικροὶ τῶν τὰς νε-
οσσοῦ κλιοφωνίας οὐπεσισεμένων. καὶ τὸν ὀρ-
θὸν καὶ ἀρεμμένον ἐκπολιορκήσοντες πίστιν. συρ-
φετοὺς δ' ἀνέων ἐπαγόμενοι ἐννοιῶν. φασὶ μὲν
γὰρ τὸν θεοτόκον παῦλον ὑπὲρ πάντων περὶ τοῦ παντὸς
ἠρεῦν σαρκὶ χῦ. ὅτι καὶ ὑπὲρ ἐμοῦ καὶ σοῦ μορφὴν
δούλου λαβὼν ἐν ὁμοιώματι ἀνῶν γινόμενος,
ἐπὶ τοῦ μέχρι θανάτου. θανάτου δὲ σταυροῦ. διὸ
καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε. καὶ ἐχαρίσατο αὐτῷ
ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. καὶ μεῖον καὶ ὑπερω-
πίπου φησίν. ὅτι ὁ θεὸς ἐμὲ ζητῶ, καὶ σὸμον ἐαυτῷ
καὶ ἀναπαύσω. καὶ πάλιν. ἐγὼ καὶ ὁ πατὴρ ἕν
τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς. ἐφαρ-
μόζοντα δὲ καὶ ταῖς τοῦ πνεύματος φωναῖς. πότε μὲ
λέγοντες ἵν' τὸν ἀπὸ ναζαρέτ. ὃν ἔχρισεν ὁ θεὸς πνεύ
ματι καὶ δυνάμει. ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώ-
μενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους, ὑπὸ
τοῦ διαβόλου. ὅτι ὁ θεὸς ἦν μετ' αὐτοῦ. καὶ πάλιν,
τοὺς μὲν χθόνιους τῆς αἰχμαλωσίας ἐποίησεν ὁ θεὸς.

Ἐπ. ὅτι περὶ τ ἀπο-
λιναρ, οἱ ἀπὸ ἀρ-
σάρκα ἀνθρωπον ἀνή-
λαβεν τὸν κῦ, ἐ-
φλυάρησεν:-

Ἐφαν. φυσὶ τοίνυν ὑπάρχων καὶ ἀληθὴς μετὰ σαρ-
κὸς. καὶ ὡς μὲν ἴσως οὐ χαλεπὸν διαμφισβητῆσαι
λόγων, πῶς ἐκάνων αἱρεσιάρχαι καλὰ δόξαν τὸ βάθος
θεσθαι. τὸ δὲ τοῖς ἄνω ὑψηλοῖς ἀντιλέγειν διαπαλά-
ναν ἐστὶ, τάλαν που ζωμαχεθανὸν εἶσι, τοῖς ἐκάνα
προφλυαρηκόσι. προσεπονειδίζειν δὲ τοῖς ἁγιωτά-
νοις, αὐλαμπάδιον οἰκεῖόν που, τὰ δοῦν οἴονται καλὰ
πλοῦν δοκεῖσθαι πλὴν ζωμαχομένων καὶ καλὰ τὸ μὲ-
γεθεμελίον. καὶ καλῶς τοξάζειν ἐνσκοπουμένη τοῦ
οὐ θεῖς πῆκτὸν δίκ, καὶ ὀρθῶς βιοῦν κηρυσσόνους. καὶ
πῆς πίστεως πλὴν παραδόσιν καθαιρεῖν τινα πῆδε-
καλὰ δοκοῦντα καβόντας ἐς νοῦν. ὑγιαῖ τε καὶ ἀπαρέ-
φθορον παρῶντες αὐτῶν. οἱ γὰρ τοι δυσοὶ πρὸς αὐτὸ-
τὴν. καὶ ἐνοιῶν διφέρεσθαι παχυτάτῃ κῶς ἐξυφα-
μένοις. πῆς τῶν ἀληθῶν ἀποπεμπόμενοι θηρίας
τοὺς αἱρεσιαρχέρους, οἱ τὰς πῶν ἑτέρων αἱρεσιῶν
καινίας μεμιμημένοι, προθήνουσιν αἱρεσιῶς, ἐ δὲ
καὶ ἀληθοῦς ἐθος. οὐκ ἐννοοῦντες τὸ μεμερισμένον.
οὐαὶ ὁ σπόλιζων τῶν πλησίον αὐτοῦ, ἀνακῶ πλὴ θο-
λερόν. οἱ μὲν γὰρ πῆς ἑρμοῦ δυσεβίας, ἐπαπα-
σαι, τὸν μονογενῆ τοῦ θεοῦ λόγον, ἑτεροούσιον εἶναι
φασί. καὶ ἐν δευτέρᾳ πιθέντες τοῦ γεννήσαντος.
πλείσονά τε καὶ γνωτὸν εἶναι διαπλανῶνται. καὶ πῆ
πλείστῳ τούτῳ τὸν διοῦ τὰ πάντα, καὶ ἐκῷ τὰ
πάντα. εἶτα πῆς μετὰ σαρκὸς οἰκονομίας τοῦ μο-
νογενοῦς πολυπραγμονοῦντες τὸ μυστήριον, πεκχα-
ράττοντα πῶδε φθέγγουσι πῆς ἀληθείας πλὴ δυσεμεν,
καὶ πῆς ἀποστολικοῦ δόξης τὰ ἐγκλήματα πρε-
σβρωσοῦντες αὐτοί, σάρκα μὲν λαβὸν τὸν θεὸν λόγον
διϊσχυρίζονται. ἐνίοχα μέντοι γε μὴ νοερῶς, ἀπει-

ταυτῶν παρεμπλήσιά τοῖς αὐτοῖς, πάντας πανταχοῦ
μεταιτιᾶσθαι. καθότι ἄφεσιν ἢ μέρος κρίσεως εἰ
μὴ μόνῃ κρίνατι τῷ οἰκουμενῶν, εἰ ἀνδρεῖα ὦ ἄφεσι
πίστιν παρέχοιεν πᾶσιν, ἀναιρήσει αὐτὸν ἐνεκρ.
ταῦτ' παρεμπεσόντες. καὶ καθ' ἕτερον τρόπον ἀνθρω-
ποπρεπεῖς ἁρμόζοντα, περιερωτῶσιν οὐ θεός, εἰ
μεχθηράν ἐννοιῶν, πικροὺς ἀναπτύοντες λόγους.
τίνι δ' ὀνόματι ὁ θεὸς καὶ παρὰ τὸ ὄνομα. ἔφην τῷ
ἰδίῳ λόγῳ; καὶ πῶς οὐκ ἀπίθανον καθ' ἑαυτὸ τὸ ῥη-
μα φασίν. ὧν γὰρ ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ τὰ φύσει
θεοῦ. τίνα δὲ κεχρῆσθαι αὐτῷ φασι. ἢ μετὰ τίνος ὧν
ὁ θεός. περιστατέοντες δὲ τούτοις τὰ ἕτερα, διακυ-
κλοῦσι λίαν καὶ βαρύβουν πιμελοῦσι τῶν ἀκεραί-
των νοῦν. διορίζοντες δὲ πανταχοῦ. ἀνθρωποί γάρ ἐσμι
τοῦτ' μὴ ἔχοντες. καὶ ἀποδιδράσκοντες ἡδυπάθους δύο
τόν ἕνα χεῖ καὶ υἱόν καὶ πνεῦ, ἐξαιτοῦντες ἀπλώσαντας
ἰδίων ἐγχειρημάτων. ἕνα μὲν γὰρ χεῖ καὶ υἱόν ὁμο-
λογοῦντες πάντα πανταχοῦ τοῦ. καὶ ἐν αὐτοῦ πρόσωπον
εἶναι φασί· διαιροῦντες δὲ πάλιν ἡδυπαθεῖς δύο
κεχωρισμένους τε καὶ ἀποφοιτῶντας ἀγνώτων ἢ ἐξ-
πατῶν, τὸν τοῦ μεγαλείου περαίνουσι λόγον. φασὶ γὰρ
δὴ τὸν ἐκ γυναικὸς, ἤτοι τὸν τοῦ δούλου μορφὴν,
ἰδίαν τε καὶ καθ' ἑαυτὸν, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα λα-
βόν. ἐπὶ τοσοῦτον δὲ καὶ τὸν χρόνον τοῦ ἀκμῆς πάν-
τως. καὶ τὸ ἔχειν ἐπ' ἐκείνοις τὸν θεὸν τοιοῦτον, τὸν ἐκ θεοῦ
πρὸς λόγον. ἀβουλητερίας δὲ τῆς ἀσπασῶν ἑκάστης
ὑποζόντας ἐναργῶς ὁρᾶσθαι λόγους. πονηροὶ γὰρ
ὄντες, ἀμαθὲς λαβεῖν οὐκ ἂν δυνάμενοι, καθ' ἑαυτὸν
τοῦ σοῦ φωνήν. ὧν μὲν οὖν ὁμολογουμένως καὶ
ἔστιν ἐπ' θεὸν καὶ πρὸς, καὶ ὁ θεὸς ἐκ θεοῦ πρὸς γνῶσιν

ἀποπίπτοντα καὶ ἀποῤῥέοντα ἔχων. ἐπαυξάνεσθαι δὲ λέγονται
ἐκ χωρισμοῦ καθ' ἑαυτὰ ὁρᾶσθαι. πλεονεξίας μὲν καὶ ὑπερ-
ἡμᾶς ἐν ὧν φοιτῶσι τοὺς ἀμφὶ, καὶ ὧν σκιασμοῦ
ἀναιρέσεως θεοῦ· ἐπὶ δ' οὖν καὶ ἐξημᾶς, ἀποτέλεσιν ὑπο-
μένας, οὕτω γὰρ ἑαυτὸν κἀκεῖνα ἐπιτελεῖσθαι. ταπεινοῦ-
σθαι τε καὶ ἐν ὑπακοῇ γίνεσθαι, τῇ μελέᾳ καὶ θανά-
του καὶ σταυροῦ. ταῦτ' οὖν καὶ μεγάλα ἀληθῶς λεγό-
λαβεῖν ὄνομα, τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα. καὶ αὐτῷ κάμ-
πτῃ πᾶν γόνυ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων καὶ καταχθο-
νίων. καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται ὅτι κύ-
ριος ἐς δόξαν θεοῦ πρός. οὐ γὰρ ἀγνόησεν ἢ λαθεῖν
κύριόσε ὅτι θεὸς ὦ, ὁ ἀνθρωπότης θεὸς λόγος. εἰ
γὰρ καὶ γέγονεν ἐν αὐτοῖς καὶ ἐξῆμᾶς, καὶ παρεκπλη-
σίως ἡμῖν μετέλαβε αἵματος καὶ σαρκός, ἀλλ' οὖν,
οὐκ ἀπεπεφοίτηκε τοῦ εἶναι θεός. οὐ δὲ ἀπο-
βλητὸν ἐποιήσατο, τὸ εἶναι ὁ ὦ. μεμεμίνηκε γὰρ
πρὸς ὃ ἦν, ἐς δόξαν θεοῦ πρός. δόξα γὰρ αὐτῷ συμ-
βαίνοντα καὶ προσκυνούμενον ἑαυτῷ, τὸν
ἰδίου ἔχειν υἱόν. ἐπεὶ καὶ γέγονεν οἰκονομικὸς ἀνὴρ,
ἵνα σωθῇ τῷ ὑπακοῇ. οὐκοῦν ὅτε πλέκτε τῶν
ἀμῶν ἀμῆλῶν καὶ ἡμῶν τῶν ὧν τῆς γῆς ὧν τοῦσθαι
καὶ μετὰ σαρκὸς ὡς ἐστὶ θεὸς φύσει τε καὶ ἀληθείᾳ,
τότε τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα νοεῖται λαβεῖν. οὐκ ἂν
προσθήκης μείζω τὸ ῥῆμα περαίνων αὐτός. ὃ
γὰρ ὦ τε, καὶ ἐστι καὶ ἔσται ἀεί. πῶς ἂν ὡς οὐκ ἔχ
λάβοι. ἐλλιμενισμένος δὲ μᾶλλον τοῖς ἀπατῶσιν
διανοίαις τοῦ θεοῦ καὶ πρός, καὶ τὸν σαρκωθέντα
λόγον, ὅπ θεὸς καὶ φύσιν ἐστὶν ἀμοιοπάθειαν μὲν συγ-
χωρήσαντος. οὐ δὲς γὰρ δυνάσθαι ἔξωθεν προσμεῖναι,
μὴ ὑπὲρ ὑπερέντας μεῖζον ἑλκύσαν αὐτόν. γέγονε

δε καὶ χειρὸς αὐτῷ περὶ τοῦ αὐτοῦ. ἅμα γὰρ ὧν καὶ τὰ φύσιν καὶ θατέρου ἀμελῆ καὶ ὁ πᾶς, ὃ ἐξ αὐτοῦ πε-
φυκὼς λόγος μονογλωσσίας, κεχρεῶσθαι λέγεται καὶ θλίψει.
ἤγουν ἡμᾶς αθαι πρὸς τοῦ πρὸς, καὶ τὸ πέφυκεν
αὐτός. χρῆται γοῦν ὁ παῦλος πολλαχοῦ τε
αὐτοῦ καὶ ἡμῶν. ὅτε αἰμάζων καὶ οἱ αἱμαζόμε-
νοι, ἐξ ἑνὸς πάντες, διὰ τὴν αὐτίαν οὐκ ἐπαισχύνε-
αὐτοὺς ἀδελφοὺς καλῶν. λέγων, ἀπαγγελῶ τὸ ὄνο-
μά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου. οὐκοῦν καὶ κατὰ φύσιν
αἷμα ὢν ὁ μονογλωσσίας καὶ αἱμάζων πολὺ πλείονι ὅτε
καχρηματίζηθαι ἡμῶν ἀδελφός. τότε καὶ μεθ' ἡμῶν
αὐτὸς κεχρεῶσθαι λέγεται. τὸ γὰρ ἀνθρωποπάσσητον πρέ-
πον τε καὶ εἰκὸς, οὐκ αὐτὶ μεῖζον διὰ πολ-
οἰκονομίαν. οὕτω γάρ που φησὶ καὶ πρὸς τὸν θεσπέ-
σιον βαπτιστήν. ὅστις πρέπον ἡμὲν ἐστὶ πληρῶσαι
πᾶσαν δικαιοσύνην. εἰ δὲ δὴ λέγοιτο καὶ ὁ θς εἶναι
μεταβάλλοντος πάντως ἠγνόησαν οἱ θεῖοι σοφισταί, ὅτι οὐ-
κ ἔστιν ἀεὶ φυσικῶς ὁ πᾶς τοῦ λόγου. αὐτὸς τε ὢν ἐν
αὐτῷ, καὶ ἔχων αὐτὸν ἐν ἑαυτῷ, ἢ οὐ διαμεμενηκὼς)
λέγοντος τοῦ χῦ. τὸ βούλεσθαι χρόνου μεθύσεως ἡμεῖ
καὶ οὐκ ἐγνωκασί με φίλτατοι; ὁ ἐωρακὼς ἐμὲ,
ἑώρακε τὸν πέρα. ἐγὼ καὶ ὁ πᾶς, ἐν ἐσμέν. οὐ
πιστεύεις ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πρὶ, καὶ ὁ πᾶς ἐν ἐμοί
ἐστιν; ἔφη δὲ καὶ ἑτέρωθι τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ μαθη-
ταῖς πρεσβεύων. ὅθεν καὶ ἐλήλυθεν, ἵνα
σκορπισθῆτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆ
τε. καὶ οὐκ ἡμὲ μόνος, ὅτι ὁ πᾶς μου μετ' ἐμοῦ
ἐστιν. οὐ γάρτοι καὶ δὲ νομίζουσιν οἱ τῶν αἱρέσεων
ἀσωμάτους ἀναπεμπασθαι θς ὧν ὁ λόγος, ὡς
ἕτερος ὢν υἱὸς, μεθ' ἕτερον μέγιστον υἱὸν τοῦ πάντα

λη Φθέντος ἀνου. τοιαῦτ γὰρ τοῦτ καὶ διαίρεσις, οὐδὲν
δυαδικὸν παθεῖν μείζουσα. ἀλλ ὡς ὁ θς καὶ ὁ πᾶς
μετὰ τοῦ υἱοῦ. τουτέστι τοῦ σαρκωθέντος καὶ ἀνα-
θρωπήσαντος, τοῦ δι' οὗ λόγου. ἁμαρτίας γὰρ ὁ πᾶς
τοῦ υἱοῦ. εἰ δὲ δὴ μεθ' ἡμῶν ὁ θς καὶ πατὴρ τοῦ υἱοῦ
μᾶλλον ἐν αὐτοῖς φ ὤφειλεν, οὐκ ἂν οἰοιτότητος δι' φθο-
νὸν, ὅτι τὸν μονογλωσσίαν φησὶ τὸ γεγραμμένον τὸ ἱερόν.
ὡς ἐν ἀνθρ νοουμένῳ καὶ τὰ μόνα νῦν τὸ ἐκ μο-
ναστοῦς, δικαίαν πλὴν ἐποιοῦν. ἐκεῖνο δὲ μᾶλλον
ὀκνεῖν ἐπαρχὴν διαβεβαιούμεθα. τὸ, χρῆναι
νοῆν ὅπερ ἐξ ὁ υἱὸς. οὐ δὲ γὰρ ὁ πᾶς καὶ ἐν ἐσμὲν οὐδὲ-
να. ἀμφὶ παῦλον πλὴν καὶ ἑαυτὸν δέδωκε τῷ υἱῷ. ἵνα
πάντες ἓν ὦμεν ὡσὶ τοῦτον υἱὸν, καθὼς ἓν ὦμεν ὡσὶ τὸν πᾶς.
ὁ γάρτοι θς λόγος μονογενὴς αὐτὸς, καὶ τελείως ἐν
ἀνθρώποις, ἤγουν τοῦτ μεθ' ἡμῶν ὁ νομοθετῶν, οὐ-
δεὶς πώποτε ἑώρακε πω, εἰ μὴ μο, καὶ ἐξ ὧν ἡμῶν.
ἐνόντος αὐτῷ καὶ τότε τοῦ θυ καὶ πρὸς. ἐξ γὰρ
ὡς ἔφθημεν ἐν ἑαυτῷ τὸν γλωσσήμονα, καὶ αὐτὸς δὲ
ἐστὶν ἐναὐτῷ. ὥσπερ δὲ ἐστὶν ἐξ θς ὁ πᾶς ἐξ οὗ
τὰ πάντα, οὕτω καὶ ἐξ ἡμῶν ἐς χς. δι' οὗ τὰ πάντα.
παρὸν θεώσουσι δὲ οὐ δὲν ἧττον ὅπερ τὸ ἀνακλᾶσθαι,
καὶ τὸ ὀρθῶς ἁρμηνεύον διὰ τῆς τοῦ παύλου φωνῆς.
ἔφημεν γὰρ καὶ μακρῷ ὀρθῶς. ὅτι δὲ ἐμοὶ ἐν ἐμοὶ νόη-
μον καὶ τὰ λεγόμενον ἑαυτῷ. οἱ δὲ, πάλιν παχύνα-
νὰ τῷ ἐν ἐμοὶ καὶ ἐγὼ τῷ τομεῖ ἐωσφέσοντες, ἀπο-
δίεσθσιν ἀ ζώπαν τοῦ θυ λόγου. καὶ ὡς ἑτέρῳ τινὶ
νοουμένῳ χῷ, καὶ τὰ μόνα, εἶναι φασὶν αὐτόν. ἵνα
μὴ μᾶλλον σκορπισμὸς, ἀμφὶ οἰκείας ἀνῷ νοῆτ.
ἀμφὶ ἁγίων ἱερῶν γεγραμμένων σκοπὸς, οἰκῷ δὲ τῶν
ἐξ ἐφίσιν ὧν ὁ φοί. συγχῦτε γὰρ τῷ ἀνάγνωσιν.

πλεῖ τῶν ἐννοιῶν δυώαμεν, ἐφ' ἃ μὴ πρὸς σὲ λόγω ἀπο-
κεκρίμεθα. καίτοι δεόν ἡμᾶς ἀληθεύειν ἡγήσατο πᾶν
νόημα ἐς τὸ ὑπακοὴν τοῦ χῦ, καὶ τὰ λεγόμενα. ὧν
ἡμεῖς ὁ θεὸς ἐκείνῳ πόσμου καὶ καλλιέστατον εἰναι χῦ. καὶ ἐκ
λεπτόμενοι ἡμεῖ τῷ χῷ, τὰς πρὸς τὸν καὶ πίστεις ποιούμε-
θα καὶ ἀλλαγμάς. ὅτι μὲν ἕτερος παῦλου καὶ ἄλλος
τὸ εἶν οὐσίᾳ ταυτόν, ὁ δὲ ξ παῦλου θεὸς λόγος. ἀδιαπαύμε-
νος οὐδενὶ δέχεται τὸ εἶναι καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ νόος, καὶ ἡ λόγο-
νον αὐτοῦ. ὧν ἡμεῖ τοῦτο καὶ μεθ' ἑαυτοῦ θεός. ὅτι δὲ πλεῖ καὶ
ταυτὰ μὴν διηκόπαμεν εἰν χῷ. καὶ αὐτὸς ἐστὶν ἡ ἀρένην
ἡμῶν, τίς ὁ μὲν φάναι τολμᾶν. αὐτὸς ἡμεῖ ἐστιν ἡ θεὸς λό-
γος καὶ ἡ ὁ θεός, καὶ εἰ ἑαυτῷ καὶ τὰ πάντα. καὶ πάντα τὰ τῆς θεότητος σωματικῶς. αὐθορθόνμοι πάλιν ἴσῃ-
σι τὸ οἶν ὁ πατὴρ ἐς θεωρίας, καὶ ὁ λόγος ἐς συνοφαντὴ,
καὶ δὴ καὶ φησίν. εἰ ἕτερος ὁ καὶ τοιοῦτον, ἕτερος δὲ
ὁμοίως ὁ εἰν ᾧ καὶ τοιοῦτον λεγόμενος, πῶς οὐκ ἀναγ-
καῖον διαιρεθῆναι τὰς ὑποστάσεις, καὶ ἄφεστάναι λέ-
γειν ἀνὰ μέρος ἑκάτερα. εἶτα ὁπόταν λοιπὸν
τὸ εἶν πρόσωπον, εἰπάτωσαν. εἰν ἡμεῖ πρόσωπον τοῦ
χῦ πῶς ποιοῦσιν λέγειν. ἓν δὲ ὑποστάσεων ἰδιά-
τε καὶ ἀνὰ μέρος ἡμῶν, ἔσονται πάντως καὶ
πρόσωπα δύο. αὐτοὶ βιάνουσι νομοθέτην. τὸ αὐτοῖς
δοκοῦν ὡς ὁρισθὲν ἔχειν πάντως τὸ καὶ πάντη κρατύ-
νοντες. διαμαχόμενοι ἡμεῖ φασὶ τὰς ὑποστάσεις, εἶναι
μὲν τὸ πρόσωπον. καὶ πῶς οὐκ ἐστὶν τοῦτο καὶ
ἀμαθὲς καὶ ἀβεβήλωτον. θεωρεῖτε μὲν ἡμεῖς ἔφην, ἐπι-
τρέπουσιν οὖν εἶναι πλεῖ τὸν ἐνωθέντα αὐτῷ
λόγον, καὶ τί δοίητις αὖ. εἰπάτω δὲ ἡμῖν εἶναι καὶ χῦ
καὶ πῶν οἱ θεόπνευστοι λέγουσι γεγραφέναι, καὶ τίς πί-
στεως ἡ παρέκδοσις οὕτως ἐχέτω καὶ οἰκειότερος, βλυσ-

νοσκόντες ἡμᾶς ὡς ἀδιάστημόν ἐσμεν ἐνωμένοι
νοερῶς τῇ θεότητι, τὸν σὺν αὐτῷ πρὸς λόγον, εἰπεῖν χρὴ καὶ τὸν
ὁμολογούμενον ἐκφάρχειν. ὡς δὲ ἑνὸς ὄντος τοῦ λόγου, καὶ
ἐν αὐτοῦ φασθὲν εἶναι πρόσωπον. ἐπομένως πανταχῇ
τῷ πατρὶ καὶ ἱερᾷ κηρύγματι, καὶ τοῖς ἀποστόλοις ἀν-
τόπται καὶ ὑπηρέται γλωσσῶν τοῦ λόγου. τοὺς δὲ
ἑτεροδύπτι πρὸς τοῦτο φερομένη ἀνοήτως. ἢ συλλογισμὸν
ἀσυνετῶν διρήμασιν ἐφ' ἃ μὴ προσηκόντως ἐκτεθέμε-
θα λόγους, ἀποπεμπόμεθα τῶν πρὸς ἑαυτοὺς κοινωνίας,
λέγοντες. πορεύεσθε τῷ φωτὶ τοῦ πυρὸς ὑμῶν, καὶ
τῇ φλογὶ ἣν ἐξήφθε καυτῶν. ἐπεὶ δὲ μεμνήθαμεν τῶν
ἀσυνέτων τινὰς πεπονθότας λέγειν. ὡς κεκρά-
τηκε πρὸς τοῖς πλεῖ ἐώλων ἐπάσαν ὠφελησόμενοι νε-
ωτέρου καινοδοξίᾳ, καὶ οὐ ἔχειν ὑπολαμβάνειν πρὸς
αὐτοῖς. καὶ αὐτῇ μᾶλλον ἐπισθαι χρή, δῆλα ὡς ἡμῖν καὶ
πάνο μεμνῦσθαι. οἱ γὰρ καὶ τὰ πλεῖ ἐώλων ἐπαίτες θεο-
σεβέστατοι ὠφελησόμενοι, διὰ γραφῆς καὶ γραφῆς ὁ-
μολογίας, φανερὸν ἐπαίτες καθέστηκεν. ὁπόταν
μὲν βεβήλους κλυδωνίας νεωτέρου, καὶ τὰ κρίνου-
σιν καὶ ὡναπεμπλίζουσι μεθ' ἡμῶν. καὶ οὐδενὸς
ἧσσον αὐτοὶ παύποτε λόγου. αἰεὶ δὲ τοῖς διαφθορι-
κοῖς καὶ ἀποστολικοῖς ἐπόνται δόγμασι. καὶ πλεῖ τὸν
πρῶτον ὁμολογίαν καὶ τοῦ δεύτερον κυρίου τρόπον. αἰμο-
λογοῦμεν γὰρ καὶ αὐτοὶ μεθ' ἡμῶν, ὅτι καὶ θεὸς ἐστὶν
ἡ αἰεὶ πατὴρ θεοῦ, καὶ οὐ προσίθεμεν ὅτι χειστόλογος
ἐστὶν, ἢ αὖ θρωποτόκος, καθὰ φασὶν οἱ τὰ νεστορίου
δύσηνα καὶ ἀποπτύστα δοξάζοντα θρεπτόλογος.
αἰεὶ γὰρ καὶ ἔφαμεν εἶναρχὰς, εἶναι ἐν τῷ καὶ χῦ καὶ
πῶν. τὸν ἐκ τοῦ μὴ πρόπαλαι παντὸς αἰῶνος ἀπορρή-
τως γεννηθέντα τοῦ λόγου. ἐν ὑστέροις δὲ καιροῖς,

τὸν αὐλὸν καὶ ὁ Ἰωάννης κατὰ χώραν. ὡς τε τὸν
αὐλὸν εἶναι θῆτα ὁμοῦ καὶ αὐτόν. τελῶν ὢν θεότητι
καὶ τέλειον ὢν ἀνθρωπότητι τὸν αὐλόν. καὶ ὁ αὐλὸς
τὸ πρόσωπον εἶναι πισταὶ οἱ, καὶ τοῦ δεῖνα διαιρῶ-
τες ἕκαστον ἐς δύο γένη, ἡμετέρους καὶ ἀλλοτρίους. ἐκεῖνοι
νῦν καὶ πλανηθέντες τινὲς λέγουσιν ἕτερα τινὰ παρὰ
ταῦτα φρονοῦντες αὐλούς, καὶ πίστεως ἐκβεβληκότες
πεδόνας κατὰ τὸν ἐκκλησιαστικὸν διάβολον αἱρετικω-
τάτους, ἵνα μὴ παρῴδησωσι τοὺς ἐθέλοντας ὀρθο-
δοξεῖν. ἐκεῖ δὲ καὶ ὑπὸ σχολὴν ἑαυτοὺς ζωγραφοῦντες τινές
περιφέρουσιν, ὡς ἐκ προσώπου μορφάς ἀνδρῶν
ὅτι φασεστέρων, οὐκ ὀφείλουσι θαρρεῖσθαι. οἱ γὰρ αἱρε-
ἐμμορφέως ὁμολογοῦντες τὴν πίστιν, πῶς ἕτερα
μορφὴν δυνήσονται. καθάπερ ἐκ μεταγνοίας, ἐς τὸ μὴ
βουληθῆναι φρονεῖν ὀρθῶς παρευνηγμένοι. πρόσ-
πτε τὴν ζωὴν σοὶ ἀδελφότητα. σὲ ἡ ζωὴ ἡμᾶς ἐν καὶ
προσαγορεύει. ὁρμώμεθα ἐν καὶ ὄντως:—
ἴσον ἡθοῦ μορφῆς ἀποστολικὸν διὰ ἀριστολό-
βιβουῦ καὶ νοητέου, ἰωάννη αὐτοκράτορι ἀν-
τοχίας, περὶ τῆς ἁγίας καὶ ἑνώσεως τῶν ἐκ-
κλησιῶν:— αὐλοπεφύλορον καὶ ἁγαθόν. νικητὴν
ζηταιοῦχοι μεγίστοι καὶ ἀποστόλοις, θεοδό-
σιος καὶ οὐαλεντινιανός, ἰωάννη αὐτοκράτορι ἀνίοχε
κόσμος ἡμῶν τῆς ἁγίας τὸ καλόν θωμᾶ. ὦ δὴ τῷ αὐ-
τῇ δεόμενοι τῷ ἑαυτῶν σώζεσθαι, δι' ἡνεκῶς πολλὰ ἐγὼ
διαμμέλεσθε. τοιγὰρ αὖ ους πάντας αὐτοὺς ὡς διάγα-
πῶν ἱερᾶς προβαυόμενοι, διδασκάλου οὐ παύεσθε. καὶ
ἐγὼ οὖν σοὶ δὴ ταύτην ὁκλάζην ὅθεν οὐκ ἐξῆν ζῆ-
βέβηκεν, εἰς τοῦτο προῆκεν ἡς ὅπερ τοὺς αὖ ους
εἰκάζοντες νομίζομεν, ὡς προθύμως ζέεσθαι. προθύμω

ρια

ζῆτ Φειλοθέου

ζῆτ Φειλοθέου καὶ ἀποστόλων τῶν ἡμετέρων καὶ
ρῶν ζωσεβῶν. ἱερέων τῆς ἀληθοῦς θρησκείας διδασκάλοις.
ἡσυχίᾳ καὶ πάσῃ διημόσεως δωύσαμεν ἀστερβεβηκέναι.
ὁπότε γὰρ ἀλπίδων παυλοῖα καὶ μαξέως ἀποκλίσεως περι-
αιρεθήσεσθαι φιλαυτίᾳ. καὶ τὸ τῆς τελεσιουργίας σὺν-
στεως ἀδιάκοπον θῆμα ζωὴ περιφαιδρυνομένοις διαιρέσεως
καὶ θορυβουμεγίστου, πρὸς φαύσης ἐξιφθῆναι. ἀδημο-
νίᾳ τοιγάρῶν σὺν πλησμονῇ, καὶ πολλῆς ἀθυμίας
ἀφορμή, τοὺς διδασκάλους τῆς ἐκκλησιαστικῆς
ἥρμης. καὶ τὴν πηγὴν τῆς ὁμοφυΐας, ἐς τὸ βυθὸν δι-
χονοίας ἔκπτωσιν, ὡς δύνασθαι τῶν αὐτοὺς προτρεπόντα,
ὥστε μεμενήκασθαι τούτων, ἑκάστου βουλήν ἐτάξασθαι. τὴν
τοιγάρτοι τοίνυν καὶ κηδεμόνα ὀθεν καὶ τὴν ἀρχὴν
ἅλιφος ὅτε δεῖ πρὸς δοκιμάζοντες. καὶ ὡσαύτως ὁπως
ἂν τοῦτ' κατορθωθῆναι φρονοῦντες, ἵνα μὴ ὄρπον ὦσι-
νεμεσήσῃ τὸ τῆς φιλαυτίας ἐξαίσιμα, τοῦτ'
ἐσκοπεῖσθε. πάντων ἡμῶν ζωσεβεστάτων. τοῦτο
αἰῶνα ταύτου ὡσαύτως τῆς εὐδόξου ταύτης πόλεως,
καὶ πάντων τῶν δι' ἐθνῶν ὧν ἰαῦθα θεοφιλεστάτων
ὡσαύτως, καὶ τοῦ παντὸς αὐτοῦ κλήρου, ἐς τὸ τὰ
κακῶς πρᾶγμα ἀνωμαλία δυσκόλου τε πάθους παρέκ-
πτεζόντος, τὰ διαστασιαθέντα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως
μέρη, ζωναρμόζειν. ὡς τε ὑμᾶς, σὲ τε φαιδρὸν, καὶ
τὸν ἁγιώτατον ὡσαύτως τῆς ἀλεξανδρέων κλεια-
λον, ζωβεβαίως ἀγκάλοις, ἀποθέσθαι τὴν μεταξὺ ὑ-
μῶν δυσχερῶν καὶ ἀμφισβήτησιν. ὀπαγγελλομένῳ
ὧν προφάσεως δι' ἀληθεστάτων ἀνδρῶν. ὡς εἰ ὑποχω-
ρήσεις τῇ καθαιρέσει νεοτερίου, καὶ τὴν τοιαύτην ἀνα-
μαλτίσεις διδασκαλίαν, οὐδαμῶς περιλήψονται
ἀνεπλησίας, ἀφορμή. ἀγαθὸ δὲ τῆς ὁ ἁγιώτατος ὡσαύ-

σκοπος κύριος καὶ ὁσὰ θεοσεβῶς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ τῆς. καὶ ὁ σὺν αὐτῷ πᾶς τῆς ἐνδόξου ῥώμης ἐπίσκοπος πλεῖστοι, καὶ πάντες οἱ πανταχοῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἱερεῖς, τῇ σῇ θεοσεβείᾳ κοινωνοῦσιν. ὧν αὐτῶν ἔστιν ἃ ἔτι καὶ ὁ φίλος ἐδιορθώθην, ἃ δὲ πρέπουσαν σύγκρισιν δεχόμενα χύσιν. οἱ αὐτοὶ αὐτοκρατῶν ἀναχωρήσαντες καὶ ἐγκατοικήσαντες αὐτοῦ, ἰδίᾳ καὶ κοινῇ πάντας ἐπαύξετε γνοὺς, τοίνυν ταύτην ἡμῶν τὴν σπουδὴν καὶ τοῦρ τὸ βούλημα, μενδεκὸς αὐτοῦ θελήσης φρενῖτιδα ποιήσασθαι, ἢ τοῦ πλοῦτος ἐκποδὼν ἐξειδὸς καὶ ζηλοτυπίας χυνομένης, ἃ δὲ ἀρήνην ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς ἀπανταχοῦ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ διὰ τούτων πᾶσι τοῖς ὑφ' ἡμᾶς, αὐξηθῆναι, καὶ τῇ τοῦ κράτους βοηθείᾳ ἐπισχεθῆναι ζῆλον μετὰ πλοῦτος ταχυπόρου ἐν τῇ νικηφόρῳ πόλει. μενδὲν τὸ ζημιοῦσθαι ἐπίσκοπον μετάγειν ἐπαγγέλλομος, πολλοὶ ὀλίγων τῶν ὑπηρετουμένων τῇ σῇ αἰδοῖότητι κλῆρικῶν. καὶ δίχα πλοῦτος ἐπορθέστεως ἐποίησαν. εἰδὰς ὡς καὶ κυρίλλου τοῦ ἁγιωτάτου ἐπίσκοπου ἐδιορθώθην καὶ ἐμοὶ δεχομένῃ τῇ αὐτῇ προθυμίᾳ, θέλοις ἡμᾶς μεχείρισαι προστάξαμεν. αὐτῷ τὰ παρεγγυᾶσθαι, μὴ αὖθις αὐτοῦ πρὸς ἡμᾶς ἔχθεσθαι, πείνῃ ἀν ἐμοὶ τυγχάνῃς αὐτοῖς, καὶ τὰ τῆς πρὸς ἑαυτοὺς ἐξ ἔθους ἀπὸ θεμένοι, ἅς τὸ τῷ ἀρήνην βεβαιωθῆναι δίδοι καὶ ὁμονοίας, τῷ σύμπαντων ἐμὲ ἐλθεῖν. ὅπερ ἐσπεύδεται καὶ ἐδιορθώθη σημαίνομεν. ἄνδρες ἡμῖν τοιοῦτοι ὄντες, οὓς ἐκδέχεται καὶ τὰ τῆς ἀρήνης αἰτεῖσθαι, καὶ τὰ τῆς ὁμονοίας ἱκετεύειν, ἵνα οὐκ ἀν ἐξοῦντας, οὐ πρότερον πληρωμὴν ὀφθῆναι

θε, ἄχρις ἂν διορθωθῇ ταῦτα, ἀπαρίημεν αὐμικρῷ ἀθυμεῖν παποίημαι. ἐν τοιούτῳ δὲ ἀπουδαζόμενος τῆς εἰρήνης καὶ ὁμονοίας τῆς ὑμετέρας, καὶ τῆς πρὸς αὐτοὺς φιλίας, καὶ ἐκ ταύτης τῆς πρὸς ἡμᾶς προθυμοποιήσεως ἐμπολιτείας, βεβαιοῦται συμφέροντος μενδεκαίᾳ ἐξ ὧν ἐπιστολῶν καλλιεργεῖσθαι τῆς καθαιρέσεως ὧν, ἢ καὶ οἰκεσθηποτοῦ χρεοτονίας καὶ νοτομίας ἐφεῖτο. αὐτῷ τοῦτο καὶ μεταξὺ γλυκάθαι ἐπεβεβαίωκε. τοῦρ ἐν ἡσυχίᾳ μόνῳ, ἐπὶ τάραχον τῶν τῆς καθολικῆς ἐκκλησίας, φυλαχθῆτω καλῶς ἐσται. ἐπὶ καινοῦσιν τῶν ὄντων διαφερόντων κληρικῶν ἀρχεῖς αὖ τελεῖν σῶσις πλεονεξίαν, πρὸς τὸ τὰς ἁγίας ἐπιστασίας ἐκτελεῖν. ἔχεις παρὼν ἡμῶν ταῦτ' καὶ οἷς ἀμφιβάλλομεν. ὡς παντὶ θεῖν καὶ πλοῦτος δωνάμει, ἁλιεκεῖν καὶ ἀμεταβρεπτον ἐωρακὼς τῶν ἡμετέρων πρόθεσιν. καὶ ἀξίαν χρεοστικὴν ἐντάσεις. ἐπιεικεστάτῳ καὶ αὐτός. οὐ δεῖται κηρύττειν ἢ σπουδάζειν. οἰκεῖόβρεως καὶ τὰ φρόνησιν. οἷς ἀμνηστίαν ὀργῆς αὐκαδέξασθαι τισὶν ἐπερ τοῦ τὰ πρὸ τῆς ἡμετέρας διοικήσεως ἕνεκα τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ τῆς τῶν ἁγιωτάτων ἐκκλησιῶν ἐνώσεως πρόσταχθέντα, παρεγγυᾶσθαι. εἰ δὲ ὅπερ οὐ πιστεύομεν ταύτης ἡμῶν τῆς γνώμης, καὶ τοῦ οὕτως ὀργῆ βουλεύεσθαι καὶ τὰ φρόνησιν, ἰδίᾳ τινὶ σπουδῇ ἐνεστάναι ἂν ἐρωτικοῦ πάθους, ἐπιχειρήσεις, πάντα αὖθις ἀρχῆμεν πληροῦσθαι ἀμελημάτων καὶ ζωῆς λογισμῷ, ὥστε πρὸ θυμείας τῆς περὶ τὴν συμφέρησιν τῶν τοῦ θεοῦ ἐκκλησιῶν, ἢ σὺ ὁ σώτης καὶ τὰ φρόνησιν ἔχεις, ἀξίας ἀφεσιβᾶς ὑπενεγκεῖται: — ἔδον γεγραμμένα ἀπὸ σαλὼν πρὸς ἀνατόλιον ὑπάτους βερρωίας: —

ριβ

Ὁ λόγος τῆς εὐσεβείας βίον ἐπιτελεῖσθαι πρὸς ἡδονήν, καὶ οὕτως ζῆν, ὡς τε δύνασθαι τὴν παρρησίαν, καὶ ἡμῶν περὶ ἡμῶν πρὸς καλοῦ θαι διμερέντων ἐκείνοις ὑπὸ τοῦ καιροῦ, ἀναγκαίως νῦν ὑπὸ τῶν δεδιττάζομένων ἡμᾶς ἐξετάσεως· ἵνα κἀκ τῆς παρρησίας τῆς τοῦ θεοῦ πρὸς ἐξέτασιν ἔλθωμεν, ἐν τούτῳ μάλιστα τῷ λόγῳ, καὶ τοῦτο ἀσφαλῶς ἐξετασθῆναι ἡμῖν βεβαιωθῆναι. ἡμῶν δὲ διαβόλου τινὸς καὶ μεγάλης ἐμβληθῆναι μάχης, ἐπιποδὼν γλυκάθηται ἐκκοπὰς ὑπὸ δὲ τοῦ φ οὐ τοσοῦτον, ὅτι τοῖς θεοῖς τῆς ὀρθῆς δόξης ὁ ἀντίπαλος, καὶ τῇ πρὸς τοὺς δυναμένους, ταύτην διαμεταλλαθῆναι καὶ διεσπαρμένην ἀναπαλαίθησθαι εὐσεβῶς τε καὶ πρέπόντως· ὁμοῦ γὰρ ὁ λαβέστατος ἰωάννης ὁ ἀντιοχέων ὠρθόδοξος· ἐπὶ τῇ καθαιρέσει τοῦ ἐμβαλόντος τὰ τῆς φιλονεικίας ἀσεβήματα ἐπεσπάσθαι βουληθῆναι, καὶ παθεῖν ὡς οὐ χρὴ αὖθις τῷ πάντα καινοτομεῖν καὶ ἀφροσύνῃ ἰδιοχρονίσαντι δόγματι, παλαίειν ἢ τῶν ἐπισκόπων μηδένα· ἐπὶ τοῖς ἐπὶ καλοῦ θήσει, ἃς τοῦ φ παίων ὁμοῦ ἐκκλησιῶν. εἰ γὰρ τοῦ φ ποιήσῃ, καὶ τῷ διάβολῳ ὠρθόδοξῳ τῆς ἀληθείας δόξας ὁμονοήσῃ καὶ ἑλλάδι, ὥσπερ οἱ ἐν τῇ δύσει καὶ οἱ ἐν ταύθα καὶ οἱ πανταχοῦ ἐκκλείουσι, τὰ πάλαι τῇ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίᾳ συγκροτηθέντα, καὶ νῦν ἑρμηνευθήσεται. τῶν γὰρ ἀνδιάν καὶ τὸν θόρυβον, ἡ πρεσβεῖα καὶ αὐόητος· μᾶλλον δὲ ὠβλαβὴς διδασκαλία ἐχθίνουσιν. ἡ πίς ὀξωθεν καὶ πόρρωθεν τῶν ψυχῶν ἡμῶν ἐξαπάτα ταῖς ἀμεταθέτοις ἀρχαῖς, ἡμεῖς αὖ ἀπαυστον, καθάπ ἐς τῶν τοῦ θεοῦ προσταγῶν ζητοῦμεν, καὶ αὖ ἀκατάπαυστα δυνησόμεθα. οὕτω γὰρ ἡμεῖς ἡ νῦν διχόνοια καὶ φιλο-

νικὴ παραστήσῃ, ὥστε καὶ πρώτην ταύτην αἰτίαν εἶναι τῶν ζιμεβαινόντων δυσκρασιῶν λογίζεσθαι· —

ἐξετασθησόμεθα κυρίῳ, καθὰ καὶ παύλου ἀποστόλου ἐμέσους· τοῦ ἀποστόλου καὶ ἰωάννου τοῦ αὐτοπτάς ὠρθοδόξου· τῷ διαυτόπτου τῷ παντευτήμονι καὶ παντῶν εὐνοικὰ ἀμωμήτῳ καὶ ὁσιωτάτῳ ὠρθοδόξῳ κυρίλλῳ, παύλου τε καὶ χριστοῦ·

Οἱ εὐσεβέστατοι καὶ κατανύκτοι ἡμῶν βασιλῆς· ὦ αὔωθεν ἔξην αὐξιοῦσι ασουδὴν καὶ ὠρθοδόξαν περὶ τὸ ὀρθόπνεον, καὶ μάλιστα περὶ τὰς ἁγίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησίας· καὶ πῶ διεσεβῆ καὶ ἁλικαρνῆ καὶ ὀρθὴν πίστιν ὦ ἐκ πρώτου διεδέξαντο ἐν θάνυμοι, ζεφάλαια ἐξεπεμπόμενα διὰ τοῦ πρεσβυτέρου βαβούκα καὶ νοταρίου ἀλεξάνδρου· περὶ δὲ τῶν ὀρθοδοξότατα, καὶ τὸν ὁσιωτάτιον καὶ ἁγιωτάτιον ὀρθόδοξον ἰωάννην, καὶ περὶ τὸν ὁσιωτάτιον καὶ ἁγιωτάτιον πρεσβύτερον ἐπέκεινα τὸν ὠρθόδοξον τῆς βερροιαίων· τὸ πλῆθος, ζωοτροφίας ἢ καὶ πρόσωπον· ἢ γνώμη γοῦν, λύσιν δοῦναι ταῖς ἀνακυκλάσεις διαφορᾶς μεταξὺ τῶν θεοφιλεστάτων ὠρθοδόξων τῶν ἀφ ἡμῶν ἕφεσον ζωοτροφηθέντων, καὶ ὑμῶν αὐτῶν, καὶ ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις τῶν τῷ θεῷ φιλάνθρωπον ἡμῶν πρυτανεύσῃ· παύσῃ τε τὰς ὁσημέραις ἐμπνεομένας ταραχάς, ταῖς ἁγίαις τοῦ θεοῦ ἐκκλησίαις. ζωτεῦθεν τε τὸ ἡμέτερον κατάπαυστον, καὶ ἀναπαυσόμεθα τῶν φαύλην αὐτοῦ διδασκαλίαν. δεξάμενοι οὖν τὸ ὁσιωτάτον τοῦ φ καὶ φιλόθεον ζεφάλαια, ὅτε πρόρημένος ἁγιώτατος ἰωάννης· καὶ ὁ ἁγιώτατος ὠρθόδοξος ἐπίσκοπος ἀκάκιος· καὶ λοιποὶ ὅμοιοι ὡς ἐξῆ πολλοὶ δεόμενα τῆς καθ ἡμῶν πρόσωπον ἡμῶν ζωτυχίας, ἵς

πρᾶγμα ἐποιήσατο ἐλεῆσαι ἀφῆκε. τῷ δὲ
ὁσιωτάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ καὶ ἀγιωτάτῳ συλ-
λειτουργῷ καὶ ἐν Κυρίῳ, ἰωαννίνης εὐ πράττειν χαίρειν:—

Πρᾶγμα ἐπ᾽ ἀγαθοῖς ἐστὶ τῶν εὐσεβεστάτων ἡμῶν βα- ρτδ
σιλέων ἐκλιπεῖν εὐθὺς τὴν ὁδὸν τῶν θεοφιλεστάτων ὑμῶν πα-
τέρων καὶ τὰ τῶν ἐφεσίων μεθ᾽ ὁπόλιν ζῶν ἀθροισθῆναι
ἐκκλησιαστικῶν ἐνίσπα πεπραγμένων καὶ τῆς ὀρθῆς
πίστεως. καταλαβόντων δὲ καὶ ἡμᾶς τὰ μνημό-
να θεῖα πόλιν. καὶ ὑποσχεμένων ἐκ τοῦ τῆς ἀλή-
λων ζωοτυχίας. πεπεῖσθαι δὲ τὰς αἰτίας τῆς δίχονοί
ἐν καιρῷ ἁρπάσαι ἁπάν. διηρημένων δὲ πρὸς δίχο-
νοιαν τῶν ἐκκλησιῶν τοῦτο τῷ ζόφῳ. ἐσπάσθη δὲ
τοῦτου μεγάλως φρονήσαι πάντας ἐλπὶν ὅπως ζῶν
φθάσει. ἐκμεζόν ἡνωμένης δίχονοίας ἀπάσης, καὶ
τῶν εὐσεβεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων ἀπλῶ
δὴ τοῦτο ἡνεῴθαι θεσπεσίων, καὶ ἐνῶζαι τὰς δι-
χοστασίας. καὶ ἡσυχῶ δὴ τοῦτο ἀπορεγλαίων
τὸν κυρίου μου τὸν θεομακαριώτατον καὶ περίβλε-
πτον δι βούων νοτάριον ἀρεσόλογον. ὠὴ φερόμενον
τὸ εὐσεβὲς ἀπλῶν ζρᾶμα. τὸ πᾶσι κηρυσσόμενον ἐν
τοῖσδε ὕδη ζημεῖναι ἡμᾶς, καὶ περιελθὸν τὰ σκοπ-
δαλα ἐκμεζόν. καὶ καθ᾽ ὁνάζαι πᾶζαι ταραχήν,
καὶ πᾶζαι λύσιν. ᾧ γνοῦσες εὐσεβῶς ζρᾶμαπι,
οἷς δὴ καὶ πᾶζι χρῆμα ἀπορεγλαμπρῶ τὸν κυρίου μ
καὶ τὰ πάντα θεοφιλεστάτου καὶ ὁμολογητοῦ ὠὴ σκοπ
πολλοῦ, τοῦ ζωαρέζαι καὶ τῷ ἁγιωτάτῳ καὶ θεο-
φιλεστάτῳ πρεῖ ἡμᾶν ἀρχιεπῶ, καὶ τοῖς παρ᾽ ἡμᾶν
θεοφιλεστάτοις ὠὴ σκόποις. ἐπεὶ δὲ πολλοὺς ζωα-
τομείας, τοῦτο πεποιήκαμῶ. διὰ τὸ μὲ δύνασθαι
ἡμᾶς ζωελθόντας, τὰ θεσπισμένα εὐσεβεστάτων

βασιλέα ἡμῶν καὶ τὸ πρόσωπον, ἵνα πέρας αἰσχύν. ἐν
τῇ λαμβάνωσι αὐτῷ, ὥστε καὶ αὐτὴ ἡμῶν καὶ κατὰ ἡμῶν
καὶ ἵνα πρόσωπον ἡμεῖς ἔχωμεν, τυπωθῆναι μὲν πρὸς τῆς
εἰρήνης, ὁπερ ἐστὶ προσηγόμεθον. ἐγκλείσθαι δὲ τῇ σῇ
θεοσεβείᾳ τῷ σὺν θεῷ τῷ πᾶσι ἡμῶν ζωοποιῷ
ἡμῶν περὶ τῆς εἰναθρωπήσεως τοῦ κυ ἡμῶν
ἰυ χυ, ὡς αὐτοπαθήσαντα τῇ σῇ θεοσεβείᾳ διὰ τοῦ
παγγενεθλίου θεοφιλεστάτου ἀνδρός, ἥτις ἐστὶ αὐ-
τη. περὶ δὲ τῆς θείου πνεύματος ὅπως καὶ φρονοῦ-
μεν καὶ λέγομεν. τοῦτο ἔξεστιν τῆς εἰναθρωπήσεως
τοῦ μονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θῦ, οὐκ ἀναγκαίως. οὐκ ἐν
προσθήκης μέρει, αἰῶν πολλῶν φορείας ἤδη ὡς αὖθ-
θεν εἶπε τῶν θείων γραφῶν εἶπε τῆς παραδόσεως
τῶν ἁγίων πρώτων πατέρων φόβος διέκοπεν, διὰ
βεβαίων ὁδεύομεν. οὐδὲν τὸ ξένιζον παρεισπίπτει
τῇ τῶν ἁγίων πρώτων τῶν εἰνικῆσαι, εἶπε θείου πίστ.
ὡς γὰρ ἔφημεν ἱερηκότες πρὸς πάθημα ἐξαρκεῖ καὶ
διὸ βεβαίως γνῶσιν, καὶ πάσης αἱρετικῆς κακοδο-
ξίας ἀποκήρυξιν. ὁρούμεθα δὲ οὐ καλῶς ἔχειν μεθύτες
τῶν ἀνεφίκτων. ἀγαπᾷ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς οἰκείας αὐθε-
ντίας, ἀποκαθιστάντες τοὺς ὑπὸ φυλάττειν βουλομένους,
ἐν οἷς τὰ ὑπὲρ αὐτὸν διασκεπτόμεθα. ὁμολογοῦμεν
παγγενῆ τὸν κν ἡμῶν ἰν χν, τὸν μόνον τοῦ θῦ τὸν μο-
νογενῆ, τέλειον θν καὶ αὐτὸν τέλειον. σὰρκα ψυχῆς λογικῆς
καὶ σώματος. πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ πατρὸς γεννηθέντα
καὶ κατὰ τὴν θεότητα. ὀπτοχάτου δὲ τῶν ἡμερῶν. τ
αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ Μαρ-
ρίας τῆς παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. ὁμο-
ούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα. καὶ
ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. δύο γὰρ

φύσεων ἕνωσις γέγονε. διὸ, ἕνα χν, ἕνα υἱόν, ἕνα κν
ὁμολογοῦμεν. κατὰ ταύτην δὴ τὴν τῆς ἀσυγχύτου
ἑνώσεως ἔννοιαν, ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν παρθένον,
θκόν. διὰ τό, τὸν θν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρω-
πῆσαι. καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς συλλήψεως ἑαυτῷ
τὸν ἐξ αὐτῆς συλληφθέντα ναόν. τὰ δὲ διαφορικὰ
καὶ ἀποφορικὰ περὶ τοῦτων φωνῶν, τόμεν τοὺς θεο-
λόγους, αὐθεντικὰς μὲν, καινοποιοῦντας, ὡς ἐφεῦρόντες
σώματος. τὰς δὲ, διαιροῦντας ὡς ἐπὶ δύο φύσεων. καὶ
τὰς μὲν θεοπρεπεῖς, καὶ κατὰ τὴν θεότητα τοῦ χυ. τὰς
δὲ ταπεινὰς, καὶ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα αὐτοῦ πάθη-
τὰ διδόντας. ὡς δεξιθέους, συμπαίκτους εἰς αἵρεσιν ἀπά-
τος φιλονεικίας. καὶ ἑτέρου τὴν οἰκουμενικὴν
εἰρήνην βεβαιοῦν τοῖς τοῦ θῦ ἁγίαις ἐκκλη-
σίαις, καὶ εἰς πόδας τὰ ἀναφυέντα ζιζάνια σπεί-
ραντος. ἔχων δὲ ἡμᾶς νεοφύτευτον καθημερινῶς τὸν πά-
λαι ἡμούμενον ἐπίσκοπον τῆς κωνσταντινουπόλεως.
καὶ ἀναθεματίζομεν τὰς φωνὰς, αὐτοῦ καὶ βεβή-
λους, διδασκαλίας. διαπτᾶς τὰς πρὸ ἡμῶν ἁγίας τοῦ
θῦ ἐκκλησίας, τὴν ὀρθὴν καὶ ὑγιῆ δόξαν κηρύτ-
την. καὶ ταύτην φυλαττόντων καὶ ἀβλαβῆ διδόναι τοῖς
λαοῖς, καθὰ καὶ ἀπ' ἀρχῆς ὁσιότητος. ζωοποιοῦμεν
δὲ, καὶ τὴν χριστόνικα τοῦ ὁσιωτάτου καὶ θεοφιλε-
στάτου ὀπτοκτόπου μακεδονίας τῆς κωνσταντινό-
πόλεως ἁγίας τοῦ θῦ ἐκκλησίας. καινοποιοῦντας, ὡς
τὴν ὀρθὴν καὶ ἀπρόσκοπτον ἔχουσι τε καὶ τηρεῖν
πίστιν. ὀρθοδοξοῦμεν ὑποτασσόμενος ἡμεῖς διαστε-
λοίμεθα δεσπότα καὶ ὁσιώτατε, καὶ πάντων ἐμοὶ
γνησιώτατε ἀδελφέ· ὁμιλία παύλου ὑπὸ
ὀνήσιμου ἐμεσίνης, λειψάνα χριστὸν, ὑπόκρισιν εἶναι

τῇ, ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ ἀλεξανδρέως, καὶ
Σταμένου τοῦ μακαρίου κυρίλλου, ἧς νῦν χή-
ναν τοῦχω. καὶ ὅτι ἡμῖν ἡ ἁγία παρθένος με-
τέα. καὶ ὅτι οὐδὲν ἡμῖς λέγομεν. ἀγγέλα ἡμῖν
κν τοῦ χυ, καὶ ἡς τοῦ ἀρχιστρατηγοῦ ἐγκαλοῦμεν·

ρις' Ἐνταῦθα σήμερον νῦν ὑμετέραν πανήγυριν
διελάβομεν, ἱερόν τινα χορὸν ἄγοντες ἡμεῖς συσκήνους,
καὶ μετὰ τῶν ἁγίων ἀγγέλων ἀναβοῶμεν, δόξα ἐν
ὑψίστοις θῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία·
σήμερον γὰρ ἡμῖν παιδίον ἐγεννήθη. ἐφ' ᾧ πᾶσα ἡ ὀ-
ρομελὴς καὶ ἀόρατος κτίσις, βεβαιοῦσα τὰς ἐλπίδας
τῆς σωτίας κεκτῆται. σήμερον ἡ ὑπερ φύσιν λυτεῖ
λοχία. καὶ τῆς ἀπαθοῦς μήτρας παρθένου λογίαι αἱ ὠ-
δῖνες. ὦ τοῦ θαύματος. τίκτει ἡ παρθένος, καὶ με-
νει παρθένος. γίνεται μήτηρ, καὶ οὐ παύεται ἀκήρα βᾶς
τὰ μητρὸς ἀνωμολόγηται. ἔτικτε μὲν γὰρ ὡς νόμος γυναι-
ξὶν ἡ παρθένος. ἔμεινε δὲ παρθένος, ὡς οὐ νόμος ταῖς
τικτουσαις γυναιξίν. ἀνωδύνως προσορμισθεὶς ὁ προ-
φήτης ἡ ῥιζόβλαστος τὸ θαῦμα ἐβόα. ἰδοὺ ἡ παρθένος
ἐν γαστρὶ ἕξει καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ
ὄνομα αὐτοῦ ἐμμανουήλ. τοῦτο διαζωφῶν ὁ σύμ-
βουλος, εἶπεν. ἑρμηνευόμενον μεθ' ἡμῶν ὁ θς·
τίκτεται οὖν ἡ θκὸς μορφὴ τὸν ἐμμανουήλ. ἐβόασεν
ὁ λαός. ἰδοὺ ἡ πίστις αὐτῶν ἐστί. θῦ δόξαν καὶ αἶνος
ὀρθοδόξε. τοῦτο ἀκούσαι ἐζητοῦμεν. ὁ μὲν οὕτως
λέγων, ἀνάθεμα ἔστω. λοιπὸν εἶπεν ὁ σπάσας
πος παῦλος. ὁ τοῦτο μὴ λέγων καὶ φρονῶν καὶ νοῶν,
ἀνάθεμα ἔστω ἀπὸ τῆς ἐκκλησίας. ἔτεκεν οὖν
ἡμῖν ἡ θκὸς μορφὴ τὸν ἐμμανουήλ. ἐμμανουὴλ
δὲ, ἵν' ἀνανθρωπήσωμεν. ὁ γὰρ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ

πρὸς ἁρπάσας καὶ ὑπερφρήσας γλυκυτάτης δεῖ λαβῆς,
ἐπεσχεδάσθου τῶν ἡμερῶν τελειότεραι καὶ ἐκ γυναικὸς
γεννᾶ γὰρ ἡμετέρας τελείας ἀνάγκη φύσεως φύσιν. καὶ τὸ
αὐτὸν ἐκπρεπῶς συμπήξεως οἰκειοῦται ἑαυτῷ. καὶ
τὸ ἡμέτερον σῶμα νεκρὸν ἑαυτῷ κατασκευάζει,
προσῆλθεν ἑαυτῷ θεῷ, θεῷ τελείῳ, καὶ αὐτὸς τέλειος
ὁ αὐτός. δύο γὰρ φύσεων τελείων ξυνδρομή, θεότη-
τος φησὶ καὶ ἀνθρωπότητος. τὸν εἷς ἡμῖν ἐστὶ τε-
λεσιουργόν, τὸν εἷς χν. τὸν εἷς κν. ἁλῶς ἐβόησε.
καλῶς ἦλθες ὀρθόδοξε σπούσητε. ὁ ἄξιος. ναὶ ἀ-
ξιώ. χριστιανοὶ λέγουσι. θῦ δόξαν κυρίλλε ὀρθόδο-
ξε. ὁ ὢν ὁσιώτατος παῦλος. εἶπεν. ἤδη καιρὸν ἔχε-
πολοί, ὡς πρὸς ὀρθόδοξον ἀφιερώμεθα πρᾶ. διδάσκα-
λε ἐμάθα, οὐ πεζεύθα προσκυνοῦμεν. πρᾶ καὶ
εἷς θεὸς, καὶ πατὴρ ἀίδιος. ἀναθεματίζομεν τοὺς
λέγοντας δύο υἱούς, καὶ τῶν ἱερῶν τὰς ἐκκλησίας
ἐκβαίνομεν προσευχῶν. οὔτε οὖν δύο υἱοὺς λέ-
γομεν, οὔτε υἱὸν ὧδον τὸν ἐμμανουήλ, τὸν ἐκ τῆ-
θκοῦ ἡνωμένη σαρκὶ. οὔτε χῦ λόγου ἠξιωμένον, ὡς προ-
φήτην, ἢ ὡς δίκαιον ὑπολεῖπον τῶν ἁγίων. ἐναντίζομαι
διδάσκουσι καὶ τοιαῦτα πάντα τὰ ἀνάρμοστα τῆς θεό-
τητος σωματικά. τουτέστιν, ὡς ἐν ἰδίᾳ σώματι.
τὸ γὰρ ἡμέτερον, ἴδιον ὑπάρχει τὸ σῶμα. ὧδε ταύτῃ
τῇ πίστει. τελειωμένοι ἢ τοῦ θῦ ἐκκλησία. ὅτι
ταύτῃ τῇ προσόδῳ, ὧδε τῆς πέζης ἐθέμεθα
θεμελία ὁ δεσπότης χς. ἕως ἂν ᾖ ὁ δεσπότης
περὶ τὰ ἱεροσόλυμα, πρώτας τοὺς μαθητὰς λέγων.
τίνα με λέγουσιν εἶναι οἱ ὦνοι, τὸν υἱὸν τοῦ ὠνοῦ.
λέγουσιν οἱ ἀπόστολοι. οἱ μὲν, ἡλίαν. ἕτεροι δὲ, ἱε-
ρεμίαν, ἢ ἕνα τῶν προφητῶν. ὑμεῖς δὲ οἱ παρεκτε-

λουθήσωσί μοι ζῆ ἔτι, καὶ ἰδοὺ ἐς μου τὴν δυ-
ναμιν καὶ τὰ ὑπερέκεινα, καὶ θεασόμεθά με ὅπου θα-
λάσσης πλοῦτος πολύωπα, οἱ ζωοπεζωνυμοι κοινωνήσω-
σιν, τίνα με λέγετε. ὁ θεῖος ὁ κορυφαῖος τῶν ἀπο-
στόλων, τὸ τοῦ χῦ σῶμα, εἶπε. οὐ εἰ ὀχῆ ὁ υἱὸς
τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος. σὺ εἶ ὀχῆ, ἡ θεσπὴ φύσις. ὁ ἐνα-
θρωπήσας, σὺ εἶ ὀχῆ. καὶ οὐκ εἶπεν υἱοί. ἀλλὰ
υἱὸς τοῦ θῦ τοῦ ζῶντος. ἐπεξέφωνε τὸ μονογενικόν
πρόσωπον. πλὴν καλέσωμεν τὸν πέτρ, ἵνα ἐμοὶ
ἡ πίστις θήνωμεν ἡμεῖς ζωοπεζωνυμοι, καὶ τὰ πολυτελῆ καὶ
ποικίλης τοῦ κόσμου ὅλης. στέφανόν μου τὸν κορυφῆς
τῆς διδασκαλίας, καὶ μεσ ἡδίστη μεθύην, σω φρόσυ-
νην μεγίστην. ἐπίπωμόν μου ἐλευθερίστατη δόξαμου.
ἐλευθερίστατη ψαλτήριον καὶ κιθάρα τοῦ ἁγίου
πνς. φῶ ἡ δόξα ἐς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν.
τοῦ αὐτοῦ ὁμιλία λεχθεῖσα ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκ-
κλησίᾳ ἀλεξανδρείας, ἐς τὴν ἐπιφάνειαν
τοῦ σῦ ἡμῶν ἰῦ χῦ, καὶ ἐς τὸν ἁγιασμὸν τοῦ
πνος κεφάλαιον εἰκοστὸν πέμπτον.

p15

Πρὸν πρὸς τὴν ὑμετέραν ἀγωνίστριαν λόγον διαλε-
γέσθαι, ἀγαπητοί, πρέπει ὑπὲρ τῆς λόγῳ οἰκειώ-
σασθαι. σχολαίτερον δὲ τῶν ἡμετέρων ἀδελφῶν, ἐξῆ-
σαν ἡμᾶς τῶν σκανδαλισμάτων. φέρ οὖν αὐθις ἀνα-
πλασθέντες, τῶν αὐτῶν ἀπόμεθα παραμυθίων.
ὁ δὲ ἡγούμενος οὗτος πῦρ καὶ παιδοτρίβης, ὅπερ
τότε ἐποίει, καὶ αὖθις ποιήσω. κρινέτω τὰ πα-
ληάσματα. καὶ ἡδὺ τότε γεγυμνασμένῳ τῷ πρόσω-
πῳ καὶ φαιδρῷ τῷ μεθιδρώσαντι, ἐδήλωσε χαίρων
τοῖς ἁγίοις τοῦ παιδός. καὶ θαλοῦ δίκην τὴν δε-
ξιὰν ἡμῶν ὦσάμενος, δῆλος ὢν ἡμῶν τὴν ἀγελαίος

καὶ ὦν θύρεσιν τὸν παῖδα ἀναρρηθῆναι, καὶ στέφανι-
τὴν καὶ νικητὴν αὐανδρηθῆναι. ὁ λαὸς ἐβόησε. τῷ
θεῷ δόξα πολλὰ λέγε. ὅλους ἐποίησας ὡς ἑαυτόν. ὁ ἄξιος
τῷ ἀξίῳ, ὁ λαός σου εἶπας. τῶν ὦν ποιησάτω τὸν
πατέρα κατάσωσον. καλῶς ἦλθες ὀπόπορος ὀρθο-
δόξε, τῆς οἰκουμένης παιδευτά. ὁ πιστοῦ ὁμῶν φι-
λάνθρωπε. μεγάλου διδασκάλου, μεγάλης ἐποικονόμης.
ὁ ὦν ὁπόπορος παῦλος εἶπεν. ἐποικονόμηθημεν οὖν
ὀπὶ τὴν ὑπὸν μακαρίαν, καὶ τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα
ἐφεμερευούσῃ. καὶ τὰ μὲν τὴν θεότητα, τῷ πατρὶ ὁμό-
ουσιον. καὶ τὰ δὲ τὴν ὦν ἀνθρωπότητα, τὸν αὐτὸν ἡμῖν
ὁμοούσιον. ἐπὶ πᾶς ὦν λεχθὴν ἐξεβόησε ἐκ τῆς
ἐξέδρης ἐκεῖσαι. πᾶς δὲ ἀσπόρμαλτος ἀνεβόησε. πᾶς δὲ
λὸς ἐβόησ. πᾶς δ' ἂν νοηθὴν ἐξ ὧν τὸ καλὰ ἐφέροις,
ὁ ὢν ὀπὶ παύλου θῆ. τὸ δὲ τοῦ θεσσαλονίου παύλου,
πᾶς ἂν ἐκλαβώμεθα. περὶ τοῦ λοῦ αὐτοῦ τοῦ ἡμο-
μελοῦσι ἐκ ἀσπόρμαλτος ἐβόησε καλὰ ἐφέρων. τοῦ δὲ
θενὸς λοῦ τοῦ τοῦ ἐκ δυνάμεώς καλὰ ἐφέρων ἐποικο-
μοῦσι. ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν ἰῦ χῦ τοῦ κῦ ἡμῶν.
ἔτεκεν οὖν ἡ μακαρία τὸν ἐφεμερευούσῃ. καλὰ μὲν
τὴν θεότητα καθάπερ ἐφοιήσαμεν, ὁμοούσιον τῷ
πῖ. καλὰ δὲ τὴν ἀνθρωπότητα, ἡμῶν ὁμοούσιον.
καλὰ τὴν θεότητα, ἀπαθῆ. καλὰ τὴν ἀνθρωπό-
τητα, παθητόν. εἰ γὰρ καὶ οἰκοδόμηται τοῦ ἰδίου σω-
ματος τὰ πάθη ὁ λόγος καὶ ἐς ἑαυτὸν ἀναφέρῃ, ἀλ-
λ' ἐγὼ ὁ αὐτός μεμνήσομαι ἐν τοῖς τῆς ἀπαθείας ὀ-
ροις. καὶ ἀληθοῦσης αὐτοῦ λεγόντος, ἐδώκατέ μοι φα-
γεῖν μου ἐς μετέωρα. τὰς δὲ σιαγόνας μου ἐς ῥαπτό-
μενα. τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπεστράφητε ἀπὸ
αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων, μηδὲν αὐτὸν πεπονθέναι

δος τῷ πατρὶ καὶ παύτων τῶν καὶ δημιουργὸς, τὸ ΘΥ-
τον ἐσταυρώσαν ἑαυτοῦ διὰ ἡμᾶς καὶ τὸν ἠμελέ-
ρων σάρκα, ὡς τὸ ΘΕΡΞ ἐγένετο. ἵνα ἀπὸ τοῦ δύτε-
λεσεργοῦ τῆς φύσεως ἡμῶν μέρους, τοῦ ὑπερβαλ-
λοντος τοῦ ΘΥ πατρὸς ἡμᾶς οἰκτίρμονος δόξῃ. ὁ λό-
γος οὖν φησὶ ΘΕΡΞ ἐγένετο. καὶ οὐκ ἔστι μέρος τοῦ
του. ἀλλ' ἐπήγαγε καὶ ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. τουτέστιν,
ἐν τῇ ἠμετέρᾳ φύσει. ὅρα καὶ τὸν ἰωάννην δύο φύ-
σεις κηρύττοντα, καὶ ἕνα υἱόν. ἕτερον σκηνή, καὶ
ἕτερον τὸ σκηνοῦν. ἕτερον ναός, καὶ ἕτερον ὁ ἐοι-
κὼς ΘΣ. προσεχε τῷ λεγομένῳ. οὐκ εἶπεν ΘΣ-
ΕΡΣ καὶ ΘΣΕΡΟΣ ὡς ὢν δύο προσώπων. ἢ δύο χει-
σῶν, ἢ δύο υἱῶν. ἀλλ' ἕτερον καὶ ἕτερον ὡς ὢν δύο
φύσεων. ὁ ΘΣ δῶν εἶπεν ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, τὴ
σκήνῳ ἔλαβε τὰς δύο φύσεις. τότε ἀπῆλθε. καὶ ἐθεα-
σάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ δόξαν ὡς μονογενοῦς. οὐκ
εἶπε δύο υἱῶν. ἀλλὰ μονογενοῦς. ἡ ΘΣΙΣ οὖν κα-
ρύσσει τὸν ἐνανθρωπή-
σαντα. πέτρος δὲ λέγει. σὺ εἶ ὁ χς̄, ὁ υἱὸς τοῦ ΘΥ
τοῦ ζῶντος. τὴν δυτὴν φύσιν καὶ τὸ μονογενὲς δι τὸν
πρόσωπον τοῦ υἱοῦ ὁ θεολόγος ἰωάννης λέγει. καὶ
ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν. δύο φύσεις καὶ τοῦ μονογενοῦς
τὸ ἓν πρόσωπον. ἔμεινε δὲ ὁ θς̄ λόγος ἀπαθὴς. πά-
λιν γὰρ ἐπάνω σῴζομεν. προσεχε τῷ λεγομένῳ. τὴ
σῶν μὲν θεότερων, μετὰ δέδωκε τὴ ἀνθρωμενείᾳ
φύσει. τῶν δὲ τῆς ἀνθρωπότητος, οὐδενὸς μετέ-
λαβε. πεπεπόθησαν ὡσὶ θαλάσσης, ἀλλὰ μετὰ
τοῦ ἰδίου σώματος. ἐστερέμνοσε τοῖς ἀνέμοις καὶ
τῇ θαλάσσῃ, ἀλλὰ διὰ τοῦ ἰδίου σώματος. αὐτὴν
τὴν αὐτῶν λεπρὸς λέγων. θέλω, φησὶ, δύνα-

ἧς τῶν ἰδίων φύσεων ἐπολαμβάνεις. οἰκείως ἔπαθεν δὲ ἡμῶν
λον τοῦ οἰκείου σώματος τὰς μετέσεις. ὁ γὰρ ΘΣ λόγος,
ἀπαθὴς ἀσώματος. οἱ δὲ ἀντιλαμβάνομαι τοῖς
θείαις χρεφωῖς καὶ ταῖς ὀρθαῖς δόξαις, ὁρῶσιν ἡ-
μᾶς. ἐν ἀπαθὴς ὁ θς̄ λόγος καὶ ἄτρεπτος καὶ ἀσύγ-
χυτος, πῶς ὁ λόγος ΘΣΡΞ ἐγένετο. ἕνωσις ἀμέσπα-
τε. ὁ λόγος ΘΣΡΞ ἐγένετο, οὐ μεταπεπτώκως ἡς ΘΣΡ-
κε. οὔτε γὰρ ὁ ΘΣ λόγος μεταπεπτώκως ἡς ΘΣΡκε,
οὔτε ἡ ἀνακεφαλαιωθεῖσα ΘΣΡΞ, ἐλλάβησεν ἡς τῶν φύσιν
τοῦ ἀνθρωπίνου. τί οὖν ἐστιν ὁ λόγος ΘΣΡΞ ἐγένετο,
τουτέστι ΘΣΡκε ἔλαβε. καὶ ΘΣΡκε, οὐ φυσικόν. ἀλλὰ κατὰ
μετὰ ψυχῆς λογικῆς καὶ νοερᾶς. ὁπερ ἐστὶ τελεία
ἡ ἡμετέρα φύσις. οὕτως ὁ λόγος ΘΣΡΞ ἐγένετο. ἐβε-
βλήκαμεν δὲ ὑμᾶς καὶ τῶν διάνοιαν τοῦ μεγάλου φωνο-
τάτου ἰωάννου γνῶναι, ἵνα ἢ δῶτε, τοῦ περὶ ἡμῶν
νοῦ τῶν διανέμειν. ὁ ΘΣλόγος ἰωάννης. ὁ ΘΣ βρον-
τῆς υἱός. ὁ ΝΣΖΗΣ ὅτι τοῦ δεσπότου ἔσθους,
ΝΣΑΚΑΘΗΝΑΝ, ΝΕΚΑΘΕΝ ἡμεῖν τὰ ὑπλότερα καὶ
ΘΗΟΤΕΡΑ αὐτοῦ ΘΕΟΛΟΓΙΚΑ δόγματα, βουλόμενοι πλέον
ΘΗΝ τῶν ὑπερβάλλουσαν τοῦ ΘΥ πρὸς ἡμᾶς φιλανθρωπίαν.
καὶ πρῶτον ἑρμηνεύσωμεν τὰ ΘΗΟΤΕΡΑ. ἐνανθρώπησεν ὁ λό-
γος, καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο. καὶ ΘΣ σὰρξ ὁ λόγος, οὐ-
τος ὢν ἐν ἀρχῇ πρὸς τὸν ΘΝ. πάντα δι' αὐτοῦ ἐγένε-
το. καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδὲ ἕν, ὁ γέγονεν. ὅτε
ἔδοξεν αὐτὸν ζωοποιῆσαι τῷ πατρὶ, τοῦ μὴ ἐν ἀρχῇ οὐδὲν
προσδυστερον διεσόησεν. καὶ ἀναδραμὼν τὴν δια-
νοίαν, περιλαμβάνομεν τὸ ὢν. τοῦ μὴ ὄν, οὐδὲν τέρμα
διεσόησεν. ὅτε ταῦτ' ἔφησε καὶ ἔδοξε ζωοποιῆσαι
τῷ πατρὶ καὶ δημιουργὸν τῶν πάντων, τότε ΣΑΡΞ. ὁ
λόγος ΘΣΡΞ ἐγένετο. μονονουχὶ λέγων, ὅτι ὁ ζωοποι-

ἐπαυτὰ ἠρμάξετο. Τὰ ἡμέων, ὑμεῖν παρεθήκαμεν·
αὐτὰ γὰρ τοῦ πρᾶ ἡ διδασκαλία. οὗτος ὁ θεοφόρος
γονεὺς ὑμέων· τοῦ μακαρίου ἀθανασίου τὰ δόγματα·
τοῦ μεγάλου θεοφίλου τὰ διδάγματα, τῶν σοφῶν
τῆς ὀρθοδοξίας. αὐγὲ παντὸς μακροθύμως τῶν ἡμετέ-
ρων νενεχθῆτε φλλισμάτων, ἀναμένοντες τοῦ πρᾶ τὴν
σοφίαν· καὶ τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ποιμένος καὶ
καὶ ἐκκλησίας μεγάλου φωνοβάτης. ὁ λαβὼν ἐξουσ. τὴν
θεοφίλου καὶ ἀθανασίου, κυρίλλου ὀρθίας ἀκούσο-
μεν. ὁ ὠκεάνιος παῦλος εἶπεν. ἡμεῖν μεν τῶν ὁμο-
δόξων τὰ φρονήματα διεγλεγόμενος. τῶν δὲ ἐναντίων
τῆς ἐκκλησίας, τὰ ἐχθρὰ καταβαίνοντος. ταῦτῳ τοί-
νυν δόξαν ἀναπέμπωμεν, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
ἀεὶ ὧνας τῶν ἀεὶ ὄνων ἀμήν·

κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας, εἰς τὸν
προσεξηγημένον, καὶ εἰς τὴν ἐφανοφόρον ἔκθεσιν.

Ὁ μακάριος προφήτης ἡμῶν, τῶν ἐν χῷ διδασκα-
λίας διζομένας προφανεκρυπτεν, ἔλεγεν. ἀντλήσα-
τε ὕδωρ μετὰ χαρᾶς ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτῆρ.
ἰδοὺ τοίνυν ἐντεῦθεν ἔκκλησιν ὑμεῖν ὕδωρ ἐξ ἀγίας πη-
γῆς, τοῦ προλαβόντος φησὶ διδασκάλου. ὃς καὶ διὰ
τῆς τοῦ πνὸς διδαχῆς κεκαθαρμένους, διὰ τοῦ
φησιν ἡμεῖν τὸ μέγα καὶ σωτήριον τοῦ σῆς μυστήριον.
διὸ σεσωσμένα πιστεύσαντες εἰς αὐτὸν, καὶ ἀσπεφορ-
τίσμεθα τῶν δυσχερῶν καὶ δυσφορήτου αἰχμῆτιών.
καὶ προσέτι τοῦτοις τὰ τοῦ θανάτου διαρρήξαντες
δεσμὰ, ἐκ νέκρου φαεινῶ πρὸς φῶτα πορ. καὶ νίκην
σου θάνατε. ποῦ τὸ κέντρον σου ἅδη. οὐκοῦν ὁ ὢν
ἐν ἀρχῇ θεὸς λόγος. ὁ ἐν κόλποις ὢν τοῦ πρὸς. ὁ δι' οὗ
τὰ πάντα. καὶ ἐν ᾧ τὰ πάντα. τῶν δι' ἡμᾶς κέν-

σινιστορήσωσιν εἰκόνι, καὶ μέγονε ὁμόφρ. τουτέστιν, ἀνθρώπινος. ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν δι' ἡμᾶς καὶ ἐμφανέστατον ἑαυτὸν ἐποίησε τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ἵνα καὶ ἡμεῖς διὰ τούτου πλουτήσωμεν παρ' αὐτοῦ τὸν θεόν. δεδιδάγμεθα γὰρ λέγειν ἐν προσευχαῖς. σπεῦσον ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. οἰκτίρησον δυσωπῶμέν σε ἡμᾶς ὡς ἔφθη τὰ ἑαυτοῦ πλουτήσωμεν. ἐπιστρέψατε σφῶν αἰχμωνης καὶ ταφεγνώσης. καὶ δέδωκεν ἐκεῖνα τῷ θανάτῳ τὸ ἴδιον σῶμα. οἰκεῖνα μεθήμεθα τῶν ὑπὸ θανάτου, ἀσπορέμενα νεκρός. ἀλλ' ἵνα ἡμᾶς ἐκείνῳ ζωοποιήσῃ, σταυρώσας τοῦ θανάτου τὸ κράτος. οὐχαριστήσωμεν τῷ δι' ἡμᾶς ἐνανθρωπήσαντι λέγω, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν:—

ἐπιστολὴ κυρίλλου ἀρχιεπισκόπου ἀλεξανδρείας πρὸς ἰωάννην τὸν κυρίῳ μου ἁγιωτάτῳ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ἰωάννῃ, κύριλλος ἐν κῷ χαίρειν:

ἐφθεγνεάθωσαν οἱ οὐσιοὶ καὶ ἁγιασθήτω ἡ μή. λέγουσι γὰρ τὸ μεζότερον τοῦ φεγγους. καὶ πεύσεται τὸ λυσποῦν. καὶ δεξιονοίας ἐπαύσεις ἀνήρηται βρόχος. τοῦ παύσων ἡμῶν σῆς χῦ ταῖς ἑαυτοῦ σκηνησίαις, τὴν ἁρπάγην βεβαβύοντος. κεκλημένων δὲ πρὸς τοῦτο ἡμᾶς, καὶ τῶν θεοφιλεστάτων καὶ θεοσεβεστάτων ἡμῶν βασιλέων. οἱ πρεσγενικὴς θεοσεβίας ἔρασται ζηλωταὶ γεγονότες. ἀσφαλῶς μὲν καὶ ἀκριβέστερον ἐν ἰδίοις τὴν ὀρθὴν φυλάττουσι πίστιν. ἐξαίρετον δὲ ποιοῦνται φροντίδα, τὴν ὑπὲρ τῶν ἁγίων σκηνησίων, ἵνα καὶ διαβόητον ἔχωσιν ἐς αἰῶνας τὴν δόξαν, καὶ διηλεγμένην ἀπὸ φήνωσι τὴν ἑαυτῶν βασιλείαν. οἷς καὶ αὐτὸς ὁ τῶν ὅλων ἀμοιβεύς κῦ, πολλοστὰ χρὴ διανέμειν τὰ ἀγαθά. καὶ δίδωσι μὲν καὶ τοῖς ἀκριβεστέροις τῶν ὀρθοδοξούντων. χαρίζεται δὲ τὸ νικᾶν. οὐχρὴ ἂν διαπλάσσοιτο λέγων. ζῶ ἐγὼ λέγει κῦς. ὁπποῖοις δοξάζουσί με δοξάσω. ἀφικομένου τοίνυν ἐς τὴν ἀλεξάνδρειαν τοῦ κυρίου μου καὶ θεοσεβεστάτου ἀδελφοῦ καὶ συλλειτουργοῦ παύλου, ἠμεμδίας ἐμεπεπλήσμεθα. καὶ σφόδρα ἡσθήτως. ὡς ἀνδρὸς τοιούτου μεσιτεύοντος, καὶ τοῖς ὑπὲρ δικαίων πόνοις ἡδόμενον προθυμεῖσθαι, ἵνα τὸν τοῦ διαβόλου νικήσῃ φθόνον, καὶ ζωώσῃ τὰ διηρημένα. καὶ τὰ μεταξὺ χωρήσῃ νότα σκάνδαλα περιελών, ὁμονοίᾳ καὶ φρήνῃ σεφωνοῦσας τε πρὸς ἡμᾶς καὶ τὰς πρὸς ἡμᾶς ἐκκλησίας. τίνα μὲν διήρηται τρόπον, περιττὸν ἡγοῦμαι. χρῆναι δὲ μᾶλλον ὑποληφθῆναι. τὰς τῆς ἑρήνης πρεσβείας παρ' ἡμῶν φερούσας καὶ λαμβάνειν. ἠδέσθημεν τοίνυν ὅτι τῇ ζωοποιῷ τοῦ μονογενοῦς θεοῦ θεοσεβεστάτῃ ἀνδρός. ὃς τὰ χαίρετον καὶ ἀμώνας ἐξῆν οὐμενικοὺς ὑποκόσας, ἀνατρέψων ἡμᾶς ὀπτιχρὴ ζωκάλαι πρὸς ἑρήνην τὰς ἐκκλησίας. καὶ τούτων ἐπιστροδόξων ἀφανίσθη γῆζωτα. ἀσπαζόμεθα τὰ πρὸς τοῦτο, τῆς τοῦ διαβόλου δυσζηλοτυπίας τὸ πλοῦζον. ἑτοίμως δὲ οὕτως ἐζόντας ἐς τοῦτο καὶ τελέσθαι, ὡς μηδένα παρόνον ὑποσῆναι πουτελῶς. μεμεμήμεθα γὰρ τοῦ σῆς λεζόντος. εἰρήνην τὴν ἐμὴν δίδωμι ὑμῖν. ἑρήνην τὴν ἐμὴν ἀφίημι ὑμῖν. δεδιδάγμεθα λέγειν ἐν προσευχαῖς. κὲ ὁ θὲς ἡμῶν, ἑρήνην δὸς ἡμῖν. ὡς τε εἶπερ ἐν μεταξὺ γῆμοίτο τῆς παρὰ τῷ χορηζουμένης ἑρήνης, ἀνεπίδεκτος ἔσται παντὸς ἀγαθοῦ. ὅτι δὲ περιττὴ πουτελῶς καὶ οὐκ διάφορος τῶν ἐκκλησιῶν ἡ διαχοσασία γέγονε, νυνὶ μεκλίσε πεπολλοφορήμεθα.

τοῦ κυρίου μου τοῦ θεοσεβεστάτου παύλου τοῦ δώ-
σκόρου χάριν προηγουμένως, ἀδιαβλήτου ἐξόντα
τῆς πίστεως τῆν ὁμολογίαν, καὶ ταύτην ζωῆς τε καὶ θα-
διαβεβαιουμένου, πλήρεστε τῆς σῆς ὁσιότητος, καὶ
ζῶν αὐτόθι θεοσεβεστάτων ἐπὶ σκόπων. εἰχὲ δὲ οὕτως
ἡ συμφέρη. καὶ αὐτοῖς λέξεσιν ἐντὲ θῆται τῇ δε τῇ
ἐπιστολῇ. περὶ δὲ τῆς θεοῦ πρὸ γένου ὅπως καὶ φρο-
νοῦμεν καὶ λέγομεν. τοῦτε ἔξωθεν τῆς ἀνθρωπο-
σεως τοῦμονογενοῦς υἱοῦ τοῦ θῦ, ἀναγκαίως οὐκ
ἐν προαθάνας μερῇ, ἀμὴν πολλοφοσίας ἦδη. ὡς
αὖν θεν εἶπε τῶν θείων γεγραφῶν. εἶπε τῆς παραδό-
σεως τῶν ἁγίων πρῶν παραλαφόντες ἐγὼ κεμαι, δια-
βεβαιῶν ὀφείλομεν. οὐδὲν τὸ ἐνώλον προσπτεύοντες
τῇ τῶν ἁγίων πρῶν τῶν ἐνὶ καὶ ἐπὶ τῇ θεοπιστῇ.
ὡς γῆ ἔφθημεν ἐιρηκότες, προέπαθεν ἐξ ἀρχῆ καὶ
διδασβίας γνῶσιν, καὶ παῦσις αἱρετικῆς κακοδοξί-
ας προκήρυξιν. ὀφείλομεν δὲ οὐ κατὰ τολμεῶντες τῶν
ἀνεφικτῶν. ἁγιάζῃ τῇ ὁμολογίᾳ τῆς οἰκείας καθαιρέ-
σεως ἐπακολούθες τοῖς, ὧν φυλαθαι βουλομένοις, ἐν οἷς
τὰ ἐπ' αὐτῶν διασκεπτόμεθα. ὁμολογοῦμεν τοι-
γαροῦν τὸν κν ἡμῶν ἰν χν. τὸν υἱὸν τοῦ θῦ τὸν μονο-
γενῆ, θν πρὸ πάντων καὶ αὐτῶν τελέον, σὰν ψυχῆς λογικῆς
καὶ σώματος. προαιώνων μὲν ἐκ τοῦ πρὸ γεννηθέν-
τα, κατὰ τὴν θεότητα. ὀπὲ ἐσχάτου δὲ τῶν ἡμερῶν,
τὸν αὐτὸν δι' ἡμᾶς καὶ τὴν ἡμετέραν σωτῆραν, ἐκ Μα-
ρίας τῆς παρθένου, κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. ὁμο-
ούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ὁμο-
ούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. δύο γὰρ φύ-
σεων ἕνωσις γέγονε. διὸ, ἕνα χν. ἕνα υἱόν. ἕνα κύ
ὁμολογοῦμεν, κατὰ ταύτην τὴν τῆς ἀσυγχύτου

τῆς ἀνακολούθου

ἑνώσεως ἔννοιαν, ὁμολογοῦμεν τὴν ἁγίαν παρθένον,
θεοτόκον, διὰ τό, τὸν θεὸν λόγον σαρκωθῆναι καὶ ἐνανθρω-
πῆσαι, καὶ ἐξαυτῆς τῇ συλλήψεως, ἑνῶσαι ἑαυτῷ
τὸν ἐξ αὐτῆς ληφθέντα ναόν. τὰς δὲ διαφόρους καὶ
καὶ ἀποστολικὰς περὶ τοῦ κυ φωνάς, ἴσαμεν τοὺς θεο-
λόγους αὐθέρας, τὰς μὲν, κοινοποιούσας ὡς ἑνὸς
προσώπου. τὰς δὲ, διαιροῦσας ὡς ἐκ δύο φύσεων.
καὶ τὰς μὲν θεοπρεπῆς, κατὰ τὴν θεότητα τοῦ λγου.
τὰς δὲ ταπεινὰς, κατὰ τὴν ἀνθρωποπάθειαν δεχο-
δόντας. ταύτας ὑμῶν ἐνθυμούντες ταῖς ἱεραῖς
φωναῖς. οὕτω τε καὶ εὐσεβοῦς, φρονοῦντας διεύσεσθαι-
τες. εἰς γῆν πῆς. μὲ πίστις. ἐν βαπτίσματι, ἐδόξα-
σαμεν τὸν τῶν ὅλων σρᾶ θν. ἁγιάσις συγχωροῦντα.
ὁπὶ ταῖς θεοπνεύστοις γραφαῖς καὶ ὑφ' ἡμῶν δεδόσθαι τῶν
ἁγίων ἡμῶν πρῶν συμβαίνουσιν ἐξουσιαστήν, αὐτε
πρὸ ἡμῶν καὶ αὐ παρόντων ἐκκλησίαν. ἐπαναδέξαμε-
θόμεν τῶν φιλανθρωπίαν θεοπότητων τινας. σφικνῶν ἀρχὰ
δίκαιον παραβομβῆν. καὶ μεχθηρεῖς καὶ τέλεμον ὁρι-
σθαι λόγους. ὡς ἐξ οὗ ἐπὶ καὶ κατακεκομμένα, μὴ
οὐκ ἐκ τῆς ἁγίας πρὸ γένου λεγόντος τὸ ἄμνον σωμα-
χῦ, δῆν ὠφέλειαν ὀλίγα περὶ τούτου πρὸς αὐτοὺς ἐ-
πῆν. ὦ ἀνόητοι καὶ μόνον εἰδότες τὸ συνηφαντῆν.
πᾶς ἡς τοῦτο παρενέχθητε γνώμης, καὶ τὸ ἕνωτον
νενοσηκέναι τὴν μεσιτῶν. ἐδὲ γῆ ἐδὲ ἕνα ἐφῶς ἐννοῆν
ὁπὶ σχεδὸν ἅπας ἡμῶν ὁ περὶ πίστεως λόγον συγ-
κεκερᾶσθαι διαβεβαιούμενος, ὁπὶ θεὸς ἐστὶν ἡ ἁγία
παρθένος. αὐτῆτερ ἐξ οὗ ἐφορμοῦ καὶ οὐκ ἐξ αὐτῆς
τὸ ἄμνον σαρκὶ γεγεννῆσθαι φαμὲν τὸ δ' πάντων
ἡμῶν σρᾶ χν, πῶς ἂν ἐπινοῆσε θεὸς. τίνα γῆ ὅλως
τέτοκεν, ἢ μὴ ἐστὶν ἀληθὲς ὁπὶ γεγέννηκε κατὰ

σαρκα τον ἐμεμψωσυνήν· μελλόντων γοῦν τοιοῦτοι οἱ ταῦτα
περὶ ἐμοῦ πεφλυαρηκότες. οὐχ ἁλὶς δεῖται λεγόν
ὁμοκλῆδος ἡ ζωὴ, ἰδοὺ ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει,
καὶ τέξεται υἱόν, καὶ καλέσουσι τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἐμε-
μψωσυνήλ· ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον, μεθ' ἡμῶν ὁ
θεός. ἀληθεῖς δὲ σπανίως καὶ ὁ ἐμὸς γαβριὴλ πρὸς
τὴν μακαρίαν παρθένον ἔφατο, μὴ φόβου μεστὸν ἄρα.
εὗρες γὰρ χάριν παρὰ θεῷ. καὶ ἰδοὺ συλλήψῃ ἐν γαστρὶ
καὶ τέξῃ υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰν. αὐ-
τὸς γάρ σωσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐ-
τῶν. ὅταν δὲ λέγωμεν ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἄνωθεν τὸν
κε ἡμῶν Ἰν χν, οὐχὶς ἄνωθεν καὶ ἐξ οὐσίας καλεῖ-
σθαι τὰς ἁγίας αὐτοῦ σαρκὰς, τὰ τοιαῦτα φαμέ·
σταθμώμενοι δὲ μᾶλλον τῇ θεοπνεύστῳ παυλῳ διακελευ-
γόντι κεφαλὴν. ὁ πρῶτος ἄνθρ ἐκ γῆς χοϊκός. ὁ δεύ-
τερος ἄνθρ ὁ κς ἐξ οὐρανοῦ. μεμεμνήμεθα δὲ τοῦ
σῳζομένου. οὐδὲς ἀνέβη εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ
μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθ. καὶ
τοι γεγράπται καὶτὰ σαρκα καθάπερ ἔφην ἀρτίως
ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. σαφῶς δὲ ὁ ἄνωθεν καὶ ἐξ
οὐρανοῦ καταφοιτήσας τῇ λαγόνι πεκενώκηκεν ἑαυτὸν
μορφὴν δούλου λαβὼν καὶ κεχρημάτικεν υἱὸς
ἀνθ. μετὰ τοῦ μένειν ὅ ἦν. τουτέστι θεὸς, ἄτρεπτος
γὰρ καὶ ἀπαλλοίωτος καὶτὰ φύσιν ἐστίν. ὡς δὲ ἄδηλο-
ούμενος μετὰ τῆς ἰδίας σαρκὸς, ἐξ οὐρανοῦ λέγε-
καταλαθὼν. ἀνόμασται δὲ καὶ ἀνθ ἐξ οὐρανοῦ. τέλειος
ὢν ἐν θεότητι, καὶ τέλειος ἐν ἀνθρωπότητι ὁ αὐτὸς,
καὶ ὡς ἐνὶ προσώπῳ νοούμενος. οὐχ ἕτερος ἐν χῷ,
καὶ ἕτερος ἐν τῶν φύσεων μὲν ἀληθῶς διαφορᾷ, ἐξ ὧν τὸ
ἀσύγχυτον ἐνώσει πεπιστεύται φαμέν. τοιοῦτος δὲ λό-

Ταῦτα:

γοῦς ὁ περὶ κενώσεως, ἢ σύγχυσις. ἢ φύρμός ἐστιν τοῦ
θεοῦ λόγου πρὸς τὴν σάρκα, καὶ ἀξιοῦσθαι ἢ σὴ ὁσιό-
της οὕτως ὁμολογεῖσθαι. εἰκὼς γάρ τινας καὶ ταῦτα περὶ ἐμὲ
θρυλεῖν. ὡς ἢ περφερνικότος, ἢ ἁρπικότος. ἐμοὶ δὲ τὸ
ζῆν Χν ἀφείκηκε τοῦ φρονεῖν μὴ τοιοῦτον, ὥστε καὶ μει-
νεάζειν νομίζω τοὺς οἰκείους ὅλως, ὁπόταν ὑπὲρ ἀπο-
στόλους περὶ τῶν ἐμὲ τὸν λόγου φύσιν σαρκὶ ἑνωθεῖσαν
διϊσχυρίζωμαι. μεμῦσθαι γάρ ὁ ἐστιν ἀεὶ καὶ οὐκ ἀλλοίωσιν. οὐχ
οὐδεμίαν ἀμοιρωσθαι πώποτε, καὶ μεταβολῆς ἔξω δεκ-
τικόν. ἀστραπὴ δὲ πρὸς τοῦτο, τὸν θεὸν λόγον ἀστεῤῥιφθαι
ὁμολογοῦμεν ἀπαύστως. καὶ ἀπαυσόφως ἀεὶ τὸς οἰκο-
νομεῖν τὸ μυστήριον, ἐκείνῃ προσνεύειν ὁρῶν τὰ τῇ
ἰδίᾳ σαρκὶ συμβεβυκότα πάθη. ταῦτα τοι καὶ ὁ
παύλου φως πρέσβυς. χῦ οὕτω φησὶ παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν
σαρκὶ, καὶ οὐχὶ τῇ φύσει τῆς ἀπορρήτου θεότητος. ἵνα
γὰρ αὐτὸς τῶν ὅλων σὰρ εἶναι πεῖσθῶμεν καὶ οἰκήσωσιν
οἰκονομικῶς, ἐς ἑαυτὸν ὡς ἔφην τὰ τῆς ἰδίας σαρ-
κὸς ἀναφέρῃ πάθη. ὁ πόθεν ἐστὶ τὸ διαστῆναι τοῦ πρε-
σβύτου φωνὴν πρὸς ἀναφωνοῦμεν ὡς ἐξ αὐτοῦ. τόνυν
νόμου δεδωκὼς ἐς μεσίτας, τὰς δεισιμώνας μου
ἐς ἐμπίσωμαι. τὸ δὲ πρόσωπόν μου οὐκ ἀπέκρυψα
ἀπὸ αἰσχύνης ἐμπτυσμάτων. ὁπόταν δὲ ταῖς τῶν ἀγίων
πρῶν δόξαις ἑπόμεθα παύλου. μακάριος δὲ ταῖς τ
μακαρίου καὶ πανσεβάσμου πρὸς ἡμῶν ἀθανασίου τὸ
καθ' ἡμᾶς χρῶν ὅλως ἀντιφέρεσθαι πᾶσι τοῦμῶν, πε-
πεῖσθαι μὲν ἡσυχάζοντας. ἐνδιαιρέτου δὲ τῶν ὧδε
μεμένης. πλείστοις γὰρ ἂν αὐτῶν ῥήσεις πολλὰς, τοὺς ἐμοὺ
τοῦ λόγου ἐξαιτοῦντας ἐπισοῦμαι, ἢ μὴ τολμήσας ἐδε-
δίᾳ τοῦ ἐφεξῆς μέλλοντος, μὴ κἄξω πως γλώσσῃ διαστοῦν
προσκρούσῃ. καὶ τοῦδενὸς δὲ ἕνεκα σφαλεῖσθαι πα-

ἐστίνων ἀνεχόμεθα τὴν οἰκοδόμην πίστιν. ἤτοι, τὸ
τῆς πίστεως ζυγόβολον. τὸ δὲ τῶν ἀκρίων ἡμῶν πρῶτον
δὴν ἀνυπομονησίαν ζῆλον καὶ τὰ καυσοῦ. οὔτε μὴν
ὧν βρέπομεν ἑαυτοῖς ἢ ἑτέροις, ἢ λέξιν ἀμφίβολον
ἐμπεφυκὸν ἑαυτοῦ. ἢ μέλαν γραῦν πᾶσαν βῆναι συλλα-
βήν. μεμεμνημένοι τοῦ λέγοντος, μὴ μετάφρασε οἶκα
ὠώνια ἀ ἔθηκέ σοι ὁ πατήρ σου. οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοὶ
οἱ λαβόντες. αὐγὰ τὸ τῶν τοῦ θῦ καὶ πρὸ, ὁ ἐκπο-
ρεύεται μὲν ἐξ αὐτοῦ, ἐξῆ δὲ οὐκ ἀμφότερον τοῦ
υἱοῦ, καὶ τὰ τὸν τῆς οὐσίας λόγον. καὶ πρὸς γε τοῦτο,
ἡμεῖς οἱ τῶν ἁγίων μύσταγωγῶν πιστούμενοι λόγοι. εἰ
μὲν γὰρ ταῖς πρεσβείαις τῶν ἀποστόλων μεγαλυνθῆναι.
ζηλοῦντες δὲ καὶ τὰ τῶν μειόνων, ἐπιδεχόν ἦς τῶν βι-
ωτικῶν προσθήκην, καὶ οὐκ ἂν αὐτοὺς τοῦτο ἰῶτ.
ὡς ἐλλιπὲς δὲ καὶ ὁ θεσπέσιος παῦλος. οἱ δὲ εἰ μὴ
καὶ ὄντες ζῶ ἀρέσει οὐ δυνάμεθα. ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστὲ
ἐν σαρκὶ ἀλλ' ἐν πνεύματι. εἴπερ πνεῦμα θῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν.
εἰ δέτις πνεῦμα χῦ οὐκ ἔχει. οὗτος οὐκ ἔστιν αὐτοῦ. ὁ-
ταν δὲ τινές τῶν τὰ ὀρθὰ διαστρέφειν ἀνοήτων τὰς
ἐμὰς παραζεύξωσι φωνάς, μὴ θαυμαζέτω τοῦτο
ἡ σὴ ὁσιότης. ἡ δηλῶ ὅτι καὶ οἱ ἀπόστολοι αἱρέ-
σεως. ἐν ταῖς θεοπνεύστοις ζεφῆς ταῖς ἑαυτῶν
πολλάκις συλλέγουσιν ἀφορμάς. τὰ διὰ τοῦ λαμβάνοντας
ὀρθῶς ἡρμηνεῦσαι, ταῖς ἑαυτῶν καινοτομίαις πλεφθό-
ρους. καὶ τοῖς ἰδίοις κεφαλαίοις τὸν ἄσβεστον ἐ-
πανιλοῦντες φλόγα. ἐπειδὴ δὲ μεμεμαθήκαμεν
ὅτι καὶ τὸν πρὸς τὸν μακάριον ὀπτίνητον ὠϊκονομὴν
τοῦ πανσεβάσμιου πρὸ ἡμῶν ἀθανασίου ὀρθοδόξως
ἔχουσιν πλεφθορῶτες τινὲς ἐκκεδόλκασιν, ὡς ἐν
τούτοις ἀδικεῖσθαι πολλοῦ. τὸ χρησιμεύοντε καὶ αὐτὰ

καὶ ὧν ὠϊκονομοῦμεν τοῖς ἀδελφοῖς, ἐξαιτησόμεθα
ἀρχαίων τῶν πρὸ ἡμῶν καὶ ἀποδεικνύς ἐξονύχισμὸν ἐπι-
σκήψεως:— τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἀνάκτιον ὠϊκονο-
μον μελιτηνῆς:— τῷ κυρίῳ μου ἁγιωτάτῳ
ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ἀνακτίῳ, κυριλλος
ἐν κῷ χαίρειν:—

χρήμασι μὲν ἀδελφοῖς ἡ πενία, γλυκὺ τε καὶ p19
ἐξισάζειον, καὶ τοῦ παύλου ἔξιον λόγου, πλέγμα
τοῖς ἔρτια φρονοῦσιν ἀληθῶς. χρῆναι δὲ φημι, τοὺς
ὁμοπίστους τε καὶ ὁμοτιμίους, ἀδιαλείπτως ζῶν-
μεθα τοῦ θεοῦ. οὐδενὸς ὄντος ἐμποδὼν, οὔτε
μὴν ἀνακεκτίσθαι, τὴν ἕξιν τοῦ θερμὸν ἐφεστὼ
τε καὶ προθυμίαν. ἀμὰ εὐθέως βιοπονεῖν καὶ οὐχ
εἰσοῦσιν ἡμεῖν, ἢ τῶν μεταξὺ διανεμόντων τὸ μέ-
τρος, ἢ τῶν τοῦ ζεφέμενος διανομεῖς ἢ σπάνις.
καιρὸν δὲ τὸ δύνασθαι προσοφεῖναι ἀσφαλέστατος, ἀφέ-
μεν προῖδεῖν προσοφεῖν τὸ πεζῆμεν. καὶ τοῖς ζητο-
ῦσι ἀσμένως ὠϊκονομεῖν. ἢ οὐδὲ δὴ οὕτω ἄμαν
ὠϊ τοῖς πλεῖστοις οὐκ ἔστιν ἀλλότριος ἐκπεσεῖν μέλοις.
καὶ θεοπνεύστως πλεῖν διάθεσιν, δεῖν ὠϊκονομεῖν τοῖς τῶν ἐκ-
κλησιῶν ἡρμένοις καὶ πεπαιδευμένοις τὸν τρόπον. εἰδέναι τε
ὅπως μέλλοντε διαπεῖν. ὁ ἀλληβέστατος καὶ φιλόχρι-
στος βασιλεὺς. πλεῖν ὑπὲρ τῶν ἐκκλησιῶν φροντίδα
πολλὴν ὅσην ἀναγκαίαν ποιούμενος, οὐφορπλεῖν
ἡγήσατο πλεῖν τοιούτων διηρόνοιαν. μετέπεμπε μέλλως
τοίνυν τὸν ἀληθέστατον καὶ θεοφιλέστατον καὶ θεο-
σεβέστατον ὀπτίσηπον τῆς ἁγίας κωνσταντίνου πο-
λιτῶν ἐκκλησίας μεταξὺ μεσαίτατον. καὶ ἑτέρους δὲ πλεί-
στους τῶν αὐτόθι πεπαιδευμένων, τίνα δὴ ζήτον.
ἐκ μέσου μὲν γλώσσῃ τὸ αὖ τῶν ἐκκλησιῶν ἡ διαφορά.

κεκλήκοντας δὲ πρὸς ἄριστον οἱ τῶν Ἑλλήνων μυστηρίων ἱε-
ροφάντης, διεσκέπτετο. οἱ δέ, ἔφασκον ὡς οὐκ ἂν ἑτέ-
ρως ἡδύοιτο τοῦ ποτέ, οὐδ' ἂν ὁ μεγαλωμάτων ζῶθοι
πλεῖστος αὐχήλους οἱ περὶ ὧν ὁ λόγος, μὴ πρόσωπα-
τ' ἀγαθοῖς αὐτοῖς καὶ οἱονεὶ προσκεκομισμένου τοῦ
ζωσιδέσμου τῆς ὁμοπιστίας. ἔφασκόν τε τὸν τῆς ἀντιο-
χείας θεοσεβέστατον ὅπως ποτε ἰωάννην, ἂν ἀσμέ-
νῶς ἡδέως τε νεοσεροῦ δέχεσθαι. καὶ ἐχρῆν οὕτω
λογίζεσθαι πλεῖστα εἶναι αὐτοῦ. καὶ τόγε οἶκον ὃς
λύπας ἰδίας, ὃς τῆς ἀληθοφάνους ὠϊσόποτος, ἀμυνα-
μονικοῦ τε διαμένειν καὶ πλοῦσιον ἡγεῖσθαι τὸ ὑ-
βελόθαι καὶ τῷ ἐφεσίων, καὶ τοι παγχάλεπόν τε
καὶ δύσοιστον ὄν. ζωσανελόμενος τοίνυν καὶ ἡδέως
ἄμα ὡϊ τοῦτοις τοῦ δεσποτικοῦ βασιλέως, ὥστε-
ρ ἐκεῖνο τοῦ ἀπὸ καθορᾶσθαι ὁ πλείστος μου ὁ θαυμα-
στώτατος ξιβαβοῦος καὶ νοτάλεος ἀφεῖς ὅλος.
δὲ τοῖς καθ' ὑμᾶς ἑαυτὸν τὸ βασιλικὸν ἐνεφανίζη θέ-
σασθαι, καὶ ὡς μετὰ χαλκῆς χερνὸς τῶν ὑρεθέν-
των ὡϊσοκρατόρων καθ' ὑμᾶς μεγάλην κωνσταντινούπολιν.
οὐκ οἱ δ' ὅτι σκοπὸν ζωντες, ζωνήχθησαν μὲν πρὸς τὸν
ὀσιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτου τῆς βερροιαίων ὡϊσκό-
που ἐκείνου. χρεών τε πρὸς με παρεκομιζόμε-
νος. ὅτι τὸν τῆς ζωσεβιβαίους τρόπον. ἢ τοι τὸν τῆς
ἡρήνης τῶν ἁγίων ἐκκλησιῶν, οὐχ ἑτέρως χωρεῖσθαι πρὸ-
σκεῖσθαι, ἢ μὴ καθ' ὑμᾶς τοῖς δοκοῦσι. ὧν δὲ δὴ ἕνε-
κα τοῦδε, φορτικόν τε καὶ βαρὺ τὸ αἴτημα. ἦ γελῶν μὲν,
ἀρχὴ ὧν μὲν ζωσεπαῖδα τὰ παρ' ἐμοῦ χρεφθέντα
εἶναι τε ὡϊσοχρᾶς καὶ τόμοις καὶ βιβλαρδίοις. μοῦνα
δὲ ἐκεῖνα ζωεῖσθαι τῇ ἐννενηκοστῇ πρώτῃ τῶν ἁγίων πρώ-
των ἡμῶν, ὁμολογοῦσι πίστει. ἐγὼ δὲ πρὸς ταῦτ' ἐλεγχον.

ὅτι τῇ μὲν ἐκείνου τῆς πίστεως τῇ ὁμολογίᾳ πρὸς τῶν
ἁγίων πρώτων καὶ τῶν ἐννενηκοντα πάλιν, ζωσορμεθαπαύ-
ντες, οὐδὲν τὸ παράπαν τῶν ἐν αὐτῇ κεφαλαίων παρεκ-
μενόντες. εἶτα γὰρ πάντα ὀρθῶς καὶ ἀληθῶς. καὶ
τὸ περὶ τρεῖς ἐπιμελέστατον οὐκ ἀσόφως δὲ δὴ ἔχε-
ται ὀρθῶς καὶ τῶν νεοσεροῦ δυσφημιῶν.
οὐδὲ ἡμεῖς ἀναπτόητοι λόγοις, ὡς οὐκ ὀλιγωρήσαιμι ἂ-
πάντ. χρῆναι δὲ μᾶλλον αὐτοὺς καὶ τάγε τὸ δόξαν
καὶ τῷ ὁσιοβεσεβεστάτῳ καὶ φιλοχριστῷ βασιλεῖ. καὶ ἀλ-
λὰ δὲ τῇ αὐτῇ ζωσόδῳ τῇ καθ' ὑμᾶς ἐφεσίων πάλιν
ζωναγκαρρεῖν, ποιεῖσθαι μὲν ἀποκήρυκτον τὸν τῆς
τοιαύτης δόξης μεμηχανημένον. ὧν αὐθεμετίζειν δὲ
τὰς ὠϊσοσίους αὐτοῦ δυσφημίας. ὁμολογοῦσι τε
καὶ τῷ καθαίρεσιν αὐτοῦ καὶ ζωναναίρει τῇ χθεσινῇ
τοιαύτης ὁσιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτου ὡϊσκόπου με-
ξιμειανοῦ. τούτων τοίνυν αὐτοῖς τῶν ἐγκεκλημάτων
ἐκποδὼν ὄντων, πεπόμφασιν ἡμῖν καὶ τῷ ἀλεξανδρείας
τὸν διλαβεστάτου καὶ θεοσεβεστάτου ὡϊσκόπου τ'
ἐμεσοπυλῶν. πλεῖστοι μὲν ὅσοι μακροὶ γρά-
ψασι λόγοι περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς ἐφεσίων ὁμοίως κἀ
οὐκ ἀπεικότων ἄρα μεέναντέ καὶ πεπραγμένων. ζωσ-
δὴ δὲ τούτων ἀμνημονήσαντες, τῶν ἀναγκαιοτέ-
ρων ἔχεσθαι μᾶλλον ἐμοῦν ἀσουδαιοτέρων, πρῶτ
ἡ ζωσκοπεῖσθαι χρεμέμαλα τοῦ θεοσεβεστάτου
ὡϊσκόπου ἰωάννου. εἶτα ἐμοὶ προσκόμισον
ὡϊσολώ. ἐμοὶ ἐμοῦν εἶχεν, οὐκ ἔχουσιν. τάναγ-
ραῖα δὲ μᾶλλον οὐ κατὸν εἶδε τρόπον. παρο-
ξυσμοῦ γὰρ οὐ πρόσκαιρος εἶχε διάκαμεν. καὶ
ταύτην οὐ προσκαίρως. καὶ τοι γὰρ δέον τοῖς κόπο-
λογίαις πλεῖσι ἐμοὶ καταγνῶναι χλῶσαν, πλεῖσι ὡϊ

τοῖς φθείρουσι καὶ πᾶν αὐτῶν γεγονὸς καταγελῶ ἐφε-
στώσης, καὶ διαφόρως ἐφασκον παροξύνεσθαι καὶ τὲ-
μενος, διώκοντος τὸν ζῆλον τοῦ κυρίου τῶν ἱερῶν δογμάτων.
αἰσθάνεσθον ὅτι οὔτε ζῆλος αὐτοὺς κεκίνηκε θεοῦ, οὔ-
τε τῶν τῆς ἀληθείας δογμάτων ὑπερμαχόμενοι, σαυτ-
φορεῖσθον καὶ τέρμα. ἀμφὶ ταῖς αὐτῶν ἁρπαγαῖς, καὶ γ-
ναῖκας, καὶ τὰς τῶν ἀγρῶν τοῦ πλουσίου φιλίας, ἐφ'
ἑαυτοὺς ἀφιππάζοντες. ὅμως τοῦ θεοφιλεστάτου σωτῆρ-
τος παύλου φασκόντος. ἐσπούδασε ἕκαστον αὐτῶν ἀμεμπτὶ-
ζειν τῆς νεοτερίου δυσφημίας, καὶ ὁμολογεῖν αὐτ-
τοῦ καθαίρεσιν ἐμφερῆ, καὶ τοῦ θεοῦ σωτῆρ παν-
των καὶ ὡς ἐπὶ προσώπου πάντων τῶν καταπλουσίων α-
τολμῶ θεοσεβεστάτων σωτῆρων, ὥσπερ νῦν ἐμοὶ λέ-
γων. τὸν παράνομον περὶ τούτου προκαμνόμενον χρῆ-
ναι, ἀρκεῖσθαι αὐτῷ μόνον πρὸς τὸ χρῆναι τυχεῖν τῆς
πρὸς πάντων ἡμᾶς κοινωνίας, διεβεβαιούμενον τὲ ὅτι
παύσασθε καὶ πάντως ἐγκρατοῦς ὁμολογίαν περὶ τοῦ-
των ἐπιτάθαι προσοίκειν τὸν ὅλως βεβαίως καὶ θεοσε-
βέστατον τῆς ἀποστολικῶν σωτῆρος ἰωάννην. ὁ δὲ τῆς
μέγας. καὶ πεπαῦσθαι τὸ μεσολαβοῦν, καὶ ἀπο-
φοιτᾶν αὐτῆλων ἀναπτῆσθαι τὰς ἐκκλησίας. αὐτῶν
οὐδαμοῦ ἦν ἀφεφιβολία, ἢ ὅτι τῶν νεοτερίου δυσ-
φημιῶν τοὺς ἐπισκόπους, καὶ ἁπλῶς ἅπαν ἐκκλησίας τῶν
αὐτῶν ἐκκλησιῶν ἡ ἀρήνη. καὶ μοι δοκοῦσι ταῦτα οὕτω
πεπρᾶθαι ὁποῖόν τι συμβαίνειν ἔθος τοῖς νικῶσθαι
μελῶν οὐκ ἀδόσιν ἕως δ' ἡμῶν ἀδοκήτως ἀπολιαθή-
σεσθαι. οἱ ἐπισκόποι καταπονήσαντες πόδας τὲ καὶ χεῖ-
ρας ὧδε πάντα διαρριπτοῦντες ἀτάκτως, τοῦ πα-
ρεσκευασμένου ἀσπλῶς ἀσυδοκήτους, φιλοτιμουμένους
οἱ δήμιοι. ἢ οὐκ ἀληθὲς ἐπᾶν ὡς τεθορυβημένα λίαν.

ἐκπεπτωκότες καὶ μεμεμονωμένοι, καὶ ἔξω γεγονότες
ἐκκλησιῶν, ἃς ἐνόμιζον ἑστάθαι πρὸς ἐπίτευξιν
αὐτοῖς. ἢ οὐκ ἀφαλλουσι, καὶ τοῦ οὐ φορητῶς. ἀ-
πιστηδῶντας αὐτῶν τοὺς ἠπατημένους, ὁρῶντες, καὶ
λοιπὸν ἀναμὲ φωνῆς ἧς ἀληθείας, τοὺς ταῖς παρεστῶ
βεβηλοῖς κλωφωνίαις οἰονεὶ πως ἐκμεμεθυσμέ-
νους. καὶ γὰρ φαίνεσθαι ὧν αὐτοῖς καὶ λόγῳ ἐπὶ καὶ ἔργῳ
τὸ διὰ τῆς τοῦ πνεύματος φωνῆς. ἐκκλίνατε καὶ ἐκ-
δεύτερον ἔθνος - ἐπαιδόσιον, πρὸ τοῦ γλυκέσθαι
ὑμᾶς, ὡσεὶ ἄν τις πλεκτοπορολόμενον. διαστῆναι γὰρ
ηὐάσαν αἰσθήσιν ἐμαυτοῦ πλεκτοί. οὐκ ἀναμοῦν
δὲ τοῖς ἑτέρου βορβόρου τὰς ἑαυτῶν κλεδόνας καὶ τὰ-
μεμαίνοντες. οἱ καὶ φοῖ ἀκούσεσθε, καὶ οἱ τυφλοὶ ἀνα-
βλέψεσθε ἰδεῖν. φρονήσατε περὶ τοῦ κυρίου ἀληθῶς.
καὶ ἐν ἀπλότητι καρδίας ζητήσατε αὐτόν. ποιήσατε
καρπὸν πολυπολλῶν ὑμῖν διορθωμάτων καὶ λόγων
διεσταλμένων. τί γὰρ ἐπιδεῖν πεπεισμένοις
βίβλον, καὶ μεμπτὸν ποιῆτε τὰς ἑαυτῶν ἐσχάτας.
νεανιεύεσθε ἑαυτοῖς νεανιεύεσθε, καὶ μὴ σωφρονεῖτε ἐπὶ τὰ
καθήκοντα. ἀπαλλαγέντες γὰρ ἔφθασε σωτῆρ ἐπὶ τὴν εἰρήνην τῆς
ἐκκλησιῶν πλανωμένων. τοὺς μὲν ἀναπαυομένους τὰ
ἴδια φρονεῖν αὐτοῖς, καὶ καταπορεύεσθαι διασώζεσθαι,
καὶ καταγελοῦσι πικρῶς τῆς ἀπολογίας τῶν
αὐτῶν ὀπισθοτόπων, τῶν ἀπὸ τῆς ἑῴας φημὶ εἰ-
σαπατελήνων αὐτῷ πρὸς τὸ αὐτοῖς ἢ δύσπι
καὶ φίλον. καὶ νοσοῦντες οὐκ ὀρθῶς, οὐκ ἀπαδόντως
γλυκέσθαι φασὶ τῆς νεοτερίου κλωφωνίας. συγκα-
ταλέγουσι δὲ καὶ ἡμᾶς. ὡς οἷς ἤδη γεγεφάμεθ.
προφρονηκότας τὰ ἐναντία. μανθάνω δὲ ὁπόσα
κλύω φασίν. ὅτι πίστεως ἔκθεσιν. ἤτοι, συμβο-

λον καινὸν ἀρτίως καλῶς δεξάμενα· ταῦτα τοῦ
ἀρχαίου σκάνδου καὶ σκηπτοῦ ἀντιμαρτύρονται· καὶ ὁμοῦ
μισοῦσι, μισοῦσι λοχᾶσθαι· καὶ ἡ ὑβρὶς αὐτοῦ, μᾶλλον
νοσοῦσα· πάλιν σκάνδου φανεροῦ· οὐ πίστεως ἕνεκεν ἐξή-
πανται πρὸ ἡμέρας τινές, ἢ χρῶ καινοτομεῖσθαι παρ'
ἑτέρων καλῶς δεξάμενα· ἀπόκρημνοι γὰρ ἡμῖν ἡ θεοπνεύ-
στος γραφὴ καὶ τῶν ἀγίων πρώτων ἡνίκα· καὶ τὸ πρὸς
πάντα ὀρθοῦν τῶν ἐχόντων ὀρθῶς, ἀντετορνευμένου
τῆς πίστεως ζυγόβολον· ἐπειδὴ δὲ ἤκουσαν οἱ καλάστης
αὐτολυμοὶ ὁσιώτατοι σκηπτοῦχοι δικονομοῦντες πρὸ
ἡμῶν καλὰ τῶν ἐφεσίων, καὶ μηχανασάμενοι ἐν ὑπο-
φήτου τοῦ πῦ ἐναλώνων βρόχοις τῶν νεοφεροῦ βλα-
σφήμων, ἵνα μὴ τοῖ καὶ μᾶλλον ἐμφρόνως ἀπαγά-
γοντες ἑαυτοὺς τῆς ὀπῆς τούτοις αἰτίας· καὶ τοὺς τῆς
ἀρεωμένου πίστεως ὀρθοτόμους καλοσοφορῶν ἀσουδαί-
ζοντες· ὁπόσης ἐκκόπου βδελυρίας ἀμειρῶν ἐκνοῦ
ποιοῦσι, πλεονεκτοίντων τῶν ἀποκρίσεων· καὶ τὸ μῆμα τῆς
λόγου δὲ πατρὸς καὶ μεσίτου μεσικρόν· ἄρα οὐ κἀκ
αὐτοῦ νεοφόρος καλοῦνδνο καὶ ἐσοῦ καθὸν αὐτῷ πρὸ-
εἰδότος πᾶσι πάντων ἡμεῖν τὸ χρῆναι καλλιεπεῖ-
σθαι τῶν ἐκείνου δογμάτων καὶ ὧν θελήσαι τῷ
ἀληθίαν· ἔγκλημα ἔσοιτο τῷ ὧδε τούτοις
ὁμολογεῖν, καὶ αὐτὸν ὧντινα ἔφη, πίστεως ἡμεῖν καὶ
νοῦ μεῖζον ζυγόβολον; τί τοίνυν διαλοιδορεῖσθαι
μάτην, ἐπειδὴ ζυγόβολον καινὴν ὀνομάζοντες,
τῷ ζυγόσει τῶν καλῶ τῷ φοινίκην θεοσεβεστάτων
ὠὴν σκήπτων· ὧν πρεσβεύοντας χρησίμως τε καὶ
ὠφελιμαίως ἀποδεχόμενοί τε καὶ θεραπεύον-
τες τοὺς οἰκείους, ὁπόταν τῆς νεοφεροῦ καλλικλοῦ
θούσῃ φωνῆς. ἡμεῖν γὰρ ἁγία καὶ οἰκουμενικὴ σύ-

νοδος ἡ καλὴ τῶν ἐφεσίων πόλιν ἐκκλησιάζουσα, πρε-
σβύτατον ὠφελιμαίως, τοῦμὲν ὄφελον τῶν ἐκκλησιῶν τὸ
θεῖον, πίστεως ἕνεκεν ἑτέραν ἧς κρείττονα πεῖραν
τῷ οὔκων. ὧν οἱ θεσμοφύλακες πρὸς ἐν ἀμφιβόλῳ κεῖ-
λεγόμενοι, ἀφεῖσθαι. οἷα μὲν ἀπαξ οὐκοῦν ὁ
ὁπῶς πρὸς αὐτῷ διχονοοῦντες· μηνυόντες δὲ
καὶ ἐν ὑποπτίαις τοῦμὲν ὀρθῶς ζηλοῦσθαι φρονοῦν· μὲν
τε μὲν τοῖς ἀποσολικοῖς τε καὶ διαφθορικοῖς
ζυγοῦσθαι δόγμασιν· ἄρχοσιν πλοῦτος ἀποκλεῖθη-
σθαι αὐτῆς ὅτι τοῦτο διδασκαλίας, ἢ μᾶλλον ἀ-
πολογούμενοι, καὶ τῆς ἐνοῦσης αὐτοῖς δόξης τῷ
δυνάμει ἐμφανίζοντες. καίτοι γε ὁ θε-
ασέβιος μαθητής· ἕτοιμοι δὲ πρὸς ἀπολογίαν
παντὶ τῷ ἀπαιτοῦντι ὑμᾶς λόγον περὶ τῆς ἐν
ὑμεῖν ἐλπίδος· ὁ αὐτὸς δὲ τοῦτο δεῖν ἠρημένος, καὶ
νουμηνίᾳ οὐδέν. αὐτοῦ δὲ πίστεως ἕνεκεν ἑορτῶν
καινοτομεῖν· ἐναρχὴ δὲ μᾶλλον καθίστασι τῶν ὁρο-
μένων αὐτοῦ ἵν' ἂν ἔχῃ πίστιν πρεσβεῖον· ὀπτεύομεν
δὲ πρὸς τοῦτοις· ὁπόταν τῶν θεοσεβεστάτων ὁπο-
σιότητα ὁμοψυχίας, οὐ μεδέπω ὀπίσω μαζόντες
οἱ τῆς ἁγιωσύνης ἔχθρεσι, ὧν τε καὶ καλῶ διακινοῦ-
σι· καὶ τοῖς ἀνοσίοις ἐκείνων διρήμασι, ζυγεβό-
λων φασὶ τῆς παραδόσεων γλωμένης ὁμολογίας τῷ
δυνάμεν, ἵν' ὁπόταν ὀρθῇ πρεσβεύοντα πίστ· καὶ
νοῦμενοῦντες μᾶλλον ἔφλω. ἢ χρῶ προσεπάγον-
τες τοῖς πάλαι διαφθορικοῖς τοῦσμπαν οὐδέν.
ζυγόμενοι δὲ μᾶλλον τοῖς τῶν ἁγίων πρώτων ἀνεπι-
λήπτοις δόγμασιν· ἵνα δὲ ἀσυδοσεβοῦίας ἐλέγ-
ξωμεν, φέρε παραζωμένους μέσον τὰς νεοφεροῦ
φλυαρίας, καὶ τὰς τούτων φωνάς· ἐνὸν ἔξεστι γὰρ αὖ

καὶ ὁμοούσιον ἡμῖν κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. οὐκ οὖν ἵνα σαρκὶ διαφορῶσι τὸν υἱὸν μόνον καὶ οὐ θεόν. τὸν αὐτὸν δὲ εἶναι φασὶ, τὸν πρὸ αἰώνων καὶ ἐν ἐσχάτοις. δῆλον δὲ ὅτι τὸν ἐκ θεοῦ πρὸ, ὡς θεὸν, καὶ ἐκ γυναικὸς κατὰ σάρκα, ὡς ἄνθρ. πᾶς γὰρ ἂν νοοῖτο πρὸς ἡμᾶς ὁμοούσιος εἶναι κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. καίτοι γίνεσθαι ἐκ πρὸ κατὰ τὴν θεότητα. ἡμεῖ νοοῖτο καὶ λέγοιτο ἂν τὸ ὁμοῦ καὶ αὐτὸς ὁ αὐτὸς. αὐτοῖς ὧδε ταῦτ' ἔχειν νεστορίῳ δοκεῖ. τὸ ἔγκλημα δὲ μέλλον ὁ σωτὴρ αὐτὸς, πρὸς πάντα τοιαῦτα. ἔφη γοῦν ζητοῦντας ἐξηγούμενος. διὰ τοῦτο καὶ χὶ ὁ θεὸς λόγος ὀνομάζεται, ὥσπερ ἐκεῖ τὴν ζωὴν φῶς τὴν πρὸς τὸν χὶ, δηλονοτι. καὶ πάλιν. ἀσύγκριτον τοίνυν τὴν τῶν φύσεων ὑπεροχὴν ζωὴ φῶς. ὁμολογοῦμεν τὸν ἐν ἀνθρ. γεγ. σεβόμεθα τὸν ὑφ' ἡμᾶς ζωὴ φῶς τῷ παντοκράτορι θεῷ συμπροσκυνούμενον αὐτοῦ. ὁρᾷς οὖν ὅσον ἐκεῖνο ἐστὶ τὸ ἀπηχὲς ὁ λόγος αὐτῷ; δυσσεβῆσαι γὰρ τὸν ἀναίτιόν φαμεν μετεμέσασθαι. χὶ μὲν ἰδικῶς ὀνομάζεσθαι φησὶ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. ἐκεῖνο δὲ τὴν ζωὴ φῶς τὴν πρὸς τὸν χὶ, δηλονοτι. ἆρ' οὖν οὐ δύο χριστοὺς ἐναργέστατα λέγει; οὐκ ἄνου θεῷ συμπροσκυνούμενον σέβειν οὐκ οἶδ' ὅπως ὁμολογεῖ; ταῦτ' οὖν ἀδελφὰ τοῖς παρ' ἐκείνου ὁρᾶται; οὐκ αὐτάξιά φησιν ἔχειν πρὸς ἀγῶνα τῶν ἐννοιῶν τὴν δύναμιν; ὁμοῦ γε, δύο φησὶν ἐναργῶς. οἱ δὲ, χὶ ἵνα καὶ υἱὸν καὶ θεὸν καὶ κύριον ὁμολογοῦσι προσκυνεῖν. αὐτὸν ἐν πρὸς κατὰ τὴν θεότητα, καὶ ἐκ τοῦ σπέρματος Δαυὶδ κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. δύο μὲν γὰρ φύσεων ἑνώσιν γενέσθαι φασὶ· πάλιν, ἵνα χὶ καὶ ἵνα κύριον ὁμολογοῦσι σεβεῖν. μέγιστον γὰρ σκέμμα ὁ λόγος,

ὧδε τε καὶ οἰκειότερον τὸ ἀληθὲς, ἢ βασίλειος. οἰκοῦν νεοτέριος μὲν ἀναπολογήτως ἐπανορθοῦται τοὺς μονογνώμονας τοῦ τοῦ θεοῦ κατὰ σάρκα γένεσιν. οὐ γάρ τοι τετέχθαι φασὶν αὐτὸν ἐκ γυναικὸς κατ' αὐτὰς χαρακτῆρας. ἔφη γάρ οὕτω. τὸ πᾶν ἀληθὲς τὸν θεὸν ἐκ τῆς χειροτόνου πρὸ γένους, πρὸ τῆς θήκης ἐδιδαχθημεν χαρακτῆρος. τὸ δὲ γίνεσθαι θεὸν οὐ ξένως, οὐ δικαίως ἐδιδάχθημεν. ἐκ ἑτέρας δὲ πάλιν ἐξηγήσεως, οὐ δικαίως τοίνυν ἡ θήκη χαρακτὴρ θεοῦ ἐκ τῆς χειροτόνου πρὸ γένους μεμνῆσθαι λέγει. αὐτὰ χὶ ἵνα. υἱὸν. καὶ κύριον. ὁπότε δὲ ταῦτα λέγων ἡς υἱοὺς δυοπρεπεῖς τὸν ἕνα. καὶ ἕτερον μέν φησιν εἶναι φασὶ υἱὸν καὶ χὶ καὶ κύριον, τὸν ἐκ θεοῦ πρὸς γέννησιν θεϊκὴν λόγον. ἕτερον δὲ πάλιν αὖ μερίζεις τὲ καὶ ἰδικῶς υἱὸν καὶ χὶ καὶ κύριον τὸν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. πᾶς ἂν ἐνδοιάσοι τις αὐτὸ δὴ τοῦτο ζητῶν μονονουχὶ βοῶντος ἑκάστου. οἱ δὲ, ὅπως ὀνομάζοιτο τὲ καὶ ἁγίας παρθένου γένος. εἴναί τε εἶναι φασὶ υἱὸν καὶ χὶ καὶ κύριον. τέλειον ἐν θεότητι. τέλειον ἐν ἀνθρωπότητι, ἅτε δὴ καὶ ἐνωμένων αὐτοῦ τῆς σαρκὸς ἀψύχῳ νοερᾷ. ὁπότε γὰρ οἰκείτερον εἶναι φασὶν υἱὸν τὸν ἐκ θεοῦ πρὸς λόγον. ἕτερον δὲ πάλιν τὸν ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου κατὰ νεστορίῳ δοκεῖ. εἶναι δὲ μεῖζον καὶ τὸν αὐτὸν, ὥφθη ἀγγέλοις καὶ μεγάλῃ ἐξ ἁγίων, διαφέρων ἀγγέλων ἐφέλξῃς. προσκυνήσουσι γάρ. τίς ἀγγέλων, σημαίνοντες, ὅτι τέλειος θεὸς. τέλειος δὲ καὶ ἄνθρωπος. τὸν πρὸ αἰώνων μὲν ἐκ τοῦ πρὸς γέννησιν θεϊκὴν κατὰ τὴν θεότητα. ὀπτηκάστου δὲ τῶν ἡμερῶν, δι' ἡμᾶς καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν, ἐκ μητρὸς ἁγίας παρθένου κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα. ὁμοούσιον τῷ πατρὶ τὸν αὐτὸν κατὰ τὴν θεότητα,

καὶ ὁμοούσιον

καὶ τὰς ἀρχὰς φασί. καὶ σύμβασιν οἰκονομικὴν
καὶ ἀπόρρητον ἀληθῶς πεπεχθαι φασὶν αὐτο-
μόλων πεπραγμάτων, ἃς ἔνωσιν ἀδιαίρετον. οὐχ ἧτ-
τον καὶ τὰ τίνας, τῶν ἀρχαιοτέρων αἱρετικῶν ἐξ
ἰδίας λαβόντα φύσεως. τουτέστι τῆς θεϊκῆς, εἶναι-
τῷ καὶ τὰ σκηνώματα τὸ σῶμα τὸν τοῦ ἘΠΛόγου ὑπο-
νοήσαντα. ἐπόμενοι δὲ τοῖς ἀποστόλοις τοῖς θεοπνεύ-
στοις γεγράφασι, καὶ τῆς αἰτίας πρὸ ἔνου λαβεῖν αὐτὸ
διαβεβαιούμεθα. ταὐτὸν τοὶ τὰ ἐξ ὧν ἐστιν ὁ θεὸς
καὶ μονὰς ἐκ δυάδος καὶ πάλιν ἐξ ἑνός. ὡς ἐν ἑνώσεως λό-
γῳ ὁμολογοῦμεν, δύο μὲν φύσεις ἀνάλυσιν φαμέν. μετὰ δὲ τὴν
τὴν ἕνωσιν ὡς ἀνυπομόνως ἠνέχθη τῆς ἐξ δύο διαι-
μένης, μίαν εἶναι πιστεύομεν τὴν τοῦ ἑνὸς φύσιν
ὡς ἑνός. πάλιν, ἐπειδὴ θεάνθρωπός ἐστιν ὁ Χριστός·
ἡ δὲ διηλεγμένη Χριστωθῆναι καὶ ἐνανθρωπῆσαι θεὸν
ὢν ὁ λόγος, διαρρήδην οὕτω πεπαίδευται, ἕνα τὸν ὑπο-
στάντα. μεμενήκασι μὲν ὁπόσοι μὲν ὁμολογοῦσι δὲ πρὸς
ἥμᾶς καὶ ἀσύγχυτος παντελὴς ἡ ἕνωσις. ἀμφὶ μὲν
ἴσως ἐκεῖνο φαῖεν ἂν οἱ διϊσταμενοπάθειαν. ἰδοὺ δὴ Χρι-
στὸς οἱ τῆς ὀρθῆς πίστεως τὴν ὁμολογίαν ποιού-
μενοι, δύο μὲν οὐ λέγουσι φύσεις. διηρῆσθαι δὲ
τὰς τῶν ἐναργῶν φωνὰς διαλήγουσι, καίτοι τὴν
διαφορὰν αὐτῶν. εἶπα πῶς οὐκ ἐναντία ταῦτ'
τοῖς σοῖς. οὐδὲ μὲν ἂν εἶχοι πρόσωπος δύσιν ἤγουν
ὑποστάσεσι τὰς φωνὰς διανεῖμεν. αἰνῶ βέλτιστοι
φαίην ἄν. μεμεφάμεθα ἐν τοῖς κεφαλαίοις. ἐπ-
εὶ πρόσωπος δύσιν ἤγουν ὑποστάσεσι, διανεῖμε
τὰς φωνάς. καὶ τὰς μὲν, ὡς ἀνῳ πρέπον ἐν τῷ λό-
γῳ ἰδικῶς νοουμένῳ προσετίθη. τὰς δὲ, ὡς θεοπρε-
πῶς μονὴν τῷ ἐν τῷ λόγῳ, οὕτως ἐγὼ καὶ τέκνα εἶπος.

φωνῶν δὲ διαφορὰν, καὶ τοῦδ' ἕνα τρόπον ἀνυμνήσαι,
ἢ καὶ ἀποβλέπον ποιήσεσθαι τὸ μεμερίζειν αὐτάς, ὡς
ἀνῳ καὶ τὰ μονὰς τῷ ἐκ πρὸς λόγῳ, καὶ ἀνωτάλιν
καὶ τὰ μονὰς, ἀνῳ νοουμένῳ τῷ ἐκ γυναικός. μετὰ (ιη)
γὰρ ὁμολογουμένως ἡ τοιαύτη φύσις. ἴσασθε δὲ ὅτι
σεσαρκωμένου τοῦ καὶ ἐνανθρωπήσαντος καθ' ὑπόστα-
σιν τὸν δὲ τρόπον ὃν ἐσαρκώθη τε καὶ ἐνανθρώπη-
σεν, ἀπορρητοτέρα ἐστὶν ἡ θεολογία. καὶ ἀφορίσασθαι αὖ τὸν τοῦ
θεοῦ λόγου, δουλοῦ τε λαβόντα μορφὴν, καὶ ἐν ὁμοιώ- (ιθ)
ματι ἀνῳ γενομένου καθ' ἡμᾶς ἀναστραφέντα. καὶ καθόλου -
τὸ δὴ τοιοῦτον καὶ μόνον, νοεῖσθαι αὖ ἐπὶ τῶν φύσεων. ἤγουν
ἐννοιῶν διαφορᾶς. οὐχ ἧττον ταὐτὸν ἐνυποίστατον
φύσιν ἀνθρωπότητος. ἐπεὶ πῶς ἂν ἐκείνου ἐνυποστάτου (κ)
πολυπραγμονήσαι τρόπος, δυοῖν αἰῶσιν ἀπορρή-
των τε καὶ ἀσυγχύτως ἑνωθεισῶν καθ' ἕνωσιν,
ὁρᾶν δὲ παύεται ὁ ἀπείρων νοῦς. ἐνωθέντα μενεῖν, διϊέν-
αι οὐδαμῶς. αἰῶνα τὸν ἐξ ἀφθορίαν καὶ θεὸν καὶ τὸν
καὶ χὺ καὶ πῶ εἶναι τετιμημένα καὶ ἀρρήτως, ἃς δεξιᾶς.
ἑτέρᾳ δὲ παντελῶς θεᾷ ταύτην ἡνεσμένου καὶ δο-
δοξία. ἐπικεῖσθαι μὲν ὁμολογῶν ὅτι καὶ ἐσαρ-
κώθη καὶ ἐνανθρώπησε θεὸς ὢν ὁ λόγος. πῶς δεῖ
σεσαρκῶσθαι διώκομεν οὐκέτι δύο μὲν οὐ λέγει
φύσεις. ἀποδιίσησι δὲ αἰῶνος αὐτάς. ἓν ἰδίᾳ πη-
θείς, καὶ ὁμοίως ἄνῳ ἀνὰ μέσος, ἕνα φθόγγον θεῖ
σχετικῶς καὶ τὰ μονὴν τῷ ἐσόμενον. ἤγουν αὐθυ-
πόστατον. ἓν φὴ οὕτως. ἀμφίεσις τοῦ φανομένου θεοῦ.
διὰ τοῦτο τοῦ μὴ χωριζομένου πῶς σημεῖ οὐχωρί-
ζω. χωρίζω τὰς φύσεις, αἰῶνα πῶς σκιώπειν.

οἱ δὲ λοιποὶ πάντες ἀνθρωποφυεῖς ἀδελφοί, πάσαις ἐξ ὧν
νοοῦνται χεῖ, ὡς εἰκὸς ἀνάγκης καὶ μεγέθους, εἰννοίαις δεχόμεῖ,
φύσεων μέλει ἑρμήνεσι διαφορᾶν. ὅτι μὲν γὰρ τὸν ὡς
ἔφην εἰκονόστασιν φύσει καὶ θεότητος τέκνα καὶ ἀνθρω-
πότητος. εἶναι γὰρ μέλει νῷν καὶ χεῖ καὶ πῷ. καὶ ὡς εἰνός
ὄντως ἀληθῶς, εἶν ἀὐτοῦ καὶ τὸ πρόσωπον εἶναι φα-
σί. μεσαίζουσι δὲ καὶ οὐδένα ἔχοντα πάντα νῶμεθα.
οὔτε μέλει φύσεως παρακλήσεσθαι τῶν διαιρέσεων.
καὶ θᾶ φρονῶν ἐδόξε τῷ τῶν ἀθλίων αἱρεμέτων ἅπα-
γμήν. διαιρεθῆναι δὲ μέγιστα διαστήσουσα τὰς ὧν πῷ φω-
νάς. προέπτυ τὲ φασὶν αὐτὰς, οὐ τὰς μέλει καὶ τὰ μέ-
γιστα ὡς τῷ τῷ σκοῦ πρὸς λόγω, τὰς δὲ, ὡς ἑτέρῳ πα-
λιν τῷ τῷ σκοῦ γνωμικός. αἰγὰ τὰς μέλει, τὴν θεότητα
αὐτοῦ. τὰς δὲ, πάλιν τὴν αὐτοῦ ἀνθρωπότητα. ἐξ
ᾗ ἐστιν ὁ αὐτὸς καὶ αὐτός. εἶναι δὲ φασι καὶ ἑτέρας,
κοινωνοῦσιν ἡ ἔχει, ἔχοντα τινά, καὶ οἷον ἐκκλεφωβλε-
πουσας θεότητά τε καὶ ἀνθρωπότητα λέγω. οἷον
δὲ δὴ τί φημι. κἀμέλει, ᾗ ἔστι τῶν φωνῶν ὅτι μεγάλη
ἐστι θεοπρεπής. κἂν δὲ, οὕτω πάλιν ἀνθρωποπρε-
πής. αἱ δὲ, μεσόκοιν τινὰ τάξιν ἐπέχουσι. ἐμφα-
νίζουσι τὸν υἱὸν ᾗ ὄντα καὶ αὐτὸν οἰκεῖόν τε καὶ ἐν
ταυτῷ. ὅταν μέλῃ ᾗ τῷ φιλάνθρωπον λέγω. τὸ ὕδωρ
χεόμενον μεθεῖμεν εἶναι, καὶ οἷα εἰώναμεν φίλιπ-
πε; οὐ πῖσαι ὅτι ἐγὼ ἐν τῷ πεῖ, καὶ ὅπερ ἐν
ἐμοί ἐστιν, ὁ ἐωρακὼς ἐμέ, ἑώρακε τὸν πέρ. ἐγὼ
καὶ ὁ πὴρ ἓν ἐσμεν, θεοπρεπεστάτην εἶναι διαβε-
βαιούμεθα τὴν φωνήν. ὅταν δὲ τοῖς ἰουδαίων ὧν-
παλιν δήμοις ἐκλογίζωμεν. ἐγὼ τέκνα τοῦ ἀβρα-
αὰμ ἦτε, τὰ ἔργα τοῦ ἀβραὰμ ἐποιεῖτε ἂν. νῦν
δὲ ζητεῖτέμε ἀποκτεῖναι. ἄνον ὃς τὴν ἀλήθειαν

ὑμῖν λελάληκα. τοῦτο ἀβραὰμ οὐκ ἐποίησεν· ἄν-
θρωποπρεπῶς ἡρήθαι τὰ τοιαῦτ φασμέν· πάλιν
τοῦ υἱοῦ τὸν θεοπρεπῆ, καὶ μέλλοι τὰς αἰῶνας.
ἐξ ᾗ ἐστὶν ὧν. μεῖζονα αἰῶνος. οὐ τὸ εἶναι ἐξ ἀφῆς. ἐνπρος-
λήπτη δὲ μᾶλλον ἔχρηνε καὶ αἰῶνιος μεῖζονος. ἔστι-
δὲ δὲ ᾗ ἐξ καὶ πρὸς καὶ πρό, ἐν αὐτοῦ καὶ πρόσω-
πον εἶναι φασμέν, ἡμεῖς τε καὶ πάντοι. μεῖζος δὲ ἐστὶν
φωνὰς ἐνάνας διαβεβαιούμεθα, οἷον ὅταν ὁμοι-
κλίος μεγέθη παῦλος· ἐξ ἐξ ᾗ ἐξ καὶ σήμερον, ὁ
αὐτὸς καὶ ᾗς τοὺς αἰῶνας. καὶ πάλιν· ἐνπερ ἦσαν
θεοὶ πολλοὶ καὶ κύριοι πολλοὶ ἐνῆσι τῷ ὀνόμῳ καὶ
ὧν τῶν γῆς, ἀλλὰ ἡμεῖν, ᾗς ᾗ ὁ πὴρ ἐξ οὗ τὰ πάν-
τα. καὶ ᾗς κῦ ἐξ ᾗ δι οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι
αὐτοῦ. καὶ πάλιν. κύριεμεν γῆ αὐτὸς ἐγώ, ἀνάθε-
μα εἶναι ἀπὸ τῷ ἐνπρ τῶν ἀδελφῶν μου τῶν συν-
γενῶν μου κατὰ σάρκα· οἵτινες εἰσὶν ἰσραηλῖται·
ὧν ἐστιν ἡ υἱοθεσία καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ λατρεί-
α καὶ αἱ ἐπαγγελίαι· ὧνοι πατέρες, καὶ ἐξ ὧν τὸ κατὰ
σάρκα χεῖ ὁ ὢν ὧν πάντων θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶ-
νας ἀμεῖν. ἴδου γῆ ἰδοὺ χῦ ἴῦ ὀνομάζομεν ᾗς καὶ
σήμερον, τὸν αὐτὸν εἶναι φασὶ καὶ ᾗς τοὺς αἰῶνας,
καὶ διὰ τοῦ γνωσθῆναι τὰ πάντα. καὶ τὸν κατὰ σαρ-
κα ἐξ ἰουδαίων, ὧν πάντων ὀνομάζομεν ᾗν. καὶ μὴν
καὶ εὐλογητὸν εἶναι φασὶν εἰς τοὺς αἰῶνας, μὴ
τοίνυν διελκυσθῶμεν τοῦτοις τὰς ὧν τῶν πῶ φωνάς.
ἔχουσι γῆ σύνταυτῷ τὸ θεοπρεπές καὶ τὸ αἰνίνον.
ἐφαρμοσον δὲ μᾶλλον αὐτὰς, ὡς ἐνὶ τῷ τοῦ-
τέστι τῷ θῷ λόγῳ σταυρωμένῳ. ἑτέρων τοίνυν
ἐστὶ τὸ διαιρεῖν τὰς φύσεις, καὶ τοῦτο μετὰ τιμῆς ἐάω-
σιν, καὶ κατὰ μόνην ἰσοτιμίαν ζωῆς φαμὲν λέγειν

ἀνὸν δῶ. καὶ ὁμοῖ ἕτερον. τὸ, φωνὰν ἀδείαν διαφορᾷ. ποῦ τοι γλῶσσαι ταῖς νεοφεύτου κλωφωνίαις, τὰ ἐκάνων ζωυζέχα. εἰ γὰρ καὶ τισὶ δοκεῖ τῶν λέξεων ἡ ζωοθήκη κεῖ, ὧν ῥημάτων ἢ πρὸ φοεᾷ, τῆς ἰσχνῆς αὖραν ἀκριβάσας ἀποκλιμεπάνεσθαι, θαυμαστὸν οὐδέν. δυσικφάνητα γὰρ τὰ τοιάδε κλόνα. ταῦτ τοι καὶ ὁ θεσπέσιος παῦλος ἐζωσμένος τὸν λόγον, ἐνάνοις ἐξ τοῦ σώματος αὐτοῦ. ὅτι γὰρ οὐ μεμίζοισιν ἐς δύο τὸν ἄνα κῶ ἐν χῶ, χρὴν λέγοντες ἐφαρμόζεσθαι τὰς φωνάς. τὴ μὲν θεότητι αὐτοῦ τὰς θεοπρεπεῖς. τῇ δὲ ἀνθρωπότητι αὐτοῦ πάλιν τὰς ἀνθρωπίνας, πάσι οἰκειότατον ἐν ἀρχοῖ. διαβεβαιοῦνται γὰρ ὡς ἔφλω. ὅτι αὐτὸς ὁ ἐν τῷ πρὸς λόγῳ γλυκυπικρὸς πρὸ αἰώνων, καὶ ἐν ἐσχάτοις καιροῖς ἐγλυκύνθη καὶ ἐκράθη ἐκ τῆς ἁγίας παρθένου. προσεπάγουσι δὲ ὅτι διαφόρως ἀφθεγξάμενος καὶ ἀσύγχυτον εἶναι, καὶ θεὸν εἶναι πίσσοίσι τὸν ἁγίαν παρθένον, καὶ ἄνα κλόνον καὶ χῶ καὶ κῶ ὁμολογοῦσι σαφῶς. ἀπίθανον δὲ παῦλον λέγειν καὶ διαστέμενόν τε δύο τὸν ἄνα νομίζειν αὐτούς. οὐ γὰρ οἷόν τε τοῦτο προηλθον ἀποκλιξίας ὡς παῦλος ἑαυτοῦ ζωυζάμην. εἰ καὶ τέλυσιν ὀρθῶς, οἰκονομοῦντες ἀβούλως. εἰ γὰρ τῆς νεοφεύτου ζωφερέοντας δόξας, παῖς αὐτὰς ἀνατιθεμετίζουσιν, ὡς βεβήλους καὶ μυσερᾶς. οἷμαι δὲ ἀγῶ καὶ τὰς ἀνατιθεμετίζουσιν, ὡς βεβήλους καὶ μυσερᾶς. οἷμαι δὲ ἀγῶ καὶ τὰς αἱπὶ ἔπαν, διὰς τῆς τοῦ πρὸ ἐλθόν οἰκονομίας. ἐπεὶ δὲ γὰρ οἱ τῆς ἀρέου δυσεβέως ὑπασπισταί. τῆς ἀληθοῦ λόγου δώσομεν ἀνοσίως ἐκκεκαπηλεύοντος, τὸν ἐκ τοῦ φασὶ λόγου γλυκυπικρὸν μελῶ ἀῶν. παλιὼ ἀνύχῳ προσχρήσεσθαι σώματι. προσέπουσι τοῦτο φίλο-

πανεργος. ἵνα τὰς ἀνθρωπίνας φωνὰς αὐτῷ πρεσ-
νεμόντες, ὡς ἐν μέσοιν ὄντι τῆς τοῦ πρὸ ὑπερεχῇ,
τοῖς πρὸ αὐτῷ καθωμιλημένοις, ἐπεὶ δὲ πανδουσιν, ἑτερο-
φυῆ τε αὐτὸν εἶναι λέγωσι. ταῦτα τοι γὰρ δεδιότες
οἱ ἐκ τῆς ἀναστολῆς. μὴ ἄρα πως ἡ τοῦ τοῦ λόγου πε-
ποιημένη μωσία δόξα τε καὶ φύσις. ἀπόγμα τῶν ἀνί-
νων ἡγεμονιῶν διαπλῶ μεσίτα ζωρηὸς οἰκονομίαν, δι-
ελόζουσι τὰς φωνάς. οὐκ ἄρ δύο τεμνόντες εἰς ἕφλω
τὸν ἄνα υἱὸν καὶ κῶ. αἰγὰ τὰς μελῶ, τῇ θεότητι αὐτ
προσονέμοντες, τὰς δὲ τῇ ἀνθρωπότητι πάλιν τῇ αὐ-
τοῦ. παλιὼ τὰς παῦλος εἰνός. ζῶν θόμενοι δὲ ὅτι
μεγέθφε τισὶ τῶν ὧπιδάων ὁ σὺν ἁβὲ σαῦλος καὶ θε-
οσεβὲς αὖλος ὀπίσηοπος ἰωάννης, ὡ ζωὴ ἐμοῦ ζωφερὸς
διδάξαντος. καὶ λαμπερᾷ τῇ φωνῇ ὁμολογῶν μεδιὸν
φύσεων τὸ διάφορον. διαιρῶν δὲ τὰς φωνὰς καθαρ-
λήλως ταῖς φύσεσι. καὶ ἐπαῦλῳ δὴ τοῦτο σαφῶς δια-
λέζοντα τινές. ὧν οὓς ἀναγκαῖον καὶ πρόσχημα τοῦτο
ἡμεῖς ἐποῦν, οὐκ ἀγνοοῦντες ὡσὶ τελετότητος. ὅτι τῆς ἀ-
πολιναριόυ δόξης τὸν μεδμον τῶν ἐκεῖ καθαιρούντες
ὠῶσι σωλῆν, ὡσὶ ἔφλω. ὅτι καὶ ἀλλοῖον εἶναι φησι
τὸ ἐξ ἡμῶν σῶμα χῦ, καὶ ὅτι κρᾶσις ἢ σύγχυσις ἢ
φύρμας, ἢ μεταβολὴ τοῦ τοῦ λόγου γέγονεν ἐς τὸ
ζωρκα. ἢ γοῦν τὴν ζωρκὸς μεταφοίτησιν ἐς φύ-
σιν θεότητος, ὡς μενδεὺ ἔτι σωζεσθαι καθαρᾶς, μή-
τε μελῶ εἶναι ὀέξιν. ὡσ' ἔθεν δὲ πρὸς τοῦτο, καὶ
ταῖς ἀρέου μεσουμφέρεσθαι δυσφημείαις, δικαίοις
τὸ μὲν ἐθελὸν διαφορᾷ ἁδεῖαν φωνῶν. καὶ τὰς
μελῶ, εἶναι λέγειν διαπρεπεῖς. τὰς δὲ, ἀνθρωπίνας,
καὶ πρεπούσας μᾶλλον τῇ οἰκονομίᾳ τῇ μετὰ ζωρ-
κὸς. εἰμὶ δὲ ὅπῃ τῶν τοιούτων ἀποπλημμελῶν, μεμερ-

τυρήσειν ἐτέρους ἢ σὺ τελέσεις. πολλὰ ἔδει σοι-
δικαιοῦσθαι, ἀπολογεῖσθαι. ταῦτα τοι μέλεσσα
πρὸς τὸν θεοσεβέστατον αὐτοῦ. ὡς οὔτε σοι φρόνημα
πρόσεστι τὸ ἄρδην τε καὶ ἀπολωλεκέναι, οὔτε μὴν
μετὰ πεποιῆσθαι τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἢ ὡς ἔοικε φημί.
αὐτοῦ δὲ ἧς φύσιν θεότητος, μετὰ φύσιν τὸν ἔοικε.
διὰ τὸ ἄτρεπτον εἶναι καὶ ἀναλλοίωτον τὸν τοῦ θεοῦ
λόγον. ἀνεφικτὸν δὲ καὶ τὸ ἕτερον. οὔτε μὴν ἀνή-
ρηκε πόλεμος διαφορᾶς. αὐγοῖδα τὸν ὧν θεο-
πρεπῶς ἀγῶνα καὶ οὐ θρασυπόνους διαλεγόμενον. ἐπί-
περ εἰσὶν ἐν ταυτῷ θεῷ καὶ αὐτός. οἰκοῦσι αὐτῷ δὴ καὶ
τὰ θέλων μέλεσσα ὅπερ εἶδον ἔφασκεν
ὁμολογῆσαι τῶν φύσεων τὸ διάφορον. καὶ διαιρεῖν τὰς
φωνὰς καὶ ταλλήλως ταῖς φύσεσιν. αἱ δὲ τοιαῦται λέ-
ξεις, ἐμοὶ μὲν οὐκ ἔοικεν. οὐδὲ φωνήσειν δὲ πρὸς αὐ-
τοῦ. πεπείσθω δὲ τοῖς ἡμετέροις προσομιλεῖν ἀνεκ-
κλίτως. ἀφικτὸν γὰρ πρόσεστι ὁ θεοσεβέστατος ὀρθόδο-
ξος παῦλος, τῆς ἐμεσοσύνης. εἰ παλαίου κεκινη-
μένου περὶ τῆς ὀρθῆς καὶ ἀμεμπτοτέρας πίστεως, δι-
πλῶς θαῤῥεῖν μὲν καὶ μεγάλα εἰκὸς διασῳζόμενα, ἢ
ζωσανεὶ τοῖς μέλεσσι πρὸς τοῦτο τῆς ἀοιδήσεως μένη-
μένης καὶ θεσπεσιωδοῦ πρὸς ἡμῶν ἀθανασίου. πρὸς
ὧν πλεῖον ὧν ὁ κρατῶν τῆς νοερᾶς. ἐγὼ δὲ ἔφην.
ὅτι ἡ σωζέσθω πρὸς ἡμῶν οὐ νενοσφισμένον τὸ μέλε-
μεσ. πρόσεστι ποιῆσαι ἡμῖν τῶν αὐτοῦ πολλὰ πρὸς
ἀληθείας εἰκότα, ζωσανεὶ ἔοικεν ἀὖ, πάντα τε καὶ
πάντως. ὁ δὲ, πρὸς τοῦτο ἔφασκεν, εἴθε μὲν καὶ
αὐτὸς πλεῖον ὧν ὁ κρατῶν. βουλεύσθω δὲ ἐκ τῶν πρὸς ἡμῶν
ἀντιμελεφόντων, πολλὰ μεμφορηθῆναι καὶ μεμεθύσθαι. πό-
τερον πόλεμος πρέπει ποιῆσθαι τὰ αὐτῶν βιβλία, ἢ μέ-

καὶ δὴ λαβὼν αὐτὰ μέλεσσα παλαιά, καὶ οἷς ἔοικε
φέρεσθαι ἐμπεφυκότων, διέρρηξε ταῦτα νενοσφισμένα.
καὶ πρὸς ἕτερα ἐκ τῶν πρὸς ἡμέτερα βιβλίων, ἴσα ποιῆ-
σαι. πέμπει τε τρισὶ αὐτοκόμοις ἐκκλησίαις, ὁ δὴ
καὶ μάγνητες. καὶ τοῦτο ἔσται ὁ μέλεσσα φεύγειν δύνασθαι
ἔοικεν καὶ θεοσεβέστατος ὀρθόδοξος ἰωάννης ὁ
πατρίκιος περὶ ἐμοῦ, ὅτι ἐξεῖθέν τε τῆς ἐκκλησίας
πόσεως, ζωσανεὶ φανείς, ἡμῖν καὶ τῶν πεπραγμένων πρέ-
δοσιν. μικρὸν καὶ ἐξαίφνης ἵν' οὕτως ἔτι πως γλυκάθαι
καὶ δεῦρο εἰσέρχεσθαι. ἐὰν δὲ περιπορεύωσι τινες ὧδε
λῶ ὡς μέλεσσα φθάσαι πρὸς τοῦ δυνατωτέρου πρόσ-
βυτέρου τῆς ῥωμαίων ἐκκλησίας φιλίππου. ὡς μὴ
τοῦ ὁσιωτάτου ὧδε ποιμένος ξύλου χαλεπήναντος
ὧδε τῇ νεοτόμου καθαιρέσει, καὶ ἐκρίψαντος αὐτῷ,
μὴ πισεύσειν ὅσα ὁ στόμα. ἐπέφανε γὰρ τῇ ἐμῇ
ζωσανεὶ μέλεσσα. καὶ ταῦτα ἐβεβαίωσε τὰ πρὸς αὐ-
τῆς πεφθέντα, καὶ ὅσιν ὁμόφρων ἡμῖν. εἰ δὲ δὴ
καὶ ὡς πρὸς ἐμοῦ μέλεσσα ὧδε ποιεῖσθαι πρόσεστι
ναν ὧδε ζολή, ὡς μείζονος οὔσης ἐφοῖς πεπεφθαι-
μένων ὧδε ζολή τῶν ἐφεσίων πόλεων, ἡλιάδων καὶ τοῦ ῥ. οὐ
μὴν γὰρ διὰ τῶν τοῦ σῶ χάριν ἐν πολλῷ φρενός, καὶ
τοῦ ἤθους οὐκ ἐκπεφορήμεθα λογισμοῦ. πρό-
σεστι τῶν πρὸς σοὶ ἀδελφότητα. σὲ ἡ ζωὴ ἐμοὶ σὺν
πρὸς μέλεσσα ὁρᾶν:—

Τοῦ αὐτοῦ πρὸς ὀνάσιμον ὧδε ὁσιώτατον νικηφό-
ρον πατριάρχου. ζωσανεὶ: περιόμενον
ἐμοὶ πολλῷ ἀδελφῷ καὶ συλλειτουργῷ ὀνασίμῳ.
πνεῦμα ἐν κῷ χαίρειν:—

Δῆλον ὡς ἦλθε τῇ σῇ θεοσεβείᾳ τὰ πρὸς ἐμοῦ πολουθήσαντα, ρκ
ὧδε τῇ ἡμῶν τῶν ἐκκλησιῶν κατάσῃ ζωσανεί.

ἀφικέσθαι τοίνυν ὁ κυβερνήτης ὁ θεομισέστατος
Διβούλιος καὶ ὁ κυβερνος ἀφιλόκαλος ἥς τινι αὐλιό-
χαν, ὧν Φερεκλέους καὶ βασιλικὰς συλλαβὰς· αὐ-
τῷ δὲ κληρονόμῳ τῶν διλαβεστάτου τῆς ἀποστολέων
ἐκκλησίας ὁσιωτάτου ἰωάννην, ἀναθεματίζομεν
μὲν τὰ μεταξὺ νεστορίου δόγματα. καὶ ἀπὸ φρίκης
δὲ καὶ τινι καθαίρεσιν αὐτοῦ, καθόμοιότητα τῆς
αἱρέσεως ἐκείνου. ζηλοῦμεν τε οὐδὲν τινι παρ' ἡμῶν καὶ
νωνίαν. καὶ ἡμεῖς δὲ ὡσαύτως τῶν μεταξυμένων, αὐτῶν.
τινές δὲ τῶν καθ' ἡμᾶς ἀναστολικῶν ὡσιωτάτων. οὕτω
τάξαι νεστορίου καὶ κεχωρισμένοι τε, οἱ καὶ πρόσκασιν
αὐτῷ γενέσθαι τινι ὀρθὴν λυποῦσι πίστιν, καὶ τῇ δό-
ξῃ τοῦ πατρὸς ἡμῶν στρ προσκρούουσιν, οὐ μεδὲ
προσκαλέσασθαι χρῆναι πρός με τὸν θεοσεβεστάτου
καὶ ὁσιωτάτου τῆς βεροιαίων ὀπτίσκοπον ἐκεῖνον,
ἢ καὶ τινα, ὡς αὐτῶν καὶ τοιούτων. χρῆναι μὲν αὐτὸν
τὰ τε παρ' ἡμῶν χρηφέντα καὶ τὰ νεστορίου παρα-
λυθῆναι, καὶ ὡς ἔκαστα εἰρῆσθαι. ἐκκλησιάζειν δὲ
μετὰ τῆς ἐκβολῆς τῆς πίστεως τῆς ὁμολογίας παρὰ
τῶν ἁγίων πατέρων ἐν τῇ νικαέων πόλει. οἱ δὲ δὴ καὶ ὁ-
σιότητος, ὅτι τοιαῦτα παλαι αὐτῶν αἱρετιζόντων ἦ-
σαν καὶ τινι ἐφεσίων πόλιν. ἐμὲ δὲ, πρὸς ταῦτ
ἔφασαν. ὅτι περήμεσε αὐτοῦσιν, οὐκ ἐνδεχόμενον. μ-
ηχρέφασθαι ἢ ὀρθῶς δὲ μηχρέφασθαι. τῇ ὀρθῇ καὶ
ἀπαραμέτῳ ἐκκλησιαζόντες πίστει. καὶ οὐδὲν τὸ
παθόπαν τῶν ἰδίων ἀρνούμενοι. οὐ γὰρ ἑτέρα τοῦτο
καθάπερ αὐτοί φασιν, ἀλλ' ἡμεῖς. ἀλλὰ τῆς ὀρ-
θοτάτης ἐλέγομεν πανταχοῦ, καὶ τῇ τῆς ἀληθείας
διωκάμεθ' ἐκκρεμόντα. χρῆναι δὲ μᾶλλον αὐτοὺς, μὴ
προσδεχομένους τοιοῦ καὶ ἀναβολῆς μηχρήσθαι τοιαύ-

τοις. μήτε μὴν ἔξω φέρεσθαι ἐξὸν ἀνεγκλήτων.
ἀλλὰ καὶ τὸ δόξαν ἐξ ἔξω καὶ αὐτῷ τῷ θεοσεβε-
στάτῳ καὶ θεοφιλεστάτῳ βασιλεῖ καὶ τῇ αὐγούστῃ ἐκκλη-
σίᾳ. τὰς νεστορίου φλυαρίας καὶ τὰς καταχρῆ ψευσ-
μένας δυσφημίας, ἀναθεματίζομεν. ὁμολογοῦμεν τε
τινι καθαίρεσιν αὐτοῦ. καὶ ἐκκλησιάζειν τῇ χλεσ τοῦ-
νίᾳ τοῦ ὁσιωτάτου καὶ θεοσεβεστάτου ὀπτισκόπου
μεξιμιανοῦ. τοιγαροῦν τοίνυν πρὸς ἐμοῦ διατεμε-
φθεῖσαν αὐτοῖς τῶν μεταμεμάτων. ἐκκλησιαζόντες
ὅτι οὐκ αὖ λαβοῖεν τινι κοινωνίαν, μὴ ἐκ πρόφα-
σιν ἐκκλησιῶν ἂν ἔδη ποιῆν αὐτοῖς, ἀποστέλλουσιν
εἰς τινι ἀλεξάνδρειαν, τὸν διλαβέστατον καὶ θεοφι-
λέστατον ὡσιώτατον τῆς ἐμεσηνῶν πασλον, ὀπτισ-
μενόμενον πρὸς με, κοινωνικὰ μὲν, ἐπαγορευθέν-
τα δὲ οὐ σφόδρα καὶ ἀκούσιος. πρόσεστι ποιῶν τὸ
ψῆ καὶ μεμεμένης πρὸς ἐκκλησίαν. ὡς οὖν ὀρθῶς τινων ἥρη-
μένων καὶ πεπεσμένων ἐν τῇ ἁγίᾳ συνόδῳ. καὶ
τὰς μὲν τοιαύτας ὠφελείας, οὐ προσποιοῦμαι. αὐτῷ
ἔφλω. ὅτι ἡ καὶ συγχωρήσεται αὐτῷ ὁ φιλάνθρωπος θεὸς
τοῖς φοβουμένοις, πῶς καὶ δευτέρας ἐπιτύχουσιν εὐ-
βρᾶς. ἀποδεχομένου δὲ τοῦ μεμνημένου θεο-
σεβεστάτου ὀπτισκόπου, ἐπὼ μᾶλλος δὲ διεβεβαιου-
μένου, μὴ τοιοῦτον ἐσμηκέναι σκοπὸν αὐτούς. εἰς
ἀσωλότητος δὲ μᾶλλον εἰπὼ τὸ γεγράφθαι ἢ ἐθέν, παρὼ
πασμὲν διὰ τινι αἰμάτων καὶ τοῦ. οὐ πρότερον δὲ
ἐπιθῆναι αὐτῷ συγχωρήσαι, ἢ μὴ βιβλίον ὀπτι-
δοὺς ἐγγεγράφως, ἀναθεματίσουσι τὰ νεστορίου δόγ-
ματα, καὶ ὁμολόγησον ἔχειν αὐτὸν κοινωνικόν,
καὶ ἐπὶ τῇ ἀναθεματίσει τοῦ διλαβεστάτου
ὀπτισκόπου μεξιμιανοῦ. καὶ ἡ ξίου μὲν, ὡς ὑπὲρ

πατέρων τῶν καλῶς τῷ ὠνομασμένῳ ὄντων θεοσεβεσ-
τάτων ἱεροκηρύκων τὰ τοιαῦτα βιβλία δοὺς, καὶ δεῦτε ἴσπε-
ρον ἡμεῖς πρὸς ὁσιοπατέρα. ἀνεσχόμεθα δὲ, οὐδαμῶς.
ἀλλὰ ἐλθόντες ἐξεπεμψάμεθα τὸν κυρίῳ μου τῷ θαυμασιω-
τάτῳ ἔπαρχον εὐβουλίῳ καὶ νοταρίῳ ἀδριανουπόλεως, δύο τῶν ἡ-
μετέρων κληρικῶν ἅμα αὐτοῖς ἀπόντων. ἐλλιπῶς χθὲς
καὶ ἐπαύω, ὅτι ἐκεῖ ἐπορεύθη ὁ θεοσεβέστατος ὅσι-
οσπατρος τῆς ἀντιοχέων ἰωάννης καὶ δεξάμενος τὸν-
τὸν ἀποδοχὴ τε καὶ κοινωνικῶς. ἐδυσχέρανε γὰρ αὐτῷ
τῷ βεκάρῃ, ὀφειλόμενον τῇ θαυμασιωτάτῃ ἔπαρ-
χος εὐβουλίῳ. ἐπορεύθη οὖν τοίνυν τοῦ θεοσε-
βεστάτου ὁσιοπατρος ἰωάννου. καὶ τῶν ἐκεῖσε αὐτῷ ὁσι-
ωτάτων. ὡσαυτῶς δὲ καὶ τὰ νεοφόρου δόγ-
ματα. καὶ ὁμολογεῖ ἐκείνων εἶναι αὐτὸν καὶ συνηρημένον.
καὶ ἐκεῖθεν ἐπὶ τὴν χάλκην τοῦ θεοσεβεστάτου ὁσι-
οσπατρος μακεδονίου, ἐπόθει δὲ καὶ ἐμὲ τὸν ταπεινὸν.
ταῦτα δὴ οὖν τοῖς καὶ καθ' ἡμῶν ἐφευρεταῖς ἀπολογούμενα
προσεπέθεντο τῷ δὲ τῆς ἁγίας ἐκκλησίας. ἔτι δὲ καὶ ἐκεῖ-
νο ἐπὶ ὀστότητος. ἐνέγκαμεν ἡμῖν ἐν ἀρχαῖς παλαιστι-
ρικαλῶν ὁ ἀλεξανδρείας καὶ θεοσεβέστατος ὁσιοπα-
τρος παῦλος, τῶν καθηρημένων ἐνόντα. ἡμᾶς δὲ τοῦ
τέθνηκε καὶ οὐθυμίου. καὶ ἱμερίου καὶ δωροθέ-
ου καὶ ἡξίου τὰ ἐπαύστοις ἀρχῶσι. διαστηνόμενος μὴ
ἑτέρως δυνάσθαι τὴν ἀρήνην τῶν ἐκκλησιῶν ἐνε-
χθῆναι πρὸς πάντας, ἀμὴ προσδεχθῆ καὶ τοῦτο. ἐμὸ
δὲ ἔφλω ἀδυνάτῳ πεφήνατι σπουδὴν αὐτοῦ, καὶ
τοῦτο οὐκ ἔσεσθαί ποτε παρ' ἡμεῶν. μεμένηκασι τοί-
νυν ἐν ᾧ καὶ νῦν ἅπαντα μήνυσιν, καὶ οὐ δεμία μέχρι
νῦν αὐτῶν μενήμη ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ταῖς περὶ
τῆς ἀρήνης τῶν ἐκκλησιῶν. μεμεφάσι δὲ τῷ αὐ-

τῷ ὁσιοτάτῳ καὶ ἐπεπεμφόσι πρὸς ἐμέ, καὶ πρὸς τὸν
θεοφιλεστάτους καὶ ὁσιωτάτους ὀρθοδόξους, τόν
τε τῆς μεγάλης ῥώμης ξύστου, καὶ τὸν τῆς ἁγίας κων-
σταντινουπόλεως ἐκκλησίας, μεξιμιανόν. καὶ
τὸν ἀνάγνωστον, ἀκριβῶς διδαχθῆναι ταῦτ' ἔτι ὑπὸ
τελεωτάτου. ὡσαὐτῶς μέντοι ἐπερα ἀνθ' ἑτέρων φλύα-
ρων ἀθροίζες, παραξῶσι τινὰς τῶν ἀδελφῶν, ὡς ἡμεῶν
ἀρνησαμένων ἁγίαν ὁμοούσιον τριάδα, καὶ τὰ τῶν νεοφόρου
δυσφημιῶν. ἐπιστάλκασι δὲ τὰ ἐγκλήματα τῶν ὁσιωτάτων τῆς
τεσσαρεσκαιδεκάφωτος πρὸς τὸν ἀλεξανδρείας τῆς
ἀντιοχέων θεοσεβεστάτου ὁσιοπατρος ἰωάννην. καὶ τῆς παρ' αὐτοῦ
γεγραφῆς πρὸς ἐμέ, ὡσὶ τῇ ἀναθεματισμῷ τῶν
νεοφόρου δυσφημιῶν, καὶ τῇ καθαιρέσει αὐτοῦ, πρὸς
ὀλιγάθων ἀκριβῶς τῆς σῆς τελεότητος. καὶ ἐκεῖθεν
ὡσαὐτῶς πρὸς ταῦτας, καμεξέστω μακάριε. πρὸς ἃ
πεπλήρωσθε σοὶ ἀδελφότητα. σὲ δὲ ἐμὲ ἡμεῖς, ἐν
κῷ πρὸς θεοφορωτάτῳ :— ἰωάννου ὡσιοπατρος ἀν-
τιοχέας, καὶ τῶν λοιπῶν τῶν ἐμὲ ἁγίων, ὡσαὐτῶς
πρὸς ξύστον ὡσιοπατρος ῥώμης. καὶ πρὸς κε-
φαλλον ὡσιοπατρος ἀλεξανδρείας, καὶ μεξιμια-
νὸν ὡσιοπατρος κωνσταντινουπόλεως :—
τοῖς ὁσιωτάτοις καὶ θεοφιλεστάτοις ἀδελφοῖς
καὶ συλλειτουργοῖς ξύστῳ. κεφαλλῷ. καὶ μεξι-
μιανῷ. ἰωάννης καὶ οἱ λοιποὶ πάντες οἱ ἐμὲ ἐρ-
ρῶσθαι.
ἐν κῷ χαίρετε :—

Καὶ ὡσαύτως καὶ σπουδὴν πᾶσι τοῖς ἱερῶσθαι λαμπροῖσι ρκδ
καὶ τῷ θεῷ τῆς ὡσιωτάτης λειτουργίαν πεπι-
στευμένοις πρὸς τοῦ παύτων ἡμεῶν σῆς χῦ, τὸ ἐν
ὀρθῇ πίστῃ διαπρεύπτειν. οὕτω τε διακόσμῃ τοὺς ὑπὸ
χεῖρα αὐτοῦ. οὕτω τοίνυν ἔχοντος τοῦ πεφιλημένου,

καὶ τὸ παρωχημένος ὡς ἐπιθαυμάσιος τῶν ὁσι-
βεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασιλέων, ἀλλὰ καὶ οὗτος
ἡ θεοτόκος θεοφιλεστάτων εὐσεβεστάτων, καὶ τὸ νῦν ἐφε-
στώτων μεθ' ἡμᾶς, τῆς καὶ νεοφύτου ἐπιθυμίας κηδε-
μών. οἱ καὶ ζωοδρύβοντες ἅμα τοῖς ἀποστόλοις ἐκ-
δίκησις ταῦτα τοῦ τῆς μακαρίας μνήμης κλεισθένους
τοῦ ἡμιμελοῦς εὐσεβεστάτου τῆς ἁγίας ῥωμαίων ἐκ-
κλησίας, πλήρη καὶ θαυμάσεως ἐπιθυμεῖν βεβλήκασι τὸν
μνημονευθέντα νεοφύτου, ὡς βεβλῆσθαι διδασκαλίαν
ἀμαθῶν, καὶ σκανδαλίζοντα πολλούς, καὶ οἰκοῦ-
σθοποδίζοντα περὶ τὴν πίστιν. ζωὴ δὲ θεμελιωτὴς
δὲ καὶ ἡμεῖς. ἔστι τοίνυν μητρὸς διεγέντες, λεγο-
μένου. ταύτης ἕνεκα τῆς αἰτίας. διαφορᾶς
ἡμιμελοῦς μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ τῆς ἁγίας σωμάτου.
καὶ πολλῶν μεταξὺ πεπραγμένων τε καὶ ἡμῶν.
εἰς τὰς ἑαυτῶν ἐκκλησίας τε καὶ πόλεις οὐ ζωοδο-
θέντες. τὸ ἡμιμισὲ τῇ ἁγίᾳ ζωοδόχῳ διὰ τοῦ θεοφῆς
ἡς τὴν ἔξοδον ἔθηκαν καὶ τὴν νεοφύτου τῆς μεθαιρέσεως
ψῆφον. διαμεμελῶν δὲ πρὸς διχόνοιαν τῶν ἐκκλησι-
ῶν ἐπιθαυμάσιος δὲ τοῦτο μεθῆκε πάσας φρενοτίθεσθαι, ὅπως
ζωὴ φῶσιν ἐκ μέσου ἡμιμελοῦς διχονοίας ἕστα-
σης. καὶ τῶν ὁσιοβεστάτων καὶ φιλοχρίστων βασι-
λέων, αὐτὸ δὲ τοῦτο θεοστόμων, καὶ ἡς τοῦτο πεποιη-
φότων, τὸν θαυμασιοώτατον ζαβοῦλον καὶ νοτάριον
ἀρετόλαον, ζωὴ μέσον. ἐπιπόθως φιλονεικίας ἐξε-
ριθῆσθαι. καὶ ὑπὲρ τοῦ τὴν ἡρήνην βεβαιωθῆναι
τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ θῦ, καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς νῦν ζω-
θεῖσθαι τῇ ἁγίᾳ τῆς ἁγίας ζωοδόχου, τῇ ἐξενεχθείσῃ
καὶ τὰ νεοφύτου. ἔχειν τε αὐτὸν καθημμένον, καὶ
ἀναθεματίζειν τὰς δυσφήμους αὐτοῦ διδασκαλί-

διὰ τοῦτο τὰς πρὸ ἡμῶν ἐκκλησίας, τὴν ὀρθὴν δὲ καὶ
ἀβέβηλον ἐμπνεῖν πίστιν, καθὰ καὶ ἡ ὑμετέρα
ὁσιότης. καὶ ταύτην δὲ φυλάττειν καὶ πληροδοῦναι
τοῖς χρεοῖς. ζωὴ συνοδεύομεν δὲ καὶ τῇ χάριτι τοῦ
θεοσεβεστάτου καὶ θεοφιλεστάτου τῆς κωνσταντινο-
πολίτων ἁγίας ἐκκλησίας δεσπότου μεξιμια-
νοῦ. καὶ πανοικησὶ πᾶσιν ὑγιεῖν, τοῖς καθὰ τὴν
οἰκουμένην θεοσεβεστάτοις δεσπόταις, ὅσοι τὴν
ὀρθὴν καὶ ἀμεμέμπτον ἐξουσίαν καὶ παρουσίαν:—
κυρίλλου ζωοδόκου ἀλεξανδρείας, πρὸς με-
ξιμιανὸν ζωοδόκον κωνσταντινουπόλεως, ζωὴ σχε-
τικὰ τοῦ αὐτοῦ καὶ ἁγιωτάτου θεσσαλονίκης ἐμοῦ πα-
τρὸς καὶ μεξιμιανοῦ, κυρίλλος ἐν κῷ χαίρειν. — ρκ6
ὁ κῦ ἀμεφίβολον ὅτι πανταχοῦ τε καὶ πάντως αἱ
τῆς σῆς ὁσιότητος ἐμφύσεις πρόσοχαί. καθὼς οἶδ'
ὑμᾶς ἑτοίμως τοῖς ἁγαθοῖς πᾶσιν ζωὴν, ὁ πάντων ἡμεῖς
σωτήρ. ὡς τε εἶναι σὸν τοῦτο χαίρειν τε καὶ αὐξε-
σθαι τε, λέγω. ἤκουσεν ἐκ τοῦ ἁγίου αὐτοῦ
φωνῆς μέσου. καὶ ἐκ προσωπήμου, ἐνώπιον αὐτοῦ
ἱστάμενος ἧς τὰ ὦτα αὐτοῦ. ἰδοὺ γὰρ ἰδοὺ τεθε-
ασάμεθα μεθ' ἡμῶν τῆς ἐκκλησίας σωμάτος, ζωὴ
φῆσι πάλιν αὐτήκοις. καὶ διαπεπραγμένου οὐδὲν ἧς δι-
χόνοιαν τοῦ, ἐναντιωθῶσιν τὸ δικαιωθὲν τοῦ χῦ. μετὰ
δὲ οἱ πάντες στεφανουμένοι πίστ. τὸν τῶν ὁσίων
δίρετὸν νεοφύτου, ὄζω τῶν ἱερῶν ἐλαφίζοντες πρεσβύ-
λων. καὶ ἀγλῆς σύγκλητος, ὑποστηρίζοντες τὸν ἡδιδοκοι-
μένα. μάγνε δὲ καὶ τοῦτο εὖ, τῶν σὺν καθολικῶν ἁγίων
προσοχῶν. ζωὴ τοίνυν φρενοῖς αὐτοκράτωρ μάγνε
καὶ τοῖς ὁσιοβεστάτοις βασιλεῦσιν ἡμετέρων ἐκ-
κλησιῶν ἡρήνην, σχόμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ὑμέ-

θαι μᾶλλον ἐπὶ μέτρου τὸ διαπλάττον καὶ διατεῖνον ἡμᾶς
ἡδὺ διαφορᾶς. ἀναλαμβάνεται δὲ φωνὴ δίκην, ὅταν φιλήσω-
την ἠρήνην· ὁμολογῶ ζώντων ἐμφανέστατος τοῦτο θεο-
φιλεστάτου καὶ εὐσεβεστάτου τῆς ἀντιοχέων ἐπισκό-
που ἰωάννου, καὶ τῶν ἐμοὶ αὐτῷ διαλεγθεσάντων ἐπι-
σκόπων, ὅτι καθημένου ἔξουσι νιὸν πατρὸς, καὶ ἀνα-
θεματίζουσι τοὺς ἀνοσίους αὐτοῦ δυσφημίας. καὶ
πεπομφα ἐγκεκμαρτυρημένα προσφάτως τοῦτο θεοσεβέσι
τοῦ, καὶ τοὺς ἅγους ἐπισκόπους, κοινωνικά. καὶ συ-
νάφθημεν ἡδέως ὁμολογοῦντες. πρὸς τοῦτο καὶ τῆς σῆς ὁσιό-
τητος ἐπιστολὴν ἀπαιτῶν τῶν ἁγίων ἐπισκόπων, ἐδέξω
τὴν τῆς ἁγίας ἐπιστολῆς ἐγκεκμαρτυρημένα. οὐχὶ ἐρασταὶ
φιλονεικίας πρεσβεύσαμεν ἡμεῖς. διὰ τοῦτο ἐπέστα-
λκαμεν ὑμῖν ἐπιστεῖλαι τὴν ἀγάπην ὑμῶν, ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀποδεξάμενοι τὴν ἀγάπην ἡμῶν καὶ τὴν ὁμόνοιαν ἡμῶν
ἐπιστείλητε ἡμῖν τὴν ὑμετέραν ἀγάπην καὶ τὴν ὁμόνοιαν
ὁποτέρως. καὶ τῶν ἅγων δὲ πάντων ὅσοι πίστιν ἔχον-
τες ὀρθὴν καὶ ἀληθινὴν, τὴν ἐν τῇ νικαίᾳ ἁγίᾳ συνό-
δῳ πίστιν, τὴν αὐτὴν καὶ ἡμεῖς τελοῦμεν αὐτῷ.

τοῦ αὐτοῦ πρὸς διόδωρον ἐπίσκοπον ἀλεξανδρέ-
ως ἀντιζοντα ἐν κωνσταντινουπόλει.

ρκϛ΄ Ἐπιλαμβάνονται τινες τῆς θεότητος ἡμῶν πεποίηνται
οἱ ἀνωμοιανοί, καὶ φασί. διατί δύο φύσεις ὀνομα-
ζόντων αὐτῶν, ἀνέχεται ἡμῶν καὶ συγχέομεν ὁ τῆς ἀλη-
ξανδρείας. οἱ δὲ τἀνατολίου φρονοῦντες, λέγουσι
πᾶσιν οὕτω φρονεῖν. συμπαίζοντες τοῖς οὐκ ἐδό-
τας τὸ ἀκριβές. χρὴ δὲ τοῖς μετεμφομένοις εἰδέναι

λέγειν.

λέγειν. ὅτι οὐ πάντα ὅσα λέγουσιν οἱ αἱρετικοὶ, φευκτέον καὶ πᾶσα ἀποδοκιμάσθαι χρή. πολλὰ γοῦν ὁμολογοῦσιν, ἃ καὶ ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν. οἷον ἀρέσκει ὀνόμα λέγουσι τὸν πατέρα δημιουργὸν εἶναι τῶν ὅλων καὶ κτίστην καὶ ποιητήν. διὰ τοῦτο φεύγομεν ἡμεῖς ἀκόλουθον ἐν τούτοις τὰς ὁμολογίας, οὕτω καὶ ἐκεῖνος. καὶ λέγει δύο φύσεις τοῦ διαφόρους σημαίνων τὴν θεότητος καὶ τοῦ θεοῦ λόγου. ἑτέρα γοῦν ἡ τοῦ λόγου φύσις. καὶ ἑτέρα ἡ τῆς θεότητος, αὐτοῦ κεῖται τοῦ ἑνώσαι ὁμολογίᾳ μεθ' ἡμῶν. ἡμεῖς γοῦν ἑνοῦντες τοῦτ' εἶναι χρὴ, εἶναι νοῦν τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ ὁμολογοῦμεν. καὶ λοιπὸν μίαν τοῦ νοῦ φύσιν σεσαρκωμένην. ὁποῖον ἐστὶ καὶ ὡς τοῦ κοινοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. ἐστὶ μὲν γοῦν εἷς διαφόρων φύσεων. ἀπόστολος σωματικὸς φησὶ, καὶ ψυχῆς, καὶ ὅλου λόγου καὶ ἡ θεωρία, οἵδε τοῦ διαφορά. εἷς ὢν ἐκ δὲ, τότε μίαν ποιούμεθα αὐτοῦ φύσιν. οὐκοῦν, οὐ τὸ ἀδιάφορον τῶν φύσεων τοῦ διαφορᾶς, διαιρεθεὶς ἐστὶν εἷς ὁ υἱὸς, τὸν εἶναι χρή. ἐπεὶ δὲ παῦλος οἱ ἐκ τῆς ἀνατολῆς, νομίζουσιν ἡμᾶς τοὺς ὀρθοδόξους, ταῖς ἀποτεινομένου δόξαις ἀκολουθεῖν, καὶ φασὶν ὅτι σύγχυσις εἰρήνετο ἡ σύγχυσις. τοιαῦτας γοῦν αὐτοῖς πέμψαμεν φωνάς. ὡς τοῦ θεοῦ λόγου μεταβεβληκότος τοῦ σαρκὸς εἰς φύσιν θεότητος, συνεχωρήσαμεν αὐτοῖς οὐ διαλῦσαι εἰς δύο τὸν εἶναι χρὴ, μὴ γοῦν. ἀλλὰ μόνον ὅτι οὔτε σύγχυσις ἐγένετο, οὔτε σύγχυσις. ἀλλ' ἕνωσις σαρξὶ λόγῳ, ὡς ἐκ ψυχικοῦ λογικοῦ φησὶ. ὁ δὲ λόγος ὡς ἐκ πρὸς γέννησις, λόγος ἐστὶν. πολλαχοῦ δὲ ὁ αὐτὸς καὶ υἱὸς καὶ θεὸς καὶ τοῦ ἰωάννου φωνήν. ὡς μεγάλου ὄντος τῇ ἀναγωγῇ τῆς ὑπερβολῆς τοῦ μεγέθους πάντα ἀδιανοήτου. ὅτι ἐκάνων φιλονεικούντων καὶ λεγόντων ὅτι ἐκ τῆς

ἰδίας φύσεως ὁ θεὸς λόγος μετεποίησεν ἑαυτῷ σῶμα, ἄνω καὶ κάτω ἰχνεύζεται, ὅτι οὐχ ὁμοούσιον τῷ πατρὶ λόγῳ τὸ σῶμα. εἰ δὲ οὐχ ὁμοούσιον, ἕτερα πάντως καὶ ἕτερα φύσις. ἐξῆν ὁ θεὸς καὶ μόνος νοηθῆναι νοῦς. καὶ κενὸν δὲ μεμαθωκέναι. ὅπου γὰρ ἕνωσις ὀνομάζεται, οὐχ ἑνὸς περιγραπτὸς σημαίνεται ἰδιάζως. αὐτὴ ἡ δυάς, ἢ πολλάκων, καὶ διαφόρων αὐτῶν καὶ τῶν φύσιν. εἰ τοίνυν λέγομεν ἕνωσιν, ὁμολογοῦμεν ὅτι ἕτερός ἐστιν καὶ ἕτερος νοερῶς καὶ λόγῳ. καὶ οἱ δύο λέγοντες φύσεις, οὕτω νοοῦσι. πάλιν τῆς ἀναλύσεως ὁ μολογουμένης, οὐκέτι διίστανται αὐτῶν τὰ ἑνωθέντα. αὐτὸς λοιπὸν νοῦς. μία φύσις αὐτοῦ, ὡς ἕτερος τοῦ λόγου. ταῦτ' ὠμολόγηται οἱ ἐκ τῆς αὐταπολῆς, ἡνικα περὶ τῆν λέξιν ἀλλήλοις ἐκινήσθησαν. οἱ γὰρ ὁμολογοῦντες ὅτι ὁ ἐκ θεοῦ πρὸ ἡλίου γεννηθεὶς μονογενὴς λόγος, ἐνηνθρώπη ὁ αὐτὸς καὶ πάλιν ἕτερος ἐκ γυναικός. καὶ ὅτι θεὸς ἐστιν ἡ ἁγία παρθένος, καὶ ὅτι ἐν αὐτοῦ πρόσωπον. καὶ ὅτι οὐ δύο υἱοί. οὐ δύο χριστοί, ἀλλ' ὡς πάντες τῆς νεστορίου ἐκφέρονται δόξης. νεστόριος μὲν γὰρ ἐν τῆς αὐτοῦ ἕξεως ὑπάρχοντα, προσποιήσεται λέγειν υἱὸς θεοῦ, καὶ θεὸς κατ' αὐτὰ ἀναφέρῃ τῶν υἱότητα καὶ τῶν κυριότητα ὅπερ μόνον τὸν τοῦ θεοῦ λόγον. ὅταν δὲ ἔλθῃ εἰς τῶν οἰκονομιῶν, πάλιν ὡς ἕτερον κἀν, τὸν ἐκ γυναικὸς ἰδίαν αὐτὸν φησι, συναφθεῖσαν τῇ ἀξίᾳ. τῇ ἰσοτιμίᾳ. τὸ γὰρ λέγειν διὰ τοῦτο ὁ θεὸς λόγος χρὴ ὀνομάζεσθαι, ὅτι ἦλθεν τῶν συναφθῆναι τῶν πρὸς τὸν χν; πάσῃ οὐκ ἔνι μείζεσι, δυοκλεῖν χειροῖν, ἢ χν πρὸς χν ἕξει συναφθῆναι, ὡς ἄγιος πρὸς ἅγιον. οἱ δὲ ἐκ τῆς ἀναπολῆς, οὐδὲν εἰρήκασι τοιοῦτον. τὰς δὲ φωνὰς διαιροῦσι μόνας. διαιροῦσι δὲ καὶ τὸν τρόπον τοῦτον. ὡς τὰς μὲν, θεοπρεπεῖς εἶναι λέγειν. τὰς δὲ, ἀνθρωπίνας. τὰς δὲ, κοινοποιητικὰς. ὡς ἐμοῦ καὶ τοῦ πατρὸς θεοπρεπές, καὶ τὸ ἀπίνον. καλεῖ ἡ ῥημένας παρθένος καὶ τοῦ αὐτοῦ. καὶ οὐχ ὡς νεοτόκος τὰς μὲν, τῷ λόγῳ ἰδικῶς ἀπονεμεῖ, τὰς δὲ, τῷ ἐκ γυναικὸς, ὡς ἑτέρῳ νῷ. ἕτερον δέ ἐστι τὸ φωνῶν ἡδέως διαφορᾶν, καὶ ἕτερον τὸ μεμερίζειν δύο πρόσωποις, ὡς ἑτέρῳ καὶ ἑτέρῳ. ἡ δὲ ὡσὶ σολὴ πρὸς ἀνάκλισιν μεκάλισε ἧς ἡ ἀρχὴ, χρῆσιμα μὲν ἀδελφοῖς ἡ πεσόρησις γένηται καὶ ὠφέλιμος, καλεῖ ἀπολογίαν εἶναι πρὸ πάντων. εἰρὶς δὲ πολλὰς ἀπεσολὰς ἐν τῷ γλωσσοκόμῳ, ὡς ὁ φιλὸς ἀποστολικὸς ὡσὶ δοῦναι. πρὸ δὲ τῷ μεγαλοπρεπεστέρῳ πρωτοστόλῳ. τὰ ἀποσταλέντα παρέμοιμ δύο βιβλία. ἐν μὲν, καλεῖ ὧν τοῦ νεστορίου δυσφημιῶν. ἕτερον δὲ, ἐξηγητικὸν τῆς ὡσὶ δὲ πεπεισμένοις καλεῖ νεστορίου καὶ τῶν τὰ αὐτοῦ φρονούντων. καὶ ἀντιῤῥήσεις πρὸς μοναχοὺς, πρὸς τοὺς χρεμέτας καλεῖ τῶν νεφελητῶν. δύο δὲ εἰσὶν ὡσὶ σοποι, ἀνδρέας, καὶ θεοδώρητος. ἔστι δὲ ὅπου πρὸς τὸ αὐτὸ βιβλίον, καὶ ὡσὶ τόμους ἐκ τέσσαρες, περὶ τῆς καλεῖ χν οἰκονομίας, σφόδρα καλῶς καὶ ὠφελίμως διωκημένους. πρὸς δὲ γάρ ὁμοίως αὐτῷ ἐκ τῶν ἐξουσῶν δέρμα, ὡσὶ σολὰς πεντε. μείων τοῦ μακαρίου πάπα ἀθανασίου πρὸς ὡσὶ κλητον. καὶ ἄγιλω πρὸς ἰωάννην παρημένων. πρὸς νεστόριον, δύο. μείων τῶν μικρῶν καὶ μείων τῶν μεκάλων. καὶ τῶν πρὸς ἀνεκλιτον. ταῦτ χρὴ ἐλλήνισον παρημένων.

Τοῦ αὐτοῦ κυρίλλου ὡσὶ σκόπου ἀλεξανδρέως,

πρὸς ἰωάννην ὑιὸν ποιμένων ἀντιοχίας, καὶ πῶς
ἐκοιμήθησαν ἐκεῖ ἐκείνοδον.

ρκδ' Ὅτε ἠρέμησεν ὁ θορυβῶν ὁ ἀποστάτης. τὸ παλαι-
λεπτον ἀληθὲς καὶ ἀναμάρτητον ἀνεῖρε. οὕτε μελὶ
κατέλιπε παντάπασι τῆς εἰκούσης αὐτῷ δυσβουλίας.
ἀνακαλλωπίσαν δὲ τὸν φθόνον τὸν κατὰ τῶν ἁγίων
ἐκκλησιῶν ὠδίνων ἐνέκαλῳ, χλωπίας ἀκριβεῖς ἀπο-
στόλων καὶ βεβήλων ἀνδρῶν, πεκαυτηριασμένων ἐμοὶ
τῶν τῷ (ωμοδόκοιν ὠμοφαγίαν τετολμημένα, τοῖς τῆς
ἀληθείας δόγμασιν. ἀμήχανα παντοῖα καὶ νεανικῆ,
ἐπερκλύζον αὐτοῦ τῷ σκυμότητα, καὶ τῶν ἐγχάρα-
μένων τῷ δαιμονι ἀπὸ φαύλου. τοῦ παύλων
ἡμεῦν στρέχει. πολλοὶ μὲν οὖν οἱ πρὸ ἡμεῦν τοῖς
ἁγίοις ἡμεῦν παῤῥησιαζόμενοι, καὶ κατὰ τῆς
ἀῤῥήτου δόξης, τὰ τῆς ἐκκλησίαν ἀθυρόστομεῖς ὀπλα
κινήσαντες. ἀμήχανοι θρασυδεῖς ὄντες καὶ ἀμαθεῖς.
καὶ πλουτοληρωῦντες μᾶλλον, ἢ ζωῦν ἐμπειρότητες τί
κατὰ ἀληθειαν. τοῦτο ὅπερ ἐστὶν ἐξ αὐτῆς τῆς ἀληθ-
μεῖ τεθεραμμένοι, ὡς ἦσαν ὀρθοὶ καὶ ἀμεμπτοι, καὶ
διαβολῆς ἀπαόνες ἐκτός. ἐπαῤῥεῖ δὲ πρὸς ἐκείνους
ὁ δυσεβὴς ἐπαόνης σίρετὴς καὶ διδάσκαλος, ἡγέ-
μων ἡμεῦν τοῦ νεκροῦ πλανοφωνίας, ἰδοὺ δὴ σὺμ-
παῖδες διὰ τῶν τοῦ χρόνου, καὶ τῶν δοθέντων ἡμεῦν
παῤῥαύτου (ωύεσιν, μεμῷ χλωπίαν τὸν ἀποστάτην
ἀνασκευαζόμενον. τὸν δικηφόρον τῶν ἀνῶν ἰσχυρο-
τοῦντες ζῆλον, καὶ κατὰ δεξιόμενοι τῶν ἐμβραδῦ
τοῦ θεοῦ τοῦ χρῦ. καὶ τῶν ἀληθῆ προβαλόντες
πίστιν. καὶ διδάσκοντες συνεκλησίαις, μὴ τοῖς
ἐκείνου δυσεβέσι πρόσεστι δεδιέναι μεῦλλον, ἀλλὰ
λέγοντος χριστοῦ καὶ νῦν. ἐνάμεσον φόβοι καὶ ἀλλ-

ἐστὶ, τὸν ἐκ τοῦ πρὸς λόγον. ἕτερον δὲ, θεὸν καὶ χρῖστ.
τὸν ἐκ πατρὸς μετος τοῦ θεοῦ. ἀγαθὸ καὶ τῶν ὄντω
θεὸν καὶ βασιλέα οὐρανοῦ καὶ γῆς ἡμεῦς ἐκκλησιφονῆ καὶ ἀνε-
πιλήπτον πίστιν. ἐνέκλιον καὶ κλῖν ἐν χρῦ τὸν ἐκ τοῦ
πρὸς λόγον. ἀνανθρωπήσαντα καὶ σεσαρκωμένον κ'
τῶν τῶν ἁγίων πρῶν ὁμολογιῶν. ὡς τὸν αὐτὸν
εἶναι τε καὶ λέγεσθαι καὶ ἐκ τοῦ πρὸς θεὸν ἀληθ-
γον αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ σπερεχθούσας φυ-
σικὰς, καὶ ἐκ πατρὸς μετος, θεὸν καὶ σαρκα. ἡγεμο
ἐκ τῆς ἁγίας καὶ θεου μετρείας. οὐ γῆ ἕτερον καὶ
ἕτερον ὡς ἔφην παρέδοσαν οἱ αὐτόπται καὶ ὑπηρέ-
ται γλωσσῶν τοῦ λόγου. ἀγαθὸ ἐστὶ καὶ τὸν αὐτὸν
θεὸν τε ὁμοῦ καὶ ἄνον. μονογλωῦ καὶ προσῴτον.
ἵνα τὸ μεῦ, ἐξ οὐ θεὸν. τὸ δὲ, ἀνθρωπίνως. ὁ
ἐστι μέγιστον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς, τῶν πρὸς ἡμᾶς
ὁμοίωσιν ὑπελθών. καὶ οὐκ ἀνόν ἄγον (ωὴν ἐκ
ἐκκλῖν, καὶ δὲ φθορὰν ἐδόξεν ποιῦν. ἀμήχανον τόγε
μεν γλωσσῶν ἀνός. καὶ οὐκ ἀποσκῶς τοῦ εἶναι ὁ
υἱός. ἐξ ἡμῶν φῦσιν καὶ ἀποπάτης. διὰ τοῦτο σεσαρκὶ
τῆν ἰδίαν πέπονθεν σκαν. οὐ γῆ τὸ ἕτερον τινος
σῶμα δεδωκὼς ὑπὲρ ἡμεῦν. ἀμήχανος ἐκ τοῦ ὁμοῦ-
νογλωῦς τοῦ θεοῦ λόγος γλωσσῶν ἀνός. ὡς ἁρμόσαν
ἱερῶν προσοικόμοις τῷ θῷ καὶ πᾶσι. ὧν οὖν ἀνθρ-
πίνων, χωρεσθεὶς ἡμεῦς διὰ τοῦτοις ἀγῶν ἐορτῶν.
(ωὴν ἀβλαβεῖς ἡμεῦν διὰ παντὸς τοῖς νεκροῦ κε-
νοδοξίαις, καὶ φωνῆς ἀποπάτου, παῤῥησίαν εἰς
σκῆνου (ωβεβαιοῦντα δοκιμασίαις. κεχωρηκεν γῆ
κατὰ πάντων τοῦτε ἴσχε θεομαχούντων σκῆνος ἡμῶν
καὶ σεφθορηκότων πανπόλε, τὸ ἀκαλύπτως ἡμέ-
τε καὶ τῶν ὁσιότητα ὑμεῦν ἔνδυ, ὅτι αὐτὸ μεμ-

τίζομεν τοὺς τοὺς λέγοντας δύο. καὶ δυοκεντούς.
εἷς γὰρ ὡς ἐφθη καρυπτέται πρὸς τε ἡμᾶς καὶ ὑμᾶς,
χ̄ν καὶ υἱὸς καὶ πν̄α, ὁμοουσίους τοῦ θεοῦ λόγου. ἐνό-
μοιαμεν αὐτὸν ἀϊδίως, καὶ ἀεὶ ὄντα ὡσαύτως
ὡς ἀνὸς καὶ τὸν τοῦ θεοῦ φωτὸς παῦλου φωνήν.
ὅτι δὲ τὸν τοῦ θεοῦ λόγον ἐνηνθρωπηκέναι φαμὲν ἡμᾶς
νοερᾷ, δεδήλωκεν παῦλος αὐτός. καὶ ἐν ἡμῖν πρὸς ἀρ-
μηνίους ἐπιστολῇ τὸν τῆς ἀληθείας λόγον ὀρθοτομοῦν,
διεκήρυξε σαφῶς ὁ θεοπάτωρ καὶ θεοσεβέστατος
ἀδελφὸς ἡμῶν καὶ συλλειτουργὸς παῦλος. ἀνὴρ
ὁσιώτατος καὶ τοῖς τὰ ὀρθὰ διαφερόντως. ἀνίστασο-
δυσεθαι μεμεληκότως. ὅτι καὶ νικῶν ἔθος ἐστὶν
προσβολόντι τὸν ἀληθείαν. διαβεβλημένως δὲ
δόξας διοδώρου τε φημὶ καὶ θεοδώρου, ἢ καὶ ἑτέρ
τινων, οὓς ἐγὼ ἄρτιον οὐκ ἐπαινῶ, ἵνα μὴ πολλὰ λέγοιμι
φορτικῶν, διὰ τὸ ὅλοις ὡσαύτως ἱστοῖς καὶ τοιαυτῆσθαι
τῆς δόξης χυ, μεμῶς ἐστὶν φημὶ ζῆτα πᾶσι καλοῦσι,
τοῖς ἁγίοις καὶ ὀρθοδόξοις ἡμῶν πᾶσιν. ἀθανασίῳ
τε φαμὲν καὶ βασιλείῳ. γρηγορίοις τε καὶ θεοφί-
λῳ καὶ τοῖς λοιποῖς. μεθ' ἕνὸς τοῦ σωτῆρος λόγου πρὸ-
φασιν τοῦ γεγεννῆσθαι τοῦτον, οὐκ ἦθοι καὶ ἀλη-
θῶν, οὕτω φρονοῦσι καὶ διδάσκουσι τοὺς ἁπάντους ὀρ-
θοτόπους ἐκκλησίας, καὶ οὐ ταῖς νεστορίου μόναις
κακοδοξίαις ἀντιτεθειμένους ἀφεύτοις βίβλοις. ἀλ-
λὰ δὴ καὶ ταῖς τῶν ἑτέρων. οἵτινες νεστορίου πρὸ αὐτοῦ
προφρονήσαι τε, καὶ γεγεγράφασιν. ὁμολογοῦμεν δὲ
πάντας ἰδιοτρόπως. καὶ μήτε θορύβους ταῖς ἐκ-
κλησίαις εἰμῆσθαι. τοὺς ἀδελπαρεμένους χ̄ῳ
χυ. καὶ διὰ τῆς νήψεως τῶν ἀποστόλων μυσταγω-
γῶν. μήτε μέλει ἀναστασκαλεῖν ἑαυτοῖς, ἢ ἑτέροις

Σὺ περὶ διοδώρου καὶ θεοδώρου:

προσχρῆσθαι· χρὴ δὲ καὶ τοὺς τὰ νεστορίου προφρονη-
τὰς παντοίως μεταδιωκομένους καὶ ἀληθῶς.
καὶ ἀπὸ φοιτῶντας μέλῃ τῶν ἐκ τοῦ φλυκτιδῶν, με-
θορμιζομένους δὲ, πρὸς γὰρ τὸ ἐθελῆσαι τῶν ἀμεμπτῶν
καὶ ὀρθὴν ζήτησιν, δεκτοὺς εἶναι, καὶ ἀναδιδόσθαι
τῶν παραιτησαμένων ἐστὶ καλῶς. μὴ ἄρα πῶς οὐκοῦν πρὸ-
φασιν ὅτι τοῖς ἡμῖν τὰ ἀμεμπτὰ μεταδεδομένοις,
συνεργα-
σῶσι τοῦτο. εἰ γὰρ τοὺς οὕτως εὐαρρωστίας σωμάτων
κοῖς ἀπαλλάττεσθαι τούτους ὁμολογοῦμεν, καὶ ἴσως ἂν
μεθα τούτου ζημιωτέρους εἶναι, πολὺ μᾶλ-
λον ἡμᾶς ἀνάγκη ἂν, ὡσεὶ φθόνος τοῦ πατρὸς μεῖναι,
καὶ πρὸς τοὺς τῆς ἀληθείας μεταδιδόσεως μεῖναι ἀ-
δόσεως αἰτίας ἀπολογησόμεθα. ὅτι γὰρ τῶν τοῦ-
τοις ἑορτὴν ὡσιώτατον ἔτος καὶ τοῖς ἁγίοις, δῆλον
ὑμεῖν ἡ ὁσιότης αὐτὸ διδάσκουσα, καὶ θεῖ ἀπαίσιος
ταῖς ἐκκλησίαις ἐξηπτυγμένη, καὶ τὰς τοῦ σωτῆρος ἡμῶν
οὐκ ἀκούουσα φωνάς. ἐκδύνομεν τοῖς πᾶσιν καλοῦσι
ὡς ἀδελφοῖς, καὶ ἴσως διδασκάλοις, παρεγγυῶσι
τοῖς καλοῖς, μὴ ἕτερα λαλεῖν ἐν ἐκκλησίᾳ
μαλίστα. πᾶσι τὰ ὀρθὰ καὶ δεδοκιμασμένα, καὶ
οὐ σχῆμα δόξωσίᾳ. ἐπαινεῖται δὲ μᾶλλον τῇ τῆς ὀρθῆς
πίστεως ὁμολογίᾳ. καὶ μαλίστα. μᾶλλ, μὴ ὡσεὶ ζεῖν
τοῖς περὶ τούτων λόγοις. εἰ δὲ πόθεν ἀναγκαῖ
γνοίη. διὰ τοῦτο τὸ ῥῆμα μεμαθηκέναι τινάς,
μεμαρτυρῆσθαι τῆς ὀρθότητος. καὶ τὸν ὡσεὶ τῇ πίστει λόγον. ἐπεὶδὴ δὲ τὰς τῶν θορύβων
ἀφορμὰς ἐκποδὼν ποιεῖσθαι χρὴ διὰ τῆς νήψεως τῆς
ὑμεῖν ὁ ὁσιότης, ὅπερ ἐνομίζομεν εἶναι καλόν,
τοῦτο καὶ μεμεγέφαμεν. ὡσεὶ τοίνυν τινὲς καλοῦ-
μενοι ἠρεύνησαν εἰληφέναι τὰ βλάσφημα, ὡς ποιῶ-

νήζοντες μελῶν τῇ σκληρῇ. φεύγουσιν δὲ καὶ τὰς
δάφνας τὰ τοῦ δυσανθοῦς νεροελαίου, περιφθόη τοῦ-
τοις ἀκρεμόσις ἐν ταῖς σκληραῖς μεσόλλοις καὶ
παρύρεσιν τοῖς ἰθυόυσιν αὐτῶν, καὶ ζήτησις ἀκρι-
βὴς τῶν λεγομένων. εἰσὶ δὲ τοῦ σκληροῦ ἐθε-
λοντάς, ὡς οὐδενὸς ἀνεμοφθόρου τοῦ περὶ αὐτῶν περ-
σέσθαι λόγου, τοῖς ἔξω διακεκριμένοις παρεκτεθέν.
πολλῷ δὲ ἄμεινον καὶ δικαιότερον τὰς σκληραι-
σικὰς ζητήσεις ἐν ταῖς σκληραῖς πανθάνειν καὶ τυ-
πουδᾶν, καὶ μὴ παρεστέρεις τισὶν, οἷς οὐ ἔστι
καὶ ἀνάρμοστος παντελῶς, ἢ ἀπὸ τούτοις δίκαια.
πρόσεστι γὰρ καὶ σοὶ ἀδελφότητα. ὑμῶν ἡ ἐμὸν
ἦμεν, ἐν τῷ χαίρειν:—

ἴσον ἐστὶ σολῆς τοῦ αὐτοῦ πρὸς ἑκάτερον ἐπὶ
σκοπὸν μηχανικῶς, περὶ τοῦ ἀποτομικοῦ:—

ρκε Ὁποίας ἔχει τῆς σφῆς ὁποτήτος ἀρτίως ἐστὶ τοῖς σκληροῖς
ἐν τυχὼν, ἠθέλην εἶναι. μένον δὲ οὐχὶ καὶ περιφύ-
ἡσσαζόμενος. γνάμης γὰρ ἦς τοῦτο προσῆλθον, ὡς τάχα
που, μὴ δὲ ἀσφάλειαν δοκῶν. καὶ γὰρ τῶν γνησίων πρόσ-
ρόσις, ἡ καὶ τοιαύτην ἐμπορίαν διάθεσιν. τὰ ἐμὰ
μὲν ἐν τούτοις. σπεύδομεν δὲ ὅτι καὶ τὰ τῆς σῆς
θεοσεβίας, οἷς ἐν ἔργῳ ἔστιν ἔχειν. ἐσπούδακε δὲ μεγά-
λως καὶ πεζιώσας, ὡς χρήσιμα ἐμοὶ ἡγεῖσθαι τινὰ λό-
γους περὶ τοῦ ἀποτομικοῦ διῶν ἐξ ὧν καὶ τὰ φανὰ
τὸ ἐπίπεδον μεσημέριον, ἀναγκαίως ἐκ τῶν φημὶ τῆς
σῆς αἰμνοίας ἀποχρῶν ἐλούσας τὸ σύμπεδες. καὶ
ὧν ἱερὸν γεγραμμένων δίφυᾶ καὶ οὐκ ἀσφαλὲς ἐν
ὠὸς ἡμεν. σπεύδειν μὲν ἴσως τὸ λέγεσθαι τι παρ'
ἑτέρου περὶ τῶν ζητουμένων. ἐσπούδακε δὲ τὸ λυπεῖν
οὐδὲ καὶ τὰ τῆς νοῦν ἰδίᾳ καὶ τὸν ἐμὸν ὕπνον,

μεγαλοφαμέλη. οὐ γὰρ ἐῶ ἀνήνασθαι τὸ ἴδιον πάθος.
εἰ δὲ δὴ τῆς ἀσκήξιν ἀκριβείας, βεκχωπως ἡμῶ
ἀφαμέλη τὸν ἐμπεβαίνει, συγγνώμων ἔσο. τὰ γὰρ τοι
δυσπεσόστα τῶν θεωρημάτων, δύσερῆ πρὸς δια-
βεβαίωσιν καὶ οὐ ῥᾳδίαν ἕξιν τῶν καταλήψεων ἔχει.
καλῶ, ζητοῦσι δύσκολοι οὐ μικκρῶς, ὡς διὰ τῶν τῆς
σῆς θεοσεβίας ὁρῶν. καὶ πρός γε τοῦτο ἡμᾶς καλῶς
ἔχειν γάρ, ὁ ἀποκαλύπτων βαθέα σκοτεινά. καὶ
ὄφεων τυφλούς, καὶ ῥᾴθυμα διδούς, ὡς λόγος. μεγαλοπ-
ρεπῶς γοῦν ἐν τῷ λοιπῷ περὶ τοῦ ἀποτομικοῦ.
" καὶ λήψεται τοὺς δυσχερεῖς, καὶ ζητοῦ αὐτοὺς σύναπτ-
" κε πρὸς τὸν ὄρθρον τῆς σκηνῆς τοῦ μεγίστου. καὶ
" ὡς ζητοῦ ἀκαρῶν ὅτι τοὺς δυσχερεῖς. καὶ καλέσον
" σύα τῷ κῷ. καὶ καλέσον σύα τῷ ἀποτομικῷ, καὶ
" πρὸ ζήξῃ ἀκαρῶν τὸν χάρακον, ἐφὸν ἐπῆλθεν ζωὸ
" αὐτοῦ ὁ καλέσος τῷ κῷ. καὶ πρόσοισθ πρὸς ἀμελ-
" πίας. καὶ τὸν χάρακον ἐφὸν ζωῆλθεν ζωοῦ τοῦ ὁ
" καλέσος τοῦ ἀποτομικοῦ, ζητοῦ αὐτοῦ σύναπτ καὶ
" ζῶντα, τοῦ εἰσιλκύσθαι ἐπ' αὐτοῦ, ὡς γε ἀποσφάλ-
" αὐτοῦ ἐς τῷ ἀποτομικῷ, ἀφὴ σφ' αὐτοῦ ἐς τῷ ὄρθ-
" μον. καὶ μεθ' ἑτέρα. καὶ ὀφέζῃ τὸν χάρακον τοῦ π
" τῆς ἀμελπτίας τοῦ λαμβ, σύναπτ κῷ. καὶ ἀσοίσθ τοῦ
" αἵματος αὐτοῦ ἐσωτέρου τοῦ καταπεπάσματος, καὶ
" ποιήσῃ τὸ αἷμα αὐτοῦ, ὃν ἔρπον ζωοίσει τὸ αἷμα
" τοῦ μόσχου. καὶ ῥᾳθ ῥ αἷμα αὐτοῦ ὅτι τὸ ἱλαστή-
" ριον τοῦ προσώπου τοῦ ἱλαστηρίου. καὶ εἰσιλκύ-
" σεται τὸ αἷμον ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν τῶν υἱῶν ἰσρλ.
" καὶ ἀπὸ τῶν ἀδικημάτων αὐτῶν, περὶ πασῶν τῶν
" ἁμαρτιῶν, καὶ οὕτω ποιήσῃ τῇ σκηνῇ τοῦ μαρτυρί-
" τῇ ἐκλισομένῃ ἐν αὐτοῖς, ἐν μέσῳ τῆς ἀκαθαρσίας

αὐτῶν. καὶ ταῦτ' μὲν περὶ τοῦ σφαιροειδοῦς κόσμου
ρου, καὶ ἀκινήτου τοῦ πάντα τὰ κινούμενα ἔχοντος.
περὶ δὲ τῆς τοῦ ζῴου τοῦ καὶ ἀφανισμοῦ, πάλιν αὖ ἐ
φησί· καὶ περὶ ἕξ τὸν χρόνον τὸν ζῴου τε. καὶ ὅσα
» ἡνίκα ἂν ἅμα τὰς ἡμέρας, αὐτοῦ ὅσα τοῦ καὶ φανῇ τοῦ
» χρόνου τοῦ ζῴου. καὶ ἐξαπορούσα ἐκείνου ἐκείνου πε-
» ρας τὰς ἀνομοίας ταῦτα ἰσόρροπα. καὶ πάλιν τὰς ἐ-
» ναντίας αὐτῶν, καὶ πάλιν τὰς ἀμετρήτους. καὶ ἐπὶ τού-
» τοις αὐτοῖς ἅπερ τοῦ καὶ φανῇ τοῦ χρόνου τοῦ ζῴου.
» καὶ ἐξαπορεῖ ἐκ χθονὸς ἀνόμου ἐκείνου ἐς τοῦ ὄρημον.
» καὶ κινεῖται ὁ χρόνος ἐφ' αὐτῷ τὰς αὐτὰ πάντα αὐτῷν
» ἐς τοῦ ἄβατον, καὶ ἐξαπορεῖ τὸν χρόνον ἐς τοῦ
» ὄρημον. παλιγκοτῶ οὖν μοι φῶ θεόφραστος τε καὶ
ὠφελήσεις. ὃ γὰρ αὖ φησὶν ὅτι, τοῦτο δὴ παντὸς ἦ
σσον. καὶ τοῖς θέλουσιν οἰκείως ζωιοδηγῆσαι τὰς ἀληθείας
τοῦ δημιουργοῦ, τὸ ταυτὸν πᾶσιν ἅπαντα. φωτὸς δι-
κην εἶναι σφαιροειδῆτον τῷ νῷ, τοῦ παντὸς χῆ μεσοπεριούσης
γνώσεως. τοῖς μὲν οὐκ ἔξουσιν ἐμβεβηκότα τὸν
νοῦν, ὡς οἷον ἐπισκοτοῦντα καὶ ναπαίζοντα, τοῦ-
τοις αὖ δῆλον καὶ τὰ ἐξαίρετα τῶν ἀπορρημένων,
ἀπὸ μέλιτος ἔσθοντε καὶ γλυκέως. καὶ ταῦτ' φησὶ
τοῖς παρὰ τῆς σῆς θεοσεβίας ἐγκρίνοντα, οὐκ ἀβασα-
νίστως ἐπιτυχόν. ὡπόθεν ἦ γὰρ ὅσως τῶν αὐτόθι τινὲς,
τὸν μὲν εἶναι τῶν χαμαιρέων, ἤτοι τῶν ἔξω, τῶν δὲ
πάντας, ἐπιτρέπειν ἦν τῷ περὶ καὶ τερώσιν καὶ θυ-
σίαν. τόγε μὲν ἕτερον. ἀποπομπαῖόν τινι καὶ
πονηρῷ καὶ ἀκαθάρτῳ δαίμονι ἐπιφθόνως καὶ
τοῦ ὄρημου. καὶ τοῦτο διὰ χθονὸς ἱερᾶς, καὶ ἐπὶ νομέ-
νου θεσπότου. αὐτόθεν μὲν οὖν τὸ χρῆμα ἐστίν.
οὕτως τε καὶ καλλιγάλλεον. φαὶν δ' ἐπὶ τοῖς τοῖς

οὕτω ταῦτ' ἐξηνεσταλμένα. καὶ τοι πῶς οὐκ ἐδεῖ
μᾶλλον ἐκεῖνο πεφυλάχθαι. ὁ ἥδιστοι τῶν ὅλων δημιουρ-
γός. ὁ παντὸς ἐπιστάτης καὶ νοῦ καὶ λόγου, καὶ μόνος
ὢν φύσει τε καὶ κατ' πᾶς, πῶς ἂν ἐνεχείρει καὶ νανοήσας
περ τινα τῆς ἑαυτοῦ βασιλείας, καὶ δόξης τοῦ ἀπο-
στάτην ἢ δεξασθαι ἐπιτιμῶν. καὶ τοι κελεύοντος ἀκινήτα
μὲν ἐν αρχῇ διὰ τῶν ἀμίαν προφητῶν, τὴν δόξαν
μου ἑτέρῳ οὐ δώσω. εἰ δὲ αὖ τῷ καὶ μεθ' ἡμᾶς τὸ χρῆν
καὶ ἐργῶν ἐν ὧν βουλοιτ' ὅτις, ὁ διὰ τοῦ παντὸς φοιτῶν
ἰσότης προστέταχεν νόμος. εἶτα αὖ τὸς ὁ λαμπήσας τὸν
νόμον, καὶ ἐκφρησομένοις ὁ ποτε δῶν. καὶ τοῦ νόμου πο-
ναρᾶς τὴν αὖ τῷ καὶ μόνῳ προσπαθεῖς ἐπιτιμᾶν τοῦ
μεθαι δόξαν, πῶς οἰκεῖ τοῖς ἰδίοις αὐτὸ τάξεται. ὁ
γὰρ ἐκπέφυκε δρόμῳ. τοιοῦτ' ἦν τοῦ ἐπιτάχθαι; αὐτ
ἐξ τῶν αὐτῶν ἐκ τοιούτων, τὸ οἰκεῖον μὲν ἀπολῆν,
τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῷ τιμᾶς τε καὶ δόξης τὸν τῶν
ὅλων καλλιεξουσιάζοντα θεῖν, ἀνιᾶται δὲ καὶ ἕτερος
ἐθελήν. καὶ τοι γραφῆς λεγόντα διὰ μεωϋσέος, κύριε
θεὸς οὐ προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις. καὶ
οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. διὰ τοῦτ'
καὶ ὁ θεσπέσιος μεωϋσῆς, τῆς αὖ θεν καὶ πλῆθ' θῦ
πλήθους, δι' μάλιστ' ἐπίτελεν. καὶ δὴ καὶ φησὶ
τοῖς ἐξ αἵματος ἰσηλ. καὶ ταῦτ' τὰ προστάγματα
καὶ τὰ κελεύματα. ἃ φυλάξασθε ποιεῖν ὧν τῆς γῆς.
ἧς κύριος ὁ θεὸς τῶν πατέρων ὑμῶν, δίδωσιν ὑμῖν κλη-
ρον, πάσας τὰς ἡμέρας. ἃς ὑμεῖς ζῆτε ἐπὶ τῆς γῆς.
ἐκβαλεῖ ἐκβαλοῦντε πάντας τοὺς τόπους, ἐν οἷς ἐλή-
ξασθαν ἐκεῖ τὰ ἔθνη τοῖς θεοῖς αὐτῶν. οὐκ ὑμεῖς
κληρονομήσετε αὐτοὺς, ὅτι τῶν ὀρέων τῶν ὑψηλῶν.
καὶ ἐπὶ τῶν βουνῶν. καὶ ὑπὸ πάντα δένδρου δασέος.

καὶ καταστασιάσαντε τοὺς βαρβάρους αὐτῶν· καὶ ἐμοῦ μὲ-
νοντος τοὺς ἑπτὰ χιλίους αὐτῶν· καὶ τὰ ἅλογα αὐτῶν ἐπτα-
κόσια· καὶ τὰ χαλκᾶ τῶν ἀσπίδων αὐτῶν, καὶ λαβόντας
ἐκεῖθεν πυρά· καὶ ἀποκτείναντας τὸν ὄνομα αὐτῶν ἐν τοῦ
τόπου ἐκείνου. εἶτα πάλιν ὡς ἐπὶ τοὺς αὐτοὺς ἐπα-
νῆκεν τῆς ἑλληνικῆς πρὸς τὸ τῆς ἀληθείας κατορθοῦν
θαι φῶς ἀλλ' μεσιτεύοντός τε τοῦ ἐπιτόνου, καὶ ἡδαλίοις
ὁμοῦ καὶ τερεμνῶν καὶ λιπαρημένων, καὶ ὠμοβοράτων
βαρβάρων, ἐλέχθη τε ἐκεῖσε τότε, ὡς μεταδεῖν τῆς ἐκείνων
βδελυρίας ἐπομένων λόγῳ, μεταλλάξασθαι πρὸς
αὐτὰ τὴν δόξαν, καθάπερ ἤδη πρόσθεν. καὶ εἰς
τοῦτο γνώμης ἦλθε, ὥστε καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐκείνων ἡγε-
τῆρας αὐτῷ πρὸς ἱερουργίαν, θεὸν αὐτοῖς εἶναι τὸν ἕνα,
ἀφιστάντας ἀπὸ τῶν ὑπερόν τῶν ἑπτὰ ἡμερῶν,
καὶ ποιοποιήσαντα μὴ ἐν τῇ ὑπερῷῳ τὸν ἵππον, κα-
ταπαῦσαι τὸ σφόδρα τῷ ἀπαστοῦ λαῷ μεσιτεύειν. βα-
δίζει. καταβαίνει τὸ τάγμα ἐνταῦθεν. ἀνοίκησον γῆν
ὁ λαός σου. οὐκ ἐξήγαγες ἐκεῖθεν αὐτοὺς ἐποίη-
σεν ἐκείνοις θάλασσαν. καὶ μεῖναι καὶ τοῖς τελευταίοις τῷ
βεελφεγώρ, ὅτε ταῖς μεσαβάταν ἐκκαυσταλήναντο γυ-
ναιξί, τοῖς τῶν σωμάτων ὕβρεις ἐπιφερομένοις ἐπ'
ἐπόδοσιν, πικρῶν ἐπαρτίζει ὀργῶν δίκην. ἀπο-
λαῦσαι γῆν οὐκ ἐθέλησε τοῦ θεοῦ. ταῦτα ἔσκε
τὰ αἴτια. γεύσιτο δ' ὧν οὐ μακρὰ καὶ τῆς ἡδονῆς
τε καὶ ἐκκλησιαστικοῦ βουλῆς καταφρονήσας. ἔστε
πλῆσαι μὲν καὶ ἀπαλλαγῆναι ἑτέραις πρόσ-
καιρα ἐκείνοις, αὐτὸς μὲν οὐ τοῖς ἐπιζητοῦσι δη-
μενίσας θεῖ, μᾶλλον ἀξιοῦσθαι καὶ θυσίας πρὸς-
τέτακε, πονηρὰν καὶ αὐτοκαμόλιν δυώκειν, ὡς ἀπο-
πομπαῖον ὠνομάσθαι φασὶν αὖ ἔσως τινές, τὸν

τῶν φερῶν ἐκφεμμένων δύναμιν, τοῖς δὲ νοῦν ἔσω
καὶ νεκρυμμένοις οἰκεῖον ὄντας ὄρεμησιν. ἡμεῖς δὲ
τοῖς θεοῖς ἐπόμεθα σὺν Σωκρατικοῖς τὸν νοῦν οὐκ
αὐτηρεθῆ καὶ ἐξέτυμον. ἐκκαυβᾶ δὲ μᾶλλον, καὶ κατ'
ὄσον οἱόντε φιλοχρήματον. τῆς ἀληθείας τὸ αὐξησθαι
σον κάλλος φιλοθηρτὸν δὲ μᾶλλον ἀποδεόμεθα. καὶ
δὴ καὶ φαμέν, ὡς ὁ τῶν ὅλων θεός. Σωκράτης τῆς
πολυθεότου καθάρσεως. καὶ ὧν φαίνεται τῶν ἐν σοφίᾳ,
καὶ ἐπιχρησμῶν δήλους τὸν νόμον τοῖς πᾶσιν διὰ μεσι-
τεύειν, ἀνεκτὸν ὧν οὐδαμῶς ὁδὸς ἡγεμόνα καὶ θεόν.
μᾶλλον δὲ καὶ διδάσκαλος τοῦ χρῆναι τιμᾶν τοὺς κα-
θάρσιους δαίμονας. πολυπλεκτημονοῦντες δὲ τὰ ἐν
ταῖς θεοπνεύστοις ἐκφοραῖς, κεκρυμμένων δηλόσο-
μεν τὴν ἀληθειαν. πρέπει δὲ ἐν τοῖς τοῦ νόμου σωμαῖς
ἐπορεύοντας, ἵππον τὸ, διένοις ταῦτα ἐν τῶν πρὸς φῶτα ὁρᾶσθ
φρεμένων. τίς θεός καὶ ἐμοὶ σὺ ταῦτ'. καὶ ἐμοὶ τός,
καὶ ὧν ἡμᾶς σῶσαι αὐτά. σωσαὶ γῆν ὁ νόμος ἐξῆ ταῦτα μετ-
λεῖν ἀμαθῶν, καὶ οὐκ αὐτῶν τὴν ἡμῶν ταῦτα πρεσ-
μᾶλλον καὶ τὰ μέγιστα. πολλὰ ὧν δίνουσιν αἱ σωσαὶ
τὴν ἀληθειαν. καὶ αὖται οὐ πάντως ἐστὶ τὸ ἀληθές.
διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεατὸς μεσιτεύσας, καὶ ὑμεῖς ἐπι-
σταῖ τὸ πρόσωπον ἐκείνου. πρὸς ταῦτα τὰ οὕτω τοῖς
νοῖς ἰσχὺ. μονονουχὶ διάκονος κεκραγὼς τοῦ μεσίτου
μεσίτος. ὅστῶν διάκονος θεατοσμένων τὸ κακὸν πα-
τίδοι τις ἂν, οὐκ ἔσχ' μὲ τοῖς ἔξω φανεῖσι τούτοις. ἀλλ'
ἐν τοῖς ἔσω κεκρυμμένοις θεωρήσασι. φέρε δὴ οὖν
παρελθόντες τοῦ νόμου τὸ καθαρώτερον. καὶ τῶν
ἔξωθεν συγκαλυπτόντων τὸ μεσιτεύσαν πρόσωπον ἐ-
παγαγόντες, γυμνὸν ἴδωμεν τὴν ἀλήθειαν. δύο
μὲν γῆ ἡμέρας, πεσόντα ἐπὶ τὰ ἑπτὰ ἔτη.

καὶ δύο ἀφέσεσθαι πλήθους, ἐπαύλοις. ὡς τοῦ μὲν
εἶναι τῶν χιλιάρχων, ὀνομασθῆναι δὲ. τάγμα μέν ἐστι
φύλον. ἑτερογλωσσία, οἰκείως ὠνόμασται τοῖς χιλιάρχοις,
ἀφ' ἧς καὶ ἑτερόγλωσσος. σημαίνουσι δὲ διάφοροι,
ὁ ἀφ' ἧς καὶ μονόκλινος καὶ ἀφ' ἧς ἐφ' ἵππου,
ὁ ἀφ' ἧς καὶ ἐφ' ἅρματος. καὶ τίνα ἕκαστον,
ὑπόμνημα ὡς ἐν τῇ τῶν θεωρημάτων ἀκριβολογίᾳ
βάλλοντες. αὐτὰρ τοίνυν ὁ ἐφ' ἵππου. ὁ μὲν οὖν ἀφ' ἵππου ἐλέφας ἐστὶν
ὥσπερ ἐλεφαντίας τὸ σῶμα, καθάπερ τὸ τῶν νόμων δο-
κοῦν. προβαλλόμενος γάρ ἀφομοιοῖ σώματι τὸν δίκαιον
ὁ θεόπνευστος ἱερεφής· αὐτὰρ δὲ τὸν φιλανθρωπότατον.
καὶ διάπυρον αὐτῶν. πλήρης γάρ ὁ δίκαιος αὐτῶν
τῶν τῆς ἀρετῶν· εὔκαιρος δὲ, διὰ τοῦτο τοῦ νοεῖν
αὐτὸν εὐκαίρους. δεῖον φορεῖ δὲ τὸ πρόβατον. ταὐτὸν γάρ
καὶ μεταξὺ ἡνιόχου προβάτου παρηνέχθαι. χωμενὸν
δὲ καὶ ἀλλόπλουν καὶ αἰματοφαγίας ἐπαλόσους ὀρνέοις,
τῶν τοῦ πολυημερεκλοῦς ψυχὴν καὶ ὀδύρεις αὖ. αὖ δ'
οὖν αὖθις τύπος αὐτῆς. ἐπιφανεστάτου γάρ τὸ ζῷον. καὶ
τῆς τοῦ προβάτου στρεπῆς καὶ λόπης ἐνθένδε. ἀπὸ
τούτου καὶ ὁ κατ' ἤμεσον ἰδεῖν χρή, ὅταν καθίσῃ φαντάζῃ
υἱὸς τοῦ ἀνου ἐπὶ θρόνου δόξης αὐτοῦ. καὶ ἑκάστοτε
μέλλῃ προβαίνειν ἐπὶ δεξιάν, τὰ δὲ ἐξ ἀριστερᾶς ἐξελίττειν.
καὶ τοῖς μέλλῃ ἐπὶ δεξιάν, ἅπτεσθαι τοὺς τῆς δικαιοσύνης
ἔχουσι πλήκτρους, τῶν ἡνιοχευομένων αὐτοῖς, ἀκόντι-
στήρια βασιλέως. τοῖς γε μέλλουσιν ἐξελίττειν ὑμέναν, πῦρ καὶ
κόλασιν, καὶ τὰς τῷ διαβόλῳ πρεσπούσας ἐκείνοις
φωνάς. ἐοφελίζεται τοίνυν ὥσπερ ἐλεφαντίας ἕλεφος, καὶ
τοῦτο μεθήκης τοῦ νόμου λέγοντος ἐνεργῶς. ἐὰν δὲ
ὁ ἄρχων ἐλεφάντων. καὶ ποικίλον μέν ἐστι τὸν ἐν-
τολὴν καὶ τοῦ θεοῦ αὐτῶν. ἢ οὐ ποιηθήσεται ἄκοσι,
καὶ ἀμελήσῃ καὶ πολυμερίζηται. καὶ γνωσθῇ αὐτῷ

ἢ ἐλεφαντίνη λίθῳ ἡμερίζει ἐν αὐτῇ. καὶ προσοίσει τὸ
δῶρον αὐτοῦ, χήμερον ἐξ ἀγρῶν, ἄρσεν. ἀμνὸν μου.
ἔφη δεῖπου καὶ αὐτὸς ὁ αὐτοπαίων θεὸς περὶ τῶν ἱε-
ρεφαθαλεγόντων καὶ τὰ τοῦ νόμου. ἐλεφαντίας χρεὼν
μου φαίνονται. τουτέστι, τὰ ἐπὶ τῷ ἐλεφαντίνῳ θυμια-
τα. μεμερὶς γάρ καὶ πολύφωτ' τοῖς ἱεροῖς, ὥσπερ πομπι-
κὸν καὶ καλὰ τὰ μεμερισμένα. χρῆναι τοίνυν σφάγιον
ὁ χρὴ, ὥσπερ τῶν ἐλεφαντίνων ἡμεῶν, καὶ τὰ τοῖς ἱερεφαῖ.
ταύτης τε εἵνεκα τῆς αἰτίας, ἐλεφαντίνων αὐτοῦ ὀνο-
μασθῆναι φασκόν. ἱερεφὴς γοῦν ὁ παῦρος φασκλος.
ὅτι τοῦ μὲν γονέως ἐλεφαντίνων, ὥσπερ ἡμεῶν ἐλεφαντίνων
ἐστοίησεν, ὁ δὲ καὶ πῦρ ἀναγόντι. οὐ γάρ τοι φασὶ
ἐλεφαντὸν γλυφῆναι χρή, μὴ γλύσιμο. ἀλλὰ νέα δίκαιον.
μελλον δὲ αὐτὸ χρῆμα δικαιολογίαν. οὐ γάρ οἱ δεδαημε-
μένοι, σφάγιον ἐστοίησεν ὁπωπή, ὥσπερ τῶν τοῦ κόσμου,
πολυμερῆ ἡμεῶν, καὶ οὐ τοῖς ἀνόμοις ἐχόμενοι. ἀλλὰ
ἐστορεῖνας τὰ τοῖς νόμοις πρεσπαδιεσάλην. καὶ πα-
ρωστέον λέγων ὁ πρεσφήτης ἠγρίας. ὅτι πάντες, ὡς
προβάτια ἐπλανήθημεν. ἐκάστος τῇ ὁδῷ αὐτοῦ ἐ-
πλανήθη. καὶ κύριος παρέδωκεν αὐτὸν τοῖς ἁμαρ-
τίαις ἡμῶν. καὶ αὐτὸς ὥσπερ ἡμεῶν ὁ δικαίωτος. καὶ τῷ
μελλοντι αὐτοῦ. ἡμεῖς ἐκάθημεν. χαρέφθη δὲ καὶ ὁ
παῦρος πεζός. ὅτι τοῖς ἁμαρτίαις ἡμεῶν, ὧν-
νεχθη ἐν τῷ σαλεύειν αὐτοῦ τοῦ ζύλον. οἰκείως δὲ
πεκρεμεμένο μελὶ τοῖς ἐπὶ τῆς γῆς ὁ κανθήρης. τὸ χρῆ-
ναι πασθῆν τὸν φυσιάλον, διότι πλεῖ ἐν ἀκμὲ παρά-
βασιν, καὶ πλεῖ ἐξόπισθεν μεῖζες ἡμεῶν. τεσσαράκο-
γα ἐλεφαντίνων. αὐγὸ ἐκ γῆς πρὸς λαῖγες. ὁ πολὺς, ἧς ἡ-
μερότητα καὶ φιλανθρωπίαν, γέγονε ἐκβὰς. ἐπου-
σίαν, ἀνός. ἐλέφαντος τε ἡ μεῖν τοῖς ὁ φ' ἐλεφάντι,

ἀπαρὰ τὰς χεῖρας, ἀλλὰ διὰ τὴν κεφαλὴν τοῦ χε-
μάρου τοῦ ζώντος. καὶ ἐξαιμορροεῖ (ἐξαίματοῦται) παρ-
ὰ τὰς αἰμορραίας τῶν νεῶν ἰδίᾳ. καὶ παρὰ τὰς ἀδι-
κίας ἀλλήλων, καὶ παρὰ τὰς ἁμαρτίας ἀλλήλων. καὶ διὰ
τοῦτο ἀλλὰς διὰ τὴν καθαρὰν τοῦ χαμαίρου τοῦ ζών-
τος. καὶ ἐξαποστελεῖ ἐν χειρὶ ἀνὴρ (ἑτοίμου) εἰς τὴν
ἔρημον. ἔθραψε δὲ οὕτω ὅπως. καὶ τοῦ πρώτου σφα-
γέντος χαμαίρου, ζώντα παραλαμβάνει τὸν ἕτερον αἰγοκέ-
ρω. ὧν ἐγὼ ὡς ἔφην ἐν ἀμφοῖν ἐγκεφάλοις, ὁ δὲς καὶ
μόνος νέος καὶ πᾶν ἰσχύει, ὡς ἐν παντὶ θερμὸς ἰδίως, καὶ
ἔχω παθεῖν ὡς ἀνθρωπάριον, καὶ ἐπιτερθαίνει λόγος. ἔζη
γάρ ὁ τοῦδε λόγος. καὶ χαμαίρου θανάτου τῆς ἰδίας
θερμὸς ἀλλοῦ, καὶ μεμελῶ πολλῷ ἐπιπαθής. καὶ τοῦ
ἰδίου σαρκικοῦ τοῦ πάθους αἰκιζομένου, καὶ δὲ ἑαυτὸν
ἀναφέρων ἀλλό. ἴδοι δ' ἂν τις τοῦτο τὸ βιαίου καὶ μεγα-
μεγεθέστερον, καὶ ἐπιεικῶς ἡμέραν ἐγκεφάλων ἐν τῷ
λοιπικῷ· μεμελισμένῳ γάρ ἐπιφαίνεται τὸν λεπτὸν,
ὁ διὰ μεμύστου νόμου. ἐκπεμπόμενα δὲ πρὸς τέτταρα
τῆς πλευρεμβολῆς ὡς ἀκέφαρτον. εἰδὲ ἐμπεμβαίνει καὶ
παλαφῆναι τὸ πάθος. τότε δὴ τότε, πάθος ἐστὶν τοῦ με-
νεάθαι πληγή. καὶ δὴ καὶ φησίν, οὗτος ὁ νόμος τοῦ λε-
πτοῦ. ἢ ἂν ἡμέρᾳ καθαρεύῃ, καὶ προσμηνύσεται
πρὸς τὸν ἱερέα. καὶ ἐξελεύσεται ὁ ἱερὸς ἔξω τῆς πα-
ρεμβολῆς. καὶ ὄψεται ὁ ἱερός. καὶ ἰδού, ἴαται ἡ
ἁφὴ τῆς λέπρας ἀπὸ τοῦ λεπροῦ. καὶ προστάξει
ὁ ἱερὸς, καὶ σφάξουσι τὸ ὀρνίθιον τὸ ἓν εἰς ἄγγος ὀ-
στράκινον ἐφ' ὕδατι ζῶντι. καὶ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν λή-
ψεται αὐτό. καὶ βάψει εἰς τὸ αἷμα τοῦ ὀρνιθίου τοῦ
σφαγέντος, ἐφ' ὕδατι ζῶντι. καὶ περιρραν[εῖ] ἐπὶ
τὸν καθαριζόμενον ἀπὸ τῆς λέπρας ἑπτάκις, καὶ

καθαρὸς ἔσται. καὶ ἐξαποστελεῖ τὸ ὀρνίθιον τὸ ζῶν εἰς
τὸ πεδίον. δύο μὲν οὖν τρόποι καθαρμοῦ. δύο μὲν οὖν ἐστὶ τὰ
τοιαῦτα. καὶ ἐκ τοῦ δικαίου. τουτέστι, καθαρᾷ, καὶ μεμελεμένῃ ἔχοντα διαβολὴν
περὶ ἀστόργου φιλοῦ τοῦ νόμου. καὶ τὸ μὲν ἓν, σύφα-
γείτο ἐφ' ὕδατι ζῶντι. τὸ γὰρ μὲν ἕτερον ἔζω μένον
σφαγῆς. ἔστιν βιαιοθανὲς ἐν ᾧ αἵματι τοιούτῳ λε-
πτοπαθὲς καὶ ἐφ' ὕδατι ζῶντι, καὶ τὸν ἴσον τῷ
χαμαίρῳ ἕτερον ἧς περὶ ὄρνιθον ἐξαποστέλλεται. ἐστὶν μὲ-
φηνε δ' οὖν ὁ τύπος ἡμέραν καὶ τοῦτο δὲ πάλιν. τὸ μέ-
γα καὶ σωτήριον τοῦ σώματος μέρος ἡμέρα. ἐν μὲν γὰρ ἔ-
καθεν. τουτέστιν ἐκ τοῦ πρὸ καὶ ἐξ οὗ ὁ λόγος.
ταυτὶ τοι καὶ μάλα εἰκότως, πάνυ παρὰ πᾶσι δέδεται.
καὶ ἀποφοίτησε δὲ οἰκονομικῶς, ἐς ὁμοίωσιν τῆς
πρὸς ἡμᾶς. καὶ ἔλαβε δούλου μορφήν. καὶ οὗτος
αὐτὸ δὴ τοῦτο ἀπεδήξεν εὐαρεστῶς τοῖς ἐν δικαίοις πρεσ-
λεγομένοις. ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐστέ. ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω εἰμί.
καὶ οὐκ ἦμεν ἐκ τοῦ κόσμου τούτου. καὶ πάλιν, οὐ-
δὲς ἀναβέβηκεν εἰς τὸν οὐρανὸν, εἰ μὴ ὁ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ
καταβάς, ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου. ὡς ἦλθεν ἀρτίως καὶ
ἔρχεται πάλιν, ἤγουν τελέσας ἄνθρωπος, οὐ μόνος ὢν. ἀμή-
νιστος καθήμενος. ἀμήνιστός τε καὶ ἐπιεικέστερος, καὶ τὸ
νοεῖται δέ. πολλὰ ἔστιν ἰδεῖν ἐν τοῖς ὀρνιθίοις καθ' ἑκάς
ἐν τοῖς χαμαίροις, ἔμπροσθεν καὶ ὀπίσω τὰ ἔμφα-
φαῖς. μεμνῆσθαι δὲ καὶ ἐπεκάνθη τοῦτο τὸ θεῖον. καὶ ἀπο-
θνήσκοντα μὲν ἀνθρωπίνως. ζῶντα δὲ, θείκῶς. ζῶν
ἦν ὁ λόγος ὢν. καὶ ζῶν ὁ παντόφος μετὰ θνητῆς, θανα-
τῶν θάνατον μὲν αὐτὸν ἐν σαρκὶ, ζωοποιὸν θάνατον δὲ, τοῦ.
πολλὰ ὅτι καὶ, ἡ τοῦ παθὸν τὸν θανάσιμον εἰς ἰδίαν φύ-
σιν ἐμφύσησις ὢν ὁ λόγος, αὐξόμενον οἰκοδόμησιν τὸ πα-
θος τῆς ἐαυτοῦ σαρκὸς, ὡς ἤδη πρόσθεν. ἐβαπτί-

ζ(ῳ) ἡβ' τὸ ὀρνίθιον ῥῆξον, ἐν τῷ κύκλῳ τοῦ τέλους-
πηκότες. πεφυσιωμένον δὲ τῷ κύκλῳ. μόνον δὲ οἰκεῖ,
καὶ πονηρὰν ζωὴν τοῦ πλάσθη, ἧς ἓν ὄρνεον ἐξεστέρε-
πτο. ἀνεπεφοίτηκε ἡβ' ἐν τοῖς οἰωνοῖς ὁ μονογλωὶς
τοῦ θῦ λόγος, μετὰ τὴν ἐνωσιν αὐτῷ σαρκός. κὴ
ξένον ἰδὼν ἐν οὐρανοῖς τὸ θέαμα. κατεπλήττετο γοῦν
ἡ τῶν ἀγγέλων ἀγλαΐα κατάπληξις, ἐν τῷ βλέπουσα τὸ
κεφάλαιον, τὸν βασιλέα τῆς δόξης καὶ τῶν δυνάμε-
ων. καὶ δὴ καὶ ἐφασκον. τίς οὗτος ὁ παρεσκηνωμένος
ὀξ ἐδάρε. τουτέστιν ἐκ γῆς. δρυπτησαι ἰμαντιῶν ἐκ
βοῦρ. διερμηνεύεται δὲ τὸ βοσόρ, σαρξ. ἤτοι χοϊ-
κὴ καὶ θνητή. εἶτα τοῦτο προσωπωθαίνοντο. τί
αὐτῷ αἱ τραπεζαι ἀνὰ μέσον τῶν χερουβ. ὁ δὲ πρὸς
αὐτοὺς. ὡς ἐπαλήθην ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐμεσπιτοῦμέ.
ὥσπερ ἡβ' ὥπτισ ἡθωνι τῷ θεωμέ οἰκονομικῶς τὰ
λίων καὶ μετὰ τὴν ἐκ νεκρῶν ἀναβίωσιν, σαφῶς δὴ-
πουθεν τὰς χεῖρας καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς τῶν ἥλων τύπους,
ἐπλήσατο δὲ ἡμελεφῶν καὶ τοὺς ἐν ὑπερωλοῖ δια-
βρήτους, οὕτω καὶ ἐν οἰωνοῖ γεγονώς, πεπληροφόρηκε
τοὺς ἐμοὺς ἀγγέλους. ὅτι δικαίως τῆς πρὸς αὐτὸν οἰ-
κειότητος ἐπιβεβλῆται καὶ ἀπωλλάθεν ὁ ἡμεσπηρεά-
νος ἰῆλ. διὰ τοῦτο περφυρροῦν κύκλῳ τὸ κεφάλι,
καὶ τοὺς ὀχυρὸν σαρδόπουν πολημούς. οὐκ ἀνακοβλή-
τους ἔχων αὐτούς. ἐμμεμερμηλώς ἡβ' ἐν νεκρῶν, ἀπε-
δύσατο τῶν φθορῶν, καὶ ἐν αὐτῷ πάντα τὰ ἐξ αὐ-
τῆς. αὐξῆ ἵνα ὡς ἔφλω οἰκονομικῶς γενεσθῇ νέων ἐξ
ἀρχῆς καὶ τοῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς οὐρανοῖς διὰ τῆς ἐκ-
κλησίας, πολυποίκιλος σοφία τοῦ θῦ, ἐν σαρκὶ
ἐν τῷ χῷ, καθὰ φησὶν τῶν αἰώνων. μεχφ ἡβ' οὗ-
τος τιστὶν ὁ ἱερὸς παῦλος. ὡσπερ οὖν ἐν τοῖς μ-

μέροις ἐμεχφ σοφὸς τοῦ θῦ μυστήριον, οὕτω
καὶ ἐν τοῖς ὀρνιθίοις. αὐξήσως ὄρθριοι. πῶς οὖν ἐστι ἐν
καὶ τὸν αὐτὸν εἶναι φησὶν λόγον καὶ πῦ ἐν χῷ. καίτοι
δύο χερουβὶμ πεφερσεμενεγμένων. ὀρνιθίων δὲ δύο. ἡ τά-
χα που καὶ πολλὰ δέ ξδεκα ἂν οὐκ ἀσύμφωνον ὀνόμοις.
ὡς δύο που πάντως ἦσαν λοιποί, καὶ χερουβοί. καὶ δύνα-
βθαι μὲν ὡς τοῦφ καθ' ἑβδομηκοντάδα τινές, ὡς οἴε-
σθαι τέ καὶ λέγειν, ἕτερον μὲν εἶναι χῦ ἰδικῶς, τὸν
ἐν θῷ πρὸς λόγον. ἕτερον δὲ αὖ, τὸν ἐκ σπέρματος δ
δαὶδ. ἡνικὰ δὲ φασὶν τοῖς ὧδε ταῦ δεῖξαν ὀξὺ ἀφεσ-
τάναι πάντα φόβον, ὁ θεασάμενος χερούφ παῦλος. ὅτι
ἓξ κύ. μετὰ πίστεως. ἐν βαπτίσματι. οὐκοῦν ἡ δύο
φασὶν λοιὰ, δύο που πάντως ἂν εἶεν οἱ κύριοι. δύο
δὲ καὶ πίστις. τὸ ἓν δὲ καὶ βαπτίσματα. ἡσ-
θαρεῖ σταῦ δὴ οὖν, ἐ χῦ ἔχων ἐν ἑαυτῷ λογικῶς,
καθὰ φησὶν αὐτός. ἀμήν. ἔστι ταῦτ μετὰ ἡβ. οὐ-
κοῦν, ἓξ κύ καὶ μετὰ πίστεως. ἐν βαπτίσματι. πιστεύ-
μεν δὲ καὶ ἓξ εἶναι πῦ ἐν χῷ. τουτέστι, τὸν μονογλωῖ
τοῦ θῦ λόγον, ἀναθρωπήσαντα καὶ σταυρωμένον.
διὰ τοῦφ καὶ ἓξ τὸν θανάτου αὐτοῦ βαπτιζόμεθα. καὶ
μένον ἴσμεν αὐτὸν πῦ ὡς θῦ. ἀμήχανον ὡς ἔφλω τὸν ἐκ
θῦ πρὸς λόγον ὧνον γνωσθῆναι διαβεβαιούμενοι μετὰ
τοῦ μένειν θῦ. ἕρμπιος ἡβ' καὶ ἀναλλοίωτος καθὰ φύ-
σιν ἐστίν. ἐπεὶ φραξέσταται αἱ ἀναπλάσεις. ἐν δύο φα-
σὶν λοιούς. ὥστε μὲν ἰδικῶς, τὸν ἐκ σπέρματος τοῦ
δαὶδ. ἕτερον δὲ αὖ καὶ ὡσὰ μερίδος τὸν ἐκ θῦ πρὸς λό-
γον. ἐρ' οἷσπερ κἀκεῖναι καθὰ φύσιν ὁ ἐκ θῦ πρὸς λόγος,
τοῦ ἐκ σπέρματος τοῦ δαὶδ. καὶ ἀσυγχυτίτοις δια-
φορᾶς; τί ἡβ' ἀνθρώπου φύσις, ὡς πρὸς ἐμὲ τὸν θεὸν καὶ
σωτῆρα ἡμῶν. αὐξῆ οἶμαι καὶ οὐχ ἑκόντες δρᾶσιν. ὡς

ἀμείνων ἐστὶ καὶ τὰ φύσιν ὄντα τῷ πρὸς λόγος. εἶπε τὶ
δὲ καὶ ὁμολογῶ τοὺς χαμαιπόρους ὀρνίθων οἰκειοτέρους φύσει ὄν-
τας αὐτῇ λοις. ὁμοίως δὲ μᾶλλον καὶ καὶ τοῦ δὲν ἀλ-
λήλων διαφέροντας, καὶ τὰ μὲν εἶναι τοῦ θείου φύ-
σιν. ὁ αὐτὸς δὲ λόγος ἡμῖν τοῖς λόγος καὶ ἐπὶ τοῖς δυσὶν ὀρ-
νιθίοις, οἰκειοῦν συγχωρήσαμεν διὰ τὸ τῶν χαμαιπόρων
ἢ ἡμῶν ὀρνιθίων ὁμοιότητες, μᾶλλον αὖ διαφέρειν τὸν
τοῦ θεοῦ λόγον. αὐτὸς δὲ αὖ ἐξ ἑνὸς καὶ ταὐτὸν πρότερον
ἕνα τοῦ τοιοῦ δὲ λόγου. πολλοῦ γε ὅσον τὸ μεταξὺ
θεότητός τε καὶ ἀνθρωποτήτος. ἐφάλμα δὴ οὖν τοῖς
πλεῖστοις γεγονὸς καὶ τὰ τῶν αὐτοῖς προεῖπον νοήσαι λό-
γον. ἡνίκα τοῦ μὲν πλέον τῶν ἀλλήλων, καὶ μᾶλλον ἐξὸ-
τε ποιήσαι τῶν σπερμονομίων τὴν σύνθεσιν. φασὶ
δὲ ὅτι σπιὰ καὶ τύπος ὀνόμοις ἐστὸν. καὶ οἱονεὶ τις προ-
φὴ, πρὸς τοῦτο λέγει πρὸς θεῶν τοῖς ὁρᾶσι προσχρῆσθαι.
αὐ δὲ σπιὰ τῆς τῶν χαμαιπόρων συντάξεως τέχνης.
τὰ πρῶτα τῶν χαμαιπετῶν ἡσύν. αἷς εἶπερ ἐστὶν ἐκ-
θέσιν τῶν χαμαιπετῶν τὰ αὐτὰ, τοῦτο δὴ τότε τῆς προ-
φῆς ἐστὶ προσεφάπτη τὸ κάλλος. ἐᾶν δὴ οὖν τὸν διαμενεῖ
στὸς νόμον, καὶ τὰς προέλθωμεν ἐφ' ὃ ἐθελοντὶ τὸ τοιοῦτο
μειζότερον, ἐπὶ τῶν χαμαιπόρων, ἤπερ τῶν ὀρνίθων, αὐτο-
θυνόσοντάττε ὁμοῦ καὶ ζῶντα καὶ τὰ ἀπὸ τῶν αὐτῶν. ἵνα
μὴ τὰς τοποιία σκληρικὰ, δόξῃ πως εἶναι τὸ ἀφω-
ρισμένον. ἀλλὰ δεῖ τὸ αἰς ἐπὶ πᾶσιν τὰ καὶ σφαιρῶν. κα-
τὰ δὴ τῶν δὲ τὸν αὐτὸν ἐπὶ τέρᾳ ζῶντα τὰ καὶ ἀφιέρω-
νον. ἀπὸ φῶνα δὲ, καὶ τοῦ ὅτι τῶδε λόγου, οὐκ ἔξω
βαίνοντα τοῦ ἡσύτος, οἰκείζεται δὴ καὶ ἑτέρων οἷς
ἔφλω, ἐπισφρίγες εἰκόνα μεγαλοπρεπῆ τοιοῦτο ἐν
τῷ τῆς κοσμοποιίας βιβλίῳ. καὶ εἰρῆσθαι μετὰ τὰ
ῥήματα ταῦτ, ὁ θεὸς ἐποίησε τὸν ἀβραὰμ, καὶ ἦπε

πρὸς αὐτὸν. ἀβραὰμ ἀβραὰμ· ὁ δὲ εἶπεν ἰδοὺ ἐ-
γώ· καὶ εἶπε. λαβὲ τὸν υἱόν σου τὸν ἀγαπητόν, ὃν ἠγά-
πησας τὸν Ἰσαάκ, καὶ πορεύθητι εἰς τὴν γῆν τὴν ὑψη-
λὴν, καὶ ἀνένεγκε αὐτὸν ἐκεῖ εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἐφ' ἑνὶ
τῶν ὀρέων, ὧν ἂν εἴπω σοι. ἀναστὰς δὲ τὸ πρωΐ, ἐπέ-
σαξε τὴν ὄνον αὐτοῦ. παρέλαβε δὲ μεθ' ἑαυτοῦ δύο
παῖδας, καὶ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ. καὶ σχίσας ξύλα
εἰς ὁλοκάρπωσιν, ἀναστὰς ἐπορεύθη. καὶ ἦλθεν εἰς
τὸν τόπον ὃν εἶπεν αὐτῷ ὁ θεὸς τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ.
καὶ ἀναβλέψας ἀβραὰμ τοῖς ὀφθαλμοῖς, εἶδε τὸν
τόπον μακρόθεν. καὶ εἶπεν ἀβραὰμ τοῖς παισὶν αὐ-
τοῦ. καθίσατε αὐτοῦ μετὰ τῆς ὄνου· ἐγὼ δὲ καὶ τὸ
παιδάριον, διελευσόμεθα ἕως ὧδε. καὶ προσκυνή-
σαντες, ἀναστρέψομεν πρὸς ὑμᾶς. ἔλαβε δὲ τὰ ξύ-
λα τῆς ὁλοκαρπώσεως, καὶ ἐπέθηκεν Ἰσαὰκ τῷ υἱῷ
αὐτοῦ. ἔλαβε δὲ καὶ τὸ πῦρ μετὰ χεῖρας, καὶ ἐπο-
ρεύθησαν οἱ δύο ἅμα· καὶ μακρόθεν· καὶ ἦκα-
δόμησεν ἐκεῖ ἀβραὰμ θυσιαστήριον, καὶ ἐπέθη-
κε τὰ ξύλα. καὶ ἐπιστρέψας ἰδοὺ Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐ-
τοῦ, ἐπέθηκεν αὐτὸν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον ἐπάνω
τῶν ξύλων. καὶ ἐξέτεινεν ἀβραὰμ, τὴν χεῖρα αὐ-
τοῦ λαβεῖν τὴν μάχαιραν σφάξαι τὸν υἱὸν αὐτοῦ.
ἀρὰ οὖν ἐστὶ πρᾶξις τῶν καθ' ἡμᾶς ἐπιθυμοῦσιν ἰδεῖν
καὶ ἀγαπᾶν ἐπὶ πάντα τὴν ἀβρα-
αμ ἰσομοιρίαν, πᾶς ἂν αὐτὸν ἐχαρίσατο ὁ ζωοποιός.
ἀρὰ οὖν ἐν ἑνὶ πάντα ἀγαθὰ τὰ ἡρημένα, ἢ ἀνάμει-
ξις καὶ ἑτερότης. ἤδομαι ἑτεροτάτως καὶ τοῦ
αὐτοῦ. οἷον τί φημι. ποτὲ μὲν ἐφιζάνοντα τῇ ὄψει,
συμπαραλαμβάνοντος τοῦ παιδαγωγοῦ, καὶ ἐπομένων
τῶν οἰκείων. ποτὲ δὲ αὖ πάλιν ἀπομένοντος τῆς

γνώσεως ἀποκρυφοι. ὁ γὰρ αὐτὸς θεὸς καὶ ἐμοὶ καὶ αὐτῷ, τῷ
δῶρ καὶ πεῖ δόξα καὶ τὸ κράτος ἐμοὶ ὑμῖν φῶς τοῖς
ἀνδρας τῶν αἰώνων ἀμήν.—

Τοῦ αὐτοῦ ἐς τὸ αὐτὸ βολον:— Τοῖς ἁγιωτάτοις
καὶ ποθεινοτάτοις ἀδελφοῖς. ἀλεξάνδρῳ μὴ-
τιανῷ. ἐν αὐτῇ. παρηγορίᾳ πρόθυμος. καὶ
μεγίστῃ θεραπείᾳ. καὶ λοιποῖς ὀρθοδόξοις πα-
σχόσι μοναχοῖς. καὶ τοῖς ἐμοὶ ὑμῶν τὸν μονήρη
βίον ἀσπαζομαι καὶ ἐν πίστει τῷ ἐδρυμένοις, καὶ
εἶναι ἐν κῷ χαίρειν.—

ρπε

Τὸ φιλομαθὲς καὶ φιλόπονον τῆς ὑμετέρας ἀγάπης,
καὶ νῦν οὐ μεξείως ἐπαινεῖσθαι ἔχω, καὶ ἄξιον εἶναι
φημί, τοῦ παντὸς λόγου. τὸ γὰρ τοιοῦτον ἐφίεσθαι
μεγαληγορίων, καὶ τῆς τῶν ἱερῶν δογμάτων ὀρθότη-
τος μεγαλοποιόθαι φιλεῖ, πᾶς οὐκ ἂν ἐπαινεσαίμε-
θ' ἄττα. καὶ γὰρ ἐξ ἰσῶς τῆς ἀστειρεύτου καὶ μακαρίᾳ
τὸ χρῆμα πρὸς ἔρωτα. καὶ οἷον ἀρχόμενος ἡ σὰρξ τοῦτοις
ὠσουδέν. φησὶ γὰρ που πρὸς τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς πρέσ-
βυν ὁ κύριημῶν Ἰησοῦς. αὕτη δέ ἐστιν ἡ αἰώνιος ζωή, ἵνα
γινώσκωσι σὲ τὸν μόνον ἀληθινὸν θν. καὶ ὃν ἀπέστειλας
Ἰν χν. ὀρθὴ γὰρ πίστις καὶ ἀκαταίσχυντος ἐμοὶ δοκεῖ μὲν
εἶναι τοῦ ἐξ ὅρων ἀμαθῶν φιλοσόφου, παντὸς
ἥμερος ἐφεπόμενον αὐτῷ, καὶ διαπρεπῆ λαμπρό-
τητα, τοῦ δόξαν φαίνοιτο. δογμάτων δὲ ὀρθῶν καὶ
ἀδιαβλήτου πίστεως αὖθις, οὐπώποτε ὡς ἔμοιγε
καὶ οὐδένα ξόπον βίος ἐνάρετος, τοῦ παντὸς αἰῶνος φυ-
λάττ. ὥσπερ γὰρ ἡ πίστις χωρὶς τῶν ἔργων νεκρά ἐστιν,
οὕτως εἶναι φαμὲν ἀληθῆς, καὶ τὸ ἐμπαλιν. οὐ-
κοῦν συλλαμβάνω τοῖς τῆς ὁσίωσης αὐχήμασι, καὶ
τὸ ἀκαλλιέπτον ἐν πίστ. ἀρτίως γὰρ οὕτως ἀσάμεθα,

ὄνου κάτω, τοῖς οἰκέταις ὁμοῦ. καταφορτίζωνται μὲ
τοι ξύλοις τοῦ ἰσχνοῦ. ἔχοντα δὲ μετὰ χεῖρας τὴν μά-
χαιραν καὶ τὸ πῦρ. καὶ μέλλω καὶ ἐπέρχομι τὸν αὐτὸν,
ἐν ᾧ δὴ παλαι ἔτερῳ. ἐμπεποδίζωνται μέλλω τὸ μέσον
πλοῦν ὅπη τῶν ξύλων. ὁ παλίζωνται δὲ μεγαλαύχει πλὴν δε-
ξιᾶς, ἵν' ἐπαγοι τὴν σφαγήν. αὖθις οἰκέτης ἄβρος
ἀφ', καλάσας τοῦ τῆς ξερφῆς ὁρώμενος ἑτεροίως. αὖ
ὁ αὐτὸς παίζωνται ταῖς τῶν πεσσευόντων χερσὶν, συν-
καθιζανόμενος, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ξερφόνου τέχνης. οὐχὶ
λῶν φίλος. ἤγουν τῶν ἐν δεξιοῖς, ἐν ἑνὶ καθίδρυ
αὐτοῦ, πάντα τὰ ἐμπεδῶν. ξερφὴ τοι γὰρ οὐκ ὀνόμας
λῶν. καὶ τέλος πεσσευόντων, αὐτὸν ἐπὶ τῷ ἀληθῆ.
ὡς τε καὶ ἡ δύο χειμάζομεν, παρεσκόμισεν ἡ χερσὶ πρὸ
πρόξεδρον τοῦ καθίζειν μέν ἐστιν. καὶ ἡδυσὰ ὀρνί-
θων λῶν, αὖ γὰρ λῶν ὁ ἐν ἀμφοῖν. καὶ ὡς ἐν πάσῃ, καὶ
ὄζω πάθος. καὶ ἐν θαυμάζω, καὶ ἐπερ θαύμαιον. καὶ
ἀναβαίνων ἡς ὀμοῦ ἀπαρχὴ ἐστιν ὥσπερ δὲ πέρι
τῆς ἀνθρωποτόκου; αὐτανεωθόσης ἡς ἀφθαρσίαν.
αὐτὸς γὰρ ἡμῶν ἐνεκαίνισε τὴν ἡς τὰ ἄνω ξύβου, καὶ
ἐφορεύθα καλὰ καιρὸν, αὐτῷ. πορεύσομαι γὰρ φη-
σι καὶ ἑτοιμάσω τόπον ὑμῖν. καὶ πάλιν δέξομαι
καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς μεθ' ἑαυτοῦ. ἵνα ὅπου εἰμὶ
ἐγὼ, ἐκεῖ καὶ ὑμεῖς μεθ' ἑαυτοῦ ἦτε. ταῦτας ἔχομεν
ταὶς ἀληθῶς ἐλπίδας. ἐγὼ μὲν οὖν, ὥσπερ ἤδην μέχρι
φα. τῆς δὲ σῆς θεοσεβείας ἐστὶν, ἀκριβεστέρων τοῖς
μεμερισμένοις ἐπιτεμεῖν τὸν βίον. ἵν' εἰ πέρ
τι ἔδν ἀρεστόν διαθῆναι ἐμοὶ θεῷ ἡμεῖς, καὶ τοῖς
αὐτόθι λαοῖς ὠφελεῖ. χὲ γὰρ ἐστιν ὁ ἀπόκρυφον
βαθέα καὶ ἀπόκρυφα, καὶ ἐμέσοιν κρύβδα. ἐνίοις,
ἐν αὐτῷ γὰρ καὶ πάντες θοιὸ οἱ ἐπιζητηταὶ τῆς ὀφίας καὶ

κατὰ τὸν παῦλου μεῶυσεος νόμον. τελέος γὰρ ἔσῃφι
στὶ ἐνάντιος τοῦ θῦσου. οἱ δὲ τοῦ πίστιν ἔχθρὸν
ὀρῆν ἐξ ἀμαθίας, ὀλιγωρήσαντες. ἔστω ταῖς ἐπιτιμήσεσι
ἑαυτὸν ὠῶτσεμενοῦντες βιόν, ἐοικασίπως ἀνθρώποις
φυὲ μὴ λαχοῦσι τοῦ πεῤσαυτοῦ τὸν χῦ κατὰ πίστιν.
πεπλημμελήκω δὲ καὶ διαφόρως φονῆ, τῶν ὁμιλούντων
τὴν βολιὼ. ὥστε καὶ πρέπειν αὐτοῖς τὸ διὰ φωνῆς ἐρεμοῦν, πρὸς τὴν τῶν ἰουδαίων μετάφρασιν. φημὶ δὴ τὴν
ἱερουσαλήμ, ἁρμηνεύομενον παρὰ τοῦ ῦ. ἰδοὺ οὐκ ἐστὶν οἱ
ὀφθαλμοί σου, οὐδὲ ἡ κῆδία σου καλή· χρὴ τοίνυν ὑμᾶς,
ὑγιᾶ καὶ πρόγονα ὄντα ἐν ἑαυτοῖς τὸν νοῦν, καὶ
διαμεμνῆσθαι μεμνημένους ἱερουσαλὴμ πρόσφωνοῦντες τὲ
καὶ λέγοντος, οἱ ὀφθαλμοί σου, ὀρθὰ βλεπόντων.
ὀρθὴ δὲ βλέπει ὁμολογίαν ἐσῶ κεκρυμμένων, τοῦ ἰσχνὸς καὶ ἀσπεῤβομένως πορεύεσθαι δώμασιν κατὰ
γὰρ τὸ σχῆμα ἐσῶν τοὺς, οἵπερ αὖ ἡμοῖν τὸ περὶ τοῦ λόγους.
βλέπομεν ἡμᾶς, ὡς εὐόσοπερ καὶ εὐαὐνίγκατοι, καὶ
μνεῖσκομεν ἐκ μερέρους. ὅταμὲν ἐκ οἰκείου, ἀσπονδίλων βαθείαι τὸ τῆς ἀληθίας, ἐνίκοι φῶς, τοῖς
ἐθέλουσιν ὀρθῶς περὶ αὐτοῦ γνῶσιν ζῆν. χρὴ τοίνυν
οὖν ἡμᾶς, τῷ πρὸς πιστὴν λέγοντας. φώτισον τοὺς
ὀφθαλμούς μου, μήποτε κοιμήσω εἰς θανάτου. ἐκ
πιστίμεθα δὲ τῆς ὀρθότητος, ὅτε μὴ τοῖς θεοστυγέσι
τοῖς ἐσόμεθα ὁμοφαῆς, ἀλλὰ πρὸς λύτε σιν οὐκ ἐπαινουμένοις. ἢ καὶ τὰ πρόσκλησιν τῶν πρός τινας οὐκ
ὀρθοποδούσας περὶ τὸν πίστιν, τοῖς τῆς ἑαυτῶν
διανοίας ἐπονείδιστον ἐόντας. καὶ πρὸς τῶν λόγων,
τοῖς ἑαυτῶν τυχαῖς ἀδικοῦντες ἁλισκόμεθα. ἰστέον
δὴ οὖν τοῖς τῆς ὀρθότητος ἐπιμελητέοις, πρὸς τὸ τοῖς
ἱεροῖς παρυγκεισθαι δοκοῦσι. εἰ καὶ διὰ τῶν αὐτοῦ

πρεσβευταὶ ὑμῖν οἱ ἀπαρχὴς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται
γενόμενοι τοῦ λόγου. ὧν τοῖς ἴχνεσιν ἀκολουθῆν ἐσσοῦ-
δαζον καὶ οἱ παῦλόφιλοι πρὸς ἡμᾶς, οἱ τὸ σεπτὸν
τὲ καὶ οἰκουμενικὸν τῆς πίστεως οὐκ ἐθέλοντες ἐκβαλεῖν,
ἀντὶ νικηφόρων ἀμηχανέλιοι καὶ τὰ καιροῦ. οἷς δὴ, καὶ
αὐτὸς ἐμὲ ὁδεγὸς ὢν ὁ χῦ. ἔφη γάρ· ὅπου ὅπου ἐὰν ὦσι
δύο ἢ τρεῖς ἐπισυνηγμένοι εἰς τὸ ἐμὸν ὄνομα, ἐκεῖ εἰμὶ
ἐν μέσῳ αὐτῶν. ὅπου γὰρ πρόεσθε ὡς ἀορίστως τῆς ἀ-
γίας καὶ μεγάλης ἐπισόδου ὁ χῦ, πᾶς ἐστιν ἀμφιβάλ-
λων. χρηστὸς γὰρ οἰκέτης καὶ ἀγαθὸς ἀρραγὴς καὶ ἀκρά-
δαντος τοῖς ὠὰ πᾶσιν τὸν νῆν καὶ τὲ βαίωσιν. τῆς ἀ-
χραντοφυοῦς καὶ ἀμεσομεσίτου πίστεως ἡ ὁμολογία.
ἔστω πᾶς ἀσπὴν ὁ χῦ, ἔστιπερ ὧν αὐτὸς ὁ ἀγαθὸς,
καὶ τὰ τὸν τοῦ θεοφωτάτου παύλου φωνήν. ἀγαθὸν
γὰρ αὖ μόν οὐδὲν ἀνώκαλεν ἔθνη πλὴν τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν
ἰς χῦ. τὸν τοίνυν ἐκ τοῦ θεοῦ πεφηνότα καὶ ἀνα-
γόντα πίστιν, τελεσιῤῥήκοσιν ἀδιαβλήτως, καὶ οἱ μετέλα-
βον πίστιν, τελεσιῤῥήκοσιν ἀδιαβλήτως, καὶ οἱ μετέλα-
βοντες χαροῦντες ἀγίοι πρὸς καὶ ποιμενίου λαοῦ καὶ
φωσῆρος ἐκκλησίας, καὶ οὐ τετυχεύκασιν μυσταγω-
γοί. ὑμεῖς δὲ ποῖ γὰρ οὐδεὶς, ἢ ἡμῶν παρεωραμένων
ἀναγκαίων ἧς ὄνησιν καλλίστοις αὖ ἐν τοῖς τῶν πρῶν
ὁμολογίαις. ἡμῶν ἐνθέσεσιν. ἀεὶ ποιοῦνται περὶ
τῆς ὀρθῆς καὶ ἀκεραπλάστου πίστεως. ἧς ἐλεγχον
μὲν καὶ ἀνεξοπλίαν, αἱρέσεως ἐκπεῖσαι καὶ δυσε-
βοῦς ἀξυοεξομίας. εἰς βεβαίωσιν δὲ καὶ ἀσφά-
λειαν, τοῖς ὀρθοποδοῦσι περὶ τὸν πίστιν. οἷς ὁ λόγος
πρὸς ἀνετάλκεν ἐωσφόρος, καὶ διανύσασιν ἡμέρας
καλὰ τὰς χαρᾶς. καὶ τὸ τῆς ἀληθίας ἐνίκοι φῶς,
ἢ διὰ τοῦ ἀγίου πνεῦς χῦ. ἐσόμεθα δὲ μεγαφθεγγοι ἡμῶν
ὁμολογίας, ὡς παροχεῖ δόσι τινές ἐφιέμενοι

προσήκει τὰ ἐν τῷ ἁγίῳ εὐαγγελίῳ. τῶν οὖν αὐτῷ ῥημάτων ὧν νῦν διωρίσαμεν, ἢ οὐ μικρὸν μέρος ἐστὶν ἡμῖν προσηκεχλῆσθαι τοῖς τινῶν συγγενφωνίας, ἃς ἀδόκιμον ἀποφερόμενοι νοῦν. εἶτα χρῆναι πάντως τοὺς περὶ τούτων αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς ποιήσασθαι λόγους. καὶ διερμηνεύσειν σαφῶς νῦν τῆς ἐκθέσεως διωρισάμεν, ἀφ' ὧν ἡμῖν ἐστιν ἃς νοῦν ἦκε τὸν ἐμὸν ὑπὸ δεσμεύσειν ἡμῶν. ἐνδόμεθα δὲ παντάπασιν τοῖς τῶν ἁγίων πατέρων ὁμολογίαις τε καὶ δόξαις. ὀρθῶς καὶ ἀπροσκλινῶς βαδίζοντες, τὰ παρ' αὐτῶν ἡρημένα. ἤ ἀκριβῶς ἡμῖν καὶ ἡ ἁγία ἐκείνου, ἣ καταλέγα φησὶ τῶν ἐφεσίων ἐκκλησιῶν, καταλαβομένου τοῦ χθόνιος τοὺς τοῦ νεστορίου κακοδοξίας καὶ πλανοφωνίας, ὁσίων καὶ ἀκεραίων καὶ ἀνεπιμόνως τῶν ῥημάτων, εἴπερ ὡς χθόνιοι μεταπεπτώκασι, καὶ ἵνα φρονοῦντες αὐτῷ καὶ ἑνωθῆναι τολμήσαντες, συγκαταθέσεως ἐκάνω. πλὴν τόσον αὐτοῖς ὡς ἐν ἐκκλησίᾳ διήκειν. καὶ ἡμῖν ὡς ἀκόλουθον ἐστὶ καὶ τοῖς οὐ τῶν βεβήλοις κληροφωνίαις καὶ ἀγνωσταμένου, μὴ καὶ ἐνὸς μᾶλλον ἡχθῆν. ἀμήν οὕτως ἔστω καὶ καταπαύσας αὐτῶν τὰς αἱρέσεως. ἤτοι τῆς συκοφαντίας, ἧς ποιοῦνται καὶ τῶν ὁσίων βασιλῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων. οἱ δ' ὁμοπροσβούλευσις νόμους καὶ διαπέμπουσιν ἀμεταβάτους. καὶ ἀνθρώπων πολλοὺς ἀληθεύοντας καὶ ἐκφώνησις ὁσίους τε καὶ ἁγίους. προσκεῖσθαι μεθ' ἡμῶν καὶ ἡ τῶν ἄνω τούτων πολιτεία, ὡς ἂν μὴ δὲ ἀγνοεῖσθαι παρεκτὸς τοῦ συμβόλου τῶν δωδεκάμου. ὃ καὶ ἐν παύσας τῆς αἰτίας τοῦ θεοῦ ἐκκλησιάσεως καὶ χρεῶν καὶ κεκηρυγμένας, τοὺς τῶν ἁγίων πατέρων δόξας, ἤγουν ἐνθέσεις, ἐνέταξε τοῖς αὐτοῦ τε πεπραγμένοις ὑπο-

μενήμασιν. ἵν' ἴδῃεν οἱ ἐν τυγχάνοντες αὐτοῖς, τίνα προσοικεῖ νοεῖσθαι ζόητον τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἔκθεσιν. ἤτοι, τὸ ἄκρον φυσῶ τῆς ὀρθῆς πίστεως ἐμβολον. οἱ δὲ δὲ τῶν ἐμπαίπτων ὑμεῖν, καὶ ἐν τυγχάνῃ τῷ βιβλίῳ, ὁ περὶ τούτων αὐτῶν συγγεγράφασιν. αὐτὸ δὲ καὶ νῦν ὡς ἔφην ὑπὸ λέξεως αὐτῆς παρεκθῆς τὸ σύμβολον, ἐμέ ἁμαρτῶν ἐκεῖ ζῆν, πρόσχημα τὸ δὲν ἐπάσχε τῶν ἐν αὐτῷ πεμφθέντων διερμηνεύσειν σαφῶς. μεγαλοφώτατε ἡμῖν δὲ καὶ τὸν παναοίδιμον πατέρων. εἰκότως δὲ χρεῶν πρὸς ἀκολουθίαν πάντα τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς λόγον, πῶς τῆς ἐν ὑμῖν οὔσης ἡμῖν πίστεως:—

nihil scr.

Περὶ Θεοῦ λόγος γ΄:-

Ἱσεσόμεθα ὅς ἐστι θς, πρῶτ παντοκρατόρα, παντῶν ὁρατῶν τε καὶ ἀοράτων ποιητήν. καὶ ὅς ἐστι κν ιν χν, τὸν υἱὸν τοῦ θῦ. γνωσθέντα ἐκ τοῦ πρὸς μονογνῆ. τοῦ πρὸ τῶν αἰώνων ἐκ τῆς οὐσίας αὐτοῦ. θν ἐκ θῦ. φῶς ἐκ φωτός. θν ἀληθινόν, ἐκ θῦ ἀληθινοῦ. γνωσθέντα οὐ ποιηθέντα. ὁμοούσιον τῷ πρί. δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. τά τε ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνους καὶ διὰ τὸ ἡμέτερον σωτῆρα, κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα. ἐνανθρωπήσαντα. παθόντα. καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ. καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανούς. ἐρχόμενον κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς. καὶ εἰς τὸ πνᾶ τὸ ἅγιον. τοὺς δὲ λέγοντας ἦν ποτὲ ὅτε οὐκ ἦν. καὶ πρὶν γεννηθῆναι οὐκ ἦν. καὶ ὅτι ἐξ οὐκ ὄντων ἐγένετο. ἢ ἐξ ἑτέρας ὑποστάσεως ἢ οὐσίας φάσκοντας εἶναι, ἢ κτιστὸν ἢ ἀλλοιωτὸν τὸν υἱὸν τοῦ θῦ, ἀναθεματίζει ἡ ἁγία καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία. πιστεύομεν ἓν θεὸν εἶναι θν. ἐκ βάθρων ἀσαφῶν τῶν παλαιόντων τὰς ζητήσεων δόξας. οἳ φάσκοντες θεοὺς εἶναι δ θοί, ἐμερισθήσαν. καὶ πλάξαν πλείους δόξαν τοῦ ἀφθάρτου θῦ. ἐνόμισαν μέρη εἶναι τοῦ φθαρτοῦ κόσμου, καὶ πόλεμον, καὶ τέλη καὶ ὁρισμούς. καὶ ὁρισμούς. προσεκύνησαν δὲ καὶ τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, καὶ τοῖς τοῦ νόμου ζοιχείοις δεδουλεύκασι, πολλοὺς καὶ ἀναριθμήτους ὑποστάσεις εἶναι τοὺς θεούς. οὐκοῦν ἐστι ἀναίρεσιν τῆς πολυθέου πολύμυθος, ἵνα θῦ ὀνομάζουσιν ὑπόμνημα παίδευμα τοῖς ἱεροῖς γράμμασι. καὶ τῆς ἁγιότητος τὸ πλάσμα τοῖς ἀνυπάρκτοις πλὴν ὀφθήλμοις πλάσμασι. Τοῦτο καὶ ὁ παντ- θος ἔδοξε μεῦσις ὑφέξαι λόγων. ἀκούσε ἰπλ.

τοῦ πρὸς ἀλλήλους τε καὶ ἀπροσεπινοήτους. καὶ γὰρ ὁ λόγος ἀνάλογον· εἶτα τῆς ὠδῖνος τὸ γνήσιον. ἀνθρωπίνως δὲ καὶ τοῦτο εἰρήσθω διὰ τὸ χρήσιμον οὖ μᾶλλον καὶ ἀσυμπαθῶν ὄντων· ἢ γὰρ ἔφυσεν ἐν θεῷ μεμυῆσθαι τὸν υἱόν. εἶτα γὰρ ὅλως γένησις ἀληθὴς, ἐκ τοῦ ποιοῦντος ἑτοίμου ἀεὶ τὸ χρῆναι νοεῖν καὶ λέγειν, οὐκ ἀμφίβολον τῆς οὐσίας τοῦ τεκνοῦντος τὸ τεχθέν, ἀλλ' ἴδιον ἀληθῶς, ὅτι καὶ ἐξ ἀληθοῦς καὶ τὸν ἀληθῆ προσπονήσατε καὶ εἰσκτήτως λόγον. οὐ γὰρ καὶ τὰ σώματα τέξεται τὰ ἀσυμπαθῆ. οὕτω δὲ μᾶλλον ὡς φῶς ἐκ φωτός, ἵνα ἐν τῷ ἄκτιστος ἐκφάνωσι φωτὶ τὸ ἀπαυγασμα ἐν θεῷ νοεῖν φῶς. καὶ ἐξ ἀϊδίου καὶ τὰ πρόσθεν ἀπόρρητόν τε καὶ ἀφραστον. καὶ ἐν τοιαύτῃ θέσει καὶ ταυτότητι φυσικῇ. οὕτω γὰρ ἓν Φαμεν, ἐν μὲν τῷ πατρί, τὸν υἱόν. ἐν δὲ τῷ υἱῷ, τὸν πατέρα. χαρακτὴρ γὰρ ὁ υἱὸς ἐν ἀϊδίῳ Φύσει τε καὶ δόξῃ τοῦ ἐκείνου γεννήτορος. καὶ χρῶ ἔφυσεφῶς πρὸς σὲ τὰ τῶν αὐτῶν μεθ' ἡμῶν αὐτοῦ. φιλανθρωπος οὗτος ὢν· οὐσιωδῶς ὅτι ἐμὲ ἐν τῷ πατρὶ, καὶ ὅπερ δὲ ἐν ἐμοί ἐστιν· ὁ ἑωρακὼς ἐμὲ, ἑώρακε τὸν πατέρα. ἐμὲ καὶ ὅπερ, ἐν ὄντα. οὐκοῦν ὁμοούσιος ὁ υἱὸς τῷ πατρί. ταυτότητοι δὲ ἀληθινὸς ἐκ θεοῦ ἀληθινοῦ, γεγεννῆσθαι πιστεύεται. καὶ τὸ μὲν τῆς γεννήσεως ὄνομα. τεθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν καὶ ὧν ἡμῖν πιστευθέντων. καὶ τάχα φησεί τὸ, υἱὸς ἐγέννησε καὶ ὑπάρξας, πρεσβύτατος ἐν πολλοῖς ἐκπρεπῶς ἐν θεῷ. αὐτὸς χαίρειν τάξει, πρὸ τοιαύτην κλῆσιν ἀποχερδαίνῃ τὸ ποιηθῆν. ὧν δὲ λέγει τοῦ καὶ τὰ φύσιν εἶναι, καὶ τάχα χρησιμὰς μὲν τῶν τοιούτων οὐδέν. ἀληθῆ δὲ πάντα καὶ διὰ τοῦτο μόνος ἐπιστάμενος. ἐμοὶ ἢ μὲν φησὶν ἡ ἀλήθεια. ἀεί τε καὶ γλύνησιν. καὶ νῦν ἐπίστασθε τίς ἐστιν αὐτὸς λέγω, ἡδύτερος ἐστὶν οὐδενὸς οὐδαμῶς. αὐτὸς

κτίζ ὁ θεός. καὶ ἔξ ἐστι. καὶ αὐτὸς δεσπότου φησὶν ὁ τῶν ὅλων γλυκυσιουργὸς καὶ δεσποτης. οὐκ ἐδούλωσαν θεοὶ ἕτερον πολλῶν ἐμοῦ. καὶ μεμὼ καὶ διαφωνῆς τῶν ἀμῶν προφητῶν, ἐμοὶ θεσπρώτης καὶ ἐμοὶ μεταθέμενοι. καὶ οὐκ ἐξ ἀπάρξ ἐμοῦ. ἀθρήσατε δὴ οὖν οἱ παυδὶ φιλοσοφοῦντες, χρηστόν τῇ πίστει καὶ λαβαγόμενοι τὸ χρῆναι φρονεῖν καὶ λεγειν. ὡς ἔξ καὶ μόνος ἐξ ἐνὸς φιὸς καὶ ἀληθῶς ἔξ, πατρὸς ἔφυσεν ἔξ οὗ ἐστι θεός. οὐομαίζουσι δὲ αὐτοῦ καὶ πρὸ ἀπαυθεκρόσορος. ἵνα ζωοσφέρητα τῷ πατρὶ, δηλωσις υἱοῦ, διὸν ἐξ ἀπάρ, ζωοφεςδὸς τε καὶ ζωοπάρχοντος. ἐπάρ οὐ μέγονεν ἐκ τοῦ ἀπάρ. αὐτὴν ὁ ἐστιν ἐκ, τουτέστι πάρ. παυδὸς ἐπάρχειν ζωοτόκον γλυκῦδος, καὶ ἐν ὑπερβαλλουσι ὑπλώμασι. τὸ γὰρ τοι κεχαρὸν καὶ πυρεολεῖν τῶν ὅλων, λαμπρεμὲν οὕτω καὶ ὑπερεβλητον αὐτῷ προσονέμει δόξαν. ἢ γὰρ αὐτοῦ δὲ φασὶ δεδημιουργῆσθαι τὰ πάντα. ταῦτα ἐν τοῖς οὐσιοῖς καὶ τὰ ὅτι τῆς γῆς. ἵνα κἀκεῖθεν τὸ ἀσυμφυὲς αὐτοῦ πρὸς πάθειαν πίστιν νοεῖν. ἀσύγκριτος γὰρ ἡ διαφορὰ, ποιητοῦ καὶ ποιήματος. ἀγλυκήτου καὶ γλυκυτοῦ. φύσεως τε τῆς ἀπὸ ζυγὸν καὶ δουλείας, καὶ ἐν τοῖς ἀεσπότητοις ἀξιώμασιν ἀξιωθέντος, θεοπρεπῆ τε καὶ ὑπερηφάνομον λαμβάνοντος τὴν δόξαν. τοῦ γεμεῖν διαμεμηνυμένου ῥητῶς. ἵνα μὴ δοκῶσιν ὄνομα κοινὸν προσενέμεθ αὐτῷ, ὅπερ ἂν ἴσως τοιοῦτοις καὶ ἐφήμεθ αὐτῶν. κεκλήμεθα γὰρ καὶ ἡμεῖς υἱοί, νομεχέσαι προσπάρουσι. τὰ δ' ἴδιον ἐστιν ἴδιον τῆς φύσεως αὐτῷ φασὶ δεσπότου φύσεως τὸ ὑπερκόσμιον ἐξίωμα, γεγεννῆσθαι φασίν. ἀσυγκρίτου μὲν οὐσιωδῶς τῇ κτίσει, διὰ τοῦτο μὴ ἐπιποιεῖσθαι νοοῦντες αὐτόν. εἰ δ' ὧν καὶ δεσπότου λεγόμενοι, τῆς οὐσι

γῆ ἐστιν ἀλλ' ἀληθῶς. ἀσφαλιζόντων τοίνυν τῶν μαθητῶν, μὴ μετέωρον ψυχαῖς, οἱ πανταχοῦ φημι μυσταγωγοὶ πρὸς καὶ ὑφ' ἁπάντων δουλωθέντες καὶ ζώνης καὶ θυρεοῦ ἐκ θεοῦ ἁλῶναι θυσίαν. καὶ φῶς ἐκ φωτὸς ἐπαγόμενοι λέγοντες, ἵνα καὶ τὸ ἀσύμφυτον καὶ τὸ ἀνάλογον ἡ ἑνώσεως ἔχοι. καὶ τὸ ἐξαίρετον τέκνον ἐν αὐτῷ, καὶ ὅτε ἕτερος ἑτέρου, ἑτεροπροσώπους νοῆσαι. πατὴρ γάρ ἐστιν ὁ πατήρ, καὶ οὐχ υἱός. καὶ υἱὸς ὁ τέκνωσις, καὶ οὐ πατήρ. καὶ ἐν ταυτότητι φύσεως, ἵδιον ἑκατέρου, τὸ εἶναι ὅ ἐστιν. ἀπαύστως δὲ ποιοῦμαι τὸν λόγον καὶ ἀναστάσιον ἀποφαίνοντες τὸν πρὸ αἰώνων τὰ πάντα δεδημιουργῆσθαι φασίν. οὐ τὸ μεῖον εἰς δόξης ἀπαθείας τὴν ἀκήρατον αὐτῷ προσάπτοντες, πολλοῦ γε καὶ δεῖ. πουλὺ ὅλως ἐστὶ τὸ ἔλαττον ἢ ἐμοῦ τὸ μεῖζον ὁρᾶν ἐν ταυτότητι τῆς οὐσίας. αὐτὸς γοῦν καὶ πρὸς οὐ πεφυκότος ἑτέρως ὀργανίζεσθαι καὶ αὐτὸ εἶναι καλῶ. πάλιν ὅτι διὰ νοῦ ἐν πνεύματι. ὡς διὰ δικαιοσύνης καὶ ὁμοίας ἑαυτοῦ. μεμερισμένα γὰρ ὅπως ἂν οἱ οὐσιοῦχοι ἐκφανεῖεν ὄντα, καὶ τῷ πατρὶ τοῦ σύμπαντος αὐτοῦ, πᾶσα ἡ δικαιοσύνη αὐτῶν. καὶ μικρὸν καὶ ὁ παμβόθρος ἰωάννης ἐνδεχομένῳ ὁ λόγος ἦπται καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν θν καὶ θς ἦν ὁ λόγος, προσυπνοήσω ἀναγκαίως, πάντα δι' αὐτοῦ σημῆναι. καὶ χωρὶς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέν. ὁμοούσιον τοίνυν ἰσοσθενές τε, καὶ ἰσουργὸν τῷ πατρὶ τοῦτον ἀποδεδηλῶσθαι, διαμεμενηκὸς χρησίμως τῆς ἑνανθρωπήσεως αὐτοῦ. καὶ τῆς μετὰ σαρκὸς οἰκονομίας δι' ἡμᾶς τὸ μυστήριον. τελεσθεῖσαν ἐσταθμημένως καὶ ἀκριβῶς δι' αὐτοῦ τῆς πίστεως τῶν πεπιστευκότων, δυμένην δι' ἐμοῦ τοῦ ἐλαχίστου. οὐ μὴν ἀπεμόνον εἰσκρίνειν τοῖς πεπεισμένοις ἐς αὐτὸν τὸ διακριθῆναι καὶ φεύγειν, ὡς θς ἐν θῷ μὴ νῦν τοῦ πρός. ὁμοούσιος τε αὐτῷ καὶ χθεσινὸν ὑπάρχων τῆς ἐνανθρωπήσεως αὐτοῦ. ἀμήν ἀναγκαῖον ἡδέως πρὸς τούτοις, εἰς τὴν ἐκπάγλων εἶναι σεῖσαι καὶ ζωῆς κεκτῆσθαι ἑαυτὸν ἐς πλήρωσιν, ἵνα δὲ δούλου μορφὴν καὶ παρῆλθεν ἀνὸς γλυκυπικρίας καὶ τὰ σάρκα εἶναι γεωμετρικός. διὰ τοῦτο φασὶ τὸν διὰ μέσης τοὺς αἰῶνας. καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν καὶ ἁλῶναι. σαρκωθῆναι. ἐνανθρωπῆσαι. ἀλλ' ἡδὲ ὅπως ἂν πόσμῳ τῷ δεόντι καὶ ἁρμόζῃ τῇ προσωποποιΐᾳ πεφάσθαι ὁ λόγος ἑαυτοῖς. καὶ τὰ ἁλῶναι γῆ ἐφάνην, ἵνα διὰ τοῦτο, τὸν ἐπάνω πάντων νοερὸν φῶς σὺν τε καὶ δόξῃ. καὶ τοῦτον καὶ τὰ φοιτήσαντα δι' ἡμᾶς, ἃς τὸ ἐθελήσαι φημί, καὶ πρὸς ἡμᾶς ὁμοίωσιν ἐνδεχόμενον. καὶ ἐπὶ λαμπρᾶς τῷ πόσμῳ μετὰ σαρκός. γενόμενον γὰρ ἐν βιβλίῳ ψαλμῶν, ὁ θς ἐξεφάνης ἡμῖν, ὁ θς ἡμῶν καὶ οὐ σωθήσεται πάντα. νοητὴν δὲ ἐν τῷ λόγῳ ἐστὶν ἡ ἐμὴ γοῦν καὶ καθ' ἑτέραν ζωὴν ἢ καὶ θεόδος. οἷον ἐξουσιασμοῦ καὶ ἀνωθεν. ἢ καὶ ἐπὶ πάντων τοῦ πρός. φωνὰς γὰρ ταῖς καθ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἐνδιάθετον νοῦν καὶ λαλοῦμεν, ἕως τοῖς ἐφοῖς χαρίσματος. καὶ γοῦν ἐφη τοῖς ἁγίοις πᾶσι διαλεγόμενος μαθηταῖς. ἐξῆλθον ἐκ τοῦ πρός καὶ ἦλυθα. ἐς τὸν πόσμον. πάλιν ἀφίημι τὸν πόσμον, καὶ πορεύομαι πρὸς τὸν πέμψαντά με. καὶ πάλιν. ὑμεῖς ἐκ τῶν κάτω ἐγώ εἰμι· ἐγὼ ἐκ τῶν ἄνω ἐμί. ἐπὶ τε πρὸς τούτοις, ἐγὼ ἐκ τοῦ πρὸς ἐξῆλθον καὶ ἥκω. χρεφθὲν δὲ καὶ ὁ θεαπέστιος ἰωάννης. ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, ἐπάνω πάντων ἐστί. καίτοι γε ὑπερέχων ἐν ὑπερβολαῖς ὑπερεχούσαις. πλ, ἐπάνω πάντων οὐσιωδῶς μετὰ τοῦ ἰδίου πρός, ἀλλ' ὅτι καὶ ταυτότητι φύσεως τῆς πρὸς αὐτὸν ἐφα-

νομένως, οὐκ ἀφ' παρχῆς ἢ γένεσίς τό εἶναι λέγε
ται. ἀλλ' ἀπό τινων ὑποστάσεων μορφήν δούλου λαβών
ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος καὶ σχήματι εὑρε
θείς ὡς ἄνθρωπος. ἐταπείνωσεν ἑαυτόν. ἐταπείνωσεν γάρ σε
ὡς ὁ λόγος τήν ἰδίαν ἀπρεπῆ ἔφυτο ἔφησε. μεμενήκε δέ καὶ οὕτω σε. ταυτόν γάρ ὁ ἱερός λόγος καὶ
λος ἐνόμισε τῷ ἀνθρώπῳ ἀνάγκη γενέσθαι φησίν, εἰρεθῆναι
τε ὡς ἄνθρωπος σχήματι. σε γάρ ἰδίως ὡς ἔφην ἐν τάξει τῆς
καθ' ἡμᾶς. καὶ οὐκ ἐπιμιγνύμενος τῇ ἀνθρώπου φύσει ἔφησε λαβεῖν
καθ' ἑαυτόν ἐδοξάσθησαν τῶν ἀγγέλων. ἐπιμιγνόμε
νην δέ μᾶλλον ψυχῇ νοερᾷ. ἀεί τόν οὖν ἔφησε τόν ἐν
τῇ οὐσίᾳ τοῦ πρός πρός ἐλθόντα λόγον καὶ τόν μο
νογενῆ τόν σε ἀληθινόν ἐν τῷ ἀληθινῷ. τό φῶς τό
ἐκ φωτός. τόν δι' οὗ τά πάντα ἐγένετο, καὶ ἐλθόν ἐν
φανέντα οἱ πρῶτοι. σαρκωθῆναι τε καὶ ἀνθρωπῆσαι,
τουτέστιν, ἐνσωματωθῆναι ἠθέλησεν τῷ καθ' ἑαυτόν ἐκ
γενομένῳ, καὶ προελθόν ἐν τάξει τῆς καθ' ἡμᾶς. τοῦ
το γάρ τό ἐνανθρωπῆσαι ἐστίν. εἰς οὗ ἀρα κατ' ἰδίαν
ἐλθών ὁμονοητικῶς τοῦ πρός λόγος ἠθέλησεν ἀνός.
οὐκ ἀποφοιτήσας τοῦ εἶναι ὁ ἰδίῳ. ἀπορεμεμένηκε
γάρ καὶ ἐν ἀνθρωπότητι σε, καὶ ἐν μορφῇ δούλου
δεσπότης, καὶ ἀπλανῶς τῇ καθ' ἡμᾶς. τόν πλήρη
ἔχων σε ἰδικῶς. καὶ ἐν ἀδυτάτῳ σαρκός, ὅλου ἀνε
μείων κε. καὶ ἐν τοῖς τῆς ἀνθρωπότητος μέτροις,
ἴδιον ἔχων τόν ὑπέρ πάσαν τῶν κτίσιν. ἀεί μέν γάρ ἰδίως
πρός σαρκός, ἀνεπιβλήτως ἔχει. σε γάρ ἰδίως καὶ υἱός
ἀληθινός μονογενής τε καὶ φῶς, ζωή καὶ δύναμις,
ἀ δέλφ οἷα ἰδίῳ, τούτῳ προσπλήθουσα ὀφθῆναι δυνατόν
οἰκονομίαν. ἴδια γάρ ἐποιήσατο τά τῆς σαρκός. οὐ
γάρ ἰδίῳ ἑτέρου τινός, αὐτοῦ δέ μᾶλλον ἡ ἀφορήτως

ἀπλῶς καὶ ἀπορρήτως σύνωθε σαρξ. οὕτω καὶ ὁ θεός ἰωάννης σαρκα φησί γενέσθαι τόν λόγον. γέγονε δέ σαρξ, οὐκ ἀπό μεταβάσεως ἢ τροπῆς, ἢ κτίσεως, ἢ ἀλλοίωσεως, ἢ τινί τῆς σαρκός φύσιν μεταβαλών. οὔτε μέν φυρμόν, ἢ σύγχρασιν. ἢ τινί θρυλλουμένῳ παρά τισι ἰδιοουσίωσιν ὑποφαινόμενος. ἀλλά μένων ἀπαράτρεπτός τε καὶ ἀναλοίωτος ἔχων φύσιν ἀληθῆ καὶ ἀναμοίωτος ἔχων. σαρκα δέ μεθόλως ἔφυ ἐνψυχωμένην νοερᾷ. ἐκ παρθενικοῦ καὶ ἁγιασθέντος σώματος λαβών καὶ ἰδίαν αὐτῷ ποιησάμενος. ἐξ ὅτου δέ ἦν ὑποστάσεως μετ' ἀνθρώπων καὶ ἀπό μήτρας ἐκαθάρθη τῆς σαρκός, ὅλον αὐτόν ὑποδείκνυσι. ἐνίκησε γάρ φησιν ἀπό τοῦ κόσμου ἐγώ. οὐ γάρ σαρκί οὐκ ἐνίκησε. οὐ γάρ σαρκί οὐκ ἐνψυχωμένῃ νοερᾷ τῷ τοῦ κόσμου κράτει ἐνίκησε. ἀνοίς δέ μᾶλλον τοῖς ἐνεργοῦσιν ἐνψυχῆς καὶ σωματος. οἰκοῦν οὐκ ἀπορρέουσα ὁ λόγος τοῦ εἶναι ὁ ἰδίῳ, μένων ἐν ἀνός. ἁγιά καὶ ἐν ἴδιᾳ τῇ καθ' ἡμᾶς σε φύσιν, ἀπορεμεμένηκε λόγος. καὶ οὐ προ
τερον ἀνός νοήσαι χρή, εἰ μή οὕτω προελθών ἦς τό εἶναι σε. ἁγιά σε ὢν ὁ λόγος, μένων ἀνός. ἵν' ἐν ταυτῷ νοῆσαι σε τό κατά μέρος ὅλου καὶ ἀνός ὁ αὐτός. οἵ μέν γάρ αὐτόν ἐς υἱούς μετεπάζοντες δύο, καὶ τολμῶντες λέγειν. ὅτι τόν ἐκ παρθένου τοῦ δεδ ἀνόν, ἑαυτῷ ξυνῆψεν ὁ σε λόγος. καὶ μετέ
δωκε αὐτῷ τῆς ἀξίας καὶ τῆς τιμῆς καὶ τοῦ τῆς υἱότητος ἀξιώματος. καὶ παρεσκεύασεν αὐτόν ὑποφῆναι ἔργῳ. ἀποθανεῖν καὶ ἀναβιῶναι, καὶ ἀνελθεῖν ἐς τόν οὐρανόν. καθέζεσθαι ἐν δεξιᾷ τοῦ πρός, ἵνα προσκυνῆται πᾶσι πάσης κτίσεως. ἀναφορᾷ τῷ δεχομένῳ τάς τιμάς, πρώτην μέν

νηοὺς προσβυόυσι δύο. εἶτα τοὺμυσηρὸν τὴν
δυνάμιν, ἀντισφρέφουσιν ἀμεθῶς. οὐ γὰρ ἐξ ἀνὸ
ϑεὸ γέγονεν ὁ χὲ ὡς ἔφω. αὐτὰ ϑὲ ἀν ὁλόγος, γέγονε
σαρξ. τουτέστιν ἄνϑρ. κενωϑῆναι δὲ λέγεται, ὡς πρὸ
τῆς κενώσεως τὸ πλήρωμ εἶχεν εἰ δι' ἁμαρτίαν κεχω-
νοφῶται ϑεὸ. οὐ γὰρ ἐκ τοῦ κενοῦς εἰναίτις, ἵνα τὸ πλή-
ρωμ ἀνέβη. ἑαυτὸν ἐκένωσεν ἐξ ὑπαρχόντων ϑεῖ —
κῶν καὶ ἁρπάγου δόξης. οὐ γὰρ ἁπλοῦς ἦν ἄνϑρ, ἀλλ'
ἦν δεδοξασμένος. ἔλαβε δοῦλου μορφὴν, ὡς ἐλά-
ϑομεν. οὐχὶ δοῦλος ὢν, ἀλλὰ τὴν τῆς ϑεότητος ἀνεπί-
δοτον δόξαν. ἐν ὁμοιώματι ἀνϑρώπων γενόμενος ὁ ἐν μορ-
φῇ καὶ ἰσότητι τοῦ πρὸς. οὐκ ἄνϑρ ὢν ἐν ὁμοιώμα-
τι γενέσϑαι ϑῦ πεπιστευκότι κεκενῶσϑαι. τί τοί-
νυν ἀντισφρέφουσι τῆς οἰκονομείας τοὺς λόγους, τῷ
πλουσιοποιήσαι τὴν ἀληϑειαν, ἐπαλήϑως ἀντισφέ-
μενοι ταῖς ϑεοπνεύστοις γραφαῖς. αἱ γὰρ ὅλα ταῦτα
σημαίνουσι τὸν ἐναν ϑρωπήσαντα. ἵνα τε ὀνομαζόμενοι
παῦλαμεν. καὶ γὰρ ἐν τῷ τῆς κοσμοποιίας βι-
βλίῳ, γέγραφεν ὁ μωϋσῆς. ὡς διεβίβασε μὲν ὁ
ϑεοπρόπος ἰακὼβ τὸν χειμάρρουν ἰαβὼκ τὰ πα-
ιδία αὐτοῦ, καὶ ἀπέμεινε μόνος. ἐπάλαιε δὲ ἄνϑρ
μετ' αὐτοῦ, ἕως πρωΐ. καὶ ἐπάλεσεν ἰακὼβ τὸ ὄνομα
τοῦ τόπου ἐκείνου, εἶδος ϑῦ. εἶδον γὰρ φησι ϑν.
πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, καὶ ἐσώϑη μου ἡ ψυχή.
ἀνέτειλε δὲ αὐτῷ ὁ ἥλιος ἡνίκα παρῆλϑε τὸ εἶ-
δος τοῦ ϑῦ. ἰακὼβ δὲ ἐπεσκήκαζε τὰ μεροῦ αὐτοῦ.
προσανεθήκαν γὰρ τὰ παιδία αὐτῷ ϑν, ὅτι καὶ ἄνϑρ
ϑεοπρόπος καὶ πατρικὸς ὁ μονογλυκὴς αὐτοῦ λόγος,
καὶ ἀντίπαλον εἶχε τὸν ἰηλ. καὶ ὅτι πατὴρ αὐτῶν
οὐκ ὀρ γοποδήσουσι. χωλαινούσην ὡσπερ. καὶ τὰ

(ιη

φησὶν αὐτὸς διὰ τῆς τοῦ ἱερεμίου τοῦ λέγε. νηοὶ αὐτοῦ
ϑλοὶ ἐπαλαιούμενοι. νηοὶ αὐτοῦ ϑλοι ἐπαλαιωϑησαν καὶ
ἐξέλιπαν ἀπὸ τῶν ὁδῶν αὐτῶν. τουτὶ γὰρ ὅμοιόν ἐστι
τὰ δηλοῦν τὸ ἀνανεοῦσϑαι τὸν ἰακὼβ τὰ μεροῦ αὐ
τοῦ. καλῶς ἐπάνω αὖϑις αὐτοῦ παλαιόντος πρὸς αὐ-
τὸν, ἐνεργεῖσϑαι φησὶ ϑῦ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον.
καὶ εἶδος αὐτὸ ὀνομάζει ϑῦ. ἀπομεμυθῶκε γὰρ ὁ
τοῦ ϑῦ λόγος καὶ ἀνϑρ γενόμενος, ἐν μορφῇ τοῦ πρὸς.
καλῶς φησὶ τῷ νοητῷ ἰακὼβ, καὶ τὸ καλὸν πῶν
ὁτιοῦν ἀπαραλλάκτως ἔχον. καὶ γοῦν ἔφη πρὸς
φιλιππησίους χριστοῦ ἕνεκεν τῆς ὑποστάσεως, τοῦ πρὸς ἑαυ-
τὸν δεσποφώνων καὶ μετὰ σαρκὸς. ὁ ἐνεργήσας εἰμὶ,
ἐνεργεῖ τὸν πρᾶγ. σαφῶς δὲ τινὰ τὸν ἐν ἡμεῖν
ϑεοπρεπῶκε τυφλὸν, ὁρᾶν αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐ
πιστεύῃς ἐφασκῶν ὡς τὸν υἱὸν τοῦ ϑῦ; ἐκένου με —
μεὶν πρὸς τοῦφ λεγόντος. τίς ἐστι κύ ἵνα πιστεύσω
ἐς αὐτὸν, ἀπεκρίνατο λόγων. καὶ ἐνόρηκας αὐτὸν,
καὶ ὁ λαλῶν μετὰ σοῦ ἐκεῖνός ἐστί. πεϑεύθην δὲ ὁ τῦ —
φλὸς, οὐχημενὸν ἢ ἄνϑρωπον αὐτὸν, ἀλλ' ὡς ϑὲ μεῖζ
λον τῷ καϑ' ἡμᾶς. καὶ πεπίστακῶν ἐς τὸν ἐνόρη —
μενὸν, οἰκῶς ἐς πλὸν πλῷ ϑεωρημενὸν ἕτερον. ἀλλὰς
ἐς ἕνα τὸν φῶτ καὶ ἀληϑῆ. οὐ διὰ σαρκὸς ὢν —
λαμβανῶν τοῖς ὠὶ τῆς γῆς. μωυσῆς μὲν μὲν ὁ ϑε —
οπρόπος ἐνοῦλογίας φησί. δόντες δόξαν ἀληϑῆ.
καὶ τῷ ἀληϑῶν αὐτοῦ τῷ ἀνϑρ τῷ ὁσίῳ ὃν εἶδε —
πόρρωϑεν αὐτὸν ἐνόρηκε. εἰκονίδρυϑεν αὐτὸν ἐφ' ὑ —
δατος αὐτοπλαγίας. ὁ λέγων τῷ πρὸ καὶ τῷ μετὰ
οἰκειώσηκέσε. καὶ τοὺς ἀδελφοὺς αὐτοῦ, οὐκέτε —
γνων. προσετόπασε μὲν γὰρ ὁ ϑεὸς τῶν ὅλων, τοῦ προδή —
ρη γλυέϑαι τῷ αἱρῶν, ποικίλως εἶδος φασομένου.

Φόρμιος δὲ τοῦτο, μενόντων τῶν ἀρχιερωσυνῶν πρότερον,
καὶ συνεμενόντων αὐτῶν πρὸς δεῖμα τῶν ὑπὸ τοῦ ἀρ-
χιερέως, λάθοι τινὲς ὄντες ἀπαρτιγαμβροί, τοὺς ἀριθμὸν
δυοκαίδεκα. ὧν ἐν μέσῳ τετάχατο, δηλωσόντες τε
καὶ ἀληθῆ, δυοπάλαν ἑστηκότες λόγοι. αἰνιγματώ-
δως δὲ διὰ τούτων, ὅτιδὴ ἀμνῶν ἀποστόλων ἐδήλω-
νυτο χορός· οἷον, ἐν κυκλῳ περιεχόντων τὸν ἐρημικὸν ἀ-
νὴρ, ὅς ἐστι δηλωσόντες τε καὶ ἀληθῆ, δεδηλώκει μὲν ἀ-
μὴν τῷ ἀληθῆ εἶναι, τῷ ἐν σκιαῖς καὶ τύποις ἀπο-
στόλους, λαβεῖν. ὅτιπερ δὲ μέγιστον ἡμῖν ἐκ μιερᾶς ὁμο-
νοήμιας τοῦ θεῖου λόγου· ὅτε καὶ αὐτὸς μέγιστος, πᾶς ἐστιν
ἀμεφιβάλητον μεγίστου φόβου τοῦ τε ἀποστόλου παύ-
λου· καὶ τῶν ἀποκριθέντα τὸν ἀπόστολον καὶ ἀρχιερέα τῆς
ὁμολογίας ἰησοῦν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτόν. τὸ
μὲν γὰρ τῆς ἱερωσύνης ἀξίωμα τοῖς τῆς ἀνθρωποτύπη-
τος μερίσοις οὐκ ἀπεικονίσασθαι ἱκανῶς. καὶ μέντοι
μεθ', ἡνίκα τὸν τοῦ θεοῦ λόγου φύσιν τε καὶ δόξαν,
οὐκ ἀνέφερεν δὲ τῇ μετὰ σαρκὸς οἰκονομίᾳ· γε-
γόνασιν αὐτοῦ τε ἀνθρώπινα. δότε τοίνυν φησὶ τῷ
λαῷ. τουτέστι τῷ ἱερῷ, τὸν δηλώσοντα καὶ τὸν ἀληθῆ.
ποῖον δέ φησιν ἄρα λαόν; κύκλῳ ἱερῷ, διεξέφησεν ἁ-
πάντων, τῷ ἀνδρὶ τῷ ὁσίῳ· οὐ γὰρ ἐποίησεν ἀμελῆ πάν-
τως ἐκεῖνον ἡμῶν ἐς χεῖρας· μεγαφθέγγου ὁ παῦλος περὶ αὐ-
τοῦ. τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεύς. ὅσιος.
ἄκακος. ἀμίαντος. κεχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἁμαρ-
τωλῶν· καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γεγονώς· τοῦ-
τον ἐξεπέρασεν ὑπέρασ· ἐλοιδόρησεν αὐτὸν ἐφ'
ἑαυτοῦ ἀντιλογίας· ὡς παρὰ δόξαν προσήμενος· ἀν-
δρὶ λέγων αὐτόν, ὃν ἐπεφήνατο οὗτος· οὐ δὲ πα-
ραίτησεσθε, καὶ ἐξεπέρασεν ὁ ἰησοῦς· οὐπω τῇ ἐρήμῳ.

καὶ ὑπὲρ τῆς τοῦ διαβόλου ἀντιλογίας· καὶ πιστωθεὶς
λέγων ὁ ψαλμῳδός· διεῤῥηξε πέτρας ἐν ὀρημίᾳ καὶ
ἐπότισεν αὐτοὺς, ὡς ἐν ἀβύσσῳ πολλῇ· καὶ ἐξήγα-
γεν ὕδωρ ἐκ πέτρας, καὶ κατήγαγεν ὡς ποταμοὺς
ὕδατος· καὶ τί μετὰ τοῦτο· καὶ ἐξεπόρευσεν φησὶν
αὐτοῦ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῶν, καὶ κατελαλήσαν τοῦ
θεοῦ καὶ εἶπαν· μὴ, δυνήσεται ὁ θεὸς ἑτοιμάσαι τρά-
πεζαν ἐν ἐρήμῳ, ὅτι ἐπάταξε πέτραν καὶ ὥρευσα-
σαν ὕδατα, καὶ χάραδροι κατέκλυσαν μὴ, καὶ
ἄρτον δυνήσεται δοῦναι, καὶ ἑτοιμάσῃ τράπεζαν
τῷ λαῷ αὐτοῦ; συνεις οὖν ὅπως διαπαλαιόρηκται
θαυμαστουργοῦντι θεῷ. ὃν δὴ καὶ ἀνδρα φησὶν ὁ
μεωϋσῆς. ζωντανῶ γὰρ οὕτω καὶ ὁ θεσβίτης παῦλος,
μεγέφθη. ἔστηκεν γὰρ ἐναντίως ἀκαλουθοῦσος πέ-
τρᾳ, ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ χς· οὐκοῦν ὁ λοιδορηθεὶς ἀνήρ.
αὐτὸς ἦν ἐκεῖνος. ὃς οὐπαρεσεβρηκαμένος. ἐπότισε
ξένοπαθῶς τῶν ἐξ ἰσρ. ὅτιπερ γὰρ οἰκειότερος ἦν τῷ ὡς ὁ
πρὸ σαρκός. ἕτερος δὲ πρὸ αὐτοῦ ὁ ἐκ. ἀπερμαύτος τ'
δαὰδ καὶ μωδὰδ φάσκουσι τολμηδοί τινες. αὖ γὰρ τε καὶ ὁ
αὐτὸς, πρὸ μὲν τῆς σαρκώσεως, χώμενος ἐπαλήγης.
μετὰ δὲ τὴν ἀπόθεξιν τῶν ἐκ τῆς αἰμίας παρθέ-
νου, σεσαρκωμένος καὶ ἐνανθρωπήσας, καθάπε μ-
γεγράφασιν οἱ θεσπέσιοι πρῶτ, σημεῖω πάλιν ἑτέρῳ
πεπληροφόρηκεν ὁ μεωϋσῆς· ὡσαύτερ γὰρ ὑδρεύθη
τινός, καὶ ὠνομάσθην ἐθελήσαντος περί τοίου μέγε-
νος ἀνδρὸς ὁ λήγης αὐτῷ· οὐ δὴ καὶ ἐν πεπράσ-
θαι καὶ λελοιδορῆσθαι φησὶ πρὸς τῶν ἐξ ἰσῆλ, μεγ-
νονοιχὶ καὶ χθὲς προτήνων, καὶ τὰ δήκνυσι τὸν ἐν
καὶ φησίν. ὁ λέγων τῷ πατὶ καὶ τῇ μετ' οἰκείωσεκαί
σε· καὶ τοὺς ἀδελφούς αὐτοῦ, οὐκ ἐπέγνων. με-

μνήμεθα δὲ καὶ φόντος ἑνὸς τῶν αἰτῶν ἀναγκαίως.
ὡς διδασκόντος ποτὲ τοὺς αὐτοῦ καὶ μυσταγωγοῦντος
τινας, ἐπέστησεν ἡ μήτηρ αὐτοῦ καὶ οἱ ἀδελφοί. εἶτα
προσδεξαμένου τινὸς τῶν μαθητῶν καὶ λέγοντος.
ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου καὶ οἱ ἀδελφοί σου ἐστήκασιν ἔξω
ἰδεῖν σε θέλοντες, ἀπεκρίνατο πρὸς αὐτοὺς τοὺς
μαθητὰς αὐτοῦ, εἰπών. μήτηρ μου καὶ ἀδελφοί μού,
οὗτοί εἰσιν, οἱ ἀκροαταὶ τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ καὶ ποιοῦν-
τες. ὅς γὰρ ἂν ποιήσῃ τὸ θέλημα τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, οὗτος ἀδελφός μου καὶ ἀδελφὴ καὶ
μήτηρ ἐστί. τοῦτ' ἔστιν ὅπερ ἔφη μεμύηκε, λέ-
γων τὴν πίστιν καὶ τὴν μετὰ ὀρθοδοξίας ἀκρόασιν. καὶ τοὺς ἀδελ-
φοὺς αὐτοῦ, οἰκειότητα. καὶ μενοῦν καὶ ὁ παῦλος
ἀναιτίαν, ἐν ᾗ δὴ τῇ καθ' ἡμᾶς, πεπεῖσθαι φησὶ τ'
μυστηρίων τοῦ θεοῦ λόγου. ἰδὼν μελῳδῶν ἔφην παλαιὸν
ἡμερῶν πεπληρωμένον ὑπὸ θρόνου. μυριάδας τε μυριά-
δας τῶν πλησιαζόντων καὶ χιλιάδας χιλιοστάδας τῶν λε-
γουρμένων. καὶ ὀπὲ μετέχου τινὰ παρενθήκης ἑτεροκλί-
τοις, ἐπάγει. ἐθεώρουν ἐν ὀράσεσι τὰς νυκτός. καὶ
ἰδοὺ μετὰ τῶν νεφελῶν τοῦ οὐρανοῦ, ὡς υἱὸς ἀνθρώ-
που ἐρχόμενος, καὶ ἕως τοῦ παλαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασεν.
καὶ ἐναντίον αὐτοῦ προσηνέχθη. καὶ αὐτῷ ἐδόθη
ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία. καὶ πάντα αἱ φυλαὶ καὶ
γλῶσσαι αὐτῷ δουλεύσουσιν. ἰδοὺ δὴ πάλιν ὀφεί-
λει καὶ ἐναργῶς ἀναβαίνοντα πρὸς τὸν ἐν τοῖς οὐ-
ρανοῖς πατέρα καὶ θεὸν τεθεᾶσθαι τὸν ἐρημικὸν ἡλικιω-
φέλη ἡβῶντα ἀνδρωθέντα αὐτόν. ὀνδὴ καὶ οὐκ ἀνόν ἁπλῶς
ἀνθρώπου υἱὸν ἀνοῦ φησί. ἐπ' ἠῶ δὲ ἐν ὁμοιώματι τῆ
πρὸς ἡμᾶς χρονικὸς ὁ λόγος. οὕτω ζωὴς καὶ ὁ παῦ-
λος φησὶν ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενέσθαι φησὶ

αὐτόν. ὑπερυθῆναι δὲ καὶ ὡς ἄνθρωπον ἐν χάρισιν. καὶ ἐν
ὁμοιώματι σαρκὸς ἁμαρτίας ὤφθαι τοῖς ἐπὶ γῆς.
εἰ δὲ ἄνθρωπος ἦν ἐναναφαίνεται πρὸς ἡμᾶς, ὡς ἐξ ὑπερβολῆς.
ἔφη γὰρ ὁ προφήτης ὡς θεόν. ἢ ὡσανεὶ νέον τοῦ τεθεᾶσθαι
τὸν μετὰ τῶν νεφελῶν ἐρχόμενον, αὐχοῦντος φησίν.
σκάφος δὲ μέγαλον, τὸ, ὡσανεὶ νέον ἀνοῦ. εἰδέναι οὖν
χρὴ ὅτι καὶ ἐναναθρωποπάσχοντα τὸν νέον τοῦ θεοῦ, ἐν
ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενον, καὶ τὰ ἴδια τοῦ παλαι-
φωτικοῦ. παλαιὸν καὶ ἐν ἀρχῇ πεφηνὸς, ἕως τοῦ πα-
λαιοῦ τῶν ἡμερῶν ἔφθασε. τουτέστιν, ἕως τοῦ
ἰδίου πρὸς ἀνθρωποποίησιν θεόνου. καὶ αὐτῷ ἐδόθη
ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία. καὶ πάντα αἱ φυλαὶ. γλώσ-
σαι αὐτῷ δουλεύσουσιν. καὶ τοῦτ' ἴδιόν ἐστιν ἀνθρώ-
που πρὸς ἀνθρωποποίησιν θεόνου. καὶ αὐτῷ ἐδόθη
ἡ τιμὴ καὶ ἡ βασιλεία. καὶ πάντα αἱ φυλαὶ. γλώσ-
σαι αὐτῷ δουλεύσουσιν. καὶ τοῦτ' ἴδιόν ἐστιν ἀνθρώ-
που πρὸς ἀνθρωποποίησιν θεόνου. καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώ-
που

οἷς αὐτὸς ἔφη ὁ χς· οὐχὶ μεῖς ἐσὲ οἱ λεγόμενοι, ἀλ-
λὰ τὸ σπέρμα τοῦ πρὸ ἡμῶν τὸ λεγόμενον ἐν ὑμῖν. οὗ-
τος θέλει τοῦτο λέγων τὸν τεσσάρτον βαπτισθῆναι.
ὀπίσω μου ἔρχεται ἀνήρ, ὃς ἔμπροσθέν μου γέγο-
νεν ὅτι πρῶτός μου ἦν. εἶπε πρὸς ὃν μετ' αὐτοῦ
ἰδών, πρῶτός μοῦ αὐτοῦ. ὅτι ἦν ὑστερούμενος τοῦ
τῆς σαρκὸς χρόνου ἰωάννου ὁ χς, πᾶς οἶμαι πᾶσιν
ἐναργές. τί οὖν πρὸς ταῦτα φαίνεται αὖ. ζητοῦσι ἡ-
μεῖν αὐτὸς ὁ σὺ τὸ ζητούμενον. ἔφη γὰρ ἰουδαίοις
πρεσβυτέροις. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. πρὶν ἀβρα-
ὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμί. ἵν μὲν γὰρ καὶ πρὸ ἀβραὰμ
ἦν εἰκός. νοοῦσι δὲ μετ' αὐτοῦ, καθὸ ἔπεφυκεν ἀνός.
εἶτα τοῦ θυ καὶ πρὸς βοοδνῖος ἀνα φαιδόν. ἵνα
δόξαν μου ἑτέρω οὐ δώσω. θεῖ γὰρ ἑτέρως πρὸ αὐτοῦ
οὐδείς, ἔφη πρὸς ἡμᾶς ὁ χς. ὅταν δὲ ζῶσι ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁ-
γίων ἀγγέλων. τότε δὲ ἀνοῦ καὶ καθαβαίνῃ πρὸς δοκω-
μεῖόν ἐξοίσω, χρεφθ πάλιν ὁ παῦθος παῦ-
λος. ἐπεφάνη ἡ χρὸς τοῦ θυ ἡ σοφία πᾶσιν ἀνοις.
ἵνα ἀρνησάμενοι ἵνα ἀσεβῶσι καὶ τὰς κοσμικὰς
ὧν θυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ὁσίως βί-
ωσι καὶ ὧδ ἁγῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. προσδε-
χόμενοι ἵνα μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ὧν φάνειαν τῆς
δόξης τοῦ μεγάλου θυ καὶ σρς ἡμῶν ἰυ χυ. ἔφη
δὲ καὶ ἑτέρωθι, περὶ τῶν ἐξ αἱμάτος ἰσλ τοὺς λό-
γους ποιούμενος, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν αἱ ἐπαγγελίαι.
καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ διαθήκη, καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ
κατὰ σάρκα χς, ὁ ὢν ὧν πάντων θς εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν. οὐκοῦν καὶ πλείονος ἰσθῆτος, ἐ-
πεσκιασμένης τῆς τῶν πρώτων ὁμολογίας, αὐτὸν φα-

μὲν, τὸν ἐκ τοῦ θυ πρὸ γίνεσθαι τὸν μονογενῆ,
σαρκωθῆναι τε καὶ ἀνθρωπῆσαι. παθεῖν. ἀπο-
θανεῖν. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν. ἀπα-
θὴς μὲν γὰρ ὁμολογουμένως τόγε ἦν θς ἰδίᾳ ἀνφύ-
σει. ὁ τοῦ θυ λόγος. καὶ οὐδὲς οὕτως ἐμβριθύπληξ,
ὡς νομίζειν δυνήσεσθαι, παθητὸν εἶναι θεότητα,
ἢ ὑπὲρ πάντα φύσιν. ἐσαφὲς δὲ μᾶλλον ἂν εἴη
τῆς σαρκὸς χρόνου ἰωάννου ὁ χς, πᾶς οἰκεῖόν ἐστιν
ἐναργές. τί οὖν πρὸς ταῦτα φαίνεται αὖ. ζητοῦσι ἡ-
μεῖν αὐτὸς ὁ σὺ τὸ ζητούμενον. ἔφη γὰρ ἰουδαίοις
πρεσβυτέροις. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. πρὶν ἀβρα-
ὰμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμί. ἵν μὲν γὰρ καὶ πρὸ ἀβραὰμ
ἦν εἰκός. νοοῦσι δὲ μετ' αὐτοῦ, καθὸ ἔπεφυκεν ἀνός.
εἶτα τοῦ θυ καὶ πρὸς βοοδνῖος ἀνα φαιδόν. ἵνα
δόξαν μου ἑτέρω οὐ δώσω. θεῖ γὰρ ἑτέρως πρὸ αὐτοῦ
οὐδείς, ἔφη πρὸς ἡμᾶς ὁ χς. ὅταν δὲ ζῶσι ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνου ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πρὸς αὐτοῦ μετὰ τῶν ἁ-
γίων ἀγγέλων. τότε δὲ ἀνοῦ καὶ καθαβαίνῃ πρὸς δοκω-
μεῖόν ἐξοίσω, χρεφθ πάλιν ὁ παῦθος παῦ-
λος. ἐπεφάνη ἡ χρὸς τοῦ θυ ἡ σοφία πᾶσιν ἀνοις.
ἵνα ἀρνησάμενοι ἵνα ἀσεβῶσι καὶ τὰς κοσμικὰς
ὧν θυμίας, σωφρόνως καὶ δικαίως καὶ ὁσίως βί-
ωσι καὶ ὧδ ἁγῶς ζήσωμεν ἐν τῷ νῦν αἰῶνι. προσδε-
χόμενοι ἵνα μακαρίαν ἐλπίδα καὶ ὧν φάνειαν τῆς
δόξης τοῦ μεγάλου θυ καὶ σρς ἡμῶν ἰυ χυ. ἔφη
δὲ καὶ ἑτέρωθι, περὶ τῶν ἐξ αἱμάτος ἰσλ τοὺς λό-
γους ποιούμενος, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν αἱ ἐπαγγελίαι.
καὶ ἡ νομοθεσία καὶ ἡ διαθήκη, καὶ ἐξ αὐτῶν τὸ
κατὰ σάρκα χς, ὁ ὢν ὧν πάντων θς εὐλογητὸς εἰς
τοὺς αἰῶνας ἀμήν. οὐκοῦν καὶ πλείονος ἰσθῆτος, ἐ-
πεσκιασμένης τῆς τῶν πρώτων ὁμολογίας, αὐτὸν φα-

οὐκ ἐκοιμήθημεν· καὶ πρωϊ ὁ τόπος ἦν ἐκεῖ νεκρῶν. καίτοι
ζωὴ καὶ ζωοποιὸς, ὁ ἐκ θεοῦ πρὸς ἐστὶ λόγος, ἀπτεδὴ καὶ
ἐκ ζωῆς ἀναφὺς τοῦ τεκόντος αὐτοῦ. εἶτα πῶς
γέγονε τοῦ ὁ τόπος ἐκεῖ νεκρῶν, καὶ ἀπαρχὴ τῶν νε-
κοιμημένων. σαφῶς δὲ ἡμῖν τὸ τοῦ θανάτου δεκτικὸν
ἰδίαν ἔσχε τὴν σάρκα χάριτι τοῦ καθ' ἡμῶν ὁ θ
Φώτιος παῦλος, ὑπὲρ παντὸς, ἐμοῦ γε τὸ θανάτῳ
τὴν παθὴν αὐτοῦ δωρεαμένην σαρκί. οὐκ ἀπὸ βασάνων
αὐτὸς τὸ εἶναι ζωή. οὐκοῦν καὶ ἡ λειρία σὰρξ πα-
θὴν. οὐ φύσει θεότητος ἦς δέχεται τὰ πάθη. ἀμῶς ἐ-
φλω ἀρτίως, ἰδίᾳ σαρκὶ τὴν τοῦ πάθους, δεκτικὴν, κ
μοῦν ὁ μακάριος πρὸ φώτιος ἡ ἁγίας, ἀνανθρωπήσα-
σα θεοῦ λόγου σαρκὶ παθόντα γινώσκων, ἔφη που περὶ
αὐτοῦ. ὡς πρὸ βιαίων ὠὼ ὀφαμὴν ἤχθη. καὶ ὡς ἀμνὸς,
ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοί-
γει τὸ στόμα αὐτοῦ. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ, ἡ κρίσις
αὐτοῦ ἤρθη. τὴν δὲ γενεὰν αὐτοῦ τίς διηγήσεται.
ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. καίτοι ἕτερ
τίς ὧν ἀνὸς. καὶ ἰδιαζόντως νοούμενος υἱὸς, ἑνωμένε-
νος δὲ θεῷ. καθαίρασιν οἱ τῶν ἁγίων διηγηταὶ, πῶς ἐστὶ δυσαίρετος, ὁ τὴν γενεὰν αὐτοῦ
διηγήσθαι δυνάμενος. γέγονεν οὖν ἐκ σπέρματος
ἰσραὴλ καὶ δαυΐδ. τὴν δὲ ἐκ τοῦ θεοῦ λόγου γένησιν.
ἤτοι τὴν τῆς γεννήσεως ἔφαμεν, τίς ὁ φῶτα διηγή-
σεται. αἴρεται γὰρ ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. τοῦ-
τέστιν ἡ ὑπαρξις. τελθὼν γὰρ ἀπὸ τῆς ὑπαρξεως,
τὴν ζωήν. ὑπου δὲ διαστῆναι καὶ ὑπερνικᾶσθαι τοὺς
θεοὺς φῆς. ἀπερινόητος γὰρ καὶ ἀπεσόβητος πα-
σαις ταῖς ἀνθρωπίναις διανοίαις, ὁ περὶ τῆς ἀρρήτου
φύσεως λόγος. πεφοσκόπου δὲ τοῖς ἡρημένοις

καὶ τόδε. εἷς κύ. μία πίστις. ἓν βάπτισμα, κα-
θὰ φησὶν ὁ ἱεραπόστολος παῦλος. ἑνὸς ὄντος κύ-
πίστεως μιᾶς. καὶ ἑνὸς βαπτίσματος, τίς ὁ κύ-
καὶ ἵνα τίνα πεπίστευκέναι τε καὶ βεβαπτίσμεθα.
αὖ γ' ὅσως πρὸ ἑτέρου ὅτι μάλιστα φωνήσεις αὖ τὰ ἐκ
θεοῦ πρὸς ὄντα λόγῳ, πίστιν κυριότητα καὶ πίστι-
σιν πίστεως ἡμᾶν. ἐπαναλῆφθαι καὶ τὸ
σεῖον βάπτισμα. οὕτω γὰρ ποιοῦσι τοῖς ἁγίοις ἀπο σό-
λοις, ἐνεπλήσθη λέγων. πορευθέντες, μαθητεύσατε
πάντα τὰ ἔθνη. βαπτίζοντες αὐτοὺς εἰς τὸ ὄνομα
τοῦ πρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνς. ὁμολογῶ
θεαστέος παῦλος, πίστις κυριότητος δόξαν,
καὶ πίστεως πίστιν ὁμολογίαν. καὶ πίστιν τοῦ ἁγίου
βαπτίσματος δυνάμεν, ἐφ' ἑνὶ καὶ θείσης λέγων.
μὴ ἐν πῆς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν
οὐρανὸν, τοῦτέστι χν καταγαγεῖν. ἢ τίς καταβήσεται
εἰς τὴν ἄβυσσον, τοῦτέστι χν ἐκ νεκρῶν ἀναγαγεῖν.
ἀγαθή τί λέγει ἡ γραφή. ἐγγύς σου τὸ ῥῆμα ἐστὶν, ἐν
τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου. ὅτι ἐὰν ὁ-
μολογήσῃς ἐν τῷ κῳ ἰῃ. καὶ πιστεύσῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου ὅτι ὁ
θς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, σωθήσῃ. γραφὴ δὲ
πάλιν. οὐκ αἰσχυνθήσεται ὅπι ὅσοις βαπτισθήσεται ἐπ
ἴν, εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφη
οὖν αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς
ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν
τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἐσόμεθα. τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδι-
καίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν χῳ, πι-
στεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. εἰδότες ὅτι χς ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνῄσκει. θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.
ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ. ὃ δὲ ζῇ ζῇ τῷ θεῷ.
οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ,
ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν χῳ ἰῃ τῷ κῳ ἡμῶν. μὴ οὖν βασιλευέτω
ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν ταῖς
ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ
ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ.
ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει. οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ
ὑπὸ χάριν. τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον,
ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε
ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι
ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην. χάρις δὲ τῷ
θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς
ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς. ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. ἀνθρώπινον λέγω διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παριστάνετε τὰ
μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν,
οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς
ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ
δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύ-
νεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν
ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν. τὸ δὲ τέλος ζωὴ αἰώνιος. τὰ γὰρ ὀψώνια
τῆς ἁμαρτίας θάνατος. τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν
χῳ ἰῃ τῷ κῳ ἡμῶν. ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι οἱ βαπτισθέντες εἰς χν ἰν
εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὖν
αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς
ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν
τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἐσόμεθα. τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδι-
καίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν χῳ, πι-
στεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. εἰδότες ὅτι χς ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνῄσκει. θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.
ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ. ὃ δὲ ζῇ ζῇ τῷ θεῷ.
οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ,
ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν χῳ ἰῃ τῷ κῳ ἡμῶν. μὴ οὖν βασιλευέτω
ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν ταῖς
ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ
ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ.
ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει. οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ
ὑπὸ χάριν. τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον,
ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε
ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι
ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην. χάρις δὲ τῷ
θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς
ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς. ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. ἀνθρώπινον λέγω διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παριστάνετε τὰ
μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν,
οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς
ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ
δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύ-
νεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν
ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν. τὸ δὲ τέλος ζωὴ αἰώνιος. τὰ γὰρ ὀψώνια
τῆς ἁμαρτίας θάνατος. τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν
χῳ ἰῃ τῷ κῳ ἡμῶν. ἢ ἀγνοεῖτε ὅτι οἱ βαπτισθέντες εἰς χν ἰν
εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν; συνετάφημεν οὖν
αὐτῷ διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὥσπερ ἠγέρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ πρὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς
ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. εἰ γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν
τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως
ἐσόμεθα. τοῦτο γινώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ
μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδι-
καίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. εἰ δὲ ἀπεθάνομεν σὺν χῳ, πι-
στεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ. εἰδότες ὅτι χς ἐγερθεὶς
ἐκ νεκρῶν οὐκέτι ἀποθνῄσκει. θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει.
ὃ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ ἀπέθανεν ἐφάπαξ. ὃ δὲ ζῇ ζῇ τῷ θεῷ.
οὕτω καὶ ὑμεῖς λογίζεσθε ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν τῇ ἁμαρτίᾳ,
ζῶντας δὲ τῷ θεῷ ἐν χῳ ἰῃ τῷ κῳ ἡμῶν. μὴ οὖν βασιλευέτω
ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ θνητῷ ὑμῶν σώματι εἰς τὸ ὑπακούειν ταῖς
ἐπιθυμίαις αὐτοῦ. μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα
ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυτοὺς τῷ θεῷ ὡσεὶ
ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν ὅπλα δικαιοσύνης τῷ θεῷ.
ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κυριεύσει. οὐ γάρ ἐστε ὑπὸ νόμον, ἀλλὰ
ὑπὸ χάριν. τί οὖν; ἁμαρτήσωμεν ὅτι οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον,
ἀλλὰ ὑπὸ χάριν; μὴ γένοιτο. οὐκ οἴδατε ὅτι ᾧ παριστάνετε
ἑαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοὴν, δοῦλοί ἐστε ᾧ ὑπακούετε, ἤτοι
ἁμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιοσύνην. χάρις δὲ τῷ
θεῷ ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἁμαρτίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς
ὃν παρεδόθητε τύπον διδαχῆς. ἐλευθερωθέντες δὲ ἀπὸ τῆς
ἁμαρτίας, ἐδουλώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. ἀνθρώπινον λέγω διὰ
τὴν ἀσθένειαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. ὥσπερ γὰρ παριστάνετε τὰ
μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνομίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν,
οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς
ἁγιασμόν. ὅτε γὰρ δοῦλοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ
δικαιοσύνῃ. τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύ-
νεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν
ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν. τὸ δὲ τέλος ζωὴ αἰώνιος. τὰ γὰρ ὀψώνια
τῆς ἁμαρτίας θάνατος. τὸ δὲ χάρισμα τοῦ θεοῦ ζωὴ αἰώνιος ἐν

δόξαν; καὶ αὐτῷ δὲ τῆς πίστεως τῷ ὁμολογῆσαι καὶ
τὸ σῶσιον βαπτίσασθαι; εἶτα πῶς οἰκοῦσιν. μᾶλλον
δὲ ἀναμφιλόγως δυσβατές, τὸ οὕτω φρονεῖν ἢ λέγειν.
τί οὖν ὠφελῶμεν. εἰς κοσ ἀληθῶς. μᾶλλον πίστις,
καὶ εἰ βαπτίσασθαι. καὶ γὰρ ἔστιν ἁπλοῦς καὶ κοσ. οὐκ
ἄνθρ καὶ ἁπλῶς ἀφθαρσίαν λαβὼν ὁ λόγος. καὶ μεθ' ἡμῶν
αὐτὸν ἀποφαίνας τῶν ἰδίων ἀξιωμάτων, καὶ μεθα-
δοὺς πλούσιός τε καὶ πενεστότατος αὐτῷ καθ' ἕφασι
καὶ γεγεφάσι λεγόντες τινες. ἀμφοτέρως ἀνάνθρω-
πόν ἐστι καὶ ἔφη καὶ ὁ ὢν θεὸς λόγος. τὸ φῶς τὸ ἐκ
τοῦ φωτός, ἤγουν τοῦτον θαύματον βεβαπτίσμεθα.
παθόντος μὲν ἀνίνως αὐτοῦ, ἰδίᾳ ἔφη. μεγεθ-
νητότος δὲ ἀπαθοῦς θεϊκῶς, καὶ ζῶντος ἀεί. ζωὴ
ἦν ἔστιν ἐκ ζωῆς τοῦ θεοῦ καὶ πρός. οὕτω νεκρωθεὶς θα-
νάτου, ὅτι πᾶσιν ἐβόα τοῖς ἀνθρώποις, ἵνα σωθεῖτε τῆς
ζωῆς. καθάπερ γέγραπται δὲ οὕτω καὶ ἐν ἡμῖν ἡ φθορά.
καὶ τὸ αὐτοῦ τοῦ θανάτου κρεῖττος ἀθάνατ. καὶ ζωῆς
ἔφη χρῆ. ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν. ἐὰν μὴ φάγη-
τε τοῦ σαρκὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρ, καὶ πίητε αὐτοῦ
τὸ αἷμα, οὐκ ἔχετε ζωὴν ἐν ἑαυτοῖς. ζωοποιοῦ οὖν
ἀέρος τὸ ἄρτον σῶμα καὶ αἷμα χῦ. σῶμα γὰρ ὡς ἐ-
φαμεν ἐστίν, οὐκ ἀνθρώπου τινός, μετόχου ζωῆς. ἴδιον δὲ
μᾶλλον τῆς καθ' ἑαυτὸν φύσιν ζωῆς. δῆλον δὲ, ὅτι τοῦ μο-
νογενοῦς. ταῦτ' φρονεῖ μεθ' ἡμῶν ὁ φιλόχριστος τῶν
ἁγίων πρῶν χορός. καὶ αὐτὸς δὲ, ὁ νεανίσκος τὸν τῆς ἁγί-
ας ἀναστάσεως ὑπνοῦ πολλῶν ἐκκλησιῶν καθυποσχεμένος
θεῶνον, ὁ ὁσιώτατος καὶ θεοσεβέστατος ἀδελφός,
καὶ χωρεπίσκοπος πρεσβύτ. μέχρι σφε γεγραπται καὶ ἀ-
τόκος, πρὸς τοὺς τῆς ἐκείνης θεοσεβεστάτους ὑποστά-
τους, αὐτοῖς λέξεσιν ὧδε. καὶ ἁρπαῦται μὲν

ἀρρένικος, ὁ ἀνήθεος. τίκτεται δὲ καὶ αἱ ἁρπαὶ ὁ ἀνή-
κοος. πρεσκυνήτη δὲ τῇ καθ' ἁρπαὶ σαλμακίλιτικῇ, ὁ φιλόσ
παντέλλος. καὶ παθῶν ἀνεχέται, ὁ παθῶν ἀναλλά-
κτος. οἰκεῖ δὲ ἐσαρκωμένος ταῖς ὕβρεσ. ἀληθῶς γέγονε,
καὶ ἁπλῶς ἐξαλλοιωθεὶς τὸ τοῦ σαλμακίλιτος πάθη. ὑπέρχεται
τοίνυν, τῶν ἑτέρων πῆδε ταῦτ φρονούντων ἢ γεγε-
φότων ἢ ἀκηκοοτικέναι παντελῶς νοεῖν δὲ τὸ βέβη-
λον, καὶ τὸ τοῖς ἀληθῶς ἐκπεσὸν δόγματος. ἐκκατα-
ρεῖται δὲ τοὺς περὶ τοῦ λόγου οἱ ἔσωμα κτίσμα πρῶτ,
τοῦ ἀγίου πνεῦς διακονικὰ μόνα οὖσιν. πρεσθύν τε ἔφα-
σκον ἐκ αὐτοῦ, καθάπερ ἀμελεῖ ἐκ τοῦ πατρ καὶ τοῦ υἱοῦ.
ὁμοούσιον γῆδ ἐστιν αὐτοῖς. καὶ προσλῆφθαι μὲν, ἤγουν
ἐκπορεύεσθαι, καθάπερ ἀπὸ πηγῆς, τοῦ θῦ καὶ
πρός. χορηγεῖσθαι δὲ τῇ κτίσει ἀπὸ τοῦ υἱοῦ. ἀναφω-
νοσε ζωῆς τοῖς ἁγίοις ἐκποσόλοις, λέγων. λαμβάνε
πνα ἅγιον. οἰκειοῦν ἐκ θῦ, καὶ δὲ τὸ πνα ἐστί, κὴ
οὐκ ἀγγέλων τῆς ἀναλλοίω παντὸν οὐσίας. ἀγγέλοις
τῆς γε καὶ ἐν αὐτῇ, καὶ ἴδιον αὐτῆς. αὐτὸ μὲν οὖν
τῶν ἁγίων πρῶν ἡ φυτεύσασα, καὶ ἐστολισμένος
στος. ἤγουν τῆς πίστεως ἡ ὁμολογία. ἀμέως ὁ παῦλος
φησίν, ὁ θς, τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπυφλωσε τὰ νοή-
ματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι τὸν φωτισμὸν
τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης χῦ. ἀφρόνες γοῦν τὸ θεῖον
τῆς ἀληθῶς ἰσάναι τινές, ὕστιουσι καὶ τὰ πέραν. μὴ
νοοῦντες μήτε ἃ λέγουσι, μήτε περὶ τίνων διε-
βεβαιοῦνται. παραισχύνες γῆδ τὴν τῆς πόστολος
δόξαν ἃς μόνον τὸν ἐκ θῦ πρὸ φωτὸς λόγον, ὡς πρὸν
ἦσθαι τὸν ἐκ πατρὸς μόνος ἰσάναι καὶ δοξ, ἐκ φῶς
φωτὸς αὐτοῦ, καὶ μεθ' ἡμῶν πόστολος, καὶ τιμῆς πρε-
σβεστοῦς, καὶ τῆς ἐνοικήσεως αὐτοῦ τοῦ λόγου. καὶ

πάντα μεβάλλον εἰχμαλώτα πᾶν ἐαυτοῦ· ἵ ὅτιον δὲ πάντα λως
» οὐδεί· περὶ τῶν τοιούτων ὡς τε δίμεση, γεγεγράφασι
» τοῦ σῶ οἱ μαθηταί· παρήσε δύζυγοι ἦτε νες· ὧνοι οἱ
» καὶ πάλαι προγεγραμμένοι ἵς τοῦ τὸ κεράμα, ἐσε-
» βᾶς. πλὴ τοῦ θῦ χῦ, μεταστησάντες ἵς ἀσέλγειαν· καὶ
» τὸν μόνον δεσπότην καὶ πῶ κήμῶν ἰν χῦ ἀρνούμενοι.
ἐς δὲ χῦ οὐομαζοίτο ἂν εἰκότας, εἰ ἀνθρωπίνη μορ-
φῆ πεφυκὼς ὁ λόγος. ἐσὶ φεσβύτεροι ὀνομαζόμενοι
οἱ διδάσκαλοι. οἱ τὰ νεωτερίου τε καὶ θεοδιδεγου φρο-
νῆν καὶ λαλεῖν, ἐκ πολλῆς ἄγαν ἀλαζονείας, οὐ παρα-
τυθέμενοι. ἐκ βάγετε τοῦ εἶναι θῦ, καὶ τὸν ἀληθι-
νὸν τοῦ θῦ καὶ πρὸς τὸν ἐκ τῆς ἀγίας πῦ θεόν, τὸ
παθεῖν αὐτῷ πρὸς νεύμοντες μεόνῳ, καὶ αὐτοβοαῶντες
αὐτὸν τοῦ θῦ λόγου, ἵνα μεὴ θῦ λεγοίτο παθητός; καὶ
τα γῆ τῆς ἐκάνων ἐθελοκριβίας, τὰ ῥήματα τα καὶ
ἡ τῶν ἐννοιῶν χυδαιότης; οὐκοῦν μεὴ οὐομαζέσθω χῦ
ἰδιικῶς καὶ κατὰ μεόνας, ὁ ἐκ θῦ πρὸς λόγος. ὥσπερ
γῆ ἔστιν ἀπροαίρετος αὐτῷ τὸ παθεῖν ὅταν ἐξωνοῦται σαρ-
κὸς, οὕτω καὶ ἡ θεία ἀναρμοστούντι σαρκὶ καὶ ἀγό-
βλητον αὐτοῦ. ἵν γῆ τὸν ἀπὸ ναζαρὲτ ἐξέλεσεν ὁ θεὸς πῦ
ἀγῆφ. αὐτοπαθὴς δὲ πάντως ὁ ἐκ θῦ λόγος, καὶ οὐκ
αὐ ἐδεήθη ἐλέους διὰ τοῦ ἁγίου πῦς. οἰκοῦν,
ἀρνήσθε πλὴ οἱ νομεῖς. ἀποσκήβετε τὸν μονογλῆ
τῆς ἐς τὸν κόσμον ἐλεύσεως. μεὶ ὀνομαζέσθω χῦ πῦ-
ματὸς. ἦ οὐ σημαιρὸν αὐτῷ τὸ αὐτοῖς καθήμενοι γλυκὲ-
σθαι μεέθεσις. οἰκοῦν ἐπεὶ διάπερ καὶ τοῦτο ἐςὶν ἀ-
ποιητὸς αὐτῷ, ὁμολογήσω μεὶ ὅτι γέγονεν ἄνος.
» ἵνα καὶ αὐτοῖς ἐῶσι χῦ· παλαιὸν μεὶ ἡδόντες τὰς
» ἡσυχίας, μεὶ δὲ πλὴ διώκειν τοῦ θῦ. οἰκοῦν, ὡς
» τῆς ἀληθείας ἐχθροὶ τοὺς ὧδε φεσβύτ ἡρημένους

ἡγεμόνεύοι. φαίνωμεθα αὐτῶν τὰς ὀλεθρίους πλυ-
φωνίας, ἐπόμεθα δὲ μᾶλλον, ταῖς δόξαις τῶν ἁγίων
πρέων. καὶ τῆ πίστεως τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ ὁλης-
ἡγησάν. αὐτὸς γῆ ἰῶ ὁ λαὸς ἐν αὐτοῖς, ὁ ἐν ἀνθρω-
πίνῃ λόγῳ. διὸ καὶ μεεθοῦ, τῷ θῷ καὶ πρὶ
Τιμοθ. δόξα. κράτος, ἐμὶ αἰῶνας
σπί, ἡς τοὺς αἰῶνας τῶ
αἰῶν— ων—
ἀμελιὸ:—

FIN

Grec 416
(fl à 320)

R. 25. 771

(6464 ex) 6.73
: 12